This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

CENSURE AU DROGMANAT
1878
TREBIZONDE

ԲԱՌԱԳԻՐՔ ԵՐԵՔԼԵԶՈՒԵԱՆ

ՏԱՃԿԵՐԷՆ-ՀԱՅԵՐԷՆ-ԳԱՂՂԻԵՐԷՆ

Kiwpelean,

Ereklezuean ... girk

ԵՐԵՔԼԵԶՈՒԵԱՆ

ԲԱՌԱԳԻՐՔ

ՏԱՃԿԵՐԷՆ-ՀԱՅԵՐԷՆ-ԳԱՂՂԻԵՐԷՆ

ՀԱՆԴԵՐՁ

ՀԱՄԱՌՕՏ ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՄԲ

ՕՍՄԱՆԵԱՆ ԲԱՐԲԱՌՈՑ

"*Ոչինչ վարուց՝ անշահ։*"

Ի ՎԻԷՆՆԱ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ՄԽԻԹԱՐԵԱՆՑ

1883.

UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

GRAD

ՅԱՌԱՋԱԲԱՆ

Մերն՝ որով ընկալաւ ազգն զերկուս տպագրութիւնս առաջնոյ Տաճկերէն-Հայերէն բառարանի, շահն՝ զոր շահեցաւ անտի, եւ պէտքն՝ եթէ՛ վասն առանձին կենաց, եթէ վասն վաճառաշահութեան եւ եթէ՛ վասն ուսման հայրենի բարբառոյն կամ վասն կրթութեան մանկտւոյն, յորդոր գտան մեզ՝ ի սպառել ի սակաւ ամս երկրորդի տպագրութեան՝ յօրինել ըստ պահանջելոյ հանգամանաց այժմու պայմանի օսմանեան լեզուի զնորս՝ եւ փոխանակ ընդ առաջնոյն ընծայել ի լոյս։ Այլ առ առաւել իմն օգտակարագոյն գտանելոյ մերազգեայ ժողովրդեան՝ պատշաճ թուեցաւ ճշդել եւ ճշգրտել զհայերէն անուանս, եւ ի նոյնս յաւելուլ եւ զգաղղիերէնն՝ որ հասարակաց իմն բարբառ եկաց յայսմ ժամանակի։ Այսպէս նպաստաւորութիւն ի յառաջադիմութիւն ազգին յերեսին բարբառս՝ է նկատեալ ուշ նպատակի մերոյ եւ ջան, եւ ընծայեմք զայս առաւել յօգուտ մեծաշահ, ի պէտս եւ ի վայելս որոց սովոր են ընթեռնուլ օրագիրս եւ որ այլ եւս սոյին սակի ինչ իրք իցեն։

Ամենայն գործ՝ եթէ ընդ իւրում նպատակի որ վասն յօրինեցաւ՝ կշռեալ, համեմատ եւ պատշաճագոյն գտանիցի, ապա կատարեալ գործն հաշուի։ Մատենագրի բառագրոց այն եւեթ առաջի կայ՝ ժողովել եւ ի մի մատեան համբարեալ փակել զմթերս բառից եւ յօրինաւոր բառագիտական կալ-

զաւ ընծայել զմի մի միտս եւ զկիրարկութիւն նոցին։ Ի սոյն եւ մեք եղաք առաջի հասանել. այլ նախ կենդանութիւն բարբառոյն, (որ օր ըստ օրէ այնչափ աճէ եւ յառաջադէմ պարգանայ եւ յար ընդ փոփոխմամբ կայ, որչափ քաղաքային կրթութիւն ազգացն Եւրոպացւոց ընդ ազգն ընդ այն սփռեալ տարածանի եւ ի մտաւոր ազդէ ի քաղաքային կեանս եւ ի բարոյս ազգին.) եւ դարձեալ չլինելն իսկ ի միջի ընդարձակագոյն ազգային բառարանաց իբրեւ զLittréին եւ զSandersի յօսմաննեան լեզուի, (զի առաւել քաջ գիտէ որ զիւր ինչ սեպհական ընիկ եւ կարող է հաւատեալ դատաստան առնել զնմանէ քան օտարք առանց ինչ վտանգի մոլորութեան.) չառն թոյլ առաւել ազնուագունի եւ կատարելագունի իմիք ակն ունել զայս զառաջին նուագ ի սակաւ ժամանակի։ Բազմաց նպաստամատոյց մեզ եղեն Meninski, Kieffer-Bianchi, Kazimirski-Biberstein, Vullers, Zenker, Barbier de Meynard այլովքն հանդերձ, ի յօրինել զԲառարանս. եւ ոչ իսկ պակասեցին մեզ ձեռնտուք օգնականք ի մերում Մխիթարեան Միաբանութեան առ եղանելոյ յայսմ անդիւտ եւ ի մանուածապատ բաւղէ՝ տալ զթել Արիադնեայ ի մեր ձեռս։

Առաջնորդ մեզ կալաք յարաբականին եւ ի պարսկականին զԼուղաթը 'օսմանիյեէ եւ ի տաճկական մասին զԼէհճէի 'օսմանի, այնպէս զի գրեթէ զամենայն անուանս եւ զբնաւ նշանակութիւնս՝ որ գտանէին ի նոսին, բովանդակեալ փոխեցաք յանձուկ ծոցի այսր Բառագրոց։

Թէպէտ եւ ի բնէ աղքատ է բարբառն բանիւ եւ ասացածով. այլ սեպհական եւ ուրոյն արուեստիւ կամ օրինօք բաղում բանս եւ կարգս կամ կանոնս դպրութեան յԱրաբացւոց եւ ի Պարսից անտի փոխ առեալ առ ի զնորանոր եւ զազգի ազգի տեսիլս մտացն յայտնելոյ եւ գեղեցիկս իմն զնոսին յայտ առնելոյ, եւ ամենեւին իսկ արարեալ

զնոսին՝ ծածուկ իմն հնարիւք եւ ճարտարութեամբ, քան զբաղում ազգաց լեզուս մեծանայ, ազնուանայ եւ ի գլուխ բարձու կատարման հասանէ։

Եւ քանզի ուսումն ամենայն բարբառոյ բառագրով եւ դպրութեամբ յաջողի, պատշաճ համարեցաք համառօտ ինչ Դպրութիւն ի սկիզբն Բառարանիս յաւելուլ՝ քաղեալ համառօտիւք ի Նշանաւոր Դպրութենէ Փոստ-Ճէլէրէնայ՝ որ ինչ օգնական գտանիցի առ բարւոք խելամտութիւն սեպհական բնութեան եւ առանձինն հանգամանաց կամ դաղտնեաց բարբառոյն, յարեցաք ի նոսին եւ կարեւոր ինչ տեղեկութիւնս վասն արաբականին եւ պարսկականին որ չգտանէին ի նմին։

Այսչափ ինչ զնպատակէ եւ զպայմանէ յօրինուածոյ մատենիս տուեալ տեղեկութիւն, նուիրեալ մատուցանեմք զայս զդոյզն այլ զծանր վաստակ մեր ի մեծ փառս Աստուծոյ միոյնոյ։

ի Վիեննա, յ7 Մարտի, յամի 1883.

Հ. Ամբրոսիոս Վ. Քիւփէլեան.

Կ. Մ.

ՀԱՄԱՌՕՏՈՒԹԻՒՆՔ

ա. — արաբերէն.
ած. — ածական (— անցեալ).
անց. — անցեալ.
ար. — արական.
դ. — դէմք.
եզ. — եզակի.
երկ. — երկակի.
դեր. — դերանուն.
ընդ. — ընդունելութիւն.
ի թրգ. — ի թարգմանութեան.
իգ. — իգական.
կրկ. յգ. — կրկին յոգնակի.
հյց. — հայցական.
մթ. — մաթար.
յգ. — յոգնակի.
ուղ. — ուղղական.
պ. — պարսկերէն.
ռ. — ռամկօրէն.
սեռ. — սեռական.
տ. — տաճկերէն.
տր. — տրական.
քղդ. — քաղդեանակ.
քեր. — քերականութիւն.
en cp. — en composition.
gr. — grammaire.
sg. — en singulier.

ՀԱՄԱՌՕՏ ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ ՕՍՄԱՆԵԱՆ ԼԵԶՈՒԻ

Ա. ԳԻՐ

Ա. Նշանագիրք:

Օսմանեան լեզուին գրերն 32 են։ Յաջորդ տախտակն իրենց այբուբենական կարգը, անունը, գրութեան այլեւայլ ձեւը, հնչումը եւ այլն. կը ցուցընէ։

Այբուբ. կարգ.	Անուն	Առանձին	Վերջը	Մէջը	Սկիզբը	Հնչում	Թուական նշանակութիւն	Ամսային նշանակութիւն
1	أَلف Էլիֆ.	ا	ـا		ا	آ — Ա. أ — Է. ا — { Ը. Ի. إ — { Իւ. Ու.	1	
2	با Պէ.	ب	ـب	ـبـ	بـ	Պ.	2	Րեճեպ.
3	پا Փէ.	پ	ـپ	ـپـ	پـ	Փ.		
4	تا Թէ.	ت	ـت	ـتـ	تـ	Թ.	400	
5	ثا Սէ.	ث	ـث	ـثـ	ثـ	Ս.	500	
6	جيم Ճիմ.	ج	ـج	ـجـ	جـ	Ճ.	3	Ճէմա-զիւ-լ-ախըր.
7	چين Չին.	چ	ـچ	ـچـ	چـ	Չ.		
8	حا Հա.	ح	ـح	ـحـ	حـ	Հ.	8	
9	خا Խը.	خ	ـخ	ـخـ	خـ	Խ.	600	
10	دال Տալ.	د	ـد	ـد	د.	Տ. Թ.	4	
11	ذال Զալ.	ذ	ـذ	ـذ	ذ	Զ.	700	Զիւ-լ-հիճճէ.
12	را Րէ.	ر	ـر	ـر	ر	Ր.	200	Րեպիիւ-լ-ախըր
13	زا Զէ.	ز	ـز	ـز	ز	Զ.	7	

Այբուբ. կարգ.	Անուն	Առանձին	Վերջը	Մէջը	Սկիզբը	Հնչում	Թուական նշանակութիւն	Իմաստական նշանակութիւն
14	ژا Ժէ.	ژ	ـژ	ـژ	ژ	Ժ.		
15	سين Սին.	س	ـس	ـسـ	سـ	Ս.	60	
16	شين Շին.	ش	ـش	ـشـ	شـ	Շ.	300	Շաա-պան.
17	صاد Սատ.	ص	ـص	ـصـ	صـ	Ս.	90	Սաֆէր.
18	ضاد Ձատ.	ض	ـض	ـضـ	ضـ	Ձ. Զ.	800	
19	طا Թը.	ط	ـط	ـطـ	طـ	Թ. Տ.	9	
20	ظا Զը.	ظ	ـظ	ـظـ	ظـ	Զ.	900	
21	عين 'Այն.	ع	ـع	ـعـ	عـ	'	70	
22	غين Ղայն.	غ	ـغ	ـغـ	غـ	Ղ.	1000	
23	فا Ֆէ.	ف	ـف	ـفـ	فـ	Ֆ.	80	
24	قاف Գաֆ.	ق	ـق	ـقـ	قـ	Գ.	100	
25	كاف Քեաֆ.	ك	ـك	ـكـ	كـ	Ք.	20	
26	گاف Կեաֆ. صاغر Սաղըր- كاف կեաֆ.	ك	ـك	ـكـ	كـ	Կ. Յ. Ն.		
27	لام Լամ.	ل	ـل	ـلـ	لـ	Լ.	30	Շեվ-վալ.
28	ميم Միմ.	م	ـم	ـمـ	مـ	Մ.	40	Մու-հարրէմ
29	نون Նուն.	ن	ـن	ـنـ	نـ	Ն.	50	Ռամա-զան.
30	واو Վավ.	و	ـو	ـو	و	Վ.	6	
31	ها Հէ.	ه	ـه	ـهـ	هـ	Հ.	5	
32	يا Եէ.	ى	ـى	ـيـ	يـ	ى Եէ. Եի. ی Ի. Յ.	10	

Այս նշանագիրներէն չորսը՝ փէ, չիմ, ժէ, քեաֆ Պարսից է, մնացած 28ը Արաբացւոց։

Քեա՛ֆը ֆարսի՝ որուն անուշցածը յէի ձայն ունի, երբ մեր նունի հնչմամբ է՝ սաղըր-քեաֆ (կամ սաղըր-նուն) կը կոչուի։

Հէմզէն (ء) առանձին նշանագիր մըն է արաբերէնի մէջ, պէս պէս գրութեամբ ըստ որոշ կանոնաց եւ յատուկ արտաբերութեամբ։

Բ. Նշանագրաց տեսակը կամ բաժանմունքը։

1. Բոլոր նշանագիրք ԲԱՂԱՁԱՅՆ են։

Էլիֆ, վաւ, եէ արաբերէնի եւ պարսկերէնի մէջ ԵՐԿԱՐՈՒԹԵԱՆ ԳԻՐ կը կոչուին՝ երբ իւրաքանչիւր իրեն համեմատ հարէքէի մը ասլին անձայն է եւ միայն նոյնը երկարելու համար գրուած է. այսպիսի տեղեր էլիֆի՝ ֆէթհա, եէի՝ քեսրէ, վաւի՝ զամմէ մը յառաջընթաց է։ Իսկ տաճկերէնի մէջ աս հաստատուն հարէքէի տեղակը կը նշանակեն եւ ՈՒՂՂԱԳՐԱԿԱՆ ԳԻՐ կը կոչուին. ասոնց գրուիլը կամ չգրուիլը ըստ պատշաճի է միայն եւ շատ հեղ անհետեւին իսկ կամայական. բաւական է միայն բերել բայերու մէջ ֆէթհայով ըն գրեն եաքը գրուած էլիֆը. այն ասորոգական գերանուան, անցեալ որոշեալ եւ ներկայ ժամանակներուն եւ էլիֆլի, ֆիլիլի բայերու եւ էլի բառին, եէ գրերը եւ այլն եւ այլն։ Հա գիրն ալ նոյնպիսի պաշտօն կը վարէ եւ հայց ըսուածներ կ՚ըսուի. այսպիսի հա մըն է նէ անորոշին, ժամանակ բայի պայմանականին եւ այլն. որ ըստ տեղւոյն կը գրուին եւ կը ջնջուին։

2. Կը զանազանին

ա. ԲԱԺԱՆԵԱԼ եւ ԿԻՑ նշանագիրք՝ ըստ գրութեան օրինակին, ըստ որում յաջորդ գրի մը կը կցին կամ ոչ։ Բաժանեալ են էլիֆ, դալ, զալ, րէ, զէ, ժէ, վաւ։

բ. ԹԱՆՁՐ, ՄԻՋԻՆ եւ ԱՆՕՍՐ՝ ըստ որում ձայներնին խիստ կամ կակուղ է, կամ ոչ խիստ ոչ կակուղ։ Թանձր են խը, հա, սատ, տատ, թը, զը, այն, ղայն, գաֆ։ Անօսր են թէ, սէ, զալ, սին, քեաֆ։ Միջին են միւս մնացածները։

գ. ԱՌՈՂՋ եւ ԱԽՏԱՒՈՐ։ Միայն էլիֆ, վաւ, եէ, ախտաւոր անունը ժառանգած են՝ արաբական բառերու կազմութեան կամ ածանցմանց մէջ իրենց կրած փոփոխութիւններով։

դ. ԱՐԵԳԱԿՆԱՑԻՆ եւ ԼՈՒՍՆԱՑԻՆ։ Առաջինները են թէ, սէ, դալ, զալ, րէ, զէ, սին, շին, սատ, տատ, թը, զը, լամ, նուն. որոնց ձայնին Արաբացւոց յօդին լամ գիրը կը նոյնաձայնէ, զոր օր. էշ-շէմս. — էն-նաճմ։

Կը զանազանին դարձեալ ԱՆՁԱՅՆ եւ ՁԱՅՆԱՒՈՐԵԱԼ՝ ըստ որում գիր մը նախընթաց գրոյն հարէքէին կը յենու եւ կամ ինքն հարէքէով է։

ե. ՅԱՒԵԼՈՒԱԾՈՅ կամ ԵԿԱՄՈՒՏ ԳԻՐ անունը կը տրուի ածանցման տակն բառի մը եկամուտ գրերուն. այսպէս յաւելուածոյ գիր են էլիֆ կամ հէմզէ, վաւ, եէ, սին, միմ, նուն, թէ եւ այլն։

Ինչպէս նշանագրաց այս բաժանմունքն արաբերէնէ փոխառութիւնք են, նոյնպէս բովանդակ քերականական արուեստին հետ քերականական բառերը փոխագրած են Օսմանցիք իրենց լեզուին։

Գ. Առոգանութիւն կամ ուղիղ ընթերցում։

1. Ընթերցման նշանք։

Ընթերցման նշան կրնան կոչուիլ մեր ինչ ինչ ձայնաւորներուն եւ երկբարբառներուն պատասխանող երեք հարէքէները, որ են ուսթիւն (´), էսրէ (‸), էօթիւրէ (ʼ), որ ըստ աստիճանաւորութեան ձայնին եւ ըստ օրինակի հնչման կը զանազանին. այսպէս.

ՖԷԹՀԱ { նօսր = է, զոր օր. էլ. դէլ.
թանձր = ա, զոր օր. ալ. դալ.

ՔԷՍՐԷ { նօսր = ի, զոր օր. իֆ. չիթ.
թանձր = ը, զոր օր. քըր. ղըրր. ղըրք.

ԶԱՄՄԷ { նօսր { բաց = էօ, զոր օր. էօն. կէօզ.
փակ = իւ, զոր օր. իւչ. կիւճ.
թանձր { բաց = օ, զոր օր. օթ. գօթ.
փակ = ու, զոր օր. ուր. նուր.

Ֆէթհա, քէսրէ, զամմէ արաբերէն անուններ են։

Հարէքէներին աստիճանը՝ յաճախ նախընթաց կամ յաջորդ գրոյն տեսակէն կախում ունի։

Դարձեալ ընթերցման նշանք են

ա. ՄԷՏՏԷ (՛) որ երկու ելէֆի ի մի ամփոփելով երկարութեան նշան է։

բ. ԹԷՇՏԻՏ (՞) նշանագրոյ մը կրկնութեան նշանակ է։

Թէշտիտաւոր արաբական բառերը Պարսիկք պարզ (առանց թէշտիտի) կը կարդան, զոր օր. տէ-ր(ր) ամ(մ)։

գ. ՃԷԶՄ (ˇ) նշանագրի մը անձայնութեան կամ ձայնաւորեալ չըլլալը կը ցուցընէ։

դ. ԹԷՆՎԻՆ որ հարէքէի մը կրկնաւորութեան նշան է, երեք է. Թէնվինի-ւլ-ֆէթհ (ً) (= էթէ էսօթէ-ան,) էն կամ ան. Թէնվինի-ւլ-քէսր կամ Թէնվինի-ւլ-խաֆզ (ٍ) (= էթէ էարէ,) էն կամ ըն. Թէնվինի-ւլ-զամմ (ٌ) (= էթէ էօթէ-րէ-,) էն կամ ուն։

2. Առոգանական կանոնք։

ա. Օսմանեան լեզուին համաձայնութեան օրէնք է՝ որ տաճկերէն բառերու առաջին վանկին հարէքէին կամ ձայնաւորին աստիճանէն պիտի ըլլան յաջորդ վանկին կամ վանկերուն հարէքէները կամ ձայնաւորները. այսինքն եթէ նօսր՝ նօսր, եթէ թանձր՝ թանձր, զոր օր. քաղը եւ ոչ քաղէ։

Բացառութիւնք են էլմա, էյիւն եւ այլն։

Իսկ հոլովման, խոնարհման, ածանցման մէջ բառի մը արմատին վրայ եկած գրերուն կամ մասնիկներուն՝ իրենց նախընթաց յետին վանկին հարէքէին հետ նոյն աստիճանաւ պիտի ըլլայ, զոր օր. էվ-է. գայա-յա. սէվ-մէկ. գալ-մագ. օքու-մաք. եւ այլն։

Նոյնպէս արաբական կամ պարսկական բառերու վրայ՝ եթէ տաճկերէն մասնիկ մը գայ ածանցելու եւ հոլովելու համար, բառին յետին վանկին ձայնաւորին ձայնին աստիճանին կը հետեւի նոյն մասնիկին ձայնաւորը, զոր օր. ալաքըթլը եւ ոչ ալաքըթլէ. սահիպի-նին եւ ոչ սահիպինըն։

բ. Ցուլ եւ թը երբեմն տիւնի եւ երբեմն թայի ձայն ունին, զոր օր. տէրլէր. թէփէ. — թավլա. տաղ։

գ. Ցաւ ինչ ինչ բառերու մէջ իր տիւն ձայնը պահած է, զոր օր. տաղը։

դ. Պարսից կէաֆը երբեմն տաճկերէն բառերու մէջ յի պէս կ'արտաբերուի եւ երբեմն նուի պէս կը հնչէ, զոր օր. (դէկ.) դէյ. (սօկրա.) սօնրա։

ե. Պարսկերէն բառերու մէջ վավը, խա եւ ելէֆի մէջ հասարակօրէն անձայն է չի կարդացուիր, զոր օր. կը գրուի խուաճա եւ կը հնչէ խոճա։

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԵՒ ԳԼԽԱՒՈՐ ՕՐԷՆՔ ՄԸ։

Տաճկերէնի, պարսկերէնի, արաբերէնի մէջ կարգ մը, աստիճանաւորութիւն մը հաստատուած է, եւ առաջնութիւնը կամ նախապատուութիւնը՝ նախ արաբերէնին, ապա պարսկերէնին է. իսկ տաճկերէն խոնարհագոյն աստիճանն ունի։ Խոնարհագոյն լեզուն բարձրագոյններէն բառերը փոխառութեամբ կրնայ գործածել իր անձով ստացուածոց մէջ, բայց իր բառերն անոր քերականական օրինօք եւ կարգօքը չի կրնար վարել ըսել. իսկ բարձրագոյնը կրնայ խոնարհագոյնին անձը հալածել, համաձայնիլ, գառուիլ եւ այլն. բայց անոր բառերն իր անձն ստացուածոց մէջ չի մուծաներ ամէներուն։ Ասկէ կը հետեւի որ օսմանեան լեզուին այն գլխաւոր եւ առաջին օրինաց դէմ մեղանչել է՝ պարսկերէն մասնիկով եւ տաճկերէն բառով, կամ արաբերէն մասնիկով տաճկերէն կամ պարսկերէն բառով անուն մը կազմել. զորօր. էվլի-նաք, էվ-էյլէ, Բէյր-էյլէ. կամ տաճկերէն եւ պարսկերէն բառով բարդել, զորօր. այ-րու. տաճկերէն ածականի մը պարսկերէն անձով բաղդատական կամ գերադրականը շինել, զորօր. չէնիւ-թէր. տաճկերէն եւ պարսկերէն բառեր արաբերէն ձեւով յոգնակի ընել. երկու տաճկերէն կամ տաճկերէն եւ պարսկերէն կամ արաբերէն բառով պարսկերէն անձով իզաֆէթ կազմել եւ ըսել փոխ Եվ. չէֆթիլէ'+ի ղուղէթ, է'-օթի խանէ. գէմինի +էօլ+, մէվէէ'ի Եվ. կամ տաճկերէն գոյական մը եւ պարսկերէն ածական մը պարսից անձով զատել եւ ըսել փոխ պոլու, +էօլ+է փէլ+էօղլու։ Բայց օրինաւոր է արաբերէն բառ մը տաճկերէն կամ պարսկերէն անձով կամ պարսիկ բառ մը տաճկերէն ձեւով յոգնակի ընել. զորօր. +էնօղլար, 'ալըէան, — խանէլէր. — արաբերէն, կամ արաբերէն եւ պարսկերէն բառերով իզաֆէթ կազմել, զորօր. +էնա'ըը մ-ֆիթ, ա'էֆիը չամ, գէնէփէ հա+էմ. — տաճկերէն անձով գոյականին նախադաս արաբերէն կամ պարսկերէն ածական մը գործածել, զորօր. վաու' Եվ, օէխահ բօ-դա. կամ պարսկերէն անձով արաբերէն ածական մը թէ արաբական թէ պարսկական գոյականի մը քով դնել, զորօր. խանէէ վաու', օէրա'ըը մա'մուր, գէնա'ըը ըաթէֆ. եւ ուրիշ անհամար դէպքեր։

Բ° ԲԱՌ

Տեսնենք բառերու Ա. Տեսակն եւ Բ. Անոնց կազմութիւնը։

Ա.

ԲԱՌԵՐՈՒ ՏԵՍԱԿԸ

Հինգ կը զանազանեն օսմանեան քերականք. եւ են Ա. Անուն. Բ. Ածական. Գ. Դերանուն. Դ. Բայ. Ե. Մասնիկ. որոնց վրայ կարգաւ։

՝Դերան. Հոս անուն բառը մեր անուն բառին համանիշը չէ. իրենց անունը մեր գոյականին կը պատասխանէ. իսկ մասնիկ կը կոչեն մեր անփոփոխ մասն-բանի բաժանմունքն, որ են նախադրութիւն, մակբայ, շաղկապ, միջարկութիւն։

Ա. Անուն:

Անուան վրայօք չորս գլխաւոր բան կայ գիտելու. 1. Թիւ. 2. Սեռ. 3. Հոլով. 4. Իզաֆէթ։

1. Թիւ

Որ տաճկերէնի եւ պարսկերէնի մէջ երկու՝ եզակի եւ յոգնակի է, արաբերէնի երկակիով կ'ըլլայ երեք։

Ա. ՅՈԳՆԱԿԻԻ ԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ

1. Տաճկերէն ձեւով մի միակ է եւ ամէն կերպ (թէ արաբերէն եւ թէ պարսկերէն) բառին ծայրը ֆէթհայով մը լամ եւ րէ (լար, լէր) դնելով է, զորօր. էվ-լէր. խանէ-լէր. ֆէրաղ-լար։

2. Պարսկերէնի՝ կրկին է։

ա. Շնչաւորի անուանց յոգնակին՝ կը շինուի (պարսկերէն կամ արաբերէն) բառին վերջը էլիֆ եւ նուն աւելցնելով, զորօր. մէրտ-ան։

Միայն եթէ բառը հայով յանգի, հա գիրը կէաֆի կը փոխուի, զորօր. պէնտէ-կեան. նոյնպէս եթէ էլիֆով է, եէով մը յոգնականակերտ գրերը կ'առնու, զորօր. կէտա-եան։

բ. Անշունչի անուանց յոգնականակերտն է հա, զորօր. խանէ-հա։

Բայց այս կերպ յոգնակին չի գործածուիր բնաւ օսմանեան լեզուին մէջ։ Երբեմն անշունչի անուանք ալ անձին ձեւով յոգնակի կ'ըլլան, զորօր. չէշմ-ան։

3. Արաբերէն՝ երեքպատիկ է։

ա. ԱՐԱԲԱԿԱՆ ԿԱՆՈՆԱՒՈՐ ՅՈԳՆԱԿԻՆ՝ (որ բանաւորաց անուան յատուկ է) կը շինուի բառին վերջը ֆէթհայով մը եէ եւ նուն կամ զամմէով մը վով եւ նուն դնելով, զորօր. մու'ալլիմին, մու'ալլիմուն։

բ. ԻԳԱԿԱՆ ԿԱՆՈՆԱՒՈՐ ՅՈԳՆԱԿԻՆ՝ նախ բառին թա իգականակերտ մասնիկը վերցնելէն ետքը, էլիֆ եւ թա նշանագրօք է, զորօր. 'աթիյէ(թ), 'աթիյաթ։

գ. Իսկ ԱՆԿԱՆՈՆ ՅՈԳՆԱԿԻՆ բազմապատիկ ձեւերով է, զորօր. ֆու'ուլ, ֆի'ալ, ֆէ'ալ, ֆի'էլ, ֆու'էլ, էֆ'իլէ(թ), ֆիլ'ան, ֆէ'ալիլ եւ այլն։ Բայց բառի մը այս կամ այն ձեւով յք. ըլլալը հաստատուած է առաւել գրերու եւ հօրէյէններու թուոյն եւ տեսակին վրայ, զորօր. էրէ+ֆրէան եւ ֆա'լ ձեւով (այսինքն է ֆէթհայով մը միայն) բառ մը ֆէ-'ուլ ձեւով յոգնակի ունի, զորօր. շէմս, շումուս. բայց նոյնաձեւ բառի մը եթէ երկրորդ գիրը վով կամ եէ ըլլայ՝ էֆ'ալ ձեւով յոգնակի կ'ունենայ հասարակօրէն, զորօր. եվմ, էյյամ. Թէպէտ եւ այլ եւ այլ եզակի ձեւեր նոյնաձեւ յոգնակի ալ կ'ունենան, զորօր. ֆէթհ, յք. ֆէթահ. թաջիր, յք. թուջջար. եւ նոյնաձեւ եզակի այլ եւ այլ բառեր զանազան յոգնակի, զորօր. վէղէր, յք. վէղերա. ֆէքիմ, յք. ֆէքամ։ Դարձեալ միեւնոյն բառի այլ եւ այլ ձեւերով յոգնակի ունենալ շատ յաճախեալ է, զորօր. պէյթ, յք. պէ-եութ, էպեաթ. ֆարէն, յք. ֆառրէնա, ...։ եւ այլն։ Բայց յաճախ բառին տեսակէն ու սեռէն ալ կը կախուի այս կամ այն կերպ յոգնակի ունենալ. այլ եւ այնպէս գործածութիւնն ու սովորութիւնն է յայսմ միակ որոշ կանոն։

Շատ անգամ բառի այլեւայլ ձեւով յոգնակիները պէսպէս առումամբք կամ նշանակութեամբ են, զորօր. պէ-եութ, տունք. էպեաթ, տաղք։

Յոգնակի բառ մը դարձեալ կամ կրկին յոգնակի ընել իգական կանոնաւոր յոգնակի ձեւով շատ յաճախ է, զորօր. մուշաֆ, յք. մեսահիֆ. կէլ. յք. մեսահիֆ-աթ։ — Իսկ արաբերէն բառի մը արաբերէն ձեւով յոգնակիին վրայ լէր մասնիկն աւելցնել եւ ըսել մեսահիֆլէր թէպէտ սխալ կը համարուի, բայց սովորութեամբ ընդունելի եղած է։

Բ. ԵՐԿԱԿԻԻ ԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ

ֆէթհայով մը եէ եւ նունով (= էյն) է, զորօր. ֆէրաղ-էյն։

Երբեմն եէի տեղ էլիֆով ալ կ'ըլլայ, զոր թի-յի-ան։

2. Սեռ:

Արական, իգական ունենալ արաբացի բառերու միայն յատուկ է։ Անոր իգի նշանն է Թէ-ի-թէանիթ է։

Իսկ սովորութեամբ իգականներէն, ոմանք՝ կանոնով, ոմանք՝ լսելով միայն միայն կ'առնուին, եւ բառ այսմ՝ [illegible] եւ [illegible] կը զանազանին։

Օսմանցիք Նէֆս բառը եւ Թէ իգական յանգով բառերը միայն եւ նշանագրաց անունն իգական կը համարեն իրենց լեզուին մէջ, օրինակ. Նէֆսի էմմարէ, ցանկութիւն. [illegible], մեծ շնորհք. [illegible], [illegible], [illegible]։

Պարսկերէն բառերը միշտ արական են։

3. Հոլովում եւ Հոլով:

Օսմաներէն լեզուին հոլովումը՝ մի միայն է. իսկ հոլովները՝ չորս են. Հոլովակերտ գրերն եզակի եւ յոգնակի մէջ նոյն են։ Բառի մը բնական ձեւը՝ ուղղական է, օրինակ. էվ. հայցականի հոլովակերտն ի գիրն (= ի, ը) է, օրինակ. էվի, էվլէրի. Հա գիրը (= է, ա) տրականին է, օրինակ. էվէ, էվլէրէ. իսկ բացառականինը տալ-նուն (= դէն, դան) է, օրինակ. էվդէն, էվլէրդէն։

Անոր կերպ բառ թէ պարսիկ թէ արաբացի համաձայնաբար [illegible] եւ միակերպ այսպէս տաճկերէն ձեւով միայն կը հոլովին. — պարսկական եւ արաբական բառերը պարսկերէն եւ արաբերէն ձեւով հոլովել օսմաներէն լեզուի ամենեւին օտար է։

Հա գրով կամ ուղղագրական նշանագրով յանգող բառերուն հայցականն ու տրականը՝ հոլովակերտ մասնկէն յառաջ եա մ'ալ կ'առնուն. իսկ բացառականը նոյն եկամուտ կամ յաւելուածոյ գրով, օրինակ. [illegible]։

Դարձեալ բառի մը վերջի անձայն գիրը հոլովման մէջ՝ եթէ ձայնաւորի կամ հոգեւոր առնու, ձայնի կը կը փոխուի, օրինակ. [illegible], [illegible] եւ այլն։ Նմանապէս [illegible], օրինակ. [illegible], [illegible] եւ այլն։

4. Իզաֆէթ:

Բառի մը ուրիշ բառի հետ միաւորութիւնն՝ որ իզաֆէթ կը կոչուի, անոնց իրարմէ քերականական կախումը կը ցուցնէ կամ պէս պէս ազերուին նշանակ է. գլխաւորը (օրինակ. յատկացեալը՝ նկատմամբ յատկացուցչին, գոյականը՝ նկատմամբ ածականին,) մուզաֆ. երկրորդականը՝ մուզաֆ-իլէյհ կը կոչուի։ Պարսկերէն ձեւով՝ որ իզաֆէթին յաճախելալ կերպն է, [illegible] մը (= ի, ը) մուզաֆին յառաջնադասութեամբն է. Հակառակ տաճկերէնի կարգին՝ ուր յետադաս է միշտ եւ մուզաֆ-իլէյհ նախադաս։ Չորս տեսակի գլխաւորաբար կրնանք բաժնել, որոնք դարձեալ իրենց ստորաբաժանմունքն ունին պէս պէս [illegible] կամ այլեւայլ նշանակութեամբ ա. Երկու գոյական. բ. Անուն [illegible]. գ. Խնդրառար [illegible]. դ. Բոյ(անուն) [illegible]։

Ա. Երկու գոյական:

1. Իբրեւ ՅԱՏԿԱՑՈՒՑԻՉ ՅԱՏԿԱՑԵԱԼ (իզաֆէթի լամիյէ), օրինակ. [illegible]։

2. Իբրեւ ԲԱՑԱՅԱՅՏԻՉ ԲԱՑԱՅԱՅՏԵԱԼ (իզաֆէթի պէյանիյէ), օրինակ. [illegible]։

3. ՆՄԱՆՈՒԹԵԱՆ ԱՂԵՐՍԻ. *իրն՝ որուն կը նմանցուի իր մը կ'ըսուի մուշէպպէհուն-պիհ, իսկ իրը՝ մուշէպպէհ, զոր օր. պաղը ճիհան. աշխարհք՝ որ պարտէզի մը կը նմանի։*

4. ԳՈՅԱԿԱՆԻ եւ ԱԾԱԿԱՆԻ ԱՂԵՐՍԻ, *զոր օր. սուի զանն, չարաչար կարծիք. հիւսնի մու'ամելէ, բարուոք գնացք. կէմալը ղայրէթ, ամենայն, բազում փոյթ. ամմէյի ահալի, ամենայն ժողովուրդ։*

5. ԲԱՑՈՍԱԿԱՆ ՆՇԱՆԱԿՈՒԹԵԱՄԲ *Հայերէն ան, ը մասնական զօրութիւնն ունենալով, զոր օր. 'ատէմի իգթիտարի, անզօրութիւն. 'ատէմի էմնիյեթի, անապահովութիւն։*

> *Այն ատեն բացատրականներ են ղայրը քեամիլ, անկատարեալ. ղայրը գապիլ, անհնարին. եւ այլն եւ այլն։*

6. Մուզաֆը՝ *մեր* ՆԱԽԱԴՐՈՒԹԵԱՆՑ ՊԱՇՏՕՆ ՎԱՐԵԼՈՎ, *զոր օր. խիլաֆը 'ատէթ, հակառակ սովորութեան. խիլաֆը շէր'ու ինսանիյէթ, հակառակ աստուածային օրինաց եւ մարդկութեան։*

Բ. *Ածական գոյական։*

1. ԴՐԱԿԱՆ-ԱԾԱԿԱՆ եւ ԳՈՅԱԿԱՆ, *զոր օր. էմրը մուշքիւլ, գործ դժուարին. խաթայը 'ազիմ, մեծ յանցանք։*

2. *Արաբերէն* ԲԱՂԴԱՏԱԿԱՆ ԱԾԱԿԱՆ *արաբերէն* ՅԳ. ԳՈՅԱԿԱՆՈՎ *մը գերադրականի իմաստով, զոր օր. էհվէնի շէրրէյն, Հանգամանաց չնչինը. էշրէֆի նաս, մարդկան ազնուագոյնը. աֆզալը ա'մալ, գործերէն առաջինը։*

3. *Արաբերէն* ԴՐԱԿԱՆ ԱԾԱԿԱՆԻ *մը յոգնակին՝* ՅԳ. ԳՈՅԱԿԱՆՈՎ *մը մասնական մասօք՝ աշխարհ, չափ, մաս եւ այլն նշանակելով, զոր օր. մէշահիրի թիւճճար, վաճառականներէն նշանաւորները. մուհիմմը ա'մալ, գործերէն կարեւորագոյնները։*

Գ. *Խնդրառու եւ խնդիր։*

1. ԲԱՑ(ԱՆՈՒՆ) եւ ԽՆԴԻՐ ՍԵՌԻ, *զոր օր. իֆատէի հալ, միտքը բացատրել. իզալէի շիւպհէ, տարակուսութիւնը փարատել. թէ'տիյէի մա'լումաթ, տեղեկութիւն, ծանօթութիւն տալ. թահսիլի 'ուլում, գիտութիւն սորվիլ. իլանը հարպ, պատերազմ հրատարակել. թաթվիլի քելամ, խօսք երկնցնել։*

2. ԲԱՑ(ԱՆՈՒՆ) եւ ԽՆԴԻՐ-ԲՆՈՒԹԵԱՆ, *զոր օր. (Զէյթուն տալընը) իրա'էյի ինչիրը ս'ատա (էյթմէքլիկ), ձիթենւոյ ճիւղը թշնամեաց (աչաց) ցուցնելով։*

3. ԴԵՐԲԱՅ եւ ԽՆԴԻՐ.

ա. ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹԻՒՆ ՆԵՐԿԱՅ, *զոր օր. նաքլի վաքայ, յաղթութեան հասնող. շայանը թա'զիր, յանդիմանութեան արժանի. մուճիպի մուղպիրան, պատճառ վշտաց։*

բ. ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹԻՒՆ ԱՆՑԵԱԼ, *զոր օր. շայանը թա'զիր, յանդիմանութեան արժանի. ըսլահը իճտան, վախճանին հասած. մա'ըզի 'ալէմ, աշխարհի. մէշհուրը ճիհան, աշխարհքէս գովուած։*

4. ԱԾԱԿԱՆ եւ ԽՆԴԻՐ, *զոր օր. շայանը գապուլ, ընդունելութեան արժանի. մէհրումը ֆազիլէթ, անկեալ ընդ թշուառութեամբ։*

Դ. *Բայ(անուն) անուն-բայի։*

զոր օր. ինթիշարը 'ուլում, գիտութեանց տարածուիլ. իմթիզաճը մէհաբէթ, պատերազմի երկարել։

Ցաճկերէն ոճով խօսքին կը ձեւանայ սեռական (երբ է որոշեալ է), կամ սեռականէ-ուղղական հոլովով (երբ է անորոշ է. այսինքն երբ ընդհանուր սեռ, անուն կը յայտնէ) եւ մասնիկը նի (— ի, ը) ստացական դերանուն (յոգ.) կ'առնենայ եւ միշտ յետադաս է, զորօր. [illegible]) [illegible]. [illegible] [illegible]. — [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]. — [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]. — [illegible] [illegible]:

Արաբերէն ոճով խօսքին յօդով է [illegible]. [illegible]. [illegible], [illegible] [illegible]. [illegible]. (դիտաւորութեանց տուն —) համալսարան. [illegible], (արեգական մուտք —) արեւմուտք. [illegible], (գանձու տուն —) գանձատուն. [illegible], պատճառք փառաց. [illegible], պատճառք արժանութեան:

Ցանկալի չոր մը բառերու նոյն կամ այլեւայլ քերականական ա- ռերանի խօսքերով կազմուած խօսքեր կը յանգեն, զորօր. [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible], չոր գծացից պատճառը [illegible]. [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]:

Ստացական երբ է կամ նե դրով յանգի՝ դրութեան մէջ [illegible] կը դրուի, զորօր. [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]. երբ [illegible] կամ [illegible] դրով է նոյն ծայրը՝ նե [illegible] կը դրուի. զորօր. [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]:

Բ. Ածական:

Երկու կը զանազանուին ածականները. Հասարակ ածական եւ Թուական ածական՝ բառ որուն գոյականի մը մէկ յատկութիւնը կամ Թուական համրանքը կը ցուցնեն:

Ա. Հասարակ ածական:

Ածականներու վրայօք երկու գլխաւոր բան կայ դիտելու. 1. Համաձայնութիւնն ու կարգը. 2. Աստիճանը:

1. Ածականներու համաձայնութիւնն ու կարգը:

1. ՑԱՃԿԵՐԷՆ ՈՃՈՎ ածականք (իբր վերադիր) միշտ նախադաս են. եւ ամէն դէպքի մէջ (թէ իբր վերադիր թէ իբր ստորոգելի) անհամաձայն կամ անփոփոխ կը մնան, զորօր. Կիւզէլ Էվլեր. գեղեցիկ տներ:

2. ՊԱՐՍԿԵՐԷՆ ՈՃՈՎ պարսկերէն ածականք (իբր վերադիր) ի-զաֆէով մը իրենց գոյականէն յետադաս կը դրուին եւ թուով միայն կը համաձայնին, զորօր. [illegible] [illegible], կորացեալ հասարակ [illegible]. [illegible] [illegible], աղքատութիւն խնդրող ծառա- ներ. [illegible] [illegible]:

Ասով ալ համաձայնիլը յանցանք չէ, զորօր. ա.) ի բնէ-իգական գոյականի մը քով. [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]. բ.) յոգ. գոյականի մը քով, զորօր. [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]. գ.) հա դրով վերջաւորող բառի քով, զորօր. [illegible] [illegible]:

Անփոփոխութիւնն ընդունելի բան է նաեւ արաբական չձեւացող ա- նուանց քով համաձայնութիւնն եւ բոլոր. [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], եւ այլն:

3. Իսկ ԱՐԱԲԵՐԷՆ ԱԾԱԿԱՆՔ պարսկերէն ձեւով շարադասութեան մէջ թէ թուով թէ սեռով կը համաձայնին. ըստ այսմ եզ. որ. գոյականին ածականն եզ. որ. կը գրուի, զորօր. խօճայը հազըգ, ազնիւ բարք. եզ. իգ. գոյականին ալ եզ. իգ. զորօր. խըլքաթը հասէնէ, ազնիւ բնութիւն: Երկ. գոյական մը երկ. ածական կ'առնու, զորօր. մու'ալլիմէյն մահիրէյն, ճարտար ուսուցիչք: Բայց յք. գոյականին ածականը յոգնակի չորս կանոններուն համեմատ կը համաձայնի:

ա. Կանոնաւոր ար. յք. գոյականին ածականը՝ կանոնաւոր կամ անկանոն ար. յք. կը գրուի, զորօր. մու'ալլիմինի քամիլին, վարժապետք կատարեալք. մուդէրրիսինի մէշհուր, ուսուցիչք նշանաւորք:

բ. Կանոնաւոր իգ. յք. գոյականին ածականը՝ կանոնաւոր իգ. յք. կամ եզ. իգ. կ'ըլլայ, զորօր. սալաթի մագբուլէ կամ սալաթի մագբուլէթ, աղօթք սուրբք:

գ. Անկանոն յք. մարդ նշանակող գոյականին ածականը՝ թէ կանոնաւոր կամ անկանոն. ար. յք. եւ թէ իգ. եզ. զորօր. 'ուլէմայի 'ամիլէյն, բարեպաշտ ուսուցանողք. մէվալիի ֆիխամ, անուանի տեարք. ամբիյայի մըշհուրէ, հռչակաւոր մարգարէք:

դ. Անկանոն յք. իր ցուցընող գոյականին ածականը սովորաբար եզ. իգ. բայց երբեմն անկանոն յք. ալ կը գրուի, զորօր. ամաքինի մուհիմմէ, կարեւոր գործք. մէօաքիի շէրիֆէ, պէս պէս խնդիրք:

Դասս մը ածականներ իրենց իգ. գոյականը զօրութեամբ կամ լռելեայն իմացուելով իգական ձեւով կը բանին, այսպէս. (զէվճէյէ) մուհիմմայէթլէր (լռելեայն ամէնտը) փուէկէխէլ, խարիճէլէր, մուլկիլէր. (զէնդմիմէ օմիէ) մէսիրէլէր. մէւթինէք (զօրութեամբ քինանէ) հարպիէլէր.

Արաբերէն ածականք՝ եթէ սաանձին գոյականաբար բանին, իրենց յարաբերած գոյականներու սեռին հետ կը համաձայնին. եթէ մարդ եւ ար. է, ածականն ար. կանոնաւոր կամ անկանոն յք. կը գրուի, զորօր. 'աքըլլէյն, 'աքըլլար (= 'աքըլ ադէմլէր). եթէ իգ. է՝ իգ. կանոնաւոր յք. զորօր. մուխլիսաթ. (= կանայք արժանաւորք.) իսկ եթէ իր է, իգ. կանոնաւոր կամ անկանոն յք. զորօր. մուշքիլաթ (= մուշքիլ մատտէ, մատտէլէր). մէհամմ (= մուհիմմ իշլէր):

Տաճկերէն ձեւով կերպարկութեան առնին անփոփոխ է, զորօր. մուշքիլ մէսէլէ. բայց ոչ նոյնպէս արաբերէն ձեւով, արականի մը մէտրէ-մուշ-չիլէմ, իգականի մը մէտրէմէթէ-ուշ-չիլէմ:

Անհամաձայն կը մնայ ածականը եթէ գոյականը տաճկերէն մասնիկով է, զորօր. մախբուլա'տըր մուխաքիմ, էֆէնտիլէր տաքիմ ադիմ. (եւ ոչ մուխաքիմէ, տաքիմէ):

Սոսորադերլի ածականն անփոփոխ կը մնայ, զորօր. մախբուլա'տըր տաքիմ (եւ ոչ տաքիմէ) դիր. բացատրութիւնք ցանցառ են, զորօր. փատիշահ մուհիմմ'ա օլուր. մէմուրինի տասդին դիր:

2. Ածականներու աստիճանը:

1. ՏԱՃԿԵՐԷՆ ՈՃՈՎ՝

ա. Առաւելութեանը՝ առաւականացուցիչ տահա, չօք, զիյատէ, զիյատէ մակբայներով կը շինուի, զորօր. տահա էյիտահ, շատ աւելի. չօք կիւզէլ. շատ գեղեցիկ:

բ. Նուազութեանը՝ ածականին ծայրը ճէ նուազական մասնիկն աւելցնելով կ'ըլլայ, զորօր. խաֆիֆ-ճէ, թեթեւկեկ:

գ. Բաղդատականը՝ տահա մակբայով կը կազմուի, զորօր. տահա կիւզէլ, աւել գեղեցիկ:

դ. Թաթարերէն գերադրական կ'ըլլայ էն մակբայով, զորօր. էն կէօ-զէլ, ամենագեղեցիկ:

Ածականներու առաջին կէսը փոխ պարապութեամբ ածականէն յառաջ դրուելով տեսակ մը գերադրական կը շինուի, զորօր. կըփ-կըր-մըզը, համակ կարմիր. սիփ-սիյահ, ամենասեւը կամաց:

2. ՊԱՐՍԿԵՐԷՆ՝ օսմանեան լեզուին մէջ թէր մասնիկով բաղդատականն եւ թէրինով գերադրականը շատ ցանցառ գործածութիւն ունին, զորօր. պալա-թէր, բարձրագոյն. պալա-թէրին, ամենաբարձր.

3. ԱՐԱԲԵՐԷՆ ՈՃՈՎ արաբական ածականներու ալ հասարակ էֆ'ալ (+էֆ'ալ), աֆ'ա (ֆա'իլ). յատուկ ձեւով բաղդատականները (որ կը կազմուին արմատին առաջին գրէն յառաջ ֆէթհով էլիֆ մը յաւելուածով եւ երկրորդ գիրը ֆէթհաւորելով.) շատ յաճախակի են գործածութեամբ թէ արաբերէն ոճով յօդով, զորօր. էշրէֆ-ու-ն-նաս, մարդկան ազնուագոյնը. ակմէլ-ու-լ-ակմալ, խօսքերու կատարելագոյնը. թէ պարսից ոճով, զորօր. էշրէֆ նաս, ակմէլ ակմալ. եւ թէ տաճկերէն ոճով, զորօր. նասըն էշրէֆի, ակմալըն ակմէլը:

Արաբերէն գոյներու անունները բաղդատական ձեւով միայն գործածական են օսմանեան լեզուին մէջ միշտ գրական իմաստով, զորօր. ահմէր, կարմիր. ասֆէր, դեղին. էզրագ, կապուտակ. էպյէզ, սպիտակ. էսվէտ, սեւ, եւն.:

Բաղդատականներու յատուկ ձեւով իգականներ այնպէս յաճախ չեն գործածուիր, զորօր. (ալա, ար.) 'ուլիա, իգ. (աքպէր, ար.) քիւպրա, իգ. (էսղար, ար.) սուղրա, իգ. (էֆզալ, ար.) ֆուզլա, իգ. (ահսէն, ար.) հուսնա, իգ. եւ այլն. իսկ յգ. գոյականի մը առջին տաճկերէն ոճով կ'ըսուի էհէմմ օլան մէվատտ, կարեւորագոյն իրք. ալլա օլան ընտանիքի, հասարակաց պաշտօնութիւն, համանցյուցընելէ խօսելով:

Բ. Թուական ածական:

Ա. ՈՐՈՇԵԱԼ ԹՈՒԱԿԱՆՔ՝ որ բանի մը որոշ համրանքը կը ցուցընեն, չորս տեսակ են. 1. Բացարձակ. 2. Դասական. 3. Բաշխական. 4. Մասնական:

1. Բացարձակք՝ որ բանի մը քանի հատ ըլլալը կը յայտնեն, են

ա. Տաճկերէն. 1. պիր. 2. իքի. 3. իւչ. 4. տէօրթ. 5. պէշ. 6. ալթը. 7. եէտի. 8. սէքիզ. 9. տօգուզ. 10. օն. 20. եիրմի. 30. օթուզ. 40. գըրգ. 50. էլլի. 60. ալթմըշ. 70. եէթմիշ. 80. սէքսէն. 90. տօգսան. 100. եիւզ. 1000. պին:

Լէք հարիւր հազարի իմաստով աւելորդական բառ մըն է:

բ. Պարսկերէն. 1. եէք. 2. տիւ. 3. սէ. 4. չար կամ չիհար. 5. փէնճ. 6. շէշ. 7. հէֆթ. 8. հէշթ. 9. նիւհ: Պարսկերէն տասնաւորները չեն գործածուիր: 100. սատ. 1000. հէզար:

գ. Արաբերէն. 1. ահատ. 2. իսնա. 3. սէլասէ. 4. էրպա'ա. 5. խամսէ. 6. սիթթէ. 7. սէպ'ա. 8. սէմանիէ. 9. թիս'ա. 10. 'աշէրէ(թ). 20. 'իշրին. 30. սէլասին. 40. էրպա'ին. 50. խամսին. 60. սիթթին. 70. սէպ'ին. 80. սէմանին. 90. թիս'ին. 100. միէթ. 1000. էլֆ:

2. Դասականք՝ որ բանի մը քանիերորդ ըլլալը կը ցուցընեն, են

ա. Տաճկերէն 1. պիրինճի (կամ էվվէլքի, իպթիտաքի). 2. իքինճի. 3. իւչիւնճի եւ այլն. որ բացարձակ թուականներուն ձայնը ըն, ին, ուն, իւն (—ընճի) աւելցնելով կը կազմուին:

բ. Պարսկերէնի դասականներէն չարում, չորրորդ. միայն կը գործածուի:

գ. Արաբերէններէն միայն մինչեւ տասը. եւ են. 1. էվվէլ. 2. սանի. 3. սալիս. 4. րապի'. 5. խամիս. 6. սատիս. 7. սապի'. 8. սամին. 9. թասի'. 10. 'աշիր:

Արաբացի դասականներուն ծայրը թէնվին-ու-ֆէթհով եւէֆ մը (=էն, ան.) դնելով՝ դասական թուական մակբայներ կը ձեւանան այսպէս. էվվէլա, սանիէն, սալիսէն, րապի'էն եւ այլն։

3. Բաշխականք՝ որ ամէն մէկուն քանիկան հաւ բաշխուած ըլլալը կը նշանակեն, են՝ պիրէր, իքիշէր, իւչէր եւ այլն. որոնք բացար-ձակներու ծայրը ֆէթհաւորելէն ետքը էր յաւելուածով դրով մը (=էր, ար) կը շինուին. միայն թէ եւով յանգողները էր դրէն յառաջ եկա-մուտ չեն գիր մ'ալ կ'առնուն։

Ասոնց կրկնութենէն կրկնաւոր մակբայներ կը շինուին, զոր օր. իքիշէր իքիշէր. իւչէր իւչէր եւ այլն։ Պարսկերէնի միայն եէքան եէքան, մէկիկ մէկիկ է գործածական։

4. Մասնականք՝ որ ամբողջի այլեւայլ մասերը կը յայտնեն, են
ա. Տաճկերէն եարըմ 1/2, իւչտէ պիր 1/3, տէօրթտէ պիր 1/4 եւ այլն։
բ. Պարսից միայն նիմ 1/2 կը գործածուի։
գ. Արաբերէններն են. նըսֆ 1/2, թիւլս 1/3, րուպ' 1/4, խումս 1/5, սուտս 1/6, սէպ' 1/7, սէմէն 1/8, թիսա' 1/9, 'էշր 1/10։

Բ. ԱՆՈՐՈՇ ԹՈՒԱԿԱՆՔ՝ որ բանի մը անորոշ համրանքը կամ չափը կը յայտնեն, են
ա. Տաճկերէն. չօգ, քանի. խայլը, բազում. չաու. ըսպար, չափ։
բ. Պարսկերէն. չէնտ, քանի մը. հէր, ամէն. չէնտան, այնչափ. բայց միայն չէնտ պէֆ'ա, քանի մը անգամ. հէր չէնտ, որչափ որ. ասա-ցուածոց մէջ գործածական են։

Գ. Դերանուն:

Դերանունները մէկանց երեք դասի կը բաժնուին. Ա. Բուն-Դերանուն. Բ. Ցուցական. Գ. Հարցական եւ Անորոշ։

Ա. Բուն դերանուն։

Ասոնք ալ հինգ տեսակ են. 1. Անձնական. 2. Ստացական. 3. Ստո-րոգական. 4. Բայական. 5. Անձական-դերանուան։

Դերանուանց հոլովումն ընդհանրապէս անուանց հոլովումն է։ Զարտուղութիւնք ցանցառ չեն։

Ա. ԱՆՁՆԱԿԱՆ։

Անձնական դերանուն երեք զանազան դէմք են։

	Ա. Դէմք.	Բ. Դէմք.	Գ. Դէմք.
Եզ.	պէն.	սէն.	օ(լ).
Յք.	պիզ.	սիզ.	անլէր.

Անուանց հոլովմէն կը զարտուղի Ա եւ Բ դէմքին տրականը, ուր նանը սուղէր ֆէթհի կը փոխուի եւ ետքը եւէֆ մը կ'աւելցուի այսպէս. պանա, սանա.

Ա դէմքին եզ. եւ յք. սեռ. միմով կը շինուի, այսպէս. պէնիմ. պիզիմ։

Գ դէմքին հոլովներուն մէջ ան արմատէն շինուածները դրուար լե-զուին են. ինչ օնը, օնա, օնըն եւ այլն ռամկօրէն են։

Գ դէմքն անորոշ մասը ալ կը բանի, այսպէս. Մալլահալի օլ տարը տէ հէմէնէր էլէ մա'րիֆէթէ սաւ էտէրէն։

Արաբացւոց անձնական դերանուններէն՝ միայն գ դէմքին հու, ար. հա, իգ. հիւմա, երկ. հէմ, ար. յք. (հիւննէ, իգ. յք.) արաբական ասացուածոց մէջ կը բանին այսպէս. փաշար եւ մաա-մա անցեալներու հետ էլա նախադրութեամբ, այսպէս. փաշար-էլէյ-հ(է),

ար. մուշար-էլեյ-հա, իգ. մուշար-էլեյ-հիմա, երկ. մուշար-էլեյ-հիմ, ար. յք. (մուշար-էլեյ-հիննէ, իգ. յք.) մոսմա-էլեյ-հ(ի) եւ այլն. վերոյիշեալ...։ Նոյնպէս յաջորդ տառադարձութեանց մէջ. րահմէթու-ալլահ 'ալեյ-հի, Աստուծոյ ողորմութիւնն իրեն վրայ. րահիմէ-հու-ալլահ, Աստուած իրեն ողորմի. գատտէսա-ալլահու սիրրա-հու, Աստուած անոր գերեզմանը սուրբ ընէ. գուտտիսէ-սիրրի-հու, իր գերեզմանը սուրբ ըլլայ. ալէ-'այնի-հի, անոր պէս (նոյնպէս). ալէ մութլագի-հի, բոլորովին. ալէ թէմամի-հի, ամբողջ, կատարելապէս։

Այս հոս գերանուան հոլովներն նախընթաց բառին, վերջին գրէն կախում ունի եթէ ի գիրն է կամ ձայնաւոր գիր մը՝ իր հոլովներն ալ ձայներէն կը փոխուի, զորօր. 'ալէյ-հի, հիմ. ալէ-հի, հիմա. ֆի-հի, հիմա. ինէյ-հի, հիմ եւ այլն. բայց չէ նախադրութեան հետ չէ-հու, չէ-հու։
Փոխանակ հիւններ, հու, իգ. յաճախակալ է միայն։
Էֆէնտի, պէյ, խան եւ ուրիշ տաճկերէն եւ պարսկերէն բառեր եզ. ձայնիւ իրր երկ. եւ յք. կը բանին. եւ ինչպէս էֆէնտի'ի գուշարէլեյհ, նոյնպէս երկ. եւ յոգնակիի մէջ էֆէնտի'ն գուշարէլէյհիմա, գուշարէլէյհիմ ալ կ'ըսուի։
Դերանուանց յոգնակին եզակի մասը բաղաձայնական ձեւով է, զորօր. էյզ փէսկ. սէն. ունլէր փէսկ. ս. եւ մէջով կրկ. յոգնակին տառաւել բաղաձայնական է. այսպէս. պէզ-լէր, օնլէր։

Փոխադարձ դերանունն է քէնտի. որուն եզքի ծայրը ստացականներ դալով՝ երեք զանազան դէմք կ'ունենայ. այսպէս. քէնտի-մ, քէնտի-ն, քէնտի(-սի), քէնտի-միզ, քէնտի-նիզ, քէնտի-լէր(-ի)։ Արկնութեամբ ալ կը բանի՝ երբ նշանակութիւնն ինք իր վրայ դառնայ. այսպէս. քէնտի քէնտիմէ, ինք իրենս. քէնտի քէնտինէ, ինք իրենդ. քէնտի քէնտիյէ (կամ քէնտի քէնտինէ կամ քէնտի քէնտիսինէ), ինք իրեն. քէնտի քէնտիմիզէ, ինք իրեններս. քէնտի քէնտինիզէ, ինք իրեններդ. քէնտի քէնտիլէրինէ, ինք (կամ իրենք) իրենց։
Պարսկերէն խօտ, ինք բառը՝ որ փոխադարձ միտք ունի, միայն պարսկերէն ձեւով տառացուածոց մէջ սովորական է. այսպէս. բէյի խօտ-ըյլա, անձին խորհրդով. եւ խօտ-պէ-խօտ, ինքնին։ Նոյնպէս
Արաբերէնի զաթ եւ նէֆս անձնականներն արաբական տառացուածոց մէջ միայն կը բանին. այսպէս. պի-զ-զաթ կամ պի-ն-նէֆս, անձամբ։

Բ. ՍՏԱՑԱԿԱՆ։

Ստացականները երեք զանազան դիմօք՝ ձայնէով մը յաջորդ գրերն են. ա դէմք եզ. ըմ, յք. ըմ եւ զը. — բ դէմք. եզ. ունըն, յք. ունըն-նըզ եւ զը. — գ դէմք. եզ. եւ յք. ը։ Հետեւեալ տախտակին աչուել որոշ կ'երեւցընէ. բոլորգրերը հոլովի կը նշանակեն։

	Ա. Դէմք.	Բ. Դէմք.	Գ. Դէմք.
եզ.	(քիթապ)ըմ.	(քիթապ)ըն.	(քիթապ)ը.
յք.	(քիթապ)ըմըզ.	(քիթապ)ընըզ.	(քիթապ)ը։

Ինչպէս կը տեսնուի՝ ստացական բառած գերանունները մեր ստացական-ածականներուն եւ յօդերուն կը պատասխանեն։
Եթէ անուն մը ուղղագրական գրով յանգի, գ դէմքի գերանուանէն յառաջ եկամուտ սին գիր մ'ալ կ'աւելցուի. այսպէս. անըն պապ-ասը, օրհ-ու-սը, տայը-սը, ճամ-ու-սը։
Ստացականը կը դրուի բառին վերջը. եւ եթէ բառը յք. է՝ լէր յոգնականակերտ մասնիկէն ալ ետքը, զորօր՝ քիթապլարըմ։
Հոլովման մէջ գ դէմքը հոլովակերտ գրերն յաւելուածոյ նուն գրով մը կ'առնու, զորօր. քիթապընը, քիթապընա։
Ներելի եղած է արաբերէն ձեւով յք. գոյականի վրայ եթէ ստացական է եւ ստացողն գ դէմքի եւ յք., տաճկերէն լէր յոգնականակերտ մասնիկն աւելցնել՝ ամէն մէկուն զատ զատ նշանակելու համար, զոր-

օր. դադրորդն եռրաջը, այգեստաններու չորս կողմը. այլ՝ դադրորդն եռրաջըրը, այգեստաններու ամէն մէկուն չորս կողմը կը նշանակէ։

Երբեմն հայցական հոլովի մէջ ևս հոլովակերտ գիրը կը զեղչուի և կ'ըսուի. ֆելէք հալէմ խոման էն եփեւորըմ փերէշան էնդէ. փոխ. հալէֆ, եփեւորըմը, երկինք (բախտը) վինակս գէշցուց և մեզը չփացուց։

Շատ անգամ առանց գերանուան ժէնաղըմ, ժէնաղըն կ'ըսուի փոխ. դէնէմ ժէնաղըմ, օնէն ժէնաղըն և այլն։ Դարձեալ նոյնպէս սովորութիւն է ըսել առանց ստացականի դէնէմ էվ, փոխ. էվիմ. — դէղէմ էվէ փոխ. էվէմէղ, — օնէն էվէ փոխ. էվէնէղ։

Քաղաքավարական ոճ է յք. փոխ. եզակի ըսել. այսպէս. սանէնէղտէ փոխ. սէնէնտէ։ Նոյնպէս գ դէմքը փոխ ր դէմքի գործածել, զորօր. էֆէնտէմ սանէսինտէ փոխ. օնէն սանէնտէ և սովորել քաղաքավարական ոճով՝ էֆէնտիմիզըն սանէսինտէ. և աւելորդ մեծարանք՝ էֆէնտիմիզըն սանէլէրինտէ։

Գ. ՍՏՈՐՈԳԱԿԱՆ։

Ստորոգական դերանուններ՝ որ ամէն ստորոգելոյն եւրջի ծայրը կ'աւելցուին դէմքին համեմատ, են ա դէմքին եզ. ըմ. (= իմ, ւմ) յք. ըզ. (= իզ, ըզ) բ դէմքին եզ. սըն, (սին,) նօտն. յք. սըն. (սոզըր-ձեաֆ.) դէ գրերը ձեւըտով. իսկ գ դէմքինը կը պակսի եւ եզ.ի մէջ տըր զօդով միայն, իսկ յք.ի մէջ լէր յոգնակականակերտ մասնիկով եւ տըր զօդով կը շատցուի, զորօր. ձեւաթէդ-իմ, ձեւաթէդ-սըն, ձեւաթէդ-տըր, ձեւաթէդ-իզ, ձեւաթէդ-սի(նի)զ, ձեւաթէդ-տըր-լէր.

Հայերէնի մէջ այս դերանունք (եմ) բայով բացատրուած են։

Դ. ԲԱՑԱԿԱՆ։

Բայական դերանուններ՝ որ խոնարհման ատեն բային եւրջի ծայրը գալով՝ գործողութեան գործողը կը նշանակեն, են ա դէմքին եզ. ըմ, յք. քաֆ կամ ձեաֆ. բ դէմքին եզ. սոզըր-ձեաֆ. յք. սոզըր-ձեաֆ եւ դէ գրերը ձեւըտով. գ դէմքինը կը պակսի. բայց յք.ի մէջ լէր կը դրուի բային ծայրը, զորօր. էթտի-իմ, էթտի-ըն, էթտի-ի, էթտի-իք, էթտի-ինիզ, էթտի-իլէր.

Գրաբարի մէջ բայերու խոնարհման վրայ կցուած դիմորոշ յօդերուն կը պատասխանեն, զորօր. սիրեմ, սիրես եւ այլն.

Ե. ԱԾԱԿԱՆ-ԴԵՐԱՆՈՒՆ։

Ածական-դերանուն է ձի, որ ինչպէս անձնականներու, նոյնպէս նաեւ որեւիցէ անուանց եւ ցուցականներու ալ սեռականին վրայ կը դրուի եւ ատասկ մը ստացականներ կ'ըլլեն, որոնք գոյականաբար կը գործածուին, զորօր. պէնիմ-ձի. սէնին-ձի. օնուն-ձի. պիզիմ-ձի. սիզին-ձի. օնլարըն-ձի. — էֆէնտինին-ձի. էֆէնտիլէրին-ձի. — պաշանան-ձի. չոպանան-ձի. պաշլարըն-ձի. չոպանլարըն-ձի-լէր եւ այլն։

Հայերէնի մէջ սեռականէ-ուղղականներն են, զորօր. իմս. քինսութիւնը. տաւրը։

Երբեմն տէ մասնիկը բառին ուղղականին վրայ կը դրուի եւ յետոյ ձի դերանունը կ'աւելցուի, որ ուրիշ միտք կու տայ, զորօր. պէնտէ-ձի. սէն-տէ-ձի. — էվտէ-ձի. պաղչէտէ-ձի — պաշ-տա-ձի. չոպ-տա-ձի. պաշլար-տա-ձի. չոպ-լար-տա-ձի. եւ այլն։

Բ. Ցուցական։

Ցուցականներն են պու, շու։ Պու, ա դէմքին մերձաւոր բան մը կը ցուցընէ, շու բ դէմքին մերձաւորը՝ իսկ գ դէմքին մերձաւոր բան մը ցուցընելու օ անձնականը կը գործածուի։

Ցուցականները սովորաբար գոյական մը կ'ունենան. բայց շատ անգամ առանց գոյականի անորոշ միտք մինակ ալ կը բանին, զորօր.

[illegible], [illegible]. յիշատակելու գեղեցիկ մէջ առաւելութիւնն այս է, որ [illegible] է. [illegible], [illegible] կ'ըսեմ" [illegible]։

Պարսկերէն էյն, այս. -ան, այն. ցուցականներն՝ օսմանեան լեզուին մէջ՝ պու-եր-էյն, ասկէ ետքը. պու՛-եր-ան, անկէ ետքը՝ պարսկերէն ոճով ասացուածոց մէջ միայն գործածական են։ Նոյնպէս

Արաբերէն զա, այս. հէզա, այդ. զալիք, այն. ցուցականները՝ արաբերէն ասացուածոց մէջ միայն կը բանին. այսպէս կ'ըսուի. զա՛-[illegible]-զա, ասկէ ետքը. [illegible]. նոյնպէս. [illegible], դոյնպէս. [illegible], նոյնպէս. [illegible], ասով. [illegible], անով. [illegible], [illegible], ատոր համար. [illegible], (պատճառ ըլլալուն) ատոր վրայ հիմնեալ։

Գ. Հարցական եւ Անորոշ։

Հարցականք եւ անորոշք են միանգամայն. քիմ, ով. (մարդու.) նէ, ինչ. (իրաց). հանգը, որ (թէ մարդու թէ իրաց). զորօր. քի՞մ [illegible] — [illegible]. նէ՞ [illegible]. — [illegible]. հանգը [illegible].

> Քիմ [illegible] եւ [illegible] յք. [illegible] կրկնուած՝ մէկը (այսպէս), մէկը (այնպէս) կամ ոմանք (այսպէս) ոմանք (այնպէս) կը նշանակէ, զորօր. [illegible]։
>
> Նէ՞[illegible]. ինչու. [illegible], ինչպէս. [illegible], նէ՞ [illegible], ինչ կերպով. նէ՞[illegible], ի՞նչպէս. յոգնական մակբայներ են։
>
> Քիմսէ [illegible] անորոշ մըն է. [illegible]։

Զի, ինչ. պարսկերէն Հարցականն ու անորոշը կը բանի միայն յաջորդ պարսկերէն ասացուածոց մէջ. չի՞ [illegible], ինչ օգուտ. չի՞-[illegible], ինչպէս. [illegible]. ինչ որ կ'ուզէ ըլլայ։

Արաբերէն մա (ինչ որ, որ ինչ) անորոշը նոյնպէս կը բանի արաբական ասացուածոց մէջ, զորօր. [illegible]։

Դ. Բայ։

Դիտենք բայերու աղ 1. Ցեռակը. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]։

1. Բայերու տեսակը։

Բայերը մեկանց երկու կը բաժնուին 1. ԵՆԹԱԿԱՅԱԿԱՆ (չէզոք.) ([illegible]). 2. ԱՌԱՐԿԱԿԱՆ (Ներգործական) ([illegible])։ Առաջինն ենթակային մէկ վիճակը, Հանգամանքը կամ այնպիսի գործողութիւն մը կը ցուցընէ, որ նոյն ենթակային վրայ կը մնայ եւ ուրիշին չ'անցնիր. զորօր. [illegible]. [illegible]։ Իսկ առարկական բայն ընդհակառակն այնպիսի գործողութիւն մը՝ որ ենթակայէն կ'ելլէ եւ ուրիշին կ'անցնի, կամ որպէս զի գործողութիւնը կատարուի՝ ենթակայ մը եւ առարկայ մը անհրաժեշտ է, զորօր. [illegible]. [illegible]։

> Առարկական բայերէն՝ հայց. խնդիր առնի եւ տր. խնդիր բնութեան միանգամայն առնողները, ԿԱՑԱՐԵԱԼ ԱՌԱՐԿԱԿԱՆ ([illegible]) կ'ըսուին, զորօր. ([illegible]) [illegible]. ([illegible]) [illegible]. իսկ միայն հայց. խնդիր առնողները ԹԵՐԻ ԱՌԱՐԿԱԿԱՆ ԲԱՅ ([illegible]) կը կոչուին, զորօր. ([illegible]) [illegible]։ Բայց բայի առանձին տեսակ մը չեն կազմեր։

Առարկական բայով մը նշանակուած գործողութիւն մը կրնայ երկու կերպարանաց տակ երեւնալ. ՆԵՐԳՈՐԾԱԿԱՆ (մա'լիւմ) եւ ԿՐԱՒՈՐԱԿԱՆ (մէճհուլ)։ Ներգործական է՝ երբ ենթական ուրիշ մէկ առարկայի մը վրայ գործող կ՚ընծայուի, զորօր. սէվմէք. քըրմագ։ Կրաւորական է երբ ենթակային գործողութեան առարկան նախադասութեան ենթական ըլլայ, զորօր. սէվիլմէք. քըրըլմագ։

Առարկական բայերու մասնաւոր մէկ տեսակն է նախ՝ ԱՆՑՈՂԱԿԱՆՆ՝ որ գործողութիւն մը ուրիշին ձեռօք ընել տալ կը նշանակէ, զորօր. կէլ-տիր-ի-տիր-մէք. տուր-տուր-ու-տուր-մագ։ Երկրորդ՝ ՓՈԽԱԴԱՐՁ ԲԱՅՆ՝ որ գործողութիւնն, երկու կամ աւելի ենթակայներու փոխ մէկ գործը կը նշանակէ, զորօր. (սուրմագ,) սուրուշմագ. (եօփմէք,) եօփիւշմէք։

Կը զանազանին դարձեալ ընդհանրապէս բայերը իրենց նշանակութենէն առնելով ՎԵՐԱՑԵԱԼ ԲԱՅ (ֆիէլի 'ամմ.) եւ ԹԱՆՁՐԱՑԵԱԼ ԲԱՅ (ֆիէլի խասս)։ Առաջինը պարզապէս գործողութիւն կամ ըլլալ մը կը նշանակէ՝ առանց գործողութեան կամ վիճակին անունը տալու, զորօր. էթմէք. էյլէմէք. քըլմագ. խօփմագ. օլմագ։ Իսկ թանձրացեալը գործողութիւն կամ վիճակ մը կը նշանակէ հանդերձ անուամբ, զորօր. սէվմէք. քըրմագ. ույումագ։

Իսկ ըստ կազմութեան կը զանազանին ՊԱՐԶ եւ ԱԾԱՆՑԵԱԼ բայեր, ըստ որում արմատնին բայ կամ անուն մըն է, զորօր. սէս-մէք. եօլլէ-մէք։

2. Բայերու կազմութիւնը:

Բայերը կ՚ածանցին 1. Բայէ. 2. Անուանէ. 3. Ածականէ։

1. ԲԱՅԷ ԲԱՅ ԱԾԱՆՑԻԼԸ՝

Ա. Առարկական եւ անցողական բայեր կը կազմուին թէ գիրը կամ տալ եւ ըէ գրերը (որ բառի հօրէ+էրին համեմատ տիր, տըր, տիւր, տուր է) աներեւութի վերջաւորութենէն յառաջ բայի լոկ արմատին վրայ դնելով. միայն այս զանազանութեամբ՝ որ եթէ բային արմատին յետին գիրն անձայնաւոր է կամ էէ գրով միավանկ՝ տալ եւ ըէ գրերով մասնիկը կ՚աւելցուի, իսկ եթէ ձայնաւորեալ կամ ըէ գրով բազմավանկ՝ թէ գրով մասնիկը, զորօր. կէլ-մէք. կէլ-տիր-մէք. տուր-մագ, տուր-տուր-մագ. — եանէ-մէք. եանէ-թ-մէք. ուրաշ-մագ, ուրաշ-թ-մագ։ Եւ սա մասնիկներէն մէկուն մի անգամ կամ փոփոխութեամբ՝ կրկին, երեքկին յաւելուածովը՝ բայ մը առարկականի, անցողականի, կրկին-անցողականի կը դառնայ՝ բայի տեսակին համեմատ, որմէ որ կ՚ածանցի։ Ցեանենք բայի տեսակին կարգաւ։

ա. Ենթակայական բայ մը 1. առարկականի կը դառնայ սա մասնիկներէն մէկուն մի անգամ յաւելուածովը, զորօր. կէլ-մէք, կէլ-տիր-մէք. տուր-մագ, տուր-տուր-մագ. ուրաշ-մագ, ուրաշ-թ-մագ. եանէ-մէք, եանէ-թ-մէք. գայնա-մագ, գայնա-թ-մագ. էրի-մէք, էրի-թ-մէք։ 2. Անցողականի՝ կրկնութեամբը. զորօր. կէլ-տիր-թ-մէք. տուր-տուր-թ-մագ. ուրաշ-թ-տըր-մագ. եանէ-թ-տիր-մէք. գայնա-թ-տըր-մագ. էրի-թ-տիր-մէք։ 3. Կրկին-անցողականի՝ երեքկնելով, զորօր. կէլ-տիր-թ-տիր-մէք. տուր-տուր-թ-տուր-մագ. ուրաշ-թ-տըր-թ-մագ. եանէ-թ-տիր-թ-մէք. գայնա-թ-տըր-թ-մագ. էրի-թ-տիր-թ-մէք։

բ. Առարկական բայ մը 1. Անցողականի կը դառնայ սա մասնիկներէն մէկուն մի անգամ յաւելուածովը, զորօր. սէօ-մէք, սէօ-տիր-մէք. չէյնէ-մէք, չէյնէ-թ-մէք։ 2. Կրկին-անցողականի՝ կրկնելով, զորօր. սէօ-տիր-թ-մէք. չէյնէ-թ-տիր-մէք։

Բ. Ցեռակ մը ենթալծային բայեր կը կազմուին ենթակայական բայի մը արմատին վրայ 1. Նուն գրոյն յաւելուածովը, որ արմատ բային ցուցուցած գործողութեան մանր կրկնութիւնը կամ նմանութիւնը կը յայտնեն, զորօր. սէվ-մէք, սէվ-ին-մէք. չէք-մէք, չէք-ին-մէք։ 2. Լամ գրոյն յաւելուածովը ալ ենթակայական բայեր՝ որ ինք իրմէ ըլլալ եւ ոչ ուրիշէն կրել կամ ըլլուիլ կը ցուցընեն, զորօր. կէր-մէք, կէրիլմէք։

Գ. Կրաւորական բայերը յառաջ կու գան առարկական բայի մը արմատին վրայ Նուն կամ Լամ գրերէն մէկուն յաւելուածով։ Նունը կը գրուի ձայնաւորներէ կամ Լամ գրով վերջաւորածներուն վրայ, զորօր. սէօյլէ-մէք, սէօյլէ-ն-մէք. օքու-մաք, օքու-ն-մաք. ալ-մաք, ալ-ը-ն-մաք եւ այլն. իսկ անձայն գրով մը բայց ոչ Լամ գրով վերջաւորածները Լամ գրով կը կազմուին, զորօր. քէս-մէք, քէս-իլ-մէք. քըր-մաք, քըր-ըլ-մաք։

> Էյլէմէք բայը կրաւորական ձեւ չունի. օլունմաք (օլմաք բային չէզոքը) իբր անոր կրաւորականը կը բանի։
>
> Տէմէք, եէմէք, գօյմաք բայերը բաց ի Նուն գրով կրաւորական ձեւէն, զորօր. տէնմէք, եէնմէք, գօնմաք. Լամ յաւելուածով գրով երկրորդ ձեւ մ'ալ ունին. այսպէս. տէնիլմէք, եէնիլմէք, գօնուլմաք։
>
> Թէ գիրն անմիջապէս առնէ եթէ ձայնաւորի տուլ գրոյն կը փոխուի. այսպէս առարկական բայ շինող Թէ գիրը՝ կրաւորականներու մէջ, զորօր. չէքթիրիլմէք, օքութթուրուլմաք, էթթիրիլմէք, օթուրթուլմաք, գալդըրըլմաք. նոյնպէս էթմէք (էյլէմէք իմաստով, ինչու որ հրեյ նշանակութեամբ բային կրաւորականը էթիլմէք է), էդիլմէք, ալըլմաք, կիթմէք բայերու Թէ արմատական գիրը կրաւորականներու մէջ, զորօր. էտիլմէք, էդիլտիլմէք, ալըտըլմաք, կիտիլմէք. այն օրինաք փոխուած է Թէ՝ տալի (տէօրթ.) տէօրտ-ի-ւնճիւ. (կիթ-մէք.) կիտ-իլ եւ այլն։

Փոխադարձ բայերը կը շինուին բայի արմատին վրայ Շին գրոյն յաւելուածովը, զորօր. վուր-մաք, վուր-ուշ-մաք։

> Բայց միտ դնելու է որ ամէն Շին գրով բայերը փոխադարձ չեն. չէզոքներ ալ կան, զորօր. աղլամաք. աղլաշմաք. եւ երբեմն Շին գիրը բային արմատական է, զորօր. ալըշմաք, գօնուշմաք բայերուն։

2. ԱՆՈՒՆԷ ԲԱՅԻ ԱԾԱՆՑԻԼԸ։

Բայերն անունէ մը կ'ածանցին, անուան եզրի ձայրը ջեզմով Լամ (= լա, լէ) աւելցընելէն ետքը՝ աներեւոյթին վերջաւորութիւններէն մէկն ըստ պատշաճի դնելով. բայց այսպէս անունէ մը ածանցեալներն միշտ առարկական են, զորօր. տամղը-լա-մաք. էյէր-լէ-մէք։

3. ԱԾԱԿԱՆԷ ԲԱՅԻ ԱԾԱՆՑԻԼԸ։

Բայերն ածականէ մը յառաջ կու գան՝ ածականի եզրի ձայրը Լամ եւ Նուն (= լան, լէն), կամ Լամ եւ Թէ (= լաթ, լէթ) աւելցընելէն ետքը՝ աներեւութին վերջաւորութիւնն ըստ պատշաճի դնելով. առաջին գրերով՝ ենթակայական, իսկ երկրորդներով առարկական բայեր կը կազմուին, զորօր. էքշի-լէն-մէք. թաթլը-լան-մաք. էքշի-լէթ-մէք. թաթլը-լաթ-մաք։

Բացասականի կազմութիւնը տաճկերէնի մէջ միակերպ է, որ է՝ բայի արմատին վրայ խոնարհման գրերէն յառաջ՝ ջեզմով Մէ (= մա, մէ) աւելցընել, զորօր. սէվ-մէ-տիմ, սէվ-մէ-միշ-իմ, սէվ-մէ-յօր-ում, սէվ-մէ-յէ-ճէ-յիմ, սէվ-մէ-մէ-լի-յիմ, սէվ-մէ-յէ-իմ, սէվ-մէ, սէվ-մէ-մէք, սէվ-մէ-էէն։

> Ընդհանուր-ներկան անկանոնութեամբ մը սէվմէզ, սէվմէզսին եւ այլն կ'ըլլայ։

3. Խոնարհում։

Խոնարհում կը ծագի 1. դէմք, 2. թիւ, 3. ժամանակ, 4. եղանակ ցուցընող մասնիկներու կամ գրերու բայի մը արմատին վրայ գալով միանալովը։

Խոնարհման բազմապատիկ ձեւերն երկու գլխաւոր դասու կը բաժնենք, ա. ԽՕՍՔԻ ՁԵՒԵՐ կամ ԴԻՄԱՒՈՐ ԲԱՑ (գէլիմէ էֆ'ալ), եւ բ. ԱՆՈՒԱՆԱԿԱՆ ՁԵՒԵՐ կամ ԴԵՐԲԱՑ որ կը բովանդակէ Աներեւոյթն (մասդարը սալի), ընդունելութիւնն (իսմի ֆա'իլ) եւ Ընթացակը (իսմի մէֆ'ուլ)։

Ա. ԴԻՄԱՒՈՐ ԲԱՑ։

Հոս տեսնենք միայն առ հասարակ բայերու 1. ժամանակներն եւ 2. Եղանակը, որ առանձինն կարեւորութիւն ունին գիտնալու։

1. Բայերու ժամանակներուն վրայ չորս գլխաւոր բան կայ գիտնալու. Ա. Զատը կամ Թիւն ու Ցեռակը. Բ. Նշանախօսթիւնը. Գ. Կազմութեան օրէնքը։

Ցանկերէնի ժամանակները տասնուհինգ են թուով, որոնք երկու կարգ կը բաժնուին. 1. Գլխաւոր ժամանակք. 2. Պատմական ժամանակք.

1. Գլխաւոր ժամանակներն առ հասարակ կը նշանակեն թէ գործողութիւն մը ներկայի մէջ կը կատարուի, կատարուած է, պիտի կատարուի։

2. Իսկ պատմական ժամանակները կը ցուցընեն որ գործողութիւն մը անցեալ ժամանակի մէջ կը կատարուէր, կատարուած էր, եւ պիտի կատարուէր. եւ այս՝ անձին գիտութեան կամ միայն ուրիշի վկայութեան վրայ հաստատուած կ'ըսուի. ուստի կրկին կը զանազանին. 1. Բուն-պատմական ժամանակք, որ կը յայտնեն թէ անձին գիտութեամբ կը խօսուի, եւ 2. Վիպական ժամանակք, որ կը նշանակեն թէ ուրիշի վկայութեան վրայ հիմնեալ կ'ըսուի։ Այս երեք գլխաւոր ժամանակներն ալ ունին իրենց երկրորդական ժամանակներն, որ են՝

ա. Անցեալ որոշեալ (մազի շիւհուտի), էյլէտիմ. որ կը ցուցընէ թէ անձին գիտութեամբ կը խօսուի, կամ թէ եղած բան մը գեռ հիմայ կ'իմացուի։

բ. Անցեալ անորոշ (մազի նագլի), էյլէմիշ իմ. որ կը ցուցընէ թէ օտարին վկայութեամբ կը խօսուի։

գ. Անորոշ-ներկայ (մուզարի'), էյլէր իմ. որ անեզր ներկայի կամ անցեալի մը մէջ տեւող կամ ապագայի մէջ ըլլալու գործողութիւն մը կը յայտնէ։

դ. Ներկայ (հալ), էյլէյօր ում. որ կը ցուցընէ թէ գործողութիւնը դեռ կը շարունակուի եւ կամ թէ հիմակ ըլլալու վրայ է։

ե. Ապառնի (իսթիգպալ), էյլէճէյ իմ. որ կը ցուցընէ թէ գործողութիւնն ապագայ ժամանակ մը, եսքը պիտի ըլլայ։

Բնականաբար կ'իմացուի որ վիպականն անցեալ որոշեալ պիտի չունենայ։

2. Ինքնին յայտ է՝ թէ գործողութեան մը հետ կապուած է կերպ մ'ալ, որով գործողութիւնը խօսողէն կը բացատրուի՝ հաստատելով, ուստի Սահմանական եղանակը. գիտելով, բաղձալով եւ այլն, ուստի Ստորադասականը. հարկ մը դնելով, ուստի Հարկադրականը. հրամայելով, պատուիրելով, ուստի Հրամայականը. եւ վերջապէս պայ-

ման մը գտնելով, ուստի Պայմանականը կամ Թէականը. այս այլեւայլ կերպերը՝ եղանակ կը կոչուին։ Բայի մը ժամանակներն, եղանակներ, միանգամայն հաշուելով՝ ատենկերէնի մէջ 27 դիմաւոր ձեւեր կ'ելլեն։ Այս ամէն ձեւերուն վերջաւորութեանց պատկերը գտնենք, որմէ դիւրին է իւրաքանչիւր ձեւին կազմութեան օրէնքն ալ գուշակել։

Անց. որոշեալ։

—տի-մ, տը-մ.
—տի-ն, տը-ն.
—տի, տը.
—տի-գ, տը-գ.
—տի-նիզ, տը-նըզ.
—տի-լէր, —տը-լար։

Անց. անորոշ։

—միշ-իմ, մըշ-ըմ.
—միշ-սին, մըշ-սըն.
—միշ, մըշ.
—միշ-իզ, մըշ-ըզ.
—միշ-սինիզ, մըշ-սընըզ.
—միշ-տիր-լէր, մըշ-տըր-լար։

Անորոշ-ներկայ։

—էր-իմ, ար-ըմ.
—էր-սին, ար-սըն.
—էր, ար.
—էր-իզ, ար-ըզ.
—էր-սինիզ, ար-սընըզ.
—էր-լէր, ար-լար։

Ներկայ։

—է-յօր-ում, ա-յօր-ում.
—է-յօր-սուն, ա-յօր-սուն.
—է-յօր, ա-յօր.
—է-յօր-ուզ, ա-յօր-ուզ.
—է-յօր-սունուզ, ա-յօր-սունուզ.
—է-յօր-լար, ա-յօր-լար։

Ապառնի։

—է-ճէյ-իմ, ա-ճաղ-ըմ.
—է-ճէք-սին, ա-ճագ-սըն.
—է-ճէք, ա-ճագ.
—է-ճէյ-իզ, ա-ճաղ-ըզ.
—է-ճէք-սինիզ, ա-ճագ-սընըզ.
—է-ճէք-լէր, ա-ճագ-լար։

Հարկադրական։

—լի-իմ, լը-յըմ.
—լի-սին, լը-սըն.
—լի, լը.
—լի-յիզ, լը-յըզ.
—լի-սինիզ, լը-սընըզ.
—լի-տիր-լէր, լը-տըր-լար.

Ստորադասական։

—է-յիմ, ա-յըմ.
—է-սին, ա-սըն.
—է, ա.
—է-լիմ, ա-լըմ.
—է-սինիզ, ա-սընըզ.
—է-լէր, ա-լար.

Հրամայական։

—.
—ինիզ, ընըզ։

Պատմական, վիպական ժամանակք եւ Պայմանականը բաղադրեալ ժամանակներ են. կը կազմուին գլխաւոր ժամանակներու վրայ օժանդակ բային երեք ժամանակներէն մէկը գալով։ Անց. որոշեալով կը ձեւանան պատմականները, անց. անորոշով՝ վիպականները, իսկ պայմանականը՝ ստորադասականով։

Գտնենք միայն օժանդակ կամ էական բային ժամանակներն, եւ անոր գլխաւոր ժամանակներու հետ բաղադրութիւնքը դիւրին է իմանալ յանձնէ։

Անց. որոշեալ.	Անց. անորոշ.	Ստորադասական.
(ի)տի-մ.	(ի)միշ-իմ.	(ի)սէ-մ.
(ի)տի-ն.	(ի)միշ-սին.	(ի)սէ-ն.
(ի)տի.	(ի)միշ.	(ի)սէ.
(ի)տի-գ.	(ի)միշ-իզ.	(ի)սէ-գ.
(ի)տի-նիզ.	(ի)միշ-սինիզ.	(ի)սէ-նիզ.
(ի)տի-լէր։	(ի)միշ-լէր։	(ի)սէ-լէր։

Բ. ԱՆՈՒԱՆԱԿԱՆ ՁԵՒԵՐ ԿԱՄ ԴԵՐԲԱՑ։

1. ԱՆԵՐԵՒՈՅԹ։

Միակերպ է տաճկերէնի աներեւոյթը -մէք կամ -մագ վերջով, զորօր. կէլ-մէք. գըլ-մագ։ Անօսր հոլեկերով արմատներ կ'առնուն -մէք, թանձր հոլեկերպները՝ -մագ. այսպէս. կօ-մէք. էթ-մէք. էօփ-մէք. էյլէ-մէք. — ալ-մագ. ըգըն-մագ. օլ-մագ. օթուր-մագ։

Պարսկերէնի աներեւոյթները բնաւ գործածական չեն։ Իսկ Արաբերէնի աներեւոյթները կրկին են. Ա. ՊԱՐԶ *կամ* ԱՐՄԱՑԱԿԱՆ *եւ* Բ. ԱԾԱՆՑԵԱԼ։

1. ՊԱՐԶ *աներեւոյթները յաջորդ ձեւերն ունին։ (Բոլորգրերն անհաստատ հոլեկերները կը նշանակեն։) 1. ֆաթլ, սպաննել. 2. ֆիսգ. չարանալ. 3. շուղլ, զբաղել. — 4. թալէպ, խնդրել. 5. ղըլպը, նուաճել. — 6. սէլամ, ողջունել. 7. գըյամ, ոտք ելլել. 8. սիւալ, հարցընել. — 9. տուխուլ, մտնել. 10. գապուլ, ընդունիլ. — 11. դա'վա, դատաստան ընել. 12. շուրա, խորհիլ. — 13. հըջրան, մերժել. 14. խուսրան, կորսընցընել. 15. լէմա'ան, փայլել, շողալ. — 16. ռահմէթ, ողորմիլ. 17. րիֆ'աթ, բարձր ըլլալ. 18. նուսրէթ, օգնել. — 19. 'ազամէթ, մեծ ըլլալ. — 20. սա'ադէթ, երջանիկ ըլլալ. 21. տիրայէթ, իմաստուն ըլլալ. 22. սուհուլէթ, դիւր ըլլալ. — 23. մէրհամէթ, ողորմիլ. 24. մահմէտէթ, գովել. վերջին երկուքը՝ մաստարը միմ կը կոչուին. իսկ նախընթացները՝ մաստարը ղայրը միմ։*

2. ԱԾԱՆՑԵԱԼ*ներէն ինը միայն իբրեւ աւելի գործածական՝ յառաջ կը բերուին եւ պէսպէս ձեւով, եւ իւրաքանչիւր ձեւին՝ ուրոյն կազմութեան օրինօք եւ նշանակութեամբ։*

Ա ԻՖ'ԱԼ. *կը կազմուի արմատին սկիզբը դէպրաւոր հեմզէ մը (= է կամ ը) եւ վերջին գրէն յառաջ էլիֆ մը (= ա) աւելցընելով, զորօր. սէմ', լսել. իսմա'. լսեցընել։ — Ա ձեւով ենթակայական բայ մը, թէեւ կամ կատարեալ առարկականի կը դառնայ, զորօր. (ճէ-լուս, նստիլ.) իճլաս, նստեցընել. (ֆէհմ, իմանալ.) իֆհամ, իմացընել. (վագա', դիպիլ.) իգա', պատահել տալ. — (սէմ', լսել.) իսմա', լսեցընել։*

> *Ա ձեւով ենթակայական բայեր ալ կազմուած կան եւ յաճախ բնութեան երեւոյթ մը կը նշանակեն, զորօր. իգամէթ, բնակիլ. իմգան, հնարաւոր ըլլալ. - իմսա, իրիկուն ըլլալ։*

Բ ԹԷՖ'ԻԼ *ձեւով է. կազմութեան օրէնքն է արմատին սկիզբը թէ (= թա կամ թի) եւ յետին գրէն յառաջ իէ մը (= է) աւելցընելով, զորօր. (քէմալ, լրումն.) թէքմիլ, կատարել. (հարէքէթ, շարժիլ.) թահրիք, շարժիլ։ — Բ ձեւով դարձեալ ենթակայական բայ մը առարկականի, առարկական մը անցողականի կը դառնայ՝ գործողութեան սաստկութեան, կրկնութեան, յաճախութեան, երկարութեան եւ այլն իմաստներով. եւ առով Բ ձեւն Աէն կը տարբերի, զորօր. (ֆէրահ, ուրախ ըլլալ.) թէֆրիհ, ուրախացընել. (զա'ֆ, տկար ըլլալ.) թա'զիֆ, տկարացընել — (քէթպ, գրել.) թէքթիպ, գրել տալ. — թա'գիպ, հալածել. թէգթի', անդամ անդամ յօշել. թէշվիք, գրգռել. թէշմիմ, հաստատել։*

> *Երկրորդին ուրիշ մէկ ձեւն է ԹԷՖ'ԻԼԷ(թ). որ կը ձեւանայ փոխ. ին գրոյն արմատին ծայրը թէ իգականակերտ գիրն աւելցընելով, զորօր. թէքմիլէ(թ). թէզքիէէ(թ), օրհնել։ Այս ձեւը՝ վոլ. իէ, հեմզի գրով վերջացող արմատներու յատուկ է։*

> *Շատ հեղ՝ համարձակ իմաստով ալ է, զորօր. թահսին, լաւ համարել. թէվհիմ, տուա հանել. թագտիք, ճշմարտել, ստուգել։*

Բայց մէ Ա. եւ Բ ձեւով որ ըլլայ՝ այլեւայլ կամ միեւնոյն իմաստ կ'ունենայ, զոր օր. (Դէմ, արիւն.) Տէ՛մ, ծանուցանել. իսկ Թա՛լէմ, արիւնցընել. (Կաֆ, կապել.) Կէֆֆ, Թա'կէֆ, կապել։

Դ ՄՈՒՖԱ'ԱԼԷ(Թ) ձեւն է. կը շինուի արմատին սկիզբը Մէ (= Մա-, Մու-), առաջին գրէն ետքը եւէֆ (= ա), արմատին ետքի ծայրը Թէ իգականակերտ գիրն յաւելլով, զոր օր. Գաթլ, խօսք. Մուգաթէլէ(Թ). խօսակցիլ, դաշնակցիլ։ Ասոր ալ մէկ երկրորդ ձեւն է Ֆի'ալ, որ կը կազմուի՝ արմատին երկրորդ գրէն ետքը եւէֆ մ'աւելցընելով, զոր օր. Նիզա' = Մունազա'ա(Թ). Ճիտալ = Մուճատելէ(Թ)։ — Դ ձեւով արմատ բային նշանակած գործողութիւնը՝ փորձել, ջանալ կատարել իմաստներով կ'եղանակաւորի, զոր օր. (Ղալէպէ, յաղթել.) Մուղալէպէ, ջանալ յաղթել. (Սէպէգա, յառաջել.) Մուսապէգա, ջանալ յառաջել։ Այս նշանակութիւնէն կը ծագի միւս փոխադարձ իմաստն ալ՝ եթէ այս ջանալն հարկաւ կամ ըստ պատահման փոխադարձ է, զոր օր. (Գաթլ, սպաննել.) Մուգաթէլէ, պատերազմ ընել. — Մուքաթէպէ, Մուրասէլէ, թղթակցիլ. Մուճաւէրէ, մէկտեղ նստիլ։ Շատ անգամ՝ եթէ արմատ բայը անդրհականութիւն մը, վիճակ մը կը նշանակէ, նոյն օրինակաւ մէկու մը հետ վարուիլ կը ցուցընէ, զոր օր. Խալէֆէ(Թ), խառնութիւն. Մուխալէֆէ(Թ), խառնութեամբ վարուիլ։

Դ ԻՆՖԻ'ԱԼ ձեւով է. կը կազմուի արմատին սկիզբը հեմզէով նուն (= ին), երկրորդ գրէն ետքը եւէֆ մը (= ա) աւելցընելով, զոր օր. (Քէսր, կոտրել.) Ինքիսար, կոտրիլ։ — Դ ձեւով առաւել մը ձայնակրական բայեր (réfléchi) կը կազմուին, որ աւելի ինք իրմէ ըլլալ մը՝ քան ուրիշէ ըլլուիլ մը կը նշանակեն. (Շագգ, ճեղքել.) Ինշիգագ, ճեղքիլ. (Քէսր, խորտակել.) Ինքիսար, խորտակիլ. (Գաթ', կտրել.) Ինգըթա', կտրիլ։ — Բայց երբեմն ալ ուրիշէ մ'ըլլալ իմաստը կու տան՝ առանց կրաւորական ըլլալու, զոր օր. (Հէզմ, վարատել.) Ինհիզամ, փախստեայ ելլել. (Խըրգա', խարել.) Ինխըրգա', խաբուիլ։

Նոյն գերանունը միշտ հայցականի (ինք զինքը) իմաստով է։

Ե ԻՖԹԻ'ԱԼ ձեւն ունի. կազմութեան օրէնքն է՝ արմատին սկիզբը հեմզէ (= ի, ը) եւ առաջին գրէն ետքը Թէ (= Թի) եւ երկրորդ գրէն ետքը եւէֆ մը (= ա) աւելցընել, զոր օր. Ճէմ', ժողովել. Իճթիմա', ժողվիլ։ — Ե ձեւն ալ ձայնակրական բայերու յատուկ է, զոր օր. (Ճէմ', ժողովել.) Իճթիմա', ժողվուիլ. (Սուգ, առջեւ դնել.) Իթթիսագ, հակառակ կենալ։ Այս ձայնակրական նշանակութենէն ծագած է փոխադարձ իմաստը, զոր օր. Իգթիթալ, իրարու հետ պատերազմիլ։ Երբեմն ալ ձեւով կրաւորականներ ալ կը գտնուին, զոր օր. Իմթիլա, լեցուիլ։

Ա ձեւին Թէ ձայնակրական գերանունն երբեմն հայցականի եւ երբեմն տրականի իմաստով է։

Զ ԹԷՖԱ''ՈՒԼ ձեւով է. կազմութեան օրէնքն է՝ արմատին սկիզբը Թէ (= Թէ, Թա) աւելցընել. երկրորդ գիրը Թէշտիտաւորել, զոր օր. Թա'լիմ, սորվեցընել. Թէ'ալլէմ, սորվիլ։ — Զ ձեւով բայերը Բ ձեւին ձայնակրականները կը կացուցանեն, զոր օր. (Թախլիֆ, վախցընել.) Թէխավուֆ, վախնալ. (Թագտիմ, մօտեցընել.) Թէգատտում, մօտենալ. (Թէնզիհ, արթնցընել.) Թէնէպպուհ, արթննալ. (Թէհզիպ, հրէութեան դարձընել.) Թէհէվվուտ, հրէութեան դառնալ։ Ձայնակրական նշանակութենէն յառաջ եկած է առաւել մը չէզոք իմաստն՝ որ գործողութեան մը կամ վիճակի մը մէկու վրայ յարդիւնս գալը կը յայտնէ, զոր օր. (Թա'լիմ, սորվեցընել.) Թէ'ալլէմ, սորվիլ. (Թէպյին, յայտնել.) Թէպէյյուն, յայտնուիլ։

Թէ ձայնակրականն երբեմն ար. երբեմն հայց. է, զոր օր. Թէպէննի որդեգիր առնուլ (իրեն). Թէսէլլի, մխիթարիլ (զանձն)։

Է ԹԷՖԱ'ՈՒԼ ձեւով է. կազմութեան օրէնքն է՝ արմատին սկիզբը թե (= թէ, թա) եւ առաջին գրէն ետքը եւլիֆ մը աւելցընել. զորօր. (շարգ. շարժել.) թեշարուգ, ծնծկուիլ: — Է ձեւին կրկին է նշանակութիւնը. նախ կը նշանակէ կերպարանիլ, զորօր. թե'ամա, կոյր կերպարանիլ. երկրորդ փոխադարձ գործողութիւն, զորօր. թեգաթուլ, իրարու հետ պատերազմիլ:

Ը ԻՖ'ԻԼԱԼ ձեւն է. կազմութեան օրէնքն է՝ արմատին սկիզբը հեմզէ եւ եսքի ծայրը եւլիֆ մը եւ արմատին վերջին գիրն աւելցընել. զորօր. է'հմիրար. կարմրնալ: — Ը ձեւը կը նշանակէ գոյն, թերութիւն եւ ընդհանրապէս յատկութիւն մը, զորօր. էսֆիրար, դեղնիլ. էսվիտատ, սեւնալ. է'հմիրար, կարմրնալ:

Թ ԻՍԹԻՖ'ԱԼ ձեւով է. կը կազմուի արմատին սկիզբը հեմզէ, սին, թե (= իսթ, ըսթ) եւ երկրորդ գրէն ետքը եւլիֆ աւելցընելով, զորօր. մէտէտ, օգնութիւն. իսթիմտատ, օգնութիւն խնդրել: — Թ ձեւին նշանակութիւնները բազմապատիկ են. 1. Ա ձեւին ձայնակրական ձեւն է, զորօր. ('իտատ, պատրաստել.) իսթի'տատ, ինք զինք պատրաստել, պատրաստուիլ: 2. Կը նշանակէ համարիլ, զորօր. իսթիհսան, անձին պատշաճ, հարկ համարիլ: 3. Շատ հեղ՝ աղաչել, խնդրել, պահանջել նշանակութեամբ է, զորօր. իսթիղֆար, թողութիւն խնդրել. իսթիզան, հրաման խնդրել: 4. Չեզոք իմաստով բայեր ալ կան, զորօր. իսթիգամէթ, արդար ըլլալ. իսթիքանէ(թ), խոնարհ ըլլալ. իսթիհգագ, արժանի ըլլալ: 5. Ներգործականներ ալ ցանցառ չեն, զորօր. իսթիխլաֆ, պայազատ, յաջորդ կարգել:

Բայի մը այս կամ այն ձեւով աներեւոյթ (ըլլայ պարզ, ըլլայ ածանցեալ) ածանցումը կամայական գործ չէ, այլ լեզուին բնութեան՝ որ իւրաքանչիւր այս կամ այն բայինն այնպէս կազմեր գրեր է, զորօր. Նասր արմատինը նուսրէթ ձեւով եւ բահս արմատինը բահիսէթ եւ մէբհասէթ ձեւով են պարզ աներեւոյթները. 'ամէլ(թ) պարզ աներեւոյթէն է'տալ(թ) ձեւով կ'ածանցի ածանցեալ աներեւոյթը, եւ ոչ թա'ամուլ. նոյնպէս ըն֊վաճէն՝ թեվէճճուհ ձեւով եւ ոչ էվճահ:

Աւտոմատաւոր գրերն եւ ինչ ինչ նշանագիրք աներեւոյթներու ածանցման ատեն՝ ածանցական փոփոխութիւններ կը կրեն:

Ա. ՓՈՓՈԽՈՒՄ:

1. Ա եւ Թ ձեւերու մէջ, եթէ արմատին առաջին գիրը՝ վաւ կամ հեմզէ է, եէի (= ի) կը փոխուի, զորօր. (վիճտան,) իճատ. իսթիճատ. (էմրէթ,) իմար. իսթիմար:

2. Բ. ձեւին մէջ եթէ արմատին յետին գիրը վաւ կամ հեմզէ է՝ եէի (= է) կը փոխուի, զորօր. (ռաֆէթ,) թառաֆիէ. (բէղա,) թարգիէ. (դէրա,) թեդրիէ:

3. Գ ձեւին մէջ եթէ արմատին յետին գիրը վաւ կամ եա է՝ եւլիֆ (= ա) կը փոխուի, զորօր. (նէղա,) մունաղաթ. փոխ. մունաղէէթ:

4. Ա Դ Ե Թ ձեւերու մէջ եթէ արմատին յետին գիրը վաւ, եէ, հեմզէ գրերէն մէկն է, հեմզէի (= ա) կը փոխուի՝ ըստ արաբերէն կանոնի, բայց Օսմանցիք սովոր են զեղչել այս հեմզէն, զորօր. էֆնա. ինշա. իսթիհնա:

5. Ե ձեւին մէջ եթէ արմատին առաջին գիրը վաւ կամ եէ կամ հեմզէ է՝ թե գրոյն կը փոխուի, եւ յետոյ յաւելուածոյ թե գրոյն հետ թեշտիտով մը կը միանայ, զորօր. (վէսլ,) իթթիսալ. (եագին,) իթթիգան. (ախզ,) իթթիխազ:

6. Ե ձեւին մէջ թե յաւելուածոյ գիրն երբեմն տալ կամ թը գրոյ կը փոխուի, զորօր. (տարր,) իտտիգար (զէմ,) իզտիմամ:

Եթէ 1—4 դէպքերուն մէջ առաջաւոր գրերուն իրենց նախընթաց հարեւէնի տեսակին համաձայն գրոյ մը փոխուիլը՝ նախընթաց ձայնաւորին, եւ հինգերորդ դէպքն ալ, իր նախընթաց բաղաձայնին նմանիլ (assimilation) համարինք, հարկ է վեցերորդն ալ նախընթաց գրոյն ձայնին աստիճանին նմանիլ մը համարել:

Բ. ՋԵՂՋՈՒՄ:

7. Ա Թ ձեւերուն մէջ՝ եթէ արմատին միջին գիրը վով կամ եէ գիրն է՝ կը ջնջուի, եւ ձեւին ետքի ծայրը թէ իգականի գիրը կ'աւելցուի, զոր օր. ('ավն,) է'անէ(թ). (մէյլ,) էմալէ(թ). (ֆայտ,) էս-թիֆադէ(թ):

Գ. ԵՐԿԱՐԵԼ:

8. Ջ Է ձեւերուն մէջ՝ եթէ արմատին յետին գիրը եէ է, միջին գիրը կը տեղաւորի եւ եէ գիրը կ'երկարի, զոր օր. (վէքաէ,) թէվաքքէ. թէլաքի. իսկ եթէ վով է, նախ՝ եէ գրոյն կը փոխուի, ապա կ'երկարի, զոր օր. թէրէննի. թէսավի:

Դ. ԻՑՂԱՄ:

9. Բ Գ Է ձեւերու մէջ արմատին միջին եւ վերջին գրերը՝ եթէ նոյն են, միջնոյն հարեւէն նախընթաց գրոյն կ'անցնի կամ կը ջնջուի եւ թեշտիտով կը միանան նոյն գրերը, զոր օր. թէթէմմէ(թ) փխկ. թէթմիմէ(թ), մուղադդէ(թ) փխկ. մուղադդէդէ(թ), թէդլադ փխկ. թէդլադադ:

Եթէ պարզ եթէ ածանցեալ անորոշութեանց կրկին է կիրարկութիւնը. մէյմը 1. իբրեւ բայ. մէյմ'ալ 2. իբրեւ բայանուն: Իբրեւ բայ գործածուելով՝ կամ էթմէք, էյլէմէք, քըլմաք վերջացեալ բայերու հետ իբրեւ օժանդակ բայերու հետ կը բանին. զոր օր. թէքլիֆ էթ. 'ինանէթ էյլ. թավաֆ քըլ. իֆադէ էթ. քըլ. կամ առանց ամեններուն օժանդակի. զոր օր. պուննու իֆադէ (զօրութեամբ իմացիր էթմէք) մումքին տէյիլ տիր. այս ըսել անհնար է: 2. իբրեւ բայանուն. զոր օր. խոճանըն լու իֆադէսինի պաք, վարպետին աս խօսքին միտ դիր:

Քաղաքավարական ոճով՝ փխկ. էթմէք եւ այլ բայերու՝ պույուրմաք սովորական է, զոր օր. էհսան պույուրմաք:

2. ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹԻՒՆ:

Տաճկերէնի ընդունելութիւնը կը կազմուի բայի արմատին վրայ էլիֆ եւ նուն գրերուն (=ըն, ան) յաւելուածով, զոր օր. գէլ-էն. գալ-ան:

Ձայնաւորեալ գրով վերջացող բայերը նոյն մասնիկը եէ յաւելուածոյ գրով մը կ'առնուն, զոր օր. օգույա-յէն, արա-յան, օքու-յան:

Պարսկերէնի ընդ. ները կը կազմուին բայի արմատին վրայ նուն, տալ, հէ (= ենտէ) դալով, զոր օր. տար-էնտէ, բռնող. բէլ-էնտէ, գնացող. խան-էնտէ, երգեցող. սազ-էնտէ, երաժիշտ:

Արաբերէն ՊԱՐԶ եւ ԱԾԱՆՑԵԱԼ բայերն ուրոյն ուրոյն ընդունելութիւն ունին:

1. ՊԱՐԶերու ընդունելութիւնը ՖԱ'ԻԼ ձեւով է. կը կազմուի արմատին առաջին գրէն ետքը էլիֆ մ'աւելցընելով եւ երկրորդը էսրէ-աւորելով, զոր օր. (քէթէպէ,) քեաթիպ. (թէրք,) թարիք. (օշրքան,) աշիք:

ՖԱ'ԻԼ, ՖԱ'ՈՒԼ, ՖԱ''ԱԼ ձեւով ալ պակաս չեն, զոր օր. (լութֆա-ֆան,) լէթիֆ. (ամ',) աղիզ. (ճէրհ,) ճարէհ. (քէրմ,) քէրիմ. (սապր,) սապուր. (համլ,) համմալ. (սարֆ,) սարրաֆ. (պէլալէթ,) պէլլալ:

Գրոց ածանցական փոփոխութիւնք:

1. Արմատին միջին գիրը՝ եթէ վով կամ եէ է, հէմզէի (= է) կը փոխուի, զոր օր. (գավլ,) գաէլ. (մէյլ,) մաէլ:

2. Արմատին յետին գիրը՝ եթէ հոլ է, խա ի (= է) կը փոխուի, զորօր. ղազվ. պատերազմի երթալ. ղազէ, յաղթող։

3. Արմատին միջին եւ յետին գրերն՝ եթէ նոյն են, կը միանան թեշտիտով, զորօր. (տըլալէթ,) տալլ. (փխկ. տալլ,) առաջնորդ։

2. ԱԾԱՆՑԵԱԼներու ընդունելութեանց ձեւերը պէս պէս են, կազմութեան օրէնքն՝ այլ եւ այլ։

Ա ձեւին ՄՈՒՖ'ԻԼ ձեւով է. կազմութեան օրէնքն է՝ արմատին սկիզբը զամմէով մըմ մ'աւելցընել եւ վերջընթեր գիրը քէսրէով ձայնաւորել, զորօր. (իսլամ,) մուսլիմ. (իհսան,) մուհսին, բարերար. (իմտատ,) մումիտ, պատճառող։

Բ ձեւին ՄՈՒՖԱ'ԻԼ ձեւով է. կը ձեւանայ զամմէով մըմ մ'աւելցընելէն ետքը՝ առաջին գիրը ֆէթհաւորելով, միջինը թեշտիտաւորելով եւ յետինը քէսրաւորելով, զորօր. (թեսլիմ,) մուսէլլիմ, յանձն առող. (թահսին,) մուհասսին, գեղեցկացընող։

Գ ձեւին ՄՈՒՖԱ'ԻԼ ձեւով է. կը կազմուի բայի զամմէով մըմը պահելով, առաջին գիրը յաւելուածոյ էլիֆով մը ֆէթհաւորելով եւ միջինը քէսրաւորելով, զորօր. (մուճատէլէ,) մուճատիլ, կռուող. (մուհարէպէ,) մուհարիպ, պատերազմող։

Դ ձեւին ՄՈՒՆՖԱ'ԻԼ ձեւով է. կը շինուի բաց ի մըմէն յաւելուածոյ նուն գրով մը, առաջին գիրը ֆէթհայով, երկրորդը քէսրէյով մը ձայնաւորելով, զորօր. (ինքիսար,) մունքէսիր, խորտակեալ. (ինհիտամ,) մունհէտիմ, կործանեալ։

Ե ձեւին ՄՈՒՖԹԱ'ԻԼ ձեւով է. կը ձեւանայ առաջին գրէն յառաջ զամմէով մըմ մը եւ ետքը ֆէթհայով թէ մ'աւելցընելով եւ միջինը քէսրաւորելով, զորօր. (իճթինապ,) մուճթէնիպ, հեռացող. (իքթիտար,) մուքթէտիր, կարող։

Զ ձեւին ՄՈՒԹԷՖԱ''ԻԼ ձեւով է. կազմութեան օրէնքն է՝ առաջին գրէն յառաջ զամմէով մըմ եւ ֆէթհայով թէ մ'աւելցընել, առաջին գիրը ֆէթհաւորել, միջինը թեշտիտով կրկնել եւ քէսրէով ձայնաւորել, զորօր. (թէշէքքիւր,) մութէշէքքիր, շնորհակալու. (թէսարրուֆ,) մութասարրըֆ, վարիչ։

Է ձեւին ՄՈՒԹԷՖԱ'ԻԼ ձեւով է. կը կազմուի առաջին գրէն յառաջ զամմէով մըմ եւ յետոյ ֆէթհայով թէ, իսկ ետքը յաւելուածոյ էլիֆ մ'աւելցընելով եւ միջինը ֆէթհայով ձայնաւորելով, զորօր. (թէճավիւզ,) մութէճավիզ, յանդուգն. (թէվաքքուֆ,) մութէվաքքիֆ, ստացող։

Ը ձեւին ՄՈՒՖ'ԷԼԼ ձեւով է. կը ձեւանայ առաջին գրէն յառաջ զամմէով մըմ աւելցընելով, միջինը ֆէթհաւորելով եւ յետինը թեշտիտով մը կրկնելով, զորօր. (իղպիրար,) մուղպէրր, փոշոտեալ։

Թ ձեւին ՄՈՒՍԹԷՖ'ԻԼ ձեւով է. կը շինուի առաջին գրէն յառաջ զամմէով մըմ, սին եւ ֆէթհայով թէ աւելցընելով եւ միջին գիրը քէսրաւորելով, զորօր. (իսթիղրապ,) մուսթաղրիպ, զարմանօք լցեալ։

3. ԱՆՑԵԱԼ։

Տաճկերէնի մէջ մըշ, միշ վերջով է եւ կրաւորականէ կը կազմուի, աներեւութին վերջը մըշի կամ միշի փոխելով, զորօր. ալըշ-մըշ. կէլ-միշ։

Պարսկերէնի անցեալները կը ձեւանան աներեւութին նուն վերջը հէ գրոյն փոխելով, զորօր. (րէֆթէն,) րէֆթէ, հասած. փէփէ, տեսած. ֆէրէնտէփէ, հաւնուած. դէյրի, կապուած. շէքէրի, կոտրած։

Արաբերէնի Ա. Պարզ բայերու անցելոյն ձեւն է ՄԷՖ'ՈՒԼ. կազմութեան օրէնքն է առաջին գրէն յառաջ ֆէթհայով մըմ, յետին գրէն ալ յառաջ վով մ'աւելցընել, զորօր. (թէրք, թողուլ.) մէթրուք, թողեալ. (նազար, տեսնել.) մանզուր, տեսեալ. (գատլ, սպաննել.) մագթուլ, սպաննեալ։

Գրոց ածանցական փոփոխութիւնք։

1. Արմատական միջին ձայնը կը ջնջուի. (գօմլ, ըսել,) Նօգօռլ ըսուած. իսկ եթէ ետ է՝ անցեալին ձայնը կը ջնջուի եւ ետ գրոյն նախընթաց գիրը +կրկնով կը ձայնաւորի. զորօր. (դայ', ծախել.) Մօղէ՝ ծախուած.

2. Արմատական յետին ձայնը անցեալին ձայն գրոյն հետ Թեշդիտով մը կը միանան. զորօր. (տո'վեթ) Մէփ'ուվվ, Հրաւիրեալ։ Իսկ եթէ ետ է՝ անցեալին ձայն գիրն ալ ետի կը փոխուի եւ Թեշդիտով մը կը միանան, նախընթաց գիրն ալ +կրկէ մը կ'առնու. այսպէս (հէփանէ,) Մէհտիյյ, առաջնորդեալ։

Բ. Ածանցեալներուն Թէպէտ ուրաքանչիւրը յատուկ ձեւով են, սակայն ամէն մէկն իր ընդունելութեան հետ նոյնաձեւ. միայն անցեալին մէջ ընդունելութեան արմատական միջին գրոյն +կրկին Քեսրէ է փոխուած. զորօր. (մուճիպ,) մուճիպ. (մուճիպ,) մուճապ. (մուԹեմէննի,) մուԹեմէննա. (մուգՌասիլ,) մուգՌասալ։

Ընդունելութեան եւ Անցեալին կիրարկութիւնք։

Արաբերէնի եւ պարսկերէնի ընդ. եւ անց. ները մեր պարզ բայերուն տեղ էՌմէք, էյլէմէք, գըլմագ, պույուրմագ, օլմագ օժանդակներուն հետ կը բանին. այսպէս կ'ըսուի նաեւ էՌ. հասցընել. մուՀաֆազ էյլէմէք, երջանկացընել. մուՌմին գըլմագ, հանդարտեցընել. մէմնուն պույուրմագ, գոհ ընել. մուՌէՀհէր օլ. օգտել։

4. Բայերու կիրարկութիւնը։

1. Մեր գրաբարին՝ մէջ է..., ձօէր մաա եաա եա մակբայներու իմաստով է եաղմագ բայի անցեալներուն առջն կերպ բայի ստորադասականին գ. դէմքին հետ կիրարկութիւնը. զորօր. փէշկէ-եազսէմ կամ եազմէշէմ եւ այլն։

2. Սովորել կը նշանակէ կէլմէք բայի անց. անորոշը բայի մը ստորադասականին գ. դէմքին հետ. զորօր. էթէ-կէլմէ։

Չէլմէ-կէլէ յանկարծ եկաւ կը նշանակէ։

3. Բայ մը՝ հարեւանցի իմն, սանկ մ'ընել լմնցընել իմաստ կ'ունենայ վէրմէք բային՝ հետ բաղադրելով բային աներեւութին վերջը ետի (ա է, ը.) փոխելէն ետքը. զորօր. (+եա-մէք, +եա-է) +եա-է-վէրմէք. (եազ-մագ, եազ-ը) եազը-վէրմէք. օխույէյէ-վէրմէք. արայը-վէրմէք։

4. Պէլմէք բայն ալ կրնալ կը նշանակէ բայի հետ միանալով բային աներեւոյթին վերջը հա գրոյ փոխելէն ետքը, զորօր. +եաէ-պէլմէք, եազա-պէլմէք։

Ձայնաւորով կամ ձայնաւորեալ գրով վերջաւորող բաւերը եւ յաւելուածոյ գրով մը միջա ինչ եւ իցէ յաւելուած կ'առնուն. այսպիսի եե մին է (օխույ-մագ,) օխույէ-յէ-վէրմէք, օխույէ-եէ-պէլմէք, (աղլա-մագ,) աղլա-եըլ, (ակը-մագ,) ակը-եըլ, (արա-մագ) արա-եան, եւ այլն։

5. Օլմագ էական բայն ածանցեալներով եւ ապառնիով բաղադրեալ ժամանակներ կը ձեւացընէ. այսպէս. օխմըշ, օխէր, օխէճէք օլ։

6. Համառօտ խօսուածք մը կը կազմեն՝ այլեւայլ նշանակութեամբ եւ պէս պէս նախադասութեանց տեղ են, որոնց զօրութեան քով Թարգմանելու համար պէտք է դիմաւոր բայի լուծել. զորօր.

ա. —էղ. կէլ-էղ կէԹդի. կէլ-էղ կէտէր. կէլ-էղ կէտէճէք. եկաւ գնաց, կու գայ կ'երթայ, պիտի գայ երթայ։

բ. —ընճէ, -ընճա. որ գործողութեան մը աւարտութեան ժամանակը, կամ անմիջապէս, հազիւ Թէ կընշանակէ, զորօր. օխէլ-ընճէ. եազ-ընճա։

Երբեմն ...յէ-տէք, ...յա-ճագ նախադրութեամբ կը բանի, եւ կ'ըսուի կէլ-ընճէ-յէ տէք, կէլ-ընճէ-յէ գադար։

Ե. —ալի մասնիկը բայի մը առորդադասականին գ. դէմքին հետ, որուն վրայ տէն (տան) դէրէ կը յաւելու, եւ կը նշանակէ գործողութեան մը սկսելէն ի վեր. զորօր. Ցէրտէ դուշլուշլըտան դէրէ՝ դէր կէ-ն ֆէւլթ էթմէմ.

Ե. —նի որ պայման մը կը նշանակէ, բայի մը անց. որոշեալ յք. ա. դէմքին հետ միանալով. զորօր. տէրտէ չուլըշտըքնա՝ ախնէ հէր տէս ոէվէր.

Զ. —տէ, տըէ. —նէ, նաէ. ոէվ-տէ. խաղ-տըէ. ոէչէ-նէ, խաղա-նաէ, որոնք գոյականով մը միկաեղ յարաբերական նախադասութեան մը տեղը կը բռնեն, զորօր. կէթտէյէմ էէրէ կէօրտէ՞ն դ. (= օւ էէրէ կէօրտէ՞ն դ՝ տէ դէն օրայս կէթդէշ էտէմ.

Ե. —ըէ, ըաէ. ոէօշլէնէ-րէ կէթտէ. օէն-յարաէ կէլտէ. խօսելով գնաց. կարդալով եկաւ. այս ըէ, ըաէ յաջորդ բային նշանակած գործողութեան ուրոյն մէկ հանգամանքը կը յայտնէ.

Ը. —էն, ըն. որ աններեւութի վրայ գալով՝ համար կը նշանակէ, զորօր. ոէվմէյ-էն, սիրելուն համար. օլմաղ-ըն, ըլլալուն պատճառաւ.

Թ. Նոյնպէս — ոէդէն՝ աններեւութի վրայ գալով, առանց կը նշանակէ, զորօր. ոէվմէ-ոէդէն, առանց սիրելու.

Ժ. Հա գիրը բայի արմատին վրայ աւելցնելով՝ կերպ մը դիմաւոր ձեւ կ'ելլէ, որ կրկնութեամբ կը բանի եւ տակաւ առ տակաւ կը նշանակէ. զորօր. վարա վարա դօղը դարա վարդըլար։

Ի. Մասնիկք։

Մասնիկներէն՝ կարեւորութիւն ունեցողներն են Նախադրութիւնները։

Ցաճկերէնի նախադրութիւնք՝ որ գոյականէ առնուած բառեր են, եւ իրենցմէ յառաջ սեռ. հոլով կ'ուզեն, մեծ դժուարութիւն մը չունենալէն զատ, բառարանի մէջ ըստ բաւականի մեկնուած ըլլալով, հոս զանց կ'առնենք կրկնել։

Պարսկերէնի գործածականներն են ՊԷՐ, վրայ, ըստ. ՊԷՐԱՅ. համար. ՊԱ. ...ով. ՊԷ, հետ. ԹԱ, մինչեւ. ԷՋ, ...է. ՊԷՐ, մէջը։

Արաբերէնի բուն նախադրութիւնք են ՊԻ, ...ով. ՔԷ, պէս. ԼԻ, համար. ՖԻ, մէջ. ԻԼԱ, մինչեւ. 'ԱԼԱ, վրայ. ԼԷՑԱ, քով. 'ԱՆ եւ ՄԻՆ, (բացառական կը շինեն) ...է։ Ասոնք սեռական հոլով խնդիր կ'առնուն. եթէ խնդիրն անորոշ է, թէնվինի—ւ-տէօրով = ին, զորօր. պէյթ-ին, եթէ որոշեալ՝ պարզ տէօրէով = միայն ի, զորօր. էլ-պէյթ-ի։ Այսպէս. պի հաքք-ըն, յիրաւի. 'ան ամտ-ին, սրտի միօք. լի մասլահաթ-ին, գործքի համար. 'ալա րէվայեթ-ին, պատմուածին համեմատ. Բն դայրը էոթիհգաք-ըն, առանց արժանաւորութեան, որ սովորաբար առանց թէնվինի կամ տէօրէի (= առանց սեռականին վերջաւորութեան) կը կարդան Օսմանցիք. այսպէս պի հաքք, եւ այլն. Նոյնպէս որոշեալները պի-ւ-ֆարղ, ֆի-ւ-հալ, 'ալէ-տ-տէվամ. փխկ. պի-ւ-ֆարղ-ի, եւ այլն։ Արաբական ասացուածոց միայն միջին բառին տէօրը կը հնչեն. զորօր. 'ան ատէտ-ւ-էալը. պի խալլաէ-ւ-դալ. 'ալա վէճհի-թ-թաֆսիլ։

Ըստ ինքեան հայցական հոլով բառեր՝ բայց իբր նախադրութիւն բանողներն են ԹԱՀԹԷ, տակ. ԳԱՊԼԷ, յառաջ քան. ՊԱ'ՑԷ, ետքը. ՊԷՅՆԷ, մէջ. 'ԻՆՏԷ, քով. ՖԷՎԳԷ, վրայ, առաւել քան. ՄԱ, հետ. ՀԱՍԲԷ, համեմատ. ՔԷՅՖԷ, ըստ. Իսկ բաղադրեալ նախադրութիւնք են ՊԻ-ԼԱ, ՊԻ-ՂԱՅՐԸ, ՄԻՆ-ՂԸՅ-ՐԸ, առանց. ԼԻ-ԷՃԼԻ, պատճառաւ։

Արաբերէն անորոշ հայցականով (= ին, ան վերջով) հոլովեալ բառեր իբր մակբայներ շատ յաճախ կը գործածուին, զորօր. տէրէմ-էն. պա'դ-էն. թէշէտտէ-ր-էն. եւ այլն, որ յաճախ առանց թէնվինի ալ կը կարդացուին. զորօր. պա'էմա. ալա. մաթլաքա. խուսուսա. հալա։

Բ.

ԲԱՌԵՐՈՒ ԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ։

1. Բազմաթիւ են մասնիկք՝ որոնցմէ բառեր կ՚ածանցին, եւ բազմազանի նշանակութեամբ. Հոս օրինակի համար միայն յառաջ բերենք քանի մը մասնիկներ՝ թէ տաճկերէնի, թէ պարսկերէնի եւ թէ արաբերէնի։

1. ԳՈՐԾ, ԱՐՈՒԵՍՏ, ՊԱՇՏՕՆ կը նշանակեն գոյականներու վրայ
Տաճկերէնի ճը. զոր օր. տա՛ուլ-ճը, չալղը-ճը, քահվէ-ճը։

Այս ճը մասնիկը տաճկերէն նաեւ արաբերէն եւ պարսկերէն բառերու վրայ գալով՝ նոյնը կը նշանակէ. զոր օր. [illegible], խալըճը, [illegible], գահվէճը, [illegible], դա՛վաճը։

Պարսկերէնի պան. զոր օր. պաղ-պան, պաղչէ-պան։

2. ԲԱՑԱՆՈՒՆ կը շինեն բայի վրայ գալով
Տաճկերէնի մէ, մաք. զոր օր. [illegible]-մէ, [illegible]-մաք։

Տաճկերէն բայանուններ կը ծագին աներեւութին վերջաւորութենէն հո դրոյն (= ի, ա) փոխելով. զոր օր. [illegible]. Դարձեալ անձն կերպ բայի արմատին ծայրը ըն (= էն, ըն) դրոյն յաւելուածով. զոր օր. [illegible]. Մէ (= ըմ) դրոյն յաւելուածով արտածութիւ բայանուններ ալ կան. զոր օր. ալըմ, [illegible]։

Պարսկերէնի չէն գիրը. զոր օր. [illegible]-էշ, [illegible]-էշ, [illegible]-էշ։

3. ԳՈՐԾԻ կը նշանակեն
Տաճկերէնի [illegible]. զոր օր. [illegible], [illegible], [illegible].
Արաբերէնի մֆ՛ալ, մֆ՛=ւ ձեւերը. զոր օր. մ-[illegible], մ[illegible], մըս-[illegible], որպաւլու գործի։

4. ՏԵՂ կը ցուցնեն
Տաճկերէնի լըք, լըք. զոր օր. [illegible]-լըք, [illegible]-լը-[illegible]։
Պարսկերէնի, [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible]. [illegible]. զոր օր. [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible]-[illegible]։

Արաբերէնի մֆ՛ըլ, մֆ՛էլ, ձեւերը. զոր օր. [illegible], [illegible]։

[illegible] [illegible] [illegible] դրոյն յաւելուածով անցեալ եւ գործնոց անուանք ցանցառ չէն. զոր օր. [illegible](ի), [illegible](ի)։

5. ՍԵՊՀԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, ՑԱՑԿՈՒԹԻՒՆ կը նշանակեն
Տաճկերէնի լըք, լըք. զոր օր. [illegible], [illegible], [illegible]։

Այս լըք, լըք շատ անգամ մեր ...ցու (երբեմն ...նոց) մասնիկին պէս բանի մը որոշուած կը նշանակէ. զոր օր. [illegible]-լըք, [illegible]-ցու (կաոա), [illegible], [illegible] (կաոա). [illegible]-լըք, [illegible]։ Շատ հեղ ալ արժէք կամ չափ. զոր օր. [illegible]-լըք, [illegible]. [illegible], [illegible]։

Պարսկերէնի ի. զոր օր. [illegible]-ի (= [illegible]). [illegible]-ի (= [illegible]), [illegible]-ի (= [illegible])։ Հո վերջը կիաֆ դրոյն փոխուելով, [illegible], [illegible]. [illegible], [illegible]։

Արաբերէնի [illegible](ի), զոր օր. [illegible]-[illegible]. [illegible]-[illegible]-[illegible]-[illegible]։

6. ՆՈՒԱԶԱԿԱՆ կը կազմեն
Տաճկերէնի ճըք, ճըք. ճըկըզ, ճըղազ. զոր օր. [illegible]. [illegible]-[illegible]։

Պարսկերէնի չէ. զոր օր. [illegible]-չէ. [illegible]-չէ. [illegible]-չէ։

7. ՀԱՅՐԵՆԱԿԱՆ ԱՆՈՒՆ կը շինեն տեղւոյ անուանց վրայ գալով
Տաճկերէնի լը, լը. զոր օր. [illegible], [illegible]։

Պարսկերէնի եւ արաբերէնի՝ է. զոր օր. չէրաղ-է. հալէպ-է։

8. ՈՒՆԵՑՈՂ կը նշանակեն

Տաճկերէնի լը. զոր օր. զօր-լու, քէյֆ-լի, խաթըրլը-լը։

Պարսկերէնի, մէնտ, նաք. զոր օր. դէրտ-մէնտ, դէրտ-նաք. վշտագին. էնտիշէ-նաք, հոգած. խաթարնաք, վտանգաւոր։

9. ԿԵՐՊ, ՕՐԻՆԱԿ, ԵՂԱՆԱԿ, ՆՄԱՆՈՒԹԻՒՆ կը ցուցնեն

Տաճկերէնի (էմ) ջէ. — ճէ, ճա. զոր օր. էմիրհանէ, ճանավարէմ-ջէ. ադէմ-ճէ. չօճուգ-ճա.

Պարսկերէնի անէ. զոր օր. շահէր-անէ, դէրվիշ-անէ. — դինտէ-ճանէ. դէլ-ճաւանէ։

10. ԲԱՑԱՍԱԿԱՆ կը ընեն

Տաճկերէնի սըզ. զոր օր. խայր-սըզ. ֆայտա-սըզ։

Պարսկերէնի նա, որ նախադաս մասնիկներն. զոր օր. նա-մարտ-դալ. դէ-ճիֆա։

Արաբերէնի լա բացասական մասնիկը. զոր օր. լա-դէֆոլ. լա-'ելաճ. լա-նաղըբ։

11. ՎԵՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ կը յայտնեն

Տաճկերէնի լը, լի, ճի, ճա. զոր օր. կիօյ-լիւ, երկնաւոր. — 'արէպ-ճի, ֆրանսըզ-ճա։

Պարսկերէնի է, զոր օր. փադիշահի։

Արաբերէնի ի(յ), զոր օր. իլահի(յ), նէֆսի(յ), ինսանի(յ)։

Զօյնաւորով կամ հէ գրով վերջաւորողներ յաւելուածոյ վով գրով խան կ'առնուն. զոր օր. սէմա-վի, դէնիզավի, ֆրանսա-վի, էդիրնէ-վի։ Ան յաւելուածնները ալ կան. զոր օր. ֆիվզ-ան-ի. ռահմ-ան-ի. — Գոյականին իգականակերտ թէ գիրն այսպիսի տեղեր կը ջնջուի. զոր օր. (Գուդրէթ.) Գուդրէ(յ), աղդայիծ. (Թապիէթ.) Թապիէ(յ)։

2. Բարդութիւն պարսկերէնի միայն յատուկ է։ Բարդութեան առաջին բառը կամ յատկացեալ է կամ ածական կամ խնդիր՝ երկրորդ բառին նկատմամբ։

Ա. Գոյական գոյականի հետ բարդելով կը ծագին ածականներ՝ ունեցող իմաստով. զոր օր. (դինի) մահ-րու, լուսնադէմ (կին). (բօ՛յէ) մահ-փէյքէր, լուսաճաճանչ (դէմք). (փէրէի) ղէ-հրէ-չեհրէ, Աստղային դիմօք (ոգի). (ձի-վանը) ղայրէթ-չի՛որ, եռանդոտ (երիտասարդ). (գէլամը) հիքմէթ-եուէր, իմաստուն (խօսք). (հափէմի) դէրէա-դիլ, մեծասիրտ (դատաւոր). (սուհէյ) մա'դեյէթ-վուէր, արգար (հովանի)։

Բ. Ածականի եւ գոյականի բաղադրութենէն գործեալ ածականներ կ'ելլեն՝ ունեցող նշանակութեամբ. զոր օր. (քէյրի) բուշ-իէն-ահր, (ծերունի) սպիտակ մորուք. (Թէ՛ֆլը) օիդահ-դէլ, սեւաչուի (մանուկ)։

Գ. Գոյականի եւ բայի արմատի (իբրեւ խնդրոյ եւ բայի) միաւորութենէն գործեալ ածականներ կը յօրինին. զոր օր. (աֆիթ...) ճիհան-թապ, աշխարհալոյս (արեգակն) — (փէփէ) եղ-նէյաք, արտասուաթոր (աչկունք). (վարդը) ռուհաթ-ֆէզա, խաղաղաշրջիկ (պատերազմ)։

Դ. Գոյական եւ անցեալ, երբեմն նաեւ ընդունելութիւն. զոր օր. ճէնկ-ազմուտէ. խաք-ալուտէ. ... (Մէնուտար) հէքիմէթ-մէնտա. հէքիմէթ-մաքէ։

Ե. Գոյական եւ մասնիկ. զոր օր. փէրէա-... մահ-վէշ.

Զ. Արաբերէն ոճով բարդութեան կերպ մըն է յօդով. զոր օր. (Նէհրի) ... արտադահոս (գետ). (չէհրէ) ... (ծառ) բազմոստ, բազմաճիւղ։

ԲԱՌԱԳԻՐՔ

ՏԱՃԿԵՐԷՆ-ՀԱՅԵՐԷՆ-ՖՐԱՆՍԵՐԷՆ

Ա

Ձրաստ՝ որ ոչ գտանիցի ի Ա. տես ի գիրն Է.
Pour les mots qui ne se trouveraient pas à la lettre Ա. voir à la lettre Է.

Ա. տ. այ. ա՜հ. 2. այո. ո՛չ [illegible]. 3. արդ. o! eh! écoutez! 2. oui, certainement; 3. donc.

Ա'ազզ, ա. (գերադրական 'ազիզ.) պատուաւորագոյն. plus honoré.

Ա'ազզ ալլահու, ա. փառաւորեսցէ Աստուած. que Dieu illustre, honore son...

Ա'ազիմ, ա. յգ. ա'զամ, եւլ:

Ա'ալի, ա. յգ. ա'լա, եւլ:

Ա'աճիմ, ա. յգ. ա'ճեմ, եւլ:

Ա'աճիպ, ա. յգ. ու'ճուպէ(թ), եւլ. զարմանալիք. նորանշան բանք. choses étonnantes, étranges.

Ա'ամմ, ա. (գերադրական 'ամմ.) առաւել ընդհանուր. plus général.

Ա'ալէր, ա. [illegible] յգ. 'էօլը, յգ:

Ա'ապիտ, ա. [illegible] յգ. 'ապատ, եւլ:

Ա'արիպ, ա. [illegible] յգ. 'արապէթ, եւլ. 3:

Ա'արաֆ, ա. [illegible] յգ. 'արաւ, եւլ:

Ա'տատ, ա. պատրաստական. bien préparé, apprêté, disposé à qc.

Ա'արուզ, ա. յգ. 'արուզ, եւլ:

Ա'արիպ, ա. [illegible] յգ. 'արէպ, եւլ:

Ագ, տ. (ճերմակ.) սպիտակ. blanc.

— աղաճ. ցախ. frêne.

— թօզ աղաճը. [illegible] tremble.

— ճիյէր. թոք. poumon.

— պաղպա. անգղ. vautour.

— պէնէքը. լուսան. albugo.

— սագալ. } ալեհեր. ծերունի.

— սագալլը. } qui a la barbe chenue, vieillard.

— սաչ. ծերունի. vieillard.

— տէնիզ. Եգեան համագարած. արշիպեղագոս. la mer Egée, l'Archipel.

— քէֆալ. Գեղեան ջորի. mulet.

Եիւզլիւ —. պարզերես. աներես [illegible]. qui n'a pas à rougir, à visage découvert.

Եումուրթա աղը. սպիտակուց. le blanc de l'oeuf.

Կէօզ աղը. սպիտակն աչաց. le blanc de l'oeil.

'Ագադիր, ա. յգ. 'ագգատը, եւլ:

Ագաթիր', ա. յգ. գաթիր', եւլ:

'Ագադիմ, ա. յգ. 'ագդիմ, եւլ. 2:

'Ագաիտ, ա. յգ. 'ագիտէ(թ), եւլ. կրօնական գիտելիք. [illegible] հաւատոյ. dogmes religieux, articles de foi.

Ա'գալ. ա. (գերադրական 'ագըլլը.) եւս հանճարեղ, իմաստուն. plus sage, plus intelligent.

Ագալիմ, ա. յգ. իգլիմ, եւլ:

Ագալլ. ա. սակաւագոյն. նուազ. նուազագոյն. moins nombreux, plus rare, le moindre.

Ագալլի, ա. (ար. նուազն. ամենեն քիչը) գեթ. գոնէ. au moins, le moins possible.

Ագանիմ, ա. յգ. ուգնում, եւ. 2:

Ա'գապ, ա. յգ. ('ագպ, եւ.) յաջորդք. զաւակք. postérité, enfants.

'Ագապ, ա. ժամանակ. կամ տեղի որ զկնի իրիք գայ. le temps ou l'espace qui vient immédiatement après une chose.

'Ագապի լէշքէր. վերջապահք. arrière-garde d'une armée.

(Գիր քիմէննէնի) — քինտա. զկնի (առաջ). immédiatement après.

... — քնտա. յետ. քնդ ... aussitôt après...

Յէր —. (անմիջապէս.) անդրէն. իսկ եւ իսկ. առ ժամայն. immédiatement après, tout de suite, sur-le-champ.

'Ագապէ(թ), ա. կիրճ. դժուարին լեռանց. 2. արդիւք. ծնունդք. 3. արդիւնք. հետեւանք. défilé dans les montagnes; 2. enfants, postérité; 3. résultat, conséquence.

Ագաիդ, ա. յգ. ագաիտ, եւ.

Ագաիմ, ա. եզ. յգ. գըզմ, եւ.

Ագաիս, ա. յգ. գըսաս(թ), եւ.

Ագավիլ. ա. եզ. յգ. գավլ, եւ.

Ագավիմ, ա. եզ. յգ. գավմ, եւ.

Ագամիհ, ա. եզ. յգ. գամէհ, եւ.

Ագար, ա. ծորան. coulant.

— սու. ջուր. de l'eau courante.

'Ագար, ա. եւ. 'ագարաթ, յգ. կալուածք. անշարժ իրք. biens-fonds, biens immeubles.

'Ագարէ(թ), ա. տե՛ս 'Ագար. 2. ամլութիւն. stérilité.

Ագարիպ, ա. յգ. գարիպ, եւ.

'Ագարիպ, ա. յգ. 'ագրէպ, եւ.

'Ագարր, ա. զովացուսցէ. qu'il (Dieu) rafraîchisse.

— ալլահու 'այնէհու. զովացուսցէ Աստուած զաչս նորա. que Dieu rafraîchisse son oeil.

'Ագգ, ա. անհնազանդ. ապստամբ. հեստ. désobéissant, rebelle, réfractaire.

— օլ. ապստամբել. անհնազանդել. se révolter, se soulever, désobéir.

'Ագգար, ա. եւ. 'ագգարի, յգ. իրաց, արմատ կամ բերեալ դարմաննոյ. simple, herbe, racine médicinale.

Ագհամ, ա. յգ. գալըմ, եւ.

Ագդա, ա. արդարագոյն. առաւել արդարադատ. plus juste, plus judicieux.

Ագդիմէ(թ), ա. յգ. գադմա, եւ. 1:

Ագըթմագ, թ. (հոսեցընել.) հոսել. հեղուլ. faire couler.

'Ագըլ. ա. տե՛ս 'Ագլ:

'Ագըլ. ա. եւ. 'ուգուլ, յգ. (իմացողք.) հանճարեղ. իմաստուն. intelligent; sensé, sage.

'Ագըլլանէ, պ. իմաստութեամբ. զգօնութեամբ. հանճարով. 2. իմաստուն. prudemment, raisonnablement; 2. sage, prudent, raisonnable. [conduite raisonnable.

— հարէքէթ. իմաստուն վարք.

'Ագըլլը. թ. (իմաստ.) հանճարեղ. իմաստուն. զգօն. (homme) d'esprit; sensé; prudent, sage; intelligent, judicieux.

'Ագըլլըլըգ, թ. իմաստութիւն. զգօնութիւն. bon sens; intelligence, sagesse.

'Ագըլսըզ. թ. անմիտ. անիմաստ. sot, insensé, déraisonnable.

'Ագըլսըզլըգ. թ. անմտութիւն. յիմարութիւն. déraison, stupidité, sottise.

Ագըն, թ. արշաւանք. ասպատակ. course(s); maraude.

Ագընթը, թ. յորձանք (ծովու). courant (de la mer).

Ագընճը. թ. ասպատակաւոր. maraudeur.

'Ագըպ, ա. քնդ. որ զայլոյ զկնի գայ. 2. տեղապահ. փոխանորդ. 3. յաջորդ. qui vient à la suite d'un autre; 2. vicaire, lieutenant; 3. successeur.

'Ագըպէ(թ), ա. եւ. 'աւագըպ, յգ. վերջ. վախճան. 2. կատարած. ելք իրաց. 3. հուսկ յետոյ. հուսկ բարեաց. fin, terme; 2. issue, résultat; 3. enfin, au bout du compte, en dernier lieu.

'Ագըպէթ-էնտիշ, պ. որ խորհի զկատարածս. յառաջատես. յառաջահայեաց. qui réfléchit sur les résultats ou les conséquences d'une chose, prévoyant.

'Ագըպէթիւ-լ-էմր, } ա. է. ի վա-
'Ագըպէթիւ-լ-հալ. } փարտամ ա- ճնայնէ. յետոյ ապրէն. à la fin, finalement.

'Ագըպէթ-պին, գ. յառաջատեսո- նկոյլ. prévoyant.

'Ագըպէթ-զէմար, գ. կատարած. ելք իրաց. fin, résultat, conclusion d'une chose.

Ագըտատէ(թ), ա. յգ. գաւայիտ, եզ.

'Ագըտ, ա. ընդ. որ կապէ, յօդէ. qui lie, noue.

'Ագըմ, ա. ընդ. եզ. 'ախամըմ, յգ. ամուլ. անծնունդ. 2. անպտուղ. stérile; 2. infécond, infructueux.

Ագթա', ա. ձեռնատ. qui a une main mutilée.

Ագթան, ա. յգ. գութն, եզ.

Ագթար, ա. յգ. գութր, եզ.

Ագթարմա, գ. աւար. կողոպուտ. butin, pillage.

Ագթարմագ, գ. (= ախթարմագ.) յերկիր կործանել. թափել ամանէ յամանոյ. 2. փորել. դարձուցանել զհողն. 3. թափել զբեռն նաւէ յայլ նաւ. 4. յայց ի խնդիր անել. քննել. renverser, transvaser; 2. fouiller, retourner à la bêche; 3. transborder; 4. faire une enquête, examiner.

Ագթէր, ա. տես Ախթար։

Ագթը, գ. գործ. վաստակ. 2. վարձք գործոյ. travail, façon; 2. prix de la façon.

'Ագիգ, ա. (Հագիգ, ա.) սարդիոն (ազն պատուականին). cornaline.

'Ագիլ... տես 'Ագըլ..

'Ագիմ, ա. ար. եզ. 'ագամիմ, 'ուգամա, յգ. 'ագիմէ, էգ. ամուլ. 2. անօգուտ. ընդունայն. stérile, qui n'a pas d'enfants; 2. inutile, vain.

'Ագիպ, ա. ած. որ անդէն զայլոյ զհետ գայ. 2. յետոյ. զհետ. qui vient immédiatement après un autre; 2. après, ensuite, à la suite.

Մու'աւէտէթինտէն 'ագիպինտէ. ընդ դառնալն. après son retour.

Օլ խապէր 'ագիպինտէ. անդէն. յայն ժամ. à la suite de cette nouvelle.

'Ագիտա, ա. ած. կապեալ. ուխտակից. դաշնակից. 2. հաստատապինդ. ամուր. noué, lié par un engagement, allié, confédéré; 2. épaissi et ferme, qui a de la consistance.

'Ագիտէ(թ), ա. եզ. 'ագայիտ, յգ. հաւատք. կրօնք. 2. մասն հաւատոյ. վարդապետութիւն. foi, croyance, conviction; 2. article de foi, dogme.

'Ագիր, ա. ած. ար. 'ագիրէ. էգ. վիրաւոր. խոց. 2. անզաւակ. blessé; 2. qui n'a pas d'enfants (mâles).

'Ագիրէ(թ), ա. էգ. 'ագիր, ար. 2. աղաղակ. haute voix, cri.

'Ագըլ, ա. եզ. 'ուգուլ, յգ. ('ագըլ, ա.) միտք. խելք. ըմբռնողութիւն. իմաստութիւն. raison; intelligence, esprit; bon sens; sagesse, prudence.

— էթ. մտածել. խորհել. իմանալ. հասկնալ. penser à, réfléchir, songer, deviner, comprendre.

— ը եաթմագ. խելամուտ լինել. հաւանել. se convaincre, être convaincu.

— ը եար տէյիլ. անմիտ, ագաթափ է. il a le sens troublé.

— ը էրմէք. հասու լինել. comprendre.

— ընա կէթիրմէք. յուշ ածել. 2. յիշեցուցանել. se rappeler, se souvenir; 2. rappeler le souvenir.

— ը պաշընա կէլմէք. ինքեան զգալ. գալ ի միտ. revenir à soi-même.

— ը պաշընտա. մտացի. sensé.

— ա եագըն. հաւանական. probable.

— ընտա տուր. յուշ ունի. il l'a dans sa mémoire.

'Ա'գըլ պալիղ. հասուն խորհուրդ. jugement mûr.

'Ա'գըլ գիւլլ. աստուածեղէն իմաստութիւն. sagesse divine.

Ագլամ. ա. յգ. գալէմ, եզ. 2. 5։

Ագլամագ, գ. ամանել. transvaser.

Ագլըգ, գ. սպիտակութիւն. blancheur.

Եիւզ ագլըղը. պարզերես լինել. համբաւ բարեաց. bonne réputation, honneur.

'Ագլի(յ), ար. եղ. } ա. բանա-
'Ագլիյէ, իգ. եղ. } կան. մտաւորա-
'Ագլիյեաթ, յգ. } կան. de (la) raison, d(e l)'esprit, d(e l)'intelligence, intellectuel, rationnel.

Ագճըլ, թ. (ճերմկլիկ.) սպիտակաւուն. blanchâtre.

Ագմագ, թ. (վազել. վաթիլ.) հոսիլ. couler.

Ագմիշէ(թ), ա. յգ. գումաշ, եղ. կերպասք. étoffes.

Ագմեշէ(թ), ա. յգ. գամիշ, եղ.

Ագը... տես Ակը...

'Ագապէ, ա. եղ. 'ագապաթ, յգ. սըլան. մանաւանդ լերանց. ծոց գետոյ, ձորոյ. 2. դժուարութիւն. խնդիր. 3. խոր (ծովու). détour, sinuosité, coude que fait un fleuve ou une vallée; 2. difficulté, noeud; 3. haute mer.

'Ագուր, ա. որ վիրաւորէ. 2. (խածան.) որ խածանէ. qui blesse, 2. qui mord.

Ագչէ, թ. (տրամ. փող.) դրամ. դրամահիկ. monnaie, argent.

Ուֆագ —. մանր դրամ. petite monnaie.

Ագչէլի, թ. ընչաւոր. qui a beaucoup d'argent.

Ագչէլիք, թ. դանգոյ գին. valeur d'un aspre.

Ագպահ, ա. (զիադէ գապիհ.) տգեղագոյն. զազրագոյն. plus laid, vilain, détestable.

Ագպիէ(թ), ա. յգ. գապա, եղ.

Ագսա, ա. որ. եղ. ագսավի, յգ. գուսվա, իգ. հեռագոյն. plus éloigné.

Ագսայի մէրամըմըզ. ամենածայրն, յետին ցանկութիւն մեր. notre plus grand désir.

Ագսագ, թ. կաղ. boiteux.

Ագսագլըգ, թ. կաղութիւն. état d'un boiteux.

Ագսաթ, ա. արդարագոյն. աննենգ. plus juste, loyal.

Ագսաթմագ, թ. կաղացուցանել. faire boiter.

Ագսամ, ա. յգ. գըսըմ, եղ.

Ագսամագ, թ. կաղալ. boiter.

Ագսար, ա. որ. գասիրա, իգ. կարճագոյն. plus court.

Ագուրըդ, } թ. յաւիտեան. éternellement.
Ագուրըդ, }

Ագուրըդմագ, թ. յաւիտենալ. éterniser.

Ագվա, ա. (զիադէ գավի.) ամրագոյն. հզօրագոյն. plus fort, plus puissant.

Ագվաթ, ա. յգ. գուվթ, եղ.

Ագվալ, ա. յգ. գավլ, եղ.

Ագվամ, ա. յգ. գավմ, եղ.

Ագվաս, ա. յգ. գավս, եղ.

Ագվէմ, ա. ուղղագոյն. plus droit.

Ագվիյա, ա. յգ. գավի(յ), եղ. ամրարք. հզօրք. les forts, les puissants.

'Ագդ, ա. կապել. զօդել հանգուցելով. եղ. 'ուգուտ, յգ. կապ. հանգոյց. 2. դաշինս մտանել ընդ ումեք. դաշինս կապել. դաշնադրութիւն. nouer, attacher, lier en faisant un noeud; noeud, lien; 2. conclure une alliance, un pacte; pacte, alliance.

'Ագդ ու հալլ. արձակ, կապ իշխանութիւն. pouvoir absolu.

'Ագդը նիքեահ. դաշն ամուսնութեան. contrat de mariage.

'Ագդը մէճլիս. ժողովել զատեան. խորհուրդ ի մէջ առնուլ. tenir un conseil, avoir une conférence.

'Ագդը նիքեահ. ամուսնանալ. contracter un mariage, se marier légitimement.

— օլունան. դաշնամբք հաստատեալ. stipulé par le contrat.

Ագտահ, ա. յգ. գատէհ, եղ.

Ագտամ, ա. յգ. գատէմ, եղ.

Ագդէմ, ա. (զիադէ մուգադդէմ.) կանխագոյն. յառաջագոյն. antérieur, plus ancien.

Պուլունան —. յառաջն քան զայս. précédemment,

Ագդէմճէ, ա. սակաւ մի յառաջագոյն. peu de temps avant, il y a peu de temps, tantôt.

Ագդէս, ա. (զիադէ մուգադդէս.) սրբագոյն. plus saint.

Ագրա', ա. խիստ խրթին, հաստատուն, ամուր. très-dur, fort.

Ագրան, ա. յգ. գարին, եղ. 2. մի. ընկեր. ժամանակակից. 2. sg. compagnon, contemporain.

Ագրապա, ա. յգ. գարիպ, եւն. ազգականք. proches, parents.

Ագրապալըգ, թ. ազգականութիւն. parenté.

Ագրապա, ա. յգ. գուրպա, եւն.

Ագրեպ, ա. (զիատէ գարիպ.) մերձաւորագոյն. plus proche.

'Ագրեպ, ա. եւն. 'ագարիպ, յգ. կարիճ. 2. կարիճ աստեղատուն. 3. սլաք ժամացուցի. scorpion; 2. scorpion (signe du zodiaque); 3. aiguille de montre.

'Ագրեպի մա. խեցգետին. écrevisse.

Ագֆալ, ա. յգ. գուֆլ, եւն.

Ագֆաս, ա. յգ. գաֆէս, եւն.

Ա՜ճա՜, ա. ո՜ զարմանալեաց. chose étonnante! o merveille!

Ամաթ, ա. յգ. ամէթ, եւն. 2. վերջին այսպէս է կազմել բարդ ածականաց. sert à former des adjectifs composés, p. ex.

(Քէլիմաթը) Հիքմէթ-ամէզ. իմաստուն (բանք.) (paroles) sage(s).

Ա'եալ, ա. յգ. 'այէլ, եւն. տուն. ընտանիք. ընդանեան. famille; femme, enfants et toute la domesticité à la charge d'un père de famille.

Ա'եան, ա. յգ. 'այն, եւն. աչք. 2. ազնուականք. 3. դրամք ոսկի, արծաթի. les yeux. 2. les notables; 3. pièces d'or ou d'argent.

'Աեան, ա. յայտնի. մեկին. clair, évident, manifeste.

— էթ. յայտնել, յայտ առնել. éclaircir, déclarer, expliquer.

— օլ. յայտնի լինել. être manifeste, clair.

— էերտէ. } յայտնապէս. հրապարակաւ. à découvert, publiquement.
— պիլէ. }

Ա'եասա, ա. յգ. 'իսա, եւն.

Աեէ(թ), ա. եւն. աեաթ, յգ. նշան. 2. բան Քանից Կուրանի. signe, miracle; 2. verset du Coran.

Ա'եէն, ա. (զիատէ 'աեան.) յայտնագոյն. պայծառագոյն. plus visible, clair, évident.

Աեէնտէ, պ. որ գայ. 2. ճանապարհորդ. 3. հանդերձեալ. qui vient, venant; 2. voyageur, passager; 3. futur.

Ային, պ. օրինակ. պայման. 2. օրէնք. կանոն. սովորութիւն. manière, mode; 2. loi, rite, usage, coutume.

Հէր այինէ. ամենայն կերպ. de toute manière.

Այինէ, պ. (այնա, ա.) հայելի. miroir.

Այինէ-տար, պ. սպասաւոր հայելւոյ. esclave qui tient le miroir.

Ազ, թ. (քիչ.) սակաւ. peu, de peu.

— ազ. սակաւ սակաւ. peu à peu.

— չօգ. եթէ սակաւ եւ եթէ բազում. peu ou prou.

— գալտը. փոքր մնաց եւս եւ. peu s'en est fallu.

Պիր —. սակաւ մի. un peu.

Պիր — սօնրա. յետ սակաւուց միոյ. peu après.

Ազ, պ. ցանկութիւն. տենչանք. ագահութիւն. désir, convoitise, avidité, avarice.

'Ազա, ա. տանել համբերութեամբ. համբերութիւն. supporter avec patience, patience.

Ա'զա, ա. յգ. 'ուզվ, եւն. 2. եզ. անդամ ժողովոյ երէք. 2. sg. membre d'une corporation.

'Ազամէ(թ), ա. պատիւ. մեծարանք. considération.

'Ազաիմ, ա. յգ. 'ազիմէ(թ), եւն.

'Ազաիմ, ա. յգ. 'ազիմէ(թ), եւն.

Ազալ, ա. յգ. էզէլ. եւն.

'Ազալ, ա. յգ. } (պալըգ էթի.) մկանք. muscle.
'Ազալէ(թ), եւն. }

Ազալթմագ, թ. սակաւացուցանել. նուազեցուցանել. amoindrir, diminuer, retrancher, rabaisser.

Ազալմագ, թ. սակաւանալ. նուազիլ. diminuer, décroître.

Ազաճըգ, թ. սակաւ ինչ. un peu.

Ա'զամ, ա. ար. եւն. ա'զամ, յգ. 'ուզմա, էզ. (զիատէ 'ազիմ.) մեծագոյն. plus grand.

Սատրը — (սատր-ազամ, ա.) փոխարքայ. le grand vézir.

'Ազամէ(թ), ա. եւն. 'ազամիմ, յգ. մեծութիւն. 2. մեծավայելչութիւն. փառաւորութիւն. իշխանութիւն. 3. հզօրութիւն. grandeur; 2. magnifi-

cence, faste, majesté, puissance; 3. orgueil.

'Ազամէթլի, ա. փառաւորեալ. փառաւոր. grand, illustre.

'Ազամութ, ա. տե՛ս 'Ազամէթ։

Ազան, ա. յհ. իւզն, եղ։

'Ազապ, ա. պատիժ. 2. տանջանք. peine, châtiment; 2. supplice.

— չէքմէք. կրել պատիժ. subir un châtiment.

— վէրմէք. արկանել պատիժ ի վերայ. châtier, punir.

Ազատ, գ. ազատ. արձակեալ ի ծառայութենէ. 2. (ծառ.) նոճի. 3. ճգնաւոր. libre, affranchi; 2. cyprès; 3. ascète.

— էթ. ազատել. արձակել. affranchir, mettre en liberté, relâcher, congédier.

Ազատէ, գ. ազատ. ազատական. անձնիշխան. զերծ. libre, libéral, indépendant, délivré de qc..

Ազատէլիք, ա. ազատութիւն. փրկութիւն. liberté, redemption, dégagement.

Ազատէկի, } գ. ազատութիւն.
Ազատի, } փրկութիւն. liberté, indépendance, délivrance, affranchissement.

Ազատլամագ, ա. ազատել. արձակել. mettre en liberté, affranchir.

Ազատլը, ա. ազատ. արձակեալ. libre, affranchi, délivré, relâché.

Ազատլըգ, ա. տե՛ս Ազատէլիք։

Ազար, գ. մարտ. արեգ ամիս. le mois de mars.

Ազար, գ. խռովութիւն. վիշտ. հարստահարութիւն. զրկանք. ապերասանք. կշտամբանք. 2. որ նեղէ. որ վիշտ տայ ի վերայ. trouble, peine, vexation, injure, blâme, reproche; 2. celui qui afflige, qui cause de la peine.

— էթ. վէրմ. նեղել. հարստահարել. չարկել. ալէկոծ առնել. կշտամբել. molester, vexer, importuner, gronder, reprendre.

Ա'զար, ա. յհ. 'Եօզր, եղ։

Ազար ազար, ա. առ սակաւ սակաւ. peu à peu.

Ազարէնտէ, գ. վշտացուցիչ. affligeant.

Ազարի, գ. վիշտ. trouble, peine.

Ազարիշ, գ. զրկանք. նեղելն. offense, action de molester.

Ազարլամագ, ա. յանդիմանել. սաստել. կշտամբել. gronder, reprendre, réprimander.

Ազար-մէնտ, գ. տառապեալ. նեղեալ. affligé, troublé, offensé.

Ազար-տիտէ, գ. փորձեալ. éprouvé par l'adversité.

Ազար-րէսան, գ. ձանձիր. տաղտկալի. fastidieux, pénible.

Ազար-րէսիտէ, գ. վշտահար. affligé, attristé.

Ազարր, ա. (զիյատէ մուզիրր.) վնասակարագոյն. plus nuisible.

Ազ'աֆ, ա. յհ. Զա'ֆ, եղ։

Ազ'աֆ, ա. (զիյատէ զա'իֆ.) տկարագոյն. plus faible.

Ազաֆիր, ա. յհ. Զաֆր, Զուֆր. եղ։

Ազեաֆ, ա. յհ. Զայֆ, եղ։

Ազյէգ, ա. որ. Զիգա, էգ. (զիյատէ զիգ.) անձկագոյն. plus étroit.

'Ազզէ, ա. հզօր է. il (Dieu) est puissant.

Ա'զէլ, ա. առանձին. զատեալ յայլոց. 2. անզէն. qui se sépare des autres; 2. qui est sans armes; qui ne porte pas d'arme.

Ազէլլ, ա. առաւել մոլորեալ. plus égaré, séduit.

'Ազէպ, ա. ամուրի. non marié, célibataire.

Ա'զէպ, ա. քաղցրագոյն. հաճոյագոյն. plus doux, plus agréable.

'Ազէպէ(թ), ա. (աղջիկ.) կոյս. femme non mariée.

'Ազէպլիք, ա. անամուսնութիւն. célibat.

Ազէր, գ. հուր. feu.

Ազէր-կիւն, գ. հրագոյն. կարմիր. couleur de feu, rouge.

Ազէրմ, գ. պատկառանք. ամօթ. 2. յարգանք. պատիւ. 3. լրջութիւն. ծանրութիւն. pudeur, honte; 2. respect, honneur; 3. dignité. gravité.

Ազէր-փէրէսթ, գ. կրակապաշտ. mage, ignicole.

Ազէր-քէտէ, գ. ատրուշան. temple des mages.

[illegible] (= [illegible]) [illegible]. 2. [illegible]. dent molaire; 2. croc, défense.

[illegible]. provision, vivres.

[illegible]. gagner sa vie. chercher son pain, avoir de quoi vivre.

[illegible]. entretenir qn.

[illegible]. pervertir.

[illegible]. s'égarer, se fourvoyer.

[illegible]. ayant des crocs, des défenses.

[illegible]

[illegible]. qui souffre, lésé.

[illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. rare, précieux; 2. cher, chéri; 3. glorieux, puissant, grand; 4. saint.

[illegible]. qui forme un projet, qui entreprend qc.; qui entreprend un voyage, qui part.

— [illegible]. partir, se mettre en route, s'acheminer vers . . .

[illegible]. qui attaque avec résolution, ennemi résolu.

[illegible]. grand, illustre, magnifique, immense, important.

— [illegible]. glorieux.

[illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 5. [illegible]. constance, fermeté dans sa résolution; projet, entreprise, préparation; 2. mise à exécution d'une résolution ferme; 3. départ, acheminement; 4. enchantement; 5. précepte.

— [illegible]. partir, entreprendre un voyage, se rendre, se diriger vers . . .

[illegible]. accident grave.

[illegible]. célibataire.

[illegible]. qui accepte les excuses de qn..

[illegible]. difficile, impossible.

[illegible]. vexé, molesté, offensé, outragé.

— [illegible]. faire mal à qn., molester, vexer.

[illegible]. affliction, peine, chagrin.

[illegible]. qui joue d'un instrument de musique.

[illegible]. destituer qn.; destitution.

— [illegible]. être destitué.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]. 2. [illegible]. plus obscur; 2. plus injuste, plus grand oppresseur.

[illegible]. petite quantité, peu, petit nombre.

[illegible] . . .

[illegible]. les sacrifices.

[illegible] — ([illegible]) [illegible]. jour des sacrifices.

[illegible]. plus clair, plus évident, plus apparent.

[illegible]. se brouiller, se bouder, vivre mal ensemble, se disputer, se battre.

[illegible]. 2. [illegible]. égaré; 2. enragé, furieux.

Ազղընլըգ, թ. (ազղընլըգ, ա.) մոլորութիւն. 2. կատաղութիւն. égarement; 2. rage, fureur.

Ազճա, թ. սակաւ. peu.

— ազճա. առ սակաւ սակաւ. peu à peu.

'Ազմ, ա. խորհրդով ձեռնարկել. ձեռնարկութիւն. հաստատուն միտք. դիտաւորութիւն. գործ. ճիգն. entreprendre qc. après mûre réflexion, entreprise; intention ferme, projet, dessein, action, effort.

— էթ. ձեռն ի գործ արկանել. յառաջ անկանել ճանապարհել գնալ. entreprendre, se mettre en route, aller quelque part.

Ուլուլ-'ազմ. այրք գործոյ, հաստատունք ի խորհուրդս իւրեանց. hommes d'action, inébranlables dans l'exécution de leurs plans.

'Ազմ, ա., եզ. 'ըզամ, յգ. ոսկր. os.

Ազմա, պ. փորձ. վարժեալ. éprouvé, expérimenté, accoutumé.

Ազղըն, թ. մոլորեալ. égaré.

Ազմագ, թ. մոլորիլ. 2. անցանել ըստ սահման. աճել. մեծանալ. 3. ապստամբիլ. 4. կատաղիլ. s'égarer; 2. passer les bornes, devenir très-grand; 3. se révolter, se soulever; 4. devenir furieux, entrer en fureur.

Եօլ, եօլտան —. խոտորիլ ի ճանապարհէ. s'égarer, se tromper de route.

Նէսլինտէն —. վատթարանալ. s'abâtardir.

Ազմագլըգ, թ. մոլորութիւն. ապստամբութիւն. égarement, sédition.

Ազմայիշ, պ. փորձ. expérience, épreuve.

Ազման, թ. անչափ. անհեթեթ. illimité, énorme.

'Ազիմէթ(թ), ա. միտք. խորհուրդ. 2. պարտք. intention, résolution; 2. devoir absolu.

Ազէմ, ա. որ բազմութիւն ի ներքս ունի. 2. ապահովագոյն. qui contient beaucoup; 2. qui offre une meilleure garantie.

'Ազմէն, ա. հաստատամտութեամբ. հաստատ. avec ferme résolution, décidément.

Ազմուտէ, պ. փորձ. փորձեալ. 2. ի բրդ. տեղեակ. éprouvé, expérimenté; 2. en cp. instruit, informé.

Ազմուտէկի, պ. փորձ. expérience.

Ազու, թ. տես Ազըգ.

'Ազպ, ա. քաղցրահամ. doux, d'un goût agréable.

'Ազէպ, ա. ամուրի. célibataire.

'Ազվ, ա. համարել. ընծայել. դրել առ ոք. rapporter, attribuer qc. à qn. comme à son auteur.

Ազվա, ա. յգ. 'ազվ, եզ.

'Ազվիյեթ, ա. յգ. ('ազվի, եզ.) վերագրութիւն. inculpation.

'Ազտ, ա. եզ. ա'զտատ, յգ. (զատզու.) բազուկ. 2. օգնել. օգնականութիւն. 3. օգնական. յենարան. bras; 2. aider, assister qn. dans qc. assistance; 3. aide, qui prête assistance.

Ազատա, ա. յգ. զատա, եզ.

Ազտըրմագ, թ. մոլորեցուցանել. խոտորեցուցանել. pervertir, séduire, égarer, effaroucher, mettre qn. en fureur.

'Ազր, ա. արգելուլ. 2. պարսաւել. յանդիմանել. կշտամբել. 3. օգնել. յենարան լինել. empêcher qn. de faire qc.; 2. blâmer, reprendre, réprimander; 3. aider, assister.

'Ազրա, ա. կոյս. աղջիկ. 2. կոյս (աստեղատուն.) vierge, fille; 2. constellation de la vierge.

'Ազրայիլ, ա. Մահուան հրեշտակապետ. l'ange de la mort.

Ազրագ, ա. յգ. զարգայ, եզ.

Ազրէֆ, ա. (զարեաֆ զարիֆ.) գեղեցկագոյն. plus joli, élégant.

Ազֆար, ա. յգ. զըֆր, եզ.

Աթ, թ. ձի. երիվար. cheval.

— մէյտանը. կրկէս. cirque, hippodrome, grande place à Constantinople.

— գայըղը. ձիագետ. hippopotame.

— սինէյի. ձիաճանճ. taon.

— սիւրչմէսի. խաղացուց ձիոյ. courbette.

— ուշաղը. ախոռապան. garçon d'écurie.

Գօշու —ու. ձիարշաւ. coursier, cheval de course.

Եէտէք —ը. ձիայք. cheval de main.

—լարը գօշմագ. ձիել փորէկառ ի կառս. atteler les chevaux.

Աթա, թ. հայր. père.

'Աթա, ա. պարգեւ. պարգեւ. don, cadeau, présent.

— էթ. պարգեւել. տալ. donner, faire un présent.

Աթագ, թ. մեծաբան. fanfaron.

'Աթագ, } ա. ազատումն. 2.
'Աթագէ(թ), } ազատաւորութիւն. affranchissement; 2. condition libre.

— էթ. ազատել. affranchir.

Աթագլըգ, թ. մեծաբանութիւն. fanfaronnade.

'Աթաեա, ա. յդ. 'աթիյյէ(թ), եզ.

Աթաիգ, ա. յդ. աթէգ, եզ.

Աթալըգ, թ. հայրութիւն. paternité.

'Աթաշ, ա. ծարաւ. soif.

'Աթա-պախշ, պ. պարգեւաբաշխ. qui fait des présents, généreux.

Աթա-պէյ, թ. ցեղին իշխ. հազարապետ. շահապ. prince d'une tribu; majordome, premier ministre, chef de la garde.

Աթավիլ, ա. յդ. աթվէլ, եզ.

Ա'թաֆ, ա. յդ. 'աթֆ, եզ. երախտիք. շնորհք. bontés, faveurs.

'Աթգ, ա. տե՛ս 'Աթագ:

Աթըրադ, ա. յդ. Թըրգ, եզ. ծխանելիք. parfums.

Աթեար, ա. յդ. Թըյր, եզ.

Աթեեբ, ա. եզ. աթաեբ, յդ. (գիտած Թայյիբիգ.) ազնուագոյն. քաղցրագոյն. meilleur, plus doux, plus agréable.

'Աթէթ, ա. խստութիւն. անողոքութիւն բանից. dureté, rudesse de paroles, langage dur.

'Աթէհ, ա. ցնորանք. aliénation mentale.

Աթէշ, պ. հուր. կրակ. 2. հրդեհ. feu; 2. incendie.

— պէօճէյի. (կրակէ.) լուսատտիկ. ver luisant.

— պալըղը. աւլիր. sardine.

— տաղը. հրաբուխ լեռան. volcan.

Աթէշեան, պ. յդ. աթէշի, եզ.

Աթէշ-թագ, պ. որ վառէ հուր. qui allume le feu.

Աթէշի, պ. եզ. աթէշեան, յդ. դժոխական. condamné à l'enfer.

Աթէշլիք, թ. աշխուժութիւն. կայտառութիւն. զայրացք. ardeur, vivacité, emportement.

Աթէշին, պ. հրային. բորբոքեալ. բոցացեալ. կարմիր. brûlant, flamboyant, échauffé, rouge.

Աթէշլէնմէք, թ. վառիլ. բորկոթեամբ բորբոքիլ. prendre feu, s'échauffer.

Աթէշլու, թ. հրային. բորբոքեալ. ardent, brûlant.

Աթէշլիք, թ. կրակարան. ակութ. cheminée, foyer, réchaud.

Աթէշ-խանէ, } պ. ատրուշան.
Աթէշ-կէտէ, } temple des mages.

Աթէշ-նագ, պ. բորբոքեալ. ջերմ. ardent, enflammé, chaud.

Աթէշ-տան, պ. կրակարան. ակութ. foyer, réchaud.

Աթէշ-քէտէ, պ. տե՛ս Աթէշ-խանէ:

'Աթէպէ(թ), ա. սեմք. 2. դրան. ապարանք. seuil; 2. porte, cour (d'un prince).

'Աթէպէի 'ալիյյէ, 'ալիա-դրան. la Sublime Porte.

'Աթըգ, ա. ազատ ազատեալ ի ծառայութենէ. 2. արձակեալ. affranchi; 2. mis en liberté.

'Աթըլ, ա. անգործ. պարապորդ. oisif.

Աթըլմագ, թ. ընկենուլ լինել. 2. գլխամուխ լինել. être jeté; 2. se jeter, s'ingérer.

Աթըմ, թ. (բար-) ընկեցք. portée.

Աթըշ, թ. արկումն. արձակումն. jet, coup.

'Աթըշ, ա. ծարաւի. qui a soif, altéré.

Աթըշմագ, թ. ձգել ի միմեանս. 2. յարձակել ի վերայ միմեանց. tirer l'un sur l'autre; 2. s'attaquer l'un l'autre.

Աթըշտըրմագ, թ. տալ յարձակել. ձգել ի միմեանս. faire

attaquer, faire tirer l'un sur l'autre.

[illegible], [illegible]. qui éternue.

'[illegible]. 2. [illegible]. odoriférant; 2. bienveillant, gracieux, précieux.

[illegible] —. [illegible]. santé précieuse.

'[illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. qui tourne vers un côté; 2. bienveillant, affable; 3. particule copulative.

'[illegible]. sympathie, bienveillance envers qn., tendresse, affabilité.

'[illegible]. bienveillant.

'[illegible]. droguiste, épicier.

'[illegible]. art ou profession de droguiste, d'épicier.

[illegible]. qui vient, qui va venir.

— [illegible]. ci-après.

'[illegible]. insolent.

'[illegible]. orgueilleux, insolent, fier.

'[illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. vieux, ancien, antique; 2. noble, illustre, excellent; 3. affranchi, libre.

'[illegible]. don, cadeau, présent, bienfait.

— [illegible]. faire don.

[illegible]. péché, faute.

[illegible]. agile, vif, diligent, adroit.

'[illegible]. 2. [illegible]. noble, généreux, de bonne qualité ou race; 2. pur, clair, limpide. [[illegible]. agilité.

'[illegible]. doué d'un bon caractère.

[illegible].

[illegible]. pierre mise dans l'eau pour passer à gué.

[illegible]. sauter, bondir, faire un saut, un bond.

[illegible]. monter à cheval.

[illegible].

[illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. satin; 2. atlas de géographie; 3. ras, uni.

[illegible] —. [illegible]. le ciel de cristal. [satin.

[illegible]. de

[illegible]. cavalier.

— [illegible]. cavalerie.

— [illegible]. dragon.

[illegible].

[illegible].

[illegible]. plus pur.

[illegible]. trame.

[illegible]. les désirs.

[illegible]. jet, coup.

— [illegible]. ostentation, fanfaronnade.

[illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. jeter, lancer, tirer; 2. carder (du coton); 3. battre (le coeur); 4. rejeter la faute sur qn., s'excuser sur qn.

[illegible] —. [illegible]. tirer au sort.

[illegible] —. [illegible]. tirer le canon, le fusil.

[illegible] —. [illegible]. faire des bravades, proférer des paroles injurieuses, menaçantes.

Ցէմիր —. ընկիւնօւլ իլտիլիր. jeter l'ancre.

Շաֆագ —. ծագիլ. poindre, se faire jour.

Պէնզի —. գունաթափիլ. այլագունիլ. դեղնագունիլ. գունաթափիլ. blêmir, pâlir, changer de couleur.

Աթըլ թութմագ. պճնուելով խօսել. faire le fendant, faire des fanfaronnades.

Աթմաճա, գ. բազէ. épervier.

ՙԱթըն, ա. մորի. որջ. tanière, repaire.

Աթընագ, ա. յգ. թընագ, եւ։

ՙԱթըշ, ա. ծարաւիլ. ծարաւ. avoir soif, soif.

ՙԱթշա, } ա. ծարաւի. qui a
ՙԱթշան, } soif, altéré de soif.

— օլ. ծարաւիլ. avoir soif.

— էթ. ծարաւեցընել. altérer, causer de la soif.

— նաթշան. ցանկացող. désireux.

ՙԱթուհ, ա. զառամեալ. décrépit.

ՙԱթուֆ, ա. հակեալ է մէկ մը. qui a un penchant pour qn., affectionné.

ՙԱթուֆէ(թ), ա. առանձին յօժարութիւն, մէկ մը. երախտիք. գութ. penchant pour qn., affection, bienveillance, faveur, tendresse.

ՙԱթուֆէթլի, գ. բարեյօժար. բարեսէր. bienveillant, bien affectionné.

Աթպա, ա. յգ. թըպի, եւ։

Աթպա', ա. յգ. թըպ', եւ։

Աթպա', ա. խիստ աղտեղի. très-sale.

Աթպագ, } ա. յգ. թապագ,
Աթպըգա(թ), } թապագա(թ), եւ։

ՙԱթսան, ա. փռնգալ. éternuer.

ՙԱթսէ(թ), ա. փռնգտուն. éternûment.

— էթ. փռնգալ. éternuer.

ՙԱթէշ սուպհ. արշալոյս. le point du jour.

Աթվագ, ա. յգ. թավգ, եւ. 1։

Աթվալ, ա. յգ. թաւալ, եւ։

Աթվար, ա. յգ. թավր, եւ։

Աթվէլ, ա. եւ. աթավիլ, յգ. երկայնագոյն. plus long.

Աթտըրմագ, գ. տալ ընկիւնել. նետել. faire jeter, lancer.

Աթրա, ա. յգ. թըրա, եւ։

Աթրար, ա. յգ. թուրրէ(թ), եւ։

Աթրըգա(թ), ա. յգ. թարիգ, եւ։

ՙԱթֆ, ա. դարձուցանել. 2. հակել. յօժարել. յօժարութիւն, մէկ մը. 3. մէկ բանից. tourner; 2. pencher, incliner vers un côté, penchant, inclination pour qn.; 3. jonction d'un mot à un autre.

— էթ. դարձուցանել է հ կողմ. tourner vers un côté.

Հարֆը ՙաթֆ. շաղկապն վէ, (վէ, ու) la conjonction vé, (vu ou).

Հուրուֆը ՙաթֆ. շաղկապք. les conjonctions.

Աթֆալ, ա. յգ. թըֆլ, եւ։

Աժտէհա, }
Աժտէր, } գ. վիշապ. dragon.
Աժտէրհա, }

ՙԱիգ, ա. եւ. ՙավաիգ, յգ. որ արգելու, խափանի. qui empêche, qui détourne.

— օլ. արգիլել. détourner, empêcher.

ՙԱիզ, ա. փոխարէն. ce qui est donné en échange.

Աՙիլլա, }
Աՙիլլէ(թ), } ա. յգ. ՙազիլ, եւ։

Աՙիննէ(թ), ա. յգ. ՙինան, եւ։

Աիտ, ա. որ դառնայ պատկանի յետս. qui revient.

ՙԱիտա, ա. որ. ՙաիտէ, իգ. որ պատկանի դարձ առնէ. 2. պատկանաւոր. որ պատկանի, հայի յետ. պատկանել. qui retourne, revient; 2. qui se rapporte à qc. qui regarde, concernant.

— օլ. պատկանել յետս դառնալ, գալ. 2. պատկանել. հայել. retourner, revenir; 2. regarder, se rapporter à qc., concerner.

ՙԱիտէ(թ), ա. իգ. եւ. ՙավաիտ, յգ. ՙաիտ, որ. 2. շահ. օգուտ. 3. հասոյթ. 2. ce qui revient à qn., profit, avantage, utilité; 3. revenu, rente.

Ալ, ա. զաւակ. տուն. postérité, famille, maison.

Ալ, ա. նենգ. պատ. խաբեութիւն. խարդախանք. ruse, fraude, stratagème.

Ալ, տ. ծիրանի. շիկակարմիր. écarlate, vermeil.

— աթ. ալեհեր ձի. cheval alezan doré.

Ալա, ա. յն. էլէվ, եւ.

Ալա, տ. գունագոյն. 2. բորոտութիւն. de diverses couleurs; 2. lèpre.

— գարղա. կաչաղակ. geai.

— թէնլիք. բորոտութիւն. lèpre.

— պալըգը. կարմրախայտ. rouget.

— ըգըրճըգ. սարեկ. grive.

Ա'լա, ա. ար. եւ. ա'ալի, յն. 'ալէա, էջ. (դիմաց 'ալի.) բարձրագոյն. ընտրագոյն. 2. ազնուագոյն. plus haut; 2. meilleur, excellent.

'Ալա, ա. բարձրեալ է (Աստուած). il (Dieu) est exalté.

'Ալա, ա. բարձրութիւն. 2. աստիճան. բարձ. hauteur, élévation; 2. dignité, rang élevé.

'Ալա, ա. (ընդ յօդի 'ալէ-լ.) ի վերայ. ի մէջ. ընդ. առ. ընդդէմ. վասն. ի ձեռն. ըստ. sur; dans; vers; de; contre; pour; par; selon, suivant, d'après.

'Ալագ, ա. տիղմ որ ծածկէ. boue qui s'attache et se colle.

— պուլագ օլ. խառնակխուռն լինել. être pêle-mêle.

'Ալագա(թ), ա. եւ. 'ալագէ, յն. կապ. յօժարութիւն. սէր. 2. յարաբերութիւն. աղերս. 3. կապ. կցորդ. 4. իրաւունք. կարծեալ իրաւունք. attachement, affection, amour; 2. relation, rapport; 3. lien, liaison; 4. droit sur qc., prétention.

— էթ. հաւանիլ ի սէր. կաթոգին լինել. devenir amoureux, s'amouracher.

'Ալագամ քէսմիյոր. յայսմ հետէ չէ վերաբերի ինձ, ասէ. cela ne me regarde plus.

'Ալագասը եօգ. նմա չէ վերաբերի, ասէ. cela ne le regarde pas.

'Ալագասը նէ. նմա զի՞ փոյթ է. de quoi se mêle-t-il?

'Ալալ-իմքեան-թ-թագաթ, ա. (կեւմ՛ քէ թագաթ եէթիլի գատար.) ըստ կարի. autant qu'il est possible, autant qu'il sera possible.

Ալայիշ, պ. աղտեղութիւն. աղբ. պղծութիւն. 2. շքեղութիւն. փառաւորութիւն. ordure, saleté, souillure, corruption; 2. pompe, magnificence.

'Ալա-էյլէ-հալին, ա. (հէր նասըլ օլուրսա. հէր հալտէ.) ինչպէս ալ ըլլայ. de toute manière, en tout cas.

Ալաթ, ա. յն. ալէթ, եւ.

'Ալա-թագտիր, ա. (ֆարզ իւզրէ.) եթէ այն իցէ. au cas que, en cas que.

'Ալաիգ, ա. յն. 'ալագա(թ), եւ.

'Ալաիմ, ա. յն. 'ալամէթ(թ), եւ.

'Ալաիմի սէմա. (էլէկիմ սաղմա.) (ծիրանի գօտի.) աղեղն երկնից. arc-en-ciel.

Ա'լալ, ա. յն. 'իլլէ(թ), եւ.

'Ալա-հէզա, ա. (պունտան գէօրէ.) ըստ այսմ. dans ce cas.

Ալաճա, տ. գունագոյն. 2. ծաղկեայ կերպաս. բազմագոյն հնդկաց. de diverses couleurs, bigarré; 2. étoffe rayée, indienne.

— պուլանա. խայտաբղէտ. պիսակ. bigarré de grandes taches.

Ալաճագ, տ. (ալէճէք.) փոխ. dette active.

Ալաճագլը, տ. փոխատու. créancier.

Ալաճալամագ, տ. խայտաբղետ դարձնել. bigarrer, faire de diverses couleurs.

Ալաճալանմագ, տ. պիսակ լինել. gagner une couleur bigarrée, être bigarré.

Ալաճալըգ, տ. խայտաբղետութիւն. bigarrure, couleur mélangée.

Ալամ, ա. յն. էլէմ, եւ.

Ա'լամ, ա. յն. 'ալէմ, եւ. 2.

Ալաման. գերմանացի. allemand.

'Ալամէթ(թ), ա. եւ. 'ալամիմ, յն. նշան. նշանակ. signe, marque, indice.

'Ալամէթի սէմավիյէ. օդերեւոյթ. երեւիլ յօդս. phénomène.

— էթ.) նշանագրել.
'Ալամէթլէմէք, ն.) նշանակել
դրոշմել. marquer, imprimer une marque.

'Ալամէթլէնմէք, չ. նշան ընդ-ունել. être marqué.

'Ալամէթլէնտիրմէք, ն. նշանակա-նել. դրոշմել. faire marquer.

'Ալա-մէլա-նիյէ, ա. հրապարա-կաւ. յանդիման ամենեցուն. publiquement.

'Ալա-մէրաթիպի-հիմ, ա. ըստ աստիճանի պատուոյ իւրեանց. selon leur rang.

Ալայ, ն. (թափօր.) կառ-թափօր. հանդէս. 2. զօրահանդէս. ճակատ. 3. գունդ. խումբ. procession, pompe; 2. parade (d'un régiment), ordre de bataille; 3. troupe, régiment, escadron.

— թօփու. թնդանօթ դաշտային. canon, pièce de campagne.

— դուրմագ. պատրաստել. հանդէս կազմել յընդունելութիւն մե-ծի առնելոյ. disposer la marche pompeuse, le cortége pour aller recevoir un grand.

Ալայ մալայ, ն. արդարեւ. այո. certainement, oui.

'Ալանի(յ), ա. յայտնի. բացա-յայտ. աշխարհահռչակ. public, manifeste, notoire.

'Ալանիյէթ, ա. աշխարհահրապարակ յայտնութիւն. publicité, notoriété.

'Ալանիյէթէն, ա. հրապարա-կաւ. յայտնապէս. publiquement, ouvertement.

Ալաչըգ, ն. խրճիթ. հիւղ. tente, chaumière.

Ալապանտա. արշաւանք կողմն նաւու. bordée.

Ալաբուռըս, ն. երեւակայութիւն. chimère.

'Ալա-վէճհի-թ-թաֆսիլ, ա. լայ-նաբոյն. մանրամասնաբար. tout au long, en détail.

'Ալա-վէֆքի-լ-մուրատ, ա. ըստ հաճոյս. au gré de ses désirs, d'après sa volonté.

Ալարգա, ն. (= ալարգա.) հե-ռաւորութիւն ի ծովեզերէն կամ յայ-լոց իրաց. 2. ի բացեայ. 3. տեղի տուր. certaine distance de la côte ou de tout autre objet; 2. au large, à quelque distance; 3. loin d'ici!

— էթ. միննել ի ցամաքէ. alarguer.

— օլ. խուսալ ի խորս. prendre le large.

'Ալա-քիւլլի-հալ, ա. յամենայն դէպս. en tout cas.

'Ալա-քիւլլի-շէյին-գատիր, ա. ամենազօր. tout-puissant.

Ալաֆ, ա. տե՛ս. էլֆ, իւ։

Ա'լաֆ, ա. տե՛ս. 'ալէֆ, իւ։

Ալգալի, ա. կալաւազ. soude.

Ալգըշ, ն. օրհնութիւն. կոչումն. bénédiction, acclamation.

— էթ.) ն. օրհնել. կոչել
Ալգըշլամաք,) հռչակել. բոլ. bénir, faire des acclamations.

Ալէթ, ա. իլ. ալաթ, յգ. գործի. գործիք. outil, instrument, ustensile, machine;

ի'ւսմի ալէթ. անուն գործիոյ. nom d'instrument ou de vase.

'Ալէթ, ա. յգ. 'ալէֆ, իւ։

'Ալէ-թ-թէահիլ, ա, յապահովս. assurément.

'Ալէ-թ-թ' աճէլ, ա. (արագու-թեան.) շտապաւ. à la hâte, promptement.

'Ալէ-թ-թաֆսիլ, ա. (ուղղու-թեամբ.) լայնաբոյն. մանրամա-սնաբար. tout au long.

'Ալէ-թ-թէվալի. ա. մի զկնի միոյ. կարգաւ. successivement.

'Ալէ-լ-ակլէպ, ա. առ հասարակ. յաճախագոյն. թերեւս. pour la plupart, très-souvent, très-probablement.

'Ալէ-լ-'աճէլէ, ա. շտապաւ. փութով. à la hâte, promptement.

'Ալէ-լ-գըյաս, ա. ըստ նմանու-թեան. ըստ կանոնաց. կանոնաւոր. selon l'analogie, régulièrement.

'Ալէ-լ-էպէտ, ա. յաւիտեան. éternellement.

'Ալէ-լ-իթթիսալ, ա. անընդհատ. անդադար. sans interruption. continuellement.

'Ալէ-լ-իթլագ, հարկաւ. պայմանի առանց. 2. ընդհանուր. առ հասարակ. d'une manière absolue; 2. généralement.

'Ալէ-լ-իճմալ, ա. գամփամայն ամփոփել. համառօտիւ. en somme, en abrégé.

'Ալէ-լ-'ըմեա, ա. յախուռն. à l'aveugle, sans que l'on sache, sans réflexion ni examen.

'Ալէ-լ-ինֆիրատ, ա. մի առ մի. մի ըստ միոջ. առանձին առանձին. un à un, séparément.

'Ալէ-լ-իթթիրաք, ա. ի միասին. en commun.

'Ալէ-լ-իսթիմրար, ա. յաճախ. հանապազորդ. continuellement.

'Ալէ-լ-'ումում, ա. ընդհանրապէս. առ հասարակ. généralement.

'Ալէ-լ-խուսուս, ա. առանձինն. մասնաւորապէս. ի վեր քան զամենայն. particulièrement, surtout.

'Ալէ-լ-ղաֆլէ, ա. (խապէրի օլ-մայարագ.) յանկարծակի. յանպատրաստից. à l'improviste.

'Ալէ-լ-ֆէվր, ա. ճեպով. փութանակի. en hâte, avec hâte.

Ա'լէմ, ա. իմաստնագոյն. plus sage.

Ալը — . դատէ ինքնամբ. որոշելն ձեզ համայ թողուի. c'est à vous à décider.

'Ալէմ, ա. եւ. 'ավալիմ, յգ. աշխարհ. տիեզերք. համօրէն արարածք. 2. ժամանակ. դար. 3. մարդիկ. ամենեքին. 4. հանգամանք. վիճակ. monde, univers, l'ensemble des choses créées; 2. temps, siècle; 3. les hommes, tout le monde; 4. situation, état dans lequel on vit ou l'on se trouve actuellement.

'Ալէմի ապ. զինարբուք. խրախճանք. արբեցութիւն. ribote, plaisirs et divertissements en société; 2. ivresse.

'Ալէմի շէհատէթ. երկիր. le monde d'ici-bas.

'Ալէմի խայալ, մ'անա, միսալ, միսալ. երազ. անուրջք. songe.

'Ալէմ, ա. նշան. 2. եւ. ա'լամ, յգ. դրօշ. 3. յատուկ անուն. signe, marque; 2. étendard, drapeau; 3. nom propre.

'Ալէմ-արա, դ. աշխարհազարդ. qui embellit le monde.

'Ալէմ-էֆրուզ, } դ. լուսաւորիչ
'Ալէմ-թապ, } աշխարհի. qui éclaire le monde.

'Ալէմի(յ), ա. աշխարհային. աշխարհական. du monde, mondain.

'Ալէմիյեան, ա. յգ. ալէմի(յ). եւ. մարդիկ. les habitants du monde, les hommes.

'Ալէմին, ա. յգ. 'ալէմ, եւ. աշխարհք. mondes.

'Ալէմ-կիր, դ. աշխարհակալ. qui fait la conquête du monde.

'Ալէմ-սուզ, դ. որ այրէ զաշխարհ. qui brûle ou enflamme le monde.

'Ալէմ-տար, դ. դրօշակիր. porte-enseigne.

'Ալէմ-փէնահ, դ. ապաւէն ամենեցուն. qui est le refuge du monde.

'Ալէյհա, ա. իգ. ի վերայ նորա. sur elle.

'Ալէյհ(ի), ա. ի վերայ նորա. sur lui.

'Ալէյհի-ս-սէլամ. խաղաղութիւն ի վերայ նորա. que la paix soit sur lui!

(Պիրինին) 'ալէյհինտէ օլ. հակառակ լինել. être contre qn.

'Ալէյհիմ, ա. ի վերայ նոցա. sur eux.

'Ալէյհիմա, ա. ի վերայ երկոցունց. sur eux deux.

'Ալէյհիննա, ա. ի վերայ նոցա. sur elles.

'Ալէյքէ, ա. ի վերայ քո. sur toi.

Սէլամուն 'ալէյքէ. խաղաղութիւն ի վերայ քո. que la paix soit sur toi!

'Ալէյքում, ա. ի վերայ ձեր. sur vous!

Սէլամուն 'ալէյքում. խաղաղութիւն ընդ ձեզ. que la paix soit avec vous.

'Ալէն, ա. յայտնի. քաւլականաւոր լինել. հրապարակութիւն. աշխարհահռչակ յայտնութիւն. devenir public, notoire; divulgation, publicité, notoriété.

'Ալէնէն, ա. հրապարակաւ. յայտնապէս. publiquement, ouvertement.

'Ալէ-ս-սապահ, ա. վաղ քան զառաւօտն. au point du jour.

'Ալէ-ս-սապահ, ա. (սապահ-լայըն.) առաւօտու. այգուն. vers le matin.

'Ալէ-ըլ-ըմումիյէ, ա. առ հասարակ. (հասարակօրէն.) également, communément. [flamme.

Ալէվ, թ. (ալէֆ, ա.) բոց.

Ալէվլէնմէք, թ. բորբոքիլ. flamber, s'enflammer.

Ալէվլէնտիրմէք, թ. բորբոքել. enflammer.

Ալէվլի, թ. բոցավառ. flambant.

Ալէվսաչէն, գ. բոցաձաւալ. qui jette des flammes.

'Ալէ-ըտ-տէվամ, ա. (տաիմա. հէր գէմէն.) մշտնջենապէս. անդադար. continuellement, perpétuellement.

'Ալէ-ր-րէ(է)ըսի-վէ-լէ-լ'ալին, ա. կամաւոր մտօք. volontiers.

'Ալէ-ր-րըղմ, ա. (րաղմ էմնյէրէք.) յականակամայ կամա. involontairement.

Ալէֆ ... ա. տես Ալէվ։

'Ալէֆ, ա. եւ. ա'լաֆ, 'իլֆէֆ(թ), 'ըլաֆ, 'ուլուֆ, յդ. ճարակ. կեր. խոտ. pâturage, fourrage, foin, nourriture pour les animaux.

Ալը-գօյմաք, թ. արգիլել. 2. պահել առ իւր. առ իւր պահել. arrêter, empêcher; 2. retenir, garder.

Ալըճ, թ. (չալըճ, ա.) ալոճ. հաճարուկ. azerole.

— աղաճը. հաճարենի. azerolier.

Ալըմ, թ. լի ձեռն. 2. կարողութիւն. une poignée; 2. capacité.

— սաթըմ. առեւտուր. commerce.

Կէօզ —ը. տեսողութեան ակն. portée de la vue. [gent.

Ալըմլը, թ. իմաստուն. intelli-

Ալըն, թ. ճակատ. front.

— եազըսը. ճակատագիր. destin.

Ալընմաք, թ. առնուլ լինել. 2. դժկամակ լինել. ընդ վեր առնել. être pris, se laisser prendre; 2. se formaliser de qc..

Ալըշ, թ. առումն. action de prendre.

Ալըշ վէրիշ. (առուտուր.) առեւտուր. commerce.

— էթ. վաճառականութիւն լինել. faire le commerce, trafiquer.

Ալըշըգ, թ. ընտել. 2. ընտանի. գնորդ (հաճախորդ.) 3. յաճախորդ. accoutumé; 2. privé, familier, domestique; 2. chaland, pratique.

Ալըշըգլըգ, թ. ընտանութիւն. մտերմութիւն. 2. ընտելութիւն. familiarité, amitié; 2. domesticité.

Ալըշթըրմագ, թ. ընտելացուցանել. ընտանեցուցանել. ընտանեցուցանել. ի գործածութիւն ածել. 2. արծարծել կրակ. faire s'accoutumer, apprivoiser, familiariser; 2. attiser le feu.

Ալըշգան, } Ալըշղան, } թ. տես Ալըշըգ. 2։

Ալըշմագ, թ. ընտելանալ. սովորիլ. ընտելանալ. գործածուիլ. 2. արծարծիլ. s'accoutumer, s'apprivoiser; 2. s'allumer.

Ալը-վէրմէք, թ. հայթայթել. հասցնել. procurer à qn..

Ալթ, թ. խոնարհագոյն, ստորին կողմ. 2. խոնարհագոյն. ստորին. 3. ընդ. ի ներքոյ. ի խոնարհ. le dessous, le bas, la partie inférieure de qc.; 2. inférieur; 3. sous, dessous, en bas.

— էթ. նկուն առնել. abattre.

— տանըգընաւ. ի վայր. ի խոնարհ. dessous, plus bas. [dessous.

— իւսթ. վեր ի վայր. sens dessus

— իւսթ էթ. վեր ի վայր հարկանել. խռովել. disperser, surprendre.

— իւսթ օլ. այլայլիլ. խռովիլ. être agité, ému, se troubler.

— իւսթլիւք, թ. խառնակութիւն. շփոթութիւն. confusion, brouillement.

— ընտա. ընդ. ի ներքոյ. dessous, sous.

Էլ — ընտա. առ ձեռն. ի պատրաստի. sous la main, entre les mains,

Էլ — ընտան. գաղտ. ի ծածուկ. sous main, secrètement.

Ալթը, թ. վեց. six.

Ալթը-եիւզ, թ. վեց հարիւր. six cents.

Ալթըն, թ. ոսկի. 2. ոսկի դրամ. 3. ոսկի. ոսկեղէն. or. 2. or. monnaie d'or. 3. d'or.

— օթու. եղնալեզու. scolopendre.

Ալթընլամագ, բ. ոսկեզօծել ոսկեւորել. dorer. [doré.

Ալթընլը, ա. ոսկի. ոսկեղէն. d'or,

Ալթընճը, ա. վեցերորդ. sixième.

Ալթընճըգ, գ. ոսկիկ. 2. ոսկեծաղիկ. petite monnaie d'or; 2. souci.

Ալթմըշ, ա. վաթսուն. soixante.

Ալթմըշընճը, ա. վաթսուներորդ. soixantième.

Ալթմըշլըգ, գ. (վաթսնոց) վաթսնադրամեան. monnaie de 60 (para).

'Ալի(յ), ա. ընդ. որ. եզ. 'ալիյյէ, յգ. 'ալիյյէթ(թ), էգ. բարձր. հոյակապ. haut, élevé.

Պապը —. Դուռն. la Sublime Porte.

'Ալի (յ), ա. ար. տր. 'ալիյյէ, էգ. բարձր. հոյակապ. երեւելի. վերափայն. élevé, éminent, illustre, sublime.

Տէվլէթի 'ալիյյէ. Օսմանեան պետութիւն. empire ottoman.

'Ալագա, ա. սէր. գութ. 2. առնչու. կապ. penchant, affection; 2. relation, rapport.

'Ալի-գատր, ա. մեծազօր. très-puissant.

'Ալի-թէպար, ա. մեծազգի. ազնուազարմ. de haute naissance, de race noble.

'Ալիլ, ա. տկար. խեղճ. հիւանդ. 2. ռ. կոյր. faible, infirme, malade; 2. vg. aveugle.

'Ալի-կիւհէր, ա. ազնուաբարոյ. de caractère noble.

Ալիհէ(թ), ա. յգ. իլահ. եզ.

'Ալի-հիմմէթ, ա. մեծանձն. ազնուամիտ. d'un esprit élevé.

'Ալի-ջահ, ա. բարձրաստիճան. qui occupe un rang élevé, une dignité distinguée.

'Ալի-ճէնապ, ա. բարձրաստիճան. d'un rang élevé.

'Ալիմ, ա. ընդ. եզ. 'ուլեմա, 'իլմա, յգ. գիտուն. իմաստուն. savant, docte.

'Ալիմ, ա. ար. եզ. 'իւլէմա, յգ. գիտուն. իմաստուն. վարժապետ. 2. վարդապետ. savant, docte, érudit; 2. docteur (de la loi).

'Ալի-մագամ, ա. բարձրաստիճան. d'un rang élevé.

'Ալիմանէ, մ. իմաստնութեամբ. en docteur, en savant erudit.

'Ալի-մէնագըպէ(թ), ա. մեծափառ. d'un caractère glorieux.

'Ալի-մէքան, ա. բարձրագահ. éminent.

'Ալիմլիք, գ. գիտնութիւն. իմաստութիւն. sagesse, érudition.

'Ալի-մըգտար, ա. մեծարգոյ. գերազանց. excellent.

'Ալի-շան, ա. մեծանուն. հոյակապ. élevé, éminent.

'Ալէլ-'ալ, ա. ամենագերազանց. le meilleur de tout.

Ալիւ-ֆթէ, գ. յափշտակեալ. 2. յիմարեալ. 3. սիրահար. սիրով վառեալ. frappé, stupéfait; 2. qui est en démence; 3. épris de qn.

'Ալի-ֆիթրէ(թ), ա. մեծարոյ. très-respectable.

Ալլահ, ա. Աստուած. Dieu.

Ալլահու 'ալէմ. Աստուած գիտէ. թերեւս. Dieu le sait, peut-être.

— թէ'(ա)'ալա. Աստուած բարձրեալ. Dieu, le très-haut.

— պէրէքէթ վէրսին. հատուցանէ քեզ Տէր. que Dieu vous le rende!

— վէրսին. Երանի թէ. Dieu le veuille!

— ռազը օլա. Հաճեսցի Տէր. շնորհ ունիմ. que Dieu agrée, je vous remercie.

— ա ըսմարլատըգ. բարեաւ մնա. ողջ մնա. adieu.

Ալլահլըգ, գ. աստուածութիւն. divinité. [sait tout.

'Ալլամ, ա. որ. ամենագէտ. qui

— իւլ- ղույուպ. ծածկագէտ. celui qui connait les choses secrètes, cachées, futures.

'Ալլամէ(թ), ա. եզ. խոր գիտուն. փիլիսոփ. très-savant, très-instruit.

Ալլըգուլէ, գ. սնգոյր. ծարիր. fard, rouge.

Ալըչընար, գ. կեռաս դառնահամ. cerise amère.

Ալմագ, բ. առնուլ. 2. բովանդակել. ընդունել. 3. գնել. 4. յաղթել-

առնուլ. ընդունել. prendre, recevoir; 2. comprendre, contenir, occuper; 3. acheter; 4. enlever.

Աթէշ — վառիլ, բորբոքիլ. 2. արձակուիլ (հրացանի). prendre feu; 2. se décharger, partir (arme à feu).

Գան — երակ հատանել. saigner.

Եօլ — ճանապարհ հատանել. avancer chemin, s'avancer.

Էնտազէսինի — չափել կանխաւ. prendre la mesure.

Էօտիւնճ — փոխ առնուլ. emprunter prendre à crédit.

Նէֆէս, սօլուգ — շնչել. շունչ առնուլ. prendre haleine, respirer.

Սէօզ — (խօսք առնուլ) առնուլ խոստումն. tirer promesse de qn., se faire promettre.

Իւզէրինէ — յանձն առնուլ. prendre qc. sur soi, se charger de qc.

Մասխարայա — ծաղր առնել. se moquer.

Մուամէլէյէ — առնուլ տոկոսով. prendre à intérêts.

Գըյըմանը, էօհտէսինէ — յանձն առնուլ. se charger de qc.

Ալ առնա. առ. prenez! tiens!

Ալըշ ալմագ. } Վէրիշ վէրմէք. } գնել վաճառել. acheter et vendre, négocier, trafiquer.

Ալուտա. } Ալուտէ. } ղ. աղտեղեալ. պղծեալ. souillé, infecté, sali.

Ալուտէ գըլմագ. աղտեղել. պղծել. ապականել. souiller, infecter, salir.

Ալուտէլիք, ղ. աղտեղութիւն. souillure, immondice.

Ալուֆ, ա. խիստ ընտանի. խիստ մտերիմ. très-familier, très-intime.

Ալչագ, ա. ցած. անարգ. արհամարհ. վատթար. խոնարհ. bas, vil, malhonnête, inférieur, humble.

— կէօնիւլլիւ. խոնարհամիտ. խոնարհ. humble.

— կէօնիւլլիւլիւք. խոնարհամտութիւն. humilité.

Ալչագլա(թ)մագ, ա. ցածուցանել. նուաստացուցանել. խոնարհեցուցանել. 2. արհամարհել. abaisser, humilier, avilir. 2. regarder avec dédain, mépriser, faire peu de cas de qn.

Ալչագլանմագ, ա. խոնարհիլ. նուաստանալ. s'abaisser, s'humilier être abaissé, humilié.

Ալչագլըգ, ա. ցածութիւն. անարգութիւն. bassesse.

Ալչագճա, ա. ցածօրէն. անարգաբար. bassement.

Ալչալթմագ, ա. ցածուցանել. խոնարհեցուցանել. abaisser.

Ալչալմագ, ա. խոնարհիլ. նուաստանալ. s'abaisser.

Ալչը, ա. գաճ. բորա. plâtre.

Ալչըլամագ, ա. ծեփել գաճով. plâtrer.

Ալաչըգ, ա. վրան. խուղ. tente cabane.

Ալտա(թ)մագ, ա. խաբել. պատրել. tromper, en imposer.

Ալտադըճը, ա. խաբեբայ. trompeur.

Ալտանըշ, ա. խաբէութիւն. 2. խաբեբայ. tromperie; 2. trompeur.

— օլ. խաբիլ. être trompé.

Ալտանմագ, ա. ի խաբս անկանել. խաբիլ. պատրիլ. être trompé, se laisser tromper, se tromper.

Ալտաշմագ, ա. խաբել զմիմեանս. se tromper l'un l'autre.

Ալտաթըճը, ա. խաբեբայ. trompeur.

Ալդըրմագ, ա. տալ առնուլ. 2. ընդ մէջ տանել. 3. դալկիլ. faire prendre, saisir; 2. se formaliser 3. être saisi, évanoui, devenir pâle de frayeur.

Ալդըրմամազլըգ, ա. չիմանալոյ, չլսելոյ առնել. faire semblant de ne pas entendre, de ne pas écouter.

Ախը, ա. եղ. եղբայր, յգ. եղբարք. frère.

Ահ, ա. աւ. վա՛յ. ահ. hélas ah!

Աֆէրին, ա. ապրիս. bravo!

Ախպար, ա. եղ. յգ. Խապէր, եւ. լրագիրք. journaux, gazettes.

Ախաս, ա. (գէտակ խասսա.) անարգագոյն. 2. ագահ. ժլատ. plus vil, ignoble; 2. avare.

Ախասս, ա. (զիստալ խասս, մախսուս.) առանձնականագոյն. plus propre, particulier.

Ախասսա, ա. յգ. ուխասսա, եզ։

Ախեւալ, ա. յգ. խայլ, եզ։

Ախեար, ա. յգ. խայր, եզ. 1։

Ախեեր, ա. լաւագոյն. meilleur.

Ախզ, ա. առնուլ. ընդունել. prendre, recevoir.

Ախզ ու ի'թա. } փոխարկումն.
Ախզ ու 'աթա. } վաճառականութիւն. commerce.

Ախզա, ա, եւս նշաւակեալ. ծաղր եւ ծանակ. qui a subi un plus grand affront.

Ախզա', ա. խոնարհագոյն. հպատակ. plus humble, soumis.

Ախզար, ա. կանաչ. vert.

Ախեր, ա. ար. ուխրա, իգ. այլ. միւս. autre, l'autre.

Ախըլլա, ա. յգ. խալիլ, եզ։

Ախըր, ա. եզ. ախըրին, յգ. յետինն. 2. (էվախըր, յգ.) ծայր. կատարած. le dernier; 2. extrémité, fin.

— *էթ.* յանգ, ի գլուխ հանել. terminer, finir.

— *օլ.* յանգ ելանել. վախճանել. [finir.

Ախըրը զէման. յետին ժամանակ. վախճան աշխարհի. les derniers temps, la fin du monde.

Ախըրիւ-լ-էմր. ի կատարած ամենայնի. ապա յետոյ. à la fin, enfin.

Ախըր, ա. տե՛ս **Ախօր**։

Ախ(ը)րէթ, ա. անդի կեանք. հանդերձեալ աշխարհ. vie future, l'autre monde.

— *օղլու.* որդեգիր. fils adoptif.

Ախըրին, ա. յգ. ախըր, եզ։

Ախըր-պին, պ. յառաջահայեաց. իմաստուն. prévoyant, prudent.

Ախըր-քեար, պ. ապա. հուսկ յետոյ. enfin, finalement.

Ախթար, ա. յգ. խաթար, եզ։

Ախթէր, պ. աստղ. 2. (համաստեղութիւն.) աստեղատուն. ախտարք. ծննդաբանութիւն ծննդոց. բախտ. étoile; 2. constellation, horoscope, destinée.

Ախթիպօտ, պ. (ըխտապօթ.) պոլիպոս. բազմոտանի. polype.

Ախիր, ա. յետնագոյն. dernier, extrême.

Ախլաք, ա. յգ. խուլք, խուլք եզ. բարք. բնոյ բարոյ. dispositions naturelles, qualités du coeur, moeurs; naturel, nature.

Ի'լմի —. բարոյագիտութիւն. ճառ, մարդկան զբարոյից. la morale.

Ախլա՛քը համիտէ. ազնիւ բարք. bonnes moeurs.

Ախլաթ, ա. յգ. խըլթ, եզ. հիւթք, աւելք մարմնոյ. humeurs du corps.

Ախլալ, ա. յգ. խըլլ, եզ։

Ախլակ, ա. յգ. խըլկ, եզ։

Ախլաս, ա. (զիստալ խալիս.) սրբագոյն. անկեղծագոյն. plus pur, plus sincère.

Ախլաֆ, ա. յգ. խալէֆ, եզ։

Ախկեր, պ. հրատ. խարոյկ. կայծ. charbon ardent, braise, étincelle.

Ախնես, ա. տափակաքիթ. camus, camard.

Ախշա, ա. առաւել ահաւորն, ահաւոր. plus redoutable, où il y a plus à craindre.

Ախշամ, պ. (ագշամ, ա.) երեկոյ. soir, nuit.

— *եէմէյի.* ընթրիք. le souper.

— *եըլտըզը.* գիշերավար. l'étoile du soir.

— *ուսթուրը.* ընդ երեկս. vers le soir, le soir.

— *օլ.* երեկոյանալ. commencer à faire nuit.

Ախշամըն, } մ. ընդ երեկս.
Ախշամլայըն, } երեկոյանն. sur le soir.

Ախշամլամագ, տ. երեկոյանալ. 2. երեկօթս առնել. օթեւանել. commencer à faire nuit. 2. arriver quelque part le soir, passer la nuit.

Ախշամլըգ, տ. մթնշաղ. խաւար. crépuscule, obscurité.

Ախշամքի, տ. երեկոյի. du soir.

Ախշապ, ա. յգ. խաշէպ, եզ. փայտք. տախտակք. ատաղձք. 2. փայտեայ. bois, planches, charpentes; 2. de bois, en bois.

Ախշէն, ա. խորդորագոյն. 2. խստագոյն. plus dur, rude au toucher; 2. plus sévère.

Ախշէպ, ա. փայտեայ. փայտեղէն. en bois, de bois.

Ախպար, ա. յն. խապէր, եւլ. լուրք. համբաւք. զրոյցք. 2. պատմութիւն. nouvelles, histoires; 2. histoire (science).

Ախպիյեէ(թ), ա. յն. խիպա, եւլ.

Ախվէֆ, ա. եւս երկչոտ. plus timide, peureux.

Ախտաա՛, ա. եւս նենգաւոր, խաբեբայ. plus fallacieux, plus trompeur.

Ախտան, ա. յն. խըտան, եւլ.

Ախրէթ, ա. տես Ախ(ը)րէթ։

Ախրէթլիք, գ. անդի կենաց. de l'autre monde.

Ախրէպ, ա. (գեր. խարապ.) եւս խոպան, աւեր. plus dévasté, plus dépeuplé.

Ախրէս, ա. համր. muet.

Ախրիեան, գ. վաճառք. ապրանք. marchandises.

Ախոր, գ. (ախըր, ա.) ախոռ. ախոռատուն. écurie, étable.

Ախֆիյեէ(թ), ա. յն. խիֆա, եւլ.

Ակեահ, գ. ագահ. տեղեակ. 2. արթուն. մտադիր. connaisseur, versé; 2. éveillé, attentif.

— էթ. տեղեակ առնել. ծանուցանել. avertir, notifier.

Ակեահ-գալպ, գ. արթուն. զուարթուն. alerte, vigilant.

Ակեահի, գ. } տեղեկութիւն.
Ակեահլըգ, գ. } 2. արթնութիւն.
connaissance; 2. esprit éveillé, vivacité.

Ակէհ, գ. տես Ակեահ։

Ակէհի, գ. տես Ակեահի։

Ակէնտէ, գ. խծողեալ. լցեալ. 2. լցոյ. farci; 2. farce, chose farcie.

Ակին, գ. ի բրդ. մկ. լցեալ. 2. յղփ. գէր. պարարտ. en cp. rempli, plein de...; 2. corpulent, gras.

Սուրուր-ակին. ուրախալից. plein de joie.

Ահ, ա. գ. ահ. վահ. 2. հառաչանք. ah! oh! aie! 2. soupir.

— էթ. ըէպմէք. յոգւոց հանել. soupirer.

Ահագգ, ա. ստուգագոյն. ճշմարտագոյն. 2. եւս արդար, իրաւացի. 3. արժանաւորագոյն. 4. պատշաճագոյն. plus véritable, vrai; 2. plus juste; 3. plus digne; 4. plus apte à.

Ահսըն, ա. եւս երջանիկ. բախտաւոր. երանելի. plus heureux, plus fortuné.

Ահալի, ա. յն. (էհլ. եւլ. 4.) բնակիչք. բնակք. habitants.

Ահճաճ, ա. յն. խւհճէու, խւհճիյեէ(թ), եւլ.

Ահապէշ, ա. յն. հապէշ, եւլ.

Ահապպ, ա. (գեր. մահպուպ.) եւս սիրելի. plus aimable, plus cher.

Ահատիս, ա. յն. ահատէս, եւլ.

Ահատ, ա. եւլ. ահատ, յն. մ. un.

Եէվմի —. կիւրակէ. le dimanche.

Հէր —. } իւրաքանչիւր ոք.
Քիւլլի —. } chacun.

Ահատիյեէ(թ), ա. միութիւն. unité, état de ce qui est un, seul et unique.

Ահատիտ, ա. յն. հատիտ, եւլ. 4։

Ահատտ, ա. (գեր. հատտ.) եւս սուր, հատու. plus aigu.

'Ահարէ(թ), ա. պոռնկութիւն. շնութիւն. fornication, adultère.

Ահարր, ա. Ջերմագոյն. տաքագոյն. plus chaud.

Ահգար, ա. յն. հըգր, եւլ. 2.

Ահգար, ա. (գեր. հագիր.) անարգագոյն. plus vil.

Ահէա, ա. յն. հայյ, եւլ.

Ահեաղ, ա. յն. հայղ, եւլ.

Ահեան, ա. յն. հին, եւլ.

Ահեաննէն, գ. ընդ ժամանակս. ժամանակաւ. երբեմն. de temps à autre, quelquefois.

Ահզաբ, ա. յն. (= ահզապ.) գունդք. խումբք. ընկերք. troupes, cohortes, compagnons.

Ահզան, ա. յն. հիւզն, եւլ.

Ահզապ, ա. յն. հիզպ, եւլ. 2. կուսակցք. փաղանգք. դաշնակիցք. 2. partis, partisans, alliés.

Ահզէմ, ա. առաւել իմաստուն, զգօն, զգոյշ. երահամարձակ. plus prudent, circonspect, résolu.

Ահէկ, գ. կաւճ. կիր. plâtre, chaux.

Ահէն, գ. երկաթ. fer.

Ահէնի, } գ. երկաթի. de fer.
Ահէնին, }

Ահէնկ, գ. (=ահէնկլի.) դաշնակաւոր. յարմարեալ. 2. դաշնակութիւն. յարմարեալ ձայն. համաձայնութիւն. 3. միտք. դիտաւորութիւն. 4. ջան. փոյթ. 5. օրինակ. պայման. օրէնք. սովորութիւն. 6. փողանդ զօրաց երաժշտականաց. harmonieux, accordé (un instrument); 2. accord, ton, harmonie; 3. intention, dessein; 4. application, soin; 5. manière; 6. musique guerrière.

— էթ. դնել ի միտ. փոյթ յանձին ունել. ձեռն արկանել. ձայն արձակել. avoir intention, s'appliquer à qc., entreprendre qc., rendre un son.

— վերմ. յարդարել ձայնական. յարմարել նուագ. accorder un instrument.

Ահէնկի կէօրմէք էթ. ի փախուստ պատրաստել. se préparer à la fuite.

Ահէնկի ախթիլ էթ. կազմել ի մարտ պատերազմի. se préparer à la guerre.

Ահէն-կեար, գ. դարբին երկաթոյ. serrurier.

Ահէն-կեարլըք, ա. դարբնութիւն. serrurerie.

Ահէնկկի, գ. դաշնակութիւն. համաձայնութիւն. harmonie, accord.

Ահէն-րուպա, գ. (մագնիս.) մագնիսեայ քար. aimant (minéral).

Ահէնք, տե՛ս Ահէնկ։

Ահէն-քէլ, գ. տե՛ս Ահէն-րուպա։

Ահէնքլէմէք, ա. յարդարել ձայնաւորական. accorder.

Ահէնքլէշմէք, ա. գալ ի համաձայնութիւն. être d'accord.

Ահէնքլէշտիրմէք, ա. դաշնակել. յարդարել ձայնն. accorder (ou mettre en harmonie) avec.

Ահէնքլի, ա. դաշնակաւոր. harmonieux.

Ահէնքլիք, ա. տե՛ս Ահէնկկի։

Ահէսթէ, գ. քաղցր. փափուկ. 2. ցած. խաղաղ. 3. յամր. doux, tendre; 2. modeste, tranquille; 3. lent.

— աՀէսթէ. կամաց կամաց. 2. մեղմով. peu à peu; 2. tout doucement.

Ահէսթէլիք, ա. } յամրութիւն.
Ահէսթէկի, գ. } 2. մեղմախոհութիւն. lenteur; 2. douceur de caractère.

Ահթապ, ա. յգ. Հաթապ. եւ։

Ահի, գ. ա՜յ. ո՜յ. ah! oh! aie!

Ահիխթէ, գ. մերկացեալ. ձգեալ (սուսեր). tiré.

Ահիտտա, ա. յգ. Հատիտ, եւ։

'Ահիտ, ա. դաշնաւոր. ուխտադիր. դաշնակից. lié par un pacte ou une promesse, allié, confédéré.

'Ահիրէ(թ), ա. լիրբ. պոռ. (femme) adultère, prostituée.

Ահլա, ա. ար. (Հէլվա, էֆ.) քաղցրագոյն. եւս քաղցրահամ. 2. համեղագոյն. plus doux, plus sucré; 2. plus doux, plus agréable.

Ահլամ, ա. յգ. Հիլմ, եւ։

Ահճազ, ա. յգ. Հիճազ, եւ. 1։

Ահճար, ա. յգ. Հաճէր, եւ։

Ահմագ, ա. ար. եւ. Հումագա. յգ. Համգա, էֆ. տխմար. ապուշ. անմիտ. bête, sot, stupide, insensé.

Ահմագլըգ, ա. անմտութիւն. թանձրամտութիւն. bêtise, sottise.

Ահմալ, ա. յգ. Համլ, եւ. 2։

Ահմէտ, ա. առաւել գովութեան արժանի, գովելի. plus digne d'éloges, plus louable.

Ահմէր, ա. ար. (Համրա, էֆ.) կարմիր. շէկ. 2. սպիտակ. rouge; 2. blanc.

Ահմէրլիք, ա. կարմրութիւն. rougeur.

Ահշամ, ա. յգ. Հաշէմ, եւ։

Ահու, գ. (Ճէյլան. գազալէ. գազէլ.) եղջերու. վիթ. cerf, gazelle.

Ահպա, ա. յգ. Հէպէ(է), եւ։

Ահպապ, ա. յգ. Հապիպ, եւ. սիրելիք բարեկամք. 2. մզ. բարեկամ. մտերիմ. ընկեր. les amis intimes; 2. sg. ami intime, compagnon.

Ահպապլըք, ա. մտերմութիւն. intimité, amitié.

Ահպաս, ա. յգ. Հապս. 2. Հուպս, եւ։

Ահպար, ա. յգ. Հիպր, եւ։

Ահսէն, ա. ար. եւ. ահսանը. յգ. Հասանա. էֆ. գեղեցկագոյն. plus beau.

Ահէգգ, ա. առաւել պատշաճ. պէտքով. plus convenable, qui s'adapte.

Ահվազ, ա. յգ. Հավզ, եւ։

Ահվաթ, ա. որ շուրջ պատէ. որ առաւել ի ներքս փակէ. qui entoure, qui comprend plus.

Ահվալ, ա. յգ. Հալ, եւ. առարոյն դէպք. հանգամանք. կարգք. եղք. 2. եզ. վիճակ. circonstances, affaires; 2. sg. état.

Ահվալը իսմ. հոլովք անուանց. les cas des substantifs.

Ահվէլ, ա. շէլ. louche.

Ահվէճ, ա. եւս կարօտ, չքաւոր. qui a plus besoin (qu'un autre), plus pauvre.

'Ահտ, ա. խոստանալ. եւ. 'ուխտ, յգ. խոստումն. 2. երդումն. 3. ուխտ. դաշն. պայման. 4. կտակարան. 5. կտակ. 6. կարգելն ի պաշտօն ինչ. 7. ժամանակ. դար. 8. ժամանակ դէպքի ինչ. faire une promesse à qn.; promesse, engagement; 2. serment; 3. pacte, alliance, traité (de paix); 4. Testament; 5. testament; 6. désignation, nomination à une place; 7. temps, époque, siècle, âge; 8. temps où une chose a lieu.

'Ահտը գարիպտէ. ընդ հուպ. ի սակաւ ժամանակի. dans peu.

'Ահտը գատիմտէ. երբեմն. յառաջ ժամանակաւ. autrefois.

Վէլի-'ահտ. ժառանգ. l'héritier présomptif.

— էթ. խոստանալ. յանձն առնուլ. promettre, s'engager.

— ալմ. խոստումն առնուլ. se faire promettre qc..

Ահտազ, ա. յգ. Հատտազ(թ), եւ։

Ահտաս, ա. յգ. Հատէս, եւ. 2։

'Ահտէն, ա. դաշամբ. par contrat.

Ահտէպ, ա. սապատաւոր. bossu.

'Ահտլաշմագ, գ. խոստանալ. promettre.

'Ահտլաշըլմագ, գ. խոստանալ փոխանակ. դաշինս հաստատել ընդ միմեանց. s'engager réciproquement, se confédérer.

'Ահտլը, գ. ուխտաւոր. պարտաւոր. խոստացեալ. qui a fait voeu, promis.

'Ահտնամէ, գ. ուխտ գրաւոր. traité, contrat (par écrit).

Ահրա, ա. պատշաճագոյն. 2. ազնուագոյն. արժանաւորագոյն. plus convenable, plus propre, plus apte; 2. meilleur, plus digne.

Ահրամ, ա. յգ. Հարէմ, եւ. 2. Հարիմ, եւ։

Ահրար, ա. յգ. Հուրր, եւ. 1։

Ահքեամ, ա. յգ. Հիւքմ, եւ. հրամանք. վճիռք. հրովարտակք. 2. սովորութիւնք. ordres, commandements, sentences, diplômes; 2. usages, coutumes.

Ահքէմ, ա. (գիտէ Հաքիմ.) իմաստնագոյն. plus sage.

Ահֆատ, ա. յգ. Հաֆիտ, եւ։

Աղ, գ. ուռկան. filet.

Էօրիւմճէք — ը. սարդոստայն. toile d'araignée.

Գապզը — ը. ուռկան. rets.

Գէչիլմէ գանտալը —. ցանց որսոյ. filet de chasse. [filet.

Սաչմա — ը. ուռկան փոքր. petit

— տօւշանը. Ծիրանաւոր ի կայր շէնս կամ թռչնոց. pantière.

Աղա, գ. երեց եղբայր. 2. տէր. 3. պալատական. հազարապետ. 4. հրամանատար. frère aîné; 2. seigneur, monsieur; 3. officier de la cour; 4. commandant.

Աղալ, գ. սկսիլ. առնել. սկիզբն. commencer; commencement.

Աղալըթ, ա. յգ. ուղալաթա(թ), եւ։

Աղաճ, գ. ծառ. 2. գաւազան. գան. 3. գերան. arbre; 2. bâton, coup de bâton; 3. poutre.

— գագագան (գուշուշ). փայտփոր. pic.

— գավունեա. կիտրոն. citron, cédrat.

— գուրտու. տապկի ծառոց. ver qui carie le bois.

Սապան — ը. մաճ. le manche de la charrue.

Աղաճըգ, գ. էշխանորդի. petit monsieur.

Աղաճլըգ, գ. պարտիզան. ծառաստան. bocage, lieu planté d'arbres.

Աղաճճըգ, գ. թուփ. ծառ փո-քրիկ. arbrisseau, arbuste.

Աղանի, ա. յգ. աղանիէ(թ), եւ:

Աղարթմագ, բ. սպիտակացու-ցանել. rendre blanc, blanchir.

Աղարմա, գ. այգ. aube du jour.

Աղարմագ, բ. սպիտականալ. ա-լեւորիլ. 2. լուսանալ. այգանալ. blanchir, devenir blanc; 2. commencer à poindre (l'aube du jour).

Աղարթըլմագ, բ. սպիտակացեալ լինել. être blanchi, blanchir.

Աղեար, ա. յգ. ղայր, եւ:

Եար ու աղեար. բարեկամք եւ թշնամիք. amis et ennemis.

Աղեեր, ա. կարի նախանձոտ, նա-խանձաւոր, ջերմ. plus jaloux, zélé, ardent.

Աղղապ, ա. կարի զայրացեալ. plus irrité, courroucé.

Աղղիէէ(թ), ա. յգ. ղըղա, եւ:

Աղըզ, գ. բերան. երախ. 2. գե-տաբերանք. 3. սայր. սայրագիր. bouche; 2. embouchure; 3. tranchant.

— ճեվապը. } պատասխանի
— աղըզ ճեվապ. } բանիւ բերանոյ.
réponse verbale.

— օթու. վառօդ բերանոյ հրա-ցանից. խանձ հրացանից. poudre à tirer, amorse.

Տէօրթ եօլ — ը. կէտք ճանա-պարհաց. carrefour.

Աղըզընը աչըգ գալմագ. յան-կարծ կալ. հայել ապշութեամբ. rester bouche béante.

Աղըզլը, ա. որ ունի բերան. muni d'une bouche.

Իքի — թիւֆէք. հրացան երկ-բերան. fusil à deux cannes, à deux coups.

Աղըզլըգ, գ. փողի եղջեան ծխափողոյ. բերան փողոյ... bouquin, embouchure, bout.

Աղըլ, գ. փարախ. cour.

Այ — ը. թաղ լուսնի. aire, td. halo de la lune.

Գոյուն, թավար — ը. մակաղա-տեղ. parc.

Աղըլլանմագ, բ. մակաղել. parquer.

Աղընմագ, բ. թաւալիլ. se vautrer.

Աղըլթը, ա. կակղեալ. 2. թացեալ. 3. խառնեալ. թրծեալ. շաղեալ. amolli par la macération; 2. mouillé, trempé; 3. mêlé, pétri.

Աղըր, ա. ծանր. ծանրաբեռն. 2. ծանրատաղտուկ. 3. յամր. դան-դաղկոտ. 4. ծանրագին. lourd, pesant; 2. insupportable; 3. lent, grave; 4. précieux.

— պաշլը. (ծանրագլուխ. ծան-րաբարոյ.) զգօն. հանդարտ. մտացի. grave, sérieux, sensé.

— պասան. (մղձաւանջ.) ճնշող ճնշումն. cauchemar.

— պէհալը. ծանրագին. թանկագին. d'un grand prix, cher.

— տիլլի. ծանրալեզու. qui a la langue pesante.

— կէլմէք. ծանրանալ. կշռել. peser.

— օլ. ծանրանալ ումեք. être à charge à qn.

— աղըր. յամրաքայլ քնքշաբար. ծանրութեամբ. զգօնութեամբ. lentement, gravement.

Աղըրլաթմագ, բ. ծանրացու-ցանել. ծանրութիւն տալ. appesantir, aggraver, alourdir.

Աղըրլամագ, բ. տալ պարգեւս վարձանս. 2. պարգեւաւորել, պար-գեւաւոր առնել. charger de présents (de noces); 2. honorer.

Աղըրլանմագ, բ. ծանրանալ. devenir lourd, s'appesantir.

Աղըրլաշմագ, բ. ծանրանալ. սաստկանալ. s'aggraver.

Աղըրլաշտըրմագ, բ. ծանրա-թիւն տալ. charger, alourdir.

Աղըրլըգ, գ. ծանրութիւն. կշիռ. 2. աղխ. օժիտ. վարձանք. օժիտ. 3. տուրք. հարկ. 4. զգօնութիւն. լուրջ. pesanteur, chose pesante, poids; 2. bagage, trousseau d'une fiancée, dot, présents de noces; 3. charge, impôt; 4. gravité, dignité, majesté.

Աղըրճա, մ. ծանրօրէն. դանդա-ղանօք. զգօնութեամբ. lentement, gravement.

Աղըրմագ, բ. տես Ինղըրմագ:

Աղըրմագ, բ. ցաւել. faire mal.

Աղըրլագ, բ. կոճակ (իլոյ). virole de fuseau.

Աղբերա, } ա. յգ. աղբեր,
Աղբերէ(թ), } եւ։
Աղեղագ, ա. յգ. աղեղագ, եւ։
Աղեղաղ, ա. (գերադ. աղեղ.) խոշորագոյն. թանձրագոյն. plus dur; plus gros, épais.
Աղեղաթ, ա. յգ. աղեղաթ, եւ։
Աղեղաթեմագ. բ. լացուցանել. faire pleurer.
Աղեղալ, ա. յգ. աղուալ, եւ։
Աղեղամագ, բ. լալ. արտասուել. ողալ հառաչանել. pleurer.
Աղեղալմագ. բ. լալ ի միասին. pleurer ensemble.
Աղեկագ, ա. (գերադ. աղեկագ.) հզօրագոյն. 2. յաճախագոյն. plus puissant, plus fort; 2. plus fréquent, abondant. [concis.
Աղեփ, ա. ամփոփ. incir-
Աղեղգ. բ. արգելագ. ցանկ. փակեալ տեղի. enclos.
Աղեղեմ(թ), ա. յգ. աղուլամ, եւ։
Աղեմագ, բ. վերանալ. ելանել. թառնալ յօդս. 2. հեռագոյն առաջ երթալ. 3. առաւելուլ. վեր ի վերայ լինել. s'élever comme en volant (la poussière etc), voler, s'élever en l'air; 2. aller plus loin; 3. monter plus haut, avoir la prépondérance.
Աղեմաա, ա. յգ. աղեմա, եւ։
Աղենա, ա. (գերադ. աղնիւ.) ճոխագոյն յոյժ. ընչեղ. plus riche, opulent.
Աղենամ, ա. յգ. աղնեմ, եւ։
Աղենամագ, բ. տես Անլամագ։
Աղենիքա, ա. յգ. աղնիք(յ), եւ։
Աղենիէ(թ), ա. եւ. ագանիք, յգ. երգ. նուագ. chanson, chant.
Աղու, բ. թոյն. դեղ մահու. poison, venin.
Աղուղ, բ. դալ. colostre.
Աղուլամագ, բ. (թունաւորել.) դեղ մահու արթուցանել. empoisonner.
Աղուլու, բ. թունաւոր. թունաւորեց. venimeux, vénéneux, empoisonné.
Աղուշ. գ. ծոց. գիրկ. ընդգրկեմն. sein, bras, embrassement.
— էթ. } (գրկել. փաթթուել.)
Տէր — էթ. } գիրկս արկանել գիրկընդխառն լինել. փարել. embrasser.

Աղուաթօա, գ. Նաւասարդ. աւագ. փուագա. août.
— ագէօճէյի. ճպուռն. cigale.
Աղագա, ա. (գերադ. աղագի.) գա- խագագ. անհանճար. imbécile stupide.
Աղաամագ, բ. տես Աղաամագ։
Աղաան, ա. յգ. աղուան, եւ։
Աղմալ, ա. յգ. աղուլ, եւ։
Աղաաբ, ա. յգ. աղաաբ, եւ։
Աղաբբամագ, բ. ամբառնալ յօդս. վերացուցանել. faire s'élever en l'air, faire monter plus haut.
Աղաիէէ(թ), ա. յգ. աղաա, եւ։
Աղըա, ա. գեղեցկագոյն. ազնուագոյն. plus beau, plus joli.
Աղըաղ, ա. յգ. աղբեղ, եւ։
Աղըաա, ա. յգ. աղբա, եւ. 2։
Աղըաբ, ա. յգ. աղբբ, եւ։
Աղբեգ, ա. (գերադ. աղբիգ.) խորթ նորանշան. plus étrange, extraordinaire.
Աղբը. բ. ցաւ. douleur.
Փորի — աը. փորացաւութիւն. mal au ventre.
Գլուխ — աը. գլխացաւ. 2. ձանձրացուցիչ իր. mal de tête; 2. chose ennuyante.
Եղ — աը. լինիթ. colique.
Աղբըթամագ, բ. ցաւեցուցանել. faire mal, causer de la douleur.
Գլուխ — . ալերտ առնել. ձանձիր, ձանձրոյթ առնել. importuner, ennuyer.
Աղբըամագ, բ. ցաւել. faire mal, éprouver une douleur.
Աղփեբ, ա. առաւել ողորմած. plus miséricordieux.
'ԱՃ, ա. փղոսկր. ivoire.
ԱՃ, բ. նօթի. նթթեալ. à jeun, qui a faim.
— գարնըլա. անօթաղ. աղանց թուղ արելց. à jeun.
— կէօղլու. (ծակուտ.) ագահ. avide.
— կէօղլուլուգ. ագահութիւն. avidité.
'ԱՃաիղ, ա. յգ. 'աՃուղ, 'աՃուղէ(թ), եւ։
'ԱՃաիպ, ա. յգ. 'աՃիպէ(թ), եւ. զարմանալիք. 2. ա. զարմանալի. ('աՃիպ.) 3. զարմանք. choses étonnantes, merveilles; 2. vg.

étonnant, surprenant; 2. chose étonnante!

— էնսանթերճիք. զարմանք յանցա-նել. զարմանալ. s'étonner.

— ածէն. զարմանալի. d'une manière étonnante.

Աճալ, ա. յդ. էճէլ, ել.

Աճալ-աճալըզ, ա. դէ 'Աճէլ.

Աճամ, ա. յդ. էճէմ(թ), ել.

'Աճապա, ա. (= 'աճէպա.) արդեօք. միթէ. est-ce que?

Աճար, ա. յդ. էճր, ել.

'Աճզ, ա. տկարութիւն. անզօրութիւն. 2. յետոյ կողմ. faiblesse, impuissance, insuffisance, infirmité; 2. partie postérieure, derrière.

Ա'ճէզ, ա. տկարագոյն. անզօր. plus faible, impuissant.

'Աճէլէ(թ), ա. յդ. 'աճըլ, ել.

'Աճէլէ(թ), ա. փոյթ. ճեպ. շտապ փութանալ. շուտափութութիւն. hâte, précipitation, promptitude, empressement.

— էթ. փութալ. ճեպել. ամապարել. se hâter, faire diligence, se presser, se dépêcher, agir avec empressement.

— իլէ, ըւզլէ. } (արագարծօք.)
'Աճէլէթէն, ա. } արագ արագ. շտապաւ. ճեպով. à la hâte, avec précipitation.

Ա'ճէմ, ա. էլ. ա'աճըմ, յդ. օտարական. ոչ արաբացի. étranger, non arabe.

'Աճէմ, ա. օտարական. ոչ արաբացի. 2. Պարսիկ. étranger, non arabe; 2. Persan.

'Աճէմի(ي), ա. համբակ. ի-րազեկ. նորաթիւ inexercé, inexpérimenté, novice.

'Աճէմիլիք, թ. համբակութիւն. անփորձութիւն. inexpérience, impéritie. [Perse.

'Աճէմիսթան, պ. Պարսկ. la

'Աճէպ. ա. զարմանք. սքանչանք. 2. զարմանալի. 3. զարմանալ. զարմանալի. 4. ով սքանչելեաց. բայց. արդեօք. միթէ. admiration, étonnement; 2. chose étonnante, merveille; 3. étonnant, digne d'admiration; 4. c'est étonnant! est-ce que par hasard?

— է զարմանք. հիանալ. սքանչանալ. s'étonner, admirer.

'Աճէպա, ա. (= 'աճապա.) արդեօք. միթէ. est-ce que?

'Աճէպիւ-լ-'աճայիպ. (աճալ-աճայիպ, ա.) զարմանալի. զարմանալի. étonnant, surprenant, digne d'admiration, chose des plus merveilleuses.

'Աճէպլէնմէք, թ. զարմանալ. սքանչանալ. 2. խծբծել. s'étonner; 2. censurer.

'Աճէֆ, ա. նիհարել. maigrir.

Աճը, թ. դառն. կծու. 2. դառնութիւն. 3. ցաւ. [illegible]. amer, piquant; 2. amertume; 3. douleur.

— մարուլ. (մամուռ. հինդբ.) նշուր հազար. endive.

— սէօզլէր սէօյլէմէք. խօսել դառն [illegible]. dire des paroles amères, piquantes.

Աճըգ, թ. քաղցեալ. նօթի. qui jeûne, affamé.

Աճըգլը, թ. գթած. compatissant.

Աճըգլըգ, թ. արգահատութիւն. գութ. գորով. compassion, pitié, tendresse.

Աճըգմագ, թ. քաղցնուլ. avoir faim.

Աճըգսըզ, թ. անգութ. impitoyable.

Աճըգտըրմագ, թ. տալ քաղցնուլ. [illegible]. faire souffrir de la faim, faire jeûner.

Աճըթմագ, թ. ցաւեցուցանել. [illegible]. 2. [illegible] գութ ածել. causer des douleurs, faire souffrir; 2. attendrir, exciter la pitié.

Աճըլը, թ. ցաւագին. douloureux.

Աճըլըգ, թ. դառնութիւն. amertume.

Աճըմագ, թ. [illegible]. 2. ցաւ. 3. [illegible]. 4. [illegible]. causer de la douleur; 2. éprouver de la douleur; 3. avoir compassion; 4. épargner.

Աճըմթըրագ, թ. (դժնդակ.) [illegible]. rance.

Աճըմթըրաքլըք, թ. (ծթռածութիւն.) համ դառնութիւն. rancissure, rance. [douloureux.

Աճընաճագ, թ. ցաւալից. դառն.

Աճըթըճը, թ. կսկծեցուցիչ. qui cause de la douleur.

'Աճի(յ), ա. ար. 'աճիյյէ, իգ. փղոսկրեայ. d'ivoire.

'Աճիզ, ա. ընդ. եզ. 'աճզէ(թ), յգ. տկար. անզօր. անկար. անյետանհաս. faible, débile, impuissant, incapable, qui n'en peut plus.

— դալմագ. } տկարանալ. չկրնել

— օլմագ. } յետանհաս. manquer de force, n'en pouvoir plus, être incapable.

'Աճիզ, ա. ած. տկար. անզօր. faible, impuissant.

'Աճիզանէ, պ. տկար. անզօր. անկար. խոնարհ. նուաստ. 2. տկարութեամբ. խոնարհութեամբ. պարկեշտօրէն. faible, débile, impuissant, humble; 2. faiblement, humblement, modestement, médiocrement.

'Աճիզի, պ. } տկարութիւն. ան-

'Աճիզլիք, թ. } զօրութիւն. չէնէն կարող, յետանհասն. faiblesse, débilité, impuissance.

Աճիլ, ա. որ յապաղէ. յերկարէ. qui diffère, qui temporise, qui accorde un délai.

'Աճիլ, ա. ընդ. ար. 'աճիլէ, իգ. ճեպաճեպ. շուտ. փոյթ. 2. երագանցող. 3. պատրաստ. qui se hâte, qui se dépêche; 2. qui passe vite; 3. prêt.

'Աճիլ, ա. ած. որ փութայ, աճապարէ. qui se hâte, qui se dépêche.

'Աճիլանէ, պ. } (արտորնօք.) արագ

'Աճիլէն, ա. } արագ. ճեպով. à la hâte, vite, promptement.

Աճիլէն, ա. ի պայմանեալ ժամանակին. en temps convenu.

'Աճին, ա. շաղուած. հայս. pâte.

'Աճիպ, ա. ընդ. զարմանալի. նորանշան. admirable, étonnant.

'Աճիպ, ա. ած. զարմանալի. ս-քանչելի. նորանշան. նորատեսակ. étonnant, extraordinaire, étrange, surprenant.

'Աճիպէ(թ), ա. եզ. 'աճաիպ, յգ. զարմանալիք. սքանչելիք. chose étonnante.

'Աճիր, ա. թանձր. ամուր. gros, épais, fort.

Աճլըք, թ. քաղց. faim.

'Աճուզ, } ա. եզ. 'աճաիզ,

'Աճուզէ(թ), } յգ. պառաւ. vieille femme.

'Աճուլ, ա. ճեպաճեպ. որ փութայ. qui se hâte, qui agit promptement, qui se dépêche.

'Աճպ, ա. (գույրուգ սօգումը.) բուն յետոյ. racine de la queue.

Ամ, թ. դեղ. դարման. médicament, remède.

— էթ. բժշկել. դարման տանել. guérir, traiter.

'Ամ, ա. եզ. ա'վամ, յգ. ամ. տարի. an, année.

Էլ —. այս ամ. cette année-ci.

'Ա'մը էվվէլ. հերու. l'année précédente.

'Ա'մը մուգպիլ. ի գալ ամին ամուայ. l'année prochaine.

'Ա'մը սանիյէ. մէկ ամա անդաքան. un an plus tard.

Ա'մա, ա. յգ. } կոյր. 2. տգէտ.

Ա'մա, եզ. } aveugle; 2. ignorant.

'Ամա, ա. կուրութիւն. cécité.

'Ամագա(թ), ա. խորութիւն. profondeur.

'Ամաթ, ա. ապերախտութիւն. ingratitude.

'Ամաիգ, ա. յգ. 'ամիգ, եզ:

'Ամաիմ, ա. յգ. 'իմամէ(թ), եզ:

'Ամաիր, ա. յգ. 'իմարէ(թ), եզ. 2:

Ամալ, ա. յգ. էմէլ, եզ:

Ա'մալ, ա. յգ. 'ամէլ, եզ:

Ամաճ, պ. նպատակ. կէտ նպատակի. but, point où l'on vise.

Ամաճ-կեահ, պ. աշխարհ. le monde.

Ա'մամ, ա. յգ. 'ամմ, եզ:

Աման, ա. ողորմեա. գթա՛ յէ. ա՜հ. grâce! pardon! ah! o!

Աման, ա. թողութիւն. ներում. quartier, pardon, grâce.

Ամանի, պ. անկասկածութիւն. sécurité.

Ամաս, պ. այտուած. պալար. tumeur, enflure, abcès.

Ամատէ, պ. պատրաստ. կազմ. disposé, préparé, prêt.

— էթ. պատրաստել. հանդերձել. կազմել. préparer, disposer.

— օլ. լինել կամ ըլ պատրաստ. être préparé.

Ամադէկի, գ. պատրաստութիւն. կազմութիւն. disposition, préparation.

Ա'մար, ա. յգ. 'Էօմր, եւ.

Ա'մէլ, ա. եւս գործօն. գործօնեայ. qui travaille beaucoup, plus assidu.

'Ամէլ, ա. առնել. գործել. եւ. ա'մալ, յգ. գործ. արար. վաստակ. զբաղումն. գործադրութիւն. արգասիք. արդիւնք. 2. մարզ. նահանգ կառավարութեան. կառավարութիւն. 3. կղկղանք. ամանանք. (Ներքնագործութիւն.) երթալն ի դուրս արտաքնոյ. նստելն ի դուրս. 4. առնուլ (քերակ.) խնդրել. faire qc., travailler; ouvrage, travail, occupation, action, acte, oeuvre, fait, pratique, exécution, opération, effet, résultat; 2. charge ou territoire d'un Amil; 3. action d'aller à la selle; 4. régir.

— էթ. գործել առնել. յարդիւնս ածել. կատարել. 2. նստել ի դուրս. երթալ ի [illegible]. travailler, agir, exécuter, effectuer; 2. aller à la selle.

— վէրմ. տալ [illegible]. purger, faire aller à la selle.

— կէլմէք. երթալ ի դուրս արտաքնոյ. aller à la selle.

— է կէթիրմէք, գօմագ. ընդ գործ, ի գործ արկանել. կատարել. exécuter, mettre en oeuvre, pratiquer.

Տէաթուբիւ-լ'ամէլ. օրինակ, կանոն (գործելոյ). norme.

'Ամէլէ, ա. յգ. ('ամիլ, եւ.) գործաւորք. ouvriers.

'Ամէլէն, ա. գործականապէս. արդեամբք. գործովք. pratiquement, par pratique.

'Ամէլի(յ). ա. գործական. 2. արուեստական. pratique, d'oeuvre, de pratique; 2. factice, artificiel, postiche.

'Ամէլիյեաթ, ա. յգ. } հրահանգք.
'Ամէլիյէէ(թ), եւ. } կրթութիւնք. exercices, pratiques.

'Ամէլ-մանդէ, գ. որ չկարէ այլ եւս գործել. վաստակաբեկ. qui n'est plus en état de travailler, invalide.

'Ամէշ, ա. աչացաւ. faiblesse de la vue avec épiphore.

Ամէտ, գ. գալուստ. venue, arrivée.

Ամէտէ, գ. եկեալ. հասեալ. venu, arrivé.

Ամէտի, պ. խորհրդեան դպիր. rapporteur du divan, secrétaire des conférences.

Ամէտ-շուտ, գ. երթեւեկ առնել, առնուլ. երթեւեկ. aller et venir, louvoyer, croiser; allées et venues.

'Ամի(յ), ա. կոյր. 2. տխմար. պակասամիտ. aveugle; 2. stupide, imbécile.

'Ամիգ, ա. եւ. 'ամաիգ, 'իմագ, յգ. խոր. profond.

Ամիզ, գ. ի բրդ. խառն. ախառն. ակից. en cp. mêlé, entremêlé, contenant.

Նեյազ-ամիզ. աղաչաւոր. suppliant.

Թէհտիտ-ամիզ. սպառնալից. menaçant.

Ամիզէ, գ. խառնեալ. mêlé.

Ամիզիշ, գ. խառնուրդ. խառնակութիւն. mélange.

'Ամիլ, ա. եւ. 'ումմալ, ('ամէլէ) յգ. որ գործէ, առնէ, ածէ յառաջ. 2. մարզպան. կառավարիչ 3. հարկահան. 4. պաշտօնեայ. պետական. 5. եւ. 'ավամիլ, յգ. խնդրառու. qui agit, qui fait, qui travaille, qui produit son effet; 2. préfet, gouverneur d'une province; 3. percepteur d'impôts; 4. agent, employé du gouvernement; 5. mot qui régit un cas.

— օլ. առնել. գործել. travailler, agir.

Ամիխթէ, գ. խառնեալ. mêlé.

'Ամիմ. ա. համօրէն. համաշխարհական. հասարակաց. général, universel, qui s'étend à tous.

Ամին, ա. ամէն. եղիցի. amen, ainsi soit-il.

Ա'միտ(թ), ա. յգ. 'ամուտ, եւ.

Ամիր. ա. հրամանատար. որ հրաման տայ. 2. որ տիրէ, իշխէ. qui commande, qui ordonne; 2. qui gouverne, qui exerce le pouvoir.

'Ամիր, ա. ար. 'ամիրէ, էփ. բազմամարդ. շէն. 2. յաջողեալ. ծաղկեալ. բարեկարգեալ. habité, peuplé, cultivé; 2. prospère, florissant, en bon état, bien pourvu.

Ամիրանէ, գ. իշխանական. տիրաբար. qui convient à celui qui ordonne, impérieusement.

'Ամիրէ, ա. էփ. 'ամիր, ար. 2. արքունի. impérial, royal.

Ամուրզիշ, գ. թողութիւն. ներել թողութիւն. pardon.

Ամուրզիշ-քեար, գ. ներող. ողորմած. clément, qui pardonne.

Ամուրզիշ-քեարի, գ. ներողութիւն. ողորմածութիւն. indulgence, clémence.

Ամուրզիշէնտէ, գ. ներող. ողորմած. qui pardonne, clément.

'Ամմ, ա. ար. 'ամմէ, էփ. հասարակաց. ընդհանուր. 2. ժողովուրդ. ռամիկ. général, commun, universel; 2. le commun des hommes, le vulgaire.

Իսմի 'ամմ. հասարակ անուն. nom appellatif ou commun.

'Ամմ, ա. ար. եղ. ա'մամ, յգ. 'ամմէ(թ), էփ. ('ամուճա.) հօրեղբայր. oncle paternel.

'Ամմա, ա. բայց. սակայն. այլ. mais, cependant.

'Ամմալ, ա. կարի, յոյժ աշխատաւոր, ջանիչ. grand travailleur, très-assidu.

'Ամմ-զատէ, գ. (էմիզատէ, ա.) հօրեղբօրորդի. cousin germain.

'Ամմէ(թ), ա. էփ. 'ամմ, ար. (Հալա.) հօրաքոյր. tante, soeur du père.

'Ամմէ(թ), ա. էփ. եղ. 'ամամմ, յգ. 'ամմ, ար. 2. ամբոխք. ժողովուրդ. ամբողջ ամենայն. 2. communauté, le public, tout le monde.

'Ամմէթէն, ա. առ հասարակ. համօրէն. universellement.

Ամուզ, գ. ի բրդ. ուսեալ. որ ուսանի. գիտնական. գիտուն. 2. ուսուցիչ. վարդապետ. en cp. instruit, qui apprend, savant; 2. qui enseigne, maitre.

Քեար-ամուզ. այր գործոյ. versé dans les affaires.

Տա'լիմ-ամուզ. կրթական. instructif.

Ամուզիշ, գ. ուսումն. կրթութիւն. instruction.

Ամուզ-քեար, գ. ուսուցիչ. վարդապետ. 2. որ ուսանի. qui enseigne, maitre, savant; 2. qui se laisse instruire, qui apprend.

Ամուխթէ, գ. ուսեալ. գիտուն. instruit, savant.

'Ամուճա, փ. հօրեղբայր. oncle paternel.

'Ամուտ, ա. եղ. 'ամուտէ(թ), յգ. ա'իտա. սիւն. մայթ. մարզակ. 2. գիծ ուղղահայեաց ձգեալ ի վայր. colonne, pilier; 2. ligne verticale, perpendiculaire.

'Ամուտէն, ա. ուղղորդ. ուղղաձիգ ի վայր. verticalement, perpendiculairement.

Ամպար, գ. ամբար. համբար. համբարանոց. շտեմարան. 2. յատակ նաւու. 3. արկղ. տուփ. 4. ջրամբար. magasin, dépôt pour toute chose, grenier, réservoir; 2. carène, pont d'un vaisseau; 3. caisse, coffre; 4. citerne.

'Ամպէր, ա. յամպար. ambre gris.

'Ամպէրի(յ), ա. ար. 'ամպէրիյէ, էփ. յամպարի. d'ambre gris, parfumé d'ambre gris.

'Ամպէրիյէ, ա. էփ. 'ամպէրի(յ), ար. 2. (օղիշկ.) վարդօղի. արեւօղի. rossolis.

'Ամպէրիյէճի, թ. վաճառական արեւօղւոյ, ըմպելեաց. liquoriste.

'Ամպէրին, ա. յամպարի. ambré.

'Ամպէրլի, թ. անուշահոտ. յամպարաբոյր. ambré, qui répand l'odeur de l'ambre.

'Ամպէր-պար, գ. յամպարաբուրեալ. qui répand l'odeur de l'ambre.

'Ամպէր-պարիս, գ. ծորենի. ծոր. berberis, épine-vinette.

'Ամպէր-պույ, գ. անուշաբոյր. յամպարաբոյր. odoriférant, qui répand l'odeur de l'ambre.

'Ամպէր-ֆաշ, գ. անուշահոտ. qui répand l'odeur de l'ambre.

'Ամա, ա. աննշել ինչ կորա, փի-տեւմ. փոխ. խորհուրդ. խանխափեան

[illegible] faire exprès, de propos délibéré; intention de faire qc., préméditation, dessein, résolution ferme.

'Ամանէ(թ), [illegible] confiance, foi.

'Ամանէթէն, [illegible] avec confiance.

'Ամանէն, [illegible] avec préméditation, de propos délibéré, à dessein.

Այ, [illegible] ah! eh! ô!

Այ, [illegible] lune; 2. mois.

— [illegible] éclipse de lune.

— [illegible] héliotrope, tournesol, soleil (fleur).

— [illegible] le premier jour du mois; 2. menstrues.

— [illegible] être lunatique.

— [illegible] lunatique.

Այա, [illegible] 2. [illegible] paume de la main; 2. plante du pied.

Այագ, [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] pied; 2. degré d'un escalier; 3. base, piédestal.

— [illegible] fouler aux pieds, mépriser.

— [illegible] soulier, pantoufle.

— [illegible] latrines.

— [illegible] la populace.

— [illegible] le tuf.

— [illegible] 2. [illegible] pourboire; 2. honoraires.

— [illegible] conseil extraordinaire de l'empire.

— [illegible] mettre, fixer le pied; prétendre avec obstination.

— [illegible] rester debout.

— [illegible] être en révolte.

[illegible] 2. [illegible] se lever; 2. se révolter.

[illegible] mille-pieds.

[illegible] trépied.

[illegible] 2. [illegible] fouler aux pieds; 2. pousser, battre les flancs (du cheval).

[illegible] se lever, se révolter, se remuer, faire de l'opposition.

[illegible] qui a des pieds, à pied.

[illegible] quadrupède.

[illegible] échasses.

[illegible] compagnon de route, camarade.

[illegible] ciel clair, nuit claire, clair de lune, gelée, serein, serein du soir.

— [illegible] passer la nuit à la belle étoile, bivouaquer.

— [illegible] être serein, faire clair de lune.

[illegible] s'éclaircir.

[illegible] sérénité.

[illegible] (ἁγίασμα.) [illegible] fontaine sacrée et miraculeuse, fontaine.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

գայթակղեցանել. séduire, allécher, débaucher, corrompre la fidélité de qn.

'Այդա(թ), ա. ծովեզր. côte, rivage de la mer.

'Այյաշ, ա. ուրախակեաց. զուարճասէր. գինեմոլ. bon vivant, adonné aux plaisirs, buveur.

'Այյար, ա. ար. 'այեարէ, էք. խորամանկ. չար. նենգաւոր. homme rusé, méchant, fourbe.

'Այյարլըք, գ. խորամանկութիւն. խաբէութիւն. fourberie.

'Այիլ, ա. եզ. 'աեալ ('էեալ.) յէ. անդամ ընտանեաց. un membre de la famille, de la maison.

Այը, ն. արջ. ours.

— գիւլիւ. մարգարտակ. pivoine.

— փէնչէսի. արջաթաթիկ. acanthe, branche ursine.

Այըք, ն. սթափ. զգաստ. désenivré, en son bon sens.

Այըքլանմաք, ն. սթափիլ. se désenivrer.

Այըքլըք, ն. սթափութիւն. état de sobriété.

Այըքլամաք, ն. ընտրել. 2. մաքրել. կեղեւել. 3. էտել. choisir; 2. éplucher, émonder, nettoyer, peler; 3. élaguer.

Այըլթմաք, ն. զարթուցանել. սթափեցուցանել. éveiller, dégriser.

Այըլմաք, ն. սթափիլ գինիէ. անձին գալ. ի միտ գալ. se désenivrer, revenir à soi.

Այըն շուն(չէյ), ն. դոյզն իրք. bagatelle, un rien.

'Այըպ, ա. տես 'Այպ:

Այըրթլամաք, ն. ընտրել. 2. էտել ճիւղս. քաղհանել. 3. մաքրել. զտել. choisir, élire; 2. ébrancher, sarcler; 3. nettoyer.

Այըրթլանմաք, ն. ընտրեալ, մաքրեալ զտեալ լինել. être choisi, nettoyé.

Այըրմաք, ն. անջատել. բաժանել. զատանել. հեռացուցանել. հանել. ընտրել. séparer, diviser, désunir, éloigner, ôter, choisir, élire.

Այըրդ, ն. խտիր. ընտրութիւն. distinction, choix.

— էթ. ընտրել. խտրել. choisir, distinguer.

— օլ. ընտրեալ լինել. être choisi.

Այլաք, ն. դատարկ. պարապ. 2. ձրի. ընդունայն. 3. դատարկութեամբ. ձրի. յանօգուտ. ի զուր. oisif; 2. gratuit; 3. oisivement, gratuitement, en vain, pour rien.

Այլանմաք, ն. դառնալ. խոտորել. 2. ելեւէջ առնել (թռչնոյ). tourner, retourner, se détourner; 2. se balancer en l'air (un oiseau).

Այլանտըրմաք, ն. դարձուցանել. tourner, faire tourner.

Այլը, ն. ամսական. լուսնական. 2. լուսնահար. mensuel, lunaire; 2. lunatique.

Այլըք, ն. ամսական. ամսօրեայ. 2. ամսօրեայ ժամանակ. 3. (ամսականք.) ամսական, ամսավճար թոշակ. 4. օրէնք կանանց. mensuel, âgé d'un mois; 2. espace d'un mois; 3. mois, paye, salaire d'un mois; 4. menstrues.

Իքի — . երկամսեայ. de deux mois.

Իւչ — . եռամսեայ. trimestre.

Այղըր, ն. երիվար մատակարան. cheval entier, étalon.

Տէնիզ —ը. ձիագետ. hippopotame.

Այմաք, ն. զարթուցանել. սթափեցուցանել. éveiller, dégriser.

'Այն, ա. եզ. 'այնին, 'ուէուն, յէ. աչք. ակն. ակնաղբիւր. 2. աղբիւրն. սկիզբն. 3. էութիւն. 4. ազնուագոյն երեք. 5. այր հոյակապ. 6. ոսկի. արծաթ. 7. անուն 21երորդ տառին օսմանեան. oeil; 2. source, origine; 3. essence, la substance même d'une chose; 4. la meilleure ou la principale partie d'une chose; 5. personnage principal; 6. or, argent; 7. nom de la 21e lettre de l'alphabet ottoman.

'Այնըյլէ. (այլ 'այնիհի.) ճշգրտապէս. ըստ նմին օրինակի. juste comme cela, précisément ainsi.

'Ա'պողը 'այն. } բարեկամ սուտ.
Սատըգը 'այն. } faux ami.

Այնա, ն. (անէնէ, գ.) հայելի. miroir.

Այնալը, գ. հայելաւոր. qui a des miroirs.

Այնաճը, գ. հայելագործ. հայելավաճառ. 2. խաբեբայ. qui fait ou vend des miroirs; 2. imposteur, charlatan.

'Այնէ-ըլ-եագըն, մ. (եագընէն. պիլա չիւպհէ.) ստուգիւ. ճշմարտիւ. avec certitude, très-certainement, sans aucun doute.

'Այնէն, մ. ճիշդ այնպէս. ըստ նմին օրինակի. juste comme cela, précisément ainsi.

'Այնի(յ), մ. բուն. էսկ. ճշմարիտ. բնական. essentiel, original, exact, même, vrai, naturel.

'Այնիւ-ըլ-քիպրիթ, մ. (քիւքիւրտ.) ծծումբ. soufre.

'Այնիւ-ըլ-ա'յան, մ. հոյակապ ժամն ամենայն մարդկանց. le plus distingué parmi les hommes.

'Այշ-ու-իշրէթ(թ), մ. ի բարօրութեան անցնել զկեանս. passer sa vie dans les plaisirs.

'Այպ, մ. ել. 'ուեուպ, 'ավախիպ, յք. ('այըպ, ա.) ամօթ. մոլութիւն. թերութիւն. բիծ. 2. նշաւակութիւն. կեղտ անուան. 3. փա՛յ. tout ce qui est honteux ou indécent, vice, défaut, tache; 2. honte, déshonneur, ignominie, infamie; 3. fi!

— էթ. ստգտանել. պարսաւել. blâmer, trouver mauvais.

— սէօյլէմէք. խօսել բանս պիղծս. dire des obscénités.

'Այպլամագ, գ. ստգտանել. բիծ դնել. մեղադիր լինել. 2. յամօթ առնել. blâmer, accuser, trouver mauvais, incriminer, censurer, critiquer; 2. déshonorer, diffamer.

'Այպլը, գ. թերակատար. 2. ամօթալից. vicieux, défectueux; 2. honteux.

'Այպ-կէօ, գ. չարախօս. médisant.

'Այպ-ճու, գ. որ զայլոց թերութիւնն ի վեր հանէ. պարսաւադէտ. qui relève les fautes des autres, qui les cherche, critique.

'Այպ-նաք, գ. ամօթալից. déshonorant, indécent, vicieux.

'Այպ-չին, գ. պարսաւադէտ. qui épie les fautes des autres.

Այվա, գ. սերկևիլ. coing.

— աղաճը. սերկևիլի. cognassier.

Այվաթօնա. փնդածաղիկ. թարյաքինեակ. aurone, abrotone.

Այտըն, գ. լոյս. լուսաւորութիւն. պայծառութիւն. lumière, clarté.

Կէօզիւն —. (աչք լոյս.) աւետիք է քեզ. bonnes nouvelles!

Այտընլանմագ, գ. լուսաւորիլ. պայծառանալ. պարզիլ. briller, être lumineux, s'éclaircir (le temps).

Այտընլանտըրմագ, գ. լուսաւորել. լոյս տալ. faire briller, éclaircir, illuminer.

Այտընլը, գ. լուսաւոր. պայծառ. lumineux, clair.

Այտընլըգ. գ. լոյս. լուսաւորութիւն. պայծառութիւն. clarté, lumière.

Այտընսըզ, գ. անլոյս. մթին. sans lumière, obscur.

Այրան, գ. չէճ. չճակ. petit-lait, lait beurré.

Այրը, գ. զատ. առանձին. առանձին. 2. այլ. séparé, éloigné; séparément; différent; 2. autre.

— սէչի. խտիր. ընտրութիւն. distinction.

— տիւշմէք. անջատիլ. զատանիլ. être séparé.

Այրըգ, գ. զատ. առանձին. այլ. այլազգ. այլափոխանակ. մի ևս. այլ ևս. séparé, séparément, autre, autrement, différent, plus.

— քէօքիւ, օթու. աքեղ. chiendent.

Այրըլը, գ. զատ. séparé.

Այրըլըգ, գ. անջատութիւն. séparation.

Այրըլըշ, գ. անջատումն. որոշումն. séparation.

Այրըլթմագ, գ. անջատել. ընտրել. séparer, choisir.

Այրըլմա, գ. անջատումն. բաժանումն. séparation.

Այրըլմագ, գ. զատանել. հեռանալ. խոտորել. se séparer, s'éloigner, se détourner.

Այրըճա, մ. առանձինն. առանձին. séparément.

Այրըլմագ, չ. զատուիլ ի միմեանց. se séparer.

'Այքէ(թ), ա. անտառ. ծառաստան. bois, forêt; lieu planté d'arbres touffus.

Ան. դ. այն. նոյն. 2. գեղեցկութիւն. celui-là, cela; 2. beauté, grâce.

Ան, ա. եւ. ավան, յն. ժամանակ. ժամ. վայրկեան. temps, heure, moment.

Անը վաշիտտէ. } ի վայրկեան ժամանակի. Գիր ան տէ. } մանանց. dans un moment.

Գու անէ կէլինճէ. } միչեւ ցայժմ.
Գու անէ տէկին. } ցարդ. jusqu'
Գու անէ տէք. } à présent.

Անիտէ. այս ժամուն. dans le moment.

'Ան, ա. ի. de; տես 'Ան-տալ... 'Ան-գարիպ...

Անա, մ. մայր. 2. առաւելն այլ կամ գլխաւոր մասն իրին. mère; 2. espèce principale ou partie principale.

— տիրէք. կայմ մեծ. grand mât.

— եուլու. ջրանց գլխաւոր. canal principal.

— պազար կիւնիւ. օր դատաստանի եւ խռովութեան. confusion, tumulte.

Գայն —. զոքանչ. սկեսուր. belle-mère.

Էօյէ —. մօրու. belle-mère; marâtre.

Պաշ — (աբբահայր.) գեր մայր. մայր կուսից. abbesse.

Պէօյիւք — (մամ.) հանի. grand' mère, aïeule. [nourrice.

Սիւտ —. ստնտու. դայեակ.

Անա, ք. տես Օ:

'Անա, ա. գերի լինել. 2. նեղ վշտօք. վաստակ. վշտութ. աշխատութիւն. souffrir la captivité; 2. éprouver de la peine, souffrir; fatigue, peine, travail pénible.

Ա'նագ, ա. յն. 'իւնգ, եւ:

Անալըգ, ք. մայրութիւն. 2. մօրու. maternité; 2. belle-mère; marâtre.

Անախթար, մ. (ἀνοικτήριον.) բանալի. clef.

Անաճ, մ. ի չափ հասեալ. ի չափ հասակի. 2. մեծ. 3. անխաբ. խորամանկ. adulte; 2. grand; 3. déniaisé, rusé.

'Անա'անա(թ), ա. աւանդութիւն. tradition.

Անանաս, անանաս. արքայախնձոր. ananas.

'Անարըր, ա. յն. 'էօնսիւր, եւ:

'Անասըրը էրպ'աա. չորեքին տարերք. les quatre éléments.

'Ան-ասլ(ին). ա. ի սկզբան. dans l'origine, primitivement.

'Անատիլ, ա. յն. 'անատէլիպ, եւ:

Անատօլու, (ἀνατολή.) Փոքր Ասիա. l'Asie mineure.

Անարը, ք. անդրանց եւ. անդ. ի. 2. յայնկոյս. անդր. outre; 2. au-delà, là, de ce côté-là.

'Անարթըպ, ա. յն. 'անդրէպուլ(թ), եւ:

Անաֆոր. (ἀναφορά.) յորձանք. պտոյտք. ընդդէմ. tournoiement d'eau, courant opposé, remous.

'Անգա, ա. փիւնիկ հաւ. առասպելական. 2. նորանշան իրք. այր հոյակապ. phényx, nom d'un oiseau fabuleux; 2. chose extraordinaire, homme excellent.

'Ան-գաստ(ըն), ա. կամաւ. խորհրդով. avec préméditation, à dessein.

'Ան-գարիպ(ին), ա. (ետ այսբան ժամանակ.) ընդ հուպ. ի մօտոյ. 2. փոքր մի յառաջագոյն. prochainement, sous peu, dans peu; 2. dernièrement.

Անգըթ, տես Անդըթ:

'Ան-գուրիպ(ին), ա. ի մօտոյ. վաղվաղակի. prochainement, bientôt, dans (ou sous) peu.

Անգա..., մ. տես Ագա...:

Անըզ, ք. տես Օ:

Անըղ, ք. խաշամ. chaume.

Անէն-ֆէ-անա, ա. (կիւնտէն կիւնէ.) օր ըստ օրէ. անդադար. de jour en jour, toujours.

Անըլմագ, չ. յիշատակիլ. être mentionné, être nommé.

Անըն, ք. տես Օ.

Անըրմաղ, գ. (էշու.) խանչել. braire.

Անթարի, } ս. (= էնթարի.)
Անթէրի, } Թիկնանոց. զարե-կօտ արեւելեան. robe de dessous avec des manches entières, veste.

Անի, ս. (եա՛նի. տէմէք իս-թէրիմ.) այսինքն. c'est-à-dire, (à) savoir.

Անի, ս. հասուն. mûr.

Անիլէէ(թ), ս. յգ. ինա, եղ։

Անիխէէ(թ), ս. հասունութիւն. maturité,

Անիսօն. (ἄνισον.) անիսոն. anis.

'Անիտ, ս. յամառ. կամացոյց. opiniâtre, entêté.

Անիտէ. տե՛ս Անի։

Անիֆ, ս. յառաջընթաց. առա-ջին. précédent, qui précède, qui est en première ligne.

Անիֆիւ-զ-զիքր. վերոգրեալ, յա-ռաջագոյն ճառեալ, susmentionné, susdit.

'Անիֆ, ս. խիստ. բռնական. անո-ղորմ. անգթաբ. violent, dur, qui traite avec dureté.

Անիֆէն, ս. (մուգատտէմա. սապըգըա.) կանխաւ. յառաջա-գոյն. un peu auparavant, précédemment.

Անլաթմաղ, գ. իմացուցանել. տեղեակ առնել. 2. ամբաստանել. faire comprendre, donner avis de qc.; 2. accuser qn..

Անլամա, գ. իմացուած. intelligence.

Անլամաղ, գ. իմանալ. հաս-կնել. 2. կարծել. համարել. comprendre, entendre; 2. croire, regarder.

Անլայըշ, գ. իմացութիւն. հանճար. intelligence, capacité.

Անլան(ըլ)մազ, } գ. անիմաց.
Անլաշըլմազ, } անհաս. inintelligible, inexplicable.

Անլանըր, } գ. (հասկըցուելու.)
Անլաշըլըր, } դիւրահաս. իմանա-լի. facile à comprendre, intelligible.

'Ան-լա-շէյին, ս. (պիլա մու-ճիպ.) [illegible]. [illegible]. sans cause, sans motif.

Անլաշըլմաղ, գ. իմացեալ լինել. être appris, être compris.

Անկարեա, ս. տե՛ս Անգարեա։

Ան-կէահ, գ. յայնժամ. alors.

'Ան-հա, ս. ի նմանէ. d'elle.

'Ան-հիւմ, ս. ի նոցանէ. d'eux.

'Ան-հիւմա, ս. ի նոցանէ յերկո-ցունց. d'eux deux, d'elles deux.

'Ան-հու, ս. ի նմանէ. de lui.

Անգարեա, } (ἀγγαρία) պահա-
Անգարիէէ, } կութիւն. corvée.

— թութմաղ. պահակ առնել. soumettre à la corvée.

Անղըթ, գ. քարքար. foulque.

Անգըրմաղ, գ. (էշու.) խանչել. braire.

Անճաք, գ. միայն. եւեթ. 2. հազ-իւ. 3. բայց. այլ. բայց սակայն. seulement, rien que; 2. à peine; 3. pourtant, mais.

Անճըլայն, գ. ըստ նմին օրինակի. նոյնպէս-նաեւ. de même, de la même manière.

Անմաղ, գ. յիշատակել. յիշել. զմտաւ ածել. յուշ լինել. ըզբա-ածել. անուանել. mentionner; faire mention de qc. songer à..., se souvenir de..., rappeler au souvenir, nommer, prononcer le nom de . . .

Անն, ս. տե՛ս Անըն։

Անչոյ (պալըղը), գ. անչուաձ. anchois.

'Անուտ, ս. յամառ. յամառոտ. opiniâtre, entêté.

Անպէր..., տե՛ս Ամպէր...։

'Ան սամիմ'(ին), ան սամիմի-ւ-գալպ, ս. (անէրունի գալպտէն.) սրտի մտօք. յանձնայն սրտէ. du fond du coeur, sincèrement.

Անսըզ, գ. յանկարծակին. 2. յանկարծօրէն. յանկարծադէպ. subit; 2. subitement, à l'improviste.

—տան, գ. յանկարծադէպ. subitement.

—զըն, գ. յանկարծակի. à l'improviste.

Աֆ —. յանկարծադէպ. à l'improviste, subitement.

'Անվէ(թ), ս. (զօր. ճէպր.) բռնու-թիւն. force, violence.

'Անվէթէն, ս. (ճէպրէն.) բռնա-բար. par force, de vive force.

Անտ, ա. երդում. serment.
— իչմէք. երդնուլ. faire (ou prêter) serment.
— պօզմագ. աւրել երդմանն. rompre, violer le serment.
— իչիրմէք. երդմնեցուցանել. assermenter, faire prêter serment.
Անտաղ, ա. անդէն. իսկ եւ իսկ. aussitôt, sur-le-champ, tout de suite.
'Անտէլիպ, ա. եղ. 'անտալիպ, յգ. (պիւլպիւլ.) սոխակ. rossignol.
Ան-տէմ, զ. ի նմին ժամու. յայնժամ. alors.
Անտըզ, ա. (զանճէպիլ. բանէճ.) կղմուխ. aunée, inule (inula helenium). [faire souvenir.
Անտըրմագ, ա. յիշեցուցանել.
Անտլամագ, ա. երդմնեցուցանել. assermenter, faire prêter serment.
Անտլաշմագ, ա. երդնուլ փոխանակ. s'engager réciproquement par serment.
Անտլը. ա. երդուեալ. juré, assermenté.
'Անքէպութ, ա. եղ. 'անքէպութ, յգ. (էօրիմճէք.) սարդ. araignée.
Աշ. զ. խաշ (ի ցորենոյ եւ ալերոյ). 2. կերակուր. կերակրիք. soupe (au blé et à la farine). 2. mets, nourriture.
— աշմագ. ճաշել. ճաշիլ. manger, faire un repas.
— էրմէք. ցանկալ (յուտ իրաց). éprouver une envie.
— էվի. (մաթպախ.) խոհանոց. cuisine.
— օթու. գինձ. coriandre.
Էթմէք — ը. հացաթան. panade.
Աշ. ա. տես Աշը.
'Աշա, ա. ընթրել. souper.
'Աշաիր, ա. յգ. 'աշիրէթ(թ), եղ.
Աշաիմ, ա. յգ. էշէմ, եղ.
'Աշաիր, ա. յգ. 'աշիրէ (թ), եղ.
Աշաղը, ա. ստորին, խոնարհագոյն կողմն. 2. ցածագոյն. նուաստ. 3. ի վայր. ի խոնարհ. le bas; 2. bas; inférieur; 3. en bas, au-dessous. [abaisser.
— էթ. իջեցանել. ցածացանել.
Աշաղըլամագ, ա. իջեցանել. ցածնուլ. 2. արհամարհամարել. յանարգութեան իջանել. 3. նուաստացուցանել զոք. (s') abaisser; 2. déprécier qn. dans.., faire descendre qn. dans l'estime d'autrui, se dégrader, s'avilir; rabaisser, diminuer le prix.
Աշաղըլանմագ, ա. իջանել. ցածնալ. s'abaisser.
Աշաղը, ա. խոնարհ. ցածագոյն. 2. խոր. bas; 2. profond.
Աշաղի, ա. խոնարհագոյն. ստորին. inférieur, bas.
Աշամ, զ. ի գինի. որ ըմպէ. en cp. buveur, buvant.
Շէրապ-աշամ. գինեըմպող. buveur de vin.
Աշամէնտ, զ. որ ըմպէ. արբեցող. buveur.
Ա'շար, ա. յգ. 'իւշր, եղ.
Ա'շար, ա. յգ. 'էշր, եղ.
Ա'շարի, ա. տասնորդական. décimal.
Քէսրի —. տասնորդական կոտորակ. fraction décimale.
'Աշգ, ա. հեշտական սէր. տարփանք. amour passionné.
— ընա (էշիննէ, ա.) (իչմէք). (ըմպել) յարբել (առողջ). (boire) à la santé de qn., (porter un toast, toaster).
Աշգըն, ա. լեցուն. trop plein.
'Աշգ-պազ, զ. տռփող. coquet, coquette.
'Աշգ-պազլըգ, ա. տռփանք. coquetterie, amourettes.
Աշեան, } զ. բոյն. 2. յարկ.
Աշեանէ, } ապաստան. բնակ. nid; 2. toit, abri, demeure.
'Աշէր, ա. տասն. dix.
Ահատա —. մետասան. onze.
Իսնա —. երկոտասան. douze.
'Աշէրէ(թ), ա. տասն. dix.
Իհտա —. մետասան. onze.
'Աշէր-խան, զ. ընթերցող կուրանի. lecteur du Coran.
Աշը(ը), ա. պատուաստ. greffe.
Պատէմ աշը(սը)ը. (= աշը պատէմի.) որ պատուաստելոյ. ente, greffe.
Իննէք աշը(սը)ը. } պատուաստ
Չիչէք աշը(սը)ը. } ծաղիկ արջառ. vaccin animal.
— ուրմագ. տես Աշըլամագ.

Աշը, ա.
— [illegible] crayon (ou craie) rouge.
— [illegible] rubrique.

Աշըգ, ա. [illegible] osselet, jeu d'osselets.

'Աշըգ, ա. [illegible] qui aime, amoureux, amant, passionné.
— էթ. [illegible] devenir amoureux de qn., aimer à la folie, éperdument.

'Աշըգանէ, զ. [illegible] 2. [illegible] amoureux; 2. amoureusement, comme un amant passionné.

'Աշըգհանէ(թ), ա. [illegible]

'Աշըգլըգ, ա. [illegible] passion violente, amour.

Աշ(ը)լամագ, ա. [illegible] 2. [illegible] greffer, enter; 2. vacciner, inoculer.

Աշընմագ, ա. [illegible] s'user par le frottement; frayer.

Աշընտըրմագ, ա. [illegible] user en frottant.

Աշըրը, ա. [illegible] 2. [illegible] au-delà de.., de l'autre côté; 2. excessif, démesuré, exorbitant, extrême; à l'excès.
— [illegible] surcharger.
— [illegible] passer au-delà.

[illegible] — [illegible] après-demain, tous les deux jours.

Տաղ — [illegible] de l'autre côté de la montagne.

Աշըրըլըգ, ա. [illegible] excès.

Աշըրմագ, ա. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] faire passer de l'autre côté; jeter au-delà..; 2. sauver, soustraire; 3. dérober.

Աշթի, զ. [illegible] paix, réconciliation.

Աշթիջի, զ. [illegible] conciliant, pacificateur.

Աշթինամէ, զ. [illegible] contrat.

'Աշի(յ), ա. [illegible] soir, commencement de la nuit.

'Աշիյէ(թ), ա. [illegible] soir, soirée.

Աշինա, զ. [illegible] 2. [illegible] connaisseur, versé, expert; 2. connu, ami.
— օլ. [illegible] 2. [illegible] se connaître, s'entendre à qc., en qc.; 2. connaître qn. (intimement).

Աշինա, զ. [illegible] 2. [illegible] action de nager; 2. nageur.

Աշինալըգ, զ. [illegible]

Աշ(ի)նալըգ, ա. [illegible] connaissance, amitié.
— էթ. [illegible] faire connaissance, témoigner de l'amitié à qn..

Աշինա-կէր, Աշինա-վէր, զ. [illegible] nageur.

'Աշիգ, ա. [illegible] 2. [illegible] d'un beau vert, verdoyant; 2. plein d'herbes, abondant en herbes.

Աշիգ, զ. [illegible] choc; trouble, perturbation, alarme.

'Աշիր, ա. [illegible] 2. [illegible] dixième; 2. percepteur de dîmes.

'Աշիր, ա. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] parent; 2. ami, compagnon, familier; 3. la dixième partie.

'Աշիրէ(թ), ա. [illegible] 2. [illegible] proches, parents; 2. famille, tribu.

Աշուֆթէ, զ. [illegible] trouble, agité, stupéfait, hors de soi.
— էթ. [illegible] troubler, mettre hors de soi.

Աշուֆթէլիք, ա. } խռովութիւն.
Աշուֆթէկի, գ. } ամբոխումն. աղմկութիւն. ապշումն. շփոթ. trouble, inquiétude, stupéfaction, tumulte.

Աշքեար, գ. յայտնի. [illegible]. պայծառ. բացորոշ. ակներեւ. clair, manifeste, évident.

— *էթ.* հրատարակել. հաստատել. ի մէջ հանել. յայտնի առնել. divulguer, publier, montrer, manifester.

— *օլ.* յայտնի լինել. être clair, évident, manifeste.

— *սէօյլէմէք.* յայտնապէս ասել. parler clairement.

Աշքեարա, } գ. (էշքեարէ, ա.)
Աշքեարէ, } յայտնի. ակնյայտ. ակներեւ. 2. յայտնապէս. անկեղծաբար. հրապարակաւ. clair, évident, manifeste; 2. ouvertement, publiquement.

Աշքեարլըք, ա. ակներեւութիւն. յայտնութիւն. ակն յանդիման յայտնութիւն. հրապարակութիւն. clarté, évidence, publicité.

Աշքեարճա, ա. տես Աշքեարէ. 2։

Աշամագ, տես Աչըլմագ։

Աշամագ, ա. ուտել եւ ըմպել. 2. ըմպել զկենաց յարեւ փոխանց. boire et manger; 2. boire à la santé l'un de l'autre.

Աշխանէ, գ. խոհանոց. cuisine. [patience.

Աշխուն օթու, ա. ամբոխում.

Աշճը, ա. խոհարար. 2. խոհակերութ. cuisinier; 2. restaurateur.

— *պաշը.* գլխ խոհարարաց. chef de cuisine.

Աշճըլըք, ա. խոհարարութիւն. art de faire la cuisine, métier du cuisinier.

Աշմագ, ա. անցանել ըստ (լեռ, լեռան). 2. անցանել, ելանել ըստ չափ. 3. ելանել ի վերայ մատակի. passer, franchir; 2. (sur)passer, excéder; 3. couvrir, saillir, monter.

Աշնա... տես Աշինա...։

'**Աշշար**, ա. որ ժողովէ տասանորդս. percepteur de dîmes.

Աշուպ, գ. խառնակութիւն. խռովութիւն. ամբոխումն. շփոթ. երկպառակութիւն. ահ եւ երկիւղ. մրրիկ. 2. խռովարար. խռովարար. trouble, agitation, perturbation, tumulte, alarme, discorde, terreur, tempête; 2. qui cause des troubles.

'**Աշուրա**, ա. տասներորդ օր Մուհարրէմ ամսոյ. 2. կերակուր ինչ եփեալ շաքարաւ զոր ուտեն ի նոյն աւուր. le dixième jour du mois de Mouharrem; 2. sorte de mets confit qu'on mange en ce jour.

Աշփէզ, գ. խոհարար. cuisinier.

Աչըք, ա. բաց. 2. մերկ. 3. ընդարձակ. ընդարձակ. 4. յայտնի. բացայայտ. 5. պայծառ. ջինջ. յստակ. 6. բաց. 7. խոր. ծովակողմն. ouvert; découvert; 2. nu; 3. vaste, spacieux; 4. clair, évident; 5. clair, serein; 6. clair (en parlant des couleurs); 7. haute mer. [voie publique.

— *եօլ.* ճանապարհ արքունի.

— *էլ.* առատաձեռն. libéral, généreux.

— *լիման.* նաւահանգիստ. rade.

— *կէօզ.* արթուն. խորագէտ. éveillé.

— *մավի.* լուրթ. bleu clair.

— *մէշրէպ.* յստակամիտ. անկեղծաբար. d'un naturel ouvert, franc.

— *մէքթուպ.* թուղթ մուրհակ վաճառականութեան. lettre de crédit illimité.

— *սէօզ.* պիղծ բան. parole obscène.

— *տա.* ի բացի. ի բացօթեայ. à la campagne, dans la plaine.

— *տան աշըգա.* անկեղծաբար. յստակամիտ միով. յայտնապէս. համարձակ. franchement, ouvertement, sans déguisement.

— *տան կէլէն ատէմ.* օտարական. étranger.

Աչըքլըք, ա. բացօթեայ. 2. անկեղծութիւն. 3. պայծառութիւն. յստակութիւն. espace, plaine vaste et étendue; 2. sincérité, franchise; 3. sérénité, clarté.

Աչըլմագ, ա. բանալ. 2. ծիլել (ծաղկանց). 3. պարզիլ (օդոյ). 4. ի մէջ հանել գիտելիք կարծ. 5. զբօսնուլ. 6. հեռանալ ի ցամաքէ. s'ouvrir; 2. s'épanouir, éclore; 3. s'éclaircir, se rasséréner; 4. s'ou-

vrir à qn.; 5. se récréer, se divertir; 6. prendre la haute mer.

Արալարք —. առժամանել, ցրտանալ է միմեանց. se refroidir l'un pour l'autre.

Աչաց, գ. բանալ. 2. պարզել. տարածանել (զփաթաթեալն). ouvrir, découvrir; 2. déployer, dérouler.

Գաղտ', զէնիւր —. նուաճել. prendre, conquérir une ville.

Գրիչ — . հատանել գրիչ. tailler une plume.

Դուռն —. ճանապարհ հարթել. ouvrir la porte (aux abus..).

Դրօշակ —. բանալ զպարան. 2. յառաջ խոյս տալով զգլուխ դառնալ. tirer le cordon; 2. revirer.

Եռանդ —. մերժել արձակել. թափել. pousser, jeter.

Ելքի —. պարզել առագաստս. déployer les voiles.

Եօղ —. ճանապարհ հարթել. 2. անցանել ճանապարհ հարթել ընդ ամբոխն. frayer le chemin; 2. se faire jour à travers la foule.

Իմաստ (ախորժակ) —. բանալ զախորժակ. exciter, éveiller l'appétit.

Խմորուկ —. պարզել զխմոր գլանակաւ. feuilleter (de la pâte).

Կնօգուռնը —. զարթ լինել. 2. բանալ զաչս ուրուք. être vigilant, être (ou se tenir) sur ses gardes; 2. dessiller les yeux à, de qn.. [rasséréner.

Հեղա —. յորդառել (օդոյ). se

Մեօհիւրքու —. քակել զկնիքն. décacheter. [nouir.

Չիլէր —. թուլել. ծաղկել. s'épa-

Պահօ —. } խօսել առաջնուլ. en-

Ման —. } gager (ou entamer) le discours, amener la conversation sur. [borer un drapeau.

Պայթակ —. պարզել դրօշ. ar-

Միտս —. մեկնել. expliquer.

Տեռի —. ծակել. percer.

Տիւքը —. բանալ խանութ. ouvrir, lever boutique, commencer à tenir boutique.

Րող —. ի վեր հանել զծածկոյթ. dévoiler. [rouiller.

Փաս —. մաքրել ժանգն. dé-

Փալ —. հմայել. գուշակութեան առնել. dire la bonne aventure.

Ագ, գ. ջուր. 2. անձրեւ. գինի. ըմպելի. 3. արտասուք. 4. պայծառութիւն. լոյս. փայլումն. գեղեցկութիւն. շնորհ. 5. պատիւ. բարձ. համբաւ բարեկաց. 6. բռնութիւն. սաստկութիւն. eau; 2. pluie, vin, liqueur; 3. larme; 4. splendeur, lueur, clarté, beauté, grâce; 5. dignité, rang, honneur; 6. violence, véhémence.

Ագա, ա. յգ. եագ, եղ. հարք. նախնիք. pères, ancêtres.

Ագա 'ան Ճէաա. ազգէ յազգ. որդի ի հօրէ. de génération en génération, de père en fils.

'Ագա, ա. (ագա, ա.) աստեղի խոշոր. 2. վերարկու (ֆինճան) ի խոշոր ասուեայ. bure; 2. manteau (à capuchon) de bure.

Ա'գա, ա. յգ. 'իգ, եղ.

'Ագալ, ա. մածնուլ. s'attacher au corps.

Ագալագ, գ. պատանի. jeune garçon.

Ագանօզ,} ա. եբենոս. ածխափայտ.
Ագանօս,} հնդիկ փայտ. ébène.

Ագաա, գ. շէն. մարդաբնակ. ագարակ. 2. շէն տեղի. habité, cultivé; 2. lieu cultivé, lieu habité.

Ագաա, ա. յգ. եագեա, եղ. 1:

Ագաաան, գ. շէն. մարդաբնակ. cultivé, habité, peuplé.

Ագաաանի, գ. } շինութիւն աւ-
Ագաաանլըգ, տ.} խարհի. մարդաբնակութիւն. 2. մարդաբնակ տեղի. culture, population; 2. lieu cultivé.

Ագաբ (քեաղըա), գ. ողորկ թուղթ մետաքսեայ. papier de soie lisse.

Ագար, ա. յգ. ագի(ի)ր. եղ.

Ագեար, գ. ոռոգիչ. arroseur.

Ագեարք, գ. ոռոգանելն. ոռոգումն. arrosement. [vard.

'Ագեճէ(թ), ա. ծուլութիւն. ba-

'Ագէչէ(թ), ա. ծուլութիւն. անհոգութիւն. հեղգութիւն. paresse, nonchalance, torpeur.

'Ագեա, ա. անօգուտ. ընդունայն. 2. անօգուտ. ընդունայնութիւն. inutile, vain, futile; 2. futilité. chose futile. [odeur.

— գօղու. չար հոտ. mauvaise

— ձէրպէ. զուր. պարապարապայ. ընդունայն. en vain, en pure perte, inutilement.

— սէօյլէմէ. մ՚ շատախօս լինիր. ne bavarde pas.

'Ապէտէ(թ), ա. յր. 'ապիտ, եւլ.

'Ապէլէ(թ), ա. զօրութիւն. 2. թանձրութիւն. գիրութիւն. 3. տեւողութիւն. հանապազորդութիւն. տեւելն. 4. քար՝ որով մանրեն խունկն անուշից. 5. չափաւորութիւն. ամօթխածութիւն. force; 2. grosseur, épaisseur, obésité; 3. continuité, continuation, durée; 4. pierre avec laquelle on broie les aromates; 5. réserve, pudeur.

'Ապէր, ա. անցանել յայնկոյս (գետոյն). 2. մեկնել. թարգմանել. passer, traverser, franchir (un fleuve); 2. expliquer, interpréter.

Ապըգ, ա. (գերի) փախստական. (esclave) fugitif.

Ապթաւ, ա. յր. պաթաւ, եւլ.

Ապ-թապէ, գ. ջրցան. arrosoir.

Ապլէ, գ. (ապլէճիք.) պալար. [illegible]. vessie, bouton, pustule.

Ապլէի չէչմ. (կարկ.) [illegible]. grêle.

Ապլէի Ֆիրէնկ. [illegible]. vérole, mal de Naples.

'Ապիս, ա. խոժոռադէմ. խիստ. refrogné, sévère, austère.

'Ապիտ, ա. եւ. 'ապէտէ(թ), յր. որ պաշտէ. աստուածապաշտ. ծառայ Աստուծոյ. qui adore; adorateur, serviteur de Dieu.

'Ապիտանէ, ա. որպէս ծառայ ի ծառայութեան. հպատակ. խոնարհաբար. խոնարհութեամբ. ծառայաբար. պատկառանօք. comme un serviteur, dévoué, humble, humblement, respectueux, respectueusement.

'Ապիր, ա. որ անցանէ. անցաւոր. 2. ճանապարհորդ. պանդուխտ. qui passe, passager; 2. voyageur, étranger.

'Ապիր, ա. խունկ ինչ անուշահոտ հանդերձեալ ի քրքմոյ եւ այլոց խնկոց. 2. քրքում. յամպար. 3. հոտ անուշից. sorte de parfum composé de safran et d'autres aromates; 2. safran; ambre-gris; 3. odeur.

'Ապիր-աֆշ, } գ. անուշահոտ.
'Ապիր-թ'աթիր, } qui répand l'odeur d'ambre.

'Ապիր-թէէսիր, գ. որ յետ ինքն թողու անուշ հոտ. qui laisse après lui l'odeur d'ambre.

Ապլա, պ. քոյր. 2. կին պառաւեալ. պառաւ. 3. ծերացեալ աղախին. սպասաւոր. soeur; 2. bonne femme, femme âgée; 3. vieille servante.

Ապլը, պ. լուրտիք լսողն ([illegible]). écoute.

— յը գայըրմագ. ելանել ըստ չափ. franchir les bornes.

— յը ապտալմագ. խռովիլ. շփոթիլ. perdre le fil, se déconcerter.

Ապլուքա. պաշարում. blocus.

— էթ. } յարձակիլ առ-
— յա ալմագ. } պաշարել. bloquer.

Ապկինէ, գ. հայելի. 2. բաժակ. 3. ապակի. 4. շիշ. 5. ադամանդ. 6. գինի. miroir; 2. coupe, verre à boire; 3. verre; 4. bouteille; 5. diamant; 6. vin.

Ապ-կիր, գ. լճակ. [illegible]. étang, flaque, mare d'eau.

Ապ-կիւն, } գ. կապոյտ. [illegible].
Ապ-կիւնէ, } [illegible]. couleur d'eau, bleuâtre, bleu.

'Ապհէր, ա. (նէրկիզ. զէրրին գատէհ.) նարգիզ. 2. անթառամ ծաղիկ. 3. գեղեցիկ. [illegible]. narcisse; 2. amarante; 3. bien fait, délicat, svelte, tendre et gracieux.

Ապ-շար, գ. կարկաչիւն ջրոյ. murmure de l'eau.

Ապու-ճէհլ գարփուզու, պ. դառնդիմ ձմերուկ. coloquinte.

'Ապուս, ա. խոժոռադէմ. դժնդակ. խիստ. 2. ահաւոր (օր). qui a l'expression du visage sévère, austère, rude; 2. (jour) terrible, horrible.

'Ապուր, ա. անթլփատ. incirconcis.

Ապուր-ճուպուր, պ. խառնակ. tripoté.

'Ապպաս, ա. առիւծ. lion.

'Ապպասի, ա. առիւծային. 2. Աբբասեան. Աբբասեանց. 3. թխագոյն. սեւ. qui a la nature, le caractère, la couleur etc. du lion; 2. qui a rapport à Abbas ou aux Abbassides; 3. brun, noir.

Ապ-ըւվար, պ. լողորդ. 2. պղպջակ. nageur; 2. bulle d'eau, bouillon.

'Ապտ, ա. եւ. 'Իպատ, 'ուպուտ, յդ. ա'պտիտ, եղէ. յդ. ծառայ. ծառայք. 2. այր, ծառայ Աստուծոյ. serviteur, esclave; 2. homme, serviteur de Dieu.

'Ապտուլ-լահ. ծառայ Աստուծոյ. serviteur de Dieu.

'Ապտ-ու-սելամ. ('ապտուս սելամ օթու.) մանդրագոր. mandragore.

Ապտալ, ա. ճգնաւոր, կրօնաւոր շրջիլ յածի. ermite, moine errant.

Ապ-տան, պ. աման ջրոյ. ցնցուղ. 2. (մեզանէ.) միզապարկ. vase à (l')eau; pomme (d'arrosoir); 2. vessie.

Ապ-տար, պ. հիւթեղ. պերճահալ. 2. պայծառ. սպիտակ. փայլուն. succulent, fondant; 2. brillant, blanc.

Ապ-տեսթ, պ. օրինական լուացումն (Մահմետականաց է լուանալ ձեռս առաջ). ablution.

— ալմագ. լուանալ օրինական լուացումն. faire l'ablution.

Ապտեսթ-խանէ, պ. (արտաքնոց.) միզել. lieux (cabinet) d'aisances. [pudique.

Ապտեսթլի, պ. պարկեշտ. im-

Ապտըլլէպլէպի, ա. (Հապպի-ւլ-ազիզ, Հապպի-ւլ'ազիզ.) փեփենանալ. souchet.

Ապրաշ, պ. ձի խայտաճաճ, ճաճկեն. 2. քոս. cheval pie; 2. gale,

'Ապրէ(թ), ա. եւ. 'ապէրաթ, յդ. արտասուք. larme.

Ապրիլ. ապրիլ. avril.

Ապ-րու, պ. քրտինք. 2. համբաւ բարեաց. պատիւ. 3. իշխան. պետ. sueur; 2. bonne réputation, honneur, dignité; 3. prince, chef.

Ապրուի ասքէր. զօրավար. իշխան զօրաց. chef de l'armée.

'Ապզ, ա. խառնել. mêler, mélanger.

Ապօնէ. բաժանորդ. abonné.

Աս, ա. (մերսին ազատմն.) մարդամրտենի. myrte.

Ասա, պ. իբրեւ. ..նման. ..պէս. comme, semblable à.

Զենան-ասա. իբրեւ կին. comme une femme.

'Ասա, ա. թերեւս. ի կարէ. մարթի է. peut-être, il se peut que, c'est possible.

Ա'սա, ա. յդ. | գաւազան. ցուպ.

'Ասա, եղ. | 2. գաւազան արքայական. bâton, baguette; 2. sceptre.

Ասա-գօմագ, պ. կախել. suspendre.

Ասայիշ, պ. հանգիստ. խաղաղութիւն. repos, tranquillité.

— էթ. հանգչիլ. դադարել. se reposer, s'arrêter.

'Ասախիպ, ա. յդ. 'խասապէ(թ), եղ. 3։

'Ասաքիր, ա. յդ. 'ասքէր(թ), եղ։

Ասալ, ա. անել. ուղղամտութիւն. բարոյք. բարքոյ. առաքինութիւնք. ձիրք. գիտութիւնք. qualités, vertus, talents, connaissances.

Ասալ, ա. յդ. ասըլ, եղ. 3։

Ասալէթ, ա. հաստատութիւն մտաց. հաստատուն բարք. 2. ազնուականութիւն. ազնուական ցեղ. 3. վարելն անձամբ պաշտօն ինչ. fermeté, caractère ferme; 2. noblesse (de famille, de race), noble extraction; 3. occupation d'un emploi en personne.

Ասալէթ, ա. ամբողջն. բովանդակութիւն. լրութիւն. totalité, universalité.

Ասալէթէն, ա. անձամբ. ինքնին. en personne, personnellement.

Ասալէթլի, պ. ազնուական. noble. [եղ։

Ասահիպ, ա. եղ. յդ. սահիպ.

Ասահհ, ա. (գերադրական սահիհ.) առաւել ուղիղ. ստուգագոյն. ճշմարտագոյն. վաւերագոյն. plus correct, plus certain, vrai, authentique.

Ասաղըր, ա. յդ. սաղըր, եղ. անարգք. les inférieurs.

Ասամ, ա. յթ. խամ, եղ։

Ասամմ, ա. ար. ասամմա, իգ. խուլ. sourd.

Ճէզրի ասամմ. քառակուսի արմատ անչափելի քանակութեան. racine carrée d'un quantité sourde.

Ասան, գ. դիւրին. facile, aisé.

Ասանի, գ. } դիւրութիւն.
Ասանլըգ, գ. } դիւր. հանգիստ. facilité, commodité; repos.

Ասագ, ա. յթ. խազ, եղ։

'Ասապ, ա. (սինիր.) ջիղ. nerf.

Ա'սապ, ա. յթ. 'ասապէ(թ), եղ. 3։

Ա'սապ, ա. դժուարագոյն. plus difficile.

'Ասապէ(թ), ա. հեռաւոր ազգականք՝ որոց բաժին ժառանգութեան ոչ է որոշեալ նշանակեալ. 2. եղ. ա'սապ, յթ. ա'սաբիգ, իբ. յթ. նեարդ. ջիղ. parents éloignés qui n'ont pas de part assignée dans la succession; 2. nerf.

Ասապի', ա. յթ. իւսապու', եղ։

'Ասապիյէթ(թ), ա. (ղայրէթ կիւթմէք.) հայրենասիրութիւն. նախանձ վասն ազգին, հայրենեաց. 2. կողմնակալութիւն. խօլ եռանդն. (մոլեռանդութիւն.) esprit de parti, esprit de corps; patriotisme; 2. partialité, zèle aveugle, fanatisme.

Ասասա, ա. յթ. էսէսա, եղ։

Ասասըրգ, ա. յթ. ասասըրգ, եղ։

Ասար, ա. յթ. էսէր, եղ։

Ասար, ա. յթ. ատ(ա)ր, եղ։

Ա'սար, ա. յթ. 'ասր, եղ. 1։

Ա'սար, ա. եւս մեծամիտ. ամբարտաւան. որ արհամարհանօք նայի. plus hautain, qui regarde les autres avec mépris.

'Ասար, ա. ապաստան. դիւզի ապաւէնի. refuge, asile.

'Ասարա(թ), ա. (գասըրղա.) հողմապտոյտ. ouragan.

'Ասարէ(թ), ա. դժուարութիւն. difficulté.

'Ասարէ(թ), ա. հիւթ մզեալ ի պտղոց. մաճու. խաղողոյ. ի ձէթ հանեալ ի պտղոյ. suc exprimé (d'un fruit etc.), jus, moût, huile.

'Ասարիր, ա. յթ. 'ասըէր, եղ։

Ասաֆ, ա. Ասափ. Asaf.

Ասաֆանէ, գ. նման իմաստնոյն Ասափա.

Ասաֆի(յ), ա. իմաստուն Ասափայ. իմաստուն իբրև զԱսափ. արժանի վեզիրութեան արքայի. à l'instar d'Asaf, sage comme A; digne d'un vizir.

'Ասաֆիր, ա. յթ. 'ասֆուր, եղ։

Ասգա', ա. յթ. ասուգ', եղ։

Ասգը, գ. ինչ կախեալ յանուն զարդու, որպէս՝ ջահ, կանթեղ, ճրագմարմեղեան. tout ce qui est suspendu pour ornement, tels que lustre, lampes.

— ասա գօյմագ. յարգացնել. զարդարելոյ սա կախել կ. suspendre.

Ասիա. Ասիա. l'Asie.

Ասիաֆ, ա. յթ. սալֆ, եղ։

'Ասէլ, ա. մեղր. miel.

Շէմ 'ասէլ. (գալ մոմու.) մոմ. cire, cierge.

Նահլը 'ասէլ. մեղու. abeille.

'Ասէլի(յ). ա. ի գոյն մեղու. couleur de miel.

'Ասէս, ա. յթ. 'աաս, եղ. (հասաս, ա.) պահապանք. 2. մի. պահապանք. գիշերապահ. gardiens; 2. sg. garde de nuit, patrouille.

'Ասէս, ա. (գօլ կէզմէք.) պտտիլ ի գիշերի. faire la ronde de nuit.

Ա'սէր, ա. եւս դժուարին. խնդամագոյն. plus difficile, pénible.

Ասը, գ. շահ. gain, profit.

'Ասը, ա. եղ. 'ասամի, յթ. (= 'ասի.) անհնազանդ. հեստ. ապստամբ. անսաստ. désobéissant, rebelle, réfractaire.

— օլ. ապստամբ լինել. ըմբոստել. se révolter, se soulever.

Ասըգ (չէհրէ), գ. (երես) տըխուր (երեսք). triste (visage).

Ասըլ. ա. տե՛ս Ասլ։

Ասըլ, ա. հաստատուն. ազնիւ. 2. եղ. ասալէ, յթ. ազնուական. 3. եղ. ասալ, յթ. երեկոյ. ժամանակ երեկոյի. ferme, enraciné, solide; 2. noble, de race; 3. soir, soirée, heure du soir.

Ասըլմըշ, գ. արժանի կախաղանի. չարագործ. ոճրագործ. pendard, vaurien, scélérat. [pendu.

Ասըլը, գ. կախեալ. pendu, sus-

Ասըլըգ, ս. (= ասիլիք.) ապստամբութիւն. ըմբոստութիւն. révolte, rébellion.

Ասըլլը, ս. հիմնեալ. հաստատուն. ստոյգ. fondé; solide; certain, sûr.

Ասըլմագ, չ. կախուիլ. կախուիլ. կախիլ. être suspendu, pendre.

Ասըլ-պէնտա, գ. աստղան (ինչ որ անուշահոտ). benjoin.

Ասըլսըզ, ս. անհիմն. զուր. sans (ou dénué de) fondement, sans raison, frivole, en l'air.

Ասըհհա, } ա. յն. սահիհ,
Ասըհհէ(թ), } եւ։

'Ասըմ, ա. ('ըսմէթլի.) ցածուն. զգաստ. մաքուր (ի մեղաց). անբիծ. chaste, exempt (de péchés), innocent.

Ասըրէ(թ), ա. շնորհք. երախտիք. 2. արգանդ. 3. ազգականութիւն. ազգակցութիւն. faveur, grâce; 2. matrice, td. utérus; 3. parenté, liens du sang.

'Ասըֆ, ա. (եւ. 'աւասըֆ, յն.) սաստկաշունչ. (հով) սաստիկ. (vent) violent, fort.

Աստար, գ. (= աստէր.) աստառ. եւ այն կոպիտ լաթը որ աստառ կ'ըլլայ. doublure; toile grossière qui sert de doublure.

Աստարլամագ, ս. աստառել. աստառ անցընել. doubler, mettre une doublure.

Աստարլը, ս. աստառեալ. doublé (un vêtement).

Աստարլըգ, ս. (աստառացու.) կտաւ այն աստառի. toile à doublure.

Աստէր, գ. տե՛ս Աստար։

Աստըն, (= աստին.) գ. թեւնոց. manche.

'Ասի, տե՛ս 'Ասը։

Ասի, ա. տրտում. տառապեալ. triste, affligé.

Ասիա, գ. աղօրիք. moulin.

Ասիապ, գ. (ջրաղաց.) ջրաղաց. moulin à eau.

Ասիապան, գ. (աղօրեպան.) ջաղացպան. meunier.

Ասիպէ(թ), ա. մօտալուտ չարիք. անդարձ ի վերայ հասնիլ. malheur imminent, malheur qui poursuit sans relâche.

Ասիթան, } գ. սեմ. 2. արքու-
Ասիթանէ, } նեաց դուռն. 3. թագաւորանիստ քաղաք. 4. Կոստանդնուպոլիս. seuil; 2. cour; 3. la capitale; 4. Constantinople.

Ասիթին, գ. տե՛ս Աստին։

Ասիլիգ, տե՛ս Ասըլըգ։

Ասիմ, ա. յանցաւոր. չարագործ. մեղաւոր. coupable, criminel, pécheur.

Ասիճ, գ. թալկացող. 2. զարմացեալ. հիացեալ. ապշեալ. vertigineux; 2. étonné, ébahi, stupéfait.

Ասիպ, գ. ընդհարումն. թշուառութիւն. 2. աղէտք. collision; 2. calamité.

Ասիր, ա. մերձաւոր. մօտաւոր. proche, voisin.

'Ասիր, ա. դժուարին. 2. (օր) չար. 3. դժնդակ (ժամանակ). նեղական. 4. կարեւոր (հարկ). malheureux, funeste (jour); 2. dur, critique, contraire (temps); 4. (besoin) pressant.

'Ասիր, } ա. եւ. 'ասասիր,
'Ասիրէ(թ), } յն. ճզմեալ. հիւթ ճզմեալ. քաղցուն. exprimé; suc, jus, moût.

Ասիւման, գ. երկինք. ciel.

Ասիւմանէ, գ. (օտա թավանը.) յարկ. ձեղուն. toit, plafond.

Ասիւմանի, գ. կապուտակ. երկնագոյն. bleu, azur.

'Ասիֆ, ա. եւ. 'իւսէֆա, յն. (ըրղատ.) բանուոր. վարձկան. ouvrier, manoeuvre, journalier.

Ասլ, ա. եւ. ուսուլ, յն. (ասըլ.) արմատ. 2. սկիզբն. հիմն. 3. սկիզբն. պատճառ. 4. ազնուականութիւն. տոհմ. 5. բնագիր. բուն օրինակ. 6. դրամագլուխ. ծախսից. 7. բուն. առանձին. սկզբնական. ազնիւ. ընտիր. racine; 2. origine, fondement; 3. principe, cause; 4. noblesse, bonne famille; 5. l'original; 6. le capital; 7. original; excellent.

Ասլընտան. ի բնէ. անդստին ի սկզբանէ. dès l'origine.

Ասլա, ա. բնաւ. ոչ բնաւ. ոչ երբէք. point du tout, aucunement, d'aucune manière, jamais.

Ասլա', ա. ճաղատ. chauve (sur le devant de la tête).

Ասլահ, ա. (գերադրական սալիհ.) աղնուագոյն. լաւ ուղիղ, ուղղագոյն. meilleur, plus correct.

Ասլահա-լլահու, ա. բարուոք յարդարեսցէ Աստուած. que Dieu le rende bon, meilleur!

Ասլան, ա. տես Արսլան.

Ասլաբ, ա. յգ. սուլբ, եւլ. երիկամունք. reins.

Ասլ-զատէ, պ. ազնիւ. յազնուական ազնիւ. noble, fils d'une bonne famille.

Ասլի(յ), ա. ար. ասլիյէ, իգ. բնական. սկզբնական. 2. էական. գլխաւոր. 3. ազնիւ. ազնուական. original, radical; 2. essentiel, principal; 3. d'une bonne famille, noble.

Ասհաբ, ա. յգ. սահիբ, եւլ.

Ասհար, ա. յգ. սըհր, եւլ.

Ասղար, ա. եւլ. սաղիր, յգ. (գերադրական սաղիր.) փոքրագոյն. 2. կրտսեր. plus petit; 2. puiné, cadet.

'Ասմ, ա. շահիլ. 2. արգիլել. gagner; 2. empêcher.

Ասմա, թ. կախուած է կամ. 2. որթ. որթատունկ. 3. չարդախ (որթոյ). pendant; 2. vigne; 3. treille.

— չուպուղու. բարունակ որթոյ. sarment.

— քէօփրիւ. կախուածական կամուրջ. pont-levis.

— քիլիտ. կախածոյ, ախտատ փական. cadenas.

Ասմաք, թ. կախել. է կախաղան հանել. 2. կախել զ(իր ինչ). (sus) pendre; 2. accrocher à qc..

Գուլաղ —. ականջ մատուցանել. prêter l'oreille à qn..

Ասմալըք, թ. չարդախ որթոյ. treille.

Ասնա'ա, ա.. յգ. (սնի', եւլ.) ճարտարք. habiles ouvriers.

Ասնամ, ա. յգ. սանէմ, եւլ.

Ասուտա, } պ. խաղաղ. հանդարտ.
Ասուտէ. } tranquille.

Ասուտէլիք, թ. } խաղաղութիւն.
Ասուտէկի, պ. } հանդարտութիւն. tranquillité.

Ասուտէ-հալ, պ. խաղաղ. jouissant de la tranquillité.

'Ասուֆ, ա. (զալիմ. սիթէմքեար.) բռնաւոր. անարդէ. անիրաւ. violent, injuste, oppresseur.

'Ասուֆ, ա. սաստկաշնչող. qui souffle avec violence.

Ասդա, ա. յգ. սադի, եւլ. [եւլ.

Ասդահ, ա. յգ. սադահ, սուդհ.

Ասդադ, ա. յգ. սադդ, եւլ.

Ասդիքէ(թ), ա. յգ. սադիք, եւլ.

Ասդուր, պ. (եազման զաֆրանը.) քրքում վայրենի. carthame.

'Ասս, ա. եւլ. 'ասէս, 'իւսէս, յգ. գիշերապահ. խուզարկու ոստիկան. garde de nuit, sbire.

Ասվաթ, ա. յգ. սավթ, եւլ.

Ասվաֆ, ա. յգ. սոֆ, եւլ.

Ասվէբ, ա. (գերադ. սեվապ.) ուղղագոյն. լաւ արդար, իրաւացի, օգտակար. meilleur, plus juste, raisonnable, salutaire.

Ասվէֆ, ա. բրդաւէտ. laineux, à laine, bien fourni de laine.

Ասսա, ա. յգ. սէսա, եւլ.

Ասսադ, ա. յգ. սըսդ, եւլ.

Ասսադք, ա. (գերադ. սադըք.) ճշմարտագոյն. ուղղագոյն. կամ անկեղծագոյն. plus vrai, plus sincère.

Ասսաղ, ա. յգ. սուսաղ, եւլ.

Ասսաֆ, ա. յգ. սէսէֆ, եւլ.

Ասդըղա, ա. յգ. սադըղ, եւլ. 2:

Ասդըրմաք, թ. տալ կախել. faire (sus)pendre.

'Ասր, ա. եւլ. ա'սար, 'իւսուր, յգ. ժամանակ. 2. դար. ժամանակ թագաւորութեան իշխանի արքայի. 3. (իքինտի վագթը.) ժամանակ յետ միջօրէի (մինչեւ մտանել արեգական). 4. քամել. ճզմել չիր-թը քամելով. temps; 2. époque, âge, siècle; temps du règne d'un prince; 3. l'après midi (jusqu'au coucher du soleil); 4. exprimer le suc.

Ասրաֆ, ա. յգ. սարֆ, եւլ.

'Ասրէ(թ), ա. սայթաքումն. 2. յանցանք. մեղանք. faux pas; 2. péché, faute.

'Ասրի(յ), ա. դարու. de (du) siècle, d(e l)'époque, de (du) temps.

'Ասքէր, ա. եւլ. 'ասաքիր, յգ. զօրք. բանակ զօրաց. 2. զինուորք.

զինուոր. զօրական. armée, troupes; 2. soldats; soldat; militaire.

— դաւլըթմագ. } զօրաժողով առնել. բանակ
— եազմագ. } կազմել. recruter une armée, lever des troupes.

— էօգլեմէք. հանդէս առնել զօրաց. faire la revue des troupes, passer les troupes en revue.

'Ասքերի (յ), ա. ար. 'ասքերիյէ, էֆ. զինուորական. militaire, de l'armée.

'Ասքերիճէ, թ. իբրեւ զինուոր. militairement.

'Ասքեր-կեահ, պ. (օրտուկեահ.) բանակատեղի. camp.

'Ասֆ, ա. (զուլմ.) անիրաւել. զրկել. անիրաւութիւն. բռնութիւն. 2. մոլորիլ. անցանել. մոլորել. ելանել ըստ չափ. 3. տագնապ մահու. մահ. être injuste et oppresseur; injustice, violence; 2. s'égarer; excéder, dépasser les limites; 3. agonie, mort.

'Ասֆ, ա. սաստիկ փչել (հաւայ). souffler avec violence (le vent).

Ասֆա, ա. (զիալ աստի.) յստակագոյն. մաքրագոյն. plus clair, pur.

Ասֆար, ա. յգ. սըֆր, եւ. 2։

Ասֆաֆ, ա. յգ. սաֆֆ, եւ։

Ասֆէր, ա. դեղին. գունատ. jaune, pâle.

Ասֆիյէ, ա. յգ. սաֆի, եւ։

'Ասֆուր, ա. եւ. 'ասաֆիր, յգ. (սէրչէ.) ճնճղուկ. moineau, passereau.

Ավ, պ. որսորդութիւն. 2. որս. 3. աւար. որս. chasse; 2. chasse, gibier; 3. proie.

— ա կիթմէք. ելանել յորս. aller à la chasse.

— ավլամագ. որսալ. chasser.

— էթի. միս որսոյ. venaison.

— քէօփէյի. շուն որսորդական. chien de chasse.

Ավ, զ. տե՛ս Ավազ։ եւ։

'Ավազըմ, ա. յգ. 'ազըմէթ(թ), եւ։

'Ավազըր, ա. յգ. 'ազըր, եւ։

'Ավաքըլ, ա. յգ. 'աքուլ, եւ։

'Ավայիքի-ւ-ումուր. դժուարութիւնք իրաց. les embarras, les difficultés des affaires.

Ա'վազ, ա. յգ. 'իվազ, եւ։

Ավազ, } զ. ձայն. հնչիւն. 2.
Ավազէ, } (շէօհրէթ.) համբաւ. հռչակ. voix, son; 2. renommée, bruit.

Ավազլը, թ. ձայնաւոր. հնչեղաձայն. qui a la voix sonore. [եւ։

'Ավաթըֆ, ա. յգ. 'աթըֆէթ(թ),

'Ավայիգ, ա. յգ. 'այիգ, եւ. արգելք. խափանք. հակառակութիւնք. empêchements, obstacles, contrariétés.

'Ավալիգ, ա. յգ. 'այգ, եւ։

'Ավալիմ, ա. յգ. 'ալէմ(թ), եւ։

'Ավալի, ա. յգ. 'ալի(յ), եւ։

'Ավալիմ, ա. յգ. 'ալէմ, եւ։

Ավախ, զ. եղուկ. ah! oh! hélas!

Ավամ, զ. (դօրմ. ալըն.) պարտք. [dette.

Ա'վամ, ա. յգ. 'ամ, եւ։

'Ավամմ, ա. յգ. 'ամմէ(թ), եւ. ռամկունք. ռամիկ. hommes du peuple, vulgaire.

'Ավամմ-ը-նաս. ռամկութիւն ամբոխի. ռամկաց. le commun du peuple, le bas peuple.

'Ավամիլ, ա. յգ. 'ամիլ, եւ. 5։

'Ավան, ա. յգ. 'ան, եւ. 2։

Ավան, ա. յգ. ան, եւ։

'Ավան, ա. (եարտըմճը.) օգնական. յօգնօղ. aide, qui aide.

Ավանի, ա. յգ. ինա, եւ։

'Ավասըֆ, ա. (յգ. 'ասըֆ, եւ). սաստկաշունչ հողմք. vents violents.

'Աւավ, ա. հաչիւն. aboiement.

'Աւավէ(թ), ա. (հայգըրմա.) ոռնումն. գոչիւն. աղաղակ. hurlement, vocifération.

Ավատանլըգ, պ. կամաց յարմար գործիք. outil.

'Ավաըր, ա. յգ. 'աւր, եւ։

Ավարա, } զ. պարապորդ. 2. շրջ-
Ավարէ, } կայրայած. oisif; 2. flâneur.

— օլ. կէզմէք. պարապորդ լինել. 2. շրջ կայր յածել. être oisif; 2. flâner.

Ավարալըգ, } պ. անգործութիւն.
Ավարէլիք, } 2. շրջկայրայածութիւն. oisiveté; 2. flânerie.

'Ավարըզ, ա. յգ. 'արըզա(թ), եւ. դէպք. 2. հարկք. accidents; 2. impôts extraordinaires.

[illegible] 2. [illegible] 1:

[illegible] empêcher, retarder, délai, retard.

— [illegible] retarder, différer.

[illegible] hélas!

[illegible] 2. [illegible] courbé, recourbé; 2. tortueux.

[illegible] raisin ou autre fruit suspendu.

[illegible] plus utile, plus avantageux, lucratif.

[illegible] 2. [illegible] borgne; 2. faible.

[illegible] en cp. qui porte, apporte, possède.

[illegible] guerrier. [taille, combat.

[illegible] ba-

[illegible] apporté, présenté, rapporté, emporté.

[illegible] champ de bataille.

[illegible] 2. [illegible] amuser; 2. apaiser.

[illegible] s'occuper de qc. pour passer le temps, pour attendre, s'amuser, attendre.

[illegible] faire attendre qn. pour le paiement, entretenir qn. d'espérances, amuser, apaiser.

[illegible] en cp. qui pend, suspend, qui attire. [trayant.

[illegible] at-

[illegible] suspendu; chose suspendue, p. ex. pendant d'oreilles, lustre etc..

— [illegible] suspendre.

[illegible] cri, lamentation. [suspendu.

[illegible] pendu,

[illegible] agir injustement. [faire chasser.

[illegible]

[illegible] chasser.

[illegible] surprendre quelques paroles de qn., tirer les vers du nez à qn..

[illegible] pêcher.

[illegible] vestibule.

[illegible] chasseur.

[illegible] métier ou occupation du chasseur.

[illegible] 2. [illegible] aide, secours, assistance; 2. aide, auxiliaire, défenseur.

[illegible] secourable. [de la main.

[illegible] paume

[illegible] prendre, saisir.

[illegible] s'enfler.

[illegible] l'intérieur de la joue.

— [illegible] parler avec volubilité.

[illegible] retourner, revenir; retour. [tourner.

— [illegible] re-

[illegible] parties naturelles.

[illegible] femme.

[illegible] Europe.

[illegible] européen.

Ավուգաթ. (փաստաբան.) իրաւաբան. avocat.

Ավուգաթլըգ, գ. (փաստաբանութիւն.) դատական իրաւունք. profession d'avocat.

Ատ, գ. անուն, 2. անուն. համբաւ. nom; 2. renommée.

— գօյմագ. } անուն դնել. անուա-
— վէրմէք. } նել. կոչել. donner un nom, nommer.

— չըգարմագ. } խայտառակել. համբաւը
— գօդուլամագ. } աղարտել. նախատ-ել. diffamer, blâmer.

Ադա, գ. կղզի. île.

— թավշանը. ճագար. lapin.

— չայը. եղեսպակ. sauge.

— բալըղը. կէտ (ձուկն). մեծամարմին ձուկն. baleine.

Ա'տա, ա. յ. 'ատա, էլ:

'Ատա, ա. անց գոր լոյծ. սահմանն. il a passé outre.

Մա-'ատա. արտաքոյ մնացեալները. մնացորդ. 2. առերբ զատ. բացառեալ զատ. բաց է. արտաքոյ զատ. եւ ալ աւելի ինչ. հանդերձ այնու. յայնր առաւելագոյն կերպ. ce qui reste (en dehors), reste; 2. outre, excepté, hors, hormis, sauf.

Զաւաիտ մա-'ատա. բաց յայսմանէ. հանդերձ այնու. եւ աւելորդ. en outre, en plus, au surplus, d'ailleurs.

Ատագ, գ. ուխտ. խոստում. voeu, promesse.

— էթ. ուխտել. faire voeu.

'Ատալէթ, ա. յ. 'ատէ(թ), էլ:

'Ատալէ(թ), ա. արդարութիւն. 2. անկեղծութիւն. ուղղութիւն. justice, équité; 2. droiture, probité.

'Ատալէթլի, գ. արդար. արդարակորով. juste, équitable.

'Ատալէթլիլիք, գ. արդարութիւն. ուղղութիւն. justice.

'Ատալէթսիզ, գ. անիրաւ. injuste, inique.

'Ատալէթսիզլիք, գ. անիրաւութիւն. injustice, iniquité.

Ադալը, գ. (կղզեցի.) բնակիչ կղզւոյ. insulaire.

Ատամագ, գ. ուխտել. խոստանալ. faire voeu, promettre.

'Ատան, ա. ծովեզր. գետեզր. bord (de la mer), rive (d'un fleuve).

Ատապ, ա. տես Ատապ:

Ատապ, ա. յ. էտէպ, էլ. բարք. վարք ևայլն. 2. կանոնք. կարգք. ծէսք. 3. պատուասիրութիւնք. ֆիզանկք. 4. բանաստեղծական արուեստք. bonnes moeurs; 2. règles, préceptes, cérémonies; 3. compliments; 4. les belles lettres, la littérature.

'Ատավէ(թ), ա. թշնամութիւն. ոխակալութիւն. inimitié, hostilité.

— էթ. թշնամանալ. être ennemi de qn..

'Ատավէթլէշմէք, գ. թշնամանալ ընդ միմեանս. être ennemis les uns des autres.

Ա'տատ, ա. յ. 'ատէտ, էլ:

Ա'տատը ասլիյէ. բացարձակ թուական. nombres cardinaux.

Ա'տատը թէվզի'իյէ. բաշխական թուական. nombres distributifs.

Ա'տատը վասֆիյէ. դասական թուական. nombres ordinaux.

Ա'տատը քէսրիյէ. կոտորակ թուական. nombres fractionnaires.

'Ատէ(թ), ա. էլ. 'ատէթ, յ. սովորոյթ. սովորութիւն. 2. սովորութիւն. կարգ. օրէնք. habitude; 2. coutume, usage reçu et suivi.

— էթ. սովորել. սովոր լինել. s'habituer, prendre l'habitude.

— էտինմէք. սովորութիւն առնել. contracter l'habitude.

'Ատէթտէն թաշրա } արտաքոյ
'Ատէթտէն խարիճ } կարգի. նոր-օրինակ. արտասովոր. hors d'usage, extraordinaire, insolite.

Խարիգը 'ատէ. արտաքոյ կարգի. extraordinaire.

Զէտ խիլաֆը 'ատէ. հակառակ կարգի սովորութեան. անսովոր. contre l'usage, insolite.

'Ատէթա, ա. } ըստ սովորութեան.
'Ատէթէն, ա. } սովորաբար. comme d'usage, d'après l'habitude, ordinairement.

Ա'տէլ, ա. (գիատէ 'ադիլ.) արդարագոյն. plus juste, équitable.

Ատէմ, ա. էլ. ատէմ, յ. մարդ. անձն. ար. homme, personne.

— էէրինէ գօյմագ (իմպ. թիմագ, ադամագ). գնահատել համարել. faire cas de qn., estimer.

— [illegible] mandragore.

[illegible] le genre humain.

[illegible] ne pas exister, ne se trouver nulle part; manque; néant, absenee totale, manque; 2. pauvreté, indigence; 3. non-, in-.

[illegible] impuissance.

[illegible] incompatibilité.

[illegible] accord.

— [illegible] anéantir, réduire à rien.

[illegible]

[illegible] en homme, comme homme.

[illegible] humain; 2. homme.

[illegible] de rien.

[illegible]

[illegible] néant.

[illegible] nature humaine; 2. humanité, civilité.

[illegible] petit homme.

[illegible] Eden.

[illegible] stupide.

[illegible] nombre; 2. pièce.

[illegible] nombre entier.

[illegible] nombre mixte.

[illegible] nombre carré.

[illegible] nombre cubique.

— [illegible] compter, estimer.

[illegible] numéral, numérique.

[illegible] feu.

[illegible] pas; 2. trace; 3. pas.

— [illegible] pas à pas.

[illegible] faire des pas, marcher; 2. mesurer par des pas.

[illegible] qui fait des pas, qui marche bien.

[illegible] ordinaire, usité, commun.

[illegible] ennemi.

[illegible] juste, équitable; 2. qui se détourne, qui dévie du droit chemin; 3. égal, pareil.

[illegible] égal, pareil, semblable, bien proportionné.

[illegible] avec justice, équitablement; 2. modéré.

[illegible] justice, équité.

[illegible] pauvre, indigent.

[illegible] in-.. sans.. privé de...

[illegible] invraisemblable, improbable.

[illegible] infidèle.

[illegible] nombreux, plusieurs.

[illegible] part, lot, ce qui échoit à qn..

'Աստիր, ա. խաբէ ստախօս. grand menteur.

'Ասպ, ա. արդարութիւն. 2. հաւասարակշռութիւն կշիռ. justice, équité; 2. équilibre.

— Էյլէմէք. առնել արդարութիւն. արդարութեամբ դատել. être juste, juger avec justice.

Ադլանմագ, գ. անուանել. nommer.

Ալլը, գ. անուանեալ. 2. անուանի. հռչակաւոր. nommé; 2. célèbre.

— սայը իլէ. իւրաքանչիւր յանուանէ. chacun par son nom.

— սանըլը. անուանի. renommé, célèbre.

'Ադլի(յ), ա., ար. 'ադլիյէ, էփ. արդարութեան. de (la) justice.

'Ադլիյէ(Թ), ա. Մեծ ժողով ատեան Բարձրագոյն Օսմանեան դրան. le conseil suprême de la Sublime Porte. [pas.

Ադմաք, գ. քայլել. faire des

'Ադու, ա. եւ. ա'տա, 'ադուվ, 'խասմ, յն. ա'տաճ, նոյն. յն. թշնամի. ennemi.

'Ադուվի ճան. մահացու թշնամի. ennemi mortel.

'Ադվա, ա. փոխանցանելի ախտի հիւանդութեան. ժանտախտի ցաւոյ. propagation d'une maladie qui se gagne, contagion.

Ադսըզ, գ. անանուն. 2. աննշան. sans nom, anonyme; 2. obscur.

— փարմագ. մատանեայ մատն. doigt annulaire.

'Ադդ, ա. թուել. արկանել ի համար. 2. հաշիւ. 3. թիւ. 4. կարծիք. դատաստան վերայ ինչ. compter; 2. calcul; 3. nombre; 4. opinion, jugement porté sur qc..

— էթ. թուել. համարել. գնել դրել. հաշուել. 2. ածնել ընդ (արդարս). calculer, compter, supputer, estimer; 2. compter qn. parmi.

Ադ-աշ, գ. (ադաշ, ա.) անուանակից. համանուն. qui a le même nom, td. homonyme.

'Ար, ա. ամօթ. ամօթխածութիւն. 2. խայտառակութիւն. ժանտակունք. honte, sentiment de pudeur; 2. déshonneur, opprobre, ignominie.

— էթ. ամօթ համարել. avoir honte.

Արա, ա. յն. րէյ, եւ. խորհրդածք. կարծիք. 2. ձայնք. opinions, avis; 2. voix, votes.

Արա, գ. է ֆրզ. զարդարող. en cp. qui orne, ornant.

'Ալէմ-արա. որ զարդարէ զաշխարհս. զարդ աշխարհի. հռչակաւոր. քաջանուն. qui orne le monde, excellent, célèbre.

Արա, գ. մէջ. միջոց. մէջ. անկըցեր. միջոց. milieu, intervalle, lieu.

— երէոէ. ի մէջ. au milieu.

— սըրասըրա. երբեմն երբեմն. de temps en temps.

—յա կիրմէք. ի մէջ անկանել. intervenir, s'interposer.

Ար'ա, ա. յն. րէյ, եւ.

'Արագ, գ. քրտինք. 2. (րագը, ա.) օղի. յնք. sueur, transpiration; 2. eau-de-vie.

Արագգ, ա. (գիւտէ բէգին.) նրբագոյն. բարակ. աւելի. plus mince, plus fin.

Արագը, գ. (րագը, ա.) յնք. eau-de-vie.

'Արագիյէ(Թ), ա. { (Թագիե.)

'Արագ-չին, գ. { գդակ ներքին ՝ փոխան. calotte qui se met sous le bonnet.

Արաէէէէ, գ. զարդարիչ. որ գեղեցիկ կացնէ. ornant, embellissant.

Արաէէ, գ. (ափշի զէրզէլիկ.) զարդարանք. զարդարելու. ornement, décoration.

Արաէիշ, գ. զարդարելու. առնել է յարդ եւ է զարդ. զարդարանք. action d'orner, ornement, embellissement.

Արազ. ա. յն. արզ, եւ.

Ա'րազ, ա յն. } 'աւրուզ, յն.

'Արազ, եւ. } դիպուած. 2. պատահումն. դիպուածոյ. accident; 2. cas fortuit, hasard.

Ա'րազ. ա. յն. 'էրզ, եւ.

Արազաթ, ա. նոյն. յն. արզ, եւ.

'Արազըն, ա. է դիպուածոյ ինչ. par hasard, par accident.

Արազի, ա. յգ. արզ, եւ.

Ա՛րազի(յ), ա. դիպուածոյ. accidentel.

'Արաիզ, ա. յգ. 'արիզ, եւ. դէպք. պատահարք. accidents.

'Արաբա, ա. յգ. 'արուպ, եւ.

'Արայիզ. ա. յգ. 'արիզէ(թ), եւ.

Արալամագ, ա. համոզանելր ան- կանել. համոզել ի խաղաղութիւն. se placer au milieu, s'interposer, séparer (les combattants).

Արալըգ, ա. միջոց. անջրպետ. intervalle, interstice.

— արալըգ. երբեմն երբեմն. de temps en temps.

Պու արալըգտա. ի նմին ժամա- նակի դեռ. en attendant, sur ces entrefaites.

Արաճիֆ, ա. յգ. իրճաֆ, եւ. հասարակ ասոյթ. խռովիչ լուր. nouvelles populaires, bruits alarmants, faux bruits.

Արամ, գ. հանգիստ. հանդար- տութիւն. խաղաղութիւն. repos, tranquillité.

— էթ. } հանգչիլ. se re-
— պուլմագ. } poser.

Արամա, ա. խնդիր. խուզարկու- թիւն. recherche.

Արամագ, ա. (փնտռել.) խըն- դրել. խուզել. որոնել. հարցանել. chercher, rechercher, examiner, interroger.

— թաբտըրմագ. խոյզ եւ խնդիր առնել. rechercher, faire des recherches.

Արամիշ, } գ. հանգիստ. հան-
Արամիշլը. } դարտութիւն. խա- ղաղութիւն. repos, paix, tranquillité.

Արամիտէ, գ. հանգստացեալ. խա- ղաղ. հանդարտ. qui se repose, tranquille, calmé.

Արամկեահ, գ. հանգստարան. կայք. դադարք. lieu de repos, séjour.

Արայըճը, ա. խնդրող. chercheur.

Արայըշ, ա. խուզարկութիւն. recherche.

Արայըշտըրմագ, ա. յապաւել աւելորդս ձայներց խօսանի. raccourcir.

Արանմագ, ա. խնդրեալ լինել. 2. ի խնդիր լինել. être recherché; 2. demander qc..

Ա՛րաշ, ա. յգ. 'արշ, եւ.

Արաշմագ, ա. խնդրել զմիմեանս. se chercher l'un l'autre.

Արաշտըրըճը, ա. հետաքննիչ. յածիչ. fureteur.

Արաշտըրմա, ա. խուզարկութիւն. 2. լրտեսութիւն զննողական. recherche; 2. reconnaissance.

Արաշտըրմագ, ա. խոյզ եւ խնդիր առնել. 2. լրտեսել. 3. տալ խնդրել զմիմեանս. faire des recherches, rechercher; 2. reconnaitre; 3. faire chercher l'un l'autre, faire rechercher.

'Արագ, ա. յգ. 'արէգ, եւ.

Արաբա, ա. կառք. 2. ոտեղեն թինդ. (փոքրիկ կառք մանկանց.) voiture, chariot; 2. petit chariot pour apprendre à marcher aux enfants.

Եիւք — սը. սայլ. chariot (de transport).
Թօփ — սը. սայլակ զարտըրաշա- կան թնդանօթոյ. affût de canon.

Արաբաճը, ա. սայլորդ. կառա- վար. կառապան. 2. սայլագործ. charretier, voiturier, cocher de fiacre; 2. charron.

Արաբաճըլըգ, ա. կառավարու- թիւն. վարումն սայլորդի. 2. սայլա- գործութիւն. l'art de mener une voiture; 2. charronnage.

'Արասա, ա. յգ. արսա(թ), եւ.

Ա՛րաս, ա. յգ. 'արուս, եւ.

Արասթէ, գ. զարդարեալ. յար- դարեալ. orné, arrangé.

Արասթէլիք, ա. } զարդարանք.
Արասթէկի, գ. } զարդարելն. ornement, arrangement.

'Ար'ար, ա. (Թիւրքէնճէ արտըճ ադաճը. տաղ սէլվիսի.) լեռնային նոճի. բս. genièvre (cupressus montanus).

'Արաֆ, ա. միջոցի ընդ արքայու- թիւն երկնից եւ ընդ դժոխս. (քաւա- րան). séparation ou mur entre le paradis et l'enfer, (purgatoire).

Արգ, ա. հուն գետոյ. lit d'un fleuve.

Արգա, ա. թիկունք. ողն 2. թի- կունք. պաշտպանութիւն. 3. պաշտ-

գան. օգնական. dos; 2. appui, protection; 3. protecteur.

— ըլ. } թիկունք ըլլալ.
— առնել. } պաշտպանել. protéger, soutenir qn.

Արդաւորանալ, չ. շալակնելու. շալկել. mettre sur son dos, se charger.

Արդաւոր, ա. թիկնեղ. թիկնաւէտ. 2. որ ունի օգնական, թիկնաւոր. aux épaules larges; 2. bien soutenu, bien protégé.

Արդան, ա. դար է լեռ կամ սար լերան. versant ou pied d'une mantagne.

Արդաւանաւ, ա. ընկեր. camarade, compagnon.

Արդերը. } ա. (ոսկերը. ա.) ու
Արդաւորի } է լեռ. կողմնակի. խոտորնակի. de côté, de travers, en biais, obliquement.

— երթալ. խոտորնակի քալել. aller de travers.

Արդ, ա. եղ. արտաղ, արտաքի, ...զ, յէ. արտաքոյ, եւ. յէ. երկիր. 2. երկիր. հող. գետին. 3. երկիր. գաւառ. աշխարհ. terre; 2. terre, sol, terrain; 3. terre, pays, contrée.

Գնդակ երկրի արդ. երկրագունդ. globe terrestre.

'Արդ, ա. յանդիման առնել. մատուցանել. ցուցանել կամ է դնել. առաջարկութիւն. յայտարարութիւն. 2. լայնութիւն. 3. (երկրագրական) լայնութիւն. 4. տեսութիւն. présenter, présentation, exposer, exposition, exposé; 2. largeur; 3. latitude (géographique); 3. revue.

— ել. առաջին դնել. յանդիման կացուցանել. ցուցանել. մատուցանել. ընծայել. 2. յայտ առնել. ծանուցանել. présenter, proposer, offrir; 2. dénoncer, notifier.

'Արդը մահեղը. (= մահեղը.) ծէր աղէրսանք. adresse.

'Արդը միւտատետ. բողոք. protestation.

'Արդը շեմալի. հիւսիսային լայնութիւն. latitude nord.

'Արդ օտասը. արքայ ատենիցիցուն. salle d'audience.

Արդա, ա. (ադամ դաւթեան.) ծառոց ծառոց. certain ver qui ronge les arbres (teres arda).

'Արձն, ա. ըստ լայնութեան. en large.

'Արդեղ, ա. կարծր. թանձր. խոշոր. dur, ferme, gros, épais.

Արդի(յ). ա. երկրի. երկրաւոր. de (la) terre, terrestre.

Արդիւ, ա. իղձ. փափաք. տենչանք. ցանկութիւն. կամք. désir, souhait, convoitise, appétit, volonté.

— ել. } փափաքել. տենչալ. ցանկանալ.
Արդիւլէմէք, } désirer, souhaiter, convoiter.

Արդիւլէնմէք, ա. ցանկալի, ցանկացեալ ըլլալ. être désiré, souhaité.

Արդիւլի, ա. } ցանկացող. փափաքող. qui désire, désireux.
Արդիւմէնտ, ա. }
Արդիւքեար, ա. }

'Արդ-կեահ, ա. զօրահանդէս. place des revues.

'Արդուհալ, ա. աղերսագիր. խնդրագիր. requête, pétition, supplique.

Արէճ, ա. որ. եղ. 'էօքսէն, յէ. 'աքսադ, եւ. կաղ ի ծնէ. boiteux de naissance.

'Արէճ, ա. կաղալ. կաղութիւն. boiter, être boiteux, défaut du boiteux.

'Արէճմէք, ա. կաղալ. boiter.

Արէնա. աւազ. arène, sablon.

Արէնաքը, ա. աւազուտ. sablonnier.

Արէնակ, ա. որ բեռն, բառնայ. porteur.

'Արէպ, ա. եղ. արապ, 'ալարապ, յէ. ա'արապ, եւ. յէ. արաբացի. սեւ. 2. ժողովուրդ Արաբիոյ. 3. Արաբիա. arabe, nègre; 2. peuple arabe; 3. Arabie.

'Արէպ (թ), ա. երագ հոսանք ջուրց. 2. հոգի. cours rapide d'eau; 2. âme.

'Արէպի(յ), ա. որ. 'արապիյէթ. եւ. արաբական. 2. բարբառ Արաբացւոց. arabe, arabique; 2. langue arabe.

'Արէպիյէթ, ա. յէ. արէպիյէթ(թ), եւ. իրք, բանք, ասացուածք Արաբացւոց. choses, objets, phrases arabes.

'Արէպիսթան, ա. Արաբիա. Arabie.

'Արէպլիք, ա. ազգ Արաբացւոց. nationalité arabe.

'Արէպճէ, մ. ի լեզու Արաբացւոց. արաբարէն. en arabe, arabe.

Արէաթէ, զ. տե՛ս Արաաթէ։

Ա՛րէֆ, ա. (գիտակ 'արիֆ.) քաջտեղեակ. իմաստուն. գիտնական. qui connait très-bien une chose, qui a beaucoup de connaissances.

'Արէֆաթ, ա. անուն լերին կայ որ ի Մեքքէ. Arafat.

'Արէֆէ(թ), ա. յառաջընթաց օր Պայրամի կամ տօնի իրիք. veille de Beïram, veille d'une fête.

Արը, զ. մեղու. abeille.

Աթ — արը. բոռն. taon.

Եապան — արը. պիծակ. guêpe.

Էշէք — արը. բոռ. bourdon.

— գուշու. մեղուակեր. guêpier, mangeur d'abeilles.

— գօվանը. փեթակ. մեղուանոց. panier, ruche.

Արը, զ. մաքուր. սուրբ. pur, propre; sacré.

Արըգ, զ. նիհար. նուրբ. maigre, mince.

Արըգլա(թ)մագ, մ. նիհարանալ. նուազել. amaigrir, maigrir.

Արըգլանմագ, մ. նուազել. նիհարել. maigrir.

Արըգլանտըրմագ, մ. նիհարացնել. faire maigrir.

Արըգլըգ, զ. նուազութիւն. նիհարութիւն. maigreur.

'Արըզ, ա. ար. 'արըզա(թ), եւ. որ ի վերայ գայ, հանդիպ. պատահական. 2. (երեսք.) այտք. 3. որ առաջի դնէ, յանձնարարօն ներկայացանէ. qui survient, qui arrive, accidentel, fortuit; 2. joue; 3. qui propose, qui présente.

— օլ. դիպահել. պէպ լինել. ի վերայ հասանել. arriver, survenir.

'Արըզա(թ), ա. եւ. եւ. 'աւարըզ. յն. 'արըզ. եւ. պատահական իրք. ցաւք. հիւանդութիւն, չարիք եւ այլ յանկարծական դէպք. 2. ախտանշան. chose accidentelle, telle qu'une maladie ou un malheur ou tout autre accident imprévu; 2. symptôme.

'Արըզէն, ա. ի դէպս իմն. դիպուածով. accidentellement, par accident.

'Արըզի(յ), ա. ար. 'արըզիյէ, եւ. պատահական. դիպահական. 2. ախտագոյց. accidentel, fortuit; 2. symptomatique.

Արըթմագ, մ. մաքրել. nettoyer.

Արըլըգ, զ. մաքրութիւն. սրբութիւն. propreté, pureté, sainteté.

'Արըմ, ա. թագուցեալ. caché.

Արընմագ, մ. մաքրուիլ. être nettoyé.

Արըշ, զ. (= արշ.) բազուկ. 2. կանգուն. 3. (Հիւս.) առեղ. 4. (արգաւ.) թելքն. bras; 2. aune, palme; 3. lame, chaine d'un tissu; 4. trame d'un tissu.

Արըշլամագ, մ. չափել կանգնով կամ թզով. mesurer à l'aune ou au palme.

'Արըա, ա. բաժնեալ. անջատեալ. disjoint, écarté.

Արթագ, զ. մնացորդ. 2. աճումն. յաւելուած. le restant, reste; 2. augmentation, crue.

— գալմագ. մնալ. 2. փրծանել. 3. աճել. բազմանալ. rester; 2. échapper; 3. augmenter, croître.

Արթան, զ. մնացորդ. restant, reste.

Արթէմօն. (Թիւ. Ժանյոյ.) յալ առագաստաձողոյ. vergue.

Արթըգ, զ. մնացորդ. 2. առաւել. յայժ. եւ եւս. եւ պակաս. 3. ալ այլ եւս. ալ երբեք. 4. ասկէ վերջ անդի աւելի. le restant, reste; 2. plus, davantage; 3. ne plus, ne jamais; 4. dorénavant, désormais.

Արթըը(ըը)լմագ, մ. յաւելուլ, յաւելել լինել. յաւելուլ աճել. être ajouté, augmenté; augmenter, s'accroître.

Արթըըրըշմագ, մ. առաւելագոյն գին տալ. surenchérir.

Արթըրմագ, մ. աճեցուցանել. յաւելուլ. առաւելուլ գին. accroître, augmenter, enchérir.

Արթմագ, մ. աճել. յաւելուլ. բազմանալ. 2. մնալ. ներեալ մնալ. croître, augmenter; 2. rester, être de reste.

'Արի, ա. եւ. 'ուրեաթ, յն. մերկ. 2. ազատ. ի վեր. զերծ. մաքուր. nu; 2. exempt, franc, libre, pur.

'Արիզ, ա. լայն. ընդարձակ. 2. առատ. [illegible]. large, spacieux; 2. copieux, nombreux.

— էթ. լայնել. ընդարձակել. élargir, rendre spacieux.

'Արիզա(թ), ա. եզ. 'արազիզ, յհ. աղերսագիր. խնդիր [illegible]. pétition, supplique.

'Արիճ, ա. որ ելանէ ի վեր. համբառնայ. qui monte, qui s'élève.

'Արիմ, ա. յանդուգն. ժպիրհ. 2. խիստ ցուրտ. audacieux, insolent, pétulent; 2. très-froid.

'Արիյէթ(թ), ա. յանձն տուեալ կամ առեալ իրք. 2. փոխ. chose prêtée ou empruntée; 2. emprunt, prêt.

— է վէրմ. փոխ տալ. prêter.

— է ալմ. յանձն առնուլ. emprunter.

'Արիյէթէն, ա. ա— ժամանակաւ. temporairement.

'Արիյէթի(յ), ա. (էյրէթի, ա.) յանձն տուեալ. առեալ. 2. ժամանակեայ. 3. [illegible]. prêté, emprunté; 2. temporaire; 3. factice, postiche.

'Արիյէթ-սէրա, պ. աշխարհ. le monde d'ici-bas.

'Արուս, ա. հարսն. fiancée.

'Արիքէ(թ), ա. եզ. 'արայիք, յհ. բարք. [illegible]. nature, caractère, naturel.

'Արիֆ, ա. ընդ. եզ. 'աւարիֆ, յհ. որ գիտէ. ճանաչող. իմաստուն. qui sait, qui connaît, connaisseur, bon entendeur.

'Արիֆ, ա. ալ. եզ. 'ուրէֆա, յհ. գիտուն. հմուտ. [illegible]. connaisseur, bon entendeur.

'Արիֆանէ, պ. իմաստութեամբ. [illegible]. 2. (Հէրֆանէ. ըրֆանէ. րէֆանէ, ա.) հանգանակ. avec intelligence, ingénieusement, en connaisseur; 2. écot, quote-part, contribution.

'Արիֆէ(թ), ա. եզ. 'աւարիֆ, յհ. երախտիք. բարերարութիւն. պարգև. 2. յառաջընթաց օր Պայրամի. bienfait, grâce, faveur, don; 2. veille de Beïram.

'Արլանմագ, չ. ամաչել. շիկնել. avoir honte, être honteux, rougir.

'Արլանմազ, չ. անամօթ. impudent, éhonté.

'Արլանդըրմագ, չ. ամաչեցուցանել. rendre honteux, confondre.

'Արգ, չ. [illegible]. canal, rigole (faite pour arroser un jardin, un champ).

'Արգալամագ, չ. (շարժել) թօթափել. 2. գրգռել. քաջալերել. [illegible]. secouer, mettre en mouvement, agiter avec force; 2. exciter, encourager, réveiller qn. en le secouant.

'Արգալանմագ, չ. թօթափիլ. [illegible]. se secouer.

'Արգաճ, | չ. [illegible]. trame d'un
'Արգաջ, | tissu.

'Արգաճլամագ, չ. [illegible]. tramer.

'Արժա, ա. եզ. 'արքէմ, ա—.

'Արմա, չ. զինանշան. 2. [illegible]. les armes, armoiries; 2. gréement.

'Արմուտ, չ. տանձ. poire.

— աղաճը. տանձենի. poirier.

'Արնաւուտ. Ալպանիացի. Albanais.

'Արնաւուտլուգ, չ. Ալպանիա. Albanie.

'Արշ, չ. կանգուն. aune.

'Արշ, ա. եզ. 'արուշ, 'ուրուշ, յհ. գահ. աթոռ. 2. իններորդ երկին. trône; 2. le neuvième ciel.

'Արշըն, չ. կանգուն. aune.

'Արշընլամագ, չ. չափել կանգնով. mesurer à l'aune.

'Արշընլըգ, չ. [illegible]. 2. [illegible]. morceau de drap etc. d'une aune; 2. prix d'une aune de drap.

'Արուզ, ա. եզ. 'արազ, յհ. [illegible]. 2. (= 'իլմ 'արուզ.) [illegible]. 3. [illegible]. dernière partie du premier hémistiche; 2. art métrique; prosodie; 3. sens d'un discours. [illegible]. rot.

'Արուղ, չ. ([illegible].) [illegible].

'Արուղ-դէն, չ. որ [illegible]. qui cause le rot.

'Արուս, ա. եւ. 'արայիս, յգ. հարսն. խօսեալ. fiancée.

'Արուսի(յ), ա. հարսանեաց. de(s) noce(s), nuptial.

'Արուսլըք, գ. հարսնութիւն. 2. հարսանիք. état de fiancée; 2. noce(s).

'Արսըզէ(թ), ա. չարաբաստ. ձախաբախտ. malheureux, à qui rien ne réussit.

'Արուֆ, ա. գիտող. տեղեակ. գիտուն. qui connait, qui sait, savant.

'Արզ, ա. առուգութիւն. զուարթութիւն. ցնծութիւն. vivacité, enjouement, gaieté.

'Արպէտէ(թ), ա. խռովարար ըլլալ. աղմուկ. խռով. կագ. կռիւ. être tapageur; tapage, querelle, conflit.

'Արպէտէ-ճու, գ. կռուարար. խռովարար. querelleur, tapageur.

'Արպուն, ա. (փէյ.) առհաւատչեայ. arrhes.

'Արա, ա. հեռացուցանել, հանել ի տեղւոյն. éloigner, ôter de sa place.

'Արսա, ա. եւ. 'արսատ, յգ. գաւիթ. բակ. 2. տեղի. վայր. 3. դաշտավայր. [illegible] դաշտ. մարտադաշտ. ասպարէզ. 4. գետին. երկիր. [illegible]. enclos, cour d'une maison; 2. place, emplacement; 3. plaine, champ, champ de bataille, arène; 4. sol, terrain.

'Արսայի արասաթ. } [illegible]
'Արսաթու-լ-ճէմ'. } [illegible]. le champ où aura lieu le jugement dernier.

Արսըզ, փ. անամօթ. impudent, [effronté.

Արսըզլըք, փ. անամօթութիւն. impudence, effronterie.

Արսլան, փ. (ասլան, ա.) առիւծ. lion.

Արտ, փ. յետին կողմ. յետոյք. le derrière.

— գափու. յետոյ դուռն. 2. ներքնադուռն. porte de derrière; 2. dégagement.

— ըմճա. զհետ իմ. derrière moi.

— ը սըրա. յետոյ. զնի. զկնի. à la suite, après. [rière.

— տան. յետոյ կողմէ. par derrière.

Արտա, փ. քանդակագործի. burin.

Արտըճ (արդըճը), փ. գի. գիհի. genièvre.

— գուշու. (թռչնոց.) [illegible]. grive.

Արտըն, փ. յետս. en arrière, à reculons.

— արտըն կիթմէք. յետս յետս երթալ. aller à reculons.

Արտարըզ արտարըզ, փ. անդադրաւ. անդադար. sans cesse, sans relâche.

'Արրատէ(թ), ա. [illegible] քար [illegible]. sorte de machine de guerre pour lancer des pierres.

'Արրէ(թ), ա. արիութիւն. քաջութիւն. courage, bravoure.

Արփա, փ. գարի. գարեհատ. orge; grain d'orge.

— էմինի. ոստիկան, [illegible] ի [illegible] արքունի. l'intendant des fourrages pour les écuries du Sultan.

— սույու. (գինւ.) [illegible]. գարեջուր. bière.

Արփալըք, փ. [illegible]. (orgerie) revenu additionnel accordé aux gouverneurs de quelques provinces.

Արփաճը, փ. [illegible]. հմայ հարց. devin qui prédit l'avenir au moyen de l'orge.

Արփաճըք, փ. (գարեկ.) [illegible]. orgelet.

— սօղան. [illegible] սոխ. échalote.

'Արք, ա. շփել. frotter.

Ափ, փ. մասնիկ [illegible] ածականաց. particule qu'on place avant les adjectifs pour leur donner une plus grande extension.

— աք. համակ սպիտակ. tout blanc.

— անսըզ. } յեղակարծումն.
— անսըզըն. } tout subitement.

Ափալ-թափալ, փ. շտապ տագնապաւ. précipitamment.

Ափարթմաք, փ. [illegible]. [illegible] ի [illegible]. accrocher, attraper.

[illegible], ն. [illegible]. enlever.

[illegible], ն. [illegible] écarter les jambes.

[illegible], ն. [illegible]. éternuer.

[illegible], ա. [illegible]. démon mâle du genre du Goul.

[illegible]

[illegible]

[illegible] chancre.

[illegible] 2. [illegible] qui s'applique avec assiduité à.., assidu; 2. qui reste continuellement dans un lieu, qui n'en bouge pas.

[illegible] vil, homme de rien, de peu.

[illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] renverser, intervertir, mettre à rebours, faire le contraire; inversion, renversement de l'ordre; 2. réfléchir, réverbérer, refléter, venir à l'oreille de qn.; écho; reflet, répercussion; 3. contraste, le contraire.

[illegible] réaction.

[illegible] réagir.

[illegible] parasélène.

[illegible] parélie.

[illegible] contre-sens.

[illegible] 2. [illegible] à rebours, au contraire, dans le sens inverse; 2. vice versâ.

[illegible] refléter, réfléchir.

[illegible] 2. [illegible] contraire, opposé; 2. défavorable.

[illegible] 2. [illegible] opposition, contrariété; 2. adversité.

[illegible] horizons, parties du monde, contrées, pays du monde.

[illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] horizontal; 2. qui court le monde, vagabond; 3. universel.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 2. [illegible] s'abstenir de tout ce qui est illicite ou indécent; vie chaste; 2. chasteté, continence.

[illegible]

[illegible] 2. [illegible] malheur, calamité, mal; 2. belle maitresse.

[illegible] hernie chez les femmes.

[illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] bravo! parfait! c'est bien! 2. approbation, applaudissement; 3. créer; le créateur.

— [illegible] applaudir, approuver, louer.

[illegible] 2. [illegible] création; 2. créature, le monde.

[illegible] le créateur.

Աֆէրինիշ, գ. ստեղծեալ. 2. արարած. ստեղծուածք. աշխարհ. créé; 2. créature, création, le monde.

Աֆէրինիշլէր, գ. յգ. աֆէրինիշ, եւ. արարածք. les créatures.

Աֆէրինիշ-քեար, գ. արարիչ. le créateur.

'Աֆիյէթ, ա. ողջութիւն. առողջութիւն. bonne santé.

— պուլմագ. առողջութիւն հաստատել. recouvrer la santé, être rétabli.

— օլսուն. }(Ճաշողներու ըսուի.)
— լէր օլա. } Կերածնիդ յանուշ ըլլայ. grand bien vous fasse!

Աֆիթապ, գ. արեգակն. le soleil.

Աֆիթապէ, } գ. ջրցան. arrosoir.
Աֆիթաւէ, }

Աֆիլ, ա. չէ յայտնի լինել. աներեւ. qui a disparu, qui n'existe plus, invisible.

Աֆյօն, ա. (խաշխաշի օթուն հիւթ. բուժական ամիւղ.) ափիոն. opium.

'Աֆուվվ, ա. ներող. խիստ ողորմած. արտաքոյ. qui pardonne toujours, très-clément, très-indulgent.

'Աֆիֆ, ա. որ. աֆիֆէ(թ). էգ. եւ. 'աֆաիֆ, յգ. զգաստ. առաքինի. chaste, vertueux.

'Աֆըլա, ա. ողջիթագ. hernieuse.

'Աֆզ, ա. ի մի տեղ ածել. ժողովել. réunir, ramasser.

'Աֆս, ա. խլել. arracher.

'Աֆվ, ա. ներել. ներումն. թողութիւն. pardonner; pardon.

— էթ. ներել. թողուլ. թողութիւն առնել. pardonner, passer qc. à qn., absoudre.

— օլունմ. թողուլ լինել. être pardonné.

— օլունաճագ. } թողլի. ներելի.
— օլունուր. } Խոտոփելի.
pardonnable, excusable.

Աֆվը 'ումումի. ամնիստական թողութիւն յանցանաց. amnistie générale.

Աֆրիգա, տ. Աֆրիկէ. Afrique.

Աֆրիգալը, տ. Աֆրիկեցի. africain.

Աֆօրօզ, (ἀφορισμός.) նզովք. բանադրանութիւն. excommunication, anathème.

Աֆօրօզլամագ, տ. նզովել. ընդ բանիւ առնել. excommunier, anathématiser.

Աֆօրօզլու, տ. բանադրեալ. excommunié.

'Աֆֆ, ա. խորշիլ ի չարեաց, ի ժխտոյ. s'abstenir de tout ce qui est indécent ou défendu.

Գ

Բառս՝ զոր ոչ գտցես ի Գ. տես ի գիրն Ղ.
Pour les mots qui ne se trouveraient pas à la lettre Գ. voir à la lettre Ղ.

Գաա', ա. տեղի տափարակ. plaine, terrain plat.

Գաա'ա(թ), ա. գաւիթ. vestibule.

Գաան, գ. խան. kan, seigneur.

Գաա'արէ(թ), ա. խոր լինել. խորութիւն. être profond; profondeur.

Գագ, տ. չոր. (fruit) sec.

Գաա'գաա'ա(թ), ա. շառաչիւն զինուց. շառաչիւն. cliquetis, bruit.

Գագըլմագ, տ. ցայրանալ. 2. սաստկախօսութիւն առնել. se fâcher; 2. gronder.

Գագըշտըրմագ, տ. խփել կռել. կռուփ հանել. gourmer, battre à coups de poing.

Գագըլ-վէրմէք, տ. խթել. խխթել. pousser, repousser.

Գագըրտագ, տ. տապակ երեսին ի ներքոյ խորովածի. 2. (խորովածի.) Ճարպ հալեալ մնացորդ. lèchefrite; 2. reste de graisse fondue.

Գաղմա, տ. թարթի փանդակ. bosselage.

— էթ. թարթի փանդակով յօրինել. bosseler.

Գագմագ, թ. խթել. 2. մխրել. հարկանել. 3. հարկանել. 4. թումբեր փոնդակ յօրինել. pousser, 2. ficher, cogner; 3. frapper; 4. bosseler.

Էլ —. ձեռք հարկանել. battre des mains.

Պաշա —. (սէրզէնիշ էթ.) յանդիմանութեամբ յերեսս հարկանել. յանդիմանել, սաստել. reprocher, gronder, réprimander.

Գագմաճը, թ. որ թումբեր փոնդակ յօրինէ. bosseleur.

Գագնուս, պ. անուն առասպելեալ թռչնոյ իրիք. nom d'un oiseau fabuleux.

Գագուլէ(թ), ա. անուն իրի անուշահոտ. cardamome.

Գագում, ա. պ. ազնուազգի. կնդեղնի. hermine, (mus armenius).

Գազ, թ. սագ. oie.

— **այաղը**. թաթ սագի. 2. գործի գնդակահան. patte d'oie; 2. tire-balle.

— **փալազը**. ձագ սագու. oison.

Գազա', ա. պիղծ բանք. propos obscènes.

Գազա, ա. եզ. ադգիյէթ(թ), յգ. մէկ (դատաստան). 2. բախտ. 3. (գատտէր.) ճակատագիր. հրամանք. 4. գաւառ, երկիր (գաւառապետութիւն). 5. դէպք. արկած. 6. հատուցանել, կատարել, լնուլ (պարտքս). sentence, jugement, arrêt d'un juge; 2. effet de l'arrêt immuable de Dieu, destinée; 3. fatalité, destin; 4. district; 5. cas, accident, malheur; 6. acquitter des dettes, acquitter des engagements.

— **իլէ**. ի դիպաց. ի պատահարաց. par accident, par hasard.

Գազայի հաճէթ էթ. } նստել ի
Գազայի հաճէթէ վարմ. } դիւրս. faire ses besoins (naturels).

Գազագ, թ. կոզակ. cosaque.

Գազաեա, ա. յգ. գազիյէթ(թ), եզ. 2:

Գազաէն, ա. ի դիպաց իմն. accidentellement.

Գազալը, թ. վտանգաւոր. dangereux, périlleux.

Գազաղը, թ. քերիչ. 2. քերիչ չափարի. racloir; 2. râpe.

Գազան, թ. (= գազղան.) կաթսայ. chaudron.

Գազանճ, թ. շահ. օգուտ. gain, profit.

— **էթ**. շահել. gagner.

— **ա ախւշմագ**. շահու զհետ երթել. chercher à gagner.

Գազանճը, թ. կաթսայագործ. chaudronnier.

Գազանճըգ, թ. կաթսայ փոքր. petit chaudron.

Գազանճըլըգ, թ. կաթսայագործութիւն. chaudronnerie.

Գազանճլը, թ. շահաւէտ. profitable.

Գազանմագ, թ. ստանալ. շահել. gagner, acquérir.

Գազանտըրմագ, թ. շահ տալ ... faire gagner, donner à gagner.

Գազավէր, ա. տես Գազը:

Գազարա, պ. դիպուածով. par hasard, par accident.

Գազաֆ, ա. նիհարութիւն. maigreur.

Գազզ, պ. ա. (խամ իփէք.) անգործ ապրշում, հումխ. (soie) grége, soie écrue ou non ouvrée.

Գազզազ, ա. (գազզէզ, ա.) հումխավաճառ. marchand de soie écrue.

Գազէվի(յ), ա. դատաւորական. de (du) juge, judiciaire.

Գազէր, ա. աղտեղի լինել. աղտեղութիւն. être sale; saleté.

Գազը, ա. եզ. գուզզաթ, յգ. (= գատը.) դատաւոր. juge.

Գազըի-ւլ-'ասքէր. (գազասքէր, ա.) դատաւոր զօրաց. juge d'armée.

Գազըի-ւլ-հաճաթ. Աստուած. Dieu.

Գազըգ, թ. ցից. ցող. pieu, poteau, pal.

— **գագմագ**. } ցող ցցել. ficher,
— **տիգմէք**. } planter un pieu.

— **եէմէք**. ի խաբս անկանել. être dupé.

— **քէսիլմէք**. փայտանալ, ընդարմանալ (ի ցրտոյ). (se) raidir, être transi (de froid).

Գազըգա ուրմագ. } վարել, հանել
Գազըգլամագ, թ. } ի ցից. empaler.

Գազըլ, թ. չուան. corde.

Գազըլըգ, թ. (= գատըլըգ.) դատաւորութիւն. 2. իշխանութիւն դատաւորի. Տե՛ս գաւառակ. emploi, charge de juge; 2. juridiction, district d'un juge.

Գազըլմագ, թ. փորուիլ, քրքրուիլ. être creusé, fouillé.

Գազըճը, թ. փորող. qui creuse.

Գազըմագ, թ. քերել (տես քերթել). 2. քերել. gratter; 2. ratisser, racler.

Գազընթը, թ. քերուած. raclure, ratissure, ràpure.

Գազաէ(թ), ա. մահ (ի հրամանաց). mort (fixée par le destin.)

Գազիյէ(թ), ա. դատաստան. վճիռ. հրամանագիր. 2. խնդ. առաջարկ, յանդ. յառաջադրեալ իրք. խնդիր. 3. անցք. դէպք. պատահար. ինչ. իրք. 4. պէտք. պահանջմունք. jugement, sentence, arrêt, décret; 2. proposition, question; 3. ce qui a lieu, événement, accident, cas; affaire, chose; 4. exigence.

Գազիպ, ա. (գաւազան.) յաղթ. իշխ. 2. (իմաստ մի էնտէր գաւառ.) սուր հատու. verge, fouet. 2. sabre tranchant.

Գազիգ, ա. չափազանց աշխատասէր վաճառական. marchand très-actif, infatigable.

Գազիգ, ա. որ հատանէ. qui coupe, qui tranche d'un seul coup.

Գազըր, ա. որ. գազըրէ, եւ. աղտեղի. անմաքուր. sale, malpropre.

Գազգան, թ. տես Գազան։

Գազմա, թ. բրիչ. pioche.

Գազմագ, թ. փորել. քրքրել. բրել. բրել ափերի խորքն. փորել (կրհոր). բրել (ակն). փորել (հիմունքն). 2. քանդակել. creuser (une fosse); (ex)caver, miner; fouger; foncer (un puits); fouiller (les fondements); saper; 2. graver en creux.

Գազմիր. կազմիր. casimir (drap).

Գազուզէ(թ), ա. բաժակ. vase à boire.

Գազզ, ա. հատանել. կտրել. couper, abattre, retrancher en coupant.

Գազտըրմագ, թ. տալ փորել. քրքրել. faire creuser, fouiller.

Գազֆ, ա. ամբաստան լինել զոք վասն շնութեան. accuser qn. d'adultère.

Գաթ, թ. դարիկոն (դան). 2. կարգ. խաւ (հողոյ). 3. դարակ. խուց (արկեղ). 4. ծալք. étage; 2. couche, lit; 3. rayon, case, compartiment; 4. pli.

Պիր —. միայարկ. à un (seul) étage.

Պիր — աստ. նոյնչափ իւս. encore une fois autant.

Պիր — քաթըլը. ամբողջ հանդերձ. un habillement complet.

Իքի —. կրկին. double.

Իքի — էթ. — էթ. } կրկնել. ծալել. plier en deux.

— գաթ. — էնտէր գաթ. — ուսթ գաթ. } բազմապատիկ. l'un sur l'autre, en se multipliant.

Ալթ —. փետնայարկ. rez-de-chaussée.

Իւսթ —. վերնայարկ. l'étage supérieur.

Գաթ', ա. հատանել. 2. ընդ մէջ հատանել. 3. հատանել անցանել (ճանապարհ). 4. սահմանել. վճիռ տալ. couper; 2. interrompre; 3. traverser, faire; 4. déterminer, décider.

Գաթ'ը ալագա. խզել յարաբերութիւն ընդ ումեք. rompre tout commerce avec qn.

Գաթ'ը թարիգ. աւազակութիւն առնել. հինահարութիւն. voler sur les grands chemins; brigandage.

Գաթ'ը ումիտ. յուսահատ լինել. անյուսութիւն. désespérer; désespoir.

Գաթ'ը մեսաֆէ. հատանել անցանել. franchir les distances.

Գաթ'ը նազար. այլուր դարձուցանել աչս. բառնալ միտս. անտես առնել. détourner les regards, ne pas faire attention, passer à un autre objet.

[illegible] sans y regarder, sans y faire attention, outre cela, en outre.

[illegible] faire un chemin.

[illegible] hyperbole.

[illegible] parallèle.

[illegible] ellipse.

[illegible] velours; 2. espèce de pâtisserie.

[illegible] nullement, point du tout.

[illegible] cavalier, hussard.

[illegible] chaîne de chameaux, de mulets, etc. attachés l'un à l'autre; 2. file.

— [illegible] attacher les bestiaux les uns à la suite des autres.

[illegible] [goutte à goutte.

[illegible] tomber

[illegible] épais; 2. dur; 3. fort; 4. très.

— [illegible] voix élevée, haute voix.

[illegible] ce qu'on mange avec le pain.

[illegible] du pain et rien avec.

[illegible] épaissir, coaguler, cailler, figer.

[illegible] (s')épaissir, se coaguler, se cailler, se figer.

[illegible] épaisseur; 2. dureté.

[illegible] se mêler, se joindre.

[illegible] habitant d'un pays.

[illegible] addition, chose ajoutée. [mêler.

[illegible] se [illegible] mêler, ajouter.

[illegible] tous, totalité.

[illegible] point du tout.

[illegible] mulet, mule. [tier.

[illegible] mule-

[illegible] qui tue, assassin, meurtrier.

[illegible] qui coupe; tranchant; 2. décisif, péremptoire; 3. sécante.

[illegible] brigand.

[illegible] décisif, péremptoire.

[illegible] réponse décisive.

[illegible] troupeau.

[illegible] d'une manière tranchante, décisivement.

[illegible] qui tue, meurtrier, homicide; 2. (poison) mortel.

[illegible] tué, assassiné.

[illegible] poudreux, couvert de poussière; 2. noirâtre. [maison.

[illegible] gens de la

[illegible] velours; 2. tapis velu.

— [illegible] amarante, passe-velours.

[illegible] meurtre, homicide, assassinat; 2. exécution (capitale), peine capitale.

— էթ. մեռցընել. 2. սպաննել. 3. գլխատել. mettre à mort; 2. tuer; 3. exécuter, supplicier.

Գաթլամագ, գ. ծալել. plier, ployer.

Գաթլանմագ, գ. խոնարհիլ. ծռիլ. 2. յանձն առնուլ. համբերել. սպասել. se courber, (s')incliner; 2. supporter, endurer; attendre.

Գաթլանդըրմագ, գ. տալ սպասել. յամել. faire attendre; accorder un délai.

Գաթլը, գ. որ ծալք ունի, յարկ. qui a un pli, des plis, qui a un étage.

Գաթլը(յ), ա. մահապարտ. այր մահու. qui mérite la peine de mort.

Գաթլկեահ, դ. տեղի կատարման. lieu de supplice.

Գաթմա, գ. յաւելուած. addition, ce qu'on ajoute.

Գաթմագ, գ. յաւելել. յաւելուլ. խառնել. 2. ընկերել. յաւելուլ ի վերայ. ajouter, adjoindre, mêler. 2. envoyer en compagnie, faire accompagner.

Էօնիւնէ —. առաջի արկանել վարել. chasser devant soi.

(Գաթըշդըր) իրար գրգռել — . հրապարակաւ ընդդէմ միմեանց. acharner l'un contre l'autre.

Կիճէլի կիւնտիւզլի. — գիշեր եւ ցերեկ աշխատ ըլլել. travailler nuit et jour.

Գաթմէր, } գ. բարդ. երկու է
Գաթմէրլի, } երկպատ. բազմաթերթ. composé, double, à plusieurs feuilles.

Գաթըլը, ա. ժլատ. խնայող. ժժէ. parcimonieux, avare.

Գաթըր, ա. կաթել. tomber goutte à goutte.

Գաթըրդաֆլը, դ. դորակ. grande bouteille, bocal.

Գաթրան, ա. կուպր. goudron, coudran, brai liquide.

Գաթրէ(թ), ա. կաթ. կաթիլ. կաթիլք, յն. կաթել. շիթ. goutte.

Գաթօլիք. կաթողիկեան. catholique.

Գաթֆ, ա. քաղել պտուղ. cueillir des fruits.

Գաիլ, ա. (գայլ. ա.) որ ասէ, խօսօղ. 2. որ հաւանի հաւանող. qui dit, parle; 2. qui consent.

— օլ. հաւանիլ. 2. շատանալ. consentir; 2. se contenter.

Գաիլէ(թ), ա. ծայր. sommet d'une montagne.

Գաիլէ(թ), ա. քուն միջօրեայ. sieste, méridienne.

Գաիմ, ա. որ. գաիմէ, իք. որ յոտին կայ. 2. ուղիղ. 3. ուղղաձիգ. ուղղորդ. 4. կայուն. հաստատուն. տեւական. 5. որ է, գոյ. qui est debout; 2. droit; 3. vertical, perpendiculaire; 5. stable, constant, durable; 5. qui existe.

Գաիմագամ. (գայմագամ, ա.) տեղապահ. 2. փոխանակ զօրավարի. caïmacan, lieutenant; 2. lieutenant général.

— օլ. յոտին կալ. 2. յառնել. 3. տեւել. կալ. մնալ հաստատուն. être debout; 2. se lever; 3. durer, persévérer, être stable.

Գաիմէ(թ), ա. իք. եւ. գաւիմէ, յգ. գաիմ, ար. (գայմէ, ա.) թղթադրամ. 2. յայտագիր. նամակ. papier-monnaie; 2. note, lettre.

Գա'իտ, ա. որ. (գաիտէ, իք.) որ նստի. qui s'assied, assis.

Գաիտ, ա. եւ. գաուտ(թ), գաւատ, յգ. որ առաջնորդէ, տանի. 2. հրամանատար զօրաց. qui conduit, qui mène; 3. commandant.

Գա'իտ, ա. եւ. } հրեշտակ պա-
Գա'իտըն. երկ. } հսկող. ange gardien.

Գա'իտէ(թ), ա. իք. եւ. գաւաիտ, յգ. (գայտէ, ա.) (գայիտէ, ա.) կարգ. սովորութիւն. օրէնք. 2. կանոն. 3. հիմն. 4. խարիսխ. usage, coutume, loi; 2. règle; 3. principe fondamental; 4. base.

— իլէ: կարգաւ. régulièrement.

Գաւ — իւզրէ. այսպէս օրինակաւ. de cette manière.

Գա'իր, ա. (անգին.) խոր. profond.

Գաիֆ, ա. դիմագէտ. physionomiste.

Գա'իֆ, ա. տարափ. averse.

Գալ, ա.
— ել. զտել. affiner, raffiner.
— ծնաղք. հալոց. creuset. [mot.

Գալ, ա. բան. խօսք. parole,

Գի(յ)լ ու գալ. (կիւ ֆթ ու կեալ.) վիճաբան. դատ. contestation, dispute.

Գալ', ա. արմատախիլ ընել. խլել. 2. կործանել. կործանումն. déraciner, arracher; 2. démolir; démolition.

Գալ'ա(թ), ա. ել. բերդ', յն. (գալէ, ռ.) ամրոցաքաղաք. ամրոց. բերդ. աւան. ville fortifiée, forteresse, citadelle.

Գալագ, ա. անհանգստութիւն. խռովութիւն. անհանգստութիւն. 2. վարանք. inquiétude, trouble, anxiété, agitation; 2. hésitation.

Գալաթլ, ա. յն. գալաթն. ել.

Գալաթա, ա. յն. գըլաաթէ(թ). ել.

Գալայ, ա. (կլայեկ.) անագ. 2. ա. մեծագոյն. լրագրան. étain; 2. gros mot, insulte, affront.

— մեծախք. } մեծամեծ
— յը գաւարնագ. } ըսել. dire de vilains ou de gros mots.

Գալայլամագ, ա. ծծանել անագով. étamer. [étamé.

Գալայլը, ա. ծծեալ անագով.

Գալայճը, ա. անագել. étameur.

Գալան, ա. մնացորդ. restant, le reste.

Գալ'ա-նշին, ա. որ բնակի ի բերդի. qui habite une forteresse.

Գալապալըգ, ա. ամբոխ. խռնումն. foule, presse.
— ել. խռնել. se presser.

Գալա(վ)ուզ, ա. տե՛ս Գըլա(վ)ուզ.

Գալ'ա-աղա, ա. հրամանատար ամրոցի. commandant de place.

Գալաֆաթ, ա. կուպրել, ծեփել նաւը կուպրաձիւթով. calfatage d'un navire.

— ել. } կպրել. ծե-
Գալաֆաթլամագ. } փել նաւը կուպրաձիւթով. calfater (un navire).

Գալաֆաթճը, ա. կպրել. ծեփել նաւը կուպրաձիւթով. calfat, calfateur.

Գալդըրմագ(թ), ա. յարուցել. շարժել. թօթափել. remuer, agiter, secouer.

Գալգան, ա. վահան. bouclier.
— պալըղը. վահանաձուկն. turbot, (rhombus maximus).

Գալգընմագ, ա. ընդդէմ յառնել. se soulever.

Գալգմագ, ա. (դըրամ.) (ելնել.) յառնել. 2. (Հարկէք.) երթալ. 3. ուռենալ. se lever; 2. partir; 3. se gonfler.

Այազա (այագ ի վերայ) — յոտն կալ. 2. ապստամբիլ. ընդդիմանալ. se lever; 2. se révolter, s'insurger.

Խաթադան — . յառնել ի հիւանդութենէ. relever de maladie.

Եիւրէք — . (սիրտն ելնել.) ի լալ խաղալ. être ému, avoir envie de pleurer.

Գալէա, ս. (= գալէէ.)
— (Թաշ.) ալկալի. potasse.
— Թուզու. աղ ալկալին. աղ. sel de soude.

Գալեան, } ա. (նարկիլէ.) ծխա-
Գալեօն, } փող պարսկական. pipe à la persane.

Գալեօն, նաւ մեծ. galion.

Գալեօնճու, ա. զինուոր նաւու. soldat de la marine servant sur un galion.

Գալէ, ա. տե՛ս Գալ'ա(թ).

Գալէթա, պաքսիմատ. galette.

Գալէճիկ, ա. փոքրիկ բերդ. բերդակ. petite forteresse, redoute.

Գալէմ, ա. ել. եղէգն, գրիչ, յն. (κάλαμος.) եղէգն. ծող. 2. գրիչ. 3. գիծ. 4. գիր. 5. դիւան. դիւանատուն. դատաստանական կառավարութեան դիւանատուն. roseau; 2. roseau taillé pour écrire, plume; 3. raie; 4. écriture; 5. bureau de chancellerie, d'administration, chambre des écrivains de l'empire.

— քէշ. քանդակել. sculpture.

Գըլ — . (խոզան.) գրիչ նկարչաց. pinceau.

Գուրշուն — . մատիտ. գրիչ [illegible]. crayon.

Թիւյ — . (փետուր գրիչ.) գրիչ սագի. plume d'oie.

Չելիք — . քանդակագրիչ. burin.
— է ալմագ. կէթիրմէք. (գրի առնուլ.) ընդ գրով արկանել. ի

գրի հանձնել. mettre (ou coucher) par écrit.

— է կէլմէզ. աննշան, դատարկ (բան). insignifiant, sans importance.

Գալէմ-զէն, ա. (քեաթիպ.) դպիր. écrivain. [mis par écrit.

Գալէմ-զէտէ, ա. ի գիր հանեալ.

Գալէմ-թըրաշ, ա. գրչահատ. canif.

Գալէմ-տան, ա. գրչաման. écritoire.

Գալէմ-րէվ, ա. (մէմլէքէ.) երկիր. վիճակ իրաւասութեան. district, pays sujet à une juridiction.

Գալէմքեար, ա. դրօշմող. փորագրող. 2. դրօշմուած. փորագրեալ. graveur, ciseleur; 2. gravure, ciselure.

Գալէմքեարլը, ա. } փորագրական.
Գալէմքեարլըգ, ա. } փորագրութիւն. (art de la) gravure, ciselure. [դպիր. écrivain.

Գալէմ-շէօր, ա. (քեաթիպ.)

Գալէնտէր, ա. կրօնաւոր (որ մօրուքն եւ գլուխն սափրէ.) religieux (rasant les cheveux et la barbe).

Գալըն, ա. (հաստ.) թանձր. ստուար. épais, gros.

Գալընլաշտըրմագ, ա. թանձրացուցանել. ստուարացուցանել. épaissir, rendre gros, épais.

Գալընլաշմագ, ա. թանձրանալ. (s')épaissir, être ou devenir gros.

Գալընլըգ, ա. (հաստութիւն.) թանձրութիւն. ստուարութիւն. épaisseur, grosseur.

Գալըպ, ա. եւ. գալըպլըգ, յն. (καλάπους.) կաղապար. 2. կաղապար ձուլելոյ. 3. հատոր. forme; 2. moule, modèle; 3. pain, brique (de savon).

— ա ուրմագ. ի կաղապար հանել. monter sur la forme.

— ա տէօքմէք. ձուլել. fondre, jeter en moule. [mouleur.

Գալըպճը, ա. ձուլիչ կաղապարի.

Գալըպլամագ, ա. յօրինել. mettre sur la forme (ou en forme).

Գալթագ, ա. կոնակ, ասպին թամբի. 2. փայտեայ թամբ. arçon de selle; 2. selle tout en bois.

Գալըճ', ա. որ ելէ ի բաց. qui arrache.

Գալայ, ա. (գալայ.) անագ. étain.

Գալիլ, ա. եւ. գալիլէ, յն. սակաւ. 2. փոքր. դոյզն. peu; 2. petit, modique.

Գալիլէն, ա. սակաւ. peu.

— գալիլէն. առ սակաւ սակաւ. peu à peu, petit à petit.

Գալլաշ, ա. (խօլաբարոյ.) լաւլաշ. աղաճոյ. un drôle.

Գալպազան, ա. որ հատանէ նենգ դրամ. դրամահատիկան. faux-monnayeur.

Գալգըմագ, ա. (բաղա.) խաղալ. 2. ոստնուլ. խայտալ. danser; 2. sauter, bondir.

Գալճը, ա. զտիչ. affineur.

Գալըմ, ա. հատանել (գրիչ. եղունգան). tailler (une plume), couper (les ongles).

Գալան, ա. մնացուած. մնացորդ. le reste, restant.

Գալմագ, ա. մնալ. կալ մնալ. rester, demeurer.

Աճէպէ, շաշա, ապտա, հայրան —. ապշել. rester stupéfait.

(Մէյտանտա) աչըգ —. բացօթեայ կալ (հրապարակ). être à découvert.

Եանընա —. անպատիժ լինել. rester impuni.

Եիւքի ալթընտա —. ընկճիլ ընդ բեռամբ. succomber sous un fardeau.

(Իշտէն) —. խափանիլ (ի գործոյն). être empèché (de faire ses affaires).

Կէրի —. յետս մնալ. 2. յամր ընթանալ (ժամանակաւ). 3. կալ մնալ. rester en arrière; 2. retarder; 3. rester (après le départ des autres).

Գալըգ —. մնալ. յաւելանալ. rester, être de reste.

Տիրի —. կեալ (յետ այլոց վախճանելոյ). rester en vie, survivre.

Ազ, գըլ —. մերձ է (կորնչել) լինել. քիչ մնաց որ (անկանել). manquer, faillir.

Ազ, գըլ գալտը. քիչ մնաց որ. il s'en est fallu de peu que, peu s'en est fallu que. [du reste.

Գալանը քի. այնպէս. au reste,

Գա՛նսատ, նմանապէս զալոց. ուր չէ, մանաւանդ եւս չէ. comment donc? d'autant plus... moins que..; à plus forte raison.

Գանձա զայլա. եթէ ինծի կախեալ ըլլար. s'il dépendait de moi.

Պապասընտան գալմազ. չէ իրն օտար է հօրը. ընմանութիւն հօրն իրեն. il n'a pas dégénéré de son père.

Վիլայէթինտէն գալմամագ. չխալ յետս ի կարգէ եւ ի կարգէ. քալել ըստ կամս անձին. aller son train.

Մէճալ, թագաթ գալմամագ. պարտասիլ. n'en pouvoir plus, être las, harassé.

Գալըմուն, ա. (պուքալէմուն.) փոփոխամորթ. caméléon.

Գալուպա, ա. կօշկաման հնացեալ. chaussure usée.

Գալչա, ա. զիստ. hanche.

Գալչագ, ա. ազդր. cuisse.

Գալպ, ա. եւ. զալուպ, յէ. (ծիւրէք. ալը.) սիրտ. 2. ծուծ. ուղեղ. 3. էական մաս իրաց. 4. կեդրոն (բանակի). 5. փոխել. 6. դարձնել. դարձուցանել. coeur; 2. moelle, noyeau; 3. partie essentielle d'une chose; 4. centre (de l'armée); 5. changer; 6. tourner.

Գալփ, ա. սուտ. նենգեալ. faux, falsifié.

— ագչէ. սուտ դրամ. fausse [monnaie.

Գալփազան, ա. տես Գալփզէն.

Գալպազանլըգ. ա. դրամակեղ-ծութիւն. fabrication de fausse monnaie.

Գալփզէն, ա. (գալպազան, ա.) որ սուտ դրամ հատանէ. 2. խարդախող. faux-monnayeur; 2. falsificateur.

Գալպտէն, ա. սրտի մտօք. cordialement, de tout (mon) coeur.

Գալպի(յ), ա. սրտի. մտերիմ. Սրտակից. de (du) coeur, cordial, intime.

Գալպլըգ, ա. սուտութիւն. խարդախութիւն. fausseté, falsification.

Գալպուր, ա. խարբալ. crible.

Գալպուրճու, ա. խարբալագործ. cribleur.

Գալպուրլամագ, ա. խարբալել. cribler.

Գալտըրըմ, ա. սալայատակ. 2. մայթ. pavé; 2. trottoir.

— էթմէք, տօշէմէք. սալայատակ յօրինել. paver.

Գալտըրըմլը, ա. սալայատակ. pavé; garni de trottoirs.

Գալտըրըմճը, ա. սալարկող. paveur.

Գալտըրմագ, ա. ամբառնալ. 2. զարթուցանել. 3. ի բաց առնուլ. 4. բառնալ. բարձրանալ առնել. 5. խափանել. lever, soulever; 2. éveiller, réveiller; 3. enlever; 4. supporter, soutenir; 5. supprimer, abolir.

Այագա —. ապստամբեցուցանել. révolter.

Ասկեր —. զօրաժողով լինել. lever des troupes, recruter.

Եէրտէն —. ի վեր առնուլ. բառնալ յերկրէ. relever, ramasser.

Եուգարը —. ի վեր ամբառնալ. 2. ի վեր առնել. élever; 2. hausser.

Էլ —. (ձեռն վերցնել.) ամբառնալ հարկանել. հարկանել. lever la main sur qn., frapper.

Պաշ —. ըմբոստանալ. se révolter.

Սուֆրա —. բառնալ զսեղան սեղանոյ. desservir.

Գալփագ, ա. խոյր. bonnet, colback.

Գալփագճը, ա. խոյրարար. խոյրավաճառ. fabricant ou marchand de bonnets.

Գալֆա, ա. աշակերտ. 2. ճարտարապետ. garçon, ouvrier; 2. architecte. [լաֆաթ:

Գալֆաթ, տես Գըլաֆէթ, Գա-

Գահալէթ(թ), ա. ծերամաշութիւն. décrépitude.

Գահգահա(թ), ա. քրքիջ բառնալ. քրքիջ. rire aux éclats; grands éclats de rire.

— էթէ (= գահ գահ) կիւլմէք. քրքիջ բառնալ. rire aux éclats.

Գահգահա, ա. արքայիկ ծ. basilic.

Գահգարա, ա. յետս ընկրկիլ. յետս յետս երթալ. յետս ընկրկելով ընթացք. reculer, marcher à reculons; reculade, retraite.

Գահթ, ա. երաշտութիւն. 2. սով. sécheresse; 2. famine.

Գահթ-տարի, գ. տմ երաշտու-թեան. année de sécheresse.

Գահիր, ա. եր. գահիրէ, իգ. եր նուաճել, ընդ լծով արկանել. qui dompte, subjugue.

— ել. նուաճել. ընդ լծով արկանել. dompter, subjuguer.

Գահիրի դեղ. անդեղեայ. contre-poison.

Գահիրէ, ա. իգ. գահիր, եր. 2. Գահիրէ. le Caire.

Գահիփ, ա. անձրեւ յորդահոսե-ղեղ. տարափ. pluie torrentielle, averse.

Գահել. ա. ապերախտել լինել. 2. չարախօսել. être ingrat; 2. médire de qn.

Գահհար, ա. որ ընդ յեռամբ նուաճէ. 2. Ամենակալն. qui subjugue; 2. le Tout-puissant.

Գահհարանէ, ա. բռնակալ. 2. բռնաբար. violent; 2. de vive force.

Գահհարիյ(յ), ա. տես Գահհա-րանէ. 1. [pit.

Գահուր, ա. զառամեալ. décré-

Գահպ, ա. լեառն մեծ. grande montagne.

Գահպէ, ա. բոզ. պոռնիկ. prostituée, femme publique.

Գահվալթը, ա. (գահվէ ալթը.) նախաճաշ. déjeuner.

Գահվէ. ա. կօֆէ. խահուէ. սուրճ. 2. սրճարան. (grain de) café; café (à l'eau); 2. café.

— ալթը. նախաճաշ. déjeuner.

— ռէնկի. թխագոյն. couleur café.

— փարասը. ընծայք. pourboire.

Գահվէ-խանէ, գ. (գահվէ ախու-զխանէ.) սրճարան. café.

Գահվէճի, գ. խահուեպան. cafetier, limonadier.

Գահվէճիլիք, գ. արուեստ խահուեպանի. métier du cafetier.

Գահվէ-տուփ, գ. խահուաման. boite à café.

Գահր, ա. նուաճել. ընդ լծով արկանել. բռնութիւն. dompter, subjuguer; force, violence.

— էթ. բռնի լինել. faire violence à qn.

Գահրէման, գ. դիւցազն. héros.

Գահրէմանէ, գ. դիւցազնական. héroïque.

Գահրէմանլը, գ. } դիւցազնու-
Գահրէմանլըգ, գ. } թիւն. héroïsme.

Գահրէն, ա. բռնաբար. բռնու-թեամբ. par force, avec violence.

Գահրէպար, գ. ամբ. ambre jaune, td. succin.

Գահփ, ա. ըմպել ըմպանակ. vider un vase, boire tout. [blir.

Գավշամագ, գ. դիւրաբեկ. fai-

Գավշաթմագ, գ. դիւրաբեկա-ցուցանել. affaiblir.

Գաժագ, գ. աման. pot.

Գաղ —. ամանեղէն. կաւեղէն ամանք. poterie.

Գամ, ա. նուաճել. ընդ լծով արկանել. 2. յերկիր կործանել. եղ-ծանել. գլխուն զարնել. dompter, soumettre, subjuguer; 2. abattre, détruire, frapper, cogner qn. à la tête.

Գամա, գ. դաշոյն. 2. սեպ. poignard; 2. coin.

Գամալը, ա. յգ. գամալըյէ(թ), եւ.

Գամամագ, գ. սեպով ամրա-ցուցանել. fixer avec des coins. [agacé, ébloui.

Գամաշմագ, գ. ատամն առնել. շլանալ.

Գամաշթըրմագ, գ. ատամն առնել (ատամանց). շլացնել (աչաց). agacer, éblouir.

Գամաշամագ, գ. բթանալ. շլա-նալ (աչաց). ատամն առնել (ատամանց). s'émousser, être ébloui (les yeux), être agacé (les dents).

Գամարա. սենեակ ի նաւու. 2. ժողով երեսփոխանաց. chambre ou cabinet d'un vaisseau; 2. chambre, (corps législatif). [եւ.

Գամարի, ա. յգ. գամարիյէ(թ),

Գամէ(թ), ա. եւ. գէհէտ, յգ. (գամա. պզդ.) հասակ. stature, taille d'homme.

Գամէր, ա. (եւ. աստղեր, յգ.) լուսին. lune.

Գամէրի(յ), ա. եր. գամէրիյէ, իգ. լուսնական. lunaire,

Գամըշ, գ. եղէգն. roseau.

Գամըշլանմագ, գ. հանգուցանել. se nouer (des plantes).

Գամիշլըգ, գ. շամբուտ. lieu planté de roseaux, roselière, cannaie.

Գամիշճըգ, գ. եղեգնիկ. chalumeau.

Գահիր, ա. որ նուաճէ, հնազանդեցուցանէ, ընդ ձեռն արկանէ, qui dompte, soumet, qui subjugue.

Գամիս, ա. եւ. ազնուէ(թ), յն. շապիկ. chemise. [pou.

Գամըլ, ա. (քէհլէ. պիթ.) ոջիլ.

Գամուս, ա. ովկիանոս. համատարած. océan, mer.

Գամչը, գ. խարազան. մտրակ. 2. ճաղ. fouet; 2. verge.

— ուրմագ.
— չալմագ.
Գամչըլամագ. գ. } հարկանել խարազանաւ. գանակոծ առնել. fouetter, donner des coups de fouet.

Գամպուր, (= գամբուր), գ. (կուզ.) սապատաւոր. 2. սապատ ողնի. bossu; 2. bosse.

Գամպուրլուգ, գ. կորաքամակութիւն. défaut d'un bossu.

Գայ, ա. (գուսմագ.) փսխել. որձալ. փսխումն. vomir; vomissement.

— կէլմէք. թալկանալ սրտին գալ. avoir mal au coeur, avoir envie de vomir.

— կէթիրմէք. որձացուցանել. faire vomir.

Գայ, ա. մրրիկ հողմոյ. հողմայոյզ. tempête, orage.

Գայա, գ. ժայռ. 2. խութ. rocher; 2. écueil.

— գօրուգու. քարանդամակ. artichaut des toits, (sempervivum tectorum).

— թուզու. աղաքարակ. sel gemme.

— պալըղը. խորակաձկն. goujon.

Գայալը, գ. ապառաժուտ. rocheux.

Գայալըգ, գ. ժայռաժայռք. ապառաժք. terrain rocheux.

Գայաղան, գ. յարկի քար. ardoise. [եղ.

Գայաւուրբէ(թ), ա. յհ. գայաւուր,

Գայէում, ա. ինքնակաց. անփոփոխ. qui existe par lui-même.

Գայզ, ա. տապ ամառան. միջոց ամառան. ամառն. chaleur d'été; le milieu de l'été; été.

Գայըգ, գ. նաւակ. caïc, bateau.

Գայըգ-խանէ, գ. հանգստարան նաւակաց. remise de caïcs.

Գայըգճը, գ. նաւավար. batelier.

Գայըլըգ, գ. հաճութիւն. հաւանութիւն. agrément, consentement.

Գայըն, գ. տես Գայն.

Գայըշ, գ. փոկ. courroie.

Գայսը. ծիրան. abricot.

— աղաճը. ծիրանի. abricotier.

Գայըրըճը, գ. խնամատար. գթած. qui prend soin, compatissant.

Գայըրմագ, գ. հոգ, խնամ տանել. հոգալ. 2. մարդասիրութիւն ցուցանել. 3. առնել. ընել. կատարել. avoir, prendre soin, soigner; 2. témoigner de la bonté, de l'amitié à qn.; 3. faire, achever, terminer.

Գայըրմամագ, գ. չհոգալ. անփոյթ առնել. ne se soucier guère.

Գայթան. գ. լար. cordonnet, ganse.

Գայթմագ, գ. գալ, դառնալ այսրէն. դարձ առնել. revenir, retourner, être de retour.

Գայլուլէ(թ), ա. քուն միջօրեայ. ննջելն ցերեկուայ. sieste, méridienne.

Գայհ, ա. թարախ. matière purulente.

Գայղան, գ. սահուն. glissant.

Գայղանա, գ. (ձուաղեղ.) ձուածեղ. omelette.

Գայղը, գ. հոգք. անձկութիւն. 2. տխրութիւն. տառապանք. վիշտք. souci, inquiétude, peine, soin(s), sollicitude; 2. chagrin, peine, affliction.

— չէքմէք.
— յա ախըլմագ.
— յա ուղըրամագ.
Գայղըլանմագ. գ. } հոգալ. se soucier, s'inquiéter.

Գայղըլը, գ. հոգածու. տառապեալ. թախծեալ. խռովեալ. triste, soucieux, inquiet.

Գայղըսըզ, գ. անհոգ. insouciant.

Գայմագ, գ. սահել. սղնաւել. քթել. սայթաքել. glisser, faire un faux pas.

Գայմագ, գ. սեր. crème, la fine fleur.

Գայմագամ, ա. տես Գաիմմ։

Գայմագամլըգ, գ. տեղապահութիւն. charge d'un caïmacan.

Գայմագլանմագ, գ. մածնուլ, թանձրանալ (կաթն). մակարդել. crémer.

Գայմագլը, գ. (կաթն) մածնեալ. couvert de crème.

Գայմագճը, գ. որ սեր կը ծախէ. qui vend de la crème.

Գայըն, գ. (= գայընը.) խնամի. 2. (ամուսնոյ.) տագր. parent par alliance; 2. beau-frère (frère du mari).

— **աթա**. աներ. 2. սկեսրայր. beau-père (père de l'épouse); 2. beau-père (père du mari).

— **անա**. զոքանչ. 2. (կեսուր.) սկեսուր. belle-mère (mère de l'épouse) 2. belle-mère (mère du mari).

— **աղաճը**. (փեկան.) թեղի. 2. նշդարի. hêtre; 2. charme.

Գայնագ, գ. եղջերաւոր. 2. մկրան. մագիլ. 3. ակն աղբեր. fesse; 2. griffe d'un oiseau de proie; 3. source.

Գայնաթմագ, գ. եռացուցանել. faire bouillonner, bouillir.

Գայնամագ, գ. եռալ. խմորել. 2. եռալ վխտալ. 3. բղխել. 4. սուզանել. 5. կցել. être en ébullition, bouillir, fermenter; 2. fourmiller (des insectes); 3. jaillir, sourdre; 4. couler bas, à fond; 5. souder.

Գայսար, ա, եւ. գայսարիէ(թ), յփ. կայսր. césar, empereur.

Գայսարի(յ), ա. կայսերական. d(e l')empereur, impérial.

Գայտ, ա. կապել (ոտնակապով). արգելուլ ի շղթայս. եւ. ադեսա, գուեստա, յփ. գուեստատթ, կցլ. յփ. կապ. ոտնակապ. 2. արձանագրել. հարկանել ի մատեանս. գրով գրանցել. յիշատակարան. մատեան. 3. նշանակել. 4. փոյթ յանձին առնել. փոյթ. ջան. խնամ. 5. անձուկ (շփոթ) փարձել. յարաբերական որ անձուկ շփոթ բառիցն փարձելոյ. lier (avec des entraves), charger de fers; lien, entraves; 2. insérer, inscrire, enregistrer, consigner par écrit; document, acte officiel; 3. prendre note de qc.; 4. faire attention; application, soin; 5. restreindre, limiter; ce qui restreint le sens des autres mots dans la phrase.

— **էթմէ**. դու մի հոգար. ne t'en soucie pas.

— **վերմէք**. տալ հոգալ. causer des soucis, faire se soucier.

— **ընա ալըշմագ**. ձեռն առնել. զբաղիլ. հոգալ. s'appliquer à qc., se soucier de…

— **ըմ եօգ**. ու ինչ փոյթ է ինձ. je ne m'en soucie pas.

— **ընտա տեյիլ**. ու ինչ փոյթ է նմա. il ne s'en soucie pas.

— **ընը կէօր**. դու քոյդ տես. aie soin de tes propres affaires.

Գայտը հայաթ (էտ). ցկեանս. կենօք լափ. կենդանի ցկեանս. à vie, viager.

Գիտ գայտա. } յանհոգս. 2. անհոգ. անզգոյ. sans
Գիտ գայտանէ. } souci; 2. indifférent, inattentif.

Գայդըրագ, գ. սալաքար խաղալեաց. palet.

Գայդըրմագ, գ. սայթաքեցուցանել. գլորեցուցանել. faire glisser, faire tomber.

Գայդսըզ, գ. առանց կապանաց. 2. անհոգ. 3. անզգոյ. անհոգ. sans liens; 2. sans souci; 3. indifférent.

Գայդսըզլըգ, գ. անհոգութիւն. անփութութիւն. insouciance.

Գայփընթըլը, գ. լպիրծ. glissant.

Գայմագ, գ. սայթաքել. glisser, faire une glissade.

Գան, գ. արիւն. արեան. 2. արիւնհեղութիւն. սպանութիւն. sang; 2. meurtre, homicide.

— **ալմագ**. երակ հատանել. saigner.

— **աղլամագ**. արեան արտասուս արկանել. verser des larmes de sang.

— **գուսմագ**. արիւն թքանել. cracher du sang.

— **գուրբուսանը**. մանդրագոր. mandragore.

— էթ. հեղուլ արիւն. verser du sang, assassiner.

— թաշը. (= կէօզ օթու.) կարմրաքար. hématite.

— թէր. արեան քրտինք. 2. քրտնաջան աշխատութիւն. sueur de sang, transpiration abondante; 2. beaucoup de peine.

— սիւրկիւնի. թանչք. լոյծ. dysenterie, flux de sang.

— տէօքմէք. հեղուլ արիւն. répandre du sang.

— տէօքիւճիւ. արիւնահեղ. արիւնարբու. sanguinaire, cruel.

— ընա կիրմէք. հեղուլ արիւն արդար. tremper ses mains dans le sang.

Գանաա'ա(թ), ա. շատանալ ([illegible]). շատանալն. se contenter (du peu qu'on a), contentement.

Գանաա'աթլը, ա. շատացեալ. qui se contente.

Ազ —. սակաւապետ. qui vit de peu, frugal.

Գանաա'աթքեար, գ. շատացեալ. qui se contente.

Գանաաթ, ա. յուսահատութիւն. désespoir.

Գանաթա, գ. կահոյր. թակոյկ. canette, petite cruche.

Գանաթա(թ), ա. յուսահատութիւն. désespoir.

Գանաթըր, ա. յգ. գանաթարէ(թ), եղ: [եղ. 1:

Գանաթլըր, ա. յգ. գանաթար,

Գանաթմագ, գ. հանել արիւն. faire couler le sang.

Գանամագ, գ. արիւն հոսել. արիւնել. saigner, sortir du sang.

Գանասէ (թ), ա. (ծթթածութիւն.) գաղջացութեան իւղոյ. odeur forte d'une huile gâtée, rance.

Գանաւ, ա. որս. աւար. proie tuée, prise à la chasse.

Գանատ, գ. թեւ. 2. փեղկ. aile; 2. battant (de porte, de fenêtre).

Գանատլը, ա. յգ. գանատլը. եղ:

Գանատլանմագ, գ. թեւս թռուցանել. faire ou donner des ailes.

Գանատլանմագ, գ. թեւս ունենալ. avoir des ailes.

Գանատլը, գ. թեւաւոր. ailé, qui a des ailes.

Գանարեա (գուշու). գ. (կեղ-յանկի.) կանարեան թռչուն. oiseau de Canarie, serin (des Canaries).

Գանափէ. բազմոց. canapé.

Գանաֆիլ, ա. յգ. գունֆուլ, եղ.

Գանըթ, ա. հնազանդ առ Աստուած. 2. պաշտօնասէր. բարեպաշտ. obéissant à Dieu; 2. pieux, dévot.

Գանըթ, ա. որ յուսահատ լինի. qui désespère.

Գանըրտամագ, գ. բառաչել. 2. կորացուցանել առ բեկանելոյ. mugir; 2. courber pour rompre.

Գանթար, ա. եղ. գանթարթըր, յգ. կինտինար. 2. կշռոց. quintal, poids de 44 ocque; 2. romaine, peson.

Գանթարէ(թ), ա. եղ. գանտաթըր, յգ. կամարք. կամար. pont, voûte.

Գանթարէօն. (κενταύρειον.) փերեփուկ. petite centaurée.

Գանթարճը, գ. կշռիչ. peseur public.

Գանթարմա, գ. պախուրց. licou.

Գանի', ա. ըստ. շատացեալ. գոհ. qui se contente, content.

— օլ. շատանալ. se contenter de qc..

Գանի', ա. ած. շատացեալ. գոհ. content, satisfait.

Գանի. գ. (= Հանի.) ո՞ւր. 2. յո՞, ընդ ո՞ր կոյս. où? 2. vers quel endroit? [ե. où est-il?

Գանիյա, գ. (= Հանիյա.) ո՞ւր

Գանիս, ա. որսորդ. chasseur.

Գանլամագ, գ. յարեան ներկել. թաթաւել յարեան յաղտեղոյ. ensanglanter, couvrir de sang.

Գանլը, գ. արիւնաւոր. արիւնալից. 2. արիւնաթաթախ. արիւնոտ. 3. արիւնարբու. արիւնախանձ. մարդասպան. qui a du sang, sanguin, 2. saignant, saigneux; 3. sanguinaire, meurtrier.

Տէլի —. երիտասարդ. պատանի. jeune homme.

Տէլի գանլըլըգ. երիտասարդութիւն. jeunesse.

— զնտան. փակ մահապարտաց. բանտ. խաւարին բանտ. geôle, cachot.

Գանիլը. գ. կառք երկանիւ. chariot à deux roues.

Գանդալ, գ. փալար. rouleau.

Գանղը. գ. (= Հանկը. Հանղը.) ո՞ր. quel, lequel?

— վագըթ. ե՞րբ. quand?

Գանճա, գ. ճանկ. croc; croc à feu.

Գանճալամագ, բ. խրել, ըմբռնել ճանկաւ. prendre, arrêter avec un croc.

Գանճըգ, գ. շուն. 2. մատակ. էգ. chienne; 2. femelle.

Գանմագ, բ. հարկանել ծարաւ. շիջացանել ծարաւ. 2. հաւանել. se désaltérer, étancher sa soif; 2. être persuadé, convaincu.

Գաննատ, ա. շաքարագործ. confiseur.

Գանըգ', ա. շատացեալ. գոհ. content.

Գանուն, գ. եւ. գավանին, յգ. կանոն. 2. օրէնք. սահմանադրութիւն. 3. սաղմոսարան. տաւիղ. règle; 2. loi, statut, constitution; 3. psaltérion, instrument de musique.

— էթ. պաղլամագ. օրէնս հաստատել. établir une loi.

Գանունիի(յ), ա. օրինաց. օրինական. 2. կանոնադիր. օրէնսդիր. de (la) loi, légal; 2. législateur.

Գանուն-նամէ, գ. մատեան օրինաց. code, livre de lois.

Գանտ, ա. (նէվպէթ շէքէրի.) կանդաշաքար. sucre candi.

Գանտը խամ. չզտեալ շաքար. sucre brut.

Գանտը միւքէրրէր. զտեալ շաքար. sucre raffiné.

Գանտա, գ. ո՞ւր. où?

Գանտան, գ. ուստի՞. d'où? de quel côté?

Գանտըրա, գ. (Հասըր օթու.) ղըրդա. jonc.

Գանտըրմագ, բ. հարկանել, անյագացանել ծարաւ. 2. յաղթահարել. համոզեցուցանել. étancher la soif, désaltérer; 2. convaincre, persuader. [sucre.

Գանտալի(յ). ա. շաքարեղէն. de

Գանտիլ. գ. եւ. գանտալիլ, յգ. կանթեղ. lampe.

— տօնանմասը. հանդէս լուսաւորութեան. illumination.

Խասըրէ —ի. կանթեղ գիշերոյ. veilleuse.

Գանտիլլի, ա. լապտերազարդ. զարդարեալ լապտերօք. orné ou garni de lampes.

Գաշ, գ. (ընքաշի.) յօնք. sourcil.

— չաթմագ. պռոտել զյօնս. froncer les sourcils.

Էյէր —ը. քամակ, առջեւ թամբի. arçon.

Սէօւզիւք —ը. խարձ, կաղնի ական մորանայ. chaton.

Գաշաղը, գ. քերիչ երիվարաց. étrille.

Գաշաղըլամագ, բ. քերել, յարդարել քերչաւ ձիերաց. étriller.

Գաշանմագ, բ. միզել (Ձիոյ). pisser

Գաշգավալ (փէնիրի), գ. ազգ պանրոյ. sorte de fromage.

Գաշըգ, գ. (դգալ.) դարգալ. cuiller.

Թաթլը —ղը. փոքր դարգալ. cuiller à café, petite cuiller.

Գաշըմագ, բ. քորել. gratter.

Պըյուն —. ամաչել. avoir honte.

Պաշ գաշըմաղա վագթ օլմամագ. չունենալ ժամանակ պարապոյ. avoir des affaires par-dessus la tête.

Գաշընմագ, բ. (քերուըրտել.) քորոտել զանձն. 2. (կիճիշմէք.) մարմաջել. se gratter; 2. démanger.

Գաշլամագ, բ. յեռուլ. enchâsser, sertir.

Գաշլը, ա. յօնեղ. qui a des sourcils.

Չաթըգ —. յօնակից. qui a des sourcils joints l'un à l'autre.

Գաշմէր, ա. ծաղրածու. moqueur, rieur.

Գաշմէրլիք, գ. ծաղր. կատականք. moquerie, risée.

Գաշը, ա. կեղեւել. կճեպել. dépouiller de son écorce, de sa coque.

Գաշֆ, ա. աղտեղութիւն մարմնոյ. saleté du corps.

Գաու... տես Գա(վ)ու...

Գա'ուր, ա. խոր. profond.

Գա՞չ, գ. քանի՞. որչա՞փ. combien?

Գա՞չ քէրրէ. քանի՞ցս անգամ. combien de fois?

Պիր —. քանի մի. quelques.

Պիր — քէրրէ, տէֆա. ի նուագս ինչ. quelquefois.

Գաչա՞. քանո՞յ. à combien? pour combien?

Գաչագ մալ, դ. արգելեալ վաճառք. (marchandise de) contrebande.

Գաչամագ, դ. փախուստ. 2. խուսափանք. fuite; 2. échappatoire, subterfuge.

— եօլու. փախուցակի. faux-fuyant.

— վէրմէք. խոյս տալ. prendre la fuite.

— կէօսթէրմէք. փախուստեայ ձեւացուցանել. feindre de fuir.

Գա՞չան, դ. (= Հաչան.) ե՞րբ. quand?

— քի. յորժամ. մինչ. զի. մինչդեռ. lorsque, puisque, tandis que.

Գաչգըն, դ. փախստեայ. 2. դասալիք. fugitif; 2. déserteur.

Գաչըգ, դ. թախառ. յիմար. follet, toqué.

Գաչընճը՞, դ. քանիերորդ. le quantième?

Գաչընմագ, դ. խուսափել. (chercher à) éviter.

Գաչըշմագ, դ. փախստեայ ելանել. s'enfuir de tous côtés.

Գաչըրմագ, դ. փախուցանել. ի փախուստ դարձուցանել. faire fuir.

Ագըլ —. յիմարել. être aliéné ou fou.

Աղըզտան (լագըրտը, սէօզ) —. հանել բանս ի բերանոյ. laisser échapper un mot, un secret.

Էլտէն —. հանել ի ձեռաց. laisser échapper.

Գէօմրիւքտէն (մալ) —, մաքսանել նենգել վաճառս. faire la contrebande.

Գաչմագ, դ. փախչել. fuir.

Գաբ, դ. աման. անօթ. 2. պատեան. vase; 2. étui; fourreau, gaîne.

— ըճա սըղմամագ. ոտ յամանն չկարել հանդարտել. crever dans sa peau.

Գապ. ա. անկրդեբութիւն միջի աղեղան ի ծայրէն. espace compris entre le bout de l'arc et l'endroit où on le tient avec la main quand on tire de l'arc.

Գա՛պէ գավսէյն. անկրդեբութիւն երկուց աղեղանց. la longueur ou l'espace de deux arcs.

Գա՛պ, ա. թաժակ փայտեայ. coupe à boire (en bois).

Գաբա, դ. խոշոր. թանձր. 2. բիրտ. գիւղական. gros; 2. grossier.

— ատէմ. այր գիւղական. homme grossier ou mal appris.

— սագալլը. թանձրամօրուս. qui a la barbe épaisse.

— Թիւրքճէ. գռեհիկ տաճկերէն. langage turc vulgaire.

Գաբա, գ. (եղ. ադգըննէ(թ), ա. յր.) (զաֆթան.) կապայ. պարեգօտ. vêtement, tunique.

Գաբագ, դ. դդում. courge.

Գաբաթը, ա. յր. գըզըթի(ս), եղ։

Գաբաիլ, ա. յր. գաբիլէ(թ), եղ։

Գաբաիհ, ա. յր. գաբիհէ(թ), եղ. 2։

Գաբալ, } դ. սակ. սահմանեալ
Գաբալա, } գործ աւուրն. tâche d'un jour.

Գաբալէ(թ), ա. (իլթիզամ թէձաախուքի.) դատին հաստատեալ ի դատաւորէն. 2. ընկալագիր. contrat visé par un juge, acte qui constate la vente et l'achat; 2. un reçu.

Գաբալըգ, դ. խոշորութիւն. թանձրութիւն. 2. բրտութիւն. տմարդութիւն. grossièreté; 2. rusticité.

Գաբահաթ, ա. տգեղութիւն. 2. յանցանք. laideur; 2. faute, délit.

Գաբահաթլը, դ. յանցաւոր. coupable.

Գաբահաթսըզ, դ. անմեղ. innocent.

Գաբաճա, դ. խոշորագոյն. գիւղականագոյն. grossièrement.

Գաբաչէ, գ. պարեգօտ փոքր. petite tunique.

Գաբարը, դ. պալար. bulle, ampoule.

— գաբար օլ. ծածկել պալարօք. se couvrir d'ampoules.

Գապարա, ս. գապարթըլմըշ զարդ (ատանք) · bossette.

Գապարճըգ, } ս. պապըլ. bulle,
Գապարճըք, } ampoule.

Գապարթըմա, ս. [illegible] relief.

Գապարմագ, ս. [illegible] 2. [illegible] (...). gonfler, bouffer, bouffir, boursoufler; 2. grossir, exagérer.

Թիւյ —. [illegible] hérisser les plumes.

Գապարըգ, ս. [illegible] 2. [illegible] ampoule; 2. bulle d'eau. [gonfler.

Գապարտըմագ, ս. [illegible] se

Եէլքէն —. [illegible] bouler, bouffer.

Խամուր —. [illegible] (se) gonfler, lever, s'élever en fermentant.

Սէս —. [illegible] bouffer.

Տէնիզ —. [illegible] monter.

Գապզ, ա. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] saisir, empoigner, prendre; saisie, prise; 2. resserrer le ventre; constipation; 3. posséder; possession.

Մէթրուքէ, [illegible] — [illegible] confisquer.

— օլ. [illegible] (...) avoir le ventre serré, être constipé.

Գապզէ(թ), ա. [illegible] 2. [illegible] 3. (...) [illegible] poignée d'une épée, manche; 2. une poignée; 3. main, pouvoir.

Գապըզ-մալ, ա. [illegible] receveur.

Գապըզ, ա. [illegible] 2. [illegible] qui saisit, qui prend, retient; 2. qui restreint.

Գապըզլըգ, ս. [illegible] (...) constipation.

Գապիլ, ա. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] qui reçoit, qui accepte; 2. possible; 3. qui va venir, prochain; 4. futur, qui doit venir; 5. capable, habile; susceptible.

Գապիլի թէհամմիւլ. (= թէհամմիւլի գապիլ.) [illegible] supportable, tolérable.

Գապիլի իմքեան. [illegible] possible.

Գապիլէ(թ), ա. (...) [illegible] sage-femme.

Գապիլէ(թ), ա. [illegible] tribu, peuplade.

Գապիլիյէթ, ա. [illegible] 2. [illegible] capacité, habilité; 2. possibilité.

Գապիլիյէթլի, ս. [illegible] capable, habile.

Գապիլիյէթսիզ, ս. [illegible] 2. [illegible] incapable, inhabile; 2. impossible.

Գապիլիյէթսիզլիք, ս. [illegible] incapacité, inhabilité.

Գապիլսէ, ս. տէս Գապիլիյէթ.

Գապիլ օլմազ, ս. [illegible] impossible.

Գապիլ օլմազլըք, ս. (...) [illegible] impossibilité.

Գապիհ, ա. [illegible] laid, vilain.

Գապիհէ(թ), ա. [illegible] action vilaine, turpitude.

Գապլ, ա. [illegible] avant.

Գապլէ-զ-զէվալ. [illegible] avant midi.

Գապլէ-լ-վուգու'. [illegible] avant l'événement.

Գապլէ-լ-վուսուլ. [illegible] avant l'arrivée.

Գապուգ, ս.

Աղաճ —ու. [illegible] (...). écorce.

Էքմէք —ու. [illegible] croûte.

Եումուրթա —ու. [illegible] coque, coquille (d'oeuf).

Իսթիրիտեա — ղու. պատեանք ոստրէի. écaille.

Ճեվիզ — ղու. կեղև ընկուզի. coquille de noix.

Մեյվէ — ղու. կեղև պտղոյ. pelure.

Պագլա... — ղու. խորխ. cosse, peau.

Սալեանկեօզ, միտեա — ղու. պատեանք. coquille.

Գապուգլանմագ, չ. կեղև առնուլ. պատել կեղեւով. se couvrir d'écorce, de croûte.

Գապուլ, ա. ընդունել. հաճիլ. ընդունելութիւն. հաճութիւն. յանձն առնուլ. հաւանիլ. recevoir, accepter; acceptation; agréer; agrément; accueillir; accueil; consentir; consentement.

Գապուրղա, տ. կող. պարակ. côte.

Գապպան, ա. (գափան.) կշռորդ. balance romaine.

Գապր, ա. եղ. գուպուր, յհ. գերեզման. շիրիմ. tombeau, tombe, sépulcre.

Գապր-իսթան, } դ. գերեզմանա-
Գապր-կեահ, } տեղի. cimetière.

Գաա, ա. բակ. 2. կողմ. գաւառ. աշխարհ. vestibule; 2. pays, contrée, plage.

Գասա'ա(թ), ա. եղ. գըսէ', գըսա', յհ. (չանագ. թապագ.) սկուտեղ. grande écuelle.

Գասաիտ, ա. յհ. գասիտէ(թ), եղ։

Գասա'ա-լըս, դ. հացկատակ. parasite.

Գասամէ(թ), ա. որ երդնուն. որ հաստատեն երդմամբ. ceux qui prêtent serment, qui attestent une chose par serment.

Գասսապ, տ. տես Գասապ։

Գասապ, ա. եղէգն. 2. (ինճէ քեթեն պեզի.) կտաւ նուրբ. roseau, canne; 2. toile très-mince.

Գասապա(թ), ա. աւան. գիւղաքաղաք. 2. եղէգն. bourg, village; 2. roseau, canne.

Գասավեթ, ա. խստութիւն. 2. խստասրտութիւն. 3. տխրութիւն. թախիծ. տառապանք. անձկութիւն. վիշտ. ցաւ. dureté; 2. dureté de coeur; 3. tristesse chagrin, angoisse, affliction.

— վերմէք. տրտմեցուցանել. տառապեցուցանել. attrister, affliger.

— էթ. } թախծիլ.
— չէքմէք. } տրտմիլ.
Գասավեթլէնմէք, տ. } տառապիլ. s'attrister, s'affliger.

Գասավեթլի, տ. տրտում. թախծալից. triste, affligé.

Գասար, ա. ծուլութիւն. հեղգութիւն. 2. սահման. paresse, négligence; 2. terme, dernière limite.

Գասարէ(թ), ա. կարճ լինել. կարճութիւն. être court, état de ce qui est court.

Գասէմ, ա. երդումն. serment.
— էթ. երդումն տալ, դնել. jurer, prêter serment.

Գասը, ա. հեռաւոր. éloigné.

Գասըգ, տ. (ամօթ.) երանք. ցայլք. aine.

— եարըղը. աղիթափութիւն. hernie.

— պաղը. աղեկապ. bandage.

— պիթի. մաժանող ոջիլ. morpion.

— քէմիյի. ոսկր ցայլից. pénil.

— օթու. երեանուկ. aigremoine.

Գասըմ, ա. տօն սրբոյն Դեմետրեայ. la St. Démétrius.

Գասըմ, ա. որ խորտակէ, բեկանէ. qui casse, qui brise.

Գասընթը, տ. հանգրիճացած. rempli.

Գասըտ, ա. որ դէմ եդեալ երթայ. 2. սուրհանդակ. հրեշտակ. qui tend, qui se dirige avec intention vers un point; 2. messager, exprès.

Գասըր, ա. կարճ. փոքր. թերի. փծուն. 2. անզօր. անբաւական. court, petit, défectueux; 2. incapable, insuffisant.

Գասըրաթիւ-թ-թարֆ. ա. կանայք պարկեշտք. 2. (Ճէննէթ հուրիլէրի.) յաւերժահարսունք. qui ont toujours les yeux baissés et ne regardent jamais les étrangers; 2. les nymphes.

Գասըրղա, տ. մրրիկ. հողմայոյզ. tourbillon (de vent).

Գասըֆ, ա. (եւ. գավասըֆ, յգ.) սաստկաշունչ (հողմ). (vent) violent.

Գասի, ա. խորժոր. խստասիրտ. 2. սուտ (դահեկան). dur; qui a le coeur dur; 2. fausse (monnaie).

Գասիմ, ա. որ բաժանէ. որ բաշխէ. qui divise, qui distribue.

Գասիս, ա. եւ. ագըսսէ(թ), գուսսան, յգ. քահանայ. եպիսկոպոս. prêtre, évêque.

Գասիտէ(թ), ա. եւ. գասաիտ, յգ. մրմռանք. քերթուած. poëme.

Գասիր, ա. որ բռնադատէ առնել. qui force, qui contraint qn. à faire qc.

Գասիր, ա. եւ. գըսար, յգ. կարճ. կարճահասակ. court; petit de taille.

Գասիրէ(թ), ա. անդարձ հրաման. ordre auquel il faut obéir.

Գասմ, ա. խորտակել. բեկանել. briser, casser.

Գասմագ, գ. ի վեր ձգել. համփոփել. 2. ամփոփեալ կարել (շհանդերձս առ ի կարճել). raccourcir en tirant; 2. remplier.

Գասնագ, գ. շրջանակ. cercle, cerceau.

Գասնը, գ. լորհոտ. galbanum.

Գասս, ա. կտրել. խուզել. couper, tondre.

Գասսամ, ա. բաժանարար. qui partage, qui divise.

Գասսաբ, ա. (գասսապ, գ.) մսավաճառ. սպանդագործ. boucher.

— ախըրքէանը. մսավաճառանոց. սպանդանոց. boucherie.

— մէլհէմի. սպեղանիք ի տուղտոյ. onguent de guimauve.

Գասսաբիյէէթ, ա. վարձք մսավաճառի. paye d'un boucher.

Գասսաբլըգ, գ. մսավաճառութիւն. métier de boucher.

Գասսաբ-խանէ, գ. մսավաճառանոց. սպանդանոց. boucherie.

Գասսար, ա. (չիրփիճի.) թափիչ. foulon.

Գասվէթ, ա. խստասրտութիւն. 2. տես Գասավէթ. dureté de coeur.

Գաստ, ա. դնել, հաստատել ի միտ. կամք. դիտաւորութիւն. se proposer (de faire), projeter qc.; dessein, projet.

Սուի գաստ. դաւաճանութիւն. attentat.

Ան գաստ(ըն).
Պի գաստ(ըն).
Գաստէն, } խորհրդով. կամաւ. դիտելով. de propos délibéré, exprès, à dessein.

Գասր, ա. բռնադատել. բռնադատութիւն. contraindre, forcer qn. à (de) faire qc.; contrainte, violence.

Գասր, ա. կարճել. համառօտել. 2. կարճ լինել. 3. լուանալ. սպիտակ առնել. 4. բանտարկել առնել. 5. յանցանս գործել. անփոյթ առնել. 6. եւ. գըսուր, յգ. հովանոց. դղեակ. raccourcir, abréger; 2. être court; 3. laver, blanchir; 4. mettre au cachot; 5. faire une faute; négliger; 6. kiosque; château.

Գա՛ճըր էէտ. (էլ չէքմէք.) ձեռնթափ լինել. հրաժարել. լքանել. թողուլ. renoncer à qc., abandonner, se désister de qc.

Գասրա, ա. էֆ. ագսար, որ:

Գասրի(յ), ա. բռնական. բռնազբօսիկ. forcé, violent.

Գասֆ, ա. բեկանել. խորտակել. casser, briser.

Գավ, գ. լուցկի. amadou.

Գավագ (աղաճը), գ. կաղամախի. peuplier.

Աքչէ —. սօսի. peuplier blanc.

Գավագ, ա. տես Գավվաս:

Գավաթա, գ. տաշտ. baquet.

Գավաիմ, ա. յգ. գաիմ(թ), եւ:

Գավաիտ, ա. յգ. գաիտէ(թ), եւ. 1. 2. — 3. մբ. քերականութիւն. sg. grammaire.

Գավալ, գ. սրինգ. սրինգ դաշտաւորական. flûte, flageolet; chalumeau.

Գավալիպ, ա. յգ. գալըպ, եւ. 1. 2:

Գավամ, ա. արդար չափ. պատշաճութիւն. 2. չափ. հասակ. juste quantité, juste proportion; 2. taille, stature.

Գավանին, ա. յգ. գանուն, եւ. 1. 2:

Գավանոզ, գ. խեցեղէն. pot de terre.

Գավասըֆ, ա. յն. (գասըֆ, եղ.) սաստկաշունչ հողմ. vents violents.

Գավասըլ, ա. յն. գասըլէ(թ), եղ.

Գավասըհ, ա. յն. գասըհ. եղ.

Գավարա, պ. փուսդ օսուրուգ. pet.

— ուրմագ, չէքմէք. փուսդ արձակել. lâcher un pet.

Գավարի', ա. յն. գարիա'(թ), եղ. 2.

— գօրան. Ղուրանին Կուրանի ուր յեղյեղին ի հասանել արհաւրաց. versets du Coran que l'on récite dans les moments de frayeur.

Գավաֆի, ա. յն. գաֆիէ(թ), եղ.

Գավաֆիլ, ա. յն. գաֆիլէ(թ), եղ.

Գավի(յ), ա. եղ. ագվիա, յն. զօրաւոր. ամրել. հզօր. 2. ամուր. հաստատուն. fort, robuste, puissant; 2. ferme, solide.

Գավիլէ(թ)մէք, պ. հաստատել. ամրացնել. ամրապնդել. raffermir, affermir, consolider.

Գավիլիք, պ. հաստատութիւն. ամրութիւն. fermeté, solidité.

Գավիճէ, պ. հաստատութեամբ. ամրութեամբ. fermement, solidement, fortement.

Գավիմ, ա. ուղիղ. նախընթաց. droit.

Գավլ, ա. եղ. ագվալ, յն. ագվիլ. խօսք. յն. բառ. բան. 2. կարծիք. համաձայնութիւն. 3. դաշն. պայման. parole, mot; 2. opinion, assertion; 3. convention, contrat.

— վէրմէք. խոստանալ. donner (sa) parole.

Գավլ — իլէ. Բու շարտ իլէ. պայմանաւ ի կից ելեալ. avec cette condition, à condition que.

— ընճա. ըստ բանից. selon l'opinion ou l'assertion de...

Գավլի(յ), ա. բանի. բանից. verbal, de parole.

Գավլլաշմագ, պ. դաշինս հաստատել. յանձն առնել. պայմանադրել. 2. պայմանել. ի պայմանաւոր թեան կալ. conclure une convention, un pacte; 2. convenir de qc., stipuler.

Գավլ-նամէ, պ. գիր դաշանց. convention, traité (par écrit).

Գավմ, ա. եղ. ագվամ, յն. ագվամ, եղ. յն. ժողովուրդ. ազգ. ցեղ. peuple, peuplade, tribu.

Գավ(վ)ուգ, պ. միզապարկ. փուշ. 2. գդակ. vessie; 2. bonnet.

Ձալ — . հացկատակ. écornifleur.

Ձալ գավ(վ)ուգլուգ. հացկատակութիւն. écornifierie.

Գավ(վ)ուշմագ, պ. յօդել. կցել. 2. հասանել առ միմեանս. se joindre, tenir l'un à l'autre; 2. se joindre. [joint.

Գավ(վ)ուշուգ, պ. յօդ. կից.

Գավ(վ)ուշդուրմագ, պ. կցել. faire joindre.

Էլ — . ձեռամբ ունել. joindre les mains.

Գավ(վ)ուրմա, պ. խորոված. fricassée.

Գավ(վ)ուրմագ, պ. խորովել. 2. այրել. տապակել. fricasser, frire; 2. griller, rôtir, torréfier.

Գահվէ — խաշել սուրճ. brûler du café.

Գավուն, պ. սեխ. melon.

Աչէմ — ու. կիտրոն. cédrat.

Գավունլուգ, պ. սեխանոց. melonnière.

Գավս, ա. եղ. ագվաս, գըսի, յն. աղեղն. 2. աղեղնաւոր (կենդանակերպ). arc; 2. sagittaire (signe du zodiaque).

Գավշուրա, ա. կողով յարդափայ ուռի. panier d'osier.

Գավսի(յ), ա. աղեղնաձեւ. կոր. ծռեալ. arqué, recourbé.

Գավվալ, ա. բանիբուն. éloquent.

Գավվալ, պ. տես Գավալ:

Գավվաս, ա. (գավաս, ա.) նաժի րայի. ոստիկանապետ. sergent de police.

Գավմ, ա. տանել. 2. վարել. հրամանատար լինել. conduire; 2. commander.

Գավրամագ, պ. ունել. հափշտակել. saisir, empoigner.

Գավրաշմագ, պ. զմիմեանց բռնել. se saisir l'un l'autre.

Գավրուլմագ, բ. այրել. խորո-վել. griller.

Գատամէ(թ), ա. հնութիւն. ancienneté.

Գատար, ա. քանակութիւն. չափ. 2. նոյնչափ. այնչափ. 3. մինչև. ց. quantité, mesure; 2. tant, autant; 3. jusque.

Նէ՛ —. ո՞րչափ. քանի՛. combien?

Պու —. այնչափ. tant.

Գատէ(թ), ա. յհ. գաւառ, եւ Գա՛տէ(թ), ա.

Զի-լ- գա՛տէ. անուն մերձընթեր ամսոյ լուսնական տարւոյն. nom de l'avant-dernier mois de l'année lunaire.

Գատէհ, ա. եղ. ագտահ, գըտահ, գուտուահ, յհ. ագտահէ. կըլ. յհ. (քասախ.) բաժակ. verre, coupe à boire.

Զէրրին —. նարգիզ. narcisse.

Գատէմ, ա. եղ. ագտամ, յհ. ոտն. 2. ոտնաչափ. pied; 2. pied (mesure).

— գօյմագ. } դնել ոտն.
Վաղըզ գատէմ էթ. } կոխել. marcher, mettre le pied sur...

Խօշ կէլտինիզ — կէթիրտինիզ. բարեաւ եկիք, օրհնեցաք յոտին յե-րում. soyez le bienvenu! c'est un heureux présage.

Գատէմէ(թ), ա. ոտքն սանդղոց. աստիճան. marche de l'escalier, degré de l'échelle.

Գատէմլի, բ. բարեբաստիկ. յաջո-ղեալ. երջանիկ. de bon augure, fortuné, heureux.

Գատէմնիհ, գ. որ դնէ զոտն. որ գնայ. qui marche, qui met le pied sur. . .

Գատէմնիհատէ օլ. գ. դնել զոտն. երթալ. mettre le pied sur ... dans.., marcher, aller.

Գատէմպուսի, գ. համբուրելն զոտս. baisement des pieds.

Գատէր, ա. ճակատագիր. բաղխտ. բախտից. destinée.

Գատըր... տես Գատըր...:

Գատըն, բ. (խաթուն.) տիկին. dame.

— թուզլուղու. ծոր. épine-vinette. [selle.

Գատընճըգ, բ. օրիորդ. demoi-

Գատըր, ա. ընդ. կարող. հզօր. qui peut, puissant.

— օլ. կարող. յիանհաս, բաւա-կան լինել. pouvoir, être en état, être capable de qc.

Գատըրլըգ, բ. կարողութիւն: puissance, pouvoir.

Գատըրղա, բ. պատերազմի նաւ. bâtiment de guerre.

— պալըղը. կէտ (ձուկն). baleine.

Գատիպէ(թ), ա. եղ. գաֆիլէ, յհ. ամբոխ մարդկան. troupe d'hommes.

Գատիհ, ա. որ պարսաւէ. qui blâme, reprend.

Գատիմ, ա. ընդ. եղ. գուտում, յհ. որ գայ, հասանէ. qui arrive, qui est de retour d'un voyage.

Գատիմ, ա. ած. եղ. գուտէմա, յհ. հին. նախնական. հնաւոր. 2. յաւիտենական. ancien, antique, vieux; 2. éternel.

Էզէլ —. } ի վաղուց ժամանակաց.
Մինէլ —. } depuis longtemps, de temps immémorial.

Գատիմէ(թ), ա. (օրտուռուն գաւ-րաղոլու.) առաջապահք. avant-garde.

Գատիտ, ա. (գուտուրմա.) ա-պուխտ. viande torréfiée à l'air.

Գատիր, ա. ած. հզօր. 2. Ամե-նակարողն. puissant; 2. le Tout-puissant.

Գատիֆէ. տես Գաթիֆէ.

Գատահ, ա. թշնամանել. նախա-տել. injurier, insulter.

Գատտ, ա. հասակ. մեծութիւն. taille.

— չէքմէք. (գատտ-քէշիտէ օլ.) աճել. զարգանալ. grandir.

Գատտահա(թ), ա. կայծքար. pierre à fusil ou à feu.

Գատտասէ, ա. սուրբ արասցէ. qu'il (Dieu) sanctifie.

Գատր, ա. կարողութիւն. 2. իշ-խանութիւն. 3. քանակութիւն. չափ. (արժէք.) գին. 4. արժանա-ւորութիւն. 5. վճիռ Աստուծոյ. ճակատագիր. pouvoir; 2. puissance; 3. quantité, valeur, prix; 4. dignité; 5. arrêts immuables de Dieu, destin.

— ու գըյմէթ թութուլմագ. մեծարգի, է պատուական լինել. être honoré. estimé.

— իսթէմէք. պաշտօնաւորութեան ըղձանալ. ambitionner les places ou les dignités.

— կէճէսի. քսաներորդ եօթներորդ գիշեր Ռամազան ամսոյ. la 27e nuit du mois Ramazan.

Գատր-շինաս, ա. որ գիտէ շնորհ կամ գինն. որ ուղիղ գինն հատանէ. qui connait la valeur, juste appréciateur.

Գատր-պախշ, ա. որ տայ գինն, արժանի. qui donne de la valeur, de la dignité, du mérite.

Գատր-տան, ա. որ ճանաչէ շնորհ, արժանի. qui connait la valeur, le mérite.

Գատտ-քէշիտէ օլ. (գատտ չէքմէք.) զարգանալ. grandir.

Գար, գ. ձիւն. neige.

— գուշու. սպիտակ արտոյտ. pinson de neige, nivereau.

— եաղմագ. ձիւնել. neiger, tomber de la neige.

— թօփու. գունդ ձեան. pelote de neige.

— թօփու (չիչէյի). ձիւնածաղկի վարդ. boule-de-neige.

Գար', ա. զարնել. հարկանել. battre, frapper.

Գ'ար, ա. խորք. յատակ. profondeur, fond.

Գարա, գ. (էսվէտ. սիեահ.) սեաւ. noir.

— աղաճ. կնձնի. orme.

— գըշ. խստաձմեռն. hiver rigoureux.

— գուլագ. սեւականջ. caracal, oncelle.

— գուշ. (գարթալ.) արծուի. aigle.

— գուրպաղա. որձագորտ. crapaud.

— գօլ. տես Գարա(վ)ուլ։

— գօնճօլօզ. ճիւաղ. կորդապայն տաղ. loup-garou, larves.

— եաղըզ. թուխ. basané.

— եէլ. Եւրոս. vent du nord-ouest.

— էֆլագ. Վալաքիա. la Valachie.

— թա(վ)ուգ. կեռնեխ. merle.

— լահանա. եգիպտական կաղամբ. brocoli.

— խապէր. գոյժ. triste nouvelle.

— կէօզ. խեղկատակ. bouffon, arlequin.

— ճիյէր. լեարդ. foie.

— ճիւմլէ. գումար. addition.

— չալը. դժնիկ. nerprun.

— պաթագ. հողամաղ. plongeon.

— պօղտան. Մոլդովա. la Moldavie.

— պոյա. արջասպ. vitriol.

— սագըզ. ձիւթ. poix.

— սէվտա. սեւամաղձութիւն. mélancolie.

— սէպիւտ. կապոյտ ուռի. osier bleu.

— սըղըր. գոմէշ. buffle.

— վէլաճ. Վալաքիա. la Valachie.

— տաղ. Մոնտէնէկրոյ. le Monténégro.

— տէնիզ. Սեւ ծով. la mer Noire.

— տիքէն. սեւ դժնիկ. 2. եղինջ. épine noire; 2. oursin.

— տութ. սեւ թութ. mûre noire.

— քիւնլիւք, պուխուր. ստաշխին. շէր. storax.

Եիւզլիւ —. ամօթալից. անարգ. déshonoré, noté d'infamie.

Պաշըման —. թռչախորդ. fauvette.

Գարա, գ. ցամաք. երկիր. continent, terre ferme.

— յա չըգմագ, էնմէք. ելանել, մօտչել ի ցամաք. prendre terre, descendre à terre, atterrir.

Գարագօլ. տես Գարա(վ)ուլ։

Գարաթիթ, ա. յհ. գըրա(թ), եղ։

Գարաթիս, ա. յհ. գըրթաս, եղ։

Գարաթմագ, գ. սեւացուցանել. noircir

Գարաքին, ա. յհ. գարինէ(թ), եղ։

Գարալամա, գ. ստուերագիր (գեղագրութեան). minute, brouillon (de calligraphie).

Գարալամագ, գ. սեւացուցանել. noircir.

Գարալըգ. գ. սեւութիւն. noirceur.

Գարայլթը, գ. տե՛ս Գարարթը։

Գարայլթմանք, ր. սեւացուցանել. noircir.

Գարադղուլ, գ. տե՛ս Գարա(վ)ուլ։

Գարաճա, գ. (սեւակին.) սեւորակ մը սեւ. noirâtre, tirant sur le noir.

Գարամէ, գ. եղջերու. chevreuil.

Գարաճէ, գ. բազուկ. bras.

Գարամանք, ր. ամբաստանել զանուն ամբաստ. dénigrer, noircir.

Գարամթը(րա)գ, գ. մթին. խաւարին. obscur, sombre.

Գարամուգ, գ. որոմ. ivraie.

Գարանթինա. քառասնօրեայ պահպանութիւն. quarantaine.

Գարանու, գ. մթին. խաւարին. խաւարչուտ. 2. աղջամուղջ. խաւար. obscur, sombre, ténébreux; 2. obscurité, ténèbres.

Գարան(ու)լըգ, գ. աղջամուղջ. խաւար. obscurité, ténèbres.

— ընել. մթացուցանել. խաւարեցուցանել. obscurcir, rendre ténébreux.

Գարապէթ, ա. ազգականութիւն. parenté proche.

Գարապին, ա. յէ. զուրպան. եւ 2։

Գարապինա. կայծակով հրացան հետեւակի. carabine.

Գարասիա, ա. (κέρασος.) կեռաս. cerise.

Գարավաշ, գ. աղախին. աղախին արծաթագին. servante, esclave achetée à prix d'argent.

Գարա(վ)ուլ, գ. պահապանք. պահնորդք. պահակայք. 2. առաջապահք. քաշամարտ պահեստի. garde, corps de garde, sentinelle, patrouille; 2. garde avancée, avant-poste, corps séparé, de réserve.

— ընել. թուլթման. պահ առնել. պահել շրջագայութիւն. monter la garde, être en faction.

— կեզմէք. պահակ ըմել ի փիլերի. aller en patrouille, patrouiller.

Աթլը —. պահանորդ հեծեալ. vedette.

Գարար, ա. կալ մնալ. դադարել. 2. հաստատութիւն. 3. արդար չափ. 4. կայք. դադարք. 5. վճիռ. որոշումն. 6. հանգիստ. խաղաղութիւն. 7. կազմէ ածական ի կապել ածականս. s'arrêter, rester; 2. stabilité, consistance; 3. juste mesure; 4. séjour fixe; 5. décision, résolution; 6. repos, tranquillité; 7. sert à former des adjectifs composés, p. ex.

Մ'ատելիթ - գարար. արդար. juste.

Շէվքէթ - գարար. հզօր. puissant.

— ընել. կալ մնալ. դադարել. բնակել. s'arrêter, séjourner, rester.

— վէրմէք. վճիռ տալ. հաստատել. որոշել. ամփոփել. décider, déterminer, conclure.

— պուլմագ. հաստատութիւն առնուլ. se fixer, s'établir.

Պու — իւզրէ. այս ձեւ օրինակի. de cette manière, sur ce pied.

Օրթա —. միջին. moyen.

Գարարթը, գ. մթին ի հեռուստ նշմարեալ հեռաւոր իրաց. մթութիւն. objet noir que l'on aperçoit de loin; obscurité.

Գարարթմանք, ր. թխացուցանել. մթացուցանել. noircir, rendre obscur.

Գարարլաշմանք, ր. ամփոփել. որոշել միաբան. décider, déterminer ensemble.

Գարարլը, գ. հաստատուն. անշարժ. ferme, constant, stable.

Գարարլըգ, գ. հաստատութիւն. պնդութիւն. constance, stabilité.

Գարար-կեահ, ա. բնակութեան տեղի. կայան. lieu de séjour, domicile.

Գարար-կիր, ա. ամփոփեալ. որոշեալ. հաստատեալ. décidé, déterminé, conclu, arrêté.

Գարարմանք, ր. թխանալ. (se) noircir.

Հէվա —. խաւարել օդոյ. le temps se noircit, se couvre, s'obscurcit.

Գարարսըզ, գ. անհաստատ. որ յար ի փոփոխման կայ. 2. անհանգիստ. inconstant, changeant; 2. sans repos.

Գարարսըզլըգ, թ. անհաստատութիւն. ծածկէ մտաց. inconstance, instabilité.

Գարար-դադըթ, | Գարար-դադ, | Գարար-դադէ, } պ. հաստատեալ. համաձայնեալ. որոշեալ. décidé, determiné, conclu.

Գարդաշա, թ. տես Գարդաշլա։

Գա'ր-եաղ, պ. քիչ մի խոր. peu profond.

Գարիէ(թ), ա. եզ. գուրա, յգ. աւան. գիւղ. village.

Գարզ, ա. եզ. գուրուզ, յգ. փոխ. պարտք. emprunt, prêt, dette.

— ալմագ. փոխ առնուլ. emprunter.

— էթ. վերմէք. փոխ տալ. prêter (à qn. de l'argent).

Գարէնֆիլ, ա. մեխակ. giroflée.

Գարէվի(յ), ա. գիւղացի. շինական. villageois.

Գարը, թ. կին. 2. ամուսին. femme; 2. épouse.

— ալմագ. կին առնուլ. se marier.

Էվլի —. ամուսնակին. femme mariée.

Գոճա —. պառաւ. vieille femme.

Գարըմլամագ, թ. շօշափել քննել կենդանւոյն եթէ գէր արդեօք է կամ նիհար. tâter un animal avec la main pour examiner s'il est gras ou maigre.

Գար(ը)ն, թ. փոր. ventre.

—ը պարըթ. լուատեղ. pucière.

Գար(ը)նլը, թ. մեծափոր. ventru.

Գարընճա, թ. մրջիւն. fourmi.

— եուվասը. մրջիւնոց. fourmilière.

Գարընճալը, թ. մրջիւնոտ. մըր-ջնալից. ծակոտկէն. plein de fourmis, poreux.

Գար(ըն)տաշ, թ. եղբայր. frère.

Գըզ —. քոյր. soeur.

Գէշ —. ապտակ. soufflet.

Սիւտ —. (կաթնեղբայր.) դայեկորդի. frère de lait.

Գար(ըն)տաշլըգ, թ. եղբայրութիւն. fraternité.

Գարըչ, թ. թիզ. empan.

Գարըշ-մուրուշ, թ. (հերձ մերձ.) խառնակութիւն. 2. խառնիխուռն. confusion; 2. pêle-mêle.

— էթ. խառնակել. շփոթել. mêler, confondre.

Գարըշըգ, թ. խառնեալ. շփոթ. mêlé, confus.

Գարըշըգլըգ, թ. խառնակութիւն. խառնշտութիւն. ամբոխում. աղմուկ. embrouillement, confusion, désordre, trouble.

Գարըչլամագ, թ. թիզով չափել. mesurer par empans.

Գարըշմագ, թ. խառնակիլ. խառնուիլ. 2. յայլոց իրս ձեռն խառնել. se mêler, se mélanger; 2. se mêler des (s'ingérer dans les) affaires d'autrui.

Սէօզէ —. յայլոց խօսս միջամուխ լինել. entrer en conversation.

Միտէ —. յուզիլ մաղձի. avoir des nausées.

Գարըշտըրըճը, թ. քսու. բանսարկու. tripotier, intrigant.

Գարըշտըրմագ, թ. խառնել. խառնակել. խառնաշփոթել. mêler, mélanger, brouiller.

Սէօզ —. առնել բանսարկութիւն. intriguer, tripoter.

Գարթ, թ. ծեր. ծերացեալ. 2. (գռհ.) հին. օթիկ. vieux, âgé; 2. vieux.

Գարթալ, թ. արծուի. aigle.

Գարթըլանմագ, | Գարթըլաշմագ, } թ. ծերանալ. հնանալ. vieillir.

Գարթըլըգ, թ. ծերութիւն. vieillesse.

Գարթուղ, թ. փոցխ. herse.

Գարի, ա. եզ. գուռրա, յգ. ընթերցող (կուրանի). lecteur (du Coran).

Գարի, ա. շինական. գիւղացի. villageois.

Գարի'ա(թ), ա. եզ. գավարի', յգ. թշուառութիւն. աղէտք. չարիք. 2. տես Գավարի'. malheur, infortune, adversité.

Գարիհ, ա. վիրաւոր. 2. հարեալ կեղով. blessé; 2. couvert d'ulcères.

Գարիհա(թ), ա. բնութիւն. ընդածին բարք. 2. առանձին յօժարութիւն. ձգտութիւն. փափագանք. nature, naturel; 2. disposition innée pour qc., inclination.

Գարիհա-դար, պ. բնածին. instinctif.

Գարին, . ա. եւ. ազգած, (գուռ-րէնա,) չէ. ընկեր. 2. կարգին այսպէ է կազմել բարդ ածականն. compagnon, camarade; 2. sert à former des adjectifs composés p. ex.

Յաջողութ-գարին. երջանիկ. heureux.

Զաֆէր-գարին. յաղթական. victorieux.

'Իզզէթ-գարին. Պատուաւոր. honoré.

Շէվքէթ-գարին. (շէվքէթլի.) Զօրաւոր. puissant.

(Խիթամը) գարին } ու. մօտ Գարինի (խիթամ) } է (հասարել) լինել. être près de... avoir atteint (sa fin).

Գարինի գապուլ ու. ընդունելու լինել. être agréé, accepté.

Գարինի (Թահսին ու աֆէրին, 'աֆվ) ու. ընդունել (գովեստին, ծափահարութեան). obtenir (des éloges et des applaudissements, le pardon).

Գարինի իճապէթ ու. լսելի լինել. être exaucé (la prière).

Սուփ գարին. չարաբարոյ. homme méchant.

Գարինէ(թ), ա. եւ. գարային, չէ. ընծայութեան. 2. կարծ. կարծիք. argument, induction; 2. conjecture.

Գարիպ, ա. մօտ. մօտ. 2. եւ. ազգարիպ, գուրբէթա, ազգակա, գուրբաթան, չէ. մերձաւոր. ազգական. proche, rapproché; 2. parent.

— կէլմ. մօտենալ. approcher.

— ու. մօտ է.. լինել. Քիչ է.. լինել. être près de, s'en falloir peu que.

Գարիպլըք, փ. մօտաւորութիւն. 2. ազգականութիւն. proximité; 2. parenté.

Գարիր, ա. (= գարիրիւ-լ-'այն) զովացեալ (աչօք). մխիթարեալ. rafraichi; consolé.

Գարլը (հէվա), փ. ձիւնոտ (օդ). (temps) neigeux.

Գարլըգ, փ. սառնարան. glacière.

Գարհ. ա. վիրաւորել. եւ. գուրուհ, չէ. վէրք. խոց. սպի. երաշխիք. 2. չարախօսել. blesser; blessure, plaie, cicatrice, ulcère; 2. médire.

Գարհա(թ), ա. տես Գարհ, 1:

Գարղա, փ. (գարկա, ա.) ագռաւ. corbeau.

Ալա —. խաղող ագռաւ. geai.

Էքին, Թօխում — ող. սերմնակեր ագռաւ. freux, grolle.

Գարգա —. որի. ագռաւ. corneille.

— պիւքէն. ընկոյզ որձաքաղ. noix vomique.

— պուրունլու. արծուաքիթ. qui a le nez aquilin.

Գարղաշա(լըգ), փ. աղմուկ. շփոթութիւն. խառ. confusion, tumulte.

— էթ. կռուել. կռուել. se disputer, lutter.

Գարղը, փ. տէգ. halle-barde.

Գարմա-գարըշ(ըգ). փ. խառնամառն. խառնափնդոր. խառն է խառն. tout mêlé, embrouillé, confus, pêle-mêle.

Գարն, տես Գար(ը)ն:

Գարն, ա. եւ. գուրուն. չէ. եղջիւր. 2. արշալոյս. 3. առաջնորդ. ցեղապետ. 4. հասակակից. 5. ժամանակակիցք. 6. ժամանակ. դար. ազգ. corne (d'animal); 2. point du jour, aube, aurore; 3. chef, gouverneur d'une nation; 4. qui est du même âge; 5. les contemporains; 6. âge, siècle, génération.

Գարնէյն, ա. երկ. գարն, եղ.

Զիւ-լ-գարնէյն. երկեղջիւր. bicorne, à deux cornes.

Գարնապիթ, փ. (χράμβη.) ծաղկեայ կաղամբ. chou-fleur.

Գարնաւաս, փ. փետրաթափութիւն. mue.

—յա կիրմէք. փետել մտնել. entrer en mue, muer.

Գարնէն պաշտէ գարն(ըն), ա. ազգէ յազգ. d'âge en âge, de génération en génération.

Գարշը, փ. խաչ' ու ընդդէմ կողմ. 2. հակառակ. հանդիման. le côté opposé; 2. (qui est du côté) opposé, contraire. [dire en face.

Եիւզէ — սէօյլէ. ասել յերեսն.

— եզր. յանդիման ծովուն. la rive opposée.

Արեւմտա — . ընդ երեկս. vers le [soir.

— գօտեալ. ատուրեալ. ընդդէմ կալ, դիմադարձ լինել. s'opposer, tenir tête, résister.

— չըգմագ. երթալ, երթալ ընդ առաջ. aller à la rencontre, au devant.

— կէչմէք. անցանել յանդիման. անցանել ընդ. passer, franchir.

— գարշըյա. } դէմ ընդ դէմ.
— պէ — . } դէմ յանդիման.
vis-à-vis, face à face.

— սէօյլէմէք. բանընդդէմ լինել. contredire.

— սընա չըգմագ. յանդիման լինել. se présenter devant qn.

Գարշըլամագ, ա. երթալ ընդ առաջ. 2. հակառակ կալ. դէմ անել. aller à la rencontre, rencontrer; 2. s'opposer.

Սէօզ — . բանակռիւ լինել. 2. հակառակել բանիւ. engager un débat; 2. contredire, tenir tête.

Գարշըլաշմագ, ա. հանդիպել միմեանց. se rencontrer, se trouver face à face les uns avec les autres.

Գարշըլաշտըրմագ, ա. համեմատել. հարկանել ընդ միմեանս համեմատութեամբ. comparer, collationner.

Գարշըլըգ, ա. պատասխանի. 2. հակառակութիւն. 3. հատուցումն. փոխարինութիւն. 4. վարձք. réponse; 2. opposition; 3. dédommagement, compensation; 4. récompense.

— վէրմէք. պատասխանի տալ. donner une réponse, répondre.

Գարշըլըգլը, ա.

— Ճէվապ տէօնտիւրմէք. կրկին ասել. անդրէն տալ պատասխանի. repartir, répliquer, répondre.

Գարզ, ա. (ուսլուպ. թարզ.) օրինակ. պայման. manière, façon, mode.

Գարըտաշ... տես Գար(ըն)տաշ..։

Գարըր, ա. (= գարրի 'այն.) հովութիւն. fraicheur.

Գարփուզ, ա. ձմերուկ. ձեղբապող. melon d'eau, pastèque.

Գարֆէ, ա. կեղեւ. écorce.

Գարֆէի թայեփալէ. (տարչին.) կինամոմոն. cannelle.

Գափ (գարա,) ա. համակ (սեւ). tout (noir).

Գափագ, ա. խուփ. կափարիչ. couvercle.

Կէօզ — ըը. կոպք. արտեւանունք. paupière.

Տիզ — ըը. կոճակոյ. rotule.

Գափագլը, ա. կափարչաւոր. qui a un couvercle.

Գափաթմագ, ա. տալ փակել. faire fermer.

Գափալը, ա. փակեալ. 2. ծածկեալ. clos, fermé; 2. couvert.

Գափալըմագ, ա. տես Գափանմագ։

Գափամա, ա. հանդերձ կրկնակ կամ միջատելոյ. 2. եփոյ միսլի մսոյ. robe de dessous piquée, de toile ou de soie; 2. daube.

Գափամագ, ա. (փոցել.) փակել. ծածկել. 2. դնել կափարիչ. fermer; 2. mettre un couvercle sur (un pot...).

Կէօզ — . (աչք փոցել.) ընդ չտես անցանել. fermer les yeux sur qc.

Հիսապ — . (համարը փոցել.) փակել զհաշիւն. clore un compte.

Տէլիք — . խնուլ ծակ. boucher un trou.

Գափան, ա. ծուղակ. trappe.

Չէօփ, սաման — . (քէհրիպար.) սաթ. ambre jaune.

Տէմիր — . (մըգնաթըս.) մագնիս. aimant.

Սըչան — ը. մկանաց ծակոյ. souricière.

Գափան, պ. տես Գափալգան։

Գափանըգ (հէվա), ա. ամպամած (երկինք). (temps) couvert.

— ռէնկ. աղօտ գոյն. couleur sombre, obscure.

Գափանճա, ա. ծուղակ թռչնոց. trébuchet.

Գափանմագ, ա. (գոցուիլ.) փակիլ. ծածկիլ. se fermer.

Եիւզ, եիւզ իւզէ — . անկանել ի վերայ երեսաց յերկիր. donner du nez en terre.

Աթ — . անկանել ի վերայ ձիուն. le cheval s'est abattu (sous lui).

Հէվա —. ծածկիլ ամպով. le temps, le ciel se couvre.

Գափըլմագ, չ. յափշտակիլ. être ravi, se laisser séduire.

Գափըշըլմագ, չ. յափշտակիլ ի ձեռաց. s'arracher.

Գափլաթմագ, ն. տալ ծածկել. պաստառել. faire couvrir.

Գափլամա, ա. պաստառեալ. plaqué.

Գափլամագ, ն. յարկել ի վերայ. պատել. 2. պաստառել աստառով. 3. պաստառել ոսկով... 4. զարդարել օթոցօք. (re)couvrir; revêtir; 2. doubler, garnir; 3. plaquer; 4. tapisser.

Գափլան, ա. վագր. tigre.

Գափլանմագ, չ. ծածկիլ. se couvrir.

Գափլըճա, ա. Ջերմուկ. thermes.

Գափլը պաղա, ա. կրայ. tortue.

Գափմագ, ն. յափշտակել. ravir, enlever qc. à qn.; arracher qc. des mains de qn.

Գափու, ա. դուռն. 2. դիւանատուն. 3. Դուռն. 4. Հնարք. ելք. 5. տեղի. porte; 2. ministère; 3. la Porte; 4. moyen, occasion; 5. place, service.

— աղասը. մարդպետ. ներքինապետ. eunuque qui remplit les fonctions de maréchal de la cour.

— քէթխուտասը. գործակալ. agent.

— օղլանը. սպասաւոր թարգմանի դրան արքունի. domestique du drogman de la Porte.

Գափութ. (եափունճա.) Վերնոց. վերարկու. 2. (Թղախաղ.) խաղապարտ. capote; 2. capot, vole.

Գափուճու, ա. դռնապան. portier.

— պաշը. սենեկապետ արքունի. chambellan.

Գափ(ու)տան. նաւապետ. capitaine (d'un navire).

— փաշա. ծովակալ. ամիրապետ ծովու. le grand-amiral.

Գափ(ու)տանլըգ, ա. նաւապետութիւն. charge ou fonction de capitaine.

Գափտըրմագ, ն. տալ խլել. faire ravir, se laisser enlever.

Գաֆ. ա. անուն 24րորդ նշանագրի օսմանեանց. 2. նշանակ հարիւրոյ: 3. լեառն Կաւկաս. nom de la 24e lettre de l'alphabet ottoman; 2. marque du nombre 100; 3. le mont Caucase.

Գաֆա, ա. (պաշ չանաղը.) (քէլլէ տասը.) ոսկրապանակ գլխոյ. crâne.

Գիր նիչէ — տան. ի բազում նուագս. բազում անգամ. à plusieurs reprises.

Գալըն —. թանձրագլուխ. grosse tête.

Գաֆա-տար, գ. մտերիմ. ami inséparable.

Գաֆա-տարլըգ, ա. մտերմութիւն. intimité.

Գաֆաֆ, ա. տե՛ս խաֆֆաֆ:

Գաֆէս, ա. եզ. աղֆաս, յգ. վանդակ. 2. վանդակապատ. cage; 2. grille, grillage.

Գաֆթան, ա. (խըլա՛. գաֆթա.) պատմուճան փառաց. robe d'honneur.

Իչ —. ներքնոց. ստորնոց. vêtement de dessous, dessous.

Իւսթ —. ամղան. վերնոց. toge, vêtement de dessus.

Գաֆթանճը, ա. սենեկապան. valet de chambre.

Գաֆի, ա. որ ղարօրէ զհետ երթայ. qui suit qn.

Գաֆիյէ(թ), ա. եզ. գավաֆի, յգ. յանգ. 2. տաղ. քերթուած. մրմունջ. rime; 2. vers, poésie, poëme.

Գաֆիյէ-սէնճ, գ. քերթող. poëte.

Գաֆիզ, ա. չափ ինչ չորոց իրաց. mesure des choses sèches.

Գաֆիլէ(թ), ա. եզ. գավաֆիլ, յգ. (քէրվան.) կարաւան. caravane.

Գաֆիլէ-պաշը, ա. առաջնորդ կարաւանի. conducteur d'une caravane.

Գաֆշ, ա. (փապուշ.) հողաթափ. soulier.

Գաֆֆ, ա. երթալ զհետ շաւղոյ ոտարան. 2. նմանող լինել. suivre qn. pas à pas; 2. imiter qn.

Գաֆր, ա. եւ. գըֆար, յգ. անապատ անջրդի եւ առանց բուսոյ. désert sans eau ni végétation.

Գաֆֆալ, ա. (չիլինկիր). դարբին. serrurier.

Գըյազ, ա. մէջ ամառան. coeur de l'été.

Գըյաթէ(թ), ա. սնանիլ. սնուցանել. se nourrir; nourrir.

Գըյամ, ա. յառնել. յոտն կալ. 2. յոտին կալ. 3. ձեռն արկանել. 4. Հանապազորդել. 5. յառնել. se lever; 2. être debout; 3. commencer, se mettre à...; 4. s'appliquer à qc. avec assiduité; persévérer dans qc.; 5. ressusciter.

Եէվմ-ի-գըյամ. օր յարութեան. jour de la résurrection.

Գըյամէ(թ), ա. Հասարակաց յարութիւն. 2. աղմուկ. résurrection; 2. tumulte, tapage.

Գըյաս, ա. Համեմատել. Համեմատութիւն. 2. եզրակացնել. բանաւորութիւն. Հաւաքաբանութիւն. 3. չափել. չափ. 4. կարծել. Համարել. կարծիք. 5. կանոն. comparer; comparaison; 2. conclure; raisonnement, syllogisme; 3. mesurer; mesure; 4. croire, supposer; opinion; 5. règle.

Խարիճ-ի-գըյաս. Հակառակ կանոնաց. contre la règle, irrégulièrement.

— ըմճա. ինձ այսպէս թուի. ըստ կարծեաց իմոց. à mon avis, selon mon opinion.

Գըյասէն, ա. Համեմատութեամբ. առ ի կարծ. կարծեօք. par comparaison, en comparaison, par supposition, en supposant.

Գըյասի(յ), ա. կանոնաւոր. régulier.

Գըյսար, ա. պախուրցք. licou.

Գըյատէ(թ), ա. կառավարել. gouverner, commander.

Գըյաֆէ(թ), ա. արտաքին կերպարանք, տեսիլ. 2. զգեստ. Հանդերձանք. extérieur, aspect; 2. habits, costume.

Իլմ-ի գըյաֆէթ. դիմագիտութիւն. physiognomie.

Գըննէմ, ա. յգ. գամէթ, եւ. 2. գըյմէթ, եւ.

Գըզ, թ. աղջիկ. դուստր. կոյս. օրիորդ. 2. աղախին. 3. տիկին. օրիորդ (է թղթախաղի խաղուան). fille; vierge; pucelle; 2. servante; 3. dame.

— չօճուգ. աղջիկ մանուկ. fille.

— օղլան. կոյս. vierge intacte, pucelle.

— գարտաշ. քոյր. soeur.

— գուլէսի. աշտարակն Լէանդրեայ. tour dite de Léandre.

— գուշու. կանաչ փայտփոր. pic-vert, pivert.

— լար աղասը. մարդպետ. premier eunuque du sérail.

— պօզմագ. ապականել կոյս. déflorer, violer une fille.

Գըզագ, թ. սահնակ. 2. օրօրոց. traineau; 2. berceau.

Գըզամըգ, թ. կարմրախտ. rougeole.

Գըզարթը, թ. կարմրութիւն. rougeur.

Գըզարթմա, թ. խորովեալ. rôti.

Գըզարթմագ, թ. խորովել. rôtir.

Գըզարմագ, թ. կարմրանալ. 2. ամաչել. շառագունել. (se) rôtir; 2. rougir (de honte).

Գըզգանճ, թ. նախանձ. 2. նախանձոտ. jalousie; 2. jaloux.

Գըզգանճլըգ, թ. նախանձ. jalousie.

Գըզգանմագ, թ. նախանձիլ. prendre, concevoir de la jalousie.

Գըզըլ, թ. կարմիր. շէկ. rouge, ardent.

— աղաճ. լաստենի. aune.

— պոյա. տորոն. garance (commune ou tinctoriale).

Գըզըլլըգ, թ. կարմրութիւն. rougeur.

Գըզըլճէ, թ. սնգոյր. fard, fard rouge.

Գըզըլճըգ, թ. շամ. Հոն. cornouille.

— աղաճը. շամենի. Հոն. փայտ. cornouiller.

Գըզըշմագ, թ. (պատերազմ.) տաքնանալ. s'échauffer (la guerre, la querelle, etc.).

Ղըզլըգ, ա. աղջկութիւն. կուսութիւն. virginité.

— ալմագ. ապականել. բռնաբարել զկոյս. déflorer, violer une fille.

Ղըզղըն, ա. կարմրացեալ. շէկ. 2. բարկացեալ. rouge, ardent, brûlant; 2. emporté.

Ղըզղընլըգ, ա. արդարաջոյն կարմրութիւն. տաք. 2. բարկացումն. ignition, ardeur; 2. emportement.

Ղըզճաղըզ, ա. աղջիկ մանուկ. petite fille.

Ղըզմագ, ա. կարմրիլ. շիկանալ. 2. բարկանալ. 3. շիկանալ (անասնոց). rougir (au feu), être ardent; être chaud; 2. s'échauffer, s'emporter (violemment); 3. être en chaleur.

Կէօզիւ —. բարկանալ. բորբոքել. se mettre en feu, s'échauffer.

Ղըզտըրմագ, ա. կարմրացուցանել. շիկացուցանել. 2. բարկացուցանել. faire rougir, chauffer; 2. échauffer (la bile, les oreilles, le sang, la tête à) qn.

Ղըթ, ա. անօսր. peu, rare.

Ղըթ'ա(թ), ա. մասն. կտոր. բաժին. 2. տուն երգոյ. հատուած. morceau, pièce, partie; 2. strophe, stance.

Ղըթ'այը տաիրէ. կոր կամ անկիւնաւոր հատուածք բոլորակի. segment du cercle.

Ղըթա', ա. հատիչ գիծ. sécante.

Ղըթալ, ա. պատերազմ. combat.

Ղըթար, ա, յհ. գաթըրէ(թ), եղ.

Ղըթէ(թ), ա. կերակուր. nourriture, aliment.

Ղըթըգ, ա. խծուծ. étoupe.

Ղըթըր, ա. կոկած. 2. ստայօդ բանք. bien cuit; 2. chicane.

Ղըթըկըրտագ, ա. ջլան. tendon.

Ղըթըրտատմագ, ա. ուտել ի ներքոյ ատամանց. croquer.

Ղըթլէ(թ), ա. օրինակ սպանանութեան. manière de tuer.

Ղըթլըգ. ա. անօսրութիւն. 2. նուազութիւն. սով. rareté; 2. disette, famine.

Ղըլ, ա. մազ. ձար. poil, crin, soie.

— գույրուգ. մրտիմ. sarcelle.

Ղըլա', ա. յհ. գալ'ա(թ), եղ.

Ղըլա'ա(թ), ա. (նէյլէն. առագաստ.) առագաստ. voile.

Ղըլաղը, ա. սայր. սայրաբերք. tranchant, le fil.

—(սըզը) կիւտիրմէք. բթացուցանել. émousser le tranchant.

— վէրմէք. սրել. aiguiser.

Ղըլաղուզ, տե՛ս Ղըլա(վ)ուզ։

Ղըլամ, ա. յհ. գալէմ, եղ. 1։

Ղըլապ(ու)տան, ա. թել ոսկի, արծաթի. fil d'or ou d'argent.

Ղըլապտանլը, ա. ոսկեհուռ. de fil d'or ou d'argent.

Ղըլա(վ)ուզ, ա. առաջնորդ. guide, conducteur.

Ղըլատէ(թ), ա. եղ. գալատէ, յհ. (կէրտանլըգ.) մանեակ. collier.

Ղըլաֆէ(թ), ա. ծեփելն նաւու կուպրածութիւն. calfatage d'un navire.

Ղըլըգ, ա. կերպարանք. զգեստ. costume, mise; habits.

Ղըլըգլը, ա. նման... իբրեւ զ... qui tient de qc. ressemblant à... comme.

Ղըլըճ, ա. սուր. սուսեր. épée, glaive.

— ալմագ. փայլեցուցանել զսուր. fourbir une lame d'épée.

— կէյմէք. սուսեր ընդ մէջ ածել. ceindre une épée.

— չէքմէք. մերկանալ զսուր. tirer l'épée.

— աթան կէչիրմէք. ընդ սուր հանել. ի սուր սուսերի կոտորել. passer au fil de l'épée.

— պալըղը, թրաձուկն. espadon.

Ղըլըճըն ա,
Ղըլըճլամա(սընա), } ա. կողմակի. de côté.

Ղըլըճխանէ, ա. գործարան սրոյ. manufacture de sabres.

Ղըլընմագ, ա. առնիլ. se faire.

Ղըլը-վէրմէք, ա. առնել. կատարել. faire, effectuer.

Ղըլըֆ, ա. (ղըլաֆ.) պատեանք. աման. gaine.

Ղըլիճա, ա. աղբ, կղկղանք ոսկւոյ կամ արծաթոյ. scorie, écume de l'or, de l'argent.

Ղըլլէթ, ա. սակաւութիւն. peu, petit nombre.

Գըլմագ. բ. առնել. faire.

Նամազ, —: աղօթս առնել. faire la prière.

Սէճտէ —. երկիր պագանել. se prosterner, adorer.

Գըլտըրմագ, բ. տալ առնել. faire faire.

Գըղ, բ. աղբ. fiente.

Գըղըլճըմ, բ. (= գըվըլճըմ.) étincelle.

Գըղլամագ, բ. աղբն ընկենուլ. fienter.

Գըղըրմագ, բ. կոչել. appeler.

Գըճը, բ. մանանեխ. sénevé.

Գըճըգ, բ. (կիճիշ.) մարմաջումն. demangeaison.

Գըճըգլամագ, բ. խտտղել. chatouiller.

Գըճըգլանմագ, բ. խտտղիլ. se chatouiller.

Գըճըրտաթմագ, բ. կրճտել զատամունս. grincer les dents.

Գըճըրտամագ, բ. կրճտել ատամանց. grincer des dents.

Գըճըրտը, բ. ճռռայիւն. claquement, cri (bruit) d'une porte, etc.

Գըմէմ, ա. յղ. գըմէմէ(թ), եւ:

Գըմըլտաթմագ, բ. շարժել. mouvoir, remuer.

Գըմըլտա(ն)մագ, բ. շարժիլ. se mouvoir, (se) remuer.

Գըմէմէ(թ), ա. եւ. գըմէմ, յգ. մարմին. հասակ մարդոյ. 2. գագաթն. գլուխ. corps, taille d'homme; 2. sommet.

Գըյագ, ա. անագորոյն. cruel.

Գըյը, ա. ափն. ծովեզր. եզերեզր. bord, rive, rivage, côte.

— սըրա կիթմէք. երթալ զառափամբ. aller terre à terre.

Գըյմա, ա. մանրատած միս. 2. կերակուր ի յօշոտածոյ մսոյ. viande hachée; 2. hachis.

— թախթասը. տախտակ մանր յօշելոյ մսոյ. hachoir.

Գըյմագ, բ. մանր յօշել. 2. անխնայել. hacher; 2. ne pas épargner.

Թիւթիւն —. յօշել ծխախոտ. hacher du tabac.

Գըյմալամագ, բ. մանր յօշոտել. hacher.

Գըյմամագ, բ. խնայել. épargner.

Գըյմէ(թ), ա. եւ. գըյմէթ, յգ. գինք. յարգ. prix, valeur.

Գըյմէթլի, բ. թանկագին. de grand prix, précieux.

Գըյմէթսիզ, բ. անարգ. խոտան. sans (de nulle) valeur.

Գըն, բ. պատեան. gaine.

Գընա, բ. (Հիննա.) հինայ. henné.

— չիչէյի. անթայթ ծաղիկ. balsamine.

Գընա', ա. (եաշմագ.) լաչակ. voile de la tête.

Գընագ, բ. յօդ մատանց. articulation des doigts.

Գընագընա, բ. կեղեւ պերուաբիական. տենդաբուժ կեղեւ. quinquina.

Գընալամագ, բ. օծանել հինայիւ. teindre avec du henné.

Գընալը, բ. օծեալ հինայիւ. teint avec du henné.

Գընամագ, բ. պարսաւել. կշտամբել. blâmer; reprendre qn.

Գընմագ, բ. գրգռիլ. s'exciter.

Գըննապ, ա. առասան. ficelle.

Գընտըրմագ, բ. դրդել. գրգռել. exciter.

Գըշ, բ. ձմեռն. hiver.

Գըշգըրթմագ, բ. ի վեր ոստուցանել. faire s'élancer.

Գըշգըրմագ, բ. ի վեր ոստնուլ. s'élancer.

Գըշըն, բ. ի ձմեռան. en hiver.

Գըշլա(գ), բ. ձմերոց. 2. զօրանոց. quartier d'hiver; 2. caserne.

Գըշլամագ, բ. ձմերել առնել. հանել զձմեռն. hiverner; passer l'hiver.

Գըշլըգ, բ. ձմերային. d(e l)'hiver, hivernal.

Գըշըմ, ա. բնութիւն. բնոյթ բնորդոյ. nature. naturel.

Գըշըր, ա. եւ. գուշուր, յգ. կեղեւ. ճեճեկ. écorce, coque, cosse.

Գըշըրէ(թ), ա. տե՛ս Գըշըր:

Գըչ, բ. յետոյ. յետոյ կողմն. 2. խելք նաւու. partie postérieure, derrière; 2. poupe, arrière.

Գըչըն գըչըն (կիթմէք), բ. յետս յետս (գնալ). (aller, marcher) à reculons.

Գըպալ, ա. համեմատել գրչագիր օրինակ գրոց. collationner.

Գըպալէ(թ), ա. (էպէլիք էթ-մէք.) ծննդացանել. բառնալ կնա-նանցն. accoucher une femme.

Գըպահ, ա. յԺ. գապին, եղ։

Գըպապ, ա. յԺ. գուպպէ(թ), եղ։

Գըպէլ, ա. (հուզուր.) (Ներկայ-ութեան.) առաջնորդութիւն. présence.

Գըպթի(յ), ա. եղ. գապդալթը, յԺ. Կոպտ. Copte.

Գըպլէ(թ), ա. կողմն Մէքքէի. 2. հարաւակողմն. հարաւ. 3. հողմ հարաւային. direction de la Mecque; 2. sud, midi; 3. vent du sud ou du midi.

Էհլի-ի-գըպլէ(թ). Մահմետա-կան. Mahométan.

Գըպլէթէյն, ա. երկ. երկուքին տաճարք Մէքքէի և Երուսաղէ-մայ. les temples de la Mecque et de Jérusalem.

Գըպլէ-կեահ, դ. տես Գըպ-լէ(թ). 2։

Գըպլէ-նամէ, } դ. կողմնացոյց.
Գըպլէ-նիւմա, } boussole.

Գըվ (գըվըրագ), ա. ամբողջ (ոլորեալ). tout (tordu), tout (tortillé, tors).

Գըյ, գըյ 'ալա հէզա. ա. (պըու-նա գըյասս օլունա.) դատեա ըստ այսմ. եւ այլք ի ըստ նմին. concluez-en, jugez par analogie, et ainsi de suite.

Գըսա... տես Գըս(ս)ա։

Գըսա', ա. յԺ. գասա'աթ, եղ։

Գըսապլըգ(թ), ա. արուեստ մսա-վաճառի. métier de boucher.

Գըսաս, ա. պատիժ նմա, համե-մատ քնասուն. représailles, talion.

Գըսաս, ա. յԺ. դըսաս(թ), եղ։

Գըսար, ա. յԺ. գասիր, եղ։

Գըսարէ(թ), ա. (չիրքինճիլիք.) արուեստ թափչաց. art de dégraisseur.

Գըսգանճ, թ. նախանձ. մախանք. 2. նախանձոտ. չարակնոտ. jalousie, envie; 2. jaloux, envieux.

Գըսգանճլըգ, թ. նախանձ. մախանք. jalousie, envie.

Գըսգանմագ, թ. նախանձիլ. avoir, prendre de la jalousie.

Գըսէ', ա. յԺ. գասա'ա(թ), եղ.

Գըսըգ (սէս), թ. (Ձայն) խռխռեալ. (voix) enrouée.

Գըսըլմագ, թ. ճմլիլ. 2. խռխռել. être serré entre les...: 2. être enroué, s'enrouer (la voix).

Գըսըր, թ. ամուլ. stérile.

Գըսըրլըգ, թ. ամլութիւն. stérilité.

Գըսթ, ա. արդարութիւն. 2. բա-ժին. մասն. 3. կշիռ. justice; 2. part; 3. balance.

Գըսթաս, ա. կշիռ. balance.

Գըսմ, ա. եղ. ագսամ, յԺ. ա-գսամըմ, երկ. յԺ. մասն. բաժին. 2. տեսակ. ազգ. partie, portion; 2. espèce, genre.

Գըսմագ, թ. ճնշել. ճմլել. serrer ou presser (entre deux corps).

Գըսմէ(թ), ա. բաժանումն. բաշ-խումն. 2. մասն. բաժին. 3. բախտ. division, distribution, partage; 2. lot, part; 3. chance, destinée.
— էթ. բաշխել. donner qc. en partage.

Գըսմէ(թ), ա. բեկոր. նշխար. fragment, morceau d'un objet cassé.

Գըսմէթլի, թ. բախտաւոր. fortuné.

Գըս(ս)ա, թ. կարճ. court.
— քէսմէք. կարճառօտ համառօ-տել. couper court.

Ագըլ — օլ. պակասամիտ լինել. avoir l'esprit court, l'intelligence courte, avoir l'esprit très-borné.

Գըսսա(թ), ա. եղ. գըսասը, գըսաս, յԺ. վէպ. պատմութիւն. պատ-մութիւն. récit, narration, histoire, conte.
— դան հիսսէ. խրատ. affabulation.

Էլ-գըսսա. մի՛ն բանիւ. համա-ռօտիւ ասել. bref, en un mot.

Գըս(ս)աթմագ, թ. կարճել. raccourcir.

Գըս(ս)ալըգ, թ. կարճութիւն. համառօտութիւն. propriété d'être court, le peu de longueur.

Գըս(ս)ալթմագ, թ. կարճել. 2. համառօտել. raccourcir. diminuer la longueur de...; 2. abréger.

Գըս(ս)ալմագ, թ. կարճիլ. (se) raccourcir.

Գըսսա-խան, } գ. վիպասան.
Գըսսա-կիւզար, } պատմիչ. qui raconte des histoires, conteur.

Գըս(ս)աճ, գ. աքցան. tenaille(s).

Գըս(ս)աճա, մ. համառօտակի. en peu de mots, en bref, succinctement. [court.

Գըս(ս)աճըգ, ա. կարճ կարճ. très-

Գըսդըրմագ, բ. ճմլեցացնել. faire serrer entre...

Գըսրագ, գ. զամբիկ. մայիկ. jument, cavale.

Գըվամ, ա. լաւ եփիլը. 2. չափա-լափ. 3. բարւոք պայման. cuisson suffisante; 2. juste quantité, juste mesure; 3. bon état.

— ը կէլմէք. } Թանձրանալ. հոծ
Գըվամլանմագ. } եւ մած ըլլալ. s'épaissir, prendre de la consistance. [paissi.

Գըվամլը, ա. հոծ եւ մած. é-

Գըվանճ, գ. ուրախութիւն. ցնծութիւն. joie, réjouissance.

Գըվանմագ, բ. տալ զանձն ի զբօսանս. se livrer aux réjouissances.

Գըվըլըգ, գ. բոց հրոյ. flamme.

Գըվըլճըմ, գ. տես Գըղըլճըմ։

Գըվըրճըգ. ա. (գզուած.) գանգուր. crépu.

— գօյուն. խոյ մաքիալ. mouton.

— սաչլը. գանգրահեր. qui a les cheveux crépus.

Գըվըրմա, գ. դարձք եզերաց կարուածոյ. ourlet.

Գըվըրմագ, բ. խոպոպել. ծամծամոր յօրինել. 2. (լաթել.) դարձուածել կարել եզերս կարուածոյ. 3. ոլորել, ի վեր դարձնել զբեղնոյս. crêper, friser; 2. ourler; 3. retrousser (les moustaches).

Գըվրագ. ա. (կարի) ոլորեալ. 2. շղարշ. (très-) tordu, (très-) tortillé; 2. crêpe (étoffe).

Գըվրանմագ, բ. ոլորել. tortiller.

Գըվրըգ. ա. ոլորեալ. tors, tortillé.

Գըվրըլմագ, բ. ոլորել. ծալլորել. se tordre, se tortiller.

Գըվրըմ, գ. ծալուած. pli.

— գըվրըմ էթ. ծալը ծալը ծալծել. plisser.

Գըտահ, ա. յգ. գատէհ, տե՛ս։

Գըտահէթ(թ), ա. (գատէհճիլիք.) արուեստ բաժակագործի. verrerie, (art de faire des coupes à boire).

Գըտւէ(թ), ա. օրինակ զհետ երթալոյ. օրինակ նմանութեան. exemple à suivre, modèle à imiter.

Գըտէմ, ա. կանխութիւն. 2. նախադասութիւն. նախաթոռ. 3. յառաջագոյն գոյութիւն. յաւիտենականութիւն. antiquité; 2. antériorité, préséance; 3. préexistence, éternité.

Գըտէմիյէթ(թ), ա. առաջնութիւն. préeminence.

Գըտըգ, գ. խտտել. chatouillement. [touiller.

Գըտըգլամագ, բ. խտղտել. cha-

Գըտում, ա. (= գուտում.) հասանել. ժամանումն. գալուստ. arriver; arrivée, venue.

Գըտվէ(թ), ա. օրինակ նմանութեան. exemple, modèle à suivre.

Գըտր, ա. եղ. գուտուր, յհ. (չէօմլէք. թենճէրէ.) սան. պղինձ. chaudron; marmite.

Գըր, ա. գորշ. մոխրագոյն. 2. դաշտավայր. gris; 2. champs.

Գըրաաթ, ա. ընթեռնուլ. ընթերցումն. lire; lecture (à haute voix).

Գըրադ, ա. (մուզարէպէ(թ). մուզարէպէ(թ).) շահակցութիւն երկուց վաճառականաց՝ միոյն ընծայեալ եւ միւսոյն վաճառականութեամբ. commandite.

Գըրաթ, ա. եղ. գարաթիթ, յհ. կերատ. carat.

Գըրալ, արքայ. թագաւոր. roi.

Գըրալիյէթ, տես Գըրալլըգ։

Գըրալիչէ. թագուհի. reine.

Գըրալլը, ա. արքայական. royal.

Գըրալլըգ, ա. (=գըրալիյէթ.) թագաւորութիւն. պատիւ արքայական. royauté, dignité royale.

Գըրաղը, ա. եղեամն. frimas, gelée blanche; givre.

Գըրան, ա. (մուգարէնէթ.) մերձաւորութիւն. 2. զուգահանդիպումն երկուց մոլորական աստեղաց. proximité; 2. conjonction de deux planètes.

Գըրան, տ. եզր. bord, rive.

Գըրգ, ա. ստորնակ, տոհմ աննշան. 2. սովորութիւն. origine basse, basse extraction; 2. coutume, habitude.

Գըրգ, թ. քառասուն. quarante.

— այաք. օձասանդր. scolopendre.

— պայըր. խախացոց. caillette, ventricule.

— քերրէ սէօյլէմէք. բազմաւոր անգամ ասել. dire mille et mille fois.

Գըրգար, ա. քառասուն քառասուն. quarante à chacun.

Գըրգընթը, տ. խուզք. tonture.

Գըրգընճը, տ. քառասներորդ. quarantième.

Գըրգըշ, տ. խուզուածք. tonte.

Գըրգլըգ, տ. քառասնեակ. quarantaine. [(les brebis).

Գըրգմագ, տ. խուզել. tondre

Գըրըգ, տ. բեկ. կոտրէ. խորտակեալ. 2. վշտացեալ. 3. բեկոր. brisé, rompu, cassé; 2. affligé; 3. fragment; morceau (d'un verre ou d'un pot cassé).

Պէլի —. ողնաբեկ. échiné.

Գըրըգճը, տ. ոսկերաց խորտակեալ ոսկերաց. (chirurgien) qui remet à leur place, qui réduit les os fracturés.

Գըրըլմագ, տ. խորտակիլ. բեկանել. (se) rompre, (se) casser, se briser.

Գօլ —. կոտրուիլ է ոսկերք ու խորտակութիւնք. avoir les bras rompus.

Սօուգ —. մեղմանալ ցրտութեան. diminuer (le froid).

Գիւլմէքտէն —. թուլանալ ի ծաղու. (se) pâmer de rire, rire à se tordre.

Գըրըմ-թարթար, տ. գինեմրուր. գինեքար. գինեքարային. tartre; crême de tartre; tartrate.

Գըրընթը, տ. բեկոր. morceau, têt, tesson.

Գըրթաս, ա. եղ. գարաթիս, յք. թուղթ. papier.

Գըրթասի(յ), ա. թղթեայ. 2. թղթավաճառ. de papier; 2. (marchand) papetier.

Գըրլանղըճ, տ. ծիծառն. hirondelle.

— օթու. հողմափայտ. chélidoine.

Գըրղըն, տ. կոտորած. 2. մահտամահ. անասնամահ. boucherie, carnage, massacre, tuerie; 2. mortalité. [sâtre.

Գըրճըլ, տ. գորշախառն. gri-

Գըրմա, տ. գոթոած. խորշերուն. froncis.

Գըրմագ, տ. (կոտրել.) խորտակել. բեկանել. 2. կնճռել. գոթել. 3. կոտորել ի սուր սուսերի. 4. (կոտրել.) առնել. առնուլ. 5. մեղմագոյն գործել. տկարացուցանել. rompre, casser, briser; 2. plisser; 3. massacrer, faire main basse; 4. faire une main, faire une levée; 5. amortir, affaiblir.

Ագչէ (փարա) —. շահել դրամ. gagner (ou faire) de l'argent.

Եիւրէգ (խաթըր, կէօնիւլ) —. վշտացուցանել. affliger, blesser qn. au coeur.

Ինատ —. յաղթել յամառութեան. vaincre l'obstination, rompre la volonté de qn.

Իթիպար (րէվաճ) —. նուաստացուցանել զարգ. déprécier, (r)abaisser.

Փօլիչա (գամբիալ) —. գնել զփոխանակագիրն հատեալ շրջաբերականն. escompter.

Գըրմալամագ, տ. գոթել. froncer.

Գըրմըզ (պէօճէյի), տ. որդան կարմիր. kermès, cochenille.

Գըրմըզը, տ. կարմիր. rouge.

Գըրմըզըլանմագ, տ. կարմրանալ. devenir rouge, rougir.

Գըրմըզըլըգ, տ. կարմրութիւն. rougeur.

Գըրմըզըմտա, տ. սակաւիկ մը կարմրագոյն. rougeâtre.

Գըրպա(թ), ա. եղ. գըրպաթ, յք. տիկ ջրոյ. outre à eau.

Գըրպաղա, տ. (= գուրպաղը.) գորտ. grenouille.

Գըրպաճ, տ. խարազան. cravache.

Գըրտ, ա. (մայմուն. փուզինէ.) կապիկ. singe.

Գըրտըրմագ, ա. տալ խորտակել. բեկանել. faire rompre, briser, casser.

Գըրրաթ, ա. տես Գըրաթ։

Գըրփընթը, ա. կտրտուք. tonture.

Գըրփմագ, ա. կտրել. tondre.

Գըրֆ, }
Գըրֆէ(թ) } ա. կեղեւ. écorce.

Գըրֆէի թայեիպէ. (թարչին.) կինամոմոն. cannelle.

Գըփ (գըրմըզը). ա. համակ (կարմիր). tout (rouge).

Գըփըր-գըփըր գայնամագ, ա. եռալ վառալ. չկարել համբերել. bouillir, pétiller. être impatient de....

Գըփըլտըտամագ, ա. ակեր ակեր թրթել. 2. եռալ հոգւով. չկարել համբերել. clignoter des yeux; 2. pétiller d'ardeur, avoir une grande envie de faire qc.

Գըփմագ, ա. թօթափել լոր-տեւանանա. clignoter.

Կէօզ —. (ակն ընել.) ակնարկ առնել. faire signe des yeux.

Գըֆար, ա. յն. գաֆր, եղ։

Գի(յ)լ, ա. բան. խօսք. parole, dire.

Գուգլա. ղամնա-ճամղատանք. poupée, marionnette.

Գուգլաճը, ա. լարախաղ. joueur de marionnettes.

Գուգու (գուգուշ), ա. կկու. coucou.

Գուգուլէթա, ա. կրկնոց. cape.

Գուեռուա, ա. յն. գայլա, եղ։

Գուեռուտա(թ), ա. կրկ. յն. գուեռուա, յն. գայլա, եղ։

Գուզաթ, ա. յն. գազը, եղ։

Գուզահ, ա. հրեշտակ՝ որ է վերայ կայ ամպոյ. 2. սատան. ange qui préside aux nuages; 2. satan.

Գավսի գուզահ. ('ալամիմի աէմա.) աղեղն երկնից. arc-en-ciel.

Գուզղուն, ա. ճայ. choucas.

Գուզու, ա. գառն. agneau.

— գուլաղը. թրթնջուկ. oseille.

Գուզուր, ա. ցածուն. 2. անհամբոյր. chaste; 2. insociable.

Գութ, ա. երջանկութիւն. բախտ. bonheur, fortune.

Գութ, ա. եղ. ազգաթ, յն. պարման. կերակուր. aliment, nourriture.

Գութէլա, ա. յն. գաթիլ, եղ.

Գութթա', ա. յն. գաթի', եղ։

Գութթա'ի-թ-թարիգ. հարամի-կահորք. աւազակք. brigands, voleurs de grands chemins.

Գութթալ, ա. յն. գաթիլ, եղ։

Գութթան, ա. յն. գաթըն, եղ։

Գութլու, ա. երանելի. բախտաւոր. heureux, fortuné.

Գութն, ա. եղ. ապթան, յն. բամբակ. coton.

Գութնի(յ), ա. ազգ կերպասի է բամբակէ եւ է մետաքսէ. espèce d'étoffe de coton et de soie.

Գութու, ա. տուփ. boite.

Էնֆիէ — ստւ. տուփ ընկլուզե-լոյ. tabatière.

Գութուն, ա. բնակել տեղւոյ. բնակութիւն. habiter (un lieu); habitation (d'un endroit), séjour (dans un endroit).

Գութուր, ա. կծծութեամբ պահել (ընտանիս.) nourrir mal (sa famille, les siens).

Գութպ, ա. բեւեռ. 2. ցեղա-պետ. նախարար. կառավարիչ. 3. գլուխ ճգնաւորաց իւրոյ ժամանա-կին. pôle; 2. chef, prince d'un peuple ou d'une communauté, (celui qui est le pivot de toutes les affaires); 3. chef des mystiques de son époque.

Գութպը շէմալ. հիւսիսային բեւեռ. pôle arctique.

Գութպը ճէնուպ. հարաւային բեւեռ. pôle antarctique.

Գութպիւ-լ-'արիֆին. իմաստնա-գոյն. le plus sage.

Գութսուզ, ա. ձախաբախտ. թշուառական. malheureux, infortuné.

Գութր, ա. եղ. աղթար, յն. կողմն. 2. տեղ. երկիր. աշխարհ. 3. բաժին երկնից կամ երկրի. 4. (տրամագիծ.) երկայնատար. côté; 2. contrée, pays; 3. plage, région (du ciel ou de la terre); 4. diamètre.

Գուլ, ա. գերի. ծառայ. esclave, serviteur.

Գուլա (աթ). ա. աշխետ (ձի). (cheval) aubère.

Գուլագ, ա. ականջ. ունկն. oreille.

— ասմագ (թութմագ. վերմէք). ականջ դնել, մտադրանալ. prêter l'oreille, être aux écoutes.

— եումշաղը. բլթակ. bout de l'oreille.

— թօզու. քունք. tempe.

—(ըն)ա գօմագ (սօգմագ). թելա-դիր լինել. թելադրել. souffler aux oreilles de qn., suggérer.

Կէօզ — օլ. ամէն ամբողջ ականջ դնել. écouter de toutes ses oreilles.

Գուլաղուզ . . . տես Գըլա-(վ)ուզ . . .։

Գուլաճ, դ. գիրկ. գրկաչափ. 2. չուան. brasse; 2. grosse corde.

Գուլաճլամագ, դ. չափել գըր-կաւ. mesurer à la brasse.

Գուլամէ(թ), ա. կտրուք եղըն-գաց. rognure d'ongles.

Գուլամպէրէ, դ. արուամոլական. sodomite.

Գուլան, դ. յաւանակ. ânon.

Գուլաֆէ(թ), ա. կեղեւ. écorce.

Գուլզում, ա. ծով. ծով Կարմիր. mer, Mer rouge.

Գուլէ, դ. աշտարակ. tour.

Պէքճի — սի. մահարձան. դիտա-նոց. donjon, beffroi, vedette.

Գուլէճիք, դ. աշտարակիկ. tou-relle.

Գուլէլ, ա. յգ. գուլլէ(թ), եղ. 1.—2. մբ. բազմութիւն մարդկան. sg. foule d'hommes.

Գուլիպէ, (καλύβη.) խուղ. հիւղ. խրճիթ. hutte, cabane, chaumière.

Գուլլանըլըր. դ. լաւ մարթ է ի կիր արկանել. bon pour en faire usage.

Գուլլանըլմագ, դ. պիտանի, պի-տանացու լինել. pouvoir servir, être bon pour l'usage ou l'em-ploi.

Գուլլանմագ, դ. վարել. ի կիր արկանել. se servir, faire usage, user de qc.; employer à qc.

Գուլլապ, ա. (ճանկ. կեռ.) ակիշ. կարթ. croc, grappin, hameçon.

Գուլլէ(թ), ա. եղ. գուլէլ, յգ. գագաթն. արդեւան. sommet, cime.

Գուլլուգ, դ. գերութիւն. ստրըկ-ութիւն. ծառայութիւն. 2. պա-հականք. esclavage, servitude; 2. garde, corps de garde.

— տան չըգարմագ. արձակել ի զինուորութենէ. congédier un soldat.

Գուլլուգճու, դ. պահակ. garde.

Գուլունճ, գ. խիթք. tranchées.

— օթու. քուլանճա. galanga.

Գուլուպ, ա. յգ. գալպ, եղ. 1։

Գուլփ, դ. ականջք անօթոց. anse.

Գուլփլու. դ. որոյ ականջք են. à... anses, qui a une anse.

Գուհմէ(թ), ա. յանխորհրդաբար ձեռն արկանել. ձեռնարկութիւն յանխորհրդաբար. entreprendre qc. témérairement; entreprise té-méraire.

Գուհութ, ա. նեղել վշտօք յերաշ-տէ. être affligé de la sécheresse de l'année.

Գուհուր, ա. ապերախտ լի-նել. ապերախտութիւն. 2. չարա-խօսել. չարախօսութիւն. être in-grat; ingratitude; 2. médire; médisance.

Գուհում, ա. յախուռն ձեռ-նամուխ լինել. entreprendre qc. témérairement.

Գուհումէ(թ), ա. զառամու-թիւն. խոր ծերութիւն. décrépi-tude, infirmité de l'âge,

Գուղու (գուշու), դ. կարապ. cygne.

Գուճագ, դ. գոգ. ծոց. գիրկ. 2. գիրկ մի. sein; giron; 2. une bras-sée.

— ղա ալմագ. } (ակր-աղուշ
Գուճագլամագ. } էթ.) ընդ գիրկս առնուլ. embrasser.

Գում, դ. աւազ. sable.

— սաաթը. ժամացոյց աւազոյ. sablier.

Գումա, դ. ներ. (անուան՝ զոր կոչեն միմեանց կանայք՝ որոց այր նոյն է.) nom que se donnent, entre elles, les femmes du même mari.

Գումամէ(թ), ա. ամբոխ մարդ-կան. troupe d'hommes.

Գումաշ, ա. եղ. ագմիշէ(թ), յգ. կերպասք ազգի ազգի. étoffes de différentes espèces.

Գումար, ա. խաղ բախտի. jeu de hasard.

Գումար-խանէ, ա. խաղարան նարդի. խաղարան. maison de jeu, tripot.

Գումար-պազ, ա. մոլեալ ի մէջ խաղալոյ. joueur (de profession).

Գումար-պազլըգ, ա. անկարգ սէր խաղալոյ թախտի. passion déréglé pour le jeu.

Գումգումա(թ), ա. եւ. գաւազըմ, յմ. սրուակ. bocal.

Գումլու, ա. աւազային. 2. աւազախառն. sablonneux; 2. sableux.

Գումլուգ, ա. տեղ աւազոյ. sablière.

Գումպարա, ա. ռումբ. 2. գանձանակ. bombe; 2. tirelire.

Գումպարաճը, ա. ռմբաձիգ. bombardier.

Գումսալ, ա. տեղի աւազուտ ի ծովու. 2. տեղի աւազուտ. banc de sable, basse; 2. lieux sablonneux.

Գումսու, ա. (զամմազ.) ամբաստանող. ամբաստանիչ. délateur, dénonciateur.

Գումսուլուգ, ա. մատնութիւն. dénonciation.

Գումրալ, ա. շէկ. խարտեաշ. blond (ardent).

Գումրի, ա. որ. (գումրու, ա.) տատրակ. tourterelle.

Գումրիխնէ(թ), ա. էգ. եւ. գամարի, յդ. տատրակ. tourterelle.

Գույու, ա. ջրհոր. հոր. puits.

Գույուճու, ա. հորափոր. puisatier.

Գույումճու, ա. ոսկերիչ. orfèvre.

Գույումճուլուգ, ա. ոսկերչութիւն. orfévrerie.

Գույրուգ, ա. (պոչ.) ագի. ձետ. դմակ. պոչան. queue.

— սալլան. խաղցնիկ. hoche-queue.

Գույրուգլու, ա. ագիաւոր. qui a une queue.

— եըլտըզ. աստղ գիսաւոր. comète.

Գույրուգսուզ, ա. անպոչ. sans queue.

Գունընէպ, ա. (քէնտիր.) կանեփ. chanvre.

Գունընէպի(յ), ա. կանեփի. (du) de chanvre.

Գունու', ա. շատանալ. se contenter; contentement.

Գունութ, ա. պաշտել զԱստուած սրտի մտօք եւ հնազանդ լինել նմա յանձնայնի. adorer Dieu sincèrement et lui obéir sans réserve.

Գունութ, ա. յուսահատ լինել. յուսահատութիւն. désespérer de qc.; désespoir.

Գունա, ա. զօրաւոր. հաստատ. հաստատուն. fort, robuste, ferme.

Գունտա', ա. կաւատ. qui prostitue sa femme.

Գունտագ, ա. պատատ. paquet.

Եանգընճը — ըը. ծրար հրդեհել. matière incendiaire.

Թիւֆէք — ըը. արկղի հրացանի. crosse de fusil.

Թօփ — ըը. արկղի թնդանօթի. chevet.

Չօճուգ — ըը. խանձարուրք. lange, maillot.

Գունտագճը, ա. հրձիգ. incendiaire.

Գունտուզ, ա. կուղբ. castor.

— խայասը. կարեւորք կղբու. castoréum.

Գունտուրա, ա. ոտք. soulier.

Գունտուրաճը, ա. կօշկակար. cordonnier.

Գունֆուզ, ա. եւ. գանֆիզ. յդ. (քիրփի.) ոզնի. hérisson.

Գուշ, ա. թռչուն. oiseau.

— գօնմազ. ծնեբեկ. asperge.

— իւզիւմիւ. չամիչ. raisin de Corinthe, corinthe.

— պուրնու. կտուց թռչնոյ. bec d'un oiseau.

Տէվէ — ու. ջայլեմն. autruche.

Գուշագ, ա. գօտի. ceinture.

Գուշա(թ)մագ, ա. ածել. պատել շուրջ. պաշարել. յարձակել արգելել. ceindre, entourer, assiéger, bloquer.

Գուշամ, ա.

Կիյիմ —. (հագնել, ձեւել.) կարգ եւ խնամով զարդարել զանձն. շքեղութիւն ի զգեստ. action de s'habiller avec recherche; habillement somptueux.

Գուշանմագ, ա. ածել շուրջ. se ceindre.

Գըլըճ —. սուսեր ընդ մէջ ածել. ceindre une épée.

Գըլըճ գուշանմասը. Հանդէս ածելոյ սուսեր ընդ մէջ. investiture du sabre. [se parer, s'attifer.

Կիյինմէք —. զարդարել. պճնել.

Գուշպերպէ(թ), ա. սարսափ. դողումն. frisson.

Գուշլուգ, ս. թռչնարան. volière.

— (վագթը). առաւօտ. matinée.

Գուշագ —. ժամանակ մօտ ի կէսօրէայ. matinée avancée.

Գուշճըղազ, ս. թռչնիկ. petit oiseau, oisillon.

Գուշճու, ս. թռչնավաճառ. marchand oiseleur; oiselier.

Գուշուր, ա. յգ. գըշր, եղ.

Գուշ-պազ, ս. հաւորս. 2. թռչնավաճառ. oiseleur; 2. marchand oiseleur; oiseleur.

Գու'ուտ, ա. նստել. s'asseoir.

Գուպէպ, ա. յգ. գուպպէ(թ), եղ. [naturelles.

Գուպլ, ա. ամօթոյք. parties

Գուպլէ(թ), ա. համբոյր. baiser.

Գուպհ, ա. տգեղ լինել. 2. գարշ, զազիր լինել. être laid, hideux; 2. être vilain, détestable, abominable.

Գուպհիյէթ, ա. յգ. (գուպհէյ, եղ.) յոռութիւնք. turpitudes.

Գուպուհ, ա. տես Գուպհ։

Գուպուր, ա. յգ. գապր, եղ.

Գուպուր, ս. պատեանք. ամանս. étui, fourreau. [de plomb.

Լաղըմ — ու. խողովակ. tuyau

Փիշթօվ — ու. պատեանք հրացանի. խուրձ հրացանաց ի թամբի. fourreau de pistolet, fonte de selle.

Օգ — ու. կապարճք. carquois.

Օճագ — ու. ծխահանք. tuyau de cheminée.

Գուպպէ(թ), ա. եղ. գըպպապ, գուպպէպ, յգ. կամար. գմբեթ. voûte, coupole, dôme.

Գուպպէլի, ս. գմբեթաձև. գմբեթաւոր. voûté, en forme de coupole.

Գուսամէթ, ա. բաժին բաժանարարի. part que se réserve celui qui partage.

Գուսայրա, ա. եղ. } կող կարճա-
Գուսայրատան, յգ. } գոյն. la côte la plus courte.

Գուսասէ(թ), ա. կտրածք. ce qui est coupé (des cheveux...).

Գուսարա, ա. կատարած. ծայր. terme, dernière limite.

Գուսգուն, ս. ագեխալ. croupière.

Գուսմագ, ս. փսխել. vomir, rendre sa gorge.

Գուսունթու, ս. փսխումն. vomissement.

Գուսուր, ա. պակասութիւն. թերակատարութիւն. 2. յանցանք. 3. մնացորդ. մնացորդք. défaut; 2. faute; 3. reste.

— էթ. պակասել. զանց առնել. manquer (à son devoir).

— գալմագ. պակասել. հատանել. manquer.

— գալան. մնացորդք. reste.

Գուսուր, ա. յգ. գասր, եղ.

Գուսուրլու, ս. թերի. թերակատար. défectueux, vicieux.

Գուսուրսուզ, ս. առանց թերութեան. կատարեալ. 2. ճշգրիտ. հաստատապէս. լիով բովանդակապէս. sans défaut, parfait; 2. exactement, entièrement, intégralement.

Գուսաան, ա. յգ. գասըս, եղ.

Գուսվա, ա. էգ. ագսա, ար.

Գուսդուրուճու, ս. մաղձահանք. vomitif.

Գուսդուրմագ, ս. որձացուցանել. faire vomir.

Գուվա, } ա. յգ. գուվվէ(թ).
Գուվվաթ, } եղ.

Գուվայի խամսէի զահիրէ. հնգեքին զգայարանք. հոտոտելիք, լսելիք, տեսանելիք, ճաշակելիք, շօշափելիք. les cinq sens: odorat, ouïe, vue, goût, tact.

Գուվվատ, ա. յգ. գաւիտ, եղ.

Գուվվէ(թ), ար. եղ. գուվա, գուվվաթ, յգ. զօրութիւն. force.

— ալմագ. } զօրութիւն զգե-
— է կէլմէք. } նուլ. զօրանալ. acquérir des forces, se fortifier.

— վէրմէք. հաստատել. զօրացուցանել. raffermir, renforcer.

Գուվվէի 'ասքէրիյէ. զօրք. force militaire.

Գուվվէթի զաթիյյէ. բնական զօրութիւն. force innée, naturelle.

Գուվվէթի զայիքա. ճաշակելիք. (sens du) goût, sens gustatif.

Գուվվէթի լամիսէ. շօշափելիք. (sens du) toucher, tact.

Գուվվէթի հաֆըզէ. ուշ. յիշողոյ. mémoire.

Գուվվէթի մութէխայյիլէ. ցնորք. imagination.

Գուվվէթի մութէսաւվիրէ. իմացողութիւն. faculté de conception.

Գուվվէթի մուճավիզէ. առաւել զօրութիւն. supériorité des forces.

Գուվվէթի մումէյյիզէ. ընտրողութիւն. discernement.

Գուվվէթի մուտրիքէ. իմացութիւն. intelligence.

Գուվվէթի շամմէ. հոտոտելիք. odorat, (sens olfactif).

Գուվվէթի պահրիյյէ. նաւական զօրութիւն. forces navales, marine.

Գուվվէթի պասըրէ. տեսանելիք. (sens de la) vue, sens visuel.

Գուվվէթի պէրրիյյէ. զօրութիւն ցամաքային. armée de terre.

Գուվվէթի վահիմէ. ցնորք. imagination.

Գուվվէթի սամի'է. լսելիք. (sens de l')ouïe, sens auditif.

Գուվվէտէն ֆիիլէ կէթիրմէք. ի գործ, յարդիւնս ածել. արդեամբք կատարել. mettre en oeuvre ou en pratique, réaliser.

Գուվվէթի վարընճա. ճէմի գուվվէթիյլէ. յամենայն զօրութեանբ. de toutes ses forces.

Գուվվէթլէնմէք, փ. զօրանալ. acquérir des forces.

Գուվվէթլէնտիրմէք, փ. զօրացուցանել. fortifier, donner de la force.

Գուվվէթլի, փ. զօրաւոր. հզօր. 2. ամուր. fort, puissant, robuste; 2. solide.

Գուվվէթլիլիք, փ. զօրաւորն լինել. force, vigueur.

Գուվվէթսիզ, փ. անզօր. տկար. sans force, faible, débile.

Գուվվէթսիզլիք, փ. անզօրութիւն. տկարութիւն. faiblesse, impuissance.

Գուտէմա, ա. յգ. գատիմ, եղ։

Գուտուգ, փ. յաւանակիկ. petit ânon.

Գուտուզ, փ. կատաղի. (chien) enragé.

— պէօճէյի. կայծոռնդիկ. cantharide.

— օթու. վաղվաղոկ. ճղաճեղ. béhen.

Գուտուհ, ա. յգ. գատէհ, եղ։

Գուտում, ա. հասանել. դառնալ. ժամանումն. arriver, être de retour d'un voyage; arrivée, venue.

Գուտումիյէ(թ), ա. ընծայ՝ զոր մատուցանեն իշխանաց ի հասանելն ուրեք. présents que l'on offre à un prince à son arrivée dans un lieu.

Գուտուր, ա. յգ. գըտր, եղ։

Գուտուրէ(թ), ա. իշխանութիւն. զօրութիւն. puissance, pouvoir.

Գուտուրմագ, փ. կատաղիլ. être pris de la rage.

Գուտս, ա. սրբութիւն. sainteté.

Գուտսը շէրիֆ. Երուսաղէմ. Jérusalem.

Հազրէթի - Լ - գուտս. (Ճէննէթի նա'իմ.) արքայութիւն երկնից. paradis.

Գուտսի(յ), ա. սուրբ. աստուածեղէն. saint, divin.

Գուտսիեան, ա. յգ. (գուտսիյ, եղ.) հրեշտակք. les anges.

Գուտսիյյէթ, փ. սրբութիւն. sainteté.

Գուտտամ, ա. յառաջակողմն. 2. յգ. գատիմ. եղ. partie antérieure.

Գուտտաս, ա. պատարագ. la messe.

Գուտտասէ, ա. տես Գատտասէ։

Գուտտուս, ա. խիստ սուրբ. très-saint.

Գուտրէթ, ա. իշխանութիւն. 2. կարողութիւն. զօրութիւն. puissance; 2. pouvoir, force.

Եէտի գուտրէթ. ամենազօր զօրութիւն Աստուծոյ. omnipotence.

— հէլվասը. քաղցրեն. manne céleste, boissons ou pastilles aphrodisiaques.

Գուամբէթի(յ), ա. որ կայ ամենազօր զօրութեամբ Աստուծոյ. existant par l'omnipotence de Dieu.

Գուր, գ. գօտի. ceinture.

Գուրա, ա. յն. գարէէ(թ), եւ
Գուր'ա(թ), ա. վիճակ. բախտ. sort.

— աթմագ. չէքմէք. պրագմագ. վիճակ արկանել. tirer au sort.

Գուրագ, գ. չոր. ցամաք, 2. երաշտութիւն. sec; 2. sécheresse.

Գուրագլըգ, գ. երաշտութիւն. sécheresse. [gnures.

Գուրադէ(թ), ա. կտրտուք. ro-

Գուրան, ա. Կուրան. Coran.

Գուրապիէ, գ. ազգ չոր թուլը-չն տափակ. espèce de pâte sucrée, ronde et plate.

Գուրբէնա, ա. յն. գարբին. եւ ապարանապետք մերձերմք արքայի. officiers du Sérail, attachés à la personne du Sultan.

Գուրբէպա, ա. յն. գարբիպ. եւ. 2:

Գուրթ, ա. եւ. գուրութ, գուրութա(թ). յն. գինդ. boucle d'oreilles.

Գուրթ, գ. որդն. թրթուր. ver.

Եըլտըզ — ու. լուսատտիտակ. ճանճառամբ. ver luisant.

Էթ — ու. ատամար. insecte parasite qui vit dans les chairs.

Իփէք — ու. շերամ. ver à soie.

Գուրթարըճը, գ. ազատիչ. փրկիչ. sauveur.

Գուրթարմագ, գ. ազատել. փրկել. délivrer, sauver.

Իլիշիկ նէսնէյի —. հանել կախաւեալ իրն. détacher une chose accrochée.

Գուրթլանմագ, գ. (որդնոտիլ.) որդնահար, որդնալից լինել. se vermouler. se piquer.

Գուրթլու, գ. որդնալից. véreux, vermoulu, piqué.

Գուրթուլմագ, գ. ազատիլ. ձերծանել. փրկիլ. se délivrer.

Էլտէն —. փրծանել ի ձեռաց. échapper des mains; s'évader.

Գուրմագ, գ. դնել ի միտ. խորհել. 2. կանգնել. շինել. former un plan, projeter; 2. ériger, élever.

Մաքինէ —. յարդարել, լարել մեքենայն. monter une machine.

Եայը —. լարել աղեղն. tendre un arc. [sembler un conseil.

Մէճլիս —. ատեան ժողովել. as-

Չատըր —. խորան հարկանել. tendre, dresser une tente.

Պաղտաշ —. նստան ի ներքս ածեալ նստել. s'asseoir à la manière turque.

Սաաթ —. լարել ժամացոյց. (re)monter une montre.

Թուզագ —. թակարդս դնել. 2. դարան գործել. tendre un piége; 2. dresser, tendre une embûche.

Օրտու —. բանակ հարկանել. se camper.

Օրտույու —. յարդարել զճակատ. mettre, ranger une armée en bataille.

Գուրնա, գ. լոգարան. bassin d'un bain, baignoire.

Գուրնազ, գ. խորագէտ. խորամանկ. rusé, fin, subtil, artificieux.

Գուրշուն, գ. կապար. 2. կապարեայ. plomb; 2. de plomb.

— գալէմ. մատիտ. գրիչ կապարեայ. crayon.

Թիւֆէք —ու. կապարեայ գնդակ հրացանի. balle de plomb.

Գուրշունլամագ, գ. պատել կապարաւ. plomber.

Գուրշունլու, գ. պատեալ կապարաւ. plombé.

Գուրու, գ. ցամաք. չոր. sec.

— էթմէք. աշխատ, չորաթիկ հաց. pain sec. [sèche.

— էօքսիւրիւք. հազ չոր. toux

— իւզիւմ. չամիչ. raisin sec.

— օթ. խոտ. foin.

Գուրուգ, ա. յն. գարգ, եւ

Գուրութ, գ. չորան. petit-lait.

Գուրութ, } ա. յն. գուրթ,
Գուրութա(թ), } եւ.

Գուրութմագ, գ. չորացուցանել. 2. ցամաքեցուցանել. sécher, faire sécher, dessécher; 2. épuiser, tarir.

Գուրուլմագ, գ, խրոխտալ. գոռոզանալ. se rengorger, faire l'important. [sécheresse.

Գուրուլուգ, գ. չորութիւն.

Գուրուլտամագ, գ.

Գարըն —. կարկաչել աղեաց. grouiller (le ventre).

Գուրուհ, ա. յգ. գարհ. եղ։

Գուրում, թ. մուր (ծխոյ). suie.

Գուրումագ, թ. չորանալ. 2. ցամքել. devenir sec, se dessécher, sécher; 2. s'épuiser, tarir.

Գուրումլանմագ, թ. մր(մ)ոտիլ. être enfumé, noirci de fumée.

Գուրուն, ա. յգ. գարն, եղ։

Գուրունթու, թ. տարտամ, անձկութիւն խղճի մտաց. կասկած. մտացածին երկիւղք. scrupule, peur ou imagination futile.

Գուրունթուլու, թ. խղճահար. կարի կասկածոտ. scrupuleux.

Գուրպ, ա. մերձ լինել. մերձաւորութիւն. դրացութիւն. se trouver près de...; proximité, voisinage.

'Ան-գուրպ(ին). } Ի մօտոյ. վաղ-
Միին-գուրպ(ին). } վաղակի. prochainement, sous peu.

Գուրպաղա, թ. գորտ. grenouille.

Գուրպան, ա. մերձ լինել. մերձենալ. մօտիլ. 2. եղ. գարապին, յգ. ընծ. պատարագ. 3. յգ. գարիպ, եղ. se trouver près de... s'approcher; venir tout près de... 2. sacrifice, offrande.

— էթ. քէսմէք. ողջակիզել պատարագս մատուցանել. զոհել. զենուլ. offrir en sacrifice, sacrifier, immoler.

— պայրամը. տօն ողջակիզաց. la fête des sacrifices.

— օլայըմ. եղէց զոհան իմ ի վերայ քո. je suis prêt à m'immoler pour vous.

Գուրպէթ, } ա. դրացու-
Գուրպիյէթ, } թիւն. մերձաւորութիւն. 2. ազգականութիւն. voisinage, proximité; 2. parenté proche.

Գուրս, ա. եղ. ագրաս, յգ. կլոր հանդերձանաց. pastille ronde à parfumer. [le disque du soleil.

Գուրսի շէմս. կլորն արեգական.

Գուրսի նան. նկան (հացի). miche. [jabot.

Գուրսագ, թ. (թռչնոց.) խածի.

Գուրսա(թ), ա. տես Գուրս։

Գուրսան. ծովահէն. աւազակ ծովու. pirate, corsaire.

Գուրսանլըգ, թ. հէնք. piraterie.

Գուրտ, թ. գայլ. loup.

— թըրնաղը. փէնչէսի. շառաւարեան. նօսէմ. bistorte.

Էպրի —. նենգաւոր. խաբեբայ. escroqueur.

Գուրտաշէն(ի), թ. (մօրթոյ.) մարմաջ. prurit.

Գուրրա, ա. յգ. գարի, եղ։

Գուրրէ(թ), ա. զովութիւն. fraicheur.

Գուրրէթիւ-լ-'այն, 'ույուն. զովութիւն աչաց. fraicheur de l'oeil.

Գուփ (գուրու). թ. համակ (ցամաք). tout (sec).

Գուֆլ, ա. եղ. } փա-
Գուֆուլ, ագֆալ, յգ. } կանք. serrure.

Գուֆուլ, ա. դարձ առնել. դարձ. être de retour (d'un voyage); retour.

Գոգլաթմագ, թ. հոտոտեցուցանել. faire (donner qc. à) flairer.

Գոգլամագ, թ. (հոտ առնուլ.) հոտոտել. flairer, sentir, respirer l'odeur...

Գոգմագ, թ. հոտել. ունել զհոտ. բուրել. sentir, il y a une odeur de...

Էյի (կիւզէլ) —. հոտ անոյշ հարկանել. sentir bon.

Փէնա —. հոտել. նեխել. puer, répandre (avoir) une odeur infecte, sentir (mauvais).

Գոգմուշ, թ. (հոտած.) ծանրահոտ. qui sent mauvais, qui pue.

— էթ. միս ապականեալ. viande gâtée.

Գոգու, թ. հոտ. odeur.

Կիւզէլ —. հոտ անուշից. bonne odeur, parfum.

Փէնա —. հոտ ծանր. ծանրահոտութիւն. mauvaise odeur, puanteur.

— ալմագ. հոտ առնուլ. sentir.

Գոգութմագ, թ. տալ բուրել հոտ անոյշ կամ չար. donner de l'odeur, bonne ou mauvaise.

Գոգուլու, թ. հոտաւէտ. qui a de l'odeur.

Խօշ —. անուշահոտ. odorant. odoriférant, qui sent bon.

Գօդօղ, ա. տնանկ. չքաւոր. gêné, qui manque d'argent.

Գօդօղլամագ, ա. չքաւորիլ. être dans la gêne, manquer d'argent.

Գօդօղլուգ, ա. չքաւորութիւն. embarras (pécuniaire), gêne.

Գօդօղտամագ, բ. կրկալ, կարկաչել հաւուց. glousser.

Գօզ, բ. ընկոյզ. noix.

— Հելվասը. հրուշակ ընկուզեայ. espèce de nougat fait de noix.

Գօզ, բ. (խաղերէն.) յաղթիչ թուղթը ի խաղս. atout.

Գօզալագ, բ. պտուղ սոճւոյ. pomme de pin.

Գօզաւլաղ, բ. խոզկաղին. faine.

Իփէք —զը. բոժոժ. cocon.

Գօթարմագ, բ. ընդունել յայլ անօթ. 2. բաժանել (կերակուր). verser d'un vase dans un autre; 2. servir (le repas).

Գօլ, բ. բազուկ. 2. առուակ. 3. կողմ. կռնա. 4. թեւ բանակի. 5. բանակի շարք. 6. պահնորդք. bras; 2. branche (d'un fleuve, d'une montagne); 3. côté; 4. aile d'une armée; 5. colonne; 6. patrouille.

— Տէմիրի. նիգ դրանց. barre en fer qui sert à fermer la porte.

— Կէզմէք (տօլաշմագ). պահակ շրջել ի գիշերի. faire la patrouille.

— Իւզրէ Հարէքէթ էթմէք. գնալ շարօք մի ըստ միոյ. défiler en colonne.

Գօլագ, բ. (= չօլագ.) ձեռնաբեկ. կեցի. manchot.

Գօլայ, բ. դիւրին. 2. դիւրաւ. անխոնջ. facile, aisé; 2. facilement, sans peine, aisément.

— Եօլը պուլմագ. ելք գտանել գործոյ. հնարս իմանալ. trouver le moyen, la facilité de faire une chose.

Գօլայլա(թ)մագ, բ. դիւրացուցանել. faciliter qc., rendre plus facile.

Գօլայլանմագ, } բ. դիւրին լինել. être, devenir facile.
Գօլայլաշմագ. }

Գօլայլըգ, բ. դիւրութիւն. facilité.

Գօլայճա(ճըգ), բ. դիւրաւ. facilement, sans peine.

Գօլան, բ. փոկ. sangle.

Գօլէրա ('իլլէթի). մաղձախտ. choléra(-morbus).

Գօլթուգ, բ. անութ. 2. բազուկ աթոռոյ. 3. յարկ, դայլի կողկղանոց. aisselle; 2. accotoir; 3. cabaret borgne, gargote.

— Տէյնէյի. յենակ կաղաց, ձեռոյ. béquille.

— Ալթնա վուրմագ, } յանութի հարկանել. անթել. prendre et porter qc. sous l'aisselle, sous ses aisselles.
Գօլթուգլամագ, բ. }

Գօլթուգլու (սանտալեէ), բ. թիկնաթոռ. fauteuil.

Գօլթուգճու, բ. դայլի պանդոկապետ. cabaretier.

Գօլլու, բ. բազկով. à bras, qui a un (des) bras.

Գօլճու, բ. պահակ. garde.

Գօլչագ, բ. պահպանակ բազկի. 2. ձեռնադան. brassard; 2. manchette.

Գօլտաշ, բ. ընկեր. compagnon.

Գօլօչգա, բ. թխսամայր. (poule) couveuse.

— Օթուրմագ. ի թուխս նստել. couver.

Գօվա, բ. (գօվա, ա.) դոյլ. 2. ջրհոս (կենդանակերպ). seau; 2. verseau.

Գօվալամագ, բ. հալածել. poursuivre.

Գօղլամագ, բ. բանսարկութիւն առնել. intriguer, tripoter.

Գօղմագ, բ. վռնտել. chasser.

Գօվուգ, բ. փոսաւոր. concave, creux.

Գօղուճու, բ. բանսարկու. intrigant.

Գօղուճուլըգ, բ. բանսարկութիւն. intrigues.

Գօճա, բ. ծեր. 2. կենակից. այր. 3. մեծ. ահագին. vieillard; 2. mari, époux; 3. grand, énorme.

— գարը. ('անձուղէ.) պառաւ. vieille femme.

— Եէմիշի. (արեւոյղուղ.) մաթառաղ. arbouse.

— Եէմիշի աղաճը. մաթառենի. arbousier.

——յա վարմագ. առն լինել. se marier, prendre un mari.

——յա վէրմէք. առն տալ. marier.

— սագգալ. թանձրամօրուս. barbe épaisse.

Գօճա(լա)թմագ, դ. ծերացուցանել. faire vieillir.

Գօճալա(շ)մագ, } դ. ծերանալ.
Գօճա(լ)մագ, } vieillir.

Գօճալըգ, դ. (շէյխուխէթ.) ծերութիւն. vieillesse.

Գօճաման, դ. յաղթ. մեծ. ահագին. grand, énorme.

Գօճմագ, դ. գիրկն առնել. embrasser.

Գօճունմագ, դ. զգուշանալ. prendre garde, chercher à éviter qc.

Գօճուշմագ, դ. գիրկն առնել զմիմեանս. s'embrasser.

Գօմագ, դ. (= գօյմագ.) դնել. mettre, poser.

Այրը (պաշգա) —. ընտրել, զատանել ի մի կողմ. mettre de côté, placer séparément.

Ադ —. անուն դնել. donner un nom.

Արայա —. ի մէջ դնել. mettre au milieu.

Էլտէն —. թողուլ. լքանել. laisser, abandonner.

Թէհլիքէյէ —. ի վտանգի կացուցանել. mettre en danger, risquer.

Մէյտանա —. աշխարհատես առնել. 2. յայտնել. ի վեր հանել. 3. ի մէջ բերել. mettre au grand jour; 2. exposer, faire voir; 3. produire.

Նարխ —. գինս սահմանել. fixer le prix, taxer.

Պահս —. գրաւադիր լինել. parier.

Սըրայա —. կարգել. mettre en ordre, arranger.

Րէհին —. դնել գրաւ, գրաւական. mettre en gage, en otage.

Գօ իձմի. ապա. laissez donc!

Գօ սուսբուսուն. թող լռէ. 2. դիցուք ենթադրեցուք. laissez-le tranquille; 2. supposons.

Գօ սէօյլէսին. թող ասէ. laissez-le parler.

Գօմէլասթիք. ձգախէժ. gomme élastique.

Գօմշու, դ. դրացի. voisin.

Գօմշուլուգ, դ. դրացութիւն. voisinage.

Գօյմագ, դ. տե՛ս Գօմագ։

Գօյն, տե՛ս Գօյ(ու)ն։

Գօյու, դ. թանձր. 2. նսեմ. աղօտ (գոյն). épais; 2. foncé, sombre.

Գօյուլաշմագ, դ. նսեմանալ. devenir foncé.

Գօյուլուգ, դ. թանձրութիւն. 2. նսեմութիւն. épaisseur; 2. couleur foncée.

Գօյուն, դ. ոչխար. խոյն. brebis, mouton.

— օթու. թարխունենեակ. ծնդածաղիկ. aurone.

Գօյ(ու)ն, դ. ծոց. sein.

— ճէպի. գրպանակ կողմանակի. poche de côté.

— սաաթը. ժամացոյց ծոցոյ. montre.

Գօյ-վէրմէք, դ. թողուլ. արգելել. թոյլ տալ առնել. laisser, laisser aller, laisser faire, ne pas empêcher, lâcher.

Գօնագ, դ. ապարանք. 2. իջեւան. hôtel (d'un grand, d'un officier public); 2. gîte.

— էթ. օթեւանել. passer la nuit.

Գօնագ, դ. թեփ գլխոյ. pellicules.

Գօնաղճը, դ. հօթեաթարչա, պատրաստիչ օթեւանաց. maréchal de logis.

Գօնճ(ա), դ. երեսք մաճկաց. 2. սրունք կօշկաց. empeigne d'un soulier; 2. tige d'une botte.

Գօնճօլօզ, } դ. այս անապատի.
Գօնճօլօս, } ճիւաղ. մարդագայլ. ուրուական. խուճապք. démon du désert, loup-garou, spectre, revenant, cauchemar.

Գարա —. ճիւաղ. պայ. larves.

Գօնմագ, դ. դնել. նստել. 2. իջանել. օթեւանել. ագանել. 3. բանակել. 4. (թառել.) նստել (թռչնոց). se mettre, se poser, se placer; 2. descendre (dans un hôtel, y rester, passer la nuit); 3. camper; 4. se poser sur…

Գօնու, տե՛ս Էնի։

Գօնուգ, տ. հիւր. իջեւոր. hôte.

Գօնուգլամագ, տ. առնել խնջոյն. donner un repas.

Գօնուգլուգ, տ. խնջոյք. repas prié.

Գօնուշմագ, տ. խօսակցիլ, տեսակցիլ, բնակակից լինել. converser, avoir des liaisons avec qn., demeurer ensemble, se voir.

Գօնուր, տ. գորշ. gris, noirâtre.

Գօնտուրմագ, տ. զետեղացուցանել. 2. բնակեցուցանել. իջեւան լինել. իջեւան տալ. 3. դնել. զետեղել. faire mettre, faire placer; 2. loger qn., recevoir dans son logement; 3. placer, poser.

Գօշմագ, տ. ընթանալ. courir.

Աթլարը արապայա —. լծել երիվարս ի կառս. mettre les chevaux (à la voiture), atteler.

Եօլտաշ... —. տալ ուղեկից... donner un compagnon...

Արգասընտան —. զհետ պնդել. courir après qn. ou qc.

Գօշու, տ. ընթացք. արշաւան. course.

Գօշուլու, տ.

Տէօրթ — գօշու. քառաձիք. voiture à quatre chevaux.

Գօշում, տ. սարք ձիոյ. harnais.

— Հայվանըն. անդրանարք. attelage.

Գօշուշմագ, տ. ի միասին ընթանալ. courir tous ensemble, les uns avec les autres vers une place.

Գօշդուրմագ, տ. ընթացուցանել. faire courir.

Խապէր —. առաքել լուր. envoyer une nouvelle.

Գօչ, տ. (քէպչ.) խոյ. 2. քաջ. bélier; 2. courageux.

— պօյնուզու օթու. (Իքլիլիւլ-մէլիք.) մեղրածաղիկ. mélilot.

Գօչագ, տ. քաջամարտիկ. soldat courageux.

Գօչալ, տ. կառավար. charretier, cocher.

Գօչան, տ. կոճղ (կաղամբի). trognon (d'un chou).

Գօչու, տ. կառք. carrosse.

Գօչուճու, տ. կառավար. charretier, cocher.

Գօճա-գօճա, տ. կարի մեծ. très-grand, énorme.

Գօվ.... տե՛ս Գօղ....

Գօվա, տ. եղէգն. jonc.

Գօվալագ, տ. շատախօս. մեծապարծ. bavard, fanfaron.

Գօվալը, տ. եղեգնեայ. de jonc.

Գօվան, տ. փեթակ. մեղուանոց. ruche.

— չիչէյի. մարզանգ. marjolaine.

Գօտուրմագ, տ. տալ դնել. զետեղացուցանել. faire mettre, faire placer.

Գօտօշ, տ. կաւատ. mari qui prostitue lui-même sa femme.

Գօր, տ. խարոյկ. brasier; braise.

Գօրգագ, տ. (խաիֆ. Հիրասան.) երկչոտ. վատասիրտ. peureux, craintif, timide, lâche.

Գօրգագլըգ, տ. երկչոտութիւն. timidité, caractère peureux.

Գօրգաճագ, տ. ահարկու. ահաւոր. formidable, redoutable.

Գօրգմագ, տ. երկնչել. avoir peur, craindre.

Գօրգմազ, տ. աներկիւղ. sans peur, intrépide.

Գօրգու, տ. երկիւղ. ահ. crainte, peur, appréhension.

Գօրգութմագ, տ. երկեցուցանել. ահ արկանել. faire peur à qn., intimider.

Գօրգուլու, տ. երկիւղալից. 2. վտանգալից. effrayant, épouvantable; 2. dangereux.

Գօրգուլուգ, տ. խրտուիլակ. épouvantail.

Գօրգունճ, տ. (Մէհիպ.) ահագին. ահաւոր. սոսկալի. terrible, affreux, horrible, effroyable, épouvantable.

Գօրգուսուզ, տ. աներկիւղ. 2. անվտանգ. sans peur; 2. qui n'est pas périlleux.

Գօրգուսուզլուգ, տ. աներկիւղութիւն. 2. ապահովութիւն. intrépidité; 2. sécurité, absence de danger.

Գօրլու (աթէշ), տ. (հուր) բորբոքեալ. (charbon) ardent.

Գօրու, գ. անտառ չէզոքացեալ. bois en défens.

Գօրուգ, գ. աղուխ. raisin vert, verjus.

Գօրութմագ, գ. տալ պահպանել. faire garder.

Գօրուճու, գ. պահապան. gardien, garde.

Գօրումագ, գ. պահպանել. չէզոքացեալ պահել. garder.

Գօփարմագ, գ. (փրցնել.) խզել. détacher en rompant, rompre, casser.

Ճիչէք, ճիյմէ —. քաղել. cueillir.

Զինճիրի —. խորտակել շղթայս. rompre les chaines.

Փաթըրտը —. աղմուկ յարուցանել. faire du bruit, faire du tapage.

Գօփմագ, չ. (փրթել.) խզիլ. բեկանիլ. se casser, se rompre.

Կօփ (*եիւրէքի*) —. չափէ հարկանել. s'épouvanter, s'effrayer.

Գօբա, *կիւրիւլթիւ*.. —. յառնել. s'élever (un orage, un bruit, une dispute).

Կէօնիւլտէն —. բղխել ի սրտէ. տալ կամաւոր. partir du coeur; donner volontiers.

Գօփուզ, գ. վին. luth à une corde.

Գօփչա, գ. (կոճակ.) ճարմանդ. agrafe,

Ճէնկէլ (*էրքէք*) —. ճարմանդ. agrafe, boucle.

Տիշի —. էգ. porte d'une agrafe.

Գօփչալամագ, գ. ագնել ճարմանդս. agrafer.

Գօփչալը. գ. ճարմանդիւք. ագնեալ ճարմանդիւք. garni d'agrafes.

Գօֆ, գ. սին. sec et creux.

Ե

Եա, ա. ով. օ. ô! oh!

Եա՛ *րէպպի*. ո՛վ Տէր. ô Seigneur!

Եա, շ. կամ. եւ կամ թէ. ou, ou bien.

Եա... *եա*... } կամ... կամ...
Եա... *եախօտ*... } ou... ou, soit... ou, soit... soit.

Եա, գ. (*կէլսէն*) *եա՛*. (Ի՜) արդ. 2. *եա՛* (*պէն նէ՞ յափէյիմ.*) էոլ (եւ ղինչ առնիցը). (viens) donc! 2. eh bien! (que ferai-je donc)?

Եագա, գ. (*Ճէյպ. կէօրիւպան.*) օձիք. 2. եզր. ափն. կողմն. collet; 2. bord, rivage; côté.

— *եըրթմագ*. գանգատ առնել զումեքէ. se plaindre de qn.

— *յը էլէ վէրմէք*. ի գործելն անկանել ի յեդա. être pris sur le fait, en flagrant délit.

— *յը գուրթարմագ*, *ըլ յըրմագ*. ազատանել. se débarrasser de qn., de qc.

— *օղլու կէչիրմէք*. յորդեգիր առնուլ. adopter qn. pour fils.

Եագազ, } ա. (*ույանըգ ըլ. ույուգմազմագ.*)
Եագազլըգ(թ), } արթուն կալ. հսկել. être éveillé, veiller.

Եագազա, ա. յհ. *եագազան*, եւ։

Եագալամագ, գ. հասնել ըմբռնել. բռնան հարկանել զօձեաց. 2. Թախանձել. attraper; prendre, saisir qn. au collet; 2. assaillir qn. de prières.

Եագալը, գ. որոյ օձիք են. օձեօք. à collet, avec un collet.

Եօթէ —. յայնմ կողմ ծովու. d'outre mer.

Եագալըգ, գ. կտոր լաթն օձեաց. morceau d'étoffe pour en faire un collet.

Եագարմագ, գ. տես **Եալվարմագ**։

Եագըզան, ա. եւ. *եագազա*, յփ. (*ույանըգ.*) արթուն. 2. (*ույըգ կէօզ.*) արթուն մտօք. éveillé, (qui ne dort pas); 2. vigilant.

Եագը, գ. խարան. cautère.

— *աչմագ*. խարել. cautériser.

— *ուրմագ*. դնել խարան. appliquer un cautère.

Փէհլիվան — ըլ. ծծել խարան. vésicatoire.

Եագըլմագ, գ.

Եանըրգ —. գանգատ առնել. se plaindre.

Եագին, ա. ստոյգ գիտելն. ստոյգ գիտութիւն. certitude; connaissance certaine, science certaine.
— պիլմէք. ստոյգ գիտել. savoir avec certitude, avoir pour certain.
Եագըն, գ. (գարիպ.) մօտաւոր. մերձաւոր. 2. մօտ. մերձ. հանդ. 3. ըստ (երեկոյ). դ(մօտաւորապէս ժամանակ). proche; 2. près; 3. vers (le soir), sur (les onze heures).
— օլ. մօտ լինել. 2. մերձ է... լինել. 3. մերձենալ. être près; 2. être près de..; 3. approcher qn., avoir accès auprès de qn.
— կէլմէք. (մօտենալ.) մօտել. մերձենալ. approcher, arriver près.
— տա. ('ան-գարիպ.) ի մօտոյ. վաղվաղակի. prochainement, sous (ou dans) peu, bientôt.
— տան. ի մօտուստ. de près.
— լար. մերձաւորք. les proches.
Եագինէն, ա. ստուգապէս. avec certitude.
Եագինի(յ), ա. էզ. ստոյգ. certain.
Եագինիեաթ, յդ. (եագինիյ, էլ.) ստոյգ էրք. choses certaines.
Եագընլաշմագ, գ. մերձենալ. s'approcher.
Եագընլըգ, գ. (գուրպիյէթ.) մօտաւորութիւն. proximité, voisinage.
Եագըշըգ, գ. վայելուչ. 2. վայելչութիւն. (bien)séant; 2. bienséance.
— դըրմագ. պատշաճեցուցանել. arranger, assortir.
Եագըշըգլը, գ. գեղեցիկ. beau, joli.
Եագըշըգսըզ, գ. (եօլսուզ.) անպատեհ. անվայելուչ. inconvenant, indécent.
Եագըշմագ, գ. վայել լինել. 2. վայելել. convenir, être convenable; 2. aller, seoir à qn.
Եագըշդըրմագ, գ. վայելչացուցանել. se mettre avec goût.
Եագլաշմագ, գ. (թեգարրիպ.) մերձենալ. (s')approcher; arriver, venir tout près.
Եագլաշդըրմագ, գ. (թագրիպ.) մերձեցուցանել. approcher, rapprocher.

Եագմագ, գ. (իհրագ.) այրել. 2. խարել. brûler; 2. cautériser.
Աթէշ — (իգատ.) հուր լուցանել. վառել. faire du feu, allumer.
Գանտիլ.. — վառել, լուցանել ճրագ... allumer la lampe, la chandelle.
Ճան (Ճիյէր) — ի խորխոցել. խոր ի սիրտ դրդմեցուցանել. navrer (le coeur).
Եագութ, ա. էզ. եագութ, յդ. (ὑάκινθος.) այլն անուամբ նշանակին գոյնզգոյն ակունք կարմիր, կապոյտ, դեղին, ce nom comprend les pierres précieuses rouges, bleues, jaunes, comme:
Եագութը զէրտա.(սարը եագութ.) յակինթ. hyacinthe, td. jacinthe.
Եագութը գըրմըզը, կարմիր (գըրմըզը եագութ.) կարմիրակն. rubis.
Եագութը մավի. (կէօք եագութ.) կապոյտ. saphir.
Եագուպ, ա. էզ. եագուպ, յդ. արու կաքաւ. perdrix mâle.
Եագդըրմագ, գ. տալ վառել. լուցանել. 2. տալ այրել. faire allumer; 2. faire brûler.
Եազ, գ. (սայֆ. թապիսատան.) ամառն. été.
— էվի. (սայֆիյէ.) ամարանոց. habitation d'été.
Իլք —. գարուն. printemps.
Եազ(ար) պօզ(ար), գ. տախտակ, գիր յիշատակաց. agenda; calepin, carnet.
Եազը, գ. (հարֆ.) նշանագիր. 2. (խաթթ.) գիր. lettre, caractère; 2. écriture.
Ալն — ըզ. ճակատագիր. destin.
Էլ — ըզ. ձեռագիր. 2. ձեռագիր (մատեան). écriture; 2. manuscrit.
Եազըգ, գ. (ձիգ.) եղո՜ւկ. quel dommage! [plaindre!
— լար օլսուն. աւա՜ղ. c'est à
Եազըլը, գ. գրեալ. écrit.
Եազըլմագ, գ. ըստ գրով անկանիլ. գրել. 2. բաժանորդ լինել. être écrit, être mis par écrit; 2. s'abonner.

Ասքէր —. մտանել ի զինուորութիւն. s'enrôler.

Եազը-խանէ, գ. Գրասեղան. bureau (à casier), secrétaire.

Եազըճը, գ. (քեաթիպ.) (կէրա-կէր.) գրիչ. դպիր. ընդօրինակօղ. écrivain, commis, clerc, copiste.

Եազըճըլըգ, գ. Գրչութիւն. métier de copiste, de clerc.

Եազըն, մ. ամառանը. en été.

Եազլամագ, բ. անցուցանել զամառն. passer l'été.

Եազլը. ա. ամառային. d(e l')été.

Եազլըգ ա. հանդերձ ամառան. 2. ամառանոցն. habit d'été; 2. habitation d'été.

Եազմա, ա. կտաւ ծաղկեալ. toile peinte.

Եազմագ, բ. (թահրիր.) գրել. 2. (գայտ.) արձանագրել. 3. (ռէսմ.) ստուերագրել. écrire; 2. inscrire, enregistrer; 3. dessiner, tracer.

'Ասքէր —. գրել զինուոր. enrôler.

Եազմագ. բ. մերձ է... լինել. փոքր մնաց ես ալ... être près de.., faillir.

Ազ գալտը տիւշէ եազտըմ. փոքր մնաց ես ալ անկեալ եր էմ. j'ai failli, j'ai manqué (de)..., j'ai pensé tomber.

Ազ գալտը էօլէ եազտըմ. փոքր մնաց ես ալ մեռեալ եր էմ. j'ai failli mourir.

Իշէ —. մերձ առնել էր. être près de faire.

Եազտէհ, ա. մետասան. onze.

Եազտըրմագ, բ. տալ գրել. faire écrire.

Եաթ, ա. զէնք. 2. օտարական. armes; 2. étranger.

— եարագ. զէն եւ զարդ. armement, équipement.

Եաթագ, գ. (մագձա'). անկողին. 2. մորի. որջ. դադարք. 3. գողոց. գողունեաց. lit; 2. tanière, repaire, reposée, gite; 3. recéleur (de voleurs ou de vols).

— օտասը. ննջարան. chambre à coucher.

Խըրսըզ — ղը. ավազակաց որջ. coupe-gorge, repaire de voleurs.

Օղլան, (տուլ) — ղը. (րահմ.) արգանդ. matrice, td. utérus.

— տան գալգմագ. ապաքինել ի հիւանդութենէ. se remettre d'une maladie.

Եաթաղան, գ. կորդէ. կորանասուր. coutelas, cimeterre.

Եաթգըն, ա. կռացեալ ի կողմն. penché, incliné, couché.

Եաթըգ, գ. (քէմա.) հաշադաւ. bouteille en bois.

Եաթըշմագ, բ. ցածնուլ. մեղմանալ. se calmer, s'apaiser.

Եաթըշտըրմագ, բ. ցածուցանել. calmer, apaiser.

Եաթըրմագ, բ. (դարակեցնել.) յերկիր կործանել. 2. ննջեցուցանել. étendre, coucher par terre, sur..; 2. mettre au lit, coucher.

Ազչէ —. դնել, հաստատել շարժուն ի տեղի ինչ կամ ի շահ. placer de l'argent, mettre de l'argent à intérêt, mettre à la banque.

Եաթըգ, ա. ողորմ. եղկելի. malheureux, misérable.

Եաթըգլըգ, գ. ողորմելութիւն. գծծութիւն. misère, malheur, avilissement.

Եաթմագ, բ. (դարակեցնել.) անկեալ դնել. 2. ընկողմանել. 3. ննջել. 4. (պէյթութէթ.) երեկօթանալ. être abattu, être couché par terre; 2. se coucher; 3. être couché dans son lit; se mettre au lit, (aller) se coucher; 4. coucher, passer la nuit, giter.

Աքլ —. հաւանել. se convaincre.

Կէմի —. խարիսխ ընկեցեալ կալ. se tenir à l'ancre.

Խասթէ —. անկեալ դնել ի մահիճս. garder le lit, s'aliter.

Արգա իւզէրինէ —. յօրսայս կալ. անկանել ի վերայ թիկանց. se coucher sur le dos; tomber à la renverse.

Եիւզիւն գօյու —. անկանել ի վերայ երեսաց յերկիր. tomber le visage contre terre.

Եաթսը, գ.

— վագթը. երեկոյ. soir.

— նամազը. աղօթք հանգստեան. prière du soir.

[illegible] qui désespère, qui a perdu tout espoir.

Յալ, [illegible] cou, col; 2. enfants et domestiques, famille; 3. force, vigueur.

— ու պալ. [illegible] belle taille.

— ու պալ [illegible] d'une taille avantageuse.

Յալագ, [illegible] auge.

[illegible] être en chaleur, en rut.

[illegible] faire (donner à) lécher.

[illegible] lécher; 2. laper.

[illegible] il n'a qu'à s'en lécher les barbes.

[illegible] lécher.

[illegible] se dédire, ne pas tenir sa parole, revenir sur un engagement pris.

[illegible] se lécher les doigts de qc.

Յալան, [illegible] mensonge; 2. faux, mensonger.

— [illegible] faux.

Յալանճը, [illegible] menteur; 2. faux, mensonger.

[illegible] métier, conduite de menteur.

[illegible] [se lécher.

[illegible] se lécher réciproquement.

[illegible] éclat chatoyant, chatoiement.

— [illegible] couleur changeante ou chatoyante.

— [illegible] clinquant.

[illegible] chatoyer; scintiller.

[illegible] plût à Dieu que…!

Յալը, [illegible] rivage (de la mer); 2. maison de plaisance au bord de la mer.

Յալման, [illegible] tranchant, taillant.

Յալըն, [illegible] nu.

— [illegible] nu-pieds, pieds nus.

— [illegible] simple.

— [illegible] une épée nue.

Յալըմ, [illegible] flamme; 2. éclat.

Յալընըզ, [illegible] seul, isolé; 2. seulement, uniquement. [seul.

— [illegible] tout

Յալընըզլըգ, [illegible] isolement.

[illegible] s'allumer, s'enflammer; 2. luire, briller d'un vif éclat.

[illegible] allumer, enflammer.

[illegible] nu.

[illegible] flagorneur, flatteur.

[illegible] flagornerie, flatterie.

[illegible] flagorner, flatter.

[illegible] chef de famille; 2. puissant. [rude, escarpé.

Յալչըն, [illegible]

[illegible] hirondelle.

Յալվարմագ, [illegible] prier.

— [illegible]

[illegible] prier instamment, supplier, demander instamment qc. à qn.

Եալտըզ եըլտըզը, գ. Շնիկ աստղ. Sirius, Canicule (constellation).

Եալտըզ, գ. օծանումն ոսկւոյ. dorure.

Եալտըզլամագ, գ. (ոսկեզօծել.) դրուագել ոսկւով. dorer.

Եալտըզլը, գ. ոսկեզօծ. doré.

Եալտըզճը, գ. օծանող ոսկւով. doreur.

Եախնի, գ. կերակուր յօրինուած է յօշուածոյ մսոյ եւ յաղեէ աղէ թանձրացուցեալ. espèce de hachis.

Եախշի, գ. ազնիւ. bon, honnête.

Եախօտ, գ. կամ. ou, ou bien.

Եա-հէյ, ա. բաբէ. eh!

Եա-հու, ա. ով Աստուած. 2. այ դու. այր դու. ô Dieu! 2. hé, holà, l'homme!

Եահուտի, ա. հրեայ. juif.

Եաղ, գ. (ոէտէն. ափուհն. բուղէն.) իւղ. huile.

Գույրուգ —ը. դմակի իւղ. graisse de queue (de certains moutons).

Զէյթուն —ը. ձէթ. huile (d'olive).

Էթ —ը. ճարպ. le gras ou la graisse de la viande.

Թէրէ —ը. (կարագ.) կոգի. beurre.

Իչ —ը. ճրագու. suif.

Կիւլ —ը. իւղ վարդի. huile de rose.

Հինտ —ը. հնդկի իւղ. huile de ricin.

Շըրլաղան —ը. (շերիի.) շուշմայ. huile de sésame.

Չէմիչ —ը. ճարպ. graisse.

Պալըգ —ը. իւղ ձկան. huile de foie de morue.

Պէզր —ը. իւղ կտաւատի. ձէթ. huile de lin.

Պէլէսան —ը. բալասանէ. աղրատամ. baume.

Սատէ, սարը —. } արդար իւղ.
Սույ — ը. } graisse fondue.

Տօն —ը. ճրագու. suif.

Տօնուզ —ը. ճարպ խոզենի. saindoux.

Եաղըզ, գ. ազնդակատոյ. brun clair.
— աթ. աշխետ ձի. cheval bai.

Եաղըր, գ. (ողնաղեռ.) վէրք ի թիկանց գրաստուց. blessure au garrot.

Եաղի, ա. ապստամբ. օրինազանց. rebelle, transgresseur.

Եաղլամագ, գ. (թէահին.) մարջել. օծանել իւղով. 2. իւղել. օծանել ճարպով. 3. մարջել. օծանել իւղով անուշիւ. 4. արկանել իւղ (ի կերակուրս). oindre; 2. huiler, graisser; 3. pommader; 4. mettre de la graisse dans (les mets).

Եաղլանմագ, գ. (իւղոտել.) աղտեղանալ. s'encrasser.

Եաղլը, գ. (իւղոտ.) իւղալից. ճարպալից. 2. պարարտ. պարարակ. 3. աղտեղի. gras, huileux, onctueux, graisseux; 2. gras; 3. crasseux.

Եաղլըգ, գ. (մազդրաման. ձեռթոցիկ.) թաշկինակ. mouchoir (de poche).

Եաղ-խանէ, գ. գործարան իւղոյ. fabrique d'huile.

Եաղճը, գ. իւղավաճառ. ճարպավաճառ. 2. իւղագործ. marchand d'huile, (marchand) graissier; 2. huilier, fabricant d'huile.

Եաղմա, ա. (ղարէթ.) աւարառութիւն. 2. (ղանիմէթ. թալան.) աւար. pillage; 2. butin.
— էթ. աւար հարկանել. աւարել. piller, butiner.

Եաղմագ, գ. տեղալ. tomber, pleuvoir.

Գար —. ձիւնել. neiger, il tombe de la neige.

Գըրաղը —. եղեամն իջանէ. il fait du frimas.

Եաղմուր —. անձրեւել. pleuvoir, il pleut, il tombe de la pluie.

Չիյ —. անկանել ցօղոյ. ցօղել. il tombe de la rosée.

Տօլու —. կարկտել. grêler, il tombe de la grêle.

Եաղմալամագ, գ. աւար հարկանել. աւարել. piller, butiner.

Եաղմա-ճըր, գ. } աւարառու.
Եաղմաճը, գ. } pillard.

Եաղմուր, գ. (մաթար. պարան.) անձրեւ. pluie.

Եաղմուրլու, գ. անձրեւային. pluvieux.

Եաղմուրլուգ, գ. փաղափակ. manteau pour la pluie, imperméable.

Եաղտան, գ. անօթ ձիթոյ. huilier.

Եաղդըրմագ, գ. տեղալ. faire tomber, pleuvoir.

Եաղֆիրու-ըլահու, ա. (Ալլահ Թա'ալա մաղֆիրէթ խըլէսին.) Ների Տէր. que Dieu pardonne.

Եամ (եաստը), փ. ամփոփապէս (հարթ). tout (plat).

Եամա, փ. կարկատ. pièce (de raccommodage), morceau.

— ուրմագ. կարկատ արկանել. mettre, coudre une pièce sur qc.

Եամագ, փ. օգնական. աշակերտ. aide, commis.

Աշճը —ըը. օգնական խոհարարի. marmiton.

Եամալամագ, փ. կարկատ արկանել. raccomoder, rapiécer, ravauder.

Եամա(ըայը)ճը, փ. կարկատող. raccommodeur, ravaudeur.

Եամալը, փ. կարկատուած. racommedé, rapiécé.

Եամամամագ, փ. կարկատել. rapiéceter, rapetasser.

Եաման, փ. անագորոյն. 2. չար. ժանտ. cruel; 2. mauvais, méchant.

Եամրը եումրու, փ. անհարթ. գերբուկ. inégal, raboteux.

Եայ. փ. (գաւս.) աղեղն. arc.

Եայա(ն). փ. հետևակ. piéton.

— 'ասքէր. (ասկեար.) հետևակ զինուոր. soldat d'infanterie, fantassin.

— կիթմէք (եիւրիւմէք). գնալ հետի. հետևակ. cheminer, aller à pied.

Եայգամագ, փ. (ղուալ.) լուանալ. laver.

Գատէհի —. ողողել. rincer le verre.

Եայգայըճը, փ. լուացող. laveur. [se laver.

Եայգանմագ, փ. լուանալ զանձն.

Եայըգ, փ. (պէսպէս.) տարածեալ. étendu.

Եայըլմագ, փ. ծաւալել. տարածանել. սփռել. s'étendre, se propager, se répandre.

Եայըմ, փ. տարածութիւն. étendue.

Եայըմը, փ. ամենատարած. très-étendu.

Եայըն պալըղը, փ. կապոյտ ձուկն. poisson à moustache, td. glanis.

Եայլա, փ. հովասուն վայրք. campagne, pays dans les montagnes où l'air est moins chaud.

— չիչէկի. ամբրոսիան ծաղիկ. ambroisie.

Եայլագ, փ. բնակութիւն ի ամառ. ամառնային. campement d'été, résidence d'été.

Եայլաղըճ, փ. (չէմմամ. ամառ.) այլ ձեւ փոքր սեխ. espèce de petit melon, que l'on aime à tenir à la main à cause de son parfum.

Եայղարա, փ. (հայհոյ.) ձայն. աղաղակ. cri, criaillerie, crierie.

Եայղարաճը, փ. ձայնող. criard.

Եայմագ, փ. (պատ. փէրլ.) տարածանել. 2. (նէշր.) տարածանել. հանել հանդէս. étendre (par terre), déplier; 2. répandre, divulguer.

Եայկըն, փ. տարածեալ. étendu.

Եան', ա. հասնիլ, հասունանալ պտղոյ. հասունութիւն. mûrir, venir à maturité; maturité.

Եան, փ. (կողմ.) կողմ. 2. (կռնակ.) կող. côté; 2. côté, flanc.

— ըմա, ընա. առ իս, քեզ, նմա. chez moi, toi, lui.

— եանա ...; կալ առ մի-միւսն. rester l'un à côté de l'autre.

— ընա կիտմէք. երթալ առ նա. aller chez lui.

Էօթէ —ընա. յայնկոյս. ըստ. au-delà de.

Իւսթ —ընա. ի վերայ նորա. au-dessus de lui.

O — ա պու — ա (գօշմագ). այր ընթանալ. (courir) çà et là.

— ագըըը. կողային ցաւ. points de côté.

— տիշլէրի. կողմնակի ատամունք. dents oeillères.

— քէսիճի. քսակահատ. coupeur de bourses.

— պագմագ. ծուռ նայիլ, խեթիւ հայիլ. regarder qn. de travers.

— չէքիլմէք. հեռանալ. ի մի կողմ երթալ. se mettre à l'écart, s'écarter, se mettre de côté.

Նէտէն — ա. վասն էր. էր պատճառի. pourquoi? pour quelle raison?

(Ընդհանրաբէն) — ա. ի (քաղաքի) անդր. առ ի (քաղաքին). vers (la ville), du côté (de la ville).

(Պէտանան) — ա. խօս ինձ (ինձ). quant à (moi).

Խանաղ, գ. ('այտը. բանաստեղ.) այտք. joue. [vermeille.

Ալ —. կարմիր այտք. joue rouge.

Խանաղ, գ. քիթ. չարաճճիութեան. նեղսրտեալ. d'une humeur grogneuse, grogneur, morose.

Խանաղութիւն, գ. քթթոտութիւն. morosité.

Խանամատչելի, գ. դիւրամատչելի ըլլալ. être accessible.

Խանավարձ, գ. ամենօրեայ աշխատանք. manoeuvre de journée.

Խանամանել, գ. մօտենալ ի ցամաք. 2. մերձենալ. arriver (à bord), aborder, prendre terre; 2. s'approcher.

Խանամանեցնել, գ. մերձեցուցանել ի ցամաք. 2. մերձեցուցանել. faire arriver au rivage; 2. faire approcher.

Խանդը, գ. արձագանգ. écho.

Խանդըլանել, գ. (արձագանգ տալ.) հնչել. faire écho.

Խանդը, գ. այրեցեալ. 2. վշտացեալ. 3. այրեցած. brûlé; 2. affecté, affligé; 3. brûlure.

— խանդը աէպէնք. խօսել զաանաւորութեամբ սրտի. parler avec passion.

Խանդըթանել, գ. (Թագաւթ.) մոլորեցուցանել. 2. մոլորեցուցանել. tromper; 2. fourvoyer, égarer.

Խանդըթանք, գ. (ուղղութ. մոլորութ.) սխալ բան. mot, langage, discours fautif qui induit en erreur.

Խանդըլանել, գ. (ղալաթ.) սխալիլ. se tromper (en parlant).

Խանձ', ա. գէջ. (օրինուչ.) հասուն. mûr (fruit).

Խանձի, ա. այսինքն. c'est-à-dire, (à) savoir, c'est à savoir.

Խանդըլ, գ. (անհել. ղալաթ.) սխալանք. վրիպակ. 2. սխալ. méprise, bévue; faute, erreur; 2. erroné, fautif. [incendie.

Խանդըն. գ. (Հարիգ.) հրդեհ. — վար. հուր հուր. au feu!

Խանձըլ, գ. (Թիւնջիաֆ. բէ. Տիժ.) ապուշ հէքիաթ. bard.

Խանձանք, գ. (Բէհիթերպ.) հրոյ ճարակ լինել. 2. կիզուլ. 3. խանձել. 4. ի խաղս ինչ ինչ թղթոյ՝ խաղացողին ձեռքի մէջ պէտք եղած թուղթերը չունենալը. brûler; 2. brûler, être allumé; 3. brûler (des mets); 4. brûler à certains jeux de cartes.

Ցեղաբանել —. այրուել զվիշտն. se plaindre amèrement de sa misère.

Խանձան թուղ. գ. կտաւաքար. amiante, td. asbeste.

Խանձոց, գ. շաղակրատ. bavard, babillard.

Խանձոցութիւն, գ. շաղակրատութիւն. bavardage, babil.

Խանձոցութիւն անել, | գ. շաղակրատել. bavarder, babiller.

Խաշդէշ, գ. խոտորնակի. առ ի շեղ. de travers, oblique, en biais.

Խաշամանել, գ. (Թագլիտ.) կեղծաւորել. contrefaire, copier qn.

Խաշամանել, գ. (Իհրադ.) այրել. brûler. [que.

Խաշամանք, գ. խոտորնակի. oblique.

Խաշ, գ. (թէթիաք. նէմ.) (Թաց.) խոնաւ. 2. (Թէր.) դալար. humide, mouillé; 2. frais, vert.

Կեօղ —ը. (անէմ. էշր. սիրէշր.) արտասուք. larme.

Խաշ, գ. (սինն. սալ.) (գարի.) հասակ. աճ կեանց. âge.

Կէնճ —ընա. ի մանուկ հասակի. dans sa jeunesse.

Խաշաթմաք, գ. կեցուցանել. faire vivre. [vivre.

Խաշամաք, գ. (ապրիլ.) կեալ. Չեմ, շօգ եաշա (եաշասըն). կեցցէ յաւիտ. ամ. vivat! qu'il vive! vive (le roi)!

Խաշանակմաք, գ. (Թէայիշիւչ.) կեալ. vivre, vivoter.

Խաշարմաք, գ. Լուծ. արցունս արտասուէ. յարտասուս հալիլ. fondre en larmes, être tout en pleurs ou tout éploré.

Խաշլը, գ. (մուսինն. սալ-խուրտէ.) (հասակն առեալ.) յառաջադէմ. âgé, avancé en âge.

[illegible] humidité.

[illegible] voile de femme, (pièce d'étoffe dont on se fait un voile et dont on s'enveloppe la figure).

[illegible] se voiler.

[illegible] portant un voile.

[illegible] sans voile; (femme) impudique, effrontée.

[illegible] du même âge.

[illegible]

[illegible] en ep. qui trouve; 2. trouvé; 3. qui se trouve.

[illegible] acquérir de la réputation.

[illegible] rare.

[illegible] (marcher) bien doucement.

— [illegible] (croître) peu à peu, petit à petit.

[illegible] fauchet.

[illegible] désert, plaine déserte; 2. sauvage; 3. pays étranger, l'étranger.

— [illegible] onagre.

— [illegible] sanglier.

[rejeter.

— [illegible]

— [illegible] être perdu, être abîmé.

— [illegible] dire des choses en l'air; parler sans rien dire; 2. parler à un mur, aux rochers.

[illegible] 2. [illegible] sauf le respect de la compagnie, sauf votre respect; 2. soi-disant.

[illegible] étranger.

[illegible] état d'une personne étrangère.

[illegible] sec.

[illegible] qui trouve.

[illegible] deuil.

[illegible] défense, prohibition, interdiction.

— [illegible] défendre, faire défense, interdire.

[illegible] homme chargé de défendre, d'interdire l'entrée d'un endroit...

[illegible] jasmin, (jasminum).

[illegible] [deuil.

[illegible] qui est en

[illegible] étendre. [illegible] détendre l'arc.

[illegible] reine des abeilles; 2. chef (d'un peuple).

[illegible]

[illegible] plat.

[illegible] aplatir.

[illegible] s'aplatir.

[illegible] qualité de ce qui est plat, forme plate, aplatissement.

[illegible] appuyer; adosser.

[illegible] s'appuyer, s'adosser.

[illegible] coussin.

[illegible] coussin pour s'accouder.

[illegible] oreiller.

[illegible] traversin, chevet.

[illegible] tailloir aux nouilles.

Եաուֆ, ա. տես Եէլֆ։

Եավան (չօրպա. էթ), ա. անճարակ. անպարարտ. (soupe, viande) maigre.

Եավաշ, ա. (կամաց.) յամր. 2. մեղմ. 3. հանդարտօրէն. lent; 2. doux, pas fort; 3. doucement, lentement.

Եավաշա, ա. շրթնակալ. morailles.

Եավաշլաթմագ, ա. (կամացցընել.) յամրացուցանել. 2. մեղմացուցանել. ralentir; 2. adoucir, radoucir.

Եավաշլանմագ, ա. մեղմանալ. [illegible]. s'adoucir, se radoucir.

Եավաշլըգ, ա. յամրութիւն. 2. քաղցրութիւն. lenteur; 2. douceur.

Եավաշլաթըրմագ, ա. յամրացուցանել. ralentir.

Եավէ, գ. կորսուած. 2. անօգուտ բանք. perdu; 2. paroles inutiles.

Եավէր, գ. որ օգնէ, օգնական լինի. օգնական. qui aide, qui assiste, aide.

Եավէրի Հարպ. ադիւտանթ (զօրավարի). aide de camp.

Եավէրլը, գ. } օգնականութիւն.
Եավէրլիք, ա. } օգնութիւն. aide, assistance, secours.

Եավէ-կէյմէ, գ. շաղակրատ. [illegible]. bavard.

Եավշան օթու, ա. (շիհ. արթեմիզ) օշինդր. absinthe, (artemisia absinthium).

Եա(վ)ու, ա. կորուսեալ. perdu.
— գըլմագ. կորուսանել. perdre.

Եա(վ)ուգ, ա. հարսնախօսութիւն. fiançailles.

Եա(վ)ուգլամագ, ա. խօսել հարսնութիւն. fiancer sa.. à qn., promettre sa.. en mariage à qn.

Եա(վ)ուգլու, ա. (մախթուպէ.) անուանեալ. fiancée.

Եա(վ)ուզ, ա. (շէտիտ.) խիստ. բիրտ. 2. այր հաստատուն. dur, sévère; 2. homme de caractère.

Եա(վ)ուզլանմագ, ա. խստանալ. devenir dur, violent, sévère.

Եա(վ)ումագ, ա. կորուսանել. perdre.

Եավրու, ա. ձագ. petit.

Եավրում. որդեակ իմ. mon cher enfant.

Եավրուլամագ, ա. (ձագնել.) ծնանել. ձագ հանել. faire des petits, mettre bas.

Եատ, գ. յիշատակ. յիշողութիւն. 2. յիշատակութիւն. mémoire, souvenir; 2. mention.

— էթ. յիշել. ընդ միտ ածել. 2. յիշատակել. se souvenir de qc. se rappeler qc.; 2. mentionner, faire mention de qc.

Եատ, ա. տես Եաթ։

Եատ-էսթ, գ. (եատսէս, ա.) յաղթել ոսկոր. (խաղ ընել.) espèce de pari ou de défi de mémoire entre deux personnes.

— քէմիկի. (հավաքոց.) երկճիղ ամբր հաւաքն. fourchette.

Եատ-կեար, գ. յիշատակ. 2. խորամանկ. souvenir; 2. coquin.

Եատ-աալըթ, գ. յիշատակ. ce dont on garde le souvenir.

Եատ-աար, գ. որ յիշէ. qui se souvient de qc.

Եատ-քեար, գ. տես Եատ-կեար։

Եար, գ. եղ. եարան, յգ. բարեկամ. 2. սիրեկան. սիրուհի. 3. օգնական. ami; 2. amant, maitresse; 3. aide, qui prête secours.

— օլ. բարեկամ լինել. 2. օգնական, ձեռնտու լինել. être ami; 2. aider, assister.

Եարի Ճան. կարեւոր բարեկամ. ami intime.

Եար, ա. (վարթա.) վիհ. précipice,

Եարա, ա. (ճիւրհ. զախմ.) վէրք. blessure, plaie.

— նիշանը. սպի. marque d'une blessure, cicatrice.

— պէրէ. խոց վիրաւոր. couvert de blessures.

— օթու. վիրախոտ. herbe vulnéraire.

Եարագ, ա. հանդերձանք. կազմած. 2. զէն. appareil; attirail; 2. armes, armure.

Եարագան, ա. (ասֆըրըգ 'իլլէթի.) դեղնախտ. 2. (ասմ ուրմա.) ժանգ (արմտեաց). jaunisse, td. ictère; 2. nielle, charbon.

Եարագլանմագ, ա. պատրաստել. se préparer à (ou pour) qc.

Եարաթմագ, ն. (խալգ.) ստեղծանել. 2. (իսթիֆատէ.) օգտակար առնել. յօգուտ ի կիր արկանել. créer; 2. utiliser, profiter de qc.; employer à qc.

Եարալամագ, ն. (ճէրհ.) վիրաւորել. blesser.

Եարալանմագ, ն. (մէճրուհ օլ.) վէրս առնուլ. être blessé.

Եարալը, ն. (մէճրուհ.) վիրաւոր. blessé.

Եարամագ, ն. (ծառայել.) յօգուտ, պիտանի լինել. être bon, pouvoir servir.

Եարամամագ, ն. չինել ինչ պիտանացու. ne rien valoir, n'être bon à rien.

Եարամազ ն. անպիտան. 2. չար. անզգամ. qui ne vaut rien, qui n'est bon à rien, inutile, mauvais; 2. vaurien, malin, malicieux, espiègle.

Եարամազլըգ, ն. չարութիւն. անզգամութիւն. petite malice, espièglerie.

Եարան, գ. յհ. եար, եզ.

Եարանէ, գ. բարեկամ. 2. բարեկամաբար. d(e l)'ami; amical; 2. en ami, amicalement.

Եարանըշ, ն. պիտանութիւն. utilité.

Եարանլըգ, ն. մտերմութիւն. ընտանութիւն. intimité, familiarité.

Եարանմագ, ն. շնորհ հաճոյանալ ջանալ. chercher à gagner les bonnes grâces de qn.

Եարաշըգ, ն. պատշաճութիւն. convenance.

Եարաշըգլը, ն. պատշաճ. գեղեցիկ. convenable, beau.

Եարաշըգսըզ, ն. անպատշաճ. peu convenable, inconvenant.

Եարաշմագ, ն. յարմարիլ. պատշաճիլ. ի դէպ գալ. convenir, s'adapter, cadrer, assortir.

Եարասա, ն. (խուֆֆաշ. չէրգէֆէրէ.) չղջիկ. chauve-souris.

Եարադան, } ն. (խալըգ.) արարիչ.
Եարադըճը, } créateur.

Եարադըլըշ, ն. (ֆըթրաթ. խըլգաթ.) բնութիւն. բնոյ բնական. naturel, nature.

Եարար, ն. պիտանի. օգտակար. qui peut servir, bon à qc., propre à qc.

Եարարլըգ, ն. պիտանութիւն. 2. յարմարութիւն. կարողութիւն. utilité; 2. aptitude, capacité.

Եարը, ն. կէս. demi.

— ըը. կէս. հաւասարակ. la moitié.

— եարըյա. (նըսֆիյէթ իւզրէ.) կէս ի կէս. à moitié; à demi.

— գուլագ. կիսով չափ. կէս մի. à demi.

— կէճէ. հասարակ գիշեր. minuit.

— եօլտա (գալմագ). (կալ) ճանապարհին. (s'arrêter) à moitié chemin ou à mi-chemin.

Եարըգ, ն. պատառուած. խոցուած. 2. ճեղքեալ. fente, ouverture, fissure, gerçure, crevasse; blessure; 2. fendu.

Եարըլամագ, ն. ըստ մէջ կտրել. մէջէն բաժանել. 2. ընդմիջել. հասանել ցմէջ. couper, partager qc. par la moitié; rompre par le milieu, en deux moitiés, partager par moitié; 2. être (ou parvenir) à la moitié...

Եարըլմագ, ն. ճեղքիլ. être fendu, se fendre.

Եարըմ, ն. (նըսֆ. նիմ.) կէս. moitié.

— արշըն. կէս կանգուն. une demi-aune.

— սաաթ. կէս ժամ. demi-heure.

Եարըն, ն. վաղը. demain.

— էօպիւր օ պիր կիւն. վաղ օր. après-demain.

Եարընքի, ն. վաղուան. de demain.

Եարըշ, ն. մրցութիւն. concours (pour quelque prix).

Աթ — ը. ձիարշաւ. course de chevaux.

Գայըգ — ը. մրցութիւն, նաւակներու նաւակայց. course de bateaux, régate.

Եարըշմագ, ն. ընթանալ յառաջ. 2. մրցել. courir à l'envie (pour voir qui arrivera le premier); 2. rivaliser avec qn.

Եարի, գ. բարեկամութիւն. 2. օգնութիւն. օգնականութիւն. amitié; 2. secours, assistance.

— գըլմագ. օգնել. օգնութիւն ընել. aider, porter secours.

Եարլըղամագ, բ. (դաւ. [illegible].) ներել. թողուլ. pardonner; remettre.

Եարմա, գ. չիպ (կտոր). un éclat de bois.

— շէֆթալի. [illegible]. pêche qui quitte le noyau, n'adhère point au noyau. [deux).

Եարմագ, բ. ճեղքել. fendre (en

Եարմալամագ, բ. ([illegible].) ճեղքել. couper en long, fendre.

Եարտըմ, գ. ([illegible].) օգնութիւն. օժանդակութիւն. secours, assistance. [պաշտպանութիւն. aide.

Էլ —ը. ([illegible].) ձեռքի. Տիլ —ը. յանձնարարութիւն. recommandation verbale.

— էթ. օգնական, ձեռնտու ըլլալ. 2. օգնել. օժանդակել. aider qn. à faire qc.; 2. secourir qn., prêter secours à qn.; assister, prêter son assistance à qn.

—ա եէթիշմէք. հասնիլ օգնութեան. venir au secours de (ou en aide à) qn., accourir au secours de qn.

— իսթէմէք. ([illegible].) խնդրել օգնութիւն. demander (ou implorer) le secours de qn.

Եարտըմճը, գ. օգնական. ձեռնտու. celui (celle) qui aide, qui assiste, aide.

Եարփուզ, գ. [illegible]. pouliot.

Եափ (եալընըզ), գ. մինակ (մինակ). tout (seul).

Եափաղ, } գ. գեղմ. [illegible].
Եափաղը, } toison.

Եափալագ, գ. բու. chouette.

Եափըգ, գ. [illegible]. housse.

Եափըլմագ, բ. շինուիլ. ըլլալ. 2. ([illegible].) [illegible]. être fait; être bâti, construit; 2. s'enivrer, se griser.

Եափընմագ, բ. [illegible]. 2. [illegible]. mignarder, affecter de la délicatesse, de la grâce; 2. s'arranger, s'apprêter.

Եափըշգան, ա. ([illegible].) [illegible]. collant, gluant, visqueux.

— օթու. [illegible]. pariétaire.

Եափըշըգ, ա. [illegible]. collé, attaché, joint à...

Եափըշմագ, բ. [illegible]. 2. ([illegible].) ([illegible].) [illegible]. 3. [illegible]. toucher, atteindre; 2. se coller, être collé, adhérer à qc., (se) tenir, s'attacher à qc.; 3. s'appliquer à qc.

Պիր իշէ —. [illegible]. entreprendre qc. avec zèle.

Եափըշտըրմագ, բ. ([illegible].) [illegible]. coller, attacher.

Եաֆթա —. [illegible] ([illegible]). afficher.

Թօքադ —. [illegible]. appliquer un soufflet, couvrir la joue à qn.

Եավաշ ([illegible]), բ. [illegible] ([illegible]). (marcher) légèrement, doucement.

Եավաշճըգ ([illegible]), բ. [illegible] ([illegible]). (dire) tout doucement.

Եափմա, ա. [illegible]. 2. [illegible]. conte, récit fait à plaisir, après coup; 2. factice; contrefait, imité.

Եափմագ, բ. ([illegible].) [illegible]. 2. ([illegible].) [illegible]. 3. ([illegible].) [illegible]. 4. [illegible]. 5. [illegible]. 6. [illegible]. faire, fabriquer, manufacturer; 2. faire, exécuter; 3. bâtir, construire; 4. faire, arranger, apprêter; 5. contrefaire; 6. couvrir.

Աթ —. ([illegible].) [illegible]. (en-) harnacher, mettre les harnais à un cheval.

Գաֆէս —. [illegible]. faire une case, caser; se couvrir.

Գույու —. [illegible]. creuser un puits.

Եափու ([illegible])—. [illegible]. cons-

truire un édifice, bâtir, construire une maison.

[illegible] —. [illegible] apprêter (à manger), accommoder des mets, cuire.

[illegible] —. [illegible] faire son nid, nicher.

[illegible] —. [illegible] confectionner, faire la confection.

[illegible] —. [illegible] dresser de la soie.

[illegible] —. [illegible] se réconcilier qn., se le concilier de nouveau, gagner de nouveau sa faveur.

[illegible] —. [illegible] mettre en étalage, étaler.

[illegible] —. [illegible] composer des vers.

[illegible] —. [illegible] composer, faire un devoir.

[illegible] —. [illegible] marchander, demander et discuter le prix d'une chose.

[illegible] —. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] refaire; 2. réparer; 3. rebâtir, reconstruire.

[illegible] (construit, bâti.) [illegible] bâtiment, édifice, construction. [struit, bâti.

[illegible] con-

[illegible] manteau pour la pluie ou imperméable.

[illegible] 2. [illegible] faire faire ou opérer; 2. faire bâtir, faire construire.

[illegible] 2. [illegible] feuille, pétale; 2. feuillet.

[illegible] pousser des feuilles, se couvrir de feuilles.

[illegible] couvert, garni de feuilles, feuillé.

[illegible] 2. [illegible] perdu; 2. paroles inutiles.

[illegible] trouvable, qu'on peut se procurer.

[illegible] 3.

[illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] trouvé; 2. en cp. qui a trouvé, obtenu; 3. affiche, placard, écriteau.

[illegible] acquérir de la gloire.

[illegible] 32 [illegible] 2. [illegible] 10. nom de la 32e lettre de l'alphabet ottoman; 2. valeur de nombre 10.

[illegible]

[illegible]

[illegible] haie.

[illegible] impie, méchant, misérable, cruel.

[illegible] Dieu.

[illegible] divin.

[illegible] être au désespoir, désespérer de qc.; désespoir.

[illegible] 2.

[illegible] 2. [illegible] unique, sans pareil, incomparable; 2. orphelin (qui n'a pas encore atteint l'âge de puberté).

[illegible] perle d'un grand prix, très-rare, qui n'a pas sa pareille.

[illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] arriver, parvenir; 2. arriver à, atteindre qc. (en étendant le bras ou avec la main); 3. mûrir, venir à maturité; 4. suffire; 5. obtenir; gagner; acquérir.

[illegible] c'est assez.

[illegible] mûr.

— [illegible] nubile.

— [illegible] pubère.

Եէթիշտիրմէք, գ. (ի(յ)սալ.) հասցնել. 2. բաւականցնել. faire parvenir, arriver; 2. faire qu'une chose suffise. [majeur.

Եէթիշքին, գ. հասակաւոր. adulte,

Եէթիմ, ա. որբ. orphelin (qui n'a pas encore atteint l'âge de puberté).

Եէթիշմէք, գ. հասանել. 2. (քիֆայէթ.) բաւել. parvenir, arriver; 2. suffire, être suffisant.

Եէթէր. շատ է. c'est assez.

Կիւճ —. (իգթիտար.) զօրել. կարել. pouvoir, être en état, avoir des forces suffisantes pour faire telle chose.

Եէթմիշ, գ. (սէպ'ուն. Հէֆթատ.) եօթանասուն. soixante-dix.

Եէթմիշինճի, գ. եօթանասուներորդ. soixante-dixième.

Եէուս, ա. ած. յուսահատեալ. désespéré, qui est au désespoir.

Եէլ, գ. (րիհ. պատ.) հողմ. 2. (ֆաս.) փուք. 3. օդացաւութիւն, vent, souffle; 2. vent, pet; 3. rhumatisme.

— տէյիրմէնի. հողմաղաց. moulin à vent. [souffler.

— էսմէք. (Հուպպուպ.) փչել.

Գարպա —. հողմ արեւմտեան հարաւայ. vent du sud-ouest.

Եէլ, ա. եղ. նէլան, յէ. (փէհլէվան.) ըմբիշ. 2. (շիւճա'.) քաջ. athlète; 2. vaillant, valeureux.

Եէլէ, գ. վարսք ձիոյ. բաշ առիւծու. crinière.

Եէլէնճուխ, ա. (էօտ աղաճը.) հալուէ. aloès, bois d'aloès.

Եէլէք, գ. թեւք նետի. 2. բաճկոնակ. plume d'une flèche; 2. gilet.

Եէլէքլէմէք, գ. զարդել զնետն փետրովք. garnir la flèche de plumes.

Եէլիմ, գ. հաւու մածանող. glu.

Եէլիմլէմէք, գ. մածուցանել. coller, attacher. [venter.

Եէլլէմէք, գ. հովհարել. é-

Եէլլէնմէք, գ. փուքս արձակել. lâcher un vent.

Եէլման, գ. սայր. pointe d'une épée.

Եէլմէք, գ. ընթանալ. courir.

Եէլվէ (գուշու), ա. կտցար. bécasse (commune), td. rusticole. (scolopax rusticola).

Եէլտա, ա. երկարագոյն եւ աղջամղջին (գիշեր ձմրան.) (nuit) longue et obscure (de l'hiver).

Եէլտիրմէ, գ. դարէֆօր խանաց. sorte de tunique.

Եէլտիրմէք, գ. ընթացուցանել. faire courir.

Եէլփազէ, գ. (միրվէհէ.) հովհար. éventail.

— ալմաք. } հովհարել.

Եէլփազէլէմէք, գ. } éventer.

Եէլքէն, գ. (շիրա'. պատան-պան.) առագաստ. voile.

— աչմաք. (պատան-պան-քիւշա օլ.) առագաստ պարզել. déployer les voiles.

— ինտիրմէք (ստօնտիւրմէք). իջուցանել զառագաստս. amener, baisser les voiles.

— կէմիսի. առագաստանաւ. bâtiment à voiles.

— ի ռուլյա ինտիրմէք. անձնատուր լինել. amener son pavillon.

— լէրի տօլտուրմաք. առագաստաւոր նաւարկել. naviguer à pleines voiles.

— քիւրէք կիթմէք. ('ալա ճէ-նահի-լ-իսթի'ճալ.) արագ ընթանալ. յաջողել. aller à voiles et à rames, aller grand train; aller bien (des affaires).

Եէխ, ա. սառոյց. glace.

Եէյ, գ. (= էյի.) բարի. 2. լաւագոյն. bon; 2. meilleur.

— տիր. լաւ է. il vaut mieux.

— սէվմէք. նախամեծար ընտրել. préférer, aimer mieux.

Եէկեան, } ա. մի. 2. միակ. 3.

Եէկեանէ, } միայն. un; 2. unique; 3. seul.

— եէկեան, մի մի. մի ըստ միոջ. un à un.

Եէկեանէկի, ա. անզուգականութիւն. état de ce qui est unique, incomparable.

Եէհուտ, ա. Հրեայք. Juifs.

Եէհուտի(յ), ա. Հրեայ. juif.

Եէհուտիյէթ(թ), ա. հրէութիւն. 2. Հրէաստան. judaïsme; 2. Judée.

Եէմ, փ. խորագ. 2. կեր. խայծ. 3. բաժին խոտի. mangeaille; 2. amorce, appât; 3. portion de fourrage.

— տէօքմէք. կեր արկանել. խայծ դնել. amorcer.

Եէմէնի, ա. (եազմա.) կտաւ նկարեն. 2. հողաթափ կարմիր. toile peinte (venant de l'Yémen); 2. soulier rouge.

Եէմէք, փ. (Թա'ամ. խօրա.) կերակուր. խորտիկք. ճաշ. manger, mets, nourriture.

— օտասը. ճաշարան. salle à manger.

Էօյլէ(ն) —ի. ճաշ. diner.

Աքշամ —ի. ընթրիք. souper.

Եէմէք. փ. (կէլ. Թէնավիւլ.) ուտել. 2. վատնել. manger; 2. consumer, dissiper, manger.

Եաղմուր —. թանալ յանձրեւոյ. être mouillé par la pluie.

Թօքատ —. ապտակ առնուլ. recevoir un soufflet.

Խալթ —. ձախողիլ. avoir tort.

Ղամ —. տառապագիլ. s'affliger.

Միրաս —. ժառանգել. hériter qc. de qn.

Ազարլթա —. (սէօզ իշիթմէք.) յանդիմանութիւն լսել. recevoir des remontrances.

Տայագ (քէօթէք) —. ծեծ ըմպել. recevoir la bastonnade, des coups de bâton.

Րիշվէթ —. կաշառակեր լինել. se laisser corrompre.

Պաշընը —. (գլուխն ուտել.) կորուսանել զոք. perdre, ruiner qn., faire mourir qn. de chagrin.

Պաշ էթի —. (Թա'ձիզ.) նեղել. ձանձիր առնել. tourmenter, importuner beaucoup; ennuyer qn. à la mort.

Ալ Թօփրագը, Թաշը... —. մաշել. կրծել. ronger, corroder, miner, manger.

Քէնտի քէնտինի —. (լին լին ուտել.) ողջակիզել կամ ոչնչացնել արտաքոյ զգալոյն. dévorer ses chagrins; se ronger le coeur, se consumer d'un chagrin secret.

Եէմին, ա. աջակողմն. 2. եւ. եմին, յք. աջոյ ձեռն. 3. երդումն. 4. աջոյ. 5. յաջող. յաջողակ. côté droit; 2. main droite; 3. serment; 4. droit; 5. heureux, fortuné.

— էթ. երդնուլ. faire, prêter serment, jurer.

Եէմինլի, փ. երդուեալ. engagé, obligé par serment.

Եէմիշ, փ. (Ֆաքիհէ.) պտուղ. fruit.

— սէփէթի (քիւֆէսի). կողով պտղոյ. panier à fruits; cueilloir.

Եէմիշճի, փ. մրգավաճառ. (marchand) fruitier.

Եէմլէմէք, փ. խար, ճարակ տալ. 2. կեր արկանել. donner du fourrage aux chevaux; 2. amorcer, appâter. [auge.

Եէմլիք, փ. մսուր. mangeoire,

Եէմմ, ա. եւ. եիւմում, յք. (պահր.) ծով. mer.

Եէմզադր, ա. (լայըգ մը շայան ըտր.) պատշաճ է. il convient.

Քէմա —. (լայըգ մը շաեան օլմազըղը վէճհ իլէ.) որպէս է դեռ է. comme il convient.

Եէմպու', ա. եւ. եէնպու'. յք. եանապի'. աղբերակն. source d'eau, fontaine.

Եէմպուս, ա. լիմպոս. les limbes.

Եէմքին, ա. հնար է. il est possible.

Եէյէճէք, փ. կերակուր. nourriture, aliments.

Եէյէն, փ. եղբօրորդի. քեռորդի. neveu.

Եէյինմէք, փ. տես Եէնմէք.

Եէյնի, փ. (խաֆիֆ. սէպիւք.) թեթեւ. léger.

— պաշլը. թեթեւամիտ. écervelé, évaporé.

Եէյնիլէ(թ)մէք, փ. թեթեւացուցանել. alléger.

Եէյնիլ(էն)մէք, փ. թեթեւանալ. s'alléger.

Եէյնիլիք, փ. թեթեւութիւն. légèreté.

Եէյնիք, փ. խածուածք. coup de dent.

Եէն, փ. (քիւմմ. ասթին.) թեզանիք. manche d'une robe.

Եէնապի', ա. յք. եէմպու', եւ.

Եէնար, } փ. յունուար.
Եէնարիղ, ին, րօս.} janvier.

Եէնիք՛, ա. ած. (օլմուշ.) հասուն (պտուղ). mûr (fruit).

Եէնի, ա. (ճէտիտ. նէվ.) նոր. 2. նորաձեւ. արդի. 3. նորեկ. 4. նորերումս. արդ էր. nouveau, neuf; 2. récent, moderne; 3. neuf, débutant, novice; 4. nouvellement; récemment.

— մօտա. (նէվ-իճատ.) նորաձեւ. à la dernière mode.

— այ. (հիլալ.) նոր լուսին. nouvelle lune.

— տէն. } (մուճէտտէտէն. թէքրար.) դարձեալ. de rechef, de nouveau, encore une fois.
— պաշտան. }

— տիւնեա. Ամերիկա. le nouveau monde, Amérique.

Եէնիլէ(թ)մէք, ա. (թէճտիտ.) նորոգել. 2. (թէճտիտ.) նոր կարգել. réparer, restaurer, raccommoder; 2. renouveler.

Եէնիլէնմէք, ա. (թէճէտտիւտ.) նորոգիլ. se renouveler.

Եէնիլիք, ա. նորութիւն. nouveauté.

Եէնիլմէք, ա. (մաղլուպ օլ.) ի պարտութեան մատնիլ. 2. խաղը տանուլ տալ. être vaincu; 2. perdre le jeu.

Եէնկէ, ա. իր հօրեղբօր, եղբօր կինը. 2. այն հարսնաքոյր. femme de l'oncle ou du frère aîné; 2. femme qui est chargée de conduire la nouvelle mariée à la maison du mari.

Եէնկէճ, ա. (տաքէթան. խարչէնկ.) խեցգետին. écrevisse.

Եէնկին, ա. (ղալիպ.) յաղթող. վեր ի վերոյ. vainqueur, qui a le dessus.

— կէլմէք. յաղթել. վեր ի վերոյ լինել. être vainqueur, avoir le dessus.

Եէնճէ, գ. խաղ մը. espèce de jeu.

Եէնմէք, ա. (ղալէպէ.) յաղթել. պարտել. 2. յաղթել (ի խաղս). շահել. vaincre, être vainqueur; 2. battre, gagner qn.

Եէնմէք, ա. (= եէյիլմէք.) ուտիլ. ուտելի լինել. être mangé, être mangeable, pouvoir être mangé.

Եէնու, ա. անէծք. malédiction.

Եէնչիլմէք, ա. ճզմիլ. être écrasé.

Եէնչմէք, ա. ճզմել. presser qc. pour en exprimer le jus.

Եէնփուր, ա. (վէհշ խուրքէ.) խիստ վայրագ. très-farouche.

Եէշէմ, } գ. տես Եէշմ:
Եէշէպ, }

Եէշիլ, ա. (ախտար. խէզրա.) կանաչ. vert.

Եէշիլլէնմէք, ա. կանաչանալ. դալարանալ. (re)verdir, verdoyer.

Եէշիլլիք, ա. կանաչ գոյն. կանաչութիւն. 2. դալարք. 3. բանջարեղէնք. le vert, la couleur verte; 2. verdure; 3. de la verdure, de l'herbage, des légumes.

Եէշէրմէք, ա. կանաչանալ. դալարանալ. (re)verdir, verdoyer.

Եէշպ, ա. գ. } ἴασπις. յասպիս.
Եէշֆ, ա. } jaspe.

Եէօւս, ա. տես Եէիւս:

Եէղաթ, ա. տես Եէղաղ:

Եէղան, գ. տես Եաղան:

Եէղանի, գ. վայրի. վայրենի. sauvage.

Եէղանիլիք, } ա. (վահշիյյէթ.) վայրենութիւն. nature, état sauvage.
Եէղանլըգ, }

Եէղաղ, ա. աւեր. devasté.

— էթ. յաւեր դարձուցանել. dévaster.

Եէպրուհի-ս-սանէմ, ա. (պատն գուրբուտան. 'աբդուլ-ս-սէլամ.) մանդրագոր. mandragore.

Եէսար, ա. հարստութիւն. ընդարձակութիւն. 2. (րէֆահ ու ասայիշ հալ.) դիւր. հանգստութիւն. 3. (գօլայլըգ.) դիւրութիւն. 4. ձախակողմ. 5. ձախոյ ձեռն. 6. ձախոյ. richesse; 2. aisance; 3. facilité; 4. gauche, côté gauche; 5. gauche, la main gauche; 6. gauche.

Եէսարէ(թ), ա. տես Եէսար, 1—3:

Եէսարէն, ա. ընդ ձախակողմն. à gauche, du côté gauche, à main gauche.

Եէսիր, ա. դիւրին. 2. դիւրին եղեալ. դիւրացեալ. facile (à faire); 2. facilité, rendu facile.

Եէյնի, [illegible] 2. [illegible] exigu, peu; 2. facile (à faire).

Եէյնի..., [illegible]

Եէյն, [illegible] être facile (à faire); facilité.

Եէյնմուզլըգ, [illegible]

Եէվմ, [illegible] (Կուլ. [illegible]) [illegible] 2. [illegible] jour; 2. jour, journée.

Էլ-եէվմ. [illegible] aujourd'hui.

Եէվմէն. [illegible] un jour.

Եէվմէն-ֆէ-եէվմէն. [illegible] de jour en jour.

Եէվմէն-մինէլ-էյեամ. [illegible] un beau jour, un certain jour.

Եէվմի ահատ. [illegible] dimanche.

Եէվմի էսնէյն. [illegible] lundi.

Եէվմի սէլասա. [illegible] mardi.

Եէվմի էրպաա. [illegible] [mercredi.

Եէվմի խամիս. [illegible] jeudi.

Եէվմի ջումա. [illegible] vendredi.

Եէվմի սէպթ. [illegible] samedi.

Եէվմի 'աշուրա. [illegible] le 10 de la lune de Mouharrem, qui est un jour de deuil, en commémoration du martyre de l'iman Husseïn, fils d'Ali.

Քիւլլի-եէվմին. [illegible] tous les jours, chaque jour.

Եէվմի(յ), [illegible] 2. [illegible] journalier, de (du) jour, de (ou d'une) journée, diurne; 2. quotidien, journalier.

Եէվմիյէ(թ), [illegible] salaire d'une journée.

Եէտ, [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] main; 2. aide, assistance, secours; 3. puissance, pouvoir.

— [illegible] 2. [illegible] remettre; 2. consigner entre les mains de qn.

Եէտի գուտրէթ. [illegible] 2. [illegible] puissance, pouvoir; 2. toute-puissance de Dieu. [possession.

Եէտի թէսարրուֆ. [illegible]

Եէտի թուլա. [illegible] habilité.

Եէտի վահիտ. [illegible] monopole.

Թագպիլ-ի-եէտ. [illegible] baisemain.

Եէտէյն, [illegible] les deux mains.

Զիւլ-եէտէյն. [illegible] ambidextre, qui se sert des deux mains avec une égale facilité.

Եէտէք, [illegible] (Տէնիզ. [illegible]) [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] cheval de main; 2. un bateau qui est à la traîne; 3. (câble de) remorque, traîne.

— [illegible] donner à la remorque, se mettre à la remorque, se faire remorquer.

— [illegible] 2. [illegible] haler à la cordelle; 2. remorquer.

Եէտէքճի, [illegible] haleur, remorqueur.

Եէտի, [illegible] sept.

— [illegible] la grande ourse (constellation).

Եէտիլի, [illegible] un sept.

Եէտինճի, [illegible] septième. [à chacun.

Եէտիշէր, [illegible] sept

Եէտիրմէք, [illegible] donner à manger qc., faire manger, laisser manger. [saturer.

[illegible] —. [illegible]

[illegible] —. [illegible] corrompre qn., graisser la patte à qn. le gagner par de l'argent.

Եէտէքլէմէք, ն. քաշել. ածել (ձին). 2. [illegible] conduire un cheval de main; 2. remorquer.

Եէր, ն. երկիր. 2. գետին. 3. տեղի. վայր. 4. պաշտօն. terre; 2. sol, terrein; 3. lieu, place, endroit; 4. place, charge.

(Պէսլէյէճէքէ) — (ա)է. փոխանակ (սնուցանելոյ). au lieu de (nourrir).

— իլէ պէրապէր էթ. հողին յաւասար առնել. démolir, raser, abattre, démolir rez terre.

— էթմէք. (մասնաւոր օլ.) ազդել. faire (de l')impression ou (de l')effet. [daigner.

— է աթմաք. արհամարհել. dé-

— ինէ կէչմէք. անցանել ի կարգ, ի տեղի [illegible]. se mettre à la place de qn.

— է ուրմաք. հարկանել գետնի. 2. [illegible]. renverser, jeter par terre; 2. battre un homme à terre, le critiquer.

— ինի թութմաք. [illegible]. remplacer qn.

Աանէմ — ինէ գօյմամաք, [illegible]. արհամարհել. [illegible]. ne tenir aucun compte de qn. ne pas estimer, déprécier.

— ինի պուլմաք. [illegible]. i [illegible]. s'adapter, s'assortir.

— է կէչմէք. [illegible]. mourir de honte, être tout honteux.

— էլմասը. [illegible]. pomme de terre.

— [illegible]. ([illegible]) [illegible]. talc.

Եալան — է. [illegible]. faussement. [vain, inutilement.

Պօշ — է. [illegible]. en

Եէրա'ա(թ), ա. [illegible]. 2. [illegible]. ver luisant; 2. roseau pour écrire.

Եէրան, ա. Սէրմ. chaud.

Եէրլէշմէք, ն. [illegible]. se placer, s'établir à demeure.

Եէրլէշտիրմէք, ն. [illegible]. placer, mettre qc. à sa place.

Եէրլի, ն. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. habitant, indigène; 2. qui est du pays; 3. immeubile.

— եէրլինճէ. [illegible]. exactement, ponctuellement.

Եէրլիլիք, ն. [illegible]. naturalité.

Եէրլիղ, գ. ([illegible]) [illegible]. édit, brevet.

Եէրհամաքէլլահ, ա. [illegible]. Տէր. que Dieu vous accorde sa miséricorde.

Եէրմէզդան, գ. տե՛ս Էրմէզդան։

Եէրմէք, ն. [illegible]. blâmer, médire de qn.

Եէրպու', ա. [illegible]. gerboise.

Եէնի (եէնի), ն. [illegible] (նոր). tout (nouveau).

Եէք, գ. մի. 2. միայն. 3. մի. un, une; 2. unique; 3. seul.

— եէք.) գ. ([illegible]
Եէքէա-եէք.) [illegible]. un à un.

Եէք-դասէմ, գ. [illegible]. entrelacé.

Եէք-դէլան, գ. միաբան. unanime.

Եէքէ, գ. մի. 2. միակ. 3. միայն. un; 2. unique; 3. seul.

Եէքէ-թազ, գ. տե՛ս Եէք-թազ։

Եէք-էնասզ, գ. [illegible]. 2. [illegible]. précipice; 2. uni, égal.

Եէքէ-սիւվար, գ. տե՛ս Եէք-սիւվար։

Եէք-էսպէ, գ. [illegible]. cavalier qui va seul.

Եէք-թա, գ. միակ. unique.

Եէք-թազ,) գ. [illegible].
Եէք-թէնէ,) qui combat seul à seul, duelliste.

Եէքի, գ. մի. 2. միութիւն. un; 2. unité.

Եէքիւն, ա. [illegible]. somme, total.

Եէք-լախտ, գ. [illegible]. 2. [illegible]. puissant; 2. le (un) tout, un entier.

Եէք-ճա, գ. ի միում վայրի. ի միասին. 2. ի նմին ժամու. dans le même endroit, ensemble; 2. en même temps.

Եէք-ճան, ա. մտերիմ. intime.
Եէք-ճանիպ, ա. կուսակից. partisan.
Եէք-ճիհէթ, ա. միաբան. conforme, d'accord.
Եէք-ճիհէթի, ա. (ատէմի մուխալէֆէթ.) միաբանութիւն. accord.
Եէք-նէզէրա, ա. միաբան. conforme.
Եէք-շէմպիհ, ա. կիւրակէ. dimanche.
Եէք-շէպէ, ա. մէկ գիշերի. d'une nuit.
Եէք-շէնա, ա. քանի մ. սակաւիկ մ. փոքր մ. un peu, tant soit peu.
Եէք-չէշմ, ա. միականի. borgne, borgnesse.
Եէք-տաֆա, ա. մի անգամ. une seule fois.
Եէք-տէ-եէք, ա. մի ըստ միոյ. un à un, l'un après l'autre.
Եէք-սաաթ, ա. առժամանակեան. qui ne dure qu'une heure, de peu de durée.
Եէք-սալէ, ա. միամեայ. d'un an, annuel.
Եէք-սան, ա. հաւասար. հանգոյն. égal, conforme.
Եէր իլէ (եէր իլէ) — էթ. հարթայատակ առնել. démolir rez terre, raser.
Եէք-սանի, ա. } Եէք-սանլըգ, բ. } հաւասարութիւն. հանգունութիւն. égalité.
Եէք-տէր, } ա. մտերիմ. 2. միայն. Եէք-տէրէ, } միայնակ. 3. յանկարծ. 4. (միասին.) ի միասին. ami intime; 2. tout seul; 3. tout à coup; 4. ensemble.
Եէք-սուվար, } ձիաւոր. ca- Եէք-սուվարէ, } valier qui va seul (sans être accompagné de personne).
Եէք-սան, } ա. հաւասար. հան- Եէք-սանէ, } գոյն. égal, conforme.
Եէք-տանէ, ա. միակ. unique.
Եէք-տէմ, ա. վայրկեան մ. un instant.
Եէք-տէմէ, ա. վայրկենական. instantané.
Եէք-փարէ, ա. (պիւթիւն.) միապաղաղ. d'une seule pièce.

Եէք-տիլ, ա. միաբերան. համամիտ. unanime.
Եէք-տիլի, ա. համամտութիւն. unanimité.
Եէք-տիկէր, ա. (թարաֆէյն.) իրերաց. (միմեանց.) l'un l'autre.
Եէք-րան, ա. երիվար ազնիւ. cheval de race.
Եէք-րէհ, ա. անկեղծաւոր. sincère.
Եէք-րէնկ, ա. միագոյն. 2. պարզ. 3. անկեղծ. d'une seule couleur, td. unicolore; 2. simple; 3. sincère.
Եէք-րէնկի, ա. անկեղծութիւն. sincérité.
Եէք-րիզթէ, ա. միակերպ. uniforme.
Եէք-րուհի, ա. անկեղծութիւն. sincérité.
Եէք-րուզէ, ա. միօրեայ. d'un jour, td. éphémère.
Եէք-րույ, ա. անկեղծաւոր. sincère.
Եէք-փարէ, ա. միապաղաղ. tout d'une pièce, d'une seule pièce.
Եէօնէլմէք, բ. դառնալ. se tourner vers...
Եըգլա... տես Եայգա...;
Եըգըգ, բ. (միւնհէտիմ.) աւեր. կործանեալ. démoli, tombé en ruine, abattu, renversé.
Եըգըլմագ, բ. կործանիլ. 2. տապալիլ. 3. ի բաց երթալ. être détruit, démoli; 2. être abattu, renversé; 3. s'en aller.
Եըգընթը, բ. աւերակ. փլատակ. démolitions, décombres, éboulis.
Եըգմագ, բ. (հէտմ. թախրիպ.) կործանել. 2. յերկիր կործանել. տապալել. détruire, démolir; 2. abattre, renverser.
Կէօնիւլ —. կսկծացուցանել. blesser qn. au coeur, l'offenser dans ses sentiments les plus chers.
(Պիրինին) Իւզէրինէ —. բարդել. շինել. attribuer à, imputer qc. à qn., l'en charger.
Եըլ, բ. (սէնէ. սալ.) ամ. տարի. an, année.
— պաշը. (տարեգլուխ.) ամանոր. le jour de l'an, le nouvel an.
Եըլլանտըրմագ, բ. հնացուցանել. laisser suranner, laisser vieillir.
Եըլլա(ն)մագ, բ. հնանալ. être suranné, vieillir.

Եըլան. գ. (մար.) օձ. serpent.
— [illegible]. [illegible]. serpentaire.
— [illegible] ([illegible]). [illegible]. dépouille de serpent.
— [illegible]. [illegible]. [illegible]. anguille.
Սու — ը. [illegible]. [illegible] օձ. hydre.

Եըլան-գավի, ա. օձաձեւ. tortueux.

Եըլանճըգ, գ. [illegible]. érysipèle, feu sacré.

Եըլլըգ, ա. ([illegible].) [illegible], [illegible]. 2. [illegible]. solde annuelle, traitement annuel, appointements; 2. d'un an, annuel. [ans.
([illegible]) —. ([illegible]) de (cinq)

Եըլգըն, ա. երկչոտ. timide, peureux.

Եըլմագ, ա. երկնչիլ. craindre.

Եըլտըզ, ա. ([illegible]. [illegible].) աստղ. étoile.
— [illegible]. (= [illegible]) լուսատտիկ. ver luisant.
— [illegible]. [illegible]. aventurine, pierre du soleil.
Այ —. [illegible]. le croissant, les armes de l'empire ottoman.

Եըլտըրագ, ա. շողշողուն. scintillant.

Եըլտըրաթմագ, ա. շողշողացնել. faire briller.

Եըլտըրամագ, ա. շողալ. փայլիլ. briller, étinceler, scintiller.

Եըլտըրըմ, ա. կայծակ. foudre.

Եըլտըրմագ, ա. երկնցուցանել. effrayer, épouvanter.

Եըղըլմագ, ա. դիզուիլ. կուտուիլ. s'amonceler, s'entasser, s'accumuler, s'amasser.

Եըղըն, ա. ([illegible].) կոյտ. դէզ. տիզ. tas, monceau, amas, pile.
— Եըղըն. [illegible] [illegible]. par tas ou monceaux.

Եըղընթը, ա. կոյտ. amoncellement, entassement, accumulation.

Եըղընմագ, } ա. տես Եըղըլ-
Եըղըշմագ, } մագ։

Եըղմագ, ա. դիզել. կուտել. [illegible]. 2. համբարել. (en)tasser, amonceler, accumuler, amasser: 2. emmagasiner.

Եըմըրթ. — տես Ըմըրթ։

Եըրագ, ա. ([illegible].) [illegible]. 2. հեռի. [illegible]. 3. [illegible]. distant; 2. éloigné, lointain; 3. loin.

Եըրագլաշ(թ)մագ, } ա. ([illegible].)
Եըրագլաշտըրմագ, } [illegible]. [illegible]. éloigner; écarter; détourner.

Եըրագլանմագ, } ա. [illegible].
Եըրագլաշմագ, } 2. [illegible]. s'éloigner; 2. s'absenter.

Եըրագլըգ, ա. ([illegible].) [illegible]. 2. [illegible]. distance; 2. éloignement.

Եըրթըգ, ա. [illegible]. déchiré.

Եիւզսիւզ ([illegible]) —. [illegible]. impudent, effronté.

Եըրթըլմագ, ա. [illegible]. être déchiré, se déchirer.

Եըրթըճը ([illegible]), ա. ([illegible].) ([illegible]) [illegible], [illegible]. (animal) rapace ou féroce.

Եըրթմագ, ա. ([illegible]. [illegible].) [illegible]. déchirer; mettre en pièces; lacérer.

Եըրթմաճ, ա. [illegible] [illegible]. fente, crevé au pan d'un vêtement.

Եիթիրմէք, ա. ([illegible]. [illegible]. [illegible].) [illegible]. perdre.

Եիթիք, ա. ([illegible]. [illegible].) [illegible]. perdu.

Եիթմէք, ա. [illegible]. être perdu, se perdre.

Եիկիթ, ա. (= [illegible].) ([illegible].) [illegible]. 2. ([illegible]. [illegible].) [illegible]. jeune homme; 2. vaillant, valeureux.

Եիկիթլիք, ա. ([illegible].) [illegible]. 2. ([illegible]. [illegible].) [illegible]. jeunesse; 2. bravoure, valeur.

Եի(ր)մի, ա. քսան. vingt.

Եի(ր)մինճի, ա. քսաներորդ. vingtième.

Եինէ, ա. ([illegible], [illegible], —.) [illegible]. [illegible]. de nouveau, derechef.

Եիվ, ա. [illegible]. ourlet.

Եիրմէք, գ. ցանկալ. éprouver un envie.

Եիւզ, գ. (միեն. սոսս.) հարիւր. cent.

— պաշը. հարիւրապետ. centurion, capitaine.

Եիւզ, գ. (վէճհ. սիմա. չէհրէ. րույ.) երեսք. դէմք. 2. (սաթհէ.) մերեսն երեսք. 3. (սաթհ.) արտաքին երեսք. 4. առաջակողմն. ճակատ. 5. երեսք կողմանն. visage, face; 2. surface, superficie; 3. face extérieure, extérieur; 4. le (côté de) devant; façade, face, front; 5. endroit.

— եւմ եօգ. ու երես այլ համարձակիմ. je n'ose plus.

— իւ փէք. յանդ. hardi.

(Եիւզն) եէ — իւ. խոսն երեսք. le fonds d'une affaire.

— աղը (ոսկյու). պատիւ. համբաւ. honneur, bonne réputation.

— գարասը. ամօթ. honte.

— եիւզէ. դէմ յանդիման. եկ— պէ եիւզ.) դան է եիւրան. face à face, en face l'un de l'autre.

—(ն) գոյու սիւրմէք. անկանել ի վերայ երեսաց յերկիր. donner du nez en terre, tomber la face contre terre.

— իւսթիւնէ (պրագմաք). (թողուլ) մեծ կտրաապար. անխնամ. (laisser) à l'abandon, abandonné.

Նէ — իէ կէլտին. դեմըզ եկեալ էք աստ. de quel front êtes-vous venu ici?

Նէ — տէն. զա է ձ. (յինչ պատճառաց.) pour quelle cause?

Պաշրը — տէն սէօյլէմէք. այլ եւ խօսել. parler autrement, changer de langage.

Պիր — տէն օլմազ. անհնարին աս է գործել. cela ne peut se faire d'aucune manière.

Տօսթլուգ — իւնտէն. ընդ կերպարանօք բարեկամութեան. sous l'apparence d'amitié.

Եիւզէր, գ. հարիւր հարիւր. cent à chacun.

Եիւզիւնճիւ, գ. հարիւրերորդ. centième.

Եիւզիւք, գ. (խաթէմ. էնկիւշթէր.) մատանի. bague, anneau.

— օյունու (արապմա). խաղ մատանւոյ. jeu de l'anneau.

Եիւզլէշմէք, գ. երեսել ընդ դէմս. խօսակից լինել. s'aboucher.

Եիւզլէշտիրմէք, գ. յանդիման առնել դիմաց. confronter.

Եիւզլիւ, գ.

— շօմուզ. մանուկ շփացեալ. enfant gâté.

Իքի —. կեղծաւոր. երկդիմի. hypocrite, double, homme à double face.

Գիւլէր —. (ծիծաղերես.) զուարթերես. au visage riant, affable.

Եիւզլիւլիւք, գ.

Իքի —. կեղծաւորութիւն. duplicité (de cacactère), hypocrisie.

Եիւզիճի, գ. (սապպահ. չիմէ-ճէր.) լողակ. nageur.

Եիւզմէք, գ. (սէպահաթ.) լողալ. nager. [écorcher.

Եիւզմէք, գ. (սէլխ.) մորթել.

Եիւզսիւզ, գ. (աներես.) լիրբ. effronté, impudent.

Եիւզսիւզլիւք, գ. (աներեսու-թիւն.) լրբութիւն. effronterie, impudence.

Եիւկիւք, գ. տես Եիւքիւք։

Եիւճէ, գ. (միւրթէֆի. պիւլէնտ.) բարձր. վեհ. élevé, haut, grand.

Եիւճէլ(է)թմէք, գ. (թէրֆի.) բարձրացուցանել. élever.

Եիւճէլ(էն)մէք, գ. (իրթիֆա.) վերանալ. 2. անուանի լինել. s'élever; 2. se rendre illustre.

Եիւճէլիք. գ. բարձրութիւն. élévation, hauteur.

Եիւմն, ա. երջանկութիւն. երանութիւն. 2. (պէրէքէթ.) յաջողութիւն. 3. բարեբաստութիւն բարերաց. bonheur, félicité; 2. prospérité; 3. heureux effets, heureux auspices, influence favorable.

Եիւմնա, ա. աջոյ ձեռն. main droite.

Եիւմուն, ա. յգ. եէմմ, եղ.

Եիւն, գ. (սօֆ. փէշմ.) ասր. բուրդ. laine. [(bas) de laine.

— (չօրապ). բրդեայ (գուլպայն).

Եիւնու', ա. տես Եան'։

Եիւպուսէթ, ա. ցամաքութիւն. sécheresse, td. siccité.

Եիւսիւք, ա. տես Եիւքսիւք.

Եիւսիւր, Եիւսր, Եիւսրէթ, — ա. տես Եէսար. 1—3.

Եիւսրա, ա. ձախ, ձեռն. gauche, la main gauche.

Եիւրէ, ա. շրջակայք կողմք. les alentours, les environs.

Գալ'ըա — սինտէ. շրջակայ կողմն. aux alentours de la forteresse.

Եիւրէք, ա. (գալպ. սիրտ.) սիրտ. 2. քաջասրտութիւն. 3. գութ. coeur; 2. courage; 3. compassion.

— աճըմաք. ի գութ շարժիլ. s'émouvoir, avoir pitié.

— ալմաք. քաջալերիլ. (re)prendre courage.

— վէրմէք. քաջալերել. սրտապնդել. donner du coeur à qn. encourager.

— յիւֆի ալմաք. բանալ դարդը. 2. զուարթացուցանել. épancher son coeur, décharger son coeur; 2. dilater le coeur.

Եիւրէքլէնմէք, ա. քաջալերութիւն զգենուլ. (re)prendre courage.

Եիւրէքլէնտիրմէք, ա. քաջալերել. սրտապնդել. donner du coeur.

Եիւրէքլի (աատէմ), ա. (այր) սրտոտ, քաջասիրտ. (homme) de coeur, brave, courageux.

Թաշ (եիւրէք) —. խստասիրտ. (au coeur) dur, insensible.

Եիւրէքսիզ, ա. (ճէպան.) վատասիրտ. վատ. poltron, pusillanime.

Եիւրէքսիզլիք. ա. (ճէպանէթ.) վատասրտութիւն. manque de courage, de coeur, poltronnerie, pusillanimité.

Եիւրիւթմէք, ա. (քալեցնել.) գնացացանել. ընթացացանել. faire marcher; faire aller ou mouvoir avec les pieds.

Եիւրիւմէք, ա. (քալել.) գնալ. խաղալ. marcher; faire des pas, cheminer.

Ալէլ —. ի բաց գնալ. s'en aller à la hâte.

Իւզէրինէ —. խաղալ ի վերայ. s'avancer impétueusement pour attaquer.

Եիւրիւյիւշ, ա. գնացք. 2. յարձակումն. marche; 2. attaque, assaut.

— էթ. խաղալ ի վերայ. donner, livrer un assaut.

Եիւրիւյիւ-վէրմէք, ա. յառաջ խաղալ. avancer.

Եիւրիւք, ա. երագընթաց. qui marche vite.

— աթ. արագ ձի. (bon ou beau) coureur.

— կէմի. արագընթաց նաւ. bon voilier.

Եիւվիւրթմէք, ա. այսր անդր ընթացացանել. faire courir çà et là.

Եիւվիւրմէք, ա. այսր անդր ընթանալ. courir çà et là, faire l'affairé.

Եիւք, ա. (համալ. պար.) բեռն. 2. բեռն. ծանրութիւն. 3. հազար հարիւր դահեկանաց. 4. պահարան անկողնոց. charge, fardeau; 2. poids; 3. somme de 100.000 piastres; 4. armoire (chambre) où l'on garde les lits pendant le jour.

— օլ. ծանրանալ ումեք. être à charge à qn.

Եիւքլէ(թ)մէք, ա. (թահմիլ.) բեռնի կապել. charger (d'un fardeau).

Եիւքլէնմէք, ա. բառնալ բեռն. se charger (d'un fardeau), porter un fardeau.

Եիւքլիւ, ա. բեռնաւոր. 2. յղի. chargé, portant un fardau; 2. grosse, enceinte.

Եիւքիւք, ա. տես Եիւք. 4.

Եիւքսէլթմէք. ա. բարձրացուցանել. élever, hausser.

Եիւքսէլմէք, ա. բարձրանալ. 2. (պէյահա զըսմաք.) ածիլ. բարձրանալ (գինը). s'élever; 2. hausser (de prix), enchérir.

Եիւքսէք, ա. ('ալի. րէֆի'. վալա. պիւլէնտ.) բարձր. haut.

— պէհա. ծանր գին. prix trop élevé.

Եիւքսէքլիք. ա. բարձրութիւն. hauteur.

Եիւքսիւք, ա. մատնոց. dé (à coudre).

Խուզ. } գ. (փարս.) յովազ.
Խուզէ. } panthère (felis pardus).

Խուզ-պան. գ. պահապան յովազաց. gardien des panthères (dressées à la chasse).

Խութղուլմաք, ա. (պօղազդան խութար կիպի խափմաք.) կլլել ձեւացընել. simuler un avalement.

Խութմաք. ա. (պէլ'. իւթիւմագ.) կլլել. 2. ծծել, յափշտակել. 3. կլլել իւր լռութեամբ իր անարգանքն տանել. avaler; absorber, engloutir; 2. s'approprier; 3. boire un affront, avaler des couleuvres, souffrir une injure sans en témoigner de ressentiment.

Խութտուրմաք. ա. (իւլդամ.) տալ կլլել. 2. ալ ընդ ալլոց եւրօ- եցուցանել հաւատալ. faire avaler; 2. faire avaler qc. à qn., faire accroire qc. à qn.

Խուլար. ա. (գիմատ. էֆսար.) գլխարկ. licou.

Խուլաֆ. ա. վարսակ. avoine.

Խուլիօս. ա. յուլիս. juillet.

Խում. ա. գուշակութիւն չարեաց. mauvais augure.

— էթ. չարը գուշակել. augurer mal.

Խումաք. ա. կծիկ. pelote, peloton.

Խումաք. ա. (դուալ.) լուանալ. laver, nettoyer.

Գիր իւմէն էլ —. հրաժարիլ յուսոյ. perdre tout espoir, faire son deuil d'une chose.

Խումմաք. ա. (իգմագ.) սեղմելով փակել. fermer en pressant.

Կէօզ —. ընդ չտես առնել. fermer les yeux sur qc.

Խումշագ, ա. (լէյնիս. նէրմ.) կակուղ. փափուկ. 2. գթած. խանդաղատ. mou, tendre; 2. doux, sensible, tendre.

Քուլագ — ըը. ծիլ ականջի. bout de l'oreille, lobe ou lobule de l'oreille.

Խումշագլըգ. ա. (լինէթ. նէրմ.) կակղութիւն. tendreté, qualité de ce qui est tendre, mollesse.

Խումշագլաշմագ. ա. (թէլքին.) կակղել. 2. ողոքել. քաղցրացնել. (r)amollir; 2. fléchir, attendrir.

Խումշաճըգ. ա. փափկիկ. un peu mou.

Խումշամագ. ա. (թէլքինլէշ.) կակղանալ. 2. խանդաղատել. գթինալ. s'amollir; 2. s'attendrir.

Խումուրթա, ա. (պէյզա. թօխմի մըրղ. խայէ.) (հաւկիթ.) ձու. oeuf.

Պալըգ — ըը. ձկան կիթ. oeufs de poisson; frai.

Խումուրթլամագ. ա. ձու ածել. pondre, faire des oeufs.

Խումուրճագ, ա. տես Խումրուճագ։

Խումրու, ա. կորնթարդ. բոլորաձեւ. գնդաձեւ. convexe, en forme de bourrelet, renflé, en forme de boule. [poing.

Խումրուգ, ա. (մուշթ.) կռուփ.
— ուրմագ. } հարկել

Խումրուգլամագ, ա. } կռփել. donner des coups de poing.

Խումրուլուգ, ա. (կորնթարդութիւն.) գնդաձեւ կերպարանք. convexité.

Խումրուճագ, ա. (խումուրճագ, ա.) (թաուն. վէպա.) ժանտ ախտ. peste.

Խունան, ա. Յունք. Յունաստան. 2. Յոյնք. la Grèce; 2. peuple grec.

Հիւքէմայի Խունան. իմաստասէրք Յունաց. les sages de la Grèce.

Խունանլըլար, գ. յք. Յոյնք. les anciens Grecs.

Խունանի(յ), ա. յունական. grec.

Խունիօս, ա. յունիս. juin.

Խունմագ, ա. (իղթիսալ.) լուանալ զանձն. se laver.

Խուռ (խումրու), ա. ամփոփոյն (կորնթարդ). tout (convexe).

Խուսուֆ, ա. Յովսէփ. իմաստուն. 2. գեղեցիկ. 3. թագաւոր արդար. Joseph, sage; 2. bel homme; 3. roi juste.

Խուսուֆի, ա. (փատիշահլըգ. սալթանաթ.) թագաւորութիւն. règne.

Խուվա, ա. (լանէ. աշեան. աշեանէ.) բոյն. nid.

Յուվալանմագ, պ. բոյն դնել. nicher, faire son nid.

Յուվալըգ, պ. ձագք բունչոյ մայ բունի. une nichée.

Յուվարլագ, պ. բոլորակ. բոլորշի. rond.

Յուվարլամագ, պ. գլորել. rouler.

Յուվարլանմագ, պ. գլորիլ. (se) rouler.

Յուտում, պ. ումպ. gorgée.

Յուտումլուգ, պ. ումպ մ. une gorgée.

Յուրթ, պ. (վաթան. մեմլե.) երկիր, բնակարան հայրենիք. հաստատուն բնակութիւն. pays, terre natale; domicile, demeure fixe.

Յէրդի — ը եօգ. թափառական. homme sans domicile.

— թութմագ.) (թէվաթ-
Յուրթլանմագ, պ. } թուն.) հաստատուիլ մէկ բնակութեան. բնականալ. se domicilier, s'établir à demeure.

Յուրթլուգ, պ. կալուածք. biens-fonds, terre.

Յուրթմագ, պ. ընթացով ընթանալ. trotter, aller au trot.

Յուրտ, պ. տես Յուրթ։

Յուրտագ, պ. ծակ ասղան. trou d'aiguille.

Յուֆ, պ. ոչ ինչ. un rien.

— *սանա*. վայ քեզ. fi de toi!

— *օգումագ*. արհամարհել. faire fi d'une chose, la dédaigner.

— *ա կիթմէք*. յոչինչ դառնալ. s'anéantir, s'en aller en fumée.

Յուֆգա, պ. նուրբ. 2. թեթեւ զգեցեալ. 3. թերթ հացատեայ. mince; 2. vêtu à la legère; 3. du feuilleté.

Յօգ. պ. (լա.) ոչ. non.

— *եէրէ*. ընդ վայր. en vain, inutilement.

— *էթ*. (= եօգ էթ.) (ի'սամ. իֆնա.) յոչինչ դարձուցանել. 2. ապականել. détruire, anéantir; 2. abîmer.

— *օլ*. (= եօգ օլ.) ('սաէմ. ֆէնա.) յոչինչ դառնալ. 2. ապականիլ. s'anéantir; 2. s'abîmer, se gâter.

— *տուր*. չիք. il n'y a pas.

— *ղ(ուն)ա կիթմէք*. կորստաբար խորտակիլ. périr, être ruiné, s'en aller en pure perte

Վար —. մօտ աւելի. քիչ. environ, à peu près.

Վարը եօղը. ամենայն ինչք նորա. tout son bien ou avoir.

Նէ՞ վար նէ՞ —. ի՞նչ նոր լուրք կայ. qu'y a-t-il de nouveau?

Յօգարը, պ. վերնակողմն. 2. ի վեր. 3. վերին. le haut, le dessus; 2. en haut; 3. supérieur.

— *աշաղը չըգմագ ինմէք, կիտիպ կէլմէք*. ելանել իջանել. շրջել. (ne faire que) monter et descendre; aller et venir; se promener en long et en large.

— *ը(ը)տան աշաղը*. վերուստ ի վայր. de haut en bas.

Յօգար(ըտա)քի, պ. վերին. supérieur.

Յօգլաթմագ, պ. տալ հետազօտել. faire prendre des informations.

Յօգլամա, պ. զօրահանդէս. revue.

Յօգլամագ, պ. շօշափել ձեռօք. 2. քննել. այց ելանել. խնդրել. 3. (աղըզ արամագ.) հարցանել ամեն կող. խոյզ ի խնդիր առնել. tâter, palper; 2. examiner, inspecter, rechercher; faire la recherche de qc.; 3. tourner qn. de tous les sens, de tous les côtés, pomper qn., pressentir qn. sur qc.

Ասքէր —. հանդէս առնել (զօրաց). faire la revue des troupes.

Յօգլանմագ, պ. քննել. անկանել ընդ քննութեամբ. être examiné.

Յօգլաշդըրմագ, պ. հարցանել զոք. tourner qn. de tous les sens, de tous les côtés, pressentir qn. sur qc.

Յօգլուգ, պ. ('ատէմ.) չգոյութիւն. 2. չքաւորութիւն. կարօտութիւն. absence, manque; 2. pauvreté, indigence.

Յօգուշ, պ. ('աղաղէթ. ֆիրաղ.) զառ ի վեր. 2. դար. զառ ի վայր. montée; 2. descente, penchant, pente.

— *աշաղը*. զառ ի վայր. en pente, en descendant.

Յօգուշլու, պ. զառ ի վեր. զառ ի թափ. escarpé, penchant.

Յօգուշլուգ, պ. երկիր լեռնային. contrée où il y a beaucoup de montées.

Եօքսա, մ. (վալլա.) ապա թէ ոչ. sinon, autrement, dans le cas contraire.

Եօքսուլ, ա. (ֆագիր. կէտա.) կարօտաւոր. աղքատ. indigent, nécessiteux, pauvre.

Եօքսուլլուգ, գ. կարօտաւորութիւն. աղքատութիւն. indigence.

Եօլ, գ. (Թարիգ. րահ.) ճանապարհ. ուղի. 2. (սեֆեր. սէեահէթ.) ճանապարհ. ճանապարհորդութիւն. 3. (ուսուլ. մինվալ. թարզ.) օրինակ. եղանակ. 4. հնարք. chemin, voie, route; 2. voyage; 3. manière, façon; 4. moyen, expédient, issue, voie.

Ճատտէ —. ճանապարհ արքունի. grand chemin.

Տօղրու —. ուղիղ ճամբայ. chemin droit.

Պահանէ — ու. պատրուակ. prétexte.

Թրամվայ — ու. երկաթուղի երիվարօք. chemin de fer à chevaux.

Էգրի — ու. ծռուղի. faux-fuyant.

Սու — ու. ջրմուղ. 2. աղտաթափանցք. canal, conduit (d'eau), aqueduc; 2. égout.

Տէմիր — ու. երկաթուղի. chemin de fer.

— Էմրի (թէզքէրէսի). անցագիր. passe-port.

— Թութմագ. առնուլ ճանապարհ. բռնել ճանապարհ. tenir le chemin de... prendre, suivre une route.

— Վէրմէք. տեղի տալ. 2. (ճամբայ տալ.) ի բաց արձակել. se ranger (pour laisser passer qn.); 2. congédier, chasser qn. de chez soi, mettre un domestique à la porte.

— Քէսմէք (ուրմագ). հատանել ճանապարհորդաց. աւազակել. voler sur les grands chemins.

— ու շաշըրմագ. ճամբան կորսնցնել. se tromper de chemin.

— ա Կէլմէք. դառնալ ի կարգ ուղղութեան. se corriger, revenir de ses égarements.

— ա տիւշմէք (գօյուլմագ). յուղի անկանել. se mettre en route.

— տան չըգմագ. [illegible] անկանել. se fourvoyer, dévier.

— ունու պուլմագ. ելս ճարոյ գտանել. trouver le moyen de se tirer d'affaire.

— ունա գօյմագ. կարգել. ուղղել. mettre qc. en ordre, disposer ranger qc.

(Վաթան) — ունա. ի սէր (հայրենի աշխարհին). pour (la patrie).

(Հագգ) — ունա. վասն (Աստուծոյ). pour (Dieu).

Եօլթար, գ. սանձ, կապան շան. laisse.

Եօլլամագ, ն. (իրսալ. Թէսեար. Թէսեիր.) առաքել. յղել. envoyer; expédier.

Եօլլու, ա. պատշաճ. վայելուչ. արդար. 2. իբրեւ. որպէս. convenable, honnête, juste; 2. à la manière de.. fait comme..

— Եօլունճա. ըստ պատշաճին. d'une manière convenable.

Եօլճա (կիտէր իքէն), մ. ճանապարհային. chemin faisant.

Եօլճու, գ. ճանապարհորդ. 2. անցորդ. voyageur; 2. passager.

Եօլճուլուգ, գ. ճանապարհորդութիւն. voyage.

Եօլմագ, ն. փետել. plumer; arracher.

Ադամը —. խուզել զոք. plumer qn.

Եօլսուզ, ա. անպատշաճ. անվայել. inconvenant impertinent.

Եօլսուզլուգ, գ. անպատշաճութիւն. անվայել գործք. inconvenance; impertinence.

Եօլտաշ, ա. (ռէֆիգ. Հէմրահ.) ուղեկից. ընկերակից. compagnon (compagne) de voyage, camarade.

Եօլտաշլըգ, գ. յուղեկցութիւն. 2. ընկերակցութիւն. accompagnement; 2. camaraderie.

Եօքա.... տես Եօգա....

Եօղ.... տես Եօգ....

Եօղուն, ա. (գալըն. գէսիֆ.) թանձր. épais, gros.

— (ատէմ). (այր) չկրթեալ. (homme) grossier ou mal-appris.

— սէս. ձայն խռպոտ. voix rauque.

Խօդունլուգ, թ. թանձրութիւն. 2. կոպտութիւն. épaisseur; 2. grossièreté, rudesse.

Խօդուրթ, թ. մածուն. lait caillé.

Խօդուրմագ, թ. թրել. շաղախել. pétrir.

Խօն, թ. կողմ. կոյս. 2. երեսը. 3. վերաբերութիւն. côté, flanc; 2. face; 3. égard, rapport.

— թութմագ. ուղղուիլ դէպի… se porter, so diriger vers…

Ղըտա — ուտելուն. կողմ հացի. par rapport à la nourriture.

Խօնալմագ, թ. (թէվէճճիւհ.) դարձուցանել երեսը. tourner le visage vers… [couper.

Խօնթմագ, թ. հատանել. tailler,

Խօնգա, թ. տաշեղ. copeau, éclat de bois.

Խօնգար, թ. փոքր երեքակ. espèce de petite guitare turque à trois cordes. [trèfle.

Խօնճա, թ. (թըրֆիլ.) առուոյտ.

Խօնմագ, ա. տաշել. փորագրել. 2. հատանել. tailler, sculpter (en bois); 2. couper.

Գալէմ —. հատանել գրիչ. tailler une plume.

Խօնուզ (պալըգը), թ. դելֆին. dauphin.

Խօնուլմագ, թ. (թէվէճճիւհ.) դառնալ. ուղղուիլ դէպի… se tourner, se diriger vers.

Խօնա, թ. զամբիկ. jument.

— գուշու. խածկտիկ. bouvreuil.

Խօնա(ա), թ. փետուր թռչնոյ. plume d'oiseau.

Ձ

Ձա, ա. տես Ձիւ. 2. նշանակ Ձիւ-լ-գաատէ ամսոյ. marque, par abréviation, du mois Zu-l-kadé.

Ձա, ա. այս. այն. ceci, cela.

Ձա, պ. տես Ձաա. Ձաատէ։

Ձա'աֆա-Ալլահու, ա. յաւելուսցէ Տէր. que Dieu augmente..

Ձա'աֆէ(թ), ա. յհ. ղա'իֆ, եղ։ [ton.

Ձագան, ա. (ճէնէք.) կզակ. menton.

Խօսուն, թ. մամուռ. mousse.

Խօսունլու, թ. մամռապատ. moussu, couvert de mousse.

Խօրթու. (ἑορτή.) տօն. fête.

Խօրկ… ա. տես Խօրդ….

Խօրդա, թ. (դաբագա եշքին.) ընդոստ ընթացք. 2. երիվար ընդոստ արշաւող. trot; 2. trotteur.

Խօրդալամագ, թ. ընդոստ ընդոստ գնալ. trotter, aller au trot.

Խօրդալըգ (ըթ), թ. տես Խօրդա. 2.

Խօրդան, թ. (Վերմագ.) օթոց անկողնոյ. couverture (de lit).

Խօրդանճը, թ. օթոցարար. couverturier.

Խօրգուն, թ. (թա'պա. պի-թագ.) թոյլ եւ յոգնած. յոգնաբեկ. las; fatigué.

Խօրգունլուգ, թ. (թէ'ապ.) (յոգնածութիւն.) լքածութիւն անդամոց. թուլութիւն. lassitude; fatigue.

— ալմագ. (իսթիրահաթ.) հանգչիլ. prendre du repos, se reposer.

Խօրմագ, թ. (իթ'ապ.) յոգնեցուցանել. աշխատ, յոգնաբեկ ընել. fatiguer, lasser, harasser.

Սըրդ —. (նասիհէ անեղէ. ճէնէ եարաշտըրմագ.) է ... ընդ վայր խօսել. prêcher dans le désert, n'être pas écouté.

Զիհն —. խորհ ուժով տանել միտքը. appliquer fortement son esprit, se creuser le cerveau.

Խօրուլմագ, թ. (թէ'ապ. չէ-կէլէթ.) յոգնիլ. յոգնաբեկիլ. être las, fatigué; se fatiquer, se lasser.

Ձագգում, ա. ծառ՝ որ աճի է Դժոխս. 2. (զագգում.) դափնեվարդ. arbre qui croit aux enfers; 2. laurier-rose, oléandre.

Ձաեա', ա. ընտանիք. ծառայք. la famille, la domesticité.

Ձաիճէ, պ. տախտակ աստեղագիտութեան. table astronomique.

Ձաիթ, ա. աւել. 2. եղ. զէվայիթ. յհ. անցն. անհաւ. 3. գոյութիւն.

էօսիւն. maitre; 2. personne, individu; 3. substance; essence.

Զաթը ֆի՛իլ. եւ. մէվզուն էֆ՚ալ, յէ. դէմ-ի. verbe à un mode personnel.

Զաթիւ-լ-պէյն. (մու՛արազա. խուսումէթ.) ... discorde.

Իսլահը զաթիւ-լ-պէյն էթ. ... réconcilier, mettre d'accord.

Զաթիւ-լ-ճէնպ. (...) ... pleurésie.

Պի-զ-զաթ. (...) ... en personne.

Հատտը զաթըհի. ... (la chose considérée) en elle-même.

Զաթի(յ), ա. ... essentiel; naturel; personnel. [polet.

Զաթրըն, պ. ... ser-

Զաի՛, ա. ... ébruité, public, notoire.

Զաի՛, ա. ... perdu.

— օլ. ... être perdu, se perdre.

Զաիգ. ա. ... qui goûte.

Զաիգա(թ), ա. ... sens gustatif.

Զաիլ, ա. ... périssable; 2. passager, de passage.

— օլ. ... périr, être détruit.

— էթ. ... détruire, perdre.

Զա՛իմ, ա. ... possédant-fief.

Զաիպ, ա. ... fondu.

— օլ. ... (se) fondre, se liquéfier.

Զաիտ, ա. ... superflu; 2. plus que.., plus de...

Զաիր, ա. ... visiteur; 2. pèlerin.

Զաիֆ, ա. ... fausse monnaie.

Զա՛իֆ, ա. ... faible, débile; 2. impuissant.

Զա՛իֆլաթմագ, ... affaiblir; 2. amaigrir.

Զա՛իֆլանմագ. ... s'affaiblir; 2. (a)maigrir, s'amaigrir.

Զա՛իֆլիք, ... faiblesse; 2. maigreur.

Զալ, ա. ... 11րորդ ... 2. ... 700 է. 3. ... nom de la 11e lettre de l'alphabet ottoman; 2. marque du nombre 700; 3. marque, par abréviation, du mois de Zu-l-hiddjé. [lard.

Զալ, պ. ... vieil-

Զալա՛ա(թ), ա. ... force, vigueur.

Զալալ. ա. ... qui donne de l'ombre, ombreux.

Զալալ, } ... manquer son chemin, s'égarer; égarement; 2. tomber dans l'erreur; erreur.
Զալալէ(թ), }

Զալամ. ա. ... obscurité, ténèbres.

Զալէլ, ա. ... erreur.

Զալի՛, ա. ... robuste, vigoureux.

Զալիլ, ա. ... ombreux, qui donne de l'ombre, ombragé.

Զալիմ, ա. ... injuste, oppresseur, tyran.

Զալիմանէ, պ. ... injuste, tyrannique; 2. tyranniquement, en tyran.

Զալիմէ(թ), ա. ... injustice, tort.

Զալիք(է), ա. ... celui-là, cela.

Քէ-զալիք. ... ainsi que.

Զալլ, ա. մոլորիլ. ճանապարհէն անկանիլ. մոլորումն. s'égarer, prendre une fausse route; égarement.

Զալլ, ա. մոլորեալ. 2. մեղաւոր. qui s'est égaré; 2. pécheur.

Զալլամ, ա. խիստ անիրաւ. հարստահարող. très-injuste, grand oppresseur.

Զալլէ(թ), ա. անտէրունչ անասուն, կորուսեալ. bête épave.

Զալում, ա. անհնարին խիստ, անօրէն. très-injuste. [եղ:

Զախաիր, ա. յգ. զախիրէ(թ).

Զախամէ(թ), ա. թանձրութիւն. 2. ծաւալ. մեծութիւն. 3. գիրութիւն. grosseur, épaisseur; 2. volume, grandeur; 3. corpulence.

Զախըր, ա. եղ. զէյախըր, յգ. լի. զեղուն. rempli, trop plein et qui déborde.

Զախըր, ա. (սեփիդ.) պարարտ. 2. (գօլ.) առատ. gras; 2. abondant, copieux.

Զախըֆ, ա. մեծամիտ. պարծենկոտ. glorieux, vantard.

Զախըլ, գ. (զագգում աղաճը.) վարդադափնի. oléandre, laurier-rose.

Զախիմ, ա. մեծ. թանձր. ստուար. գէր. grand; gros; volumineux; corpulent.

Զախիրէ(թ), ա. եղ. զախախիր, յգ. պաշար. պարէն. provisions (de bouche), vivres.

Զախխար, ա. որ զեղու. զեղուն. qui déborde, trop plein.

Զախմ, գ. վէրք. blessure.

Զախմէ, գ. թիթեղնուց. archet.

Զախմ-դիտէ,
Զախմ-խօրտէ,
Զախմ-նաք,
Զախմ-տատէ,
Զախմ-դար, } գ. վիրաւոր. խոց. blessé.

Զախմ-զէն,
Զախմ-ռէսան, } գ. որ վէր դնէ. qui blesse.

Զախմ-ռէսանի, գ. վէրք. վիրաւորելն. blessure, action de blesser.

Զախըր, ա. (Ֆախր ու մուպահաթ.) պարծիլ. պանծալ. 2. եռալ. 3. յուզիլ (ալեաց). 4. ուռիլ. ստուարանալ. se vanter, (se glorifier, se faire gloire) de qc.; 2. bouillonner; 3. être agité; 4. gonfler, grossir.

Զահիք, ա. ընդունայն. կորստական. vain, périssable.

Զահիէ(թ), ա. եղ. զէվահի, յգ. կողմանք սահմանակիցք. սահմանք երկրի. pays limitrophe; lisière (d'un pays).

Զահիլ, ա. անփոյթ. մոռացկոտ. négligent, oublieux.

— օլ. անփոյթ առնել. մոռանալ. négliger, oublier.

Զահիլ, ա. խաղաղ. tranquille.

Զահիյէ(թ), ա. եղ. զուհայա, յգ. զոհաբերական. brebis offerte en sacrifice.

Զահիպ, ա. որ երթայ. 2. որ հետեւ երթայ (դաւանութեան, կարծեաց). qui s'en va; 2. qui suit (une doctrine, une opinion).

— օլ. երթալ. 2. հետեւ երթալ (դաւանութեան, կարծեաց). s'en aller; 2. suivre (une doctrine, une opinion).

Զահիտ, ա. եղ. զիւհհատ, յգ. այր աստուածապաշտ. բարեպաշտ. homme pieux; dévot.

Զահիտանէ, գ. բարեպաշտ. 2. բարեպաշտութեամբ. pieux, dévot; 2. avec piété, pieusement.

Զահիր, ա. որ. զահիրէ, էգ. ճաճանչապայծառ. éclatant, brillant.

Զահիր, ա. օգնական. պաշտպան. aide, auxiliaire, protecteur.

Զահիր, ա. տեսանելի. երեւելի. յայտնի. 2. արտաքին կերպարանք. արտաքինն. 3. աշխարհ երեւելի. visible, apparent, évident, clair; 2. l'extérieur, le dehors; 3. le monde visible.

Զահիրէն, ա. արտաքուստ. առ երեւս. 2. ակն յանդիման. յայտ յանդիման. extérieurement, en apparence; 2. évidemment, clairement.

Զահիրի(յ), ա. արտաքին. կերպարանաւոր. extérieur, apparent; spécieux.

Զահիր-պին, գ. որ ընդ արտաքին տեսիլ միայն հայի. մակերեւութական. qui ne regarde que l'extérieur; superficiel.

Զահիր-փէրէսթ, գ. օր էշեայըն զահիրինէ բագըփ հագիգաթինէ պագմայան. qui se contente de l'apparence des choses, qui ne s'occupe que de l'extérieur.

Զահիք, ա. օր ծըծագի. qui rit.

Զահլ, ա. եղ. էզհալ, զուհուլ, յն. կերեի. 2. ադավէթ. vengeance; 2. haine.

Զահհաք, ա. ալայջըզ. moqueur, railleur.

Զահմ, ա. (իզդիհամ.) ամբոխ. խառնուրդ. foule, presse.

Զահմէ(թ), ա. (մշագգաթ.) ուղրաշմագլըգ. յօրղունլուգ. peine, fatigue.

— վէրմէք. ազիյաթ ասնել. donner de la peine, peiner, fatiguer.

— չէքմէք. ազիյաթ ընել. se donner de la peine.

Զօր — իլէ. մէծ ազիյաթաւ. à grand'peine.

Զահմէթլի, թ. ազիյաթեցուցիչ. ծանրաթաղգուք. fatigant, pénible, difficile.

Զահր, ա. եղ. զուհուր, յն. թիկունք. 2. արտաքին միտք Գուրանի. dos; 2. sens extérieur du Coran.

Զահրէ, ա. տես Զահիրէ։

Զահք, ա. ծիծաղիլ. ծաղր ընել. rire, se moquer.

Զահֆ, ա. թշնամւոյ դէմ երթալով զօրաց. troupes qui marchent à l'ennemi.

Զաղ, գ. (գարղա. դուրգայ.) ագռաւ. 2. մատնիչ. 3. աղեղան ծայր. corneille (au bec et aux pieds rouges); 2. dénonciateur; 3. entaille sur les extrémités de l'arc. [lan.

Զաղան, գ. (չաղլաղ.) ցին. mi-

Զաղար, թ. հետախոյզ շուն. lévrier, limier.

Զաղարա, թ. ընտիր ընտիրք մորթէ յեղեր մուշտակ. échantillon de pelisse.

Զաղզաղա(թ), ա. անիմաստ բան. հնչիւն. parole vide de sens, chuchotement.

Զաղթ, ա. ճնշել. մղել. serrer en poussant.

Զաղինէ(թ), ա. ատելութիւն. թշնամութիւն. haine.

Զաղլամագ, թ. փայլեցունել. սրել. polir; aiguiser.

Զաղնէ(թ), ա. տարակոյս. 2. կասկած. 3. թագուն ոխ. doute; 2. soupçon; 3. haine cachée et profonde.

Զա'ն, ա. (չիմտէթ իլէ էօթէ գագմագ. աէֆ' էթ.) ի բաց մղել. (re)pousser.

Զաճ, ա. արջասպ. ծծմբոյ թթու. vitriole; acide sulfurique.

Զաճիր, ա. որ արգիլէ. որ վանէ. qui interdit, qui défend, qui pousse.

Զաճր, ա. անձկութիւն. նեղանձ ըլլալ. être en angoisse, éprouver un serrement de eoeur; angoisse.

Զա'մ, ա. ասել ի կարծ. կարծել. կարծիք. ասել. բան. énoncer une opinion, croire, penser; avis, opinion; parler, dire; parole, dire.

Զամաիմ, ա. յն. զամիմէ(թ), եղ.։

Զամաին, ա. յն. (զամինէթ, եղ.) ակնհայտնութիւնք. propriétés des choses, qualités innées.

Զամաիր, ա. յն. զամիր, եղ.։

Զաման, ա. երաշխաւոր ըլլել. երաշխաւորութիւն. se porter caution (ou garant); caution, garantie.

Զամատ, ա. պատել վէրքը. panser une plaie; pansement.

Զամղ, թ. (զամգ. ա.) խէժ. gomme.

Զամիլէ(թ), ա. (թէմալէիլ հայվանը.) բեռնակ. 2. (թէմալէիլ էշեա.) բեռն. bête de somme; 2. charge, fardeau.

Զամիմ, ա. յաւելեալ. կցեալ. ajouté, joint.

Զամիմէ(թ), ա. եղ. զամաիմ, յն. յաւելուած. 2. յաւելուած (ի գրոց). addition; 2. appendice.

Զամին, ա. ընդ. երաշխաւոր. garant, caution.

Զամին, ա. ան. (քէֆիլ.) երաշխաւոր. garant, caution.

Զամիր, ա. եղ. զամաիր, յն. միտք. 2. սիրտ. խորհուրդ. 3. դեր-

անուն. coeur; 2. pensée (intime et cachée au fond du coeur; 3. pronom.

Զամիրի իզաֆի. (յօդառական դերանուն.) ստացական ածական. (pronom affixe,) adjectif possessif.

Զամիրի շախսի. անձնական դերանուն. pronom personnel.

Զամիրի ֆի՛լի. (բայական դերանուն.) դիմառոր վերջ բայից. (pronom verbal,) désinences personnelles des verbes.

Զամիրի մուպհէմ. անորոշ դերանուն. pronom indéfini.

Զամիրի նիսպի. (յարաբերական դերանուն.) դիմառոր վերջ. (pronom relatif,) désinences personnelles.

Զամիրի վասաֆի. ստացական դերանուն. pronom possessif.

Զամիրի մութէքէլլիմ. առաջին դէմք դերանուանց. première personne des pronoms.

Զամիրի մուխաթապ. երկրորդ դէմք դերանուանց. seconde personne des pronoms.

Զամիրի ղայիպ. երրորդ դէմք դերանուանց. troisième personne des pronoms.

Զամմ, ա. (գաթմայ.) յաւելուլ. յարել. 2. ընթեռնուլ ընչանաւորին՝ օ, ու, էօ, իւ ձայնաւորիւ. ajouter (ou joindre) qc. à qc.; 2. lire une consonne avec la voyelle dhamma, o, ou, eu, u.

Զամմէ(թ), ա. (= էօթիւրիւ.) ձայնաւոր նշանը (') օ, ու, էօ, իւ. la voyelle dhamma, (') o, ou, eu, u.

Զամն, ա. երաշխաւոր լինել. երաշխաւորութիւն. se porter caution (ou garant); caution, garantie.

Զամպագ, փ. (զէմպագ, ա.) շուշան. lis, (fleur).

Զայ', ա. կորնչիլ. կորուստ. périr; perte.

Զայ'ա(թ), ա. եզ. զըէա', զըէէ', յք. (թարլա. չիֆթլիք.) անդ. կալուած. champ, campagne.

Զարր, ա. ֆնաս. dommage, préjudice.

Զայֆ, ա. եզ. զըֆան, զուէուֆ, ազեաֆ, յք. հիւր. hôte, (celui qui reçoit l'hospitalité).

Զանանէթ, ա. կծծութիւն. ագահութիւն. ténacité, avarice.

Զանի, ա. ար. եզ. զիննաթ, յք. զանիէէթ, իգ. շուն. պոռնկացող. adultère, débauché.

Զանիէէ(թ), ա. եզ. իգ. զէվանի, յք. կին շնացող. femme adultère.

Զանին, ա. կծծի. ագահ. tenace, avare.

Զանն, փ. կարծել. խորհել. մտաց ածել. դնել իբրեւ. (ենթադրել.) 2. եզ. զունուն, յք. կարծիք. être d'avis, croire, penser, s'imaginer, supposer; 2. opinion.

Հիւսնի զանն. բարւոք կարծիք. bonne opinion.

Սու՛ի զանն. չարաչար կարծիք. mauvaise opinion.

Զանն, ա. որ կարծէ, խորհէ. qui se forme une opinion, qui s'imagine, qui pense.

Զաննի(յ), ա. կարծական. d'opinion.

Զանու, պ. (ախք.) ծունր. genou.

Զանու-դէօգ օլ. պ. ծունր դնել. se mettre à genoux.

Զապաթա(թ), ա. անել հաստատուն. պահել. maintenir, conserver.

Զապըթա(թ), ա. եզ. զէվապիթ, յք. (ըապըթա.) կանոն. օրէնք. 2. վերակացութիւն. règle, loi; 2. administration.

Զապըթան, ա. յք. զապիթ. եզ.

Զապթ, ա. ածել ի կարգ եւ պահել. պահպանութիւն. 2. նուաճել. բռնել. բռնումն. 3. վարել. վերակացութիւն. 4. ի գիր հարկանել. 5. անձնահարել. ընդ յիշխանութեամբ նուաճել. maintenir dans l'ordre et conserver; maintien, conservation; 2. s'emparer, se saisir de qc.; saisie; 3. gouverner; administration; 4. inscrire, coucher par écrit; 5. dompter, subjuguer.

Նէֆսինի — էթ. զախտս կարճել. maitriser (ou dominier) ses passions.

-- ու րապթ. վարել. կառավարել. administrer, gérer.

— ըլնա ալմագ. ընդ յիւթամք առնուլ. subjuguer, s'emparer.

Զապթսըզ. ա. անսաստ. déréglé, indomptable.

Զապթսըզլըգ, ա. անսաստութիւն. dérèglement, incontinence, insubordination.

Զապի, ա. (գազել. ահու. գազալէ. կէյիք.) այծ. 2. երիտասարդ. օրիորդ. gazelle; 2. jeune homme, jeune fille.

Զապիթ, ա. եւ. զապըթան, յգ. ոստիկան (ծաղափէ). 2. զօրա-պետական. agent de police, sergent de ville; 2. officier (dans l'armée).

Զապիհ, ա. որ զենու. qui égorge, qui immole.

Զավ. ա. եւ. ազվա, յգ. լոյս. պայծառութիւն. lumière, clarté.

Զավիյէ(թ), ա. եւ. զէվայա, յգ. անկիւն. 2. մենաստան. 3. անկիւն. coin; 2. monastère; 3. angle.

Զավիյէի գաիմէ. ուղիղ անկիւն. angle droit.

Զավիյէի մունֆէրիճէ. բութ անկիւն. angle obtus.

Զավիյէի հատտէ. սուր անկիւն. angle aigu.

Զավիյէի մուճէսսէմէ. անկիւն մարմնոյ. angle solide.

Զատ, պ. ի բրդ. ծնեալ. en cp. né.

Աէրտում-զատ. ծնեալ ի մարդոյ. né d'homme.

Փէրի-զատ. ոգիծին. né d'un génie.

Զատ, ա. պաշար, պաշար ճանապարհի. provisions de route.

Զատ, պ. անուն 18երորդ նշանագրոյ օսմանեան. 2. նշանակ 800 թուոյ. nom de la 18e lettre de l'alphabet ottoman; 2. marque du nombre 800.

Զատա-ալլահու, ա. յաւելցուսցէ Տէր. que Dieu augmente..

Զատէ, պ. (= զատ.) ի բրդ. ծնեալ. 2. որդի. en cp. né; 2. fils.

Ասըլ-զատէ. ազնիւ. բարեծնունդ. de bonne famille, bien né.

Հարամ-զատէ. ապօրինի. 2. չարաճճի. bâtard; 2. coquin.

Հելալ-զատէ. օրինի հարազատ. fils légitime.

Շահ-զատէ. արքայորդի. prince royal.

Նէճիպ-զատէ. ազնուական. d'une naissance distinguée.

Զատէկի, պ. ազնուականութիւն. noblesse de naissance.

Զատէկեան, պ. յգ. զատէ, եւ. ազնուականք. la noblesse, nobles.

Զատէկի, պ. (օղուլլուգ.) որդիութիւն. qualité de fils.

Զատտը, ա. հակառակ. contraire, opposé.

Զար', ա. եւ. զուրու', յգ. ստինք. mamelle.

Զար, պ. ի բրդ. տեղի' ուր յառաւելութիւն է իրաց ինչ. 2. տկար. արհամարհ. 3. հեծեծող. վշտացեալ. 4. հեծեծութիւն. լաց. en cp. lieu où se trouve quelque chose en abondance; 2. faible, méprisé; 3. gémissant, affligé; 4. gémissement, plainte.

Չիչէքի-զար. բուրաստանածաղկանց. jardin fleuriste.

Չէմէն-զար. մարգագետին. pré, prairie.

— զար ագլամագ. լալ դառնագին. pleurer amèrement.

Զար, պ. տասնեւզարդ. 2. թաղանթ. dés à jouer; 2. membrane, pellicule.

Զար զոր, պ. (իսթէմէյէրէք.) բռնի. ակամայ. de force, à contre-coeur.

Զարա'աթ, ա. խոնարհել. խոնարհութիւն. հպատակութիւն. s'humilier; humilité, soumission.

Զարաիֆ, ա. յգ. զարիֆէ(թ), եւ.

Զարապէ(թ), ա. (պաճ. վէրկի. ռէսմ. խարաճ.) հարկ. impôt, droit, taxe.

Զարար, ա. եւ. ազրար, յգ. վնաս. կորուստ. տոյժ. dommage; préjudice; perte.

— էթ. չէքմէք. տուժել. կորուսանել. perdre, faire des pertes, essuyer des pertes.

— եօք (էթմէզ. ոքիմ). ոչ ինչ է վնաս. il n'y a pas de mal à cela, cela ne fait rien.

— վէրմէք. վնասել. վնաս հասուցանել. nuire; causer du préjudice à qn.; causer des pertes à qn.

— ըլա. վնասով. à perte.

Զարարէ(թ), ա. վնաս. dommage. [nuisible.

Զարար-էնկիզ, պ. վնասակար.

Զարարլը, թ. վնասակար. nuisible, dommageable, préjudiciable.

Զարարսըզ, թ. անվնաս. անմեղ. inoffensif, qui n'est pas nuisible; innocent.

Զարաֆէ(թ), ա. նրբութիւն, սիրունութիւն վայել. 2. գեղեցկութիւն. 3. գեղեցիկ իր. finesse; 2. beauté, élégance, grâce; 3. chose belle et élégante. [ter, lâcher un pet.

Զարթ, ա. փուքս արձակել. pé-

Զարթա(թ), ա. փուք. un pet.

Զարի, պ. անարգութիւն. 2. հեծութիւն. լաց. état méprisable; 2. gémissement, plainte.

— էթ. հեծել. pousser des gémissements, gémir.

Զարի', ա. (Էքինճի.) սերմանացան. semeur.

Զարի, ա. որ հոսի. qui coule.

— օլ. պատահիլ. դիպուածիլ. avoir lieu, arriver.

Զարիքանէ, պ. ողբալի. affligeant. [tombe.

Զարիհ, ա. գերեզման. fosse,

Զարիպ, ա. որ հարկանէ. qui frappe, qui bat, qui porte des coups.

Զարիպէ(թ), ա. բնութիւն. բնաւորութիւն. 2. հարկ. տուրք. nature, naturel, caractère; 2. impôt, tribut. [infirme.

Զարիր, ա. հիւանդ. malade,

Զարիֆ, ա. եւ. գիրաֆ, զարիֆա, յհ. նրբամիտ. 2. գեղեցիկ. վայելուչ. fin, sagace; 2. beau, élégant, gracieux.

Զարիֆանէ, պ. հանճարով. 2. վայելչաբար. գեղեցիկ. ingénieusement; 2. élégamment.

Զարիֆէ(թ), ա. եւ. զէվարիֆ, յհ. աւելորդ, անօգուտ բան. parole superflue.

Զարիֆէ(թ), ա. եւ. զարաիֆ, յհ. գեղեցիկ, վայելուչ իր. chose belle et élégante.

Զարիֆլիք, թ. տե. Զարաֆէթ։

Զարուրէ(թ), ա. կարեւոր հարկ. 2. կարօտութիւն. չքաւորութիւն. nécessité, urgence, besoin pressant; 2. besoin, nécessité, indigence. [cessairement.

Պի-զ-զարուրէ(թի). հարկաւ. né-

Զարուրի(յ), ա. կարեւոր. ստիպողական. 2. բռնի. nécessaire, urgent, pressant, indispensable; 2. forcé.

Զարուրիյա(թ), ա. յհ. զարուրի(յ), եւ. կարեւոր իրք. les choses les plus nécessaires, les besoins les plus urgents.

Զարպ, ա. հարկանել. հարուած. 2. բազմապատկութիւն. 3. եւ. զուրուպ, յհ. ազգ. 4. զօրութիւն. բռնութիւն. battre, frapper; coup; 2. multiplication; 3. espèce, genre; 4. force.

Զարպը մէսէլ, եւ. զուրուպը էմսալ, յհ. առակ. proverbe.

Զարպաթ, ա. յհ. զարպէ(թ), եւ.

Զարպան, ա. հարկանել. հարուած. 2. յառաջ անկանել. battre, frapper; coup; 2. se mettre en route. [յհ. հարուած. coup.

Զարպէ(թ), ա. եւ. զարպաթ,

Զարպէն, ա. բռնութեամբ. բռնի. par force, de vive force.

Զարպի(յ), ա. սաստիկ. violent.

Զարպ-խանէ, պ. (Տաղիգրանոց.) լումայարանոց. (hôtel de) la monnaie, hôtel des monnaies.

Զարր, ա. վնասակար. որ վնաս հասուցանէ. nuisible, qui cause du dommage, du préjudice.

Զարր, ա. վնասել. վնաս. nuire; mal, dommage.

Զարրա, ա. վնաս. 2. չարաչարութիւն. աղէտք. mal, dommage; 2. malheur, calamité.

Զարրէ(թ), ա. հարճ. concubine.

Զարֆ, ա. եւ. զուրուֆ, յհ. ամանք. պատեան. 2. (Ֆինճան.) ափսէ. 3. մակբայ (ժամանակի եւ տեղւոյ). vase; étui; 2. soucoupe, espèce de godet d'argent, etc. dans lequel on met la tasse; 3. adverbe (de temps et de lieu).

Զաքէ, ա. այն. նայն. cela.

Զաքի, ա. սուրբ. առաքինի. pur, probe.

Զաքիր, ա. որ յիշէ միշտ զԱստուած. 2. որ յանձն առնէ աղօթ-

ատանի. qui rappelle; qui fait mention; 2. qui prie souvent.

Զա'ֆ, ա. անդրէն եւ անդ սպանանել. tuer qn. sur place.

Զա'ֆ, ա. տկարութիւն. faiblesse.

Զաֆարաթ', ա. յհ. զաֆարա', եւ։

Զաֆէր, ա. ընդունանել. յաջողութիւն. 2. (նուաճէլ. ֆէթհ.) յաղթութիւն. obtenir; succès, obtention d'une chose; 2. victoire.

— պուլմագ. ընդունանել. հասանել. 2. յաղթութեան կանգնել. յաղթել. obtenir; 2. remporter la victoire, vaincre.

Զա'ֆէրան, ա. (զաֆրան, տ.) քրքում. safran.

Զա'ֆէրանի(յ), ա. դեղին. jaune. [vainqueur.

Զաֆէր-եապ, ա. յաղթական.

— օլ. յաղթել. être vainqueur.

Զա'ֆիյէթ(թ), ա. տկարութիւն. faiblesse.

Զաֆն, ա. աքացել. կիցս ընկենուլ. ruer, regimber; lancer, détacher la ruade.

Զաֆտա', ա. եւ. զաֆատի', յհ. (գուրպաղա.) գորտ. grenouille.

Զաֆրա, տ. մաղձ. bile.

Զաֆրան, տ. (զա'ֆէրան, ա.) քրքում. safran.

Զաֆֆէ(թ), ա. ծովեզր. եզերացն. bord, rivage (d'un fleuve, de la mer).

Զէ, ա. անուն 13երորդ նշանագրոյն օսմանցւոց. 2. նշանակ 7 թուոյն. 13e lettre de l'alphabet ottoman; 2. marque du nombre 7.

Զէ'ան, ա. հնազանդել. հնազանդութիւն. հպատակութիւն. obéir, obtempérer; obéissance, soumission.

Զէապ, ա. յհ. զիպ, եւ.

Զէլաքիլ, ա. յհ. զէլզէլէ(թ), եւ։

Զէլալէթ, ա. տես Զիլլ։

Զէլզա(թ), ա. սայթաքել. սայթաքումն. glisser; glissade.

Զէլզէլէ(թ), ա. եւ. զէլաքիլ, յհ. երկրաշարժ. սասանութիւն. երերումն. tremblement de terre.

Զէլէլ, ա. լպրծուն տեղի. 2. պակասութիւն. terrein glissant; 2. manque, défaut.

Զէլէմ, ա. եւ. էզլամ, յհ. նետ առանց փետրոյ. flèche non garnie de plumes.

Զէլիլ, ա. որ սայթաքի. 2. յստակ ջուր. qui glisse; 2. eau limpide, douce.

Զէլիլ, ա. եւ. էզիլլա. էզիլլէ(թ), զիլալ, յհ. անարգ. ցած. արհամարհ. bas, vil, méprisable.

Զէլլ, ա. (սյալ գայմագ.) սայթաքել. սայթաքումն. 2. ի խօսելն սխալել. glisser; glissade; 2. se tromper en parlant.

Զէլլաթ, ա. յհ. զէլլէ(թ), եւ. 2։

Զէլլէ(թ), ա. սայթաքումն. 2. եւ. զէլլաթ, յհ. կրիպանք. յանցանք. glissade; 2. erreur, faute.

Զէլուլ, ա. հլու. հպատակ. հնազանդ. docile, soumis, obéissant. [եւ. 1։

Զէխարիֆ, ա. յհ. զուխրուֆ,

Զէխիֆ, ա. պանծալ. ամբարտաւանել. se vanter, se glorifier; être orgueilleux.

Զէհապ, ա. երթալ. 2. ի կարծիս լինել. համարել. s'en aller, partir; 2. se laisser aller à une opinion, penser.

Զէհատէ(թ), ա. նուիրել զանձն թողութեան Աստուծոյ եւ պարապել ի ճգնաւորաց. se vouer au culte de Dieu et à la vie ascétique, renoncer au monde.

Զէհատէթ-մէնտ, պ. բարեպաշտ. pieux, dévot. [ոսկի. or.

Զէհէպ, ա. եւ. էզհապ, յհ.

Զէհին, ա. սրամիտ. intelligent.

Զէհիպ, ա. ոսկեզօծ. doré.

Զէհիտ, պ. աստուածապաշտ. բարեպաշտ. pieux, dévot.

Զէհիր, պ. թոյն. poison, venin.

Զէհիրլէմէք. թ. թունել. 2. ապականել թունով. empoisonner; 2. envenimer.

Զէհիրլէնմէք, թ. (թունաւորիլ.) դեղով մեռնել. s'empoisonner.

Զէհիրլի, թ. թունաւոր. venimeux, vénéneux.

Զէհիր-խանտ, պ. ծաղր հեգնական. ricanement.

Զէհլ. ա. տես Զիւհուլ։

Զէհուգ, ա. անկայ. կորստական. instable, périssable.

Զէհր, ա. էղ. էզհար, յք. էզահիր, էրք. յք. (զիւքիւֆէ.) ծաղիկ. fleur.

Զէհրա, ա. իգ. էզհէր, ար.

Զէհր-աբ, } գ. ջուր դառն.
Զէհր-ապէ, } eau amère.

Զէհր-ալուտ, գ. թունաւոր. vénéneux, venimeux.

Զէհրէ, գ. (էօտ.) լեղի. 2. քաջութիւն. fiel, bile; 2. bravoure.

Զէհրէ(թ), ա. ծաղիկ. fleur.

Զէհրէ-թիրագ, գ. երկնչեալ. effrayé.

Զէհր-նագ, } գ. թունաւոր.
Զէհր-տար, } vénéneux, ve-
Զէհր-վէր, } nimeux.

Զէճճաճ, ա. ապակեգործ. 2. ապակեվաճառ. vitrier; 2. marchand de verrerie.

Զէճր, ա. արգիլուլ. 2. արգելուլ. 3. խրտուցանել. 4. հմայել. հմայութիւն առնել. défendre; 2. empêcher, retenir; 3. effaroucher; 4. tirer des augures.

Զէմաիմ, ա. յք. (զէմիմէ(թ). էզ.) գործք արժանի պարսաւանաց. actions blâmables.

Զէմանէ(թ), գ. (քէֆալէթ.) երաշխաւորութիւն. caution, garantie.

Զէման, ա. էղ. էզման, յք. էզմինէ(թ), էրք. յք. ժամանակք. 2. դար. temps; 2. époque, âge.

Պաատէ-(դ-)զէման. յետ ժամանակոյ իւր. quelque temps après.

Պիր —. կանխաւ. երբեմն. anciennement, autrefois.

Զէմանէ, ա. ժամանակք. 2. աշխարհ. 3. բախտ. temps; 2. monde; 3. fortune, sort.

Զէմանէն, ա. (պազէն.) երբեմն. ժամանակաւ ինչ. 2. (վագթըյլէ. վագթընտա.) ի ժամու. ի պատեհ ժամանակի. quelquefois; pendant quelque temps; 2. à temps.

Զէմանի, ա. ժամանակական. աշխարհիկ. անցաւոր. temporel, de ce monde, passager.

Զէմանիյեան, գ. յք. (պէնի ատէմ.) մարդիկ. les mortels.

Զէմանսըզ. տ. տարաժամ. à contre-temps.

Զէմզէմ, ա. մրմնջել. մրմունջ. fredonner, murmurer; murmure.

Զէմզէմ, ա. անուն ջրհորոյ միոյ ի Մէքքէ. Zemzem.

Զէմզէմէ(թ), ա. հանել շշունջս. 2. մրմունջ. produire une murmure; 2. chanson.

— վէրմէք. մրմունջս ի բերան առնուլ. entonner une chanson.

Զէմզէմէ-փիրայ, գ. երգայօրինող. chansonnier.

Զէմն, ա. էղ. էզման, յք. էզմինէ(թ). էրք. յք. ժամանակք. 2. դար. 3. բախտ. հրամանք. ճակատագիր. temps; 2. âge; époque; 3. sort; destinée.

Զէմիմ, ա. պարսաւելի. եղերելի. պարսաւեալ. blâmable, reprochable; blâmé.

Զէմին, գ. երկիր. terre.

Զէմին-պուս, գ. մեծարանս առնել. մեծարանք. 2. որ մեծարանս առնէ. marquer, témoigner du respect; témoignage de respect; 2. qui témoigne du respect.

Զէմին-պուսի. գ. մեծարանք. témoignage de respect.

Զէմին-փէյմայ, գ. ճանապարհորդ. voyageur; passager.

Զէմին-քեուպ, գ. հեծանելիք. monture.

Զէմիսթան, գ. ձմեռն. hiver.

Զէմհէրիր, ա. խիստ ցուրտ լինել. ցրտութիւն. 2. միջոց ձմեռան. être très-froid (il fait très-froid); froideur; 2. le milieu de l'hiver.

Զէմմ, ա. պարսաւել. չարախօսել. պարսաւանք. չարախօսութիւն. blâmer, médire; détracter; blâme, médisance; détraction.

Զէմմամ, ա. որ պարսաւէ. չարախօս. celui qui blâme, qui reprend, médisant, détracteur.

Զէմպ, ա. էղ. զիւնուպ, յք. մեղք. յանցանք. péché, faute, crime.

Զէմպագ, ա. շուշան. lis.

Զէմպէրէք, գ. զսպանակ. ressort. [զամբիւղ. panier.

Զէմպիլ. ա. էղ. զէնապիլ, յք.

Զէմպիլ-պաֆ. գ. զամբիւղա-գործ. vannier.

Զէմպուր, գ. (եղ. զէնապիր, յգ. ա.) (արբ.) պիծակ. 2. (պալ ա-րըուզ.) մեղու. guêpe; 2. abeille.

Զէմպուրէք, գ. զսպանակ. 2. փոքրիկ թնդանօթ. ressort; 2. petit canon.

. Զէմ-ի... տես Զէծ-ի...

Զէյ՛, } խօս. տարածուիլ. յայտնի

Զէյ՛ան, } ելնել. se répandre, devenir public, être ébruité.

Զէյթունճի. ա. ձիթավաճառ. marchand d'huile d'olive.

Զէյլալ, ա. (դուայրուգլու.) ա-գիադ. պոչաւոր. 2. (էթէքլի.) քղանցաւոր. à (longue) queue; 2. traînant.

Զէյթ, ա. ձէթ. huile d'olive.

Զէյթուն, ա. ձիթապտուղ. olive.

Զէյթունէ(թ), ա. ձիթապտուղ մի. une olive.

Զէյթունի(յ), ա. է գոյն ձի-թապտղոյ. olivâtre.

Զէյլ. ա. յգ. ստորոտ. 2. եղ. է-զեալ, զեւէյլ, ստորոտ հանգիրը-ձիզ. քղանցք. 3. (գաւ.) ագի. ձէտ. 4. յաւելուած. le bas, la partie inférieure (qui touche le sol); 2. queue, traîne; 3. queue; 4. appendice.

Զէյղ. ա. խոտորիլ ուղղէն մա-նապարհէ. 2. մոլորիլ. 3. երկմտիլ. dévier, s'écarter de la ligne droite; 2. se tromper; 3. douter; doute.

Զէյն, ա. զարդարել. զարդ. զար-դարանք. orner, parer, décorer; parure; ornement, décoration.

Զէյրէք, գ. խորագէտ. sagace.

Զէյրէքի. գ. } խորագիտութիւն

Զէյրէքլիք, տ. } միտք. sagacité.

Զէյքիր, տ. տես Զիհ-կիր։

Զէյֆ, ա. եղ. զիւեուֆ, յգ. սուտ դրամ. fausse monnaie.

Զէն, գ. եղ. զէնան, յգ. կին. femme.

Զէն, գ. է բրդ. որ հարկանէ. ..հար. 2. որ առնէ. ..արար. 3. որ վարէ էանէ. 4. որ հատանէ. ..հատ. qui bat; qui frappe; 2. qui fait; 3. qui se sert; 4. qui coupe..

Նարէ-զէնի մէօէրրէթ օլ. բառա-նալ աղաղակս ուրախութեան. pousser de grands cris de joie.

Զէնան. գ. յգ. զէն, եղ.

Զէնանէ, գ. (Հարէմ.) կանանոց. harem, appartement de(s) femmes.

Զէնանիր, ա. յգ. զինուոր, եղ.

Զէնապիլ. ա. յգ. զէմպիլ. եղ.

Զէնապիր, ա. յգ. զէմպուր, եղ.

Զէնաահ, } ա. յգ. զնի-

Զէնաահդան(թ), } անգ. եղ.

Զէնէխ, } գ. (չէնէ.) կզակ.

Զէնէխ-տան, } menton.

Զախը զէնէխտան. փոս կզակի. trou mentonnier.

Զէնէպ, ա. եղ. էզնապ, յգ. (գաւ.) ձէտ. ագի. պոչան. 2. ծայր. queue; 2. bout, extrémité.

Զէնկեար, գ. ժանգառ. vert-de-gris.

Զէնկիւլէ, գ. (զէնկիւլէ.) զան-գակ. clochette, sonnette.

Զէնկի, գ. սեւամորթ. nègre.

Զէնկին, տ. (զախի.) (հարուստ.) մեծատուն. ընչաւէտ. riche.

Զէնկինլէշմէք, տ. մեծատու-նանալ. enrichir. [s'enrichir.

Զէնկինլէնմէք, տ. մեծանալ.

Զէնկինլիք, տ. (ըլմա. տէր-լէթ ու սաման. թիւվան-կիրի.) (հարստութիւն.) մեծութիւն. ըն-չաւէտութիւն. richesse.

Զէնկիւլէ, գ. տես Զէնկէլէ։

Զէնճ, ա. եթովպացիք. Ethiopiens.

Զէնճէպիլ. ա. (զէնճէֆիլ. տ.) կոճապղպեղ. 2. գինի. gingembre (amomum zingiber); 2. vin.

Զէնճէրէ(թ), ա. (փարմաղա ֆիւզէ ուրմակ.) հանել չրխկոց մատամբք. produire un claquement avec le pouce et le doigt du milieu.

Զէնճէրէֆ, ա. տես Զինճիֆրէ։

Զէնճէֆիլ, ա. տես Զէնճէպիլ.

Զէնճի(յ), ա. եթովպացի. Ethiopien.

Զէնճիր, գ. } (զինճիր.) շղթ-

Զէնճիրէ(թ), ա. } թայ. chaîne, fers.

— է ուրմագ. (շղթայի զարնել.) արկանել ի շղթայս. charger de fers.

Զենճիրի, գ. եղ. } յիմար. fou
Զենճիրիլեան, յգ. } à lier.

Զենճիրլէմէք, բ. արկանել ի շղթայս. mettre à la chaîne, enchaîner.

Զենճիրլի, բ. շղթայակապ. qui porte une chaîne, enchaîné.

Զեննէ, բ. կին. femme.

Զե՛ուր, ա. զարհի հարեալ. effrayé. [perdue.

Զենշէ, գ. կին անառակ. femme

Զենպ... տես Զեմպ...

Զենատ, ա. եղ. զինատա, յգ. հրահան. briquet.

Զենտ, գ. կիրք Զրադաշտայ. le Zend. [aime les femmes.

Զեն-տօսթ, գ. կնամէր. qui

Զեն-փարէ, գ. բոզահոմանի. débauché. [եղ.:

Զեպաիհ, ա. յգ. զեպիհա(թ),

Զեպան, գ. (տիլ.) լեզու. 2. (լիսան.) լեզու. բարբառ. langue; 2. langue, langage.

—է կէթիրմէք. բերել առնուլ զ... mettre qc. sur le tapis.

Զեպան-զէտ, գ. յառակս. passé en proverbe.

Զեպանէ, գ. բոց. flamme.

Զեպանէ-քէշ, գ. (ալէվլի.) բորբոքեալ. enflammé.

Զեպանի(յ), ա. եղ. } դեւ.
Զեպանիլէ(թ), յգ. } diable.

Զեպան-տիրազ, գ. (թաւալէի լիսան իսթճի.) որ թշնամանէ. celui (ou celle) qui injurie, qui outrage.

Զեպէր, ա. գրել. écrire.

Զեպէր, գ. վերին. 2. ի վերայ. supérieur; 2. dessus.

Զեպէր-ճէտ, գ. ոսկեակն. chrysolithe.

Զեպէր-տէսթ, գ. (դալիպ.) ձեռն ի վերայ. qui a le dessus, supérieur.

— օլ. ձեռն ի վերայ լինել. prendre le dessus, avoir la supériorité.

Զեպէր-տէսթի, գ. (ղալիպլիք.) ի վերայն լինել. dessus, supériorité. [égorgé, immolé.

Զեպիհ, ա. փողոտեալ. զենեալ.

Զեպիհա(թ), ա. եղ. զեպաիհ, յգ. զոհ. victime (immolée ou destinée à être immolée).

Զեպիպ, ա. չամիչ. պաղուտեր թզոյ. raisin sec, figues sèches.

Զեպհ, ա. (պօղազլամագ.) փողոտել. զենուլ. égorger; immoler.

Զեպուն, գ. տկար. նիհար. 2. յոռի. դոյզն. faible, maigre; 2. chétif, mesquin.

Զեպունի, գ. անզօրութիւն. faiblesse.

Զեպունլաթմագ, բ. նիհարեցուցանել. amaigrir.

Զեպունլանմագ, բ. նիհարել. être amaigri.

Զեպուն-քիւշ, գ. որ հարստահարէ զտկարս. հարստահարող. qui opprime les faibles, oppresseur.

Զեպուն-քիւշանէ, գ. հարստահարութեամբ. en oppresseur.

Զեպուր, ա. գրուած. գիրք. 2. սաղմոս Դաւթի. écrit, livre; 2. psautier.

Զեպպ, ա. (տէֆ՛էթ. սավմագ.) մերժել. վանել. chasser, repousser.

Զեպր, ա. եղ. զիպար, յգ. գիրք. 2. թերթ մ. livre; 2. feuillet. [եղ.:

Զեվայա, ա. յգ. զավիյէ(թ),

Զեվաթ, ա. յգ. զաթ, եղ. 2.

Զեվաիլ, ա. յգ. (զաիլէ(թ), եղ.) խորտակականք. 2. աստեղք. choses périssables; 2. étoiles.

Զեվաիպ, ա. յգ. զիւապէ(թ), եղ:

Զեվաիտ, ա. յգ. (զաիտէ(թ), եղ.) աւելորդ իրք. choses superflues; surabondance, superfluité.

Զեվալ, ա. անկանել. յանկածութիւն իջանել. կործանել. անկածութիւն. թշուառութիւն. աղէտք. 2. ի մուտս լինել (արեգական). décliner, être en décadence, périr; décadence; malheur, calamité; 2. être sur le déclin.

Զեվալլը, բ. եղկելի. չուառ. 2. ա՜ եղուկ. déchu, malheureux, misérable; 2. pauvre malheureux!

Զեվալսըզ, բ. անկորստական. impérissable.

Զէվալ-փէզիր, գ. խորտակական. ապականացու. périssable.

Զէվախիր, ա. յգ. զախըր, եղ։

Զէվահի, ա. յգ. զահիյէ(թ), եղ։

Զէվահիր, ա. յգ. (զահիրէ(թ), եղ.) ծաղկունք. 2. պայծառական իրք. fleurs; 2. choses éclatantes.

Զէվահիր, ա. յգ. (զահիրէ(թ), եղ.) արտաքին մասունք. parties extérieures.

Զէվաքիպ', ա. յգ. (զաքիպ', եղ.) հաստատուն աստեղք. étoiles fixes.

Զէվաճիր, ա. յգ. (զաճիրէ(թ), եղ.) արգելեալ իրք. 2. պատուէրք՝ որ արգիլեն ինչ. choses prohibées; 2. préceptes qui défendent qc.

Զէվանի, ա. յգ. զանիյէ(թ), եղ։

Զէվապիթ, ա. յգ. զապըթա(թ), եղ։

Զէվատ, ա. պաշար կամ ճանապարհի. provisions de route.

Զէվարիպ, ա. յգ. (զարիպէթ, եղ.) (շահ, նապըզ ատամարլարը.) շնչերակք. les artères.

Զէվարիֆ, ա. յգ. զարիֆէ(թ), եղ։

Զէվգ, ա. եղ. էզվագ, յգ. համ. ճաշակ. 2. զբօսանք. goût; 2. plaisir.

— (ու սէֆա) էթ. զբօսնուլ. զուարճանալ. se divertir, se réjouir.

— է ալմագ. ծաղր առնել զոք. plaisanter qn.

Զէվգլէնմէք, չ. (խաթիհզա.) ծաղր առնել. se moquer, rire de qn. ou de qc.

Զէվզէք, ս. թեթեւամիտ. frivole, (homme) étourdi.

Զէվզէքլիք, ս. թեթեւամտութիւն. frivolité, étourderie.

Զէվի, ա. յգ. զիւ, եղ։

Զէվի-լ-'ուգուլ. յգ. զիւ-լ-'ագլ, եղ։

Զէվլէ. ս. ամոլք. pièce de bois qui ferme le joug.

Զէվճ, ա. եղ. էզվաճ, յգ. (գօճա.) այր. 2. (էզ. չիֆթ.) ամուսնք. զոյգ. mari; 2. couple.

Զէվճաթ, յգ. } ա. կին. épouse.
Զէվճէ(թ). եղ. }

Զէվճէյն, ա. երկ. զէվճ, եղ. այր եւ կին. ամուսինք. époux, couple des mariés.

Զէվճի(յ), ա. ամուսնոյ. ամուսնութեան. des époux, conjugal.

Զէվճիյէթ, ա. վիճակ ամուսնոյ. état des mariés.

Զէվպ, ա. հալել. (se) fondre.

Զէվրագ, ա. (գայըգ.) նաւակ. bateau.

Զէտ, } գ. է իրք. հարեալ.
Զէտէ, } 2. ըմբռնեալ. en cp. frappé, atteint; 2. pris, saisi.

Գազա-զէտէ. վնասեալ. endommagé.

(Սէֆինէի) գազա-զէտէ. (նաւ) կործանեալ. (vaisseau) naufragé, (qui a péri ou s'est perdu par suite d'un accident).

Գահթ-զէտէ. սովեալ. affamé.

Զէտէլէմէք, չ. ընդհարկանել. ճմլել (հարուածել). heurter, froisser, meurtrir.

Զէտէլէնմէք, չ. հարեալ լինել. ճմլիլ. se meurtrir.

Զէր', ա. սերմանել. 2. եղ. զիւրու', յգ. ագարակ սերմանեալ. ensemencer un champ; 2. champ ensemencé.

Զէր, գ. ոսկի. 2. ոսկի դահեկան. or; 2. or, monnaie (ou pièce) d'or. [եղ։

Զէրարի, ա. յգ. զիւրրիյէէ(թ),

Զէրաֆի, ա. յգ. զիւրաֆէ(թ), եղ։ [hypocrisie.

Զէրգ, գ. կեղծաւորութիւն.

Զէրգ-ֆիւրուշ, գ. կեղծաւոր. hypocrite.

Զէր-էնտուտ, ա. ոսկեզօծ. ոսկով դրուագեալ. doré, incrusté d'or. [de mailles.

Զէրէհ, ա. զրահ վերք. cotte

Զէր-թար, գ. (օրըմա.) ոսկեթել. 2. ճառագայթ արեգական. fil d'or; 2. rayon du soleil.

Զէր-թարի, գ. դիպակ ոսկեհուռ. brocart d'or.

Զէրի', ա. արագ. 2. դիւրին. prompt, rapide; 2. facile.

Զէրի'ա(թ), ա. (վէսիլէ.) պատճառ. 2. (վասիթա.) միջնորդ. cause, motif; 2. moyen.

Զէրրի'ա(թ), ա. սերմանիք. semences.

Զէրրին, պ. ոսկի. ոսկեղէն. 2. նման ոսկւոյ. d'or; 2. qui a l'apparence de l'or.

Զէրրինէ, պ. տե՛ս Զէրրին. 1. 2. — 3. թան ի փշրանաց հացի. soupe au miton.

Զէրրինէ-խոր, պ. որ ուտէ թան ի փշրանաց հացի. qui mange de la soupe au miton.

Զէր-խիրիտ, } պ. արծաթագին.
Զէր-խիրիտէ, } acheté.

Զէր-կիւն, պ. ոսկեգոյն. (couleur) d'or, doré.

Զէր-կէր, պ. (գույումճու.) ոսկերիչ. orfévre.

Զէր-կէրի, պ. (գույումճու-լուգ սանա'աթը.) ոսկերչութիւն. orfévrerie.

Զէրնիխ, պ. (զըրնըգ.) շառաէ. réalgar.

Զէր-նիկեար, պ. (ալթըն իլէ մունագգաշ օլան.) ոսկեքանդակ. travaillé en or.

Զէր-նիշան, պ. ոսկեդրոշմ. impression en or.

Զէր-պաֆ, } պ. դիպակ ոսկե-
Զէր-պաֆթէ, } հուռ. brocart d'or, drap d'or.

Զէր-քուպ, պ. (վարագճը.) թիթեղնագործ յոսկւոյ. batteur (écacheur) d'or.

Զէր-վէր, պ. ոսկեզօծ. doré.

Զէրտ, պ. դեղին. 2. տժգոյն. գունատ. jaune; 2. pâle, livide.

Զէրտալու, պ. (միշմիշ. զէրտէլու.) (զարտալու.) ծիրան դառն կորիզով. abricot (à noyau amer).

Զէրտէ (փիլավ), պ. թան չէնագոյն. pilau préparé avec du safran.

Զէրտէ-չավ, } պ. դեղնաբանջ.
Զէրտէ-չօփ, } curcuma, (racine pour teindre).

Զէրտէվա, պ. կզաքիս. martre.

Զէրտի, պ. դեղին գոյն. jaune, couleur jaune.

Զէր-տուզ, պ. (սըրմա իշլէյիճի.) ասղնագործ. brodeur en or.

Զէր-տուզի, պ. ասղնագործութիւն. broderie en or.

Զէր-տօսթ, պ. ոսկեսէր. ագահ. avare.

Զէրտա-ֆամ, պ. դեղնագոյն. jaunâtre.

Զէրրա', ա. սերմանահան. 2. մշակ. semeur; 2. agriculteur, laboureur.

Զէրրագ, ա. կեղծաւոր. hypocrite.

Զէրրատ, ա. զրահագործ. fabricant de cottes de mailles.

Զէրրէ(թ), ա. հողամաղ. հիւլէ. atome.

Զէրրէ-վար, պ. (ի'թիպար ու էհէմմիյէթի եօգ կիպի օլան.) չնչին. futile.

Զէրրին, պ. ոսկեղէն. 2. նման ոսկւոյ. d'or; 2. qui a l'apparence de l'or.
— գատէհ. նարգիզ. narcisse.

Զէր-րիշթէ, պ. ոսկեթել. fil d'or.

Զէր-րիշթէ-կէր, պ. (սըրմա-քէշ.) ճարտարագործ ոսկեթելի. fileur d'or.

Զէր-քէուպ, պ. թիթեղնագործ յոսկւոյ. batteur (ou écacheur) d'or.

Զէր-քէշ, պ. ճարտարագործ ոսկեթելի. fileur d'or.

Զէր-ֆիշան, պ. որ սփռէ ոսկի. qui répand de l'or.

Զէքա, ա. (= զէքավէթ.) (չապուգ անլայըշլըլըգ.) խորագիտութիւն, սրութեան մտաց. sagacité, finesse.

Զէքա, ա. լինել մաքուր. մաքրութիւն. être pur; pureté.

Զէքաթ, ա. օրինական ողորմութիւն. aumône légale, dîme.

Զէքավէ(թ), ա. մաքրութիւն. անմեղութիւն. pureté, innocence.

Զէքավէթ, ա. տե՛ս Զէքա:

Զէքէր, ա. ծննդական անդամ. 2. եղ. զիւքիւր, զիւքրան, յգ. արու. membre de la génération; 2. mâle, masculin.

Զէքի(յ), ա. եղ. էզքիեա, յգ. մաքուր. բարեպաշտ. առաքինի. pur, pieux, vertueux.

Զէքի(յ), ա. եղ. էզքիյա, յգ. խորագէտ. sagace.

Զէքիր, ա. ուշեղ. qui a bonne mémoire.

Զէքվէ(թ), ա. օրինական ողորմութիւն. aumône légale, dîme.

Ձեֆիֆ, ա. արագ. լոյս. թե-թեւ. prompt, agile, léger.

Ձը, ա. 20երորդ նշանագիր օսմա-նեան այբուբենի. 2. նշանակ 900 թուոյն. la 20e lettre de l'alphabet ottoman; 2. marque du nombre 900.

Ձըգ, ա. անձուկ. նեղ. 2. ան-ձուկ ըլլել. նեղութիւն. 3. անձ-կութիւն. étroit; 2. être étroit; étroitesse; 3. angoisse, état gêné.

Ձըգըւ-ն-նեֆես. ծանրաշնչու-թիւն. asthme.

— **նեֆէս**. ծանրաշունչ. asthmatique.

Ձըգըմ, ա. տես Ձագգում։

Ձըեա՛, ա. եղ. զըյ՛ա(թ), յգ։

Ձըեա, ա. լոյս. պայծառա-թիւն. lumière, clarté, splendeur.

— **վէրմէք**. լոյս ծաւել. լուսաւո-րել. luire, répandre de l'éclat.

Ձըեա-կիւսթէր, ո. լուսա-ծիր. qui jette de l'éclat, resplendissant.

Ձըեա-տար, ո. լուսաւոր. lumineux.

Ձըեա-փաշ, ո. լուսածիր. լուսածաւալ. qui répand de l'éclat, resplendissant.

Ձըլէ՛, ա. յգ. զըյ՛ա(թ), եղ։

. **Ձըլ՛**, ա. եղ. զուլու՛, յգ. (գա-գաթնագր. եան քէմիկի.) կող. գա-ւակ. 2. եղ. ազլա՛. յգ. կող (եռեկ-անկեան). 3. մասն. կտոր. côte, os recoubé; 2. côté d'un triangle; 3. parti, morceau, pièce.

Ձըլալ, ա. յգ. զըլլ, եղ։

Ձըլլ, ա. եղ. ազլալ. զըլալ. զուլուլ, յգ. ստուեր. հովանի. 2. ուրուական. 3. շօշափող. ombre; 2. ombre, spectre; 3. tangente.

Ձըլլէ(թ), ա. մոլորութիւն. erreur.

Ձըլլի(յ), ա. շօշափողական. tangentiel.

Ձըլֆ, ա. եղ. ազլաֆ, յգ. ե-ղունգն. կճղակ. սմբակ. ongle; corne; sabot.

Ձըճաճ, ա. աղմկել. աղաղակ. ժխոր. faire du tapage; tapage, vacarme.

Ձըմամ, ա. յաւելուլ. յարել. 2. ծագածել. ajouter (joindre) à qc.; 2. rassembler, rapprocher et réunir l'un à l'autre.

Ձըման, ա. հատուցումն վնա-սուց. 2. երաշխ. dédommagement; 2. cautionnement.

Ձըմատ, } ա. պատան. bandage, appareil.
Ձըմատէ(թ), }

Ձըմար, ա. անստոյգ իր. chose incertaine.

Ձըմն, ա. միջ. ներքինն. 2. դի-տաւորութիւն. միտ. 3. միտ. (իմաստ). milieu, intérieur d'une chose; 2. intention, vue, but; 3. sens; contenu.

—**ընտա**. վասն.. pour..

Ձըմնէն, ա. ըստ իմաստին. implicitement.

Ձըյգա, ա. իգ. ազյէգ, ար։

Ձըյգա(թ), ա. չքաւորութիւն. gêne, misère.

Ձընկըր զընկըր (թիթրէմէք), տ. (դողալ) ամենայն մարմնով. (trembler) de tous ses membres.

Ձընճապ, ա. տես Սինճապ։

Ձընն, } ա. (պահել. խա-
Ձըննէ(թ), } ռնակք.) ժլատու-թիւն. ագահութիւն. ténacité, avarice.

Ձըննէ(թ), տ. կարծիք. տարա-կոյս. կասկած. opinion, doute, soupçon.

Ձընտան, պ. բանտ. prison.

—**ա գօմագ**. դնել ի բանտի. mettre en prison, emprisonner.

Ձընտանի, պ. կալանաւոր. բան-տարկեալ. détenu.

Ձընտանճը, տ. բանտապահ. geôlier.

Ձըպգըն, տ. երկաթաձող (Ձկնոր-սաց). harpon.

Ձըպուն, տ. ներքնակ. բաճկո-նակ. camisole, veste.

Ձըյա, ա. լոյս. պայծառութիւն. lumière, clarté.

Ձըտտաա, ա. հակառակիլ. հակա-ռակութիւն. être contraire, s'opposer; contraste, opposition.

Ձըտտ, ա. եղ. ազտատ, յգ. հակառակ. ընդդէմ. contraire, opposé.

— **ընա**. ընդ հէնքն. ընդդէմ (առաջ). en dépit de qn., malgré qn.

— ընա կիթմէք. (վարժամ.) չախորժել. չհաճել. répugner à qn., déplaire à qn.

Զըտտիյէթ, ա.} Հակառակու-
Զըտտալըգ, գ. } թիւն. ընդդիմութիւն. opposition, contrariété, répugnance.

Զըր (ահմագ), գ. ամենեւին խել (յիմար). (un fou) achevé.

Զըրար, ա. վնասել ումեք. nuire à qn.

Զըրզօփ, գ. թեթեւամիտ. ծանծաղամիտ. léger, éventé.

Զըրըլթը, գ. շշուկն. boudonnement.

Զըրըլտամաք, գ. շնչել. bourdonner.

Զըրթլան, գ. բորենի. hyène.

Զըրլամաք. գ. (գռալ.) խանչել. braire.

Զըրհ, գ. զրահք. cuirasse.

Զըրհլը, գ. զրահաւոր. սպառազէն. cuirassé.

Զըրհ-փուշ, գ. որ զգեցեալ է զրահ. զրահաւոր. armé d'une cuirasse, cuirassé.

Զըրղամ, ա. առիւծ. lion.

Զըրնըգ, գ. զառիկ. réalgar.

Զը'ֆ, ա. եւ. աղ'աֆ, յգ. կրկին. le double.

Զըֆան, ա. յգ. զըւֆ, եւն:

Զըֆր, ա. եւ. ազֆար. յգ. եղունգն. 2. կճղակ. 3. ճիրանն. մագիլ. ongle; 2. corne; 3. serre, griffe.

Զի, ա. տե՛ս Զիւ:

Զի-գըյմէթ. (գըյմէթլի.) պատուական. précieux.

Զի-մէտխալ. գործակից չարեաց. complice.

Զի-շան. հոյակապ. distingué.

Զի, գ. ի.... de, par.

Զի', ա. հրապարակուելոյ, յայտնի լինել. se répandre, devenir public, être ébruité.

Զի'ամէթ(թ), ա. կէսայ պարգեւական. աւատ. domaine fieffé, fief.

Զի'աֆ, ա. յգ. զա'իֆ, եւն:

Զիեան, գ. զիան. վնաս. dommage; préjudice, détriment.

— վէրմէք. վնաս հասուցանել. porter préjudice à qn.

— կէօրմէք. վնաս կրել. essuyer des pertes, perdre dans...

Զիեան-քեար, գ. որ հասուցանէ վնաս. վնասակար. celui qui endommage, nuisible.

Զիեան-քեարլըգ, գ. վնասակարութիւն. caractère nuisible.

Զիեատէ, ա. աճումն. բազմութիւն. 2. առաւելութիւն. 3. վկայ սուտ. augmentation, accroissement; 2. supériorité; 3. faux témoin.

— օլսուն. շնորհ ունիմ. merci bien, je vous remercie.

Զիեատէլ(թ), ա. աճել. բազմանալ. 2. Յաւելուած. աւելորդ. 3. աճեցուցանել. 4. առաւել. կարի. առաւել քան. s'augmenter, se multiplier; 2. surplus; 3. augmenter; 4. plus, très; davantage; plus de..

Հատտէն —. առաւել քան զչափն. au delà des bornes, excessivement.

— էյլէ. կարի. très, fort.

— սինճէ. լիով. amplement.

Զիեարէթ(թ), ա. է տես երթալ. այցելութիւն. visiter, aller ou venir voir qn., faire ou rendre une visite à qn.; visite.

Զիեաֆէթ(թ), ա. խրախճան. խնճոյք. 2. ասպնջականել. ասպնջականութիւն. repas prié, festin; 2. donner l'hospitalité à qn.; hospitalité.

— վէրմէք. խրախճան տալ. donner un repas.

Զիլ, գ. ծնծղայ. cymbale.

Զիլալ, ա. յգ. զէլլ, եւն:

Զիլլէթ(թ), ա. տե՛ս Զիլլ:

Զի-լ-գատէ. } ա. տե՛ս Զիւ-
Զի-լ-հիճճէ. } լ...

Զիհ, գ. լար աղեղան. 2. ժապաւէն. լար. 3. ժապաւէն. corde d'un arc; 2. ruban, cordonnet; 3. garniture.

Զիհամ, ա. խռնել. se presser.

Զիհի, գ. (մաշալլահ.) ապրի՛ս. bravo!

Զիհլէմէք, գ. ընդ աղեղն. ընդ կերպի մտանել. mettre une corde à l'arc, tendre l'arc.

Զիհ-կիր, գ. լարակալ. anneau [d'un arc.

Զիհն, ա. եւ. էզհան, յգ. (զիհին, ա.) միտք. intelligence, conception.

Զիհնի(յ), ա. մտաց. մտաւորական. d(e l)'intelligence, intellectuel.

Զիհ-տան, գ. (բահճէ.) արգանդ. ventre, sein de la mère.

Զիճ, գ. աստեղաց աստեղագիտութեան. tables astronomiques.

Զիմամ, ա. պարտք պաշտպանելոյ իւրայն. 2. պարտաւոր. devoir, obligation de protéger les siens; 2. devoir, charge.

Զիմամ, ա. եւ. էզիմմէ(թ), յէ. (ձուլար.) սանձ. bride.

Զիմար, ա. (բրդ. նամուս.) պատիւ. անուն. honneur, nom, réputation.

Զիմմէմ, ա. յէ. զիմմէ(թ), եւ. 2.

Զիմմէ(թ), ա. (բայալըգ.) հարկատուութիւն. 2. եւ. զիմմէմ. յէ. պարտք. պարտաւոր. 3. պարտիք. état d'un tributaire; 2. obligation, devoir; 3. dette.

— Եափմագ լազըմ-ըլ-էտա. զոր պարտիմք առնել. ce que nous sommes obligés de faire.

— Իմտէ (օլան. գալան) պին գուրուշ. հազար դահեկան զոր պարտիմ. les mille piastres restées à mon débet.

Աոհապը զիմմէթ. պարտապանք. les débiteurs.

Էհլի զիմմէթ. հարկատու. tributaire.

Իպրայի զիմմէթ. մուրհակ պարտուց հատուցման. quittance, décharge.

Վիճտանի զիմմէթ. պարտաւոր խղճի մտաց. obligation de conscience.

Զիմմի(յ), ա. (էհլի զիմմէթ. րա'իյէ. խարաճ-կիւզար.) հարկատու. tributaire.

Զիյ, ա. (հէյէթ, գըեաֆէթ.) կերպարանք. costume.

Զիյա... տես Զիեա...։

Զիյնէ(թ), ա. զարդարանք. զարդ. ornement; parure; décoration.

— վէրմէք. զարդարել. orner, parer, décorer.

Զին, գ. (էյէր.) թամբ. selle.

Զինա, ա. շնալ. շնութիւն. 2. պոռնկիլ. պոռնկութիւն. commettre l'adultère; adultère; 2. commettre fornication, fornication.

Վէլէտի(ւ-զ-)զինա. (հարամ-զատէ.) խորթ. bâtard, enfant naturel.

Զինա, գ. ոսկի եղան. cétoine.

Զինադ, ա. (գույրուգ.) ագի. ձետ. դոդոն. queue.

Զինաքի(յ), ա. շուն. homme adultère.

Զինաա, ա. յէ. զէնա, եւ։

Զինա-քեար, գ. շնացող. homme (ou femme) adultère.

Զինա-քեարի, գ. } շնութիւն.
Զինա-քեարլըգ, դ. } պոռնկութիւն. adultère; fornication.

Զինհար, գ. զգոյշ լեր. gare! prenez garde!

Զինճէֆ, դ. քղանցք. garniture, bordure.

Զինճէֆլէմէք. դ. եզերազարդել. mettre une bordure.

Զինճիր... տես Զէնճիր...

Զինճիֆրէ, ա. խրայ. cinabre.

Զինդէ, եւ. } գ. կենդանի.
Զինդէկեան, յէ. } vivant, vif.

Զինդէկեանի, գ. (ճանլըլըգ.) կեանք. կենդանութիւն. 2. պարէն. vie, vivacité; 2. vivres.

Զինդագա(թ), ա. ամպարշտութիւն. impiété.

Զինդէկի, գ. կեանք. vie.

Զինդէ-տար, գ. անքուն. éveillé.

Զինդէ-տիլ, գ. զուարթ. 2. բարեպաշտ. առաքինի. gai; 2. pieux, vertueux.

Զինդիգ, ա. եւ. զէնատըգ, զէնատըգա(թ), յէ. որ ոչ հաւատայ կենաց որ ի հանդերձեան, եւ անսահման զօրութեան Աստուծոյ. 2. երկաստուածեան. qui ne croit pas à la vie future, ni à la puissance absolue de Dieu; 2. dualiste, qui admet deux principes.

Զիշթ, գ. տգեղ. 2. անպարկեշտ. laid; 2. indécent.

Զիշթի, գ. տգեղութիւն. laideur.

Զիպ, ա. եւ. զէպապ, յէ. (գուրթ.) գայլ. loup.

Զիպ, գ. զարդ. ornement.

Զիպա, գ. գեղեցիկ. վայելուչ. joli, beau, élégant.

Զիպագ, ա. (ճիվա.) (ժիվակ.) սնդիկ. mercure, vif-argent.

Զիպալըգ. պ. գեղեցկութիւն. վայելչութիւն. շնորհալիութիւն. beauté, élégance, grâce.

Զիպար, ա. յգ. զէպր, եւն:

Զիպա-րու, պ. գեղեցկադէմ. beau, joli.

Զիպէնտէ, պ. վայելուչ. 2. զարդ. joli, beau, élégant; 2. ornement.

Զիպիլ, թ. աղբ. fumier.

Զիպիլլի. թ. ոչինչ. այր ինչոյ. vaurien, homme de rien.

Զիպր, ա. եւն. զիպուր, զիպուր, յգ. գրուածք. écrit, livre.

Զիսթ, պ. կեանք. 2. պարէն. vie; 2. subsistance.

Զիվէր, պ. զարդարանք. զարդ. ornement; parure; décoration.

Զիֆէ, թ. առանցք. pivot.

Զիտա, պ. որ մաքրէ պճնէ. 2. ի բրդ. որ փարատէ. qui déroule; 2. en cp, qui dissipe, qui chasse.

Զուլմէթ-զիտա. որ փարատէ զխաւար. qui dissipe les ténèbres.

Զիատէ, ա. (արթմըր ողորմէ, զիատէ ողորմէ.) յաճախեսցէ. qu'il s'augmente.

Զիտուտէ, պ. մաքրեալ ի ժանգոյ. ողորկեալ. dérouillé, poli.

Զիր, պ. ընդ. sous.

Զիրի ատէսթ, տես Զիր-տէսթ:

— ու զէպէր. վեր ի վայր. sens dessus dessous.

— տէ. ի խոնարհ. ci-dessous, plus bas.

Զիրա', ա. (արշըն. էնտազէ.) կանգուն. aune.

Զիրա, պ. (չիւն-քի). զի. քանզի. parce que.

Զիրա'աթ, ա. հողագործութիւն. մշակութիւն. agriculture.

— էթ. մշակել. գործել զերկիր. cultiver la terre.

Զիրաքէթ, ա. սաստկապէս յանդիմանել. կշտամբել. թշնամանել. gronder, réprimander, injurier.

Զիրաֆ, ա. յգ. զարիֆ. եւն:

Զիր-զէպէր, պ. (ալթ իւսթ.) վեր ի վայր. sens dessus dessous.

Զիր-թէնկ, պ. գօտի. ceinture.

Զիրին, պ. ստորին. inférieur.

Զիրնիխ, պ. տես Զէրնիխ:

Զիր-պէնտ, պ. գօտի. ceinture.

Զիրվէ(թ), ա. կատար. յերկին ծայր. sommet, faite, comble.

Զիր-տէսթ, պ. եւն. } հնազանդ.
Զիր-տէսթան, յգ. } sujet.

Զիրի', ա. հասկունք յանկելոյ սերմանց անցելոյ ամին. moisson des semences tombées sur le sol à l'époque des moissons.

Զիրփա, պ. հողաթափ. 2. հպատակ. ենթակայ. soulier; 2. soumis, sujet à un autre, subalterne.

Զիւ, ա. (զա, հյց. զի. եւն. յգ.) տէր. ստացող. 2. ... ունօղ. maître, possesseur; 2. doué de qc.

Զիւ-լ-'ագլ, եւն. զէվի-լ-'ուգուլ, յգ. խելացի. մտաւոր. intelligent, doué d'intelligence.

Զիւ-զիւաբէ(թ). (զիւ-զէվաբէ(թ), ա.) (գույրուգլու եըլտըզ.) գիսաւոր աստղ. comète.

Զիւ-լ-վէճհէյն. (իքի իւզլիւ.) (երկերեսի.) երկդիմի. double, dissimulé.

Զիւաապէ(թ), ա. եւն. զէվաիպ, յգ. ցցունք. toupet, touffe de cheveux.

Զիւ'աֆ, ա. թոյն. դեղ մահու. poison, venin.

Զիւ'աֆ, ա. որ իսկ և իսկ սպանանէ. qui tue sur-le-champ.

Զիւհուլ', ա. տես Զէյլ':

Զիւհուլ, ա. յգ. զէյլ, եւն:

Զիւհուֆ, ա. յգ. զէյֆ, եւն:

Զիւիւմ, ա. կարծիք. opinion.

Զիւլագա(թ), ա. շրթնական կամ լեզուական նշանագիրք. lettres prononcées à l'aide du bout des lèvres ou de la langue.

Զիւլալ, ա. ջուր յստակ, քաղցր. eau limpide, douce, d'un goût suave.

Զիւլգ, ա. տես Զիւլագա(թ):

Զիւ-լ-գա'տէ, ա. մետասաներորդ ամիս տարւոյ. (nom du) onzième mois de l'année.

Զիւ-լ-գարնէյն, ա. Աղէքսանդր մեծ. Alexandre le Grand.

Զիւլլ, ա. անարգութիւն. նկունութիւն. 2. ամօթ. նախատինք. թշնամանք. avilissement, état d'un homme bas, vil, méprisable; 2. honte, déshonneur, opprobre.

Զիւ-լ-հիճճէ, ա. երկոտասաներորդ ամս. (nom du) douzième mois.

Զիւլուլ, ա. է կշէն պակաս ըլլալ. n'avoir pas le poids voulu, être trop léger.

Զիւլֆ. պ. խոպոպիք. boucle de cheveux.

Զիւլֆէ(թ), ա. նուրբ գիծ է գրչի նշանագրաց քով. le délié.

Զիւխուր, ա. ամբել. ուռուցանալ. 2. պարծել. պանծալ. s'enfler, grossir; 2. se vanter, se glorifier.

Զիւխուրի(յ), ա. ամբարտաւանական. orgueilleux.

Զիւկիւրթ, պ. աղքատ. հէք. pauvre, malheureux.

Զիւկիւրթլիւք, պ. աղքատութիւն. հէքութիւն. pauvreté.

Զիւհալ, ա. երեւակ. Կրոնոս. Saturne (planète).

Զիւհհատ, ա. յգ. զահիտ. եւ:

Զիւհուլ, } ա. ի մոռացօնս
Զիւհուլէ(թ), } անտեսել. մոռանալ. laisser dans l'oubli, négliger; oublier.

Զիւհուլ, ա. (չէքիլմէք. ալարգ օլ.) մեկնել. se retirer à l'écart, s'écarter.

Զիւհուր, ա. փայլլութիւն. գեղեցկութիւն. éclat, beauté.

Զիւհտ, ա. աստուածապաշտ. բարեպաշտ. pieux, dévot.

Զիւհրէ(թ), ա. սպիտակութիւն. 2. փայլլութիւն. գեղեցկութիւն. 3. Արուսեակ. blancheur; 2. beauté, éclat; 3. Vénus (planète).

Զիւհրէ-ճէպին, ա. զուարթ դէմք. au front riant.

Զիւճաճ, ա. (ճամ. շիշէ.) ապակի. 2. (գաւաթ.) (բաժակ.) բաժակ. 3. (այնէ.) հայելի. vitre; 2. verre à boire; 3. miroir.

Զիւճաճէ(թ), ա. կտոր ապակի 2. բաժակ. morceau de verre; 2. verre à boire.

Զիճաճի(յ), ա. ապակեգործ. 2. ապակեղէն. vitrier; 2. de verre.

Զիւմ(իւր)րիւտ, պ. զմրուխտ. émeraude.

Զիւմ(իւր)րիւտի(յ), } պ. է գոյն
Զիւմ(իւր)րիւտին, } զմրխտոյ. de couleur d'émeraude.

Զիւմրէ(թ), ա. խումբ. գունդ. troupe; bande.

Զիւմրիւտ, ա. տես Զիւմիւր-րիւտ: [րիւտին:

Զիւմրիւտին, ա. տես Զիւմիւր-

Զիւյիւրթ... տես Զիւկ...:

Զիւնապէ(թ), ա. (թապի'. վէրէմ.) կողմնակից. որ հետեւ երթայ. adhérent, partisan; qui suit.

Զիւննար, ա. յգ. զաննի. եւ:

Զիւննար, ա. եւ. զէննար. յգ. գօտի. ceinture.

Զիւնուպ, ա. յգ. զէնպ, եւ:

Զիւպապ, ա. (ապիւէք.) ճանճ. mouche.

Զիւպիր. ա. յգ. զիպիր. եւ:

Զիւպուլ, ա. ցամքել. թառամել. թարշամել. se faner, se flétrir.

Զիւպուլ, ա. (Փըշկը. կիւպրէ.) աղբ. կոյ. fumier, engrais.

Զիւպուլ-էափթէ, պ. պարարտացեալ աղբով. fumé, engraissé.

Զիւպուր, ա. յգ. զէպր, եւ:

Զիւպտէ. ա. սեր. 2. ընտրանի, գլխաւոր մասն իրին. crème; 2. crème, moelle.

Զիւսթ. պ. խորշ. խիստ. dur, rude.

Զիւֆֆար, ա. յգ. զաֆիր. եւ:

Զիւրաֆէ(թ), ա. եւ. զէրաֆէ, յգ. (իւշթիւր-կեավ-փէլէնկ.) ապլապի. ընձուղտ. girafe.

Զիւրարէ(թ), ա. (աալընթը. էրիթթի. թոզ.) փոշի. poussière poudre.

Զիւրրիյէթ(թ), ա. եւ. զէրրիյէ, յգ. պաշտ. ազգ. 2. սերունդ. զաւակ. race, lignée; 2. enfants, postérité.

Զիւրիւնպատ. ա. (զօրունճիպա. պ.) խոտ մը. zédoaire.

Զիւրու', ա. յգ. զէր', եւ. 2:

Զիւքեամ, ա. հարբուխ. փոշամ. rhume de cerveau.

Զիւքէուր,) ա. յգ. զէքէր, եւ.
Զիւքրան, } 2:

Զիհիր, պ. լարակալ. anneau pour tendre l'arc.

Զիքր, ա. յիշել. յիշատակել. յիշատակ. se (res)souvenir de qc., se rappeler qc., mentionner, faire mention de qc.; mention.

Զիֆաֆ, ա. տանիլ զհարսն հարսին տունն է փեսային. (re)conduire

en cérémonie la nouvelle mariée à la maison de son mari.

Լէյլի —. առաջին գիշեր հարսանեաց. première nuit des noces.

Զիֆթ, ա. ձիւթ. poix.

Զիֆթլէմէք. բ. ձիւթով ծեփել. enduire de poix.

Զիֆիր. բ. աղբ ծխափողի փոր-ձայ. crasse, suie d'un tuyau de pipe.

— գարանլըգ. խոր մութ. obscurité profonde.

Զմաուլլա. բ. ազնիւ, արքայենի մոր. framboise.

Զու'ամմա, ա. յի. զա'իմ, եղ։

Զու'աֆա, ա. յի. զա'իֆ. եղ.

Զուգա, ա. իգ. ազնէգ, որ։

Զուգագ, եղ. էզըգգա(թ), յի. փողոց. rue.

Զուէուֆ, ա. յի. զայֆ, եղ.

Զուլա'ա, ա. յի. զալի' եղ։

Զուլամէթ, ա. անիրաւութիւն. հարստահարութիւն. injustice, oppression.

Զուլէլ, ա. յի. զուլլէ(թ), եղ։

Զուլլ, ա. մոլորիլ. ճանապարհէն անկանիլ. մոլորանք. s'égarer, prendre une fausse route; égarement.

Զուլլէ(թ), ա. եղ. զուլէլ, յի. հովանի. ombre.

Զուլմ, ա. անիրաւութիւն. հարստահարութիւն. զրկանք. injustice, oppression, tort.

Զուլմանի(յ), ա. խաւարին. մթին. obscur, sombre, ténébreux.

Զուլմանիյէթ(թ), ա. խաւար. մութ. obscurité, ténèbres.

Զուլմէ(թ), ա. եղ. զուլումաթ, յի. խաւար. մութ. obscurité, ténèbres.

Զուլմ-քեար, պ. անիրաւ. անգութ. injuste, oppresseur.

Զուլու', ա. յի. զըլ', եղ. 1։

Զուլուլ, ա. յի. զըլլ, եղ։

Զուլումաթ, ա. յի. զուլմէ(թ). եղ։

Զուխր, ա. պահել. մթերել. 2. եղ. էզխար, յի. մթերք. mettre de côté; faire provision de qc.; 2. provision.

Զուխրուֆ, ա. եղ. զէխարիֆ, յի. ոսկի. 2. գեղեցկութիւն. պայծառութիւն. or; 2. beauté, splendeur.

Զուհա, ա. (գուշլուգ վագթը.) առաւօտ. matinée (avancée).

'Իյտի զուհա. տօն ողջակիզաց. la fête des sacrifices.

Զուհաթա, ա. յի. զահիյէէ(թ), եղ։

Զուհաքէ(թ), ա. այպանող. որ ծաղր առնէ. moqueur.

Զուհուլ. ա. յի. զահլ, եղ։

Զուհուր, ա. յի. զահր. եղ. 1։

Մաշհուր —. հռչակաւոր. fameux, célèbre.

Զուհուր, ա. երեւիլ. յայտնել. 2. պատահել. apparaître; paraître; se montrer; 2. arriver, avoir lieu.

Զուհուրաթ, յի. (զուհուր, եղ.) դէպք. պատահարք. 2. դիպուած. événements; 2. accident.

Զուհր. ա. հասարակ օր. միջօրէայ. midi, heure de midi.

Զուհրիյէէ(թ). ա. շրջանակ միջօրէականն. un méridien.

Զուղթա(թ), ա. նեղութիւն. տագնապ. 2. բռնութիւն. gêne; 2. contrainte.

Զուճրէ(թ), ա. (գալպ, ճան սըգընթըսը.) անձկութիւն. ճմլում սրտի. angoisse, serrement de coeur.

Զու'մ, ա. (մուհաքքագ օլմայըպ չիւպհէ օլարագ տան ռէայլէմէք վէ քեազիպ օլարագ տան ռէայլէմէք.) խորհիլ. առնել զկարծիս ենել. կարծիք. croire, penser, émettre une opinion; opinion.

Զումուր, ա. նրբել. նրբութիւն. être mince et n'avoir pas de ventre; maigreur.

Զունուն, ա. յի. զանն. եղ. 2։

Զուտ, պ. արագ. vite.

Զուտի, պ. արագութիւն. vitesse.

Զու'ր. ա. (գօրգու.) երկիւղ. 2. (տէհշէթ.) զարհուրանք. peur; 2. terreur.

Զուր, ա. (քիզպ.) սուտ. ստութիւն. mensonge.

Զուրէֆա, յի. զարիֆ, եղ։

Զուրնա, բ. չիփորայ. hautbois.

Զուրնաֆա, բ. ընձուղտ. girafe.

Զուրու', ա. յի. զար', եղ։

Զուրուպ, ա. յի. զարպ, եղ. 3։

Զուրուֆ, ա. յի. զարֆ, եղ. 1. 2։

Զարար, ա. վնաս. 2. թշուառութիւն. mal, dommage; 2. malheur, mauvais état d'une chose.

Զարուրէ(թ), ա. վնաս. 2. կարեւոր հարկ. mal, dommage, préjudice; 2. nécessité, urgence.

Զուֆա, ա. զոպայ. (herbe d') hy(s)sope (hyssopus officinalis).

Զուֆր, ա. տե՛ս Զըֆր։

Զօ(ն)կա, թ. կարթ. կապարեայ ծնդակ կարթի. hameçon; plomb de l'hameçon.

Զօր, պ. (գուվվէթ.) զօրութիւն. 2. (իւնֆ. ճէպր.) բռնութիւն. force; 2. force, contrainte, violence.

— իշ. գործ դժուարին. affaire difficile.

— ուն նէ՞ արիր. զի՞ ստիպէ զքեզ առ այդ. quelle raison vous oblige à faire cela.

— էթ. } բռնադատել. ստիպել. forcer, contraindre, obliger.
Զօրլամագ. }

Զօր-ավէր, պ. զօրաւոր. fort, vigoureux.

Զօրաքի, թ. (զօրուքի.) բռնի. 2. (իսթէմէյէրէ. մուճպիրէն.) բռնաբար. ակամայ. forcé; 2. à contrecoeur, malgré soi.

Զօրթ (վիրմէք). թ. փորոտ (արձակել.) (lâcher un) pet.

Զօրլու, թ. հզօր. բռնաւոր. սաստիկ. զօրաւոր. violent, fort, vigoureux, robuste.

Զօր-մէնտ, պ. հզօր. քաջ. քաջասիրտ. 2. դժուարին. vigoureux, brave, courageux; 2. difficile.

Զօրումպա, թ. (զիւրիւմպատ. քէժուր.) արմատ դառնահոտ խոտոյ իէրէք. zédoaire.

Զօրպա, թ. ('ասի.) ապստամբ. խռովարար. rebelle, séditieux.

Զօր-պազ, պ. զօրաւոր. fort, robuste.

Զօրպալըգ, թ. ապստամբութիւն. խռով. 2. բռնաւորութիւն. հարստահարութիւն. rebellion, sédition; 2. oppression, tyrannie.

Զօր-քեար. պ. որ բռնադատէ, ստիպէ. celui qui force, contraint.

Է

Զգոյշ՝ զոր ոչ գտցես ընդ Է նշանագրով տես ընդ Ե. Ի նշանագրով:
Pour les mots qui ne se trouveraient pas à la lettre Է voir aux lettres Ե ou Ի.

Էյա, պ. ո՜հ, ո՜. լո՛ւր ô! eh! écoutez!

Էյագ, պ. տե՛ս Էյաղ։

Էյալէթ, ա. վիլայէթ. նահանգ կառավարութեան. գաւառ. 2. կառավարութիւն. préfecture, gouvernement, province; 2. gouvernement d'une province.

Էյաղ, պ. (գատէհ. չէրագ քէտասէսի.) բաժակ. coupe.

Էյասի, ա. յգ. էէս, եղ։

Էյատիմ, ա. (եէր եիւզիւ. րու՛ի զէմին.) վերին երեսք երկրի. 2. յգ. էատիմ, եղ. surface de la terre.

Էիմմէ(թ), ա. յգ. իմամ, եղ։

Էզ, պ. ի (վերոյ). de, par.

Էզ-ան-ճիւմլէ պ. (օլ ճիւմլէտէն.) յայսմ ամենայնէ. ապաքէ. de tout cela, par conséquent, ainsi.

Էզ-գատիմ, պ. (էսքիտէն.) ի վաղ ժամանակաց. depuis les temps anciens, de toute ancienneté ou antiquité, depuis bien longtemps.

Էզ-ճիւմլէ. համանդերձ այնու. սակայն եւ այնպէս. néanmoins.

Էզ-նէվ. (եէնիտէն.) վերստին. de nouveau.

Էզա, ա. տե՛ս Էզզա։

Էզա, ա. (զուլմ. ճէվր.) անիրաւութիւն. հարստահարութիւն. նեղանք. տանջանք. 2. (րէնճ. րէնճիշ.) վիշտ. injustice, vexation, tort; 2. peine.

Էզաճը, ա. տե՛ս Էզզաճը։

Էզահիր, ա. յգ. զէհր, եղ։

Էզան, ա. հրաւէր յաղօթս. invitation à la prière.

— գըլմ. (օգումագ.) հրաւիրել յաղօթս. inviter à la prière.

Էզվալ, ա. յգ. զէվլ, եզ. 2. 4:

Էզէլ, ա. եզ՚ ազալ, յգ. յաւիտենականութիւն. éternité.

Էզէլի(յ), ա. յաւիտենական. éternel.

Էզէլիյէթ(թ), ա. յաւիտենականութիւն. éternité.

Էզէլլ, ա. (գերադրական զէլիլ.) խիստ ստոր. խիստ անարգ. plus vil, plus bas, abject, méprisable.

Էզըգգա(թ), ա, յգ. զուգագ, եզ:

Էզիլլա, } Էզիլլէ(թ), } ա. յգ. զէլիլ, եզ:

Էզիլմէք, թ. ճմլիլ. être écrasé; s'écraser.

Էզիլիփ պիւզիւլմէք. (թէքէլլուֆ, իհթիյաճ կէօսթէրմէք.) նազիլ. se faire prier, mignarder.

Էզիմմէ(թ), ա. յգ. զիմամ, եզ:

Էզիյէթ(թ), ա. տանջանք. նեղութիւն. վիշտ. չարչարանք. tourment, peine, souffrance, mauvais traitement.

— էթ. (վերմ.) ալլել. տանջել. vexer, tourmenter.

Էզինթի, թ.

Նիւբէք — սի. նուաղումն. évanouissement.

Էզինմէք, թ. (միտէ պայըլմագ.) սաստիկ քաղցնուլ. avoir grand' faim.

Էզիք. թ. ճմլեալ. écrasé, froissé.

Էզլամ, ա. յգ. զէլէմ, եզ. 2. հրամանք. les destins.

Էզհար, ա. յգ. զուհր, եզ. 2:

Էզկի, թ. (լահն.) ելեւէջք. mélodie.

Էզհալ, ա. յգ. զահլ, եզ.

Էզհան, ա. յգ. զիհն, եզ:

Էզհագ, ա. յգ. զէհէգ, եզ:

Էզհար, ա. յգ. զէհր, եզ:

Էզհէր, ա. գր. զէհրա, իգ. (փէք պէյազ վէ պարլագ.) ապիտակ. պայծառ. blanc, éclatant.

Էզման, ա. յգ. զէման, եզ:

Էզմէք, թ. ճմլել. écraser, aplatir par une forte compression.

Գաչըրը —. խորտակել. écraser, anéantir qn.

Պոյա —. ներկ աղալ. broyer des couleurs.

Էզմինէ(թ), ա. յգ. զէման. զէմէն, եզ:

Էզնագ, ա. յգ. զէնէգ, եզ. 1:

Էզպէր, պ. ի բերան. par coeur.

— (ալէն) օգուրմաք. ասել ի բերան. réciter par coeur.

— էթ. } Էզպէրլէմէք, թ. } (սերտել. գոց ընել.) ի բերան, ի բերան ուսանել. apprendre par coeur.

Էզպէրլէթմէք, թ. տալ ուսանել ի բերան. donner à apprendre par coeur.

Էզվագ, ա, յգ. զէվգ, եզ. 2:

Էզվաճ, ա. յգ. զէվճ, եզ:

Էզրագ, ա. կապուտակ. 2. կապուտակն. bleu; 2. aux yeux bleus.

Էզքա, ա. (գերադրական զէքի.) խիստ հանճարեղ. խորագէտ. plus ingénieux, plus sagace.

Էզքիա, ա. (գերադրական զէքի.) խիստ առաքինական. արդարոյն. խիստ անարատ. plus pieux, plus pur, vertueux. [2. զէքէր, եզ:

Էզքար, ա. յգ. զէքէր, եզ.

Էզքիա, ա. յգ. զէքի(յ), եզ:

Էզքիյա, ա. յգ. զէքի(յ), եզ:

Էթ, թ. (լահմ.) միս. 2. մարմին. 3. միս (պտղոյ. պտղոյ). viande; 2. chair; 3. chair, pulpe.

Պազու(ճա) —. } (ազալէթ.) մկն. Պալըգ — ի. } մկան. muscle.

Տիշ — (էթ)ի. (լէսէթ.) լինդ. gencive.

— սույու. արգանակ. bouillon.

Էթգիլէա, ա. յգ. թագի(յ), եզ:

Էթէմմ, ա. (գերադրական թամմ.) ամբողջագոյն. կատարելագոյն. plus complet, plus parfait.

Էթէք, թ. (էթէյ ճասէն.) փէշ. հանդերձի. քղանցք. pan (ou basque) d'habit; queue, traine.

Տաղ — ի. ստորոտ. լեռան. pied d'une montagne.

— յէ սարըլմագ (ապաւինիլ). ապաւինել. se réfugier auprès de qn., recourir à...

— յէ տօփսըլմագ. ձանձրացնել. obséder, importuner qn.

Էթէքլի, թ. քղանցքաւոր. (robe) à queue, à queue trainante.

Էթի'մէ(թ), ա. յգ. թա'ամ, եղ։

Էթլաա, ա. ընդոծինք. անասունք՝ որ ծնեալ են ի տան տերանց. bestiaux, esclaves nés dans la maison du maître.

Էթլի, գ. մսեղ. մարմնեղ. charnu, potelé; corpulent.

Էքմէք, գ. (խուլպղ. նան.) հաց. 2. ապրուստ. pain; 2. pain, subsistance.

Պայաթ —. օթևկ հաց. pain rassis.

Էթմէք, գ. (= իթմէք). առնել. գործել. կատարել. 2. օժ. բ. առնել. գործել. faire, agir, opérer, exécuter; 2. v. auxl. rendre.

Էքմէքճի, գ. (խապպազ. նանփէզ.) հացագործ. boulanger.

Էքմէքճիլիք. գ. հացագործատուն. boulangerie.

Էթպա', ա. յգ. թապի', եղ. որ զհետ գան. սպասաւորք. 2. պաշտպանեալք. qui sont de la suite, domestiques; 2. clients.

Էթրապ, ա. յգ. թիրպ, եղ։

Էթրաս, ա. յգ. թիւրս, եղ։

Էթրաք, ա. յգ. թիւրք, եղ։

Էթրաֆ, ա. (յգ. թարաֆ, եղ.) կողմնակողմք, շրջակայ վայրք. շրջակայ սահմանք. environs, alentours, contours.

— ու էքնաֆ, ամենակողմեան վայրք. les alentours.

— ու նիհայէթ, սահմանակիցք. սահմանակից վայրք. les tenants et aboutissants.

— ըռա, } շրջակայք. alentour.
— ըռաա. }

— ըյըլը. } մանրամասն. en
— լըճա. } détail, d'une manière détaillée, in extenso.

Էթրաֆլը, գ. (մուֆասսալ.) մանրամասնեալ. détaillé.

Էթրիպէ(թ), ա. յգ. թիւրապ. եղ։

Էժտէհա, }
Էժտէր, } գ. վիշապ. dragon.
Էժտէրհա, }

Էլ, ա. յօդ. ն. le, la, les.

Էլ, գ. (Էէա. ալէթ.) ձեռն. main.

Հավան — ի. սանդղեւոն. pilon.

Տէյիրմէն — ի. սուրճի ձեռաղացք. manivelle d'un moulin (à café).

— տէյիրմէնի. ձեռաղաց. moulin à bras.

— փէշքիրի. սրբիչ ձեռաց. essuie-main.

— պաշը. պարագլուխ. coryphée, chef.

— իմտէ տէյիլ տիր. չէ իմ ձեռքս. cela n'est pas en mon pouvoir.

— իմտէ օլ. ընդ ձեռամբ, ի ձեռին ունել. avoir en son pouvoir.

— ալթընտան. (խաֆիյէն.) (ձեռքի տակէն.) ի ծածուկ. sous main, secrètement, en cachette.

— ալթընտա. (Հազըր.) առ ձեռն. ի պատրաստի. sous la main, proche, à portée, à la main.

— ի ալթընտա. (էէմր թէսարրուֆունտա.) ի ձեռս. entre ses mains.

— է վիրմէք. տալ ի ձեռս. trahir, livrer par perfidie.

— վիրմէք. բաւել. suffire.

— վիրիչի. բաւական. suffisant.

Էլ, գ. օտար. այլ. étranger, autrui.

Էլա կէօզլիւ, գ. (աչքը մավի.) (կապուտակ.) ծաւէ. aux yeux d'un bleu clair.

Էլ-ան, ա. (պու ան. պու վախթ.) արդ. այժմ. maintenant, à présent.

Էլզամ, ա. յգ. լըզամ, եղ։

Էլ-գասըլ, ա. (հասըլը քէլամ. քէլամըն մուխթասարը.) կարճ բանիւ. մի խօսքով. bref, en un mot, somme toute.

Էլէաֆ, ա. յգ. լիֆ, եղ։

Էլէեղ, ա. (ալէֆ լայըգ.) պատշաճագոյն. արժանաւորագոյն. plus convenable, plus digne.

Էլէէթ, ա. արժանաւորագոյն. plus digne.

Էլէէա, ա. աներկիւղ. երահամարձակ. քաջ. intrépide, hardi, résolu, brave.

Էլ-եէվմ, ա. (պու կիւն.) այսօր. aujourd'hui.

Էլզէմ, ա. (զիտատէ լազըմ.) կա-րեւորագոյն. plus nécessaire.

Էլէզզ, ա. (զիտատէ լէզիզ.) քա-ղցրահամ, համեղ. plus délicieux, savoureux.

Էլէյիմ սաղմա, գ. (Ծիրանի գօտի.) աղեղն երկնից. arc-en-ciel.

Էլէմ, ա. եզ. ալամ, յգ. ցաւ. նեղութիւն. տառապանք. անձկու-թիւն. հոգք. տրտմութիւն. douleur, affliction, chagrin, anxiété, souci, tristesse.

— չէքմէք. տառապիլ. avoir du chagrin.

— վէրմ. էթ. տառապեցընել. faire de la peine à qn., peiner qn.. causer du chagrin à qn.

Էլ-էման, ա. թողութիւն. շնորհք. ներել թողութեան. 2. ապահովութիւն. 3. յէ տէր. quartier, grâce, pardon; 2. sûreté; 3. grâce! pardon!

Էլէճէ, գ. նաւորդ. dévidoir.

Էլէմ-զէտէ, ա. վշտահար. affligé.

— օլ. վշտանալ. տառապիլ. souffrir, avoir du chagrin.

Էլէմէք, գ. մաղել. խարբալել. tamiser, cribler.

Էլէվ, ա. եզ. ալա. յգ. պարգեւ. նուէր. don, présent.

Էլէտտ, ա. կռուարար. խիստ յամառ. querelleur, très-entêté.

Էլէք, գ. մաղ. նեհայր. խարբալ. tamis, crible.

Էլթաֆ, ա. յգ. լութֆ. տե՛ս

Էլթաֆ, ա. (զիտատէ լաթիֆ.) խիստ քաղցր. բարեբար. très-bénin, gracieux.

Էլթի, գ. ներ. (կնոջ երկուց եղբարց.) belle-soeur.

Էլիմ, ա. դժնդակ. ցաւալի. qui fait de la peine, douloureux.

Էլիպպա, ա. յգ. լէպիպ, տե՛ս

Էլիֆ, ա. առաջին նշանագիր օսմանացւոց. 2. նշանակ 1 թուոյ. la première lettre de l'alphabet ottoman; 2. marque du nombre 1.

— պէ (սիւլիւպէլէսի). (այբբենա-րան.) գիրք աշակերտաց. abécédaire.

Էլիֆ, ա. ընտելացեալ. ընկեր. 2. ընտել. familier, compagnon; 2. accoutumé.

Էլլէմէք, գ. հպել. շօշափել ձեռօք. toucher avec la main, porter la main sur.

Էլլէշմէք, գ. կռուել. en venir aux mains.

Էլլի, գ. յիսուն. cinquante.

Էլլինճի, գ. յիսներորդ. cinquantième.

Էլլիշէր, գ. յիսուն յիսուն. cinquante à chacun.

Էլ-հագգ, ա. (վագը՛ա. ֆի-լ-վագը. տօղրուսու շու տուր քի.) ճշմարտիւ. իրօք. vraiment, véritablement, réellement, en effet.

Էլ-հալ, ա. (շիմտի.) այժմ. այժմիկ. à présent, actuellement.

Էլ-հալէթիւ-հազըր-հի, ա. այժմ. a présent, maintenant.

Էլ-հասըլ, ա. (Կէրէլաղէա). մի-ով բանիւ ասել. bref, en un mot.

Էլհան, ա. յգ. լահն, տե՛ս

Էլհանն, ա. մտացի. intelligent.

Էլղազ, ա. յգ. լուղզ, տե՛ս

Էլ-ղարազ, ա. (հասըլը քէ-լամ. քէլամտան մուրատ օլան շու տուր քի) (Կէրէլաղէա). ելոյ բանիցս. enfin, le but du discours est que…

Էլճէպր, ա. գրահաշիւ. algèbre.

Էլճիմէ(թ), ա. յգ. լիճամ, տե՛ս

Էլմա, գ. խնձոր. pomme.

— աղաճը, խնձորի. pommier.

Եէր — սը. գետնախնձոր. pomme de terre.

Էլմաս, գ. ադամանդ. diamant.

Էլչի, գ. (սէֆիր.) դեսպան. ambassadeur.

Էլչիլիք, գ. (սէֆարէթ.) դես-պանութիւն. ambassade.

Էլպ, պ. քաջ. ամուր. քաջա-սիրտ. brave, fort, courageux, vaillant.

Էլ-պագը-էս-սէլամ, } ա. (է
Էլ-պագը-էտ-տուա, } վերջ-նամասնութեան) ողջ լերուք. (au reste, la prière), adieu.

Էլպան, ա. յգ. լէպէն, տե՛ս

Էլպապ, ա. յգ. լիւպ, տե՛ս

Էլպասէ, ա. յգ. լիպաս, տե՛ս

Էլպէթ, Էլպէթթէ, Էլպէթան, } ա. (Հէլպէթ, ա.) (Թէրէտտիւտա մէ րիճ'աթ ղայրը իհթիմալ զարագ.) հարկաւ. անշուշտ. ապաքէն յայտնապէս. certes, certainement, sans doute.

Էլպիսէ(թ.) ա. յգ. լիպաս, եղ.

Էլսինա, ա. յգ. լիսան, եղ.

Էլսէն, ա. ճարտարախօսն. éloquent.

Էլսինէ(թ), Էլսիւն, } ա. յգ. լիսան, եղ.

Էլվահ, ա. յգ. լէվհ, եղ.

Էլվան, ա. յգ. լէվն, եղ.

Էլվիյէ(թ), ա. յգ. լիվա, եղ.

Էլտիվէն, գ. (Ձեռանոց. թաթ-ման.) ձեռնոց. gant.

Էլփազէ..., ա. տե՛ս Եէլ-փազէ...:

Էլքէն, ա. (փէլթէքը.) թոթով. bègue.

Էլքէն-քիւն, գ. որ տայ թոթովիլ. որ դադարեցուցանէ. qui cause du bégaiement, qui fait taire.

Էլ-քէօհլ, ա. բարկ օղի ոգեայ. alcool.

Էլքիմիա, ա. ոսկեփոխութիւն. alchimie.

Էլֆ, ա. եղ. ալաֆ, ուլուֆ, յգ. հազար. mille.

Էլֆազ, ա. յգ. լաֆզ, եղ.

Էլֆաֆ, ա. (յգ. լէֆֆ, եղ.) ամբոխ մարդկան. un mélange de toute sorte de gens, ramassis de gens.

Էկ... տե՛ս էյ...:

Էկէր, դ. (էյէր, ա.) եթէ. 2. թէպէտ եւ. 3. թէպէտ... թէպէտ. si; 2. quoique, bien que; 3. soit, tant... que.

Էկէր-չի, դ. (Հէր նէգատար լըրա. վագը՝ա. ֆի-ւ-վագը.) թէպէտ եւ. quoique, bien que.

Էհէմմ, ա. (զիյատէ մուհիմմ.) կարեւորագոյն. très-nécessaire, de la plus haute importance.

Էհէմմիյէթ, ա. կարեւորութիւն. importance.

— վէրմէք. ծանրակշռել, կարեւորութիւն համարել. mettre, attacher de l'importance à qc.

Էհիլլէ(թ), ա. յգ. հիլալ, եղ.

Էհլ, ա. յաջողակ. ճարտար. 2. օժտեալ. 3. եղ. ահալի, յգ. բնակիչ. 4. գ. այր. կին. habile, capable; 2. doué, possesseur; 3. habitant; 4. époux, épouse.

Է'հլի ըրզ. (ըրզ էհլի). այր պատուական. honnête homme.

Է'հլի հիւնէր. արուեստագէտ. artiste.

Է'հլի պէլտէ. քաղաքացի. citoyen.

Է'հլի պէյթ. կին. femme, épouse.

Է'հլի վուգուֆ. տեղեակ. հմուտ. connaisseur et instruit d'une chose.

Էհլ ու 'ըյալիլէ. կնաւ եւ որդւովք եւ ամենայն ընտանեօք. avec femme, enfants et toute sa maison.

Էհլի(յ), ա. ընտանի. գեօն. domestique, privé.

Էհլիյէթ(թ), ա. ճարտարութիւն. յաջողակութիւն. 2. Հնարագիտութիւն. փորձառութիւն. habileté, capacité; 2. moyen, expérience.

Էհվա, ա. յգ. հէվա, եղ.

Էհվա, ա. (զիյատէ հէվի.) եւս ցանկալի. եւս սիրելի. plus désiré et plus cher à qn..

Էհվալ, ա. յգ. հէվլ, եղ.

Էհվէն, ա. (զիյատէ հէյյին.) դիւրագոյն. թեթեւագոյն. 2. դոյզն. չնչին. plus facile, plus léger; 2. de peu d'importance, futile.

Էհրամ, ա. յգ. (Հէրէմ, եղ.) բուրգունք. 2. մբ. պիրամիտ (Յն.). 3. տե՛ս Իհրամ. Pyramides d'Égypte; 2. pyramide.

Էճազիրէ(թ), ա. յգ. ճէզիրէ(թ), եղ. 3:

Էճանիպ, ա. յգ. էճնէպի(յ), եղ. 2. խնամական ազգականք. les collatéraux.

Էճյալ, ա. յգ. ճիյլ, եղ.

Էճնաս, ա. յգ. ճինս, եղ.

Էճյաֆ, ա. յգ. ճիյֆէ(թ), եղ.

Էճզա, ա. յգ. ճիւզ, եղ. մասունք. փոքրիկ մասունք. 2. գ. նիւթք դեղոց. parties, parcelles; 2. drogues.

Էճզալ, ա. յգ. ճիզլ, եղ.

Էճզաճը, գ. դեղավաճառ. pharmacien.

Էճզաճըլըգ. թ. դեղագործատութիւն. pharmacie.

Էճզէմ, ա. ձեռնատ. manchot, estropié de la main.

Էճզէմ, ա. քթատ. estropié du nez.

Էճէլ, ա. եզ. աճալ, յգ. ժամ. ժամանակեալ ժամ. 2. ժամանակակէտ. 3. օրհասն. մահ. terme, temps préfix; 2. terme, temps préfix d'un payement, échéance; 3. terme de la vie, mort, heure de la mort fixée d'avance et inévitable.

Էճէլլ, ա. (գերադրական ճէլիլ.) Աւագագոյն. եւս նշանաւոր. եւս հռչակաւոր. plus grand, plus insigne, plus illustre.

Էճէմէ(թ), ա. եզ. աճամ, իճամ, յգ. անտառ թանձրախիտ. 2. մորի առիւծու. fourré; 2. repaire d'un lion.

Էճիլ, ա. որ յապաղէ. Թողուցեալ ժամանակի. 2. Թողեալ այլում ժամանակի. qui diffère, ajourne; 2. différé, ajourné.

Էճիլլէ(թ), ա. յգ. ճէլիլ, եզ. արք հռչակաւորք. grands hommes, hommes glorieux.

Էճիլլա, ա. յգ. էճլա, եզ.

Էճիննէ(թ), ա. յգ. ճէնին, եզ.

Էճիննի, ա. այս. démon.

Էճիր, ա. վարձկան. mercenaire.

Էճլ, ա. պատճառք. cause, raison.

Մի էճլի… } վասն. à cause de…,
Մին էճլի… } pour.

Մին էճլի զալիք.} վասն այսորիկ.
Պու — անէն. } à cause de cela, pour cela.

(Խըլէտրի) — անէն. զի (արար). parce qu'(il a fait).

Էճլա, ա. (գերադրական ճէլի.) եզ. էճիլլա, յգ. եւս փայլուն. պայծառագոյն. plus resplendissant, plus brillant.

Էճլատ, ա. յգ. ճիլտ, եզ.

Էճլաֆ, ա. յգ. ճիլֆ, եզ.

Էճհէլ, ա. (գերադրական ճահիլ.) տգիտագոյն. plus ignorant.

Էճհիւզ, ա. յգ. ճիհազ, եզ.

Էճմալ, ա. յգ. ճէմէլ, եզ.

Էճմատ, ա. յգ. ճիւմիւտ, ճիւմտ, եզ.

Էճմէլ, ա. (գերադրական ճէմիլ.) գեղեցկագոյն. plus beau.

Էճնապ, ա. յգ. ճէնապ, եզ.

Էճնաս, ա. յգ. ճինս, եզ. 2. ազգի ազգի. toutes sortes de…

Էճնատ, ա. յգ. ճիւնտ, եզ.

Էճնէպի(յ), ա. եզ. էճանիպ, յգ. օտարական. étranger.

Էճնէպիյէթ(թ), ա. (եապանճըլըգ. ալըշմամըշլըգ.) օտարութիւն. état de l'étranger.

Էճնիհէ(թ), ա. յգ. ճէնահ, եզ.

Էճպալ, ա. յգ. ճէպէլ, եզ.

Էճսամ, ա. յգ. ճիսմ, եզ.

Էճսատ, ա. յգ. ճէսէտ, եզ.

Էճսէմ, ա. (գերադրական ճէսիմ.) Աւագագոյն. եւս մարմնեղ. plus grand, plus gros, plus corpulent.

Էճվազ, ա. յգ. ճէվզ, եզ. 2.

Էճվամ, ա. յգ. ճամ, եզ. 2.

Էճվատ, ա. յգ. ճէվատ, եզ. 1.

Էճվար, ա. յգ. ճար, եզ.

Էճվէպ, ա. պատշաճագոյն. plus convenable.

Էճվէտ, ա. (գերադրական ճէվատ.) եւս Առատաձեռն. ազնուական. plus généreux, plus excellent.

Էճվէֆ, ա. փորային. փորաւոր. 2. (այնիւլ-ֆիիլի եէ եախօտ վավ հարֆընտան իպարէթ օլան.) Բայ՝ որոյ երկրորդ գիրն է եէ կամ վավ. concave, creux; 2. verbe dont la seconde radicale est un vav ou un ïé.

Էճվիպէ(թ), ա. յգ. ճէվապ, եզ.

Էճտաս. ա. յգ. ճէտէս, եզ.

Էճտատ, ա. յգ. ճէտտ, եզ.

Էճր, ա. եզ. աճար, իւճուր, յգ. Թոշակ. վարձք. 2. վարձք. հատուցումն. 3. վարձ տան. salaire, solde; 2. récompense; 3. loyer.
— էթ. վէրմ. տալ զվարձն. récompenser, payer la solde, le loyer.

Էճրազ, ա. թ. ճիւրզ, եզ.

Էճրահ, ա. յգ. ճիւրհ, եզ.

Էճրամ, ա. յգ. ճիրմ, եզ. 2. երկնաւոր մարմինք. les corps célestes.

Էճրաս, ա. յգ. ճէրէս, եզ.

Էճրէտ, ա. (Տազլագ.) կունդ. մազթափեալ. chauve, pelé.

Էճֆան, ա. յգ. ճէֆն, իղ։

Էմ. գ. դեղ. դարման. remède.
— էթ. դարման մատուցանել. apporter (du) remède, remédier.

Էմ'ա, ա. յգ. մի'ա, իղ։

Էմալիքէ(թ), ա. յգ. մէմլուք, իղ։

Էմաճիտ, ա. յգ. էմճէտ, իղ։

Էման. ա. ապահովութիւն. անկասկածութիւն. 2. անկեղծութիւն. ուղղամտութիւն. 3. թաղութիւն. պաշտպանութիւն. 4. դաշն. 5. Գիր ապահովութեան. sûreté, sécurité; 2. bonne foi, sincérité; 3. quartier, protection; 4. pacte, traité qui confère la sécurité; 5. sauf-conduit.

Էմանէթ, ա. աւանդ. 2. ապահովութիւն. dépôt; 2. sûreté.
— գօմագ. աւանդ դնել. mettre en dépôt.
Շէհր — ի. քաղաքապետութիւն. édilité, [en dépôt.

Էմանէթէն, ա. իբրեւ աւանդ.

Էմանէթ-տար, գ. աւանդապահ. dépositaire.

Էմանի, ա. յգ. ումնիյէ(թ), իղ։

Էմասիլ, ա. յգ. էմսէլ, իղ. ազնուականք. les grands, les principaux personnages.

Էմարէ(թ), ա. նշան. ազդանշան. նշանակ. signe, signal, marque.

Էմարիա, ա. յգ. էմիրէա, իղ։

Էմաքին, ա. յգ. մէքեան, իղ։

Էմեալ, ա. յգ. մի(յ)լ, իղ։

Էմեէլ, ա. (գերադրական մայիլ.) հակամէտ. յօժարամէտ. plus porté à qc., disposé à qc.

Էմզա, ա. եւս ազդոյ, թափանցիկ. plus pénétrant, plus efficace.

Էմզէմէք, գ. ծծել. դիել. sucer. téter.

Էմզիճէ(թ), ա. յգ. միզաճ, իղ. 1։

Էմզիրմէք, գ. դիեցուցանել. կաթն կթել. allaiter, donner le sein à.., donner à teter.

Էմզիք, գ. պտուկն ստեանց. 2. բերան ամանի. mamelon, bout de sein, bout; 2. bec d'une aiguière.

Էմէլ, ա. իղ. ամալ, յգ. յոյս. ակնկալութիւն. espérance, espoir.

Էմէտ, ա. վախճան կենաց. 2. նպատակ. 3. ժամանակ. դար. fin, terme de la vie; 2. but; 3. temps, âge.

Էմէդդ, ա. (գերադրական մէդիդ.) երկայնագոյն. plus long.

Էմէրր, ա. (գերադրական մուրր.) դառնագոյն. plus amer.

Էմէք, գ. աշխատութիւն. վաստակ. travail, fatigue.
— չէքմէք. վաստակել. աշխատ ընել. fatiguer, travailler.

Էմէքլէմէք, գ. աշխատ ընել. travailler.

Էմէք-տար, գ. աշխատասէր. 2. հինօրեայ. ծառայ. վաստակաւոր. laborieux; 2. vétéran, ancien serviteur.

Էմթաար, ա. յգ. մաթաար, իղ։

Էմթիա, ա. (յգ. մաթաա', իղ.) վաճառք. ապրանք. նպարք. marchandises, denrées.

Էմին, ա. ապահով. 2. հաւատարիմ. 3. իղ. ումէնա, յգ. վերակացու. տեսուչ sûr; 2. fidèle; 3. inspecteur, intendant.
Սանտըգ — ի. արկղապետ. caissier.

Էմինի, գ. } տեսչութիւն.
Էմինլիք, գ. } 2. անկասկածութիւն. ապահովութիւն. intendance, charge d'intendant; 2. sûreté, sécurité.

Էմիլմէք, գ. դիել. teter.

Էմիր, ա. ար. իղ. ումէրա, յգ. էմիրէ(թ), էգ. պետ. հրամանատար իշխան. 2. զաւակ Մահմետեայ. (émir,) chef, commandant; 2. titre que portent les princes descendants de Mahomet par les femmes. [ce du drapeau.

Էմիրի'ալէմ. իշխան դրօշու. prin-

Էմիրի ախօր. (միրի ախօր.) (իմրախօր, միրախօր. ռ.) ախոռապետ. grand-écuyer.

Էմիրիւ-լ-իւմէրա. (պէյլէրպէյի. միրի միրան.) կուսակալ. gouverneur d'une grande province.

Էմիրիւ-լ-ճուեուշ. (սէրասքէր.) սպարապետ. général en chef.

Էմիրիւ-լ-հաճճ. առաջնորդ ուխտաւորութեան ի Մեքքէ. commandant de l'escorte qui accompagne les pèlerins de la Mecque.

Եմիրիւլ-մումինին. գլուխ հաւատացելոց. chef des croyants.

Եմիրանէ. դ. իշխանական. 2. իշխանաբար. princier, de prince; 2. en prince.

Եմիր-զադէ, } դ. իշխանորդի.
Եմիր-զատէ, } fils d'émir.

Եմիրէ(թ), ա. էգ. Եմիր, ար. իշխանուհի. princesse, femme d'émir.

Եմլաք, ա. յգ. միլք, միւլք, եզ:

Եմլէս, ա. յղկեալ. ողորկ. լպիրծ. lisse, uni, poli, glissant.

Եմհագ, ա. աղօտ սպիտակ. blanc mat.

Եմճատ, ա. յգ. մեճիտ, եզ:

Եմճէտ, ա. (զինեալ մեճիտ.) եզ. Եմաճիտ, յգ. Առաւել հռչակաւոր. plus illustre, plus glorieux.

Եմճէք, թ. ստինք. mamelle, teton.

Եմմա, ա. տես Ամմա:

Եմմա-պա'դ, ա. (իմանալ անուանէն սօնրա կէլէլիմ իչինտէ.) արդ պահանջուածոց նախադրութեան. après le préambule nécessaire.

Եմմարէ, ա. էգ. (Եմմար, ար.) իբր հակամէտ. plus penchée.

Նէֆսի Եմմարէ. ցանկութիւն. concupiscence.

Եմճէք, թ. ծծել. sucer.

Եմնա', ա. պատնեալ շատ ամրացեալ. անմատչելի. plus retranché, inexpugnable, inaccessible.

Եմպազ, դ. (օրթագ. շէրիք.) ընկեր. associé.

Եմպան, } դ. (թագարճըգ.)
Եմպանէ, } պարկ. շալակ. sac, bissac.

Եմպան-չէ, դ. պարկ, շալակ փոքր. petit sac, bissac.

Եմսիլէ, ա. յգ. նէսիլ(յ), եզ:

Եմպուհ, դ. բազմութիւն. 2. բազմ. յաճախ. multitude; 2. nombreux, beaucoup.

Եմպուպ, } ա. (գամըշ. պօ-
Եմպուպէ(թ), } ղումու.) ծնկան եղեգան. noeud d'un roseau.

Եմսալ. ա. յգ. միսլ, եզ. 2. մէսէլ. եզ. 3. մթ. նախանց կարծիք. préjugé, précédent.

Եմսար, ա. յգ. միսր, եզ:

Եմսէլ, ա. նմանագոյն. 2. եզ. Էմսալ, յգ. Մէծ գովելի անուանի, հռչակաւոր. plus semblable; 2. très-louable, fameux, excellent.

Եմսիլէ(թ), ա. յգ. միսալ, եզ. 2. օրինակ (քերականութեան). paradigmes.

Եմսուլէ(թ), ա. (բանք, առակ) ասել է զոր օրինակի առնուլ. exemple, ce qui est cité comme exemple.

Եմվաթ, ա. յգ. մեյթ, եզ. 2. երկիր անմշակ. terres incultes.

Եմվալ, ա. յգ. մալ, եզ.

Եմվաճ, ա. յգ. մէվճ, եզ:

Եմվահ, ա. յգ. մա, եզ:

Եմահրիմէք, թ. տես Եմզիրիմէք:

Եմր, ա. եզ. Էվամիր, յգ. հրաման. պատուէր. 2. հրովարտակ, հրաման արձակ. 3. եզ. ումուր, յգ. իր. գործ. ordre, commandement; 2. édit, ordonnance, décret; 3. chose, affaire.

— էթ. հրամայել. ordonner.

Եօլ —ի. անցաթուղթ. passe-port.

Եմրի հազըր. հրամայական. 2. երկրորդ դէմք հրամայականի. impératif; 2. seconde personne de l'impératif.

Եմրի զաիպ. երրորդ դէմք հրամայականի. troisième personne de l'impératif.

Եմրատ, ա. յգ. մարատ, եզ:

Եմրէտ, ա. եզ. Էմարիտ, յգ. պատանի անմօրուս. jeune homme imberbe.

Եմր-նամէ, դ. հրամանագիր. patente.

Եմրուս, դ. տես Արմուս:

Եմքէն, ա. (մումքին օլմագ.) հնար է. il est possible.

Մէհմա-էմքէն. (միւմքին օլապիլտիկի գադար) քան կարի. autant qu'il sera possible.

Եմքինէ(թ), ա. յգ. մէքեան, եզ:

Եյ, դ. ով. ահա. լուր. o! eh! écoutez!

Եյեամ, ա. յգ. եէվմ, եզ. 2. մթ. ժամ. եղանակ. espace de temps, saison.

Էյյէտա-լլահ, ա. (Ալլահ թա'ալա մուէյյէտս մէ մուհզբէմ ղըլսըն.) ամրացուսցէ Աստուած. Աստուած օգնական. que Dieu rende fort! que Dieu aide, assiste!

Էյզէն, ա. (եինէ. տախի. քէզա. քէզալիք.) նոյնպէս. ըստ նմին օրինակի. 2. դարձեալ. aussi, de même que; 2. encore, de nouveau.

Էյէ, գ. խարտոց. lime.

Էյէլէմէք, գ. խարտել. limer.

Էյէնթի, գ. (խարտուած. խարտոցուած). խարտուք. limaille.

Էյէր, ա. տես Էկէր։

Էյէր, գ. (սէրճ. զին.) թամբ. selle.

Էյէրլէմէք, գ. թամբել. seller.

Էյէրճի, գ. (սէրրաճ.) թամբագործ. sellier.

Էյթամ, ա. յգ. եէթիմ, եզ. 2.

Էյթի, գ. (էքշի. աճըմթըրագ.) թթու. խիստ. aigre, âcre, âpre.

— ատէմ. (թիւրշ-խույ.) այր դժնեայ. homme d'une humeur difficile.

— սէօզ. խօսք խայթ. mot piquant, parole piquante.

Էյթիլիք, գ. (աճըմսըլըգ.) թթու լինել, կծուութիւն. âcreté.

Էյթմէք, գ. ասել. dire.

Էյի, գ. (նիք. հէսէն.) բարի. լաւ. 2. բարւոք. լաւ. bon, beau; 2. bien.

Փէք (չօգ) —. խիստ լաւ. très-bien.

Էյիլէնմէք, } գ. (շիֆա պուլմագ.) լաւանալ.
Էյիլէշմէք, } առողջանալ. ապաքինել. devenir meilleur, aller mieux, se rétablir, recouvrer la santé.

Էյիլիք. գ. բարութիւն. bonté.

Էյիլմէք, գ. ծռել. հակել. 2. խոնարհել. se pencher, incliner; 2. se courber, plier.

Էյիճէ, գ.

Էյի —. լաւիկ. բաւական. 2. ըստ բաւականին. բաւականին. bien, assez bien; 2. passable(ment).

Էյիրմէք, գ. (ղազլ. իղզալ.) մանել. filer.

Էյլէմէք, գ. (թէվղիֆ.) արգելուլ. յամեցուցանել. retenir, retarder.

Էյլէմէք, գ. տես Իյլէմէք։

Էյլէնճէ, գ. զբօսանք. passe-temps, amusement.

Էյլէնմէք, գ. զբօսնուլ. 2. առկայ լինել, յամել. s'amuser, se divertir; 2. s'arrêter.

Էյլէնտիրմէք, գ. զբօսացուցանել. 2. արգիլել. յամեցուցանել. amuser qn.; 2. retenir, retarder qn.

Էյլէշմէք, գ. (տուրուպ արամ էթ.) հանգչել. se reposer.

Էյլիք. գ. բարիք. երախտիք. bonté, bienfait.

-- էթ. երախտիս առնել. faire du bien à qn.

— պիլմէզ. ապաշնորհ. ingrat.

— պիլմէք. ճանաչել երախտիս. շնորհակալ լինել. reconnaitre un bienfait.

Էյլիք-սար, գ. բարերար. bienfaisant.

Էյլուլ, ա. սեպտեմբեր. septembre.

Էյկ, } գ. (մըղղէլ.) իլ. fuseau.
Էյկի, }

Էյման, ա. յգ. եէմին, եզ. 2. 3. — 2. ար. (էյմա, իգ.) այրի. veuf.

Էյմէն, ա. (զիեատէ եէմին.) երանելի, բախտաւոր, յաջողեալ. plus heureux, fortuné, prospère.

Էյմէք, գ. ծռել. 2. կորացուցանել. 3. խոնարհեցուցանել. pencher, incliner; 2. courber, plier, ployer; 3. baisser.

Եիւզ —. ծռել դէմս. faire la grimace, témoigner son déplaisir.

Պաշ —. գլուխն խոնարհեցուցանել. 2. անձնուլ. incliner, courber la tête; 2. se courber devant qn., s'humilier sous la volonté d'un supérieur, plier sous la volonté d'un autre.

Պոյուն —. հպատակիլ. se soumettre à qn.

Էյմ պէյմ օլ, գ. հիանալ. s'ébahir.

Էյս, ա. անյոյս լինել. անյուսութիւն. désespérer; désespoir.

Էյսէր, ա. (զիեատէ եէսիր.) դիւրագոյն. plus facile.

Էյվահ, դ. վա՜հ. բա՜բէ. ah! hélas!

Էյվան, գ. արքայ ատենախօսութեան. 2. բարձր վերնատուն. salle d'audience; 2. belvédère.

Էյալի, ա. յգ. եէալ, եւ:

Էյալթրմէք, ն. ծռել. 2. խոնարհեցնել. faire pencher, incliner; 2. faire courber, plier.

Էյրէթի, ա. տե՛ս 'Արիյէթէն:
— վերմէք. փոխ տալ. prêter.

Էյրի, ն. (մա՛թուֆ.) ծռեալ. ծուռ. 2. (մուգավվէմէ.) կոր. 3. (նա-տօղրուլուգ.) խոտոր. խամախոր. 4. (նա-բասաթ.) յաջող. (de) en biais, oblique, incliné, penchant; 2. courbe; 3. oblique, qui manque de droiture, de franchise; 4. défavorable.

— պագմագ. (նազարը չաշմ ուքին.) խեթիւ հայել. regarder qn. de travers, de côté, de mauvais oeil.

— պիւյրիւ. ծամածռեալ. խամախոր. 2. (նա-հէմվար.) անհարթ. գերբուկ. tortu, sinueux; 2. inégal, raboteux.

— պիւյրիւլիւք. խամախորութիւն. խեղաթիւրութիւն. tortuosité, sinuosité. [courber, ployer.

Էյրի(ւ)թմէք, ն. ծռել. plier, Եիւզ —. ծռել դէմս. faire la grimace.

Էյրիլիք, ն. ծռութիւն. ծռութիւն. թիւրութիւն. 2. կորութիւն. biais, position inclinée, direction oblique; obliquité; 2. courbure.

Էյրիլմէք, ն. խոնարհիլ. ծռել. (se) courber, plier.

Էյրիճէ, ն. (պալդըր ախիլլիի.) Ներէս բարձից. tendon d'Achille.
— օթու. մեղրածաղ. mélilot.

Էյրիմ, ն. թաղիք թամբի. feutre qui est sous la selle turque.

Էն (եիւքսէք), ն. խոր (բարձր). très-(haut), le plus (haut).

Էն, ն. ('արզ. փէհնէ.) լայնութիւն. largeur.

— ի սօնու. (նիհայէթիւ-լ-էմր.) ապա, հուսկ աւարտ. au bout du compte, après tout.

Էնա, ա. յգ. ինվ, եւ:

Էնաթ, ա. քաղցրաբարոյութիւն. զգածութիւն. douceur de caractère, tenue grave et décente.

Էնամիլ, ա. յգ. ինմիլ, եւ:

Էնամ, ա. յգ. (նաաս.) մարդիկ. մարդկային. 2. արարածք. hommes, genre humain; 2. créatures.

Էն'ամ, ա. (յգ. նէ'ամ, եւ.) արջառ. խաշինք. bestiaux.

Էնամիլ, ա. յգ. էնմիլէ(թ), եւ:

Էնանիյէթ(թ), ա. (պէնլիք. խօդ-պինլիք.) անձնասիրութիւն. մաքրահաւանութիւն. ամբարտաւանութիւն. égoïsme, présomption, arrogance.

Էնար, ն. (նար.) նուռն. pomme de grenade.
— աղաճը. նռնենի. grenadier.

Էնար-ալլահու, ա. (Ալլահ թա'ալա միւնէվվէր գըլսըն.) լուսաւոր արասցէ Տէր. que Dieu illumine!

Էնարիսթան, գ. պարտէզ նռնենեաց. jardin de grenades.

Էնգալ, ա. յգ. նըգլ, եւ:

Էնգաս, ա. (զիեատէ նագըս.) առաւել թերի, պակաս. plus défectueux, imparfait, incomplet.

Էնգար, ա. յգ. նագր, եւ:

Էնէմէք, ն. մաքրել. ներքել. châtrer.

Էնէնմէք, ն. մաքրիլ. ներքիլ. être châtré.

Էնէք, ն. (չէնէ.) կզակ. menton.
— աղաճը. գանգառաւանդ. mors.

Էնթամի, ն. տես Անթամի:

Էնի, ա. գեղեցիկ. աղէկ. beau, bon, joli.

Էնի-դօլու, ն. հանգստաբար. հանգիստ. à l'aise.

Էնին, ա. հեծութիւն. gémissement.

Էնիշ, ն. վար է երթալ. վար է թաւալ. descente, pente, penchant.

Էնիշթէ, ն. քեռայր. beau-frère, (mari de la soeur).

Էնիշլի, ն. վար է թեք. penchant.

Էնիս, ա. ընտանի. մտերիմ. familier, ami intime.

Էնիւլ Էնիւլ, ն. քաղէլ. հեզիկ. peu à peu, tout doucement.

Էնիկ, ն. ձագ. կորիւն. petit. Գուրտ — ձի. գայլու կորիւն. louveteau.

քէօփէկ — ձագ. (լակոտ) շնիկ petit chien.

Էնիքլէմէք, բ. ձագ հանել. mettre bas.

Էնլի, ա. ('արիւ. փէհին.) լայն. large.

Էնլի, ա. թուխ. արևառկեալ. brun, basané.

Էն(լի)լէ(թ)մէք, բ. լայնել. élargir.

Էն(լի)լէնմէք, } բ. լայնիլ. s'élargir, devenir
Էն(լի)լէշմէք, } plus large.

Էն(լի)լիք, բ. լայնութիւն. largeur.

Էնկէլ, ա. արգել. խափան. կըշիռ. empêchement, obstacle, difficulté.

Էնկէրէք (էքրէնէք), բ. իժ. vipère.

Էնկիզ, գ. է հրդ.... յարոյց... արկան... առաջ. qui excite, produit.

Ֆիթնէ-էնկիզ. խռովարար. émeutier, séditieux.

Էնկին, բ. ընդարձակ. 2. (ամէնիս ալիքներ.) ծովակողմ. խորք. vaste; 2. le large; haute mer, pleine mer.

— է ուրմագ (ամալմագ. աչըլմագ.). խորանալ ի խորս. prendre le large.

Էնկինար. կանկառ. artichaut.

Էնկիւշթ, գ. մատն. doigt.

Էնկիւշթէրի, գ. մատանի. bague, anneau.

Էնկիւպին, գ. մեղր. miel.

Էնկիւր, գ. խաղող. raisin.

Էնկիւրէք, գ. խաղողիկ. petit raisin.

Էնկիւրէկի չէշմ. բիբ. prunelle (de l'oeil).

Էնհա, ա. յգ. նահ, եղ. 1:

Էնհար, ա. յգ. նէհր, եղ:

Էնճամ, ա. վախճան. կատարումն. արդիւնք. հետեւանք. 2. կազմէ ի կազմել ածականս. fin, accomplissement, résultat, conclusion; 2. sert à former des adjectifs.

Զաֆէր-էնճամ. յաղթական. victorieux.

Սէ'ատէթ-էնճամ. երանելի երջանիկ. heureux.

Էնճամի քեար. հանդէպ յետոյ. ապա արդէն. finalement, enfin.

— ա վարմագ օլ.) ի վերջ հասանել.
— ա պուլմագ. } կատարիլ. se terminer, être achevé, en finir avec....

— վիրմէք. ի վերջ հանել. կատարել. terminer, finir.

Էնճամ, ա. յգ. նէճմ, եղ:

Էնճում, ա. յգ. նէճմ, եղ:

Էնճիւմ, ա. յգ. նէճմ, եղ:

Էնճիւմէն, ա. ժողով. ախումբ. ընկերութիւն. 2. խնճոյք. խրախճան. assemblée, réunion, société, compagnie; 2. grand repas, banquet.

Էնմէք, բ. իջանել. 2. ցածնալ. նուաղիլ. descendre; 2. s'adoucir, s'apaiser.

Էնմիլէ(թ), ա. եղ. էնամիլ, յգ. ծայր մատին. 2. մատն. bout du doigt; 2. doigt.

Էնմուզէճ, } գ. օրինակ. modèle.
Էնմուտէճ, }

Էնվալ, ա. յգ. նէվլ, եղ:

Էնվաա, ա. յգ. նէվ'ի, եղ. 2. լոգարիթմք. logarithmes.

Էնվար, ա. յգ. նուր, եղ:

Էնվար, ա. յգ. նաւր. 2. նաւրէթ. 3. նաւր, եղ:

Էնսաֆ, ա. յգ. նըսֆ, եղ:

Էնսաֆ, ա. առա արդար, ընդրու. plus juste, plus équitable, plus discret.

Էնսէ, բ. տես Էբսէ:

Էնսիզ, բ. նեղ. անձուկ. étroit.

Էնսիպա, ա. յգ. նէսիպ. եղ. 1:

Էնվա', ա. յգ. նէվ', եղ. 2. ազգի ազգի. զանազան. divers, toutes sortes de...

Էնվար, ա. յգ. նուր, եղ:

Էնվէր, ա. (գերադր. ծուէրմէր.) լուսաւորագոյն. plus brillant, plus éclatant.

Էնտազ, գ. է թըր. ..արկա. ..յեց. en cp. qui jette, tire, lance.

Թիր-էնտազ. նետաձիգ. archer.

Նիգեահ-էնտազ. որ հայի. qui jette un regard.

Տէհշէթ-էնտազ. ահարկու. effrayant.

Էնտազէ, գ. կանգուն. 2. չափ. aune; 2. mesure.

Էնտազէլիք, բ. կանգնաչափ. 2. մին կէս կանգնոյ. une aune d'une

étoffe quelconque; 2. valeur ou prix d'une aune.

Ընտաձգեան, ա. որ ձգէ, արձակէ. qui tire, jette, lance.

Ընտաձգ, ա. ձգումն. արձակումն. jet, trait, action de lancer.

Ընտախութ (եթ.), ա. ձգել. արձակել. ընկենուլ jeter, lancer.

Ընտամ, ա. հասակ. մեծութիւն. մարմին. 2. համեմատութիւն. գեղեցկութիւն. stature, taille, corps; 2. belle proportion.

Ընտամիլ, ա. վայելչական. բարեձեւ. bien proportionné.

Ընտաստ, ա. յգ. նիստ, եւ:

Ընտեր, դ. ի մէջ. ի ներքոյ. dans, dedans.

Ընտեր, ա. (գիտական նախնի.) եւս դժուարագոյն. plus rare.

Ընտերուն, դ. ներքին կողմ. ներքնակողմ. 2. կանանոց. dedans, l'intérieur; 2. gynécée, appartement des femmes.

— ապարանքը. ներքինապետք. chambellans.

Ընտերունք Հիւմայուն. ներքին թագաւորական արքունի ապարանքներ. les appartements intérieurs du palais impérial.

Ընտերուտ, ա. դրուագել, ոսկեզօծել (ասկոլ ...). զարդարել. incrustation, revêtement, dorure, décoration.

Ընտեր, ա. սակաւ. սակաւ մ. փոքր իմն. peu, un peu, petit.

— պար. երբեմն. դժուար անգամ. quelquefois, rarement.

Ընտիրեն(թ), ա. յգ. նաւթ. Յ. — նեափ, եւ:

Ընտիլ, ա. ի բրդ. որ խորհի, մտածէ. en cp. qui pense, médite.

Բարի-ընտիլ. բարեխորհուրդ. bien pensant, bienveillant.

Յուր-ընտիլ. (հետապնդ.) կարող մտած qui porte ses vues plus haut, perspicace.

Ընտիլն, ա. խորհուրդ. մտածութիւն. 2. երկիւղ. հոգք. դառնութիւն. pensée, considération; 2. crainte, sollicitude, chagrin.

— եթ. մտածել. նկատել. 2. դառնանալ. հոգալ. կասկածել. penser, considérer; 2. s'affliger, se soucier, craindre.

Ընտիլելեմք, դ. մտախոհ լինել. 2. հոգալ. être pensif; 2. se soucier.

Ընտիլեղ, դ. | մտախոհ. հո-
Ընտիլե-մեռ, ա. | գեմ. տրտմած.
Ընտիլե-նաք, ա. | pensif, triste.

Ընտիլեալ, ա. խորհեալ. մտածեալ. pensé, médité.

Ընտիլմէք, դ. իջուցանել. 2. նուազեցուցանել. ցածուցանել. faire descendre; 2. diminuer, baisser.

Ընտուղ, ա. որ շահի, ստանայ. 2. ի բրդ. որ ժողովէ. qui gagne, acquiert; 2. en cp. qui amasse. (Հեղի) զուլմթ-ընտուղ. աղջամուղջ (գիշեր). (nuit) sombre.

Ընտուղ (օթու), դ. կղմախ. aunée.

Ընտուխթէ, ա. շահեալ. ստացեալ. gagné, acquis.

Ընտուհ, ա. նեղութիւն. վիշտ. ցաւ. տառապանք. տրտմութիւն. affliction, douleur, chagrin, tristesse.

Ընտուհ-կին, | ա. ցաւագին.
Ընտուհ-նաք, | տառապեալ. տրտմեալ. affligé, attristé.

Ընտուտ, ա. ի բրդ. դրուագեալ. օծեալ. en cp. incrusté, revêtu.

Զեր-ընտուտ. ոսկեզօծ. incrusté d'or, doré.

Ընտուտան, ա. դրուագեալ. պատեալ. incrusté, couvert.

Ընքեր, ա. (գիտական միւնքեր.) եւս անհաճոյ. նորանշան. անլուր. plus désagréable, étonnant, inouï.

Ընքիհա(թ), ա. յգ. նիքեհ, եւ:

Ըն(ն)քաեր, դ. (մխամար. մեխ.) (ժամ.) բեւեռ. clou.

Ընփ, ա. անուն. քիթ. nez.

Ընփա', ա. (գիտական նափի). եւս շահաւէտ. plus utile.

Ընփալ, ա. յգ. նեփել, եւ:

Ընփաս, ա. յգ. նեփես. 2. նեփս, եւ.

Ընփար, ա. յգ. նեփեր, եւ.

Ընփես, ա. (գիտական նեփիս). պատուականագոյն. եւս ազնուագոյն, ընտիր. plus précieux, plus délicat, plus recherché.

Էնֆիյէ, փ. ընդուդել. tabac à priser.

— չէքմէք. ընդուդել առնուլ. priser du tabac.

Էշ, ա. (պիր չիֆթ չէյին հէր պիր թէքի.) մին է զուգից. 2. (դէվմ. չիֆթ.) զոյգ. 3. (միսլ. նազիր.) նման. 4. (րէֆիգ.) ընկեր. la moitié ou une partie de ce qui forme le (la) couple; 2. couple; 3. égal, pareil; 4. compagnon.

— էթ. զուգել. զոյգ կազմել. apparier, accoupler, appareiller.

— ի եօգ. անհամեմատ. անզուգական. incomparable.

Էշ, փ. տես Մէշիմէ(թ).

Էշ'ար, ա. յգ. շի'ր, եզ.

Էշամիմ, ա. յգ. էշէմ, եզ.

Էշաֆի, ա. յգ. շիֆա, եզ. 2.

Էշգար, ա. ալիկեր. թուխ կարմիր. 2. (ալ աթ.) ալիկեր ձի. alezan, alezan foncé; 2. cheval alezan.

Էշգիեա, ա. յգ. շագի(յ), եզ.

Էշգիեալըգ, փ. անօրէնութիւն. անկարգութիւն. ցոփութիւն. հարստահարութիւն. scélératesse, excès, libertinage, brigandage.

Էշիա, ա. (յգ. շէյ, եզ.) կայք. արդիւնք. կահ կարասի. վաճառք. effets, biens, meubles, marchandises.

Էշիա', ա. յգ. շի'ա(թ), եզ.

Էշիախ, ա. յգ. շէյխ, եզ.

Էշ(էլէ)մէք, փ. քորել հառաջ ղհող. gratter, remuer la terre avec ses ongles, avec le sabot.

Էշէճիք, փ. (էշէկ.) յաւանակ. petit âne, ânon.

Էշէմ, ա. եզ. էշամիմ, յգ. (զիեատէ չէամէթլի). եւս ապերջանիկ. չար. plus sinistre, fatal, funeste.

Էշէտտ, ա. (զիեատէ չէտիտ.) սաստկագոյն. կարծրագոյն. plus fort, plus violent, plus dur.

Էշ'էր, ա. (շու'ուր սահիպի.) հանճարեղ. միտոյի. ingénieux, intelligent.

Էշէրր, ա. (զիեատէ չէրիր.) չարագոյն. plus méchant.

Էշէք, փ. (հիմար. խար.) էշ. 2. ապուշ. անմիտ. âne; 2. sot, imbécile.

Լահանա — յի. կաղամբի կոճղ. trognon.

— արըսը. իշաղաց. frelon.

— սինէյի. բոռեխ. taon.

— պալըղը. ձողաձուկ. morue (fraiche).

Էշէքլէնմէք, փ. ապուշութիւն գործել. agir comme un âne.

Էշէքլիք, փ. (համագաթ.) (էշու-թիւն.) թմբրամտութիւն. ânerie, bêtise.

Էշէքճի, փ. (էշպան.) էշավար. 2. (կոպ. միրդ.) այր ապուշ. ânier; 2. homme grossier.

Էշի"է(թ). ա. յգ. շիւ'ա', եզ.

Էշիշմէ, փ. խառնք (անասնոց). accouplement.

Էշիտտա, ա. յգ. շէտիտ. եզ.

Էշիրրա, ա. յգ. շէրիր, եզ.

Էշիք, փ. ('աթէպէ. ասիթանէ.) սեմ. seuil.

Էշլէմէք, փ. զուգել. accoupler, apparier, appareiller.

Էշլէշմէք, փ. (գուշլար չիֆթ օլ.) զուգիլ. s'accoupler, s'apparier.

Էշխաս, ա. յգ. շախս, եզ.

Էշհա, ա. (զիեատէ չէհիյ.) առաւել ցանկալի. փափագելի. plus recherché, désiré.

Էշհատ, ա. յգ. շահիտ, եզ.

Էշհէպ, ա. (գըր. գըրճըլ.) ճանճ-կէն. ձորս. mêlé de blanc et de noir, gris (d'un cheval).

Էշհէր, ա. (զիեատէ չէհիր.) եւս անուանի. plus célèbre.

Էշղալ, ա. յգ. շուղլ, եզ.

Էշղէլ, ա. (զիեատէ շաղիլ.) առաւել զբաղեալ. գործաւոր. plus occupé, affairé.

Էշճա', ա. (զիեատէ չէճի'). եւս քաջ, արի, կորովի. plus brave, courageux.

Էշճան, ա. յգ. շէճէն, եզ. 1:

Էշճար, ա. յգ. շէճէր, եզ.

Էշճէր, ա. անտառաւէտ. plus boisé, qui est plus riche en arbres.

Էշճի'ա(թ), ա. յգ. շէճի', եզ.

Էշմէ, փ. ջրհոր. puits.

Էշմէլ, ա. (զիեատէ շամիլ.) լայնագոյն. կատարելագոյն. ընդհանրական. plus ample, parfait, universel.

Եշմէք, բ. փորել (ճանկով) կճղակով. gratter, remuer la terre avec ses ongles, avec le sabot.

Եշմէք, բ. խողմանաւն ընթանալ. ambler, aller l'amble.

Եշնա', ա. (գերադրական շէնի'.) տգեղագոյն. plus difforme, laid.

Եշպահ, ա. յհ. շապահ, եղ.

Եշպահ, ա. յհ. շիպհ, եղ. 1.

Եշպէհ, ա. (գերադրական շէպիհ.) նմանագոյն. եւս գեղեցիկ. 2. եւս երկբայական, անյայտ. plus ressemblant, plus beau; 2. plus douteux, obscur.

Եշսիզ, բ. (պի-միսլ. պի-մէնէնտ.) անզուգական. sans pareil, excellent.

Եշվագ, ա. յհ. շէվգ, եղ.

Եշվաթ, ա. յհ. շէվթ, եղ.

Եշրաթ, ա. յհ. շարաթ, եղ.

Եշրար, ա. յհ. շէրիր. 2. շէրր. շէրրէ(թ), եղ. [եղ.

Եշրագ, ա. յհ. շէրիգ. 2. շիրգ.

Եշրաֆ, ա. յհ. շէրիֆ, եղ.

Նագիպիւլ-ւլ-էշրաֆ. գլուխ էմիրաց. le chef des émirs.

Եշրէֆ, ա. (գերադրական շէրիֆ.) ազնուագոյն. եւս հոյակապ. plus noble, plus illustre.

Եշրի'ա(թ), ա. յհ. շիրա', եղ.

Եշրիպէ(թ), ա. յհ. շէրապ, եղ.

Եշք, պ. արտասուք. larmes.

Եշքեալ, ա. յհ. շէքլ, եղ. 2. անորոշ իրք. 3. մթ. նկարագիր արտաքին կերպարանաց մարմնոյ. 2. choses incertaines; 3. signalement.

Եշքէլ, ա. (գերադրական մուշքիլ.) եւս երկբայական, խառն. plus douteux, plus ambigu, plus compliqué.

Եշքէլ, բ. (զանն. իշթիպահ. շիւպհէ. վէսվէսէ.) կասկած. տարակոյս. doute, soupçon.

Եշքէլլէնմէք, բ. (շիւպհէլէ վարմագ.) կասկածել. տարակուսել. douter, soupçonner.

Եշքին, բ. խողմանական ընթացք երիվարի. amble, entrepas.

— կիթմէք. խողմանաւն ընթանալ. aller l'amble, ambler.

Եշքինլի. բ. որ խողմանաւն ընթանայ. cheval qui va l'amble.

Եշքինլիք, բ. խողմանաւն ընթացք երիվարի. արագաքայլ ընթացք. amble, bon pas d'un cheval.

Եշք-պար, } պ. որ արտասուէ.
Եշք-րիզ, } լալական. qui pleure, pleureur.

Եշֆա, ա. (գերադրական շաֆի.) եւս առողջարար. plus efficace, plus salubre.

Եշֆագ, ա. յհ. շէֆագ. 2. շէֆ(ա)գաթ, եղ.

Եշֆիէէ(թ), ա. յհ. շիֆա, եղ. 2.

Եպ, ա. եղ. ապա, յհ. հայր. père.

Եպա, ա. հայր. père.

Եպատիր, ա. եզ. յհ. էպտար, յհ. (պէտր, եղ.)։

Եպաթըլ, ա. յհ. } ընդունայն,
Եպաթըլէ(թ), եղ. } անօգուտ իրք. chose inutile, futile.

Եպալիս, ա. յհ. իպլիս, եղ.

Եպապիլ, բ. ծովային ճայ. voilier.

Եպ'ատ, ա. յհ. պու'տ, եղ. 2.

Եպ'ատը սէլէսէ. երեքին տարածութիւնք մարմնոց. les trois dimensions.

Եպ'ատ, բ. (գերադրական պա'իտ.) հեռագոյն. plus éloigné.

Եպարիգ, ա. յհ. ըպրըգ, եղ.

Եպեաթ, ա. յհ. պէյթ, եղ. 2.

Եպյէզ. ա. սպիտակ. blanc, candide, éclatant de blancheur.

Եպզար, ա. յհ. էպզիր. եզ. յհ. (պէզր, եղ.) (թէնճէրէ հավայիճի. պէհարաթ.) համեմանք. թոլլիճայք. épices, condiments, aromates.

Եպէ (գատըն), բ. (գապըլէ.) մանկաբարձ. sage-femme.

Եպէլիք, բ. (գըպալըլէթ.) մանկաբարձութիւն. métier de sage-femme.

— էթ. ծնուցանել. accoucher une femme. [mauve.

Եպէ(մ)-կիւմէճի, բ. մոլոշ.

Եպէն-'ան-ճէտտ(ին), ա. որդէ ի հօրէ. de père en fils.

Եպէնօս, պ. եբենոս. ébène.

Եպ(է)տէյն. տես Եպտէյն.

Եպէտ, ա. եղ. ապատ, իպուտ, յհ. յաւիտենականութիւն. 2. դար. éternité; 2. siècle.

Էպէտիւ-լ-ապատ. } յաւիտեանս
Էպէտիւլ-լ-ապատ. } յաւիտենից. aux siècles des siècles.

Էպէտէն, ա. (իլէ-լ-էպէտա.) յաւիտեան. éternellement.

Էպէտի(յ), ա. յգ. յաւիտենական. éternel.

Էպէտիյէթ, գ. } յաւիտենա-
Էպէտիյյէթ, ա. } կանութիւն. éternité.

Էպէրր, ա. Էն արդար, բարի. plus juste, plus pieux, meilleur.

Էպթէր, ա. անպտուղ. ոչ ինչ գլխանալոյ. qui n'a rien de bon en soi, ou qui ne peut aboutir à rien de bon.

Էպի, ա. հայր. père.

Էպիտա, ա. յաւիտենական. մշտնջենաւոր. éternel, perpétuel.

Էպլէհ, ա. (պուտալա.) անմիտ. դանդաղամիտ. տխմար. ապուշ. niais, bonhomme, simple, sot, benèt, bète, stupide.

Էպլէհանէ, գ. ապշութեամբ. stupidement.

Էպլէհի, գ. } (պուտալա-
Էպլէհլիյէթ, ա. } լըգ.) ապշութիւն. անմտութիւն. stupidité, imbécillité, bètise.

Էպլէղ, ա. Կատարելագոյն. 2. (զիհատէ պէլիղ.) Էն ճարտարախօս. plus parfait; 2. plus éloquent.

Էպխալ, ա. (զիհատէ պախիլ.) ագահագոյն. plus avare.

Էպխիրէ(թ), ա. յգ. պուխար. 2. պուխուր, եւ։

Էպհաս, ա. յգ. պահս, եւ։

Էպհար, ա. յգ. պահր, եւ։

Էպղազ, ա. կարի ատելի. plus haï, déteste.

Էպնա, ա. յգ. իպն, եւ։

Էպնաի զէման. ժամանակակիցք. contemporains.

Էպնաի ճինս. համազգիք. personnes de la mème nation, de la mème famille, animaux de la mème espèce.

Էպնաի սէպիլ. ճանապարհորդակիցք. compagnons de voyage.

Էպնիէէ(թ), ա. յգ. պինա, եւ. 2. ձեւք բառից. 2. formes des mots.

Էպու, ա. եւ. Էպվա, յգ. (Էպ(է)վէյն, երկ.) հայր. père.

Էպպար, ա. վաճառական ասղանց. marchand d'aiguilles.

Էպպէտա-լլահու, ա. տացէ Աստուած տեւել թողուլ. que Dieu fasse durer.

Էպսար, ա. յգ. պասար, եւ։

Էպվա, ա. յգ. Էպու, եւ։

Էպվալ, ա. յգ. պէվլ, եւ։

Էպվապ, ա. յգ. պապ, եւ։

Էպվէյն, ա. երկ. Էպու, եւ. հայր եւ մայր. le père et la mère.

Էպվիպէ(թ), ա. յգ. պապ, եւ։

Էպհա', ա. (զիհատէ պէհի'.) Էն գեղեցիկ. bien joli, plus beau.

Էպտան, ա. յգ. պէտէն, եւ։

Էպր, գ. ամպ. nuage

Էպրաճ. ա. յգ. պիւրճ, եւ. 1։

Էպրաս, ա. բորոտ. lépreux.

Էպրար, ա. յգ. պէրր, եւ. 3։

Էպրէշ, ա. խայտաբղէտ. խայտախարէա. bariolé, bigarré, nuancé de taches blanches.

Էպրէտ, ա. (զիհատէ պարիտ.) ցրտագոյն. plus froid.

Էպրիզ, ա. ոսկի կամ արծաթ մաքուր. or ou argent pur.

Էպրու, գ. եւ. } յօնք. sour-
Էպրուան, յգ. } cil.

Էպրուի սանէմ. (գան գուրուտան օթու.) մանդրագոր. mandragore.

Էպքիար, ա. յգ. պիքր, եւ. 1։

Էպքէմ, ա. համր. muet.

Էսաէիտէ(թ), ա. յգ. սէյիտա, եւ։

Էսաթիզ. } ա. յգ. ուս-
Էսաթիզէ(թ), } թազ, եւ.

Էսաթին, ա. յգ. իւսթիւվանէ(թ). եւ։

Էսաթիր, ա. յգ. իսթարէ, իւսթուրէթ, եւ։

Էսալէ(թ), ա. ազնուութիւն. grandeur, noblesse d'origine.

Էսալիպ, ա. յգ. ուսլուպ, եւ. ձեւք. վարք. սովորութիւնք. manières d'agir, habitudes.

Էսամի', ա. երկ. յգ. իսմ', եւ։

Էսամէ, ա. ցանկ անուանց զօրաց. 2. անուն գրեալ ի ցանկի. բաժին թոշակի. le ròle des soldats; 2. le nom inscrit sur le ròle; la quotité de la paye.

Էսամէլլի, գ. զինուոր որոյ անունն արձանագրեալ է ի ցանկս. soldat immatriculé.

Էսամի, ա. յգ. իսմ, եզ. անուանք. յորջորջմունք. noms, appellations.

Էսանիտ, ա. յգ. իսնատ, եզ. 3։

Էսապիլ, ա. յգ. իսթապլ, եզ։

Էսապ, ա. յգ. կահ կարասի. գոյք. meubles, effets, biens.

Էսաս, ա. (յգ. ուսուս, եզ.) հիմն. 2. հիմնական ճշմարտութիւն. սկիզբն. առաջին սկզբունք. տարրանիւթք. նախապատրաստութիւն. fondement, base; 2. vérité fondamentale, principe, principes élémentaires, éléments, connaissance préliminaire.

Էսասի(յ), ա. } **Էսասլը**, գ. } հիմնական. էական. fondamental, essentiel.

Էս'ատ, ա. (գերադրական սա'իտ.) առաւել երանելի. plus heureux.

Էս'ար, ա. յգ. սի'ր, եզ։

Էսարիր, ա. կրկ. յգ. (էսրար, յգ. սըրր, եզ.) գիծք (ձեռաց կամ ճակատու). գծագրութիւն դիմաց. lignes, raies sur la pomme de la main ou sur le front; trait du visage.

Էսաֆիլ, ա. յգ. էսֆէլ, եզ։

Էսաֆիլի նաս (խալգ). ռամկութիւն. խառնամբոխ. les basses classes, populace.

Էսգալ, ա, յգ. սագալ, եզ։

Էսգալ, ա. (գերադրական սագիլ.) ծանրագոյն. plus pesant.

Էսգամ, ա. յգ. սագամ, եզ. 1։

Էսգապ, ա. յգ. սագպ, եզ։

Էսեաֆ, ա. յգ. սէյֆ, եզ։

Էսէն, գ. ողջ. առողջ. sain, bien portant.

Էսէնլէմէք, գ. (վէտաա'.) հրաժարել. prendre congé.

Էսէնլէշմէք, գ. հրաժարել ի միմեանց. se dire adieu.

Էսէնլիք, գ. առողջութիւն. santé.

Էսէտ, ա. եզ. ուսուտ, յգ. առիւծ. 2. առիւծ աստեղատուն. lion; 2. la constellation du lion.

Էսէր, ա. եզ. ասար, յգ. հետք. նշմարանք. նշան. դրոշմ. 2. յիշատակարան. հաստատութիւն. հիմնարկութիւն. 3. երեւելի գործ. էրք. 4. ժամանակագիրք. տարեգիրք. 5. արդիւնք. արգասիք. գործ. 6. գիրք. 7. կարէ է կազմել ածականս. trace, vestige, marque, empreinte; 2. monument, fondation, institut(ion); 3. action ou fait mémorable, exploit; 4. chronique, annales; 5. effet, suite, conséquence; 6. livre; 7. sert à former des adjectifs composés.

('Ասաքիրի)նուսրէթ-էսէր. յաղթական (զօրք). (armée) victorieuse.

Էսէր-թիրազ, գ. պատմագիր. historien.

Էսէֆ, ա. թախիծ. ցաւ. chagrin, douleur.

Էսթար, ա. յգ. սիթր, եզ։

Էսթար, ա. յգ. սաթր, եզ։

Էսթէր, գ. ջորի. mulet.

Էսիլ, ա. երկայն եւ ողորկ. long et lisse.

Էսիմ, ա. մեղաւոր. յանցաւոր. պատժապարտ. pécheur, coupable, criminel.

Էսիմ, պ. շունչ. հնչիւն (հողմոյ). souffle, courant d'air.

Էսինէ(թ), ա. յգ. սինան, եզ։

Էսիս, ա. հիմն. 2. ('ավզ. պէտէլ.) հատուցումն. fondement, base; 2. compensation.

Էսիտատէ(թ), ա. յգ. սէտատ, եզ. 5։

Էսիր, ա. եթեր. նուրբ օդ. l'éther, l'air.

Զա'րխը էսիր. երկինք աստեղազարդ. le ciel étoilé.

Էսիր, ա. եզ. էսրա, իւսարա, իւսէրա, յգ. (մէսիր, —.) գերի. 2. գերի. ստրուկ. captif; 2. esclave.

— ալմաճա. հասնէ-առնէլ (խաղ). les barres.

Էսիրլիք, գ. (իսարէթ. մէմլուքիյէթ.) գերութիւն. ստրկութիւն. captivité, esclavage.

Էսիրկէմէք, գ. (սըեանէթ.) հոգալ. զգուշացնել պահել խնամել. 2. գթալ. արգահատել. soigner, préserver qn. de qc.; 2. avoir pitié, compatir.

Էսիրկէնմէք, գ. զգուշացուել լինել. être protégé.

Էսիրճի, ս. [illegible]. marchand d'esclaves.

Էսիրրէ(թ), ա. (յգ. [illegible], եզ.) [illegible]. les notables.

Էսիֆ, ա. եզ. [illegible], յգ. [illegible]. triste, affligé.

Էսլաֆ, ա. յգ. սելէֆ, եզ. 1։

Էսլէմ. ա. (գերադրական [illegible].) [illegible]. plus sûr; plus certain.

Էսլէմէք, ս. ([illegible]). [illegible]. écouter, obéir.

Էսլիհէ(թ), ա. յգ. սիլահ, եզ։

Էսլի(յ), ա. [illegible]. linguale.

Էսխա, ա. (գերադրական [illegible].) [illegible]. plus libéral, généreux.

Էսխիյէ, ա. յգ. սախի(յ), եզ։

Էսհամ, ա. յգ. սէհմ, եզ. 2. [illegible]. effets publics.

Էսհար, ա. յգ. սահար, եզ։

Էսհէլ, ա. (գերադրական [illegible].) [illegible]. plus facile.

Էսհիյէ(թ), ա. յգ. [illegible], եզ։

Էսճա', ա. յգ. [illegible] եզ. 3։

Էսմա, ա. յգ. իսմ, եզ.

Էսմա, ա. (գերադրական [illegible].) [illegible]. plus haut, plus élevé, sublime.

Էսմահ, ա. (գերադրական [illegible].) [illegible]. plus libéral, généreux.

Էսմար, ա. յգ. սէմէր, եզ։

Էսմար, ա. յգ. սէմէր, եզ։

Էսմէն, ա. [illegible]. plus précieux.

Էսմէր, ա. [illegible]. brun, basané.

Էսմէրլէնմէք, ս. [illegible]. brunir, se hâler.

Էսմէրլիք, ս. [illegible]. couleur brune, brun.

Էսմէք, ս. ([illegible].) [illegible]. souffler.

Էսնա, ա. [illegible] ([illegible]). milieu, intervalle.

([illegible]) Էսնա([illegible]). [illegible] ([illegible]). pendant (la guerre).

Էսնայի [illegible]. [illegible]. en chemin.

Էսնան, ա. յգ. սինն. 2. սինան, եզ։

Էսնանը '[illegible]. [illegible]. classes.

Էսնամ, ա. յգ. [illegible], եզ։

Էսնաֆ, ա. յգ. սընֆ, եզ. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. մբ. [illegible]. 2. corps de métier; 3. divers; 4. en sg. homme de métier, artisan.

Էսնաֆլըք, ս. [illegible]. métier.

Էսնէթմէք, ս. [illegible]. faire bâiller; ennuyer, causer de l'ennui.

Էսնէմէք, ս. ([illegible].) [illegible]. bâiller, faire un bâillement.

Էսնէք, ս. [illegible]. élastique.

Էսնիյէ(թ), ա. յգ. [illegible], եզ. [illegible]. prières, voeux, éloges.

Էսուֆ, ա. [illegible]. affligé, attristé.

Էսպ, պ. [illegible]. cheval.

Էսպադ, ա. յգ. [illegible], եզ։

Էսպագ, ա. ([illegible].) [illegible]. 2. [illegible]. précédent, devancier, passé; 2. supérieur.

([illegible]) Էսպագ. [illegible]. précédemment, auparavant, ci-devant.

Էսպաթ, ա. յգ. [illegible], եզ։

Էսպապ, ա. յգ. սէպէպ. եզ. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 5. ա. (= էսվապ.) [illegible]. մբ. [illegible]. causes, motifs; 2. moyens; 3. instruments, ustensiles; 4. matériel, marchandise; 5. vg. hardes, vêtements; en sg. un vêtement.

Էսվադ, ա. յգ. [illegible], եզ։

Էսվապ. ա. յգ. [illegible], եզ. ([illegible], ա.) [illegible]. habits, vêtements, hardes.

Էսվէտ, ա. [illegible]. noir, plus noir. [[illegible], եզ։

Էսվալ, ա. յգ. [illegible]. 2.

Էսր, ա. կապել. 2. գերի առնել. գերութիւն. lier; 2. faire prisonnier; captivité.

Էսրա՛, ա. (զիյատէ սէրի՛.) շուտագոյն. արագագոյն. plus prompt, plus vite.

Էսրա, ա. յգ. Էսիր, եւլ.

Էսրար, ա. յգ. սըրր, եւլ.

Էսրար, գ. (հաշիշ.) խէժ ինչ արբեցուցիչ կազմեալ ՚ի տերեւոց կանեփի. haschisch, préparation enivrante faite avec des feuilles du chanvre indien.

Էսրէ, գ. (= քեսրէ.) ձայնանիշ (,) որ ընդ կակուղ նշանագրաց հնչի գրեթէ ի ձայնաւոր եւ ընդ թանձրագոյն գրեթէ ը ձայնաւոր. accent voyelle, qui a le son de l'i avec les lettres douces, et de l'e muet un peu appesanti avec les lettres dures.

Էսրիմէք, գ. արբենալ. 2. կատաղել. s'enivrer, se griser; 2. enrager.

Էսքէն, ա. (զիյատէ սաքին.) հանդարտագոյն. խաղաղագոյն. plus tranquille, paisible.

Էսքէր, ա. (սէր-խօշ.) արբեալ. ivre, enivré.

Էսքի, գ. (գատիմ.) նախնի. 2. (՚աթիգ.) հին. մաշ. vieux, ancien; 2. usé.

— զէման. (էսքիմիշ մազիյէ.) առաջին ժամանակք. le vieux temps.

— փիւսքիւ. հնոտիք. ցնցոտիք. vieilleries.

Էսքիթմէք, գ. հնացուցանել. rendre vieux, user.

Էսքի(յէն)մէք, գ. հնանալ. մաշիլ. vieillir, s'user.

Էսքիլիք, գ. հնութիւն. usure, vétusté.

Էսքիճի, գ. հնավաճառ. վաճառական հնոտեաց. 2. որ ժողովէ կտորս պատառոտուածս. 3. կարկատան՝ որ շրջի եւ կարկատէ հին մաշմաշս. (un marchand) fripier; 2. chiffonnier; 3. carreleur, savetier ambulant.

Էսքիմէք, գ. տե՛ս Էսքի(յէն)մէք։

Էսֆար, ա. յգ. սէֆէր. 2. սիֆր, եւլ.

Էսֆէլ, ա. (զիյատէ սէֆիլ.) եւլ. Էսաֆիլ, յգ. խոնարհագոյն. անարգ. bas; vil.

Էվ, գ. (պէյթ. խանէ.) տուն. maison.

— խալքը. (չօլուգ չօճուգ.) տուն. maison.

— պարգ. (տուն տեղ.) տուն. ընտանիք. 2. ամուսնական կեանք. maison, famille; 2. ménage.

Էվաիլ, ա. յգ. էվվէլ, եւլ. առաջինք. առաջին տասն աւուրց ամսոյ. սկիզբն. les premiers, les dix premiers jours du mois; commencement.

Էվամիր, ա. յգ. էմիր, եւլ.

Էվախըր, ա. յգ. ախըր, եւլ. յետինք. վերջին տասն աւուրց ամսոյ. կատարած. les derniers, les dix derniers jours du mois; fin.

Էվամիր, ա. յգ. էմիր, եւլ.

Էվասըթ, ա. յգ. էվսաթ, եւլ. միջինք. միջին տասն աւուրց ամսոյ. մէջ. միջոց. les mitoyens, les dix jours du mois qui se trouvent entre les dix premiers et les derniers; milieu.

Էվասըր, ա. յգ. ասըրէ(թ), եւլ.

Էվգաթ, ա. յգ. վագթ, եւլ.

Էվգաֆ, ա. յգ. վագֆ, եւլ. 2։

Էվզա՛, ա. յգ. վազ՛, եւլ. ընթացք. վարք. conduite, manières.

Էվզա՛լը, գ. քաղցրաբարոյ. բարեբարոյ. qui a de bonnes manières, une bonne conduite.

Էվզահ, ա. (զիյատէ վազըհ.) յայտնագոյն. plus clair, manifeste, évident.

Էվզան, ա. յգ. վէզն, եւլ.

Էվզար, ա. յգ. վիզր, եւլ. 2։

Էվէթ, գ. (պէլի.) այո. oui.

Էվէթլէմէք, գ. այո ասել. répondre oui à qc., affirmer.

Էվէթլէմէք, գ. աճապարել. փութալ. se hâter, se dépêcher.

Էվէրմէք, գ. տե՛ս Էվլէնտիրմէք։

Էվթան, ա. յգ. վաթան, եւլ.

Էվթատ, ա. յգ. վէթէտ, եւլ. 1. — 2. առաջնորդք. նախարարք. les chefs ou les grands de l'empire.

Էվթար, ա. յգ. վէթէր, եւլ.

Եվի, ա. (գօնիւլ ամին օլուպ օթուրմագ.) դադարիլ կամ ապրիլ. séjourner, demeurer.

Եվ'իյէ(թ), ա. յգ. վի'ա, եղ:

Եվգաթ, ա. յգ. վագիթ, եղ:

Եվտ, ա. ետ դառնալ, գալ. ետ դարձ. retourner, revenir; retour.

Եվլա, ա. եղ. էվլայի, յգ. (գերազանց վէլի.) աղէկագոյն. պատշաճագոյն. meilleur, plus convenable.

— կէօրմէք. լաւ համարել. աւաւել կամել. trouver bon, vouloir ou aimer mieux.

Եվլատ, ա. յգ. վէլէտ, եղ. 2. մք. որդի. fils.

Եվլէնմէք, թ. (թէզէվվիւճ. իզտիվաճ. թէէհհիւլ.) (կարգաւիլ.) ամուսնանալ. կին առնել. այր առնել. s'établir, se marier, prendre une femme ou un mari, épouser.

Եվլէնտիրմէք, թ. (թէզվիճ.) ամուսնացուցանել. marier, établir une fille.

Եվլէվիյէթ, ա. յառաջնահամարութիւն. prééminence.

Եվլէք, թ. ակօս. sillon.

Եվլի, թ. (միւթէէհհիլ.) ամուսնացեալ. marié.

— պարքլը. տանուտէր. marié et établi.

Եվլիյա, ա. յգ. վէլի(յ). եղ:

Եվլիլիք, թ. վիճակ ամուսնացելոյ. état d'une personne mariée, mariage.

Եվհամ, ա. յգ. վէհմ, եղ:

Եվհէն, ա. (գերազանց վէհին.) տկարագոյն. plus faible.

Եվղատ, ա. յգ. վաղդ, եղ:

Եվճ, ա. յերկրէն հեռաւորութեան կէտն արեգական յերկինս. գագաթնակէտն կէտ աստեղ. կատար բարձրութեան. լերին ծայր. 2. գագաթն. կատար. apogée, point culminant; le plus haut point du ciel; 2. sommet.

Եվճա', ա. յգ. վէճա', եղ:

Եվճալ, ա. յգ. վէճէլ, եղ:

Եվճէհ, ա. (գերազանց վէճիհ.) գեղեցկագոյն. պատուականագոյն. plus beau; plus considéré.

Եվճէպ, ա. (գերազանց վաճիպ.) կարեւորագոյն. plus nécessaire.

Եվճիյէղ, թ. տնակ. maison nette.

Եվճ-կիր, պ. որ հասեալ է ի բարձրանս, ի կատար. qui est parvenu au plus haut point, au sommet.

Եվճէք, տես Իվճէք:

Եվպաշ, ա. յգ. վէպաշ, եղ:

Եվպաշ, ա. (յգ. վէպաշ, եղ.) ամբոխ յայլ եւ այլ ազգաց. խառնաժան. խառնամաղ ամբոխ. ramassis de gens de toute espèce, bas peuple de diverses tribus.

Եվսա', ա. (գերազանց վասի'.) լայնագոյն. ընդարձակագոյն. մեծատարած. plus large, vaste, spacieux.

Եվսաթ, ա. յգ. վասաթ, եղ:

Եվսաթ, ա. (գերազանց վասիթ.) (եղ. էվսաըթ, յգ.) միջին. moyen.

Եվսաֆ, ա. յգ. վէսֆ, եղ:

Եվսան, ա. յգ. վէսէն, եղ:

Եվսաք, ա. յգ. վասաք, եղ:

Եվվէլ, ա. որ. ուլա, իգ. էվա-իլ, յգ. առաջին. 2. սկիզբն. 3. նախ. զառաջին. premier; 2. commencement; 3. premièrement, d'abord.

— վէ ախըր. հուսկ յետոյ. ի կատարած ամենայնի. մի խօսքով. finalement, enfin, en un mot.

— տէն ախըրէ. ի սկզբանէ մինչեւ ցկատարած. du commencement jusqu'à la fin.

— զէմանտէ. յառաջագոյն. antérieurement.

— կէլմէք. կանխել. յառաջել. précéder, devancer qn.

— պէհար. գարուն. printemps.

Պէհար — ինտէ. ի սկիզբն գարնանային. au commencement du printemps.

— վէհլէտէ. (էվվէլէ վէհլէթինտէ.) զառաջինն. tout d'abord, de prime abord.

Իլք (էն) —. նախ քան զամենայն. premièrement.

Պիր կիւն (ան. սաաթ) —. ըստ կարի շուտ. le plus tôt possible.

Եվվէլա, ա. նախ. զառաջինն. premièrement.

Եվվէլի(յ), ա. (իգ. էվվէլիյէթ, յգ.) սկզբնական. primaire, élémentaire.

Էվվէլիյեաթ, յը. էվվէլի(յ), էլ. առաջնութիւնք. տարերք. éléments, rudiments.

Էվվէլիյէթ, ա. նախաառաջութիւն. կանխաւութիւն. յառաջնահանգամանք. priorité, antériorité, prééminence.

Էվվէլին, ա. յը. էվվէլ. էլ. առաջինք. նախնիք. les premiers, les précédents.

— վէ ախըրին. առաջինք եւ յետինք. les anciens et les modernes.

Էվվէլճէ, տ. սակաւ մի յառաջագոյն. un peu plus tôt.

Պիր կիւն —. որչափ կարի վաղ. le plus tôt possible.

Էվվէլքի, տ. առաջին. նախկին. premier.

—(սի) կիւն. յառաջնում աւուր. le jour précédent.

Էվտիյէ(թ), ա. յը. վատի, էլ:

Էվտիրմէք, տես Իվտիրմէք:

Էվրագ, ա. յը. վարագ, էլ. 1. 2:

— ու մուհասէրէաթ. մուրհակք. écritures.

Էվրաքը նագտիյէ. թղթադրամ. papier(-)monnaie.

Էվրամ, ա. յը. վէրէմ, էլ:

Էվրաս, ա. յը. վիրս, էլ:

Էվրէնկ, պ. գահ. trône.

Էվրիշթէ, տ. տես Էրիշթէ:

Էվրօփա. Եւրոպա. Europe.

Էվրօփալը, տ. եւրոպացի. européen.

Էվքեար, ա. յը. վէքր, էլ.

Էվքէտ, ա. (զիյատէ էքիտ.) հաստատագոյն. ամրագոյն. plus ferme, plus solide, mieux raffermi.

Էվֆա, ա. (զիյատէ վաֆի.) ամբողջագոյն. 2. առատագոյն. յաճախագոյն. 3. ի լիութիւն բաւական. plus complet, entier; 2. abondant, copieux; 3. plus que suffisant.

Էվֆագ, ա. (զիյատէ մուվաֆըգ.) դիպողագոյն. յարմարագոյն. plus convenable, plus conforme.

Էվֆէր, ա. (զիյատէ վաֆիր.) առաւել բազմաթիւ. յաճախագոյն. plus nombreux, plus copieux.

Էտա, ա. պարտքն հատուցանել յետս. հատուցանել. հատուցումն. 2. կատարել. լնուլ. 3. ելեւէջք. 4. նազանք. ձեւք. պաճուճել զանձն. 5. ցոյցք. rendre, restituer; acquitter, payer; acquittement, paiement; 2. s'acquitter de.., remplir; 3. modulation de la voix; 4. coquetterie, air, manière; 5. affectation, ostentation.

Էտաթ, ա. էլ. էտավաթ, էտէվաթ, յը. գործի. կազմած. 2. մասնիկ. նախդիր. outil, instrument, appareil; 2. particule, affixe, suffixe.

Էտամա-լլահու, ա. տայցէ Աստուած տեւել բարեաւ. que Dieu éternise!

Էտանի, ա. յը. էտնա, էլ:

Էտավաթ, ա. յը. էտաթ, էլ:

Էտավի, ա. յը. իտավէ(թ), էլ:

Էտեան. ա. յը. տիյն, էլ:

Էտէպ, ա. էլ. ատապ, յը. (քաղաքավարութիւն.) բարեբարոյութիւն. համեստութիւն. բարք քաղցունք. politesse, civilité, honnêteté, bonnes moeurs.

— նէֆ(սէր)ի. ամօթոյք. parties naturelles.

— էթ. կշտամբել. réprimander.

— էյլէմէք. հրահանգել, կրթել ի բարս վարս. instruire, élever dans les bonnes moeurs.

'Ի'լմի էտէպ. բարոյագիտութիւն. éthique.

Էտէպանէ, զ. տես Էտէպլի. 2. ազնուագոյն. համեստութեամբ. poliment, honnêtement.

Էտէպի(յ), ա. էլ. ցածութեան. des bonnes moeurs, honnête.

Էտէպիյեաթ, ա. յը. (էտէպի, էլ.) ցածութեան իրք. tout ce qui appartient aux bonnes moeurs.

Էտէպլէմէք, տ. հրահանգել, կրթել ի բարս վարս. 2. կշտամբել. instruire, élever dans les bonnes moeurs; 2. réprimander, morigéner.

Էտէպլէնմէք, տ. ուղղել զանձն. se réformer, se morigéner.

Էտէպլի, տ. բարեկիրթ. բարեբարոյ. կրթեալ. honnête, poli, civil.

Էտէպ-խանէ, տ. (այսպէս եօղու.) արտաքնոց. lieux (d'aisances).

Էտէպսիզ, ք. (պի-չէրմ.) անամօթ. լիրբ. impudent.

Էտէպսիզլիք, ք. լրբութիւն. impudence.

Էտէվաթ, ա. յր. էտաւաթ, եղ։

Էտիլլէ(թ), ա. յր. ատէլիլ. եղ. 1։

Էտիմ, ա. երեսը. 2. վերին երեսը. (մակերեւոյթ.) 3. եղ. էտաւիմ, յր. երկիր. visage; 2. surface; 3. terre.

Էտ'իյէէ(թ), ա. յր. ատու'ա, եղ։

Էտինմէք, ք. (իքթիսապ. իսթիհսալ.) ստանալ. տնանալ. տնա-նել. devenir possesseur de qc., acquérir la possession de qc., gagner, posséder.

Խույ (ատէթ) —. սովորել. contracter un vice, une (bonne ou mauvaise) habitude.

Էտիպ, ա. եղ. իւտէպա, յր. (էտէպլի.) այր քաղաքավար. քաղա-քավար. քաղաքենի. homme de moeurs policées et douces, poli, honnête, civil.

Էտխինէ(թ), ա. յր. տուխան, եղ։

Էտհա, ա. (զիեատէ տէհի.) կարէ խորագէտ. խորամէտ. plus ingénieux, plus sagace, fin.

Էտհան, ա. յր. տիւհն, եղ։

Էտհէմ, ա. երիւար սեաւ. cheval noir.

Էտհիյէէ(թ), ա. յր. տէհի(յ), եղ։

Էտհիւր, ա. յր. տէհր, եղ։

Էտմիղէ(թ), ա. յր. տիմաղ, եղ։

Էտմու', ա. յր. տէմ', եղ։

Էտնա, ա. եղ. էտանի, յր. (զիեատէ տէնի.) անարգագոյն. ա-ռաւել չնչին. 2. պակաս. փոքր. plus vil, chétif; 2. moins, moindre.

Էտնաս, ա. յր. խաժամուժ. hommes de basse condition.

Էտվա, ա. յր. տաւ', եղ։

Էտվար, ա. յր. տէվր, եղ. 4։

Ի'լմի էտվար. երաժշտութիւն. la musique.

Էտվէն, ա. (զիեատէ տուն.) կարի անարգ, խոնարհ. plus bas, inférieur, vil.

Էտվիյէէ(թ), ա. յր. տէվա, եղ։

Էլ-վէտա', ա. ողջ լերուք. adieu.

Էտֆա', ա. առաւել վանել. qui repousse avec force.

Էտֆան, ա. յր. տէֆինէ(թ), եղ։

Էր, գ. (էկէր.) եթէ. si.

Էր, ք. (էրկէկ մարդ.) այր. 2. (զէվճ. շէվհէր.) (էրիկ.) այր. homme; 2. mari.

— է վարմագ. այր լինել. prendre un mari, se marier.

— պաշը. (էլ-պաշը, ա.) գլուխ. chef.

Էր, ք. ընդ այգն ընդ առաւօտն. de grand matin.

— կէճ. կանուխ կամ անագան. tôt ou tard.

Էրազիմ, ա. յր. ռազամ, եղ։

Էրաէիք, ա. յր. էրիքէ(թ), եղ։

Էրազիլ, ա. յր. էրզէլ, եղ։

Էրազիլի նաս. խաժամուժ ամ-բոխ. le bas peuple.

Էրամիլ, } ա. յր. էրմէլ,
Էրամիլէ(թ), } եղ։

Էրապէ(թ), ա. հանճար. սրու-թիւն, խորաթափանցութիւն մտաց. խորա-մանկութիւն. intelligence, pénétration, finesse; astuce.

Էրարիսէ(թ), ա. յր. էրրիս, եղ։

Էրզա, ա. յր. ռազի, եղ։

Էրզամ, ա. յր. ռազամ, եղ։

Էրեահ, ա. յր. ռիհ, եղ։

Էրիէհ, ա. ընդարձակ. լայն. մե-ծատարած. ample, large, spacieux.

Էրիէհլիյէէ(թ), ա. ընդարձա-կութիւն. լայնութիւն. տարածու-թիւն եւն. 2. առատութիւն. առա-տաձեռնութիւն. largeur, ampleur, vaste étendue; 2. libéralité, générosité.

Էրզագ, ա. յր. ռըզգ, եղ.

Էրզալ, ա. յր. ռէզիլ, եղ։

Էրզան, գ. արժանի. պատշաճ. 2. դիւրագին. digne, convenable; 2. à bon marché.

— պույուրմագ. հաճել. daigner.

Էրզանի, գ. արժանաւորութիւն. dignité.

— գըլմագ. հաճել. արժանի հա-մարել. տալ. շնորհել. daigner, trouver digne, donner, accorder.

— կէօրմէք. արժանի համարել. juger digne.

Էրզէլ, ա. եղ. էրազիլ, յփ. (զիյատէ րէզիլ) անարգագոյն. արհամարհ. plus vil, méprisable.

Էրզէն, գ. կորեակ. millet.

Էրզէնիի, գ. կորեկի. de mil(let).

Էրթէ(սի) կիւն, թ. (Ֆէրտա.) վաղը. երկրորդ օր. lendemain.

Փազար — սի. երկուշաբթի. lundi.

Ճումա'ա — սի. շաբաթ. samedi.

Էրթէլէմէք, թ. յապաղել յերկրորդ օր. différer au lendemain.

Էրիթմէք, թ. (իզապէ.) (հալեցընել.) հալել. fondre.

Էրիմէք, թ. (զէվպ.) հալիլ. լուծանիլ. se fondre, se dissoudre.

Էրիշթէ, թ. թթմաճ. pâtes moulées, nouilles.

Էրիշմէք, թ. հասանել. parvenir, atteindre.

Էրքեա, ա. յփ. րքեա, եղ:

Էրիկ, թ. սալոր. prune.

— աղաճը. սալորենի. prunier.

Էրիքէ(թ), ա. եղ. էրաէիք, յփ. գահ. trône.

Էրիքէսան, ա. տես Էրիքէսան:

Էրլիք, թ. այրութիւն. արութիւն. virilité, courage.

Էրխաս, ա. կարի դիւրագին. (qui est à) très-bon marché.

Էրգէն, թ. ('ազէպ.) ամուրի. célibataire.

Էրգէնլիք, թ. ('ազպէթ.) ամուրութիւն. célibat.

Էրհամ, ա. յփ. րահմ, եղ:

Էրհամ, ա. (զիյատէ րահիմ.) առաւել գթած. plus miséricordieux.

Էրղանուն, ա. գ. երգեհոն. orgue.

Էրղատ. (ἐργάτης.) բանուոր. վարձկան աշխատող. ouvrier, journalier.

Էրղէպ, ա. առաւել, կարի ցանկալի. plus désirable, très-désiré.

Էրղէվան, գ. (լէյլագ.) շուշան. 2. կարմիր. 3. գինի կարմիր. lilas; 2. rouge; 3. vin rouge.

Էրղէվանի, գ. շուշանագոյն. ծիրանեգոյն. lilas rouge, pourpre.

Էրքէն, թ. ընդ առաւօտ ընդ առաւօտուն. վաղագոյն. de grand matin, un peu de bonne heure.

Էրճէհ, ա. նախամեծար. ընտիր. préférable, excellent.

Էրճէվան, գ. տես Էրղէվան:

Էրճէվանի, գ. տես Էրղէվանի:

Էրճիմէնտ, գ. մեծարգի. ազնիւ. նշանաւոր. երեւելի. précieux, excellent, distingué, honoré, illustre.

Էրմահ, ա. յփ. րումհ, եղ:

Էրմէլ, ա. որ. էրմիլէ. իգ. եղ. էրամիլ, էրամիլէ(թ), յփ. այրի. 2. աղքատ. չքաւոր. veuf, veuve; 2. pauvre, malheureux.

Էրմէղան, գ. պարգեւ. ընծայ. présent, cadeau.

Էրմէնի, թ. հայ. arménien.

Էրմէնիսթան, գ. Հայաստան. Arménie.

Էրմէք, թ. հասանել. parvenir, atteindre.

'Աքլ — . հասկացող լինել. comprendre.

Էրնէպ, ա. (թավշան.) նապաստակ. lièvre.

Էրշէտ, ա. (զիյատէ րէշիտ.) առաւել ուղիղ. plus droit.

Էրպա', } ա. (տէօրթ.) չորք.
Էրպա'ա(թ), } quatre.

Էրպա'ա(թ) 'աշէր. չորեքտասան. quatorze.

Էրպա'ա, ա. չորեքշաբթի. mercredi.

Էրպա'ին, ա. քառասուն. 2. քառասուն աւուրք յիններորդ օրէ Դեկտեմբեր ամսոյ մինչեւ ցեօթնեւտասաներորդ օր Յունուար ամսոյ. 3. քառասուներորդ օր յետ հարսանեաց կամ թաղման. quarante; 2. les quarante jours du 9 décembre au 17 janvier; 3. le quarantième jour après les noces ou après l'enterrement.

Էրպա'ուն, ա. քառասուն. quarante.

Էրպապ, ա. յփ. րէպպ, եղ. 3:

Էրսատ, ա. յփ. րասատ, եղ:

Էրվահ, ա. յփ. րուհ, եղ:

Էրտէպպ, ա. հացոր կապիճ. mesure de grains d'environ 5 boisseaux.

Էրսալիյէ(թ), ա. յփ. րիսալէ, եղ:

Էրիշտիրմէք, թ. հասուցանել. faire parvenir, atteindre.

Երրէ, գ. սղոց. scie.

Երրէ-խանէ, գ. աղօրիք սղոցե-լոյ. scierie.

Երրիս, ա. եղ. էրարիսէ(թ), յգ. մշակ. cultivateur.

Երքեան, ա. յգ. րիւքն, եղ. (ռամկ. Էրքիւքեան.) սիւնք. նեցուկք. 2. գլխաւոր իրք, մասունք իրի. 3. կարգք. կանոնք. սովորութիւնք. colonnes, soutiens; 2. choses principales, parties principales d'une chose; 3. règles, usages.

Երքեանը տէվլէթ. պաշտօնեայք տէրութեան. պաշտօնատարք. ministres, grands de la cour.

Երքեանը Հարպ. պաշտօնակալք. աւագ մասն (զօրաց). état-major.

Երքեանլը, ա. (քաղաքավար.) կրթեալ. poli.

Երքեանսըզ, ա. (անքաղաքավար.) անկիրթ. impoli.

Երքէճ, գ. նոխազ. քաղ. քօղ. bouc.

Երքէն, գ. կանուխ. վաղ. de bonne heure; tôt.

Երքէնճէ, գ. վաղ քան զեր առաւօտն. d'assez grand matin.

Երքէնճի, գ. վաղայարոյց. matineux, matinal.

Երքէք, գ. (զիւքիւր. միւզէք-քէր.) արու. որձ. 2. այր. mâle, masculin; 2. homme.

Երքէքլիք, գ. արուական բնու-թիւն. masculinité, caractère de ce qui est masculin.

Երքէքլի տիշիլի. գ. զոյգ կ. une paire, couple d'animaux, le mâle et la femelle.

Երֆա', ա. (զիեատէ րէֆի'.) բարձրագոյն. բարձր. plus haut, sublime.

Երֆաղ, ա. յգ. րէֆաղաթ, եղ. 2։

Եփ էյի, գ. (խայլի.) բաւա-կան. assez, bien.

— էյիճէ. տէս Եյիճէ։

Եփրիմէք. գ. ընդ ռնգունս, ի ռնգաց խօսել. nasiller, parler du nez.

Եփքէմ, ա. (սաքիթ. սամիթ. խամուշ.) լուռ. լռակեաց. silencieux, taciturne.

— օլ. լռել. se taire.

— էթ. լռեցուցանել. faire taire, réduire au silence.

Եք (էքէրի), գ. (գիւնաք. մաֆսըլ.) յօդուած. յօդ. կցուած. articulation, jointure; emboîture.

Եքեազիպ, ա. յգ. իւքզու-պէ(թ), եղ։

Եքեալ, ա. յգ. քէյլ, եղ։

Եքեապիր, ա. յգ. էքպէր, եղ. աւագանի. les grands.

Եքեասը, ա. յգ. քիսա, եղ։

Եքեասիրէ(թ), ա. յգ. քէսրա, քիսրա, եղ։

Եքեարիմ, ա. յգ. քէրիմ, եղ։

Եքեէս, ա. (զիեատէ քէյիս.) եւս հանճարեղ, խորագէտ. plus intelligent, sagace.

Եքղամ, ա. յգ. քէղմ, եղ։

Եքէմէ(թ), ա. բլուր. colline, coteau.

Եքթաֆ, ա. յգ. քէթիֆ, եղ։

Եքթէմ, ա. (զիեատէ քէա-թիմ.) առաւել ծածկեալ. plus caché.

Եքիզ, գ. երկուորեակ. jumeau, jumelle.

Եքին, գ. ցան. 2. հունձք. semences; 2. moisson.

— պիչմէք. հնձել. moissonner, faucher.

Եքինլիք, գ. արտօրայ. անդ. champ ensemencé.

Եքինճի, գ. (զէրրա'. ֆէլլահ. հէրրաս.) սերմանահան. semeur.

Եքինճիլիք, գ. (ֆէննի ֆէլա-հաթ.) հողագործութիւն. labourage.

Եքիննէ(թ), ա. յգ. քինն, եղ։

Եքիտ, ա. հաստատուն. ամուր. fort, ferme, solide.

Եքլ, ա. ուտել. սպառել. manger, consumer.

Եքլէմէք, գ. յարել. կցել. 2. երկայնել. 3. կարկատան արկանել. joindre, coudre en mettant bout à bout deux pièces; 2. ajouter, allonger; 3. rapiéceter.

Եքմամ, ա. յգ. քիմմ. 2. քիւմմ, եղ։

Եքմէլ, ա. (զիեատէ քեամիլ.) կատարելագոյն. plus parfait.

Եքմէք, գ. (զէր'. հարս.) սեր-մանել. semer.

Էքին —. սերմանել արտեր. semer un champ, y semer de la graine.

Էքմէք..., տ. տես Էթմէք...։

Էքնան, տ. յն. քինն, եւ.

Էքնաֆ, տ. (յն. քէնէֆ, եւ.) շուրջկողմանք, Տօրտտար կոյր. environs, alentours.

Էքշի, գ. (խամիզ.) թթու 2. խմոր. aigre, sur; 2. levain.

— եիւզ. (տգուշ. թիւրշ-րույ.) խոժոռ. refrogné.

Էքշիլթմէք, գ. (թթուեցնել.) թթու դարձնել. խմորեցուցանել. rendre aigre, aigrir, confire au vinaigre, faire fermenter.

Եիւզ —. խոժոռել. se refrogner le visage, faire la grimace, témoigner son déplaisir.

Էքշիլիք, գ. թթուութիւն. aigreur, (goût) aigre.

Էքշիմէք, գ. (թթուիլ.) է թթուութիւն գտանել. s'aigrir, devenir aigre.

Էքշիմսի, գ. քիչ մը թթու. aigrelet, un peu aigre.

Էքպէր, տ. եւ. Էքպէրապիր, յն. մեծագոյն. առաւելագոյն. plus grand, plus âgé.

Էքսէ, գ. (պաշըն արգասը.) ծոծրակ. nuque, chignon.

— սէսինտէ. յետոյ. derrière...

—(սին)տէն կիթմէք. (իզինի թագիպ.) զհետ երթալ. marcher à la suite de qn., suivre qn.

Էքսէր, գ. (միսմար. միխ.) (բեւ.) բեւեռ. clou.

Էքսէր, տ. (զիեատէ քէսիր.) յաճախագոյն. plus nombreux.

Էքսէրիյա, տ. մեծաւ մասամբ. առ հասարակ. յաճախագոյն. pour la plupart, le plus souvent.

Էքսէրլէմէք, գ. (միխլամաք.) բեւեռել. clouer.

Էքսէրճի, գ. բեւեռագործ. բեւեռավաճառ. (marchand) cloutier.

Էքսի, գ. խանձող. tison.

Էքսի(լ)թմէք, գ. նուազեցուցանել. réduire, diminuer, faire diminuer.

Էքսի(լ)մէք, գ. պակասել. նուազել. manquer, être en moins, faire défaut.

Էքսիզ, գ. առանց կարանի. sans couture.

Էքսիք, գ. (նագըս. քէմ.) պակաս. թերի. թերակատար. défectueux, incomplet.

— օլ. պակասել. manquer.

— տօլտուրմաք. (թէմամլամաք.) լնուլ զթերին. compléter.

— օլմա. կեցցէ. vivat.

Էքսիքլէմէք, գ. պակաս առնել. rendre défectueux.

Էքսիքլիք, գ. (նօգսան.) պակասութիւն. manque, défaut.

Էքսիքսիզ, գ. (արտըսըզ արալըզ. մութէվէլլիէն. լաենքաթի.) անդադար. անընդհատ. sans cesse, sans relâche, dans une suite non interrompue.

Էքվազ, տ. յն. քեուզ, եւ։

Էքվան, տ. յն. քէֆն, եւ. 2. 3։

Էքտար, տ. յն. քէտէր, եւ։

Էքտիրմէք, գ. տալ սերմանել. faire semer.

Էքրէմ, տ. եւ. էքրէապիմ, յն. (զիեատէ քէրիմ.) ազնուագոյն. առատաձեռն. plus noble, plus généreux.

Էքրումէ(թ), տ. ազնուականութիւն. noblesse de caractère, générosité.

Էքքեար, տ. (չիֆթճի. հէրրաս.) հողագործ. laboureur.

'Էօգտէ(թ), տ. հանգոյց. կապ. 2. դժուարութիւն. noeud, lien; 2. difficulté.

'Էօգտէթան, } տ. երկ. 'Էօգտէ(թ), եւ։
'Էօգտէթէյն, }

'Էօգտէ-քիւշա, գ. որ լուծանէ զհանգոյց. qui délie un noeud.

'Էօգտէ-լիր, գ. կապեալ հանգուցեալ. 2. դժուարին. անհնարին. lié, noué; 2. difficile.

Էօզ, գ. (լիւպպ. միխ. մազզ.) հիւթ. հոյզ. ծուծ (ծծ.). 2. (խուլասէթ.) քաղն իրաց. suc; sève, moelle, jus; 2. substance, quintessence.

Էօզ, գ. (զաթի. մախսուս. խասս. խալիս.) սեփհական. բուն. propre.

— գար(տա)շ. հարազատ եղբայր. frère germain. [տես. étrier.

Էօզէնկի, գ. (րիքեապ.) ասպանդակ

Էօզէնմէք, թ. (Ճիգ. Ճահտ. Թէ'աննի.) Ջանալ. ջանք թափել. 2. (Թէմէննի. իթթլաղ.) Խորէ ցանկալ. s'efforcer, faire des efforts, se donner de la peine; 2. désirer avec passion.

Էօզլէմէք, թ. (Իշթիյագ.) Անյագ սէր ունենալ. 2. ցանկալ. désirer ardemment; 2. souhaiter, avoir envie de...

Էօզլէնմէք, } թ. Մածանիլ. թանձրանալ. պաղիլ.
Էօզլէշմէք, } se prendre, se coaguler.

Էօզլիւ, թ. Հիւթեղ. ուղղալից. ծծալից. succulent, moelleux, plein de sève.

Էօզկէ, թ. (Աիկէր.) Այլ. 2. Օտարոտի. l'autre, autre; 2. étrange.

Էօզտէք, թ. Բուն. ցօղ. tronc, tige.

'Էօզր, ա. Էզ. ա'զըր, յի. Ներողամտութիւն. excuse.

Էօթէ, թ. Անդր. յայնկոյս. au delà, de l'autre côté.

— *եագա*. Հանդէպ. la côte opposée.

— (*քի*) *կիւն*. (*էվվէլքի կիւն*.) Եռանդ. avant-hier; avant-veille.

— *սինէ վարմագ*. (*Մուպավազա. Թէճավիւզ*.) Անցանել ըստ չափ, ըստ սահման. outre-passer, aller au delà de...

— *տէն պէրի*. (*Էզէլտէն. Մինէ-լ-զամանիմ*.) Յառաջագոյն. Անդստին ի վերուստ. dès l'abord.

— *պէրի*. (*սու պէ սու*.) Այսր անդր. ça et là, de ça et de là, de côté et d'autre.

— *պէրի էթ*. (*Թէշէպպիւս. Թէսատտի*.) Ամենայն հնար փորձել. essayer de toute manière.

— *պէրի օլ*. (*Թէտարիւքեաթ*.) Պատրաստել. prendre les mesures nécessaires.

— *սի*. Ելք ետաց. le résultat ultérieur.

Էօթիւրիւ, թ. (զամմէ.) Յայնանշանը ('), օ, ու, էօ, իւ. la voyelle dhamma: o, ou, eu, u.

Էօթիւրիւ, թ. Համար. pour, à cause de...

Նէտէ՞ն —. (Նէ՞ սէպէպէ միպնի.) Ինչ՞. pourquoi?

Օնտէն —. (պունտէն 'ալէյհ.) Վասն այսորիկ. à cause de cela, par (ou pour) cette raison.

Էօթլէյէն, թ. Երգեցիկ թռչուն oiseau chanteur.

Էօթմէք, թ. (Թէրրէննիւմ.) Երգել. կոչել. 2. Հնչել. Թնդալ. chanter (l'oiseau, le coq); 2. sonner, résonner, retentir.

Էօթտիւրմէք, թ. Հնչեցուցանել. Թնդացուցանել. faire sonner, résonner, retentir.

Էօլէթ, թ. Խոպորած. Մարդամահ. Անասնամահ. mortalité.

Էօլէշմէք, թ. (Թէվզիզ'.) Բաժանիլ յիրերան. se partager, se distribuer qc.

Էօլէշտիրմէք, թ. (Թէվզի'.) Բաշխել. Բաժանել. distribuer, partager, répartir.

Էօլէսիյէ, թ. Մահու չափ. à (la) mort, jusqu' à la mort.

Էօլիւ, թ. (Մէյթ. Ճէնազէ. Միւրտէ.) Մեռեալ. դի. Մեռելոտի. mort, corps mort, cadavre.

Էօլիւմ, թ. (Մէվթ.) Մահ. mort.

Էօլիւմլիւ. (տիւնեա), թ. (տունեա ֆէնա. Անցաւոր (աշխարհ). (monde) périssable.

Էօլիւմճիլ, թ. Օրհասական. Մահճոր. Մերձ ի մեռանել. moribond, malade à mourir ou à la mort.

Էօլմէք, թ. (Վէֆաթ էթ. իրթիհալ (ը տարը պագա) էթ.) Մեռանել. mourir.

Էօլչէք, } թ. (Միգտար. Փէյմանէ.) Չափ. mesure.
Էօլչիւ, }

— *ալմագ*. Չափել. prendre la mesure (d'un habit).

— *յիւ պիլտիրմէք*. (*պիր ատէմէ մըգտարընը անլաթմագ*.) ի չափ ածել զոք. retenir qn., lui faire observer la discrétion, des ménagements.

Էօլչիւմ, թ. Արուեստաթերի յառէ. bousilleur.

Էօլչիւսիւզ, թ. (պի-գըյաս.) Անչափ. Չափազանցական. sans mesure, excessif.

Էօլչմէք, թ. (գըյաս.) Չափել. mesurer.

Էօլտիւրմէք, թ. (գաթլ. Հէլաք էթ.) Սպանանել. tuer.

Եօլքէ, գ. (Մէմլէքէթ. տիեար. Մերզիւպօւմ.) Երկիր. գաւառ. pays, province.

Եօլքէր, գ. (Սիւրէյյա. Փէրվինի.) Բազմաստեղք. les Pléïades.

Եօկ... տես Եզ...։

'Եօհտէ(թ), ա. պարտք. դաշն. յանձնառութիւն. 2. Երաշխաւորութիւն. 3. պաշտօն. գործ. obligation, stipulation, engagement; 2. responsabilité; 3. charge, emploi, fonction.

Տէր — էթ. } յանձն առնուլ.
— ալթընէ ալմ. } խոստանալ. se charger, s'engager.

Եօճ, գ. (Սար. ինթիգամ.) Վրէժ. vengeance.

— ալմաղ. (ախզըսար. ինթիգամ.) առնուլ վրէժ. tirer vengeance ou se venger de qn...

Եօճիւշմէք, գ. Գրաւադրել ընդ միմեանս. parier ensemble.

Եօմր, ա. Եղ. ա'մար, յգ. կեանք. vie.

— սիւրմէք (կէչիրմէք). վարել կեանս. passer sa vie, mener une vie.

Եվէ, գ.

— աթա. (փէտէր-էնտէր.) Հօրու. beau-père.

— անա. (մատէր-էնտէր.) Մօրու. belle-mère.

— գըզ. Խորթ դուստր. fille d'un autre lit, belle-fille.

— օղուլ. Առորդի. fils d'un autre lit, beau-fils.

Եվիւթ, գ. (Նասիհաթ. Նասահ ու փէնտ.) Խրատ. յորդոր. conseil, avis, exhortation.

— վէրմէք. } գ. (Նասահ ու
Եվիւթլէմէք, } փէնտ իյլէմէք.) Խրատել. conseiller, donner conseil.

Եվիւթմէք, գ. (Թահն.) Աղալ. moudre.

Եվիւնմէք, գ. (Թէֆախուր. Միւֆախարէթ.) Պարծիլ. պանծալ. անձնագով լինել. se vanter, se glorifier de qc.

Եվիւնտիւրէ, գ. Խթան. aiguillon.

Եվիւր, գ. Ընտանի. privé, domestique.

Եվիւրթլէմէք, գ. Ընտրել. choisir.

Եվիւրմէք, գ. Բառաչել. mugir.

Եվլէ, գ. այնպէս. ainsi, tellement.

— իսէ. Թէ այդպէս էր. s'il en est ainsi.

— ըկը իւզէ. (օլ ուսուլուպ իւզրէ.) այսու օրինակաւ. de cette manière.

Եվլէ(ն), գ. (Նըսֆը նէհար.) Հասարակ օր. midi.

— թա'ամը. Ճաշ. dîner.

— վագթը. (զաւալ. վագթը զէվալ.) Կէսօրեայ. 2. Ճաշու ժամ. heure de midi; 2. heure du dîner.

Եվլէյին, գ. Կէսաւուրը. à (l'heure de) midi.

Եվմէք, գ. Գովել. louer, faire l'éloge de qn..

Եվրէթմէք, գ. (Թա'լիմ.) Ուսուցանել. enseigner, apprendre qc. à qn., instruire qn. dans qc.

Եվրէնմէք, գ. (Թէա'լլիւմ) Ուսանել. apprendre, étudier, s'instruire.

Եվքէն, գ. Թոքք. poumon.

Եօն, գ. (Հուզուր. փիշ-կեահ.) Առաջք. յառաջակողմն. le (côté de) devant.

— իւնտէ. առաջի. devant.

— ինի ալմաղ. կանխել առնուլ. prendre les devants, prendre d'avance toutes les mesures nécessaires.

— է կէչմէք. յառաջել. prendre ou gagner le devant, devancer qn. en route.

— է դիւշմէք. առաջի երթալ. précéder.

— տէն (եօլլամագ). յառաջել (առաքել.) (faire partir qn.) en avant.

'Եօնսուր, ա. Եղ. 'անասըր, յգ. տարր. élément.

Եօնտիւլ, գ. Գրաւ. pari, gageure.

— դօմագ. Գրաւադրել լինել. parier, gager.

Եօնքչէ, ա. տես Եօքճէ.

'Եօշր, ա. Եղ. ա'շար, յգ. տասներորդ մասն. 2. տասանորդ. un dixième; 2. dime.

'Էօտ, ա. Հալաւէ. aloès.

Էօտ, թ. (մէրարէ. զէհրէ.) լեղի. bile, fiel.

Էօտէմէք, թ. (թէտաիյէ.) հատուցանել. վճարել. payer, acquitter.

Էօտէշմէք, թ. (թէգաասս.) հատուցանել զմիմեանց. իրարու հաշիւ չունենալ. être quitte à quitte, ne se devoir plus rien de part et d'autre.

Էօտիւնճ, թ. (գարզ.) փոխ. յանձն առնուլ իրք. emprunt, prêt.

— ալմագ. (իսթիգրազ.) յանձն առնուլ. emprunter qc. à (de) qn.

— վէրմէք. (իգրազ.) փոխ տալ. prêter.

Էօրէքէ, թ. (րոք.) ալիլոր. quenouille.

Էօրթիւ, թ. (սիթր. փուշէ.) ծածկոյթ. 2. քօղ. couverture; 2. voile.

Էօրթիւլիւ, թ. (մէսթուր. փուշիտէ.) ծածկեալ. թաքուցեալ. couvert, caché.

Էօրթիւլմէք, } թ. (իսթիթար.
Էօրթիւնմէք, } թէսէթթիւր.) ծածկիլ. սքօղիլ. se couvrir.

Էօրթմէք, թ. (սէթր էթ. փուշիտէ էթ.) ծածկել. սքօղել. 2. քարքել. couvrir, voiler; 2. pallier, masquer.

Էօրիւ, թ. հիւսք. tresse.

— պալչըղը. հող ախմ եւ ցխոր. pisé.

Էօրիւ, թ. (օթլագ.) արօտ. pâturage.

Էօրիւլիւ, թ. հիւսեալ. tressé.

Էօրիւմճէք, թ. ('անքէպութ. թէնէնէ.) (մամուկ.) սարդ. araignée.

— աղը. (թարը 'անքէպութ.) սարդի ոստայն. toile d'araignée.

Էօրիւնտէլէմէք, թ. ընտրել. choisir, élire.

Էօրկիւ, թ. հիւսք. հիւսակ. 2. հիւսուածք. tresse, natte; 2. enlacement, entrelacement.

Էօրկիւլէմէք, թ. հիւսել. tresser, natter.

Էօրմէ, թ. (մէնսուճ.) հիւսեալ. tressé.

Էօրմէք, թ. (նէսճ.) հիւսել. enlacer, entrelacer qc. dans qc.

Իփ —. մանել չուան. filer des cordes.

Չօրապ —. հիւսել գուլպայ. tricoter des bas.

Սաչ —. հիւսել զհեր. tresser (natter) des cheveux.

Տիվար —. շինել որմ. maçonner.

Էօրնէք, թ. (նիւմունէ. նումունէ.) օրինակ. exemple; modèle; dessin; patron; échantillon; montre.

Էօրս, թ. սալ. enclume.

Էօրսէլէմէք, թ. ապականել. ճմռթկել. 2. խոշտանգել. նեղել. chiffonner, froisser; 2. maltraiter, tracasser.

Էօրտէք, թ. (մուրղապ.) բադ. canard, cane.

Էօրփէրմէք, թ. փշաքաղիլ, ցցուիլ (հերաց). se hérisser (les cheveux).

Էօրքիւճ, թ. սապատ ուղտի. bosse.

Էօրքիւճլիւ, թ. սապատաւոր. bossu.

'Էօրֆ, ա. հրաման արքունի. 2. սպառնալիք. volonté absolue du souverain; 2. menace.

'Էօրֆէն, ա. սպառնալեօք. par menace.

'Էօրֆի(յ), ա. } սպառնական.
'Էօրֆլիւ, թ. } menaçant.

Էօփիւշմէք, թ. համբուրել զմիմեանս. s'embrasser.

Էօփմէք, թ. (թագպիլ. պուս էթ.) համբուրել. baiser; embrasser qn., donner un baiser à qn.

Էօֆկէ, թ. բարկութիւն. colère.

Էօֆկէլէնմէք, թ. (թէղայյիւզ.) բարկանալ. սրդողիլ. se fâcher, s'irriter.

Էօֆկէլէնտիրմէք, թ. (իղզապ.) բարկացուցանել. սրդողեցուցանել. fâcher, irriter.

Էօֆկէլի, թ. բարկացող. ցասկոտ. colérique, irascible.

Էօքիւզ, թ. եզն. boeuf.

Էօքիւր էօքիւր (աղլամագ), թ. դառնապէս (լալ). (pleurer) amèrement, à chaudes larmes.

Էօքճէ, թ. (էօքչէ, ա.) կրունկ. talon.

Էօքսէ, թ. [illegible]. glu.

Էօքսի, տ. տես Էքսի։

Էօքսիւզ, տ. (անթէրմ.) որբ. orphelin(e).

Էօքսիւրիւք, տ. հազ. toux, rhume (de poitrine).

— օթու. հազի դեղ. tussilage, (tussillago).

Էօքսիւրմէք, տ. հազալ. tousser.

Էֆ'ա, ա. եզ. էֆա'ի, յգ. (էնկէրէք էըլանը), իժ. vipère.

Էֆազըլ. ա. յգ. էֆզալ, եզ։

Էֆա'ի, ա. յգ. էֆ'ա, եզ։

Էֆ'ալ, ա. յգ. ֆի'իլ, եզ։

Էֆ'ալը շարթիյէ. Թէական եղանակ. mode conditionnel.

Էֆախիմ, ա. յգ. էֆխամ, եզ։

Էֆանին, ա. յգ. ուֆնուն, եզ։

Էֆավիհ, ա. նրլ. յգ. ֆուհ, եզ։

Էֆավիճ, ա. նրլ. յգ. ֆէվճ, եզ։

Էֆասիհ, ա. տես Էֆավիհ։

Էֆգար, ա. (գերադրական ֆագիր.) աղքատագոյն. plus pauvre.

Էֆյալ, ա. յգ. ֆիլ, եզ։

Էֆզա, գ. ի բրդ. որ աճեցուցանէ. en cp. qui augmente, multiplie.

Հայրէթ-էֆզա. որ զարմանքն յաճախէ, ի զարմանս ընդունէ. qui remplit d'étonnement, saisit d'étonnement.

Դէհշէթ-էֆզա. որ յաճախէ զերկիւղ. qui remplit de terreur.

Էֆզաիշ, գ. աճումն. accroissement.

Էֆզալ, ա. եզ. էֆազիլ, յգ. (գերադրական ֆազիլ.) առաւել հոյակապ. յի արժանեօք. plus distingué, doué d'un plus grand mérite, supérieur.

Էֆզալիյէթ(թ), ա. վերադասութիւն. առաւելութիւն. supériorité.

Էֆզուն, գ. (շօգ. քէսիր. մուլթէ'ասսիր.) բազմամ. բազմաթիւ. 2. առաւել. beaucoup, nombreux; 2. plus.

Էֆզունի, գ. (շօգլուգ. քէսրէթ.) բազմութիւն. յաճախութիւն. multitude, abondance.

Էֆէնտի. տէր. seigneur, maitre, effendi.

Րէիս —. գործօնեայ արտաքին գործոց. le ministre des affaires étrangères.

Էֆրադ(թ), ա. եզ. ֆուատ, յգ։

Էֆիրէ(թ), ա. ստութիւն. mensonge.

Էֆլաք, ա. յգ. ֆէլէք, եզ։

Էֆլաք, տ. Վալաքիա. Valachie.

Էֆլէս, ա. (գերադրական մուֆլիս.) առաւել աղքատագոյն. խիստ աղքատ. plus pauvre, plus indigent.

Էֆխամ, ա. եզ. էֆախիմ, յգ. (գերադրական ֆախիմ.) առաւել հոյակապ. հզօր. մեծ. plus considérable, plus puissant, plus grand.

Էֆլեար, գ. (քէօթիւրիւմ.) անդամալոյծ. paralytique.

Էֆհամ, ա. յգ. ֆէհմ, եզ. 2։

Էֆղան, գ. ողբ. կոծ. gémissement, lamentation.

Էֆնան, ա. յգ. ֆէնն, եզ. 2. 4։

Էֆշան, գ. ի բրդ. ...սփռող ...հեղ. en cp. qui répand.

Նուր-էֆշան. } լուսասփիւռ.
Էնվար-էֆշան. } qui répand de la lumière.

Էֆսա, գ. (ափսունճու.) կախարդ. կախ... enchanteur, sorcier.

Էֆսագ, ա. (գերադրական ֆասըգ.) առաւել ամբարիշտ. ապիրատ. plus impie, plus scélérat.

Էֆսահ, ա. (գերադրական ֆասիհ.) առաւել ճարտարախօս. plus éloquent.

Էֆսան, } Էֆսանէ, } գ. վէպ. conte.

Էֆսանէ-կէու, գ. վիպասան. diseur de contes.

Էֆսար, գ. (եուլար.) գլխասոյց. licou.

Էֆսէտ, ա. (գերադրական ֆասիտ.) առաւել ապականեալ. plus gâté, plus corrompu.

Էֆսէր, գ. թագ. couronne.

Էֆսիւրտէ, գ. սառեցեալ. 2. թառամեալ. թարշամեալ. gelé; 2. flétri, fané.

Էֆսուն, գ. ('ազիմէթ.) կախարդանք. դիւթութիւն. 2. խաբէութիւն. paroles magiques, incantation; 2. fraude.

Էֆսուս, գ. ափսոս. 2. ծաղր. հեգնութիւն. 3. հարստահարութիւն. անիրաւութիւն. hélas! 2. moquerie, raillerie, persiflage; 3. oppression, injustice.

Էֆվահ. ա. յգ. ֆէմ, եւ. 2. ֆուհ, եւ։

Էֆվաճ, ա. յգ. ֆէվճ, եւ.

Էֆրադ, ա. յգ. ֆըրդա(թ), եւ։

Էֆրազ, պ. (եփրաթէպ.) բարձր. haut, élevé.

Էֆրազ, ա. (զիեատէ ֆագըհ.) տեղեկագոյն աստուածայնոցն պատուիրանաց. plus versé dans la connaissance des préceptes divins.

Էֆրազի, պ. (եփրաթէպլիք.) բարձրութիւն. hauteur, élévation.

Էֆրաշ, ա. յգ. ֆիրաշ, եւ։

Էֆրաշթէ, պ. ամբարձեալ. élevé.

Էֆրաս, ա. յգ. ֆէրէս, եւ։

Էֆրատ, ա. յգ. ֆէրտ, եւ։

Էֆրատը նէհալի. (էսաաֆիլի նաս.) ամբոխն. les basses classes.

Էֆրէնճ, ա. ֆռանկ. եւրոպացի. franc, européen.

Էֆրիզէ(թ). ա. յգ. (ֆիրազ. եւ.) դադարագործք. vacances.

Էֆրուզ, պ. ի բրդ. որ լուսաւոր առնէ. en cp. qui éclaire.

'Ալէմ-էֆրուզ. որ լուսաւորաւոր առնէ զաշխարհ. qui éclaire le monde.

Էֆրուխթէ, պ. վառեալ. լուցեալ. allumé.

Էֆքեար, ա. յգ. ֆիքր, եւ։

Էֆքեարը 'ումումիյէ ('ամմէ). հասարակաց կարծիք. opinion, voix publique.

Էֆքէն, պ. ի բրդ. ...ձգէ. ...արձակ. en cp. qui jette, lance.

Շուրիշ-էֆքէն. խառնիչ. խռովարար. qui met ou apporte le trouble.

Էֆքէնտէ, պ. ընկեցեալ. jeté, lancé.

Ը

Բառք՝ ոչ ընդունելիս ընդ Ը սկզբնագրով տես ընդ Ի.
Les mots non admis sous l'initiale Ը se trouvent sous la lettre Ի.

'Ըզպեան, ա. ոսկի անարծ. or natif.

Ըգլէգ, տ. ազգ մի ջութակի. espèce de violon.

'Ըգտ, ա. եւ. 'ուգտուտ, յգ. մանեակ. collier.

'Ըզտատէթ, ա. չափիչ քանոն երկրաչափութեան. alidade.

'Ըզզ, ա. պատուականութիւն. գոհարական լինել. պատուականութիւն. մեծութիւն. 2. մեծազօր լինել. պատիւ. մեծարանք. être rare et cher, précieux; rareté, cherté d'une chose, grand prix; 2. être puissant et grand; dignité, considération, honneurs.

Ըզմարիտ. (σμάρις) ձուկն ինչ ծովու. picarel, td. smare.

Ըզզապանութ. աւազակ. հէն. 2. յաղթանդամ. brigand, pirate; 2. gros, membru.

Ըզզապանութլուզ, տ. աւազակութիւն. հէնք. brigandage, piraterie.

'Ըզլէթ, ա. ծնունդ. ազգ. origine, famille dont on descend.

Ըթըր, տ. խորդենի. կռնկենի. géranium, bec-de-grue.

'Ըթր, ա. արմատ. սկիզբն. 2. տոհմ. racine, origine; 2. race, lignage.

'Ըթր, ա. հոտ անուշից. անուշանք. bonne odeur, parfum, arome, essence.

'Ըթրէթ(թ), ա. ազգ. ազգատոհմ. famille et parents, maison.

'Ըթրի(յ), ա. անուշահոտ. odorant, parfumé.

'Ըթրիյէթ(թ), ա. անուշահոտութիւն. bonne odeur.

'Ըթր-սա, պ. (մու'աթթար.) անուշահոտ. odorant, parfumé.

Ըլը(գ). } տ. եղկ. գաղջ. tiède.
Ըլըճագ, }

Ըլըճա, տ. ջերմուկք. thermes.

Ըլըճագլըգ, տ. եղկութիւն. գաղջութիւն. tiédeur.

Ըլըթմագ, տ. եղկ դարձնել. գաղջացնել. attiédir, faire, laisser tiédir.

Ըլը(ն)մագ, տ. գաղջանալ. tiédir s'attiédir.

'Իհր, ա. շնութիւն. պոռնկութիւն. adultère, fornication.

Իղտիշ, } թ. ձի մաքալ. cheval
Իղտիլ, } hongre.

Իգրէպ. ճուռական. épervier.

Իմըզղանմագ, թ. ննջել. sommeiller.

Իմլէք, թ. տես Իպլէք.

Ինճըրտըք, թ. հեծկլտանք. հեկեկանք. sanglot, hoquet.

Ինճըրտամագ, թ. հեծկլտալ. հեկեկալ. sangloter, avoir le hoquet.

'Իշա, ա. (եաթսը.) երեկոյ. soir, heure du soir.

'Իշգ, ա. խանդակաթ, կաթոգին լինել. être amoureux, devenir amoureux, épris de qn.

Իշըգ, թ. լոյս. 2. լոյս. ճրագ. 3. լուսաւոր. lumière; 2. lumière, chandelle, lampe allumée; 3. lumineux, clair.

Իշըգլաթմագ, թ. լուսաւորել. éclairer.

Իշըլ, թ. լուսաւոր. très-luisant, petillant.

Իշըլթը, թ. նշոյլ. աղօտ լոյս. lueur.

Իշըլ(տը)ամագ, } թ. լուսաւորել.
Իշըմագ, } ծագել. (s)'éclairer, luire, briller.

Իպլէգ, թ. (կտրած հաւ.) որձաք. chapon, coq châtré.

Իպրիգ, ա. եղ. եպարիգ. յն. (=Իբրիգ.) ափաման. 2. ափաման եռացուցանելոյ ղզար. aiguière; 2. bouilloire.

Գահվէ — իի. ափաման կաֆէյ. cafetière.

'Իսամի(յ), ա. առաքինի. vertueux.

Իսգարա, թ. խորովարայ. gril.

Իսգումբրու. (= իւսգիւմպրիւ.) (σκόμβρος) թիւնիկ. maquereau, td. scombre.

Իսգուֆ(ե)ա, թ. (գիշերնոց.) գդակ. bonnet de nuit à pointe.

Իսգօնթօ. հաշուածք փոխանակագրաց. escompte.

Իսգօրպիթ.

— 'իլլեթի. ցնդահարութիւն. scorbut, carie des dents.

— պալըղը. ձուկ. scorpène.

'Իսեան, ա. ապստամբութիւն. rébellion, révolte.

— էթ. ապստամբել. նշկահել. se révolter, s'insurger.

Իսի, թ. (սըւխունեթ. հարարեթ.) ջերմութիւն 2. (սըւխուն, հարր. կէրմ.) ջերմ. chaleur; 2. chaud.

(Ի)սըթմա, թ. (հիւմմա.) տենդ. ջերմ. fièvre.

Իսըթմագ, թ. (թէսխին.) (տաքցնել.) ջեռուցանել. chauffer, échauffer.

Իսըլըգ, թ. ջերմութիւն. chaleur.

(Ի)սըճագ, թ. (հարր. կէրմ.) (տաք.) ջերմ. chaud.

(Ի)սըճագլըգ, թ. (հարարեթ. կէրմի.) (տաքութիւն.) ջերմութիւն. chaleur; chaud.

Իսընմագ, թ. (տաքնալ.) ջեռանալ. se chauffer, s'échauffer.

Իսընտըրմագ, թ. տես Իսըթմագ.

Իսըրղան, թ. խածանող. mordant.

— օթու. եղինջ. ortie.

Իսըրմագ, թ. խածանել. 2. խածանել. բանս կծանոց արձակել յայլ. mordre; 2. piquer, frapper d'un trait satirique, lancer des traits de raillerie.

Փարմագ — . (թէաճճիւպ.) զարմանալ. 2. զմայլանալ. être extrêmement surpris, être charmé, admirer; 2. s'en mordre les doigts.

(Ի)սթագօզ. խեցգետին մեծ ծովու. homard.

Իսթըրա, թ. ածելի. rasoir.

(Ի)սթրիտիա. ոստրէ. huitre.

Իսթօֆա. (stofa) դիպակ. կերպաս. étoffe.

Իսլագ, թ. (թաց.) թացեալ. mouillé, trempé.

Իսլա(թ)մագ, թ. թանալ. թրջել. mouiller, tremper.

Իսլանմագ, թ. թանալ. թրջել. se mouiller, être mouillé; se tremper.

Իսլըգ, թ. սուլոց. sifflement, coup de sifflet.

— չալմագ. սուլել. siffler.

(Ի)սմարլամա, թ. յանձնարարութիւն. commission; commande.

(Ի)սմարլամագ, թ. (թավսիյե.) աւանդել. պատուիրել. 2. յանձնել. յանձն առնել. recommander, or-

donner à qn., charger qn. de faire qc., commissionner qn. pour qc.; 2. commander qc. à un ouvrier, à un artisan.։

Ալլահա (ը)սմարլատըգ. բարեաւ մնաք. adieu.

'Ըսմէթ, ա. պարկեշտութիւն. chasteté.

'Ըսմէթլի, ք. պարկեշտ. chaste.

Ըսպաթի. տերեւ. խոտ. un trèfle.

Ըսըր... տես Ըսը...։

Ըսփանագ, ք. սպին. ճակ. épinard. [chant.

Ըր, ք. (տաճկ. նազմ.) երգ.

'Ըրագ, ա.

— 'արէգի. Բաբելոն. Babylonie.

— 'աճէմի. Մարք. Médie.

'Ըրգ, ա. եւ. 'ուրուգ, յհ. երակ. 2. արմատ. 3. ազգութ. ցեղ. veine; 2. racine; 3. origine, souche.

'Ըրզ, ա. եւ. ա'րազ, յհ. պատիւ, համբաւ բարի. honneur, réputation.

— պօզմագ (եըգմագ. հէթը էթմէք). համբել համբաւ չար ըստ-գել. déshonorer qn., faire une mauvaise réputation à qn.

— ըսն նօզան կէթիրմէք. անուանել զիւր համբաւ. compromettre sa réputation.

'Ըրզլը, ք. պատուական. honnête.

Ըրլամագ, ք. (Թէզաննի.) երգել. chanter.

Ըրղաթ. (ἐργατής.) (արաբեր. բնէնակերթ.) գործաւոր. ouvrier.

Ըրղալամագ, ք. շարժել. remuer.

Ըրմագ, ք. (նէհր.) գետ. fleuve.

'Ըրս. ա. (պարսկերէն պարբերաբ հէր աէրի.) ամուսն. հարսն. époux ou épouse.

'Ըրսըզ, ք. (անբարե.) անամօթ. impudent.

'Ըրսըզլըգ, ա. (անբարեաութիւն.) անամօթութիւն. impudence.

'Ըրֆ, 'Ըրֆէ(թ), 'Ըրֆան, ա. տեղեկանալ. ամ-աներ. ճանաչել. ճանաչողութիւն. գիտութիւն. connaître, apprendre; connaisance, savoir, science.

'Ըֆֆէթ, ա. պարկեշտութիւն. ողջախոհութիւն. պարկեշտութիւն. pudicité, chasteté.

Էհլի 'ըֆֆէթ. պարկեշտ. պարկեշտ. ցածմանե. pudique, chaste.

Թ

Չգտածն որ ծշանականեայն ըեր Թ ծշանակերպք սկս ըեր Տ.
Les mots non admis sous l'initiale Թ se trouvent sous la lettre Տ.

Թա, պ. մինչեւ... ց... jusqu'à (au)....

Թա, պ. ...կին ...պատիկ. ...fois autant.

Տիւ-թա. կրկին. double.

Սէ-թա. եռեքպատիկ. եռեկին triple.

Թա, ա. տես Թէ։

Թայի թէնիս. թէ նշանականերպ. իգէլ նշանակն. té, terminaison féminine.

Թայի թաւիլէ. երկար թէ. té long.

Թայի կէրտ. բոլոր թէ. té rond.

Թաա... տես Թա...։

Թա'աթ(թ), ա. հնազանդել. ան-սալ. հնազանդութիւն. 2. պաշտօն Աստուածոյ. obéir; obéissance, soumission; 2. adoration, culte.

Թա'աթ-խանէ, պ. ('իպատէթխանէ. մէսճիտ.) տաճար. մզկիթ. temple, mosquée.

Թա'ալա, ա. բարձրացաւ. il a été elevé.

Հագգ (Ալլահ) —. բարձրեալն. Dieu très-haut.

Թա'ամ, ա. եւ. էթ'իմէ(թ), յհ. (եէմէք.) կերակուր. 2. ուտել. 3. (լէզզէթ. ճաշնի.) համ. aliments, nourriture; 2. manger; 3. goût.

Թա'ամիյէթ, ա. (եէմէք ապճէ-սի. պօղազ մասրաֆը.) ծախք կերակրոյ. dépenses pour les vivres.

Թա''ան, ա. չարախօս. զրպարտ. détracteur, calomniateur.

Թագ, ա. եղ. Թագաթ, յն. կամար. 2. պատուհան. voûte, arcade, arche; 2. fenêtre, croisée.

Թա՛գը էպրու. յօնք. sourcil.

Թա՛գը խազրա.
Թա՛գը Թարիւմ.
Թա՛գը ֆիրուզէ.
Թա՛գը քէհլա.
Թա՛գը լաճիվէրտի.
Թա՛գը ֆիլուֆէրի.
} երկինք. le ciel.

Թագ, պ. կամար. գմբեթ. 2. կարգ. շար. 3. անզոյգ. 4. է ճրդ... կին. ...պատիկ. voûte, coupole; 2. couche, lit, série; 3. unique, impair; 4. ... fois autant.

Նիւհ-թագ. ինն կամարք. երկինք. neuf voûtes; cieux.

Տիւ-թագ. (իքի գաթ.) կրկին. double.

Սէ-թագ. (իւչ գաթ.) երեքկին. triple.

— ու չիֆթ. (դէկմ ու ֆէրտ.) զոյգ եւ կենտ. pair ou non.

Թագաթ, ա. յն. թագ, եղ:

Թագաթ, ա. (գիւճ.) կար. ոյժ. զօրութիւն. pouvoir, force.

— գէթիրմէք. կարող լինել. զօրել. être en état de.., avoir des forces suffisantes pour (supporter qc.).

— ը գալմատը. պարտասեցաւ. անկաւ ի զօրութենէ. ses forces l'abandonnèrent.

Թագաթսըզ, տ. անկեալ ի զօրութենէ. épuisé, harassé.

Թագաթսըզլըգ, տ. անզօրութիւն. épuisement, harassement.

Թագեա, տ. տես Թագիեէ:

Թագեաճը, տ. գդակագործ. վաճառական գդակաց. fabricant ou marchand de calottes.

Թազեին, ա. թ. պճնել. զարդարել. յարդարել. habiller et coiffer; orner, parer; arranger, approprier.

Թագեիտ, ա. թ. կապել. 2. դնել ձայնաւորս. 3. ամփոփել զմիտս բանից. 4. գրել ի գիրս. lier; 2. mettre les voyelles; 3. déterminer un mot à un sens, l'y restreindre; 4. inscrire, insérer, enregistrer.

Թագզիեէ(թ), ա. թ. լնուլ. կատարել. յարդարելով ածել. 2. կացուցանել, կարգել դատաւոր. 3. զպարտսն հատուցանել. accomplir, achever, effectuer, exécuter; 2. nommer, établir qn. juge; 3. payer, acquitter sa dette.

Թագըլմագ, տ. կախել. 2. քանաջել. se (sus)pendre, s'accrocher, s'attacher; 2. agacer, taquiner.

Թագըմ, տ. (միւքէմմէլ ալաթ ու էտէվաթ. էվանի. լէվազըմ.) անօթ. կահ. կազմած. 2. (զիւմրէ. կիւրուհ. Թաիֆէ.) ամբոխ. ջոկ. դաս. խումբ. գունդ. appareil, ustensile (de ménage, de cuisine, etc.); 2. corps, corporation, classe.

(Միւհէնտիս)— ը. (զիւմրէի միւհէնտիսին.) ջոկ, ամբոխ (ճարտարաց). corps (des géomètres).

Պիր — 'ասքէր. (պիր ֆըրգա՛ի 'ասքէրիյէ.) բազմութիւն ինչ (զօրաց). un certain nombre de gens de guerre, corps de troupes.

Պիր — (մուհթաճին.) բազմութիւն ինչ (կարօտելոց). une foule (de gens nécessiteux), un certain nombre.

Պիր — լագըրտը. (պիր չօգ լագըրտը.) բազմամ բանք. une multitude de paroles, cliquetis de mots.

Պիր — թօփ. (պաթէրիա.) մարտկոց. batterie.

Աշագ — ը. խառնամաժ ամբոխ. le bas peuple.

Աթ — ը. ասպազէն. սպասք ձիոյ. harnais, harnachement.

Արապա — ը. սպասք կառաց. équipage.

Եաթագ — ը. կազմածք անկողնոյ. literie.

Խանէ — ը. կահ կարասի. meubles.

Կիւմիւշ — ը. սպասք, անօթք արծաթիք. vaisselle d'argent, argenterie.

Մաթպախ — ը. անօթք խոհակերոցի. batterie de cuisine.

Մապէյն — ը. (կիւպրա՛յը նիւտէմա վէ միւսահիպին.) ընկերակիցք արքունի. courtisans, camarilla.

Չուպուգ — ը. (իմամէ.) գլուխ եղէգան ծխախոտոյ. bouquin.

Սուփրա — ը. սպասք սեղանոյ. vaisselle, service.

Օրդու — ը. կահ եւ կազմած պատերազմի. attirail de guerre, équipage.

— թադըմ. բազմութեամբ. en foule, en grand nombre.

Թագընմագ, ք. (Թէգավլիւա. իքթիսա.) արկանել. զգենուլ. se mettre, s'habiller.

Թագըրշագըրմագ, ք. տես Թագմագ:

Թագըրտամագ, ք. առնել դղրդիւն. faire du bruit, claquer.

Թագըրդը, ք. դղրդիւն. bruit.

Թագթի'. ա. բ. մանր հատանել. յօշել. բաժանել. 2. չափել ոտանաւոր ոտքերովն. 3. հասակ. մեծութիւն. 4. դիր գրոց. 5. հատած տողի բանից. couper par morceaux; tailler, partager; 2. scander un vers; 3. taille, stature; 4. format d'un livre; 5. césure, hémistiche.

Թագթիլ, ա. բ. սպանանել. [tuer.

Թագթիգ, ա. բ. խոժոռել. զառածել յօնսն. se refrogner (le visage), froncer les sourcils.

Թագթիր, ա. բ. կծծութեամբ դարմանել. compter les morceaux à qn., nourrir mal (sa famille, les siens), lésiner sur la nourriture des siens.

Թագթիր, ա. բ. կաթեցուցանել. 2. զտարզել. faire tomber goutte à goutte, faire dégoutter; 2. distiller.

Թագվա(յ), ա. երկիւղած յԱստուծոյ. աստուածավախ. craignant Dieu, pieux.

Թագիէ, ա. (Թագէա. ա.) գդակ. calotte, petit bonnet.

Թագիէ-ճու, գ. գդակարար. fabricant de calottes.

Թա'գիմ, ա. բ. ամլացուցանել. rendre stérile, frapper de stérilité.

Թագվիյէթ, ա. երկիւղ Աստուծոյ. աստուածավախութիւն. crainte de Dieu, piété.

Թա'գիպ, ա. բ. զհետ երթալ. հետեւել. 2. յետս թողուլ. յապաղել. 3. աւելորդ յաղօթս կալ. 4. թախանձանօք խնդրել. suivre; 2. laisser en arrière; remettre à plus tard, différer; 3. faire des prières surérogatoires; 4. prier, demander instamment, revenir à la charge.

Թա'գիտ, ա. բ. պնդել. կապել. nouer, lier, attacher, faire plusieurs noeuds.

Թա'գիր, ա. բ. վիրաւորել. հատանել ջիլս. blesser; couper les jarrets.

Թագլա(գ), գ. թաւալգլոր. culbute.

— գըլմագ. թաւալգլոր խաղալ. faire la culbute, se culbuter.

Թէփէ — կէլմէք. գլխիվայր թաւալիլ. dégringoler, tomber à la renverse.

Թագլի' ա. բ. խլել. arracher, ôter, enlever de force.

Թագլիլ, ա. բ. առկասեցուցանել. նուազեցուցանել. diminuer, amoindrir.

Թագլիմ, ա. բ. հատանել (զեղունգունս.) rogner, couper (les ongles), tailler.

Թագլիպ, ա. բ. շրջել. դարձուցանել. տապալել. 2. փոխել. եղ. թէգալիպ. յգ. շրջումն. փոփոխումն. tourner (en sens inverse), retourner, renverser, bouleverser; inversion, renversement, bouleversement; 2. changer; changement.

Թագլիա, ա. բ. ի հասանել կառավարի ի պատւոյ մեծամեծ իշխանի ընդ առաջ գնալ. aller au devant, à la rencontre d'un grand personnage à son entrée solennelle dans une ville.

Թագլիտ, ա. բ. արկանել, դնել.. ի պարանոց. 2. նմանեցուցանել. կերպարանել. 3. կերպարանանք եւ. mettre... au cou; 2. contrefaire, imiter; 3. contrefaçon, imitation.

— էթմէք. (մասխարալըգ էթ.) կատակել. faire des bouffonneries.

Մէրմէր —ի. կճակերպ երանգ. marbrure.

Կիւմիւշ (սիմ) —ի. դրուագ արծաթի. argenture.

Թագլիտի(յ), ա. նմանեցուցեալ. contrefait.

Թագհիմ, ա. թ. տալ ձեռն արկանել ի գործ ինչ յանխորհրդաբար. faire entreprendre à qn. témérairement une chose, le précipiter à l'aveugle dans qc.

Թագհիր, ա. թ. յաղթել. ընդ ձեռամբ նուաճել. vaincre, dompter, subjuguer.

Թագմագ, տ. յարել. կախել. 2. ածել. կապել. (sus)pendre; accrocher, attacher; 2. mettre ou porter.

Ադ —. տալ անուն ինչ ծաղրական յորջորջանաց. donner un nom, un sobriquet.

Գըլըճ —. ածել սուր. mettre une épée au (à son) côté, ceindre une épée.

Եուլար —. դնել պախուրց. mettre le licou.

Նիշան —. կրել շքանշան. porter une décoration.

Թագըպ Թագըշդըրմագ. (պէշէնմէք.) զգնել. s'attifer.

Թագշիր, ա. թ. կեղեւել. écosser, écailler.

Թագ-շէ, պ. կամար. պատուհան փոքրիկ. petite voûte, fenêtre.

Թագպիզ, ա. թ. ժողովել, ամփոփել ամբարել. 2. տալ առնել. ramasser, recueillir et serrer dans un lieu; 2. faire tenir qc. à qn.

Թագպիլ, ա. թ. (պագնել.) համբուրել. համբոյր տալ. baiser, embrasser qn. sur ..., donner un baiser à qn.

Թագպիհ, ա. թ. չհաճել. յանդիմանել. ne pas approuver, blâmer, reprocher, désapprouver.

Թագպիպ, ա. թ. կամարա-, գմբեթայօրինել. surmonter d'une coupole.

Թագպիր, ա. թ. թաղել. enterrer, inhumer, ensevelir.

Թագսիթ, ա. թ. բաժանել. 2. հատուցանել մասն մասն [illegible]. 3. եւ. թէգսաթիթ, յգ. բաժին պարտուց. partager, diviser; 2. payer par termes; payement à termes, payement partiel; 3. terme, somme à payer au bout du terme.

Թագսիմ, ա. թ. բաժանել. բաշխել. 2. բաժանումն. 3. տ. ջրաբաշխէ. diviser, partager, distribuer; distribution; 2. math. division; 3. distribution d'eau.

Թագսիր, ա. թ. կարճել. համառօտել. 2. զանցառել. անփոյթ, չառնել. եւ. թագսիրաթ, թէգսիրաթ. յգ. թերութիւն. յանցանք անփութութիւն. 3. չկարել. raccourcir, rendre plus court, abréger; 2. manquer (à ses devoirs), tomber en faute; omettre, négliger; défaut, manquement; 3. n'être pas de force à faire qc.

Թագսիրաթ, ա. յգ. թագսիր, եւ. 2։

Թագսիրլիք. տ. պակասութիւն. յանցանք. défaut, manquement.

Թագվա, ա. զգուշ կալ ի չարէ. 2. երկնչել յԱստուծոյ. երկիւղ Աստուծոյ. աստուածպաշտութիւն. s'abstenir du mal; 2. craindre Dieu; crainte de Dieu, piété.

Թագվիյէթ, ա. թ. զօրացուցանել. ամրացուցանել. հաստատել. հաստատութիւն. 2. քաջալերել. fortifier, donner de la force, rendre plus fort, renforcer; affermir, confirmer; affermissement, consolidation; 2. encourager.

Թագվիզ, ա. թ. կործանել. abattre, démolir.

Թագվիլ, ա. թ. զրուցել բանս ի ՔԼ բերել. dire qu'un tel a dit telle chose, faire dire qc. à qn.

Թագվիմ, ա. թ. ուղղել. 2. պատշաճեցուցանել. յօրինել. 3. գին որոշել, հատանել. 4. եւ. թէգվիմ, յգ. (բուլընամէ.) օրացոյց. օրագիր. 5. օրացոյց աստեղաց. dresser; diriger; 2. ajuster, disposer; 3. estimer, évaluer, taxer; 4. calendrier; journal; 5. éphémérides.

Թագվիս, ա. թ. աղեղնաձեւ կորացուցանել ի ձեւ աղեղան. cambrer, arquer, courber en arc. [mener, conduire.

Թագվիտ, ա. թ. ածել. տանել.

Թագվիր, ա. թ. շուրջ զորել [illegible]. découper un morceau cir-

culaire, un rond dans le milieu de qc.

Թագդիմ, ա. թ. յառաջացուցանել. 2. առաջը դնել. ընծայել. մատուցանել. faire devancer, précéder; 2. mettre devant, offrir, présenter.

Թագդիմէ(թ), ա. եղ. Թէգտամիմ. յգ. ընծայ. նուէր. présent, cadeau.

Թագդիս, ա. թ. սուրբ առնել. սրբել. 2. նուիրել. 3. օրհնաբանութեան առաքել. sanctifier, purifier; 2. consacrer; 3. bénir, louer.

Գուտտասըն շէրիֆի — էթ. պատարագ մատուցանել. dire, célébrer la messe, faire l'office.

Թագդախ, զ. արքունի աթոռ. trône royal.

Թագդիտ, ա. թ. ապխտել. ծխոյ տալ միս. 2. հատանել յերկայնութիւն. sécher, fumer de la viande; 2. déchirer, couper en longs morceaux.

Թագդիր, ա. թ. յառաջագոյն սահմանել, կարգել. եղ. Թէգտատիր, Թագտիրաթ, յգ. կամք Աստուծոյ. տեսչութիւն. ճակատագիր. նախասահմանութիւն. 2. սահմանել. 3. գին հատանել. 4. կարգել. յարդարել. 5. դէպք. 6. զօրութենական միտք. prédestiner, arrèter; décrets divins; providence; fatalité; prédestination; 2. déterminer; 3. apprécier, estimer; 4. arranger, accommoder; 5. cas; 6. sens virtuel.

Գու (օլ) — ակ.
Գու — ձէ. } յայս դէպս.
'Ալա-հէզա-թ-թագդիրը. } յայնժամ. dans ce cas-là, pour lors, en ce temps-là.

(Իթ-մախի) — ակ. եւ եթէ (արասցէ) au cas qu'(il le fasse), s'(il le fait). [եղ.

Թագդիրաթ, ա. յգ. Թագդիր.

Թագդիրի(յ), ա. զօրութենական. virtuel.

Թագրի՛, ա. թ. սաստկապէս յանդիմանել. կշտամբել. gronder, réprimander.

Թագրիզ, ա. թ. գովել զոք ի կենդանութեան. 2. հաւանութիւն. louer qn. durant sa vie; 2. approbation d'un livre.

Թագրին, ա. թ. յօդել. կապել ընդ միմեանս. 2. ընկերել. joindre, lier, attacher ensemble; 2. accompagner.

Թագրիպ, ա. թ. մերձեցուցանել. 2. պատեհ դէպ. առիթ. օրինակ. approcher, avancer; approche; 2. occasion; moyen; manière.

Գիր — իլէ. որով և իցէ օրինակաւ. 2. (ռամիկ, եղանակաւ մը.) օրինակաւ իւիք. de quelque manière que ce soit, de manière ou d'autre; 2. en quelque manière.

Թագրիպէն,. ա. (Թախմինէն. ալէ-լ-թագրիպ. ալէ-թ-թախմին.) (գաւառ.) մօտ. գրեթէ. իբրեւ. environ, à peu près, approximativement, par approximation, approchant, plus ou moins.

Թագրիպէ(թ), ա. թ. մերձենալ. մերձ լինել. approcher, être proche.

Թագրիպի(յ), ա. հաւանականութեան. հաւանական. vraisemblable, probable.

Թագրիս, ա. թ. ցրտացուցանել. սառնացուցանել. rafraichir, refroidir, faire (con)geler.

Թագրիս, ա. թ. բաժանել զզանգուած ի նկանակս փոքունս. 2. լուանալ ծայրիւ մատանց. couper la pâte en petits pains ronds; 2. laver qc. avec le bout des doigts.

Թագրիր, ա. թ. զրոյց տալ. պատմել. եղ. Թէգարիր, յգ. յայտագիր. 2. հաստատել. rapporter, faire l'exposition d'une affaire, faire un rapport, un exposé; rapport, exposé, note; déclaration; 2. affermir, confirmer, constater.

Թագֆիյէ(թ). ա. թ. առաքել զոք զհետ այլուրուք. 2. չափով բանս յօրինել. faire suivre qn. par un autre, lancer sur les pas d'un autre; 2. faire des discours en rimes.

Թագֆիլ, ա. թ. կղպել. փակել. cadenasser, fermer avec un cadenas.

Թագֆին, ա. բ. հատանել գլուխ. trancher la tête à qn., décapiter.

Թաեալլուէ(թ), ա. յր. Թայյէ-սան. եղ.

Թա'եին, ա. բ. ցուցանել յայտնի, մեկնել. 2. սահմանել. հաստատել. 3. կարգել. սահմանել (հացը). կարգել ի պաշտօն իւր. 4. եղ. Թա'եինաթ, յր. ռոճիկ ապրուստ. faire voir clairement, rendre évident, manifeste; 2. déterminer, fixer, marquer, destiner; 3. assigner, désigner, nommer, constituer; 4. pension alimentaire.

Թա'եինաթ, ա. յր. Թա'եին, եղ. 4։

Թա'եիշ, ա. բ. ապրեցուցանել. կերակրել. դարմանել. faire vivre, sustenter.

Թա'եիպ, ա. բ. յամօթ առնել. ապերախտ լինել. faire honte, blâmer, reprocher qc. à qn.

Թա'եիտ, ա. բ. տօն ցնծութեան կատարել. solenniser, célébrer une fête.

Թա'եիր, ա. բ. յամօթ առնել. յերեսան հարկանել. faire rougir de honte, reprocher qc. à qn.

Թազ, գ. ի բրդ. որ ընթանայ. en cp. qui court.

Թազիր', ա. բ. վատնել. ծախել. gaspiller, dilapider, livrer au vent.

Թազիիգ, ա. բ. անձուկ քարշել. նեղել. 2. ի նեղ արկանել. resserrer, rétrécir, oppresser, restreindre; 2. réduire à l'extrémité.

Թազիֆ, ա. բ. ասպնջականել. 2. հակել. ծռել. 3. հակեցուցանել. donner ou pratiquer l'hospitalité; 2. pencher, incliner; 3. faire pencher, faire incliner.

Թազէ, գ. (Թարի. Տէօրիս. Թէր.) դալար. կանաչ. մատղաշ. փափուկ. նոր. frais, vert, jeune, tendre, nouvau.

Թազէլէմէք, ա. (Թէճտիտ.) դալարացուցանել. նորոգել. զօրացուցանել. renouveler, rafraichir.

Թազէլէնմէք, } ա. (Թէճէտ-
Թազէլէշմէք. } տիւտ.) նորոգիլ. մատղաշանալ. se renouveler, rajeunir.

Թազէլիք, ա. } (Թարավէթ.)
Թազէլի, գ. } դալարութիւն. մատղաշութիւն. fraîcheur.

Թազէնէ, ա. (միզրապ. զախմէ.) հարել. ինդնոց. baguettes de tambour, archet.

Թազէնտէ, գ. որ ընթանայ. qui court.

Թազը, ա. բարակ որսական. lévrier.

Թազի, գ. արաբական. arabe.

Թազիանէ, գ. մտրակ. 2. տես Թազէնէ. fouet.

Թա'զիէ(թ), ա. բ. մխիթարել. վշտակից ցաւոց լինել. (եղ. Թէ'ազի. յր.) վշտակցութիւն. consoler, faire ou présenter ses compliments de condoléance; condoléance.

Թա'զիէ-նամէ, գ. թուղթ մխիթարական. adresse, lettre de condoléance.

Թա'զիզ, ա. բ. մեծարելի առնել. մեծարել պատուել. մեծարանք. rendre puissant, glorieux, marquer ou témoigner du respect à qn.; témoiguage d'honneur, d'estime.

Թա'զիլ, ա. բ. հանել, ընկենուլ յիշխանութենէ. déposer qn. de sa charge, destituer qn.; déposition, destitution.

Թա'զիմ, ա. բ. մեծարել. պատուել. պատիւ առնել. 2. մեծարանք. պատիւ. յարգ. estimer, priser; rendre des honneurs, témoigner du respect, honorer, respecter, vénérer; 2. témoignage de haute considération. estime, respect, haute considération.

Թա'զիմ-ի նէֆս. անձնահաճութիւն. estime de soi-même, opinion exagérée de son mérite, présomption.

Թա'զիպ, ա. բ. պատժել. տանջել պատժօք ի վերայ. ի տանջանս մատնել. punir, châtier, faire subir un supplice; punition, châtiment.

Թա՛զիր, ա. բ. պատճառանօք ի մէջ բերել. պատճառաբանել. alléguer, présenter de mauvaises excuses, prétexter.

Թա՛զիր, ա. բ. կշտամբել. յանդիմանել. կշտամբանք. յանդիմանութիւն. réprimander, reprendre qn. de qc., adresser une réprimande à qn.; réprimande, remontrance.

Թա՛զիֆ, ա. բ. կրկնել. 2. տկար համարել. զոր անկարօղ առնել. 3. տկարացուցանել. redoubler, augmenter du double, rendre deux fois plus considérable, doubler, mettre en double; 2. regarder comme faible, trouver faible; 3. affaiblir.

Թազլիլ, ա. բ. մոլորեցուցանել, ճանապարհէ հանել. séduire, égarer, fourvoyer, dérouter.

Թազլիլ, ա. բ. հովանի առնել. դնել ընդ հովանեաւ. ombrager, faire de l'ombre; mettre à l'ombre; ombragement.

Թազհիր, ա. բ. արձակել կին. 2. ձանձ, անփոյթ առնել. répudier sa femme; 2. négliger, abandonner, ne pas se soucier de qc.

Թազյի՛, ա. բ. անփոյթ, ձանձրացանել. manquer qc. par sa nonchalance, négliger, être nonchalant.

Թազմին, ա. բ. հատուցանել զվնաս. հատուցումն. տոյժ. 2. դնել. ներածել. indemniser, dédommager; dédommagement, indemnisation, indemnité; 2. insérer, mettre.

Թազրիր, ա. բ. վնաս հասուցանել. վնասել. վնաս. endommager, nuire; endommagement.

Թատ, գ. (Լէզզէթ. Ճաշնի.) համ. ճաշակ. goût, saveur.

Թաթար, գ. սուրհանդակ. tartare, courrier. [morpion.

Թաթարճըգ, գ. մաժանող ոջիլ.

Թաթյիպ, ա. բ. բարի առնել. 2. խնկել. անուշահոտ բուրել. rendre bon, agréable, adoucir; 2. parfumer.

Թաթյիր, ա. բ. թռուցանել. 2. գուշակ չարեաց լինել. faire voler; 2. augurer mal.

Թա՛թիլ, ա. բ. դատարկացուցանել. 2. անվաւեր, անօգտակար առնել. ջնջել. եղծանել. 3. շաբաթ. ժամանակ դադարման. rendre désoeuvré, laisser qn. sans ouvrage; 2. rendre nul, annuler, abolir; 3. vacance.

— *կիւնլէրի*. դադարման աւուրք. vacances.

Թա՛թիմ, ա. բ. ճաշակեցուցանել. 2. պատուաստել. պատուակնել. donner à goûter, faire goûter; 2. enter, greffer.

Թա՛թիշ, ա. բ. ծարաւեցուցանել. altérer, exciter la soif.

Թա՛թիս, ա. բ. տալ փռնգալ. faire éternuer.

Թա՛թիա, ա. բ. պատրաստել. յարդարել. préparer, disposer, apprêter.

Թա՛թիր, ա. բ. խնկել. անուշահոտ բուրել. parfumer, imprégner d'odeurs.

Թա՛թիֆ, ա. բ. ծռել. կորացուցանել. կքնել. plier, ployer, courber, cambrer, fléchir.

Թաթլը, գ. (Լէզզէթ.) համեղ. 2. ('ազպ.) քաղցր. անոյշ. 3. (Մուրէպպա.) քաղցրաւենի. qui a bon goût, bon à manger, savoureux; 2. doux, suave; 3. marmelade.

— *սու պալըղը*. ձուկն գետոյ. poisson d'eau douce.

— *րէնգ*. գեղեցիկ գոյն. couleur douce.

— *տիլ*. քաղցրաբանութիւն. un parler doux.

— *ատէմ*. (Լաթիֆ. Մուլթէֆիթ.) այր քաղցր եւ մարդասէր. homme doux et traitable, doux et affable.

— *պոյան*. մատուտակ. réglisse, racine douce.

Թաթլըլըգ, գ. (Հալավէթ. Լէթաֆէթ.) քաղցրութիւն. douceur.

Թաթ(լը)լաթմագ, գ. քաղցրացուցանել. adoucir, rendre (plus) doux, dulcifier, édulcorer.

Թաթ(լը)լանմագ, } գ. քաղցրանալ. s'adoucir.
Թաթլըլաշմագ, }

Թաթլըլանտըրմագ, տ. տե՛ս Թաթլըլաթմագ:

Թաթլիգ, ա. ի. արձակել. հանել զկին. 2. արգասաւորել. 3. արձակել. renvoyer, répudier (sa femme); répudiation d'une femme; 2. féconder; 3. lâcher, relâcher; laisser aller.

Թաթլիէ(թ), ա. ի. ծեփել. օծանել. զարդարել. զարդարել ոսկով. enduire, oindre (d'un corps gras), revêtir, dorer.

Թաթլիպ, ա. ի. խնդրել. chercher; demander.

Թաթլիս, ա. ի. Ջնջել. եղծանել գրեալը. effacer, rayer, biffer.

Թաթհիր, ա. ի. սրբել. մաքրել. nettoyer, rendre propre, purifier.

Թաթմագ, տ. առնուլ ճաշակ. ճաշակել. goûter, goûter un mets, goûter ou tâter de qc., déguster.

Թաթմի՛, ա. ի. ցանկութիւն արկանել. գրգռել ագահութիւն. inspirer du désir, exciter l'avidité, rendre avide, cupide.

Թաթմին, ա. ի. խաղաղացուցանել. յապահովս առնել. tranquilliser, rassurer.

Թաթպի՛, ա. ի. դրոշմել. տպաւորել. 2. լնուլ. imprimer, faire une forte empreinte, une marque profonde; 2. remplir.

Թաթպիգ, ա. ի. պատշաճեցուցանել. նմանեցուցանել. յարմարել. 2. ծածկել. պատել. 3. համեմատել. հարկանել ընդ միմեանս համեմատութեամբ. համեմատութիւն. ajuster, adapter, approprier, conformer; faire accorder; ajustement, adaption; 2. couvrir; action de couvrir; 3. comparer, collationner, conférer; comparaison, collation(nage), conférence.

Թաթսըզ, տ. անհամ. (qui manque de goût ou de saveur,) sans goût ou saveur, insipide, fade.

Թաթսըզլանմագ, տ. անհամիլ. s'affadir, devenir fade, insipide.

Թաթսըզլըգ, տ. անհամութիւն. ցրտութիւն. (manque de goût ou de saveur,) insipidité, fadeur, affadissement.

Թաթվաֆ, ա. ի. ստէպ շուրջ յածել. պտտանել. շրջան առնուլ. tourner fréquemment, tournoyer, tournailler.

Թաթվիգ, ա. ի. արկանել զպարանոցաւ մանեակս. 2. ի վերայ դնել. orner d'un collier, mettre à qn. un collier au cou; 2. imposer qc. à qn; imposition.

Թաթվիլ, ա. ի. յերկարել. երկայնել. allonger, rallonger, étendre, prolonger.

Թաթվիլի քէլամ. երկայնաբանութիւն. prolixité.

'Ալա վէճհի-թ-թաթվիլ. լայնաբանաբար. ծաւալեալ բանիւք. tout au long, diffusément, prolixement.

Թաթվիֆ, ա. ի. պտտեցուցանել. շրջեցուցանել. յածել. 2. տե՛ս Թաթվաֆ. faire tourner autour, faire tournoyer, tournailler.

Թաթըրմագ, տ. (Թա'թիմ.) տալ ճաշակ. ճաշակեցուցանել. faire goûter, donner à goûter.

Թաթրիզ, ա. ի. նկարակերտ յօրինել. broder, faire de la broderie.

Թաթրիհ, ա. ի. ընկենուլ. 2. բարձրացուցանել. jeter, rejeter; 2. élever, porter à une grande hauteur.

Թաթրիպ, ա. ի. խայտալ. bondir.

Թաթրիս, ա. ի. գրել դարձեալ յետ զառաջին գրեալն Ջնջելոյ. écrire après avoir effacé l'écriture ancienne.

Թաթրիտ, ա. ի. վտարել. հանել. հեռացուցանել. chasser, donner la chasse à qn., éloigner.

Թաթֆիէ(թ), ա. ի. (մարել.) խափանեցուցանել. éteindre.

Թաթֆիֆ, ա. ի. ի կշիռ եւ ի չափ նենգել. vendre à faux poids et à fausse mesure.

Թաի՛, ա. հնազանդ. 2. որ առնէ կամաւոր մտօք. obéissant; 2. qui fait qc. de gré, de bon gré.

Թաիգ, ա. եւ. Թէվգա(թ), յէ. նորոգ ապաքինեալ. convalescent.

Թաիլ, ա. առատաձեռնութիւն. ձեռնարարութիւն. 2. իշխանութիւն. 3. ճոխութիւն. ընչաւո-

երաւութիւն. 4. օգուտ. շահ. mérite, (bonne) qualité, supériorité; 2. puissance, pouvoir; 3. richesse, grande fortune; 4. utilité, avantage, profit.

Թաիպ, ա. որ զղջայ. qui se repent.

— օլ. զղջալ. se repentir.

Թա'պ, ա. խոնջ. վաստակ. las, fatigué.

Թաիր, ա. որ թռչի. 2. (գռուշ. մարզ.) թռչուն. qui vole; 2. oiseau.

Թաիֆ. ա. որ շուրջ գայ ստէպ. qui tourne fréquemment autour, qui tournoie, tournaille.

Թաիֆէ(թ), ա. եղ. Թավաիֆ, յգ. (գավմ. գաբիլէ.) ժողովուրդ. ազգ. 2. (կիւրուհ. Թայֆէ. Ֆըրգա.) ժողով. ընկերութիւն. 3. նաւաստիք. 4. սպասաւորք. peuple, peuplade; 2 société, compagnie, corps, corporation; 3. équipage d'un vaisseau; 4. suite, cortége.

Թաիֆէի նիսվան. կանայք. le sexe.

Թալագ, ա. արձակիլ. արձակումն. être répudiée; répudiation d'une femme, divorce.

Թալագա(թ), ա. զուարթութիւն դիմաց. քաղցրութիւն. avoir le visage ouvert et riant; affabilité.

Թալ'ա(թ), ա. (կէօրիւնիւշ. տիտար.) տեսիլ. կերպարանք. 2. (եիւզ. չեհրէ.) երեսք. դէմք. aspect, vue; 2. visage.

Թալա'. գ. ձայն. բարբառ. 2. աղաղակ. son, voix; 2. cri(s).

Թալան, գ. (եաղմա.) աւար. pillage.

Թալաշ, գ. մարտ. 2. կռիւ. կռիւ. combat; 2. débat, différend, altercation.

Թալաշ, գ. տաշեղ փայտի. raboture, planure.

Թալաշղըմագ, գ. (Թէփրէնմէք. դըփըրտանմագ.) յուզիլ. ցատկել. s'agiter, frétiller.

Թալաս. (θάλασσα) (անէնիզ ազղտղոգ. մէվճ.) ալիք. ծփանք. flot, vague.

Թալասըմ, ա. յգ. Թըլըսըմ, եղ։

Թալասալանմագ. գ. (աէրիս Թէմէվվիւճ էթ.) ծփել. ալեալեաց ճօճիլ. rouler des vagues.

Թալգ, ա. փեճենկարդ քար. talc.

Թալեան, գ. (պալըգ սայարըն մախսուս ոււ իւզէրինտէ չարդագ.) ձկնորսարանք. bouchot.

Թալէ, ա. (ուզուն օլսուն.) երկար եղիցի. qu'il soit long!

Թալէհ, ա. տե՛ս Թալի':

Թալէպ, ա. (իսթէմէք.) խնդրել. խնդրուածք. պահանջել. պահանջումն. demander; demande; exiger; exigence.

Թալէպէ(թ), ա. յգ. Թալիպ, եղ։

Թալէպ-տար, } գ. որ խնդրէ.
Թալէպ-քեար. } հետամուտ. qui demande, postulant.

Թալըգա(թ), ա. կին արձակեալ յառնէ իւրմէ. femme répudiée (par son mari).

Թալըհ, ա. ժանտ. ամբարիշտ. 2. վաստակեալ. méchant; 2. fatigué, éreinté.

Թալթիֆ, ա. ք. գգուել. շնորհանել. քաղցրութիւն ցուցանել. caresser, favoriser qn. de qc., daigner, témoigner beaucoup d'affabilité ou de bonté à qn.; marque de faveur.

Թալի, ա. որ զհետ գայ. qui suit, qui vient à la suite.

Թալի', ա. որ ծագի. ելանէ. 2. եղ. Թավալի', յգ. ծննդաբանութիւն. ծննդաբանակի ծննդոց. 3. բախտ. աստղաբախտք. qui se lève, qui apparait; 2. horoscope; 3. sort, fortune.

— օլ. ծագել. ելանել. ծնանել. երեւել. se lever, naitre, apparaitre.

— Թուլթմագ. ժամագրեր ընել. tirer l'horoscope pour qn., horoscop(is)er qn., pronostiquer son sort à qn.

— ի վար (իկլէր. քիւչաւուէ տիր). բախտաւոր է. il a du bonheur.

Թալի'ա(թ), ա. ('ասքէր գարա գօլու.) առաջապահք. լրտեսք. avant-garde, corps de garde avancé; les éclaireurs.

Թալիան, գ. իտալացի. italien.

Թա'լիք, ա. թ. կցել. կառչեցնել ամրացնել. կախել. 2. յապաղել. ձգել յայլ ժամանակ. (sus)pendre, accrocher, attacher; faire dépendre qc. de qc.; 2. suspendre, différer, remettre à un autre temps.

Թալիգա. կառք կախուածոյ. voiture suspendue.

Թա'լիլ, ա. թ. պատճառ լինել. առիթել. պատճառել. պատճառք. causer, donner lieu à..., occasionner, alléguer ou produire des raisons, donner prétexte; alléguer qc. comme prétexte; cause.

Թա'լիմ, ա. թ. ուսուցանել. կրթել. ուսուցում. կրթութիւն. վարժք. 2. տալ հրահանգ. 3. կրթել. կրթութիւն զօրաց. instruire qn. dans qc., enseigner qc. à qn., apprendre, montrer qc. à qn.; instruction, enseignement, leçons (données); 2. donner des instructions; 3. exercer; exercice (militaire).

— էթ. կրթել զօրաց. faire l'exercice.

Թա'լիմաթ, ա. յգ. թա'լիմ, եղ. հրահանգք. instructions.

Թա'լիմ-խանէ, պ. (մէքթէպ.) դպրոց. 2. կրթարան. վարժոց. école; 2. salle de manoeuvre; place d'armes.

Թալիպ, ա. եղ. թալէպէ(թ), թուլլապ, յգ. ար խնդրէ. 2. (շակիրտ.) աշակերտ. qui demande; 2. étudiant.

— օլ. խնդրել. 2. ուսանել. demander; 2. étudier.

Թայլասան, պ. ապարօշ իւր ծայր կախէ զթիկանց. 2. ծայր այսպիսի ապարօշի. espèce de turban dont le bout descend sur le dos; 2. le bout d'un tel turban.

Թալի'սիզ, փ. դժբախտ. infortuné.

Թալի'սիզլիք, փ. դժբախտութիւն. թշուառութիւն. mauvaise fortune, infortune.

Թալիա, ա. (մերաս Թաբրիզլէ մալլը օղուլլարը մալ.) ժառանգելի ինչք. biens héréditaires.

Թալլ, ա. եղ. ախլալ, յգ. (սէվինմէքլիք. պէտաէն րիւթուպէթի.) զօրութիւն. գիրութիւն. 2. (շիհ.) ցօղ. անձրեւ մանր. embonpoint, humeur; 2. rosée; pluie menue.

Թալլասէ(թ), ա. սրբիչ՝ որով ջնջեն գիրերն. linge avec lequel on efface ce qui est écrit sur une table noire.

Թալս, ա. (տահիֆէտէն եազը սիլմէք.) ջնջել. effacer.

Թախէիլ, ա. թ. կասկածել. 2. նկարել ի միտս. 3. խաբել. concevoir, prendre du soupçon, des soupçons; prendre de l'ombrage; 2. s'imaginer qc., se figurer; 3. tromper, duper, mystifier qn. par de fausses apparences, faire illusion à qn.

Թախէիպ, ա. թ. վրիպեցուցանել ի յուսոյն. ի դերեւ հանել. պատրել. désappointer, décevoir qn. dans son attente, frustrer, tromper, frustrer les espérances de qn.

Թախիիր, ա. թ. խոնարհեցուցանել. 2. ի հնազանդութիւն ածել. humilier, abaisser; 2. soumettre.

Թախէիր, ա. թ. տալ ընտրել. յընտիր առնել. référer le choix à qn., donner à choisir, permettre de choisir.

Թախտի', ա. թ. յօշել. couper par morceaux, en petits morceaux, hacher.

Թախլիլ, ա. թ. օտարացուցանել զբարեկամս. 2. յանարգութիւն ածել. անարգել, վատահամբաւ առնել. aliéner à qn. ses amis, le faire abandonner par ses amis; 2. rendre vil, méprisable, diffamer, dénigrer qn.

Թախլիր, ա. թ. կանաչացուցանել. 2. յաջողել. rendre verdoyant; 2. faire prospérer.

Թախթ, պ. (կաղմա. ազգուն. նէհպ. զարէթ.) յափշտակութիւն. կողոպուտ. առ ու աւար. rapine, spoliation, pillage.

Թախթ, պ. (հիւքիւմաթ մէրքէզի. էրիքէ. սէրիր. սալթանաթ.) աթոռ. գահ. trône.

— ա օթուրմագ (չըգմագ. կէլ-մէք). (նիւլուս.) նստիլ, ելանել յաթոռ արքունի. monter sur le trône, monter au trône.

— ա օթուրթմագ. (իճլաս.) նստուցանել յաթոռ. placer qn. sur le trône.

— տան էնտիրմէք. (խալ՝ էթ.) ընկենուլ յաթոռոյ. chasser qn. du trône, détrôner.

Թախթէ, գ. տախտակ. 2. (ածա-կան.) փայտեայ. planche, ais; 2. de bois.

Տէմիր (պագըր...) —. տախտակ (երկաթի...). plaque (de fer, de cuivre, etc.).

Կէօկիւս — ս. ոսկր կամ տախտակ լանջաց. os de la poitrine; os sternal, sternum.

Գըյմա — ս. տախտակ մանր յօ-շելոյ մսոյ. hachoir.

Խամուր — ս. տախտակ զտոր-ծելոյ խմոր. tailloir aux nouilles.

— պիթի (դախտագուրուսու). (փայտո-ջիլ.) մլուկն. punaise.

Թախթէ-փէրտէ, տ. միջնորմ. cloison (d'ais, de planches).

Թախթէ-քէօշ, գ. տաղաւար. es-pèce de guérite ou de terrasse.

Թախթիէէ(թ), ա. ք. ամբաստա-նել զոք զանմտութեան. 2. խաբել. accuser qn. d'erreur; 2. tromper, induire en erreur.

Թախթիթ, ա. ք. գրել. գծա-գրել. նկարել. écrire; tirer des lignes; rayer, marquer de raies; dessiner.

Թախթիմ, ա. ք. կնքել. կնքադրում. 2. կատարել. cacheter, apposition d'un cachet; 2. ache-ver, terminer.

Թախթ-նիշան, գ. (Թախթ նշան էտէն չէհին-շահ.) արքայից արքայ որ հաստատէ զթագաւորս. qui érige le trône.

Թախթ-րէվան, գ. պատգարակ. chaise à porteurs, litière.

Թախթիֆ, ա. ք. յափշտակել. առ ի ձեռս առնել. enlever, em-porter, ravir.

Թախթ-կեահ, գ. (= Փայ-թախթ. մայրաքաղաք. մայրաքաղաք.) թա-գաւորեալ քաղաք. résidence, capitale.

Թախթ-նիշին, գ. թագաւոր. որ աթոռ թագաւորէ. régnant, roi.

Թախըլ. տ. ցորեան. ցորենային արմտիք. blé, grains.

— պիթի. թաղի, ոտոջ ցորենոյ. charançon.

Թախլի՛, ա. ք. հանել (ի տեղւո-յէն). ելել. ôter (de sa place), arracher, enlever de force.

Թախլիգ, ա. ք. արարչանել. 2. հնացուցանել. créer; 2. user (un vêtement).

Թախլիէէ(թ), ա. ք. պարպարկա-ցուցանել. 2. թողուլ. 3. արձակել. vider, évacuer, décharger; 2. quit-ter, laisser, abandonner; 3. ren-voyer, congédier.

Թախլիթ, ա. ք. խառնել. 2. խառնակել. mêler, mélanger; 2. (em)brouiller, déranger, mettre de la confusion, du désordre dans...

Թախլիլ, ա. ք. թթուեցուցա-նել. քացախեցուցանել. 2. մաքրել զատամունս ատամնաքչփորով. ren-dre aigre, aigrir; changer en vi-naigre. 2. se curer les dents.

Թախլիգ, ա. ք. խաբել. նենգ գործել. tromper, circonvenir.

Թախլիս, ա. ք. ազատել. sauver, délivrer.

Թախլիտ, ա. ք. յաւիտենական, մշտնջենաւոր գործել. rendre é-ternel ou perpétuel, éterniser.

Թախլիֆ, ա. ք. փոխանորդ կար-գել. laisser qn. comme succes-seur à sa place, désigner, nom-mer son successeur, se donner un successeur.

Թախճիլ, ա. ք. ամաչեցուցա-նել. rendre honteux, confondre' faire honte à qn.

Թախմին, ա. ք. կարծել. ի կարծ դատել. ըմբռն առնել. եւ. Թախ-մինաթ, յգ. կարծ. կարծիք. con-jecturer; conjecture.

Թախմինաթ, ա. յգ. Թախմին, եւ.

Թախմինա, } ա. ի կարծ. գրեթէ.
Թախմինէն, } իբրեւ. մերձ. par conjecture, à peu près, environ.

Թախմիս, ա. բ. ի հինգ մասունս բաժանել. 2. հնգապատիկ կրկնել. 3. հնգեւեսակամբ օրինակաւ առնել. 4. հնգանկիւնի կազմել. partager en cinq; 2. quintupler; 3. faire en cinq manières différentes; 4. former en pentagone, faire un pentagone.

Թախմիր, ա. բ. շաղախել. 2. խմորեցուցանել. 3. ծածկել. pétrir, empâter; 2. faire fermenter; 3. couvrir, cacher.

Թախնիք, ա. բ. խեղդել. հեղձուցանել. étrangler, étouffer, suffoquer.

Թախնիե, ա. բ. ծռել. կորացուցանել. 2. ծալել. կրկնել. courber, pencher; 2. plier, ployer.

Թախվիֆէ(Թ), ա. բ. երկիւցուցանել. effrayer, épouvanter, faire peur.

Թախշին, ա. բ. կարծր, խիստ կարծրել. 2. զայրացուցանել. rendre dur, rude; 2. irriter, exaspérer.

Թախսիս, ա. բ. սեփհականել. սահմանել. կարգել. որոշել. approprier, affecter, assigner qc. à qn., déterminer, destiner qc. (à un usage particulier), spécifier.
Նէֆսինէ — էթ. իւր իւրել. s'approprier qc.
Իրատ (մա՛աշ) — էթ. կարգել. սահմանել հասոյ. constituer une rente (une pension) à qn.
Պիլ-(Թ)-Թախսիս. (մասնաւորապէս.) առաւելն. առանձինն. յանուանէ. particulièrement, en particulier, spécialement; nommément, notamment.

Թախսիսաթ, ա. (յգ. Թախսիս, եղ.) եկամուտ դրամոյ. հաս կարգեալ ի վ ինչ. dotation, le fonds, le revenu assigné, fonds affectés.

Թախսիր, ա. բ. վնաս առնել. հասուցանել. զրկանք. faire tort à qn., porter préjudice à qn., préjudice (porté à...), tort (fait à...).

Թախվիգ, ա. բ. լայնել. ընդարձակել. élargir, dilater.

Թախլիէ(Թ), ա. բ. դատարկ առնել. թողուլ. vider, quitter, abandonner.

Թախվիղ, ա. բ. ընկղմել ի ջուր. խորասոյզ լինել. plonger.

Թախվիլ, ա. բ. հաղորդ առնել. տալ. faire participer qn. à qc. lui accorder qc.

Թախվին, ա. բ. ամբաստանել զոք նենգաւորութեան, մատնութեան. դնել մատնութեան. accuser qn. de perfidie, de trahison, attribuer qc. à la trahison.

Թախվիֆ, ա. բ. երկիւցուցանել. ահ արկանել. ահարկութիւն. 2. եղ. Թէխավիֆ. յգ. (ումանց. գործածն.) ահարկերք. faire peur, effrayer, épouvanter, intimider; intimidation; 2. terreur, objet d'épouvante.

Թախտի՛, ա. բ. ի զարդարանս արկանել. խաբել. circonvenir, tromper.

Թախտիշ, ա. բ. ցտել. égratigner, déchirer la peau avec les ongles.

Թախտիտ, ա. բ. ցամաքեցուցանել. 2. ծիւրեցուցանել. sécher; 2. amaigrir.

Թախտիր, ա. բ. թաքուցանել յաչաց արանց. garder (une fille) loin des regards des hommes.

Թախրիգ, ա. բ. պատառել. պատառ պատառ կտորել. 2. յաճախ ստել. déchirer, mettre en pièces, en morceaux; 2. mentir impudemment.

Թախրիճ, ա. բ. հանել արտաքս. ի յայտ ածել. 2. հանել յաշակերտութենէ. faire sortir, produire au grand jour; 2. laisser sortir d'apprentissage.

Թախրիպ, ա. բ. (խարապ էթ.) քանդել. աւերել. 2. կործանել. ravager, dévaster; mettre à feu et à sang; ravage(s), dévastation; 2. démolir.

Թախֆիր, ա. բ. ամաչեցուցանել. 2. (ամանն միրմ.) պաշտպանել. 3. ամրացուցանել. պարսպել. rendre honteux, confondre; 2. protéger, défendre; porter secours, assistance à qn.; 3. fortifier une ville.

Թախֆիֆ, ա. բ. թեթեւացուցանել. 2. մեղմել. 3. արհամարհել. դոյզն ինչ համարել. alléger; 2.

supprimer; 3. mépriser, prendre qc. à la légère, faire peu de cas de qc.

ճէզայը — էթ. թեթեւացուցանել պատիժը. commuer une peine.

Թահանէ(թ), ա. աղօրեպանի մշակոյթ. art ou métier de meunier.

Թահարա, ա. յգ. Թահիր, եզ.

Թահարէ(թ), ա. սրբութիւն. մաքրութիւն. propreté, pureté.

Թահքիք, ա. բ. ճշմարտել. ստուգել. հաստատարմացընել. հաստատութիւն. ստուգութիւն. vérifier, constater, confirmer, avérer; vérification, constatation, confirmation.

— Մէճլիսի. ատեան քննութեան. conseil d'enquête.

Թահքիքաթ (ը վարզը'ա), ա. (յգ. Թահքիք, եզ.) ստուգեալ իրք. les constatations.

Թահքիքէն, ա. հաստատապէս. ստուգապէս. vraiment, certes, certainement.

Թահքիքի(յ), ա. ստոյգ. ճշմարիտ. certain, vrai.

Թահքիր, ա. բ. անարգ, խոտան համարել. անարգել. խոտել. քծծել. արհամարհել. քծծանութիւն. անարգանք. արհամարհանք. 2. անպատուել. regarder avec dédain, avec mépris, faire peu de cas de qn. ou de qc., déprécier, abaisser, mépriser, dédaigner; avilissement, mépris, dédain; 2. déshonorer.

Թահրիք, ա. բ. դրդել. գրգռել. յօժարեցուցանել. pousser, exciter, stimuler qn. à qc.

Թահզին, ա. բ. տրտմեցուցանել. տառապեցուցանել. attrister, affliger; contrister.

Թահզիպ, ա. բ. ի մի վայր ժողովել. 2. բաժանել ի հատուածս. rassembler, réunir; 2. partager en sections.

Թահզիր, ա. բ. ահ արկանել. երկիւղեցուցանել. 2. զգուշացուցանել. faire peur, intimider, effrayer; 2. avertir, faire prendre garde.

Թահթ, ա. (ալթ Թարաֆը. Թարաֆը զիրանի.) խոնարհագոյն, ստորին կողմն. le dessous.

Թահթ(է), ա. (ալթընտա. զիրինտէ.) ընդ. sous.

Թահթէ-լ-ճէնահ. ընդ թեւով. sous l'aile.

Թահթէ-լ-հըմֆլ. պահապանորդօք. sous convoi, sous escorte.

— ընտա. ընդ... sous.

Թահթը էլէսինտէ. ընդ ձեռամբ. ընդ իշխանութեամբ. sous sa main, en son pouvoir.

Թահթը էմրինտէ. ընդ հրամանաւ: sous ses ordres.

Թահթանի(յ), ա. ստորին. խոնարհագոյն. 2. նշանակեալ' որոյ կէտ է ներքոյ գծին. 3. խոնարհագոյն գնայուն աստղ. inférieur; 2. lettre ponctuée en dessous; 3. planète inférieure.

Թահթիմ, ա. բ. բեկանել. խորտակել. casser, briser, mettre en pièces.

Թահին, ա. ձէթ քնջութան. [huile de sésame.

Թահին, Թահինէ(թ), ա. (տճ. տագիգ.) ալեւր. farine.

Թահիր, ա. եզ. աթհար. Թահարա, յգ. (փառք. Թէմիզ.) մաքուր. pur, propre.

Թահլը, փ. արքայ ի թղթախաղի խաղու. roi (au jeu de cartes).

Թահլիգ, ա. բ. գերծուլ. 2. սաւառնել թեւօք կալ (թռչնոց) յօդս ի շրջան առնուլ. raser (la tête); 2. planer et tournoyer dans les airs.

Թահլիէ(թ). ա. բ. զարդարել. պաճուճել. ակնակապ յօրինել. orner, parer, enrichir d'ornements, de pierres précieuses.

Թահլիլ. ա. բ. օրինաւոր առնել. 2. լուծանել. կատարել. 3. լուծանել. վճռել. 4. լուծանել. հալել. 5. անհետ առնել ուռոյցն. 6. առնուլ կնութեան յետ երից արձակելոյ. rendre, déclarer licite, permis; 2. tenir, dégager (sa parole...); 3. résoudre (une difficulté, une question), arranger (une affaire, un procès); 4. dissoudre, décomposer; 5. résoudre une tumeur; 6. épouser une femme qui a été répudiée trois fois.

Թահլիմ, ա. բ. ի հաշտութիւն ածել (գիտելոյ ...). adoucir l'humeur, le caractère, rendre doux.

Թահլիֆ. ա. բ. երդմնեցուցանել. երդում պահանջել. faire jurer qn., déférer le serment à qn., provoquer, demander le serment.

Թահհան, ա. ջաղացպան. meunier.

Թահմիք, ա. բ. անմիտ կոչել. համարել. 2. անմտութեան արդիւնք համարել ... appeler ou croire qn. bête, stupide; 2. attribuer qc. à la stupidité de qn.

Թահմիղ, ա. բ. ժլատել. ժլատութեամբ ընել. lésiner; lésine(rie).

Թահմիլ, ա. բ. բեռնաւորել. բեռնաւորել. բառ դնել. տանել. charger d'un fardeau, faire porter.

Թահմիմ, ա. բ. ջեռուցանել. եռացուցանել. chauffer (l'eau), faire bouillonner, bouillir.

Թահմիս, ա. բ. ի ցասումն ածել. irriter, mettre en colère.

Թահմիս, ա. բ. խարշել. ... տապակել. 2. տապակելու տեղ. griller, torréfier (le café); 2. lieu ou place où l'on torréfie le café.

Թահմիտ, ա. բ. օրհնութիւն երգել. 2. գոհանալ. շնորհ ունել. louer, glorifier; 2. remercier qn. de qc. [աղալ. moudre.

Թահն, ա. (տես Եղիւթեքը.)

Թահնիյէ(թ), ա. բ. խոնարհեցուցանել. 2. կորացուցանել. pencher, incliner; 2. courber, plier.

Թահնիթ, ա. բ. զմռսել (խունկով). embaumer (un corps mort d'aromates).

Թահշիյէթ, ա. բ. գրել ի լուսանցս. écrire à la marge, écrire des notes marginales.

Թահշիմ, ա. բ. բարկացուցանել. 2. ամաչեցուցանել. mettre en colère; 2. faire rougir qn.

Թահուր, ա. որ սրբէ. սրբել. ce qui sert à la purification, ce qui purifie.

Թահպիր, ա. բ. գեղեցկացուցանել. զարդարել. embellir, embellissement; orner, décorer.

Թահսիլ, ա. բ. ստանալ. շահել. ստացուած. 2. հասանել. 3. հաւաքել (հարկը). 4. յայտնել. 5. ուսանիլ. ուսումն. acquérir; gagner, se faire; acquisition, gain; 2. obtenir, atteindre; obtention; 3. lever, recevoir, percevoir (les impôts); perception; 4. manifester; 5. apprendre, étudier; étude.

Թահսիլաթ, ա. (յգ. Թահսիլ. եղ.) հաս. մուտք. les rentrées.

Թահսիլ-տար, գ. հաւաքող (հարկաց. տուրքաց). receveur.

Թահսիլ-տարլք, գ. } պաշտօն
Թահսիլ-տարլըգ, տ. } հաւաքողի. charge de receveur.

Թահսին, ա. բ. գեղեցկացուցանել. 2. գովել. հաւանութիւն. ծափահարութիւն. embellir; embellissement; 2. approuver, louer; approbation; applaudissements.

Թահսին, ա. բ. պատել պարսպով. ամրացուցանել. retrancher, fortifier.

Թահրիզ, ա. բ. գրգռել. յորդորել. exciter, pousser à qc.

Թահվիլ, ա. բ. փոխել. ... փոփոխումն. 2. փոխել. տանել այլուր. 3. եղ. Թահվիլաթ, յգ. (փօլիչա.) փոխանակագիր. changer; changement; 2. transférer, transporter (d'un endroit à un autre); 3. lettre de change, traite.

Թահվիլաթ, ա. յգ. Թահվիլ. եղ. 3.

Թահդիպ, ա. բ. ուռուցիկ կորացնել. rendre qc. convexe.

Թահդիս, ա. բ. զրուցել. պատմել. 2. յառաջ ածել. արտադրել. causer d'affaires, annoncer, raconter, rapporter qc. d'après qn.; 2. (re)produire, faire naitre, créer; reproduction.

Թահդիտ, ա. բ. սրել. բերել. 2. սահման հաստատել, որոշել, պատել. չափ դնել. aiguiser, affiler, repasser (une lame); 2. borner, délimiter, entourer de limites, limiter; circonscrire; restreindre, réduire.

Թահդիտի հուտուտ. սահմանել. սահմանագծում. régler les limites; règlement des limites, délimitation.

Թահրիք, ա. թ. վառել. լուցանել. այրել. allumer; brûler, consumer.

Թահրիզ, ա. թ. դրդել. գրգռել. գրգռութիւն. exciter, pousser, stimuler qn. à qc.; excitation.

Թահրիմ, ա. թ. արգելուլ. խափանել. défendre, prohiber, déclarer illicite.

Թահրիմէ(թ), ա. կարգ զգենլոյ զհանդերձ ուխտաւորի. cérémonie de mettre le vêtement de pélerin.

Թահրիմէ-պէնտ, գ. (իհրամ կիյթիրան կիշի.) որ զգենու զհանդերձ ուխտաւորի. celui qui prend le vêtement de pélerin.

Թահրիմի(յ) ա. արգիլեալ. prohibé, défendu.

Թահրիկ, ա. թ. գրգռել զբարկութիւն. exciter, irriter la colère.

Թահրիս, ա. թ. անչափ ցանկութիւն վառել, բորբոքել. allumer, exciter un désir immodéré, déréglé.

Թահրիր, ա. թ. ազատել. 2. գրել. 3. ճարտար ասել. affranchir (un esclave); 2. écrire; 3. s'exprimer en bons termes, clairement.

Թահրիրաթ, ա. (յգ. Թահրիր, եւ.) մի. պետական թղթեր. պաշտօնաթերթ. 2. նամակ. թուղթ. sg. dépêche; 2. lettre.

Թահրիրէն, ա. գրով. par écrit.

Թահրիր-քէն, գ. (քեաթիպ.) գրագիր. écrivain public, commis.

Թահրիք, ա. թ. շարժել. յուզել. 2. դնել ձայնանիշն. mouvoir, agiter, émouvoir, remuer; 2. marquer une lettre d'une voyelle.

Թահրիֆ, ա. թ. փոխել. շրջել (զկարգ բառից). աղաւաղել. changer (les mots), intervertir (l'ordre dans les lettres d'un mot...), estropier (un nom propre).

Թահքիմ, ա. թ. հաստատել, ամուր կարծրել. 2. դատաւոր կարգել. affermir, consolider; cimenter; 2. instituer, nommer qn. juge.

Թահջիր, ա. թ. արգիլել (ի շինելոյ). empêcher (de bâtir..), entourer d'une muraille un terrain à bâtir.

Թաղար, պ. պարկ. պայուսակ. valise.

Թաղյիզ, ա. թ. բարկացուցանել. fâcher, irriter.

Թաղյիր, ա. թ. փոխել. այլայլել. փոփոխումն. changer, altérer; changement, altération.

Թաղզիյէ(թ), ա. թ. կերակրել. սնուցանել. alimenter, nourrir, allaiter.

Թաղզիյէ(թ), ա. թ. ի պատերազմ, յարձակման առաքել. envoyer à la guerre, en expédition militaire.

Թաղթիյէ(թ), ա. թ. ծածկել. պատել. couvrir, envelopper.

Թաղի, ա. եզ. Թուղաթ, յգ. ապստամբ. 2. անիրաւ. բռնաւոր. հարստահարիչ. 3. ամբարտաւան. rebelle; 2. injuste, tyran, oppresseur; 3. orgueilleux, insolent.

Թաքֆուր, ա. արքայն Յունաց. roi, empereur des Grecs.

Թաղլիյէ(թ), ա. թ. եռացուցանել. faire bouillonner, bouillir.

Թաղլիզ, ա. թ. թանձր, խոշոր կարծրել. 2. չափազանցացուցանել. rendre gros, épais, dur, grossier; 2. grossir, exagérer.

Թաղլիթ, ա. թ. մոլորեցուցանել. յանցուցանել. վրիպեցուցանել. 2. խառնակել. induire en erreur, mettre dans l'erreur, faire tomber dans une faute, tromper; 2. confondre.

Թաղմիտ, ա. թ. արկանել ի պատեան. rengainer, mettre dans un étui, dans une gaine.

Թաղմիզ, ա. թ. փակել աչս. ընդ ակն առնել. fermer les yeux, fermer les yeux sur qc.

Թաղթիա, ա. թ. ծածկել. couvrir, cacher, envelopper, pallier.

Թաղնիյէ(թ), ա. թ. երգել. chanter.

Թաղշիյէ(թ), ա. թ. ծածկել. պատել. couvrir, envelopper.

Թաղլիլ, ա. թ. պատրել զոք. 2. յապաղ կեցել. tromper, du-

per; 2. frapper d'étonnement, stupéfier.

Թաղպիր, ա. բ. փոշոտել. couvrir de poussière.

Թաղսիլ, ա. բ. լուանալ. laver.

Թաղլիլէ(թ), ա. բ. շաշկռ-ղն հանել. մոլորեցուցանել. fourvoyer; égarer; séduire, suborner qn., induire à mal faire.

Թաղտիյէ(թ), ա. բ. տալ նախաճաշ առնել, ճաշել. faire déjeuner, faire dîner.

Թաղրիգ, ա. բ. ընկղմել. plonger, submerger.

Թաղրիմ, ա. բ. տալ հատուցանել պարտքը. խոստումը կատարել. 2. տուժել. faire payer une dette, remplir un engagement; 2. mettre qn. à l'amende.

Թաղրիպ, ա. բ. յուռութիւն առաքել. ի հայրենիքէ հանել աքսորել. expulser qn. du pays, exiler, bannir qn.

Թաղրիս, ա. բ. տնկել. planter (des arbres).

Թաղրիտ, ա. բ. երգել. chanter.

Թաղրիր, ա. բ. խաբել. 2. դնել ի վտանգի. արկանել ի վտանգ. tromper, aveugler; 2. exposer au péril, au danger, faire courir le péril, le danger.

Թաղֆիլ, ա. բ. յանկարծակի ի վերայ հասանել. յանդգնաբար ընթեռնել. 2. ապուշ դարձնել. surprendre, prendre qn. à l'improviste; 2. abêtir, abrutir.

Թաճ, ա. եղ. թիճ, թիճան, յգ. (եբբէ.) [illegible] պսակ. couronne; 2. turban.

Թա'ճիզ, ա. բ. տկարացուցանել. 2. ձանձրացուցանել. affaiblir, débiliter, exténuer; 2. importuner, molester, obséder, troubler.

Թա'ճիլ, ա. բ. փութալ. ճեպել. 2. փութացուցանել. ճեպել. se hâter, faire diligence, se presser, se dépêcher; 2. hâter, presser, accélérer. [hâte.

Թա'ճիլէն, ա. ճեպով. à la (en)

Թա'ճիմ, ա. բ. դնել շիկէտ. 2. յեղուլ ի պարսիկ լեզու. mettre les points diacritiques (aux lettres); 2. traduire, rendre en persan.

Թա'ճիպ, ա. բ. զարմացուցանել. étonner, frapper d'étonnement.

Թաճիր, ա. եղ. թիճճար, յգ. (պազրկեան.) վաճառական. marchand.

Թաճլանմագ, փ. բայ պսակել. couronner.

Թաճլանմագ, փ. բայ պսակ. պսակիլ. être couronné, se couronner.

Թաճլը, փ. բայ ի գլուխ. couronné.

Թաճ-պախշ, պ. թագաբաշխ. distributeur de couronnes.

Թաճ-տար, պ. թագաւոր. tête couronnée.

Թաճ-տարանէ, պ. թագաւորական. 2. թագաւորաբար. royal, du (de) roi; 2. en roi, royalement.

Թաճ-տարի, պ. թագաւորութիւն. 2. թագաւորական. dignité royale, royauté; 2. royal, du (de) roi.

Թամա', ա. (թամահ, ա.) ցանկալ. ցանկութիւն. 2. ագահել. ագահութիւն. désirer ardemment, être avide de qc.; avidité; 2. être avare; avarice.

Թամաթ, պ. (սալմա սանթան քէլիմաթ.) ադամանդ. լրբութիւն. niaiseries, bavardage.

Թամահ, ա. տես թամա'։

Թամ'ա-քեար, պ. ագահ. avide, avare.

Թամ'ա-քեարի, պ. } ցանկութիւն. ագահութիւն. avidité, avarice.
Թամ'ա-քեարլըգ, թ. }

Թամղրմագ, թ. (թամզթիր.) կաթեցուցանել. faire tomber goutte à goutte.

Թամի', ա. եղ. թումա'ա. յգ. ցանկօղ. ժլատ. avide, avare.

Թա'միգ, ա. բ. խոր խորել. խորել. 2. ընկղմել. խորասուզիլ. rendre (plus) profond, approfondir; 2. s'enfoncer, être absorbé, s'absorber dans qc.

Թա'միլէ(թ), ա. բ. խորացուցանել. 2. ծածկել. թաքուցանել. 3. [illegible]

մթին ընել (աչքը խաւրել). ──── կոյր ընել. aveugler; 2. cacher, dérober; 3. rendre obscur, énigmatique, parler par énigmes.

Թա'միլ, ա. Ի. կառավարել, հարկահան կարգել. nommer qn. préfet, gouverneur d'une province, percepteur des impôts, receveur général.

Թամիլ, ա. անամօթ. լիրբ. աներեսեալ. impudent, éhonté.

Թամիհ, ա. յամառ. անհլու. 2. բարձր. opiniâtre; indocile; 2. haut, élevé.

Թա'միմ, ա. Ի. (ընդհանրացընել.) ընդհանուր, հասարակաց ընել. 2.(՛իմամէթ.) ապարօշ պատել. 3. կարգել առաջնորդ. généraliser, rendre qc. commun à tous; 2. faire coiffer d'un turban; 3. constituer qn. chef.

Թա'միր, ա. Ի. մշակել. մարդաշատ ցուցանել. 2. նորոգել. յարդարել. նորոգութիւն. 3. երկայնակեաց ընել. cultiver, peupler; 2. réparer; restaurer; réparation, restauration; 3. faire vivre longtemps, conserver longtemps en vie.

Թամահ, ա. ամբարձել վեր կը վեր հանել. 2. ագահաբար նայիլ. élever les yeux, les porter vers le haut; 2. regarder qc. avec avidité.

Թամղա, պ. Ի՞նք. դրոշմ. marque, timbre, estampille.

Թամղա-լըտըգ, պ. դրոշմեալ. marqué, timbré.

Թամամ, ա. ամբողջ. անթերի. complet, entier.

Թամու, պ. (Ճէհէննէմ.) դժոխք. l'enfer.

Թամուր, ա. տե՛ս Թումար։

Թամպուր, ա. քնարիկն. guitare.

Թամպուրա, ա. բամբակին. mandore.

Աղըզ — ըր. կին բերանոյ. guimbarde.

Թամպուրաճի, ա. } քնարահար.
Թամպուրճը, պ. } joueur de guitare.

Թամա, ա. (մահվ էթ. օլ.) ջնջել. չէ յայտ ըլլալ. 2. ջնջել. չէ յայտ ընել. être effacé, disparaître; 2. effacer, faire disparaître.

Թայ, պ. մարդոյ երեխայ. poulain.

Թայեար, ա. որ թռչուն թռչի. թռչող. 2. արագընթաց. qui vole toujours ou beaucoup; 2. rapide à la course.

Թայիպ, ա. (էյի. կիւզէլ. խօշ.) հաճոյ. քաղցր. 2. (հէլալ.) օրինաւոր. agréable; doux, bon; 2. permis, licite.

Թայիպաթ, ա. (յգ. Թայիբաթ, եղ.) (ա'մալը հասանէն.) գործք բարիք. oeuvres méritoires, bonnes oeuvres.

Թայիֆա, ա. տես Թաիֆէ. 3։

Թայլէսան, ա. եղ. Թալէսանլըգ) յգ. տես Թայլասան.

Թայյ, ա. (ակկ․) գլորել. 2. (իխֆա էթ.) ծածկել. ամփոփել. 3. (գաթ'ի մէսաֆէ էթ.) ճանապարհ հատանել. rouler; 2. cacher, resserrer, abréger, élider; 3. traverser, parcourir un pays.

Թայշ, ա. թեթևաբարութիւն. légèreté, inconstance, caractère volage.

Թայպէթ, } ա. Մէ-
Թայպէթի Թայպէթ. } դինէ. Médine.

Թայր, ա. (ուչմագ.) թռչիլ. 2. եղ. աթեար, թուեուր յգ. թռչուն. voler; 2. oiseau.

Թայրան, ա. թռչիլ. ընդ երկինս սլանալ. voler; se lancer en haut.

Թայրուրէթ(Թ), ա. թռչիլ. թռչոն. թռիչք. s'élever en l'air, voler souvent, action de voler.

Թայֆ, ա. առաջոյ պատկեր. ցնորք. տեսիլ. apparition d'un spectre, spectre, fantôme.

Թան, պ. (Թէ'աճճիւպ.'աճէպ.) զարմանք. étonnement, surprise.

Թան, պ. (Ֆէճր. շաֆագ.) արշալոյս. l'aube du jour, l'aurore.

Թա'ն, ա. չարախօսել. բամբասել. նախատել. նախատինք. médire, déchirer qn., injurier, insulter; injure, insulte.

Թանզ, ա. ծաղր, խաղ առնել. ծաղր. se moquer, se railler de qn.; moquerie, raillerie.

Թանզիմ, ա. թ. կարգել. յարդարել. կարգաւորութիւն. 2. յերաւլ զմարգարիտս. disposer (par ordre), (ar)ranger, mettre de l'ordre dans qc.; arrangement, disposition; 2. enfiler les perles.

Թանզիմաթ, ա. (յգ. թանզիմ, եւ.) կարգադրութիւն. նորոգութիւն. règlement, réforme.

Թա'նէ(թ), ա. հարուած նիզակի. 2. բանի կծծելի. բերանացանի. չարախօսութիւն. un coup de lance; 2. un coup de langue, injure, insulte.

Թանըգ, թ. (շահիտ. վկայ.) վկայ. témoin.

Թանըգլըգ, թ. (շէհատէթ. նիշան. 'ալամէթ.) վկայութիւն. témoignage.

Թանըթմագ, թ. (գաբուլ, թասդիգ, իթիրաֆէ.) տալ ընդունել. faire admettre, faire adopter.

Թանըլմագ, } թ. ծանօթ լինել. être (re-)connu.
Թանընմագ, }

Թանըմագ, թ. (թէշխիս. թէխաթթուր. ի'թիրաֆ. իգրար. թասդիգ.) ճանաչել. (re)connaître.

Թանըշմագ, թ. ճանաչել զիմեանս. se (re)connaître.

Թանթանա(թ), ա. բզզումն. ձայն. 2. մեծագոյն փառաւորութիւն. bourdonnement, bruit; 2. pompe, magnificence.

Թանթէլա. ասեղնագործ. dentelle (au fuseau, au métier.)

Թանին, ա. բզզումն. ազմուկ. bourdonnement, bruit.

Թանին-էնտազ, գ. հնչող. հնչական. retentissant.

Թա'նիֆ, ա. թ. խստութեամբ վարուիլ ընդ ումեք. 2. սաստիկ կշտամբել, յանդիմանել. traiter qn. sévèrement; 2. adresser des paroles dures à qn., reprocher sévèrement.

Թանլամագ, թ. (թէ'աճճիւպ. խաթի'ճալ. խաթիրդամ.) զարմանալ. s'étonner, être surpris.

Թանրը (թա'ալա), թ. Աստուած. Dieu.

Թանրըլըգ, թ. (իւլուհիյէթ.) աստուածութիւն. divinité.

Թանտըր, ա. տես Թէննուր։

Թաշ, թ. (հաճէր. սէնկ.) քար. pierre.

Ալչը — ը. գաճաքար. pierre à plâtre.

Այագ — ը. կիրաքար. tuf.

Գալդըրըմ — ը. սալաքար. pavé.

Եըլան — ը. օձաձեւ. serpentin(e).

Թէմէլ — ը. քար հիման. pierre fondamentale.

Լաճիվէրտ — ը. լաջուարդ. լազուրդ քար. lapis-lazuli.

Կէօգ — ը. արճասպ կապոյտ. vitriol bleu.

Ճէհէննէմ — ը. դժոխաքար. pierre infernale.

Մէզար — ը. գերեզմանաքար. pierre tombale, tumulaire, (tombe en) pierre.

Մէհէնկ } — ը. փորձաքար. pierre de touche.
Մէհէնքը }

Չագմագ — ը. կայծքար. pierre à briquet (à feu, à fusil).

Չագըլ — ը. կայծ. caillou.

Պիլէյի — ը. յեսան. pierre à aiguiser; queue, queux; pierre à rasoir.

Պինէք — ը. պատուանդան հեծանելոյ ձիոց. montoir.

Սաթրանճ — ը. հետիոտն. pion.

Սիւնկէր — ը. (փօմզա) չնլաքար. (pierre) ponce.

Տամա... — ը. քար ազդանակի խաղու. dame.

Տէյիրմէն — ը. երկանաքար. (pierre de) meule, (pierre de) meulière.

Տիքիլի — . կոթող. obélisque

Րասթըգ — ը. ծարրաքար. antimoine.

Փալամուտ — ը. գրանիտ. granit.

Քիրէճ — ը. կրաքար. pierre à chaux, pierre calcaire.

Քէօշէ — ը. քար անկեան. pierre d'enco(i)gnure, pierre angulaire.

— **Եիւրէքլի**. քարասիրտ. coeur de pierre, coeur d'airain.

— **պինա**. (քէարկիր.) քարակոփ շինուած. bâtiment de pierre de taille.

— քեսէլիի. (Հասաթ.) խարահա-րութիւն. maladie calculeuse, pierre, calcul.

Տաղ —. (դիւթիւն կէօրիւնիւր եէրլէր.) շրջակայք կողմք. environs, alentours.

Թաշ. գ. (իչ. առերուն.) ներքին. intérieur.

Թաշաք, գ. երկուորիք. testicule.

Թաշգըն, գ. լիալից. plein par-dessus les bords.

Թաշգընլըգ, գ. լիալիճ. débordement.

Թաշըմագ, գ. կրել. 2. այլուր փոխել գաղթել. porter, transporter; 2. déménager.

Թաշընմագ, գ. փոխել գնա-կութիւն. changer de logement, déménager.

Թաշըրմագ, գ. զեղուլ. faire déborder.

Թաշթ, գ. (լէյէն.) տաշտ. կոնք. cuvette.

Թաշթ-ճըր, գ. տաշտագործ. տաշտավաճառ. fabricant ou marchand de cuvettes.

Թաշթ ու խաւէ, գ. անուն խաղ-ուց իմն. 2. (աթիւման եէր գիւրէի արզ.) երկինք եւ երկիր. espèce de jeu; 2. le ciel et la terre.

Թաշթ-տար, գ. (իբրիքտար.) ատենադար որ ջրեն ձեռաց ի ձեռս. qui verse de l'eau sur les mains de qn. pour les laver.

Թա'շիէ(թ), ա. թ. ընթրեցու-ցանել. 2. ընթրել. faire souper; 2. souper.

Թա'շիր, ա. թ. ի տասն մասունս բաժանել. 2. տասնապատիկ բազմացնել. 3. տասանորդ տասանորդել. diviser en dix parties; 2. décupler; 3. dîmer, prendre la dîme.

Թաշլամագ, գ. (րէճմ. Թաշ աթմագ.) քարկոծ ընկենուլ. 2. (Թաշլա Թութմագ.) քարկոծ առնել. jeter des pierres à... 2. lapider.

Թաշլանմագ, գ. (Թաշ քեսիլ-մէք.) քարանալ. se pétrifier.

Թաշլը. գ. քարոտ. pierreux, caillouteux, rocailleux.

Թաշլըգ, գ. (Թաշ աէօշէմէ օ-լան աւլը.) քարայատակ. 2. (սէն-կիւթան.) քարոտ տեղի. 3. (գուշ գուրսագը.) (քարփէլ.) խածի. parterre dallé; 2. sol, endroit pierreux; 3. jabot.

Թաշճը, գ. քարահատ. tailleur de pierres.

Թաշմագ, գ. յորդել. 2. զե-ղուլ. (se) déborder; 2. déborder (ou s'enfuir) en bouillant

Թաշրա, գ. (ղուրպէթ. տիւշ-առ տիւրուն.) օտար աշխարհ. այլ երկիր. (pays) étranger, autre pays.

— տա. ի գաւառի. en province, là-bas.

Հատտէն —. (Փէվգէ-ըլ-Հատ.) առաւել չափոյ. յաւելաց. hors ou au-delà des bornes, excessivement.

Թաշրալը. գ. օտարական. étranger.

Թաշրալըգ, գ. գաւառք. provinces.

Թաու... տես Թա(վ)ու....

Թա'ուն, ա. իզ. Թավա'ին, յք. (եաւմբուժագ.) ժանտ ախտ. մահ ժանտամահ. peste, contagion, épidémie.

Թաւուս, ա. իզ. աթվաս, Թաւավիս. յք. (ταώς.) սիրամարգ. paon.

Խարպան —ու. եղջերաւորիկ. vanneau.

Թապ', ա. իզ. Թըպա', յք. Բնութիւն. խառնուած. 2. (մուհր.) դրոշմ. 3. առողջութիւն. 4. ի բրդ. ...բնաւոր. 5. տպագրել. տպագրութիւն. nature, naturel, caractère; 2. empreinte; 3. état de (la) santé; 4. en cp. d'un naturel..; 5. imprimer; impression.

Թապ, գ. [illegible] 2. [illegible]. 3. ... 4. ... 5. ... 6. ... 7. ... 8. ... 9. ... 10. ... 11. ... 12. ... mesure juste; 2. force, pouvoir; 3.

contorsion; 4. rayon, lumière, splendeur, éclat; 5. ardeur, chaleur; 6. colère; 7. beauté; 8. douleur, peine; 9. éclatant, brillant; 10. en cp. qui éclaire. 11. qui échauffe, qui brûle; 12. qui tord.

— վերմէք. յղկել. պայծառութիւն տալ. 2. սրել. ծերել. polir, donner du lustre; 2. aiguiser, affiler.

Աթէշ-թապ. (թիզի աթէշ-թապ.) (սուսեր) շողշողուն. (épée) flamboyant(e).

Ճիհան-թապ. (աֆիթապը ճիհան-թապ.) որ լուսաւորէ զաշխարհ. qui éclaire le monde.

Պի-թապ. անզօր. տկար. impuissant, faible.

Թապագ, տ. տես Ցեպպաղ:

Թապագ, ա. եղ. աթպըգա(թ). յգ. ծածկոց. կափարիչ. 2. նման էրէ. 3. եղ. աթպագ. թըպագ, յգ. տարբծան. 4. ափսէ. 5. դար. ազգ. 6. ամբոխ. ժողովուրդ. 7. հանգամանք. couvercle, couverture; 2. ce qui s'accorde, ce qui correspond à un autre, et s'y adapte; 3. étage, couche, série; 4. assiette; 5. âge, génération; 6. multitude d'hommes, peuple; 7. état.

Թապագա(թ), ա. եղ. աթպագ, թապագաթ, յգ. (գաթ. աէրէճէ. մէնզիլէ.) շարք. կարգ. աստիճան, դաս. 2. (թապագա.) թերթ թղթոյ. couche, degré, étage, classe; 2. feuille (de papier).

Թապագաթ, ա. յգ. Թապագա(թ), եղ:

Թապագ-խանէ, ա. տես Ցեպպաղ-խանէ:

Թապագչէ, գ. ափսէակ փոքրիկ. petite assiette.

Թապաի', ա. յգ. Թապի'էթ, եղ: [2.

Թապաղա, ա. տես Թապագաթ.

Թապան, տ. (այսպ ալթը.) ներբան ոտից. 2. (այսպ գապը քէօսէլէսի.) ներբան կօշկաց. plante (ou dessous) du pied; 2. semelle.

— աղաճը. [illegible]. racinal.

Արգուրի —. դահանակակոյ. traverse, poutre transversale.

— աթմագ. քայլել մեծամեծ. լայնել զոտս. enjamber, marcher à grands pas.

— գալտըրմագ. խոյս տալ. փախչել. lâcher (le) pied, s'enfuir.

— ինճիրի. [illegible]. figue sèche.

Ցաւ —. (գալլօշ.) [illegible]. coquin, drôle.

— թէրազիսի. լար ճարտարապետաց. (fil ou ligne à) plomb.

Օգ — ը. (տամ չաթըլընըն մազաս պազը.) հեծանք տանեաց. chevron.

— աէմիրի. երկաթ Դամասկոսի. acier damassé.

Ցէվէ — ը. հողի տեղ. pas(-) d'âne, (tussilago farfara).

— թապանըն զըտտը. (մուխալիֆ.) ուղղակի հակառակ. տիմ ընդդէմ. directement, diamétralement opposé.

Թապան, գ. ճառագայթող. լուսաւոր. éclatant, resplendissant.

Թապանճա, տ. (ավուճ իչի.) ափ. 2. (ավուճլըա ու րուլան սիլլէ.) ապտակ. 3. (ատրճանակ.) հրացանակ. creux de la main; 2. soufflet; 3. pistolet.

Թապաշիր, ա. կաւիճ. craie.

Թապ-ավէր, գ. հզօր. fort, puissant.

Թապգուր (գօլանը), տ. թամբակալ. sangle d'une selle.

Թապիա, տ. (մէթերիս նէվինտէն մուհաֆէզէի իսթիհքեամ.) հողաթումբ. ouvrage de campagne ou de fortification.

Թապ'-զատ, գ. ընդաբոյս. inné, naturel.

Թապէ, գ. (Թավա, տ.) տապակ. 2. (տապկած.) ինչ է տապակելի. poêle à frire; 2. fricassée.

Թապէնտէ, գ. (ըլեա-ար. փարլագ. մունէվվէր.) պայծառ. լուսաւոր. brillant, illuminé.

Թապէ-սիրրիհու, ա. (ոճ. թապէ-սէրրահ.) (Աստուած ողորմի հոգւոյն.) [illegible] (Dieu veuille

avoir son âme!) puisse sa tombe répandre une odeur agréable.

Թապըլը, ա. Սէրմ տատապդ. fièvre ardente.

Թապըլխա(թ), ա. տօթ կիզիչ. chaleur de midi, grandes chaleurs.

Թապի', ա. եւ. Թէվապի', յք. (Էթպա'. յք.) որ հնազանդի. 2. որ հետեւ երթայ. 3. եւ. Թէպա'ա(թ) յք. (զիր-ակսթան.) հպատակ. qui obéit; 2. qui suit, qui va à la suite; 3. sujet.

— էթ. հնազանդ ածել. soumettre.

— օլ. հնազանդ, հպատակ լինել. obéir, être soumis.

Թապա'ի(յ), } ա. բնական. բնածին. ընդաբոյս. naturel, inné.
Թապի'ի(յ), }

Թա'պիէէ(թ). ա. ի. կարգել. 2. հանդերձել. պատրաստել. յարդարել. ranger; 2. apprêter, préparer, arranger, disposer.

Թապի'էթ, ա. եւ. Թապայի', յք. բնութիւն. բոյն. բարոյ. բարք. nature, naturel, caractère, humeur.

— իյլէ. (պի-թ-թապ'.) (բնականաբ.) բնապէս. naturellement.

Լաթիֆ-թապի'էթ. քաղցրաբարոյ. d'un naturel doux.

Թիզ-թապի'էթ. դիւրագրգիռ. irascible.

Թապի'էթլի, ք.

(Սէրթ) —. (դաժան)բարոյ. d'un naturel (sévère).

Թապիշ, գ. պայծառութիւն. լոյս. splendeur, lumière.

Թապի'ուն, ա. աշակերտաց առաջին աշակերտացն Մահմետի. successeurs des premiers disciples de Mahomet.

Թապիպ. ա. եւ. աթըպպա, աթըպպէ(թ), յք. բժիշկ. médecin, docteur.

Թապիսթան, գ. (եազ մէվսիմի.) ամառն. été.

Թա'պիր, ա ի. ի ծառայութիւն արկանել, կացուցանել. ծառայեցուցանել. ի հարկի ծառայութեան կացուցանել. réduire à l'esclavage, rendre esclave, asservir, assujettir.

Թա'պիր, ա. ի. յայտ ածել. 2. մեկնել. 3. (խաթիրլահ. էլֆազը մախսուսէ.) ասացուած. բառ. exprimer; 2. expliquer, interpréter; 3. expression, terme.

Թապըլ, ա. եւ. Թուպուլ, յք. (տավուլ.) թմբուկ. tambour, caisse.

Թապլա, ա. խոն. plateau rond et plat de bois.

Թապլ-զէն, գ. թմբկահար. tambour, celui qui bat le tambour.

Թապլէ-քէպապ, հացագործ, որ շրջի եւ վաճառէ. boulanger ambulant.

Թապլ-պազ, գ. տե՛ս Թապլ-զէն։

Թապխ, ա. եփել. cuire.

Թապ-խանէ, գ. (գըշ էվի. օտասը.) Սենեակ. (տաք-դաձն.) ջեռեալ սենեակ. 2. (խասթէխանէ.) հիւանդանոց. serre chaude; chambre à feu; 2. hôpital, infirmerie.

Թապ'-խանէ, գ. տպարան. imprimerie.

Թապխ-խանէ, գ. (մաթպախ.) խոհանոց. 2. (աշճը տիւքքեանը.) խորտկարան. պանդոկ. cuisine; 2. restaurant.

Թապ-նագ, գ. ճառագայթաւ. լուսաւոր. brillant, illuminé, luisant.

Թապութ, ա. եւ. Թէվապիթ, յք. դագաղ. cercueil.

Թապուր, ք. գունդ. bataillon.

Թապպախ. ա. (աշճը.) խոհարար. cuisinier.

Թապ-դան, գ. (օճագ. սօպա.) կրակարան. վառարան. âtre; cheminée; foyer.

Թապ-դասէ, գ. բորբոքեալ. enflammé.

Թապ-դար, գ. Ջերմ. 2. պայծառ. chaud, ardent; 2. brillant.

Թա'ս, ա. կորնչել. périr.

Թաս, ա. թաս. tasse, petit vase servant à boire.

Թաս (Թէմամ,) ք. ամենեւին (ճիշդ, ճշգրիտ.) tout (juste).

Թասգիլ, ա. ի. [illegible] polir, fourbir; lisser.

Թասյիր, ա. ի. ([illegible]....) [illegible] faire, rendre (riche...).

Թասա, գ. [illegible] affliction, tristesse.

— չէքմէք. ([illegible]) [illegible] s'affliger, s'attrister.

Թասալանմագ, թ. [illegible] se chagriner, s'affliger.

Թասալը, թ. ([illegible]) [illegible] affligé, attristé, désolé.

Թասթ, ա. [illegible] tasse.

[illegible], գ. ([illegible]) [illegible] plateau rond et plat de cuivre.

Թասի', ա. [illegible] neuvième.

Թասա'ուտ, ա. ի. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] (sou)lever; 2. monter; s'élever; 3. distiller.

Թա'սիր, ա. ի. [illegible] rendre qc. plus difficile, plus pénible; susciter des obstacles.

Թա'պիր, ա. ի. [illegible] exprimer.

Թասլագ, թ. [illegible] esquisse (ou ébauche) d'un tableau, d'un ouvrage littéraire.

Թասլամագ, թ. ([illegible]) ([illegible] —.) [illegible] se donner pour (riche...) se faire passer pour (riche...).

Թասլիէ(Թ), ա. ի. [illegible] 2. [illegible] prier Dieu, faire la prière; bénir qn. et lui souhaiter du bien; 2. pardonner, remettre.

Թասլիպ, ա. ի. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] endurcir; 2. se durcir; 3. crucifier, pendre.

Թասհիհ, ա. ի. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] corriger, rectifier, censurer; 2. vérifier; 3. rétablir, guérir qn.

Թասղիր, ա. ի. [illegible] 2. [illegible] rapetisser, amoindrir, diminuer; 2. avilir, dédaigner, déprécier.

Իսմի Թասղիր. [illegible] diminutif.

Թասմա, գ. [illegible] collier (de chien).

Թասմիթ, ա. ի. [illegible] faire taire, réduire au silence.

Թասմիմ, ա. ի. [illegible] se proposer fermement qc., résoudre de faire qc., prendre une résolution.

Թասնի', ա. ի. [illegible] exercer un art; faire qc. avec art ou artistement.

Թասնիմ, ա. ի. [illegible] se faire des idoles (pour adorer); adorer des idoles.

Թասնիֆ, ա. ի. [illegible] 2. [illegible] diviser, séparer en différentes catégories; 2. composer un livre.

Թասսա, ա. եւ. ([illegible]) [illegible] tasse.

Թասսաս, ա. [illegible] fabricant ou marchand de tasses.

Թասէ(Թ), ա. [illegible] tasse.

Թասվիպ, ա. ի. [illegible] 2. [illegible] approuver; 2. baisser.

Թասվիր, ա. ի. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. ([illegible]) [illegible] façonner, donner une certaine forme, former une chose; 2. représenter; 3. tracer, peindre (des figures, des tableaux), faire le portrait de qn.; 4. portrait.

Թասվիրճի, թ. [illegible] peintre de portraits, portraitiste.

Թասվիֆ, ա. ի. [illegible] habiller ses idées, ses paroles d'expressions mystiques.

[illegible], ա. ի. [illegible] importuner, incom-

moder, fatiguer par ses demandes.

Թասդիգ, ա. թ. ճշմարտել. վաւերել. հաստատարմացուցանել. avérer, constater; confirmer, vérifier; ratifier; ratification.

Թասդիգլի(յ), ա. ստոյգ. vrai.

Թասֆիգէ(թ), ա. թ. ծափս հարկանել. battre des mains, applaudir.

Թասդիր, ա. թ. սկիզբն առնել. ընդրել առաջին գահն. նախագահել ի նախապատիւ. 2. բղխեցուցանել. commencer par qc., mettre qc. à la (en) tête, mettre qn. à la première et la plus honorable place dans un salon, mettre qn. au haut bout de la table, faire présider; 2. faire émaner.

Թասրի', ա. թ. յերկիր կործանել, տապալել. jeter, renverser par terre.

Թասրիհ, ա. թ. յայտնի եւ մեկին բանիւք յայտ առնել. յայտնապէս ասել. մեկնել. ցուցանել. երեւեցուցանել. dire clairement, ouvertement; déclarer, mettre au jour, faire voir clairement.

Թասրիֆ, ա. թ. հոլովել. խոնարհել. հոլովումն. խոնարհումն. 2. փոխել. եզ. Թէսարրիֆ, յգ. փոփոխումն. 3. յանձն առնել անձին. décliner, conjuguer; inflexion des mots, déclinaison, conjugaison; 2. changer; changement; 3. confier à qn. une affaire, donner le pouvoir absolu.

Թասֆիգ, ա. թ. շարժել միմեանց զհարկանել ընդ թեւանս. բախել զթեւսն. agiter de manière à faire frapper l'un contre l'autre; battre des ailes.

Թասֆիյէ(թ), ա. թ. սրբել. յստակել. purifier, épurer, purger.

Թասֆիհ, ա. թ. տափակացուցանել. 2. ծափ զարկանել. aplatir; 2. battre des mains.

Թասֆիտ, ա. թ. կապել. պնդել. lier, serrer avec une corde.

Թասֆիր, ա. թ. դեղին ներկել. 2. սուլել. jaunir; 2. siffler.

Թասֆիֆ, ա. թ. շարել. ի կարգ արկանել. ranger (une armée, des troupes en bataille), disposer par rangs.

Թավ, պ. դէպ ժամանակ. occasion.

Թավ, գ. զօրութիւն. կարողութիւն. force, pouvoir.

Թավ', ա. անսալ. հնազանդել. հնազանդութիւն. obéir, être obéissant; obéissance.

Թավա, պ. (Թավէ.) տապակ. poêle à frire.

— **էթ**. տապակել. frire.

Պալըգ — ու. ձկանց տապակելոյ. friture, du poisson frit.

Թավաիդ, ա. յգ. Թավդ, եզ. 1։

Թավաիյէթ, ա. հնազանդութիւն. obéissance.

Թավա'ին, ա. յգ. Թա'ուն, եզ.

Թավարիֆ, ա. յգ. Թարիֆէ(թ), եզ. 1. 2։

Թավալի', ա. յգ. Թալի', եզ. 2. 3։

Թավամիր, ա. յգ. Թումար, եզ.

Թավան. պ. (սագֆ. առիւծանէ.) ձեղուն. plafond.

Աղըզ — ը. քիմք. palais.

— **իչի** (արտաք). վերնայարկ տան. grenier.

Թավաշի, ա. (յգ.) ներքինիք. eunuques.

Թավասու, ա. յգ. Թաուս, եզ։

Թավարըգ, ա. յգ. Թարըգա(թ), եզ.

Թավաֆ, ա. պտոյտ. շուրջ գալ. դառնալ. tourner autour de qc., faire un tour, des tournées.

Թավգ, ա. եզ. աթվագ, Թավագըգ, յգ. մանեակ. 2. զօրել. կարող լինել. կարողութիւն. զօրութիւն. collier, chaîne (d'or) qu'on met au cou; 2. pouvoir faire qc., être de force à..., pouvoir.

Թավէ, գ. (Թավա, պ.) տապակ. 2. ձու ի տապակի. poêle à frire; 2. fricassée.

Թավըէն, ա. (քէնտի կէօնլիւ իրատէսիյլէ.) մտադիւր. կամաւոր մտօք. volontairement, de bon gré.

Թավէֆան, ա. դառնալ շուրջ... tourner autour de...

Թա'վիգ, ա. թ. խափանել. 2. յապաղել. retenir, empêcher;

détourner qn. du travail; 2. différer, suspendre.

Գիլա —. առանց յապաղումի. sans retard.

Թավիյէ(թ), ա. նիտ. դիտաւորութիւն. intention, dessein.

Թա'վիզ, ա. եզ. թէ'ավիզ, յգ. (Համայիլ.) թիլիսմ. յուռութք. amulette, talisman.

Թա'վիզ, ա. ք. փոխել. 2. փոխ փոխարէնը. հատուցանել. échanger une chose contre une autre; 2. (ré)compenser, rendre la pareille.

Թավիլ, ա. եզ. թըվալ, յգ. (ուղուն. տիրադ.) երկայն. long.

Թա'վիճ, ա. ք. ծռել. ծիռել. (re)courber, contourner, tortuer.

Թա'վիդ, ա. ք. սովորեցուցանել. 2. սովորել. habituer, accoutumer qn. à qc., faire prendre à qn. l'habitude de...; 2. s'accoutumer, contracter l'habitude.

Թավլա, գ. ախոռատուն. écurie.

Թավլու, գ. տաւլի. trictrac.

Թավշան, գ. (էրնէպ. խարկէուշ.) նապաստակ. lièvre.

— (քիլիտի). բանալի խորամանգ. crochet (de serrurier), rossignol, fausse clef.

Թավշան-ճիլ, գ. հաստաբազ արծիւ. grand aigle.

Թավուր, գ. (էտաա. մութէքէպպիրանէ մու'ամէլէ. նիւմանիշ.) ամբարտաւանութիւն. arrogance, hauteur, fierté.

Թավուրլը (աածէմ), գ. (այր) ամբարտաւան. (homme) arrogant, hautain.

Թավվաֆ, ա. որ պտըտի շուրջ... qui tourne autour de...

Թա(վ)ուգ, գ. (տէճաճէթ. մաքիկան.) հաւ. հաւ. poule.

Հինտ — գուշ. հնդկահաւ. poule d'Inde, coq d'Inde, dinde.

Թա(վ)ուգճու, գ. հաւավաճառ հաւապահ. poulailler; volailler, marchand de volaille.

Թավր. ա. եզ. աթվար, յգ. գնացք. վարք. conduite, manières.

Թավաֆ, ա. պտըտիլ շուրջ. tourner autour de qc.

Թա'տատ, ա. ք. թուել. է համար առնել. compter, énumérer; faire le dénombrement, le recensement.

Թա'ատէ(թ), ա. ք. այլուր անցուցանել. 2. նյեյ է ներգործական ընել. faire passer, faire traverser; 2. rendre un verbe transitif.

Թաադիյէ, ա. նախնական. հին (սովորութիւն). ancienne, vieille (coutume).

Թա'ատիլ, ա. ք. ուղղել. յարդարել. չափել. չափաւորել. redresser, rectifier, ajuster, égaliser; 2. modérer, tempérer.

Թա'ատիա, ա. ք. թուել. 2. պատրաստել. հանդերձել. compter, énumérer; 2. préparer, apprêter, disposer.

Թար, գ. խաւարին. մթին. 2. թել. մանուած. 3. թեզան. obscur, ténébreux; 2. fil; 3. chaîne (de la toile).

Թարը 'անքէպութ. սարդի ոստայն. toile d'araignée.

Թարագ, գ. (մուշթ. շանէ.) սանտր. peigne.

Թարըա — զը. սանտր պարտիզպանի. râteau.

Տէնիզ — զը. խեցի. peigne, (pecten).

Թարագլամագ, գ. սանտրել. râteler.

Թարաճ, գ. աւար. կողոպուտ. pillage. butin.

Թարաթիգ, ա. յգ. թարիգաթ եղ.

Թարախըմէ(թ), ա. յգ. թարխան, եղ.

Թարաճ. գ. աւար. կողոպուտ. pillage, butin.

Թարաճ-ճըր. գ. աւարառու. pillard, pilleur.

Թարամագ, գ. սանտրել. peigner; râteler.

Եուն —. գզել բուրդ. carder.

Արայըզ —. (թէֆթիշ. թէհարրի. թէտգիգ էթ.) խուզել. որոնել. հետազօտել. fureter, fouiller, chercher partout avec soin, curieusement.

Թարան, ա. խաւարին. մթին. ténébreux, obscur.

Թարանմագ, բ. (սանտրուիլ.) յարմարել գլուխ հերը սանտրով. se peigner.

Թարաշ, ա. աւար. կողոպուտ. pillage.

Թարավէթ, ա. (թազէլիք.) դալարութիւն. առոգութիւն. fraicheur, nouveauté.

Թարաֆ, ա. (եւ. էթրաֆ, յգ.) (ճիհէթ. սամթ. ամէնթ.) կողմ. կոյս. 2. (թարաֆ-տար.) կողմնակից. côté; part; 2. le parti.

Գէր — էթ. (սավուշտուրմագ.) հեռացուցանել. դնել ի մի կողմ. 2. յապաղել. յայլ ժամանակ ձգել. 3. վերջացնել. écarter, mettre de côté; 2. différer, remettre à... 3. finir, terminer.

— Թութմագ. (իլթիզամ. թէաճուպ.) (կողմ բռնել. միր ելլել.) գլուխ սատար ըլլալ. միտք ունել հակում. tenir, prendre le parti de qn., prendre parti pour qn.; soutenir qn., prendre son parti; être partisan, partial.

Բու —(լար)տա. աստ. ի կողմանս յայսմիկ. աս մէջ. ici, dans ce pays-ci, chez nous.

Օւ —(լար)տա. անդ. là.

—(ընըզ)ա. առ (ձեզ). vers, à (vous).

—(ընըզ)տան. առ ի (ձէնէ). de (votre) côté (ou part), de (vous).

Հէր — տա. ամենայն տեղւոջ. partout, en tous lieux.

Գի-թարաֆ. անկողմնակալ. impartial, neutre.

Գի-թարաֆ գալմագ. չմնել չէզոք կողմ. demeurer, rester neutre.

Հանկը — ա. յո՞. vers où, où?

Հանկը — տան. ուստի՞. d'où, de quel côté?

Թարաֆէյն.) ա. երկ. թարաֆ, Թարաֆէյն.) եւ. երկոքին կողմանք. les deux côtés, les deux partis.

Թարաֆէթ(թ), ա. նորոգ. նորաբերեալ լինել. être récent, être nouveau.

Թարաֆ-կիր,) ա. կողմնակալ. Թարաֆ-տար,) կողմնակից. կողմնակալ. partisan.

Թարաֆ-տարի, ա.) կողմնակալութիւն. Թարաֆ-տարլըգ, բ.) կողմնակցութիւն. partialité.

Թարզ, ա. ձեւ. օրինակ. ոճ. forme, manière, mode.

Թարէետն, ա. (կէլմ-վիրմէք. չըգմա-կէլմէք.) գալ. դիպել. survenir, arriver.

Թարէ(թ), ա. եւ. (թիքէր, յգ.) անգամ. նուագ. fois, coup.

Թարէթէն պա'տէ թարէթին. մի զկնի միոյ. coup sur coup.

Թարէպ, ա. (ֆէրահ. սուրուր. շատըլմանըք. սէվինճ.) ուրախ լինել. ուրախութիւն. խնդութիւն. être gai; joie, gaieté, réjouissance.

Թարէպ-էնկիզ, պ. որ ուրախ առնէ. ուրախարար. réjouissant.

Թարէք, ա. (պաշ թէփէսի.) գագաթն. sommet de la tête.

Թարըգ, ա. (սապահ եըլտըզը.) արուսեակ. առաւօտեան աստղ. étoile du matin.

Թարըգա(թ), ա. եւ. թավարըգ, յգ. ընտանիք. ազգատոհմ. famille, tribu. [poids.

Թարթըլ, բ. (վէզն. սէնկ.) կշիռ.

Թարթըլմագ, բ. դանդաղել. շարժել. se balancer doucement, (se) dandiner.

Թարթըշմագ, բ. (միւ'անէսէ. բէլլէշէլ էթ.) չափել. ճշդել. se mesurer avec qn.

Թարթմագ, բ. (վէզն. սէնճի-սէ էթ.) կշռել. 2. կշռել մտօք. քննել. peser, faire la pesée. 2. peser, considérer, examiner avec soin, balancer.

Թարթուր, ա. խոյր երկայն եւ սրածայր. bonnet long, haut et pointu.

Թարի, ա. որ յանկարծ ի վերայ հասանէ. դիպող. qui survient tout d'un coup, inopinément.

— օլ. դիպել. arriver, se passer, survenir.

Թարի(յ), ա. (թէր. թազէ.) (թրմէ.) դալար. նոր. frais, récent nouveau.

Թարիգ, ա. եղ. Թուրուգ. ըթրըգա(թ). Թուրուգաթ, յհ. ճանապարհ. ուղի. 2. օրէնք. ձեւ. կանոն. կարգ. սովորութիւն. 3. հնարք. միջոց. chemin, voie, route; 2. manière, règle, usage, coutume, institut(ion); 3. moyen, mode.

Գու — իւզրէ (իլէ.) այս օրինակ. de cette manière.

Թա'րիգ, ա. ն. քրտինք ածել. 2. գինւոյն ջուր խառնել. faire suer, faire transpirer; 2. couper son vin, y mêler de l'eau.

Թարիգաթ, ա. եղ. Թարաիգ, յհ. շաւիղ. ուղի. 2. օրէնք. կանոնք. աստուածպաշտութեան ձեւոց. 3. կրօնք. կրօնական միաբանութիւն. sentier; 2. institut; 3. religion, ordre.

Թա'րիէ(թ), ա. ն. մերկացուցանել. mettre à nu, dépouiller, déshabiller.

Թա'րիզ, ա. ն. լայնել. 2. առակաւ յայտ առնել. ակնարկել. élargir; 2. faire allusion à qc., indiquer qc.

Թարիխ, ա. դնել, դրոշմել թուականութիւն, նշանակել. 2. եղ. Թէվարիխ, յհ. թուականութիւն. ժամանակ. 3. թուական. թիւ. 4. պատմութիւն. ժամանակագրութիւնք. mettre la date, dater; 2. ère, époque (d'un fait, d'un événement); 3. date; 4. histoire, chronique, annales.

Թարիխի Հիճրի. թուական Մահմետականաց. l'ère des Mahométans.

Թարիխի րումի. թուական քրիստոնէից. l'ère chrétienne.

Թարիհ, ա. ընկեցեալ. թողեալ. 2. անարգ. jeté, abandonné; 2. vil, sans valeur.

Թարիմ, պ. գմբէթ. կամար... dôme, coupole, voûte.

Թա'րիպ, ա. ն. արաբացուցանել. arabiser, assimiler à l'arabe.

Թա'րիս, ա. ն. առնել հարսանիս. տալ խնճոյս հարսանեաց. 2. օթեւանել. célébrer un mariage, donner un repas de noce; 2. descendre à un hôtel.

Լէյլի Թա'րիս. (զիֆաֆ կիճէսի.) առաջին գիշեր հարսանեաց. nuit de la consommation du mariage.

Թարիտ, ա. հալածեալ. վտարեալ. 2. տարագիր. հալածական. հեռացեալ. chassé, éloigné, repoussé; 2. exilé, banni.

Թարիֆան, ա. երկ. (Թարիֆա, եղ.) տիւ եւ գիշեր. le jour et la nuit.

Թարիտա(թ), ա. արշաւ գողացեալ անասնոց. bête ou troupe de bestiaux volée et emmenée par un voleur.

Թարիք, ա. որ թողու, լքանէ. qui laisse, qui abandonne, qui quitte.

Թա'րիք, ա. ն. շփել. 2. պատուհասիւ անել. ապտակ ածել. frotter; 2. réprimander sévèrement; donner un soufflet.

Թա'րիքի իւզն. ականջէն քաշել. tirer les oreilles.

Թարիք, դ. խաւարին. մթին. obscur, ténébreux.

Թարիֆ, ա. նոր ստացուած. նոր ստացեալ իր. 2. նոր. նորոգ. 3. ի հին տոհմէ. nouvellement acquis, d'acquisition récente; 2. récent, nouveau; 3. qui peut produire une longue série d'aïeux.

Թարիֆ, ա. նորոգ գտեալ կամ ստացեալ. նոր. նորոգ. récemment trouvé ou acquis; nouveau, récent.

Թա'րիֆ, ա. ն. ծանուցանել. գիտացուցանել. 2. անուշահոտ բուրել. faire savoir qc. à qn., informer, instruire qn. de qc.; indiquer; 2. parfumer, faire prendre une bonne odeur, donner une bonne odeur.

Հարֆը Թա'րիֆ. (որոշեալ) յօդ. article (défini).

Թարիֆ, / **Թարիֆէ**, } ա. սակագին. tarif.

Թարլա, թ. (Թարլա'ա.) անդ. 2. ածու. champ (labouré); 2. parterre, planche, plate-bande, carré.

— գուշու. արտոյտ դաշտային. alouette commune ou des champs; mauviette.

Սօրղուճլու — գուշու. կատարաւոր արտոյտ. alouette huppée, cochevis.

— սըչանը. մուկն դաշտի. souris des champs, campagnol.

Թարխան, ա. եղ. Թարխանը-նէ(թ), յգ. իշխան. պետ. prince, chef.

Թարխանա, գ. (եօղուրթլու էթլի օմաճ.) դդման. un mets préparé avec du lait caillé et de la viande.

— չօրպասը. (քիւպէրա աշը.) ապէ եւղ թանի. espèce de soupe.

Թարխուն, ա. խաւարտ եւն. շարաշարեան. estrag(n)on, (artemisia dracunculus).

Թարհ, ա. ընկենուլ. արկանել. 2. վանել. մերժել. 3. դնել. 4. խաղալ զետ եւն ի տախտակի. 5. հիմն. jeter; 2. chasser, repousser, éloigner; 3. mettre, placer, poser; 4. avancer un pion (dans le jeu d'échec); 5. fondement.

Թարհը էտմէ. հիմն արկանել. jeter, poser les fondements.

Թարհ-էֆքէն, գ. հիմնարկու. qui jette les fondemends, fondateur.

Թար-մար, } գ. (տարմա-
Թար-ու-մար, } տաղըն.) ցան եւ ցիր. ցրուեալ. dispersé, dissipé, épars.

Թար-ու-փուտ, գ. (գումաշըն արղաճըյլա աթգըսը.) թեղան եւ ասեւ. la trame et la chaine d'une étoffe.

Թարչին, փ. կինամոմոն. cannelle.

Թարչինի, փ. ի գոյն կինամոմոնի. de couleur de cannelle, cannellé.

Թարտ, ա. մերժել. վանել. 2. տարադիր առնել. վտարանդել. repousser, chasser; 2. chasser, bannir, exiler.

Թարտըրթէյէթ, ա. խոտորումն ի բանէ. digression.

Թարր, ա. հիւթալից. juteux.

Թարրար, ա. (եան քէսիճի.) քսակահատ. coupeur de bourses.

Թարֆ, ա. աչք. հայեցուած. 2. ծայր. ծագ. 3. ազնուազգի. oeil, regard. 2. bout, extrémité; 3. noble.

Թարֆէ(թ), ա. (կէօզ գըրփմագ. կէօզ եումմագ.) ակնարկել. քթթել աչս. թօթափել շարժեւանան. cligner les yeux, l'oeil, clignoter des yeux.

Թարֆէթիւ - ն - 'այն. (անի-թարթ.) քթթել ական. clin d'oeil, instant.

Թափա, փ. խցի. bouchon.

Թափան, գ. (մուզթարիպ. մուխթէլլ.) նեղեալ. խռովեալ. affligé, troublé.

Թափընըշ, } փ. երկրպագու-
Թափընմա, } թիւն. adoration.

Թափընմագ, փ. տես Թափմագ. 2. (ույուգլար իքէն պաշ էյմէք գալդըրմագ.) նիրհել. s'assoupir.

Թափըրտամագ, փ. դոփել. տրոփել. trépigner, frapper vivement des pieds contre terre.

Թափըրտը, փ. դոփիւն. trépignement.

Թափիտէ, գ. (մուզթարիպ մէ րահաթսըզ օլան.) նեղեալ. խռովեալ. affligé, troublé.

Թափմագ, փ. (իպատէթ. փէրէսթիշ.) երկրպագանել. պաշտել. adorer.

Թափշըրմագ, փ. (ուլաշտըրմագ. իսալ էթ.) հասուցանել. 2. (սըփարըշ. թէսլիմ էթ.) յանձն առնել. տալ ի ձեռս. աւանդել. faire parvenir; 2. remettre à qn., confier, commettre, livrer, recommander.

Թափու, փ. երկրպագութիւն. adoration.

— (սէնէտի). վկայական թէր պաշտօնատան կալուածոց. extrait du cadastre. [droit.

Թափսըղ, փ. անյաջող. mala-

Թաք, գ. (իւզիւմ ասմասը.) որթ. (cep de) vigne. [que...

Թաքի, փ. մինչեւ. ց. jusqu'à ce

Թաֆ, ա. տես Թաֆի.

Թաֆասէ(թ), ա. աղտեղի լինել. աղտեղութիւն. être sale, crasseux; saleté.

[illegible] tordu; 2. luisant, brillant; 3. ardent, échauffé; 4. affligé; 5. taffetas.

[illegible] couvrir de terre; 2. effacer.

[illegible] couvrir de poussière; 2. blanchir.

[illegible] enfant en bas âge.

[illegible] être sale, crasseux.

[illegible] traiter un sujet en détail, discourir longuement sur qc.; faire le détail de qc.; entrer dans (ou s'appesantir sur) les détails; discours détaillé.

[illegible] les détails.

[illegible] en détail, tout au long.

[illegible] faste.

— [illegible] étaler un grand faste, briller, paraitre.

[illegible] fastueux.

[illegible] saut, soubresaut.

[illegible] 2. [illegible] 400 [illegible] quatrième lettre de l'alphabet ottoman; 2. marque du nombre 400.

[illegible] comprendre, s'apercevoir de qc., concevoir, saisir (par l'esprit).

[illegible] s'informer soigneusement de qc.; rechercher attentivement; 2. réprimander, punir.

[illegible] être noué, former un noeud, être embrouillé; s'embrouiller; 2. se former, prendre telle ou telle forme; 3. s'épaissir.

[illegible] se suivre, se succéder.

[illegible] se faire mutuellement des reproches.

[illegible] acquérir de la puissance, de la considération.

[illegible] se retirer, s'éloigner, se mettre à l'écart.

[illegible] faire le grand seigneur, s'enorgueillir; orgueil.

[illegible] rester célibataire.

[illegible] s'excuser; 2. être difficile; difficulté.

[illegible] consolations; 2. consoler.

[illegible] s'entr'aider.

[illegible] se donner des airs de grandeur; prendre des airs insolents, être fier, insolent.

[illegible] rester oisif, demeurer les bras croisés.

[illegible] avoir soif, être altéré; 2. désirer vivement.

[illegible] témoigner de la bonté, de la bienveillance.

[illegible] s'appliquer à qc.; 2. se donner; 3. s'emparer de qc.

Թէ'աթիւպ, ա. Ե. [illegible]. se faire des reproches réciproques, se quereller.

Թէ'աթուֆ, ա. Ե. [illegible]. se témoigner mutuellement de l'affection.

Թէ'ալլիւլ, ա. Զ. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. prétexter, alléguer comme excuse; 2. différer, remettre qc. à un autre temps; 3. s'occuper d'une chose pour passer le temps.

Թէ'ալլիւմ, ա. Զ. [illegible]. apprendre.

Թէ'ալլիւս, ա. Զ. [illegible]. 2. [illegible]. imaginer quelque ruse; 2. bâcler, expédier un travail à la hâte.

Թէ'ալլուգ, ա. Զ. [illegible]. 2. [illegible]. s'attacher, être attaché; s'accrocher, être accroché; se suspendre; rapport; 2. devenir amoureux, s'éprendre de qn., avoir de l'attachement pour qn.; attachement, amitié, parenté.

Թէ'ալլուգաթ, ա. (յ. Թէ'ալլուգ, եւ.) [illegible]. dépendances; relations, rapports; parents.

Թէ'ահիւտ, ա. Ե. [illegible]. conclure un pacte, une alliance, se confédérer.

Թէ'ահհիւտ, ա. Զ. [illegible]. s'obliger, s'engager à.., promettre, répondre de qc.

Պիր մէքթուպու — էթ. [illegible]. charger une lettre.

Թէահհիւտլիւ (մէքթուպ), ա. [illegible]. (lettre) chargé(e).

Թէ'աճիպ, ա. յ. (Թա'ճիպ, եւ.) [illegible]. choses étonnantes, merveilles.

Թէ'աճճիւլ, ա. Զ. [illegible]. se hâter, faire diligence, se presser, se dépêcher.

Թէ'աճճիւպ, ա. Զ. [illegible]. s'étonner, être étonné ou surpris; admirer; étonnement, surprise, admiration.

Թէ'ամա, ա. Ե. [illegible]. 2. [illegible]. faire l'aveugle; 2. fermer les yeux sur qc., faire semblant de ne pas s'apercevoir de ce qui a lieu.

Թէ'ամիւլ, ա. Ե. [illegible]. faire des affaires l'un avec l'autre, être en (relation) rapports d'affaires l'un avec l'autre.

Թէ'ամիւս, ա. Ե. [illegible]. faire semblant de ne pas se soucier, faire semblant d'ignorer qc.

Թէ'ամմիւգ, ա. Զ. [illegible]. s'enfoncer dans qc.; s'absorber dans…, se plonger dans…

Թէ'ամմիւտ, ա. Զ. [illegible]. se proposer qc., avoir l'intention arrêtée de faire qc.; faire exprès, de propos délibéré.

Թէ'ամմիւտէն, ա. [illegible]. à dessein, avec intention, exprès, de propos délibéré.

Թէ'այյիւն, ա. Զ. [illegible]. 2. [illegible]. (ap)paraître; 2. être clair, évident, sauter aux yeux.

Թէ'այյիւշ, ա. Զ. [illegible]. vivre (de son industrie et de son travail), vivoter; subsistance.

Թէ'անի, ա. Ե. [illegible]. se donner de la peine, s'efforcer, faire des efforts.

Թէ'անիւգ, ա. Ե. [illegible]. s'embrasser, se donner une accolade.

Թէ'աննի, ա. Զ. [illegible]. (se) fatiguer, se donner de la fatigue, s'efforcer.

Թէ'աննիւթ, ա. Զ. դիտել եւ ի վեր հանել վրիպանքներն այլոց. observer et relever les fautes, les faiblesses d'autrui.

Թէ'աննիւտ, ա. Զ. յամառել. պնդել. յամառութիւն. s'opiniâtrer, s'obstiner; obstination.

Թէ'այիւշ, ա. Ե. կեալ միաբանութեամբ, ի միասին. vivre en société, vivre ensemble; cultiver réciproquement des rapports d'amitié.

Թէ'աշշի, ա. Զ. ընթրել. souper.

Թէ'աշշուգ, ա. Զ. հարկանել ի սէր. devenir amoureux.

Թէ'աբ, ա. վաստակիլ. être las, fatigué.

Թէ'աբբիւս, ա. Զ. խոժոռ դէմս ցուցանել. prendre un air sévère et refrogné.

Թէ'աբբիւտ, ա. Զ. աստուածապաշտ լինել. 2. ծառայեցուցանել. être pieux, dévot, voué au culte de Dieu; 2. asservir.

Թէ'ասիւր, ա. Ե. դժուարին լինել. être difficile, pénible.

Թէ'ասսի, ա. Զ. յելս կալ յապստամբութիւն. ապստամբել. se révolter, se soulever, s'insurger.

Թէ'ասսիւր, ա. Զ. դժուարին լինել. դժուարութիւն. être difficile, pénible; difficulté.

Թէ'ասսիւֆ, ա. Զ. խոտորել յուղիղ ճանապարհէ. 2. հարստահարել. dévier, s'écarter de la droite voie; 2. faire violence, opprimer.

Թէ'ասսուպ, ա. Զ. առնել զկողմն ուրուք. կամ ընդդէմ հակառակիլ. կողմնակալութիւն. prendre partie pour (contre) qn. ou qc., s'acharner contre qn. ou qc; partialité.

Թէ'ավիզ, ա. յգ. Թ'ավիզ. եւլ.

Թէ'ավիւն, ա. Ե. ձեռնտու լինել միմեանց. s'aider mutuellement, s'entr'aider.

Թէ'ավվիւճ, ա. Զ. խեղաթիւրել. ծռել. se tortuer, se courber, être tortu, courbé.

Թէ'ավվիւտ, ա. Զ. այցելու լինել հիւանդի. venir, aller voir un malade.

Թէ'ավվուգ, ա. Զ. անագանել. յապաղել. յերկարել. tarder, être en retard, trainer en longueur.

Թէ'ավվուզ, ա. Զ. առնուլ ինչ փոխարէն. փոփոխել. prendre, recevoir qc. en échange, échanger une chose contre une autre.

Թէ'ադի, ա. Ե. թշնամի միմեանց լինել. թշնամութեամբ լինել ընդ միմեանս. être ennemis l'un de l'autre, se brouiller l'un avec l'autre.

Թէ'ադիւլ, ա. Ե. հաւասար լինել միմեանց. հաւասարութիւն. être égal l'un à l'autre; égalité.

Թէ'ադդի, ա. Զ. անցանել. անցանել ըստ. 2. անիրաւութիւն գործել. անիրաւել. 3. տարածանել (ախտէ). 4. ներգործական լինել. passer, dépasser, outre-passer; 2. exercer, commettre des injustices, des violences, vexer; 3. se communiquer (une maladie); 4. être transitif.

Թէ'ադդիւտ, ա. Զ. բազմանալ. յաճախել. բազմութիւն. se multiplier; s'accroître en nombre; grand nombre.

Թէ'ար, ա. վէրք յորմէ արիւն հոսէ. plaie, qui saigne et dont on ne peut arrêter le sang.

Թէ'արիւֆ, ա. Ե. ճանաչել զմիմեանս. ծանօթ միմեանց լինել. se connaître, être de connaissance l'un avec l'autre.

Թէ'արուզ, ա. Ե. արգել, խափան լինել միմեանց. պատերազմել. հակառակիլ ընդ միմեանս. empêcher l'un l'autre, se combattre; se contredire.

Թէ'արրի, ա. Ե. մերկ, ազատ, թափուր լինել. 2. այր անդր դառնալ ի վերայ անկողնոյ. être nu, libre, exempt de qc.; 2. s'agiter sur son lit en proie à l'insomnie.

Թէ'արրի, ա. Զ. մերկանալ. se déshabiller, se dénuder.

Թէ'արրիւպ, ա. Զ. արաբանալ. s'assimiler à l'arabe.

Թէ'արրիւֆ, ա. Զ. տեղեկանալ. յառաջախնդիր լինել. խնդրել. s'informer, s'enquérir, chercher à connaître qc.

Թէ՛արրուզ, ա. Զ. դէյմէք. 2. ինճիթմէք. 3. հայիլօլմաք. ալրբէլ մէնէլ. arriver à qn.; 2. molester, vexer; 3. s'opposer, empêcher, faire ou mettre obstacle.

'Ալա թարիգի-թ-թէ՛արրուզ. յարձակելով. offensivement.

Թէ՛արրուզ-քեարանէ, գ. յարձակելով. offensivement.

Թէ՛աքքուս, ա. Զ. Տէր ի վայր, գլխիվայր շրջիլ լինել. հէճ ի վեր տապալիլ լինել. être renversé, être mis à rebours; se renverser.

Թէ՛աֆֆի, ա. Զ. ջնջիլ, մէ յաւալացլնել. s'effacer, disparaître.

Թէ՛աֆֆուն, ա. Զ. փտել. նեխել. փտութիւն. նեխութիւն. ւարահոտութիւն. (se) pourrir, tomber en pourriture, puer, répandre une odeur infecte; td. se putréfier; pourriture, putréfaction, corruption, puanteur.

Թէ՛աֆֆուֆ, ա. Զ. ժուժկալութեամբ կեալ. 2. զժուժկալութիւն կեղծաւորել. s'abstenir de tout ce qui est illicite ou indécent, vivre chastement; 2. faire le chaste.

Թէգայիւլ, ա. Է. Ընկել, եղծանել վաճառականութեան. résilier mutuellement le marché.

Թէգազա, } ա. Է. պահանջել
Թէգազը, } պարտուց. ստիպել. exiger le payement d'une dette, presser.

Թէգաթթուպ, ա. Զ. խոժոռել. պատկել. ի վեր դրել շրթն. faire mauvais visage, mauvaise mine, froncer les sourcils.

Թէգաթուր, ա. Զ. կաթել. tomber goutte à goutte, dégoutter.

Թէգաթուլ, ա. Է. պատերազմել ընդ միմեանց. 2. սպանանել զմի-միմեանս. se combattre; 2. se tuer.

Թէգաթու', ա. Է. հատանել զմիմեանս. հատանել. 2. անջատել ի միմեանց. se couper; être coupé; 2. se séparer l'un de l'autre.

Թէգաթուր, ա. Է. կաթել. 2. անձրեւել. tomber goutte à goutte, dégoutter; 2. pleuvoir.

Թէգալլիպ, ա. յհ. Թագալլիպ, եղ. 2.

Թէգալլուպ, ա. Զ. տապալել. տապալիլ. 2. շրջել. փոփոխել. tomber à la renverse, se renverser; 2. changer, (se) tourner.

Թէգամուր, ա. Է. խաղալ ընդ միմեանս զխաղ բախտի. jouer l'un avec l'autre à un jeu de hasard.

Թէգայյուտ, ա. Զ. ուշ ունել. խնամ տանել. փոյթ. խնամք. s'appliquer, prendre soin de qc.; être attentif; assiduité, application.

Թէգա'ուտ, ա. Է. նստել. 2. ելանել ի պնդագործութենէ, ի պաշտամանէ. դադարական կեամ. s'asseoir; 2. obtenir, prendre sa retraite, être mis à la retraite, (mise à la) retraite.

— (մաա'աշը). Թոշակ կենդանակաոռչք. (pension de) retraite.

Թէգա''ուտ, ա. Զ. շամփնայն փոյթ ի գլ առնուլ. 2. հրաժարել. donner, apporter tous ses soins à qc.; se livrer entièrement à qc.; 2. se désister de qc., renoncer à qc.

Թէգա''ուր, ա. Զ. ի խորս փնտել. փոխ խելամուտ լինել. approfondir.

Թէգաբուլ, ա. Է. հանդիպել միմեանց (պատահմամբ). բախիւն. խառնարդք. 2. լինել հանդէպ միմեանց. se rencontrer; rencontre, choc; 2. se trouver face à face.

Թէգաբբուլ, ա. Զ. ընդունել. accepter, recevoir, accueillir.

Թէգաբբուհ, ա. Զ. չհաւանել. չհաճել. տգեղութիւն. ne pas approuver, désapprouver; laideur.

Թէգաբիթ, ա. յհ. Թագաբիթ, եղ.

Թէգասում, ա. Է. բաժանել յիւրեանս. 2. երդնուլ լինել միմեանց. répartir, diviser, partager entre eux; 2. se jurer réciproquement.

Թէգասուր, ա. Է. անզօր կեղծել. կեղծել. faire l'incapable, être impuissant, n'être pas de force à...

Թէգաաս, ա. Է. հատուցանել փոխանց պարտուց. être quitte à quitte.

Թէգալլիւմ, ա. յգ. Թագալլիւմ, եղ:

Թէգալլիւլ, ա. Է. խօսակից լինել. խօսափոխան առնել միմեանց. s'entretenir, parler, causer ensemble, se donner mutuellement parole.

Թէգավիւմ, ա. Է. յառնել ընդդէմ միմեանց ի պատերազմ. կռուել. se lever l'un contre l'autre, en venir aux mains.

Թէգավվի, ա. Ձ. զօրանալ. ամրանալ. se fortifier, se raffermir.

Թէգավվիւթ, ա. Ձ. դարման գտանել. կեալ. vivre, se nourrir.

Թէգավվիւլ, ա. Ձ. բանս ինչ զրոյց շինել. արկանել. inventer qc., quelque propos sur le compte de qn.

Թէգավվիւմ, ա. Ձ. կանգնել. se redresser; se remettre debout.

Թէգավվիւս, ա. Ձ. կորանալ. se courber en arc, s'arquer.

Թէգատտիւմ, ա. յգ. Թագատտիւմէ(թ), եղ: [եղ:

Թէգատտիր, ա. յգ. Թագատտիր.

Թէգատտիւ', ա. Է. նիզակս ընկենուլ ի միմեանս. 2. զմիմեանց զհետ գալ. 3. արգելուլ զմիմեանս. échanger des coups de lance; 2. se suivre, venir l'un après l'autre; 3. s'écarter, s'empêcher l'un l'autre.

Թէգատտէսէ, ա. սուրբ եղիցի. qu'il soit sanctifié.

Թէգատտիւմ, ա. Ձ. յառաջել. կանխել. լինել յառաջագոյն, կանխագոյն. devancer, précéder, venir, avoir lieu avant.

Թէգատտիւմաթ, ա. (յգ. Թէգատտիւմ, եղ.) երախայրիք. 2. նախակարգ իրք. prémices; 2. préliminaires.

Թէգատտիւս, ա. Ձ. սուրբ լինել. être sanctifié.

Թէգատտիւտ, ա. Ձ. ցամաքել. sécher, être séché à l'air, au soleil.

Թէգատտիւր, ա. Ձ. սահմանել, կարգել լինել. être déterminé, destiné, décrété.

Թէգարիր, ա. յգ. Թագրիր, եղ:

Թէգարիւ', ա. Է. վիճակս արկանել ի վերայ միմեանց. tirer au sort l'un contre l'autre.

Թէգարիւպ, ա. Է. մերձենալ. մօտել. մերձ լինել միմեանց. s'approcher l'un de l'autre, être près l'un de l'autre.

Թէգարրիւպ, ա. Ձ. մօտել. մերձենալ. (s')approcher, se rapprocher.

Թէգարրիւր, ա. Ձ. ամրանալ հաստատութիւն. հաստատել. որոշել. հաստատել զմիտս. s'établir se fixer, se déterminer.

Թէգաֆֆի, ա. Ձ. զհետ երթալ. նմանող լինել. առնուլ իբր յօրինակ. suivre qn., imiter qn., prendre pour modèle.

Թէգաֆֆիւլ, ա. Ձ. փակել կախաթով փականօք. cadenasser.

Թէյագգուզ, ա. Ձ. զարթնուլ ի քնոյ. 2. հսկել. զգօնութիւն. se réveiller, s'éveiller; 2. veiller, vigilance.

Թէյագգուն, ա. Ձ. ստուգապէս գիտել. ստուգութիւն. apprendre, connaître avec certitude; certitude.

Թէյէմմիւմ, ա. Ձ. լուանալ զերեսն փոխանակ ջրոյ հողով, աւազով. se servir de terre, de sable... en guise d'eau pour faire ses ablutions.

Թէյէմմիւն, ա. Ձ. երանիկ երջանիկ լինել. յաջողութիւն. երջանկութիւն. être heureux; prospérité.

Թէյէսսիւր, ա. Ձ. դիւրին լինել. դիւրութիւն. 2. յաջողել. être facile; facilité; 2. réussir. avoir du succès.

Թէյիս, ա. Բ. յուսահատ առնել. faire désespérer qn. de qc., lui ôter l'espoir de qc.

Թէյիտ, ա. Բ. հաստատել. ամրապնդել. ամրութիւն. 2. օգնել. օգնականութիւն. affermir, consolider; affermissement; 2. aider, assister; assistance, secours.

Թէյիտաթ, ա. (յգ. Թէյիտ, եղ.) աստուածային օգնականութիւնք. secours divins.

Թէզ, ա. տես Թիզ. 4:

Թեզայիւտ, ա. ե. աճել. յաճա-խել. աճումն. յաճախութիւն. augmenter, croitre, s'accroitre; augmentation, accroissement.

Թեզալզիւլ, ա. բ. շարժիլ. տարու-բերիլ. être agité, ballotté, s'agiter.

Թեզա'իֆ, ա. (յգ. Թազ'իֆ, եզ.) ծալք. կրկնուածք. 2. ընթաց (ժամանակի). les plis ou replis; 2. cours (du temps).

Թեզալիւմ, ա. ե. խաբել զմի-միանս. անիրաւել ի միմեանս. 2. բողոքել առնել զմիմեանց վրան հարստահարութեան. s'opprimer, se faire tort mutuellement; 2. se plaindre mutuellement d'injustice, d'oppression.

Թեզալլիւլ, ա. Զ. ընդ հովա-նեաւ, ի հովանւոջ լինել. être à l'ombre.

Թեզալլիւմ, ա. Զ. անիրաւութիւն գործել. 2. բողոքել առնել զանիրաւութենէ եւ զհարստահարութենէ ուրուք. faire des injustices à qn., opprimer; 2. se plaindre d'injustice, de l'oppression de qn.

Թեզահիւմ, ա. ե. խռնել. խռ-նումն. se presser en foule; presse.

Թեզահիւր, ա. ե. յայտ գալ. երեւել. 2. թիկնական, օգնական լինել միմեանց. se faire voir, paraitre, se déclarer; 2. s'entr'aider.

Թեզահիւֆ, ա. ե. բախել ընդ միմեանս պատերազմաւ. s'avancer l'un vers l'autre pour engager un combat, pour en venir aux mains.

Թեզահհիւր, ա. Զ. արձակել զկին. répudier sa femme. [rire.

Թեզահհուք, ա. Զ. ծիծաղել.

Թեզաճճիւր, ա. Զ. ի ձանձր լի-նել. անձկութիւն. être dans l'anxiété, l'angoisse ou l'ennui; anxiété, angoisse.

Թեզաճճու', ա. Զ. դանդաղել. հեղգալ. être paresseux, lent à faire qc.

Թեզամիւմ, ա. ե. պարսաւել զմի-միանս. s'adresser réciproquement des reproches.

Թեզամմիւն, ա. Զ. առնուլ յի-րաւէ. յանձն առնուլ. 2. բով-անդակել. պահել. 3. առնուլ զփոխարէն հատուցումն. garantir, prendre sur soi, se charger de qc.; 2. contenir, comprendre, renfermer; 3. recevoir une indemnité.

Թեզաննիւն, ա. Զ. ի կարծիս լինել. զմտաւ ածել. համարել. être d'avis, penser, croire.

Թեզա'ուֆ, ա. ե. կրկնել. 2. աճել. redoubler; se plisser; 2. s'accroitre, augmenter.

Թեզավիւր, ա. ե. յայց ելանել զմիմեանց. 2. խոտորել. se faire réciproquement des visites; 2. s'écarter.

Թեզատտ, ա. ե. հակառակ լինել զմիմեանց. հակառակութիւն. 2. թշնամանութեան առնել ընդ միմեանս. թշնամութիւն. être opposé l'un à l'autre; contraste; 2. avoir de l'inimitié l'un pour l'autre; inimitié, hostilité.

Թեզարրիւֆ, ա. Զ. ազնիւ, հանճարեղ, կայտառ, ձեւել կեր-պարանել. կամիլ հանճարեղ երեւել. faire le fin, le spirituel, le coquet, l'aimable, chercher à briller par l'esprit jusqu'à l'affectation.

Թեզարրու', ա. Զ. աղերսել. աղերս. 2. խոնարհել. supplier; supplication; 2. s'humilier; s'abaisser devant qn.

Թեզարրուր, ա. Զ. կրել վնաս. souffrir une perte, un dommage, essuyer des pertes.

Թեզաֆֆիւր, ա. Զ. յաղթութիւն տանել. առանել. remporter une victoire.

Թեզյիլ, ա. բ. քղանցս առնել. երկայնել. 2. ընկղմել. faire une queue, une traine à la robe; 2. plonger.

Թեզյիլ, ա. բ. զատանել. զա-տուցանել. séparer, détacher, isoler.

Թեզյին, ա. բ. զարդարել. պա-ճուճել. զարդք. orner, embellir; parer, décorer; décoration.

Թեզյինաթ, ա. (յգ. Թեզյին եզ.) զարդք. զարդարանք. պաճուճանք. parures, ornements, agréments.

Թեզյիտ, ա. Բ. աճեցուցանել. յաւելուլ. աճումն. augmenter, multiplier, accroître; augmentation.

Թեզյիֆ, ա. Բ. խարդախել. նենգել. altérer, falsifier; adultérer les monnaies.

Թեզելզիւլ, ա. Բ. երերել. երերումն. trembler; tremblement.

Թեզելլիւլ, ա. Ձ. խոնարհիլ. հպատակիլ. խոնարհութիւն. s'humilier, se soumettre; humilité.

Թեզեհհիւտ, ա. Ձ. կեալ աստուածպաշտութեամբ, ժուժկալութեամբ. être pieux, dévot, voué au culte de Dieu; vivre dans la continence.

Թեզեմմիւմ, ա. Ձ. պարսաւանաց արժանի համարել. պարսաւանս յանձն կրել. պարսաւ լինել. regarder qc. comme blâmable; encourir un blâme.

Թեզէյյիւլ, ա. Ձ. սիգալ. ճեմել. marcher avec fierté, se dandiner. [se séparer.

Թեզէյյիւլ, ա. Ձ. զատանել.

Թեզէյյիւն, ա. Ձ. ընդ զարդ գալ. զարդարել. զարդարանք. s'orner; se parer, être orné, paré, embelli; ornement.

Թեզէյյիւտ, ա. Ձ. աճել. (s')augmenter, (s'ac)croître.

Թեզեպզիւպ, ա. Բ. տատանել. ծփել. 2. ի վարանս լինել. վարանք. chanceler, vaciller, branler; 2. être en suspens; être indécis, hésiter; irrésolution, indécision.

Թեզեպպիւտ, ա. Ձ. փրփրել. écumer, mousser.

Թեզեվվիւճ, ա. Ձ. կին առնել. ամուսնանալ. se marier, prendre femme.

Թեզեվվիւտ, ա. Ձ. առնել, հայթայթել պաշար կամ ճանապարհի. être muni de provisions de voyage, se pourvoir de qc., prendre qc. avec soi pour servir de provision de route.

Թեզեվվիւք, ա. Ձ. բազում անգամ ճաշակել. առնուլ ճաշակ. goûter, regoûter, savourer.

Թեզերրիւ', ա. Ձ. չափել կանգնով. 2. լայնաբանօրէն ճառել վերայ իրիք. երկայնաբանութեամբ խօսել. auner, mesurer à l'aune; 2. discourir longuement sur qc.

Թեզէք, գ. (աթար.) փաշխեր եզանց վառարանոյ. bouse desséchée pour brûler.

Թեզէքքի, ա. Ձ. սրբել զանձն. 2. տալ ողորմութիւն. se purifier: 2. donner l'aumône légale.

Թեզէքքիւր, ա. Ձ. յիշել. յուշ լինել. se (res)souvenir de qc., se rappeler qc.

Թէզին, ա. Բ. (Էզան օգնումով.) ի ժամն բարձր հրաւիրել յաղօթս. 2. հռչակել. ծանուցանել. appeler à la prière, annoncer l'heure de la prière; 2. crier, publier à cri.

Թեզլիլ, ա. Բ. խոնարհեցուցանել. նուաստ առնել. արհամարհել. humilier, abaisser, avilir qn., mépriser.

Թեզկէահ, ա. տե՛ս Տեսթ-կեահ:

Թեզհին, ա. Բ. հանճարեղ լինել. être intelligent.

Թեզհիպ, ա. Բ. ոսկւով դրուագել. 2. ոսկեհուռն գործել. enduire d'or, dorer; 2. brocher une étoffe.

Թեզվիր, ա. Բ. ստայօդ բանս ի ներքս խառնել. զարդարել. ajouter (en controuvant), broder.

Թեզմիմ, ա. Բ. պարսաւել. ի վեր հանել զթերութիւնս այլոց. blâmer, relever les défauts, les vices de qn.

Թեզմիմ, ա. Բ. գլխակապ դնել. mettre la bride.

Թեզնիյէթ, ա. Բ. շնալ. ամբաստան լինել վասն շնութեան. commettre l'adultère; accuser d'adultère.

Թեզյիլ, ա. Բ. պոչն գործել. ajouter, faire une queue à qc.

Թեզնիտ, ա. Բ. հուր հանել հրահանաւ. battre le briquet.

Թեզպիլ, ա. Բ. աղբ արկանել. fumer, engraisser.

Թեզպիհ, ա. Բ. խողխողել. փողոտել. զենուլ. couper (la gorge), égorger, immoler (une victime).

Թեզճիր, ա. բ. արգիլել. խափանել. 2. վանել. յետս մղել. défendre, prohiber; 2. chasser, repousser.

Թեզպիր, ա. բ. գրել. արտագրել, ընդօրինակել. écrire; copier, transcrire.

Թեզյին, ա. բ. զարդարել. զարդարել նկարներով. նկարել զորմ. 2. դրուագել ոսկւով երկաթ. orner, enjoliver, décorer, parer, enrichir de peintures; peindre les murs; 2. faire des dorures sur le fer; dorure sur le fer.

Թեզվիճ, ա. բ. ամուսնացուցանել. marier.

Թեզվիտ, ա. բ. հայթայթել պաշար ճանապարհի. munir qn. de provisions de voyage.

Թեզվիր, ա. բ. խարդախել. նենգել. նմանեցուցանել. ստութիւն. խաբէութիւն. սուտ յօրինուած. altérer, contrefaire (une écriture), falsifier (un texte); mensonge, imposture; falsification.

Թեզա, գ. բզեզ. ուտիճ ցորենոյ. charançon.

Թեզրեվ, գ. (ոսկեհաւ.) փասիան. faisan.

Թեզրիեթ, ա. բ. քամել. հովել. vanner, éventer.

Թեզրիգ, ա. բ. սրել. թիւել. aiguiser, affiler.

Թեզքեար, ա. բ. յուշ ածել. faire (res)souvenir qn. de qc., rappeler qc. à qn.

Թեզքերէ, ա. տոմսակ. 2. նամակ. գրուածք. 3. թուղթ վկայական. billet; 2. lettre, écriture; 3. certificat.

Թեզքերեճի, փ. (տէ'ամի խուլլահէթ մէմուրու.) նօտար. notaire.

Թեզքիեէ(թ), ա. բ. սրբել. 2. գովել. 3. առնուլ, տալ օրինաւոր ողորմութիւն. 4. անուն, համբաւ բարեաց. purifier; 2. louer 3. recevoir, donner l'aumône légale; 4. réputation.

Թեզքիր, ա. բ. յուշ ածել, արթնեցնել. 2. ազդ առնել. 3. արական փոխել. faire (res)souvenir, qn. de qc., rappeler qc. à qn.; 2. avertir, donner des avertissements; 3. changer en masculin.

Թեզֆիթ, ա. բ. ծեփել ձիւթով. enduire de poix.

Թեէ'... տես **Թէ**....

Թեէ'ղղի, ա. ձ. ի վիշտս, ի տանջանս մտանել. վշտանալ. souffrir.

Թեէ'լլիւմ, ա. ձ. ցաւել ցաւս, վիշտս. ցաւ. վիշտք. ressentir une douleur, souffrir; douleur, souffrance.

Թեէ'լլիւֆ, ա. ձ. ընտանենալ. բարեկամութիւն առնել. se familiariser, lier amitié avec qn.

Թեէ'խխիւր, ա. ձ. յապաղել. յերկարել. être en retard, être différé, retardé.

Թեէ'հհիւլ, ա. ձ. ամուսնանալ. se marier, prendre femme.

Թեէ'հհիւպ, ա. ձ. առնել պատրաստութիւն. պատրաստել. se préparer, se disposer à qc.

Թեէ'ճճիւճ, ա. ձ. բորբոքել. s'enflammer.

Թեէ'մմիւլ, ա. ձ. ուշ ածել. մտածութիւն. նկատել. նկատողութիւն. խորհիլ. մտախոհութիւն. considérer, considération; contempler, comtemplation; réfléchir, réflexion.

Թեէ'մմիւմ, ա. ձ. դնել. հաստատել, առնել ի մտի. se proposer, projeter qc., avoir en vue.

Թեէ'մմիւն, ա. ձ. յապահովել. յապահովի լինել. 2. վստահ լինել յոք. être sûr, en sureté; 2. se confier, se fier à qn.

Թեէ'յյիւմ, ա. ձ. կալ այրի. être (devenir) veuf ou veuve.

Թեէ'յյիւտ, ա. ձ. ամրանալ. հաստատել. հաստատուն լինել. s'affermir; se consolider; être consolidé.

Թեէ'ննի, ա. ձ. հանդարտութեամբ գործել. խորհրդաւոր, իմաստուն հանդարտութիւն. agir avec lenteur; lenteur.

Թեէ'ննիւս, ա. ձ. ընտանենալ. 2. ընտելանալ. (se) familiariser, devenir familier avec qn.; 2. s'apprivoiser, s'accoutumer.

Թեէ'սսիւֆ, ա. ձ. ափսոսանել. ափսոսանութիւն. պան-

ճանք. se montrer orgueilleux, être hautain; orgueil, faste.

Թէէսսի, ա. Զ. տանել համբերութեամբ. 2. մխիթարել. supporter avec patience; 2. se consoler.

Թէէսսիւր, ա. Զ. շաւղաց նորա զհետ երթալ. 2. ցաւ. տրտմութիւն. suivre les traces de qn.; 2. affliction, tristesse.

Թէէսսիւֆ, ա. Զ. ցաւել. ցաւ. ողբալ. ողբ. հեծել. հեծութիւն. regretter, regret; se plaindre, plaintes; gémir, gémissements.

Թէէվվի, ա. Զ. բնակել. séjourner quelque part.

Թէէվվիւլ, ա. Զ. մեկնել. մեկնութիւն. expliquer, interpréter; explication, interprétation.

Թէէվվիւհ, ա. Զ. հեծել. ողբանալ. աղաղակ հանել. gémir, se plaindre, se lamenter.

Թէէտտի, ա. Զ. հատուցանել. վճարել. հատուցումն. վճարումն. payer, paiement; s'acquitter d'un devoir; accomplissement.

Թէէտտիւմ, ա. Զ. աղել կերակուր ինչ ընդ հացի. mettre quelque assaisonnement ou quelque friandise sur le pain.

Թէէտտիւպ, ա. Զ. առնուլ բարւոք կրթութիւն. կրթութիւն. recevoir une bonne éducation, avoir l'esprit cultivé et des moeurs policées; éducation.

Թէէրրիւպ, ա. Զ. ընդդիմ դառնալ. հակառակել. 2. հանճարեղ լինել. résister, être récalcitrant, désobeissant; 2. être intelligent.

Թէէքքիւլ, ա. Զ. կերեալ լինել. 2. մաշիլ. հնանալ. 3. սպառիլ. être dévoré, mangé, rongé; 2. s'user; 3. être épuisé, consumé.

Թէէքքիւտ, ա. Զ. հաստատել. հաստատութիւն առնուլ. être raffermi; se raffermir, s'affermir, s'établir.

Թէթալի, ա. Է. զկնի միմեանց յաջորդել. անընդհատ յաջորդութիւն. succéder l'un l'autre; se suivre, venir, marcher l'un après l'autre; suite continue, continuité.

Թէթալլիւ', ա. Զ. հանդարտապէս նկատել. ի միտ արկանել. regarder avec attention, considérer, examiner.

Թէթալլիւպ, ա. Զ. խնդրել. խնդրել թախանձանօք. demander. exiger, rechercher, réclamer avec instance.

Թէթալլիւս, ա. Զ. ջնջեալ լինել. 2. հարթ լինել. être effacé; 2. devenir ras, uni.

Թէթահհիւր, ա. Զ. սրբել զանձն. se nettoyer, se purifier.

Թէթայյիւպ, ա. Զ. խնկել զանձն խնկովք անուշիւք. se parfumer.

Թէթայյիւր, ա. Զ. գուշակ չարեաց լինել. augurer mal, tirer un mauvais augure de qc.

Թէթապու', ա. Է. զկնի միմեանց գալ. անընդհատ յաջորդութիւն. տեւելն. suivre l'un l'autre; suite non interrompue, continuité.

Թէթապուգ, ա. Է. միաբանել. s'accorder, tomber d'accord, convenir de qc.

Թէթապպու', ա. Զ. սովորել. 2. լնուլ. prendre une habitude, s'accoutumer, s'habituer; 2. être rempli.

Թէթապպուգ, ա. Զ. պատշաճիլ. յարմարել. s'adapter, s'ajuster.

Թէթավվիւլ, ա. Է. ամբարհաւաճել. 2. հարստահարել. հարստահարութիւն. 3. երկայն լինել. s'élever, s'enorgueillir; 2. opprimer; oppression; 3. être long.

Թէթավվիւլ, ա. Զ. երկայնել. 2. ամբարհաւաճել. allonger; 2. s'enorgueillir.

Թէթավվիւֆ, ա. Զ. շուրջ գալ. յածել. circuler, tourner autour.

Թէթավվու', ա. Զ. առնել կամաւ. faire qc. spontanément, de plein gré.

Թէթավվուգ, ա. Զ. մանեակ պարանոցի արկանել. se mettre qc. au cou en guise de collier.

Թէթավվուս, ա. Զ. ընդ զարդ գալ. se parer, mettre tous ses atours.

Թէթարիւք, ա. Է. միաբանութեամբ թողուլ. abandonner d'un commun accord.

Թեթառուգ, ա. Ն. շփփանց շնեփ երթալ. se suivre à la file et tour à tour.

Թեթարրիւս, ա. Չ. արհամարհել. հրաժարել առ հպարտութեան. dédaigner et s'abstenir de qc. par orgueil ou dédain.

Թեթառրուգ, ա. Չ. հարկանել զերայ ինչ. 2. հակառակ կալ. ընդդէմ դառնալ. հակառակութիւն. battre, frapper à coups réitérés; 2. faire obstacle, contrarier; opposition. [bondir.

Թեթառրուպ, ա. Չ. խայտալ.

Թեթեկի, ա. Չ. խնդրել. հետազօտել. rechercher.

Թեթեկիւ', ա. Չ. է վեր ուղղել զգլուխն. dresser la tête, l'élever plus haut.

Թեթեպպու', ա. Չ. հետազօտել. խուզարկութիւն. հետազօտութիւն. rechercher avec soin; recherche.

Թեթեվվիւձ, ա. Չ. պսակ դնել, կապել. se couronner, se mettre la couronne sur la tête.

Թեթերրիւպ, ա. Չ. ընդ փոշի կալ. être couvert de poussière, de terre.

Թեթեֆֆիւլ, ա. Չ. ողոքել. ողոքանք. flatter, flagorner; flatterie, flagornerie.

Թեթիմմէ(թ) ա. եղ. թեթիմմաթ, յգ. լրումն. կատարումն. complément, supplément.

Թեթիկ, գ. (շալաք. չիւսթ.) ժիրանդամ. արագ. ճարպ. prompt, agile, leste, preste, alerte, ingambe.

Թիւֆեք — յի. (զէնքերէք կիւղի մութեհարրիք դուսյրուղու.) ըղնակ կայծահանի հրացանի փորձայ. détente.

Իւսթ —. (սիլահըն թամամ դոլուլմասը.) (հրացան) լարեալ. (le fusil) armé.

Իւսթ — յէ ալմագ. Լարել զնիշան հրացանի. armer le fusil.

Ըլթ — յէ ալմագ. Հանգուցանել զնիշան կայծահանի. mettre le chien au (cran de sûreté ou du) repos.

— իշ. (Նազիք իշ.) նուրբ աշխատ. ouvrage fin.

Թեթիկլիք, գ. (չալակի.) արագութիւն. agilité, promptitude, prestesse.

Թեթլիմէ(թ), ա. Ռ. կատարել զուխտն. 2. առնել աղօթս. accomplir un voeu; 2. s'acquitter de la prière.

Թեթմիմ, ա. Ռ. կատարեալ գործել. ի գլուխ հանել. վճարել. կատարել. compléter, finir; accomplir, achever, consommer, exécuter.

Թեթպիի', ա. Ռ. հետազօտել. հետազօտութիւն. rechercher; recherche.

Թեթպիխ, ա. Ռ. հայել մտադրութեամբ. ուշ դնել. 2. քննել. քննութիւն. regarder attentivement, fixer son attention; 2. examiner; examen.

Թեթպիպ, ա. Ռ. վնաս հասուցանել. causer du dommage à qn.

Թեթպիր, ա. Ռ. խորտակել. 2. կորուսանել. բնաջինջ առնել. briser, mettre en pièces; 2. perdre, anéantir.

Թեթվիճ, ա. Ռ. պսակ դնել. couronner; couronnement.

Թեթվիպէ(թ), ա. Ռ. գալ ի զղջումն. զղջումն. se repentir; repentir, repentance.

Թեթրէ, գ. (= քիթրէ.) կաղնի խէժ. gomme adragant(e) ou d'adragant.

Թեթրիհ, ա. Ռ. տրտմեցուցանել. chagriner, attrister.

Թեթրիպ, ա. Ռ. փոշւով ծածկել. couvrir de terre, de poussière.

Թել, գ. (խայթ. թար.) թել. fil.

— (գաֆէս) (վանդակ) ի թելէ. (cage) de fil (ou en fil) d'archal.

Շէմսաթա — ի. թիթեղն ոսկի, արծաթի. clinquant.

Սագ — ի. աղէք. corde.

Կիւմիւշ (ալթըն) —. արծաթաթել (ոսկեթել). fil d'argent (d'or).

Թելագգը. ա. Չ. հանդիպել. 2. ընդունել. rencontrer; 2. recevoir, obtenir.

Թելագգու', ա. Չ. շաղակրատել. խօսել անպէտս. déblatérer; jeter

des propos, des paroles vides, futiles.

Թէլագգում, ա. Ձ. լօգմա լօգմա եուդմագ. avaler bouchée par bouchée.

Թէլագգուն, ա. Ձ. էօյրէնմէք. հաֆըզա ալմագ. saisir, comprendre.

Թէլագգուպ, ա. Ձ. ադլանմագ, լագաբ իլէ յադօլունմագ. être surnommé, porter un surnom.

Թէլագգուֆ, ա. Ձ. չաբուգ եուդմագ. avaler promptement, avec précipitation.

Թէլագի, ա. Ե. գավուշմագ բիրբիրինէ. se rencontrer.

Թէլաթթութ, ա. Ձ. վերմէմէք հագգը. refuser à qn. ce qui lui revient de droit.

Թէլաթթուֆ, ա. Ձ. լութֆ իլէ մուամէլէ էթմէք. traiter avec bienveillance et courtoisie.

Թէլաթին, ф. (Ռուսիա կօնին.) աըն. [illegible] cuir ou vache de roussi, de Russie.

Թէլաթում, ա. Ե. տօգուշմագ. 2. բիրբիրինէ չարփմագ. se souffleter; 2. s'entre-choquer, se choquer.

Թէլաթթուֆ, ա. Ե. մուլայիմլիկ գօսդէրմէք. se montrer doux et conciliant envers qn.

Թէլահի, ա. Ե. օյնամագ. էյլէնմէք. վագիթ գէչիրմէք. jouer, s'amuser, se divertir, passer le temps.

Թէլահուգ, ա. Ե. բիրբիրինէ եէթիշմէք. se suivre, se rejoindre.

Թէլաշի, } ա. յէ. Թէլաշի,
Թէլաշիէ(թ), } էլ.

Թէլա'ուպ, ա. Ե. օյնամագ (իլէ). jouer (ensemble.)

Թէլա''ուպ, ա. Ձ. օյնամագ. էյլէնմէք. jouer, s'amuser, se divertir.

Թէլաշ, } պ. հէլ. Թէլաշէ.
Թէլաշէ, } չափագ դարղընլըգ. inquiétude, embarras, précipitation.

Թէլաշի, ա. Ե. յօգ օլմագ. օլմագ. մահվ օլմագ ի [illegible]. se réduire à rien, perdre son honneur.

Թէլաուզ, ա. Ե. յափըշմագ. բիրբիրինէ. être collé, se coller l'un à l'autre.

Թէլաուսս, ա. Ձ. չալմագ. voler, dérober.

Թէլավէթ, ա. Գուրան օգումագ. lire le Coran.

Թէլավում, ա. Ե. բիրբիրինէ սիթէմ էթմէք. s'adresser réciproquement des reproches; récriminer l'un contre l'autre.

Թէլաֆի, ա. Ե. գայիպ օլանը գազանմագ. réparer (ses pertes, le temps perdu).

Թէլզիգէ(թ), ա. Բ. յափըշդըրմագ. ajouter, joindre une chose à une autre.

Թէլգիհ, ա. Բ. աշը վուրմագ. 2. աշըլամագ. inoculer; vacciner; 2. greffer, enter.

Թէլգիմ, ա. Բ. թէք լօգմա եէտիրմէք. faire prendre à qn. une bouchée d'aliments.

Թէլգին, ա. Բ. օգրէթմէք. 2. դիրիլէ ինանդըրմագ. enseigner, faire entendre, instruire, faire comprendre; 2. instruire un mort.

Թէլգիպ, ա. Բ. լագաբ տագմագ. surnommer, donner un surnom.

Թէլէյին, ա. Բ. եումշադմագ. surnommer, (r)amollir, assouplir.

Թէլէզզիւզ, ա. Ձ. լէզզէթ ալմագ. trouver, prendre goût, prendre plaisir, goûter, savourer.

Թէլէզզիւճ, ա. Ձ. յափըշմագ. յափըշգան. եափըշգան օլմագ. s'attacher, se coller, être visqueux, gluant, ductile.

Թէլէհհի, ա. Ձ. օյնամագ. էյլէնմէք. jouer, passer le temps.

Թէլէհհիւպ, ա. Ձ. ալէվլէնմէք. ալէվ գալդըրմագ. s'enflammer, s'élever en flamme.

Թէլէհհիւֆ, ա. Ձ. ահ էթմէք. 2. եանմագ. 3. դէրտլէնմէք. դէրտլէնմէ. gémir; 2. regretter; regret; 3. s'attrister; tristesse.

Թէլէգրաֆ. հեռագիր. télégraphe.

— **չէքմէք** (*քէշիտ էթ*). հեռագրել. հեռագիր զարնել. télégraphier, expédier un télégramme.

Թէլէգրաֆ-նամէ, պ. հեռագիր. télégramme, dépêche télégraphique.

Թէլէյյիւն, ա. Ձ. կակղանալ. s'amollir, devenir mou.

Թէլէպպիւս, ա. Ձ. զգենուլ. 2. զանձն ի ներքս խառնել. միջամուտ լինել. ի մէջ անկանել. s'habiller, se vêtir; 2. se mêler, s'ingérer.

Թէլէսսիւմ, ա. Ձ. քօղ արկանել ի վերայ շրթանց. 2. համբուրել շրթունս. se mettre le voile sur la bouche; 2. baiser, embrasser sur la bouche.

Թէլէվվիւն, ա. Ձ. յերփն երփն երանգս լինել. 2. փոփոխել. անհաստատութիւն. յողդողդութիւն. chatoyer, changer de couleur; 2. être inconstant, changer; inconstance.

Թէլէվվիւս, ա. Ձ. աղտեղիլ. se souiller, se salir.

Թէլէֆ, ա. կորուստ. [illegible] վատնութիւն. perte, ruine, dissipation.

— **էթ.** կորուսանել. ծախել. ապականել. վատնել. perdre, ruiner, dissiper, dilapider.

— **օլ.** կորնչիլ. périr.

Թէլէֆֆիւթ, ա. Ձ. դարձուցանել զերեսս առ յոք, ընդ.. tourner le visage du côté de qn. ou de qc., se tourner vers qc.

Թէլէֆֆիւֆ, ա. Ձ. պատել. s'envelopper, s'entortiller dans son vêtement.

Թէլէֆֆուզ, ա. Ձ. (արտաբերել.) ածել. ասել. հնչել. (արտաբերութիւն.) [illegible] հնչումն. prononcer, articuler, proférer; prononciation.

Թէլ'ին, ա. Բ. պատիժ ի վերայ ածել. 2. անիծանել. punir, infliger un châtiment, un supplice; 2. maudire.

Թէլ'իպ, ա. Բ. խաղալ. jouer.

Թէլլա, ա. տե՛ս Թիլլա։

Թէլլիֆ, ա. Բ. ի մի ժողովել. գումարել. գրաւել. 2. գիրք յօրինել. մատենագրել. գիրս գրել. առնել ժողովածոյս գրոց. 3. բարեկամ առնել. 4. հաշտեցուցանել. 5. երկ. աշխատասիրութիւն. joindre, réunir, rassembler; 2. composer, écrire un livre; compiler; composition d'un ouvrage, recueil, compilation; 3. lier d'amitié qn. avec qn.; 4. concilier; 5. ouvrage, oeuvre, livre.

Թէլլիֆ-քէրտէ, պ. երկ. մատենագրութիւն. ouvrage, compilation.

Թէլլ, ա. եղ. *Թիլալ*, յգ. բլուր. colline, coteau, monticule.

Թէլլագ, թ. (*համմամճը օղլու.*) բաղանեպան. ծառայ բաղանեաց որ շփէ... garçon de bain, qui sert à frotter, laver, raser et saigner.

Թէլլալ, թ. քարոզ. crieur (public).

Թէլխ, պ. (*աճը.*) դառն. amer.

Թէլխ-ապ, պ. ջուր դառն, աղտեղի. 2. արտասուք. eau amère, bourbeuse; 2. larme.

Թէլխի, պ. դառնութիւն. amertume.

Թէլխիս, ա. Բ. զրոյց տալ. պատմել (*[illegible]*). տեղեկութիւն՝ զոր տայ [illegible] արքայի. présenter, offrir un procès-verbal au souverain; procès-verbal; faire un rapport au souverain, référer; rapport que le vizir fait au souverain.

Թէլխիսճի, թ. պատմիչ. զրուցաւոր. rapporteur.

Թէլխի-չէքիտէ, պ. վշտացեալ. affligé.

Թէլխ-կիու
Թէլխ-կիու-ֆթար } պ. չարախօս. mauvaise langue, médisant.

Թէլխ-միզաճ, պ. (*Թապի'էթ-սիզ.*) դառնաբարոյ. de mauvaise humeur.

Թէլխ-նաք, պ. դառն. amer.

Թէլխ-պար, պ. դառնապտուղ. 2. պտուղ դառն. dont le fruit est amer; 2. fruit amer.

Թէլխ-րու, պ. (*Թէրս Թապի'էթլի.*) դաժան. austère.

Թէլխ-քեամ, պ. որոյ քիմք դառնացեալ են. 2. դառնացեալ.

դառնաքիմայ. qui a le palais amer; 2. affligé, désespéré.

Թէլհիյէ(թ), ա. բ. զբօսնուլ. 2. խաղալիկ. զբօսանք. 3. թողուլ. լքանել. se divertir, se distraire; 2. joujou, divertissement; 3. abandonner, renoncer à.

Թէլհին, ա. բ. երգով կարդալ ընթեռնուլ. lire en chantant.

Թէլհիպ, ա. բ. բորբոքել. allumer, enflammer.

Թէլհիտ, ա. բ. թաղել. enterrer, ensevelir.

Թէլճիճ, ա. բ. խաղալ ի խորն. 2. խորամուխ լինել. prendre le large, gagner le large, courir au large; 2. approfondir, pénétrer dans la connaissance de qc.

Թէլճիմ, ա. բ. սանձ ի բերան դնել. mettre le mors, brider.

Թէլմիզ, ա. եզ. Թէլամիզ, Թէլամիզէ(թ) յգ. (= Թիլմիզ.) աշակերտ. ուսանող. écolier. élève, disciple.

Թէլմիհ, ա. բ. հայել հարեւանցի իմն. 2. ակնարկել. ne faire que passer les yeux sur.. ne regarder qu'à la hâte; voir à la dérobée; 2. faire allusion à qc.

Թէլպիս, ա. բ. ծածկել. զգեցուցանել. 2. թաքուցանել. զեղծել. կերպարանել. կեղծաւորել. 3. խարդախել. նենգել. 4. խաբել. 5. (Թէլպիսս, ա.) խաբեբայ. couvrir, vêtir, revêtir; 2. cacher, celer; déguiser; feindre, (dis)simuler; 3. falsifier, fausser; 4. tromper; 5. trompeur, fourbe.

Թէլսիմ, ա. բ. համբուրել շրթունս. embrasser sur la bouche.

Թէլվէ, թ. (Թէլֆէ, ա.) (գահվէ թօրթուսու.) մրուր, սրճի նստուածք. marc de café.

Թէլվիյէ(թ), ա. բ. ոլորել. գալարել. tordre.

Թէլվիհ, ա. բ. յայտնի բերել. երեւեցուցանել. 2. սպիտակացուցանել. 3. շողացուցանել. faire apparaître: 2. blanchir; 3. faire briller.

Թէլվիմ, ա. բ. պարսաւել. յանդիմանել. blâmer, reprendre.

Թէլվին, ա. բ. երփն երփնաւորել. colorer, donner de la couleur.

Թէլվիս, ա. բ. աղտեղել. souiller de boue; salir.

Թէլֆէ, ա. տես Թէլվէ։

Թէլֆիգ, ա. բ. ժողովել. ի մի վայր հաւաքել. recueillir, réunir, rassembler.

Թէլֆիֆ, ա. բ. պատատել. ծածկել. envelopper, couvrir.

Թէխազզու', ա. Ձ. հնազանդիլ. խոնարհել. խոնարհութիւն. se soumettre, se montrer humble, soumis; humilité.

Թէխաղուլ, ա. Է. փախուստ տալ ի պատերազմէն. 2. թողուլ, լքանել զմիմեանս. յետս կալ ի միմեանց. fuir du champ de bataille; désertion; 2. s'abandonner mutuellement, faire défection l'un à l'autre.

Թէխաթթի, ա. Ձ. մոլորել. վրիպել. յանցանս գործել. se tromper, commettre une erreur, faire une faute.

Թէխաթթի, ա. Ձ. անցանել ընդ. սահման անցանել. passer outre, franchir.

Թէխաթթիւմ, ա. Ձ. դնել մատանի ի ձեռն. 2. ծածուկ առնել. 3. ծածկել. mettre, porter au doigt un anneau; 2. (se) taire; 3. cacher.

Թէխալլիւս, ա. Է. յափշտակել ի միմեանց. իւրաքանչիւր յիւր կողմ քաշել. s'arracher réciproquement, tirer qc. chacun de son côté.

Թէխալլի, ա. Ձ. մտնել յառանձնութիւն. կեալ ի մենաւորութեան. se retirer, s'enfermer dans une solitude; vivre dans la solitude.

Թէխալլիւ', ա. Ձ. լուծանիլ. 2. երերել. se défaire (se dit d'un noeud...); 2. chanceler

Թէխալլիւլ, ա. Ձ. մաքրել զատամունս. 2. քացախիլ. թթուիլ. se curer les dents; 2. s'aigrir, devenir aigre, se changer en vinaigre.

Թէխալլիւս, ա. Ձ. յափշտակել. enlever, emporter.

Թէխալլիւք, ա. Ձ. ծնիլ. արարել. 2. բարուք լինել. բարեբարոյութիւն. 3. անկեղծ լինել. անկեղծութիւն. se

sauver, se délivrer; 2. être pur, sans mélange; pureté; 3. être sincère envers qn.; sincérité.

Թէխալլիւտ, ա. Զ. յաւիտենական տեւել, մնալ. ձեւալ յաւիտենանալ. être éternel, s'éterniser.

Թէխալլիւֆ, ա. Զ. ետեւ մնալ. յետոյ մնալ. յառաջ չերթալ. 2. ընդդիմել դառնալ. հակառակիլ. succéder, rester en arrière; refuser d'avancer; 2. s'opposer, résister à qc., être contraire, répugner à qc.

Թէխալլիւք, ա. Զ. ընկալուցիլ. բնութիւնը, բարքը առնուլ. prendre le caractère, le naturel, les moeurs de qn.

Թէխալլիւթ, ա. Զ. խառնուիլ. խառնակիլ. se mêler; être mêlé, mélangé.

Թէխալխիւլ, ա. Բ. փափկանալ. թուլնալ. se ramollir, se relâcher.

Թէխամմիւտ, ա. Զ. մարիլ սկսիլ. commencer à s'éteindre.

Թէխամմիւր, ա. Զ. քող առնել. 2. խմորիլ. եռալ. mettre un voile, se voiler; 2. entrer en fermentation; bouillonner.

Թէխայյիւլ, ա. Զ. (երեւակայել.) ի միտ նկարել. եւ. **Թէխայյիւլատ**, յգ. (երեւակայութիւն.) ցնորք. մտացածին խորհուրդ. s'imaginer; imagination.

Թէխայյիւլաթ, ա. յգ. **Թէխայյիւլ**, եւ.

Թէխայյիւր, ա. Զ. ընտրել. նախապատիւ ընտրել. choisir, préférer.

Թէխաննիւս, ա. Զ. կորանալ. 2. զիջանել. տեղի տալ. fléchir, se plier, se ployer; 2. se plier à qc., consentir, céder.

Թէխավիւֆ, ա. Է. երկնչել. երկիւղ. craindre; crainte, peur.

Թէխաշխիւշ, ա. Բ. կանչել. շառաչել. produire un bruit, un cliquetis.

Թէխավվիւֆ, ա. Զ. երկնչել. վախ հարկանել. craindre, s'effrayer; crainte.

Թէխաշշիւ', ա. Զ. խոնարհել. խոնարհութիւն. s'humilier; humilité.

Թէխաշշիւլ, ա. Զ. նուաստիլ. յանարգութեան իյնալ. s'avilir, tomber dans le mépris.

Թէխաշշիւն, ա. Զ. կարծրանալ. կարծրութիւն. se durcir, s'endurcir; durcissement.

Թէխասիւմ, ա. Է. թշնամանալ ընդ միմեանս. se brouiller.

Թէխասսիւս, ա. Զ. սեփհական լինել. 2. յարել ի կ ու. être propre, privé, particulier à qn. ou à qc.; 2. avoir de l'attachement pour qn.

Թէխավիֆ, ա. յգ. **Թախվիֆ**, եւ.

Թէխավվիւն, ա. Զ. դաւել. դաւ ի միտս. եւս հասուցանել. tromper, trahir, causer un préjudice à qn.

Թէխավվիւֆ, ա. Զ. երկնչել. ահաբեկ լինել. զահի հարկանել. avoir peur, s'effrayer, s'épouvanter, craindre.

Թէխաթթիւր, ա. Զ. թաքչիլ. se cacher.

Թէխարրիւք, ա. Զ. պատառել. քակիլ. լուծանել. se déchirer, être lacéré, se rompre, se découdre.

Թէխարրիւճ, ա. Զ. ուսանել (արուեստ մը). ելանել յաշակերտութենէ. apprendre (quelque art ou profession), sortir d'apprentissage.

Թէխարրիւր, ա. Զ. լռել ամաչելութեան. se taire par pudicité.

Թէխաֆիւթ, ա. Է. փսփսել. կամաց խօսել. chuchoter.

Թէխաֆֆիւզ, ա. Զ. հակիլ. խոնարհել. pencher, incliner.

Թէխիր, ա. Բ. յապաղել. յապաղում. retarder, remettre à plus tard; retard(ement).

Պիլա —. անյապաղ. sans retard.

Թէկ, պ. յատակ. fond.

Թէկէլթի, թ. (էյէր ալթընա գոնան գալըն աթքէչէ քէչէ. նէմտա-պէյն). թալքի թալմի. coussin de cuir de la selle.

Թէկերկ, պ. (տօլու.) կարկուտ. grêle.

Թէհ, պ. յատակ. 2. կողմ. 3. ստորին կողմ. fond; 2. côté; 3. le bas, le dessous.

[illegible], [illegible]. 2. [illegible]. être sûr, certain, indubitable; certitude; 2. se vérifier, se confirmer; vérification, confirmation.

[illegible], [illegible]. dompter. soumettre, assujettir.

[illegible], [illegible]. s'exciter, se pousser mutuellement à qc.

[illegible], [illegible]. faire une injustice à qn., envahir, occuper, prendre par force.

[illegible], [illegible]. s'attrister, s'affliger; tristesse, affliction.

[illegible], [illegible]. se réunir par troupes, se rassembler; rassemblement.

[illegible], [illegible]. prendre garde; précaution.

[illegible], [illegible]. être présent, se présenter.

[illegible], [illegible]. être nécessaire, indispensable; nécessité. [[illegible]. se casser.

[illegible], [illegible].

[illegible], [illegible]. tomber en ruine par des éboulements.

[illegible], [illegible]. choses vaines, bagatelles.

[illegible], [illegible] ([illegible]) [illegible]. faux témoignages; récriminations et fausses accusations qu'on se jette réciproquement à la tête.

[illegible], [illegible]. se quereller pour des riens, rivaliser de prétentions vaines.

[illegible], [illegible]. s'adresser réciproquement des prétentions mal fondées.

[illegible], [illegible].

[illegible], [illegible]. se jeter sur qc.; 2. se perdre, se faire périr mutuellement.

[illegible], [illegible]. se parer, s'attifer.

[illegible], [illegible]. 2. [illegible]. prêter serment avec réserve ou à condition; 2. être fatigué et affaibli.

[illegible], [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. se montrer doux, indulgent; 2. rêver, songer; 3. raconter des rêves qu'on n'a pas eus.

[illegible], [illegible]. se lancer réciproquement des traits satiriques, écrire des satires l'un contre l'autre.

[illegible], [illegible]. se proposer réciproquement des énigmes à diviner, dire réciproquement des bons mots.

[illegible], [illegible]. s'attaquer l'un l'autre.

[illegible], [illegible]. se séparer, s'éloigner l'un de l'autre.

[illegible], [illegible]. se quereller, se disputer.

[illegible], [illegible]. s'arrêter dans un lieu.

[illegible], [illegible]. se changer en pierre, se pétrifier.

[illegible], [illegible]. être gâté et sentir mauvais.

[illegible], [illegible]. se garder de qc., éviter qc., prendre garde à qc.

[illegible], [illegible]. 2. [illegible]. porter une charge,

un fardeau, se charger d'un fardeau; 2. supporter, souffrir, tolérer; patience, tolérance.

Թէհամմիւլ-կիւզար, ա. անհանդուրժական. insupportable, intolérable.

Թէհամմիւլսիւզ, ա. անհամբեր. impatient.

Թէհամմիւլսիւզլիւք, ա. անհամբերութիւն. impatience.

Թէհամմիւս, ա. Զ. հաստատուն ցուցանել զանձն. հաստատութիւն. 2. քաջ զանձն ցուցանել. արիութիւն. քաջութիւն. se montrer ferme, tenace et constant (dans sa croyance); 2. se montrer brave, courageux (dans le combat); bravoure, courage guerrier.

Թէհամուգ, ա. Ե. անհանճարութիւն կերպարանել. անմիտ կերպարանել. simuler la stupidité, faire le sot.

Թէհայյիւզ, ա. Զ. ժողովիլ. 2. կծկիլ. 3. առնել զտեղի ինչ. se réunir, se rassembler; 2. se peloter, se rouler en peloton; 3. occuper un espace.

Թէհայյիւր, ա. Զ. զարմանալ. յապուշ կրթել. ապշութիւն. զարմանք. être stupéfait, interdit, s'étonner; stupéfaction, étonnement. [եղ.

Թէհանի, ա. յգ. Թէհնիէթ (Թ).

Թէհանիւ, ա. Ե. բարի մաղթել միմեանց. se féliciter, se faire compliment l'un à l'autre.

Թէհանիւֆ, ա. Ե. ծաղր առնել զոք. sourire en se moquant de qn.

Թէհաննիւն, ա. Զ. ի գութ խանդաղատել. խանդաղատանք. avoir une grande tendresse pour qn.; s'attendrir sur qn.; compassion.

Թէհաննիւս, ա. Զ. խորշել ի մեղաց. éviter le péché.

Թէհաննիւֆ, ա. Զ. ճշմարիտ կրօն առնել. confesser la vraie religion.

Թէհաննիւթ, ա. Զ. զմռսել (խնկով). être embaumé.

Թէհաշի, ա. Ե. խորշել. զգուշանալ. éviter qc., se garder de qc.

Թէհաշշիւտ, ա. Զ. ի մի վայր գումարիլ. ժողովիլ. se réunir, se rassembler.

Թէհաշշիւր, ա. Զ. յառնել. յարութիւն. ressusciter; résurrection.

Թէհապպիւս, ա. Զ. ժուժկալել. զսպել զանձն. se contenir, se maîtriser.

Թէհասիւպ, ա. Ե. համայն առնել ի մի համարս. compter ensemble, régler ses comptes avec qn.

Թէհասիւտ, ա. Ե. նախանձել ընդ միմեանս. s'envier mutuellement, se porter réciproquement envie.

Թէհասիւս, ա. Ե. յորդորել զմիմեանս. s'exciter, se pousser mutuellement à qc.

Թէհասուս, ա. Ե. բաժանել յիրերան. se partager également qc.

Թէհասսիւս, ա. Զ. ականջ դնել առասպելաց. 2. տեղեկանալ. prêter l'oreille aux récits, aux paroles; 2. prendre des informations.

Թէհասսիւր, ա. Զ. անձկալ. անձուկ. ցանկութիւն. ցաւ. désirer ardemment, soupirer après.., regretter, désir ardent, regret.

Թէհասսիւն, ա. Զ. ամրանալ ի դղեակ. ամփոփել յամրոց. se retrancher, se fortifier, se retirer ou se renfermer dans une forteresse.

Թէհավիլ, ա. յգ. արհաւիրք. épouvantail.

Թէհավիւն, ա. Ե. չհամարել ինչ. արհամարհել. mépriser, ne pas avoir égard.

Թէհավիւր, ա. Ե. խօսակցել ընդ-նել. բանակցութիւն. s'entretenir; entretien.

Թէհավվիւլ, ա. Զ. փոխել. փոփոխումն. (se) changer; changement.

Թէհավվիւր, ա. Զ. արիանալ. se montrer brave, se conduire en homme brave, intrépide.

Թէհատի, ա. Ե. պարգեւս տալ միմեանց. se faire réciproquement des présents.

Թէհասիւմ, ա. Է. վասն չնչինս կռուել ընդ միմեանս. se quereller pour des riens, rivaliser de prétentions vaines.

Թէհատիւս, ա. Է. պատմել միմեանց նորալուրս. 2. խօսակից լինել. զրուցատրել. se raconter réciproquement des nouvelles; 2. s'entretenir, causer ensemble.

Թէհատիւր, ա. Է. հեղուլ զարեան միմեանց առանց պատժելոյ. répandre impunément le sang.

Թէհատա, ա. Է. տալ պատերազմ ընդ միմեանս. se combattre.

Թէհատի, ա. Է. եկել ի ըստ կարգի յաջորդել. 2. սպառնալ. երկիւղ ի միմեանս արկանել. venir à la suite l'un de l'autre, se suivre à la file; 2. se menacer, se faire peur l'un à l'autre.

Թէհատտի, ա. Ձ. մրցել. առաւելուլ. 2. ախոյեանալ. կռուել. 3. փութալ ի մասնաւորն. rivaliser avec qn. dans qc.; 2. lutter, combattre; 3. exécuter avec soin, avec attention.

Թէհատտիւպ, ա. Ձ. կմբիթաւոր լինել. կմբիթաւորութիւն. être convexe; convexité.

Թէհատտիւս, ա. Ձ. պատմել. 2. դէպ լինել. հասանել ի վերայ. 3. ծնանել. ծագել. annoncer qc. de nouveau; 2. avoir lieu, éclater, arriver, survenir; 3. provenir, résulter.

Թէհասսիւս, ա. Ձ. խնդրել զճշմարտութիւն լրոյ իրիք. s'enquérir de la vérité d'une nouvelle.

Թէհառրիւթ, ա. Է. թշնամանել զմիմեանս. se dire réciproquement des injures.

Թէհառրիւշ, ա. Է. զայրանալ ընդդէմ միմեանց. être irrité, excité l'un contre l'autre, se gronder ou s'agacer l'un l'autre.

Թէհառրի. ա. Է. խոյզ խնդիր առնել. խուզարկութիւն. rechercher; recherche.

Թէհառրիւզ, ա. Ձ. զգոյշ կալ անձին. se tenir sur ses gardes.

Թէհառրիւճ, ա. Ձ. խորշել ի մեղաց. խղճել. s'abstenir d'un péché, se faire un cas de conscience, se faire scrupule de (faire) qc.

Թէհառրիւս, ա. Ձ. անձնապահ լինել. prendre garde, se garder.

Թէհարիւպ, ա. Է. կռուել ընդ միմեանս. se battre.

Թէհաքքիւմ, ա. Ձ. զդատաւորութիւն առնել. տիրանալ. ամբարտաւանութիւն. s'ériger en juge, maitriser; arrogance.

Թէհաքքիւք, ա. Ձ. քորել զանձն. 2. չարիս խորհել. անհանգիստ առնել. se gratter; 2. songer à mal, harceler qn.

Թէհավվիւր, ա. Է. յանդգնել զանձն արկանել. se précipiter, se jeter à l'aveugle dans qc.

Թէհաֆֆուզ, ա. Ձ. անձնապահ լինել. 2. զգուշանալ յախտէ. ի վարակ ախտէ. se garder de qc., se tenir sur ses gardes; 2. se préserver d'une maladie, de la contagion.

Թէհյիճ, ա. Բ. յարուցանել. յուզել. գրգռել. exciter, soulever, ériger.

Թէհյիպ, ա. Բ. ահաւորի երեւեցուցանել. rendre redoutable.

Թէհյիր, ա. Բ. ահաբեկել. խռովել. 2. անհանգիստ առնել. տրտմեցուցանել. effrayer, troubler qn.; 2. jeter qn. dans le trouble; lui causer de la peine, du chagrin.

Թէհշիմ, ա. Բ. մանրել. խորտակել. casser, briser en petits morceaux.

Թէհզիզ, ա. Բ. շարժել. յուզել. mouvoir, agiter.

Թէհզիլ, ա. Բ. նիհարել. ծիւրեցուցանել. amaigrir, exténuer.

Թէհզիճ, ա. Բ. եղանակել. մրմնջել. fredonner, chantonner.

Թէհզիպ, ա. Բ. սրբել. յարդարել. nettoyer, arranger, ajuster.

Թէհէքքիւմ, ա. Ձ. խաղ. ծաղր առնել. se railler, se moquer, se rire de qn.

Թէհէքքիւր', ա. Ձ. խոժոռել. 2. յայլակերպս լինել. se refrogner; 2. se déguiser.

Թէհէզզիւզ, ա. Զ. շարժիլ. se mouvoir, s'agiter.

Թէհէզզիւլ, ա. Զ. կատակ խօսիլ. զուարճանալ. plaisanter, badiner.

Թէհէզզիւճ, ա. Զ. մրմնջել. երգել. fredonner, chantonner.

Թէհէզզիւմ, ա. Զ. կոտրտուիլ. se fracasser, être brisé en éclats.

Թէհէզզիւպ, ա. Զ. մաքրիլ. յարդարուիլ. կարգուիլ. se nettoyer, s'arranger, s'ajuster.

Թէհէթթիւմ, ա. Զ. կոտրտուիլ. փշրանիլ. se briser, se casser, être brisé, cassé.

Թէհէթթիւք, ա. Զ. պատռուիլ. 2. յամօթ լինել. ամօթի հարկանիլ. 3. կուսազրկուած լինել. être déchiré; 2. être déshonoré, être couvert de honte; 3. être défloré.

Թէհէճճի, } ա. Զ. հեգել.
Թէհէճճիւ, } անել զգիր առ գիր. épeler; épellation.

Թէհէճճիւտ, ա. Զ. արթնալ. զարթնուլ. 2. ննջել. 3. յաղօթս կալ ի գիշերի. աղօթք ի գիշերի. veiller, se réveiller; 2. dormir; 3. prier pendant la nuit; prières que l'on fait la nuit par dévotion.

Թէհէք(թ), ա. ժահահոտութիւն. odeur fétide.

Թէհէմ-թէն, պ. զօրաւոր. կարողութեամբ. 2. արի. քաջ. fort, robuste; 2. courageux, valeureux.

Թէհէմմիւմ, ա. Զ. որոնել. քննել. chercher, faire la recherche de qc.

Թէհէմմիւք, ա. Զ. տալ զանձն ամբողջովին. se livrer entièrement a qc.

Թէհէյյիւղ, ա. Զ. կրկին կոտրուիլ. se casser de nouveau.

Թէհէյյիւճ, ա. Զ. յուզուիլ. être excité, soulevé, s'exciter.

Թէհէյյիւմ, ա. Զ. չափով ընթանալ. 2. ապշանալ. 3. ծարաւել. s'avancer à pas mesurés; 2. être stupéfait; 3. avoir soif.

Թէհէյյիւպ, ա. Զ. երկնչել. 2. երկիւղացուցանել. ահաբեկ առնել. craindre, avoir peur, être effrayé; 2. effrayer, épouvanter.

Թէհէյյիւր, ա. Զ. կործանել անկանել. crouler, s'ébouler.

Թէհէննիւճ, ա. Զ. շարժիլ. se remuer et donner signe de vie.

Թէհէշշիւմ, ա. Զ. փշրանիլ. se briser, se casser.

Թէհէվվիւլ, ա. Զ. ահաւոր լինել. être terrible.

Թէհէվվիւմ, ա. Զ. նիրհել. s'assoupir, laisser aller la tête ça et là en sommeillant.

Թէհէվվիւշ, ա. Զ. խառնակիլ. se mêler, se confondre.

Թէհէվվիւտ, ա. Զ. զղջացութիւն. ապաշխարութիւն. 2. ի հրէութիւն դառնալ. résipiscence; 2. se faire juif.

Թէհէվվիւր, ա. Զ. կործանել անկանել. 2. կուրօրէն յանդուգն լինել. անխոհեմութիւն. յանդգնութիւն. անխորհրդութիւն. s'écrouler; 2. se jeter témérairement dans qc.; témérité, imprudence.

Թէհէվվիւք, ա. Զ. յապշած կրթել. être stupéfait, demeurer interdit.

Թէհէտտի, ա. Զ. առաջնորդութեան անսալ. ուղիղ երթալ. գտանել ուղիղ ճանապարհ. se laisser guider, se trouver en bon chemin.

Թէհէտտիւլ, ա. Զ. կախուիլ կալ. կախիլ. pendiller, se pendre.

Թէհէտտիւմ, ա. Զ. խարխուլ անկանել. քանդուիլ. 2. յարձակիլ. s'écrouler, être démoli, abattu; 2. assaillir qn., se jeter sur qn. en éclatant en injures ou en menaces.

Թէհէհհիւպ, ա. Զ. բամբասանել. offenser par des paroles blessantes, injurier, insulter.

Թէհէքքիւմ, ա. Զ. կործանել անկանել. կործանել. 2. բարկանալ. 3. ծաղր առնել. s'écrouler, s'ébouler, tomber en ruine; 2. se mettre en colère contre qn.; 3. se moquer, se railler de qn., persifler qn.

Թէհէքքիւն, ա. Զ. զղջանալ. se repentir de qc., avoir du regret de..

Թէհէյյիւր, ա. Զ. շաշըրմագ. être étonné, s'étonner, être frappé d'étonnement.

Թէհշիմ, ա. Բ. ֆենալըգ, չուբուգ ատմագ. rouer qn. de coups.

Թէհթիք, ա. Բ. դաղըթմագ. 2. ազարթմագ շհամեթը աբըռ. déchirer qc.; 2. porter atteinte à l'honneur de qn.

Թէհի, գ. պոմպոշ. vide.

Թէհիէաթ, ա. յք. Թէհիէէ(թ), եղ. 2.

Թէհիէէ(թ), ա. Բ. գազրբաղբեղ. յարբզարբեղ. 2. եղ. Թէհիէաթ, յք. գազրաղաղաթիան. préparer, apprêter; bien disposer; 2. préparatifs, apprêts.

Թէհիլ, ա. Բ. արժանի կօյմագ յանեղ էլէ. rendre digne de qc.

Թէհիլլէ(թ), ա. Բ. ճօզուլ (դէրբուճ). 2. եդրնօզուլ. dégager (son serment); 2. faire ou prêter serment.

Թէհի-մաղզ, գ. (ապլալզ.) գաֆամագ. sot, ignorant. [creux.

Թէհի-միէան, գ. պոմպոշ.

Թէհիյէաթ, ա. յք. Թէհիյէէ(թ), եղ. ալգըշ. մերճարանէ. compliments, salutations.

Թէհիյէէ(թ), ա. Բ. ալգըշ պազ. ալգըշ. 2. մաղթել երկար ամր. մաղթանէ. saluer; salut; 2. dire à qn. que Dieu te fasse vivre! souhait, prière.

Թէհի-չէշմ, գ. (աճ կէօզլիւ.) (ծախաչէ.) աչյաթ. avide.

Թէհի-տէսթ, գ. պոմպոշէլի. 2. (ֆագիր.) աղքատ. les mains vides; 2. pauvre.

Թէհի-տիմաղ, գ. տես Թէհի-մաղզ։

Թէհլիլ, ա. Բ. ասել չի-թանրի ("լա-իլահէ-իլլա-լ-ալլահ.") "չէ այլ Աստուած թայ է միայն". 2. փախչիլ. 3. լռել. պոպոտել. ընդ մէջ հատանել. 4. գրել. prononcer la formule "il n'y a point de Dieu que Dieu unique„; 2. fuir, prendre la fuite; 3. cesser, discontinuer, interrompre; 4. écrire une missive.

Թէհլիգ, ա. Բ. փետել չհերը. 2. թշնամանել. բան թշնամանելու արձակել. arracher des cheveux, du poil; 2. insulter, injurier, lancer des traits de raillerie.

Թէհլիք, ա. Բ. սպաննանել. կորսանանել. tuer, perdre.

Թէհլիքէ(թ), ա. տաֆանագ. վտանգ. péril, danger, risque.

Թէհլիքէլի, գ. վտանգաւոր. dangereux. [danger.

Թէհլիքէսիզ, գ. անվտանգ. sans

Թէհճիէէ(թ), ա. Բ. հեգել. ածել զոհ-դուզայ. 2. հեղգնել. épeler; 2. satiriser, faire une satire contre qn., lancer des traits de satire contre qn.

Թէհճիլ, ա. Բ. թշնամանել. աղարտել չհամբաւ աբըռ. dire des injures à qn., porter atteinte à la réputation de qn.

Թէհճին, ա. Բ. անգօսնել. թշնամանել. insulter, outrager, faire un affront à qn.

Թէհճիր, ա. Բ. ճանապարհ առնել ի տօթաժամու. voyager ou cheminer pendant la chaleur du midi. [calmer, apaiser.

Թէհտիա, ա. Բ. ցածուցանել.

Թէհնիէէ(թ), ա. Բ. խնդակից լինել. մաղթել. եղ. Թէհանի, յք. մաղթանք. խնդակցութիւն. féliciter, complimenter; félicitation.

Թէհնիէէ-նամէ, գ. թուղթ շնորհաւորութեան. lettre de félicitation.

Թէհնիա, ա. Բ. յինքն ձգել. չէարէ ածել. 2. սրել. 3. պակասել. 4. թշնամանել. 5. լալ իբրեւ զբու. attirer à soi et rendre qn. épris de soi par des caresses; 2. aiguiser; 3. manquer; 4. éclater en injures, en invectives; 5. crier comme le hibou.

Թէհնիֆ, ա. Բ. փութալ. se dépêcher, se hâter.

Թէհշիմ. ա. Բ. մեծարել. պատուել. honorer, respecter, révérer.

Թէհպիր, ա. Բ. հատանել. յօշել. partager, couper, mettre en petits morceaux.

Թէհվիլ, ա. Բ. երկուցանել. զարհուրեցուցանել. faire peur à qn., effrayer, épouvanter

Թեհվիմ, ա. բ. տես Թեհեվ-վիւմ։

Թեհվին, ա. բ. թեթեւացուցանել. դիւրին առնել. 2. առ ոչինչ դնել. չհամարել ինչ. alléger, faciliter; 2. mésestimer, faire peu de cas de qc.

Թեհվիշ, ա. բ. խառնակել. mêler, brouiller, mettre en confusion.

Թեհվիտ, ա. բ. ի հրէութեան կրօն դարձուցանել. faire qn. juif, convertir au judaïsme.

Թեհվիր, ա. բ. յերկիր կործանել. 2. քանդել. renverser, jeter à terre; 3; démolir, abattre.

Թեհտիյե(թ), ա. բ. նուէր, ընծայ մատուցանել. offrir, présenter, faire un don.

Թեհտիմ, ա. բ. հիմնայատակ առնել. քանդել. détruire, démolir de fond en comble.

Թեհտին, ա. բ. հանդարտեցուցանել. 2. ողոքել. ողոքանք. 3. արգելուլ զոք. զբաղուլ. calmer, apaiser; réduire au silence; 2. flatter; discours flatteur, parole flatteuse; 3. retenir qn., amuser.

Թեհտիտ, ա. բ. ահ արկանել. ահաբեկ առնել. 2. սպառնալ. եղ. Թեհտիտաթ. յգ. սպառնալիք. faire peur à qn., intimider, épouvanter qn.; 2. menacer; menace.

Թեհտիտաթ, ա. յգ. Թեհտիտ, եղ։

Թեհտիտ-ամիզ, պ.} (Թեհտիտ-
Թեհտիտի(յ), ա. } ած.) սպառնալից. սպառնական. comminatoire, menaçant.

Թեհրիղ, ա. բ. պատառել. déchirer.

Թեհրիթ, ա. բ. մխել. ծակել. 2. զհամբաւն ուրուք աղարտել. percer; 2. porter atteinte à la réputation de qn.

Թեհրիմ, ա. բ. զառամեցուցանել. rendre qn. caduc et décrépit.

Թեհրիշ, ա. բ. գրգռել ընդդիմանալ. exciter, irriter, agacer.

Թեհրիպ, ա. բ. փախստեայ հանել. mettre en fuite, en déroute.

Թեհքիմ, ա. բ. մրմնջել. chantonner au nez de qn.

Թեղայիւր, ա. է. տարբերանել. այլակերպ, զատ ի միմեանց լինել. այլակերպութիւն. différer l'un de l'autre, être différent, divers; différence.

Թեղազզի, ա. Զ. առնուլ կերակուր. սնանել. prendre (de la nourriture), se nourrir.

Թեղազզիւլ, ա. Զ. տարփական նուագս յօրինել. composer des poëmes érotiques, tenir le langage d'amoureux.

Թեղազզիւպ, ա. Զ. ի բարկութիւն բրդել. բարկանալ. entrer, se mettre en colère, s'irriter.

Թեղալիւպ, ա. է. վեր ի վերայ լինել. յաղթել զմիմեանց. l'emporter l'un sur l'autre, se vaincre mutuellement.

Թեղալլի, } ա. Զ. օծանել ա-
Թեղալլիւլ, } նուշ իւղով. se parfumer.

Թեղալլիւպ, ա. Զ. տիրել. նուաճել. 2. յաղթող լինել. s'emparer, se saisir de qc., subjuguer, dompter; 2. être vainqueur.

Թեղամմիւտ, ա. Զ. ծածկել. couvrir, cacher, envelopper, pallier.

Թեղայյիւզ, ա. Զ. բարկանալ. ի բարկութիւն բրդել. entrer, se mettre en colère; s'irriter.

Թեղայյիւր, ա. Զ. փոփոխել. փոփոխումն. այլայլել. այլայլութիւն. աղաւաղութիւն. changer; changement (d'état, de forme); s'altérer; altération, corruption.

Թեղաննի, ա. Զ. երգել. chanter

Թեղաննիւմ, ա. Զ. շահ գտանել. աւար լինել. regarder qc. comme bonne prise et s'en emparer, profiter de qc.

Թեղաշշի, ա. Զ. ծածկիլ զանձն. se couvrir, s'envelopper dans ses vêtements.

Թեղաբիւն, ա. է. խաբել զմիմեանս. se tromper réciproquement.

Թեղասսիւլ, ա. Զ. լուանալ զանձն. se laver, faire des ablutions

Թէղավվիւթ, ա. Զ. երթալ ի պէտս. aller à la selle.

Թէղավվիւլ, ա. Զ. խորամուխ լինել. s'enfoncer dans qc.

Թէղատտի, ա. Զ. ճաշել նախաճաշել. ճաշել. déjeuner, dîner.

Թէղաննիւմ, ա. Զ. երգել. chanter.

Թէղարրիւզ, ա. Զ. ի վտանգ արկանել զանձն. s'exposer, se mettre en danger.

Թէղաֆիւլ. ա. Է. ընդ չտեսանել. 2. չընել փոյթ. անտես առնել. faire semblant de ne pas voir; 2. ne pas faire attention, négliger.

Թէղաֆֆիւլ, ա. Զ. անփոյթ, անտես առնել. 2. ընդ չտես առնել. négliger qc., prendre peu de soin de qc.; 2. faire semblant de ne pas voir.

Թէճալլիւլ, ա. Է. պերճանալ. ճոխանալ. trancher du (faire le) grand seigneur.

Թէճալլիւս, ա. Է. ժողովեալ բազմել ի գահս. tenir séance, être en conférence.

Թէճալլիւտ, ա. Է. մարտնչել ընդ միմեանս սուսերաւ. se battre au sabre l'un avec l'autre.

Թէճահիւլ, ա. Է. անգիտութեան ձեւանալ. faire l'ignorant, faire semblant d'ignorer qc.

Թէճահիւտ, ա. Է. ջանալ. ջան թափել. ջան. ջայն. s'efforcer, faire tous ses efforts ou son possible; s'appliquer à qc.; application.

Թէճաննիւպ, ա. Է. (ջանալ) խուսափել. (chercher à) éviter, fuir qn. ou qc.

Թէճաա''ուտ, ա. Զ. գանգրել. գալարուիլ եւ լինել գանգուր. se crêper, friser.

Թէճասիւր, ա. Է. իշխել. յանդգնել. յանդգնութիւն. համարձակութիւն. 2. ջանալ. ջան. ճիգն. oser, s'aviser de; audace, hardiesse; 2. s'efforcer, faire des efforts; effort.

Թէճավիւլ, ա. Է. շրջագայել, պտտանալ. tourner autour l'un de l'autre.

Թէճավիւպ, ա. Է. պատասխանի տալ միմեանց. se donner réponse l'un à l'autre.

Թէճավիւր, ա. Է. դրացի լինել առ միմեանս. դրացութիւն. être voisin l'un de l'autre; voisinage.

Թէճավիֆ, ա. յգ. Թէճվիֆ, եւ. 2.

Թէճավիւզ, ա. Է. անցանել. անցանել ընդ... 2. ելանել ընդ չափ, ընդ սահման. (չափազանցութիւն). 3. զանցել. անցանել զհրամանաւ). զանցառնողութիւն. passer (de l'autre côté) outre, franchir; 2. dépasser, aller au delà, excéder, franchir; excès; 3. ne pas observer, enfreindre, transgresser, outre-passer; transgression.

Թէճավիւզի(յ), ա. (յարձակողական.) յարձակման. offensif.

Թէճատիւլ, ա. Է. կռուել. կագել ընդ միմեանս. կռիւ. կագ. se disputer, se quereller; dispute, querelle.

Թէճարիպ, ա. յգ. Թէճրիպէ(թ), եւ.

Թէճաֆիֆ, ա. յգ. Թիճֆաֆ, եւ.

Թէճէնիւպ, ա. Ք. խոտորել ի կողմ. prendre à droite ou à gauche, biaiser.

Թէճնիտ. ա. Ք. զօրաժողով լինել. rassembler des troupes.

Թէճնիֆ, ա. Ք. բուրել ժանտահոտութիւն. անարգ, արհամարհ գործել. 3. ահ արկանել. faire exhaler une odeur fétide; rendre vil, méprisable; 2. faire peur à qn.

Թէճզիէէ(թ), ա. Ք. ի մասունս բաժանել. diviser, partager en portions, en lots.

Թէճզիէէ(թ), ա. Ք. հատուցանել. 2. հատուցանել վարձս. վարձք. rétribuer; rétribution; 2. récompenser; récompense.

Թէճզիմ, ա. Ք. հատանել. ծայրատ առնել. couper, tronquer.

Թէճզիր, ա. Ք. խլել. արմատախիլ առնել. բնաջինջ առնել. arracher, déraciner, extirper.

Թէճէլլի, ա. Չ. երեւել. 2. յայտնել. յայտնութիւն. երեւումն. տեսիլ. 3. բախտ. paraître au grand jour; 2. se manifester, se faire voir dans son éclat; manifestation, révélation, vision, apparition; 3. sort, fortune.

Թէճէլլիւպ, ա. Չ. աղմուկ յարուցանել. faire du bruit, faire du tapage.

Թէճէլլիւս, ա. Չ. առնել ժողով. գումարել. tenir séance.

Թէճէլլիւտ, ա. Չ. յամառել. յամառութիւն. 2. զօրեղ հաստատուն ցուցանել. s'opiniâtrer, opiniâtreté; 2. se montrer homme fort.

Թէճէհհիւզ, ա. Չ. կազմիլ, ամբարանալ կարեւորօք. se pourvoir, se munir des choses nécessaires, en être pourvu, muni.

Թէճէմմիւ', ա. Չ. ի մի գալ, ժողովիլ. se rassembler, se rendre à une assemblée.

Թէճէմմիւլ, ա. Չ. զարդարել զանձն. պճնել. պաճուճանութիւն. շքեղութիւն. փառաւորութիւն. 2. եւ. Թէճէմմիւլաթ, յգ. ազատ. կահ եւ կարասի. s'orner, se parer, montrer de belles manières; splendeur, éclat, pompe; 2. meubles, effets.

Թէճէմմիւլաթ, ա. յգ. Թէճէմմիւլ, եւ. 2.

Թէճէմմիւտ, ա. Չ. սառել. (se con)geler, (se) glacer.

Թէճէմմիւր, ա. Չ. կուտիլ. խռնել. se rassembler, se réunir.

Թէճէյյիւշ, ա. Չ. ժողովիլ ընդ դրօշու. se rassembler, courir sous les drapeaux, se réunir en armée.

Թէճէյյիւֆ, ա. Չ. ժանտահոտութիւն բուրել. ժանտահոտութիւն. répandre une odeur infecte; odeur fétide.

Թէճէննի, ա. Չ. ամբաստ յանցանս դնել ումեք. imputer un crime à qn., l'en charger.

Թէճէննիւն, ա. Չ. դիւահար լինել. յիմարել. յիմարութիւն. խելագարութիւն. être possédé par le démon; être fou; folie, fureur.

Թէճէննիւպ, ա. Չ. հեռի լինել. հեռանալ. մեկուսանալ. զգուշանալ. être loin; s'éloigner, (se) retirer, s'écarter.

Թէճէննիւս, ա. Չ. համազգի լինել. համազգութիւն. être d'un même genre; homogénéité.

Թէճէպպիւն, ա. Չ. թանձրանալ. մածանիլ. se cailler et se changer en fromage.

Թէճէպպիւր, ա. Չ. ամբարհաւանել. ամբարտաւանութիւն. ամբարտաւան. être orgueilleux, hautain, fier; orgueil, fierté.

Թէճէսսիւմ, ա. Չ. մարմնանալ. մարմին առնուլ. մարմնաւորութիւն. se faire corps, s'incarner; incarnation.

Թէճէսսիւս, ա. Չ. քննել. քննութիւն. յայզ եւ խնդիր առնել. խուզարկութիւն. դիտել. լրտեսել. examiner; examen; rechercher; recherche; s'informer de qc.; information; observer; espionner, espionnage; épier.

Թէճէսսիւտ, ա. Չ. մարմին զգենուլ. մարմնաւորութիւն. se faire corps, s'incarner; incarnation.

Թէճէվվիւ', ա. Չ. տանել քաղցած. supporter la faim.

Թէճէվվիւզ, ա. Չ. այլաբանաբար խօսել. 2. ներել ընդունել. se servir de métaphores dans son discours; 2. admettre, accepter qc. par tolérance.

Թէճէտտիւտ, ա. Չ. ի նորոգ շինել. նորոգումն. se renouveler; renouvellement.

Թէճէրրիւ', ա. Չ. դանդաղ ի-մպումն ըմպել. boire à petits coups, siroter.

Թէճէրրի, ա. Չ. համարձակել. իշխել. յանդգնութիւն. համարձակութիւն. oser qc.; audace, hardiesse.

Թէճէրրիւմ, ա. Չ. անհետ անցանել. se passer, s'écouler.

Թէճէրրիւտ, ա. Չ. առանձնել զանձն. առանձնութիւն. 2. ամուրիութիւն. 3. ի մի իրս պարապել. 4. միայն զանձն յանձնարարել իրաց. s'isoler, isolement; 2. célibat; 3. se livrer exclusivement

et avec zèle à qc.; 4. détachement des choses mondaines.

Թէճէֆֆիւլ, ա. Չ. ծառացուցանել. hérisser (les plumes du cou).

Թէճիլ, ա. Բ. ժամ տալ. յապաղել. յապաղումն. 2. ժամանակել. accorder un délai, différer; délai; 2. assigner un terme à qn., fixer l'époque, le terme de qc.

Թէճ'իտ, Բ. ա. գանգուրս գործել. friser, crêper.

Թէճլիտ, ա. Բ. կազմել գիրս. կազմ գրոց. relier un livre; reliure (d'un livre).

Թէճկէրէ, փ. (տէզկէրէ.) դագա-կառակ. brancard.

Թէճհիզ, ա. Բ. ամբարացուցանել կարեւորօքն. 2. զարդարել. զարդ. 3. վառել. պատրաստել. պատրաստութիւն. 4. տալ օժիտ. pourvoir, munir qn. ou qc. des choses nécessaires; 2. orner; décoration; 3. équiper; équipement; armer; armement; 4. doter, faire un trousseau à une fille; dotation.

Թէճհիլ, ա. Բ. ամբաստան լինել զանգիտութենէ. անգէտ համարել. յանդիմանել զանգիտութիւն. accuser qn. d'ignorance; juger ou trouver qn. ignorant; montrer ou prouver l'ignorance de qn.

Թէճմիլ, ա. Բ. գեղեցիկ գործել. զարդարել. պաճուճել. գեղեցկացուցանել. զարդարանք. rendre beau, orner, décorer, embellir; embellissement; décoration.

Թէճմի', ա. Բ. ժողովել. գումարել. rassembler, réunir.

Թէճնիզ, ա. Բ. դնել ի դագա-կառակի. mettre (le mort) sur le brancard.

Թէճնիս, ա. Բ. համաձայն գործել. հնչակցութիւն անուանց. 2. վարել երկդիմի բանիւ. խաղ բանից. երկդիմի միտ, ամփոփ, բանք. faire des assonances; assonance; 2. faire un jeu de mots; jeu de mots; double sens, ambiguïté, équivoque; mot à deux ententes, à double entente.

Թէճնիտ, ա. Բ. զօրաժողով լինել. lever des troupes.

Թէճպին, ա. Բ. վատասիրտ, վատ համարել. trouver qn. lâche ou poltron.

Թէճպիր, ա. Բ. պատել, հաստատել կապանօք ոսկր բեկեալ. panser, bander et remettre un os cassé.

Թէճվի', ա. Բ. տալ քաղցնուլ. 2. սովամահ առնել. affamer, rendre affamé; 2. faire mourir de faim.

Թէճվիզ, ա. Բ. հրաման, թոյլ տալ. հաւանել. թոյլտուութիւն. 2. անցուցանել. permettre; permission; 2. faire passer.

Թէճվիտ, ա. Բ. բարւոք առնել. 2. բարւոք ասել, ածել. faire bien; 2. dire, prononcer bien.

Թէճվիֆ, ա. Բ. փորել. գոգել. 2. եւ. *Թէճավիֆ*, յգ. փոսուղք. creuser, (ex)caver; excavation; 2. cavité, creux.

Թէճտի', ա. Բ. խեղել. խեղումն. mutiler; mutilation.

Թէճտիլ, ա. Բ. յերկիր կործանել. տապալել. jeter, renverser par terre.

Թէճտիտ, ա. Բ. նորոգել. նորոգութիւն. renouveler, remettre à neuf; renouvellement.

Թէճտիր, ա. Բ. պատուաստել ծաղիկ ախտ. պատուաստութիւն ծաղիկ ախտի. vacciner, inoculer; vaccination, inoculation.

Թէճտիֆ, ա. Բ. հայհոյել զԱստուծոյ եւ անշնորհակալ առ երախտիսն գտանել. blasphémer Dieu et être ingrat à ses bienfaits.

Թէճր, ա. վաճառականել. վաճառականութիւն. տուրեւառ. faire le commerce, être marchand; commerce, trafic.

Թէճրի', ա. Բ. արբուցանել. սակառ սակառ արբուցանել. faire avaler, boire, siroter.

Թէճրիհ, ա. Բ. վիրաւորել. blesser.

Թէճրիմ, ա. Բ. տուժ ի վերայ դնել. condamner à payer l'amende.

Թէճրիպէ(Թ), ա. փորձել. 2. եւ. *Թէճարիպ*, յգ. փորձ. éprouver,

faire l'épreuve de..., mettre à l'épreuve; 2. expérience.

Թէճրիպէսիզ, ա. անփորձ. անհմուտ. sans expérience, inexpérimenté, qui n'a point d'expérience.

Թէճրիպէ-տիտէ, դ. փորձ. հմուտ. expérimenté.

Թէճրիտ, ա. ի. մերկացուցանել. 2. զատանել. վերացուցանել միտք. 3. զատանել. 4. երթալ առանձին ուխտաւորութեան. dépouiller, mettre à nu; 2. abstraire; abstraction; 3. isoler; isolement; 4. aller en pèlerinage tout seul.

Իսմի Թէճրիտ. փոխադարձ դերանուն. pronom réfléchi.

Թէճֆիլէ(թ), ա. ի. տանջել. նեղել. չարչարանք. faire souffrir, tourmenter, vexer; tourment qu'on inflige à qn., vexation.

Թէճֆիֆ, ա. ի. ցամաքեցուցանել. 2. ձիուն ասպազինել. sécher, rendre sec; 2. barder un cheval.

Թէմայիւլ, ա. ե. ծռիլ ի մի կողմ. 2. հակիլ. յօժարիլ. (se) pencher, (s')incliner; 2. incliner, avoir de l'inclination, de la prédilection pour qc.

Թէմազիւհ, ա. ե. խաղալ բանս խօսել ընդ միմեանս. se plaisanter, badiner l'un avec l'autre.

Թէմազմուզ, ա. ի. զբերան լուանալ. (se) rincer la bouche.

Թէմաթթութ, ա. Զ. երկայնել ճառն. երկայնաբանութիւն. allonger un récit, user de circonlocution; prolixité.

Թէմաթթուր, ա. Զ. անձրեւել. pleuvoir.

Թէմալլիւք, ա. ե. տիրել անձին. ի զուսպ ունել զանձն. se contenir, se posséder.

Թէմատիւհ, ա. ե. մրցել ընդ միմեանս վասն փառաց. se disputer de gloire, rivaliser de gloire, d'illustration.

Թէմամ, ա. կատարեալ. ամբողջ անթերի. 2. վախճանեալ. կատարեալ. 3. լրումն. entier, tout entier; complet; 2. fini, achevé; 3. complément.

— **էթ**. կատարել բոլորել. ի գլուխ, յանգ հանել. finir, achever, compléter.

Պի-թ-թէմամ, } ամբողջ. ողջ բո-
Թէմամէն, ա. } լովին. կատարելապէս. complètement, entièrement, totalement.

Թէմամլամագ, ն. կատարել բոլորել. compléter, rendre complet.

Թէմամի, դ. } ամբողջու-
Թէմամիյէթ, ա. } թիւն. կա-
Թէմամլըգ, ն. } տարելութիւն. (état de ce qui est) complet, (nombre) complet, perfection.

Թէմաշա, դ. երթալ զբօսնել. 2. տեսնել. հանդիսատես լինել. 3. տեսարան. բեմ. տեղի զբօսանաց. aller se promener; se promener (pour voir qc. de curieux, pour se récréer); 2. spectacle, être spectateur; 3. scène; promenade; théâtre.

— **էթ**. հայել. դիտել. voir, regarder.

Թէմաշալըգ, ն. (նիւգհէթ-կեահ.) տեսք. (point de) vue.

Թէմաշա-կեահ, դ. տեսարան. բեմ. scène, théâtre.

Թէմաշա-կէր, դ. հանդիսատես. spectateur.

Թէմաշա-կէրի, դ. երթալ զբօսնել. aller se promener.

Թէմաշի, ա. ե. երթալ զբօսնել. aller se promener.

Թէմա՛ուգ, ա. Զ. խորանալ. մտնել. 2. չարաբարոյ լինել. être profond, s'enfoncer; 2. être méchant, de mauvais caractère.

Թէմասիլ, ա. յգ. Թիմսալ. եւ

Թէմասիհ, ա. յգ. Թիմսահ. եւ

Թէմասիւլ, ա. ե. նման գտանիլ լինել. 2. հաստատել յառողջութիւն. se ressembler; 2. entrer en convalescence, sortir de maladie.

Թէմասիւխ, ա. ե. այլակերպել. se métamorphoser, changer d'extérieur, de forme, se transformer.

Թէմասիւհ, ա. ե. միաբանել. s'entendre, s'accorder.

Թէմասուք, ա. է. յարեալ կալ ընդ գծման. 2. իշխել. տիրել անձին. se tenir ensemble; 2. se contenir, se posséder, se maitriser. [Կպչան. se toucher.

Թէմաս, ա. է. հպել ի կ-

Թէմադի, ա. է. երկարել. 2. տեւել, բաւել. կալ ժամ. 3. հանապազորդել. s'étendre; 2. se prolonger, durer longtemps; 3. persévérer.

Թէմարուզ, ա. է. խօթագնացական լինել. simuler une maladie, faire le malade.

Թէմյիզ, ա. ք. անջատել. 2. ընտրել. 3. բացայայտել. séparer; 2. discerner, distinguer; 3. terme distinctif.

Թէմայիլ, ա. ք. խոնարհեցուցանել. ծռել. կորացուցանել. 2. վարանել. faire pencher, incliner, courber; 2. hésiter entre...

Թէմզիգ, ա. ք. պատառատել. պատառ պատառ կտրատել. 2. չարախօսել. աղարտել զհամբաւ. déchirer, mettre en pièces; 2. déchirer qn. à belles dents, déchirer la réputation de qn.

Թէմջիտէ(թ), ա. ք. կարի եւս գովել. vanter qn. à l'excès, élever qn. jusqu'aux nues.

Թէմզիճ, ա. ք. խառնել. mêler, mélanger.

Թէմէթթու', ա. Ձ. կթել շահս. օգուտ. վայելումն. tirer profit de qc.; profiter de qc., mettre à profit; usufruit.

Թէմէլ. (θεμέλιον) (յուն. եւ տաճ.) հիմն. fondement, base.

— *ինտէն*. (*տաճկերէն. քէօքիւնտէն. իպթիտատան.*) յարմատոց. ի սկզբանէ. tout à fait, radicalement.

— *Թութմագ*. | **Թէմէլլէնմէք**, գ. | **Թէմէլլէշմէք**, գ. } (արմատանալ.) հաստատուել. s'établir, se fixer, s'affermir, s'enraciner.

Թէմէլլահ, ա. տես Թէմէննա.

Թէմէլլի, գ. (մուէսսէս.) հիմնեալ. fondé.

Թէմէլլիւլ, ա. Ձ. դառնալ ի հաւատոյն. changer de religion, de nation, abandonner (renoncer à) sa religion.

Թէմէլլիւք, ա. Ձ. ստանալ. 2. տիրել. se mettre en possession, prendre possession de qc.; 2. s'emparer, se rendre maître de qc.

Թէմէլլուգ, ա. Ձ. ողոքել. քծնել. փայփայել. ողոքանք. flatter, flagorner, cajoler; flatterie, adulation.

Թէմէլսիզ, գ. (պի-էսաս. ասըլ-սըզ.) անհիմն. sans (dénué de) fondement, non fondé.

Թէմէհհիւլ, ա. Ձ. կարծել ինչ հանդարտութեամբ կամ հանդարտաբար. agir avec lenteur dans qc., se donner le temps.

Թէմէհհիւն, ա. Ձ. լինել ի բարւոք պայմանի. 2. զօր լինել. être en bon état; 2. être puissant, influent.

Թէմէհհիւր, ա. Ձ. ճարտար լինել. ճարտարութիւն. խորագիտութիւն մտաց. être habile, ingénieux; habileté, finesse d'esprit.

Թէմէճճիւս, ա. Ձ. ի մոգութեան կրօնն դառնալ. embrasser le culte des Mages.

Թէմէճճիւտ, ա. Ձ. պանծալ. se vanter, se glorifier.

Թէմէյյիւ', ա. Ձ. հոսել. 2. հալել. couler; 2. se fondre.

Թէմէյյիւզ, ա. Ձ. անջատել զանձն. se séparer des autres, se distinguer; distinction.

Թէմէննա, } ա. Ձ. ողջոյն տալ
Թէմէննի, } ձեռըն ձեռն ի շրթթանան եւ ապա ի ճակատն բարձրացնել ի նշան մեծարանաց. 2. աղաչել. աղերս առնել. 3. ցանկալ. saluer en portant ses doigts aux lèvres et ensuite au front; 2. prier, supplier très-humblement; 3. désirer, souhaiter.

Թէմէննիւ', ա. Ձ. անհնարին առ կատարել լինել. 2. անմատոյց, հաստատուն, ամուր լինել. être impossible à exécuter; 2. être inaccessible, d'un accès difficile, être ferme.

Թէմէշշի, ա. Ձ. յառաջանալ. յաջողել. avancer, marcher, faire des (du) progrès; réussir.

Թէմասխուր. ա. Ձ. խօտալըլ. 2. էալայ, ձալը ալանլըլ. bouffonner; 2. se moquer, se rire, rire aux dépens de qn.

Թէմասսուհ, ա. Ձ. սըլմէք. 2. սըլմէլ ալնըն. essuyer qc. (en passant la main dessus); 2. s'essuyer.

Թէմասսուք, ա. Ձ. էլ տութմաք. տէլ. 2. էլ. Թէմասսուքնամէ, յէ. պօրճ. մութ. պօրճ. s'emparer, se saisir de qc.; 2. obligation, reconnaissance (d'une dette), billet. [մասսուք, էլ. 2.

Թէմասսուքնամէ, ա. յէ. Թէ-

Թէմավվուլ, ա. Ձ. (հալըպալալ.) զէնկին օլմաք. s'enrichir, devenir riche.

Թէմավվուճ, ա. Ձ. ճօշմաք. տալղա տալղա էալալ. ճալքընմաք. s'agiter; agitation de la mer.

Թէմէտտուհ, ա. Ձ. պօպլըլ. գէնտինի մէտհ. էտիլ ալընլ. se vanter, se glorifier, chercher à se faire louer, se louer.

Թէմէտտուն, ա. Ձ. հալղալըլ էլ քատէլ. պիլալիլ. 2. քատէտանէր. se fixer, s'établir dans une ville; se réunir en société civile, politique; 2. civilisation.

Թէմէրրուտ, ա. Ձ. յամալալ տըրմէլ. յամանլըք. ըսեան- պօզլըք. s'obstiner, désobéir; opiniâtreté, désobéissance.

Թէմէքքուն, ա. Ձ. գալ տէմէլ. 2. հալալ. էտէր. 3. յէրլէ- լէշմէլ. 4. էպէտիլ. գալ- պօլըք. être puissant, influent, pouvoir beaucoup; 2. fixer sa demeure dans..., se fixer, s'établir (à demeure); 3. pouvoir faire, être de force à faire qc.; 4. pouvoir, influence, autorité dont on jouit. [faire profiter.

Թէմթիլ, ա. Բ. չալըշտըրմաք, պալ.

Թէմթին, ա. Բ. հալէտ էտմէք. հալէտէտէն, ամալ գալըմէք. raffermir, consolider.

Թէմիզ, թ. (Թաշէր. նէզիֆ.) մաքուր. պաք. net, propre, pur.

Թէմիզլէմէք, թ. (Թաթհիր. Թէնզիֆ.) մաքրէլ. nettoyer.

Թէմիզլէնմէք, թ. մաքրէլ. se nettoyer.

Թէմիզլիք, թ. (նէզաֆէթ.) մա- քըրըլըք. propreté, netteté.

Թէմէօր, ա. Բ. գէշմէլ է մէք. se proposer, avoir en vue.

Թէմիմէ(թ), ա. յաղմաղ. a- mulette.

Թէմին, ա. Բ. յաղալալէ ալ- նէլ. յաղալալէտէլը. assurer qn. de qc.; assurance.

— աքչէսի. էսէալը. cautionnement, somme déposée.

Թէմ'ին, ա. Բ. չէքմէրէլ. manquer de vivres.

Թէմլիէ(թ), ա. Բ. տօլալ. remplir. [livrer.

Թէմլիս, ա. Բ. ալալէլ. dé-

Թէմլիհ, ա. Բ. ալէլ յօյէ. 2. գէլէ գէէ յօլելէլ. saler, saler trop; 2. produire qc. de beau, d'élégant, de gracieux.

Թէմլիս, ա. Բ. յալելէ. ալէլէլ. polir, satiner, lisser.

Թէմլիք, ա. Բ. մուլքիէթ- յալէլ. ալալէլէ. mettre en possession, donner en propriété; domaine.

Թէմհիզ(թ), ա. Բ. աէլ. aiguiser.

Թէմհիլ, ա. Բ. մէհլ վալ. donner du temps, prolonger le terme, accorder un délai.

Թէմհիտ, ա. Բ. պալալալ. 2. տօրէլ. յալալէլ. 3. ալիէլ. 4. հալալալէլ. հալալէլ գալէլ. étendre; 2. arranger; 3. expliquer, 4. consolider, confirmer, constater.

Թէմճիտ, ա. Բ. թալըր ալէլ. 2. աղալալ էալալ էզանալը է քալալալ մալալալ. glorifier (Dieu); 2. la prière que l'on chante au haut des minarets avant l'aurore.

Թէմմէթ, ա. խալալալ. 2. սալալ. c'est fini; 2. fin.

Թէմնի', ա. Բ. ալէլէլ. էալ- քալէլ. empêcher, tenir éloigné qn. de qc. en repoussant.

Թէմշիյէթ, ա. Բ. յալալ էլ- րէլ. յալէլէլ. faire aller, marcher une affaire, avancer, pousser, faire faire du progrès.

թէմշիթ, ա. բ. սանտրել. peigner.

թէմմուզ, գ. յուլիս. juillet.

թէմպագեօւ, գ. ծխախոտ Պարսկաց. tabac à fumer dans la pipe persane.

թէմպէլ. գ. ծոյլ. paresseux.

թէմպէլի, գ. ծուլութիւն. paresse.

թէմպէլլիթ, գ. բեռն փոխելի եղեալ ի վերայ միւս բեռին. surcharge, charge ajoutée à une autre.

թէմպէլլէնմէք, ա. ծուլ(ան)ալ. être paresseux.

թէմպէլլիք, ա. ծուլութիւն. paresse.

թէմպէլհանա, գ. տես թէմպէլլիթ։

թէմպէլջի, ա. տես թէմպագեօւ։

թէմպիթ, ա. բ. ամեցուցանել. բուսուցանել. faire croître, faire pousser.

թէմպիհ, ա. բ. զարթուցանել. 2. ուշ դնել տալ. 3. պատուիրել. արգիլել. պատուէր. հրաման. արգել. (r)éveiller qn.; 2. appeler l'attention de qn. sur qc.; 3. ordonner; défendre, prohiber; ordre, commandement; défense, prohibition.

թէմպուր, գ. փանդիռն. guitare à long manche et à six cordes de métal.

թէմսիլ, ա. բ. տպագրել գիրք. 2. նմանեցուցանել. համեմատել. նմանութիւն. առակ. 3. բազմացուցանել օրինակս. 4. նման առնել. imprimer un livre; 2. assimiler, comparer; comparaison, parabole; 3. faire plusieurs exemplaires de qc., tirer; 4. rendre semblable, pareil.

թէմյիհ, ա. բ. ջուր դարձնել. 2. սուտ լուր հնարել. rendre liquide; 2. fabriquer, forger des nouvelles.

թէմտիհ, ա. բ. խոր յոյժ գովել. գերապատուել. combler d'éloges, vanter outre mesure.

թէմտիտ, ա. բ. երկարել. ձգել. allonger en tirant, tirer pour allonger, prolonger, tendre.

թէմր, ա. եղ. թթուած, յգ. (թմուրմա.) չոր արմաւ. datte sèche.

թէմրի(ւ-լ-)հինտ. հնդիկ արմաւ. (datte de l'Inde,) tamarin.

թէմրէյի, գ. որքին. dartre, td. serpigo.

թէմրէյլի, գ. որքինոտ. dartreux.

թէմքին, ա. բ. ծանրութիւն. գէրութիւն. 2. մեծութիւն. պատիւ. իշխանութիւն. 3. տալ իշխանութիւն. 4. հաստատել բնակել տալ. sérieux, gravité; 2. dignité, autorité, puissance; 3. donner à qn. le pouvoir sur qc.; 4. établir, faire résider.

թէյագգուզ, ա. բ. զարթուցանել. éveiller.

թէյագուր, ա. գէրութիւն. gravité.

թէյհազր, գ. պատրաստել. կատարեալ. préparé, accompli, fini, complet.

թէյհար, ա. ալիք. vague, flot, onde.

թէյզէ, գ. մօրաքոյր. tante.

թէյէլ, գ. (գասպա ահէնկ.) հարեւանցի կարան. faufilure, couture à points espacés.

— ուրմագ. } (էյլէմէք.) հա-
թէյէլլէմէք. } րեւանցի կարել. faufiler, faire une couture à longs points.

թէյէլթի, գ. տես թէկէլթի։

թէյթիմ, ա. բ. որբ առնել. rendre qn. orphelin.

թէյհուր, ա. անապատ. դաշտ. désert, plaine inculte.

թէյամմում, ա. բ. դնել ի մտի. se proposer qc.

թէյամմին, ա. բ. մաղթել բարեբախտութիւն. յաջողութեան (?) ըղձել. féliciter qn.

թէյապիս, ա. բ. ցամաքեցուցանել. չորացուցանել. (faire) sécher, dessécher.

թէյսիր, ա. բ. դիւրել. դիւրին առնել. 2. յաջողել. faciliter, rendre facile, moins difficile; 2. faire réussir, seconder.

թէյսուսլիկէ(թ), ա. բնութիւն քօշի. 2. յամառութիւն. nature de bouc; 2. entêtement.

Թէն, գ. (ճիսմ. վիւճուտ. պէտէն. ճէսէտ.) մարմին. corps, chair.

Թէնաքքի, ա. Ձ. ընտրել. զատանել. faire le triage; trier.

Թէնաքքուզ, ա. Ձ. ճռչել. ճայթել. 2. կաթել. craquer, claquer; craquer et s'écrouler; 2. dégoutter, couler goutte à goutte.

Թէնաքքութ, ա. Ձ. պիսակաւոր լինել. 2. պատառ պատառ տեղեկանալ. être marqué de taches, de points; 2. recevoir, apprendre une nouvelle par fragments.

Թէնաքքուպ, ա. Ձ. քող արկանել զերեսօք. se voiler le visage.

Թէնաքքուս, ա. Ձ. նուազել. 2. աղարտել զհամբաւ ուրուք. diminuer, manquer; 2. déchirer qn. ou sa réputation, diffamer, parler mal de qn.

Թէնաքուզ, ա. Է. խորտակել. փլանել. 2. հակառակ լինել միմեանց. հակառակիլ միմեանց. (հակասութիւն.) հակառակասութիւն. crouler, s'écrouler; 2. être contraire l'un à l'autre, se combattre, se battre l'un contre l'autre, être opposé l'un à l'autre; contradiction.

Թէնաքուս, ա. Է. նուազել. diminuer, s'amoindrir.

Թէնազզում, ա. Ձ. կարգել. être mis en ordre, en série; être en ordre.

Թէնազզուր, ա. Ձ. մտադիւր հայել. նկատել. 2. հանդարտութեամբ եւ զգուշութեամբ գործել. 3. սպասել. ակն ունել. regarder avec attention, observer, envisager; 2. agir lentement et avec précaution; 3. attendre.

Թէնազզուֆ, ա. Ձ. սրբել. 2. հոգ տանել սրբութեան անձին. être pur, se purifier; 2. avoir soin de sa propreté.

Թէնազիւ', ա. Է. կագել, կռուել ընդ միմեանս. se disputer, se quereller, avoir querelle l'un avec l'autre.

Թէնազիւլ, ա. Է. իջանել յասպարէզ պատերազմելոյ ընդ միմեանս. descendre dans l'arène pour combattre l'un contre l'autre.

Թէնաթթու', ա. Ձ. խօսս յերկաձգել. արձակել խօսել առ ցուցադրութեան ճարտարախօսութեան յայտնելոյ. s'engager trop loin (dans le discours) pour faire parade de son éloquence, être diffus, prolixe.

Թէնաթթուգ, ա. Ձ. գօտի ածել. 2. յօդել զբարբառ. բարբառել. mettre une ceinture; 2. proférer, articuler des paroles, parler.

Թէնաթթուս, ա. Ձ. կարի խնամել անձին. զգոյշ կալ յամենայն աղտեղութենէ. être excessivement sur ses gardes, veiller sur soi-même, et éviter tout ce qui peut salir ou souiller.

Թէնաթթուֆ, ա. Ձ. գինդս դնել. 2. աղտեղիլ. 3. իմանալ. լսել. 4. զանձն արտաքս պահել. mettre des boucles d'oreilles; 2. être souillé; 3. apprendre (une nouvelle), être informé; 4. se tenir loin, à l'écart de tout ce qui peut souiller ou rendre impur.

Թէնահհուս, ա. Ձ. ի յոյժ եւ ի խնդիր արկանել. յաւագանդիր լինել բազում հարցափորձութեամբ. s'enquérir avec soin d'une nouvelle, questionner beaucoup sur qc.

Թէնահնիւհ, ա. Բ. հազալ. tousser.

Թէնազզիւմ, ա. Ձ. մրմնջել. fredonner, chantonner.

Թէնաճի, ա. Է. շշնջել, հծծել միմեանց. chuchoter, se communiquer des secrets, souffler qc. à l'oreille. [եւ'

Թէնանիր, ա.. յգ. Թէննուր.

Թէնաշիւտ, ա. Է. նուագել, մրմռանօք ասել միմեանց. se réciter des vers l'un à l'autre.

Թէնաու''ում, ա. Ձ. վայելել. կեալ յանդորրութեան. վայելչութիւն աշխարհի. յաջողութիւն. vivre dans le bien-être et dans les plaisirs, mener une vie agréable; commodités, jouissances de la vie, prospérité.

Թէն-սաղ, գ. բարեկեցիկ. խաղաղ. bien portant, tranquille.

[illegible] tranquillité, bien-être, bonne santé.

[illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] oublier; 2. faire semblant d'oublier; 3. pardonner qc. à qn.

[illegible] se multiplier par voie de génération successive; génération.

[illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] se succéder l'un à l'autre; succession; 2. métempsycose, passage de l'âme d'un corps dans un autre.

[illegible] celui qui croit à la métempsycose.

[illegible] secte de ceux qui croient à la métempsycose.

[illegible] 2. [illegible] se correspondre, être en rapport; 2. (belle) proportion.

[illegible] se disperser, se disséminer, s'éparpiller, se répandre, tomber.

[illegible] se ranger, se mettre dans un certain ordre.

[illegible] s'avertir, se conseiller, se donner mutuellement des conseils.

[illegible] s'entr'aider, s'aider mutuellement.

[illegible] se laisser conseiller.

[illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] se dresser, se mettre sur pied; 2. travailler avec assiduité; s'appliquer avec zèle à l'ouvrage; 3. s'élever.

[illegible] se faire chrétien, embrasser la religion chrétienne. [pulent.

[illegible] corpulent.

[illegible] prendre (de la nourriture), manger, boire.

[illegible] alterner, faire une chose à deux et tour à tour, se succéder régulièrement.

[illegible] 2. [illegible] s'assembler, se réunir sur convocation; 2. s'appeler réciproquement l'un l'autre.

[illegible] se tenir compagnie l'un à l'autre.

[illegible] se disperser de tous cotés, se fuir, s'enfuir.

[illegible] jour de la résurrection.

[illegible] se marier, se prendre réciproquement pour mari et femme.

[illegible] 2. [illegible] se contrarier, se contredire, être en contradiction l'un avec l'autre; contrariété, contradiction; 2. se repousser, s'évincer, se chasser l'un l'autre.

[illegible] 2. [illegible] s'effrayer, s'effaroucher l'un de l'autre; 2. s'éparpiller, se disperser.

[illegible] délivrer, sauver.

[illegible] faire sauter, faire bondir.

[illegible] 2. [illegible]

[illegible] nettoyer, monder; 2. donner un lavement; lavement, clystère.

Թէնգիթ, ա. բ. [illegible] mettre des points aux lettres.

Թէնգիհ, ա. բ. [illegible] vider un os en tirant la moelle; 2. examiner; 3. épurer, purger; corriger.

Թէնգիշ, ա. բ. [illegible] peindre, colorier.

Թէնգիպ, ա. բ. [illegible] parcourir un pays.

Թէնգիզ, ա. բ. [illegible] donner à qn. des sobriquets plaisants et injurieux; 2. mettre de l'encre, garnir un encrier d'encre.

Թէնգիս, ա. բ. [illegible] réduire, (faire) diminuer, amoindrir.

Թէնգիր, ա. բ. [illegible] rechercher, scruter, éplucher pour connaître ce qu'il en est.

Թէնգիհ, ա. բ. [illegible] rendre dur et solide un os.

Թէնզիլ, ա. բ. [illegible] faire descendre; 2. recevoir qn. chez soi, lui donner l'hospitalité; 3. déduire, défalquer, retrancher d'une somme, d'une quantité; réduire, diminuer, abaisser le prix; réduction, diminution, rabais; 4. le Coran.

Թէնզիհ, ա. բ. [illegible] rendre libre et exempt de tout ce qui est impur, éloigner de tout ce qui peut salir, souiller; 2. croire à la sainteté de Dieu.

Թէնզիհի(յ), ա. [illegible] pur.

Թէնզիճ, ա. բ. [illegible] cuire suffisamment, amener à maturité; 2. laisser trop cuire.

Թէնզիտ, ա. բ. [illegible] disposer par couches.

Թէնզիր, ա. բ. [illegible] donner de l'éclat ou de la beauté à qc., faire briller; 2. rafraîchir.

Թէնզիֆ, ա. բ. [illegible] nettoyer, purifier.

Թէնէ, գ. (պէօվտէ.) [illegible] corps; 2. toile d'araignée.

Թէնէզզէհէ, ա. [illegible] qu'il s'éloigne.

Թէնէզզիւլ, ա. չ. [illegible] descendre; 2. condescendre, daigner; condescendance, complaisance.

Թէնէզզիւհ, ա. չ. [illegible] être éloigné, situé à une grande distance de.., s'éloigner, se retirer; 2. être libre, exempt et se tenir loin de tout ce qui peut déshonorer; 3. se promener dans les jardins, à la campagne.

Թէնէզզիւր, ա. չ. [illegible] craindre; 2. faire voeu, vouer.

Թէնէհհիւհ, ա. բ. [illegible] se contenir, s'abstenir de ce qui est défendu.

Թէնէճճիւմ, ա. չ. [illegible] observer les étoiles, les astres.

Թէնէճճիւս, ա. չ. [illegible] se salir, se souiller.

Թէնէմմիւս, ա. չ. [illegible] se cacher, se dérober aux regards.

Թէնէմմիւր, ա. չ. [illegible] être méchant, irascible, avoir un accès de colère; 2. être, se mettre en colère.

Թէնէմմիւշ, ա. չ. [illegible] s'ôter les cheveux, s'épiler.

թենէշիւր, գ. տես թեն-շուր։

թենէշշիւ, ա. Ձ. կարգմամբ լեց լինել. être gris, être à moitié ivre.

թենէշշիւ, ա. Ձ. յարմարելով ի վերայ ինչ միանալով լինել. se lever et se mettre à qc.

թենէշշիւպ, ա. Ձ. հաստատել. être fixé, enraciné dans le coeur.

թենէշշիւտ, ա. Ձ. տեղեկանալ. հարցանել. s'informer, interroger sur une nouvelle, sur un fait.

թենէշշիւր, ա. Ձ. տարածել. 2. ելանել հափշտակելով. se déplier, être déplié; 2. se répandre.

թենէշշիւֆ, ա. Ձ. ծծել. խմել. boire, s'imbiber, s'imprégner de.

թենէշշիւթ, ա. Ձ. ուրախ լինել. se réjouir, éprouver de la joie.

թենէշշիւհ, ա. Ձ. զարթնուլ. 2. առ զգալ. se réveiller; 2. porter tout à coup son attention sur qc. par suite d'un avertissement.

թենէսսիւլ, ա. Ձ. բազմանալ ծննդեամբ. se multiplier par voie de génération.

թենէսսիւճ, ա. Ձ. հիւսել. նկարագործ. հիւսուածք. être tissé; tissu.

թենէսսիւմ, ա. Ձ. շնչել. 2. քաղցր փչել (հողմոյ). respirer; 2. souffler doucement.

թենէսսիւպ, ա. Ձ. ազգականութիւն յուրում ազգին՝ ազգականութեան. prétendre être parent de qn., prétendre appartenir à une famille.

թենէսսիւր, ա. Ձ. ցրուել. տարածանել. se disperser, se répandre.

թենէսսիւք, ա. Ձ. պաշտել աստուած. être pieux, dévot.

թենէսսուք, ա. Ձ. կարգել. se disposer, se ranger, se mettre dans un certain ordre.

թենէվվիւ, ա. Ձ. զանազան լինել. 2. այսր անդր շարժել. être de plusieurs espèces; 2. s'agiter ça et là.

թենէվվիւխ, ա. Ձ. իջանել. ուղորդել. faire halte, s'arrêter.

թենէվվիւհ, ա. Ձ. կախուիլ. pendiller, être suspendu en l'air et agité ça et là.

թենէվվիւմ, ա. Ձ. քնել. 2. երազ տեսանել. dormir; 2. rêver, faire des rêves en dormant.

թենէվվիւս, ա. Ձ. շարժել. s'agiter.

թենէվվիւր, ա. Ձ. լուսաւոր լինել. briller, luire.

թենէվվուգ, ա. Ձ. խորք կամ հագուստի խնամք դժուար եւ ուտելիքներ. être très-recherché dans sa mise, être élégant et gourmet.

թենէտտիւմ, ա. Ձ. զղջանալ. se repentir.

թենէքէ, գ. թիթեղ. 2. թիթեղեայ. fer(-)blanc; 2. de fer(-)blanc. Սու — սի. բաժակ. gobelet.

թենէքքիւպ, ա. Ձ. խոտորել ի ճանապարհէ. 2. ուսանել. dévier de son chemin; 2. prendre, placer qc. sur l'épaule.

թենէքքիւտ, ա. Ձ. տաղտկալ. նեղանալ. avoir du malaise, être à l'étroit; éprouver du mal, de la peine.

թենէքքիւր, ա. Ձ. չարանալ ի լաւութենէ. 2. ծպտել. se détériorer; 2. se déguiser, se travestir.

թենէֆ, գ. տես թընեֆ։

թենէֆֆիւլ, ա. Ձ. շրջել. battre ou explorer un pays.

թենէֆֆիւլ, ա. Ձ. առաւել քան զոր պարտն էր. 2. առնուլ զաւելորդն. faire plus qu'on n'était tenu à faire des prières, au delà du nombre prescrit; 2. prélever au préjudice de ses compagnons d'armes une plus grande part qu'on ne devait sur le butin.

թենէֆֆիւճ, ա. Ձ. պարծանօք խօսել. գոռոզել. hâbler, parler avec vanterie, avec exagération, se vanter.

թենէֆֆիւս, ա. Ձ. օդն առնուլ, շնչել. շնչել. շնչառութիւն. 2. հանգչել. respirer, prendre haleine, se reposer; respiration; 2. se reposer.

Թէնէֆֆիւր, ա. Զ. գարշել. նողկալ. դժկամակութիւն. avoir, éprouver du dégoût, de l'aversion, de la répugnance pour qc.; dégoût, aversion.

Թէնթէ, գ. (կտաւեայ) հովանոց (առաջի խանութից կամ ի վերայ նաւաւաց). serpillière, marquise; tendelet.

Թէնթիֆ, ա. Բ. ամբաստան լինել շնութեան. 2. կասկածաւոր առնել. accuser qn. d'adultère; 2. mettre en soupçon.

Թէն'իլ, ա. Բ. պայտել. ferrer un cheval.

Թէն'իմ, ա. Բ. ի վայելչութեան կոչել. 2. ըստաւ բարերարել. préparer à qn. une vie d'abondance et de plaisirs, le faire jouir d'une vie de délices; 2. combler de bienfaits.

Թէն'իշ, ա. Բ. ամբառնալ. վերացուցանել. 2. մաղթել ասելով ի բերան (ան'աշէքա-լլահու) «ամբարձցէ զքեզ Աստուած». élever qn.; 2. souhaiter à qn. que Dieu l'élève en lui disant "an'achéka-llahou".

Թէնիտէ, գ. անկեալ. հիւսեալ. մանուած. 2. սարդոստայն. tissu, tordu, tressé; 2. toile d'araignée.

Թէնկ, գ. նեղ. անձուկ. 2. տրտում. 3. վշտացեալ. 4. նուազ. սակաւ. étroit; 2. abattu, désolé; 3. troublé, affligé; 4. peu, rare.

Թէնկկեայ, գ. անձուկք. կիրճ. 2. անձկութիւն. նեղումն սրտի. défilé, chemin, passage étroit, détroit; 2. angoisse, serrement de coeur.

Թէնկ-եապ, գ. դժուարագիւտ. difficile à trouver, à obtenir.

Թէնկի, գ. անձկութիւն. 2. նեղութիւն. չքաւորութիւն. étroitesse; 2. angoisse, peine, indigence.

Թէնկ-'իլ, գ. աղքատ. չքաւոր. pauvre, indigent.

Թէնկ-հալ, գ. չքաւոր. կարօտեալ. gêné, pauvre.

Թէնկ-հալլի, գ. կարօտութիւն. չքաւորութիւն. gêne, pénurie.

Թէնկ-նայ, գ. անձուկք. 2. ձոր. 3. գերեզման. 4. մարմին մարդկեղէն. 5. աշխարհ. défilé; 2. vallon, vallée; 3. tombe; 4. le corps humain; 5. le monde.

Թէնկ-չէշմ, գ. ագահ. 2. կին ամուսնացեալ ընդ մի միայն այր. avide; 2. femme qui n'a été mariée qu'à un seul mari.

Թէնկ-պար, գ. Աստուած. 2. այր որում յանդիման լինել դժուարին է. 3. պատուական. չքնաղ. Dieu; 2. homme de difficile accès, de difficile abord; 3. précieux.

Թէնկ-սալ, գ. նուաղութիւն. սով. cherté des vivres, disette, famine.

Թէնկ-սար, գ. տկարամտութիւն. imbécillité, faiblesse d'esprit.

Թէնկ-տէսթ, գ. աղքատ. 2. ագահ. appauvri, pauvre, indigent; 2. avare.

Թէնկ-տէսթի, գ. չքաւորութիւն. 2. ագահութիւն. indigence, pauvreté; 2. avarice.

Թէնկ-տիլ, գ. տրտում. 2. գթած. affligé, triste; 2. compatissant.

Թէնկ-տիլի, գ. տրտմութիւն. թախծութիւն. 2. գթութիւն. արգահատութիւն. tristesse, angoisse; 2. pitié, compassion.

Թէնկ-ֆէյղուլէ, գ. աշխարհ. monde.

Թէնհա, գ. մայն. միայնակ. 2. առանձին. անկոխ. ամայի. անամբոխ. seul, isolé; 2. solitaire. isolé, désert, à part.

Թէնհաի, գ. } միայնութիւն.
Թէնհալըգ, գ. } առանձնութիւն. 2. ամայութիւն. solitude; 2. solitude, désert.

Թէնհա-նիշին, գ. մենակեաց. solitaire.

Թէնհիէ(թ), ա. Բ. արգելուլ. խափանել. 2. հասանել ի կատարած. 3. առաքել. հասուցանել. défendre, prohiber, interdire; 2. arriver jusqu' à un certain point; 3. faire parvenir.

Թէնղիս, ա. Բ. խանգարել. ամբոխել. troubler, gâter (le plaisir, la jouissance de qc. à qn.).

Թենճերէ, փ. ան. casserole.

Թենճիս, ա. թ. աղտեղել. 2. յաղթանակութեան առ հալածելոյ դիւաց չարաց. souiller, salir; 2. amulette pour éloigner les mauvais génies.

Թենմիգ, ա. թ. գրել. écrire.

Թենմիէ(թ), ա. թ. աճել. զարգանալ. 2. զբան ինչ գրել ումեք. croitre, grandir; 2. attribuer à qn. telle ou telle parole.

Թենմիթ, ա. թ. ցուցանել. ուսուցանել. ծանուցանել. montrer, indiquer, enseigner, signaler.

Թենմիս, ա. թ. թագուցանել. ծածկել. 2. կեղծաւորել. խաբել. cacher, celer; 2. dissimuler, feindre, tromper.

Թենմիս, ա. թ. փետել հերս. arracher les poils (avec des pincettes), épiler.

Թենմիր, ա. թ. չար եւ ցասկոտ լինել. être méchant, colère.

Թեննուր, ա. եզ. Թենանիր, յգ. փուռն. 2. աղբիւրակն. 3. երեսք երկրի. four pour faire cuire du pain; 2. source d'eau; 3. superficie de la terre.

Թեննուրէ, ա. փուռն. four.

Թենշիթ, ա. թ. ուրախ առնել. réjouir, donner de la joie.

Թենշիմ, ա. թ. ապականել. նեխել. 2. ձեռն արկանել. 3. երեւել. 4. պարապել. 5. ամբառնալ. հոյակապ առնել. se corrompre, se gâter; 2. entreprendre qc.; 3. apparaître, se montrer tout à coup; 4. s'appliquer à qc.; 5. élever, rendre illustre.

Թենշիգ, ա. թ. բեւեռել. մխրել. 2. փչել. fixer, plonger, pousser (de)dans..; 2. souffler.

Թենշիր, ա. թ. սփռել. տարածանել. դարչել. 2. բժշկել զոք բժժանօք ի հիւանդութենէ. répandre, déployer, divulguer; 2. guérir qn. à l'aide de la magie et le délivrer d'une maladie ou d'un enchantement.

Թենշիֆ, ա. թ. սրբել ցնցոտւով. 2. ծծել. essuyer, sécher avec un linge; 2. s'imbiber, s'imprégner.

Թեն-շույ, պ. աղբիւր, աւազան լուանալոյ զմարմին. 2. տախտակ լուանալոյ զմարմին մեռելոյ. bassin pour laver le corps; 2. table sur laquelle on lave le corps d'un mort.

Թեն-ու-մենտ, պ. մարմնեղ. 2. բարձրահասակ. 3. զօրաւոր. 4. փափկասէր. corpulent; 2. d'une taille avantageuse; 3. robuste, vigoureux; 4. voluptueux.

Թեն-ու-մենտի, պ. մարմնեղութիւն. 2. զօրութիւն. corpulence; 2. force.

Թենուֆէ(թ), } ա. անապատ.
Թենուֆիյէ(թ), } désert.

Թենպ... տես **Թեմպ**...

Թենսիգ, ա. թ. կարգել. դնել ի կարգի. յարդարել. ranger, disposer suivant un certain ordre, arranger, mettre en ordre, agencer.

Թենսիգաթը 'ասքերիյէ. (Նիզամաթը 'ասքերիյէ եսասը.) հրահանգք, կանոնք զինուորաց. 2. կարգ զինուորական. les institutions militaires; 2. organisation militaire.

Թենսիյէ(թ), ա. թ. մոռացուցանել. faire oublier qc. à qn.

Թենսիմ, ա. թ. սկիզբն առնել գործոյն. 2. ազատել. յազատութիւն հանել. 3. կենդանացուցանել. commencer, entamer une affaire; 2. mettre en liberté, affranchir; 3. ranimer, rendre à la vie.

Թենսիպ, ա. թ. դնել. կացուցանել. 2. կանգնել. ուղղել. mettre, placer, poser; 2. dresser, élever, ériger.

Թենսիս, ա. թ. ստէպ հարցանել. մանր քննել. կրկնել. 2. թախանձել զպարտապանն. presser qn. de questions, lui faire des interrogations vives et réitérées, examiner mûrement et soigneusement; 2. presser vivement, talonner (son débiteur).

Թենսիր, ա. թ. ի քրիստոնէութիւն կրօնն դարձուցանել. faire embrasser à qn. la religion chrétienne.

Թէնսիֆ, ա. թ. յերկուսս (հաւասար մասանց) բաժանել. couper, partager une chose par la moitié, couper partager en deux (parties égales).

Թէնսուխ, գ. չքնաղ իրք. 2. անուշահոտ խառնուածք, գնդակք. chose très-rare, remarquable; 2. pastille du sérail, pastille, petits pains faits avec du sucre, des aromates.

Թէնվիշ', ա. թ. շարժել այսր անդր. agiter ça et là.

Թէնվիլէէ(թ), ա. թ. Լրացնել. կատարել. ըստ դիտաւորութեան. 2. դնել ի միտ. 3. տալ ըստ դիտաւորութեանն. accomplir, exécuter, atteindre ce que l'on se proposait; 2. se proposer; 3. laisser qn. accomplir ses intentions.

Թէնվիզ, ա. թ. ներկանել ներկով. tremper, imbiber de teinture.

Թէնվիխ, ա. թ. ի ծունր իջուցանել. faire fléchir le genou, forcer à s'agenouiller.

Թէնվիհ, ա. թ. գովել. 2. անուանի, հոյակապ գործել. louer, rendre célèbre.

Թէնվիմ, ա. թ. ննջեցուցանել. նիրհեցուցանել. endormir, faire dormir.

Թէնվին, ա. թ. յաւելուլ ի կատարած բառին ʹ ˏ". 2. անուն երկրորդ յայտնակցականութեան (իբր իւթիւն ʹէն, իբր էարէ ˏին, իբր էօթիւրիւ "իւն, ուն.) marquer une lettre de l'un des signes ʹ ˏ"; nounnation; 2. tenouin.

Թէնվիս, ա. թ. կալ. ծառ առնել. s'arrêter, faire halte dans un lieu.

Թէնվիր, ա. թ. լուսաւոր առնել. լուսափայլ ընել. լուսաւորել. 2. տալ փայլել, շողալ. éclairer avec sa lumière, illuminer, répandre de la lumière; 2. faire briller, faire luire.

Թէն-տէհի, գ. նուիրումն անձին. ջանադրութիւն. փոյթ. ջան. dévouement, assiduité, application.

Թէն-տիւրիւսթ, գ. ողջ առողջ. զօրաւոր. bien portant, sain, vigoureux.

Թէն-տիւրիւսթի, գ. } առողջութիւն. santé, vigueur.
Թէն-տիւրիւսթլիւք, փ. }

Թէնտուր, գ. թոնիր. table ronde ou carrée, couverte d'un tapis qui descend jusqu'à terre et sous laquelle on met un réchaud rempli de braise.

Թէն-փէրէսթ, գ. մարմնապաշտ. voluptueux.

Թէն-փէրէսթի, գ. մարմնապաշտութիւն. volupté.

Թէն-փէրվէր, գ. մարմնապարար. voluptueux.

Թէնքեար, գ. անկեբորակ. borax.

Թէնքիլ', ա. թ. մեծաւ խորտակմամբ վանել. repousser qn. avec perte.

Թէնքիլ, ա. թ. արկանել ի շղթայս. 2. պատժել. 3. լնուլ նախատանօք. charger de chaines; 2. mettre à la torture, infliger un châtiment exemplaire; 3. couvrir d'opprobre.

Թէնքիպ, ա. թ. խոտորեցուցանել. 2. թիւրել. dérouter; 2. détourner, mettre à l'écart.

Թէնքիս, ա. թ. տապալել. renverser.

Թէնքիր, ա. թ. այլակերպել. 2. անորոշ գործել. rendre méconnaissable, déguiser, dissimuler; 2. rendre un nom indéterminé et vague.

Թէնֆիզ, ա. թ. թափանցուցանել. 2. տալ յարգելան ածել. զօրեղ գործել. 3. առաքել. յղել. faire pénétrer; 2. faire valoir, faire exécuter; 3. envoyer.

Թէնֆիլ, ա. թ. տալ աւար. 2. երդնուլ. 3. պաշտպանել. donner à qn. du butin, de la proie; 2. prêter serment; 3. défendre, protéger qn.

Թէնֆիխ, ա. թ. փչել. souffler.

Թէնֆիհ, ա. թ. վաստակեցուցանել. fatiguer, lasser.

Թէնֆիս, ա. թ. տալ օդն կլանել. 2. հանգուցանել. faire respirer; 2. faire reposer, laisser reposer.

Թենֆիր, ա. Բ. ահաբեկ առնել. զզուեցնել. խուսափեցնել. épouvanter, inspirer de l'horreur, effaroucher, faire fuir.

Թեշագգուգ, ա. Զ. ճեղքիլ. հերձուիլ. se fendre.

Թեշայիւ', ա. Է. ընկերել. s'accompagner réciproquement.

Թեշախխուս, ա. Զ. ընտրել. որոշել. կերպարանել. se distinguer, prendre une forme distincte.

Թեշաճիւր, ա. Է. կռուել. կռուել. se disputer, se quereller.

Թեշա'ուպ, ա. Է. ճիւղ, ճիւղ-ճիւղ բաժանել. ըլլալ բազմաճիւղ. se diviser en branches, en bras, (se) fourcher.

Թեշապիւհ, ա. Է. նմանել միմեանց. se ressembler l'un à l'autre.

Թեշապիւք, ա. Է. հիւսուիլ, շաղուիլ գալարուիլ ըլլալ. շաղել. գալարել. être enlacé, s'enlacer, s'entrelacer, s'enchevêtrer.

Թեշավիւր, ա. Է. խորհուրդ ի մէջ առնուլ. délibérer, se consulter l'un l'autre.

Թեշարիւք, ա. Է. կցորդ ըլլալ. s'associer, être associé avec qn. dans qc.

Թեշաքի, ա. Է. տրտունջ առնել զմիմեանց. se plaindre l'un de l'autre.

Թեշաքիւլ, ա. Է. նմանել միմեանց. se ressembler l'un à l'autre.

Թեշդիտէ(թ), ա. Բ. ի թշուառութեան արկանել, խորտանել. plonger qn. dans la misère, réduire qn. à la misère.

Թեշյի', ա. Բ. յուղարկել երթալ. յուղարկաւորութ. reconduire qn; reconduite.

Թեշյիտ, ա. Բ. բարձրացուցանել. 2. հաստատել. ամրացուցանել. élever un édifice, porter à une grande hauteur; 2. raffermir, consolider.

Թեշզիլ, ա. Բ. մեկուսացուցանել. զատուցանել. isoler, séparer du reste; écarter, mettre à l'écart.

Թեշէթթի, ա. Զ. ձմերել. passer l'hiver dans un endroit.

Թեշէթթիւթ, ա. Զ. ցրուիլ. se disperser, se disséminer.

Թեշէի'ւմ, ա. Զ. չարեաց գուշակ համարել. 2. չարագուշակ առնել. regarder comme sinistre, de mauvais augure; 2. faire qc. de sinistre, de mauvais augure.

Թեշէ'իւպ, ա. Է. ճիւղ, ճիւղ-ճիւղ բաժանել. ոստանալ. se diviser en branches, en bras, en rameaux, se ramifier.

Թեշէմմիւր, ա. Զ. ի վեր դարձել. հանդերձիլ. պատրաստուիլ. պատրաստիլ ի գործ ելնել. se retrousser; se préparer à qc., se mettre à l'ouvrage, à l'affaire.

Թեշէյյիւ', ա. Զ. դաշնաւոր ըլլալ. աշակերտել աղանդ. se confédérer, entrer au nombre des sectateurs.

Թեշէյյիւխ, ա. Զ. ծերանալ. devenir vieux, vieillir.

Թեշէյյիւտ, ա. Զ. բարձրանալ. վերանալ. s'élever, être haut, être érigé.

Թեշէննիւճ, ա. Զ. ջղաձգութիւն. 2. խորշոմիլ. crampe, td. spasme; 2. se rider, se froncer.

Թեշէպպիւհ, ա. Զ. նմանել. նման ըլլալ. ressembler, être semblable.

Թեշէպպիւս, ա. Զ. կառչել. 2. ձեռն ի գործ արկանել. s'attacher fortement, se coller; 2. entreprendre qc. [s'embrouiller.

Թեշէվվիւշ, ա. Զ. խառնել.

Թեշէտտիւտ, ա. Զ. կարծրանալ. զօրանալ. հաստատել. se durcir, se raffermir, se corroborer.

Թեշէրրիւ', ա. Զ. ըստ օրինաց Աստուծոյ գնալ ընթանալ. agir conformément à la loi divine.

Թեշէրրիւֆ, ա. Զ. մեծարանք ընդունել. être honoré, recevoir des honneurs.

Թեշէքքի, ա. Զ. տրտունջ առնել. բողոքել. տրտունջ. se plaindre; plainte.

Թեշէքքիւլ, ա. Զ. կերպարանել. se former, prendre (telle ou telle) forme.

Թեշէքքիւր, ա. Զ. շնորհակալ լինել. շնորհակալութիւն. remercier; remercîments, action de grâce.

Թեշքիք, ա. Զ. երկմտել. երկբայանալ. տարակուսել. ի կասկած լինել. douter, être (ou rester) dans le doute.

Թեշէֆֆի, ա. Զ. ապաքինել. բժշկիլ. ապաքինութիւն. guérir (d'une maladie), se rétablir, recouvrer sa santé; guérison.

Թեշէֆֆիւ', ա. Զ. բարեխօս լինել. intercéder pour qn. auprès de qn.

Թեշթ, գ. (Թասլը. ափսէ. լեգէն.) տաշտ. plateau; bassin.

Թեշթիթ, ա. Բ. ցրուել. disperser, disséminer.

Թեշ'իպ, ա. Բ. յատուկ բաժանել. séparer, diviser en branches.

Թեշ'իր, ա. Բ. ի լուր առնել. ծանուցանել. faire savoir, connaître; informer, annoncer.

Թեշխիս, ա. Բ. ճանաչել. որոշել. իմանալ. distinguer, discerner, (re)connaître.

Թեշհիյէէ(թ), ա. Բ. արթնցնել փափաք, ցանկութիւն. կամել ցանկութիւնս. exciter dans qn. le désir d'une chose, faire désirer.

Թեշհիտ, ա. Բ. ասել վկայութեան բանաձեւ. prononcer les paroles sacramentelles.

Թեշհիր, ա. Բ. հրապարակել. համբաւել. 2. ընդ ծաղր ցուցանել. divulguer, publier; 2. exposer un criminel, lui faire subir la peine du carcan.

— Ճեզասը. գամփի առբայ. la peine du carcan.

Թեշճի', ա. Բ. երախայ տալ. քաջալերել. սրտապնդել. encourager, animer, exciter le courage de qn., inspirer du courage à qn.

Թեշճիճ, ա. Բ. խորտակել. ճեղքել գլուխ. fracasser la tête, le crâne.

Թեշճին, ա. Բ. տրտմեցուցանել. causer du chagrin, attrister, affliger.

Թեշմի', ա. Բ. մոմել. 2. յայտնի նշաւակ դնել. cirer. 2. exposer à la risée, rendre ridicule, tourner en ridicule.

Թեշմիթ, ա. Բ. յուսախաբ առնել. 2. ի փռնչելն առ բարի մաղթել ողջութիւն. tromper l'espoir de qn.; 2. souhaiter du bien à qn. qui éternue.

Թեշմիլ, ա. Բ. ուխտաւորի հանդերձ զգենուլ. mettre le vêtement des pèlerins.

Թեշմիմ, ա. Բ. հոտոտել. sentir, flairer.

Թեշմիր, ա. Բ. հանդերձեալ. ի վեր դարձնել. 2. ձեռն ի գործ արկանել. retrousser; 2. se mettre à l'oeuvre.

Թեշնէ, գ. ծարաւի. altéré.

Թեշնէ'լի, գ. ծարաւ. soif.

Թեշնի', ա. Բ. պարսաւանս տալ. նշաւակել. անուանարկ առնել. désapprouver, blâmer, reprocher, diffamer.

Թեշնիֆ, ա. Բ. ականջօղ կախել. mettre des pendants d'oreilles.

Թեշնիֆ-ճը, գ. որ դնէ ականջօղս. qui met des pendants d'oreilles.

Թեշպիհ, ա. Բ. համեմատել. comparer l'un à l'autre.

Թեշպիհաթ, ա. (յգ. Թեշպիհ, եղ.) համեմատութիւնք. այլաբանութիւնք. comparaisons, allégories.

Թեշպիք, ա. Բ. խառնել ընդ միմեանս. հիւսել. entrelacer, enlacer.

Թեշվիք, ա. Բ. բորբոքել ցանկութիւնս. գրգռել. դրդել. enflammer qn. du désir de qc., inspirer le désir, exciter, stimuler.

Թեշվիքաթ, ա. (յգ. Թեշվիք, եղ.) հրապոյրք. գրգիռ. entraînements, excitation.

Թեշվիշ, ա. Բ. խռովել. շփոթել. troubler, déranger, embrouiller.

Թեշվիր, ա. Բ. շառագունեցուցանել. 2. ակնարկ առնել. faire rougir qn.; 2. faire signe.

Թեշտիտ, ա. բ. հաստատել. 2. զօրացուցանել. ամրացուցանել. 3. կրկնել շեշտաւորելն. անուան նշանաւորեցէք ՞. կրկնակ. raffermir, consolider; 2. corroborer, renforcer; 3. marquer une consonne d'un techdid; techdid.

Թեշրի', ա. բ. զօրէն Աստուծոյ ի վկայ բերել. alléguer la loi divine.

Թեշրիհ, ա. բ. անդամ անդամ յօշել. հերձուածական. 2. անդամահատութիւն. , disséquer; 2. anatomie.

Թեշրին, ա. տե՛ս Թըշրին։

Թեշրիտ, ա. բ. փախուցանել. վարել. 2. անուանարկ առնել. mettre en fuite, pousser; 2. diffamer.

Թեշրիֆ, ա. բ. մեծարել. պատիւ տալ. honorer, rendre honneur à qn.

Թեշրիֆաթ, ա. յ+. (Թեշրիֆ, եզ.) կարգ, օրէնք արքունի պալատութեանց. étiquette de la cour. — ուսուցող. (բուսանաւոր Թեշրիֆիյեէ.) կարգք. le cérémonial.

Թեշրիֆաթի(յ), ա. } (արարո-
Թեշրիֆաթճը, տ. } ղապետ.)
կարգադիր. grand maître des cérémonies.

Թեշքիլ, ա. բ. կազմել. յօրինել. former, figurer.

Պիր ճեմ'իյեթ — էթ. ժողով կազմել. se coaliser, s'associer.

Թեշքիք, ա. բ. երկմտեցուցանել. faire douter.

Թեշֆի', ա. բ. ընդունել բարեխօսութիւն ուրուք. accueillir l'intercession de qn. en faveur de qn.

Թեշֆիյէ(թ), ա. բ. բժշկել. guérir qn., rendre à la santé.

Թեպ, գ. տենդ. fièvre.

Թեպա'ա(թ), ա. յ+. Թապի', եզ. 3.

Թեպա'ա(թ), ա. հպատակ լինել. հպատակութիւն. 2. գնալ զհետ կամ ի միասին. se soumettre; soumission; 2. aller à la suite ou ensemble.

Թեպաղղուր, ա. Ձ. կարի գիտուն լինել. յորդառատ գիտութեան. être très-savant; grand savoir.

Թեպա'իւտ, ա. է. մեկնել ի մեկմեանց. խտիր. se séparer l'un de l'autre, être séparé; différence; diversité de deux nombres.

Թեպաթթուն, ա. Ձ. ներքամուտ, խորամուտ լինել. pénétrer dans l'intérieur, au fond d'une chose.

Թեպաթու, ա. է. յամրութիւն. lenteur.

Թեպա'իյեթ(թ), ա. հպատակ լինել. հպատակութիւն. être sujet à qn.; sujétion.

Թեպա'իյեթ, ա. հնազանդ լինել. հնազանդութիւն. նմանել. նմանութիւն. obéir; obéissance; imiter; imitation.

Թեպախթուր, ա. բ. ճեմել-երթալ. se balancer en marchant; démarche élégante.

Թեպախխուր, ա. Ձ. խնկել զանձն. se parfumer.

Թեպահ, գ. ապականեալ. եղծեալ. յոչինչ դարձեալ. 2. ապականութիւն. դատարկ յոչինչ. corrompu, ruiné, réduit à rien; 2. corruption, ruine, anéantissement.

— էթ. յոչինչ դարձուցանել. ապականել. anéantir, réduire (à rien), ruiner, corrompre.

Թեպահհուր, ա. Ձ. կարի տեղեակ լինել. յորդառատ գիտութիւն. être plongé dans l'étude d'une science, etc.; grand savoir, instruction étendue, profond savoir.

Թեպաշիր, ա. (յ+. Թեպշիր, եզ.) աւետիք. bonnes nouvelles.

Թեպաշիրի սուպհ. արշալոյս. le point du jour.

Թեպաշիր, գ. (Թեպեշիր) կաւիճ. craie.

Թեպա'ուտ, ա. է. հեռանալ. s'éloigner; éloignement.

Թեպասպուս, ա. բ. փաղաքշել. փաղաքշանք. flagorner; adulation.

Թեպասսուլ, ա. Ձ. մերկացուցանել. dépouiller.

Թեպասսուր, ա. Ձ. զննել. նկատել. ի միտ առնել. 2. իմանալ.

observer, considérer; 2. comprendre.

Թէպատիւլ, ա. Զ. փոխանակել. փոխանակութիւն. (é)changer une chose contre une autre, permuter l'un avec l'autre; échange, permutation.

Թէպաա, գ. ազգ. 2. տոհմ. 3. զարմ. peuple; 2. famille; 3. branche.

Թէպահ, ա. կորուստ. կործանում. perte, ruine, perdition.

Թէպարէքէ, ա. (միւպարէք օլսուն.) օրհնեալ եղիցի. qu'il soit béni.

Թէպաքի, ա. Զ. լալ կեղծարանել. s'efforcer, faire semblant de pleurer.

Թէպքիյէ(թ), ա. Բ. թողուլ մնացորդս. laisser de reste.

Թէպյիզ, ա. Բ. սպիտակացուցանել. 2. գրել զմաքուրն. rendre blanc, blanchir; 2. mettre qc. au net.

Թէպյին, ա. Բ. յայտնի դարձնել. մեկնել. մեկնութիւն. expliquer; déclarer; explication, déclaration.

Թէպ-զէտէ, պ. ջերմոտ. malade de la fièvre, fiévreux.

Թէպզիր, ա. Բ. վատնել. վատնութիւն. dissiper, dissipation; gaspiller; gaspillage.

Թէպէթթիւլ, ա. Զ. հեռացեալ յաշխարհէ նուիրել զանձն Աստուծոյ. se vouer exclusivement au culte de Dieu en se détachant du monde.

Թէպէլլիւհ, ա. Զ. պակասամիտ լինել. պակասամտութիւն. 2. ի վարանս լինել. être imbécile, d'une esprit borné; stupidité; 2. être dans l'incertitude.

Թէպէհ, գ. տես Թէպահ։

Թէպէհհիւլ, ա. Զ. ջանալ. փոյթ յանձին առնել. փոյթ. ջան. s'appliquer; application, zèle.

Թէպէհհիւմ, ա. Զ. անորոշ է, երկբայական լինել. être vague, incertain, douteux.

Թէպէհ-քեար, գ. ապականիչ. չարագործ. destructeur, malfaiteur.

Թէպէյյիւն, ա. Զ. յայտնի, մեկին լինել. ի վեր ելանել. ի յայտ գալ. 2. մեկին դարձնել. մեկնել. être clair, évident, paraître, se montrer; 2. rendre clair, expliquer, exposer clairement.

Թէպէննի, ա. Զ. յորդեգիր առնուլ. որդեգրութիւն. prendre, adopter qn. pour fils; adoption.

Թէպէշիր, պ. տես Թէպաշիր։

Թէպէշշիւշ, ա. Բ. առնել բարւոք ընդունելութիւն. faire bon accueil à qn.

Թէպէսսիւմ, ա. Զ. մանր ժպտել. ժպիտ. sourire; souris, sourire.

Թէպէվվիւլ, ա. Զ. միզել. uriner, émettre l'urine, pisser.

Թէպէտտիւլ, ա. Զ. փոխիլ. եղ. Թէպէտտիւլաթ, յգ. փոփոխումն. changer; changement.

Թէպէտտիւլաթ, ա. յգ. Թէպէտտիւլ, եղ։

Թէպէր, գ. կացին. 2. (այլ պալթա.) տապար. hache; 2. hallebarde.

Թէպէր-զին, գ. տապար. hallebarde.

Թէպէրրիւմ, ա. Բ. ցասնուլ. se mettre en colère.

Թէպէր-տար, գ. տապարաւոր. hallebardier.

Թէպէրրիւ, ա. Զ. արդարանալ. 2. անպարտ լինել. 3. ազատել. զերծանել. être acquitté, absous; 2. être innocent de qc.; 3. se délivrer, s'affranchir de qc., s'exempter.

Թէպէրրիւզ, ա. Զ. երեւել. ի յայտ գալ. se montrer, paraître, se produire.

Թէպէրրիւր, ա. Զ. հպատակ, հնազանդ լինել. հպատակութիւն. 2. երկիւղած լինել. բարեպաշտութիւն. être soumis, obéissant; soumission; 2. être pieux; piété.

Թէպէրրիւք, ա. Զ. լնուլ օրհնութեամբ Աստուծոյ. յաջողիլ, երջանիկ լինել. օրհնութիւն. 2. բարեաց [illegible] համարել. 3. պարգեւ. être béni, comblé des bénédictions de Dieu, se trouver dans la prospérité, être heu-

reux; bénédiction; 2. regarder qc. de bon augure; 3. présent.

Թեպերրիւքէն, ա. շնորհաւոր պարգեւաւ. ձրի. gratuitement.

Թեպերրու', ա. Զ. պարգեւել. donner qc. à titre de présent.

Թեպերրու'էն, ա. (պիլա մէճպուրիյէթ ի'թա իթմէք իւզրէ.) կամակար. շնորհաւոր պարգեւաւ. gratuitement.

Թեպթիէ(թ), ա. Բ. յամեցուցանել. retarder.

Թեպթիլ, ա. Բ. Ձգնեալ յաշխարհէ տալ զանձն ծառայութեան Աստուծոյ. se vouer exclusivement au culte de Dieu en se détachant du monde.

Թեպի', ա. եղ. թիպա'. յգ. հնազանդ. հպատակ. obéissant, soumis.

Թեպ'իզ, ա. Բ. բաժանել. բաժին. ընտրութիւն. 2. աղխամաղխ կազմածոյ. partager, diviser en parties, en lots; division, distinction; 2. assortiment de marchandises.

Թեպխիս, ա. Բ. խոտել. անարգել. mépriser, abaisser.

Թեպ'իտ, ա. Բ. հեռացուցանել. éloigner, renvoyer qn. au loin.

Թեպիտ, ա. Բ. առնել տեւել բաւել. մշտնջենաւոր, յաւիտենական գործել. faire durer, éterniser.

Թեպլիղ, ա. Բ. հասուցանել. 2. տեղեակ առնել. faire parvenir, faire passer qc. à qn.; 2. communiquer, donner communication; communication d'une affaire à qn.

Թեպլիղաթ, ա. (յգ. Թեպլիղ.) նամականի. թուղթք. expéditions, dépêches, lettres, actes.

Թեպխալ, } գ. գալար ի մերայ
Թեպխալէ, } չրթանց. 2. պղպջակ. bouton (de chaleur); 2. bulle (d'écume).

Թեպխալէ-տար, գ. ծածկեալ գալարօք. couvert de boutons.

Թեպխիլ, ա. Բ. ամբաստանել զոք վասն ագահութեան. accuser qn. d'avarice.

Թեպխիր, ա. Բ. խնկել. encen-[cer.

Թեպհիճ, ա. Բ. զուարթացուցանել. ուրախ առնել. 2. գեղեցկացուցանել. égayer, rendre gai; 2. embellir, rendre beau.

Թեպճիլ, ա. Բ. պատիւ առնել. մեծարել. մեծարանք. respecter, vénérer qn.; respect, vénération.

Թեպշիր, ա. Բ. տալ աւետիս. donner de bonnes nouvelles.

Թեպսիր, ա. Բ. ցուցանել. դնել առաջի աչաց. 2. տալ բանալ զաչս. 3. յայտնի առնել. 4. ուսուցանել. faire voir clairement qc. à qn., mettre qc. sous les yeux; 2. faire ouvrir les yeux à qn.; 3. rendre clair, évident; 4. instruire, faire connaitre qc. à qn.

Թեպսիրէ(թ), ա. որ իմաստուն և բարւոք իմաստ առնէ. ce qui rend intelligent et conduit à faire bien comprendre.

Թեպվիպ, ա. Բ. ի գլուխս բաժանել (գիրս). diviser en chapitres (un livre).

Թեպտի', ա. Բ. նորոգ գտանել. գիւտ. 2. նոր իբր համարել. inventer; invention; 2. regarder et déclarer comme nouveau.

Թեպտիլ, ա. Բ. փոխել. փոփոխումն. 2. դնել, կացուցանել փոխանակ. փոխանակել. փոխանակութիւն. 3. ծպտել. 4. ծպտեալ. changer; changement; 2. remplacer; remplacement; substituer; substitution; 3. se déguiser ou se travestir; 4. (homme) déguisé.

Թեպտիլաթ, ա. (յգ. Թեպտիլ.) փոփոխութիւնք. changements.

Թեպտիտ, ա. Բ. ցրուել. ցրումն. disperser, disséminer; dispersion.

Թեպրիէ(թ), ա. Բ. ազատել. արձակել. acquitter; acquittement.

Թեպրիտ, ա. Բ. զովացուցանել. ցրտացուցանել. զովացութիւն. rafraichir; rafraichissement; refroidir; refroidissement.

Թեպրիր, ա. Բ. արդարացուցանել. justifier; justification.

Թեպրիք, ա. Բ. օրհնել. օրհնութիւն. 2. շնորհաւորել. շնորհաւորութիւն. բարի մաղթել. ընծայից

ընել. մաղթանք. երանութիւն. bénir. invoquer la bénédiction de Dieu; bénédiction; 2. complimenter ou féliciter qn.; félicitation(s).

Թէպքիյէ(թ), ա. Բ. լաց ածել, դնել ի վերայ մեռելոյն. 2. տալ ողբալ մեռեալն. pleurer qn.; 2. faire pleurer un mort.

Թէսագգուֆ, ա. Չ. անուանուիլ, ձեռնադրուիլ եպիսկոպոս. être créé, sacré évêque.

Թէսագուտ, ա. Է. անկանիլ ի վերայ. 2. անկանիլ մի ըստ միոջէ. 3. կործանել յերկիր. se jeter, tomber, s'abattre sur qc.; 2. tomber une fois après l'autre; 3. faire tomber.

Թէսագուլ, ա. Է. ծանրանալ. ծանր լինել. հեղգ, ծոյլ լինել. 2. գործել ինչ յակամայ կամս. զանձն ի բաց կորզել. être lourd, pesant, inerte, paresseux; 2. ne faire qc. qu'à contre-coeur, se soustraire à qc.

Թէսաթթուր, ա. Չ. բանս անօգուտս բարբառել. dire des paroles vaines.

Թէսաուլ, ա. Է. հարցանել զմիմեանս. se demander, se faire réciproquement une question.

Թէսաուպ, ա. Է. յօրանջել. յօրանջումն. 2. անհոգ լինել. bailler, baillement; 2. être nonchalant.

Թէսալլուպ, ա. Չ. կարծրանալ. 2. խստանալ. զօրանալ ի միտս արիութեան. se durcir; 2. s'endurcir, s'armer de patience ou d'énergie.

Թէսալլուֆ, ա. Չ. պարծել. պանծալ. se vanter.

Թէսախխուր, ա. Չ. ծաղր առնել. այպն կատականաց առնել. ծաղր. rire, se moquer de qn., prendre pour objet de dérision, rire aux dépens de qn.; risée, moquerie, raillerie, dérision.

Թէսահիւլ, ա. Է. ներողութեամբ գնալ. se conduire avec douceur et dans un esprit de conciliation.

Թէսահհուր, ա. Չ. առնել նախաճաշ. prendre un repas au point du jour.

Թէսահուպ, ա. Է. (սահապէթ-լիք էթ.) պաշտպանել. se déclarer pour qn., défendre, protéger.

Թէսամուհ, ա. Է. ներողութեամբ գնալ ընդ միմեանս. se traiter réciproquement avec douceur, se faire des concessions mutuelles.

Թէսայյուտ, ա. Չ. որսալ. երթալ յորս. chasser, aller à la chasse.

Թէսայյուֆ, ա. Չ. ամառնացանել ուրեք զամառն. passer l'été dans quelque endroit.

Թէսանիֆ, ա. (յգ. Թասանիֆ, եղ.) մատենագրութիւնք. գիրք. ouvrages, livres, compositions littéraires.

Թէսաննու', ա. Չ. արուեստագիտութիւն ցուցանել. զանձն արուեստագէտ երեւեցուցանել. se montrer artiste.

Թէսա'ուպ, ա. Է. յամառել. 2. անհնազանդել. s'opiniâtrer sur qc., s'obstiner; 2. être désobéissant, indocile.

Թէսա''ուպ, ա. Չ. դժուարին լինել. être difficile.

Թէսա''ուր, ա. Չ. վառել. 2. կատաղութիւն. մոլեգնութիւն. être allumé et brûler avec intensité; 2. fureur, manie.

Թէսապուգ, ա. Է. մրցել. ընթանալ յառաջել քան զմիմեանս. rivaliser; courir pour voir qui arrivera le premier, chercher à se devancer l'un l'autre.

Թէսապպ, ա. Է. թշնամանս դնել միմեանց. s'injurier, s'insulter.

Թէսապպուր, ա. Չ. համբերել. 2. զհամբերութիւն կեղծաւորել. prendre patience; 2. feindre la patience.

Թէսավի, ա. Է. հաւասար, զուգակշիռ լինել միմեանց. հաւասարութիւն. être égal l'un à l'autre; égalité.

Թէսավիր, ա. (յգ. Թասավիր, եղ.) պատկերք. նկարք. images, tableaux, figures représentées par la peinture.

Թէսավվուն, ա. Չ. անձնապահ լինել. prendre garde, se garder.

Թեսավվուր, ա. Զ. ի միտն նկարել. խորհել. մտքաւ ածել. se figurer, s'imaginer, se présenter, se faire une idée de qc.

Թեսավվուֆ, ա. Զ. խորհրդական միտս եւ բանս. հայեցողական կեանք. habiller ses idées, ses paroles, d'expressions mystiques; mysticisme, vie contemplative.

Թեսադում, ա. Ե. ընդհարկանել ընդ միմեանս. s'entre-heurter; se heurter mutuellement.

Թեսադուֆ, ա. Ե. պատահել. պատահումն. rencontrer par hasard; coïncider, coïncidence.

Թեսադուֆեն, ա. (ըստ պատահման.) ի դիպաց իմն. par hasard, accidentellement.

Թեսադդի, ա. Զ. դիպել. 2. ձեռն ի գործ արկանել. իշխել. arriver, avoir lieu, se passer; 2. entreprendre, oser, se permettre.

Թեսադդու', ա. Զ. ճեղքել. se fendre.

Թեսադդուկ, ա. Զ. տալ ողորմութիւն. donner l'aumône à qn.

Թեսադդուտ, ա. Զ. հանդիպել առաջի. յանդիման լինել միմեանց երեսօք. rencontrer qn., se trouver avec lui face à face.

Թեսարիֆ, ա. յգ. } Թասրիֆ,
Թեսարիֆաթ, նրն. յգ. } եւ. փոփոխմունք. 2. անդարձ հրամանք. vicissitudes, révolutions; 2. actes, ordres d'une autorité absolue.

Թեսարրուֆ, ա. Զ. ստանալ. վայելել. կարգել. ստացուած. իշխանութիւն. 2. գիտել. posséder, jouir, disposer de qc. librement; possession, pouvoir; 2. avoir un commerce charnel avec une femme.

Թեսարրուֆաթ, ա. (յգ. Թեսարրուֆ, եւ.) խնայողութիւնք. épargnes.

Թեսաֆֆուհ, ա. Զ. մանր, հաստատապէս քննել. examiner, considérer, rechercher avec soin.

Թեսգիյե(թ), ա. Բ. արբուցանել. 2. ոռոգանել. abreuver, donner à boire; 2. arroser.

Թեսգիլ, ա. Բ. ծանրացուցանել. 2. ծանր համարել. rendre pesant, lourd, appesantir; 2. trouver ou déclarer qc. lourd, pesant.

Թեսգիմ, ա. Բ. հիւանդացուցանել. տալ պատճառս հիւանդութեան. rendre malade, occasionner une maladie.

Թեսգիպ, ա. Բ. ծակել. percer, forer, trouer.

Թեսգիֆ, ա. Բ. կրթել. ուսուցանել. 2. իմաստուն, ճարտար կացուցանել. former, rendre instruit par l'enseignement des lettres; 2. rendre intelligent, habile.

Թեսգիֆ, ա. Բ. եպիսկոպոս կարգել. 2. յարկել. յարկաւ ծածկել զտունն. nommer qn. évêque; 2. couvrir d'un toit.

Թեսեար, ա. Բ. առաքել. յղել. envoyer, expédier.

Թեսեիլ, ա. Բ. հոսեցուցանել. faire couler.

Թեսեիր, ա. Բ. առաքել. յղել. envoyer, expédier.

Թեսեթթիւմ, ա. Զ. ասել պիղծ բանս. dire des obscénités.

Թեսեթթուր, ա. Զ. թաքչել. 2. ծածկիլ. se cacher; 2. se couvrir.

Թեսելլի, ա. Զ. մխիթարել. սփոփել. մխիթարութիւն. սփոփանք. se consoler; se soulager; consolation, soulagement.

— էթ. վերմ. մխիթար առնել. մխիթարել. consoler.

— պուլ. մխիթարութիւն գտանել. se consoler.

Թեսելլութ, ա. Զ. խուսել. s'esquiver.

Թեսելլում, ա. Զ. սղոցաձեւ լինել. être ébréché.

Թեսելլուպ, ա. Զ. մերկանալ ի զարդուց. se dépouiller de tous ses ornements.

Թեսելլուֆ, ա. Զ. կանխաւ առնուլ զգին վաճառոց. 2. փոխ առնուլ. recevoir d'avance le payement d'une marchandise, se faire payer avant la livraison; 2. emprunter.

Թեսելլութ, ա. Զ. [illegible] առնել [illegible]. 2. [illegible]

թեամբ. տիրաբար ձեռն ընդ առնել. s'emparer du pouvoir; 2. traiter avec dureté, en maitre absolu.

Թէսէլլիւհ, ա. Չ. զինուել զինուո. s'armer, prendre les armes.

Թէսէլսիւլ, ա. Բ. կապուել իրերաշղթայ. շար կարգի. s'enchainer; enchainement.

Թէսէճճիւտ, ա. Չ. երկիր պագանել. se prosterner, adorer.

Թէսամի, ա. Չ. բարձր, բարձրացեալ լինել. être haut, élevé, sublime.

Թէսէյյիւլ, ա. Է. մուրացանել. mendier.

Թէսէննի, ա. Չ. խոնարհել. 2. կրկնել. se plier, se courber; 2. se redoubler.

Թէսէննիւմ, ա. Չ. լինել, կալ ի վերայ... se placer, se trouver sur le sommet, sur la hauteur de qc.

Թէսէննիւն, ա. Չ. փոփոխել. 2. հնանալ. 3. բազմամեայ լինել. changer; 2. devenir vieux, suranné; 3. être âgé.

Թէսէպպիւթ, ա. Չ. հաստատուն լինել. հանապազորդել. հաստատութիւն. հանապազորդութիւն. être constant, persévérer dans qc.; constance, persévérance.

Թէսէֆֆիւլ, ա. Չ. աղօթս աւելի քան զպարտն մատուցանել. faire une prière surérogatoire (après s'être acquitté de celles de rigueur).

Թէսէտտիւճ, ա. Չ. յայտնապէս ստել. faire un mensonge puant.

Թէսէքքիւն, ա. Չ. աղքատանալ. devenir pauvre, misérable.

Թէսթիհ, ա. Բ. հարթել. տափարակ դարձնել. aplanir, aplatir.

Թէսթիր, ա. Բ. թաքուցանել. ծածկել. cacher, couvrir.

Թէսթիր, ա. Բ. գրել. écrire.

Թէս'իր, ա. Բ. վառել. արծարծանել. 2. գին որոշել, հատանել allumer, attiser; 2. taxer, fixer le prix.

Թէ'սիր, ա. Բ. ազդեցութիւն գործել. ազդել. թիք ազդանել. եւ. Թէ'սիրաթ, յգ. ազդեցութիւն. faire (de l')impression ou (de l')effet, faire sensation, influer, imprimer ou laisser des traces; pénétrer; impression, influence.

Թէ'սիրաթ, ա. յգ. Թէ'սիր, եզ.

Թէ'սիրլի, փ. ազդող. efficace, influent.

Թէ'սիյէ(թ), ա. Բ. մխիթարանս մատուցանել. 2. յորդորել առ տանել համբերութեամբ. consoler; 2. engager à supporter avec patience.

Թէ'սիլ, ա. Բ. արմատել. հաստատել. enraciner, affermir, consolider.

Թէ'սիս, ա. Բ. հիմնել. հաստատել. հաստատութիւն. 2. հաստատուն դարձնել. fonder; fondation; établir; établissement; 2. consolider.

Թէ'սիսաթ, ա. (յգ. Թէ'սիս, եզ.) հիմնարկութիւնք. հաստատք. fondations, établissements.

Թէսլիյէ(թ), ա. Բ. մխիթարել. սփոփել calmer, consoler, soulager.

Թէսլիթ, ա. Բ. տալ իշխանութիւն. rendre qn. maître absolu, lui donner le pouvoir sur les autres.

Թէսլիխ, ա. Բ. մորթել. մորթազերծ առնել. écorcher.

Թէսլիհ, ա. Բ. զինել ի զէն եւ ի զարդ. armer, équiper.

Թէսլիմ, ա. Բ. ատամնաձեւ դարձնել. ébrécher.

Թէսլիմ, ա. Բ. ողջոյն տալ. ողջունել. 2. յանձն առնել. աւանդել. յանձնել. 3. հպատակիլ. հնազանդ, հպատակ կալ. saluer; 2. remettre, rendre, confier, livrer qc. à qn.; 3. se soumettre.

— օլ. ապաստան, յանձն լինել. անձնատուր լինել. s'abandonner à qn., se rendre (à l'ennemi).

Թէսլիմիյէ(թ), ա. խոնարհութիւն. հպատակութիւն. ձախնածութիւն. dévouement, soumission, résignation.

Թէսլիս, ա. Բ. երեքնել. 2. երեք համարել. 3. յերիս մասունս բաժանել. 4. խոստովանիլ զերրորդութիւն. 5. եռանկիւնի դարձնել. rendre triple; 2. compter trois; 3. diviser en trois parties; 4. professer la Trinité; 5. rendre triangulaire.

Թէսլլիա, ա. բ. յարդարել զարդարանս. arranger sa parure, ses ornements.

Թէսխին, ա. բ. Ջեռուցանել. chauffer.

Թէսխիր, ա. բ. Նուաճել. ընդ հնազանդութեամբ արկանել. assujettir, soumettre, dompter.

Թէսհիեէ(թ), ա. բ. կազմել գիրս. relier un livre.

Թէսհիլ, ա. բ. դիւրացուցանել. faciliter, rendre facile.

Թէսճի՛. ա. բ. խօսել նմանաձայնութեամբք. parler avec des assonances.

Թէսճիլ, ա. բ. գրել, ընդ գրով արկանել վճիռ. consigner, coucher par écrit la sentence, l'arrêt.

Թէսճին, ա. բ. ի բանտ արկանել. emprisonner, mettre au cachot, incarcérer.

Թէսճիր, ա. բ. ընդարձակել. լայնել. élargir, élargissement.

Թէսմիյէ(թ), ա. բ. անուանել. կոչել. դնել անուն. appeler, nommer, donner un nom.

Թէսմիլ, ա. բ. խօսել քաղցր եղանակաւ բանիւք. parler avec douceur et en termes flatteurs et caressants.

Թէսմիհ, ա. բ. ուղղել. 2. գնալ հանդարտաքայլս. 3. գնալ քաղցրութեամբ. dresser; 2. marcher doucement; 3. traiter, agir, procéder avec douceur.

Թէսմիմ, ա. բ. առ ոտն կոխել. fouler aux pieds, marcher dessus.

Թէսմիմ, ա. բ. թունել. empoisonner.

Թէսմին, ա. բ. ութապատիկ գործել. 2. յութ մասունս բաժանել. octupler; 2. diviser en huit.

Թէսմիր, ա. բ. բեւեռել. clouer.

Թէսնիյէ(թ), ա. բ. երկակի գործել զանուն ինչ. երկակի. mettre un mot au duel; duel.

Թէսնիմ, ա. բ. ելանել ի գագաթն. 2. գմբեթաձեւ գործել. 3. աղբիւր ինչ ի դրախտին Մահմետականաց. se placer sur le sommet, se hisser au sommet de qc.; 2. former en bosse, élever de manière à donner une forme convexe; 3. nom d'une source au paradis.

Թէսպիգ, ա. բ. յառաջել. զանցանել. devancer qn. à la course, dépasser.

Թէսպիթ, ա. բ. հաստատել. établir solidement, fixer.

Թէսպիլ, ա. բ. [illegible]. 2. ցուցանել ճանապարհ. consacrer (un objet) à un usage pieux; 2. montrer, enseigner le chemin.

Թէսպիհ, ա. բ. օրհնել, բարձր առնել զԱստուած. louer, exalter Dieu.

Թէսպիհ, գ. վարդարան. rosaire, chapelet.

— պէօճէկի. նիպոալ. cloporte.

Թէսպիհաթ, ա. (յգ. Թէսպիհ, եղ.) օրհնաբանութիւնք. hymnes, louanges à Dieu.

Թէսպիք, ա. բ. ձուլել. fondre, jeter en moule.

Թէսվիգ, ա. բ. յառաջ վարել. յառաջադէմ առնել. pousser en avant, faire avancer.

Թէսվիյէ(թ), ա. բ. հաւասար գործել. 2. յարդարել. ի կռուէ հանել. խաղաղել. égaliser; 2. arranger une affaire, un différend, accommoder, terminer à l'amiable.

Թէսվիլ, ա. բ. իբրեւ գեղեցկի ինչ առաջի դնել. représenter à qn. une chose sous des couleurs belles et fausses pour le séduire.

Թէսվիղ, ա. բ. թոյլ, հրաման տալ. permettre.

Թէսվիտ, ա. բ. թխացուցանել. 2. յօրինել զսեւագիրն. սեւագիր. noircir; 2. faire la minute d'un écrit, le brouillon; brouillon, minute.

Թէսվիր, ա. բ. յարուցանել փոշի. 2. մանր քննել. soulever, exciter (la poussière); 2. scruter, soumettre à l'examen.

Թէսվիր, ա. բ. ամբառնալ. élever.

Թէսվիք, ա. բ. քերել, մաքրել զաղբամանս ապականութեան. curer,

nettoyer les dents avec un curedent.

Թէսվիֆ, ա. ի. յայլ ժամանակ ձգել. différer, remettre à un autre temps.

Թէսդիս, ա. ի. ի վեց մասունս բաժանել. 2. Լուսնոյ աստեղաց հեռաւորութիւն (վեցերորդ մասը). diviser en six parties; 2. distance sextile.

Թէսդիտ, ա. ի. ուղղել. 2. առաջնորդել ընդ ուղիղ ճանապարհ. diriger vers, sur qc., pointer; 2. diriger vers le bien et le juste.

Թէսրիգ, ա. ի. գող կոչել զոք. ամբաստանել վասն գողութեան. appeler qn. voleur, accuser de vol.

Թէսրիհ, ա. ի. արձակել. 2. արձակել կին. 3. դիւրին ընծայել. 4. սանտրել. 5. լուծանել. renvoyer, congédier, lâcher; 2. répudier (sa femme); 3. faciliter; 4. peigner; 5. dénouer les cheveux.

Թէսրիճ, ա. ի. համետել. 2. վառել կանթեղ. 3. գեղեցկացուցանել. զարդարել. seller; 2. allumer une lampe; 3. embellir, parer, enjoliver.

Թէսրիպ, ա. ի. յանդիմանել. réprimander, reprocher.

Թէսրիպ, ա. ի. առաքել (բազում ձիս եւ ուղտս խումբ խումբ.) envoyer (plusieurs chevaux ou chamaux par troupes détachées).

Թէսրիտ, ա. ի. արագ պատմել. 2. կարել (կաշի). réciter, raconter avec rapidité; 2. coudre (le cuir).

Թէսքիթ, ա. ի. լռեցուցանել. կարկեցուցանել. faire taire qn., réduire au silence.

Թէսքին, ա. ի. հանդարտեցուցանել. խաղաղել. 2. ցածուցանել. ամոքել. tranquilliser; 2. calmer, apaiser. [enivrer.

Թէսքիր, ա. ի. արբեցուցանել.

Թէսֆիլ, ա. ի. ցածուցանել. խոնարհեցուցանել. (a)baisser.

Թէսֆիհ, ա. ի. զոք յիմար անուանել. regarder ou déclarer qn. insensé, sot ou imprudent.

Թէսյիր, ա. ի. առաքել. յղել. envoyer, expédier, faire entreprendre un voyage.

Թէվագգա(թ) ա. յգ. Թագիգ, եւն.

Թէվագգի, ա. Ձ. զգուշանալ. զգոյշ կալ. se garder, se garantir de qc., prendre garde contre, se préserver de.

Թէվագգու', ա. Ձ. ակն ունել, սպասել. ակնկալութիւն. յոյս. 2. աղաչել. attendre, espérer; attente, espérance; 2. prier.

Թէվագգուհ, ա. Ձ. անամօթաբար, լրբաբար վարուել ընդ այլոց. լրբութիւն. se conduire avec insolence envers qn.; impudence, insolence.

Թէվագգում, ա. Ձ. սպառնալ. 2. յերկարել. ջանիւ ամենայն ի մի առնուլ պարապել. 3. յիշել անել. ի միտ պահել. 4. դնել նպատակ. menacer qn., faire des menaces; 2. prolonger trop la chose en y appliquant toute l'assiduité, s'appliquer, s'adonner à qc.; 3. retenir, se graver dans la mémoire; 4. se proposer qc., avoir une chôse en vue.

Թէվագգուտ, ա. Ձ. բորբոքել. 2. եռանդն ցուցանել. եռանդն. s'enflammer; 2. témoigner du zèle pour qc.; zèle.

Թէվագգուր, ա. Ձ. հանդարտ, զէմս լուրջ երեւեցուցանել. être grave, prendre un air sérieux.

Թէվագգուֆ, ա. Ձ. սպասել. կալ. 2. յապաղել. յերկարել. յապաղումն. s'arrêter, attendre; 2. tarder, différer de faire qc., temporiser; attente, retard.

Թէվագգը', ա. յգ. Թէվգի', եւն.

Թէվագուհ, ա. է. յամառել. լրբութեամբ վարուել ընդ այլոց. s'obstiner, se conduire avec insolence envers qn.

Թէվագուֆ, ա. է. կալ ընդդէմ, յանդիման կռուոյ. ընդդէմ առնել ի պատերազմի ամրել. se placer l'un contre l'autre, se tenir tête dans un combat.

Թէվազզու, ա. Ձ. Լուալ յառաջ քան զաղօթսն. faire l'ablution avant la prière.

Թեվազզուհ, ա. Զ. յայտնի լինել. être clair, évident, manifeste.

Թեվազի, ա. ե. զուգահեռական լինել միմեանց. հաւասար հեռաւորութիւն. être parallèle l'un à l'autre; parallélisme.

Թեվազիւն, ա. ե. զուգակշիռ լինել. être égaux, pareils l'un à l'autre (quant au poids, à la mesure).

Թեվազու', ա. ե. խոնարհել. խոնարհութիւն. ցածութիւն. s'humilier, s'abaisser; se faire humble, modeste; humilité, soumission, modestie.

Թեվաթթուն, ա. Զ. բնակայանալ. դադարել ապրիլ. 2. վարժիլ. ընտելանալ. s'établir à demeure, choisir un lieu pour son habitation, prendre pour patrie, se fixer, demeurer; 2. s'habituer, s'accoutumer, se faire à qc.

Թեվաթիւ, ա. ե. միաբանել. convenir avec qn., s'accorder au sujet d'une chose.

Թեվաթուհ, ա. ե. Չար, չարիք հատուցանել միմեանց. 2. մրցել ընդ միմեանս. 3. դիզել միախառն. se faire réciproquement du mal ou se bousculer en se pressant quelque part; 2. lutter, engager une lutte corps à corps l'un avec l'autre; 3. se ruer sur qc. en se pressant en foule.

Թեվաթուս, ա. ե. անկանել ի վերայ միմեանց. 2. զարկել ընդ միմեանս. se ruer, se jeter impétueusement sur qn.; 2. s'entreheurter, s'entre-choquer.

Թեվաթուր, ա. ե. գալ մի ըստ միոյ. ըստ կարգի. յաջորդութիւն. 2. տարածանել համբաւոյ. համբաւ. se suivre un à un; suite, continuité; 2. se répandre, circuler; bruit, dires, nouvelles qui circulent dans le public.

— էթ. համբաւել. հրապարակել. տարածանել. faire circuler une nouvelle, répandre, faire courir le bruit.

Թեվալի, ա. ե. մի զկնի միոյ յաջորդել առանց ընդ մէջ հատանելոյ. յաջորդութիւն. կարգ. se suivre sans interruption, suite non interrompue.

Թեվալիւտ, ա. ե. ծնանել. սերել ի միմեանց. 2. սերունդ. se multiplier par voie de génération; 2. génération, les descendants.

Թեվախխում, ա. Զ. ծանր, դժուարահալ լինել. être lourd, indigeste.

Թեվահհուշ, ա. Զ. աւերիլ, անմարդի լինել. 2. քաղցնուլ. 3. խրտչել. ապրշնուլ. se dépeupler, être dévasté, être dépeuplé; 2. avoir faim; 3. s'effaroucher.

Թեվահհուտ, ա. Զ. միայն, առանձին լինել. մենութիւն. être seul, isolé; isolement.

Թեվաղղուլ, ա. Զ. խորամուխ լինել. 2. մտադիր դառնալ. pénétrer bien avant dans une chose; 2. s'absorber, s'enfoncer dans qc., s'adonner entièrement à.

Թեվաղղում, ա. Զ. զայրանալ. s'irriter, se mettre en colère, se fâcher contre qn.

Թեվաղղուտ, ա. Զ. լի լինել բորբոքութեամբ. jeter feu et flamme, vomir feu et flamme, bouillonner de colère.

Թեվաճճիւհ, ա. ե. լինել հանդէպ, յանդիման միմեանց. se regarder, se faire face.

Թեվաճճիւհէն, ա. յերես. յանդիման. en face, vis-à-vis.

Թեվամ, ա. Թեվամամ, երկ. երկուորեակ. 2. ի բրդ... աւար.... ական. jumeau; 2. en cp. accompagné de...

('Ալէմ) զաֆեր-Թեվամ. (դրօշ) յաղթական. (drapeau) victorieux, (accompagné de la victoire). [jumelle.

Թեվամէ(թ), ա. երկուորեակ.

Թեվանի, } ա. ե. հեղգութեամբ
Թեվանիւ, } գործել. հեղգութիւն. թուլութիւն. 2. յերկարել. négliger, être négligent, nonchalant; relâchement, paresse; 2. traîner en longueur.

Թեվա'ուտ, ա. ե. խոստմնատուլ միմեանց. se promettre ré-

ciproquement, se faire des promesses réciproques.

Թէվաուտ, ա. է. էլքիտաթանէլ. effrayer qn. par des menaces.

Թէվաուր, ա. է. աւնհարթ, տէրթլի լմնէլ. 2. զէս լմնէլ. 3. տիւաարմանալ. ինճանէլ. տիւառարաթլըն. être, devenir dur, inégal, raboteux; 2. être difficile à vivre, être d'une humeur difficile, d'un naturel, d'un caractère difficile; 3. se compliquer, se hérisser de difficultés; difficulté, complication.

Թէվապի', ա. յգ. Թապի', էդ. ար յէրայ ակնըն պարէա. ապատաարգ. հաբարալը. suite, sujets.

Թէվապիյէթ, ա. յգ. Թապիյէթ, էդ.

Թէվասի', ա. է. յանըն ապնէլ խնդրանց. se recommander réciproquement qc.

Թէվասուպ, ա. է. ի հիրանն յարձակիլ. s'attaquer l'un l'autre, fondre l'un sur l'autre.

Թէվասուգ, ա. է. յապահովութապնէլ զխնդրան. դաշն. se donner des assurances, des garanties l'un à l'autre; stipulation réciproque.

Թէվասուլ, ա. է. ի հիրանն իրար հասանէլ. խաբանութիւն. se joindre, se réunir; réunion.

Թէվասուֆ, ա. է. նկարել, պատմել հիրանց. se décrire, se dépeindre, se raconter réciproquement qc.

Թէվասսուտ, ա. Զ. ի մէջ անձնէլ. բարեխօս լինել. բարեխօսէլ. բարեխօսութիւն. միջնորդութիւն. intervenir, intercéder; intercession.

Թէվասսուլ, ա. Զ. հասնել. հասանել. 2. ազգակցութիւն կապել. se joindre, arriver; 2. contracter parenté.

Թէվասսում, ա. Զ. վշտացեալ լինել. être souffrant, languir, être languissant.

Թէվասսուպ, ա. Զ. հիւանդ լինել. հիւանդանալ. être malade.

Թէվասսուֆ, ա. Զ. նկարել. պատմել. être décrit, dépeint, raconté.

Թէվաֆուգ', ա. է. հաշտել զիր հիրանս. se réconcilier l'un avec l'autre, faire la paix.

Թէվատտ, ա. է. սիրել զիրեարս. փոխադարձ սէր. s'entr'aimer, s'aimer l'un l'autre; amitié, affection mutuelle.

Թէվարի, ա. է. ծածկիլ. se cacher, se soustraire aux regards.

Թէվարիխ, ա. յգ. Թարիխ, էդ. 2. 4։

Թէվարիւս, ա. է. ժառանգել զիրեարս. hériter l'un de l'autre.

Թէվարիւտ, ա. է. հասանել մի զմիոյ հետ. arriver l'un après l'autre.

Թէվաթիւլ, ա. է. վստահ լինել ի միմեանս. փոխադարձ վստահութիւն. se fier l'un à l'autre, confiance mutuelle.

Թէվաֆի, ա. է. լի, բովանդակ լինել. être au complet.

Թէվաֆիւր, ա. է. յաճախել. բազմանալ. s'accroître, se multiplier, se trouver en très-grand nombre.

Թէվաֆուգ, ա. է. պատշաճիլ. միաբանել. convenir, tomber d'accord sur qc., s'accorder; conspirer.

Թէվգ, } ա. կամք իմ ցանկանալ.
Թէվգան, } 2. յետն ի վերայ առնել. désirer ardemment; désir désordonné, passion déréglée; 2. entreprendre qc.

Թէվքի', ա. էդ. Թէվգի', յգ. նիշ արքայի. 2. հրովարտակ արքայի. 3. զտել, փայլեցուցանել զսուր. 4. առնել զմէջքի. chiffre du Sultan (qui est en tête des lettres patentes, etc.); 2. patente; 3. fourbir le sabre; 4. être blessé au dos.

Թէվքիյէ(Թ), ա. Ի. պահպանել. պահպանութիւն առնել. garder, conserver; veiller à la conservation de qc.; préserver, garantir qc.

Թէվքիթ, ա. Ի. ժամանակ սահմանել. ժամանակ որոշել. յառաջագոյն սահմանել. fixer, déterminer le temps; préfinir, préfixer, fixer par avance un terme, un délai.

Թէվգըի, ա. նիշան արքունի հրովարտակաց. grand dignitaire chargé de tracer le chiffre impérial sur les diplômes, etc.

Թէվգըտ, ա. թ. բորբոքել. վառել. allumer le feu, faire brûler, enflammer.

Թէվգըր, ա. թ. մեծարել պատուել. մեծարանք. պատիւ. honorer, respecter, vénérer; honneur, respect.

Թէվգիֆ, ա. թ. ստանել. չթողուլ. տանել ի բանտ. կալանք. 2. մեկնել. 3. օրինաւոր համարել. 4. դադար առնել. retenir, arrêter, ne pas laisser aller; arrêter qn., mettre en prison, emprisonner qn.; détention; 2. expliquer, interpréter. commenter; 3. rendre licite; 4. faire halte, des stations.

Թէվզի', ա. թ. բաժանել. բաշխել. distribuer, partager, répartir.

— *սալմագ*. համեմատել չափաւորանալ ի հարկատուաց տուրք. cotiser.

Թէվզիհ, ա. թ. յայտնի, մեկին կարծել. յայտնել. 2. մեկնել. rendre clair, évident, manifeste, manifester, déclarer ouvertement; 2. expliquer, éclaircir.

Թէվլիդ, ա. թ. կերպարանել յարգանդի. se former, être déjà formé dans l'utérus.

Թէվզիֆ, ա. թ. տալ ռոճիկ. 2. համեմատել ռոճիկ. donner la paye; 2. assigner la paye.

Թէվզիֆ, ա. թ. փութալ. ճեպել. aller vite, se hâter, se dépêcher, accélérer le pas.

Թէվէզզի', ա. զ. բաժանել. se partager qc.; diviser, répartir une chose entre plusieurs personnes.

Թէվէզզիւր, ա. զ. եպարքոս լինել. être nommé vizir, être vizir d'un prince.

Թէվէլլի, ա. զ. թիկունս դարձուցանել. փախչել. հեռանալ. 2. յանձն առնուլ. 3. բարեկամանալ. մերձաւորութիւն. tourner le dos, fuir, s'éloigner; 2. se charger de qc., prendre sur soi; 3. se lier d'amitié; proximité.

Թէվէլլիւհ, ա. զ. զարմանալ. յապուշ կրթել. ապ. յապշել լինել. ի զարմացման կալ. զարմանք. ապշութիւն. s'étonner; être stupéfait; être en stupéfaction; étonnement, stupeur.

Թէվէլլիւճ, ա. զ. ի ներքս մտանել. թափ անցանել. entrer, pénétrer dans l'intérieur.

Թէվէլլիւտ, ա. զ. ծնանել. ծագել. naitre, prendre naissance; être causé par qc., arriver.

Թէվէհհիւգ, ա. զ. խափանել. ապշեցնել. troubler qn. au milieu de son discours, déconcerter, interdire.

Թէվէհհիւլ, ա. զ. խաբել. tromper qn.

Թէվէհհիւճ, ա. զ. վառել. բորբոքել. 2. շողալ. փողփողել. s'allumer, brûler; 2. brûler d'un vif éclat.

Թէվէհհիւմ, ա. զ. նկարել ի միտ. կասկածել. երկմտել. դնել կարծել. խորհել. 2. երկնչել. s'imaginer, soupçonner, douter, supposer, croire; 2. craindre.

Թէվէճճիւ', ա. զ. ցաւել, զգայնել. 2. ցաւել. արտահայտել. souffrir, sentir, éprouver de la douleur, de la peine; 2. plaindre, déplorer témoigner un sentiment de chagrin, de la compassion.

Թէվէճճիւհ, ա. զ. դառնալ. 2. շնորհել, մարդասիրութեամբ ցուցանել. շնորհել. շնորհ. մարդասիրութիւն. 3. մտախորհ լինել. 4. ուշ առնել. se tourner vers..., se diriger vers...; tourner le visage vers...; 2. favoriser, honorer qn. de qc., favoriser qc. à qn., gratifier qn. d'une chose, la lui accorder; bonnes graces, bienveillance, faveur, gracieuseté, gratification; 3. penser, se creuser la tête; 4. faire attention.

Թէվէճճիւհաթ, ա. (յգ. Թէվէճճիւհ, եւ.) նշանակք շնորհաց. marques de faveur.

Թէվէճճիւն, ա. զ. խոնարհել. ցածնալ. se faire petit, humble, s'humilier, s'abaisser.

Թեվէճճիւա, ա. Ձ. հոգալ. 2. շշմիլ անձին. être (ou se mettre) en peine; 2. être déconcerté, être hors de soi.

Թեվէլվիւլ, ա. Ձ. ողբալ. ողբերգել. se plaindre, se lamenter.

Թեվէշշիհ, ա. Ձ. ալեւորանալ. blanchir, grisonner.

Թեվէշշիւհ, ա. Ձ. գօտի ընդ մէջ ածել. ագանել. (se) ceindre, se mettre.

Թեվէսսիւ', ա. Ձ. ընդարձակիլ. լայնել. 2. ընդ անձին դիւրին կեալ. s'évaser, s'élargir, être vaste, spacieux; 2. être ou vivre à son aise.

Թեվէսսիւլ, ա. Ձ. ջանալ մերձենալ առ Աստուած ի ձեռն գործոց բարեաց. 2. հաստատել զվստահութիւն իւր յԱստուած. դիմել առ... յանձն առնել զանձն. 3. գողանալ. rechercher l'accès auprès de Dieu à l'aide d'une bonne action; 2. mettre sa confiance en.., avoir recours à..., se recommander; 3. voler, prendre furtivement.

Թեվէսսիւմ, ա. Ձ. իմանալ, գուշակել յարտաքին նշանաց անտի. juger d'une chose à l'aide des signes que l'on aperçoit.

Թեվէսսիւպ, ա. Ձ. ոստնուլ. sauter.

Թեվէսսիւտ, ա. Ձ. յենուլ. s'appuyer.

Թեվէսսուգ, ա. Ձ. հաստատութեամբ յառաջամուխ լինել ի գործ ինչ. agir avec fermeté dans une affaire.

Թեվէսսուխ, ա. Ձ. աղտեղել. 2. ժանգոտել. se salir, se souiller; 2. se rouiller.

Թեվէտտիւ', ա. Ձ. առնուլ ինչ յաւանդ. 2. պահել ի պարկի, յարկղ. 3. զօր հանապազ ի կիր արկանել. 4. հանգչել ի խաղաղութեան. prendre qc. en dépôt; 2. serrer, cacher, conserver dans un sac, dans un tiroir; 3. employer qc. tous les jours, à l'usage quotidien; 4. jouir du repos.

Թեվէտտիւտ, ա. Ձ. սիրելի առնել զանձն. 2. բարեկամութեան ցուցանել. se faire aimer; rechercher l'amitié, l'affection de qn.; 2. témoigner de l'affection, de l'amitié à qn.

Թեվէտտիւր, ա. Ձ. վատնել. 2. անկանել յանդունդս. 3. արկանել զոք ի թշուառութիւն. être dissipé, dilapidé, être gaspillé; 2. tomber, être précipité, être entraîné dans une conjoncture grave; 3. jeter, précipiter qn. dans un malheur.

Թեվէրրի, ա. Ձ. թաքուցանել զանձն. se cacher.

Թեվէրրիւ', ա. Ձ. յանպատեհ, յանօրինաց իրաց ի բաց կալ. s'abstenir de qc. d'inconvenant ou d'illicite.

Թեվէրրիւմ, ա. Ձ. ուռանալ. s'enfler, être enflé.

Թեվէրրիւտ, ա. Ձ. գալ. հասանել. venir, arriver.

Թեվէրրիւք, ա. Ձ. նստել. 2. աղտեղել. 3. ագանել ուրեք. être assis; 2. se salir; 3. s'arrêter, faire halte dans un lieu.

Թեվէրրութ, ա. Ձ. անկանել յանդունդս, ի դժուարին իրս. կորնչիլ. tomber dans un précipice, dans un abîme, périr, tomber.

Թեվէքքէլսիզ, թ. (ապաւինութիւն. հիմնաւորութիւն.) յանիմաստ. առանց իրօհիմքոյ. sans aucune raison.

— *տէյիլ.* (*պօշունա տէյիլ. էսասլը. ասըլլը. բաաթ կէլէ օլմայան.*) ոչ է դատարկ ինչ կամ ընդ վայր. non sans raison, et pour cause.

Թեվէքքիւլ, ա. Ձ. ապաստան առնել զանձն յԱստուած. հպատակիլ կամաց Աստուծոյ. հնազանդութիւն ընդ Աստուծոյ. 2. յանձն առնել ումեք. se résigner à la volonté de Dieu; soumission ou résignation (à la volonté de Dieu); 2. remettre une affaire à qn.

Թեվէքքիւն, ա. Ձ. զետեղիլ. հաստատել. se fixer, s'établir, se placer.

Թեվէքքիւտ, ա. Ձ. հաստատել. se raffermir, se consolider.

Թեվէֆֆի, ա. Ձ. առնուլ զամենայն, զամբողջութիւն. 2. առնուլ

[illegible] recevoir la chose tout entière, toucher le payement entier d'une dette; 2. recevoir chez soi.

թէվէֆֆիւգ, [illegible] dominer les points d'alentours.

թէվէֆֆիւր, [illegible] rendre à qn. de grands honneurs, prodiguer à qn. des témoignages de considération; 2. être abondant, copieux, abonder, être en grande quantité.

թէվէֆֆուգ, [illegible] obtenir, avoir du succès, réussir dans son entreprise; 2. être secondé, assisté, aidé de Dieu.

թէվթիէէ(թ), [illegible] rendre plat, aplanir, aplatir.

թէվթին, [illegible] choisir un lieu pour l'habiter; 2. habituer son esprit à qc.

թէվթիյէ, [illegible] dérouler, ouvrir, communiquer une partie d'une nouvelle; 2. préparer, arranger, disposer qc. à l'usage de qn.; 3. repousser, éloigner qn.; 4. faire une impression.

թէվթիտ, [illegible] enfoncer, ficher un pieu.

թէվթիտ, [illegible] raffermir, consolider, rendre durable.

թէվթիր, [illegible] tendre l'arc.

թէվհիշ, [illegible] détourner qn. de qc.; 2. regarder qn. comme insociable ou difficile à vivre.

թէվաթթիւն(թ), [illegible] séjourner quelque part.

թէվգիտ, [illegible] devancer, précéder; 2. ordonner, prescrire qc. à qn.

թէվիլ, [illegible] expliquer, interpréter; explication, interprétation.

թէվիլիյ(յ), [illegible] explicatif.

թէվիտ, [illegible] effrayer, intimider par des menaces.

թէվիր, [illegible] rendre inégal, raboteux; 2. retenir, empêcher.

թէվլիյէթ(թ), [illegible] constituer qn. gouverneur; 2. constituer qn. administrateur; administration des fondations; 3. vendre.

թէվլիհ, [illegible] étonner, stupéfier, causer une grande surprise.

թէվլիճ, [illegible] faire entrer, introduire; 2. donation que fait un père de son vivant en faveur de son fils, (pour se soustraire à l'importunité de ceux qui pourraient lui demander des legs).

թէվլիտ, [illegible] accoucher une femme; 2. engendrer, causer, occasionner, produire, donner lieu à..; 3. élever, nourrir un enfant, éduquer.

թէվհիլ, [illegible] effrayer, épouvanter.

թէվհիմ, [illegible] satisfaire l'envie d'une femme enceinte; 2. sortir, suinter.

թէվհիմ, [illegible]

երկբայեցուցանել. donner du soupçon; 2. induire en erreur.

Թէվհին, ա. բ. տկարացուցանել. affaiblir, ralentir.

Թէվհիշ, ա. բ. յաւեր անմարդի դարձնել. 2. հալածեցուցանել. 3. մերկանալ ի հանդերձից, ի զինուց առ արագ ընթանալոյ. dévaster, désoler; 2. effaroucher, épouvanter; 3. se dépouiller de ses vêtements, de ses armes pour courir plus rapidement.

Թէվհիտ, ա. բ. դաւանել զմիութիւն Աստուծոյ. 2. մի գործել. professer l'unité de Dieu; 2. réduire au nombre un, rendre unique.

Թէվղիր, ա. բ. ի ցասումն գրգռել. exciter qn. à la colère, à la haine.

Թէվճիհ, ա. բ. դարձուցանել. ուղղել. 2. առաքել. յղել. 3. ի պաշտօն ինչ կարգել. tourner, diriger qc. vers...; 2. envoyer, expédier; 3. nommer qn. à un emploi, à une charge, le choisir, le désigner pour cet emploi, pour cette charge.

Թէվճիհաթ, ա. յգ. (Թէվճիհ, եզ.) յառաջխաղացութիւնք. ի խոնարհագոյն պաշտօնաց ի բարձրագոյնն ամբարձմունք. promotions (aux charges de la Porte), nominations de plusieurs personnes aux emplois supérieurs.

Թէվճիպ, ա. բ. հարկաւոր առնել. rendre nécessaire.

Թէֆթիրէ(թ), ա. բ. յամրութեամբ գործել. agir avec tiédeur.

Թէվշիհ, ա. բ. գօտի ածել. 2. կարգել. 3. զարդարել. mettre une ceinture à qn.; 2. arranger; 3. orner, parer.

Թէվշիմ, ա. բ. ածել կերպս ի վերայ մարմնոյ. tatouer.

Թէվպէ(թ), ա. ապաշխարել. զղջանալ. ապաշխարանք. զեղջ. faire pénitence, se repentir de ses péchés; pénitence, repentir.

Թէվպէ-կեուզար, } գ. զղջացեալ.
Թէվպէ-քեար, } pénitent.

Թէվպէ-քեարի, գ. } ապաշխա-
Թէվպէ-քեարլըգ, տ. } րութիւն. pénitence.

Թէվզիյէ(թ), ա. բ. պատրաստել. կազմել. կարգել. préparer, disposer, arranger.

Թէվպիխ, ա. բ. կշտամբել. կշտամբանք. réprimander, faire une sévère réprimande à qn.; réprimande.

Թէվսի', ա. բ. ընդարձակել. տարածանել. élargir, étendre, arrondir.

Թէվսիգ, ա. բ. հաստատել. ամրացուցանել. 2. յապահովել, վստահ առնել. raffermir, consolider; 2. rassurer, redonner confiance, rendre la confiance.

Թէվսիյէ(թ), ա. բ. յանձն առնել. 2. թողուլ կտակաւ. recommander, ordonner, charger qn. de faire qc.; 2. léguer.

Թէվսիյէ-նամէ, գ. թուղթ ընծայացութեան. յանձնարարական թուղթ. lettre de recommandation.

Թէվսի'է(թ), ա. բ. ընդարձակութիւն. լայնութիւն. largeur, vaste étendue, ampleur.

Թէվսիթ, ա. բ. դնել ի մէջ. միջնորդ առնել. 2. յերկուս հաւասար մասունս բաժանել. mettre ou placer au milieu, prendre pour médiateur; 2. couper, partager une chose par la moitié, la couper, la partager en deux parties égales.

Թէվսիւլ, ա. բ. խնդրել մերձենալ առ Աստուած ի ձեռն գործոց բարեաց. դիմել առ Աստուած. ի նմա դնել հաստատել վստահութիւն. rechercher l'accès auprès de Dieu à l'aide d'une bonne action, recourir à Dieu, mettre en lui toute sa confiance.

Թէվսիլ, ա. բ. ամրապէս յօդել. զերկուս իրս ի միասին կցել. joindre étroitement, approcher et unir deux choses.

Թէվսիխ, ա. բ. աղտեղել. salir, souiller.

Թէվսիմ, ա. բ. ժողովել ուխտաւորաց ի ժամանակի ուխտագնացութեան. rassemblement des pèlerins dans la saison du pèlerinage.

Թէվսիմ, ա. բ. խոշ, կտրամիր առնել. 2. թուլացուցանել. զօր-

տառապեցուցանել. rendre souffrant; 2. faire languir.

Թեվսիգա, ա. բ. ամփոփել կարճել քօղ. serrer, contracter, rapprocher les deux bords du voile pour mieux couvrir le visage.

Թեվսիտա, ա. բ. յենեցուցանել. faire s'appuyer.

Թեվսիա, ա. բ. ահ արկանել. ահաբեկ առնել. intimider, effrayer, inspirer de la crainte.

Թեվսիֆ, ա. բ. նկարել. յայտ առնել զհանգամանս իրիք. նկարագրութիւն. décrire, (dé-) peindre, caractériser, représenter; description.

Թեվվապ. ա. խորի զղջացեալ. 2. որ թողու. plein de repentir, contrit: 2. qui pardonne.

Թեվտի', ա. բ. հրաժարել ի միմեանց. 2. յանձն առնել. 3. թողուլ. 4. զետեղել. 5. դնել յաւանդի. dire adieu, prendre congé; 2. recommander, confier, consigner; 3. laisser, abandonner; 4. mettre, placer; 5. mettre en dépôt.

Թեվառի, ա. բ. թաքչել. se cacher, se dérober aux regards.

Թեվառիտ, ա. բ. ի վտանգ արկանել. 2. գահավէժ առնել. 3. վատնել. 4. հրապուրել. մոլորեցուցանել. jeter qn. dans le péril, dans un danger; 2. précipiter; 3. dissiper, gaspiller, dilapider son avoir; 4. détourner, écarter qn. de la bonne voie.

Թեվրաթ, ա. Մովսէսեան հինգ գրքութիւնք. pentateuque.

Թեվրի', ա. բ. արգելուլ. ազդել ժուժկալել. empêcher qn. de faire ce qui est illicite, forcer à s'abstenir.

Թեվրիյէ(թ), ա. բ. թաքուցանել. ծածկել. 2. լռել. թաքուցանել զլուր. 3. խեղծանարել. 4. զերծուցանել ի վտանգէ. cacher, celer qc.; 2. taire une nouvelle que l'on sait; 3. donner le change sur qc.; 4. mettre qn. à couvert d'un danger.

Թեվրիթ, ա. հինգ գրքութիւնք Մովսէսի. Pentateuque.

Թեվրիթ, ա. բ. գահավէժ առնել ընդ յանդունդս. jeter, précipiter qn. dans un abime.

Թեվրիխ, ա. բ. նշանակել զժամանակն. dater, mettre la date.

Թեվրիմ, ա. բ. ուռուցանել. այտուցանել. 2. ածել ի ցասումն. faire enfler; 2. mettre qn. en colère.

Թեվրիմի էնֆ. (Թէքէպպիւր.) հպարտանալ. s'enfler d'orgueil, s'enorgueillir.

Թեվրիշ, ա. բ. թշնամութիւն արկանել. զայրացուցանել. ընդ միմեանս գրգռել. acharner, irriter des hommes les uns contre les autres, susciter, exciter des inimitiés entre les gens.

Թեվրիզ, ա. բ. ակնարկել. ծածուկ իմն զեկուցանել. insinuer, faire entendre adroitement.

Թեվրիս, ա. բ. ժառանգեցուցանել. ժառանգ կացուցանել. faire hériter, constituer qn. héritier.

Թեվրիտ, ա. բ. ծաղկել. 2. [illegible] շպարել. fleurir, être en fleurs; 2. se teindre les joues avec du rouge, se mettre du rouge.

Թեվճիպ, ա. բ. կարեւոր առնել. հարկ ի վերայ դնել. 2. զայլում արկանել, լծել. rendre nécessaire, indispensable; 2. attribuer, imputer qc. à qn.

Թեվքիլ, ա. բ. կացուցանել փոխանորդ իւր. կարգել հաւատարարդա. constituer qn. son agent, son procureur.

Թեվքիտ, ա. բ. հաստատել. ամրացուցանել. confirmer, consolider.

Թեվֆիգ, ա. բ. յաջողել. նպաստաւոր լինել. օգնականութիւն Աստուծոյ. 2. պատշաճեցուցանել. 3. ուղղել. faire réussir qn., seconder; assistance de Dieu; 2. ajuster, rendre apte, convenable, adapter, conformer; 3. diriger.

Թեվֆիգէն, ա. ըստ. համեմատ. conformément à...

Թեվֆիյէ(թ), ա. բ. զամենայն հատուցանել. payer tout, solder, acquitter entièrement.

Թէվֆիր, ա. ի. յաւելուլ. multiplier, augmenter.

Թէվֆիտ, ա. ի. առաքել ուրեք հրեշտակութեամբ. envoyer, expédier qn. quelque part comme messager.

Թէվքիր, ա. ի. բազմացուցանել. յաւելուլ. աճեցուցանել. 2. մեծարել. պատուել. rendre plus nombreux. augmenter, multiplier, accroître; 2. respecter, honorer.

Թէտագգ, } ա. ե. մանրա-
Թէտագգուգ, } քննաբար համար առնուլ ընդ միմեանս. agir minutieusement les uns avec les autres.

Թէտախխուն, ա. Զ. ծխել. ծուխ արձակել. fumer, jeter de la fumée.

Թէտախուլ, ա. ե. ի միմեանս մտանել. 2. յայլոց գործս միջամտել. 3. յամել. entrer l'un dans l'autre; 2. se mêler des (ou s'ingérer dans les) affaires d'autrui; 3. être en retard.

Թէտապիր, ա. յգ. Թէտպիր, եղ. հնարք. calcul, mesures combinées, dessein prémédité.

— **իթթիխազ էթ.** ձեռնարկ, միջոցներ կարգել. combiner, disposer ses moyens en vue d'un résultat.

Թէտապիրի փօլիթիգիյէ. քաղաքական հնարք. les combinaisons de la politique.

Թէտավիր, ա. յգ. Թէտվիր, եղ.

Թէտավիւլ, ա. ե. անցանել ձեռաց ի ձեռս. փոխանցում. շրջան առնուլ. շրջան. circuler, être en circulation; circulation, cours.

— **է չըգարմագ.** տալ շրջան առնուլ. mettre en circulation.

— **սէրմայէի.** շրջուն դրամագլուխ. capital circulant.

Թէտավիւր, ա. ե. զիրեամբ յածել. շրջան առնուլ. se tourner l'un autour de l'autre, tourner en cercle. [étudier.

Թէտարիւս, ա. ե. ուսանել.

Թէտարիւք, ա. ե. (պատրաստութիւն տեսանել.) հանդերձել. պատրաստել. պատրաստութիւն. 2. հասանել. 3. յարդարել. հատուցանել. հատուցումն. 4. դարման տանել. հնարք. faire des préparatifs, préparer; préparatifs; 2. obtenir, atteindre; 3. réparer, compenser; réparation, compensation; 4. remédier à qc.; mesures.

Թէտաֆիւ', ա. ե. հանել, մերժել. 2. պաշտպանել անձն. պաշտպանութիւն. repousser; repoussement; 2. se défendre; défense.

Թէտաֆիւ'ի(յ), ա. պաշտպանողական. défensif.

Թէտգիգ, ա. ի. մանրել. 2. անօսրացուցանել. 3. մանր քննել. broyer, piler menu; 2. amincir; 3. examiner minutieusement.

Թէտէլլի, ա. Զ. մերձ, մօտ լինել. 2. կախեալ կալ. կախիլ. être près, proche de..; 2. pendre, être suspendu à qc.

Թէտէլլիւլ, ա. Զ. քծնել. նազել. քծինք. նազանք. faire la coquette, coqueter, faire des agaceries; coquetterie.

Թէտէլլիւք, ա. Զ. շփել. մարմին շփել. 2. ընտելանալ. վարժիլ. se frotter, se masser; 2. s'habituer, se faire à qc.

Թէտէսսիւմ, ա. Զ. պարարտացեալ լինել. être engraissé.

Թէտէմմիւ', ա. Զ. արտասուս արձակել. pleurer, répandre des larmes.

Թէտէյյիւն, ա. Զ. անկանիլ, մտանել ընդ պարտեօք. s'endetter, contracter des dettes, être endetté.

Թէտէյյիւն, ա. Զ. դաւանել ուղղօրէն անկեղծաբար կրօնս. եռանդուն լինել. professer une religion avec sincérité, être zélé dans sa religion.

Թէտէննի, ա. Զ. մերձենալ. մեղմաւ մերձենալ. 2. յանարգութիւն իջանել. s'approcher, approcher doucement; 2. tomber dans l'abaissement et dans le mépris.

Թէտէննիւս, ա. Զ. աղտեղել. 2. ցածն, անարգ լինել. se salir, se souiller; 2. être vil, abject.

Թէտէհհիւն, ա. Զ. իւղել (անօթարանս). իւղագործել.

réfléchir (sur les suites d'une chose), agir avec discernement.

Թէտէրրիւճ, ա. Զ. քայլա յառաջադէմ ընթանալ. avancer par degrés.

Թէտէրրիւպ, ա. Զ. ընդելանալ. սովորել. s'habituer, se faire à qc., prendre l'habitude, être rompu et exercé.

Թէտէրրիւս, ա. Զ. ուսանել. ուսումն. 2. համար առնուլ. étudier; étude; 2. prendre des leçons.

Թէէտիյէ(թ), ա. Բ. հատուցանել պարտս. հատուցումն պարտուց. վճարել. վճարումն. payer, paiement; acquitter, acquittement; accomplir, accomplissement.

Թէէտիպ, ա. Բ. բարւոք կրթել. բարւոք կրթութիւն. 2. պատժել. պատիժ. պատուհասել. պատուհաս. խրատել. donner une bonne éducation, élever avec soin; bonne éducation; 2. punir, punition; châtier, châtiment; corriger.

Թէտլիլ, ա. Բ. ծիծղել. պչրել. faire la coquette, coqueter, faire des agaceries.

Թէտլիհ, ա. Բ. այլ յայլմէ առնել. rendre fou, tourner la tête à qn.

Թէտլիս, ա. Բ. խաբել (ի վաճառելն թաքուցանել զթերութիւնս վաճառուն). 2. ի պատմելն ինչ սուտ վկայս ածել ի մէջ. tromper (dans la vente en cachant les défauts de l'objet vendu); 2. citer des autorités apocryphes en rapportant quelque tradition.

Թէտլիք, ա. Բ. շփել. frotter.

Թէտխին, ա. Բ. ծխել. 2. խնկել. fumer; 2. parfumer.

Թէտհին, ա. Բ. օծանել իւղով, ճարպով. oindre, graisser.

Թէտհիշ, ա. Բ. զարհուրեցուցանել. յապուշ կրթել. յիմարեցուցանել. consterner, effarer, étourdir, stupéfier, déconcerter qn.

Թէտճիլ, ա. Բ. ծեփել. 2. դրուագել ոսկւով, արծաթով. enduire de qc.; 2. dorer, argenter.

Թէտմի', ա. Բ. արտասուս արկանել. pleurer, verser, répandre des larmes.

Թէտմիք, ա. Բ. մուծանել. յեղուլ. introduire, faire entrer, mettre dans.., emboîter.

Թէտմիյէ(թ), ա. Բ. արեամբ թաթաւել. յարեան առնել. վէրս ի վերայ դնել մինչեւ յհանել արիւն. mettre qn. en sang, ensanglanter, blesser à faire couler le sang.

Թէտմիճ, ա. Բ. ագուցանել. enchâsser une chose dans une autre, emboîter.

Թէտմիր, ա. Բ. կործանել. յաջինջ դարձուցանել. բնաջինջ առնել. perdre, anéantir, exterminer.

Թէտնիյէ(թ), ա. Բ. մերձեցուցանել. 2. մանր մի դնել. approcher, faire venir plus près; 2. entrer dans (ou s'appesantir sur) les détails de qc.

Թէտնիս, ա. Բ. աղտեղել. 2. աղարտել համբաւ ուրուք. salir, souiller; 2. ternir la réputation de qn.

Թէտպիր, ա. Բ. վարել. առաջնորդել. վարչութիւն. տնտեսութիւն. 2. խորհիլ. խորհուրդ. դնել ի մտի. ընտրողութիւն. 3. փոյթ յանձին առնել, հնարս խնամել. եւ. *Թէտպիր*, յգ. հնարք. conduire, diriger, mener (une affaire, des affaires); conduite, direction, maniement d'une affaire, des affaires; 2. délibérer, délibération; méditer; se proposer qc.; discernement; 3. s'appliquer avec soin à qc., prendre des mesures, des expédients; mesure, expédient

Թէտպիր-իշինաս, ա. այր խորհրդական, իմաստուն. homme prudent, de bon conseil.

Թէտսիյէ(թ), ա. Բ. խաբել. հրապուրել. մոլորեցուցանել. 2. ապականել. խանգարել. tromper, séduire, égarer, induire en erreur; 2. corrompre, gâter.

Թէտսիր, ա. Բ. բոյն դնել. nicher, se construire un nid.

Թէտվիմ, ա. Բ. տեւել. 2. դառնալ. durer; 2. tourner.

Թէտվին, ա. Բ. ժողովածոյ առնել. faire un recueil.

Թէտվլիս, ա. Բ. իջանել. descendre.

Թէտվիր, ա. ի. դարձուցանել. շրջել. 2. բոլորակ ձեւել. 3. շրջեցուցանել. 4. եզ. *Թէտավիր*, յգ. շրջանակ. շրջան. tourner, faire aller en ronde, faire aller tout autour; 2. arrondir, rendre rond; 3. promener qn. tout autour; 4. cercle, circonférence, tour.

Թէտրիճ, ա. ի. սուղ սուղ յառաջադիմելով առնել. avancer par degrés.

— *իլէ*. }
Թէտրիճէն, ա. } սուղ սուղ. սա- կաւ յառաջե- մանց. աստիճանաւ. peu à peu. par degrés.

Թէտրիպ, ա. ի. սովորեցուցանել. ընտելացուցանել. վարժել. accoutumer, habituer, faire prendre à qn. l'habitude de qc., aguerrir, rompre à qc.

Թէտրիս, ա. ի. ուսուցանել. enseigner, donner des leçons.

Թէտֆի', ա. ի. վանել. մերժել. repousser, chasser.

Թէտֆին, ա. ի. թաղել. enterrer, ensevelir, enfouir, porter en terre.

Թէր, գ. խոնաւ. 2. դալար. մատաղ. նորոգ. կակուղ. փափուկ. 3. մեղկ. անառակ. humide; 2. frais, récent, nouveau, tendre, mou; 3. lâche; débauché.

Թէր, գ. ('արապ. խզյ.) քրտինք. sueur.

Այաք — ի. ընծայերայք. պարգեւ. 2. վարձք. pour-boire; 2. honoraire.

Թէրաքքը, ա. Զ. աճել. աճումն. 2. յառաջադէմ լինել. յառաջադիմութիւն. 3. բարձրանալ. augmenter, croitre, s'accroitre; augmentation, accroissement; 2. faire des progrès, avancer; avancement, progrès; 3. s'élever.

Թէրաքքը-եաֆթէ, գ. աճեցեալ. augmenté.

Թէրաքքում', ա. Զ. շահել զկեանս. gagner sa vie.

Թէրաքքուք, ա. Զ. արգահատել. գութ. արգահատութիւն. s'attendrir sur qn.; compassion, attendrissement.

Թէրաքքուպ, ա. Զ. սպասել. դիտել. նկատել. լրտեսել. attendre, observer, guetter, épier.

Թէրաքքուս, ա. Զ. (ցատկել.) վազվզել. sauter, faire des sauts.

Թէրաքուս, ա. Է. խաղալ է գիրար. danser l'un avec l'autre.

Թէրազը, ա. Է. հաճել ընդ միմեանս. միաբանել. être content l'un de l'autre, se plaire réciproquement, se convenir.

Թէրազի, փ. }
Թէրազու, գ. } կշիռ. balance.

Թէրաթթում, ա. Զ. ունել. զմարմնաւ. retenir, garder dans son corps.

Թէրաթուր. փ. (*Փոխառեալ ի յունարէնէ ածանց թարաթորս պատրաստեալ համեմ ըմպելի*.) համեմ է խառնուրդ եւ է նուրբ եւ է բանջարեղենաց. sauce à l'ail, aillade.

Թէրա''ի, ա. Զ. արածել. paitre, aller paître.

Թէրախի, ա. Է. անփութանալ. յապաղել. յապաղումն. յամառութ. 2. հեղգ լինել. retarder; délai, retard; 2. être nonchalant.

Թէրախխուս, ա. Զ. հրաման առնուլ. 2. դիւրագին լինել. դիւրագնութիւն. se procurer, obtenir la permission; 2. se vendre à bon marché, bon marché.

Թէրահ, ա. հոգք. վիշտ. souci, chagrin.

Թէրահհուլ, ա. Զ. յառաջ ան- կանել. չուել. 2. իջանել օթեւանս պանդոկի. se mettre en route, partir; émigrer, se transporter; 2. descendre à un hôtel.

Թէրահհում, ա. Զ. գթալ. ի վերայ խնդրել. արգահատել. գութ. արգահատութիւն. avoir, prendre pitié de qn., s'attendrir, s'apitoyer sur qn.; compassion, pitié, miséricorde.

Թէրաճիմ, ա. յգ. *Թէրճիւման*, եզ.

Թէրաճու'. ա. Է. յետս դառնալ. դարձ առնել. retourner, revenir.

Թէրանէ, գ. երգ. եղանակ. նուագ. chant, modulation, mélodie.

Թէրանէ-փէրտազ, պ. նուագա-յօրինող. compositeur.

Թէրանկիւպին, պ. (գուլապէթ հէլվասը.) փաղղին. manne.

Թէրասուֆ, ա. է. ի միահամուռ կցել. 2. ճակատել. se serrer les uns contre les autres; 2. se tenir en ligne, en bataille.

Թէրասուս', ա. Զ. զուարթ լինել. ցնծութիւն. խնդութիւն. être joyeux; gaité, enjouement.

Թէրասուտ, ա. Զ. մտադիր նկատել. դիտել. սպասել. observer avec attention, guetter, attendre.

Թէրավիհ, ա. յղ. Թէրվիհա(թ), եղ. աղօթք զոր ամենայն գիշերի ընդ Ռամազանի առնեն. prière que l'on fait dans les nuits du Ramazan.

Թէրատուֆ, ա. է. զիւր զկնի գալ. 2. համանուն լինել. se suivre; 2. être synonyme.

Թէրարէ(թ), ա. ուռուցիկ գէրութիւն. թանձրամարմնութիւն. obésité, embonpoint.

Թէրաքիպ, ա. յղ. Թէրքիպ, եղ.

Թէրաքիւմ, ա. է. կուտել. դիզանել. կուտակում. s'entasser, s'amonceler, s'accumuler; amoncellement, entassement, accumulation.

Թէրաքիւպ, ա. է. կուտել. կուտակում. 2. կազմուած լինել. կազմել. s'agglomérer, être aggloméré; agglomération; 2. être composé, se composer.

Թէրաֆիւ', ա. է. հանել յերկոցունց կողմանց զգործ ինչ առաջի դատաւորի. porter simultanément, chacun de son côté, une affaire, une plainte devant un juge.

Թէրաֆուգ, ա. է. ընկերակից լինել միմեանց. être camarades, compagnons.

Թէրգիյէ(թ), ա. բ. աճեցուցանել. 2. յառաջադէմ առնել. 3. ամբառնալ. augmenter; 2. faire avancer qn. en grade; 3. élever.

Թէրգի', ա. բ. կարկատել. 2. Խնամով մատակարարել զինչս. rapiécer, raccommoder; 2. gérer, administrer avec soin les biens.

Թէրգիգ, ա. բ. ծառայեցուցանել. ծառայ առնել. 2. անօսրացուցանել. կակղել. 3. ագնուական վարել բառ ի բանի. asservir; 2. amincir, amollir, adoucir; 3. employer un mot avec élégance.

Թէրգիհ, ա. բ. Խնամով մատակարարել զինչս. gérer, administrer les biens.

Թէրգիմ, ա. բ. գրել. écrire.

Թէրգին, ա. բ. Ջնջել. 2. գրել. biffer, rayer; 2. écrire.

Թէրգիշ, ա. բ. գեղեցիկ զարդել. զարդարել. պաճուճել. embellir, enjoliver, orner.

Թէրգիս, ա. բ. ընդոստուցանել. խաղացուցանել. faire sauter, faire danser.

Թէր-զէպան, պ. ճարտարախօս. պերճախօս. éloquent, disert.

Թէրզի, պ. (խայեաթ.) դերձակ. tailleur (d'habits).

Թէրզիգ, ա. բ. տալ ինչ ուտելոյ. սնուցանել. donner à manger, donner de quoi vivre, nourrir.

Թէրզիգ, պ. անօգուտ բանք. վէպ. des paroles vaines, conte plaisant.

Թէրզիգ-Թիրազ, պ. (մասալ ատիւզիւճիւ.) վիպասան. conteur.

Թէրզիյէ(թ), ա. բ. հաճել. 2. առնել հատուցումն, փոխարէն. 3. ասել զաղօթս "րէզի ալլահու 'անհու." contenter, satisfaire; 2. donner satisfaction à qn., faire satisfaction à qn.; satisfaction, réparation; 3. prononcer la formule "que Dieu soit satisfait de lui"!

Թէրզիղ, ա. բ. ողորկել. յղկել. 2. հարթել. polir, lisser; 2. aplanir, rendre égal et uni.

Թէրզիլ, ա. բ. արհամարհ, նկուն կարծել. խայտառակել. անարգութիւն. rendre vil, abject, avilir; avilissement.

Թէրզիլիք, թ. (խըյաթաթ.) արուեստ դերձակի. métier de tailleur.

Թէրէ, պ. թարմ. frais.

Սու — տի. կըկոտիճ. cresson des prés, cardamine.

— եաղը. (կարագ.) կոգի. beurre.
— օթու. կոտէմ. cresson.

Թէրէթթիւմ, ա. Չ. կապել թել զմատամբ առ յուշ առնելոյ ինչ. se mettre un fil autour du doigt pour se rappeler qc.

Թէրէթթիւպ, ա. Չ. լինել. գոյանալ. ծագել. զհետ, յառաջ գալ. avoir lieu, provenir, résulter, s'ensuivre.

Թէրէհհիւպ, ա. Չ. նուիրել զանձն Աստուծոյ ծառայութեան. 2. միաբանել՝ ի կարգ կրօնաւորութեան. 3. երկնչել. se vouer uniquement au culte de Dieu; 2. se faire moine; 3. craindre, redouter.

Թէրէճճի, ա. Չ. յուսալ ինչ յումեքէ. զանձնայն դնել յոյս հաստատել յոք. 2. աղաչել. աղերսել. espérer quelque bien de qn., mettre son espoir en qn.; 2. prier, supplier qn.

Թէրէճճիւհ, ա. Չ. հակել ի մի կողմ. 2. ծեր ի վերայ լինել. կարեւորագոյն լինել. pencher d'un côté; 2. emporter sur qn., être plus important, avoir plus de poids.

Թէրէմմիւլ, ա. Չ. այրի լինել. այրութիւն. devenir veuve; veuvage.

Թէրէնկիւպին, պ. տե՛ս Թէրանկիւպին:

Թէրէննիւմ, ա. Չ. երգել քաղցր ձայնիւ. chanter d'une voix douce, agréable.

Թէրէշշուհ, ա. Չ. քրտնել. խոնաւել. transpirer, suer; suinter.

Թէրէպպի, ա. Չ. սնուցանել. կրթել. nourrir, élever qn.

Թէրէպպիւս, ա. Չ. դանդաղել. յերկարել. hésiter à faire qc., rester longtemps à faire qc., traîner en longueur.

Թէրէպպիւս, ա. Չ. սպասել դիպող ժամու. attendre, épier, guetter l'occasion.

Թէրէսսիւլ, ա. Չ. մեղմով գործել, քնով. մեղմով ընթեռնուլ. agir avec douceur ou avec lenteur dans une affaire; lire tout doucement, procéder lentement dans la lecture de…

Թէրէսսիւմ, ա. Չ. նկատել. քննել. observer; examiner.

Թէրէվվիւ', ա. Չ. երկնչել. զահի հարկանել. avoir peur, s'effrayer de qc.

Թէրէվվիւմ, ա. Չ. գութ ունել ընդ ումեք. avoir de la tendresse pour qn.

Թէրէվվիւֆ, ա. Չ. բազում ողորմութեան ցուցանել. գթութեամբ գնալ ընդ ումեք. se montrer très-doux, très-bienveillant envers qn., traiter qn. avec une grande bienveillance.

Թէրէտտիւտ, ա. Չ. վարանել. վարանք. hésiter; hésitation.

Թէրէքէ, ա. տե՛ս Թէրիքէ(թ):

Թէրէքքիւն, ա. Չ. հաստատուն, հաստատուեալ լինել. 2. բազում զգօնութեան ունել ի գնացս. être ferme, solide; être établi solidement; 2. avoir de la gravité dans son maintien.

Թէրէքքիւպ, ա. Չ. կազմեալ լինել. կազմութիւն. être composé; se composer; composition.

Թէրէֆֆիւ', ա. Չ. բարձրանալ. s'élever.

Թէրէֆֆուգ, ա. Չ. քաղցրութեամբ գնալ ընդ ումեք. մարդասիրութեան ցուցանել. traiter qn. avec bienveillance, avec douceur, être bon, doux pour qn.

Թէրթիլ, ա. Բ. գեղեցկել յօրինել. յարմարել զբանս. 2. ընթեռնուլ քաղցր ձայնիւ եւ հանդարտիկն. agencer, disposer avec ordre (son discours, ses paroles); 2. lire, déclamer distinctement, d'une voix douce, et en appuyant sur chaque mot.

Թէրթիլ, ա. Բ. կշռել ի կշիռս. peser dans la balance.

Թէրթիպ, ա. Բ. կարգել. յարմարել. կարգաւոր. յօրինուած. կարգ. 2. (թապիպ րէչէթասը.) դեղագիր. disposer (par ordre), arranger, ordonner; arrangement, disposition; 2. ordonnance (du médecin), recette.

Թագ'-իւանէ — ի. գիր քրոյ. format. [ordre de bataille.

Մէյտանը հարպ — ի. ճակատ.

Զա՛րիֆ —. (չելինմանիլ ասեմ.) նրբառարդ. svelte, élancé.

Թերթիլ, ա. բ. խոնաւացուցանել. թանալ. humecter, mouiller.

Թերթիպ-ճի, գ. կարգիչ. յօրինիչ. յարդարիչ. qui arrange, ordonnateur, compositeur.

Թերթիպ-քերտէ, գ. կարգեալ. յարդարեալ. arrangé, mis en ordre.

Թեր'իպ, ա. բ. ահաբեկել. զարհուրեցուցանել. épouvanter, effrayer, frapper de terreur.

Թերփիպ, ա. բ. պնդել. serrer (un noeud).

Թերփիպէ(Թ), ա. ծայր մատին. bout du doigt.

Թերիքէ(Թ), ա. ժառանգութիւն. 2. թողեալ իրք. héritage, ce qu'on laisse après sa mort; 2. chose laissée, abandonnée.

Թերլէթմէք, գ. (Թա'րիգ.) քրտնացուցանել. faire suer, transpirer.

Թերլէմէք, գ. ('արտադ-րիլ ոլ.) քրտնիլ. ըստ քերքի մրտնել. 2. արտաքս ելնել. suer, transpirer; 2. suinter.

Պըյըք —. արձակել (ձեռքի մօրուաց). pousser (en parlant des moustaches).

Թերլիք. գ. ոտնաման. chausson.

Թերխանէ, գ. կաթնապուր. souppe au lait.

Թերխիմ, ա. բ. կրճատել վերջանալ իբր. կրճատում նուաճեցոյ բառի ի ծայր բառից. retrancher une lettre (à la fin d'un mot); apocope.

Թերխիս, ա. բ. թոյլ, հրաման տալ. permettre, donner une permission.

Թերհաբ, ա. բ. հրաւիրել զոք ի հանգչիլ ասացեալ նմա' բարեւ եկիր. inviter qn. à se mettre à son aise en lui disant: sois le bienvenu!

Թերհիլ, ա. բ. տալ ըզ առնել. ճանապարհորդացուցանել. առաքել. faire partir, faire entreprendre un voyage, expédier.

Թերհիպ, ա. բ. տես Թերհաբ:

Թերհիպ, ա. բ. երկիւղացուցանել. faire peur, effrayer.

Թերղիպ, ա. բ. ցանկութիւն ի միտս արկանել. յօժարեցուցանել. inspirer à qn. le désir..., exciter un désir pour..., pousser qn. à qc.

Թերճէման, ա. տես Թերճիւման:

Թերճի', ա. բ. դարձեալ տանել. յետս առաքել. rapporter, ramener, renvoyer.

Թերճիհէ(Թ), ա. բ. յուսալ. 2. աղաչել. աղերս առնել. espérer; 2. prier, supplier.

Թերճիհ, ա. բ. նախապատիւ առնել, ընտրել. préférer une chose à une autre, donner ou accorder la préférence.

Թերճիմ, ա. բ. քարկոծ առնել. քարկոծում. lapider; lapidation.

Թերճիման, ա. տես Թերճիւման:

Թերճիպ, ա. բ. մեծարել. honorer, vénérer, respecter.

Թերճիւման, ա. եւ. Թերջիման, յգ. թարգման. 2. թարգմանիչ. drogman, trucheman, interprète; 2. traducteur.

Թերճիւմանի, գ. } պաշտօն
Թերճիւմանլըգ, գ. } թարգմանի. fonction ou place d'interprète.

Թերճիւմէ(Թ), ա. թարգմանութիւն. traduction.

— էթ. թարգմանել յեզուէ ի հանել յայլ լեզու. traduire, interpréter (d'une langue en une autre).

Թերսիպ, ա. բ. կարգել, յօրինել զմասունս ճառի. arranger, ajuster les différentes parties d'un discours.

Թերսիպ, ա. բ. կարգել, յարդարել զմասունս ճառի. arranger, coordonner, ajuster les parties d'un discours.

Թերմիմ, ա. բ. նորոգել. կարկատել առնել. նորոգութիւն. réparer, raccommoder, restaurer; réparation, raccommodage, restauration.

Թերմիտ, ա. բ. յաւեր յայրեաց դարձուցանել. réduire en cendres, mettre en cendres.

Թերշիհ, ա. բ. քրտնել. ծորել յանձանցել. 2. կրթել. gé-

rer bien, administrer avec soin; 2. élever, former.

Թէրպիի', ա. թ. ի չորս մասանս բաժանել. 2. չորեքանկիւնի յօրինել. չորեքանկիւնի յօրինուած. 3. չորեքինել. չորեքպատկել. diviser en quatre parties égales; 2. donner à une chose une forme carrée; quadrature; 4. quadrupler.

Թէրպիյէ(թ), ա. թ. սնուցանել, կրթել. կրթութիւն. 2. յանդիմանել. յանդիմանութիւն. nourrir, élever; éducation; 2. corriger; correction.

Էթ, չօրպա վէ սաիր թամամ — սի. հանդերձանք կերակրոց. apprêt.

Թէրպիյէլի, պ. կրթեալ. poli, bien appris.

Թէրպիյէսիզ, պ. (անկիրթ.) անկրթ. impoli, mal(-)appris, mal élevé.

Թէրպիյէսիզլիք. պ. (անկրթութիւն.) անվայելչութիւն. impolitesse, incivilité.

Թէրպիյէ-քէրտէ, պ. կրթեալ. élevé, éduqué.

Թէրս, պ. յետակողմն. ընդդիմակողմն. 2. աղբ. revers; 2. fiente.
Գումաշըն — ի. ներքին երեսն կտաւոյ. envers, revers, contre-sens. [l'épée.
Գըլըճըն — ի. ողն սրոյ. dos de
Էլին — ի. արտաքին կողմն ձեռաց. dos, revers de la main.

Թէրս, պ. (մաքլուպ. մուխալիֆ.) (շրջեալ.) շրջել. 2. հակադարձ. 3. ներհակ. inverse; 2. renversé; 3. contraire.

— իտէ. ընդ հակառակն. à l'envers.

— գօյմագ. շրջել դնել. mettre... à l'envers.

— չէվիրմէք. շրջել. հակառակ շրջել. mettre, tourner à l'envers, tourner (en sens inverse), retourner, renverser.

— կիթմէք. ձախորդել. ձախողել. aller mal.

— սուրաթ. (պէտ-խույ.) դժնեայ. de mauvaise humeur.

Թէրսա, պ. (քաֆիր.) անհաւատ. 2. երկչոտ. infidèle; 2. timide.

Թէրսան, պ. երկչոտ. timide.

Թէրսանէ, պ. նաւարան. arsenal maritime.

Թէրսի', ա. թ. դրուագել ոսկւով. արծաթով. զարդարել (ականամբք գոհարականօք). 2. խնդութիւն. զուարթութիւն. incruster (d'or, d'argent), orner (de brillants); 2. gaité, enjouement.

Թէրսիյէ(թ), ա. թ. լալ զմեռեալն եղերերգութեամբ. յօրինել եղերերգութիւն, ճառս թաղման. pleurer qn. dans une élégie, composer une élégie ou un discours funèbre, à la mort de qn.

Թէրսիլ, ա. թ. մեղմով ընթեռնուլ. 2. գրել թուղթ. lire tout doucement; 2. écrire une lettre.

Թէրսիմ, ա. թ. գծագրել. գրել. dessiner, tracer des lignes, écrire.

Թէրսին, ա. թ. ամուր կարծրել. raffermir, consolider.

Թէրսիս, ա. թ. անագել. 2. յարել ի միմեանս. 3. քօղ արկանել զերեսօք. étamer; 2. joindre ensemble; 3. se voiler le visage.

Թէրսիֆ, ա. թ. պնդով յարել ի միմեանս. ամուր շինել. joindre ensemble solidement; bâtir solidement.

Թէրսլէմէք, պ. (պէտ մու'ամէլէ, թա'գիր, թէրս սէօզ իլէ խիթապ ու'իթապ էթ.) սաստել. 2. շրջել. 3. աղբ արկանել. gronder, réprimander; 2. tourner, retourner; renverser; 3. fienter.

Թէրսլէնմէք, պ. դժկամակել. prendre de l'humeur, se fâcher.

Թէրսլիք. պ. դժկամակութիւն. (mauvaise) humeur, dépit.

Թէրհիպ', ա. թ. երկիւղացուցանել. ահ արկանել. effrayer, faire peur.

Թէրհիպ'ա(թ), ա. հնչիւն. son (éclatant).

Թէրվիգ, ա. թ. յստակել. զտել. clarifier, éclaircir, tirer au clair; coller (du vin).

Թէրվիյէ(թ), ա. ութերորդ օր Զիլ-Հիճճէ ամսոյ. huitième jour du mois Zi-l-Higgé.

Թէրվիզ, ա. թ. կրթել. մարզել. ի հանգոյն ածել. 2. դրախտ տնկել. dresser parfaitement par un

exercice fréquent, dompter tout à fait; 2. faire d'un lieu un jardin agréable; changer en un jardin, en un parterre de verdure et de fleurs.

Թերվիհ, ա. բ. հանգստացնել. 2. հովահարել. 3. օդայ տալ. 4. անուշահոտ ընել. faire reposer; 2. éventer; 3. aérer; 4. parfumer. [վիհ, յէ։

Թերվիհա(թ), ա. եզ. Թերա-

Թերվիճ, ա. բ. ընդունելի ընել. յաճախել գործածութեան վաճա-ռայ. donner cours, mettre en circulation; donner du débit à une marchandise. [tuée.

Թեր-ատան, գ. բոզ. prosti-

Թեր-դէսթ, գ. արագաձեռն. ճարտար. adroit, habile.

Թեր-դէսթի, գ. ճարտարութիւն. habileté, savoir-faire, adresse.

Թերաթիէ(թ), ա. բ. ծածկել վերարկուով. couvrir ou envelopper d'un manteau.

Թերամիմ, ա. բ. գոցել. խնուլ. կարկատել. 2. յառաջ մատուցանել զբանն. fermer, boucher; raccommoder; 2. poursuivre, continuer (son discours).

Թերդիդ, ա. բ. յետս մղել. յետս դարձուցանել. կրկնել. 2. զլանալ. repousser; faire retourner; répéter; 2. refuser.

Թերդիֆ, ա. բ. ուղեկից առնել. faire accompagner qn.

Թերրաս, ա. վահանաւոր. 2. վահանագործ. armé d'un bouclier; 2. fabricant de boucliers.

Թեր-փուշ, գ. ('արագ-չին.) գդակ. calotte.

Թերք, ա. թողուլ. լքանել. 2. անփոյթ, զանց առնել. 3. հրաժարել. ի բաց կալ. laisser, quitter, abandonner, délaisser; 2. négliger, omettre; 3. renoncer.

Թերքէ(շ)մէք, գ. մին զհետ մի-մեանց. se suivre l'un l'autre.

Թեր-քէշ, գ. կապարճ. carquois.

Թերքի (պաղը) գ. կաշի յետոյ թամբին որով կապեն զմախաղ, զպայ-ուսակ եւ այլ իրս. courroie qui tient à la selle, et avec laquelle on attache les trousses.

Թերքիզ, ա. բ. ցցանել. տնկել. ficher, planter.

Թերքիլ, ա. բ. հարկանել ոտամբ. donner un coup de pied.

Թերքիպ, ա. բ. (բաղադրել.) խառնել. կազմել. յօդել. 2. եզ. Թերաքիպ, յդ. (բաղադրութիւն.) խառնուածութիւն. խառնուածոյ. 3. կազմութիւն. composer; combiner; 2. composition, composé; combinaison (chimique); 3. construction, structure des phrases.

Թերքիպի(յ), ա. յօդուածոյ. յօդեալ. խառնեալ. composé.

Սըֆաթը — ի. բաղադրեալ ածական. adjectif composé.

Թերքիք, ա. բ. նրբել. նիհարացուցանել. amincir, (a)maigrir.

Թերֆի՛, ա. բ. ամբառնալ. բարձրացուցանել. hausser, élever.

Թերֆիգ, ա. բ. ուղեկից առնել. faire accompagner.

'Ասքեր — էթ. տալ զօրս ի պա-րի վան պահպանութեան. faire escorter.

Թերֆիհէ(թ), ա. բ. բարեմաղթել նորոգ ամուսնացելոյ. complimenter un nouveau marié.

Թերֆիհ, ա. բ. տալ վարել կեանս հեշտութեամբ. հանդարտութիւն. հանգիստ. faire vivre tranquillement et dans l'aisance, procurer une vie tranquille et commode; tranquillité, repos, aisance.

Թերֆիա, ա. բ. մեծարել. honorer qn.

Թեփէ, գ. (զիրվէ.) գագաթն. կատար. ծայր. 2. (Թէլլ. փիւշթէ.) բլուր. բարձունք. բարձրավանդակ. 3. (քքամ.) կատար հաւուց. haut, sommet; cime, comble, faîte, crête; 2. colline; hauteur, éminence; monticule, coteau; 3. h(o)uppe.

Գաչ — ը. (Ֆարք. Թարքը.) գագաթն. le sommet de la tête.

— կէօզ. (եօզարը պազան.) աչք ի վեր կայ դարձեալ. yeux à fleur de tête.

Թեփելեմէ, գ. (մալամալ.) լի. թաթաղուն. լցուն. comble, qui

est rempli jusque par-dessus le bord; trop plein.

— տօլտուրմագ. լնուլ մինչև շրթունսն. remplir jusque par-dessus les bords, combler.

Թեփելեմէք, ն. կիսամահ առնել. ապշեցնել. 2. ծեծել, լաւ ծեծ տալ. assommer; 2. assommer, battre avec excès, étriller qn. de la bonne sorte, rosser qn. comme il faut.

Թեփելիք, ն. (գագաթն մէջ փէսթեմալ օրեան ձև.) ծոպ. houppe.

Թեփիշմէք, ն. քացի ընկենուլ զիրեարս. se donner des ruades l'un à l'autre. [քացի. ruade.

Թեփմէ, ն. (լեզու.) քացի. աքացի.

— ուրմ. } ն. քացի ընկենուլ.

Թեփմէք, } աքացել. ածկողել. ruer, regimber, lancer, détacher la ruade.

Կերի —. յետս հարկանել, քշել հրաժարել... repousser.

Խօրա —. (Թերագօտ. բազմ եթ.) խաղալ. danser.

Թեփսի, ն. սկուտեղ. plateau.

Թեփսիճի (պալատ), ն. սեղանա-յարդար արքայի. surintendant de la vaisselle (charge à la cour).

Թեփսիրմէք, ն. պատառել ճեղքել. (se) gercer.

Թեփրէթմէք, ն. (Թաշրիք. Թեհէյիճ.) շարժել ի տեղւոյն. 2. դրդել. գրգռել. remuer qn. de sa place; 2. remuer, émouvoir, exciter quelque sentiment, quelque mouvement dans l'âme.

Թեփրէ(ն)մէք, } ն. շարժել. խռովել. se mou-

Թեփրէշմէք, } voir, se remuer.

Թեփրէնտիրմէք, } ն. տես Թեփ-

Թեփրէշտիրմէք, } րէթմէք։

Թէք, գ. ընթանալ. ընթացք. 2. յատակ. courir; course; 2. fond.

Հէման —. } միայն թէ. pourvu

— **Հէման**. } que.

Թէք, ն. անզոյգ. impair.

— **մի չիֆթ** (գիտնական). (խաղալ) զոյգ եւ խոտոր. (jouer à) pair ou non.

— **Թէք**. (նատիր.) աստ անդ. հազուագիւտ. անսով. ça et là, rare.

Թեքեազիպ, ա. ե. ստել փոխանց. se mentir réciproquement, se dire des mensonges.

Թեքեաթիւմ, ա. ե. ծածկել ի միմեանց. se cacher qc. l'un de l'autre.

Թեքեաթիւպ, ա. ե. առնել թղթակցութիւն. avoir une correspondance, être en correspondance avec qn. [եւ. 3։

Թեքեալիֆ, ա. յհ. Թէքլիֆ,

Թեքեապիւր, ա. ե. ամբարտաւանել. s'enorgueillir.

Թեքեասիւլ, ա. ե. ծուլանալ. ծուլութիւն. faire avec nonchalance, être nonchalant; nonchalance.

Թեքեասիւր, ա. ե. յաճախել. բազմանալ. se multiplier, augmenter en nombre.

Թեքեասիւֆ, ա. ե. թանձրանալ. s'épaissir.

Թեքեա-վէր, գ. ընթացող. 2. երիվար արշաւանաց. coureur; 2. coureur, cheval de course.

Թեքեարիւմ, ա. ե. ազնուականութիւն ցուցանել. 2. արհամարհել. se montrer noble, généreux; 2. dédaigner.

Թեքեա-փու էթ. գ. այր անդր ընթանալ. courir ça et là.

Թեքեաֆի, } ա. ե. հաւասար

Թեքեաֆիւ, } միմեանց լինել. être égaux les uns aux autres.

Թեքքէ, ա. վանատուն. couvent de derviches.

Թեքքէճի, ն. } կրօնաւոր.

Թեքքէ-նշին, գ. } moine, der-

Թեքքէ-տար, գ. } viche.

Թեքքէ-կեահ, գ. տեղի հանգստեան. place de repos.

Թեքզիպ, ա. Թ. յանդիմանել զստութիւն. սուտ առնել. ի սուտ հանել. convaincre qn. de mensonge, donner un démenti, démentir.

Թեքէրէ, գ. խառնծին ծովուկ. langouste.

Թեքէ, ն. քօշ. նոխազ. bouc.

— **սագալը**, քօսմօրուս. salsifis, (tragopogon).

Թեքէլլիւմ, ա. Զ. խօսել. առել. բարբառել. խօսք. բարբառ. par-

ler, s'exprimer, dire, proférer, prononcer; parler, parole, discours.

Թեքէլլիւֆ, ա. Զ. աշխադասըզ-լըգ յանըշը զահմեթ. աշխատասութիւն. 2. պէրպաթնամահ ձեւթ. ձեւա-րանք. ծամածռութիւն. prendre, se donner bien de la peine, beaucoup de peine; peine; 2. façon étudiée, formalité, façons, cérémonies.

Թեքէհհիւլ, ա. Զ. ծարրել զալ. se mettre du collyre sur les paupières.

Թեքէհհիւն, ա. Զ. գուշակել. deviner, prédire l'avenir.

Թեքէմմիւլ, ա. Զ. անթերի, կատարեալ լինել. se parfaire, être parfait, achevé.

Թեքէմմիւմ, ա. Զ. ծածկել. être couvert, se couvrir.

Թեքէմմիւն, ա. Զ. դարանա-մուտ լինել. s'embusquer, se mettre, se tenir en embuscade.

Թեքէշշիւֆ, ա. Զ. բանալ. յայտնել. se découvrir, se manifester.

Թեքէպպիւր, ա. Զ. ամբարտաւանել. ամբարտաւանութիւն. s'enorguellir; orgueil.

Թեքէսսի, ա. Զ. զգենուլ. se vêtir, s'habiller, mettre ses vêtements.

Թեքէսսիւլ, ա. Զ. հեղգալ. être nonchalant, faire avec nonchalance.

Թեքէսսիւպ, ա. Զ. շահել. gagner, acquérir.

Թեքէսսիւր, ա. Զ. բազմանալ. յաճախել. se multiplier, s'augmenter.

Թեքէսսիւր, ա. Զ. բեկանել. խորտակել. se casser, se rompre.

Թեքէսսիւֆ, ա. Զ. թանձրանալ. s'épaissir.

Թեքէվվիւն, ա. Զ. գոյանալ. լինել. ,գոլ ի գոյ. գոյացութիւն. exister, avoir l'existence, l'être, recevoir l'existence; existence, être. [taut.

Թեքէվվիւնի(յ), ա. ած ի. exis-

Թեքէտտիւր, ա. Զ. տառապել. sentir ou éprouver du trouble.

Թեքէր, ա. (ահյիրմի. միւսէլ-լէր. անմիւր.) շրջանակ. rond, cercle.

— **Թեքէր**. Թաւալագլոր. à la renverse, en dégringolant.

Թեքէրլէմէք, ա. գլորել. Թաւա-լեցուցանել. rouler.

Թեքէրլէնմէք, ա. գլորել. Թաւա-լել. se rouler.

Թեքէրլէք, ա. անիւ. roue.

Պիր — փէյնիր. մամուռ. pain de fromage. [roues.

Թեքէրլէքլի, ա. անուաւոր. à

Թեքէրրիւր, ա. Զ. կրկնել. կրկ-նուիլ լինել. 2. յաճախակի երեւիլ. դառնալ յաճախ. (se) réitérer, (se) répéter; être répété, réitéré; 2. revenir, se présenter souvent.

Թեքէֆֆիւլ, ա. Զ. երաշխաւոր լինել. յերաշխի առնուլ. cautionner, garantir, se porter ou se rendre caution.

Թեքէֆֆիւֆ, ա. Զ. (խնդրա-ձեռն պնէլ) մուրանալ. mendier (en tendant la main).

Թեք-թապ, պ. արագընթաց. qui court vite.

Թեքթիպ. ա. Բ. տալ գրել. 2. ի գունդս բաժանել զօրսն. faire écrire, laisser écrire; 2. diviser l'armée en plusieurs corps.

Թեքիտ, ա. Բ. հաստատել, ամուր կարծել. հաստատութիւն. 2. կրկնել. կրկնում. raffermir, raffermissement; confirmer, confirmation; consolider; consolidation; 2. répéter, répétition.

Թեքիր, պ. (Թէլէք. գայսար.) Թագաւոր. roi, empereur.

Թեքիր (պալըղը), ա. արգանակ ձուկն. barbeau.

Թեքլիլ, ա. Բ. Թագ դնել ի գլուխ. couronner.

Թեքլիֆ, ա. Բ. յանձն առնել. յանձնարարութիւն. 2. առաջի առ-նել. առաջարկութիւն. 3. Եւ. Թեքալիֆ, յզ. հարկ. տուրք. 4. ծանրաբեռնութիւն. ձեւարանք. imposer qc. à qn., charger qn. de qc. de pénible, de difficile, de fâcheux; charge, commission; 2. proposer qc. à qn.; proposition; 3. impôt, tribut, droits, imposi-

tion; 4. façon, cérémonies, politesses cérémonieuses.

Թէքլիֆսիզ, թ.(պի-մի-Հաւաս.) մերասիմսիզ. sans façon.

Թէքլիֆսիզլիք, թ. մտերմութիւն. ընտանութիւն. grande familiarité, privauté.

Թէքհիլ, ա. բ. ծարիր յաւելուն ածել. ի ծարիր ևս ի աչիւր շպարել. mettre du collyre aux yeux de qn.

Թէքհին, ա. բ. գուշակել. deviner, prédire l'avenir.

Թէքմէ, թ. կիցք. coup de pied.

Թէքմիլ, ա. բ. ի գլուխ հանել. կատարել. 2. թ. (պիւթիւն. քէմամիլ. միւքէմմէլ.) ամբողջ. կատարեալ. 3. (քէմաֆիթէթէն. քեամիլէն.) ամբ. բովանդակ. ամենևին. parfaire, achever; 2. complet, entier, total, parfait; 3. complétement, entièrement.

Թէքնէ. թ. տաշտ. baquet; la coque d'un navire.

Ճամաշըր — տէ. տաշտ լուալ լուացից. cuvier, cuve pour la lessive. [trin.

Խամուր — տէ. տաշտ հացոյ. pé-

Թէքնիյէ(թ), ա. բ. այլաբանօրէն խօսել. ակնարկել. se servir d'une métonymie, faire allusion à qc.

Թէքնին, ա. բ. ծածկել. թաքուցանել. couvrir, cacher.

Թէքնիֆ, ա. բ. շուրջ պատել պաշարել. entourer, ceindre.

Թէքշիֆ, ա. բ. բանալ. յայտնել. իմանալ. découvrir, manifester.

Թէք-ու-փու էթ. դ. այսր անդր ընթանալ. խնդրել. courir ça et là, rechercher.

Թէքպիր, ա. բ. մեծացուցանել. բարձր ձայնել. կրկնել զբանն "Ալլահ էքպէր". exalter, louer Dieu; s'écrier "Dieu est très-grand„.

Թէքսիյէ(թ), ա. բ. զգեցուցանել. vêtir, habiller.

Թէքսիպ, ա. բ. շահեցուցանել. faire gagner, faire acquérir.

Թէքսիր, ա. բ. աճեցուցանել. բազմացուցանել. multiplier, augmenter.

Թէքսիր, ա. բ. բեկանել. խորտակել. rompre, casser, mettre en pièces. [նել. épaissir.

Թէքսիֆ, ա. բ. թանձրացուցա-

Թէքվին, ա. բ. ածել ի գոյ. ստեղծանել. donner l'éxistence, créer.

Թէքվիր, ա. բ. ապարօշ փաթթել. կապել. se coiffer d'un turban, mettre un turban.

Թէքրաշ, ա. բ. քերել. égratigner, écorcher avec les ongles.

Թէքարիա, ա. բ. վռնդել. հանել. repousser, chasser, donner la chasse à qn.

Թէքտիր, ա. բ. պղտորել. 2. տրտմեցուցանել. 3. թ. (Թա'ղիր. ազար.) կշտամբանութիւն. յանդիմանութիւն. troubler; 2. troubler, affliger; 2. réprimande, répréhension, reproche.

Թէքրար. ա. բ. կրկնել. երկրորդել. 2. թ. (պէ Թէքրար.) դարձեալ. վերստին. réitérer, répéter; 2. de nouveau, encore (une fois).

Թէքրարլամագ. թ. կրկնել. երկրորդել. répéter, réitérer.

Թէքրիհ, ա. բ. զզուեցուցանել. dégoûter qn. de qc., inspirer de la répugnance.

Թէքրիմ, ա. բ. պատուել. մեծարել. մեծարանք. honorer, révérer; témoignage de respect, hommages, politesses.

Թէքրիր, ա. բ. կրկնել. երկրորդել. réitérer, répéter.

Թէքֆիլ, ա. բ. երաշխաւոր կացուցանել զոք. prendre pour garant.

Թէքֆին, ա. բ. պատել պատանօք. envelopper un mort dans un linceul.

Թէքֆիր, ա. բ. ծածկել. 2. ամբաստանել զոք զանհաւատութեան. անհաւատ կոչել զոք. couvrir; 2. accuser qn. d'incrédulité, appeler qn. infidèle.

Թէքֆուր, թ. տես Թէքիր։

Թէօհմէթ, ա. կասկած. կասկածանք. 2. յանցանք. մեղք. եղեռն. suspicion, soupçon; 2. faute, crime.

Թէօհմէթլի, գ. յանցաւոր. մեղադրեալ. ամբաստանեալ. coupable; accusé.

Թէօհֆէ(թ), ա. եւ. Թուհֆէ, Թէհաֆի, յգ. պարգեւ. ընծայ. 2. շնորհք. երախտիք. 3. չքնաղ իր. don, présent, cadeau; 2. grâce, faveur, bienfait; 3. tout objet beau ou précieux.

Թէօրէ, գ. ('ատէթ. ադէթ.) օրէնք. սովորութիւն. կարգ. loi, coutume, usage.

Թէօրէմէք, գ. աճիլ. բազմանալ. s'accroître, s'augmenter.

Թէօքէզլէմէք, գ. գիթել. գայթել. սայթաքել. broncher, trébucher.

Թէֆ, պ. տապ. 2. Ջերմ. տենդ. chaleur; 2. fièvre.

Թէֆաթթուհ, ա. Զ. բանալ. ծաղկիլ. s'ouvrir, s'épanouir.

Թէֆագգուհ, ա. Զ. իմանալ. հասու լինել. 2. ուսանիլ զիրաւաբանութիւն. comprendre; 2. étudier la jurisprudence.

Թէֆահհուս, ա. Զ. խնդրել. 2. հարցանել. հետաքննել. (re-)chercher; 2. s'informer de qc.

Թէֆախխում, ա. Ե. ծանր եւ կարեւոր լինել. être grave et important.

Թէֆահուս, ա. Ե. զմիմեանս խնդրել. se chercher.

Թէֆազզուլ, ա. Զ. շնորհս, երախտիս առնել. accorder une faveur à qn.

Թէֆազուլ, ա. Ե. ելլել առաւելութիւն ... 2. տարբեր. prétendre à la prééminence; prétention à (la) prééminence; supériorité; 2. différence.

Թէֆաթթուն, ա. Զ. իմանալ. comprendre.

Թէֆաթթուր, ա. Զ. ճեղքիլ. se fendre.

Թէֆա'իլ, ա. յգ. Թէֆիլէ(թ), [տե՛ս]

Թէֆախխուր, ա. Զ. յապաղել. retarder, remettre à un autre temps.

Թէֆախխուր, ա. Զ. ճոխանալ. պանծալ. se rengorger, faire l'important, se glorifier.

Թէֆախուր, ա. Ե. պարծիլ. պանծալ. se vanter, se glorifier; rivaliser de gloire les uns avec les autres.

Թէֆահհուշ, Ե. } ա. խօսել
Թէֆահհուշ, Զ. } բանս աղտե-
ղիս. գարշելի աղտեղիս. tenir des propos indécents, obscènes.

Թէֆահհուս, ա. Զ. հետազօտել, ի խորոց, խնամով քննել. յառաջադիմել քննել. քննութիւն. scruter, s'enquérir, s'informer soigneusement, faire des recherches; recherche, information.

Թէֆասիլ, ա. յգ. Թաֆսիլ. եւ. 2. հատուածք. 2. sections.

Թէֆասիր, ա. յգ. Թէֆսիր, եւ.

Թէֆասսուհ, Ե. } ա. խօսել յայտ-
Թէֆասսուհ, Զ. } նի եւ ան-
գէտ. parler clairement et correctement.

Թէֆավութ, ա. Ե. տարբեր լինել ի միմեանց. տարբեր. տարբերութիւն. être différent, différer l'un de l'autre; différence, inégalité, disparité.

Թէֆարիգ, ա. յգ. Թէֆրիգ. եւ. մասունք. բաժինք. 2. Հազուագիւտ, ազնիւ իրք. 3. պատուա-կանք, անօր իրք. portions, parties d'un tout; 2. choses rares, précieuses, élégantes; 3. raretés, curiosités.

Թէֆարուգ, ա. Ե. անջատիլ ի միմեանց. se séparer.

Թէֆքիհ, ա. Բ. առաջացուցանել. 2. առաջացուցանել զիրաւաբանութիւն. faire comprendre qc. à qn.; 2. enseigner la jurisprudence.

Թէֆզի', ա. Բ. ահ արկանել. երկիւղացուցանել. faire peur à qn., effrayer.

Թէֆզիզ, ա. Բ. պղնձապատել. արծաթել. argenter.

Թէֆզիլ, ա. Բ. նախապատիւ ընտրել. նախամեծար համարել. préférer, donner, accorder la préférence. — ուղղէլէրի. } Բաղդա-
Սըղէի Թէֆզիլ(իյէ). } տական
ածական. comparatif.

Թէֆզիհ, ա. Բ. յամօթ առնել զոք յանդիմանել յայտնելով ի-րաց խոցոտ. rendre qn. honteux, confondre qn. en faisant con-

naître ses défauts ou ses mauvaises actions.

Թէֆէզզիւլ, ա. Ք. [illegible] être indépendant, agir arbitrairement.

Թէֆէ՚իւլ, ա. Ք. [illegible] tirer un bon augure, regarder qc. comme un bon présage, présager, consulter le sort.

Թէֆէհհիւմ, ա. Ք. իմանալ. comprendre.

Թէֆէճճիւ՚, ա. Ք. [illegible] compatir, être touché, ému de compassion.

Թէֆէճճիւր, ա. Ք. [illegible] 2. [illegible] commencer à paraître ou à poindre; 2. couler; sourdre.

Թէֆէննիւն, ա. Ք. [illegible] 2. [illegible] être de diverses espèces; 2. être versé dans, être exercé à qc., acquérir de l'adresse, de l'habileté dans un art ou une profession.

Թէֆէսսիւխ, ա. Ք. [illegible] 2. [illegible] succomber sous le poids; 2. se dissoudre.

Թէֆէսսիւհ, ա. Ք. [illegible] s'élargir, s'évaser.

Թէֆէվվիւթ, ա. Ք. [illegible] surpasser, excéder.

Թէֆէվվիւհ, ա. Ք. [illegible] exprimer, dire.

Թէֆէվվիւհաթ (ը [illegible]). ([illegible]) [illegible] assertions (calomnieuses).

Թէֆէվվիւգ, ա. Ք. [illegible] surpasser qn., être supérieur à qn., l'emporter sur qn.; prétendre à la supériorité sur autrui; supériorité, excellence.

Թէֆէրրիւգ, ա. Ք. [illegible] se distinguer; se séparer.

Թէֆէրրիւհ, ա. Ք. [illegible] se réjouir.

Թէֆէրրիւղ, ա. Ք. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] se reposer (après le travail); 2. en finir avec qc.; 3. se livrer à qc.

Թէֆէրրիւճ, ա. Ք. [illegible] 2. [illegible] se divertir, se récréer, se réjouir, se délasser; 2. aller se promener; voyager pour son plaisir.

Թէֆէրրիւճ-կեահ, պ. [illegible] promenade.

Թէֆէրրիւշ, ա. Ք. [illegible] 2. [illegible] s'étendre; 2. planer.

Թէֆէրրիւս, ա. Ք. իմանալ. 2. [illegible] comprendre, voir; 2. être d'avis, croire, penser.

Թէֆէրրիւտ, ա. Ք. [illegible] 2. [illegible] se séparer de..., s'isoler; 2. être seul, isolé, séparé; isolement.

Թէֆէրրու՚, ա. Ք. [illegible] se ramifier.

Թէֆէրրու՚աթ, ա. (յգ. Թէֆէրրու՚, եղ.) [illegible] circonstances, particularités, détails.

Թէֆէրրուգ, ա. Ք. [illegible] se disperser.

Թէֆէրրութ, ա. Ք. [illegible] dépasser, excéder.

Թէֆէք, թ.

Ուֆագ — . ([illegible]) [illegible] petits meubles, objets de ménage.

Թէֆէքքիւհ, ա. Ք. [illegible] 2. [illegible] être saisi, frappé d'étonnement; 2. avoir regret, se repentir de qc.

Թէֆէքքիւր, ա. Ք. [illegible] réfléchir, considérer, méditer; réflexion, considération, méditation.

Թէֆէքքիւք, ա. Ք. [illegible] 2. [illegible] être fou; 2. se détacher.

Թէֆթիշ, ա. Բ. [illegible] 2. [illegible]

րուցանել. séduire; 2. exciter des troubles.

Թէֆթին, ա. ի. իմացուցանել. faire comprendre.

Թէֆթիշ, ա. ի. քննել. քննութիւն. 2. առնել հարցափորձ. հարցափորձ. 3. քննիչ. rechercher; recherche; examiner, faire l'examen de qc.; examen; faire (la) une revue de..; passer qc. en revue; revue; 2. faire une enquête, faire une (des) information(s); enquête, information; 3. examinateur.

Թէֆթիր, ա. ի. մեղմացուցանել. adoucir, commuer.

Թէֆթիր, ա. ի. տալ լուծանել պահս. faire rompre le jeûne à qn.

Թէֆթիք, տ. տե՛ս **Թիֆթիք**:

Թէֆ'իլէ(թ), ա. յգ. **Թէֆա'իլ**, յգ. ոտն չափոյ բանից. pied métrique.

Թէֆիրէ(թ), ա. փոսորակ ի մէջ վերնոյ շրթան. fossette au milieu de la lèvre supérieure.

Թէֆֆիֆ, ա. ի. գոչել ուֆ. s'écrier ouf de douleur, de dégoût, d'horreur.

Թէֆխիմ, ա. ի. մեծարել. մեծացուցանել. մեծապատուել մեծարել. honorer, respecter, élever, exalter par des louanges.

Թէֆհիմէ(թ), ա. ի. ակնարկ առնել. ցուցանել. faire allusion à qc., indiquer qc.

Թէֆհիմ, ա. ի. իմացուցանել. ըմբռնեցուցանել. faire comprendre, donner à entendre.

Թէֆճի', ա. ի. վշտացուցանել. տրտմեցուցանել. causer de la douleur, du chagrin, affliger, attrister.

Թէֆճիր, ա. ի. հոսել. ծորեցուցանել. 2. անառակ կոչել զոք. donner une issue à l'eau, faire couler; 2. nommer qn. libertin.

Թէֆա, ա. մերծուլ զհերս ե-զհերս. հատանել զեղունգսն... se raser la tête et le poil du corps, se couper les ongles...

Թէֆսիհ, ա. ի. ընդարձակել. լայնել. élargir.

Թէֆսիտէ, գ. ջեռուցեալ. (ré-)chauffé.

Թէֆսիտէ-դիլ, գ. ծարաւի. altéré.

Թէֆսիր, ա. ի. մեկնել. մեկնութիւն (կաւրանի). expliquer, commenter; commentaire.

'Ա'թֆը Թէֆսիր. մեկնել յառաջասացեալ. բացայայտել. mot qui explique le précédent.

Թէֆսիրէ(թ), ա. ի. քննել զմէզ ախտաւորին. մէզ ախտաւորին. examiner l'urine d'un malade, urine d'un malade que le médecin examine.

Թէֆվիզ, ա. ի. յանձն առնել առաջք դնել գործոյ. 2. ամուսնանալ ընդ կնոջ առանց տալոյ նմա զօժիտ. charger qn. de qc., recommander qc. à qn., confier une affaire à qn.; 2. épouser une femme sans lui donner la dot d'usage.

Թէֆվիթ, ա. ի. կորուսանել. perdre.

Թէֆտիյէթ, ա. ի. դնել զանձն ի վերայ ուրուք. exposer sa vie pour qn., se sacrifier, s'immoler, se dévouer pour qn.

Թէֆրի', ա. ի. (հետեւեցնել.) զհետ բերել. ընծայեցուցանել. tirer une conséquence (ou inférer) de qc., conclure, déduire de qc.

Թէֆրիգ, **Թէֆրիգա(թ)**, ա. ի. անջատել. անջատումն. ցրումն. 2. անջատել. բաժանել. ցրուել. se séparer, séparation, dispersion; 2. séparer, diviser, disperser.

Թէֆրիգա-անդազ, գ. բաժանիչ. séparateur, qui divise, disperse.

Թէֆրիյէթ, ա. ի. պատել մորթով. fourrer, garnir, doubler de fourrure.

Թէֆրիգ, ա. ի. բաժանել ի միմեանց. séparer une chose d'avec une autre.

Թէֆրիզ, ա. ի. պարտք դնել ի վերայ. prescrire qc. à qn. comme une obligation, imposer une obligation.

Թէֆրիհ, ա. ի. զուարճացուցանել. անդորրութիւն, շունչ առնել. անհոգութիւն. անդորրութիւն. 2. մա-

-ամալ. 3. խօրաամնել. manquer à son devoir, négliger, agir avec négligence; négligence, omission; 2. oublier; 3. perdre.

Թէփրիլ, ա. Ռ. ադրաւա իլա-նել է յաապ. éclore.

Թէփրիհ, } ա. Ռ. աարալը աաա-
Թէփրիճ, } նել. ըաարրթայաա-յանել. égayer, réjouir.

Թէփրիղ, ա. Ռ. պարարլայաա-յանել. հեղալ. Թաքել. vider, verser.

Թէփրիշ, ա. Ռ. պարաձանել. étendre.

Թէփրիտ, ա. Ռ. ձիլնել յաաաամ-յնաթիամ. 2. ղարաայանել. ձիլաա-աայաայանել. se retirer, s'isoler du monde; 2. isoler, séparer, rendre seul.

Թէփրիր, ա. Ռ. է փախաաաթ պարյաայանել. կանել. mettre en fuite, chasser.

Թէփքիր, ա. Ռ. ըմաաա անել. խորհել. խոկալ. penser, réfléchir, méditer sur qc.

Թէփքիք, ա. Ռ. փալլել. անձաաթել. disjoindre, détacher.

Թը, ա. 19երորդ նշանակիր օսմանեայ. 2. նշանակ 9 Թուոյն. 19ᵉ lettre de l'alphabet ottoman; 2. marque du nombre 9.

Թըղ. ա. (ըղ. ըղըլմըլ.) խծծուած. fourré.

— ՆէՓէս, տես Ջըղ.

Թըղ(ա) պաա(ա) ենձիք. պ. խծծել. մյոել. se remplir (le ventre ou) la panse, s'empiffrer, manger de qc. avec excès.

Թըղաճ, պ. խցի(փ). bouchon, tampon.

Թըղամիշ, պ. (սէաա էԹ.) խնռալ. փակել. 2. խցանել. խցո-պնել. 3. լնուլ. boucher, fermer; 2. boucher, tamponner, fermer avec un bouchon, avec un tampon; 3. remplir.

Պաափուլ արալըղլարընը —. խնռալ ճեղքերուն փրոն. calfeutrer.

Յոլ եօլուն —. խնռալ ջրնծոլ-կոլ. engorger, obstruer un conduit.

ԽուԹիւփիւ ին —. խնռալ խըձ-ձոլ. étouper.

Աղըզ —. խոյնելյայանել. réduire qn. au silence.

Լաղըրալըը աղըղա —. (բէաա, ճէրհ էԹ. 'էօրփիլէ ճէվապ վերմ.) յանդիմանել ըարաթիան. donner un démenti à qn.

Թըղանմաղ, պ. (խափաղան կէլմէք. պօղուլմաղ.) խեղդել. հեղձնուլ. 2. խնռալ. étouffer, suffoquer, perdre la respiration, avoir la respiration gênée; 2. s'engorger.

Թըղըլմաղ. պ. (պիր եէրէ սօ-ղուլմաղ.) Թափչիլ. փակել ամրիփ. 2. խառնել. être fourré quelque part; 2. se (res)serrer, s'entasser, se presser.

Աղըղ —. պապանձիլ. rester ou demeurer muet.

Թըղըլարըմաղ, պ. ('աճէլէ Թըղ պաա եէմէք. պէլ.) խճողել. խըձ-ձել ղրօնմ. avaler avidement ou gloutonnement, bâfrer, se bourrer.

Թըղըրա... տես Թաղըրա...,

Թըղմաղ, պ. (ղօրլա սօղմաղ.) խնռալ. fourrer qc. dans...

Հապսա —. դնել է բանդի. fourrer en prison, emprisonner.

Թըղնաղ, պ. խարճ եա յայր. court et ramassé, trapu.

Թըղնաղըղ, պ. յայր եա խարճ հասակ. taille courte et ramassée, structure ramassée.

Թըղնըղ, պ. (մէաաճէ Թըղ-նաղ.) խարէ յայր եա խարճ. très-trapu.

Թըղսըրըղ, պ. փռնչոլն. éternument (chez les animaux).

Թըղսըրմաղ, պ. (աղըղ պաաաալը աղսըրմաղ.) փռնչել. éternuer.

Թըլա, ա. ոսկի. or.

Թըլա, ա. եղ. աԹլիեէ(Թ), յփ. Ջիփ. 2. օծանաձք. 3. օծանել (օս-կով). tout ce qui sert à oindre, à enduire; 2. dorure; 3. oindre, enduire, dorer.

Թըլա. ա. խորհել. խոկալ. մտա-դիւր ըմաաա անել. réfléchir, considérer avec attention.

Թըլաղէ(Թ), ա. գեղեցկաթիան. վայելչաթիան. beauté, grâce, élégance.

[illegible] brodeur en or.

[illegible] doreur.

[illegible] dorure, l'art de dorer.

[illegible]

[illegible] amant.

[illegible] amante, maîtresse.

[illegible] talisman.

[illegible] talismanique.

[illegible] bègue.

[illegible] argile, boue, bol.

[illegible] corde.

[illegible] nature, naturel.

[illegible] naturel.

[illegible] dire, parler.

[illegible] ne dire mot, se taire, ne faire semblant de rien.

[illegible]

[illegible]

[illegible] octobre.

[illegible] novembre.

[illegible] parfum, odeur agréable. [fleuve.

[illegible]

[illegible] nature, naturel, caractère; 2. coutume, habitude.

[illegible] s'accorder, s'adapter, s'ajuster; accord, conformité.

[illegible] art culinaire.

[illegible] médecine.

[illegible] conforme, qui s'accorde.

[illegible] tout semblable.

— [illegible] absolument le même.

[illegible] 2. [illegible] espèce d'oiseau; 2. palpitations (de coeur).

[illegible] 2. [illegible] mamelon; 2. pis, mamelle.

[illegible] école de médecine.

[illegible] médecine.

[illegible] médical.

[illegible]

[illegible] art de fabriquer des tasses.

[illegible]

[illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] ornement, broderie, garniture, bordure; 2. manière, forme, mode, usage; 3. en cp. celui qui orne, embellit; 4. qui brode, brodeur.

([illegible]) [illegible] (naturel) compatissant.

[illegible] historien.

[illegible] brodeur.

[illegible] ornement, embellissement.

[illegible] bretelle.

[illegible]

— [illegible] 2. [illegible] faire sa barbe, se faire la barbe; 2. se faire

raser (la barbe), se faire faire la barbe. [pousser.

— [illegible] ([illegible]) [illegible]

— [illegible] ([illegible]) [illegible] une barbe grise, une vieille barbe.

— [illegible] } [illegible] raser.

[illegible], [illegible] }

[illegible], [illegible] 2. ([illegible]) [illegible] charger l'ennemi, attaquer avec impétuosité; 2. lance courte.

[illegible] barre.

[illegible] barrer, fermer avec une barre.

[illegible] … [illegible] …

[illegible] mauvais augure.

[illegible] 2. [illegible] toupie; 2. vaurien.

[illegible] chenille.

[illegible] égratignure.

[illegible] la griffe d'un chat.

[illegible] égratigner, déchirer la peau avec les ongles.

[illegible] } [illegible] gravir, grimper sur (à)…

[illegible] râteau.

[illegible] ([illegible]) [illegible] râteler.

[illegible] ongle.

[illegible] sabot, la corne du pied du cheval.

[illegible] envie.

[illegible] genêt.

[illegible] feuille de papier.

[illegible] ([illegible]) [illegible] faux.

[illegible] 2. [illegible] noble; 2. nouvellement acquis.

[illegible] immonde, impur.

[illegible] ([illegible]) [illegible] trèfle.

[illegible] ([illegible]) [illegible] enfance.

[illegible] état complet.

[illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] enfant (en bas âge); 2. petit; 3. prunelle; 4. étincelle.

[illegible]

[illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. (= [illegible]) [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible] aigu; 2. pointu; 3. colère, irascible; 4. prompt, agile; diligent, expéditif, rapide, accéléré; vite; 5. aigre, perçant; 6. parole piquante; 7. voix aiguë.

— [illegible] ([illegible]) [illegible] en grande hâte.

[illegible] ([illegible]) [illegible] eau-forte.

[illegible] ([illegible]) [illegible] éloquent, disert.

[illegible] bon coureur.

[illegible] ([illegible]) [illegible] irascible.

[illegible] 2. [illegible] propriété d'être tranchant; fil; 2. vitesse.

[illegible] être prompt, se hâter.

[illegible]

[illegible] bon coureur.

[illegible] tranchant, taillant, coupant.

[illegible] ([illegible]) [illegible] qui a la vue perçante.

[illegible] ([illegible]) [illegible] au vol rapide.

[illegible] ([illegible]) [illegible] bon coureur.

[illegible] ([illegible]) [illegible] aux pieds légers, agile.

[illegible] au vol ou à l'aile rapide.

Թիզ-քեամ, ա. (պախթլը.) բախտաւոր. fortuné, heureux.

Թիթիզ, ա. կէօ. նեղացկոտ. նեղսրտական. de mauvaise humeur, chagrin, morose, bourru, hargneux.

Թիթիզլէնմէք, ա. դժկամակիլ. être de mauvaise humeur.

Թիթիզլիք, ա. կծուութիւն. humeur, caractère morose.

Թիթիզսինմէք, ա. տես Թիքսինմէք։

Թիթրէմէք, ա.

Գօրգուտան —. (իրթի'աշ. քա'չէ-տար, քա'չէ-նար, լէրզան օլ.) դողալ. trembler de peur, frémir d'horreur, d'effroi, de crainte.

Սօուգտան —. սարսռալ ի ցրտոյ. grelotter, trembler de froid.

Հիտտէթթէն —. սարսռել առ ղայրոյթ. trembler de colère, frémir de colère, d'indignation.

(Ը)ուրթմատան —. սարսռել. frissonner.

Իւզէրինէ —. (քիզզաթ. մուհաֆազէթ.) (վրան դողալ.) բաղում հոգ տանել վասն (կենաց) ուրուք. trembler pour (la vie de qn.).

Թիլաւ, ա. յգ. Թէլլ, էղ։

Թիլատ, ա. ծառայք ի տան ծնեալք. ընտանիք. ինչք ժառանգութեան. bestiaux ou esclaves nés dans la maison, biens héréditaires.

Թիլգա, ա. հանդիպել. հանդիպումն. rencontrer; rencontre.

Թիլքիղ, ա. տես Թէլքիղ։

Թիլքի, ա. աղուէս. renard.

Թիհու, ա. (չիլ գուշու.) [illegible]. gelinotte.

Թիղ, ա. հատոր եւ սուր ինչ. 2. սուսեր. 3. երկաթ նիզակի, նետի... 4. գագաթն. կատար. 5. ցռուկ նաւաց. 6. ճառագայթ. toute chose aiguë et pointue; 2. épée; 3. fer (d'une lance, d'une flèche...); 4. sommet (d'une montagne), faite d'une maison; 5. éperon d'un bâtiment; 6. rayon (de lumière).

Թիղ-զէն, ա. որ հարկանէ սուսերաւ. qui porte un coup d'épée.

Թիղ-զէնի-ֆէլէք, ա. Արես. Mars.

Թիղ-էֆրազ-եաղ, ա. ցոլացումն ի բաժակի. réfraction dans un verre.

Թիղ-էֆրուզ, ա. փայլեցուցիչ սուսերի. 2. (գըլըճճը.) սուսերագործ. fourbisseur; 2. forgeur d'épées.

Թիղ-պէնտ, ա. (սիլէհ-տար.) զինակիր. écuyer.

Թիղ-տար, ա. (գըլըճլը.) սուսերաւոր. 2. (բէրքեսզ-տար.) ճաճանչաւոր. պայծառ. qui porte l'épée; 2. splendide.

Թիճ, } **Թիճան**, } ա. յգ. Թաճ, էղ։

Թիճարէթ, ա. վաճառականել. վաճառականութիւն. 2. շահել (արծաթ). շահ. faire le commerce, être marchand; commerce, trafic; 2. gagner (de l'argent); gain, profit.

Թիճարէթ-խանէ, ա. (ումումը թիճճարիյեէյէ տաիր մու'ամէլաթըն մահալլը բուլունէթի.) տուն վաճառականութեան. գրասենեակ. maison de commerce, comptoir.

Թիճարէթ-կեահ, ա. տեղի վաճառականութեան. place, ville commerçante, ville marchande.

Թիճֆաֆ, ա. եղ. Թէճաֆիֆ, յգ. սաղաւարտ երիվարի. barde.

Թիմար, ա. դարման. խնամ. 2. մշակութիւն. 3. զինուորական դաստակերտ. soins donnés à un malade; 2. culture; 3. timar, concession de terre faite par le Sultan en faveur d'un soldat turc, à la charge par ce dernier de fournir un certain nombre de cavaliers et de se rendre lui-même à l'armée, en cas d'appel.

— էթ. դարմանել, խնամ տանել. soigner.

Թիմար-խանէ, ա. յիմարանոց. maison d'aliénés, hospice des aliénés.

Թիմար-խանէճի, ա. պահապան յիմարաց. garde des aliénés.

Թիմսալ, ա. եղ. Թէմասիլ, յգ. կերպարանք. օրինակ. պատկեր. figure, modèle, exemple, image.

Թիմսահ, ա. եւ. Թեմսահ, յհ. կոկորդիլոս. ջրձիան. crocodile.

Թիհ, գ. անապատ. désert.

Թին, ա. (ինճիր.) թուզ. figue.

Թինգամ, ա. ի. պատժել. punir, châtier, infliger une correction.

Թինգաս, ա. ի. նուազեցուցանել. diminuer, amoindrir.

Թինգար, ա. ի. հայել. regarder, porter, attacher la vue sur.

Թիննին, ա. վիշապ. dragon.

Թիննինի Ֆելէք. վիշապ աստեղատուն. 2. (ռամկան օգտուտ. Համփլէր եօլու.) յարդ գող. Ծիր կաթին. le dragon. 2. la voie lactée.

Թիշէ, գ. կացին. hache.

Թիպա', ա. յհ. Թեպի', եւ:

Թիպա', ա. շհետ երթալ. 2. նմանող լինել. նմանութիւն. suivre qn.; 2. imiter; imitation.

Թիպեան, ա. ի. յայտնի, պայծառ լինել. 2. յայտարարութիւն. մեկնութիւն. être clair, évident; clarté d'une chose; 2. déclaration, explication.

Թիպէթ. այծ կերպասս. tissus de Tibet.

Թիպր, ա. ոսկի, արծաթ անխառն. or, argent natif.

Թիս'ա(թ), ա. ինն. neuf.

—'**աշէր**. իննեւտասն. dix-neuf.

Թիս'ունէ, ա. իննսուն. quatre-vingt-dix.

Թիր, գ. նետ. 2. գլան. գաւազան. 3. կայմ նաւու. 4. առան, ձողի կառաց. 5. Տիւր. Հերմէս. Փայլածու. 6. մթին. նսեմ. flèche; 2. rouleau, cylindre; 3. mât de navire; 4. essieu, timon; 5. Mercure; 6. obscur, sombre.

Թիրաշ, գ. որ կտրող, սրբող. որ հատանէ. 2. կտրեալ. հատեալ. qui rase, qui coupe; 2. rasé, coupé.

— **էթ**. սրել. հատանել. 2. տաշել. 3. քրօշել. raser, couper; 2. raboter; 3. sculpter.

Թիրաշէ, գ. (եօնգա.) տաշեղ. éclat de bois, copeau.

Թիրաշիտէ, գ. կտրեալ. կոտրեալ. 2. տաշեալ. 3. քրօշեալ. rasé, coupé; 2. raboté; 3. sculpté.

Թիրասէ(թ), ա. արուեստ վահանագործի. art de fabriquer des boucliers.

Թիրաք, գ. ճայթել. ճայթիւն. 2. ճայթեալ. éclater; éclat(ement); 2. éclaté.

Թիրեաք, } գ. թերիակ. thé-
Թիրիաք, } riaque: électuaire très-composé, qu'on regardait comme un spécifique contre toute espèce de venins et de serpents.

Թիրեաքի(յ), ա. որ վարի ափիոնի. 2. չար. նեղացօղ. qui fait usage de l'opium; 2. de mauvaise humeur, maussade.

Թիր-զէն, գ. նետաձիգ. archer.

Թիրէ, գ. մթին. նսեմ. պղտոր. 2. տրտում. obscur, sombre, trouble; 2. triste.

Թիրէ, տ. ասղանի. fil (à coudre).

Թիրէ-զամիր, գ. տրտմագին. affligé, attristé, désolé.

Թիրէ-կեռուն, գ. նսեմ. obscur, sombre.

Թիրէմենթի. բեւեկնի. 2. բեւեկնի խէժ. térébinthe, 2. térébenthine.

Թիր-էնտազ, գ. նետաձիգ. աղեղնաւոր. archer.

Թիր-էնտազի, գ. նետաձգութիւն. art, métier d'archer et action de tirer de l'arc.

Թիրէ-պախթ, գ. չարաբախտ. malheureux.

Թիրէ-տիլ, գ. տրտում. affligé, attristé, désolé.

Թիրիտ, տ. (սէրիտ.) հացաթան. pain cassé et trempé de bouillon.

Թիրհալ, ա. յառաջ անցանել. ճանապարհորդութիւն. չու. 2. իջանել օթեւան. se mettre en route, partir; route, voyage; départ; 2. descendre à un hôtel.

Թիրհօղ (պալըգը). (աթէշ պալըգը. սարտէլա.) աղկեր. sardine.

Թիրշէ, տ. մագաղաթ. parchemin.

Թիրպ, ա. եւ. էթրապ, յհ. համանմանակից. ընկեր. բարեկամ. contemporain, camarade, ami.

Թիրգան, [illegible]
Թիր-աան, [illegible] carquois, étui à flèches.
Թիր-քէշ, [illegible] archer.
Թիւգաթ, [illegible] fuir le mal par crainte de Dieu; crainte de Dieu, piété.
Թիւլթիւկ, [illegible] voile, rideau.
Թիւթիւն, [illegible] fumée; 2. tabac (à fumer).
— [illegible] poisson fumé.
Թիւթիւնճի, [illegible] marchand de tabac.
Թիւթմէք, [illegible] fumer, faire ou jeter de la fumée.
Թիւթսիւ, [illegible] parfums à brûler.
Թիւթսիւլէմէք, [illegible] brûler des parfums.
Թիւլ. [illegible] tulle.
Թիւլէմէք, [illegible] muer.
Թիւլէք, [illegible] mue.
Թիւլպէնտ, [illegible] mousseline.
Թիւճահ, [illegible] en face.
Թիւճճար, [illegible] 2. marchand.
Թիւմէն, [illegible] nombre de 10000; 2. pièce de monnaie, en or, qui vaut environ 20 francs.
Թիւյ, [illegible] plume; 2. duvet; poil; 3. poil follet.
Տէվէ — թիւ. [illegible] (poil de) chameau; 2. brun clair.
Սըչան — թիւ. [illegible] gris de souris, brun foncé.

— [illegible] pinceau fin.
Գալ — թիւ. [illegible] plume (de chapeau), plumet.
Թիւյլէնմէք, [illegible] se cicatriser, se fermer.
Թիւյլիւ, [illegible] plumeux, couvert de plumes.
Թիւյճիկլէզ, [illegible] plumule, duvet.
Թիւյսիւզ, [illegible] imberbe; 2. chauve, pelé.
Թիւնգաթար, [illegible] gardien, garde (de nuit), veilleur; 2. veilleuse.
Թիւնտ, [illegible] dur, austère, sévère; 2. vite, prompt.
Թիւնտ-զէպան, [illegible] éloquent.
Թիւնտլիւք, [illegible] dureté; 2. vitesse, promptitude.
Թիւնտ-խիզ, [illegible] coureur.
Թիւնտ-ըւէֆթար, | [illegible] (cheval) fougueux.
Թիւնտ-ըւֆթար, |
Թիւնտ-պատ, [illegible] vent violent, tempête, ouragan.
Թիւնտ-րէվ. | [illegible] qui va très-vite.
Թիւնտ-րէֆթար, |
Թիւնտ-րու, [illegible] austère de visage; avare.
Թիւս', [illegible] la neuvième partie, un neuvième.
Թիւսքիւրթմէք, [illegible] effrayer, épouvanter.
Թիւսքիւրմէք, [illegible] s'effrayer, s'épouvanter.
Թիւվան, [illegible] puissance, force; 2. puissant, fort.
Թիւվանա, [illegible] fort, puissant, robuste.

Թիւվանալըք, գ. զօրութիւն. ոյժ. puissance, force.

Թիւվան-զէնկին. գ. ճոխաւոր. puissamment riche.

Թիւվան-զէնկինլիք, գ. ճոխաւորութիւն. richesse.

Թիւքէնլիք, յգ. } ա. (պէլա.

Թիւքէնմէզ(թ). եւ. } ամաճիւնէ.) վիշտ. նեղիչ. 2. (աղէր. էֆսուն.) կախարդութիւն. peine, malheur, fatigue; 2. enchantement.

Թիւրաբ, ա. եւ. Թիպրաք, էթրէպէ(թ), յգ. հող. փոշի. 2. երկիր. գետին. terre, poussière; 2. terre, sol, terrain.

Թիւրաբի(յ), ա. հողեղէն. terrestre, de terre.

Թիւրինճ, ա. նարինջ. bigarade.

Թիւրինճի, ա. (Թիւրինճ բէնկինտէ օլան.) ի գոյն նարնջի. orangé.

Թիւրիւճի, փ. աւազակ. bandit.

Թիւրիւճիլիք, փ. հինաւորութիւն. brigandage.

Թիւրլիւ, փ. (նէվ'.) տեսակ. 2. (էնվա'.) այլեւայլ. sorte, espèce; 2. divers, différent.

— **Թիւրլիւ**.. այլ եւ այլ. գոյնզգոյն. de diverses sortes de..., divers, de différentes couleurs.

Հիչ պիր —. (Հիչ պիր վէճհ իլէ.) բնաւ. ամենեւին. en aucune manière ou façon, nullement.

Թիւրշ, գ. թթու. 2. ցասկոտ. ներհակ. aigre, sur; 2. morose, rechigné.

Թիւրշ-Թալ', գ. ներհակ. morose, rechigné.

Թիւրշի, գ. (թթու.) աղանդ. confit dans le sel ou le vinaigre; conserves de tous genres confites au vinaigre, destinées à servir de hors-d'oeuvre.

— **դօմադ**. աղով. թթուեցնել. confire au sel, au vinaigre.

Լահանա — տի. աղանդ կաղամբ. choux salés, choucroute.

Խըյար — տի. աղանդ վարունգ. concombres confits au vinaigre.

Թիւրշ-Վիզաճ, գ. տես Թիւրշ-Թալ'ը

Թիւրշ-րու, գ. խոժոռադէմ. qui a un visage refrogné, une mine rechignée.

Թիւրա, ա. յգ. Թիւրա, եւ.

Թիւրպէ(թ), ա. շիրիմ. tombeau, sépulcre, chapelle sépulcrale.

Թիւրպէ-տար, գ. պահապան շիրմաց. gardien d'une chapelle sépulcrale.

Թիւրս, ա. եւ. էթրաս, Թիւրսալ, յգ. վահան. bouclier.

Թիւրրէհէթ(թ), եւ. } ա. բանք.

Թիւրրէհաթ, յգ. } չունք. paroles futiles ou vaines.

Թիւրք, ա. եւ. էթրաք, յգ. թուրք. turc.

Թիւրք-Թալ, գ. արշաւել. աւար հարկանել. 2. աւարառու. aller au pillage; pillage; 2. pillard.

Թիւրքի, փ. երգ. chant, chanson.

Թիւրքլիւք, փ. տմարդութիւն. 2. Թրքաստան. turquerie, brutalité, rusticité, rudesse; 2. Turkestan ou Touran.

Թիւրքչէ, փ. լեզու թրքաց. le turc, la langue turque.

Թիւրքմէն, ա. եւ. Թէրաքիմէ(թ). յգ. թուրքմանք. turcoman.

Թիւրք-սիւվարի, գ. հեծեալ. cavalier.

Թիւրֆէ(թ), ա. հանգիստ. հեշտ. bien-être, aise, commodités de la vie.

Թիւքէթմէք, փ. սպառել. ծախել. épuiser, consommer, employer.

(Սէբրամէնի) ապար ու Թէհամմիւլիւ — ցասուցանել. mettre (la patience) à bout, pousser à bout (la patience de) qn., irriter, impatienter.

Թիւքէնմէք, փ. սպառել. se consommer, s'épuiser.

Թիւքիւրմէք, փ. թքանել. cracher.

Եիւզէ —. թքանել յերեսս. cracher au nez, au visage de qn.

Թիւքիւրիւքլիւք, փ. թքաման. crachoir.

Թիւքմէ, գ. կոճակ. bouton.

Թիւքիւրիւք, ա. թուք. թքամուկ. crachat, salive.

Թիւֆէ(ն)ք, ա. հրացան. fusil.

Թիւֆֆահ, ա. խնձոր. pomme.

Թիփի, ա. (իրի տանէլի սըգ գար եաղմուրը.) բուք. tourbillon de neige.

Թիքէն... տես Տիքէն...

Թիքսինմէք, ա. (կ'ընէլ.) նողկալ. գարշիլ. avoir, prendre du dégoût pour qc.

Թիֆթիք, ա. այծեայ. 2. (ծանօթ.) կտաւ քերեալ. զրօն. poil fin de chèvre; 2. charpie.

Թիֆթիքլէմէք, ա. (ծանօթաբել.) ցանցառել. քերել. faire de la charpie.

Թիֆրէճէ(թ), ա. (արաբերէն.) անկըողեր. միջոց. interstice, espace (intermédiaire), entre-deux.

Թու'ամ, ա. յգ. Թու'ամ(թ), եւ:

Թուգա, ա. երկնչել յԱստուծոյ. երկիւղ Աստուծոյ. craindre Dieu; crainte de Dieu.

Թուեուր, ա. յգ. Թայր. եւ:

Թուզ, ա. (միլլէ. նէմէք.) աղ. sel.

Թուզ, ա. ի բերդ. որ ժողովէ. 2. կողոպուտ. կուտակող. qui accumule, qui ramasse; 2. pillage.

Թուզլա(գ), ա. (մէմլէհա.) աղահանք. saline.

Թուզլամա, ա. աղածոյ. salaison.

Թուզլամագ, ա. աղել. saler.

Թուզլու, ա. կարի աղեալ. salé, salin.

Թուզլուգ, ա. (նէմէք-տան.) աղաման. salière.

Թուզճու, ա. աղավաճառ. saunier.

Թուզսուզ, ա. անաղէ. peu (ou point) salé, frais.

Թաթսըզ —. անհամ. ցամաք. sans sel, insipide.

Թութ, գ. թութ. mûre.

— աղաճը. թթենի. mûrier.

Թութամ, ա. (թութաճագ. եէր. գուլըպ. գապզէ.) բռնատեղ. դաստապան. անթիւղ անօթոյ. 2. (տէսթէ.) փունջ. 3. (թութուլուր մըգդարը.) բուռն մի. poignée, anse; 2. bouquet; 3. une poignée (de...).

Պիր — թուզ. պտուղ մի աղ. une pincée de sel.

Թութարագ, ա. (գավ. քիբրիթ.) աբեթ. լուցկի. amadou, allumette.

Թութար(ըգ), ա. (սար'ա 'իլլէթի.) լուսնոտութիւն. épilepsie.

Թութարըգլը, ա. լուսնոտ. épileptique. [(forte).

Թութգալ, ա. սոսինձ. colle

Թութգուն, ա. (մէխուզ. մազպութ. կիրիֆթար.) կալեալ. ըմբռնեալ. pris, saisi, retenu.

— միրմ. (ախըշար օլ. եադալը էլէ միրմ.) անկանել ի ձեռս. tomber entre (dans, aux) mains de qn.; tomber sous la main de qn. ou sa patte.

Թութեա, ա. ագլոր. 2. արտաքին դեղ աչաց. tut(h)ie; 2. collyre.

Աղ —. արուարական. minerai de zinc, pierre calaminaire.

Թութի (դուշու), գ. (թութու դուշու. ա.) (թութակ.) պապկայ. perroquet.

Թութմագ, ա. (ախըզ ու կիրիֆթ էթ. զապդ էթ.) բռնել. առնել. բուռն հարկանել. ըմբռնել. 2. (թէվգիֆ էթ.) առնել. յերբակալ առնել. 3. (սայտ ու շիքեար էթ.) առնել. որսալ. 4. (խըմսագ էթ.) ագահել. prendre, saisir (avec la main), tenir (à la main); 2. prendre, arrêter (pour emprisonner); 3. prendre (à un piége), attraper (à la chasse, à la pêche, dans un piége); 4. être économe, avare de qc.

Էվ, օտա, արապա... իրըզմէթքեար —. (իսթիճար, իսթիքրա էթ.) (ի վարձու) առնել. prendre (une maison... à loyer, à louage, des gens à gages), louer, arrêter, retenir.

Իշճի, չըրագ... —. վարձել. ածել. engager, embaucher.

Կէմի —. ի վարձու առնել նաւ. affréter.

Եէր —. ունել. tenir (un certain espace), remplir, occuper.

Պիրինին էէրինի —. (գաիմ օլ.) ունել առնել զտեղի ուրուք. փոխա_

նայիլ. tenir lieu d'une personne, remplir la place de qn., remplacer, suppléer qn.

Մեվքի' — . (զապթ էթ.) առնել. գրաւել. prendre (une place), se rendre maitre de..., occuper (militairement), s'emparer d'une place forte, d'un poste.

Գափու — . ընտւ. առնել զետեղել, տեղաւորելու. caser, remplir.

... եօլունու — . առնել ճանապարհ... prendre la route de...

Պիր թարաֆա տօղրու եօլ — . հառաջադրել ուղղակի երթալ... se diriger vers...

Եօլ. ճօլէր — . (ճօլէր իթթիխազ էթ.) ճամբայ առնել. prendre, tenir, suivre une route.

Քօզլա — . առնել. ատուտով յաղթել կտրել. couper, prendre avec l'atout.

Եաքասըն — . (թէվքիֆ էթ.) ձերբակալել առնել. mettre la main sur le collet à qn., l'arrêter.

Եաքապաշընտան — . առնել օձիքէն. prendre, saisir qn. au collet, surprendre qn. à l'improviste, attraper.

Էսիր — . առնել գերի. prendre, faire prisonnier.

Անսըզըն — . յանկարծակի ըմբռնել. հանդիպել առնել. prendre (sur le fait), surprendre.

Լաքըրտըյա — . զրուցի առնել. faire causer, s'entretenir.

Պիրինին սէօզլէրինտէն — . առնել. որսալ զոք յիւրոց բանից. prendre qn. par ses propres paroles, le convaincre.

Սէօզ, էօյիւթ — . ունկն դնել բանից, խրատուց. écouter (ou suivre) les conseils, les avis de qn.

Թէնպիհ — . առնել զպատուիրանս. պահել. observer, garder les commandements.

Եօրթու... — . տօնել. տօնը առնել. fêter, chômer, célébrer une fête; célébrer, sanctifier le jour du dimanche.

Փէրհիզ — . պահել. faire maigre.

Օրուճ — . ծոմել. jeûner, garder le jeûne.

Նէֆսինի — . (իհթիֆազ.) զանձն ի ձեռին առնել. se contenir, se posséder.

Տիլինի — . կարճել զլեզուն. (re-)tenir sa langue.

Հըրսընը — . կարճել զցասումն. tenir sa colère, réprimer, empêcher.

Սէօզիւնի — . ('ահտա վէֆա էթ.) առնել զբանն. կատարել զխոստումն. tenir sa parole, sa promesse, y rester fidèle.

Գուլաղ — . (հէվալէի սէմ' էթ.) առնել մտադրութեան, դնել. prêter l'oreille.

Եարըշ — . մրցել. rivaliser (de vitesse) avec qn.

Էլ — . ձեռնտու լինել. prêter la main à qn., donner à qn. un coup de main, aider.

Պահս (պէս) — . գրաւական լինել. faire gageure, parier, gager.

Պաշագ — . հասկ արձակիլ. épier. monter en épi.

Քին... — . քինալ. ոխս առնել. պահել. garder rancune à qn.

Հիսապ — . հաշուել. faire, tenir le compte.

Եաս — . սուգ առնել. prendre le deuil, porter le deuil.

Պիրինի շահիտ — . առնել զոք վկայ. prendre qn. à témoin.

Խարապա եիւզ — . մօտ է կործանել լինել. marcher à sa ruine, menacer ruine.

Գարտաշ... — . (մուամէլէ էթ.) ինչպէս եղբայր ընդ եղբօր... tenir comme son propre frère, traiter qn. en frère.

Խաստէ եիւրիւմէ կիւղիւնի — . ողջանալ ապաքինել. entrer en convalescence.

Թահգիգ — . ճշմարիտ համարել. tenir pour vrai, pour certain.

Խօր — . անարգ համարել. regarder comme méprisable.

Շում — . չարեաց նշանակ համարել. prendre à mauvais augure.

Մա'զուր — . արդարացուցանել. excuser.

Հիչ հիւքմիւնտէ — . (աւելի արհամարհանք.) առ ոչինչ համարել, ըրել. ne faire aucun cas de...

Մէհիմ մէ ձու'Թէպէր —. կարևոր-ութեամբ համարել. faire cas de qc.

Գըսա —. կարճ սանձ ազատու-թիւն. tenir qn. de court et fort sujet, lui laisser peu de liberté.

Գիր իշի եօլունա —. քաջաբար վարել գործն. prendre bien une affaire.

Թաշա, Թիւֆէյէ —. սպանանել. հարկանել քարամբք (= քարկոծ առնել.), հրացանաւ. tuer à coups de pierres (= lapider), à coups de fusil (= fusiller).

Թօփա —. թնդանօթել. canonner, battre à coups de canon.

Զիհնինտէ — (զաղթ էթ.) յիշել. retenir; mettre, garder dans sa mémoire.

Եաղը, սիւլիւք —. յարել. մածանել. prendre, faire son effet, s'attacher à...

Զէյթէք, Ֆիտան —. արմատանալ. prendre, s'enraciner.

Բաշ, աղրը, սըթմա... — հա-ւանել, գալ ի վերայ (ախտի իրիք). prendre à qn., commencer d'avoir mal à la tête ou des maux de tête, être saisi (de la fièvre), attaqué.

Եաղմուր եօլտա —. ակամբեւ ան-րեւել ճանապարհին (ձանյանին). la pluie (nous) prit en chemin.

Տէնիզի —. խառնակի սրտին գալ. avoir mal au coeur, avoir le mal de mer.

Սիւտ, մայէ... —. մածանել. թանձրանալ. prendre, s'épaissir, se cailler.

Ինատ, 'ինատ —. յամառել. s'entêter, s'obstiner.

Կէօզ —. (գաղափ. ի'Թիմաս,) վստահել. հաւնել զնա. compter sur qn., voir qn. ou qc. de bon oeil.

Թութմաճ (աշը). ա. (գդմածա-դաւր.) խառն ի դդմաձի. potage de pâtes, (potage au) vermicelle.

Թութու, ա. (րէհին.) գրաւ. gage.

— վերմ. (իրհան.) գրաւ դնել. mettre en gage, engager.

Թութգուն, ա. ընդարմացեալ (անդամ). perclus.

Թութգունլուգ, ա. Թմբրութիւն. ընդարմացութ անդամոյ. perclusion.

Թութուլմագ, ա. (կիրիֆթար, ֆիրիֆթէ, գիրիֆթէ օլ. Էլէ կէչ-մէք. եագալամագ Էլէ վիրմ.) ամփոփել ի յետս. յերեւել մեռ. 2. (թաւ-ղաղա ախտձեռ.) ըմբռնել. ի թա-կարդն անկանել. être pris, saisi, arrêté; 2. être pris, attrapé.

'Աղա —. (մէֆլուճ օլ.) ընդար-մանալ. հիւանդանալ. s'engourdir, s'engager, devenir malade (en parlant des organes).

Այ, կիւն, կիւնէշ —. (Թուտուլմազ, խուսուֆ, Թութուլէտիֆ, գիւսուֆ օլ.) խաւարել լուսնի, արեգական. s'éclipser.

Սէս —. (Թախըլուգ օլ. գըսըլմագ.) խռխռել. s'enrouer.

Տիլ —. խօսքաղանել կարգալ. 2. պապանձիլ. perdre la parole; 2. demeurer, rester muet.

Թութուշմագ, ա. բորբոքել. prendre (feu), s'allumer, s'enflammer.

Ղավղայա —. (մու'արազա, մու-ճատէլէ էթ.) կռուել ընդ ումեք. se prendre de querelle avec qn., prendre querelle, avoir un démêlé avec qn.

Էլ Էլէրի —. (եա-շար գալըմագ. Թէլաշ.) խռովիլ. շփոթիլ. կարի իմ փութալ. s'embarrasser, se faire, une grande affaire; se presser (ou hâter) trop.

Թութուշդուրմագ, ա. բոր-բոքեցուցանել. allumer, enflammer; mettre le feu à..., embraser.

Թութսագ. ա. (էսիր.) գերի. prisonnier (de guerre).

Թութըգ, ա. խանձ. լուցկի. amorce, amadou, allumette.

Թուլ, ա. երկայնութիւն. տեւո-ղութ. longueur; longitude; longue durée.

Թուլա, ա. եվ. աթլէ, ար.

Թուլէն, ա. յերկայնութիւն. ընդ երկայն. en long, en longueur.

Թուլումպա, ա. յգ. Թավլու. եւ.

Թուլու', ա. երեւել. ծագել. paraître, se lever.

Թուլում, գ. տիկ. 2. (գայտա) (տիկապրինկ) փուքս. outre; 2. cornemuse.

Եաղ — ու. տիկ իւղոյ. bouc d'huile.

— կիպի շիշմէք. գիրանալ. prendre de l'embonpoint, profiter.

Թուլումպա, գ. ջրհան. pompe à eau.

Եանգըն — ըը. ջրհան կամ հրշ-էջի. pompe à incendie.

Թուլումպաճը, գ. հրշանցոյց. (sapeur-)pompier.

Թուխում, } ա. եզ. Թու-
Թուխումէ(թ), } խում. յգ. սահման. borne, limite.

Թուխմէ(թ). ա. (խմթիլա. մի-տէ աղվանլուզու.) փճացութիւն. indigestion.

Թուհաֆ, ա. յգ. Թէօհֆէ(թ), եզ. 2. տես Թօհաֆ.

Թուհր, } ա. մաքրութիւն.
Թուհրէ(թ), } pureté, propreté.

Թուղ, գ. դրօշ Օսմանցւոց. Նիզակ մը, կէս ծայր գլուխը ձիու պոչ կախուած ոսկի մարմանդով. toug, étendard turc, fait d'une demi-pique au bout de laquelle est attachée une queue de cheval avec un bouton d'or.

Թուղաթ, ա. յգ. Թաղի, եզ.

Թուղեան, ա. անցանել չափ. չափ սահման. 2. յորդիլ. ըմբոստ. 3. ապստամբիլ. ապստամբութիւն. յանդգնութիւն. dépasser la mesure, toute mesure; sortir des limites, des bornes; 2. déborder; 3. se révolter, être rebelle, tyran; insolence, rébellion.

Թուղլա, գ. (Իրիսան) աղիւս. brique.

Թուղեւ, } ա. տես Թուղեան.
Թուղեան, }

Թուղրա, գ. (Թուրա, ա.) Նիշ արքունի. chiffre ou monogramme d'un souverain.

Թունճ, գ. անագապղինձ. bronze.

Թումա'ա, ա. յգ. Թամի', եզ.

Թուման, գ. (գօտ զգեստ իւ ատոր.) Նիքրիձանվարտիք. caleçon.

Թուման, գ. բիւր մ. 2. բիւր զօրաց. 3. փոքր նահանգ. nombre de dix mille; 2. corps d'armée de dix mille hommes; 3. petite province.

Ալթըն —. ոսկոյ դահեկան. toman, somme d'environ 50 francs.

Թումանինէ(թ), ա. հանգիստ. ապահովութիւն. հանդարտութիւն. repos, sécurité, tranquillité.

Թումար, ա. եզ. Թավամիր, յգ. պատառ. 2. հատոր. rouleau de papier; 2. volume.

Թու'մէ(թ), ա. եզ. Թու'ամ, յգ. (կէմէք.) կերակուր. mets.

Թումթուրագ, գ. (անգամէ. Թանթանա.) Ճոխութիւն փառաւորութիւն. pompe, magnificence.

Թումուս, ա. ջնջիլ. s'effacer, disparaître.

Թունէլ. (Եէր ալթընտա քէմէր իլէ եափըլմըշ եօլ.) գետնափոր խողովակաձեւ ճամբ. tunnel.

Թունուղ, ա. պարանաձեւ. 2. (սինիր.) ջիղան. corde; 2. tendon.

Թուշէ, գ. պաշար. provision de bouche.

Թուշէ-տան. գ. պարկ պաշարի. sac à provisions.

Թուպա, ա. իշ. ախթէեղ. ար. 2. ծառ իմ. touba.

Թուպալ. գ. կղկղանք երկաթոյ. machefer.

Թուպուլ, ա. յգ. Թապլ, եզ.

Թուպրէ. գ. (Թօրպա.) պարկ. sac.

Թուսան, գ. (սէրջէշ մէ գի-Թա'յիմ մէ Հայրան մէ օղլանտան աթ.) երիվար խրոխտ. cheval indompté, jeune et ardent.

Թուսուս, ա. յգ. Թասս, եզ.

Թուտէ, գ. կոյտ. շեղջ. բլուր. monceau, tertre.

Թուրա, գ. տես Թուղրա. 2. կծիկ. écheveau.

— օյունու. ճիճ. (jeu des) osselets.

Թուրէք, ա. յգ. Թարիքաթ, եզ.

Թուրրա, գ. ընթացք շուրջա-նակի ի մարտի. մարտ ձիավարութեան. course, caracole en rond, faite dans une lutte ou un combat, escarmouche. [grue.

Թուրնա, գ. կռունկ. կռունկ.

— պալըղը. գայլաձուկ. brochet

Բուրջու, ա. տես Բիւրջի։

Բուրջուլուղ (խըեար...), գ. (վարունգ) կամ թթուեցուցանելոյ. (petit concombre...) propre à confire dans le vinaigre (= cornichon).

Բուրջուլմաղ, գ. (գօգմայարագ էքշիմէք.) է թթուութիւն դառնալ. devenir aigre, s'aigrir.

Բուրուղ, յգ. } ա. Թա-
Բուրուղաթ, եզ. յգ. } րիզ. եղ։

Բուրունճ... ա. տես Բիւրիւնճ...։

Բուրուն, ա. յգ. Թըրրա, եղ։

Բուրրէ(թ), ա. եղ. աթրար, Թուրէր, յգ. (քէնար.) եզր. 2. վերջաւորք. 3. խոպոպիք. ցցունք. bord, rivage; 2. bordure; 3. boucle de cheveux; cheveux du front, toupet.

Բուրփ, գ. բողկ. radis, raifort.

Բուրֆանտա, գ. (Նէվ-պարէ. Նէվ-պավէ. պարքէուրէ.) Նորքէ. Երախայրիք. les prémices.

Բուրֆէ(թ), ա. Նորանշան, շքե-ղաշէ գեղեցիկ էրք. 2. Երախայրիք. chose nouvelle, belle, qui attire les regards, nouveauté; 2. prémices, primeurs.

Բուֆահէ(թ), ա. փրփուր. écume (d'une marmite en ébullition).

Բուֆան, ա. ողողում. 2. ջրհեղեղ Նոյի. inondation; 2. déluge universel.

Բուֆէյլ, ա. մանուկ մարդ. 2. հացկատակ. petit enfant; 2. parasite, pique-assiette.

Բուֆէյլի(յ), ա. հացկատակ. parasite.

Բուֆուլէ(թ), } ա. (չօճուգ-
Բուֆուլիյեէթ, } լուգ.) մանկութիւն. enfance.

Բըրամիխա. (մուպատէլէ.) փոխանակում. échange, troc d'une chose pour (ou contre) une autre.

— էթ. փոխանակել. échanger, troquer une chose contre une autre.

Բօզ, գ. (չէպ'ան. տոխր.) (կուշտ.) յագ. կշտացեալ. rassasié.

Բօզա, գ. օղ. boucle.

Բօգա. (գաւաէհ տօգուշտուրմա.) ընդհարումն բաժակաց. choc des verres.

— էթ. ըմպել ի կենս. choquer les verres, trinquer.

Բօզաթ, գ. ապտակ. soufflet.

— ուր. հանել ապտակս. donner, appliquer un soufflet à qn.

Բօզաթլամաք, գ. ապտակել. souffleter.

Բօզալամաք, գ. փոկել մազամանգաղք. boucler.

Բօզաճ, գ. դաքան թակուղ. battoir.

Բօղլուգ, գ. (չիպան. չոքրք.) յագուրդ. յագեցութիւն. rassasiement, satiété.

Բօզմաղ, գ. (մըլթըրագա.) թակ. maillet.

Բօզ, գ. (ղուպար. հէպա. կէրա. րէք.) փոշի. 2. փոշի (բուժելու) poussière; 2. poudre.

Սաման — ու. յարդ մանր հատեալ. paille hachée.

— օլ. } (եղակերար.
Բօզլանմաք, գ. } կէրա-ալուա օլ.) փոշոտել. être couvert de poussière.

Բօզլա(թ)մաք, գ. (Թօզուլթմաք. Թօզ գալտըրմաք. Թօզ էթ.) փոշի յարուցանել. 2. փոշոտել. faire élever (ou soulever) la poussière; 2. couvrir de poussière.

Բօզլուգ, գ. (ավազաման.) ավազաման. 2. սռնապան. poudrier, sablier; 2. guètre.

Բօխմ, ա. }
Բօխում, գ. } սերմ. semence.

Բօխումլուգ, գ. սերմանիք. grain.

Բօհաֆ, գ. ('աճաիպ.) զարմանալի. étonnant.

— ադէմ. (մուզհաք. զարիֆ.) այր ծաղրածու. 2. այր անհեթեթ. un homme plaisant, drôle; 2. un homme bizarre, un drôle de corps, un original.

Նէ —. ('աճէպ. 'աճաիպ.) զարմանք էն. c'est étonnant.

Ի— ը պու քի. այս խոյ էն զարմանք զէ. le curieux de l'affaire est que...

Թօհաֆճը, գ. Հաճախավաճառ մանր Հաճառաց, նօվօթէ էսնաֆ. mercier, marchand de nouveautés.

Թօղլաղա, գ. (Միղֆէր. խուտ.) սաղաւարտ. casque.

Թօմրուգ, գ. բուն ծառոյ. կոճղ. 2. կոկոն. 3. կոճղ. tronc, bûche; 2. bourgeon, oeil; 3. fers, ceps, menottes.

— ղա ուրմագ. դնել, դրդել ի կոճղս. mettre qn. aux fers.

Թօյ, գ. արօս. 2. (Ճահիլ. Նաատան. 'աճէմի. Թէճրիպէսիզ. 'ըրֆանըզ ատէմ.) խակ. outarde; 2. un blanc-bec, un conscrit, un béjaune.

Թօյլուգ, գ. (պէլահէթ.) խակամտութիւն. niaiserie. [դարկ. sac.

Թօպրա(գ), գ. (Թօրպա, ա.)

Թօս, գ.

— ուրմ. (Նաթհ.) եղջեր ախել. խփշկել. 2. Զարնել ընդ ճակատն. frapper des cornes; cosser, se heurter la tête l'un contre l'autre (en parlant des béliers); 2. porter à qn. un coup sur le devant de la tête.

Թօս, գ. տես Թօսպաղա:

Թօսուն, գ. (մօղէ.) որթ. ընձուղ. զուարակ. bouveau, bouvillon.

Թօսպաղա, } գ. կրիայ. tortue.
Թօսպաղը, }

Թօր, գ. ցանցանկերպ. (tissu) de fil en forme de rets.

Թօր, գ. տես Թօյ:

Թօրթու, գ. (տիւրտա.) (դէրտ.) մրուր. lie.

Իւզիւմ 'ասարէսի — ու. } ողկ
Գահվէ — ու. } մրուր,
կաֆէյ. marc de raisins, de café.

Թօրթուլու, գ. մրրախառն. mêlé de lie, trouble.

Թօր Թօփ, գ. ամփոփ. համակլոր ձեւով. tout rond. [se tapir.

— օլ. կծկիլ. ամփոփիլ. se blottir,

Թօրուն, գ. (Հաֆիտ. Նէպիրէ. նիւտամէ.) թոռն. petit-fils, petite-fille.

Թօրպա, ա. տես Թօպրա:

Թօրփիլ. } (բա'ս մա'նասընտա.
Թօրփիլա. } աէնիզ ալթընտա վա'ղ օլունան լաղըմ.) ծովական ական. torpille.

Թօփ, գ. (քիւրէ.) գունդ. 2. թնդանօթ. գնդընկէց անօթ. 3. (միւտէվվէր. քիւրէվի.) բոլորակ. boule; 2. canon, pièce (d'artillerie ou de canon), bouche à feu; 3. rond, circulaire. [de neige.

Գար — ու. գունդ ձեան. pelote

Գումաշ — ու. դարպաս, պակ կերպասոյ. balle, ballot, pièce.

Բաթարեա — ու. թնդանօթ մարտկոցի. canon de batterie.

Հավան — ու. ռումբ արձակողին. mortier.

Ճէնկ — ու. (կիւլլէ.) գնդակ. boulet.

Մէնզիլ — ու. հեռաձիգ թնդանօթ. canon à une grande portée.

Շահի — . փոքրիկ իմն թնդանօթ. faucon, fauconneau.

Ձագալօզ — . փոքրիկ թնդանօթ նաւու. perrière.

Սահրա — ու. դաշտային թնդանօթ. artillerie de campagne.

Տաղ — ու. լեռնային թնդանօթ. artillerie de montagne.

Օպուս — ու. ռմբաձիգ թնդանօթ. (canon-)obusier.

Օյուն — ու. (ախտան.) գունդ խաղու. balle; éteuf.

Քեաղըտ — ու. դրզակ մ թղթոց. rame de papier.

— աթմագ. (իֆլաս. միւֆլիս օլ.) սնանկանալ. փտանկանալ. faire faillite.

— լարը գուրմագ. (Թապիա Թէրթիպ էթ.) մարտկոցս կանգնել. se mettre en batterie.

— ու. (Ճիւմլէսի. Հէփսի. Մեճմու'ի.) ամենայն. բոլորն. բովանդակն. le tout, l'entier, le total, la totalité, l'ensemble.

— ու պիրտէն. միանգամայն. en tout, tout compris.

— սալաթա. գնդաձեւ ազան. laitue pommée.

— էթ. ժողովել. amasser.

— օլ. ի մի վայր գալ. ժողովիլ. s'assèmbler.

Թօփագ, գ. (եուվարլագ ըէսմի. միւտէվվէր. միւթլահհամ.) բոլորակաձեւ. ամփոփ մի յայր. arrondi, rondelet. [ճէնկ.) կաղ. boiteux.

Թօփալ, գ. (աքսագ. 'արէճ.

Թօփալլըգ, տ. տես թօփալլըգ։
Թօփալլա(ն)մագ. տ. խաղալ. boiter, être boiteux,

Թօփալլըգ, տ. խաղաութիւն. état d'un boiteux.

Թօփազ, տ. պղպջակն. topaze.

Թօփա(ր)լագ, տ. բոլոր(ակ). rond.

Թօփ —. տ. ամփոփ-ին բոլոր. համակ բոլորակ. rondelet, tout rond.

Թօփարլամագ, տ. (Ճէմ' [illegible].) գլորել. rouler.

Թօփլամագ, տ. (Ճէմ' էթ.) ժողովել. հաւաքել. (r)assembler. (r)amasser, recueillir, réunir.

'Ագլընը թօփլամագ —. (խելքը գլուխը ժողովել.) գալ, դառնալ ի զգաստութիւն. revenir de ses égarements, rentrer en soi-même.

Րէյ —. ժողովել ձայնս. prendre les avis, les voix, les recueillir.

Թօփլանմագ, Թօփլաշմագ, } տ. (իճթիմա', թէճէմմիւ'.) ժողովիլ. գալ ի մի վայր. s'assembler, se rassembler.

Թօփլու (իյնէ), տ. գնդասեղն. épingle.

Թօփ-խանէ, տ. ձուլարան թնդանօթից. fonderie de canons, canonnerie; arsenal (de construction).

Թօփճու ('ասքէրի), տ. թնդանօթաձիգ. հրետաձիգ զինուոր. artilleur, canonnier.

Թօփուգ, տ. (քա'պ.) կոճ. ոտից. cheville du pied, td. malléole.

Թօփուզ, տ. լեր. massue.

Ճէնկ — ու. մահակ. masse (d'armes).

Թօփրագ, տ. (խագ. Թիւրապ.) հող. 2. (արզ. արազի. զէմին.) երկիր. 3. (Թիւրապի.) հողեղէն. 4. (միւլք.) կալուած. կալուածք. terre, sol, terrain; 2. territoire; 3. de terre; 4. fonds (de terre).

— սահիպի. (մալիք [illegible].) կալուածատէր. propriétaire foncier ou de biens-fonds.

Չէօմլէքճի — գը. (Թին.) կաւ հող. terre (à pot ou à potier).

Լիւլէճի — գը. (Թին.) կաւ ծխափողի. terre de pipe.

Թօփրագլը, տ. (դուպարի-ալու.) հողաբեր. qui contient de la terre, terreux.

Ժ

Ժաժ, գ. անօգուտ բանք. parole vaine, bavardage.

Ժաժ-խա, Ժաժ-խայ, } գ. էլ. ժաժ-խան, յդ. շատախօսութիւն. շատախօս. bavard.

Ժաժ-խօր, գ. տես ժաժ-խա։

Ժալէ, գ. (շէպ-նէմ. չիհ.) ցող. rosée.

Ժալէ, գ. ցող. (goutte de) rosée.

Ժէ, գ. չորեքտասաներորդ նշանագիր օսմաներէն. quatorzième lettre de l'alphabet ottoman.

Ժէեան, գ. յափշտակող. արիւնարբու. վայրենի. ravisseur, sanguinaire, féroce.

Ժէնկ, գ. ժանգ. rouille.

Ժէնկեար, գ. ժանգար. vert-de-gris.

Ժէնկ-խօրտէ, Ժէնկ-կիրիֆթէ, Ժէնկ-պէսթէ, Ժէնկ-ճէզիր, } գ. ժանգոտած. rouillé.

Ժէնտէ, գ. (փարչա փարչա էսքի [illegible].) ցնցոտի. haillon, guenille.

Ժէնտէ-փուշ, գ. որ ցնցոտիապատ. en guenille.

Ժէրֆ, գ. խոր. profond.

Ժէրֆ-պին, գ. (էհլի [illegible].) խորագէտ. pénétrant, (d'un esprit) profond.

Ժիեան, գ. կատաղի. furieux, enragé.

Ժիվէ, գ. (ծիպախ.) սնդիկ. vif-argent.

Ժուլիտէ, գ. խառնակեալ. échevelé, en désordre.

Ժուլիտէ-մույ, գ. [illegible]. (tête ou personne dont les) cheveux (sont) en désordre.

Ի

Զբտա՛ռ զոր ոչ փանիցար ըզդ այստ նշանագրով, տես ըզդ Ե. Է. Ը. նշանագրօք :
Voir sous les initiales Ե. Է. Ը. les mots qui n'ont pas été admis ici.

Ի'ազէ(թ), ա. Ա. ապաւինել ապաստանել. se réfugier, avoir recours à qn.

Ի'ալէ(թ), ա. Ա. աղքատ, խղճուկ, չքաւոր ըլլալ. աղքատութիւն. être pauvre, malheureux, indigent; pauvreté, misère.

Ի'ազէ(թ), ա. Ա. փոխարինել. փոխարինութիւն. faire (ou donner) une compensation à qn.; remplacer; compensation.

Ի'աշէ(թ), ա. Ա. հոգալ ընտանեաց. կեանք (տանել) կեանք ընտանեաց. entretenir sa famille, (prendre) soin de l'entretien de sa maison.

Ի'անէ(թ), ա. Ա. (երանուն մէ մու'ավէնէթ էթ.) օգնել. օգնութիւն. օժանդակութիւն. aider qn., assister qn., secourir, prêter secours à qn.; aide, assistance, secours.

Ի'աշէ(թ), ա. Ա. (տիրիլթմէք. կեչինտիրմէք.) կեցուցանել. կենդանարարութիւն. vivifier, faire vivre; vivification.

Ի'ատէ(թ), ա. Ա. ('ավտէթ իթտիրմէք.) այսինքն յետս դարձուցանել. առաքել. առաքումն յետս. renvoyer; renvoi. [répéter, réitérer.

Ի'ատէի քէլամ. նոյն բան կրկնել.

Ի'արէ(թ), ա. Ա. ('արիյէթ վէրմէք.) փոխ տալ. փոխ. prêter qc.; prêt.

Իգա', ա. Ա. (վուգու'ւ պուլմագ. վագը' գըլմագ.) տանել եւ հասուցանել. faire arriver.

'Իգագ, ա. անհնազանդ ըլլալ ծնողաց. անհնազանդութիւն. désobéir à ses parents; désobéissance d'un fils à ses parents.

Իգազ, ա. Ա. զարթուցանել. 2. յարուցանել. (r)éveiller; 2. exciter, susciter.

Իգթիզա(թ), ա. Ա. (լուզումլու գըլմագ.) հարկաւոր համարել. rendre nécessaire.

Իգաէթ, ա. Ա. (գայ իթմէք.) փսխեցուցանել. faire vomir, faire rendre.

'Իգալ, ա. (այագ քէօսթէկի.) ոտնակապ. entraves.

Իգալէ(թ), ա. Ա. դնել մէկու մը վրայ այսինչ խօսքը. attribuer à qn. telle ou telle parole.

Իգամէթ, ա. Ա. կալ, մնալ առ. բնակիլ. բնակութիւն. 2. յառնել. յոտն կալ. 3. համբերել. համբերութիւն. s'arrêter, séjourner, résider; séjour (dans un endroit), résidence; 2. se lever, être (ou rester, se tenir) debout; 3. persévérer; persévérance.

Պիր քիմսէնէ 'ալէյհինտէ իգամէի տա'վա էթ. (դատ բանալ.) ամբաստան ըլլել առաջի դատաւորի. իրաւունս խնդրել. intenter une action (ou un procès) contre (ou à) qn.

Իգամէթ-կեահ, պ. տեղի բնակութեան. բնակարան. (lieu de) séjour, résidence (habituelle), habitation, domicile, demeure.

Իգան, ա. Ա. ստոյգ գիտել. être sûr de qc., savoir qc. certainement.

Ի'գապ, ա. Ա. յաջորդել. 2. հատուցանել (վարձ). պատժել. succéder; 2. récompenser, payer qc. (par une récompense); châtier.

'Իգապ, ա. պատիժ. peine, châtiment.

Ի'գատ, ա. Ա. ('ագտ էթ.) կապել. lier, attacher, serrer, nouer.

Իգ'ատ, ա. Ա. նստուցանել. (faire) asseoir, mettre, placer.

Իգատ, ա. Ա. լուցանել. վառել. allumer (le feu, du feu).

Իգ'ար, ա. Ա. խոր փորել. խորել. approfondir. foncer un puits, le creuser.

Իգաֆ, ա. Ա. կանգնեցուցանել. 2. (մալըննը վագֆ էթ.) հրեփոխ առա-

նել. arrêter; 2. léguer ses biens à des usages pieux.

իգեա, ա. Ա. (գայ էթթիրմէք.) փսխեցացնել. faire vomir, rendre.

իգեանօս, ա. Ովկիանոս. océan.

իգզա', ա. Ա. (ֆահիշ սէօզ իլէ սէօյմէք.) յիշոցնատալ ընել. se répandre en injures contre qn.

իգթա', ա. Ա. յաղթահարել. ջրել. convaincre; réfuter.

իգթար, ա. Ա. կաթեցացնել. զտել. faire tomber goutte à goutte, distiller.

իգթիեաթ, ա. Ե. սնանիլ. դարմանիլ. se nourrir, être alimenté.

իգթիեաս, ա. Ե. (գըեաս էթ.) համեմատել. 2. նմանիլ. comparer; 2. ressembler à qn.

իգթիեատ, ա. Ե. ածել. վարել. mener, conduire, guider.

իգթիեար, ա. Ե. հետազօտել. scruter.

իգթիեաֆ, ա. Ե. զհետ երթալ զհետոյ. suivre pas à pas.

իգթիզա, ա. Ե. պէտք, հարկ, կարեւոր ըլլալ. (հարկաւորութիւն.) կարեւորութիւն. պէտք. պիտոյք. être nécessaire, avoir besoin de qc., manquer; il(me) faut qc.; nécessité, besoin, exigence.

իգթիզազ, ա. Ե. ապականել կոյս. défforer une fille.

իգթիզապ, ա. Ե. հատանել ի բաց. couper, retrancher.

իգթիթա', ա. Ե. հատանել. couper, détacher.

իգթիթալ, ա. Ե. պատերազմիլ ընդ միմեանս. սպանանել զմիմեանս. se combattre, se battre l'un contre l'autre, se tuer mutuellement, s'entr'égorger.

իգթիթաֆ, ա. Ե. կորզել. հանել. 2. քաղել. arracher, enlever; 2. cueillir.

իգթիլա', ա. Ե. խլել. 2. խլեալ ըլլալ. arracher, ôter, enlever de sa place; 2. être arraché.

իգթիհամ, ա. Ե. յախուռն յանդգնամուխ ըլլալ. 2. անարգել. 3. դիմել, յարձակիլ ի վերայ. se jeter dans qc.; 2. mépriser; 3. se jeter sur.

իգթիհաշ, ա. Ե. քննել. որոնել. chercher à découvrir, fouiller.

իգթիտա, ա. Ե. զհետ երթալ. suivre.

իգթիտան, ա. Ե. (ռէգաթ իլէ գարար իւզրէ գալմագ.) հանգչիլ. se reposer.

իգթինաս, ա. Ե. որսալ. chasser, prendre (à la chasse).

իգթիպաղ, ա. Ե. առնել, առնուլ (ծայրիւ մատին). prendre (du bout des doigts).

իգթիպաս, ա. Ե. յանօթ, փոխ առնուլ. emprunter qc. de (ou à) qn., faire des emprunts.

իգթիսամ, ա. Ե. (պէօլիւշմէք էթ.) բաժանել յիրերաց. se partager qc. [cher, déraciner.

իգթիլաա, ա. Ե. խլել. arra-

իգթիսաս, ա. Ե. վրէժ առնուլ, խնդրել. 2. պատմել. se venger, tirer (ou prendre, demander) vengeance; 2. faire le récit, rapporter, raconter.

իգթիսար, ա. Ե. բռնադատել. բռնադատութիւն. obliger, forcer (ou contraindre) qn. à faire qc.; contrainte.

իգթիսար, ա. Ե. ամփոփիլ. սահմանիլ. se restreindre, se borner, se réduire.

իգթիվա, ա. Ե. (գուվվէթլէնմէք.) զօրանալ. devenir fort, robuste.

իգթիտա, ա. Ե. նմանող ըլլալ. զհետ երթալ. նմանութիւն. imiter, suivre; imitation.

իգթիսահ, ա. Ե. յարդարել. կարգել գործն. arranger ses affaires, disposer les affaires.

իգթիտամ, ա. Ե. յառաջադիմ ընթանալ. avancer; avancement.

իգթիսատ, ա. Ե. յարդարել գործն. arranger une affaire.

իգթիտար, ա. Ե. իշխանութիւն. զօրութիւն. կարողութիւն. puissance, pouvoir.

Սահիպ —. այր ձեռի. puissant.

իգթիրա', ա. Ե. (թէթէպպու' խալիպ իզհամ էթ. պօլլամամագ.) ընդ ամենայն անցանել. քննել. հետազօտել. parcourir d'un bout à l'autre, examiner, scruter.

Իգթիրա', ա. Ե. ընտրել. 2. վիճակ արկանել. choisir; 2. tirer qc. au sort.

Իգթիրազ, ա. Ե. փոխ առնուլ. փոխ. 2. բամբասել. emprunter, obtenir à titre de prêt; emprunt; 2. attaquer la réputation, l'honneur d'un absent, médire.

Իգթիրահ, ա. Ե. յանպատրաստից երգս յօրինել, ճառել. improviser; improvisation.

Իգթիրան, ա. Ե. հասանել առընթեր. 2. պատահել երկնայ աստեղաց. se (re)joindre, s'associer; 2. conjonction (des planètes).

Իգթիրապ, ա. Ե. մերձենալ. մերձումն. s'approcher, venir près; approche.

Իգթիրաֆ, ա. Ե. շահել. gagner, faire un profit.

Իգթիֆա, } ա. Ե. զհետ երթալ. նմանող լինել.
Իգթիֆաէ, } suivre (les traces de qn.), imiter.

Իգլա', ա. Ա. խլել. 2. դադարել. 3. առագաստ պարզել. նաւել. arracher; 2. cesser, discontinuer, se départir de qc.; 3. mettre à la voile, naviguer.

Իգլալ, ա. Ա. նուազեցուցանել. 2. դողալ. diminuer, amoindrir, trouver moins; 2. trembler.

Իգլիմ, ա. Եւ. ագալիմ, յս. կլիմայ. բաժին. գաւառ. climat, pays, région.

Իգլիմիա, ա. կղկղանք ածխոյ, արծաթոյ. écume, scorie.

Իգլիտ, ա. (անաքիթար. մաֆթահ.) բանալի. clef.

Իգհաթ, ա. Ա. (գահթ վէ զըլա վէ գըթլըգ չէքմէք.) սով. նուաղութիւն լինել. être affligé de la famine ou de la disette.

Իգհամ, ա. Ա. յառաջ մղել. մղել. lancer, pousser.

Իգմա', ա. Ա. նուաճել. dompter, soumettre, subjuguer.

Իգնա', ա. Ա. գոհ առնել. հաճել. 2. ապքիլ առնել գլուխն. 3. յաղթահարել. contenter, satisfaire; 2. tenir la tête droite; 3. convaincre.

Իգնաթ, ա. Ա. խուլ յաղթել ժամս յէգա. 2. երկնել աղօթս ի տօնս առ միջին ի Մեքքէ. 3. պատերազմել խաչակիր պատերազմ. 4. յանձն լինել ի կամս Աստուծոյ. passer beaucoup de temps en prières; 2. être assidu aux fêtes célébrées à la Mecque; 3. faire pendant longtemps la guerre sainte; 4. se résigner à la volonté de Dieu.

Իգնաի(յ), ա. յաղթահարիչ. convaincant.

Իգպազ, ա. Ա. (գապզ իթթիխար.) տալ առնել, առնուլ. faire saisir, prendre.

Իգպալ, ա. Ա. բախտ. յաջողութիւն. 2. (գապուլ էթ.) ընդունել. chance, heureux hasard, bonne fortune, bonheur; 2. accueillir qn. chez soi.

Իգպալ-մենտ, պ. բախտաւոր. երջանիկ. fortuné, heureux.

Իգպահ, ա. Ա. (գապահաթ էթ.) յանցանս, անօրէնս գործել. commettre une faute, une méchante action.

Իգպար, ա. Ա. (գապրա գօմագ.) դնել ի գերեզմանի. թաղել. enterrer; enterrement.

Իգսա, ա. Ա. խստացուցանել. (en)durcir; (en)durcissement.

Իգսաթ, ա. Ա. (ատալէթ ու հագգանիյէթ էթ.) արդար լինել. արդարութիւն. être juste et équitable; justice, équité.

Իգսաս, ա. Ա. (գըսաս էթ.) հատուցանել հատուցումն առնել. user de représailles.

Իգսար, ա. Ա. (գատար իչէն իմ. թիրա' իշիմ թէրք էթ.) չկամել առնել. հրաժարել. refuser de faire qc.

Իգտա', ա. Ա. արգելուլ. առնել. empêcher, retenir.

Իգտամ, ա. Ա. հանապազօրէն հանապազորդութիւն. յարատեւութիւն. persévérer, persister; persévérance, assiduité.

Իգտամճը, թ. փոյթ. ջանասէր. assidu (au travail), appliqué.

Իգտար, ա. Ա. (գուտրէթ վէրմ. մուգթէտիր գըլմագ.) տալ իշխանութիւն. donner à qn. le pouvoir de...

իգրա', ա. Ա. (ֆէրագաթ իտիփ կէրի տուրմագ.) հրաժարիլ. չկամիլ. refuser de faire qc.

իգրազ, ա. Ա. փոխ տալ. փոխ. 2. հատանել. prêter à qn. une somme d'argent; prêt; 2. couper.

իգրար, ա. Ա. հաստատել. 2. խոստովան լինել. ճանաչել. խոստովանութիւն. 3. խոստում. affirmer, confirmer; 2. avouer, reconnaître; aveu; 3. parole, promesse.

իգֆա', ա. Ա. նախամեծար ընտրել. préférer.

'իեազ, ա. ապաստան լինել. 2. տեղի ապաստանի. se réfugier; 2. (lieu de) refuge.

Էւ-'իեազու-պի-լլահ(ի).} (Աստուածային ի ամուր տեղի ապաստանի.)
'իեազէն պի-լլահ. }
(Աստուած պահէ.) քաւ լիցի. à Dieu ne plaise!

'իեազ, ա. հատուցանել փոխանակ. հատուցումն. faire ou donner une compensation à qn.; compensation.

իեաթ, ա. պայծառութիւն. splendeur.

իեալէ(թ), ա. Ա. (վիլայէթ էթ.) կառավարել. կառավարութիւն. gouverner une province; gouvernement d'une province.

'իեալէ(թ), ա. անուցանել, պահպանել ընտանիք. entretenir une famille.

'իեանէ(թ), ա. դիտել. լրտեսել. épier.

իեապ, ա. Ա. այլրին դառնալ, գալ. revenir, rentrer (chez soi).

իեաս, ա. Ա. անյոյս, յուսահատ, յուսախաբ լինել. անյուսութիւն. désespérer de qc., se désespérer, perdre l'espoir, être au désespoir; désespoir.

իեասէ(թ), ա. Ա. անյոյս, յուսախաբ մատնել. réduire qn. au désespoir, désespérer qn.

ի'եատ, ա. Ա. ('ավտէթ էթտիրմէք.) այլրին յետս դարձուցանել, տանել. ramener, reconduire qn.

'իեատ, ա. դառնալ այլրին. դարձ. retourner, revenir; retour.

իեատէ(թ), ա. Ա. զօրացուցանել. հաստատել. fortifier, donner de la force (ou des forces à...), affirmer, confirmer.

'իեատէ(թ), ա. այց առնել. երթալ ի տես հիւանդի. aller ou venir voir, visiter un malade.

'իեար, ա. փորձել զարդար նշ-խառնուածոյ ոսկւոյ... 2. նշա, արդար խառնուած ոսկւոյ... essayer de l'or, de l'argent; examiner à quel titre ils sont; 2. titre, aloi.

Ահիեզիւ-լ-'իեար, } փորձա-
'իեար-կիր, գ. } փորձ. es-
'իեարճը, գ. } sayeur.

'իեաֆէ(թ), ա. հաւահմայութիւն առնել. հաւահարց լինել. հաւահմայք. prendre les auspices par le vol des oiseaux; augure.

իզ, գ. (եսէր.) հետք. vestige, trace.

— ի պէլլիրսիզ. (նապաւա. զաիզ.) անհետ. sans vestige, sans trace.

— իզէ տէօնմէք. (րիւճու'.) դառնալ յետս. revenir sur ses pas.

— իզէ պասմագ. } (ի'թիպար.
— օյմագ. } իմթիպալ.
իգթիֆա. իգթիտա.) շհետ երթալ զկնի. marcher sur les traces, les pas, suivre les pas, les traces, les vestiges de qn.

իզա, ա. պարէն. պաշար. 2. հանդիպակաց, յանդիմանակաց իրք. յանդիման. subsistance; moyens (de vivre); 2. objet placé en face d'un autre; vis-à-vis.

իզա, ա. Ա. (էզիյէթ էթ.) չարչարել. խոշտանգել. չարչարանք. tourmenter, torturer, faire souffrir quelque tourment corporel; tourment, torture.

իզա', ա. Ա. կորուսանել. վնասանել ի չահավաճառութեան. essuyer des portes, perdre, faire (ou éprouver) du dommage, du préjudice.

իզա'ա(թ), ա. Ա. հրապարակել. հռչակել. répandre, divulguer, ébruiter.

իզա'ա(թ), ա. Ա. կորուսանել. վատնել. perdre; dissiper, gaspiller.

Իզագա(թ), ա. Ա. ճաշակեցուցանել. faire (ou donner à) goûter, essayer.

Ի'զազ, ա. Ա. մեծարել. պատուել. honorer, rendre honneur à qn.

'Իզազ, ա. յի. 'ազիզ, եւ'

Իզաէ'(թ), ա. Ա. պայծառացուցանել. 2. լուսաւորել. faire luire, faire briller; 2. illuminer, éclairer.

Ի'զալ, ա. Ա. դժուարին լինել. դժուարութիւն. 2. անզօր դարձնել. être difficile; difficulté; 2. rendre impuissant.

Իզալէ(թ), ա. Ա. Ջնջել. բառնալ ի մէջ. վերացնել. effacer, faire disparaître, ôter, dissiper, faire cesser.

Իզահ, ա. Ա. պայծառ, յայտնի. Միտն դարձնել. լուսաբանել. éclaircir ou élucider qc., expliquer clairement.

Ի'զահ, ա. Ա. զրպարտել. զրպարտութիւն. ստել. սուտ. calomnier; calomnie; mentir; mensonge.

Իզազ, ա. Ա. գրգռել. արկանել ցանկութիւն. pousser, exciter qn. à qc., inspirer, donner le désir de...

Իզ'աճ, ա. Ա. բռնադատել. 2. նեղել. չարչարել. forcer; 2. tourmenter, faire souffrir.

Իզ'աճ, ա. Ա. (գալ'.) խլել. arracher.

Ի'զամ, ա. Ա. մեծարել. մեծարանք. 2. մեծ համարել. tenir qn. en grand honneur, vénérer, honorer; respect; 2. regarder comme grand, trouver grand.

'Իզամ, ա. յի. 'ազմ, եւ. 2. 'ազիմ, եւ'

Ի'զան, ա. Ա. ('իլամ էթ.) տեղեակ առնել. ծանուցանել. informer qn. de qc., faire savoir qc. à qn.

Իզ'ան, ա. Ա. հնազանդել. անսալ. հնազանդութիւն. 2. իմանալ. հասկնալ, իմացումն ունել. իմացողութիւն. իմաստութիւն. obéir, se soumettre; obéissance, soumission; 2. entendre, comprendre; intelligence, entendement; sagesse.

Իզ'ան, ա. (Եանէպ. զարաֆէթ. ֆէթանէթ.) կիրթութիւն. երաց. իմաստութիւն. վարք. հանճար. politesse, honnêteté, intelligence, grâce.

Իզանլը, ա. (մէւէատէպ. զարիֆ. ֆահիմ. ֆաթին.) քաղաքավար. իմաստուն. հանճարեղ. մտացի. poli, honnête, intelligent.

Իզանսըզ, ա. (թէրպիյէսիզ. զարաֆէթսիզ. նատան. չուխ.) անկիրթ. անքաղաք. լկտի. mal élevé, qui manque aux procédés, impoli, impertinent.

Ի'զառ, ա. Ա. ('ազապ վէրմ.) պատժել. պատիժ. punir; punition.

Իզապէթ, ա. Ա. հալել(ցուցանել). (faire) fondre.

Իզար, ա. պատմուճան կին կանանց. 2. գոգնոց. espèce de jupe; 2. tablier.

Ի'զար, ա. Ա. ('էօզր ու պէհանէ. ագրիզ գապուլ էթ. մա'զուր թութ. մազ.) ապաշխարհել. recevoir, admettre les raisons que quelqu'un allègue pour se disculper, excuser.

'Իզար. ա. այտ. 2. ամօթխածութիւն. joue; 2. pudeur.

Իզարսըզ-լ-'իզար. անամօթ. լիրբ. sans pudeur, effronté, impudent.

Իզ'աֆ, ա. Ա. տկարացուցանել. affaiblir, rendre faible.

Իզաֆէ(թ), ա. Ա. յարել ի բառ բառի յերբեմ կցել զի. 2. ամենից ի խնդրել հասարակ զլխաւորութիւն. joindre un mot à un autre comme complément, le mettre au génitif; 2. engager qn. à demander l'hospitalité chez...

'Իզզէթ, ա. Ա. մեծազօր լինել. կարողութիւն. 2. փառք. պատիւ. մեծարանք. être puissant; puissance; 2. gloire, honneur.

— էյլէմէք. մեծարել. honorer.

'Իզզէթ-լու, } գ. փառաւոր.
'Իզզէթ-գարար, } մեծարգոյ.
glorieux.

'Իզզէթլէմէք, գ. (իքրամ, թա'զիմ էթ.) մեծարել. պատուել. honorer, rendre honneur et respect, rendre hommage à qn.

'Իզզէթլի, թ. պատուաւոր. illustre, honorable.

'Իզզէթ-մէֆհուր, ⎫ գ. փառաւո-
'Իզզէթ-մէաապ, ⎭ րեալ. glorieux, illustre.

Իզզիյան, ա. Ե. (զինէթլէնմէք.) զարդարել. se parer, s'orner.

Իզզիհար, ա. Ե. անփոյթ, զանց առնել. յանհոգ լինել. անփութութիւն. négliger, abandonner, ne pas se soucier; négligence.

Իզզինան, ա. Ե. կասկածելի առնել. 2. կասկածել զումեքէ. rendre qn. suspect; 2. soupçonner qn. de qc.

Իզզիֆար, ա. Ե. (զաֆէր պուլմ.) յաղթութիւն տանել. յաղթական լինել. 2. հասանել. remporter la victoire, être vainqueur; 2. obtenir, atteindre qc., parvenir à qc.

'Իզէ(թ), ա. խրատել. յորդորել. քարոզել. խրատ. յորդոր. քարոզ. avertir, exhorter, prêcher; avertissement, exhortation, sermon.

Իզթիլա', ա. Ե. ուժ ունել այդ ղըն-դութեան. զօրութիւն. être de force à (porter un fardeau); force.

Իզթիլամ, ա. Ե. (զուլմը պօ-յունը ալթնտը.) տանել անիրաւութիւն. souffrir l'oppression, l'injustice.

Իզթիճա', ա. Ե. երկիր պագանել. երկրպագութիւն. se prosterner; prosternation, prosternement.

Իզթիմամ, ա. Ե. (զամմ օլունմ.) յաւելեալ լինել. être ajouté.

Իզթիհա, ա. Ե. ամաչել. շառագունել. ամօթ. avoir honte, être honteux ou rougir de qc.; honte.

Իզթիրամ, ա. Ե. բոց արձակել. բորբոքել. flamber, être en combustion; combustion.

Իզթիրապ, ա. Ե. յուզել. յոյզք. վիշտք. անձկութիւն. նեղութիւն. տագնապ. s'agiter, se tourmenter; agitation, trouble de l'âme, trouble intérieur, peine, inquiétude, souci, embarras.

Իզթիրար, ա. Ե. պէտք. չքաւորութիւն. կարօտութիւն. 2. բռնադատութիւն. besoin, nécessité, indigence; 2. nécessité, urgence.

Իզիտ, պ. Աստուած. Dieu.

Իզլալ, ա. Ա. փճել. խոնարհեցուցանել. avilir, abaisser.

Իզլաք, ա. Ա. սայթաքեցուցանել. 2. յանցուցանել. faire glisser; 2. faire commettre une faute.

Իզլալ, ա. Ա. խոտորեցուցանել. մոլորեցուցանել. détourner qn. du droit chemin; égarer.

Իզլալ, ա. Ա. դնել ի հովանի. 2. հովանի առնել. mettre à l'ombre; 2. ombrager, faire (ou donner) de l'ombre.

Իզլամ, ա. Ա. մթացուցանել. խաւարեցուցանելն. obscurcir; obscurcissement.

Իզլէմէք, թ. զհետ արածել. 2. (մէճէտտուր.) հետազօտել. suivre les traces; 2. quêter, chercher (la trace de). [muler.

Իզխար, ա. Ա. մթերել. accu-

Իզհալ, ա. Ա. մոռանալ. մոռացօնք. oublier; oubli.

Իզհապ, ա. Ա. (կէօնտէրմէք. իրսալ.) առաքել. (r)envoyer, faire partir.

Իզհար, ա. Ա. (գուհուր էթտիրմէք.) ցուցանել. երեւեցուցանել. յայտարարել. վկայել. յայտնել. ձեւանալ. montrer, faire voir, faire paraître, déclarer, témoigner, simuler, démontrer, faire preuve de..., faire acte de...

Իզհաք, ա. Ա. ծաղր առնել. faire rire qn.

Իզամմ, ա. Ա. (զամմ էթ.) ի միոյ յաւելուլ. ajouter, joindre une chose à une autre.

Իզմար, ա. Ա. թաքուցանել. ծածուկ ունել. cacher, celer, tenir qc. secret; secret qu'on fait de (ou garde sur) qc.

Իզմիհլալ, ա. պարզիլ օդոյ. 2. փարատիլ. չքել. աներեւոյթ լինել. se rasséréner; 2. se dissiper, disparaître, se perdre, s'évanouir; disparition.

Իզն, ա. հրաման. թոյլտուութիւն. permission, consentement. — վէրմ. ա. հրաման, թոյլ տալ. թոյլացուցանել. permettre.

Իզնան, ա. Ա. կասկածել զումեքէ. soupçonner qn. de qc.

իզդաթ, ա. Ա. նշանակել ձայ-նանշանը. marquer les consonnes de points-voyelles.

իզդար, ա. Ա. գրել. écrire.

իզդարէ(թ), ա. Ա. կազմել թղթա-կապ. brocher; brochure.

իզդէ, տ. խորշ. թաքստոց. cachette.

իզդիզ, տ. ամայի. désert.

Իզվիչէրա. Հելուեթիա. Զուի-ցերա. la Suisse. [լէ(թ)։

իզդիեալ, ա. Ե. տես իզդի-

իզդիեան, ա. Ե. (զինէթլէն-մէք.) զարդարել զանձն. s'orner, se parer.

իզդիեատ, ա. Ե. (զիեատէլէնմէք.) աճել. յաւելուլ. աճումն. յաւելուութիւն. augmenter, croitre, s'accroitre; augmentation, accroissement.

իզդիեար, ա. Ե. (զիեարէթ էթ.) այց առնել. այցելութիւն. aller (ou venir) voir qn., visiter; visite.

իզդիհամ, ա. Ե. խռնել. խռնումն. խռնամբոխ. se presser (autour de qn.); presse, foule.

իզդիճար, ա. Ե. (զէճր էթ.) արգելուլ. empêcher, défendre.

իզդիվաճ, ա. Ե. ամուսնանալ. ամուսնութիւն. se marier avec qn., épouser qn.; mariage.

իզդիրա, ա. Ե. խոտել. mépriser, dédaigner, déprécier.

իզդիրա', ա. Ե. (զիրա'աթ էթ.) սերմանել զերկիր. մշակել. գործել զերկիր. semer, ensemencer un champ; cultiver la terre, travaillèr son champ.

իզրա', ա. Ա. չափել կանգնով. auner, mesurer à l'aune.

իզրա', ա. Ա. խոնարհեցուցանել. abaisser, humilier qn.; abaissement, humiliation.

իզրահ, ա. Ա. հեռացուցանել. վանել. 2. ապականել. éloigner, écarter, repousser; 2. gâter, abimer.

իզրամ, ա. Ա. արծարծանել. արծարծումն. 2. բորբոք(եցուցան)ել. բորբոքումն. faire flambler, attiser le feu; attisement; 2. embraser; embrasement.

իզրար, ա. Ա. (զարար վէ զի-եանա ուղրաթմագ.) վնասել ումեք. nuire à qn., causer un dommage.

իզրաֆ, ա. Ա. (զարֆլամագ. զարֆա գօմագ.) դնել ի պնակի. mettre la tasse dans un godet.

իզքեամ, ա. Ա. (զիւքեամա կիրիֆթար էթ.) ախտացուցանել զգամ ոք. enrhumer qn., causer un rhume.

իզքեան, ա. Ա. իմանալ ու-սանել. 2. իմանալ տալ. ազդ առ-նել. apprendre, savoir; 2. informer qn. de qc.; faire savoir qc. à qn.

իզքեար, ա. Ա. (անդըրմամագ.) յուշ առնել. faire souvenir qn. de qc., rappeler qc. à qn.

իզֆար, ա. Ա. (զաֆէր վէ զա-լէպէ վիրմ.) յաղթող առնել. տալ յաղթութիւն. rendre qn. victorieux, lui donner la victoire.

իթ, տ. (քէլպ.) շուն. chien.

ի'թա, ա. Ա. տալ. շնորհել. donner, faire don de qc.

իթա'աթ, ա. Ա. հնազանդ լի-նել. հնազանդութիւն. obéir à qn.; obéissance, soumission.

իթա'աթլը, տ. հնազանդ. obéissant.

իթա'աթսըզ, տ. անհնազանդ. désobéissant, indocile, insoumis.

իթա'աթսըզլըգ, տ. անհնազան-դութիւն. désobéissance.

ի'թագ, ա. Ա. արձակել զգերին. արձակումն. affranchir un esclave; affranchissement, mise en liberté.

իթագա(թ), ա. Ա. (թագաթ կէթիրմէք.) կարել. զօրել. կարո-ղութիւն. զօրութիւն. pouvoir, être de force à (ou être en état de) faire qc.; pouvoir, puissance.

Իթալիա. Իտալիա. l'Italie.

իթալեալը, } տ. իտալացի. italien.
իթալեան, }

իթալեանճա, տ. իտալերէն. բարբառ իտալացւոց. l'italien, la langne italienne.

իթալէ(թ), ա. Ա. երկայնել. ձգել. երկայնումն. allonger, pro-

longer; allongement, prolongement.

Իթալէի լիսան. (Մխտան երկէնչ-չընել.) Թշնամանել. նախատել. insulter qn. de paroles, vomir des invectives contre qn.

Իթ'ամ, ա. Ա. կերակրել. կերակրելն. donner à manger à qn.; traitement, entretien.

Ի'թան, ա. Ա. դահանջել շղարդա. talonner, presser, exercer des réclamations d'argent.

Իթան, ա. Ա. ընտրել իւր ի բնակութիւն. choisir, établir sa demeure quelque part.

Իթ'ապ, ա. Ա. յոգնեցուցանել. յոգնաբեկ առնել. fatiguer, lasser.

Ի'թապ, ա. Ա. հաճել. հաճութիւն. contenter, satisfaire qn.; contentement.

'Իթապ, ա. կշտամբել. յանդիմանել. կշտամբանք. յանդիմանութիւն. réprimander (ou reprendre) qn. de qc., reprocher qc. à qn.; réprimande, remontrance.

Իթապէ(թ), ա. Ա. քաղցրութեամբ խօսել, գնալ ընդ ումեք. քաղցրութիւն. մարդասիրութիւն. 2. տալ անուշաւոր, համեղ կերակուրս. parler avec douceur, traiter qn. avec douceur; douceur, bienveillance; 2. donner des mets exquis à manger.

Ի'թատ, ա. Ա. պատրաստել. յարդարել. պատրաստութիւն. préparer, dresser, disposer; préparation.

Իթարէ(թ), ա. Ա. (Թայրան էթտիրմ.) թռուցանել. 2. վարել. faire voler; 2. éloigner, chasser.

'Իթարէ(թ), ա. ('Աթթարլըգ սընա'աթը.) արուեստ դեղագործի. art de droguiste, d'épicier.

Իթաֆէ(թ), ա. Ա. (Թավաֆ էթ.) դառնալ շուրջ զնովք. tourner autour de...

Իթեան, }
Իթեանէ(թ), } ա. Ա. հասանել. ժամանել. 2. ի մէջ բերել. 3. յիշատակել. arriver, venir; arrivée, venue; 2. citer, rapporter; produire; 3. mentionner, faire mention de qc.

Իթթի'ազ, ա. Ե. (Վա'զ ալըն-մաք.) լսել խրատու. écouter les avertissements.

Իթթի'աա, ա. Ե. սպանանել. ի կորուստ մատնել. tuer, perdre.

Իթթի'ատ, ա. Ե. (Վա'ա ալմաք վէ վա'ատլէշմէք.) առնուլ խոստումն. 2. խոստանալ միմեանց. accepter, se faire donner une promesse; 2. se promettre l'un à l'autre, se faire des promesses réciproques.

Իթթիքա, ա. Ե. երկնչել (յԱստուծոյ). երկիւղ (Աստուծոյ). craindre; crainte.

Իթթիքան, ա. Ե. (Եագընէն պիլմէք.) ստոյգ գիտել. ստուգութիւն. savoir qc. avec certitude; certitude.

Իթթիզա', ա. Ե. խոնարհել. ցածնալ. խոնարհութիւն. s'humilier, s'abaisser; humiliation, abaissement.

Իթթիզահ, ա. Ե. յայտնի լինել. յայտնութիւն. être clair, évident, manifeste; clarté, intelligibilité.

Իթթիթան, ա. Ե. (Վաթան իթթիխազ էթ.) ընտրել իւր ի բնակութիւն. հաստատել աթոռ. prendre un lieu pour son habitation, s'établir, se fixer quelque part.

Իթթիլա, ա. Ե. օծանել. s'enduire, s'oindre; être enduit, oint de...

Իթթիլա', ա. Ե. իմանալ. հասու լինել. ծանօթութիւն. իմացմութիւն. voir, apercevoir qc., comprendre; connaissance, compréhension.

Իթթիլաք, ա. Ե. զուարթանալ, զուարթութիւն դիմաց. s'épanouir; épanouissement du visage.

Իթթիլապ, ա. Ե. խնդրել. խնդիր. demander; demande.

Իթթիխազ, ա. Ե. առնուլ, ընտրել իւր. prendre, se choisir.

Գա'իտէ — էթ. առնուլ իւր յսկզբն. poser en principe, prendre pour règle.

Իթթիհամ, ա. Ե. (Թոհմէթ իզնա էթ.) յանցան-

դնել վրան. ամբաստան ընել. կասկածիլ զոմէ. 2. (թէօհմէթ ալթը օլ.) յանցաւոր ըլլալ. imputer; imputation; inculper, inculpation; incriminer, incrimination; soupçonner qn. de qc.; 2. être coupable.

իթթիհատ, ա. Ե. միաբանիլ. միաբանութիւն. s'unir; union, concorde.

իթթիպա', ա. Ե. հնազանդիլ. հնազանդութիւն. suivre, obéir; obéissance.

իթթիպախ, ա. Ե. (թապխ օլունմ.) եփիլ. եփում. cuire; cuisson.

իթթիսա', ա. Ե. (վիւ'սաթ քէսպ էթ.) ընդարձակիլ. տարածուիլ. ընդարձակութիւն. տարածութիւն. s'étendre, s'élargir; étendue, extension.

իթթիսաղ, ա. Ե. կարգիլ. կարգաւորութիւն. կարգ. 2. ժողվիլ. խմբիլ. se ranger, être rangé, disposé; arrangement, ordre; 2. s'assembler, se rassembler, s'attrouper.

իթթիսալ, ա. Ե. յօդիլ. կցիլ. կից ըլլալ. յարիլ. յարելութիւն. 2. է բրդ. ...աւոր. ...ական. se joindre; jonction, se réunir, union; 2. en cp. sert à former des adjectifs.

Եմիւմ-իթթիսալ. երջանիկ. heureux.
— ընտա. առ. առընթեր. առ երէ. կից. à côté de...; contigu à...

իթթիսամ, ա. Ե. նշանաւոր ըլլալ. 2. վերջ է խաղիլ ածական. être marqué, se distinguer; 2. sert à former des adjectifs.

(Մաղամըմը)նիւզհէթ-իթթիսամ. զուարճալից (տեղ.) (lieu) agréable, charmant, de délices.

իթթիսաֆ, ա. Ե. առնել իւր նկարագիր. 2. է բրդ. ...աւոր. ...ական. être distingué par quelque qualité, être orné de quelque qualité; 2. en cp. sert à former des adjectifs.

Նուսրէթ-իթթիսաֆ. յաղթական. victorieux.

իթթիրահ, ա. Ե. (թարհէթ.) ձգել. արձակել. jeter, lancer (au loin).

իթթիրատ, ա. Ե. շնէր երթալ չփոխանց. 2. (ուսլուպը վահիտ իւզրէ թէրէթթիւպ էթ.) ճիշդ օրինաւոր ըլլալ. կանոնաւորութիւն. se suivre; 2. être régulier; régularité.

իթթիրաք, ա. Ե. թողուլ. abandonner, laisser.

իթթիքա, ա. Ե. յենուլ. s'appuyer.

իթթիքալ, ա. Ե. վստահ ըլլալ. վստահութիւն. compter sur..., se confier en...

իթթիֆաք, ա. Ե. միաբանիլ. միաբանութիւն. 2. դէպ ըլլալ. ել. իթթիֆաքաթ, յք. դէպք(ք). պատահար. convenir de qc., être (ou tomber) d'accord; s'accorder; accord, union; 2. se rencontrer; arriver, avoir lieu; hasard, événement fortuit, rencontre.

իթթիֆաքը արա. միաբան հաւանութիւն. unanimité des suffrages.

իթթիֆաքէն, ա. դիպուածով. ի պատահարայ. par hasard, fortuitement, (par ou) de rencontre.

իթթիֆաքի(յ), ա. դիպուածոյ. arrivé ou fait par hasard, fortuit.

իթթիֆաքլաշմաք, թ. միաբանիլ. s'unir.

իթթիֆաքլըք. թ. միաբանութիւն. union, accord.

իթթիֆաքսըզ, թ. անմիաբան. désuni.

իթթիֆաքսըզլըք, թ. անմիաբանութիւն. désunion, mésintelligence, dissension.

իթթիֆաք-փէզիր, պ. միաբան. d'accord.

ի'թիգաղ, ա. Ե. առ իւր ունել վաճառան մինչեւ յհատուցանել գինըն. retenir les marchandises par devers soi jusqu'à ce que le prix en soit versé.

ի'թիգատ, ա. Ե. հաւատալ. հաւատք ընծայել. (իման. իման.) հաւատք. վստահութիւն. croire, ajouter foi à, prêter foi à, donner créance à; croyance, foi, créance.

ի'թիգատլը, թ. հաւատացեալ. croyant.

ի'թիգատսըզ, թ. անհաւատ. incrédule.

Ի՛թիգատսըզլըգ, ս. (իւՀամ. գուլՀիալէք.) անհաւատութիւն. incrédulité.

Ի՛թիքալ, ա. ե. ('ագլ ու թէմիիզ էթ.) խափանել. արգիլել. retenir.

Ի՛թիքազ, ա. ե. ('իվազ ալմագ. թալէպ էթ.) փոփոխել. առնուլ, խնդրել փոխարէն հատուցման. échanger l'un contre l'autre; demander une chose en échange contre une autre.

Ի՛թիքան, ա. ե. օգնել. օգնութիւն. aider qn.; prêter à qn. son appui, son assistance; aide, assistance.

Ի՛թիքան, ա. ե. Հայել. ակնկառոյց լինել. 2. դիտել. regarder, porter ou fixer ses regards sur ...; 2. observer.

Ի՛թիքատ, ա. ե. ('ատէթ խալըն. գըլմագ.) սովորել. 2. ('ավդէթ էթ.) դարձեալ յետս դառնալ. 3. այց առնել. prendre l'habitude, s'habituer, s'accoutumer; 2. revenir, (s'en) retourner; 3. aller ou venir voir qn., visiter.

Ի՛թիզազ, ա. ե. ('իզզէթլէնմէք.) մեծարանս ընդունել. մեծարիլ. être honoré, acquérir de l'honneur, s'attirer de la considération.

Ի՛թիզալ, ա. ե. մեկնել, անջատել զանձն. se retirer, se séparer.

Իթիզահ, ա. ե. տե՛ս Իթթիզահ.

Ի՛թիզամ, ա. ե. ('ազամէթ մէ թէ'ազզիւմ քէսպ էթ.) մեծանալ փառօք եւ պատուով. se faire une grande réputation.

Ի՛թիզամ, ա. ե. ('ազմ էթ.) կալ հաստատուն ի յառաջադրութեան. դնել ի միտ հաստատութեամբ. 2. ('ազիմէթ էթ.) հաստատել ուղեւորութիւն. persister fermement dans sa résolution, prendre la ferme résolution de...; 2. se diriger vers...

Ի՛թիզար. ա. ե. ('էօզր էթ.) արդարացուցանել զանձն. ներողութիւն. պաշտպանողականութիւն. s'excuser auprès de qn.; excuse(s); apologie.

Ի՛թիթաք, ա. ե. թողուլ. լքանել. abandonner, renoncer, se désister.

Ի՛թիլա, ա. ե. բարձրանալ. ելանել. բարձրութիւն. 2. յառաջանալ աստիճանաւ. s'élever; hauteur, haut; 2. s'élever, parvenir aux dignités.

Ի՛թիլագ, ա. ե. Հարկանիլ ի սէր. devenir amoureux de qn., s'éprendre de qn., être fou de qn. être éperdument amoureux.

Ի՛թիլաֆ, ա. ե. կռուել. կռուել. se quereller.

Ի՛թիլալ, ա. ե. Հիւանդանալ. 2. զբաղիլ. պարապել. 3. պատճառս պատճառել. être malade, indisposé; 2. s'occuper de qn. ou de qc.; 3. alléguer un prétexte, une excuse.

Ի՛թիլամ, ա. ե. գիտել. savoir.

Ի՛թիլան, ա. ե. յայտնի լինել. Հրապարակիլ. devenir public, notoire, s'ébruiter.

Ի՛թիլաֆ, ա. ե. ('ալէֆ եէմէք.) խոտ ուտել. manger du foin.

Ի՛թիլաֆ, ա. ե. ի մի վայր գումարել. 2. (իւլֆէթ էթ.) բարեկամութիւն խառնել. ընտանութեան առնել. s'assembler, se réunir; 2. lier, contracter amitié, faire amitié avec qn., se familiariser avec qn.

Ի՛թիմար, ա. ե. ապարօշ ընդ գլուխ կապել. mettre un turban, se coiffer d'un turban.

Ի՛թիմա, ա. ե. ընտրել. ընտրութիւն. choisir; choix.

Ի՛թիմագ, ա. ե. խոր փորել. խորել. 2. (անէրիմէ վարմագ.) ընկղմել. rendre (plus) profond, approfondir, creuser; 2. se plonger.

Ի՛թիմամ, ա. ե. (պաշըրա 'իմամէ սարմագ.) ապարօշ ընդ գլուխ կապել. se coiffer d'un turban.

Ի՛թիմամ, ա. ե. դնել, առնել ի միտ. 2. զհետ գնալ. se proposer, avoir en vue; 2. suivre, imiter.

Ի՛թիման, ա. ե. (էմնիյէթ էթ. էմին օլ.) վստահել. զանձն յանձն առնել. վստահութիւն. 2. (էմին գըլմագ.) առնել յապաւէն. se fier à qn. ou qc. avoir confiance en qn., compter sur qn.

ou qc., se confier en qn. ou qc., se garantir de qc; confiance; 2. assurer, garantir, prémunir.

Ի'թիմադ, ա. Ե. հաւատալ. վստահ լինել. վստահութիւն. se fier à qn. ou à qc., avoir confiance en qn.; se confier en, dans, sur; se reposer sur qn. ou qc.; confiance.

Ի'թիմար, ա. Ե. այց առնել. յաճախել. faire une visite; fréquenter.

Ի'թինա, ա. Ե. (իգտամ մէ իհթիմամ էթ. ուրիշը մտադրեթ էթ.) ջանալ. ճգնել. ջան դնել. s'appliquer fortement; faire des efforts, s'efforcer, se donner de la peine.

Ճայը ի'թինա. (մասլահաթըն մու'թէնա պէհի.) կարեւոր, գլխաւոր մասն իրի. point capital.

Ի'թինագ, ա. Ե. փէրին արկանել. փարել պարանոցին. sauter (ou se jeter) au cou de qn., embrasser.

Ի'թինան, ա. Ե. (սիզգին էթ.) ձիարձակ լինել. արշաւեցուցանել սանձաթող. aller à toute bride.

Ի'թիշա, ա. Ե. ընկնել ճանապարհ յերեկոյին, ընդ երեկս. se mettre en route à la nuit tombante.

Իթիշլէֆը, թ. մղել զմիմեանս. pousser l'un l'autre.

Ի'թիպաթ, ա. Ե. սպանանել զերիտասարդ կամ զառողջ անասուն. 2. կրճատումն նշանագրոյ ի վերջն բառից. tuer un jeune homme ou un animal sain; 2. apocope.

Ի'թիպար, ա. Ե. մեծարել. մեծարել. մեծարանք. պատիւ. 2. ('իպրէթ ալմագ մու'թէնէպիհ օլ.) խրատել յօրինակէ այլոց. estimer, considérer; estime, (haute) considération; crédit; 2. s'instruire par l'exemple d'autrui.

Ի'թիպարի(յ). ա. ձեւական. dans l'estime, d'estimation, estimé, nominal.

Ի'թիպարլը (ատէմ), թ. (այր) պատուաւոր. (homme) d'honneur, honnête.

Ի'թիպարսըզ, թ. անպատիւ. sans honneur, malhonnête, de mauvaise foi.

Ի'թիքա, ա. Ե. գաւազանաւ կրթել. յենուլ ի գաւազան. se servir d'un bâton; s'appuyer sur un bâton.

Ի'թիսա', ա. Ե. ընդարձակ, ծաւալ լինել. ընդարձակութիւն. 2. տես Ի'թթիսա'. être large, vaste, spacieux; étendue, extension.

Իթիսագ, ա. Ե. տես Իթթիսագ։

Իթիսալ, ա. Ե. տես Իթթիսալ։

Ի'թիսամ, ա. Ե. տալ ցանկալին. ցանկութիւն. donner à qn. l'objet convoité.

Ի'թիսամ, ա. Ե. զգուշանալ ի մեղաց. անբիծ լինել. 2. առնել. 3. ապաւինել. éviter le péché; être pur, innocent; 2. saisir, tenir, prendre; 3. avoir recours à qn., se réfugier chez qn., auprès de qn.

Իթիսամ, ա. Ե. նշան առնել. être marqué.

Ի'թիսափ, ա. Ե. շատանալ. se contenter; contentement.

Ի'թիսար, ա. Ե. ('իսրէթ.) դժուարութիւն. 2. ստիպել. բռնադատել. հանել ի ձեռաց. difficulté; 2. obliger, forcer, contraindre; prendre par force.

Ի'թիսար, ա. Ե. ճզմել. հիւթ հանել. հանել զձէթ, զեւղ. press(ur)er, exprimer, tirer de l'huile de qc.

Ի'թիսար, ա. Ե. զհետ երթալ զհետս. suivre les vestiges de qn., suivre (marcher sur) les traces de qn.

Իթիսար, ա. Ե. խաղալ վիճակ բախտի. jouer à un jeu de hasard.

Ի'թիսաֆ, ա. Ե. (զուլմ էթ.) հարստահարել. հարստահարութիւն. 2. (եօլտան սափմագ.) շեղել ի ճանապարհէ. opprimer; oppression; 2. dévier de son chemin, s'écarter du bon chemin.

Իթիսաֆ, ա. Ե. տես Իթթիսաֆ։

Ի'թիֆա, ա. Ե. շիջանել. 2. մարել. 3. խափանել. 4. ծածկել.

[illegible] hurler; 2. tordre; 3. boucler, friser; 4. plier, cambrer.

ի'թիվար, ա. Ե. [illegible] faire passer de main en main.

ի'թիսաֆ, ա. Ե. [illegible] être injuste envers qn., commettre des hostilités, des actes d'hostilité.

ի'թիտալ, ա. Ե. [illegible] modération, tempérament, tempérance. — էթ. [illegible] modérer, tempérer.

ի'թիտալի լէյլ ու նիհար. } ի'թիտալի-լէյլ-ի-նիհարի վէ-լ -լէյլ. } [illegible] équinoxe.

ի'թիտալլը, ս. [illegible] modéré.

ի'թիտալսըզ, ս. [illegible] immodéré.

ի'թիտատ, ա. Ե. (թա'տատ էթ.) [illegible] compter, supputer; compte, supputation.

ի'թիրազ, ա. Ե. [illegible] 2. [illegible] opposer, résister à qc.; combattre (une opinion); opposition, résistance; 2. objecter; objection.

ի'թիրաֆ, ա. Ե. [illegible] confesser, avouer, reconnaitre; confession, aveu, reconnaissance.

ի'թիրիճէ, ս. տէս Եի'թիրիճէ:

ի'թիրէաք, ա. Ե. [illegible] se mêler; mêlée.

ի'թիքեաֆ, ա. Ե. [illegible] se tenir constamment dans un lieu.

ի'թիզար, ա. Ե. ('աֆվ ու 'ինայէթ թալէպ էթ.) [illegible] demander pardon, grâce.

ի'թիֆար, ա. Ե. [illegible] 2. [illegible] terrasser, renverser, jeter à terre; 2. assaillir.

իթլա. ա. Ա. [illegible] enduire, oindre.

իթլա', ա. Ա. (թուլու' էթ-տիրմ.) [illegible] 2. [illegible] faire (ap)paraitre, faire lever; 2. instruire, informer qn. de qc.

իթլագ, ա. Ա. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] (re)lâcher, laisser aller, mettre en liberté; 2. renvoyer sa femme, répudier; 3. généraliser; 4. nommer, appeler.

իթլաղ, ա. Ա. [illegible] obliger à demander.

իթլաֆ, ա. Ա. (թէլէֆ էթ.) [illegible] perdre, dissiper.

իթհա, ա. Ա. [illegible] être habile; artifice.

իթհամ, ա. Ա. [illegible] imputer, imputation; inculper, inculpation; soupçonner qn. de qc.

իթհար, ա. Ա. [illegible] nettoyer, purifier; nettoiement, purification.

իթհաֆ, ա. Ա. [illegible] donner, faire don, présent à qn. de qc., offrir, présenter; don, présent.

իթհաֆ, ա. Ա. [illegible] parler vite.

իթղա, ա. Ա. [illegible] 2. [illegible] rendre rebelle ou tyran, oppresseur ou injuste; 2. séduire; séduction.

իթմա', ա. Ա. (թամա' իթ-տիրմ.) [illegible] inspirer à qn. un violent désir de qc., rendre avide de qc.

իթմաս, ա. Ա. [illegible] effacer.

իթմամ, ա. Ա. [illegible]

կատարումն. լրումն. compléter, accomplir, achever, finir, terminer; accomplissement, achèvement.

իթմէք, տ. տես ըթմէք։

իթմէք, տ. (հրել.) վանել. բոթել. մղել. pousser avec la main, avec le pied.

իթմինան, ա. վայելել ի հանգստութեան, ի խաղաղութեան, յանդորրութեան. jouir du repos, de la tranquillité, de la sécurité; tranquillité de l'âme, sécurité.

իթնան, ա. Ա. հնչեցուցանել. faire tinter, sonner.

իթնապ, ա. Ա. երկարել զբանս. երկայնաբանութիւն. parler longuement; prolixité.

իթնապէ(թ), ա. (շէմսիյէ.) հովանոց, (պարավանիյէ.) անձրևանոց. parasol, ombrelle; parapluie, riflard.

իթպա, ա. Ա. կոչել. կոչումն. appeler; appel.

իթվալ, ա. Ա. երկայնել. ձգել. տարածանել. երկայնումն. (r)allonger, prolonger, étendre; (r)allongement, prolongement.

իթրա, ա. Ա. (չափէ իմ) գովել. (անչափ) գովութիւն. louer (fort); louange (outrée).

իթրահ. ա. Ա. արկանել, զահավէժ առնել զանձն. se jeter, se précipiter.

իթրամ, ա. Ա. հոտել (բերանոյ). չար հոտ. sentir mauvais de la bouche; mauvaise odeur.

իթրապ. ա. Ա. ուրախ առնել. զուարճացուցանել. égayer, rendre gai.

իթրատ, ա. Ա. արտաքսել. ի հայրենեացն հանել աքսորել. արտաքսումն. chasser qn. (de son pays), expulser qn. du pays, forcer qn. à quitter un pays, bannir, exiler; expulsion; bannissement.

իթրաֆ, ա. Ա. պարգևս տալ. faire un cadeau, faire cadeau de qc.

իթֆա, ա. Ա. շիջուցանել. շիջումն. éteindre; eteingnement.

իլ. տ. (խալք. նաս. պէրիյէ. էնամ. 'աշիրէթ. գապիլէ.) ազգ. ժողովուրդ. 2. (պիր իլին մաքէնը ու մէվտանը օլան եէր. վիլայէթ.) երկիր. գաւառ. peuple, peuplade; 2. contrée, province.

Ի՛լա, ա. Ա. ամբառնալ. վերացուցանել. բարձրացուցանել. hausser, élever.

իլա, ա. (ընդ յօդի՝ իլէ-լ-.) ց. մինչև. մինչ ց... jusque, jusqu'à.

իլա-ախըրըհի (—իհա...). մինչև ցկատարածն. jusqu'à la fin de...

իլա-ախըրի-լ-'էօմր. մինչև ցկատարած կենաց. jusqu'à la fin de la vie.

իլէ-լ-ան, ա. ցայժմ. ցարդ աւուրս. jusqu' à ce moment, jusqu' à nos jours.

իլէ-լ-էպէտ. յաւիտեան. à perpétuité.

իլա', ա. Ա. թելադիր լինել. դրդել. գրգռել. stimuler, pousser, exciter qn. à qc.

իլա, ա. Ա. կարգել կուսակալ, խնամակալ. nommer qn. préfet, tuteur.

Ի՛լալ, ա. Ա. հարկանել հիւանդութեամբ. affliger (d'une maladie), frapper.

իլահ, ա. եղ. ալիհէ(թ), յգ. (մա'պուտ.) աստուած. դիք. dieu.

իլահէ(թ), ա. աստուածուհի. դիցուհի. déesse.

իլահի(յ), ա. աստուածեղէն. 2. օրհնութիւն. divin; 2. hymne.

իլահիյէթ, ա. աստուածութիւն. divinité.

Ի՛լաճ, ա. Ա. արծարծանել. բորբոքել. արծարծումն. attiser le feu, rallumer le feu; attisement.

իլաճ, ա. Ա. (վիւլուճ էթտիրմէք.) մուծանել. մուծումն. introduire, mettre dans.., insérer; introduction, insertion.

'իլաճ, ա. դարման տանել. դարմանել. դարման. դեղ. traiter une maladie; traitement (curatif); remède, médicament.

'իլաճ-փէզիր, գ. բժշկելի. guérissable, curable.

Ի՛լամ, ա. Ա. ('իլմ ու խապէրինի վէրմ.) տեղեակ առնել. ծանուցանել. 2. վճիռ. faire savoir qc. à qn., informer qn. de qc.,

instruire qn. de qc.; information; 2. arrêt, décision (rendue par une cour souveraine).

Իլամ, ա. Ա. տրտմեցուցանել. նեղել. affliger, causer de l'affliction.

'Իլամ, ա. յգ. 'ալիմ, եղ։

Իլամէթ(թ). ա. Ա. (լէվմ վէ զէմմ էթ.) պարսաւել. յանդիմանել. 2. գործել ինչ արժանի պարսաւանաց. blâmer, reprendre; 2. commettre une action blâmable, encourir le blâme.

Ի'լան, ա. Ա. ծանուցանել. հրատարակել. հրատարակութիւն. եղ. Ի'լանամէ, յգ. յայտարարութիւն. annoncer, publier (dans un journal, par la voie du journal); proclamer, promulguer; publication, proclamation, promulgation, annonce.

Ի'լանը հարպ. պատերազմ հրատարակել. հրատարակութիւն պատերազմի. déclarer la guerre; déclaration de guerre.

Իլանէթ(թ), ա. Ա. կակղել. կակղումն. (r)amollir; (r)amollissement.

Ի'լան-նամէ, պ. յայտագիր. proclamation.

'Իլավէ(թ), ա. յաւելուլ. յաւելուած. ajouter une chose à une autre; appendice, supplément.

Իլատ, ա. Ա. (վէլատէթ իթտիրմ.) ծնանել. mettre au monde, accoucher de...; enfanter, procréer.

Իլաֆ, ա. Ա. (ուլֆէթ էթտիրմէք.) սովորեցուցանել. ընտելացուցանել. habituer qn. à qc.; rendre familier.

'Իլաֆ, ա. յգ. 'ալէֆ, եղ։

Իլգա, ա. Ա. ընկենուլ. արկանել. դնել. jeter, mettre dans...

Նէֆսինի թէհլիքէյէ — էթ. զանձն ի վտանգ արկանել. se jeter dans le péril, s'exposer au péril, se mettre en péril.

Թէօհմէթ — էթ. յանցանս արկանել ի վերայ այլոց. rejeter un crime sur qn.

Իլգամ, ա. Ա. տալ կլանել. faire avaler qc. à qn.

Իլգան, ա. Ա. արագ ուսանել ի բերան. ունել ի միտ. apprendre facilement par coeur, retenir (dans la mémoire).

Իլզա, ա. Ա. բորբոքեցուցանել. enflammer, allumer.

Իլզագ, ա. Ա. մածուցանել. coller.

Իլզաղ, ա. Ա. ջանադրել. հանապազորդել. ջանադրութիւն. հանապազորդութիւն. être assidu, persévérer; assiduité, persévérance.

Իլզամ, ա. Ա. յաղթահարել. 2. կարեւոր գործել. convaincre; 2. rendre nécessaire, imposer qc. à qn. comme obligatoire.

Իլէ, տ. (պա. պէ. պի. մա'.) ընդ. հանդերձ. avec.

'Իլէլ, ա. յգ. 'իլլէթ, եղ։

Իլէհ, ա. տես Իլահ։

Իլէհէ(թ), ա. տես Իլահէ(թ)։

Իլէնճ, տ. (պէտ-տուա'. լինք-ստր. նէֆրին.) անէծք. նզովք. malédiction, exécration.

Իլէնմէք, տ. (պէտ-տուա', լա'նէթ էթ.) անիծանել. նզովել. maudire, donner à qn. sa malédiction.

Իլէրի, տ. յառաջ կայ. յառաջ. en avant; continuez!

— *ակի օլանլար.* (մութէգատտիմին.) նախնիք. առաջինք. les anciens, les prédécesseurs.

— *տէ.* (պա'տէ-զին. պաթիտէ.) յայսմ հետէ. յետոյ. à l'avenir; désormais, dorénavant; dans la suite.

— *կէլէնլէր.* (մուգտէտիրլէրի. մութէհայյիզան.) նշանաւորք. les notables.

— *տէն.* յառաջագոյն. յառաջագոյն. d'avance, par (ou à l') avance, par anticipation.

— *տէ օլ.* յառաջել. être le premier.

— *չըգմագ.* (մուգապէլէ. իսթիգպալ.) aller au devant, courir devant qn.

— *սիւրմէք.* (սէվգ.) յառաջադէմ առնել. faire avancer.

— *կէչմէք.* (մուսապագաթ. թէգատտում.) յառաջել. passer devant, le premier.

— կէլմէք. (Նէշէթ. Թէրագգը. առաւասը.) գնել, յառաջ գալ. ծա-գիլ. 2. յաջողիլ. suivre, se résulter, naître de qc.; 2. réussir.

— կիթմէք. } (Թէքամիւլ. իլէրիլէմէք, ա. } միւրուր. Թէ-րագգը. Թէաաղուգ էԹ.) յառաջ-նորդել ընել. յառաջել. բարգաւա-ճիլ. avancer, continuer (ou poursuivre) son chemin, aller en avant, faire du (ou son) chemin; progresser.

Իլթիֆաթ, ա. Ա. շնորհ. մար-դասիրութիւն ամնել. երախտիք, բարիք ընել. շնորհք. մարդասի-րութիւն. témoigner de la bienveillance, agir avec bonté à l'égard de qn.; faire du bien à qn. témoignage de bienveillance, grâce, faveur.

Իլթիյամ, ա. Ե. նորոգիլ. se raccommoder, se réparer.

Իլթիպ'աս, ա. Ե. խաղալ. jouer.

Իլթիգա, ա. Ե. դարձահիլ դի-մաց. դարձահանք. se rencontrer, se voir, se trouver (ou se rencontrer) face à face, se réunir; rencontre.

Իլթիգա', ա. Ե. այլափոխիլ. changer de couleur, se décolorer être changé, passé.

Իլթիգաթ, ա. Ե. ժողվել, բաժա-նել յերկիր. ծածկել. 2. դիպահիլ յանկարծ. ramasser; 2. tomber, faire une rencontre inopinée, arriver à l'improviste chez qn.; rencontre.

Իլթիգամ, ա. Ե. կլանել. avaler; avalement. [prendre.

Իլթիգաա, ա. Ե. առնուլ.

Իլթիհաբ', ա. Ե. ի հոգս ծնտիլ. être miné, rongé de chagrins.

Իլթիհաք, ա. Ե. կալք մտերմա-բիւթ ընել ընդ առնի. մտերմա-բիւն. avoir des relations intimes avec qn.; intimité, liaison intime.

Իլթիհամ, ա. Ե. (լէմ մէ գէմմ օղուլմ.) պարսաւել. être blâmé, repris.

Իլթիհապ, ա. Ե. խառնակիւլ ըլլալ. խառնակութիւն. être embrouillé, compliqué; embrouillement.

Իլթիհապ, ա. Ե. բորբոքիլ. վա-ռիլ. s'enflammer, brûler; luire (briller) d'un vif éclat.

Իլթիհաբ', ա. Ե. անհնարին ցաւոց կրել. sentir, éprouver une douleur brûlante, cuisante, être accablé, navré de douleur.

Իլթիզազ. ա. Ե. տե Իլթիզազ.

Իլթիզաղ, ա. Ե. հաճիլ. trouver bon.

Իլթիզամ, ա. Ե. յանձն առնուլ. 2. առնուլ, տալ ի կապալ. 3. պաշտպանել. s'engager, se charger de qc.; 2. prendre, donner à ferme, affermer; ferme, bail à ferme; 3. soutenir, favoriser.

Իլթիֆաթ, ա. Ե. ծածկիլ զանձն. 2. բացագայտել. se couvrir, s'envelopper de qc.; 2. cacher, dérober à la vue, couvrir.

Իլթիթամ, ա. Ե. բախել ընդ միմեանս. s'entre-heurter.

Իլթիհա, ա. Ե. ամնել մօրուս. 2. կեղեւել. être tout barbu; 2. écorcer.

Իլթիհա, ա. Ե. խաղալ. զբօս-նուլ. jouer, s'amuser de qc. (ou à faire qc.), se divertir à qc.

Իլթիհագ, ա. Ե. յարել. հաղոր-դիլ. se joindre à qn.

Իլթիհաճ, ա. Ե. ստիպել. ստի-պուել. 2. (ստիպել) ապաստանել. contraindre, forcer, obliger; 2. (forcer à) avoir recours à...

Իլթիհամ, ա. Ե. կցել. բժշկել (վէրք). 2. ջերմանալ (ջեռնուլ). se fermer, se cicatriser; 2. s'échauffer.

Իլթիհապ, ա. Ե. բորբոքիլ. վառիլ. 2. այրիլ. s'enflammer, s'allumer; 2. brûler.

Իլթիհաա, ա. Ե. ստիպել. բռնա-դատել. ի նեղ արկանել. obliger, forcer, contraindre qn. à qc., pousser qn. à bout.

Իլթիհաֆ, ա. Ե. ծածկիլ զանձն ի մէջ. s'envelopper de (dans) qc.

Իլթիճա, ա. Ե. ապաստանիլ յոք. se réfugier chez qn., auprès de qn., avoir recours à qn. ou qc.

Իլթիճաճ, ա. Ե. խառնակ, աղ-մկալից ըլլալ. աղմուկ. être mêlé, confus; bruit.

իլթիմա, ա. ե. [illegible] se décolorer, être changé, passé, changer de couleur.

իլթիմա'. ա. ե. [illegible] 2. [illegible] briller, luire, éclater; éclat; 2. enlever.

իլթիմաս, ա. ե. [illegible] prier, demander; prière, demande, requête.

իլթիպաս, ա. ե. [illegible] 2. (= [illegible]) [illegible] être couvert, caché, dissimulé; 2. être embrouillé, compliqué; embrouillement, complication.

իլթիսաք, ա. ե. [illegible] se coller, s'attacher.

իլթիսամ, ա. ե. [illegible] embrasser qn. sur (la bouche), donner un baiser à qn.; embrassement.

իլթիսաս, ա. ե. տես իլթիսաք.

իլթիվա, ա. ե. [illegible] 2. [illegible] s'embrouiller, s'entortiller; 2. faire un coude, un détour.

իլթիտամ, ա. ե. [illegible] 2. [illegible] être agité, troublé; 2. se frapper la poitrine.

իլթիքեաք, ա. ե. [illegible] se presser en foule.

իլթիֆաթ, ա. ե. [illegible] tourner le visage vers qn., faire bon accueil à qn., recevoir qn. avec (la plus grande) politesse, faire à qn. des politesses (ou des civilités); bon accueil, politesse, bienveillance; amitié.

իլթիֆաթսըզլըգ, թ. [illegible] mauvais accueil.

իլթիֆաֆ, ա. ե. [illegible] s'envelopper dans (de) qc.

իլիման... տես Լիման...

իլինթի, թ. ([illegible]) [illegible] bâti.

իլիշիք, թ. ([illegible]) [illegible] 2. ([illegible]) [illegible] 3. [illegible] rapport, relation, attachement; 2. empêchement; 3. accroché.

— քեսմէք. ([illegible]) [illegible] cesser toute relation avec qn.

իլիշիքսիզ, թ. ([illegible]) [illegible] insouciant, négligent, indiscret.

իլիշմէք, թ. [illegible] s'accrocher, s'attacher, se prendre (à un clou, à une épine), demeurer accroché par qc.

գէօզէ —. [illegible] tomber sous les yeux.

գէօնիւլէ —. ([illegible]) [illegible] prendre qn. en affection.

խաթըրը —. ([illegible]) [illegible] s'affecter, être affligé.

Պիր եէրտէ —. ([illegible]) [illegible] s'arrêter.

իլիշտիրմէք, թ. [illegible] 2. [illegible] accrocher, attacher à qc.; 2. bâtir (un habit).

իլիք, թ. ([illegible]) [illegible] moelle des os.

իլիք, թ. [illegible] boutonnière.

իլիքլէմէք, թ. [illegible] boutonner, passer l'agrafe dans son anneau.

իլիքլի, թ. [illegible] moelleux.

իլլա, ա. ([illegible]) [illegible] sinon, excepté que, si ce n'est.

'իլլաթ, ա. յ. } [illegible]
'իլլէթ, եւ, } [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] maladie; 2. cause; 3. prétexte.

Հուրուֆը 'իլլէթ. [illegible] ([illegible]) voyelle infirme.

'իլլէթլի, թ. [illegible] malade.

'իլլիյիին, ա. [illegible] le septième ciel.

իլխան, գ. արքայ. թագաւոր. roi.

իլխանի, գ. արքունի. royal.

իլհա, ա. Ա. պարսաւանաց յանձն լինել. գործել արժանի պարսաւանաց գործել. encourir le blâme; s'attirer le blâme, commettre une action répréhensible.

իլհա, ա. Ա. զբօսացուցանել. amuser qn.

իլհագ, ա. Ա. յաւելուլ. յարել. 2. հաղորդ, բաժորդ ի բաժանմանց առնել. ajouter, joindre une chose à une autre; jonction; 2. faire part, faire partager, communiquer.

իլհաղ, ա. Ա. (եան պագըշըլը պագմագ.) հայել կողմնակի. regarder de côté.

իլհահ, ա. Ա. թախանձել. ձգել. թախանձանք. prier, demander instamment, insister, presser qn., prier de la manière la plus pressante; instance, prières pressantes.

իլհաճ, ա. Ա. ստիպել. բռնադատել. ի նեղ արկանել. obliger, forcer, contraindre, pousser qn. à bout.

իլհամ, ա. Ա. աղարտել զհամբաւ ուրուք. déchirer la réputation de qn.

իլհամ, ա. Ա. ազդել. խօսել. ազդեցութիւն. inspirer, suggérer; révéler; inspiration, suggestion.

իլհան, ա. Ա. իմացուցանել. faire comprendre.

իլհապ, ա. Ա. բորբոք(եցուցան)ել. enflammer, allumer.

իլհատ, ա. Ա. խոտորել յուղիղ ճանապարհէ. se dévier de la bonne route.

իլհաս, ա. Ա. չարաչար գնալ ընդ ումեք. չարաչար գնացք. traiter qn. mal, rudement, maltraiter qn.; mauvais traitement(s).

իլղա, ա. Ա. (լաղվ էթ.) ջնջել. խափանել. ջնջումն. խափանումն. abolir, annuler; abolition, annulation.

իլղազ, ա. Ա. այլ ինչ խօսել ի այլաբանօրէն զմտաւ ածել. parler autrement qu'on ne pense, parler en mots couverts.

իլղար, գ. (շատիմագ. գօշմագ.) արագ ընթացք. marche rapide, course.

— ըլա կիթմէք. արշաւել. marcher fort vite.

իլճա, ա. Ա. ստիպել. բռնադատել. obliger, forcer, contraindre; obligation, contrainte.

իլճամ, ա. Ա. սանձ ի բերան դնել. mettre la bride à (un cheval), brider.

'իլմ, ա. եւ. 'ուլում, յ. գիտութիւն. տեղեկութիւն. ծանօթութիւն. 2. գիտութիւն. savoir, connaissance; 2. science.

Էլ-'իլմ-'ինտալլահ. Աստուած գիտէ. Dieu seul sait cela.

'իլմ ու խապէր. տեղեկութիւն. information, instruction.

իլմա, ա. Ա. գողանալ. գողութիւն. voler, dérober; vol.

իլմա', ա. Ա. յերկունս լինել. 2. ակնարկել, նշանացի առնել. ակնարկութիւն. 3. բորբոքել. շողացուցանել. être en mal (ou travail) d'enfant; 2. faire signe à qn.; signe; 3. enflammer, faire luire.

իլմահ, ա. Ա. ցուցանել զդէմս փոքր ինչ ի ծայր առնել զքօղն. se laisser dérober un regard en écartant légèrement le bout de son voile.

իլմէք, ա. խեղդ. lacet.

իլմէքլէմէք, ա. (իլմէք պաղլամագ. էյրէթի պէնտ էթ.) հանգուցել. faire un noeud.

'իլմի(յ), ա. գիտութեան. գիտնական. scientifique.

իլուլ, ա. սեպտեմբեր. septembre.

իլպա, ա. Ա. յամեցուցանել. արգելուլ. amuser qn., retenir qn.

իլպաս, ա. Ա. զգեցուցանել. ծածկել. revêtir, couvrir.

իլսա', ա. Ա. թշնամութիւն, երկպառակութիւն սերմանել. semer des inimitiés, de la discorde entre des personnes.

իլսագ, ա. Ա. մածուցանել. coller.

իլսաս, ա. Ա. գողանալ. գողութիւն. voler, dérober; vol.

Իլկա, ա. Ա. դրօշը արձակել. planter, arborer un drapeau.

Իլք, թ. առաջին. le premier.

— պեհար. գարուն. printemps.

— էվվէլ. յառաջ քան զամենայն. avant tout.

Իլքին, թ. (էվվէլա.) նախ. premièrement, en premier lieu.

Իլքլիք, թ. (պիրինճիլիք.) առաջնութիւն. primauté.

Իլֆաֆ, ա. Ա. ծածկել գլուխ ընդ թեւօք. ի ներքս առնուլ զպարանոց. cacher la tête sous ses ailes, enfoncer le cou entre les épaules.

Իխաֆէ(թ), ա. Ա. (խէվֆ իթթիրմէք.) երկիւղացուցանել. faire peur à qn., effrayer, épouvanter.

Իխզա, ա. Ա. խայտառակել. déshonorer, couvrir de honte.

Իխզա', ա. Ա. խոնարհեցուցանել. humilier, abaisser.

Իխթա, ա. Ա. (խաթա էթ.) յանցանել. մեղանչել. commettre une faute, un péché.

Իխթար, ա. Ա. (խաթըրա կէթիրմէք.) յիշեցուցանել. ազդ. ազդարարութիւն. faire (res)souvenir qn. de qc., rappeler qc. à qn.; avis, avertissement.

Իխթիեալ, ա. Ե. ամբարտաւանել. խրոխտալ. խրոխտանք. s'enorgueillir, faire le fier, être fier; arrogance.

Իխթիեան, ա. Ե. (խըեանէթ էյլէմէք.) գործել նենգութիւն. նենգութիւն. faire une perfidie; perfidie.

Իխթիեար, ա. Ե. ընտրել. ընտրութիւն. անձնիշխանութիւն. choisir; choix, libre arbitre.

Իխթիեարի(յ), ա. անձնիշխանական. volontaire, arbitraire.

Իխթիզա', ա. Ե. խոնարհիլ. խոնարհութիւն. s'humilier, se montrer humble, soumis, s'abaisser; humiliation.

Իխթիթաթ, ա. Ե. սահման արկանել, հաստատել. 2. արձակել դէպ յառաջ. assigner, fixer les limites; 2. pousser.

Իխթիթամ, ա. Ե. (խիթամ պուլմագ.) կատարիլ. յանգ ելանել. se terminer, être achevé, terminé; achèvement.

Իխթիթան, ա. Ե. (խիթան օլունմագ.) ստանալ թլփատութիւն. թլփատիլ. se faire circoncire.

Իխթիթապ, ա. Ե. (խութպէ օգումագ.) ասել ճառընթերցական աղօթս աւրհնութեան ի մզկիթս. 2. խնդրել օրիորդ զոք ի կնութիւն. prononcer le prône; 2. demander ou rechercher une fille en mariage; demande en mariage.

Իխթիթաֆ, ա. Ե. յափշտակել. յափշտակելով տանել. enlever, emporter, ravir.

Իխթիլա, ա. Ե. (խալվէթէ չէքիլմէք.) մեկնել. մեկուսանալ. se retirer.

Իխթիլա', ա. Ե. արձակիլ, արձակումն կնոջ. être renvoyée, répudiée; séparation des époux, divorce.

Իխթիլագ, ա. Ե. (խուլգ փէյդա էթ.) սովորութիւն ընդ առնուլ. former une habitude.

Իխթիլաթ, ա. Ե. խառնիլ. 2. խօսակցիլ, կենակցիլ, լինել. se mêler, se mélanger; 2. être en relation avec qn., avoir des relations avec qn., faire sa société de qn.

Իխթիլալ, ա. Ե. ամբոխիլ. խռովիլ. ամբոխ. խռովութիւն. յեղափոխութիւն. se déranger, se troubler; dérangement, désordre, trouble; révolution.

Իխթիլաճ, ա. Ե. (խալէճան.) դողալ. trembler.

Իխթիլաս, ա. Ե. յափշտակել. ôter, enlever, arracher.

Իխթիլաֆ, ա. Ե. հակառակիլ. չհամաձայնել. այլակարծութիւն. չհամաձայնութիւն. հակառակութիւն. différer d'opinion, d'avis; divergence d'opinion, différend.

Իխթիյար, թ. (չէյխ. փիյր. քիւհէն. քիւհէն-սալ.) ծեր. ծերունի. ալեւոր. vieillard, âgé.

Իխթիյարլանմագ, թ. ծերանալ. ալեւորել. vieillir.

Իխթիյարլըգ, թ. (չէյխուխէթ. փիյրի.) ծերութիւն. vieillesse.

Իխթինագ, ա. Ե. խեղդամահ լինել. խեղդ. խեղդամահ. être étranglé; étranglement.

Իխթիշա', ա. Ե. խոնարհիլ. խոնարհութիւն. հպատակիլ. հպատակութիւն. s'humilier, humiliation; se soumettre, soumission.

Իխթիպար, ա. Ե. (սորուպ խապէր ալմագ.) հարցանել. տեղեկանալ. prendre des renseignements.

Իխթիսամ, ա. Ե. (խուսումէթ էթ.) թշնամի լինել. avoir de l'inimitié pour qn.

Իխթիսաս, ա. Ե. սեփհական լինել. առանձնանալ. յատկել ի մի իլ. 2. նուիրել, տալ զանձն առնել. être propre, particulier; affecter, assigner; 2. se dévouer pour qn.

Իխթիսար, ա. Ե. համառօտել. համառօտութիւն. abréger; abrégement.

Իխթիտա', ա. Ե. պատրել. պատրանք. tromper; tromperie.

Իխթիրա', ա. Ե. հնարել. գոյ լինել. գիւտ. inventer, produire, créer; invention.

Իխթիֆա, ա. Ե. թաքչիլ. se cacher.

Իխլա, ա. Ա. (դարգել.) դատարկացուցանել. թողուլ գնալն. vider, évacuer.

Իխլալ, ա. Ա. (խալէլ վերմ.) խառնել. troubler, déranger.

Իխլաս, ա. Ա. անկեղծ լինել. անկեղծ(աւոր)ութիւն. être sincère, avoir un procédé sincère; sincérité, franchise, droiture.

Իխլաս-մէնտ, ած. անկեղծ(աւոր). sincère, franc, droit.

Իխճալ, ա. Ա. (իխճալէթ վերմ.) ամաչեցուցանել. ամօթ. faire rougir, rendre honteux; confusion.

Իխմատ, ա. Ա. (մարել.) խափացուցանել. éteindre.

Իխմար, ա. Ա. թաքուցանել. ծածկել. cacher, couvrir, dérober.

Իխշա', ա. Ա. խոնարհեցուցանել. abaisser, humilier.

Իխպա, ա. Ա. (մարել.) խափանեցանել. éteindre.

Իխպար, ա. Ա. (խապէր վերմ.) գիտել. ազդ առնել. instruire, informer qn. de qc., faire savoir qc. à qn..

Իխտիարի(յ), ա. տեղեկութեան. d'avis.

Իխսաս, ա. Ա. կծծութեամբ գնալ. lésiner.

Իխվան, ա. յգ. ախ, եղ. 2. (րէֆիգ. մէմուրիյէթ արգադաշը. թարիգ հէմ-ջինսը.) ընկեր. collègue, camarade.

Իխվանլըգ, գ. (րէֆագաթ. հիւսնի մու'աշէրէթ.) եղբայրութիւն. ընտանութիւն. կենակցութիւն. fraternité; familiarité.

Իխրագ, ա. Ա. պատառել. 2. յապուշ կտրել. déchirer; 2. stupéfier, causer une grande surprise.

Իխրաճ, ա. Ա. հանել. 2. քաղել. 3. հանել արմատ չորեքկուսւոյ ի քառակուսէ. երկայնել. faire sortir; 2. percevoir; 3. extraire une racine; (r)allonger, prolonger.

Գարագյա — էթ. հանել ի ցամաք. débarquer, mettre à terre (des troupes...).

Իխրաճաթ, ա. (յգ. իխրաճ, եղ.) վաճառահանութիւն. հանեալ վաճառք. exportation.

Իխրապ, ա. Ա. (խարապ էթ.) կործանել. աւերել. աւերումն. détruire, ruiner, dévaster; destruction, dévastation.

Իխֆա, ա. Ա. ծածկել. թաքուցանել. cacher, celer.

Իկ... տես Իյ...

Իկիրմի... տես Եի(կի)րմի...,

Իհա, ա. Ա. (վահյ էթ.) յայտնել. իմացուցանել. յայտնութիւն. révéler; révélation.

Իհաթա(թ), ա. Ա. շուրջ պատել. փակել ի ներքս. entourer, environner, ceindre; (r)enfermer, embrasser.

Իհալ, ա. Ա. ի վիշտ կործանել. վիշտ ի վերայ ածել. précipiter qn. dans le malheur, dans un abime de malheur.

Իհալէ(թ), ա. Ա. յանձն առնել տալ. յանձնարարութիւն. charger qn. de qc., commissionner qn. pour qc.; charge, (com)mission.

Իհամ, ա. Ա. երկդիմի բանիւք խօսել. équivoquer, user d'équivoque.

իհան, ա. յգ. իհանէթ, իզ.

իհան, ա. Ա. տկարացուցանել. ջլատել. affaiblir, énerver.

իհանէ(թ), ա. Ա. սպանանել. tuer.

իհանէ(թ), ա. Ա. արհամարհել. անարգել. արհամարհութիւն. mépriser, dédaigner; mépris, dédain.

իհտա, ա. Ա. տալ. ընծայել. donner, faire don de qc.

'իհար, ա. պոռնկիլ. շնալ. պոռնկութիւն. շնութիւն. commettre fornication, un adultère; fornication, adultère.

իհզէ(թ), ա. Ա. ազդեցութիւն թողուլ. 2. հատանել. faire une impression; 2. tailler, faire des entailles.

իհքաք, ա. Ա. յաղթել ի դատաստանի. 2. առնել իրաւունս. դատ առնել. gagner un procès; 2. faire droit, rendre justice à qn.

իհքար, ա. Ա. արհամարհել. անարգել. արհամարհանք. mépriser, dédaigner; mépris, dédain.

իհեա, ա. Ա. (հայաթա կէթիրմէք.) կենդանի առնել. կենդանացուցանել. յարուցանել. 2. նորոգել. յառաջին կերպ անդր ածել. ranimer, rendre à la vie, rappeler à la vie, ressusciter; 2. rétablir.

իհեանէն, ա. (կեահ... կեահ. արտասա ընդրասա.) ընդ ժամանակս ժամանակս. երբեմն երբեմն. de temps en temps, quelquefois.

իհղակ, ա. Ա. քրքջել ծաղանաւ. քրքիջ. rire aux éclats; grand(s) éclat(s) de rire.

իհզազ, ա. Ա. երջանիկ, բախտաւոր լինել. երջանկութիւն. être heureux, fortuné; bonheur, fortune.

իհզալ, ա. Ա. (հէզլիյէաթ մէ լազ ու խօրաթայա փէք մէյլօւլ օլ.) խաղալ բանս խօսել. կատակել. plaisanter, badiner.

իհզար, ա. Ա. (հուզուրա կէթիրմէք.) ածել, յանդիման առնել. 2. պատրաստ առնել. 3. կոչ առնել. amener, faire comparaître devant qn.; 2. préparer; 3. citer, ajourner; citation, ajournement.

իհզար, ա. Ա. (կէվէզէլիք էթ.) շաղփաղփել. շատախօսել. շաղփաղփութիւն. շատախօսութիւն. bavarder, babiller, jaser; bavardage, babil, jaserie.

իհզար-նամէ, գ. (իհզար փուսուլասը.) թուղթ յանդիման լինելոյ ատենի. mandat de comparution.

իհթիգագ, ա. Ե. (հագգընը թալէպ էթ.) խնդրել զիրաւունս. poursuivre son droit.

իհթիգան, ա. Ե. (հօգնա խըթըմալ էթ.) դեղ առնուլ. prendre un lavement, un remède.

իհթիգար, ա. Ե. արհամարհել. անարգել. արհամարհանք. անարգանք. mépriser, dédaigner; mépris, dédain.

իհթիշադ, ա. Ե. ժողովել. rassembler, réunir.

իհթիյաթ, ա. Ե. զգուշանալ. զգուշութեամբ գործել. զգուշութիւն. se conduire, agir avec précaution, user de précaution; précaution, circonspection, réserve.

— 'ասքէրիյէ. զօրամարտակ պահեստի. (corps de) réserve.

իհթիյաթէն, ա. զգուշութեամբ. առ ի զգուշութեան. avec (ou par) précaution.

իհթիյաթ-քեարանէ, գ. զգուշաւոր. 2. զգուշութեամբ. circonspect; 2. avec précaution.

իհթիյալ, ա. Ե. հնարել. user, se servir de ruses.

իհթիեալ, ա. Ե. երկնչել. զահի հարկանել. ահ. s'effrayer, s'épouvanter; effroi, épouvante.

իհթիյաճ, ա. Ե. (հաճէթ.) կարօտութիւն. չքաւորութիւն. կարօտ լինել. besoin, nécessité, indigence; avoir besoin.

իհթիյաճաթ, ա. (յգ. իհթիյաճ, իզ.) պէտք. պիտոյք. besoins, choses nécessaires à l'existence.

իհթիզազ, ա. Ե. (մահզուզ-իյէթ.) հաճութիւն. զուարճութիւն. plaisir, joie.

իհթիզազ, ա. Ե. շարժել. տատանել. շարժում. 2. խաղալ.

trembler, s'agiter; agitation, mouvement; 2. sauter, bondir.

Իհթիզազ, ա. ե. խորտակել. մանրել. 2. խոնարհիլ. casser, briser, mettre en pièces; 2. s'humilier, se soumettre.

Իհթիզամ, ա. ե. ընել անիրաւութիւն. faire une injustice à qn.

Իհթիզամ, ա. ե. խորտակիլ ճաթելով. պայթիլ. 2. փութալ. se rompre en crevant, crever; 2. s'empresser.

Իհթիզար, ա. ե. (Հազէր էթ.) զգուշանալ. զգուշութիւն. éviter, fuir, se garantir de qc., prendre ses précautions contre qc.; fuite.

Իհթիզար, ա. ե. (Հուզուրա չըգմագ. Հուզուրա գաթիլ օլ.) յանդիման ելնել. 2. յոգին աւանդելն ելնել. se présenter, paraître devant qn.; 2. être à l'agonie ou aux abois, agoniser.

Հալը Իհթիզար. հոգեվարք. մահամերձ. agonie.

Իհթիլագ, ա. ե. ածիլել. raser.

Իհթիլամ, ա. ե. երազախաբութիւն. pollution nocturne.

Իհթիլաք, ա. ե. զանձն ի վտանգ արկանել. se mettre en danger, en péril.

Իհթիճա, ա. ե. երգիծանել զիրեարս. se satiriser, se lancer réciproquement des traits de satire.

Իհթիճազ, ա. ե. անցանել չափը. dépasser les limites dans qc.

Իհթիճաճ, ա. ե. պատճառս, յանդիմանութեան ի մէջ բերել. 2. դատ վարել. alléguer, produire des raisons; faire la preuve de qc., prouver; 2. être en procès avec qn.

Իհթիճամ, ա. ե. (Հաճամաթ ալըշդըրմագ.) դալ հանել, ծծել գարին արտաքսումն. ventouser, appliquer des ventouses; application de ventouses.

Իհթիճաբ, ա. ե. ծածկիլ. se voiler, se dérober à la vue.

Իհթիմա, ա. ե. պահել. ձեռնպահ լինել ի կերակրոց. պահք. ձեռնպահութիւն. s'abstenir, faire diète; abstinence, diète.

Իհթիմալ, ա. ե. բեռնաւորիլ. 2. ընդունել. յանձն առնուլ. 3. հնարաւոր լինել. հնարաւորութիւն. հաւանականութիւն. se charger, porter un fardeau; 2. recevoir, admettre; 3. être possible; possibilité, probabilité.

— վար գի. մարթ է. il est possible.

Իհթիմամ, ա. ե. փոյթ յանձին առնել. ջան տանել. փոյթ փութալ. փոյթ. ջան. հոգ. s'appliquer à (faire) qc., mettre ou donner tous ses soins à qc., être assidu à (faire) qc., s'efforcer, se donner de la peine; application, diligence, soin(s).

Իհթիշամ, ա. ե. ճոխութիւն. փառաւորութիւն. 2. յարանցորդք. pompe, magnificence; 2. une suite nombreuse, grand train, train magnifique.

Իհթիշադ, ա. ե. ի մի ժողովիլ. խռնիլ. ժողովումն. se rassembler, s'attrouper; rassemblement, attroupement.

Իհթիպաս, ա. ե. պահել. 2. բանտարկեալ լինել. 3. զսպել անձն. retenir; 2. être emprisonné; 3. se contenir, se retenir, se maîtriser.

Իհթիսապ, ա. ե. համարակալութիւն. charge de Mouhtecib.

Իհթիսապիյէ(Թ), ա. բաժք. contributions indirectes.

Իհթիվա, ա. ե. փակել ի ներքս. պարունակել. պարունակութիւն. 2. տիրանալ. contenir, renfermer; contenu; 2. s'emparer, se saisir de qc.

Իհթիտա, ա. ե. գնալ ընդ առաջնորդին. se laisser conduire par le droit chemin.

Իհթիտադ, ա. ե. (Հիդդէթլէնմէք.) բարկանալ. entrer en colère, être fâché, irrité.

Իհթիրագ, ա. ե. այրիլ. բորբոքիլ. այրումն. brûler, prendre feu, embrasement.

Իհթիրազ, ա. ե. զգուշանալ. զգոյշ լինել. զգուշութիւն. être (se

mettre, se tenir) sur ses gardes, se garder de qc., prendre garde contre..; circonspection.

Իհթիրամ, ա. Ե. (Հիւրմէթ իյլէմէք.) Սայմաք. ղարշըլամաք. Եղ. իհթիրամաթ, յգ. սայմալար. աղըրլամալար. honorer, faire des honneurs, rendre honneur et respect à qn., respecter qn., rendre hommage à qn.; honneur, témoignage de respect.

Իհթիրապ, ա. Ե. դարպիրաշմէք, ջանկէլ ըշը վէրմէք. se battre contre un ennemi, combattre, se faire la guerre.

Իհթիրաս, ա. Ե. Սիւրմէք. թարլա էքմէք. սիւրիւճիւլիւք. cultiver la terre, labourer; culture, agriculture.

Իհթիրաս, ա. Ե. տէն իհթիրազ։

Իհթիրաս, ա. Ե. չապալամաք. ահսղալըգ. rechercher avidement; avidité.

Իհթիրաֆ. ա. Ե. Զանաաթ, յէ-մաքսզ ւէրմէք. ուստալըգ. exercer un métier, une profession; maitrise.

Իհթիքեար, ա. Ե. թօպլամաք, եւ սաքլամաք սատըճը զարար վերմէք իչին. ահթիքեարլըգ. accaparer; accaparement.

Իհթիֆազ, ա. Ե. սաքընմաք. սաքընմայըգ. se garder, se préserver de qc.; garde, préservation.

Իհլա, ա. Ա. թաթլը ըստմաք. թաթլըլաշտըրմա. adoucir, rendre doux; adoucissement.

Իհլալ. ա. Ա. ելմէք նոր աղա. 2. «ահա պէն» դէմէք. apparaitre (en parlant de la nouvelle lune); 2. s'écrier en disant me voilà!

Իհլաք, ա. Ա. օլտիւրմէք. tuer, perdre.

Իհլիլիճի(յ), ա. Ս. յումուրթա. յումուրթայիմսի. oval.

Իհճա, ա. Ա. (հիճիւ էթմէ.) եթլէնմէք. lancer des traits de satire contre qn.

Իհճաճ, ա. Ա. հաճը գէօնտէրմէք մէքքէյի ղարշ. envoyer qn. faire le pèlerinage de la Mecque.

Իհճամ, ա. Ա. էրքիլմէք. գօրգմաք. սէրէքլէմէք. craindre, reculer.

Իհմալ, ա. Ա. պէլէքեա իմրէք. charger; chargement.

Իհմալ, ա. Ա. անթայէ ալմաք. գաթըլմաք հէչ ի պիրի. ահմալքեարլըգ. ահմալըյէթ. négliger, prendre peu de soin de qc.; négligence apportée dans qc., inattention.

Իհմալքեար, պ. ահմալ. անթային. négligent, nonchalant; inattentif.

Իհմամ, ա. Ա. (Հուզուն մուզթարըպ.) հէմ ի քէտէր տէրտ էլէմէք. causer des inquiétudes à qn., préoccuper qn.

Իհմաք, ա. Ա. պարդանթըլըգ. 2. (փէք չալըշթըրմագ.) զայիֆ ալըշ. քէտէր ըթմէք. irriter, fâcher; 2. fatiguer excessivement.

Իհմիրար, ա. Ը. գըրմըզըլըգ. rougeur, rouge.

Իհնաք, ա. Ա. պարղանթըլըգ. irriter, mettre en colère.

Իհնէ(թ), ա. Եղ. իհնա, յգ. պօղանըլըգ. 2. էսքի հընսըէթ. colère; 2. haine invétérée.

Իհպաթ, ա. Ա. էզմէթէք. effacer, abolir, rendre vain, inutile.

Իհպալ, ա. Ա. յիւքլիւթըրմէք. (action de) rendre enceinte, engrossir.

Իհպաս, ա. Ա. գօրգմաք. ահսանատ էթէք (տիրամէթուր) իչին պարպասը հասըլաթըզ. affecter qc. (une somme...) à une fondation pieuse.

Իհսան, ա. Ա. պաղըշ. պաղըշլամա. լիւթֆ. 2. պաղըշ էթմէք. լիւթֆէթմէք. լիւթֆ էթմէք. grâce, faveur; 2. faire grâce à qn., gratifier qn. de qc., accorder un don, une faveur.

Իհսան, ա. Ա. համաթօթըն իւգլիւք. 2. գէօնսէլ գաթըլըգ. եկիւլիւքլիւք. être ferme; fermeté, constance; 2. être chaste; chasteté, pureté.

Իհսաս, ա. Ա. գէօրմէք. էսլամաք. sentir, éprouver, s'apercevoir.

Իհսաս, ա. Ա. (Հիսսէ վէ փայ վերմէ.) պիլտիրմէք, հիսսէտէ էթմէք.

faire participer, donner qc. en partage à qn.

Իհաթա, ա. Ա. շուրջ պատել. պաշարել. cerner, investir.

Իհտա, ա. թւ. ահատ, ար. — 'աշէր. մետասան. onze.

Իհտա, ա. Ա. առաքել. 2. (հէտիյէ էթ.) տալ պարգեւս. envoyer; 2. faire présent, cadeau à qn. de qc.

Իհտաս, ա. Ա. յառաջ ածել. հնարել. produire, créer, faire naitre.

Իհտար, ա. Ա. փոքր ինչ համարել. արհամարհել. 2. հանդուրժել զի անպատժութեան արեանց պատժոյ մնասցէ. attacher peu de prix à qc., dédaigner; 2. permettre, souffrir que le sang d'un homme soit versé impunément.

Իհրագ, ա. Ա. այրել. հրդեհել. brûler, incendier, mettre le feu à..., embraser.

Իհրաք, ա. Ա. հեղուլ. արկանել. verser, répandre.

Իհրազ, ա. Ա. շահել. ստանալ. հասանել. gagner, acquérir, obtenir.

Իհրամ, ա. հանդերձ ուխտաւորաց. 2. ծածկոյթ ինչ թաւ. 3. ծածկոյթ ինչ երիվարի. habit de pèlerin; 2. couverture de peluche; 3. espèce de couverture de cheval.

Իհրապ, ա. Ա. (հարպ ու ղըթալա սէվգ էթ.) տանել ի պատերազմ. mener au combat.

Իհրապ, ա. Ա. ձոյլ յանձին առնել. ի մի ինչ պարապել. 2. ի փախուստ դարձուցանել. s'appliquer, se livrer tout entier à qc.; 2. mettre en fuite.

Իհքեամ, ա. Ա. հաստատուն կարծրել. ամրացուցանել. 2. խափանել. raffermir, consolider, fortifier; 2. détourner, écarter qn. de qc.

Իղազէ(թ), ա. Ա. զայրացուցանել. ցասուցանել. irriter, fâcher; irritation.

Իղապէ(թ), ա. Ա. լինել հեռի առնէ. չլինել այր. հեռաւորութիւն առն. avoir son mari absent; absence du mari.

Իղասէ(թ), ա. Ա. ի թիկունս հասանել. յօգնութիւն գալ. venir au secours de (ou en aide à) qn., accourir au secours de qn.

Իղզա, ա. Ա. (ղազայա կէօնտէրմէք.) առաքել ի պատերազմ. envoyer à la guerre.

Իղզալ, ա. Ա. մանել. 2. փնտրել կանանց. filer; 2. faire la cour aux femmes.

Իղթիյազ, ա. Ե. զայրանալ. ցասնուլ. s'irriter, se fâcher, se mettre en colère.

Իղթիյալ, ա. Ե. յանկարծակի ի վերայ հասանել առնել. սպանանել. surprendre, prendre à l'improviste; tuer.

Իղթիյապ, ա. Ե. (ղըյպէթ էթ.) չարախօսել զումեքէ ինչ հեռի է. médire de qn., parler mal d'un absent, dire du mal de qn.

Իղթիզալ, ա. Ե. մանել. filer.

Իղթիզապ, ա. Ե. (ղազէպէ կէլմէք.) զայրանալ. գալ ի ցասումն. se mettre en colère, s'irriter.

Իղթիլա, ա. Ե. փութալ. աճապարել. se hâter, marcher ou courir vite.

Իղթիլամ, ա. Ե. խտղել. խանդանալ. խտղացք. être (ou entrer) en rut; rut, chaleur.

Իղթինամ, ա. Ե. չարախօսել. թշնամանել. 2. պախարակել. պարսաւել. déchirer qn. (à belles dents); 2. blâmer.

Իղթիմազ, ա. Ե. ննջել. 2. թարթափել աչաց. s'endormir; 2. cligner (les yeux), clignoter; clign(ot)ement.

Իղթիմամ, ա. Ե. (մաղմում օլ.) տխրագնել. տրտմել. s'affliger, s'attrister.

Իղթիմաս, ա. Ե. անարգ համարել. փոյթ ինչ չառնել. 2. ապախտ առնել. ապախտաւոր լինել. ապախտաւորութիւն. regarder avec dédain, faire peu de cas de qc.; 2. être ingrat; ingratitude.

Իղթիմաս, ա. Ե. հասանել գիշերոյ յանկարծ ի վերայ. être surpris par la nuit.

Իղթինամ, ա. Ե. (Եաղմա մէ ղանիմէթ ալմագ.) աւարել. butiner, faire du butin.

Իղթիպաթ, ա. Ե. (ղըպթա, րէշք ու հասէտ էթ.) նախանձիլ. porter envie, être jaloux, envier.

Իղթիսալ, ա. Ե. (ղուսուլ էթ.) լուանալ. մաքրել. se laver.

Իղթիսապ, ա. Ե. (ղասպ էթ.) յափշտակել. յափշտակութիւն. ôter, enlever par force; enlèvement.

Իղթիզա, ա. Ե. (ղըտալանմագ.) սնանիլ. se nourrir de qc.

Իղթիրազ, ա. Ե. արկանել ոտն յասպանդակն. mettre le pied à l'étrier.

Իղթիրամ, ա. Ե. հատուցանել զպարտս. տալ տուգանս. payer, acquitter une dette, des dettes; payer une amende.

Իղթիրապ, ա. Ե. (ղուրպէթէ կիթմէք.) պանդխտանալ. voyager à l'étranger.

Իղթիրար, ա. Ե. (ղուրուր.) ամբարտաւանութիւն. 2. խաբիլ. կուրանալ. ambition; illusion; 2. être trompé, se laisser aveugler.

Իղթիֆար, ա. Ե. թողուլ. ներել. pardonner.

Իղլա, ա. Ա. թանկագին ծախել. յաւելուլ գինն. enchérir une marchandise.

Իղլագ, ա. Ա. դժուարիմաց ընել. rendre obscur.

Իղլաթ, ա. Ա. (թաղլիթ էթ.) վրիպեցուցանել. tromper.

Իղլալ, ա. Ա. խաբել. զրկել զոք. tromper; léser qn.

Իղլաֆ, ա. Ա. (ղըլաֆընա ալմագ էթ.) արկանել զսուրն ի պատեանն. engainer, mettre en (ou dans une) gaine.

Իղմազ, ա. Ա. (ղամազլամագ.) չարախօսել. բամբասել. ամբաստանել. détracter qn.; dénoncer.

Իղմազ, ա. Ա. գոցել զաչս. անտես առնել. անտեսութիւն. fermer la paupière; conniver à qc., fermer les yeux sur qc.; connivence.

Իղնա. ա. Ա. (հարստացընել.) ճոխացուցանել. rendre riche, enrichir.

Իղշա, ա. Ա. ծածկել. couvrir.

Իղտա, ա. Ա. սակաւ ինչ անձրեւել. faire tomber des gouttes, pleuvoir un peu.

Իղպար, ա. Ա. փոշի յարուցանել. faire de la poussière, faire élever la poussière.

Իղպիրար, ա. Ը. փոշոտիլ. être couvert de poussière.

Իղպիրարը խաթըր. (կիւճէնմէք.) ընդ վեր տանել. se formaliser, s'offenser de qc.

Իղվա, ա. Ա. հրապուրել. մոլորեցուցանել. 2. փորձել. փորձութիւն. séduire, induire qn. à qc.; 2. tenter qn., induire qn. en tentation; tentation.

Իղրա, ա. Ա. գրգռել. մղել. exciter, pousser qn. à qc.

Իղրագ, ա. Ա. ընկղմել ի ջուր. հեղձուցանել. plonger qn. ou qc. dans l'eau; noyer.

Իղրամ, ա. Ա. ստիպել հատուցանել զպարտս. տալ տուգանս. forcer qn. à payer une dette, une amende.

Իղրապ, ա. Ա. երթալ ի տար աշխարհ. voyager à l'étranger.

Իղրաս, ա. Ա. տնկել. planter.

Իղրատ, ա. Ա. երգել (ի ձայն բարձր եւ քաղցր). chanter à pleine voix, agréablement.

Իղֆալ, ա. Ա. խաբել. 2. անփոյթ առնել. չընել հոգ. մոռանալ. անփութութիւն. մոռացում. tromper, donner le change à qn., abuser qn., décevoir qn.; 2. négliger, oublier; négligence.

Իճա', ա. Ա. (վէճ վիրմ.) ցաւեցուցանել. ցաւ տալ. causer de la douleur, faire souffrir, faire mal.

Իճազ, ա. Ա. անզօր թողել. տկարացուցանել. 2. տկար համարել. 3. առաւելուլ. նշան գործել. rendre faible, impuissant, affaiblir; 2. trouver (ou regarder comme) faible; 3. avoir le dessus sur qn., faire des merveilles ou des miracles.

Իճադ, ա. Ա. հնարամտել, հնարք գտնել, գործել. հնարամտութեամբ հա-

դանել. եւ կրճատել է ամփոփ ըսել. être court, succinct; rendre court et succinct; résumer en peu de mots.

իճազէն, մ. համառօտաբար. ի ամփոփ ըսել. succinctement, en peu de mots.

իճազէ(թ), ա. (ճէվազ.) հրաման (երթալու). congé, permission.

— վէրմ. արձակել. congédier.

ի՛ճալ, ա. Ա. ('աճէլէ իթտիրմէք. թա'ճիլ էթ.) փութացնել. presser, faire hàter.

իճալէ(թ), ա. Ա. (ճէվէլան իթտիրմէք.) շրջեցնել. շուրջ ածել. պտտցնել. faire tourner, faire aller en ronde, en cercle.

'իճալէ(թ), ա. զոր ինչ գործի ալ շտապով. ce que l'on fait à la hâte.

'իճալէթէն, ա. ('ալէ-լ-'աճէլէ.) շտապով. փութով. à la hâte.

իճամ, ա. յգ. էճէմէ(թ), իչ.

ի՛ճապ, ա. Ա. զարմացնել. ի զարմացում ածել. 2. հպարտացնել. étonner, surprendre, causer, donner de l'étonnement, jeter dans l'étonnement; 2. enorgueillir.

իճապ, ա. Ա. հարկաւոր լինել. հարկաւոր հարկ. պահանջել. պահանջումն. être nécessaire; nécessité; exiger; exigence; avoir pour conséquence nécessaire.

— ը վէճհիլէ. ըստ հետեւութեան. արդեօք պարտին է. conséquemment, d'une manière conséquente.

իճապէ(թ), ա. Ա. (ճէվապ վէրմէք.) տալ պատասխանի. 2. լսել աղօթից. ընդունել. répondre; 2. exaucer, accepter, agréer.

իճատ, ա. Ա. (վիւճուտա կէթիրմէք.) ստեղծանել. 2. գտանել. հնարել. գիւտ. հնարագիտութիւն. produire, faire naître, créer; 2. inventer, trouver; invention.

իճատէ(թ), ա. Ա. բարւոք գործել. բարիս գործել. bien faire, faire le bien; faire du bien à qn.

իճար, ա. Ա. տալ ի վարձու. վարձելն. donner à louage, à loyer, louer; louage, location.

իճարէ(թ), ա. Ա. վարձք տան. 2. վարձք. loyer, prix de location; 2. salaire.

իճարէ. } տալ ի վարձու. վարձելն. donner à
— յէ վէրմ. } loyer, louer; louage, location.

իճզալ, ա. Ա. ուրախ առնել. réjouir, causer de la joie.

իճզալ, ա. Ա. տալ առատապէս. լիուլ բարիօք. donner largement, combler qn. de bienfaits.

իճզամ, ա. Ա. հատանել. խլել. 2. դնել ի միտ. couper; arracher; 2. résoudre de faire qc., prendre une résolution.

իճթիյալ, ա. Ե. (ճէվէլան էթ.) շուրջ գալ. tourner, faire le tour.

իճթիհատ, ա. Ե. ջանալ ի միտ առնել. ջան դնել. ջանս ջանալ. s'appliquer à qc.; s'efforcer, faire des efforts, témoigner du zèle pour qc.

իճթիհար, ա. Ե. յայտնի լինել. հրապարակաւորութիւն. être public; publicité.

իճթիմա', ա. Ե. ժողովիլ. հաւաքուիլ. ի մի վայր գալ. ժողովումն. 2. դաշնակից լինել. դաշնակցութիւն. se rassembler; rassemblement; 2. se confédérer; confédération. [cueillir, ramasser.

իճթինա, ա. Ե. ժողովել. (re-)

իճթինահ, ա. Ե. խոնարհիլ. se pencher, s'incliner.

իճթինապ, ա. Ե. խորշիլ. փախչել լինել. éviter, fuir qc.; fuite.

իճթիպա, ա. Ե. ընտրել. ընտրութիւն. choisir; choix.

իճթիսաս, ա. Ե. խուզել. յոյզ եւ խնդիր. s'enquérir; enquête.

իճթիվար, ա. Ե. դրացի, դրակից լինել. դրացութիւն. être voisin; voisinage.

իճթիրա, ա. Ե. (ճիւրէթ էթ.) յանդգնել. իշխել. յանդգնութիւն. oser; audace.

իճթիրահ, ա. Ե. շահել. 2. վէրք առնուլ. gagner; 2. se blesser, être blessé.

իճթիրամ, ա. Ե. (ճիւրմ ու գապահաթ իշլէմէք.) յանցանս գործել. commettre un péché, une faute, un crime.

իճթիրար, ա. Ե. ձգել. ձգտել. (at)tirer; se détirer.

'իճլ. ա. (երբեք պուռ զաղղը.) զուա-րակ. veau.

իճլա, ա. Ա. աքսորել յաքսորս. աքսորք. exiler, envoyer en exil, forcer qn. à quitter un pays; exil.

իճլալ, ա. Ա. մեծարել. պատուել. 2. մեծութիւն. մեծվայելչութիւն. honorer, révérer; 2. grandeur, majesté.

իճլաս, ա. Ա. ([illegible]) նստեցուցանել (յաթոռ). (faire) asseoir qn., mettre qn. sur le trône.

իճհատ, ա. Ա. ջանալ. ջան դնել. ջան. 2. չարչար կրել. չարչար. tâcher, s'efforcer; effort, application; 2. souffrir; peine.

իճհար, ա. Ա. ծանուցանել հրապարակել. proclamer, divulguer, publier.

իճհաֆ, ա. Ա. հարստահարել. հարստահարութիւն. opprimer; oppression.

իճմա', ա. Ա. ժողովել. ժողովումն. ժողով (օրէնսդիր). 2. միաբանել. միաբանութիւն. rassembler, rassemblement; convoquer, convocation; réunir, réunion; assemblée; 2. s'accorder, être d'accord; accord.

իճմալ, ա. Ա. կրճատել. համառօտել. 2. համառօտական մատեան. բովանդակութիւն. (r)accourcir, abréger; abrégement; 2. un abrégé, extrait, résumé, sommaire.

իճմալէն, ա. ('ալը-թ-արիզի-ւ-իճմալ.) համառօտակի. en abrégé, abrégément, sommairement, d'une manière sommaire.

իճմալի(յ), ա. համառօտ. abrégé.

իճնան. ա. Ա. յիմարեցուցանել. [rendre fou.

իճպար, ա. Ա. (ճէպր էթ.) ստիպել. բռնադատել. բռնութիւն. բռնադատութիւն. forcer, contraindre, obliger; violence, contrainte.

իճպարէն. ա. ակամայ. բռնի. բռնաբար. à contre-coeur, par force, forcément.

իճրա, ա. Ա. հոսեցուցանել. ընթացուցանել. 2. առնել. կատարել. ընդ ի գլուխ տանել. հանել. (գործադրութիւն.) լրումն. կատարումն. faire couler, courir, mettre qc. en train; 2. exécuter, accomplir, mettre à effet, en oeuvre ou en pratique, mener à exécution; exécution, accomplissement.

իճրաաթ, ա. (յգ. իճրա, եզ.) — գոմիթէսի. գործադիր մասնաժողով. comité exécutif.

իճրար, ա. Ա. ձգել, յերկարել ժամանակն. յապաղել. յերկարութիւն. յապաղութիւն. proroger le délai, le terme, prolonger le terme; délai, prorogation d'un terme.

իճֆար, ա. Ա. թողուլ սովորութիւն. se désaccoutumer, renoncer à une habitude; renonciation à une habitude.

ի'մա, ա. Ա. կուրացուցանել. 2. կոյր համարել. aveugler; 2. trouver (ou regarder comme) aveugle.

իմա, ա. Ա. ակնարկել, նշանացի առնել. նշանացնել. ակնարկութիւն. faire signe (de la tête) à qn., donner à entendre; indication, signe, allusion.

'իմազ, ա. յգ. 'ամազ, եզ.

իմազէ(թ), ա. Ա. զատանել. ընտրել. ընտրութիւն. séparer de (ou d'avec) qc., disjoindre l'un d'avec l'autre, choisir qc.; séparation, choix.

իմաթա(թ), ա. Ա. հեռացուցանել. հանել. բառնալ. éloigner, écarter, mettre de côté, ôter, enlever.

իմաթէ(թ). ա. Ա. սպանանել. faire mourir, mettre à mort.

իմ'ալ, ա. Ա. խափանել ի գործոյն. empêcher qn. de faire qc.

ի'մալ, ա. Ա. առնել. յօրինել. 2. վարել. ի կիր արկանել. 3. յարգիւն ածել. կատարել. 4. վարել. 5. գործել. faire, fabriquer, façonner; 2. se servir, faire usage, user de qc.; 3. exécuter, effectuer, mettre à exécution, à effet,

en oeuvre, en pratique; 4. administrer, gérer, gouverner; 5. exercer les fonctions de juge.

Իմալէ(թ), ա. Ա. Հակել, խոնարհեցուցանել ի վայր. (faire) pencher, incliner, baisser.

'Իմալէ(թ), ա. (Ի'մալիյէ ադջէսի.) Վարձք. main-d'oeuvre, la rémunération du travail.

Իմամ, ա. եղ. Էիմմէ(թ), յգ. Քահանայապետ Մահմետականաց. iman, ministre de la religion mahométane, curé d'une mosquée.

— Էվի. (Թէվգիֆ մահալլը.) Բանտ. prison.

Իմամանէ, ա. Արժանի քահանայապետի. ըստ իմամի. digne d'un iman, à la manière d'un iman.

Իմամէ(թ), ա. Պաշտօն, պատիւ քահանայապետի. 2. Իմամական տուն. 3. Երկիր ընդ իմամաւ. 4. Ծայր ծխափողոյ եւ նորին նմանեաց. imamat, charge, dignité d'iman; 2. résidence de l'iman; 3. pays gouverné par un iman; 4. bout, bouquin, embouchure.

'Իմամէ(թ), ա. եղ. 'ամաիմ, յգ. Ապարօշ. turban.

Իմամիյէ, գ. տե՛ս Իմամէ(թ), 1:

Իմ'ան, ա. Ա. Ջանադրել. Ծանր աշխատ լինել. 2. Մտածութիւն. être assidu et zélé, s'efforcer, s'excéder de travail; 2. considération.

Իմ'անը նազար ըլա պագմագ. Հայել մտադիւր. մանր քննել. regarder attentivement, examiner minutieusement.

Իման, ա. Ա. Հաւատալ. Հաւատք. croire; croyance.

Իմանսըզ, գ. Անհաւատ. 2. (Ինսաֆսըզ. սէնկ-տիլ. պի-ռահմ.) Անգութ. անխնայ. անխիղճ. անողորմ. incrédule, infidèle; 2. (au coeur) dur, inhumain, cruel, barbare.

Իմանսըզլըք, գ. Անհաւատութիւն. 2. (Ջէպպարլըգ. զուլմ. գասավէթի գալպ.) Անգթութիւն. անխնայութիւն. անողորմութիւն. incrédulité; 2. inhumanité, cruauté, barbarie.

Ի'մատ, ա. Ա. Յեցուցանել. ամրանել, հաստատել ի յեան մածից. étayer, appuyer, soutenir (par des étais).

'Իմատ, ա. Մոյթ. նեցուկ. օժան. 2. Իշխան ժողովրդեան. soutien, appui, colonne; 2. chef (d'une peuplade).

Ի'մար, ա. Ա. Մշակել. մշակութիւն. 2. Մարդաշատ առնել. cultiver; cultivation; 2. peupler; peuplement.

'Իմար, ա. Շէն առնել. շինութիւն. 2. Երկարել զկեանս. rendre habité, peupler; culture; 2. prolonger la vie de qn.

Իմարէ(թ), ա. (Էմիրլիք.) Իշխանութիւն. 2. Հրամանատար լինել. հրամանատարութիւն. principauté; 2. commander, ordonner; commandement.

'Իմարէ(թ), ա. Շէնութիւն. 2. եղ. 'ամաիր, յգ. աղքատանոց. culture; 2. établissement de charité.

Իմզա, ա. Ա. Ձեռնագիր առնել. (ստորագրութիւն.) ձեռնագիր. signer (une lettre, etc.), souscrire (un acte...); signature, souscription.

Իմզալամագ, գ. (իմզա էթ. վազը իմզա էթ.) (ստորագրել.) ձեռնագիր առնել. signer (une lettre, etc.), souscrire (un acte...).

Իմթիյազ, ա. Ե. Ընտրեալ, որոշեալ լինել. (ը)անջատել, առաւելուլ զայլովք. 2. եղ. իմթիյազաթ, յգ. առանձնաշնորհութիւն. առաւելութիւն. 3. Շնորհ. հրաման. être séparé, distingué des autres, se distinguer, se signaler, exceller dans qc.; distinction; 2. privilége, préférence, avantages accordés à...; 3. concession.

Իմթիյազլը(յ). ա. } (մուլթէզամ.) առանձնաշնորհեալ privilégié.
Իմթիյազլը, գ. }

Իմթիզաճ, ա. Ե. Խառնել. յարմարել ընդ ումեք. յանկ լինել. compatir avec qn. à (ou avec) qc., s'accorder, vivre avec qn., vivre bien ensemble, se concilier, être compatible, marcher ensemble; compatibilité.

Մէ'աշէթ-իմթիզաճ. Երջանիկ. heureux.

Իմթիզաճսըզ. ա. կռուարար. անհաշտական. inconciliant, querelleur, incompatible.

Իմթիզաճսըզլըգ. գ. ըմբոստութիւն. հակառակութիւն. humeur inconciliante ou querelleuse; incompatibilité.

Իմթիլա, ա. Ե. լեցուիլ. լի լինել. լիութիւն. 2. (միտէ տօլու գալըմագնան հազմըլ օլան 'իլլէթի թուխմէթ.) տհալութիւն. être plein, rempli, se remplir de qc.; réplétion; 2. indigestion.

Իմթիլալ, ա. Ե. (ախէր միլլէթէ տահիլ օլ.) օտարանալ. prendre des moeurs étrangères, embrasser une autre religion.

Իմթիհա, ա. Ե. (մահվ ու նապուտ օլ.) ջնջուիլ. բնաջինջ, չէ յառաջ լինել. être effacé, disparaître.

Իմթիհագ, ա. Ե. ջնջուիլ. կորսուիլ. ապականիլ. disparaître; périr, se perdre, se corrompre.

Իմթիհազ, ա. Ե. մաքուր լինել. մաքրութիւն. être pur, sans mélange; pureté.

Իմթիհան, ա. Ե. քննել. քննութիւն. examiner, faire subir un examen; examen (scolaire).

Իմթինա', ա. Ե. չառնուլ յանձն. ի բաց կալ. refuser, se retirer.

Իմթինան, ա. Ե. յերես հարկանել երախտիս. 2. շնորհ ունել. շնորհակալ լինել. reprocher les bienfaits à qn.; 2. remercier.

Իմթիսալ, ա. Ե. անսալ. հնազանդիլ (հրամանաց). 2. հետեւիլ. պահպանել կալ. անսալ սովորութեան, սովորութեան. 3. նմանել լինել. obtempérer, obéir (aux ordres); 2. suivre, observer un usage, une loi, s'y conformer; 3. suivre, imiter.

Իմթիտահ, ա. Ե. գովել. louer, vanter qn.

Իմթիտատ, ա. Ե. ձգիլ. երկարիլ. յեռանալ. 2. երկարութիւն. տեւողութիւն. s'étendre, se prolonger, traîner en longueur; prolongation; 2. longueur, durée.

Իմթիրա, ա. Ե. հանել. 2. երկմտել. tirer, extraire; 2. douter de qc.

Իմթիքեար, ա. Ե. խաբիլ. զգաստ լինել. se tromper, se laisser tromper.

Իմլա, ա. Ա. (մէմլու էթ.) լնուլ. 2. գրել. 3. ուղղագրութիւն. remplir; 2. écrire, mettre par écrit; 3. orthographe.

— յա կէթիրմէք. (թաշհիհ էթ.) ուղղագրել. ուղղել. յառաջադիմութեան ածել. corriger, amender.

Իմլալ, ա. Ա. ձանձրացուցանել. ennuyer qn., causer de l'ennui.

Իմլասըզ, ա. թէր. ի վրիպանօք. qui pèche contre les règles de l'orthographe.

Իմլաք, ա. Ա. (սահիպի միլք օլ.) տէր լինել. ստացող ունել. ստացուած. entrer en (prendre) possession de qc.; prise de possession.

Իմհա, ա. Ա. (մահվ ու իզալէ էթ.) ջնջել. եղծանել. effacer, faire disparaître.

Իմհա, ա. Ա. սրել. aiguiser.

Իմհագ, ա. Ա. զլանալ զօրհն. 2. կորնչել. refuser sa bénédiction; 2. périr.

Իմհազ, ա. Ա. սիրել անկեղծաբար մաքուր. սէր. անկեղծաբար. բարեկամութիւն. 2. ասել անկեղծութեամբ. անկեղծութիւն. porter à qn. une affection pure et sincère; attachement, amitié sincère; 2. dire sincèrement; sincérité.

Իմհալ, ա. Ա. սով լինել. սով կրել. être dans la disette, être en temps de famine; souffrir de la disette.

Իմհալ, ա. Ա. (մէօհլէթ վէրմ.) տալ ժամ ի ժամանակ. յետաձգել. accorder à qn. un délai, agir avec lenteur, se donner le temps.

Պիլա —, առանց յապաղութեան. sans retard.

Իմհան, ա. Ա. տկարացուցանել. անարգ համարել. affaiblir, priver de force, diminuer, déprécier.

Իմհար, ա. Ա. կռուասէր լինել. être querelleur, morose.

Իմմիհա, ա. Դ. (մահվ ու իզալէ օլունմագ.) ջնջուիլ. չէ յառաջ լինել. être effacé, disparaître.

'Իմմիյէա, ա. } յանխոհաբար.
'Ալէ-լ-'իմմիյէա. } առանց խոր-հրդոյ. չափազանց. témérairement, à l'aveugle; à corps perdu.

Իմ-շէպ, պ. (պու. կիճէ.) յայսմ գիշերի. այս գիշեր. ce soir, cette nuit.

Իմլա, ա. Ա. ազդ առնել. ծանուցանել. զդոյց տալ. ծանուցումն. ազդ. informer qn. de qc., faire savoir qc. à qn., annoncer; information, annonce.

Իմպաթ, ա. Ա. (նէպաթաթ աթ պիթիրիք նէշվ ու նէմա էթթիրմէք.) բուսուցանել. բերել. pousser, produire, faire croitre.

Իմպի'աս, ա. Դ. (պա'ս մէ իրսալ օլունմ.) առաքեալ լինել. être envoyé.

Իմպիաէ', ա. Դ. դիւրավաճառ, յաճախ վաճառել. se débiter, se vendre; vente facile.

Իմպիղա, ա. Դ. պատշաճ լինել. է դեղ, վայելուչ լինել. convenir, falloir.

Իմպիսաթ, ա. Դ. տարածանել. 2. զուարթ լինել. զուարթանալ. զուարթութիւն. s'étendre, être étendu; 2. se dérider, devenir gai; gaieté ou gaîté, enjouement.

Իմպիք, գ. գարշել քարշի. alambic.

Իմպիքեա, ա. Դ. (աղէքեա էթ.) լալ. արտասուս արկանել. pleurer, verser ou répandre des larmes.

Իմսա, ա. Ա. երեկոյանալ. 2. երեկոյ. le jour baisse; commencer à se faire tard; 2. soir.

Իմսաս, ա. Ա. (մէսս իթթիրմէք.) տալ հպել. շօշափել. faire toucher qc.

Իմսակ, ա. Ա. ունել. 2. ի լռութ ունել զանձն. ժուժկալել. 3. ագահել. ագահութիւն. 4. ծոմել. սկիզբն ծոմ. retenir, arrêter; 2. se contenir, s'abstenir; 3. être économe, avare de qc.; avarice; 4. jeûner, observer ou garder le jeûne; commencement du jeûne.

Իմտատ, ա. Ա. օգնել. օգնութիւն. 2. օգնական գօրք. թիկունք. secourir qn., prêter secours à qn.; assistance, secours; 2. (troupes de) secours.

Իմտի, գ. (շիմտի. հալա. սէր-հալ.) արդ. այժմ. 2. (պինաէն-'ալէյհ.) արդ. ապաքէն. 3. (սօնրա. քէնտիմ քի.) արդ. ապա. 4. ապա յետոյ. à présent, à l'heure qu'il est, en ce moment; 2. or; 3. après cela, donc; 4. eh bien! voyons! et après!

Իմրազ, ա. Ա. հիւանդացուցանել. հարկանել հիւանդութեամբ. rendre qn. malade, faire tomber malade, jeter qn. dans une maladie.

Իմրաէ, ա. կին. femme.

'Իմրանի(յ), ա. եբրայական բարբառ. l'hébreu, langue hébraïque.

Իմրար, ա. Ա. (մուրուր էթթիրմէք.) անցուցանել. faire passer.

Իմրէնմէք, գ. (ղըզղթա, թէշէհհի, իշթիհա, բաղլէթ էթ.) ցանկանալ. փափագել. convoiter, désirer avidement.

Իմ-րուզ, պ. (պու. կիւն.) այսօր. aujourd'hui.

Իմփէրաթօր. կայսր. empereur.

Իմփէրաթօրիչա. կայսրուհի. impératrice.

Իմփէրաթօրլուգ, գ. կայսրութիւն. empire.

Իմքեան, ա. Ա. հնարաւոր լինել. հնարաւորութիւն. être possible (il se peut); possibilité.

— ը մըրթէպէ. որչափ հնար իցէ. autant qu'il est possible.

Իյ, գ. (= իք.) իլ. fuseau.

— էյիրմէք. իլոյ տալ զմատաւան. tourner le fuseau.

Իյիտ... տես Եիկիթ....

Իյնէ, գ. (պաթմըշ շէյ. օթ աքլէնիք. ալը մէ սաիր հայվան աքլէնիք.) խայթ. փուշ. խայթոց. pointe, piquant; épine; dard, aiguillon.

Թօփլու —. գնդասեղն. épingle.

Տիքիշ — սի. (իպրէ. սուզէն.) ասեղն. aiguille (à coudre).

Շիշ —. (չօրապ էօրմէճէ շիշ.) ասեղն հիւսելոյ գուլպայից. broche, aiguille à tricoter (des bas).

Սա'աթ մէ դըպլը-նիւմա — սի. ('աքրէպ.) սլաք ժամացուցի, կոչ-

ժամացուցի. aiguille d'horloge, de pendule, de montre, de boussole.

Էլմաս —. (Թարգմանութ. մուճեվ-Հէր.) ասեղն ականակապ. broche, bijou garni d'une longue épingle pour attacher les châles ou les cols.

Իյնելէմէք, գ. ծակոտել մանրամունք. percer, faire de petits trous.

Իյնելիք, } գ. (ասեղնոց.)
Իյնետանը(լըգ). } աման ասղանց. étui à aiguilles ou à épingles, aiguillier.

Իյնեճի, գ. (եպպար.) ասղնա-վաճառ. ասղնագործ. aiguillier, marchand d'aiguilles.

'Իյշ, ա. կեանք. կենդանութիւն. 2. ապրուստ. պարէն. հանապազորդեայ կերակուր. 3. փափկութիւն. vie; 2. subsistance; 3. vie de délices.

— ու 'իշրէթ. ցոփայրութիւն. débauche, volupté, vie débauchée.

'Իշէ(թ), ա. կեալ ի բարեկեցու-թիւն. փափկութիւն. mener une joyeuse vie; vie de délices.

Իյտէ, գ. փշատ. alise.

Իյտիճ, }
Իյտիլ, } գ. տես Ըշտըճ.

Իյրէնէճէք, գ. (քէրիհ. մէք-րուհ.) գարշելի. dégoûtant.

Իյրէնճ, գ. գարշելն. dégoût pour qc.

Իյրէնմէք. գ. (նէֆրէթ, իգրա, իքրահ, իսթիքրահ էթ.) (գանել.) գարշել. նողկալ. տաղտկալ. avoir ou éprouver du dégoût pour qc.. avoir ou prendre qc. en horreur.

Ին, գ. որջ. մորի. բայոց. ապրք. gite, tanière, repaire.

Ին. դ. այն. այս. սա. celui-ci, celle-ci, ceci.

Ինա, ա. եղ. անիէթ, ավանի, յք. անօթ. անօթք խոհանոցի. vase, batterie de cuisine.

'Ինագ, ա. փերկախառնել զիրանց. անկանել զպարանոց զիրանց. փարկախառնութիւն. s'embrasser, sauter (ou se jeter) au cou de qn.; embrassement.

Ինագա(թ), ա. գեղեցկութիւն. ազնուութիւն. վայելչութիւն. beauté, élégance, grâce.

'Ինանէթ, ա. օգնել. օգ(նակա)-նութիւն. prêter secours à qn. prêter son appui (ou son assistance) à qn., secourir qn.; assistance. secours.

Ինանէ'(թ), ա. Ա. յապաղել. յա-մել. հեղգալ. renvoyer, remettre à un autre temps, différer, tarder (à faire qc.).

Ինալէ(թ), ա. Ա. (նաիլ գըլմագ.) հասուցանել. faire obtenir qc. à qn.

Ին'ամ, ա. Ա. շնորհ, բարիք, երախտիք առնել. accorder une grâce, combler de faveurs.

Ինամէ(թ), ա. Ա. (նէվմէ կի-րիֆթար գըլմագ.) ննջեցուցանել. endormir, faire dormir.

Ինան, գ. (ի'թիգատ. տըլագ. իման.) հաւատք. 2. (ի'թիմատ. էմնիյեթ.) վստահութիւն. foi, croyance; 2. confiance.

'Ինան, ա. եղ. ա'իննէ(թ), յք. (աթ կէմինին աիզկինի.) երասանակ. սանձ. rênes.

'Աթֆը 'ինան. (պիր թարաֆա. տօղրու եօլ թութմագ.) հաստա-տել ընթացս երթալ... se diriger vers...

Ինանըլըր, գ. հաւատալի. croyable.

Ինանըլմազ, գ. անհաւատալի. incroyable.

'Ինան-թապ, դ. որ յառաջ ան-կանի, առաջեայ լինի. qui se met en route.

Ինանմագ, գ. (ի'թիգատ էթ.) հաւատալ. 2. (ի'թիմատ, էմնիյ-էթ էթ.) վստահել. վստահ լինել. 3. (թէվտի' էթ.) յանձն առնել. croire; 2. avoir confiance en qn. ou qc.; 3. confier qc. à qn.

Ինանմամա, գ. (քիւֆր.) ան-հաւատութիւն. 2. (էմնիյէթ-սիզլիք.) չվստահութիւն. incrédulité; 2. défiance.

Ինանդըրմագ, գ. (իգնա', թէ-մին էթ.) հաւատացուցանել. հա-ւանեցուցանել. 2. (իգֆալ էթ.) պատրել զոք. faire croire qc. à qn.; 2. faire accroire qc. à qn.

'Ինան-րիզ, դ. ձիարձակ լինել. 2. որ ձիարձակ լինի. aller à toute

bride ou à bride abattue; 2. qui va à toute bride.

'**ինան-քէշ**, պ. որ կասեցուցանէ զիւր երիվար. qui arrête son cheval.

ինապէ(թ), ա. Ա. դառնալ առ Աստուած. զղջանալ. revenir à Dieu. se convertir.

ինաս, ա. յգ. իւնաս. էլ։

ինաս, ա. Ա. ընտանեցուցանել. ընտելացուցանել. apprivoiser, priver, rendre privé; apprivoisement.

ի՛նատ, ա. Ա. հոսել անդադար. 2. յամառել. յամառութիւն. couler sans cesse; 2. s'obstiner, s'opiniâtrer, s'entêter, mutiner, tenir fortement à sa volonté, à ses opinions: obstination, opiniâtreté, entêtement.

'**ինատ**, ա. յամառել. պնդել. յամառութիւն. s'obstiner à (ou dans, en) qc., être obstiné à; obstination.

'**ինատճը**, թ. (մու'անիդ.) յամառ. entêté, têtu, obstiné, opiniâtre, mutin.

'**ինատճըլըգ**, թ. (մու'անէտէթ.) յամառութիւն. entêtement, opiniâtreté, mutenerie.

ինարէ(թ), ա. Ա. լուսաւորել. լուսաւորութիւն. éclairer, illuminer; éclairage.

ի՛նաֆ, ա. Ա. ('Եօնֆ մէ 'ատէմի Հուզուրա կէրիֆթար գըլմագ.) անհանգիստ առնել. 2. խստութեամբ վարել ընդ ումեք. կշտամբել. importuner, molester qn.; 2. traiter qn. avec dureté; réprimander qn. fortement.

ինգըեատ, ա. Դ. հնազանդ, հպատակ լինել. հնազանդութիւն. հպատակութիւն. être obéissant, soumis; obéir, se soumettre à qn.; obéissance, soumission.

ինգըզա, ա. Դ. վախճանել. հատանել. դադարել. վախճան. finir, cesser; fin.

ինգըզազ, ա. Դ. մօտ է կործանման լինել. menacer ruine, être près de s'écrouler.

ինգըզապ, ա. Դ. հատանել. être coupé, retranché.

ինգըթա', ա. Դ. հատանիլ. 2. պակասել. դադարել. վախճան. դադարումն. 3. խզիլ. բաժանիլ. անջատումն. խզումն. 4. ցամաքիլ. հատանիլ. 5. քաշիլ յառանձին. քաշուած կեանք. être cassé, rompu; (se) casser; 2. finir, cesser; fin. cessation; 3. être séparé; séparation; rompre avec qn.; rupture de l'amitié; 4. être tari, manquer; 5. se retirer; retraite, vie retirée.

ինգըլա', ա. Դ. խլիլ. être arraché, déraciné.

ինգըլապ, ա. Դ. փոխիլ. շրջիլ. այլայլիլ. փոփոխումն. շրջումն. տապալիլ. տապալումն. se changer, changement; révolution; se renverser; renversement.

ինգըհամ, ա. Դ. յախուռն գլխովի մտանել ի գործ ինչ. se précipiter à l'aveugle dans une affaire.

ինգըպազ, ա. Դ. խափանել. խափանութիւն որովայնի. être constipé, se constiper; constipation.

ինգըսամ, ա. Դ. բաժանիլ. բաժանումն. être partagé, divisé, se partager, se diviser; division, partage.

ինգըսար, ա. Դ. խորտակիլ. բեկանիլ. être cassé, brisé, rompu tout à fait.

ինգըսաֆ, ա. Դ. վանիլ. յետս մղիլ. être poussé et refoulé.

ինգըրազ, ա. Դ. ոչնչանալ (ազգի). s'éteindre, cesser d'exister.

ինին, թ. հեծութիւն. gémissement.

ինզալ, ա. Ա. (նիւզուլ իթ-տիրմ.) իջուցանել. faire descendre.

ինզաճ, ա. Ա. բաւ եփել. cuire à point, ni trop, ni trop peu.

ինզար, ա. Ա. սպառնալ. ահ արկանել. menacer qn. de qc., intimider qn.; menace, intimidation.

ինզի'աճ, ա. Դ. խլիլ. փրծիլ. être déraciné, arraché, chassé.

ինզիգեալ, ա. Դ. անջատել. զատիլ. անջատումն. se séparer, se détacher; séparation.

ինզիլամ, ա. Դ. (զալիմին զուլմունա պզլում ասլանալ պիւլ-մէք.) զրկանս կրել. souffrir, subir des torts, l'oppression.

ինզիմամ, ա. Դ. կապուիլ. être lié, serré, être attaché avec le licou.

ինզիմամ, ա. Դ. (զամմ օլունմ.) յաւելուլ. être joint, ajouté à qc.

ինզիվա, ա. Դ. քաշուիլ յանկիւն իյնալ. se retirer en un coin.

'ինեպ, ա. խաղող. raisin.

ինեք, թ. կով. vache.

ինթագ, ա. Ա. (նութգ իթթիրմէք.) տալ ասել. բարբառել. faire dire, parler.

ինթաճ, ա. Ա. յառաջ ածել. առթել. պատճառք լինել. aboutir, avoir pour résultat ou pour conséquence, donner lieu à..., occasionner.

ինթաֆ, ա. Ա. յանցանս զայլոյ դնել. խախտաւոր առնել զոք. attribuer ou imputer faussement une faute à qn., rendre suspect.

ինթի'աշ, ա. Ե. կանգնել կալ. հաստատուել վերստին յառաջադիմութեան, յառաջագոյն կարգին. se relever, se redresser, se rétablir, se remettre.

ինթիգա, ա. Ե. ընտրել. ընտրութիւն. trier, choisir; triage, choix.

ինթիգազ, ա. Ե. դադրել. լուծանել. եղծանել. se dissoudre, être violé, rompu.

ինթիգաթ, ա. Ե. հարցանել. s'informer de qc. auprès de qn., demander qc.

ինթիգալ, ա. Ե. այլուր փոխել. 2. հրաժարումն յընչից թողուլ այլում ածել. passer d'un lieu à un autre, se transférer, se transporter; 2. cession.

ինթիգալը տարը պագա. փոխել յաշխարհէ. passer de cette vie en l'autre.

ինթիգաշ, ա. Ե. մխիթարել. առնուլ քաջալերս. ուրախ լինել. se consoler, reprendre courage, se réjouir.

ինթիգամ, ա. Ե. առնուլ վրէժ. վրէժխնդիր լինել. վրէժխնդրութիւն. se venger de qc. sur qn., tirer vengeance de qc.; vengeance.

ինթիգաս, ա. Ե. նուազիլ. ցածնալ. նուազութիւն. անկումն. diminuer, décroître, aller en décroissant; déchoir, baisser; diminution, décadence.

ինթիգապ, ա. Ե. (նիգապլանմագ.) քող արկանել դիմօք. se voiler le visage.

ինթիեա', ա. Դ. (մութի' օլ. իթա'աթ էթ.) հնազանդ լինել. être obéissant, obéir.

ինթիեաթ, ա. Ե. կախեալ լինել. 2. վարել գործս ըստ կամս անձին. être pendu, suspendu; 2. traiter une affaire à son gré.

ինթիզա', ա. Ե. (նէզ' էթ.) խլել. հանել. 2. խլեալ լինել. arracher, enlever, ôter; 2. être arraché, enlevé.

ինթիզամ, ա. Ե. (նիզամ վէ սըրա վէ ահենկ իւզրէ օլ.) կարգաւոր լինել. կարգաւորութիւն. être en bon ordre, être bien organisé; ordre.

ինթիզար, ա. Ե. (նէզր էթ.) ուխտ դնել. vouer, faire voeu, promettre par voeu.

ինթիզար, ա. Ե. սպասել. ակն ունել. սպասումն. attendre; attente.

ինթիթամ, ա. Ե. բանս թշնամանս ժայթքել ի վերայ արձակել յոք. vomir des injures, éclater en injures contre qn.

ինթիլագ, ա. Դ. գնալ ի բաց. արձակեալ լինել. 2. հաճեալ լինել. s'en aller; être renvoyé; 2. être satisfait.

ինթիխա, ա. Ե. (նախվէթ վէ թէ'աղզըմ վէ իֆթիխար էթ.) ամբարհաւաճել. պարծել. se donner de grands airs, se vanter.

ինթիխապ, ա. Ե. ընտրել. ընտրութիւն. choisir, élire qn.; choix, élection.

ինթիհա, ա. Ե. ծռել. 2. յենուլ. (se) pencher, s'incliner; 2. s'appuyer sur qc.

ինթիհա. ա. Ե. (ղայէթ ու նիհայէթէ վարմագ թէճավիւզ էթ.)

կատարիլ. յանգ ելնիլ. վախճանիլ. կատարած. վախճան. ծայր. être accompli, achevé, finir, se terminer; fin, extrémité.

ինթիհազ, ա. ե. բարւոյն հարկանիլ շղթայեհ պէհայ. լաւ թոյլ անցանել դէպքը ժամանակն. saisir, embrasser l'occasion, ne pas laisser échapper (ou passer) l'occasion.

ինթիհազ, ա. ե. յոտն կալ. յառնել. 2. յառաջ անկանիլ. se lever, se dresser sur ses pieds; 2. se mettre en route, entreprendre un voyage.

ինթիհալ, ա. ե. յանիրաւի անձին ընել. s'arroger, s'attribuer qc. injustement, mal à propos.

ինթիհաճ, ա. ե. երթալ, գնալ ճանապարհ. մտանել ի ճանապարհ. suivre un (le) chemin; enfiler un chemin, s'y engager.

ինթիհապ, ա. ե. (նէհպ ուղաթէթ էթ.) աւար հարկանել. կողոպտել. աւարառութիւն. piller, butiner; pillage.

ինթիհար, ա. ե. սպանանել զանձն. անձին հրամայել, մեռնել. դիտաւորին երթալ. se suicider, se donner la mort à soi-même, attenter à sa vie, à ses jours.

ինթիհաք, ա. ե. տկարացուցանել. լքուցանել. զօրութենէ պակասեցունել. 2. նուաստացուցանել զգինն. abattre (les forces), épuiser; 2. déprécier.

ինթիճա, ա. ե. (Փըսըլտաշմագ.) հծծել գեղանց յանկանէ, յանդին. se dire qc. à l'oreille; se communiquer des secrets.

ինթիճամ, ա. ե. (էնճամընա վարըլ օլ.) կատարիլ. յանգ ելանել. դադարիլ. finir, se terminer; cesser.

ինթիճաս, ա. ե. աղտեղել. se souiller.

ինթիմա, ա. ե. վերաբերիլ. անկ, սեփական լինել. 2. վերջ ի կազմել ածականաց. appartenir à..., se rapporter à... se référer, avoir rapport à..; 2. sert à former des adjectifs composés.

Քէլամը հէքմէթ-ինթիմա. զարմանալի բան. parole admirable.

ինթիշա՛, ա. ե. (նէշէթ էթ.) աճել. ծագել. յառաջ գալ. croître, se produire.

ինթիշագ, ա. ե. ծծել յանդգամբն. renifler, faire entrer dans le nez en aspirant, en reniflant.

ինթիշար, ա. ե. հրատարակիլ. հրապարակիլ. լուր լինել. se répandre, être publié, divulgué.

ինթիպա', ա. դ. (թապ' օլուն.) դրոշմեալ լինել. être empreint, imprimé.

ինթիպագ, ա. դ. պատշաճիլ. ի դէպ գալ. convenir, être convenable, s'adapter à qc.

ինթիպախ, ա. դ. եփել. եփեալ լինել. cuire, être cuit.

ինթիպահ, ա. ե. զարթնուլ. զարթուցում. 2. զգուշաւորութիւն. մտադրութիւն. s'éveiller, se réveiller, être éveillé; 2. circonspection, précaution, attention.

ինթիպար, ա. ե. ուռանալ. այտնուլ. (s')enfler.

ինթիպագ, ա. ե. բարձրանալ. 2. հռչակաւոր, անուանի լինել. s'élever; 2. se distinguer.

ինթիսագ, ա. ե. կարգիլ. être disposé.

ինթիսախ, ա. ե. (քիթապ նուսխէսինի ալմագ.) ընդօրինակել. օրինակ գաղափարել գրոց. 2. խափանել. ջնջել. copier un livre, faire la copie d'un livre; 2. abroger, abolir; effacer.

ինթիսահ, ա. ե. (նասիհաթ գապուլ էթ.) լսել խրատու. suivre le conseil de qn.

ինթիսաճ, ա. ե. անկանել. հիւսել. հիւսք. 2. կազմ. ոստայն. tisser; tissage; 2. texture.

ինթիսապ, ա. ե. (պիր քէլիմէյէ նիսպէթ էթ.) պատկանիլ. անկ, վերաբերեալ լինել. 2. վերջ ի կազմել ածականաց. appartenir, se rapporter, se référer, avoir rapport à..; 2. sert à former des adjectifs composés.

(Ճէվապը) սէվապ-ինթիսապ. ուղիղ (պատասխանի). (réponse) juste.

ինթիսապ, ա. ե. ամբառնալ. վերանալ. կանգնել կալ. 2. (մանաւանդ նաւաց օլուն.) կարգել ի դալ-

ված ըլլ. s'ériger, s'élever, se dresser sur ses pieds; 2. être institué, établi en charge, en fonction.

ինթիշար, ա. ե. ցանուել. ցրուել. 2. (թըսգըրմագ.) փռնչել. être disséminé, se disperser; 2. éternuer.

ինթիսար, ա. ե. վրէժ առնուլ. se venger sur qn. de qc., tirer vengeance de qc.

ինթիսաֆ, ա. ե. առնուլ զպահանջն զիւր ի պարտականէն. se faire payer par qn. ce qu'il devait.

ինթիվա, ա. դ. ամփոփել. կծկել. se peloter, se mettre en peloton.

ինթիրկաա, ա. ե. փռուիլ. se renverser, tomber, se jeter à la renverse.

ինթիֆա, ա. ե. աքսորուիլ յաքսոր. être banni, exilé, chassé d'un pays.

ինթիֆա', ա. ե. (մէնֆա'աթ պուլմագ.) շահիլ. օգտիլ. վայելել. շահ. վայելումն շահուց. profiter de qc., tirer profit (ou parti) de qc.; jouir du fruit de qc., avoir l'usufruit de qc.; usufruit.

ինթիֆա, ա. դ. շիջանիլ. s'éteindre, être éteint.

ինթիֆազ, ա. ե. թօթափել. secouer.

ինթիֆալ, ա. ե. (նաֆիլէ նամազ գըլմագ.) աղօթս մատուցանել աւելորդ քան զպահանջեալն. 2. խնդրել. faire des prières surérogatoires; 2. demander qc., postuler.

ինթիֆախ, ա. ե. այտնուլ. փքանալ. s'enfler, se gonfler.

ինթիֆաշ, ա. ե. հերարձակ, փետտատեալ լինել. 2. ծառացուցանել. ի վեր ուղղել զհերս, զփետուրսն. s'écheveler; s'ébouriffer; ébouriffer ses cheveux; 2. se hérisser, dresser son poil, ses plumes; faire le gros dos.

ին'իգատ, ա. դ. կապել. 2. հաստատել, հաստատութիւն առնուլ... être noué, lié; 2. être conclu, arrangé; conclusion; arrangement.

ին'իզալ, ա. դ. հեռանալ. մեկնել. s'éloigner, se retirer, se séparer.

ին'իթաֆ. ա. դ. կքիլ. ծռիլ. 2. խոնարհել. կորանալ. être plié, ployé; 2. être courbé, cambré.

ինիլթի, պ. (նալէ. զարի. էնին.) հեծեծութիւն. gémissement.

'ինինէ(թ), ա. անչափահասութիւն. impuberté.

ին'իսամ, ա. դ. պաշտպանել անձն. զանձն զգուշացուցանել պահել. խնամել զանձն ամրացուցանել. se défendre, se prémunir, se préserver

ին'իսալ, ա. դ. խոտորել. ուղղակի ելանել. dévier, s'écarter du droit chemin.

ին'իքեաս, ա. դ. այլուրեք ցոլանալ. կրկնել. այլուրեք ցոլումն. անդրադարձ կրկնումն. se réfléchir, être réfléchi; résonner; réfléchissement, résonnement, écho.

ինլէմէք, թ. (զարի էթ. նալան օլ.) հեծել. 2. ոռնալ. gémir, pousser des gémissement; 2. japper, glapir.

ինխիզալ, ա. դ. յամր ընթանալ որպէս թէ ողնին լքեալ իցէ. 2. պապանձիլ. marcher d'un pas lourd, comme si l'on avait le dos brisé; 2. rester ou demeurer court.

ինխիլա', ա. դ. հանել ի տեղւոյ. être arraché, ôté de sa place.

ինխինագ, ա. դ. խեղդիլ. être suffoqué.

ինխիսաֆ, ա. դ. խաւարել, խաւարումն, նուաղիլ, նուաղումն լուսնի. s'éclipser, éclipse de lune.

ինխիտա', ա. դ. խաբիլ. խաբեալ լինել. se laisser tromper; être trompé, circonvenu.

ինխիմար, ա. դ. քող արկանել (զերեսօք). se voiler.

ինխիֆա, ա. դ. թաքչել. se cacher.

ինխիֆազ, ա. դ. իջանել. descendre, baisser.

ինկիլթերա, թ. Անգղիա. l'Angleterre.

ինկիլթերալը, թ. անգղիացի. Anglais.

Ինկիլիզ, ա. տե՛ս Ինկիլթերալը. 2. անգղիական. anglais, d'Angleterre.

Ինկիլիզճէ, ա. անգղիերէն. l'anglais, la langue anglaise.

Ինհա, ա. Ա. ի մի կողմ հակել. 2. դարձնալ առ ոք. pencher d'un côté; 2. tourner le visage vers qn.; (se) tourner, se diriger vers.

Ինհա, ա. Ա. հասուցանել. ազդ առնել. ազդ. faire parvenir, faire savoir qc. à qn.; rapport.

Ինհաճ, ա. Ա. յայտնի, մեկին երեւել կամ լինել. rendre ou être clair, évident, distinct.

Ինհիզամ, ա. Պ. (Հէզմ օլունմ.) խորտակիլ. 2. փախստեայ լինել, վարատիլ. հասարակաց փախուստ, խուճապ ցրուած. se casser, se rompre; 2. être mis en déroute; déroute.

Ինհիզամ, ա. Պ. (Հազմ օլունմ.) (մարսել) հալուել լինել. être digéré.

Ինհիթաթ, ա. Պ. իջանել. խոնարհել. ցածնալ. անկանել. descendre, (s'a)baisser, décliner, pencher vers son déclin, vers sa fin, déchoir.

Ինհիթամ, ա. Պ. բեկանել. խորտակիլ. être cassé, brisé; se casser, se briser.

Ինհիթաք, ա. Պ. (Հէթք օլունմ.) պատառել. 2. ապականել (կոյսն). être déchiré; 2. être défloré.

Ինհիլալ, ա. Պ. լուծանել լինել. 2. հալիլ. être dénoué, défait, se dénouer, se défaire; 2. se fondre, se dissoudre.

Ինհիլաք, ա. Պ. զանձն ի վտանգի խաղացուցանել. se jeter, se précipiter dans un péril.

Ինհիմալ, ա. Պ. հոսել (արտասուաց). 2. անփոյթ առնել. être baigné de larmes; 2. négliger.

Ինհիմամ, ա. Պ. ծերանալ. vieillir.

Ինհիմաք, ա. Պ. զհետ լինել. տալ զանձն, հպատանել ի... s'appliquer à qc.; se livrer entièrement à qc.; s'adonner, s'abandonner à qc.

Ինհինա, ա. Պ. կորանալ. ծռել. կորացութիւն. être plié, (re)courbé; courbure.

Ինհիպաթ, ա. Պ. իջանել. descendre.

Ինհիսամ, ա. Պ. հատեալ լինել. être coupé, retranché.

Ինհիսար, ա. Պ. (Հասր օլուն.) պատեալ պաշարել. 2. մենավաճառութիւն. être cerné de tous côtés, être bloqué, assiégé; 2. monopole.

Ինհիտամ, ա. Պ. (Հէտմ օլունմ.) խորտակել. քանդել. աւերել. être démoli; être détruit.

Ինհիտապ, ա. Պ. կորաքամակ լինել. կորաքամակութիւն. être bossu; bosse, protubérance.

Ինհիտատ, ա. Պ. տե՛ս Ինհիթաթ։

Ինհիրաֆ, ա. Պ. խոտորել. խոտորումն. décliner, s'écarter, se détourner; déclinaison (des astres), écart.

Ինհիրաֆը փուսուլա. խոտորել, խոտորումն կողմնացուցի. décliner; déclinaison de l'aiguille aimantée.

Ինհիրաֆը խաթըր. (Ղազէպ. Ինֆի՛ալ. կիւճէնմէք.) ծանրանալ ի վերայ ուրուք. օտարանալ ի սիրոյ ուրուք. être mal disposé pour qn., retirer à qn. son affection.

Ինհիրաֆը միզաճ. (քէյֆսիզլիք.) հիւանդութիւն թեթեւ. indisposition, dérangement de la santé.

Ինղիմամ, ա. Պ. (ղամմ ու քէտէրէ կիրիֆթար օլ.) տրտմիլ. թախծեալ լինել. տրտմութիւն. թախծութիւն. être triste, affligé; tristesse, affliction.

Ինճա, ա. Ա. փրկել. ազատել. ազատութիւն. sauver, délivrer; action de sauver, délivrance.

Ինճազ, ա. Ա. կատարել, ուխտ զխոստումն. 2. ուխտ. կատարել. առնել. satisfaire à (ou tenir, remplir, acquitter) sa promesse, tenir (sa) parole; 2. accomplir, achever, exécuter.

Ինճահ, ա. Ա. յաջողել. 2. տալ յաջողութիւն. յաջողեցուցանել. réussir, tourner bien; 2. faire réussir, donner du succès.

ինճաա, ա. Ա. բարձր ըլլել. բարձրանալ. 2. յառաջադիմութեան հասանել. être haut, s'élever; 2. parvenir aux honneurs.

ինճէ, տ. (*պարիք. րէքիք. տագիգ.*) բարակ. 2. (*նարին.*) նուրբ. 3. (*նազիք. լաթիֆ. զարիֆ.*) փափուկ. ազնիւ. 4. (*զէքի. զէյրէք. մութէֆէքքիր. մուհթալ.*) խորագէտ. ճարտար. fin, menu, mince; 2. fin, délié, ténu; 3. mignard, délicat; 4. fin, rusé, adroit, pénétrant.

— *աղրը.* (բարակ ցաւ.) ծերական ախտ. phthisie pulmonaire ou tuberculeuse.

— *ակէն ինճէյէ.* (*մուտագգագանէ.*) մանր. minutieusement.

ինճէ(լէ)թմէք, } **ինճէլէմէք**, } **ինճէլթմէք**, } տ. անօսրացուցանել. նրբել. 2. կրթել. զտարը. (r)affiner, amincir; 2. polir.

ինճէլ(էն)մէք, տ. անօսրանալ. նրբել. 2. կրթել. se raffiner, s'amincir; 2. se polir, se civiliser.

ինճէլիք, տ. նրբութիւն. finesse.

ինճէճիք, տ. (*փէք տագիգ ու րէքիք.*) կարի անօսր, բարակ. très-fin, grêle.

ինճի, տ. (*լիւլիւ.˜ տիւրր.*) մարգարիտ. perle.

ինճիզամ, ա. Դ. հատանիլ. être coupé, retranché.

ինճիզամ, ա. Դ. բեկանիլ. խորտակիլ. être cassé, rompu.

ինճիզապ, ա. Դ. (*ճէզպ օլունմ.*) ձգիլ. յափշտակիլ. 2. յօժարութիւն. սէր. être (at)tiré, entraîné, ravi; 2. inclination, passion.

ինճիթմէք, տ. (*էլէմ վիրմ.*) նեղել. տրտմեցուցանել. 2. (*կիւճէնտիրմէք. տօգունմագ. նազիքէ իրաս էթ. զարար էթ.*) զկծեցուցանել. դժկամակ առնել. վշտացուցանել. affliger; 2. fâcher, piquer; blesser, mortifier, offenser.

ինճիլ, ա. եղ. էնաճիլ, յն. աւետարան. évangile.

ինճիլա, ա. Դ. երեւել. շողալ. paraitre, briller, se montrer dans son éclat.

ինճիլի(յ), ա. աւետարանական. évangélique.

ինճիմա', ա. Դ. ժողովիլ. ի մի վայր գալ. se rassembler, se réunir.

ինճիմատ, ա. Դ. սառիլ. պաղիլ. 2. թանձրանալ. մածնուլ. se (con)geler, se glacer; 2. s'épaissir, se condenser.

ինճինմէք, տ. նեղիլ. տրտմիլ. 2. (*խաթըր-մանաէ օլ. ինֆի'ալ.*) դժկամակ լինել. վշտանալ. s'affliger, s'affecter; 2. se fâcher, être offensé.

ինճիր, տ. (*թին.*) թուզ. figue.

— *աղաճը.* թզենի. figuier.

— *ակէլէն* } (թզկերակ.) թզակեր
— *գուշու* } թռչուն. becfigue.

ինճիրատ, ա. Դ. մերկանալ (ի զգեստուց). մերկ լինել. se dépouiller (de ses habits), se mettre nu, être nu.

ինճիրար, ա. Դ. ձգիլ. être (at)tiré.

ինճիկը, տ. (*սագգա օլան աքնիր իլէ ատըը ինճէ քէմիյի.*) ներարբ. ոլոք. խաղախանք. tendon d'Achille; os de la jambe, td. tibia.

ինմա, ա. Ա. հանել, փարածանել համբաւ չար զումէքէ. répandre des propos malveillants sur qn.

ինմիհա, ա. Դ. (*մահվ ու նապուտ օլ.*) ջնջիլ, չքի յաւաց լինել. s'effacer, disparaitre.

'ինննին, ա. անչափահաս. impubère.

ինշա, ա. Ա. յօրինել. գրել. բանագրութիւն. 2. ոճ ընտիր. նամակագրութիւն. 3. նամականիք. composer, faire, écrire; composition; 2. style élégant; style épistolaire; 3. guide épistolaire.

ինշա(ա)-ալլահ(ու), ա.՝ (*էյէր Ալլահ թա'ալա իսթէրսէ.*) եթէ Տէառն կամք իցէ. s'il plait à Dieu.

ինշագ, ա. Ա. հոտոտեցուցանել. 2. թակարդապատ առնել. faire flairer, faire sentir qc. à qn.; 2. prendre dans ses filets.

ինշաի(յ), ա. ընտիր. վայելուչ. ոճոյ. élégant, bien écrit; qui concerne le style.

Ինշատ, ա. Ն. տաղս ընթեր-ցանել. 2. քարոզ կորուսեալ. réciter à qn. des vers, une poésie; 2. crier une chose perdue.

Ինշի'ալ, ա. Չ. (չէօ'լլէլէնմէք.) բոցս արձակել. բորբոքել. s'allumer, s'enflammer.

Ինշի'ապ, ա. Չ. ի ճիւղս բաժա-նել. se diviser en branches, se ramifier; ramification.

Ինշիգագ, ա. Չ. ճեղքել. հեր-ձուալ. être fendu, se fendre, être fendu.

Ինշիհամ, ա. Չ. մտանել. 2. մեծարոյ լինել. pénétrer; 2. être respectable.

Ինշիթա, ա. Չ. ճայթել. éclater.

Ինշիթաթ, ա. Չ. ցրուել. être dispersé, se disperser.

Ինշիլալ, ա. Չ. յորդաբուղխ. մեծաւ առատ հոսել. couler à grands flots, tomber à flots.

Ինշիգալ, ա. Չ. ծղմել, հան-դարտիկ հոսել. couler doucement.

Ինշիգաղ, ա. Չ. ի չափ հասա-նել. atteindre l'âge adulte.

Ինշիրագ, ա. Չ. ճեղքել. կիսա-կիլել. se partager en deux, se fendre.

Ինշիրահ, ա. Չ. ուրախ, զուա-րթ լինել. ուրախութիւն. ցնծու-թիւն. se réjouir, être bien aise; joie, gaité, (sentiment de) bien-être.

Ինշիրամ, ա. Չ. պատառիլ. հերձուել. կիսաբեկել. se crevasser, se fendre.

Ինս, ա. (ինսան թագըմը. նէֆ'ի պէշէր.) ազգ մարդկան. մարդիկ. foule d'hommes, genre humain, espèce humaine.

Ինսատ, ա. Ն. տաղս ասել. dé-clamer un morceau rhythmique.

Ինսան, ա. (ատէմ. պէնի ատէմ. նէֆսի պէշէրիյէն պիր ֆէրտ.) մարդ. homme.

Ինսանիւլ-այն. (մէրտիւմէքի չէշմ.) բիբ. prunelle, td. pupille (de l'oeil). [main.

Ինսանի(յ), ա. մարդկային. hu-

Ինսանիյէթ, ա. մարդկութիւն. 2. մարդասիրութիւն. տես. բարե-րարութիւն. nature humaine, humanité; 2. humanité, affabilité, bienveillance, bonté.

Ինսանիյէթլի, ա. մարդասէր. բարեբարոյ. humain, affable, bienveillant, doux.

Ինսանիյէթսիզ, ա. անողորմ. վայրագ. inhumain; brutal, rude.

Ինսատ, ա. Ն. նեղել անձնել. affecter, accabler qn.

Ինսաֆ, ա. Ն. արդարութեամբ վարուել. արդար լինել. 2. չափաւորու-թիւն. չափ. être modéré dans..., agir avec équité, être juste; 2. discrétion, modération, modestie.

Ինսաֆլը, ա. չափաւոր. ողջամիտ. 2. գթած. discret, modéré; 2. humain.

Ինսաֆսըզ, ա. անչափաւոր. ան-գթած. 2. անխնայ. indiscret; 2. cruel.

Ինսաֆսըզլըգ, ա. անչափաւորու-թիւն. 2. անխնայութիւն. indiscrétion; 2. cruauté. [couler.

Ինսի'ապ, ա. Չ. հոսել. ծորել.

Ինսի'ար, ա. Չ. վառիլ, բոր-բոքել լինել. brûler, flamber, être allumé.

Ինսիֆազ, ա. Չ. ծակել լինել. être foré, percé.

Ինսիպապ, } ա. Չ. հոսել. cou-
Ինսիպագ, } ler, s'écouler.

Ինսիյագ, ա. Չ. (սէվք օլունմ.) մղել. վարել. 2. հպատակ լինել. être poussé, mené; 2. être soumis.

Ինսիլալ, ա. Չ. գաղտագնաց լի-նել. խուսել. s'esquiver, se dérober furtivement, filer, s'en aller, se retirer.

Ինսիլախ, ա. Չ. ծայր ի վերջ կոյս լինել (ամսոյն). expirer, être au terme de sa durée, tirer à sa fin, être près de finir, d'être terminé.

Ինսիլահ, ա. Չ. հաշտել. se réconcilier, se remettre bien avec qn.

Ինսիլապ, ա. Չ. (սէլպ օլունմ.) մերկացեալ լինել. 2. ուրացեալ լի-նել. être dépouillé; 2. être nié.

Ինսիլագ, ա. Չ. (սիւլուք էթ.) գնալ, անցանել ճանապարհ. marcher, suivre la route.

ինսիհաք, ա. Դ. (սահք օլունմ.) ճզմուիլ. մանրիլ. être broyé, trituré.

ինսիհալ, ա. Դ. խօսիլ դիւրաւ եւ արագ. parler couramment.

ինսիճապ, ա. Դ. թափիլ. հեղուիլ. être versé, répandu.

ինսիճամ, ա. Դ. հեղուիլ. հոսիլ. 2. վայելուչ, ճշգրիտ ճարտարախօսել. se répandre, être versé, couler; 2. avoir un style orné.

ինսիպաղ, ա. Դ. ի գոյն ներկանիլ. 2. կնիք առնուլ. մկրտիլ. être teint; 2. être baptisé.

ինսիյապ, ա. Դ. ծփել. ծփելով իջանել. flotter, voltiger en ondoyant, descendre vers la terre en flottant.

ինսիտատ, ա. Դ. (սէտտ օլունմ.) խցուիլ. փակիլ. être bouché, obstrué, engorgé, fermé.

ինշիրահ, ա. Դ. յայտնի լինել. երեւել. être clair, évident, paraître.

ինքիսար, ա. Դ. խորտակիլ. être cassé.

ինքիսամ, ա. Դ. հատանիլ. être cassé, rompu.

ինսիրաֆ, ա. Դ. դառնալ յետս. 2. արձակիլ. արձակումն. retourner, revenir; 2. être congédié; congé.

ինվ, ա. եզ. էնա, յգ. ժամանակ. ժամ. temps, heure.

'ինա, ա. կողմն. կոյս. côté, part.

'ինտէ, ա. առ. մօտ. ի. auprès de, chez, à, au moment de…

'ինտէ-լ-պաʿզ. առ ոմանս. chez quelques-uns, d'après quelques-uns.

'ինտէ-լ-'ագըպէ. ի կատարածի. յետոյ ամենեն. en dernier lieu, finalement.

'ինտէ-զալիքէ. յայս բան. եւ անդէն. sur ces entrefaites, là-dessus.

'ինտէ-թ-թահգիգ. արդարեւ. իրօք. ճշմարտիւ. en effet, en réalité, réellement.

'ինտէ-լ-լէյլ. գիշերի. pendant la nuit.

'ինտէ-լ-հագիգէ. արդարեւ. à la vérité.

'ինտէ-լ-հաճէ. (վագթը հաճէթտէ.) ի կարօտութեան. au besoin, en cas de besoin.

'ինտէ-լ-մէվթ. ի մահուան. à l'heure de la mort.

'ինտալլահ. առ Աստուծոյ. auprès de Dieu.

'ինտէ-մա. մինչ (դեռ). pendant que.

'ինտէ-ն-նաս. ի ժողովրդեան. parmi le peuple.

'ինտէ-լ-վուսուլ. ի գալն. à l'arrivée.

ինտամ, ա. Ա. (նէտամէթ էթտիրմ.) ածել ի զղջումն. faire concevoir du repentir, faire éprouver du regret.

ինտիսա', ա. Դ. քայքայել. se décomposer, se corrompre.

ինտիգագ, ա. Դ. (տագգ օլունմ. էզիլմէք.) աղացուիլ. լինել. être broyé, pilé.

ինտիլալ, ա. Դ. լուծանիլ որովայնի. 2. կախեալ կալ եւ տատանիլ կամ ծածանիլ ի հողմոյ. avoir le ventre lâche; 2. pendiller, brandiller.

ինտիմալ, ա. Դ. կցել. բժշկիլ վէրաց. se cicatriser, se (re)fermer; cicatrisation.

ինտիմաճ, ա. Դ. (տէրճ օլունմ.) մտանել. զետեղիլ. s'emboiter, être emboité.

'ինտիյաթ, ա. անհիմն խորհուրդ. անօգուտ բանք. opinions mal fondées, paroles inutiles.

ինտիպաղ, ա. Դ. (տըպաղաթ օլուն.) աղաղիլ (մորթոյ). être tanné.

ինտիրաճ, ա. Դ. սպառիլ, սպառումն ցեղի. s'éteindre (par la mort); extinction (d'une famille).

ինտիրաս, ա. Դ. անհետ լինել. être effacé, s'effacer.

ինտիֆա', ա. Դ. (տէֆ' օլունմ.) ի բաց մղիլ. 2. խոտորիլ ի բանէն. être repoussé, éloigné; 2. faire une digression.

ինտիֆան, ա. Դ. թաղիլ. être enseveli, enterré

'իրք, ա. արմատ. ծագումն. racine, origine.

ինքեահ, ա. Ա. ամուսնացուցանել. marier (une fille).

ինքեար, ա. Ա. ուրանալ. [illegible] կալ. ժխտել. ուրացութիւն. ժխտողութիւն. (dé)nier, (dé)négation; renier, reniment; abjurer, abjuration; désavouer, désaveu.

ինքիշաֆ, ա. Դ. ի յայտ գալ. ի վեր երեւել. être découvert, dévoilé, apparaître.

ինքիսար, ա. Դ. խորտակիլ. բեկանել. խորտակումն. 2. վարատել, վարատումն զօրաց. 3. ընդ դէմ դառնալ. դժկամակութիւն. 4. անէծս կարդալ. se rompre, se casser, se briser; rupture; 2. être mis en déroute; déroute; 3. se fâcher; 4. maudire.

ինքիսաֆ, ա. Դ. խաւարել, խաւարումն արեգական. s'éclipser; éclipse de soleil.

ինֆագ, ա. Ա. սնանկանալ մեծամեծ ծախիւք. se ruiner par (suite) de grandes dépenses.

ինֆազ, ա. Ա. հասուցանել. 2. կատարել. 3. թափ անցանել. faire parvenir; 2. exécuter; 3. pénétrer.

ինֆաւը հագգ. [illegible] իրաւունս. consommer son droit, faire valoir ses droits.

ինֆար, ա. Ա. խրտուցանել. փախուցանել. effaroucher, chasser, mettre en fuite.

ինֆի'ալ, ա. Դ. դժկամակ լինել. վշտանալ. ընդ դէմ դառնալ. դժկամակութիւն. se fâcher ou s'affliger de qc.; dépit.

ինֆիքեաք, ա. Դ. խորտակիլ. բեկանել. 2. լուծանել, բացիլ կնքոյ. être rompu, cassé; 2. être décacheté.

ինֆիլաք, ա. Դ. ճեղքիլ. ճեղքել. se fendre, être crevassé.

ինֆիհամ, ա. Դ. (ֆէհմ [illegible].) իմացեալ, իմանալի լինել. դիւրիմացութիւն. être compris, être intelligible; intelligibilité.

ինֆիսալ, ա. Դ. բաժանել, անջատել լինել. être séparé, détaché.

ինֆիսահ, ա. Դ. լայն, ընդարձակ լինել. լայնել. 2. ազատ զուարթ լինել. ազատութիւն. être large, spacieux, s'élargir; 2. être bien aise.

ինֆիսամ, ա. Դ. խորտակիլ. բեկանել. հատանել. être rompu, cassé.

ինֆիսալ, ա. Դ. բաժանել, անջատել լինել. être séparé, détaché.

ինֆիսատ, ա. Դ. (ֆէսատ [illegible].) ապականել. se gâter, se corrompre, être gâté, corrompu.

ինֆիրա, ա. Դ. ճեղքել. être fendu, se fendre.

ինֆիրագ, ա. Դ. զատուել. որոշել. se séparer, se distinguer, être séparé, distingué.

'Ալէ-լ-ինֆիրագ. (որոշակի.) յայտնապէս. distinctement.

ինֆիրաճ, ա. Դ. զերծ ի հոգոց, ի հոգոյ զերծ լինել. ազատ, հաճ լինել. ազատութիւն. être libre de soucis, être de bonne humeur; gaîté, enjouement.

ինֆիրատ, ա. Դ. զատ, առանձին, առանձին լինել. être seul, séparé, isolé.

'ինֆիքեաք, ա. Դ. խախտել ի տեղւոջն. խախտումն. se démettre, se disloquer, être démis, disloqué; dislocation.

իշ, ա. (մասնաւորութիւն.) գործ. 2. (զբաղ. զբաղմունք.) զբաղումն. 3. ('ամէլ. ֆի'իլ. քեար. քէրտար.) արարք. գործ. [illegible]. 4. (սանա'աթ.) արուեստ. 5. (շէյ.) իր. affaire; cause; 2. travail, occupation, besogne; 3. fait, opération, ouvrage, oeuvre; 4. état, métier; 5. chose.

— **կիւճի**. ([illegible].) գործ. զբաղումն. travail, occupation, besogne.

— **կիւնիւ**. օր գործոյ (կամ արդեայ). jour ouvrable (ouvrier), jour qui n'est pas férié.

— **կէօրմէք**. գործ իւր տեսանել. faire des affaires, avoir soin de ses affaires.

— **էրի**. (քեար-ատամ.) այր գործոյ. homme d'affaire.

'Իշա, ա. (խաւթըլը, ասուլար գարանլըգը վաղթ.) երեկոյք. entrée de la nuit.

Իշա', ա. Ա. ծաղկիլ. ծաղկումն. être en fleurs, fleurir; fleuraison.

Իշա'ա(թ), ա. Ա. համբաւել. տարածանել. divulguer, faire courir, répandre.

'Իշաան, } ա. (յգ. 'իշա, իշ.)
'Իշաին, } ժամանակք երեկոյեայ. heures du soir.

Իշ'ալ, ա. Ա. բորբոքել. վառել. լուցանել. enflammer, allumer.

Իշ'աղ, ա. Ա. մեռանել. mourir, s'éloigner pour toujours.

Իշաաէ(թ), ա. Ա. քարոզ կարդալ. 2. գովել կամ պարսաւել հրապարակաւ. crier une chose perdue; 2. louer ou blâmer, décrier.

'Իշար, ա. կենակից լինել. vivre ensemble.

Իշ'ար, ա. Ա. ծանուցանել. ազդ առնել. faire savoir à qn. que.., faire connaitre qc. à qn.

Իշարէ(թ), ա. Ա. նշան. ակնարկութիւն. 2. նշանակ. signe (qu'on fait à qn. de la main, de la tête etc. pour l'avertir); 2. signe, marque, indice.

Ի'սմ իշարէթ. ցուցական դերանուն. pronom démonstratif.

— էթ. նշանացի, ակնարկս առնել. ազդ առնել. faire signe à qn. des yeux, du coin de l'oeil, cligner de l'oeil, faire à qn. des signes d'intelligence.

'Իշգ. ա. հարկանիլ ի սէր. տարփ. սէր. devenir amoureux de qn., s'éprendre de qn.; amour, complexion amoureuse.

Իշգա, ա. Ա. ի թշուառութիւն արկանել. jeter dans le malheur.

Իշգաղ, ա. Ա. տրտունջ առնել վշտաց, չարչարանաց. se plaindre de la peine.

Իշէմէք, թ. (թէպէվվիւլ, թէշահիւր էթ.) միզել. pisser, uriner, faire ses petits besoins.

Իշթաթ, ա. Ա. առնել դատաստան անիրաւ. juger contre droit et raison.

Իշթահ, ա. տե՛ս իշթիհա:

Իշթէ, թ. ահա. voici, voilà.

Իշթի'ալ, ա. Ե. (շէօ'լէլէնմէք.) բորբոքիլ. s'allumer, s'enflammer.

Իշթիգագ, ա. Ե. ածանցիլ. ածանցումն. dériver de; dérivation.

Իշթիեագ, ա. Ե. անձուկ առնել. անձուկ. désirer ardemment (revoir qn.); désir ardent.

Իշթիթաթ, ա. Ե. սփռիլ. ցրուիլ. se disperser, se disséminer.

Իշթիթաթ, ա. Ե. լինել անիրաւ դատաւոր. être injuste dans ses arrêts, être juge inique.

Իշթիհա, ա. Ե. ցանկալ. ախորժել. (իշթահ, ա.) (ախորժակ.) ախորժանք, տենչանք կերակրոյ. désirer, avoir de l'appétit; appétit. [ալեւորել. grisonner.

Իշթիհազ, ա. Ե. [illegible].

Իշթիհար. ա. Ե. (շէօհրէթ գազանմաք.) անուանի, հռչակեալ լինել. անուանն. համբաւ. հռչակ. devenir célèbre, se faire renommer, se faire connaitre, se faire une bonne réputation; réputation, renom, célébrité.

Իշթիղալ, ա. Ե. զբաղիլ. զբաղեալ լինել. զբաղումն. s'occuper à (de) qc., être occupé à qc. être affairé; occupation, affaire.

Իշթիմալ. ա. Ե. պարփակել. 2. բովանդակել. կալնուլ. 3. կայ ի կազմել ածականս. s'envelopper; 2. comprendre, contenir; 3. sert à composer des adjectifs.

(Հալը) Եօէֆ-իշթիմալ. տխրական (դայման). (état) fâcheux.

Իշթիմամ, ա. Ե. (շէմմ էթ.) հոտոտել. sentir qc., flairer, respirer l'odeur de.

Իշթիբահ, ա. Ե. տարակուսանք. երկբայութիւն. երկմտութիւն. 2. նմանութիւն. doute, incertitude; 2. ressemblance.

Պի-իշթիբահ. անտարակոյս. արդարեւ. առանց երկմտութեան. sans doute, assurément, certes, selon toutes les apparences.

Իշթիբաք, ա. Ե. հիւսուել, խառնել, յեղուեալ լինել. շաղախել. խճճել. être entrelacé, brouillé; s'engager; s'embrouiller, se compliquer.

Իշթիտատ, ա. Ե. (շիտտէթ. սէրթլիք.) սաստկութիւն. 2. (շէտիտ վէ սէրթ օլ.) սաստիկ լինել. violence, véhémence; intensité; 2. être violent, véhément; devenir intense.

Իշթիրա, ա. Ե. գնել. գնում. acheter; achat.

Իշթիրաթ, ա. Ե. (շարթ ու շուրութա պաղլամագ վէ շարթ էթ.) պայման դնել. imposer des conditions, faire ses conditions.

Իշթիրաք, ա. Ե. (շիրքէթ.) ընկերութիւն. ընկեր լինել. 2. փոխադարձութիւն. société de commerce, compagnie; s'associer avec qn.; 2. réciprocité.

Իշթիքեա, ա. Ե. (շիքեայէթ էթ.) գանգատանք անել. գանգատիլ. գանգատանք. se plaindre; plainte.

Իշթիֆա, ա. Ե. (շիֆա պուլմ.) ապաքինիլ. առողջանալ. առողջութիւն. guérir d'une maladie, se rétablir, recouvrer la santé; guérison, recouvrement de la santé.

Իշիթմէզլիքտէն կէլմէք, պ. (ալդըրմամագ. իշիթմէզտէն կէլմէք.) չլսելոյն առնել. faire semblant de ne pas entendre.

Իշիթմէք, պ. (տէմ', խաթըրլա' էթ.) լսել. 2. իմանալ. entendre, écouter qn. ou qc.; 2. entendre (ouïr) dire, avoir nouvelle de qn., apprendre.

Լագըրտը —. (մու'աթէպ օլ.) յանդիմանեալ լինել. recevoir des réprimandes.

Իշիտիլմէք, պ. (մէսմու' օլ. տույուլմագ. թէվաթուր օլ.) լուր լինել. se répandre, courir (le bruit).

Իշլէթմէք, պ. տալ գործել. ի գործ վարել. 2. վարել մեքենայն. 3. յաւելել դրամն. 4. տալ երկ-եայթել վէրքը. faire travailler, employer (des ouvriers); 2. mettre une machine en mouvement, en train; 3. faire travailler son argent; 4. faire suppurer.

Իշլէմէ, պ. (ասուլէմէ.) ասեղնագործութիւն. broderie.

Իշլէմէք, պ. (իշ'մալ էթ.) գործել. աշխատիլ. 2. (իշլէք, ճուլէրր օլ. կէլմէկ կիթմէք.) երթեւեկել. 3. նկարակերտ յօրինել. 4. (թէքմիլ, թամամիֆ էթ.) յօրինել. 5. (քեար-կեր, նուֆութէար օլ.) թափանցանել. ազդել. ի ներս գործել. travailler, occuper à qc.; 2. aller et venir; 3. broder; 4. faire; 5. pénétrer.

Աղշէ —. շահ բերել արդեանց. travailler, produire un revenu.

Մաքինա —. շարժել, գործել գնա-ընթացք. travailler, aller, marcher, être en activité.

Եարա —. թարախել վերաց. suppurer, rendre (jeter ou sécréter) du pus.

Իշլէք, պ.

— ատէմ. այր գործօն. homme laborieux, assidu (au travail).

— եօլ. (մէմէրր.) հարկան ճանապարհ. chemin passant, fréquenté.

— եազը. ձեռք, հետեւեալ գիր. écriture coulée.

Իշլի կիւճլիւ, պ. (զիատէ մէշղուլ. աղհալի մէշղուլէ վէ տաղտաղա.) բազմազբաղ. affairé.

Իշնաա, ա. Ա. չարախօսել. չարախօսութիւն. dire du mal de qn.; propos malveillants.

Իշ-կիւզար, գ. գործօն. գործունեայ. յաջողակ. agissant, habile.

Իշհատ, ա. Ա. (պիրինէ շէհատէթ իթտիրմէք.) վկայ կոչել. prendre à témoin.

Իշհար, ա. Ա. (շէօհրէթ քեսպ էթ.) անուանի, հռչակաւոր լինել. devenir célèbre, se faire connaitre, se faire une grande réputation.

Իշղալ, ա. Ա. զբաղեցնել. occuper, employer, faire travailler, donner du travail à qn.

Իշքա, ա. Ա. ի դառնութիւն մատնել. նուաճեալ լինել. 2. թախծալից առնել. être vaincu, dompté; 2. affliger, attrister.

Իշճի, պ. ('ամէլէ.) (բանուոր.) գործաւոր. 2. (էճիր.) վարձկան. 3. (սանի'.), արուեստաւոր. ouvrier, manoeuvre; 2. mercenaire; 3. artisan.

Իշճիլիք, ա. ('ամէլէլիք.) գործաւորութիւն. état d'ouvrier.

Իշմամ, ա. Ս. հոտոտեցուցանել. 2. խոտորել. 3. ձայնաւոր մը թեթեւ արտաբերել յայտնաչըլլալն. faire flairer, sentir, donner qc. à respirer; 2. dévier, s'écarter; 3. prononcer une voyelle d'une manière à peine sensible.

Իշմար, ա. (իշարէթ.) ակնարկութիւն. signe (ou clignement) de l'oeil.

— էթ. ակնարկել ընել. faire (un) signe du regard à qn.

Իշմիզազ, ա. զազրելալ. prendre (ou avoir) qc. en horreur.

Իշպա', ա. Ս. յագեցուցանել. rassasier.

Իշպալ, ա. Ս. պարապիլ մայրն ի կրթութեան որդւոց յետ մահուան էրկանն. se consacrer entièrement à l'éducation de ses enfants après la mort de son mari.

Իշպու, ա. (հէպու.) այս. այս. ceci, ce.

Իշսիզ, ա. անգործ. պարապոյ. պարապորդ. 2. առանց պաշտօնի. sans travail ou occupation; inoccupé; oisif, désoeuvré; 2. hors de service, sur le pavé.

Իշսիզլիք, ա. ('ուճըլէթ.) անգործութիւն. (պէթալէթ. պէթալէթ. անգործութիւն. պարապորդութիւն.) 2. (մա'զուլիյէթ. 'իւզլէթ. թա'թիլ.) պաշտօնէ ելլալ. պաշտօնէն ելլալն առանց պաշտօնի. manque d'occupation; désoeuvrement, oisiveté; 2. état d'être sans place ou sans fonction.

'Իշվէ(թ), ա. նազել. նազանք. ակնարկ. coqueter, jeter des oeillades amoureuses; coquetterie, oeillades amoureuses.

'Իշվէ-պազ, } գ. նազող. կէնճ-
'Իշվէ-քեար, } նազ. coquet(te),
'Իշվէ-քեարլիք, գ. ակնարկ. նազանք. coquetterie.

Իշրագ, ա. Ս. լուսաւորել. 2. փայլիլ. շողալ. 3. ելք արեւելքին ըլլալ. éclairer; 2. briller, luire; 3. se trouver à l'orient.

Իշրապ, ա. Ս. (չուրպա.) ըմպեցուցանել. 2. իմացնել, խելամուտ ընել. donner à boire à qn., faire boire qn.; 2. faire savoir qc. à qn., faire comprendre, faire entendre.

Իշրագ, ա. Ս. ընկեր տալ Աստուծոյ. բազմաստուածութիւն. attribuer des associés à Dieu; polythéisme.

'Իշրէթ, ա. ուտել խմել. խրախճանալ. զբօսանք. ուրախութիւն. զինարբուք. faire bonne chère, se régaler, crapuler, vivre dans la crapule, riboter, faire ribote; bonne chère, régal; crapule, ribote.

'Իշրէթ-խանէ, } գ. պա'մար
'Իշրէթ-կեահ, } խրախճանութեան. lieu où l'on s'amuse, où l'on fait des réjouissances.

'Իշրին, } ա. քսան. vingt.
'Իշրուն, }

Իշքա, ա. Ս. (շիքեայէթէթ իթ-մէք.) գանգատիլ, գանգատեցնել. faire se plaindre, arracher des plaintes.

Իշքա', ա. Ս. նեղացուցանել. 2. ձանձրացուցանել. fâcher qn.; 2. ennuyer qn.

Իշքեալ, ա. Ս. անյայտ, մթնալ. մթութիւն. 2. դնել ի գիրս նշանակետաց ձայնաւոր. devenir obscur; obscurité; 2. mettre sur les lettres les points-voyelles.

Իշքէմպէ, ա. փորոտիք. tripes.

Իշքէնճէ, գ. (= իշքէնճէ.) տանջանք. խոշտանգանք. չարչարանք. torture.

— վերմ. խոշտանգել. mettre (ou appliquer) à la torture.

Իշքիլ, ա. տարակոյս. դժուարութիւն. 2. դժուարին. երկբայական. doute, difficulté; 2. difficile, douteux.

Իշփա, ա. Ս. մօտ, մերձ ըլլալ. 2. հպիլ. 3. հասնիլ եզերք. 4. առողջացուցանել. 4. խնդրել առողջութիւն հիւանդին. être près de...; 2. toucher; arriver au bord d'une chose; 3 guérir; 4. demander la santé pour un malade.

Իշփագ, ա. Ս. երկնչիլ. 2. գթալ. 3. ախտել գորովիլ.

craindre, avoir peur; 2. avoir de la compassion pour qn., s'attendrir sur qc.; 3. aimer tendrement.

Իչ, ք. (ատրիւ. էնտէրուն. մէյանէ.) ներքին կողմ. ներքնակողմ. 2. (ատրիյի. էնտէրունի.) ներքին. l'intérieur, le dedans; 2. intérieur, interne.

— աղասը. (խասսէմէյի էնտէրուն.) ներքինի. valet de chambre préposé au service intérieur du palais du Sultan.

— օտա. (խալվէթ-կեահը էնտէրունի.) ներքին սենեակ. appartement privé.

— տօնու. (թօման.) անդրավարտիք. caleçon.

— կիւվէյի. (խանէյէ կէլէն տամատ.) փեսայ բնակեալ առ աներոջ իւրում. gendre domicilié (qui habite) chez son beau-père.

— եիւզիւ. (իշին գիւնհի, պաթընը, հագիգէթի.) բուն էրաց. le fond d'une affaire.

— ինտէ. ի մէջ. 2. (զարֆիյէթա.) ի մէջոյ... au (ou en) dedans de; 2. dans (l'espace de)...

— ինէ. ի ներքս. au dedans de... vers le dedans de..., dans l'intérieur de...

— ինտէն. ի ներքուստ. du dedans de...

Ճէվիզ — ի. (մաղզ. գիւպպ.) նուշ ընկուզի. amande (ou dedans) d'une noix.

Իչէրի. ք. ի ներքս. dans, en dedans, vers (ou dans) l'intérieur de...

... տէն —. ընդ (պատուհանն) ի ներքս. par (la fenêtre) dans.

Իչիմ, ք. (խամլէթ.) (պիր քէրրէ իչիլէնէ մգտար.) ումպ մի. coup, trait.

Իչի(ւ)ն, ք. (համար.) վասն. առ ի. յաղագս. à cause de..., pour..., afin de...

Նէ —. (= նիչին.) զի՞. ըստ է՞ր վասն. առ ի՞նչ. pourquoi? pour quelle raison?

Իչիրմէք, ք. (իչրմագ.) տալ ըմպել. արբեցուցանել. 2. յագեցուցանել. donner à boire à qn., faire boire qn.; abreuver; 2. imbiber, imprégner.

Իչլիք, ք. ներքնազգ. ներքին հանդերձ. vètement (ou habit) de dessous, dessous.

Իչմէք, ք. (չուրպ, նուշ էթ.) ըմպել. 2. (պատտէ-քէշ, մէյա-չամ օլ. չօգ խամր չիւրպ էթ.) ’ըմպել գինի. գինարբու լինել. 3. (ճէզպ. մասսա.) ծծել. boire; 2. boire, être adonné à la boisson; 3. absorber.

Գահվէ... —. ըմպել խահուէ. prendre du café (du thé, du chocolat).

Թիւթիւն —. ծխել ծխախոտ. fumer (du tabac).

Չիպուղ, սիգարա... —. ծխել չիպուխ... fumer une pipe, un cigare.

Եալանը սու կիպի —. համարձակ ստել. mentir comme un arracheur de dents, mentir avec effronterie.

Իչքի, ք. (մէշրուպաթ. մուսքիրաթ.) ըմպելիք. boissons, liqueurs (spiritueuses).

’Իպ, ա. իզ. ա’պա, յք. բեռն. charge, fardeau.

Իպա, ա. Ա. զլանալ. 2. խորշել. զարշել. refuser; 2. détester, abhorrer.

Իպագա(թ), ա. Ա. փախչել. փախուստ. fuir; fuite.

Իպաթէ(թ), ա. Ա. ագանել. passer la nuit.

Իպահէ(թ), ա. Ա. թոյլ, հրաման տալ. թոյլտուութիւն. հրաման. permettre; permission.

Իպաս, ա. Ա. չորացուցանել. (faire) sécher, dessécher.

Իպ’ատ, ա. Ա. հեռացուցանել. éloigner; éloignement.

’Իպատ, ա. յք. ’ապտ, իզ.

’Իպատ-ուլլահ. (Ալլահ գուլլարը.) ազգ մարդկան. ծառայք Աստուծոյ. le genre humain, serviteurs de Dieu.

’Իպատէթ, ա. պաշտօն Աստուածոյ. 2. աստուածպաշտութիւն. կրօնապաշտութիւն. service ou office (divin), culte (de la divi-

nité); 2. piété, dévotion, pratique des devoirs religieux.

'Իպատէթ-խանէ, } ա. (ճամի'. 'Իպատէթ-կեահ, } քէնիսէ.) մզկիթ. եկեղեցի. աղօթարան. մատուռն. mosquée, église, oratoire, chapelle.

'Իպատէթ-քեար, ա. աստուածապաշտ. բարեպաշտօն. pieux, dévot. ['Իպատէթ. 2:

'Իպատէթ-քեարլըգ, ս. տես

'Իպարէ(թ), ա. ասացած. խօսք. 2. Պետանութիւն երազոց. expression, phrase, locution, contexte; 2. interprétation des songes.

... տան — օլ. կազմուիլ կալ. 2. նշանել այլ ինչ՝ բայց երթէ.. être composé (ou se composer) de qc.; 2. signifier, vouloir dire, équivaloir, être à peu près la même chose que...

Հագիգէթի հալ պուլունան 'իպարէթ ատըր. այս է կի էն իրքն դի... le fait est que...

'Իպարէթ-սէնճ, ա. ճարտարախօս. այր բանիբուն. homme éloquent.

Իպգա, ա. Ա. (պագը գըլմագ.) թողուլ, հաստատել (զոր յիշխանութեան). faire rester, laisser, confirmer.

'Իպէր, ա. յմ. 'իպրէթ, եղ:

Իպթալ, ա. Ա. խափանել. եղծանել. ջնջել. խափանումն. եղծումն. déclarer nul, annuler, abolir, révoquer; annulation, abolition, révocation.

Իպթիեա', ա. Ե. (պէյ' էթ. սաթըն ալմ.) գնել. գնոյ առնուլ. գնումն. acheter; achat.

Իպթիզալ, ա. Ե. հանապազ ի կիր արկանել, վարել զայն. se servir, faire usage, user toujours de qc.

Իպթիլա, ա. Ե. (մուպթէլա օլ.) հարուեալ լինել. être atteint, frappé, attaqué.

Իպթիլալ, ա. Ե. թրջիլ. թանալ. se mouiller, être mouillé.

Իպթիհալ, ա. Ե. աղերսել. պաղատել. աղերս. պաղատանք. implorer, supplier; supplication.

Իպթիհաճ, ա. Ե. ուրախ լինել. ցնծալ. ուրախութիւն. être transporté de joie; gaieté, joie.

Իպթիհաս, ա. Ե. (պահս էթ.) վիճել. վիճումն. discuter qc., discussion; débattre qc., débat.

Իպթինա, ա. Ե. (պինա գըլմագ.) շինել. կառուցանել. bâtir, construire.

Իպթինաէն, ա. (պինաէն. մէպնի.) յ(այ) հաստատեալ. fondé sur..

Իպթիսամ, ա. Ե. (թէպէսսիւմ էթ.) մանր ժպտել. ժպիտ. sourire; souris, sourire.

Իպթիտա, ա. Ե. (պէտա' էթ.) սկիզբն առնել. սկիզբն. 2. առաջին ոտն երկրորդ կարգամասի. commencer; commencement; 2. premier pied du second hémistiche.

Իպթիտա', ա. Ե. նոր գտնել. հնարել. գիւտ. inventer, trouver, créer; invention, création.

Իպթիտաէն, ա. (էվվէլա. էվվէլ էմրտէ.) զառաջինն. նախ. premièrement, en premier lieu, d'abord.

Իպթիտար, ա. Ե. (մուպատէրէթ էթ.) սկսանել. բռնել հարկանել. ձեռն ի գործ արկանել. ձեռնարկութիւն. commencer, entreprendre, se mettre à (faire qc.); entreprise.

Իպիգ, ս. կատար հաւուց. crête (du coq).

Իպլաղ, ա. Ա. հասուցանել. 2. կատարել. կատարեալ գործել. faire parvenir; porter qc. à qn.; 2. achever, perfectionner.

Իպլիս, ա. եղ. էպալիս, յհ:

Իպհաճ, ա. Ա. ուրախ առնել. réjouir, causer de la joie, récréer.

Իպհամ, ա. Ա. ընդ երկբայութեամբ արկանել. rendre douteux, incertain.

Ի'սմի իպհամ. անորոշ դերանուն. pronom indéfini.

Իպճալ, ա. Ա. (թէպճիլ էթ.) պատուել. պատուանք. rendre honneur, honorer; honneur, respect.

Իպն, ա. եղ. էպնա, յհ. որդի. զաւակ. fils.

Իպշար, ա. Ա. աւետել. 2. ուրախ լինել. donner de bonnes nouvelles; 2. se réjouir.

իպտա, ա. Ա. յառաջ ածել. ստեղծանել. ստեղծումն. produire, créer; production, création.

իպտա', ա. Ա. գիւտ ընել. հնարել. գիւտ. inventer, trouver, créer; invention.

իպտալ, ա. Ա. (Թէպտիլ էթ.) փոխել. փոխանակել. changer, (é)changer une chose contre une autre.

իպրա, ա. Ա. (պէրի գըլմագ.) ազատել. արձակել. délivrer, décharger qn. de qc., acquitter qn.

— [illegible]. [illegible]. décharge, quittance.

իպրազ, ա. Ա. ցուցանել. յայտնի ընել. երեւցընել. montrer, faire voir, paraître, mettre au (grand) jour, produire.

իպրամ, ա. Ա. [illegible]. 2. ամուր ընել. importuner, molester qn.; 2. raffermir, consolider.

'իպրանի, ա. Եբրայեցի. hébreu.

'իպրանիյ(յ), ա. Եբրայական. 2. բարբառ Եբրայեցւոց. hébraïque; 2. l'hébreu, la langue hébraïque.

իպրատ, ա. Ա. ցրտացուցանել. refroidir, rafraîchir.

իպրար, ա. Ա. [illegible]. affermir le serment de qn.

իպրէ(Թ), ա. ասեղն. aiguille. (փուսուլա) — [illegible]. aiguille aimantée ou de boussole.

'իպրէ(Թ), ա. [illegible]. օրինակ. exemple.

— ալմագ. օրինակ առնուլ. prendre exemple de (ou sur) qn., suivre l'exemple de...

— օլմագ. ըլլալ օրինակ. servir d'exemple à qn.

— վիրմէք. տալ օրինակ. ըլլալ. donner l'exemple, prêcher d'exemple.

'իպրէթ-ամիզ, գ. խրատական. instructif.

'իպրէթ-նիւմա, 'իպրէթ-նիւմուն, 'իպրէթ-[illegible], } գ. որ օրինակ ցուցանէ. qui montre, donne l'exemple.

իպրիգ, ա. տես Էպրիգ։

'իպրի(յ), ա. Եբրայական բարբառ. l'hébreu, la langue hébraïque.

իպրիշիմ, գ. ապրշում. (fil de) [soie.

իպրիշիմճի, գ. (գազզազ.) մետաքսավաճառ. մետաքսագործ. marchand de fil de soie, fileur de soie.

իպքա, ա. Ա. լացուցանել. faire pleurer.

իս, գ. (գուրում.) մուր ծխոյ. suie. [fumée.

— [illegible]. սեւաթոյր. noir de

իս, գ. (սահիպ. մալիք.) տէր. maître, possesseur.

իս'աֆ, ա. Ա. յառաջ տանել գործս ուրուք. mener, avancer les affaires de qn.

իսա, ա. Ա. մխիթարել. [illegible]. consoler qn.

իսաա', ա. Ա. մեծատուն ընել. 2. մեծացուցանել. 3. ընդարձակել. ընդարձակ. լայնատարած ընել. être riche, opulent; 2. rendre qn. riche, opulent; 3. élargir, étendre, rendre plus vaste, plus spacieux.

իսա, ա. Ա. (վասիյյէթ էթ.) յանձն առնել. պատուիրել. 2. կտակ ընել. recommander qc. à qn., ordonner à qn., charger qn. de faire qc.; 2. faire un legs, tester de qc.; donner, léguer (par testament).

'իսա, ա. Յիսուս. Jésus.

իս'աղ, ա. Ա. (մարել.) նուաղել. նուաղումն. s'évanouir, défaillir; évanouissement.

իսագա(Թ), ա. Ա. (սէվգ էթ.) յառաջ վարել. pousser, faire avancer, faire aller.

իսաէ(Թ), ա. Ա. (քէմլիք, քէօթիւլիւք էթ.) չարիք գործել. agir mal envers qn.

իսալ, ա. Ա. հասուցանել. faire parvenir qc. à qn.

իսալէ(Թ), ա. Ա. հոսեցուցանել. faire couler.

իսաֆ, ա. Ա. աղտեղել. salir, souiller.

իսաղա(Թ), ա. Ա. (գալըպա աէօքմէք.) ձուլել. mouler, fondre, jeter en moule.

իսամ, ա. Ա. մեղանչեցնել. յանցաւորացնել. faire pécher, tomber en péché.

իս'ապ, ա. Ա. դժուարին լինել. դժուարութիւն. 2. դժուարին գործել. être difficile; difficulté; 2. rendre difficile.

իսապէ(թ), ա. Ա. (մէսուպէ մէրմ.) հատուցանել. rétribuer, rendre la pareille.

իսապէթ, ա. Ա. հասանել. դէպել, հարկանել (հարուածով). 2. գտանել. հանդիպել. պատահել. 3. հարկանել. 4. արդարութիւն. ուղղութիւն. porter juste, toucher au but, l'atteindre; 2. trouver, tomber, rencontrer bien; 3. frapper; 4. justesse, droiture.

'իսապէ(թ), ա. ապարօշ. վարշամակ. 2. եղ. 'ասապէ, յղ. ամբոխ մարդկան. turban, bandeau; 2. troupe, bande (d'hommes).

իս'ատ, ա. Ա. (սէ'ատէթ մէրմ.) երանելի առնել. rendre heureux, combler de bonheur, de félicité.

իս'ատ, ա. Ա. երթալ ի Մեքք. 2. զտել. պարզել. aller à la Mecque; 2. distiller.

իսար, ա. Ա. (սար ալմագ.) վրէժ առնուլ. se venger.

իսար, ա. Ա. գերել. գերութիւն. կապանք. faire prisonnier; captivité, esclavage, liens, fers.

իս'ար, ա. Ա. ծռել շրթն. դարձանել ընդ վզա կողմ. tordre la bouche, le cou de travers, tourner de travers.

ի'սար, ա. Ա. պահանջել շտապաւ. 2. կարէ աղքատ լինել. presser (son débiteur au moment ou il est dans la gêne); 2. être dans la gêne, réduit à la misère.

ի'սար, ա. Ա. տես ի'թիսար:

իսար, ա. Ա. ընծայել տալ. 2. նախադասել ընտրել. առաւել կամել. 3. նուաճել. հնազանդ առնել. donner, offrir qc. en présent à qn.; 2. préférer; 3. soumettre.

իսար, ա. Ա. մեծատուն, ընչաւէտ լինել. être riche, opulent, être dans l'opulence.

'իսար, ա. լինել ի չքաւորութեան. 2. լինել դժուարին (ժամանակի). 3. լինել դժուարին (գործոյ). être réduit à la gêne, à la misère; 2. être difficile, critique; 2. être difficile à faire.

իսարէթ, ա. գերութիւն. captivité, esclavage.

իսարէթ, ա. Ա. փոշի յարուցանել. faire élever la poussière, exciter, soulever la poussière.

իս'աֆ, ա. Ա. կատարել գործն. 2. առնել զխնդրուածն. շնորհել. achever, accomplir, terminer (une affaire); 2. déférer à une demande, accorder.

իսաֆ, ա. Ա. դժկամակ առնել. զայրացուցանել. 2. տրտմեցուցանել. fâcher, irriter; 2. affliger. attrister.

իսգա. ա. Ա. արբուցանել. ոռոգանել. abreuver, arroser.

իսգաթ, ա. Ա. թող անկանել. ընկենուլ. 2. անցուցանել. վիժել. 3. սխալել, վրիպել ի խօսս. 4. ջանալ ի վեր հանել գաղտնիս ինչ. 5. անօգուտ առնել. խափանել. faire tomber, laisser tomber, jeter en bas; 2. faire une fausse couche; 3. se tromper en parlant; 4. chercher à découvrir (ou arracher) un secret; 5. abolir, supprimer,

իսգանտիլ. խորաչափ փորձէ, քառնդ նաւաստեաց. sonde.

— էթ. (ատէնիզին 'ումգընը էօլչմէք.) քննել խորութիւն ծովու. 2. (էօզլամագ.) քննել. sonder; 2. essayer de découvrir quelles sont les dispositions de qn.

իսգագ, ա. ծակել. forer, percer, trouer.

իսէ, տ. (=էյէր.) եթէ. 2. այլ. իսկ. si; 2. mais.

պէն իսէմ. եթէ ես եմ. si c'est moi.

Սիզ — հիչ կէօրմէմիշսինիզ. այլ դուք ոչ տեսէք. mais vous, vous n'avez pas vu.

... տէն —. առաւել քան. que.

Լագըրտըգըլըզ իշիթմէքտէն իսէ՝ քէնտիսինի կէօրմէքը էվլա տըր. լաւ է տեսանել զնա քան լսել զնորա՝ գան

[illegible] mieux vaut ne pas le voir du tout que de l'entendre parler.

— [illegible] quelque... que..., si... que..., tout... que.

[illegible] quelque grave que soit ma faute, je n'en espère pas moins votre pardon.

[illegible] [chrétien.

[illegible] (στοιχεῖον) [illegible] principe, élément.

[illegible] en cp. lieu de...

[illegible] jardin de roses, roseraie.

[illegible] pays montagneux.

[illegible] [debout.

[illegible] (στάβλιον) [illegible] étable, écurie.

[illegible] étoile.

[illegible] (ἱστορία) histoire, conte, récit fabuleux.

[illegible] vouloir, demander, désirer.

[illegible] bon gré mal gré, volontairement ou de force; bon gré malgré qu'il en ait, qu'il le veuille ou non, de gré ou de force.

[illegible] soit... soit, soit... ou...

[illegible] de plein (ou de propre) gré, de bon coeur, volentiers.

[illegible] être demandé.

[illegible] sorte de satin épais.

[illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] volonté; 2. demande, désir, souhait; 3. envie, goût de qc., disposition à qc.; 4. appétit.

— [illegible] avoir envie de...

[illegible] qui a envie de..., qui a du goût pour qc., qui aime qc.

[illegible] avoir recours à Dieu en prononçant les mots: “je me réfugie auprès de Dieu pour chercher un abri contre Satan le maudit„

[illegible] demander à qn. d'échanger une chose contre une autre.

[illegible] demander (du) secours à qn.

[illegible] couvrir; occuper, s'emparer; renfermer, contenir, embrasser, comprendre; capacité (d'un navire).

[illegible] s'habituer, contracter (ou prendre) une habitude.

[illegible] 2. [illegible] (demander à) emprunter; 2. métaphore.

[illegible] demander (de l'eau) à boire.

[illegible] s'éveiller, se réveiller.

[illegible] demander de quoi vivre.

իսթիգամէ(թ), ա. թ. (տօղրու-լուգ. ախըրիւթ.) աըդամըօնութիւն. ուղղութիւն. droiture.

իսթիգալ, ա. թ. վառիլ. բոր-բոքիլ. 2. վառել. բորբոքեցու-ցանել. s'allumer, brûler; 2. allumer.

իսթիգատէ(թ), ա. թ. խնդրել վրէժ առնուլ. 2. դիւր երթալ. անսալ. demander vengeance; 2. se laisser conduire, obéir à qn.

իսթիգրա, ա. թ. (գայ էթ.) փսխել. փսխումն. vomir; vomissement.

իսթիգզա, ա. թ. խնդրել յատ-կանէ վճիռ, դատաւ. 2. դատաւոր կարգել. demander à qn. de décider, de juger; 2. nommer juge.

իսթիգթալ, ա. թ. ընդդէմ ելնել. դիմադրել յանձն է մահ. affronter, braver la mort.

իսթիգթար, ա. թ. կաթեցու-ցանել. verser goutte à goutte, distiller.

իսթիգլալ, ա. թ. անկախութիւն. ինքնիշխանութիւն. indépendance, souveraineté.

իսթիգլալի(յ), ա. անկախ. ինք-նիշխան. indépendant, souverain. [թիւն. indépendance.

իսթիգլալիյէթ, ա. անկախու-

իսթիգպալ, ա. թ. ընդ առաջ երթալ, ելանել. 2. հանդերձեալ ժամանակ. 3. քեր. ապառնի. aller à la rencontre de qn.; 2. avenir; 3. gr. futur.

իսթիգպալի(յ), ա. հանդերձեալ. à venir, futur, prochain.

իսթիգպահ, ա. թ. ատել. գարշել. գարշելի համարել. détester, abhorrer; trouver détestable, laid, affreux.

իսթիգսա. ա. թ. հարց հարցանել. questionner, cribler qn. de questions.

իսթիգսամ, ա. թ. բաժին խնդրել. 2. երդում պահանջել. demander le partage; 2. exiger le serment.

իսթիգսաս, ա. թ. (գըսաս թալէպ էթ.) խնդրել վրէժ առնուլ. demander des représailles.

իսթիգվաս, ա. թ. կորանալ ի ձև աղեղան. s'arquer, se courber en arc.

իսթիգտամ, ա. թ. յառաջել կանխել. 2. գերել. précéder, devancer qn.; 2. surpasser qn.

իսթիգտար, ա. թ. խնդրել յԱս-տուծոյ զբաղդ յաջողութեան. demander à Dieu d'accorder un heureux destin.

իսթիգրա, ա. թ. ընծայութիւն. induction.

իսթիգրազ, ա. թ. փոխ առնուլ. փոխ. emprunter (de l'argent) à (de) qn.; faire (contracter) un emprunt; emprunt.

իսթիգրար, ա. թ. (գարար մէ-նէգաթ իւզրէ օլ.) հաստատել. կալ. դրել, ելնել. հաստատութիւն. տեւականութիւն. s'affermir, se raffermir. se confirmer, se fixer, s'établir; stabilité, durée.

իսթիգֆալ, ա. թ. ագահ, ժլատ լինել. ագահութիւն. ժլատութիւն. être tenace, avare; ténacité, avarice.

իսթիլա, ա. ե. (ագլի հարէքէթ էթ.) չար գործել. 2. վնաս կրել. faire du mal à qn.; 2. souffrir, essuyer du mal.

իսթիլաք, ա. ե. (աէվգ էթ.) վարել. մղել. pousser, faire avancer.

իսթիլաս, ա. թ. (եէս էթ.) յուսահատ լինել. անյուսութիւն. (se) désespérer, être au désespoir; désespoir.

իսթիլատ, ա. ե. (աւլա ու. չիքար էթ.) որսալ. ելանել յորս. prendre (à la chasse ou à la pêche), aller à la chasse.

իսթիլաք, ա. ե. (միսվաք իս-թիմալ էթ.) մաքրել զատամունս ատամնափորիչով. se curer les dents (avec un cure-dent).

իսթիլաֆ, ա. ե. (էեանմէ աալի միւսաէթիսնէ իգամէթ ու իգթիռան էթ.) անցուցանել ամառն զամառն. passer l'été dans quelque endroit.

իսթիգա', ա. թ. խնդրել զի նուազեցուսցէ գինն. demander à qn. une remise, une baisse de

prix, demander que l'on rabatte du prix.

իսթիզահ, ա. թ. խնդրել մեկնութեան յայտնել. demander à qn. d'expliquer, d'exposer clairement qc.

իսթի'զամ, ա. թ. պանծալ. պանծացութիւն. faire le fanfaron; fanfaronnade(s).

իսթիզան, ա. թ. (իզն ու րուխսաթ թալեպ էթ.) խնդրել հրաման. demander la permisson de..

իսթիզադէ(թ), ա. թ. խնդրել յաւելուած վարձուց, թոշակի. 2. թերութիւն համարել. demander de l'augmentation (ou supplément) de gages, de traitement; 2. trouver qn. défectueux.

իսթի'զար, ա. թ. խնդրել թողութիւն. արդարացուցանել զանձն. demander pardon, faire ses excuses à qn.

իսթիզարէ(թ), ա. թ. աղաչել գալ այց տալ. prier de visiter.

իսթիզ'աֆ, ա. թ. տկար համարել. տկարութիւն. regarder comme faible; faiblesse.

իսթիզլալ, ա. թ. փոքրոզել. անարգել. mépriser.

իսթիզլալ, ա. թ. սայթաքեցուցանել. faire glisser ou trébucher qn.

իսթիզլալ, ա. թ. ջանալ հրապուրել, մոլորեցուցանել. chercher à séduire, à induire en erreur.

իսթիզլալ, ա. թ. նստել ընդ հովանեաւ. 2. խնդրել պաշտպանութիւն. se mettre à l'ombre; 2. demander la protection de qn.

իսթիզհան, ա. թ. (զիհն էթ.) իմանալ. entendre, comprendre.

իսթիզհար, ա. թ. խնդրել թիկունս օգնականութեան. demander secours, assistance.

իսթիզհաք, ա. թ. ծաղր առնել. խաղ առնել. ծաղր. se rire de qn., se moquer; risée, moquerie.

իսթիզմամ, ա. թ. գործել ինչ արժանի պարսաւանաց. commettre une action blâmable.

իսթիզքեար, ա. թ. յիշել. ընդ միտ ածել. 2. ի բերան առնել. se souvenir de qc., se rappeler; 2. apprendre par coeur.

իսթի'թա, ա. թ. խնդրել պարգեւս, ողորմութիւն. demander un don à qn., demander la charité à qn., mendier.

իսթիթա'ա(թ), ա. թ. կարել. զօրել. կարողութիւն. զօրութիւն. pouvoir, être capable de; pouvoir, puissance.

իսթիթ'ամ, ա. թ. խնդրել ինչ ուտելոյ. demander à manger.

իսթիթան, ա. թ. (վաթան էդինմէք.) բնակել ուրեք. հաստատել ուրեք զիւր բնակութիւն. բնակութիւն. se domicilier, s'établir; établissement (de domicile).

իսթի'թապ, ա. թ. գոհ առնել. contenter, satisfaire qn.

իսթիթապէ(թ), ա. թ. (թէվպէ թէքլիֆ էթ.) յորդորել ի զղջել զմեղաւորս. toucher un pécheur.

իսթիթապէ(թ), ա. թ. հաճել. բարւոք համարել. 2. (իսթինճա էթ.) սրբել. approuver; approbation; trouver bon; 2. se purifier, faire les purifications légales.

իսթիթար, ա. ե. ծածկել. 2. թաքչել. se couvrir; 2. se cacher.

իսթիթար, ա. ե. գրել. écrire.

իսթի'թաֆ, ա. թ. ջանալ հաճոյանալ, յանձն մտանել. chercher la faveur, les bonnes grâces de qn.

իսթիթլա', ա. թ. հարցանել. s'informer, prendre des informations, s'enquérir.

իսթիթլաղ, ա. թ. լուծանել, խախտել որովայնի. être (avoir le ventre) relâché; relâchement (du ventre).

իսթիթմամ, ա. թ. կատարեալ գործել. 2. ջանալ կատարեալ գործել. compléter; 2. chercher à compléter.

իսթիթպա', ա. թ. խնդրել զի զհետ երթիցէ. 2. տանել. demander à qn. qu'il suive; 2. conduire, mener.

Իսթիթրատ, ա. թ. Հեռանալ ի նիւթոյն. խոտորումն ի բանէ. 2. դիտողութիւն. s'écarter de son sujet dans un discours; digression; 2. note (additionelle), observation, épisode.

Իսթիթրաֆ, ա. թ. Նորանշանս գործել. produire une chose neuve. [Բարձրանալ. s'élever.

Իսթի'լա, ա. թ. Վերանալ.

Իսթիլա, ա. թ. առնել. գերել. գրաւել. աշխարհակալութիւն. s'emparer, se saisir de qc.; conquête. [Նել. être lié, attaché.

Իսթի'լաք, ա. թ. Խաղեալ մի-

Իսթիլալ, ա. ե. ([illegible] գարմագ. սէլլ էթ.) Մերկանալ սուսեր ի պատենից. tirer l'épée du fourreau.

Իսթիլահ, ա. ե. եղ. Իսթիլահաթ, յգ. արուեստաբանութիւն, օրէնսդրութիւն, արուեստից բառ, ասացուած. terme technique; langage technique; technologie, terminologie.

Իսթի'լաճ, ա. թ. Խնդրել դեղ եւ դարման. demander des médicaments.

Իսթի'լամ, ա. թ. ('իլմ ու խապէր թալէպ էթ.) Հարցանել. խնդրել տեղեկութիւն. demander, s'enquérir, s'informer, prendre des informations.

Իսթիլամ, ա. ե. Համբուրել ([illegible]). baiser, embrasser sur...

Իսթիլամ, ա. ե. Բնաջնջել, անհետ առնել. Խլել յարմատոց. extirper, exterminer, déraciner,

Իսթի'լան, ա. թ. ('իլան թալէպ էթ.) Յայտնի լինել. devenir public, notoire; publicité, notoriété.

Իսթիլանէ(թ), ա. թ. Քաղցր, փափուկ համարել. trouver doux, tendre.

Իսթիլապ, ա. ե. (սէլպ էթ.) Յափշտակել. յափշտակութիւն. ravir, enlever qc. à qn.; rapine.

Իսթիլատ, ա. թ. Որդեգրել յորդեգիրս զորդի աղախնոյն. adopter l'enfant d'une esclave.

Իսթիղալ, ա. թ. Կարեւոր համարել. պահանջել. 2. ծնանել. յառաջ գալ. ծագել. trouver nécessaire, exiger; 2. avoir pour résultat, pour conséquence, s'ensuivre, résulter, naitre.

Իսթիլզազ, ա. թ. Քաղցր, անուշահամ համարել. trouver doux, agréable, suave, délicieux.

Իսթիլհագ, ա. թ. (Ալհագա այ էթ.) Ջանալ հասանել. s'efforcer d'atteindre qn.

Իսթիխար, ա. թ. յետս մնալ. յետնել. 2. յամել. յապաղել. rester en arrière, derrière; 2. tarder.

Իսթիխարէ(թ), ա. թ. Բարին խնդրել. 2. [illegible]. demander à qn. qc. de bon; 2. consulter le sort.

Իսթիխզա, ա. թ. Խոնարհել. հպատակիլ. խոնարհութիւն. հպատակութիւն. s'humilier, se soumettre; humilité, soumission.

Իսթիխլաս, ա. թ. Անկեղծ լինել. անկեղծութիւն. 2. իւր իւրել. սեփհականել. être sincère, sincérité; 2. s'approprier, revendiquer, réclamer qc.

Իսթիխլաֆ, ա. թ. Պայազատ, փոխանորդ կարգել. désigner, nommer qn. son successeur.

Իսթիխպար, ա. թ. (խապէր սօրմագ.) Հարցանել զհամբաւս. առնուլ համբաւս. խնդրել տեղեկութիւն. interroger qn. sur une nouvelle, chercher à savoir, prendre des renseignements, demander des nouvelles.

Իսթիխտամ, ա. թ. (խըզմէթէ գուլլանմագ.) Ծառայեցուցանել. 2. ի պաշտօնաւոր լինել. պաշտօն. se servir de qn. ou de qc., employer qn.; 2. entrer au (prendre du) service; emploi.

Իսթիխրաճ, ա. թ. Հանել, արտածել արտաքս. 2. ի լոյս ածել. 3. եզր բերել. tirer (dehors), (faire) sortir; 2. mettre au (grand) jour; 3. tirer une conclusion, une induction, une conséquence.

Իսթիխֆա, ա. թ. Թաքչել. se cacher.

Իսթիխֆաֆ, ա. թ. առ ոչինչ դնել. անարգել. estimer peu; re-

garder comme peu de chose, comme de peu d'importance, faire peu de cas.

Իսթիհազա(թ), ա. թ. հաւասաձ, փիղըձ աքխան. hémorragie.

Իսթիհալ, ա. ե. ղըշէր թաւուքլըց աքըտմաղ. իշալէ. avoir la diarrhée; diarrhée.

Իսթիհալ, ա. թ. արժանի համարել զոք. estimer ou croire qn. digne de qc.

Իսթիհալէ(թ), ա. թ. անհնարին, անպատեհ լինել. անհնարաւորութիւն. անպատեհութիւն. être impossible, absurde; impossibilité. absurdité.

Իսթիհամ, ա. ե. նետիւք հմայութեան խորհել. consulter le sort par le jet des flèches.

Իսթիհանէ(թ), ա. թ. անարգել. խոտել. attacher peu de prix à qc., dédaigner, traiter qc. légèrement.

Իսթիհապ, ա. թ. պարգեւ խնդրել. demander à qn. un présent.

Իսթիհապ, ա. ե. (ասհապէթ. ըէֆագաթ.) ասանել ընկերութիւն. կեալ ի միասին. ընկերակցութիւն. se tenir compagnie l'un à l'autre; vivre ensemble; camaraderie.

Իսթիհարէ(թ), ա. թ. (հայրան օլ.) զարմանալ. ապշիլ. ապուշ կտրել. ապշութիւն. 2. խնդրել պատասխանի. հարցանել. s'étonner, être étonné, stupéfait; étonnement, stupéfaction; 2. demander une réponse, interroger.

Իսթիհքաք, ա. թ. արժանի լինել. արժանաւորութիւն. 2. պահանջել իրաւունս. être digne, mériter; mérite; 2. poursuivre ses droits.

Իսթիհքան, ա. թ. (հօգնա իսթիմալ էթ.) առնուլ, տալ հոգին. prendre, donner un lavement.

Իսթիհքար, ա. թ. անարգել. 2. անարգ համարել. mépriser, dédaigner qc.; mépris, dédain; 2. regarder comme méprisable, trouver trop chétif.

Իսթիհզա, ա. թ. ծաղր առնել. խաղ առնել. ծաղր. se rire, se moquer de qn., railler, persifler qn.; moquerie, raillerie, persiflage.

Իսթիհզար, ա. թ. (հազըր բուլունմասընը իսթէմէք էթ.) կոչել (յատեան) առաջի. հրաման տալ երեւել, յանդիման լինել (ատեանն). inviter qn. à se présenter, mander qn. quelque part, assigner qn. de comparaître (devant un tribunal).

Իսթիհլալ, ա. թ. օրինաւոր, պարկեշտ համարել. 2. (խնդրել) իրաւամբ լինել ընդ առաջ. regarder comme licite, permis; 2. (demander de) se concilier, s'entendre.

Իսթիհլալ, ա. թ. երեւել (նոր լուսնի). սկսանել լուսանալոյ. 2. փայլեցուցանել զսուր ի պատենից. երեւումն նորալուսնին. apparaître, commencer à luire; commencement du mois lunaire; 2. tirer le sabre du fourreau, le faire briller.

Իսթիհլաք, ա. թ. ծախել. սպառել. վատնել. consommer, employer, épuiser, dilapider, consumer, gaspiller.

Իսթիհճան, ա. թ. քարշ, անպատեհ, անօրինակ համարել. regarder une action comme vilaine et déshonorante.

Իսթիհմաք, ա. թ. (համագաթ էթ. մէ աթ սմագ.) անմտութիւն, անհանճարութիւն գործել. 2. անմիտ կերպարանիլ. faire une bêtise, faire des sottises; 2. faire la bête, affecter la bêtise, faire l'ignorant.

Իսթիհմալ, ա. թ. յանձն առնել առնել ումեք գործս. charger qn. de ses affaires.

Իսթիհմամ, ա. թ. առնել ջեր ի բաղանիս. prendre des bains chauds ou tièdes.

Իսթիհպապ, ա. թ. սիրել. (ցոյց բարեկամութեան.) բարեկամութիւն. սէր. aimer, chérir, affectionner qn.; (démonstration d')amitié, affection.

Իսթիհսալ, ա. թ. (հասըլ լէթիրմէք.) ստանալ. ստացուած. obtenir; obtention.

իսթիհսան, ա. թ. հաւնիլ. հաւանութիւն. approuver; approbation.

իսթիհսան, ա. թ. ամրանալ. se retrancher, se fortifier par des retranchements.

իսթիհտա, ա. թ. (Հիտայէթ թալէպ էթ.) խնդրել առաջնորդ առաջնորդութիւն. demander à être conduit, guidé.

իսթիհտաս, ա. թ. նորաբերել ընել. հնարել. faire, produire qc. de nouveau.

իսթիհքեամ, ա. թ. հաստատել. հաստատուն, ամուր ընել. ամրացուցանել (զօրացնել). ամրութիւն. affermir, confirmer, consolider, fortifier; affermissement, consolidation, fortification.

իսթիհքեամաթ, ա. (յգ. իսթիհքեամ, եղ.) ամրութիւնք. fortifications.

իսթիհֆազ, ա. թ. (խնդրել) պահել, պաշտպանել. (demander, prier de) défendre, protéger.

իսթիմտատ(թ), ա. թ. խնդրել օգնութիւն. demander (de l')assistance.

իսթիղլաք, ա. թ. սակ արկանել. 2. դժուարին ըլլալ իմանալ. conclure un marché; 2. être difficile à comprendre; impossibilité de comprendre.

իսթիղլալ, ա. թ. Բողոքի՝ գործարկեան շահու ... անշարժական ապահովագրութիւն. engagement d'immeubles.

իսթիղլապ, ա. թ. զարգանալ. զարգացում. se développer; développement.

իսթիղնա, ա. թ. չկարօտիլ բանի. անկարօտութիւն. կեղծեօք հրաժարել. n'avoir besoin de rien; feindre de refuser.

իսթիղնամ, ա. թ. (ղանիմէթ թէճէսսիւսիւնտէ օլ.) երթալ յափշտակելու. aller butiner.

իսթիղրաք, ա. թ. ընկղմիլ. մխրճիլ. խորասուզիլ ըլլալ. (se) plonger, s'immerger; s'enfoncer et disparaître; s'abîmer, s'absorber dans qc.

իսթիղրապ, ա. թ. զարմանալ. զարմանք. s'étonner, être étonné ou surpris, être frappé d'étonnement; étonnement, surprise.

իսթիղֆար, ա. թ. (մաղֆէրէթ մէ ղուֆրան թալէպ էթ.) խնդրել թողութիւն 2. ասել զխօսքն "էսթաղֆիրուլ-լահ„ Տէր դարձիր. demander pardon à qn.; 2. prononcer les mots: "Dieu m'en garde„.

իսթիճազէ(թ), ա. թ. (ճէվազ թալէպ էթ.) թոյլ, հրաման խնդրել. demander la permission de...

իսթի՛ճալ, ա. թ. փութացուցանել. hâter, faire dépêcher.

իսթի՛ճապ, ա. թ. զարմանալ. 2. զոյլ ի զարմանս մտնել. s'étonner de qc.; 2. tourner la tête à qn.

իսթիճապ, ա. թ. հարկ, պատշաճ համարել. regarder comme nécessaire, obligatoire, convenable.

իսթիճապէ(թ), ա. թ. ասել պատասխանի. 2. լսել աղաչանաց. répondre; 2. exaucer, accorder à qn. sa demande.

իսթիճատէ(թ) ա. թ. շնորհս խնդրել. s'adresser à la générosité de qn.

իսթիճար, ա. թ. խնդրել ժամ. demander un délai.

իսթիճար, ա. թ. (իճարէյէ վերմ.) ի վարձու տալ. տալն ի վարձու. 2. (իճարէյէ ալմ.) ի վարձու առնուլ, առնել. առնուլն ի վարձու. donner à louage, louer; 2. prendre à louage, louer; louage, location.

իսթիճարէ(թ), ա. թ. հայցել պաշտպանութիւն օգնութեան. 2. առնուլ ընդ պաշտպանութեամբ. implorer, demander la protection de qn.; 2. donner, accorder à qn. sa protection, prendre qn. sous (en) sa protection.

իսթիճլապ, ա. թ. (ճէլպ էթ.) յինքն ձգել. զերծն ածել. tirer à soi, attirer qn.; amener.

իսթիճհալ, ա. թ. զան յիմարանալ. 2. արհամարհել. trouver qn. ignorant ou stupide; 2. trai-

ter qn. avec mépris, avec dédain, en faire peu de cas.

իսթիքրահ, ա. թ. contraindre, obliger, forcer qn. à (ou de) faire qc.; contrainte, violence; être forcé, contraint.

իսթիճտատ, ա. թ. renouveler; renouvellement.

իսթիյաֆէ, ա. ե. 1. faire (ou rendre) une visite à qn.; 2. concevoir une bonne opinion de qn. d'après sa physionomie.

իսթիմա', ա. ե. entendre, entendre (ouïr) dire, apprendre, écouter, prêter l'oreille.

իսթիմազէ(թ), ա. թ. distinguer, séparer; distinction, séparation.

իսթի'մալ, ա. թ. se servir, faire usage, user de qc., employer à qc.; usage, emploi.

իսթիմալէ(թ), ա. թ. se pencher. incliner vers..; 2. se rendre qn. favorable, gagner la faveur (les bonnes grâces) de qn., se concilier les bonnes grâces de qn.

իսթիմտատ, ա. թ. demander, implorer la protection de qn.

իսթի'մար, ա. թ. peupler; peuplement.

իսթիմզաճ, ա. թ. consulter, demander conseil, délibérer; délibération.

իսթիմզաճ, ա. թ. chercher à s'accorder bien ensemble.

իսթիմթա', ա. թ. profiter de qc., tirer profit (ou parti) de qc.; jouir de qc.

իսթիմթար, ա. թ. demander de la pluie à Dieu.

իսթիմլա, ա. թ. 1. dicter; 2. écrire sous la dictée.

իսթիմլալ, ա. թ. s'ennuyer de...; ennui.

իսթիմհալ, ա. թ. demander à qn. un délai, du répit.

իսթիմալէ, ա. թ. chercher à se concilier la bienveillance, les bonnes grâces de qn.

իսթիմզաճ, ա. թ. demander des nouvelles, s'informer.

իսթինպաթ, ա. թ. tirer une conséquence, inférer de qc.

իսթիմսաք, ա. թ. se contenir, être maître de soi-même, se maîtriser.

իսթինսար, ա. թ. demander, implorer le secours de qn., demander (du) secours à qn.

իսթիմրար, ա. թ. continuer (d'exister), durer; continuation, durée.

իսթիմրարի(յ), ա. permanent, continuel.

իսթինա', ա. ե. 1. former un apprenti, un élève; 2. donner, préparer un banquet, un festin.

իսթինամէ(թ), ա. թ. se reposer sur qn. de qc.; 2. faire semblant de dormir.

իսթինաս, ա. թ. s'apprivoiser; se familiariser avec qn., devenir familier, intime; familiarité.

իսթի'նատ, ա. թ. s'entêter de (dans) qc., entête-

ment; s'obstiner à (ou dans, en) qc.; obstination; s'opiniâtrer à qc.; opiniâtreté.

Իսթինատ, ա. ե. յենուլ. s'appuyer sur qn. ou qc.

Իսթինարէ(թ), ա. թ. փայլել. շողալ. 2. (Նուր վէ զիա եահօտ աթէշ իսթէմէք.) խնդրել լոյս, հուր. luire, briller, resplendir, éclater; 2. demander de la lumière, du feu.

Իսթինաֆ, ա. թ. սկզբնաւորել. սկսանել. commencer.

Տիվանը իսթինաֆ. (Մահքէմէի իսթինաֆիյէ.) ատեան բողոքելոյ. cour, tribunal d'appel.

Իսթինգազ, ա. թ. փրկել. փրկութիւն. délivrer; délivrance.

Իսթինգահ, ա. թ. իմանալ. հասու լինել. comprendre, saisir le sens de qc.

Իսթինգաշ, ա. թ. (Նագշ էթ.) ծրագրել. նկարել. dessiner, peindre.

Իսթինգաս, ա. թ. նուազ նուազեցուցանել գինն. 2. սակ արկանել. chercher à diminuer le prix de qc.; 2. marchander qc.

Իսթինզալ, ա. թ. իջուցանել. faire descendre.

Իսթինզար, ա. թ. խնդրել ժամ, ժամանակ պայմանագրոյ. demander un délai.

Իսթինթագ, ա. թ. հարցանել. հարցափորձ առնել. հարցափորձ. questionner, interroger qn. sur qc., faire subir un interrogatoire à qn.; interrogatoire.

Իսթինթաճ, ա. թ. (Նէթիճէ չըգարմագ.) (հետեւեցընել.) զհետ բերել. ծագեցել. ընծայութիւն մատուցանել. ընծայութիւն. հետեւութիւն. tirer une conséquence, (ou inférer) de qc., conclure de qc., déduire de qc.; conséquence, conclusion.

Իսթինհազ, ա. թ. դրդել. փութացնել. յորդորել ձեռն ի գործ արկանել. exciter qn., engager qn. à se mettre à qc.

Իսթինհաճ, ա. թ. զկնադաց առաջնորդ զհետ երթալ. suivre (ou marcher sur) les traces de qn.

Իսթինհա, ա. թ. յատուկ քննել. հարցանել. յոյժ խնդրել. s'enquérir soigneusement de qc., rechercher qc.; enquête, recherche.

Իսթինճա, ա. թ. սրբել զանձն. se nettoyer.

Իսթինճահ, ա. թ. (Նէճահ թալէպ էթ.) խնդրել յաջողութիւն. 2. (Հաճէթ պիթիրմէք.) յաջողիլ. demander du succès; 2. réussir.

Իսթինճաս, ա. թ. (աղտոտիլ.) աղտեղիլ. se salir, se souiller.

Իսթինճատ, ա. թ. խնդրել զօրաւոր օգնութիւն. կոչել զոք ի թիկունս. demander (implorer, invoquer) le secours de qn., appeler (invoquer) qn. à son aide.

Իսթինշագ, ա. թ. ծծել ջուր ի վեր ընդ ռնգունս. 2. ծծել հոտ ընդ ռնգունս. aspirer de l'eau; 2. renifler une odeur.

Իսթինշատ, ա. թ. խնդրել յառաջիկ զի ընթերցցէ կամ զի արտածէ ի ձայն քերթուած զրուցել իւր. demander à qn. qu'il récite un poëme.

Իսթինսախ, ա. թ. (Նուսխէսինի եազմագ.) ընդօրինակել. արտանկարել զգրուածքն. copier, transcrire.

Իսթինսահ, ա. թ. (Նասիհաթ թալէպ էթ.) հարցանել խորհուրդ. consulter qn.

Իսթինսապ, ա. թ. (Նէսէպինի զիքր, եահօտ սուալ էթ.) յիշատակել կամ հարցանել զազգահամար. 2. (Նիսպէթ ու թէ'ալլուգ թալէպ էթ.) սերել. se tracer son origine, rappeler sa généalogie; interroger qn. sur sa généalogie; 2. tirer son origine.

Իսթինսար, ա. թ. խնդրել թիկունս օգնականութիւն. demander le secours de qn.

Իսթինսար, ա. թ. սրբել զռունգս. 2. ծծել ջուր յանձնուն եւ ապա փակամբ արտաքս ընկենուլ. se moucher; 2. aspirer de l'eau dans les narines et la rejeter.

Իսթինտաֆ, ա. թ. հաւաքանել ծծմանց զօրութեան, երանական

ջնջել ընդ միմեանս. être quitte à quitte, compter avec qn.

իսթինքեահ, ա. թ. ամուսնանալ. կին առնել. épouser qn., se marier avec qn., conclure un mariage, prendre femme.

իսթինշագ, ա. թ. (աղըզ գօգլամագ.) դլխան արտաքս հոտոտել. 2. խնդրել իմանալ. sentir l'haleine de qn.; 2. chercher à découvrir qc.

իսթինքեար, ա. թ. ուրանալ. ատել չգիտել. 2. անգիտութիւն ցուցանել. 3. հարցանել առ մէկ զոր ինքն ոչ գիտէ նա. nier; 2. faire l'ignorant; 3. demander à qn. une chose que celui-ci ignore.

իսթինքեաֆ, ա. թ. ամբարտաւանել. ճոխանալ. 2. չառնուլ յանձն. մերժել. être fier, orgueilleux, se donner de grands airs; 2. refuser, rejeter, récuser; récusation.

իսթինֆագ, ա. թ. ծախել. վատնել. dépenser.

իսթինֆար, ա. թ. խրտչել. փախչել. 2. խրտուցանել. փախուցանել. 3. խորշել. գարշել. գարշանք. s'effaroucher, fuir; 2. effaroucher, faire fuir; 3. avoir qc. en horreur; horreur.

իսթի'շա, ա. թ. երթալ գիշերի ընդ լուսաւորութիւնն որ ի հեռաւորաց երեւի. se guider, se diriger pendant la nuit vers la lumière que l'on aperçoit de loin.

իսթիշ'ար, ա. թ. հարցանել. խորհուրդ խնդրել. demander qc. à qn., s'informer de qc. auprès de qn.; consulter qn. sur qc.

իսթիշարէ(թ), ա. թ. (մէշվէրէթ էթ.) խորհուրդ խնդրել, հարցանել. խորհուրդ. consulter qn.; consultation.

Պէր գիմէօնէյլէ — էթ. խորհել ընդ առաջի դնելոյ ինչ. ի խորհուրդ մտանել. délibérer.

իսթիշհատ. ա. թ. խնդրել զոք լինել վկայ. 2. վկայել. վկայութիւն. demander à qn. de porter témoignage; 2. souffrir, endurer le martyre; martyre.

իսթիշհար, ա. թ. (շէօհրէթ.) անուանի, հռչականաւոր լինել. համբաւ. se rendre (être) célèbre célébrité.

իսթիշմամ, ա. թ. հոտոտել. sentir (une odeur), flairer.

իսթիշրաֆ. ա. թ. մտադիւր հայել. observer attentivement.

իսթիշֆա, ա. թ. (շիֆա-պէ-դիր օլ.) առողջանալ. guérir (d'une maladie), se rétablir, recouvrer la santé.

իսթիշֆա', ա. թ. (շէֆա'աթ թալէպ էթ.) խնդրել բարեխօսութիւն առնուլ. prier qn. d'intercéder, de s'employer auprès de qn.

իսթիշֆաֆ, ա. թ. թափանցականութիւն. թափանցանց հայել. transparence; voir, regarder à travers, pénétrer.

իսթիպագ, ա. ե. արշաւել յառաջադէպ. courir (pour voir qui arrivera le premier).

իսթիպա'ա(թ), ա. թ. ջանալ զի նմա գնոց տայցէ. tâcher de faire vendre à soi.

իսթիպ'ալ, ա. թ. ամուսնանալ. ամուսնութիւն. se marier; devenir époux ou epouse; mariage.

իսթիպալ, ա. թ. անառողջութիւն, ծանրութիւն օդոյ. insalubrité de l'air, d'un pays.

իսթիպահ, ա. ե. (սապուհ եանըն սապահ պատէսինի իչմէք.) ըմպել առաւօտեան ըմպելին. prendre un coup du matin.

իսթիպահէ(թ), ա. թ. օրինաւոր համարել. թոյլ տալ. regarder comme permis, comme licite; permettre.

իսթիպաղ. ա. ե. ներկանել. 2. մկրտել. teindre; 2. baptiser.

իսթիպանէ(թ), ա. թ. յայտնել, մեկին գործել. 2. յայտնի լինել. յայտնութիւն. rendre clair; 2. être clair, manifeste; clarté.

իսթի'պատ, ա. թ. ծառայեցուցանել. asservir.

իսթիպ'ատ, ա. թ. հեռանալ. s'éloigner.

իսթի'պար, ա. թ. ('իպրէթ ալմագ.) առնուլ օրինակ. 2. խնդրել զմեկնութիւն երազոյն. pren-

dre exemple sur qn.; 2. demander à qn. l'explication d'un songe.

իսթիպար, ա. ե. տանիլ համբերութեամբ. souffrir patiemment.

իսթիպգա, ա. թ. պահել. պահանել հաստատուն. conserver, maintenir.

իսթիպթա, ա. թ. անագանել. յապաղել. tarder, s'arrêter, retarder.

իսթիպթան, ա. թ. իմանալ. ներհմուտ ըլլալ. pénétrer, comprendre.

իսթիպհալ, ա. թ. ազատութիւն. liberté.

իսթիպհաճ, ա. թ. ուրախ ըլլալ. զուարթանալ. se réjouir, rayonner de joie.

իսթիպհամ, ա. թ. ընդ երկբայութեամբ, երկդիմի ըլլալ. երկդիմի գործ. 2. լուռ կալ, ըլլալ. լռութիւն. être douteux, vague, ambigu; ambiguïté; 2. se taire, être interdit; silence.

իսթիպղա, ա. թ. խնդրել (օգնականութեան աղաչանք). demander (le secours de qn.), prier.

իսթիպշար, ա. թ. տալ աւետիս. աւետել. 2. ուրախ ըլլալ. annoncer une bonne nouvelle; 2. se réjouir.

իսթիպսար, ա. թ. յայտնի, մեկին դարձնել. 2. յայտնի, մեկին ըլլալ. 3. նկատել. rendre clair; 2. être clair, évident; 3. considérer, regarder attentivement.

իսթիպտաա', ա. թ. նորանշան, ընաշխարհիկ համարել. regarder une chose comme nouvelle.

իսթիպտատ, ա. թ. ինքնօրէն անկախ ըլլալ. բացարձակ իշխանութիւն. անկախութիւն. être indépendant; pouvoir absolu; indépendance.

իսթիպտալ, ա. թ. (պէտէլ ալմ.) (կամիլ) փոխել. (vouloir) (é)changer une chose contre une autre.

իսթիպրա, ա. թ. սրբել. մաքրել. 2. ժուժկալել. 3. ստուգել. քաջ ճշդել. purifier; 2. s'abstenir; 3. s'assurer, savoir de source certaine.

իսթիպրազ, ա. թ. ի յայտ ածել. mettre au (grand) jour.

իսթիպքեա, ա. թ. լացուցանել. faire pleurer, tirer des larmes des yeux de qn.

իսթի'սա, ա. թ. ('ըսեան վէ զօրպալըգ էթ.) ապստամբել. հեստել. ապստամբութիւն. se révolter; révolte, soulèvement.

իսթիսա', ա. թ. (վըսի' օլ.) լայն, ընդարձակ ըլլալ. 2. (վիւս'աթ պուլմ.) լայննալ. ընդարձակիլ. տարածանել. être large, vaste, spacieux; 2. s'élargir, s'étendre.

իսթիսատ, ա. թ. վստահ ըլլալ յոյս. compter sur qn., sur sa fidélité.

իսթիսա̀լ, ա. թ. (սուալ ու թալէպ էթ.) խնդրել. demander.

իսթիսալ, ա. թ. արմատախիլ ընել. բնաջինջ անել. déraciner, extirper, exterminer.

իսթի'սամ, ա. թ. անարատ ըլլալ ի կենաց. անմեղութիւն. être pur; innocence (de la vie, des moeurs).

իսթի'սապ, ա. թ. դժուարութեան կրել. 2. դժուարին համարել. դժուարութիւն. éprouver, avoir, trouver de la difficulté à (faire une chose); 2. être difficile; difficulté.

իսթի'սատ, ա. թ. առ երանելիանալ. երանելի զանձն համարել. regarder comme heureux, propice, favorable; se féliciter de...

իսթիյսար, ա. թ. ընտրել, սեպհականել իւր վայելման. choisir ou revendiquer exclusivement pour soi-même.

իսթիքսար, ա. թ. բազում խնդրել. 2. ջանալ յաւելել. demander beaucoup d'une chose; 2. chercher à augmenter.

իսթիյսար, ա. թ. (էսիր օլ. գըլմագ.) գերի ըլլալ. ի գերութիւն վարել. գերութիւն. 2. գերել. արգելանք. devenir captif, tomber dans la captivité; captivité; 2. faire prisonnier; emprisonnement, arrestation.

իսթիսար, ա. թ. դժուարին ըլլալ. դժուարութիւն. յաղթել. 2. գոր-

բաւաց ըլլալ. պատրաստութիւն. être facile à faire; facilité; réussir; 2. être préparé, disposé, tout prêt; disposition à qc.

Իսթիսարէ(թ), ա. թ. յարուցանել. գրգռել. soulever, exciter.

Իսթիսգա, ա. թ. ջրգողութիւն. 2. խնդրել ջուր ըմպելու. 3. աղօթս մատուցանել վասն անձրեւաց ի ժամանակի երաշտութեան. hydropisie; 2. demander à boire; 3. implorer la pluie.

Իսթիսգալ, ա. թ. ծանր, դժուարին համարել. trouver lourd, pesant, pénible.

Իսթիսլալ, ա. թ. ձգել. tirer.

Իսթիսլամ, ա. թ. ընդունել մահմետական կրօնն. 2. ընթանալ ընդ ուղիղ ճանապարհ. 3. հպատակիլ. անսալ. se faire musulman (ou mahométan), prendre le turban; 2. suivre le chemin droit; 3. se soumettre, obéir.

Իսթիհզա, ա. թ. ծաղր առնել. կատակել. այպն կատականաց առնել. այպն. խաղ. ծաղր. se railler, se moquer, se rire (ou rire aux dépens) de qn.; moquerie, raillerie.

Իսթիսհալ, ա. թ. (ասուհուլէթլէ 'ասա էթ.) դիւրին համարել. trouver facile.

Իսթիսհահ, ա. թ. ճշմարիտ համարել. regarder comme vrai.

Իսթիսհապ, ա. թ. առնուլ ընդ իւր. 2. ստանալ. ստացումն. emmener avec, prendre pour compagnon; 2. prendre possession de qc.

Իսթիսնա, ա. թ. զանազանել, հանել ի բաց. բացառութիւն. excepter, faire exception de...; exception.

Իսթիսնայի(յ), ա. բացառական. d'exception, exceptionnel.

Իսթիսնաէն, ա. թ. տե՛ս Իսթիսնա։

Իսթիսգալէթ, ա. թ. յամրաբար գործել. agir avec lenteur.

Իսթիսվապ, ա. թ. հաւնել. հաւնութիւն. approuver; approbation.

Իսթիքամեթ, ա. թ. (ասուղղու. թեան.) ուղղութիւն. droiture.

Իսթիվա, ա. ե. (մխուսավի օլ.) հաւասար ըլլալ. հաւասարութիւն. 2. չափաւոր, արդար ըլլալ. չափաւորութիւն. արդարութիւն. ուղղութիւն. 3. հաստատութիւն. կատարելութիւն. être égal (l'un à l'autre); égalité; 2. être modéré, tempéré, tenir la juste mesure; modération; être juste, équitable; justice, droiture; 3. constance, perfection.

Խաթթը իսթիվա. հասարակած. [équateur.

Իսթիտա', ա. թ. հայցել. պահանջել. խնդրել. դատաստանաւ պահանջել, պահանջմունք. postuler, exiger, demander; prendre des conclusions; conclusions.

Իսթիանէ, ա. թ. խնդրել օգնութիւն. demander (de l')assistance.

Իսթիտա', ա. թ. յանձն առնել. աւանդել. տալ յաւանդ. recommander qc. à qn.; confier, mettre en dépôt.

Իսթիսատամ, ա. ե. (սատէմէ. թէսատիւմ.) բախել, ընդհարկանել ընդ միմեանս. բախումն. ընդհարումն. s'entre-choquer, s'entre-heurter; choc.

Իսթիտամէ(թ), ա. թ. մշտնջենաւորութիւն. perpétuité, durée (continue).

Իսթիտանէ(թ), ա. թ. առնուլ ընդ պարտս. contracter ou faire des dettes; endettement.

Իսթի'տատ, ա. թ. պատրաստ ըլլալ. 2. կար(ողութիւն). բնական. յարմարութիւն. être prêt, préparé, disposé à qc.; 2. capacité, habileté, disposition (naturelle), aptitude, génie.

Իսթիտարէ(թ), ա. թ. (տէվր իտիպ տօլաշմագ.) շուրջ գալ. 2. բոլորակ ըլլալ. բոլորութիւն. rôder tout autour; 2. être rond; rondeur.

Իսթիտգագ, ա. թ. (ինճէլմէք.) անօսրանալ. նրբել. նրբութիւն. s'amincir, devenir plus mince, menu; amincement.

Իսթիտլալ, ա. թ. ընծայեցուցանել. յանդիմանել. conclure, in-

duire de qc.; argumenter, prouver qc. par arguments (ou induction); argumentation, induction, démonstration.

իսթիտպար, ա. թ. թիկունս, զերեսն դարձուցանել. tourner le dos, se détourner de qc.

իսթիտրաճ, ա. թ. փոքր առ փոքր յառաջադիմել առնել, լինել. 2. կամաց կամաց թաւալ պատժել. (faire) avancer par degrés; 2 commencer à punir et à dépouiller par degrés de tout l'homme ingrat et pécheur.

իսթիտրաք, ա. թ. իմանալ. հասու լինել. 2. հասանել. comprendre; 2. atteindre.

իսթիր'ա, ա. թ. խնդրել զօրաւոր պաշտպանութիւն. demander à qn. de prendre qn. sous sa protection, de garder qc.

իսթիրաք, ա. ե. (սըրգաթ էթ.) գողանալ. գողութիւն. voler, dérober; vol.

իսթիրահաթ, ա. թ. հանգչիլ. հանգիստ. se reposer; repos.

իսթիրապէ(թ), ա. թ. կասկածիլ. կասկածանք. avoir du (ou des) soupçon(s), concevoir des soupçons, soupçonner qn.; soupçon.

իսթիտաա, ա. թ. խնդրել յումեքէ որ գայցէ ի ժամադրեալ տեղի առ ինքն. prier qn. de se trouver à un rendez-vous.

իսթիրգագ, ա. թ. գերի առնուլ. 2. գերի վարել. գերել. prendre qn. comme esclave; 2. emmener captif, faire prisonnier, réduire à l'esclavage.

իսթիրզագ, ա. թ. (ռըզգ թահսիլինէ սա'յ էթ.) կենաց ճար գտանել կերակրոյ. chercher à gagner son existence.

իսթիրզալ, ա. թ. անարգ համարել. արհամարհել. regarder comme vil, abject, mépriser.

իսթիրխաս, ա. թ. (րուխսաթ թալէպ էթ.) խնդրել հրաման. 2. դիւրագին համարել. demander la permission de..; 2. trouver qc. à bon marché.

իսթիրհամ, ա. թ. ողորմութիւն խնդրել. 2. հրաման խնդրել. demander miséricorde; 2. demander la permission de...

իսթիրհան, ա. թ. գրաւ առնուլ, տալ. prendre ou donner un gage.

իսթիրհապ, ա. թ. ահ արկանել. ահարկութիւն. intimider; intimidation.

իսթիրճա, ա. թ. աղօթել. prier.

իսթիրճա', ա. թ. ասել է ձայնն "Իննա‑լիլլահի‑վէ‑իննա‑իլէյհի‑րաճի'ուն"։ Աստուծոյ եմք և առ Աստուած. 2. յետս խնդրել, պահանջել. prononcer la formule: nous sommes à Dieu, et nous retournons à lui; 2. redemander, réclamer; réclamation.

իսթիրշա. ա. թ. (րիշվէթ թալէպ էթ.) կաշառ խնդրել. demander un cadeau.

իսթիրշատ. ա. թ. երթալ ուղղիղ ճանապարհ. 2. խնդրել ուղեկցութիւն ընդ ուղիղ ճանապարհ. aller par le chemin droit; 2. demander à être dirigé, conduit sur un chemin droit.

իսթիրվահ, ա. թ. հանգչիլ. ողի առնուլ, լինել. 2. հոտոտել. se reposer, reprendre haleine; 2. flairer.

իսթիրտատ, ա. թ. (կէրի բէրմա օլունմասընը թալէպ էթ.) յետս պահանջել. revendiquer, réclamer; revendication, réclamation.

իսթիրաֆագ, ա. թ. խնդրել ընկերակից լինել. demander à qn. de l'accompagner.

իսթիրքաք, ա. թ. նուրբ, անօր համարել. trouver mince.

իսթիրֆա', ա. թ. խնդրել վերանալ իրին ի միջոյ. demander qu'une chose soit enlevée.

իսթիրֆահ, ա. թ. կեալ առատափարթամ. բարեկեցութիւն. mener une vie commode; vie commode, vie agréable et tranquille.

իսթիրֆատ, ա. թ. խնդրել օգնութիւն. demander secours, assistance.

իսթիքանէթ(թ), ա. թ. խոնարհիլ. հպատակել. խոնարհութիւն. հպատակութիւն. s'humilier, se soumettre; humilité, soumission.

իսթիլճա, ա. թ. ապաստանիլ. se réfugier.

իսթիքեաք, ա. ե. ընդհարկանել ընդ միմեանս. բախումն. se heurter mutuellement, s'entre-heurter; choc, collision.

իսթիքթամ, ա. թ. (քէթմ ու իխֆայա սա'յ էթ.) ծածկել ի ծածուկ առնել. chercher à cacher, à (re)céler qc.

իսթիքթապ, ա. թ. խնդրել յումեքէ գրել. տալ գրել. prier qn. d'écrire; dicter qc. à qn.

իսթիքլա ա. թ. առնել. պահել առ ինք. 2. (վէրէսիյէ ալմ.) (ապառիկ առնուլ.) յապաղ, երաշխաւ առնուլ. retenir, arrêter; 2. prendre à crédit.

իսթիքմալ, ա. թ. (ջանալ) կատարեալ դարձնել. կատարել. (chercher à) rendre complet, compléter; parfaire, achever.

իսթիքնահ, ա. թ. ջանալ հասու, իմաստով մտնել. ուշ դնել. chercher à approfondir, à pénétrer, faire attention.

իսթիթար, ա. թ. թաքչիլ. se cacher, se dérober.

իսթիքշաֆ, ա. թ. (քէշֆ վէ իզհարընը թալէպ էթ.) խնդրել յայտնել. զի ցուցցէ. 2. յայտնի, մերկապարանոց լինել. demander à qn. de découvrir, de dévoiler, de révéler qc.; 2. être ouvert, manifeste.

իսթիքպար, ա. թ. հպարտանալ. ամբարհաւաճիլ. s'enorgueillir, s'enfler d'orgueil, être fier.

իսթիքսապ, ա. թ. (քէսպ էթ.) շահել. շահ. gagner, acquérir; gain.

իսթիքսար, ա. թ. ջանալ յաւելուլ. chercher à augmenter.

իսթիքրա, ա. թ. (քիրայա վերմ.) ի վարձու տալ. 2. (քիրայլա թութմագ.) ի վարձու առնել. donner à louage, louer; louage, location; 2. prendre, tenir à louage, louer; louage, location.

իսթիքրահ, ա.՝ թ. զզուիլ. խորշիլ. avoir, éprouver du dégoût pour qc., avoir qc., en horreur; dégoût.

իսթիքրամ, ա. թ. (քէրէմ թալէպ էթ.) խնդրել, շնորհս խնդրել. 2. պատուական, ընտիր համարել. demander une grâce, une faveur; 2. trouver noble.

իսթիքֆա, ա. թ. շատանալ. շատ ի բաւական համարել. se contenter de qc., trouver suffisant.

իսթիքֆաֆ, ա. թ. ձեռն կարկառել (ձեռն մուրալ). մուրանալ. tendre la main, mendier.

իսթիֆ. համբարանոց նաւաւոր. estive.

— էթ. (կէմի համուլէսինի տըզմէք.) ամբարել նաւուն. իւր ընդ իւր դիզել զբեռն նաւին. charger en estive.

իսթիֆա, ա. թ. ընդունել, առնուլ լիով. 2. ավանդել զհոգին. 3. հատուցանել զպարտսն. prendre ou se faire donner ou payer intégralement qc.; 2. rendre l'âme à Dieu; 3. payer, acquitter (la dette) entièrement.

իսթիֆա, ա. ե. ընտրել. ընտրութիւն. choisir; choix.

իսթի'ֆա, ա. թ. (խնդրել) հրաժարել յիշխանութենէ. հրաժարումն. demander, donner sa démission, se démettre de sa charge, prendre son congé; démission.

իսթիֆազա, ա. թ. խնդրել օգնութիւն Աստուծոյ. demander à Dieu qu'il assiste, qu'il seconde, qu'il soit favorable.

իսթիֆագա(թ), ա. թ. ապաքինել. հանգստանալ յառողջութեան. 2. թափել զինին. se remettre (ou revenir) d'une maladie, se rétablir; 2. se désenivrer, sortir de son ivresse.

իսթիֆազէ(թ), ա. թ. տարածանել (համբաւոյ). 2. գերազանց առատութիւն. se répandre; 2. couler par dessus, déborder, (sur)abonder; abondance, profusion.

իսթի'ֆաֆ, ա. թ. ողջախոհ կեալ ընդ այլոց. vivre chastement.

իսթիֆաֆ, ա. ե. (սաֆ սաֆ տիզիլմէք.) ի կարգ, ի ճակատ կազմել. se ranger en bataille, en ordre, s'aligner.

իսթիֆատէ(թ), ա. թ. շահուիլ. շահիլ. յօգուտ ի կիր արկանել. շահ. 2. առաջանալ. յառաջադէմ ըլլալ. faire profit de qc., tirer profit (ou parti) de qc., profiter, exploiter; utiliser qc., mettre qc. à profit; profit; 2. profiter, faire des progrès.

իսթիֆէ, ա. ծովափրփուր. écume de mer.

իսթիֆթա, ա. թ. (ֆէթվա թալէպ էթ.) խնդրել վճիռ. demander à qn. une décision.

իսթիֆթահ, ա. թ. (ջանալ) բանալ. առնուլ. մեկնել. 2. խնդրել օգնութիւն. (chercher à) ouvrir, prendre, expliquer; 2. demander (du) secours.

իսթիֆլահ, ա. թ. (ֆէվզ ու ֆէլահ պուլմագ. զաֆէր պուլմագ.) ազատիլ. ապրիլ. se sauver se tirer, sortir d'affaire.

իսթիֆլէմէք, գ. տես իսթիֆ [էթ.

իսթիֆհամ, ա. թ. հարցանել. 2. ջանալ հասկնալ ընել. demander, interroger, questionner, s'informer; 2. chercher à comprendre.

Իսմի իսթիֆհամ. հարցական դերանուն. pronom interrogatif.

իսթիֆնան, ա. թ. (ճինս ճինս այըրմագ.) յազգս ազգս բաժանել. varier, diversifier.

իսթիֆսատ, ա. թ. (իֆսատ այ էթ.) խնդրել ապականել. 2. երկպառակել. chercher à gâter, à corrompre, à détruire l'ordre; 2. causer de la mésintelligence.

իսթիֆսար, ա. թ. հարցանել. տեղեկանալ. demander, s'enquérir.

իսթիֆսարը խաթըր. հարցանել զողջութենէ. demander des nouveles de qn.

իսթիֆրա', ա. թ. սկսանել. սկիզբն առնել. commencer, entamer qc., se mettre à (faire qc.).

իսթիֆրաղ, ա. թ. փսխել. փսխումն. vomir; vomissement.

իսթիֆրատ, ա. թ. (եալընըզլըք.) միայնութիւն. 2. զատուիլ, անջատել զանձն. solitude; 2. s'isoler, se séparer.

իսթիֆրար, ա. թ. (ֆիրար էթ.) փախչել. խոյս տալ. s'enfuir, s'esquiver.

իսլա, ա. Ա. (թէսէլլի վէրմ.) մխիթարութիւն մատուցանել, տալ. consoler.

իսլալ, ա. Ա. (սէլլ էթ.) մերկանալ սուր ի պատենից. tirer le sabre du fourreau.

իսլահ, ա. Ա. ուղղել. կարգել. յարդարել. 2. բարեկարգել. բարեկարգութիւն. corriger, arranger, ajuster; 2. rétablir le bon ordre, réformer; réformation, réforme.

իսլամ, ա. Ա. հպատակիլ կամաց Աստուծոյ. 2. մահմետականութիւն. se résigner à la volonté de Dieu; résignation à la volonté de Dieu; 2. islam, la religion des mahométans.

իսլամի(յ), ա. մահմետական. islamique, qui appartient à l'islamisme.

իսլապ, ա. Ա. (սէլպ էթ.) յափշտակել. հանել. ravir, enlever (de force), arracher.

իսլաք, ա. Ա. մուծանել. ագուցանել. introduire, emboîter.

իսլաֆ, ա. Ա. կանխաւ հատուցանել. payer d'avance; payement d'avance.

իսլէնմէք. մրոտել. s'enfumer, être noirci par la fumée.

իսխաթ, ա. Ա. բարկացուցանել. զայրացուցանել. mettre en colère, irriter.

իսխան, ա. Ա. ջերմացուցանել. chauffer (de l'eau).

իսխանը 'այն. լացուցանել. faire pleurer.

իսհաք գուշու, գ. (պայղուշուն ախլաքի.) բուէճ. hibou.

իսհալ, ա. Ա. հիւանդանալ յաճախ լուծելով. լուծք. avoir la diarrhée; diarrhée.

իսհահ, ա. Ա. (թաշհիհ էթ.) ուղղել. յարդարել. առողջացնել. բժշկել. corriger, rectifier; rétablir, guérir qn.

իսհապ, ա. Ա. շատախօսել. շատախօսութիւն. 2. անյագ ըլլալ. անյագութիւն. bavarder, babiller; bavardage, babil; 2. être insatiable; insatiabilité.

իսհար, ա. Ա. տալ հսկել, տքնել, արթուն կալ. faire veiller qn.

իսհար, ա. Ա. փեսայանալ. փեսայութիւն. s'allier par mariage; alliance par mariage.

իսղա, ա. Ա. լսել. ականջ դնել. écouter, prêter l'oreille.

իսղար, ա. Ա. փոքրկացուցանել. նուաստել. 2. խոնարհեցուցանել. rapetisser, amoindrir, diminuer; 2. abaisser, humilier.

իսքաթ, ա. Ա. լքանել. թողուլ. délaisser, abandonner.

իսճաա, ա. ա. Ա. խոնարհեցուցանել գլուխն. pencher la tête.

իսմ, ա. եզ. ասամ, յգ. մեղք. péché.

իսմ, ա. եզ. էսմա, էսամի. յգ. անուն. nom.

իսմի 'ատէտ. թուական անուն. (nom) adjectif numéral.

իսմա, ա. Ա. բարձրացուցանել. 2. (իսմ վազ' էթ.) կոչել. անուն դնել. hausser, élever; 2. nommer, appeler.

իսմա', ա. Ա. լսել տալ. faire entendre.

իսմաթ, ա. Ա. լռել. 2. լռեցուցանել. 3. [illegible]. se taire; 2, faire taire, réduire au silence; 3. rendre massif.

իսմահ, ա. Ա. առատաձեռն լինել. 2. հնազանդ, հլու լինել. être libéral; 2. être obéissant, docile.

իսմամ, ա. Ա. խլացուցանել. rendre qn. sourd, lui ôter l'ouïe.

իսմար, ա. Ա. բեւեռել. clouer.

իսմի(յ). ա. ա. անուանական. անուանի. qui est relatif au nom, nominal.

իսմիրար, ա. Ը. թխութիւն. couleur brune, brun.

իսնա, ա. Ա. (մէտհ ու սէնա էթ.) գովել. louer.

իսնա, ա. Ա. ամբառնալ. բարձրացուցանել. élever, hausser.

իսնա', ա. Ա. յերկնօ, օգնական լինել. 2. ուսուցանել. կրթել. aider, assister qn.; 2. instruire, enseigner qn.

իսնա 'աշէր, ա. երկոտասան. douze.

իսնան. ա. երկու. deux.

իսնատ, ա. Ա. յենուցանել. 2. համարել. դրել ամբաստանել. եզ. էսանիտ, իսնատաթ, յգ. ամբաստանութիւն. appuyer; 2. attribuer, imputer qc. à qn., charger qn. de qc., déposer contre lui, l'accuser; imputation, charge, accusation.

իսնէյն, ա. երկու. deux.

Եէվմ-ուլ-իսնէյն. երկուշաբթի. lundi.

իսնէյնիյէթ. ա. երկուութիւն. dualité. [poil.

իսպ, ա. յգ. ասապ, եզ. մազ.

իսպաթ, ա. Ա. հաստատել. հաստատուն պահել. 2. հաստատել. 3. ցուցանել. ընծայեցուցանել. (փաստ.) ցոյց. ընծայութիւն. (r)affermir, consolider; 2. confirmer; confirmation; 3. prouver; preuve.

իսպալ, ա. Ա. առաքել. յղել. envoyer, expédier.

իսպար, ա. Ա. (սապր իթտիրմէք.) տալ համբերել. faire prendre patience.

իսպիր. (աթ ուշաղը.) ձիապանդապան. valet d'écurie.

իսսիզ, փ. (սահիպսիզ.) անտէրունչ. abandonné.

իսսըզ, փ. (չէնլիքսիզ. պէվիրան. պէրիպէ. պառիպէ.) ամայի. անապատ. անշէն. désert, désolé.

իսսիղար, ա. Ե. ելալ ատամանց (մանկան). pousser des dents.

իսսիպար, ա. Ե. (սապր էթ.) համբերել. համբերութիւն. prendre patience, patienter.

իսվէչ. Շուէտ. la Suède.

իսվէչլի, փ. շուէտացի. Suédois.

իսվիտատ, ա. Ը. սեւութիւն. noirceur.

իստա, ա. Ա. մեռանել. 2. ([illegible].) հարկանել ձայնէ. արձագանգ տալ. mourir, être mort; 2. répondre, renvoyer le son, faire écho.

իստաղ, ա. Ա. արկանել. տալ ծփել. laisser tomber, laisser flotter.

իսապէթ, ա. Ա. հասանել ի նպատակ. ի դէպ ելանել, գալ. atteindre le but; frapper juste, tomber juste.

Իստար, ա. Ա. (ասուսաուր իթ-տիրմ.) թիքեցաացանել. 2. հանել հրաման. հրաման. faire sortir, faire voir, produire; 2. mettre (ou publier) un décret; ordre, décret.

Իսաաֆ, ա. Ա. դարձուացանել. խոտորեցուցանել. հեռացուցանել. détourner, écarter, éloigner.

Իսրա, ա. Ա. գնացուցանել. 2. առաքել. faire voyager; 2. envoyer.

Իսրա', ա. Ա. (սիւր'աթլան-ալըրմաղ.) փութացուցանել. ճեպել. hâter, accélérer.

Իսրար, ա. Ա. թաքուցանել. ծածուկ ունել. cacher qc. à qn., tenir secret qc. à qn.; secret qu'on garde sur qc.

Իսրար, ա. Ա. տեւել. հաստատուն լինել. տեւականութիւն. հաստատուն լինելն. persévérer, persister dans qc.; persévérance, persistance.

Իսրաֆ, ա. Ա. (պիհուսէ մահալա սարֆ էթ.) վատնել. ցրուել. վատնութիւն. dissiper, gaspiller, prodiguer, jeter à tort et à travers; dissipation, gaspillage.

Իսրէթ, ա. ազգականութիւն. 2. ընծայ բարեկամութեան. parenté, liens du sang; 2. présent qu'on donne en gage d'amitié.

Իսփանեա. Սպանիա. Espagne.

Իսփանիօլ. սպանիացի. Espagnol.

Իսփիթալ(եա). (ղուրեպա-խանէ.) օտարանոց. 2. (խասթէ-խանէ.) հիւանդանոց. hospice; 2. hôpital.

Իսփինօզ. (σπίνος) սարեկն. pinson.

Իսքաթ, ա. Ա. (սիւքեութ էթտիրմ.) լռեցուցանել. պապանձեցուցանել. յաղթահարել. ի հաւան ածել. faire taire, réduire au silence, convaincre ou persuader qn. de qc.

Իսքեան, ա. Ա. (մէսքէն իթթի-խազ իսկիդ օթուրմաղ.) բնակել. հաստատել զիւր բնակութիւն. se domicilier, s'établir à demeure.

Իսքէար, ա. Ա. (սէքէրան գըլ-մագ.) արբեցուցանել. enivrer.

Իսքէթէ, տ. դեղին սարեկն. serin.

Իսքէլէ. (scala) (պինալարա գուրուլմուշ քէրասթէ.) լաստակերտ. 2. (աէմիդ քէնարըն-պէնտէր, մինա.) նաւահանգիստ. échafaud; 2. débarcadère, station d'embarquement et de débarquement des voyageurs, gare d'eau, échelle.

Իսքէմլէ. } (իսքէմլի ա.) (սանտալիէ. քիւրսի.) աթոռ. chaise.
Իսքէմնի. }

Իսքէնճէ, տ. տես Իշքէնճէ։

Իսֆա, ա. Ա. մաքրել. զտել. յստակել. purifier, épurer, purger.

Իսֆար, ա. Ա. Արշալոյս առաւօտու ի ծիլ տալ. այծաղել. այգ. commencer à paraître (en parlant de l'aurore), le lever de l'aurore, l'éclat de l'aurore.

Իսֆաֆ, ա. Ա. կարգել. ճակատեցուցանել. ranger, disposer par rangs; ranger en bataille.

Իսֆէհ-սալար, պ. զօրավար զօրաց. général d'une armée.

Իսֆիտաճ, պ. (իւսթիւպէճ.) սպիտակուկ. céruse.

Իսֆիրար, ա. Ա. դեղնութիւն. (couleur) jaune.

Իսքան, ա. Ա. բնակեցուցանել՛ առ իւր ընդունել. loger, recevoir chez soi.

Ի'վազ, ա. Ա. տես Ի'ավէթ։

'Իվազ, ա. փոխանակել. ըն. ա'վազ, յփ. փոխանակութիւն. échanger (ou troquer) une chose contre une autre; échange, troc d'une chose pour (ou contre) une autre.

'Իվաաէ, ա. դառնալ. այսրինքն. դարձ. revenir; retourner; retour.

Ի'վար, ա. Ա. միակնանի կուրացնել. rendre qn. borgne, le priver d'un oeil.

Իվի, տ. ճեպ. շտապ. hâte.

Ի'վիճաճ, ա. Ը. խորանալ. (կամա-) կորութիւն. être courbé, tortu; courbure, tortuosité.

Իվկին, տ. (աճըլ'. 'աճիլ. թիզ.) փոյթ. qui se hâte, empressé.

իվմէք, զ. (տիւրք'ատ. մուպատէրէթ. չիթապ. մուսարէ'աթ.) ճեպել. փութալ. se hâter, faire diligence, se presser, se dépêcher.

իվմաքլէմէք, զ. (իսրա', թէէճիլ' էթ.) ճեպել. փութացուցանել. hâter, faire dépêcher.

'իտ, ա. էդ. ա'եատ. յք. (պայրամ.) տօն. (jour de) fête.

'իտը ատհա. (գուրպան պայրամը.) տօն ողջակիզաց. fête des sacrifices.

'իտը ֆիթր. (շէքէր պայրամը.) տօն ճիծ. jours de fête qui suivent le jeûne du mois Ramazan.

իտատ, ա. Ա. օգնել. օգնութիւն. aider, assister qn.; aide, assistance.

իտաա', ա. Ա. դնել յաւանդի. աւանդել. donner, mettre en dépôt, confier qc. à qn.

ի'տալ, ա. Ա. կարգել. յարդարել. յարդարումն. arranger, ajuster; arrangement.

իտալէ(թ), ա. Ա. փոխել, անցուցանել յայլս. 2. յաղթել. faire passer qc. de l'un à l'autre, transférer, transmettre; 2. vaincre, surmonter.

իտաահ, ա. Ա. անսալ. հպատակիլ, հնազանդ լինել. obtempérer, se soumettre, obéir.

ի'տամ, ա. Ա. չքացուցանել. 2. սպանանել. anéantir, réduire; 2. tuer.

իտամէ(թ), ա. Ա. մշտնջենաւոր կացուցանել. առնել պահել թողուլ. faire durer, subsister.

իտանէ(թ), ա. Ա. տալ փոխ, դրամ փոխ. 2. փոխ առնուլ. դրամ առնել. prêter une somme d'argent à qn.; prêt; 2. emprunter qc. à (ou de) qn., contracter des dettes.

իտավէթ, ա. սափորան. aiguière.

ի'տատ, ա. Ա. պատրաստել. կազմել. հանդերձել. պատրաստութիւն. préparer (à ou pour qc.), disposer qn. (pour ou à qc.), apprèter; préparation.

'իտտէ, ա. յետ անցանելոյ ամին զգալ ցաւել (խայթուածի օձէ, կարճի). 2. հաշուել. թուել. հաշիւ. համար. se faire sentir au bout d'une année (en parlant d'une morsure); 2. compter, calculer; compte, calcul, dénombrement.

իտարէ(թ), ա. Ա. դարձուցանել. 2. վարել. յանձնանձել. տեսչութիւն. 3. խնայել. խնայողութեամբ ի կիր արկանել. խնայողութիւն. (faire) tourner, circuler; 2. administrer; administration; 3. ménager, économiser; ménage, économie.

իտարէճի, փ. խնայող. տնտես. (bon) ménager.

իտգագ, ա. Ա. մանրել. լեսուլ. broyer, piler.

'իտէ(թ), ա. այսրէն դարձ. վերադարձ. 2. օգուտ. շահ. retour; 2. profit, avantage.

'իտի(յ), ա. տօնական. de fête.

'իտիյէէթ, ա. (պայրամլըգ.) պարգեւ վասն տօնի. présent donné à l'occasion d'une fête.

իտլա, ա. Ա. իջուցանել. faire descendre.

իտլալ, ա. Ա. ցուցանել. յանդիմանել. 2. (նազլանմագ.) նազել. քծնել. prouver; 2. coqueter, faire des coquetteries.

իտլիմամ, ա. Ը. (գէֆիրի սիեահ գարանլըգ.) մթութիւն. 2. սեւութիւն. obscurité; 2. noirceur.

իտխալ, ա. Ա. (ի ներքս) մուծանել. վաճառաբերութիւն. introduire, faire entrer; introduction; importation.

իտխալաթ, ա. (յք. իտխալ. էդ.) վաճառաբերութիւն. մուծեալ վաճառք. importation.

իտխար, ա. Ա. խոնարհեցուցանել. նկուն առնել. humilier, abaisser, avilir.

'իտկեահ, ա. տեղի կամ վայր ուր տօնքն կատարին. endroit où l'on célèbre une fête,

իտհան, ա. Ա. իւղել, օծանել իւղով. 2. պաղպօն առնել ապիք. քաղաքենել. շողել. 3. կեղծաւորել. oindre, enduire d'une matière grasse; 2. flatter, aduler, courtiser; 3. dissimuler.

իտմագ, ա. Ա. մուծանել. faire entrer, introduire.

իտմա՛ն, ա. Ա. կրթել. վարժել. ընդ հրահանգս ելանել. վարժք. s'exercer; exercice.

իտղա՛մ, ա. Ա. (*թէշտիտ իլէ իքի հարֆըպիրէթ.*) զերկուս նմանագիրս ի մի ամփոփել կրճատա-նմանութիւն. réduire deux lettres en une seule par le techdid; assimilation.

իտպա՛ր, ա. Ա. յետս գնալ. զթիկունս դարձուցանել. դառնալ. 2. յետադարձ. ձախողութիւն. aller en arrière, reculer; tourner le dos, retourner; 2. revers (de fortune), malheur, adversité.

իտտըա՛, ա. տես իտտի՛ա.

իտտըա՛ճը, գ. (*մու՛աննիտ. մուտտա՛ի.*) յամառ. entêté, obstiné, opiniâtre.

իտտէ(թ), ա. անվրդովեր ժամանակ յորում այրի կամ կին ապահարզանեալ չկարէ կրկին ամուսնանալ ըստ օրինաց. espace de temps pendant lequel une femme (veuve ou divorcée) ne peut légalement se remarier.

իտտի՛ա, ա. Ե. (*տա՛վա էթ.*) պնդել. հաստատել. յամառել. յամառութիւն. prétendre, soutenir, affirmer, persister; persistance.

իտտիյա՛ն, ա. Ե. (*պօրճա կիրմէք.*) անկանել ընդ պարտեօք. s'endetter; endettement.

իտտիխա՛լ, ա. Ե. մտանել. entrer.

իտտիխա՛ն, ա. Ե. ծխել. fumer, jeter de la fumée.

իտտիխա՛ր. ա. Ե. ժողովել (խնայողութեամբ). 2. մթերել. amasser (par ses épargnes); 2. accumuler, serrer.

— *սանտըղը.* արկղ խնայողութեան. caisse d'épargne (et de prévoyance).

իտտիհա՛ն, ա. Ե. օծանել իւղով. s'oindre.

իտտիղա՛մ, ա. Ե. տես իտղամ։

իտտիմա՛ճ, ա. Ե. ի միմեանս կցել. 2. (*խըֆթիֆա.*) թաքուցանել. tenir l'un à l'autre; 2. cacher.

իտտիրա՛, ա. Ե. իմանալ. 2. խաբել. entendre, comprendre; 2. duper, attraper.

իտտիրա՛ք, ա. Ե. տես իտրաք։

իտտիքեա՛ր, ա. Ե. յիշել. se (res)souvenir de (ou se rappeler) qc.

իտրա՛ճ, ա. Ա. (*սէրճ էթ.*) յաւելուլ. մուծանել. խառնել ի ներս. mettre, placer, poser dans..., insérer.

իտրա՛ր, ա. Ա. հոսեցուցանել. 2. շարժել. 3. միզել. միզ. faire couler (en abondance); 2. faire mouvoir; 3. uriner, émettre l'urine, pisser; (emission de l')urine.

իտրա՛ք, ա. Ա. իմանալ. հասու լինել. հասողութիւն. ըմբռնում. 2. հասանել. comprendre, entendre; intelligence, compréhension, entendement; 2. atteindre, parvenir.

իր՛ա, ա. Ա. արածել. mener (ou faire) paître, paître.

իրա՛, ա. Ա. հուր հանել, արձակել հրահանելիւ. faire jaillir du feu d'un briquet, faire sortir du feu d'un caillou.

իրաղա(թ), ա. Ա. հեղուլ. թափել. répandre, verser.

իրաէ(թ), ա. Ա. (*կէօսթէրմէք.*) ցուցանել. montrer, faire voir.

ի՛րաղ, ա. Ա. խոտորել. դառնալ ընդ այլ կողմն. 2. հակառակ կալ. հակառակութիւն. se détourner, abandonner; se tourner d'un autre côté; 2. s'opposer, résister à qc. ou qn.; opposition, résistance.

իրահա(թ), ա. Ա. (*րահաթ թէթմէք.*) հանգուցանել. 2. (*րահաթ էթ.*) հանգչել. 3. չար հոտել. ժահահոտութիւն բուրել. 4. մեռանել. (faire, laisser) reposer; 2. (se) reposer; 3. sentir mauvais, puer; 4. mourir.

իրատա(թ), ա. Ա. խնդրել. ցանկալ. demander, désirer.

իրսա, ա. Ա. (*միրաս պրաքմաք.*) թողուլ ժառանգութիւն. 2. պատճառ լինել. յարուցանել. առթել. laisser (en mourant); 2. causer, occasionner, provoquer, donner lieu à...

իրան, գ. Պարսք. la Perse.

իրանի, գ. Պարսիկ. Persan.

ի՛րսա, ա. Ա. տալ նաւ հանգրուանեաց. 2. դառնել ըհարան ի դաշտ

տիւյին. donner un repas de noces; 2. conduire l'épouse à la maison de l'époux.

Իրատ, ա. Ա. ածել. 2. Հաս. 3. ի մէջ. յառաջ բերել. amener; 2. revenu; 3. alléguer, citer.

Իրատէ(Թ), ա. Ա. կամիլ. կամք. Հրաման. vouloir; volonté; ordre. — իլէ. կամօք. volontairement, de bonne volonté, sans contrainte.

Իրատի(յ), ա. կամաւորական. volontaire.

Իրքա, ա. Ա. դադարեցուցանել. arrêter, faire cesser.

Իրքաք, ա. Ա. Նուրբ, անօր կրճել. amincir, rendre plus mince, plus fin.

Իրզա, ա. Ա. (րազը էթ.) Հաճել. կատարել զբոլոր կամս. contenter, satisfaire qn. ou qc.; contentement, satisfaction.

Իրզա՛, ա. Ա. ստնեցուցանել. allaiter, donner le sein à un enfant, lui donner à teter.

Իրթա, ա. Ա. յարբունս Հասանել. արբունք. être nubile; âge nubile, nubilité.

Իրթա՛, ա. Ա. (օթարմաք.) արածել. յարօտ Հանել. mener (ou faire) paitre.

Իրթամ, ա. Ա. Թել ընդ մատն կապել առ յուշ լինել. s'entourer un doigt d'un fil pour se rappeler qc.

Իրթիա, ա. Ե. նկատել, քննել մտադիւր. ուշ առնել. prendre en considération, considérer, examiner attentivement, réfléchir.

Իրթի՛ա. ա. Ե. (րա՛յ.) արածել. ճարակիլ. (aller) paitre, brouter l'herbe, pâturer.

Իրթի՛աճ, } ա. Ե. դողալ. սարսռալ. դողդոջ. սարսուռ. trembler, frémir; tremblement, frémissement.
Իրթի՛աշ, }

Իրթի՛աբ, ա. Ե. երկնչել. զահի Հարկանել. ահ. s'effrayer, s'épouvanter; effroi, épouvante.

Իրթի՛աս, } ա. Ե. տես Իրթի՛աճ.
Իրթի՛աշ, }

Իրթիգա, ա. Ե. աճել. բազմանալ. յաճախել. 2. ելանել. վերանալ. augmenter, croitre, s'accroitre; 2. s'élever, monter.

Իրթիգապ, ա. Ե. ակն ունել. ակնկալութիւն. attendre (avec anxiété); attente.

Իրթիապ՛, ա. Ե. երկնչել. craindre, appréhender, avoir peur.

Իրթիազ, ա. Ե. (րիեազէթ էթ.) կրթել զանձն. s'exercer.

Իրթիահ, ա. Ե. (շատալըգ. նէշատլըք.) զուարթութիւն. ցնծութիւն. enjouement, joie, gaité.

Իրթիապ, ա. Ե. տարակուսել. երկմտել. 2. կասկածել. կասկածանս առնուլ զումեքէ. douter; hésiter; 2. concevoir, prendre du soupçon (des soupçons), soupçonner qn.

Իրթիզա՛, ա. Ե. դիել, ծծել ստինս. teter.

Իրթիզա, ա. Ե. (պէյէնմէք. խօշնուտ օլ.) Հաճել. Հաւանել. Հաւանութիւն. trouver bon, acquiescer, consentir; acquiescement, consentement.

Իրթիզագ, ա. Ե. ունել զապրուստ. ճարել զկեանս. avoir de quoi (vivre); gagner sa vie.

Իրթիխաս, ա. Ե. (ուճուզ գըյմէթ.) (աժանութիւն.) դիւրագին գնոյ. bon marché.

Իրթիհա՛, ա. Ե. խառնել. se mêler, se mélanger.

Իրթիհաղ, ա. Ե. ծածկիլ ի ամօթ. être couvert de honte.

Իրթիհալ, ա. Ե. փոխիլ. գաղթել. 2. ելանել ի կենաց. վախճանիլ. émigrer, partir d'un (ou quitter un) pays; 2. quitter la terre, la vie, déménager, mourir.

Իրթիհալը տարը պագա. փոխիլ յաշխարհէ. passer de cette vie en l'autre.

Իրթիհան, ա. Ե. (րէհին ալ.) գրաւ առնուլ. prendre des gages.

Իրթիհաբ, ա. Ե. երկնչել. դողալ. craindre, appréhender; trembler.

Իրթիղապ, ա. Ե. (րաղպէթ էթ.) ցանկալ. կամիլ. désirer, vouloir.

Իրթիճա, ա. ե. յուսալ. 2. երկնչիլ. espérer, attendre; 2. craindre.

Իրթիճալ, ա. ե. յանխորհրդաբար խօսիլ. 2. (Հազըրճէվապլըգ էթ.) պատրաստաբան լինել. պէտք եղած պատասխանը պատրաստ ունենալ. parler inconsidérément; 2. avoir la riposte prête, la riposte en main, être prompt (ou vif) à la riposte.

Իրթիճաճ, ա. ե. ծփիլ. տարուբերիլ. 2. դողալ. երերիլ. s'agiter; 2. trembler, frémir, tressaillir.

Իրթիմա, ա. ե. ձգել ի փոխանս. se lancer réciproquement qc.

Իրթիմազ, ա. ե. ոստոստեցնել. 2. ի հոգս մաշիլ. թախծիլ. 3. հոգալ վասն ուրուք. faire sauter; 2. se consumer de douleur; être très-affligé; 3. craindre pour qn., être en peine de qn.

Իրթիմաս, ա. ե. սուզիլ. ընկղմանել ի ջուր. plonger, faire le plongeon, s'enfoncer sous l'eau.

Իրթիշա, ա. ե. (րիշվէթ գապուլ էթ.) կաշառաբերիլ, կաշառակեր լինել. se laisser gagner.

Իրթիպաթ, ա. ե. (պաղլանմագ.) կապեալ լինել. 2. միաբանիլ բարեկամութեան ընդ ումեք. se lier, être lié; 2. se lier, contracter amitié.

Իրթիսամ, ա. ե. (րէսմին, նիշանը օլ.) ունել նշանակ. ի բրդ. ...աւոր. ...ական. 2. ծանօթ լինել. 3. հնազանդիլ, անսալ հրամանին. 4. աղօթել. կոչել զԱստուած. ի նա վստահ լինել. être designé, se désigner, être marqué, porter la marque..; en cp. ayant la qualité désignée par le mot précédent; 2. être (re-)connu; 3. obtempérer à un ordre; 4. prier, invoquer Dieu, mettre sa confiance en Dieu.

Նուսրէթ-իրթիսամ. նշանաւոր յաղթութեամբ. victorieux.

Իրթիսաա, ա. ե. յայտնի լինել ամենեցուն. հռչակիլ. devenir public, s'ébruiter, se répandre dans le public.

Իրթիվա, ա. ե. ջուր ըմպել. հարկանել զծարաւ. 2. զօրանալ. boire son soûl ou à satiété; se désaltérer; 2. renforcir, devenir plus fort, plus gros.

Իրթիտա, ա. ե. ծածկել զգլուխն եւ զմարմին ցգօտի. ի կրկնոցն պատատել. se couvrir la tête et le corps d'un manteau jusqu'à la ceinture; s'envelopper dans son manteau.

Իրթիտատ, ա. ե. երկմտիլ. վարանիլ. 2. ուրանալ ի հաւատոց. ուրացութիւն. hésiter, être incertain de qc.; 2. renier sa foi, apostasier; apostasie.

Իրթիֆաք, ա. ե. ճանապարհորդակից լինել. accompagner, suivre qn. dans son voyage.

Իրթիքեա, ա. ե. յենուլ. 2. վստահ լինել. s'appuyer; 2. se fier en, mettre sa confiance en.

Իրթիքեազ, ա. ե. բաբախել. թնդալ (երակաց). 2. ամրել, հաստատուն կարգել. battre; battement des artères; 2. fixer, établir.

Իրթիքեաշ, ա. ե. խաղալ մանկան յորովայնի մօր. ծփիլ. 2. ջանալ. ջան ջանալ. remuer, faire quelque mouvement; s'agiter; 2. se trémousser, se donner beaucoup de mouvement pour le succès d'une affaire.

Իրթիքեաբ, ա. ե. գործել յանցանս.... 2. ձեռն արկանել. commettre (un crime...), commission (d'une faute); perpétrer, perpétration; 2. entreprendre qc., se mettre à qc.

Իրթիֆա՛, ա. ե. ամբառնալ. բարձրութիւն. 2. ի բրդ. ...ամբարձ. (s')élever; élévation, hauteur; 2. en cp. qui s'élève jusqu'au (à la)...

Ֆէլէք-իրթիֆա՛. որոյ գագաթն յերկինս է. qui s'élève jusqu'au ciel.

Իրթիֆաա, ա. ե. (պէհայի չըգմագ.) աճել, առաւելուլ գնոյ. ամբարձ գնոյ. renchérir, devenir plus cher, hausser, augmenter (de prix); (r)enchérissement, augmentation de prix.

իրթիֆաք, ա. Ե. շահիլ. gagner, faire des profits.

իրի, թ. (ճէսիմ.) մեծ. grand.

— *եարը.* անդամայաղթ. membru.

իրիլէնմէք, } թ. մեծանալ. խոշ-
իրիլէշմէք, } որանալ. devenir grand, croître.

իրիլիք, թ. (ճէսամէթ.) մեծու-թիւն. grandeur.

իրիճէ, թ. (մեծկակ.) մեծագոյն. un peu plus grand.

իրին, թ. թարախ. շարաւ. pus, matière purulente.

իրինլէնմէք, թ. խշտեայթել. թա-րախել. suppurer, rendre (jeter ou sécréter) du pus, abcéder.

իրինլի, թ. թարախալից. purulent.

իրխա, ա. Ա. թուլցուցանել. lâcher (la bride).

իրխաս, ա. Ա. նուազեցուցանել գինն. 2. դիւրագին համարել. baisser, diminuer le prix; 2. trouver, regarder qc. à bon marché.

իրհա, ա. Ա. քաղցրութեամբ, ըն-տանեբար վարիլ. agir avec douceur, se mettre à son aise.

իրհաք, ա. Ա. աշխատ առնել. նեղել. 2. չարչարել. 3. յապաղել թողուլ աղօթսն մինչ ցնոյն ժամ անցանելոյ. causer de la peine; 2. molester, vexer, tourmenter; 3. retarder la prière, au point qu'on se trouve n'avoir pas accompli celle de-l'heure précédente lorsque l'heure de la suivante approche déjà.

իրհան, ա. Ա. ի գրաւի դնել. գրաւ տալ. mettre en gage, engager, donner en hypothèque; engagement.

իրհապ, ա. Ա. երկեցուցանել. faire peur à qn., effrayer, épouvanter.

իրհաա, ա. Ա. տալ յաջողու-թիւն. յաջողեցուցանել. faire prospérer.

իրհասաթ, ա. յգ. նշանք որ կանխեն գալստեան մարգարէի առաջ. signes qui annoncent la venue d'un prophète.

իրհաֆ, ա. Ա. սրել. բեքել. aiguiser.

իրզալ, ա. Ա. (պուրնունու գըրմաղ.) խոնարհեցուցանել. նկուն առնել. abaisser, avilir.

իրղապ, ա. Ա. (րաղպէթ իթ-տիրմէք.) ցանկութիւն արկանել ի վրա. inspirer le désir de qc.

իրճաա', ա. Ա. յետս դարձուցա-նել. (faire) retourner.

իրճաֆ, ա. Ա. գրգռել. խռովու-թիւն. 2. իզ. արաճիֆ, յգ. agiter, exciter; agitation, troubles, émotions populaires.

իրմա, ա. Ա. (րէմի էթ.) ձգել. արձակել. jeter, lancer.

իրման, պ. հիւր. եկուոր. hôte, étranger.

իրման-սէրա, } պ. պանդոկ.
իրման-սէրայ, } իջեւան. hôtellerie, hôtel.

իրմաս, ա. Ա. քծաքիր, կիճաչ կործել. 2. աղքատանալ. affliger qn. de la chassie; 2. tomber dans la misère.

իրմէք, թ. տես ըրմաք:

իրշա, ա. Ա. (րիշվէթ վէրմ.) կաշառաբեկ առնել. corrompre qn., graisser la patte à qn.; corruption.

իրշատ, ա. Ա. ընդ ճանապարհ ուղիղ ածել. առաջնորդել. 2. ածել ի հաւատս (մըսլըմանութեան). diriger dans la bonne voie, mettre qn. sur le bon chemin; 2. convertir.

իրք, ա. (զէյրէքլիք.) խորագիտու-թիւն մտաց. finesse (du jugement).

իրպա, ա. Ա. աճեցուցանել. յաճախել. 2. վաշխ առնուլ. augmenter, accroître, multiplier; 2. exercer l'usure.

'իրպիտ, ա. աղմկող. խռովարար. tapageur, querelleur.

իրս, ա. ժառանգութիւն. héritage, succession.

իրսա', ա. Ա. հարկանել նիզակա-ւ սաստկիւ. donner, porter un coup violent de lance.

իրսա, ա. Ա. հաստատութիւն. անշարժութիւն. 2. խարիսխ ընկե-նուլ. être ferme, immobile; fermeté, immobilité; 2. mouiller (l'ancre), jeter l'ancre.

Իրսալ, ա. Ա. առաքել. յղել. ուղղել առ. envoyer, expédier; adresser qc. à qn.

Իրսախ, ա. Ա. հաստատել. տընկել, ցցել հաստատութեամբ. raffermir, planter, enfoncer ou ficher solidement.

Իրսան, ա. Ա. հաստատել. ամուր դարձնել. raffermir, consolider. [մաշել. user.

Իրսաս, ա. Ա. հնացուցանել.

Իրսատ, ա. Ա. պատրաստել. պատրաստութիւն. préparer, disposer; préparation.

Իրսի(յ), ա. ժառանգութեան. qui se rapporte à (qui regarde) la succession, héréditaire.

Իրվա, ա. Ա. արբուցանել. 2. պատմել. abreuver; faire boire qn., désaltérer qn.; 2. rapporter, réciter, raconter.

Իրտաֆ, ա. Ա. յետ երթալ. 2. (պէրապէր կէօնտէրմէք. թէրտիֆ.) առաքել ընդ նմին. ուղեկից առնել. suivre, venir après; 2. faire accompagner.

Իրք(էլ)մէք, բ. (պիրիքմէք. ճէմ՝ օլուպ տուրմաք.) ճահճանալ. նեխանալ. être stagnant, croupir.

Իրֆաք, ա. Ա. պատշաճել. պիտանի լինել. être bon, utile.

Իրֆահ, ա. Ա. (րաֆահաթ վէ րէֆահ վէրմ.) տալ առատ հանգիստ, դիւր. accorder à qn. le bien-être, faire jouir d'une aisance, d'un bien-être.

Իրֆալ, ա. Ա. շուայտել. être adonné à la débauche et à la luxure.

Իւզէլմէք. բ. տես իւզմէք:

Իւզէր, բ.

Իւզէրինէ (ընդ որոյ.) } ի վերայ.
Իւզրէ (ընդ ասել.) } 2. ըստ. համեմատ. au-dessus de.., sur; 2. selon, d'après, suivant, conformément à... en conséquence de...

Պու հալտէ իւզէրինէ.} յայս հան-
Պու հալ իւզրէ. } գամանս վրայ. dans ces circonstances, dans cet état de choses.

Հաքք իւզրէ. օրինօք. ըստ արդարութեան. de par la loi; selon la justice.

իւզէրինէ. ի վերայ նորա. ընդդէմ նորա. vers, contre lui.

(Օգուսմաղ) իւզրէ (մէմուր օլտու.) առ, վասն (ընթեռնլոյ). իայն թէ. պայմանաւ ի վերայ է թէ. (il fut chargé de lire,) pour, à (lire); à condition que.

(Կիթմէք) իւզրէ (իմ). (քնա)լոյ (եմ), հանդերձեալ եմ (երթալ). aller (je vais) (partir), être (je suis) sur le point de (partir).

Նէ՞ իւզէրիմէ լազըմ. ինձ ի՞նչ փոյթ է. que m'importe, qu'ai-je à y faire? [խաղող. raisin.

Իւզիւմ, բ. ('Ինկըլ. էնկիւր.)
Ֆրէնք — իւ. հաղարջ. groseille.
Պէյ-թալը — իւ. փշալից հաղարջ. groseille verte ou à maquereau.

Իւզիւմլի, բ. խաղողաբեր. qui porte des raisins.

'Իւզլէթ, ա. քաշել ի մարդկանէ. մենակեաց բնակութիւն. առանձնաւորութիւն. se retirer; retraite, vie retirée.

'Իւզլէթ-կիւզին, գ. որ ընտրէ զմենաւորութիւն. qui choisit la retraite.

Իւզլէմէք, բ. կրկնել հիւանդութիւն. դառնալ ընդ նոյն ախտ թիրանել. faire (avoir) une rechute. récidiver. [ականջ. oreille.

Իւզն, ա. եզ. ազան, յգ. ազնի.

Իւզնիւք, բ. կրկնակի հիւանդութիւն. récidive, rechute.

'Իւզվ, ա. եզ. ա՛զա, յգ. անդամ. membre.

Իւզրէ, բ. տես իւզէր:

Իւթիւ, բ. երկաթ ողորկելու. fer (à repasser); carreau.

Իւթիւլէմէք, բ. ողորկել (կտաւջեաւ երկաթով). repasser (du linge); passer le carreau sur..., rabattre des coutures.

Իւթիւճի, բ. ողորկիչ. հարթիչ երկաթով. repasseur.

Իւթիւմ, ա. պղնձայ. ամրոց. fort.

'Իւլէմա, ա. յգ. 'ալիմ, եզ.

'Իւլիւֆ, ա. յգ. } ռոճիկ, թո-
'Իւլիւֆէ(թ), եզ. } շաք (զօրաց). solde.

Իւլիւֆէր (չիչէյի), բ. (=Նիլիւֆէր.) կոկռայ. nénufar, nénuphar.

Իւլաֆ, ա. յգ. էլիֆ, եզ.

իւլուհիյէթ, ա. աստուածու-թիւն. divinité.

'իւլում, ա. յդ. 'իլմ, եզ.

իւլումէ(թ), ա. գործ արժանի պարսաւանաց. action blâmable.

իւլուֆ. ա. յդ. էլֆ, եզ.

իւլֆէթ, ա. բարեկամութիւն. ընտանութիւն. ծանօթութիւն. amitié, familiarité, connaissance intime.

— էթ. բարեկամութիւն կապել. ընտանենալ. ընտելանալ. se lier d'amitié avec qn., avoir des rapports (ou des relations) d'amitié avec qn.; se familiariser avec qn.

իւլֆէթ-կէրդէ, պ. բարեկամու-թիւն. մտերմութիւն. amitié, connaissance intime.

իւլֆէթսիզլիք, թ. անբարեկամու-թիւն. caractère peu bienveillant, manières peu aimables.

իւհճիյյէ(թ), ա. եզ. ահա-
իւհճուլ, յդ. (մաս'-ամլա. գիւլմէճէ. եանըլթմաճ.) առակ. առեղծուած. énigme.

իւճուր, ա. յդ. էճր, եզ.

իւճրէթ, ա. վարձք. récompense.

իւմամ, ա. յդ. իւմմէթ, եզ.

իւմէնա, ա. յդ. էմին, եզ. 3.

իւմերա, ա. յդ. էմիր, եզ.

իւմիտ, պ. յոյս. ակնկալութիւն. espérance, espoir; attente.

— էթ. յուսալ. ակն ունել. ակնկալել. espérer, attendre qc., s'attendre à qc.

— վիրմ. յուսադրել (յուսացուցանել). donner (ou faire concevoir) des espérances de qc. à qn.

իւմիտալի, պ. տես իւմիտ-վար.

իւմիտ-պախշ, պ. որ յուսադրող. qui donne de grandes espérances.

իւմիտսիզ, թ. անյոյս. յուսահատ. sans espérance, désespéré.

իւմիտսիզլիք, թ. անյուսութիւն. désespoir.

իւմիտ-վար, պ. լիայոյս. որ յուսայ. plein d'espérance.

իւմիտ-վարլըք, թ. յոյս. ակնկալութիւն. espérance, espoir; attente.

իւմմ, ա. եզ. իւմմէհաթ, յդ. մայր. 2. ակիզբն. mère; 2. principe.

իւմմէ(թ), ա. եզ. իւմէմ, յդ. ժողովուրդ. ազգ. peuple, nation.

իւմմէթի իճապէթ. ժողովուրդ հաւատացեալ. les vrais croyants.

իւմմէթի տաւէթ. ժողովուրդ հրաւիրեալ ի հաւատս. le peuple invité à la foi.

իւմմէհաթ, ա. յդ. իւմմ, եզ.

իւմմի(յ), ա. մայրենի. 2. անուս, տգիտութիւն. maternel; 2. illettré, ignorant.

իւմմիյյէթ, ա. մայրութիւն. maternité.

իւմն, ա. յաջողակութիւն. անխախտութիւն. sûreté, sécurité.

իւմնիյյէ(թ), ա. եզ. էմանի, յդ. փափաք. désir.

իւմումէ(թ), ա. մայրութիւն. maternité.

'իւմրան, ա. մշակութիւն. շէնութիւն բարօրութիւն. 2. շէն, մարդաշատ երկիր. 3. շէն. մշակեալ. état de culture, de bien-être, de prospérité; 2. pays habité, cultivé, peuplé; 3. cultivé, habité.

'իւմրանիյյէթ, ա. մշակութիւն. culture.

'իւմրէ(թ), ա. այցելութիւն շրջակայից Մեքքայի. visite des environs de la Mecque.

իւնին, ա. հեծեծութիւն. լալումն. gémissement.

իւնաս, ա. յդ. ինսան, եզ.

'իւնք, ա. եզ. ա'նաք, յդ. պարանոց. վիզ. cou.

'իւննապ, պ. յունապ. jujube.

իւնուֆ, ա. յդ. էնֆ, եզ.

իւնս, ա. ընտանութիւն. մտերմութիւն. familiarité, sociabilité, facilité des relations.

իւնսա, ա. եզ. ինաս, յդ. իգի. էգ. femme, femelle.

իւնսի(յ), ա. ընտանի. ընտել. familier, apprivoisé.

իւնսիյյէթ, ա. բարեկամութիւն. ընտանութիւն. amitié, familiarité.

— էթ. թալթամաք. մտերմանալ. avoir (ou entretenir) des relations avec qn.

'իւնվան, ա. տիտղոսագիր. մակագիր. 2. պատուանուն. titre (d'un livre, d'un écrit), frontispice; 2. titre (honorifique).

'իւնֆ, ա. խստութիւն. բռնութիւն. դժնդակութիւն. dureté: violence, rudesse (dans la manière de traiter qn.).

'իւնֆի(յ), ա. բուռն. խիստ. սաստիկ. dur, violent.

'իւնֆուվան, ա. մատաղ հասակ. մատաղութիւն. verdeur, vigueur.

'իւնֆուվանը շէպապէթ. ծաղիկ հասակի. éclat de la jeunesse, fleur de l'âge, fraîcheur de la jeunesse.

իւշէն(իշլիք), թ. դանդաղանք. դանդաղութիւն. hésitation, lenteur.

իւշէնկէն, } թ. դանդաղկոտ. դանդաղիր. qui hésite,
իւշէնճ, } lent.

իւշէնմէք, թ. դանդաղիլ ընելու. hésiter à faire qc.

'իւշէրա, ա. յգ. 'աշիր, տե՛ս

իւշթիւր, պ. ուղտ. chameau.

իւշթիւր-կեավ, } պ.
իւշթիւր-կեավ-փէլէնկ, } (զիւրաֆէ.) ընձուղտ. girafe.

իւշթիւր-մուրղ, պ. (տէվէ գուշու.) ջայլամ. autruche.

իւշթիւր-պան, պ. ուղտապան. chamelier.

իւշիւթմէք, թ. (սօղուգլաթմաք.) տալ մսիլ. refroidir, faire avoir froid.

(քէնտինի) —. (սօուգ ալմաք.) (պաղ առնուլ.) ցրտահարիլ. ծեռիլ, հիւանդանալ ի ցրտոյ. se refroidir.

իւշիւմէք, թ. մսիլ. avoir froid (j'ai froid).

իւշիւշմէք, թ. խառնիլ. խմբիլ. խռնուիլ. s'assembler en troupe, se réunir.

իւշիւրմէք, թ. ի մի տեղ ժողովել. խռնել. attrouper, assembler en troupe, réunir.

իւշմէք, թ. (թէճէմմիւ' էթ. թէհաշշիւտ. իժտիհամ.) խմբիլ. խուռնընթաց դիմել. s'attrouper, se réunir, accourir.

իւշնան, պ. (չօղան. չէօվէն.) աշնան. saponaire.

'իւշպ, ա. խոտ. ա'շապ, յգ. դալարիք. de la verdure, de l'herbage.

իւչ, թ. (սէլէսէ. սէ.) երեք. trois.

— տէ պիր. (սիւլիւս.) երրորդ մասն. le tiers.

— գաթ. եռապատիկ. triple.

— եիւզ. երեքհարիւր. trois cents.

իւչէր, թ. երեք երեք. trois à chacun.

իւչիւնճիւ, թ. (սալիս.) երրորդ. le troisième.

իւչիւշմէք, թ. գրաւադիր մտնել. parier.

իւչլէմէ, թ. (ուֆագ եօնճա.) երեքնուկ. sainfoin, esparcette.

իւչլէմէք, թ. (իւչ էթ. իւչէ պէօլմէք. թէսլիս.) յերիս բաժանել. 2. (իւչ գաթ էթ.) երեքպատիկ առնել. partager (diviser) en trois; 2. tripler.

իւպհէթ, ա. մեծութիւն. վեհափառութիւն. grandeur, magnificence.

իւպուվվէթ, ա. հայրութիւն. paternité.

իւպուա, ա. յգ. էպէա, տե՛ս

իւս, ա. հիմն. 2. արմատ. fondement, base; 2. racine.

իւսարա, ա. յգ. էսիր. տե՛ս

'իւսէս, ա. յգ. 'ասս, տե՛ս

իւսէրա, ա. յգ. էսիր. տե՛ս

իւսէֆա, ա. յգ. էսիֆ. տե՛ս

'իւսէֆա, ա. յգ. 'ասիֆ. տե՛ս

իւսթ, թ. (ֆէվգ. մա-ֆէվգ.) վերնակողմն. վերին կողմն. 2. (ֆէվգանի. պալա.) վերին. les parties supérieures, le dessus; 2. de dessus, d'en haut, supérieur.

— պաշ. (էլպիսէ. ճամէ.) հանդերձք. զգեստք. vêtements, habillement complet.

Մէքթուպ —ու. ('ունվան. զարֆ եազըսը.) երեսագիր. հասցէ. adresse, suscription.

Պաշ — իւնէ. խնամով. յօժարութեամբ. avec plaisir.

— գաթ. վերնայարկ. étage supérieur.

— է ալմաք. (լիպասը օմըւթա գօյմաք.) զանձամբ առնուլ. endosser, mettre ou jeter sur son dos, se revêtir de...

— է ուրմաք. յաւելուլ ի վերայ. joindre (en frappant).

— ուստ գալմագ (կէլմէք). վեր է վերայ ելնել. avoir (prendre) le dessus.

ուսթուխան, պ. ոսկր. 2. կորիզ. os; 2. noyau.

ուսթուն, թ. (ֆէթհէ.) ձայ-նանշան (՛) որ ընդ կակուղ նշա-նագրաց առնէ զձայն է եւ ընդ թան-ձրաց ա ձայնաւորէ. 2. (ֆարգ. զալիպ.) յաղթող. յաղթական. le point-voyelle(՛) qui a le son de l'é avec les lettres douces, et de l'a avec les lettres dures; 2. supérieur.

— կէլմէք. (զալէպէ, թէֆէվ-վուգ, թէղալլուպ էթ.) գերել. վեր է վերայ ելնել. être supérieur à qn., l'emporter sur qn., surpasser (ou renchérir sur) qn.

— ըէյիւ. հարեւանցի. վերեւերայ. մակերեսաբար. superficiellement.

ուսթունլիւք, թ. (թէֆէվվուգ. զալէպէ. թէղալլուպ. թէֆէվ-վուգ.) վերադասութիւն. առաւելութիւն. supériorité, excellence.

ուսթուպէճ, թ. սպիտակ կապարեղ. céruse.

ուսթուվան, թ. բարձրահասակ. de taille élevée.

ուսթուվանէ(թ), ա. եղ. էսաթին, յգ. գլան. cylindre.

ուսթուվար, պ. ամուր. հաստատուն. ապահով. ferme, solide; sûr.

ուսթուվարի, պ. ամրութիւն. հաստատութիւն. fermeté, solidité, constance; sûreté.

ուսթուփփու. թ. խծուծ. étoupe.

ուսթուրէ(թ), ա. եղ. էսաթիր, յգ. զրուցաբանութիւն. վէպ. histoire, conte, fable.

ուսպու', ա. եղ. էսապիւ', յգ. եօթնեակ. եօթներորդ. շաբաթ. semaine.

ուսպու', ա. եղ. ասապիւ', յգ. մատն. 2. մատնաչափ. doigt; 2. le pouce (mesure).

ուսս, ա. եղ. էսաս, յգ. հիմն. արմատ. սկիզբն. fondement, base, racine, principe.

ուսր, ա. միզափակութիւն. միզարգելութիւն. rétention (d'urine), td. ischurie.

'ուսր, 'ուսրա, 'ուսրէ(թ), ա. դժուարութիւն. 2. դժուարին ժամանակ. 3. չքաւորութիւն. կարօտութիւն. difficulté; 2. temps durs, misère des temps; 3. gêne, besoin.

ուսրուպ, ա. կապար. plomb.

ուսրուպի(յ), ա. կապարեայ. de plomb.

ուսփփուս, պ. ոջիլ. pou.

ուսքուֆ, թ. տես ըսգուֆա:

ուվէյք, թ. (էօվիք.) հաւափոր. վայրի աղաւնի. pigeon à collier, ramier, pigeon ramier, (Columba palumbus).

ուվէյի (գարտաշ), թ. (էօզ.) (եղբայր) հարազատ. (frère) germain.

ուվէս, թ. սնձ. corme, sorbe.

— աղաճը. սնձ. cormier, sorbier.

ուտէպա, ա. յգ. էտիպ, եղ:

ուրէթմէք, թ. (պիր նէվ' գօյուն. չիչէք, մայէ եէթիշտիրմէկ թէրպիյէ. նէշր էթ.) բազմացանել. multiplier.

ուրէմէք, թ. (չօգալմագ թէօրէմէք. մունթէշիր օլ.) աճել. բազմանալ. (s')augmenter, s'accroître, se multiplier.

ուլումագ, թ. հաչել. ոռնալ. aboyer, hurler, pousser des hurlements.

ուրուգ, ա. յգ. իրգ, եղ:

ուրգէ(թ), ա. (տիւյիւմ.) հանգոյց. 2. (բէօսթէք.) ոտնակապ. noeud; 2. entraves.

ուրքէք, թ. (վահշի. մութէ-վահհիշ.) խրտչող. qui s'effraye, qui s'effarouche.

— (աթ). խրտչող. ombrageux.

— (ատէմ). մարդատեաց. խրտ-չող. farouche, sauvage.

ուրքէքլիք, թ. (վահշէթ.) խրտչողութիւն. humeur farouche.

ուրքիւնթիւ(լիք), թ. խրտիլ. crainte (instinctive et indomptable que provoque la vue de qc.)

ուրքմէք, թ. խրտչել. s'effrayer, reculer devant qc., se rebuter; s'effaroucher; prendre le mors aux dents.

Իւքզուպէ(թ), ա. իղ. էքազի-զիպ, յգ. սուտ. ստախօսութիւն. mensonge.

Իւֆթ, գ. անկանիլ. կործանիլ. անկումն. տապալումն. tomber, faire une chute; chute, renversement.

Իւֆթան-խիզան, } գ. (առնուլէ
Իւֆթան-ու-խիզան, } գալըգա.) անկանել կանգնելով յառնելով. tantôt tombant, tantôt se relevant.

Իւֆթադէ, ա. անկեալ. կործանեալ. 2. չքաւորացեալ. 3. հարեալ է սէր. tombé; 2. tombé dans la misère; 3. amoureux, épris de qn.

Իւֆթադէկի, գ. անկարօտութիւն. տնանկութիւն. 2. սէր. չափշտակութիւն. misère, pauvreté; 2. penchant à l'amour, complexion amoureuse.

'Իւֆիւնէթ, ա. նեխութիւն. ապականութիւն. 2. բորբ. կիզմանութիւն. pourriture, pourri, corruption; 2. inflammation.

Իւֆիւրմէք, գ. (հուպուպ.) փչել. souffler.

Իւֆլէմէք, գ. (ալըբըլա ձեռ խարիզ ասկալըրմագ.) փչել. 2. (չիշիրմէք.) ուռեցուցանել. souffler, faire monter en l'air en soufflant; 2. remplir de vent.

Իւֆնուն, ա. իղ. էֆանին, յգ. եղանակ. օրինակ. mode, manière, façon.

Իւֆուլ, ա. մտանել արեգական. se coucher, disparaître.

Իփ, գ. (հալւլ. բէնտէն. բէնտիմեան.) չուան. corde.

Իփէք, գ. (հարիր.) ապրշում. մետաքս. (fil de) soie.

Խամ —. (գազզ.) անթեղ մետաքս. soie (é)crue ou grège.

Իփլիք, գ. (խայթ. րիշթէ.) (թելեցան.) առասան. brin (ou aiguillée) de fil, fil retors, fil de lin.

Իփճի, գ. (հապպալ.) չուանական.) cordier.

Իփտիկ, գ. խոփ. soc de charrue.

Իփսիզ սափսըզ, գ. (սէր ուպէնի եօղ.) անհեթեթ. անտաշ. 2. (սէրսէրի. մէճհուլիւլ-ահվալ.) թափառական. կոպանցիկ. qui n'a ni queue (ou pieds) ni tête; 2. vagabond.

Իփրա(թ)մագ, գ. պատառոտել. մաշել. déchirer, user.

Իփրանմագ, գ. պատառոտիլ. մաշիլ. se déchirer, s'user; être déchiré, usé.

Իքտա, ա. Ա. յենուլ. 2. յեցուցանել. s'appuyer; 2. appuyer, faire s'appuyer, donner qc. à qn. pour s'appuyer.

Իքտահէ(թ), ա. Ա. յաղթել. vaincre.

Իքտանէ(թ), ա. Ա. նուաստ, խոնարհ առնել. humilier, abaisser qn.

Իքտամ, ա. Ա. հաստատել. attacher fortement, confirmer.

Իքտար, ա. Ա. պղտորել. troubler.

Իքզապ, ա. Ա. (քիզպ սէպիլէթմէք.) սուտ ասել. սուտ խօսել. 2. (քիզպինի մեյտանա չըգարմագ.) յանդիմանել ստութիւն. faire mentir qn.; 2. prendre qn. en flagrant délit de mensonge.

Իքէն, գ. մինչ... մինչդեռ էր... étant, tandis que, quoique.

Պէն սանա մուխիպ իքէն՝ սէն պէնի ֆէնա պիլիրին. մինչ մտերիմ քու էի, դու զիս չար իմանայիր. quand je te témoignais de la bienveillance, tu me prenais pour un méchant.

Իքթամ, ա. Ա. (քէթմ էթ.) ծածկել. գաղտնել. cacher, celer.

Իքթապ, ա. Ա. ասել որ է գրել. տալ գրել. dicter qc., faire écrire.

Իքշի, գ. (= էյշի). թթուաշ. կծու. âpre, aigre.

Իքթիյալ, ա. Ե. չափել. mesurer.

Իքթիթամ, ա. Ե. (քէթմ էթ.) ծածկել. cacher.

Իքթիթապ, ա. Ե. գրել. écrire, mettre par écrit.

Իքթիհալ, ա. Ե. ծարիր յաչն ածել. se mettre du collyre.

Իքթիտա, ա. Ե. (ըյւնէլէնմէք.) այլոյն ճանապարհն հարել. օրինակել ինչ. se servir d'une mé-

tonymie, faire entendre à (ou en) mots couverts.

Իքթինահ, ա. Ը. քաջ իմանալ, ըմբռնել. connaitre à fond.

Իքթինան, ա. Ը. թաքչիլ. 2. ծածկել. se cacher, se couvrir, se dérober aux regards; 2. couvrir.

Իքթինաֆ, ա. Ը. շուրջանակի պատել. պաշարել. շուրջ պատել յամենայն կողմանց. entourer, cerner de tous côtés.

Իքթիսա, ա. Ը. զգենուլ. se vêtir.

Իքթիսապ, ա. Ը. (քէսպ էթ.) շահել. շահ. gagner, acquérir; acquisition, gain.

Իքթիսար, ա. Ը. բեկանել. խորտակել. casser, briser.

Իքթիրա, ա. Ը. (քիրայա թութմագ, ալմագ.) ի վարձու առնուլ, առնել. louer qc., prendre à louage.

Իքթիֆա, ա. Ը. շատանալ. բաւ լինել. se contenter de qc., en avoir assez. [deux.

Իքի, թ. (...) երկու. — իւզ. երկերիւր. deux cents.

Իքինճի, թ. (...) երկրորդ. le second, deuxième.

Իքինտի, թ. (...) ժամանակ յետ կիսօրէ մինչ մուտս արեգական. l'après-midi (jusqu'au coucher du soleil):

Իքինտիլէյին, թ. մերձ երեկոյ. vers le soir.

Իքիշեր, թ. երկուս երկուս. deux à deux, deux à chacun.

Իքլիլ, ա. թագ. պսակ. diadème, couronne.

Իքմալ, ա. Դ. լնուլ. կատարել. լրումն. կատարումն. achever, rendre complet et parfait; accomplissement.

Իքնա, ա. Դ. այլաբանական բանիւ խօսել. se servir d'une métonymie, faire entendre à mots couverts.

Իքնան, ա. Դ. թաքուցանել. ծածկել. cacher, couvrir.

Իքնաֆ, ա. Դ. օգնել. ձեռնտու լինել. 2. պահել. ապաստանեցուցանել. aider, assister qn.; 2. garder, mettre à l'abri.

Իքպապ, ա. Դ. ջանադրել. s'appliquer avec assiduité à qc.

Իքսա, ա. Դ. զգեցուցանել. vêtir.

Իքսալ, ա. Դ. (քէսէլ կէթիր.) ծոյլ գործել. rendre paresseux, acagnarder qn.

Իքսատ, ա. Դ. (քէսատ օլ.) նուազիլ վաճառման. նուազութիւն վաճառականութեան. être de vente difficile; mauvais débit.

Իքսար, ա. Դ. առաւելացուցանել. augmenter, multiplier.

Իքսի, թ. (...) խանձող. tison.

Իքսիր, ա. ... 2. քար փիլիսոփայական. élixir; 2. pierre philosophale.

Իքսաս, ա. Դ. ագահ լինել. ... ժլատութիւն. être avare, être dur à la détente, être avare de ses dons envers qn.; lésine(rie).

'Իքս, ա. հիմն. արմատ. սկիզբն. էութիւն. fondement, racine, origine, base.

Իքրա, ա. Դ. (քիրայա վէրմէք) ի վարձու տալ. louer qc. à qn., donner à louage.

Իքրահ, ա. Դ. գարշիլ. նողկալ. նողկանք. գարշանք. avoir (ou éprouver) du dégoût pour qc.; dégoût (pour...).

Իքրամ, ա. Դ. պատուել. պատուասիրել. մեծարել. ... 2. ընծայ տալ. ընծայ. նուէր. honorer qn., rendre honneur à qn., traiter, régaler; faire les honneurs d'une maison; témoignage d'honneur, d'estime, bon traitement, régal; 2. faire un (des) cadeau(x) à qn.; présent, cadeau.

Իքրապ, ա. Դ. տրտմեցուցանել. affliger.

Իքֆալ, ա. Դ. երաշխաւոր կացուցանել. constituer qn. garant de qc.

Իքֆար, ա. Դ. (քեաֆիր 'ատտ էթ.) անհաւատ անուանել զոք. appeler qn. infidèle.

Ի՛ֆա, ա. Ա. ([illegible].) ([illegible].) [illegible]. dispenser, exempter qn.; dispense.

Իֆա, ա. Ա. [illegible]. remplir, exécuter, accomplir, effectuer, réaliser, exécution, accomplissement.

Իֆաղա(թ), ա. Ա. [illegible]. se rétablir, guérir.

Իֆազա(թ), ա. Ա. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. remplir un vase au point qu'il déborde; 2. verser, répandre; 3. donner abondamment, faire des largesses.

Իֆաթա(թ), ա. Ա. [illegible]. faire mourir, mettre à mort.

[illegible], գ. [illegible]. libéral, généreux.

[illegible], գ. [illegible]. libéralité, générosité.

Իֆազէ(թ), ա. Ա. [illegible]. 2. [illegible]. rendre victorieux; 2. faire obtenir qc. à qn.

Իֆաթէ(թ), ա. Ա. ([illegible].) [illegible]. laisser échapper qc.

Իֆահա(թ), ա. Ա. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. faire bouillir; 2. faire couler; répandre, verser; 3. rafraîchir, refroidir.

Իֆադա, ա. Ա. [illegible]. envoyer un ambassadeur, un messager.

Իֆադէ(թ), ա. Ա. [illegible]. dire, exprimer, faire connaître; parole.

Իֆար, ա. Ա. [illegible]. augmenter, multiplier, accroître.

Ի՛ֆաֆ, ա. Ա. [illegible]. conserver qn. chaste, le faire vivre dans la chasteté.

Իֆգահ, ա. Ա. [illegible]. enseigner, apprendre qc. à qn., instruire qn. dans qc., exercer.

Իֆղադ, ա. Ա. [illegible]. faire perdre qc. à qn.

Իֆղար, ա. Ա. [illegible]. appauvrir qn.

Իֆղաղ, ա. Ա. [illegible]. dépasser les autres en nombre; être supérieur, surpasser, exceller.

Իֆթա, ա. Ա. ([illegible].) [illegible]. prononcer une sentence sur un point de doctrine ou de droit difficile à résoudre.

Իֆթահ, ա. Ա. [illegible]. 2. [illegible]. ouvrir; 2 prendre (une ville), faire la conquête d'un pays; prise, conquête.

Իֆթան, ա. Ա. ([illegible].) [illegible]. séduire, charmer qn.; séduction.

Իֆթար, ա. Ա. [illegible]. rompre le jeûne.

Իֆթիալ, ա. Ե. ([illegible].) [illegible]. tirer un (bon) augure.

Իֆթիքադ, ա. Ե. [illegible]. 2. [illegible]. chercher; 2. rechercher, examiner; recherche.

Իֆթիղար, ա. Ե. [illegible]. 2. [illegible]. s'appauvrir, tomber dans l'indigence; appauvrissement, indigence; 2. faire le pauvre.

Իֆթիղաղ, ա. Ե. [illegible]. s'appauvrir, tomber dans l'indigence; appauvrissement.

Իֆթիզազ, ա. Ե. [illegible]. 2. [illegible]. déflorer (une fille); 2. se purifier.

Իֆթիզահ, ա. Ե. [illegible]. être couvert de honte; ignominie.

Իֆթիթահ, ա. Ե. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. ouvrir; 2. prendre, conquérir;

prise, conquête; 3. commencer, entamer; commencement.

իֆթիթան, ա. Ե. ([illegible]) [illegible] 2. ([illegible]) [illegible] être séduit; 2. séduire.

իֆթիլաթ, ա. Ե. [illegible] improviser, faire sans préparation et sur-le-champ des vers ou un discours.

իֆթիխար, ա. Ե. [illegible] se vanter, se glorifier, faire gloire ou être fier de qc.; gloire, célébrité, nom.

իֆթիհամ, ա. Ե. [illegible] comprendre, apprendre, connaître.

իֆթիհաս, ա. Ե. [illegible] rechercher, scruter.

իֆթինան, ա. Ե. [illegible] être en délire, déraisonner; dire toutes sortes de choses.

իֆթիսալ, ա. Ե. [illegible] 2. [illegible] sevrer (un enfant); 2. transplanter (un jeune arbre).

իֆթիսաս, ա. Ե. [illegible] séparer, disjoindre, détacher, enlever une partie de son tout.

իֆթիսատ, ա. Ե. [illegible] saigner, tirer du sang en ouvrant une veine.

իֆթիտա, ա. Ե. [illegible] se racheter, payer rançon.

իֆթիրա, ա. Ե. [illegible] calomnier qn.; calomnie.

իֆթիրա՛, ա. Ե. [illegible] déflorer une fille.

իֆթիրագ, ա. Ե. [illegible] se séparer.

իֆթիրազ, ա. Ե. ([illegible]) [illegible] prescrire qc. à qn. comme une obligation.

իֆթիրաճը, տ. [illegible] calomniateur.

իֆթիրաշ, ա. Ե. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] se coucher par terre, s'étendre; 2. suivre les pas de qn.; 3. insulter, outrager.

իֆթիրաս, ա. Ե. [illegible] saisir, embrasser l'occasion.

իֆթիքեար, ա. Ե. [illegible] porter son attention sur qc., et s'y livrer avec soin.

իֆթիքեաք, ա. Ե. [illegible] retirer un dépôt, dégager.

իֆլա, ա. Ա. [illegible] aller, fuir dans un désert.

իֆլաթ, ա. Ա. [illegible] s'échapper, fuir, s'évader, s'esquiver.

իֆլահ, ա. Ա. ([illegible]) [illegible] avoir du bonheur, du succès; réussir; vivre dans l'aisance; bonheur, félicité.

իֆլաս, ա. Ա. ([illegible]) [illegible] faire faillite, faire banqueroute; faillite, banqueroute.

իֆտա, ա. Ա. [illegible] faire une grande dépense pour le soutien de sa famille, se fendre.

իֆհամ, ա. Ա. [illegible] réduire qn. au silence.

իֆհամ, ա. Ա. [illegible] faire comprendre qc. à qn., donner à entendre.

իֆհաշ, ա. Ա. [illegible] dire des obscénités; discours malhonnêtes.

իֆնա, ա. Ա. [illegible] anéantir, détruire, ruiner, consumer.

իֆշա, ա. Ա. ([illegible]) [illegible] di-

vulguer, faire courir (des bruits), ébruiter, répandre.

Իֆսախ, ա. Ա. մոռանալ. oublier.

Իֆսահ, ա. Ա. ընդարձակ, լայնանալ, ընդարձակիլ. être large, spacieux.

Իֆսահ, ա. Ա. (Փէսահաթ ու պէլաղաթ ըլա քէլամ սէօյլէմէք.) ճարտար խօսիլ. ճարտարախօսութիւն. պարզել յայտնապէս. parler éloquemment, être éloquent; éloquence; exposer clairement.

Իֆսամ, ա. Ա. (Թիւքէթմէ'. Թիւքէնմէք.) սպառիլ. դադարիլ. s'épuiser, cesser.

Իֆսադ, ա. Ա. (Փէսատ սալմագ.) ապականել. խարդաւանել. մոլորեցուցանել. ապականութիւն. corrompre, perdre, séduire; corruption, séduction.

Իֆտա, ա. Ա. փրկանս առնել, տալ. prendre la rançon de qn., payer sa rançon à qn.

Իֆրազ, ա. Ա. անջատել. զատել. ընտրել. séparer, trier, choisir,

Իֆրազ, ա. Ա. կարգել թոշակ. assigner une pension, des appointements.

Իֆրաթ, ա. Ա. անցանել զչափ. սահմանէ անցնիլ. 2. յանչափս. յոյժ. կարի շատ. passer les bornes, la mesure; excès; 2. à l'excès, excessivement, outre mesure.

Իֆրաղ, ա. Ա. թափել. հեղուլ. 2. ձուլել. verser, répandre; 2. fondre, jeter en moulé, couler, mouler.

Իֆրաշ, ա. Ա. սփռել փռել. տարածել. 2. բամբասել. չարախօսել զբացակայէ ետեւէն. étendre (une natte...); 2. médire, parler mal d'un absent.

Իֆրսա, ա. Ա. (Փըրսաթ վէրմէք.) պատճառ տալ. առիթ. 2. (Փըրսաթ վագըթ օլ.) լինել ժամ պատեհ. donner de (procurer, présenter) l'occasion de...; 2. se présenter, s'offrir (en parlant de l'occasion).

Իֆրատ, ա. Ա. զատորոշանել. միայնացուցանել. 2. առանձին հեռացուցանել դեսպան. isoler, séparer; 2. envoyer un ambassadeur.

Իֆրար, ա. Ա. (Ֆիրար իթթիրմէ.) փախուցանել. փախստեայ առնել. faire fuir, mettre en fuite.

'Իֆրիթ, ա. եւ. 'Աֆարիթ, յգ. այր ժանտատեսիլ, չար. դեւ. personne d'une laideur repoussante, méchant, monstre.

Իֆք, ա. սուտ. զրպարտութիւն. զրպարտութիւն. mensonge, calomnie.

Լ

Լա, ա. (եօք. տէյիլ.) ոչ. չ. 2. ան... non; ne... pas; 2. in...

Լա-աքալլ. ա. գէթ. գոնեայ. au moins.

Լա(դ), փ. յերրք. ...տեղ. ...տեղի. ...ցօ. en cp. lieu de.. տե Գէրլադ. Եալլադ.

Լագաթ, ա. ժողովածոյ, հաւաքեալ իր յեցեալ. chose recueillie, ramassée, glanée.

Լագաւալըգ, ա. յգ. լագըլագ, եւ.
Լագանէթ(թ), } ա. խորագիտու-
Լագանիյէթ(թ), } թիւն միտք.
intelligence vive, conception.

Լաքապ, ա. եւ. Էլքապ, յգ. (Մականուն.) անուն յորջորջանաց. 2. յորջորջանք ծաղու, թշնամանաց. surnom; 2. sobriquet, nom de guerre.

Լաթմ, ա. հարկանել ձեռամբ. ապտակ հանել. frapper avec la main, souffleter.

Լագիթ, ա. եւ. լուգաթա, յգ. մանուկ ընկեցիկ. enfant trouvé.

Լագըթ(թ), ա. այր անարգ. homme vil, abject, de basse classe.

Լագըրտը, փ. խօսք. բանք. բանակցութիւն. խօսակցութիւն. discours, conversation, entretien, propos.

— էթ. խօսել. բարբառել. parler, converser, causer.

Լագիթ, ա. ժողովել. քաղել. մերկել. հաւաքել գետնէն. ramasser, cueillir par terre, glaner.

Լագի(յ), ա. ցած. abject, vil.

Լագլագ, ա. Եղ. լագագուր, յգ. (լեյլէք.) արագիլ. cigogne.

Լագլագա(թ), ա. ձայն. թըխթխան. աղմուկ. claquement, bruit.

Լագուհ, ա. Եղ. լէգահ, յգ. ուղտ մատաղածին. chamelle qui a fait ses petits.

Լա-աքըլ, ա. (այր-հօլ. մէկ-նու.) անմիտ. յիմար. այլ յայլեր ելեալ. sans raison; hors de sens, privé d'esprit, de bon sens.

Լա-մա'նի, ա. աննշանակ. փոյթ. insignifiant, inutile.

Լա-եէզալ, ա. անեղծ. անեղծական. անմահ. impérissable, indestructible, immortel.

Լա-եէթեղայյէր, ա. անփոփոխական. invariable, inaltérable, incorruptible.

Լա-եէթեճէզզա, ա. անբաժանական. առանց բաժանելոյ. indivisible, td. insécable.

Լա-եէթեպէտտէլ, ա. ան(փո)փոխ. immuable.

Լա-եէհիլ, ա. չօրինաւոր. illégitime.

Լա-եէճուզ, ա. անարժան. չզոլ-պատեհ. illicite, défendu, inconvenant, indécent. [mortel.

Լա-եէմութ, ա. անմահ. im-

Լա-եէլիգ, ա. անպատշաճ. indu, inconvenant, indécent.

Լա-եէնգաթիը, ա. անդադար. միշտ. sans cesse, sans relâche, toujours.

Լա-եէնքեսիր, ա. անբեկանելի. qu'on ne peut rompre, infragile.

Լա-եէնֆէքք, ա. անլոյծ. անքակ. indissoluble, indivisible, inséparable.

Լա-եէֆութ, ա. անմահ. immortel.

Լայըգ, ա. արժանի. պատշաճ. digne, convenable.

— **կէօրմէք**. պատշաճ համարել. juger à propos.

Լայըգանէ, մ. ըստ արժանեաց. ըստ պատշաճի. dignement, convenablement.

Լա-եինհալլ, ա. անլոյծ. indissoluble.

Լա-եիւթեհամմէլ, ա. (թեհամմ. փուլ օղուրմազ.) անհանդուրժելի. insupportable, intolérable.

Լա-եիւֆհէմ, ա. անիմանալ. inintelligible, inconcevable.

Լա-եիւֆնա, ա. անեղծ. անմահ. impérissable, immortel.

Լա-եուտ'գալ, ա. անիմանալ. առանց հասկնալոյ. inintelligible.

Լա-եուա'տտ,) ա. անթիւ. ան-
Լա-եուհսա, } համար. innombrable, incalculable.

Լա-եութագ,) ա. անհանդուրժ-
Լա-եութաքեր, } տանելի. անբերելի. intolérable, insupportable.

Լա-եուղլէպ, ա. անյաղթ. invincible, indomptable.

Լա-եուտրէք, ա. անհաս. անիմանալի. incompréhensible.

Լազա, ա. դժոխք. հուր դժոխոց. l'enfer, le feu de l'enfer.

Լա-զալէ, ա. (էքսիք օլմայա.) մի դադարեսցի. qu'il ne cesse pas, qu'il ne manque pas.

Լա-զէվալ, ա. (զէվալսըզ.) անեղծ. impérissable.

Լազըգ, ա. որ մածեալ, յարի. 2. մածել. յարել. collant, adhérent, qui s'attache, qui tient; 2. collé, attaché.

Լազըմ, ա. յարել. կցել. 2. կարեւոր. 3. չէզ. չեզոք. attaché, joint à qc.; 2. nécessaire; 3. verbe neutre, verbe intransitif.

— **օլ.** (իհթիեաճ էթ. մուհթաճ օլ.) կարեւոր լինել. avoir besoin de qc. (il me faut qc.).

— **կէլմ.** (իճապ էթ.) հարկ լինել. être nécessaire, falloir.

Լազըմէ(թ), ա. (եղ. լէվազըմ, յգ.) կարեւոր իրք. պէտքդ. 2. պարտք. ce dont on a besoin, ce qu'il faut, le nécessaire; 2. le dû, obligation, devoir.

Լազըմլը, ա. (= լուզումլու.) կարեւոր. utile, profitable.

Լազըմսըզ, ա. (զայիտ մուֆրէդ.) անկարեւոր. անօգուտ. աւելի. qui ne sert à rien, inutile, superflu, oiseux.

Լազիգ, ա. մածուցիկ. որ յարի, կպչի. 2. հաստատուն. պինդ. 3. կարեւոր. gluant, visqueux, qui s'attache, qui colle, qui tient; 2. ferme, solide; 3. nécessaire, indispensable.

Լա-ֆայտէ, ա. (պիհուտէ. ֆայտէսիզ.) անօգուտ. անշահ. qui ne sert à rien, inutile.

Լաթաֆէթ, ա. յգ. լաթայիֆ(թ), էօ'

Լաթաֆէթ. քաղցրութիւն. douceur (de l'air, du caractère).

Լաթիմէ(թ), ա. մուշկ. musc.

Լաթին. լատին. latin.

Լա-թէլաֆի, ա. էփ. լա-էլաֆի, ար:

Լաթիֆ, ա. բարերար. մարդասէր. 2. քաղցր. հաճոյ. bénin, bienveillant: 2. doux, gracieux.

Լաթիֆէ(թ), ա. էզ. լաթայիֆ, յգ. կատակ համեմատել. խաղ. bon mot; plaisanterie.

— պէր թարաֆ. առանց խաղու. raillerie à part, trêve de plaisanterie!

Լաթիֆէ-կեու, պ. } կատակա-
Լաթիֆէճի, թ. } բան. խաղակատակ. plaisant, farceur.

Լաթիֆէսիզ, թ. առանց խաղոյ. sans plaisanterie.

Լաթմ, ա. ապտակ ածել. ապտակել. souffleter qn., donner des soufflets à qn.

Լաթմէ(թ), ա. ապտակ. soufflet.

Լա-թուհտա, ա. էփ. լա-եուհտա, ար:

Լա-'իլաճ, ա. առանց բժշկելոյ. անբժշկական. 2. հարկաւ. incurable; 2. forcément, nécessairement.

Լայիհ, ա. յայտնի. փայլուն. 2. շողշողուն. պայծառ. évident, manifeste; 2. brillant, éclatant.

Լայիհա, ա. յայտարարութիւն. exposé, compte rendu.

Լայիմ, ա. որ պարսաւէ. qui blâme, repreneur.

Լայիմէ(թ), ա. (էզ. լէվայիմ, յգ.) պարսաւանք. յանդիմանութիւն. blâme, reproche.

Լա'ին, ա. անիծեալ. maudit.

Էպլ-լա'ին. սատանայ. le diable.

Լա-գայտ, ա. (դայտսըզ.) անհոգ. անփոյթ. 2. (սայղըսըզ. թէքլիֆսիզ.) անամօթ. անզգոյշ. անպատկառ. անփոյթ. sans souci, insouciant; 2. qui ne tient compte de rien, tranchant, indiscret.

Լա-գայտիանէ մուամէլէ, պ. (ֆօտուլլուք.) անզգուշութիւն. անամօթութիւն. manières tranchantes, indiscrétion, manque d'égards.

Լալ, պ. համր. privé de la parole, muet.

Լա'լ, ա. կարմիր. 2. կարմրա-գոյն. 3. արիւն. 4. գինի. 5. շրթունք. 6. արեգակն. 7. վարդ. rubis, corindon rouge; 2. couleur de rubis; rubicond, d'un rouge vif; 3. sang; 4. vin rouge; 5. lèvre rouge; 6. soleil; 7. rose.

Լալա, պ. (մէօրէպպի թարպիյէ ուզտադ.) (պէյի) դաստիարակ իշխանորդւոյ. gouverneur d'un jeune prince.

Լալաթ, պ. } դաստիարակու-
Լալալըգ, թ. } թիւն իշխանորդւոյ. état de gouverneur d'un prince, éducation d'un jeune prince.

Լալէ, պ. կակաչ. 2. անուր. tulipe; 2. carcan.

— աղաճը. կակաչենի. կակաչի. tulipier, td. liriodendron.

Լալէ-զար, պ. պարտէզ կակաչոյ. jardin de tulipes.

Լալէ-կեուն, պ. ի գոյն կակաչի. de couleur de tulipe, rouge.

Լալէ-վէշ, պ. կակաչանման. semblable à la tulipe.

Լալէ-րուխ, պ. կարմրայտ. qui a les joues rouges.

Լալ-կեուն, պ. ի գոյն կարմրհա-նի. de couleur de rubis, d'un rouge vif, rubicond.

Լախթ, պ. մաս. կտոր. morceau, pièce.

Լախթ լախթ. մաս մաս. par morceau, pièce par (ou à) pièce.

Լահանա. կաղամբ. chou.

Պաշ —. կաղամբ. chou potager capité.

Չիչէք — ըէ. ծաղիկ կաղամբ. chou-fleur.

Լահզա(թ), ա. (արաբ.) թարթ ական. վայրկեան. վայրկ մը. clin d'oeil, instant, moment.

Լահըգ, ա. որ հասանի ուրիշին. 2. (եւ. լէվահըգ, յգ.) յարեալ. կցեալ. 3. (Հալա Ճէնէա-Նիշին օլան.) որ արդ էալ թագաւորէ, իշխէ. qui rejoint, qui attrape, qui atteint qn.; 2. joint, lié; 3. régnant.

— օլ. հասանիլ. 2. յարիլ. անկ լինիլ. պատկանիլ. atteindre, attraper, rejoindre qn.; 2. être joint à, être compris, appartenir à...

Լահմ, ա. միս. 2. միս պտղոյ. viande; 2. chair, pulpe.

Լահն, ա. եղ. էլհան, յգ. եղանակ. դաշնակ ձայնի. ձայն. դաշնակութիւն. երգ (երգեցող). 2. վրիպակս գործել յընթերցանութեան. ton, modulation, accord, mélodie, chant, chanson; 2. faire des fautes en lisant.

Լահութ, ա. աստուածութիւն. divinité.

Լահութի(յ), ա. աստուածեղէն. [divin.

Լահտ, ա. եղ. լուհուտ, յգ. խոռոչ կողմնակի ի փորուածի. creux latéral dans une fosse.

Լաղ, գ. (լաթիֆէ. լաքըրտ շաղալաք.) ծաղրա բանք. խաղ. կատակ. bon mot, plaisanterie.

Լաղազ, ա. եղ. էլղազ, յգ. առեղծուած. առակ. énigme.

Լաղավէ(թ), ա. անմտութիւն. faiblesse d'esprit, imbécillité.

Լաղզ, գ. սայթաքումն. glissade.

Լաղզան, գ. սայթաքող. 2. սայթաքելով. glissant; 2. en glissant.

Լաղզիտէ, գ. սայթաքեալ. glissé.

Լաղզիտէ-փայ, գ. որ սայթաքեալ է. qui a fait un faux pas.

Լաղզ-նաք, գ. լպիրծ. glissant, où l'on glisse facilement.

Լաղէր, գ. նիհար. 2. նուրբ. անձուկ. maigre; 2. grêle, mince, délié.

Լաղէրի, գ. նիհարութիւն. 2. նրբութիւն. անթանձրութիւն. maigreur; 2. peu d'épaisseur.

Լաղըմ, թ. առու աղբանոցաց. խոյանոց. 2. ականափորք. ական. cloaque, égout; 2. mine.

— աթմագ. պայթեցանել ական. faire jouer, faire sauter la mine.

— աչմագ. ական հատանել. 2. մաքրել աղբանոց. miner, creuser, ouvrir une mine; 2. curer un égout.

Լաղըմճը, թ. ականահատ. 2. մաքրիչ աղբանոցաց. mineur; 2. égoutier, vidangeur.

Լաղըվ, ա. տե՛ս Լաղավ:

Լաղվիյէ(թ), ա. աղտեղի. աղտեղի բանք. paroles sales, obscènes, indiscrètes.

Լաղղալ, ա. բամբասօղ. détracteur.

Լաղվ, ա. ջնջել. խափանել. բառնալ. ջնջումն. խափանումն. բարձումն. 2. անիմաստ բանք. abolir, annuler, abroger, révoquer, supprimer; abolition, annulation, abrogation, révocation, suppression; 2. parole insignifiante, inutile.

Լաղվա, ա. անօգուտ իրք. futilité, chose futile, inutile.

Լաղվիյաթ, ա. յգ. անհաճոյք, անօգուտ բանք. paroles insignifiantes, inutiles.

Լա-ճէվապ, ա. (ճէվապսըզ.) առանց պատասխանի տալոյ. sans réponse, sans réplique.

Լա-ճէրէմ, ա. (դի-չէքք ու շիւպհէ.) առանց երկմտութեան. անշուշտ. 2. (պու սէպէպ իլէ.) ապաքէն. արդ. sans doute, indubitablement; 2. c'est pourquoi, par conséquent.

Լաճիվէրտա, ա. (մօրա եագըն կօյու չիվիտի րէնկ.) կապուտակ. azuré.

— (թաշը). լաջուարթ. լաջուարդ. լաջուարդ քար. pierre d'azur, lapis (-lazuli), td. lazulite.

Լաճիվէրտի, } գ. կապուտակ. azuré.
Լաճիվէրտինէ, }

Լամ, ա. 27երորդ նշանագիր օսմանցւոց. 2. նշանակ 30 թուոյն. 3. նշանակ շէվվալ ամսոյ. 4. կորաքամակ. 27° lettre de l'alphabet ottoman; 2. marque du nombre 30; 3. marque par abréviation le mois chevval; 4. bossu.

Լամ-էլիֆ, ա. լամ ընդ էլիֆ նշանագրոյն. lam avec élif.

Լա-մէհալէ, ա. (հագգըյէթաէն. շաքա օմայադրադ.) անշարժք. ապա-

անց խաղոյ. certainement, sans jeu.

Լամի՛, } ա. լուսաւոր. պայծառ-
Լամիհ, } ական. brillant, éclatant; (re)luisant, étincelant, resplendissant.

Լամիս, ա. որ շօշափէ. որ հատայ ւփնէ. qui touche, qui tâte, qui palpe.

Լամիսէ(թ), ա. շօշափելիք. (sens du) toucher.

Լամփա. (գանտաիլ.) կանթեղ. lampe.

Լա՛ն, ա. անիծանել. անէծս կարդալ. անէծք. maudire qn., vomir des imprécations contre qn.; malédiction, imprécation.

Լա-նազիր, ա. աննման. անհամեմատ. sans pareil, unique, incomparable.

Լանէ, զ. բոյն. nid.

Լա՛նէ(թ), ա. եղ. մ՛ան, յք. (նա՛ալէթ, ա.) անէծք. malédiction, imprécation.

— օգուտմագ, } անիծանել.
Լա՛նէթլէմէք, բ. } maudire.

Լա՛նէթլէմէ, բ. (աֆօրօզ.) նզովք. anathème, excommunication.

Լա՛նէթլի, բ. անիծեալ. maudit.

Լաշէ, զ. դի. մեռելոտի. charogne, cadavre (putréfiée).

Լա-շէյ, ա. (հիչ. ճիւզիյէթ.) ոչ ինչ. un rien, bagatelle.

Լա-շէպիհ, ա. անհամեմատ. աննման. incomparable, sans pareil.

Լա-շէքք, ա. (շիւպհէսիզ.) առանց երկմտութեան. 2. աներկբայ. sans doute, point de doute, indubitable(ment); 2. indubitable.

Լա՛ուգ, ա. (մա՛ճուն.) եփած. շարաբ. électuaire, gelées de toute espèce. [jeu.

Լա՛պ, ա. խաղալ. խաղ. jouer;

Լաֆէ, զ. բան. խօսք. 2. աղօթք. mot, parole; 2. prière.

Լա-պէս, ա. չկայ ինչ չարիք. il n'y a pas de mal, cela ne fait rien.

— կէօրմէք. չգտանել չար ինչ. ne pas trouver de mal à une chose, ne trouver rien à dire.

Լազիմա, բ. (սազ անահթարը. ահէնք ալէթի.) յարդարելու գործի նուագարանաց. accordoir; clef d'un instrument de musique.

Լա-պիւտտ, ա. (մութլագա վէ հէր հալտէ վէ էլպէթթէ.) ի հարկէ. 2. (լազըմ.) կարեւոր. nécessairement; 2. nécessaire.

Լա-սանի, ա. (միսլ ու նազիրը օլմայան.) անզուգական. sans pareil, unique.

Լասսաէթ, ա. գողանալ. գողութիւն. voler; vol, larcin.

Լազըգ, ըթ. } ա. մածեալ. յա-
Լազըգ, ադ. } րեալ. 2. կից. attaché, collé, joint; 2, contigu, voisin.

Լաթիգ. ձգական. élastique.

Լա-սիյյէմա, ա. (պաշխուսուս. ճիւմլէսինտէն զիեատէ.) ի վեր քան զամենայն. մանաւանդ. particulièrement, surtout.

Լավանտա. նարդոս. lavande.

— սույու. ջուր նարդոս ծաղկին. eau de lavande.

Լա(վ)ութա, բ. քնար. luth.

Լատէն, զ. ղանկանան. ազեբաք խառնէ. ladanum.

Լափ, բ. տես լէր:

Լա-րէյպ, ա. առանց երկմտութեան. անշուշտ. sans doute, indubitable(ment).

Լափա, բ. խիւս. 2. դեղ. bouillie; 2. cataplasme, épithème.

Էպէկմէճի — սը. դեղ ի տերեւոց մոլոշի. cataplasme de feuilles de mauve.

Մէրճիմէք — սը. խիւս ոսպան. purée de lentilles.

Փիրինճ — սը. բրինձ եփ եփեալ արքայական. riz au gras.

— կիպի. կակուղ իբրեւ փխուս. mou comme une chiffe, (mou) comme de la bouillie.

Լափալանմագ, բ. ի խիւս դառնալ. être réduit en bouillie.

Լափաճը, բ. (լափա իլէ պիւյիւքթէթ օլան. կէվշէք. թէմպէլ. սիւլիւք. պիւզիւմիւյէն.) լուծեալ. թոյլ. ծոյլ. ծանրաշարժ. ծանրացած. ծոյլ. lent, lâche, pesant, tardif, lourd, paresseux.

Լափաճըլըգ, բ. յամրութիւն. յապաղութիւն. դանդաղութիւն. lenteur, paresse, pesanteur

Լափչին, գ. Նաւամայ թիթեղ մա-պաղիա ար գնդել. soulier à lacer; brodequin.

Լաք, գ. (=լէքք.) պայծառ. երեք գործ. գամ. laque.

Լա-քելամ, ա. (Տիւ. պիր ակլէմէ կոդ.) չիք բան պարսաւ ար Հակառակութեան. il n'y a rien à dire, la chose est incontestable.

Լաքերդա, գ. յաւդած թիւննոս. thonine.

Լաքին, ա. այլ. ամենայն. բայց. mais, cependant, toutefois.

Լափ, գ. (պօշ լաղըրդը. կիւզաֆ.) ընդունայն բանք. 2. (Թէֆա-խուր) ամբարտաւանութիւն. պանծացութիւն. հպարտութիւն. discours inutiles; 2. vantardise, fanfaronnade, gasconnade, rodomontade.

— նել. (անպէտքք.) բարբառել. շաղփաղել. շաղակրատել. dire des paroles en l'air, en conter de belles, conter des sornettes.

— ուրմ. պանծալ. հպարտանալ. պարծենալ. se vanter, hâbler.

Լափազան, գ. շաղփաղփ. շաղակրատ. 2. տես Լափ-զէն. bavard, babillard, loquace.

Լափազանութիւն, գ. շաղփաղփութիւն. շատախօսութիւն. babillage, loquacité.

Լաֆզ, ա. եւ. Էլֆազ, յգ. խօսք. բան. parole.

Լաֆզ-ը-լաֆզ. | Լաֆզըն-պի-լաֆզ(ըն). | Լաֆզըն-պէ-լաֆզըն. } բառ առ բառ. mot à mot.

Լաֆզէ(թ), ա. բան. խօսք. parole.

Լափ-ջըն, գ. ամբարտաւան. հպարտ. պարծուկ. vantard, fanfaron, gascon, rodomont.

Լաֆզէն, ա. բանիւ բերանոյ. verbalement.

Լաֆզի(յ), ա. բանի. de (du) mot.

Լեալ, | Լեալի, } ա. յգ. լէյլ. եւ։

Լէ՛ալլէ, ա. (շատէմ. կերպէ. պէլքի.) թերեւս. peut-être.

Լեամէ(թ), ա. պարսաւելի արժանի պարսաւանաց լինել. être blâmable, être digne de blâme, mériter le blâme.

Լեեալ, | Լեեալի, } ա. յգ. լէյլ. եւ։

Լեհան, ա. կակուղ, փափուկ լի-նել. կակղութիւն. փափկութիւն. 2. ճոխ բարեկեցիկ. être mou, tendre, doux au toucher; tendreté; 2. vivre à son aise; aisance.

Լեզզէլ, | Լեզզէթ(թ), } ա. ախորժ, հաճե-լ. համ առնուլ քաղցրանալ. trouver qc. délicieux au goût; savourer.

Լեզզեթ, ա. (յգ. լեզզէթ(թ), եւ.) ախորժութիւնք. փափկութիւն. հեշտութիւն. douceurs, plaisirs, délices, voluptés.

Լեզամ, | Լեզամէ(թ), } ա. կարեւոր, հարկ լինել. կարեւորութիւն. 2. յարել ի տեղ. կալ. հաստատուն. 3. ընդ-ունել. հետ երթալ. ընկերանալ. être nécessaire, falloir; nécessité; 2. s'attacher à une place et y rester, persister; être assidu; s'appliquer à qc.; 3. accompagner qn. partout.

Լեզզաթ, յգ. | Լեզզէթ, եւ. } ա. համ. ճաշակ. 2. քաղցրութիւն. 3. փափկութիւնք. goût; 2. douceur; 2. plaisirs, délices.

— ալմաք. համ առնուլ. trouver ou prendre goût à qc.

Լեզզէթլի, գ. տես Լեզիզ։

Լեզիզ, ա. եւ. լէզզամ. յգ. քաղցր(համով). համեղ(ախորժ). անուշահամ. savoureux, délicieux, exquis, doux, délicat.

Լեզք, ա. մածնուլ. կցել. se coller, adhérer à qc.

Լեթթ, ա. հարկանել. հարուած. battre, frapper; coup.

Լեթլեթէ(թ), ա. սուտ երդմնու-թիւն. parjure, faux serment.

Լեիմ, ա. եւ. լիամ, յգ. ժլատ. անարգ. ցած. vil, ignoble, avare.

Լեյլէն, գ. տես Լէյլէն։

Լեհ, գ. Լեհաստանցի. polonais.

Լեհ(ու), ար. | Լեհա, եւ. } ա. Համար. առ. en faveur de..., pour...

Լեհինան մէ ալէյհինան. ի նպաստ (ի նզովս) եւ հակառակ. le pour

et le contre, pour et contre qn. ou qc.

Լեհա(թ), ա. լեզուակ. luette (du palais), td. staphyle.

Լեհեպ, ա. բոց. flamme.

Լեհեպան, ա. բորբոքելով բոցավառիլ. brûler en jetant des flammes.

Լեհեվի(յ), ա. լեզուակի. de (la) luette, uvulaire.

Լեհիմ, փ. անագ մածուցանելոյ. soudure.

Լեհիմլեմէք, փ. մածուցանել անագով. souder.

Լեհիպ, ա. բոց. 2. տապ. ջերմութիւն. flamme; 2. ardeur du feu.

Լեհիսթան, փ. Պոլոնիա. la Pologne.

Լեհիֆ, ա. սրտաբեկ. qui a le coeur navré.

Լեհճէ(թ), ա. լեզու. 2. բարբառ. 3. (տուրքէթ. չէհրէ.) կերպարանք. երեսք. langue; 2. langue, langage, idiome d'une nation; 3. visage, figure, face.

Լեհվ, ա. խաղալ. զբօսնուլ. խաղ. զբօսանք. se divertir, s'amuser à qc.; jeu, divertissement.

Լեհֆ, ա. անձկալ յոյժ առնել. անձկալ. հառաչել. avoir de vifs regrets, soupirer, gémir.

Լեհֆան, ա. որ յոգւոց հանէ. soupirant, gémissant.

Լեճաճ, Լեճաճէ(թ), } ա. տես Լեճճ։

Լեճեպ, ա. աղմուկ առնել. 2. մռնչել. մռնչիւն ալեաց ծովու. faire du bruit, du vacarme; 2. bruire, mugir; mugissement, bruissement.

Լեճճ, ա. յամառել. պնդել. հաստատուն առնել զթշնամութիւնն. insister sur qc., persister dans (sa haine).

Լեճճաճ, Լեճուճ, Լեճուճէ(թ), } ա. որ հաստատուն է թշնամութեան. qui persiste dans sa haine.

Լեմ', ա. շողալ. փայլել. փողփողել. պայծառութիւն. briller, étinceler, scintiller, éclater; éclat, brillant, splendeur.

Լեմ'ա(թ), ա. եւ. լէմ'աթ, յհ. լոյս. պայծառութիւն. éclat, brillant, splendeur.

Լեմ'աթէն, ա. իբրեւ զփայլակն. comme un éclair.

Լեմ-եէզէլ, ա. անեղծ. impérissable.

Լեմզ, ա. լարախօսել. բամբասել. լարախօսութիւն. 2. ակնարկ առնել. détracter; détraction; 2. faire signe à qn. du coin de l'oeil.

Լեմզէ(թ), ա. ակնարկութիւն. signe des yeux. [եւ։

Լեմ'աթ, ա. յհ. լէմ'ա(թ),

Լեմ'ան, ա. տես Լեմ'։

Լեմհաթ, ա. յհ. լէմհա(թ). եւ։

Լեմհ, ա. հայեցուածս արկանել. հայել. 2. փայլել. շողալ. 3. ծագել. երեւել. jeter un regard léger et furtif; 2. briller, éclater; 3. (ap)paraître.

Լեմհա(թ), ա. եւ. լէմհաթ, յհ. ակնթարթ. 2. փայլակն. փայլատակումն. coup d'oeil furtif; 2. éclat, lueur d'un éclair.

Լեմհաթիւլ-պասար. (արաբ.) թարթել ական. un clin d'oeil, instant.

Լեմս, ա. շօշափել. շօշափումն. toucher, tâter, palper; attouchement.

Լեյին, ա. կակուղ. փափուկ. tendre, mou, doux au toucher.

Լեյինիւլ-ճանիպ. մարդամօտել. d'un commerce facile, doux.

Հուրուֆը լեյինէ. կակուղ նշանագիրք. lettres douces.

Լեյէն, փ. կոնք. cuvette, bassin.

Լեյթէ, ա. (քեաշքէ. նօլայտը-ար. չէյլէ օլայտըար.) երանի. երանի թէ. ա՜հ թէ. plût à Dieu que! puisse!

Լեյթէ քի լէ'ալլէ. (պէլքի քի պաղաալըմ քի ինշա-ալլահ.) գուցէ. թերեւս. peut-être, il se peut que.

Լեյլ, ա. եւ. լէյլա, լէյլէ, յհ. գիշեր. nuit.

Լեյլա, ա. երկարագոյն գիշեր. la nuit la plus longue.

Լեյլաք, փ. ծփարսակ. եղրենի. lilas.

Լեյլե(թ), ա. գիշերի. une nuit.

Լեյլեն, ա. գիշերայն. գիշերաբար. la (ou de) nuit, nuitamment.

Լեյլեք, գ. (լագլագ, ա.) արագիլ. cigogne.

Լեյլի(յ), ա. գիշերային. de (la) nuit, nocturne.

Լեյս, ա. առիւծ. lion.

Լենկ, պ. կաղ. boiteux.

Լենկեան, պ. կաղալով. կաղ ի կաղ. clopin-clopant, en clopinant.

Լենկեր, պ. խարիսխ նաւու. ancre.

Լենկեր-էնտազ օլ. պ. շնկենալ խարիսխ. jeter (l'ancre), mouiller (l'ancre).

Լենկեր-խանէ, պ. խարսխաց խանութ. fabrique d'ancres.

Լենկի, պ. կաղութիւն. clochement, claudication.

Լեշ, թ. դի. charogne, cadavre putréfié.

Լեշքեր, պ. ('ասքեր. օրտու. Յիւնտա.) լաշկար. բանակ. armée.

Լեշքեր-կեահ, պ. (մու'ասքեր. օրտու-կեահ.) բանակետղ. camp.

Լեշքեր-շիքեուֆ, } պ. որ խորտակէ, հալածէ զբանակս. qui met en déroute une armée.
Լեշքեր-շիքեն,

Լեշքեր-քեշ, պ. զօրավար. chef (ou général) d'une armée, général.

Լեպ, պ. (տուտագ.) շրթն. 2. (քենար.) եզր. lèvre; 2. bord.

Լեպալեպ, պ. (=լեպ-պեր-լեպ. աղզըն տամար տօլու.) լի ցեղ ի մեր շուրթն. plein, rempli jusqu'aux bords, bord à bord, ras.

Լեպան, ա. լանջք. կուրծք. poitrine.

Լեպաքաթ(թ), ա. ունել միտ եւ հանճար. avoir de l'intelligence.

Լեպատէ, պ. վերարկու. տապատ. manteau pour la pluie.

Լեպեն, ա. եւ. էլպան, յգ. կաթն. lait.

Լեպենի(յ), ա. (եւ. լեպենիյեաթ, յգ.) կաթնի. de (à) lait, lacté.

Լեպենիյեաթ, ա. (յգ. լեպենիյ, եւ.) կաթնեղէնք. laitage.

Լեպիպ, ա. եւ. էլպապ, լիպապ, յգ. մտացի. հանճարեղ. qui a de l'esprit; prudent, sage, intelligent, ingénieux.

Լեպիս, ա. անյայտ. երկդիմի. obscur, ambigu, douteux.

Լեպլեպի, թ. (աշնան ոխոխ.) սիսեռ ոխոռան. pois grillés, rôtis.

Լեպուս, ա. զգեստ. 2. զրահ. vêtement; 2. cuirasse.

Լեպպեյքե, ա. (լեպպէք, ա.) (Հրամմեցէք.) ահաւասիկ եմ. me voici! en quoi puis-je vous servir, qu'y a-t-il pour (ou à) votre service? plait-il?

Լեպ-պեսթէ օլ. պ. լռել. fermer la bouche, se taire.

Լեպս, ա. թողուլ ուրեք ժամանակ մի. rester quelque part un certain temps.

Լեպս, ա. զգեստ. 2. անյայտութիւն. անյայտ լինել. երկդիմի գոլ. vêtement; 2. être obscur, ambigu; obscurité, ambiguïté.

Լեպ-րիզ, պ. (թաշգըն.) լի լի յեզերս. plein par-dessus les bords, trop plein.

Լես', ա. խայթել. հարկանել. խածել. piquer, mordre.

Լեզզեթ, ա. (տատտամալը.) ճաշակ. essai.

Լեզան, } ա. փաղաքանք. dire.
Լեզին, } sert.

Լեվազըմ, յգ. } ա. (լազըմ
Լեվազըմաթ, նոյն. յգ. }
ըմ(թ), եւ.) կարեւոր իրք. les choses nécessaires, les besoins.

Լեվաիճ(թ), ա. (եւրոպէք ետնեղղ. տուղիշի այիլ.) վիշտք սրտի. les peines du coeur.

Լեվայիհ, ա. (յգ. լայիհա(թ), եւ.) յայտնի իրք. choses évidentes, claires.

Լեվայիմ, ա. (յգ. լայիմէ(թ), եւ.) գործք պարսաւանաց. actions blâmables.

Լեվահըգ, ա. (յգ. լահըգ, եւ.) իրք պատկանեալք, հաջորդք. յաջորդք. choses jointes, appartenantes, suite.

Լեվամի', ա. (յգ. լամի'ա(թ), եզ.) փայլմանք. փայլատակմանք. rayons brillants, splendeur.

Լեվզ, ա. ապաստան լինել. ապաւինել. se réfugier.

Լեվզ, ա. նուշ. amande.

Լեվզիյեաթ, ա. (յգ.) նշեղէնք. pâtes d'amandes.

Լեվզինէ, ա. (պատուէմ հէլվաայ.) խարխանդակ ի նշոյ. gâteau d'amandes, nougat.

Լեվէնտ, պ. ինքնակամ զինուոր. soldat volontaire.

Լեվհ, ա. եզ. էլվահ, յգ. տախտակ. planche, planchette, ais, plaque, tablette.

Լեվհա(թ), ա. տախտակ մ. une planche etc.

Լեվմ, ա. պարսաւել. կշտամբել. յանդիմանել. պարսաւանք. կշտամբանք. ապերպանք. blâmer, reprendre qn. de qc., reprocher; blâme, reproche.

Լեվմէ(թ), ա. իրք արժանի կշտամբանաց. chose digne de reproche. [couleur.

Լեվն, ա. եզ. էլվան, յգ. գոյն.

Լեվս, ա. բիծ. աղտ. աղտեղութիւն. tache, souillure, saleté.

Լեվվամ, ա. պարսաւագիտ. celui qui blâme, repreneur, critique, censeur.

Լեդա, ա. (ընդ յօդի լէտէ-լ-...) առ. chez, auprès de...

Լէտէ-լ-իգթիզա. ի հարկաւորութեան. au besoin, en cas de besoin.

Լէտէ-լ-վուսուլ. ընդ գալն. à son arrivée.

Լէտունի, ա. հեղեալ գիտութիւն. science, sagesse infuse.

Լէտունի(յ), ա. հեղեալ. infus.

Լէր, թ. մասնիկ յոգնականական. = ք. terminaison plurielle, = s, x, z.

Լէրզան, գ. որ դողայ (առ ահի). 2. դողալով. tremblant (de peur); 2. en tremblant.

Լէրզէ, } գ. դողումն. tremblement.
Լէրզիշ, }

Լէրզէ-նաք, գ. որ դողայ. tremblant.

Լէրճիր, թ. բեղլ մզկոյ. civette.

Լեփփէ, ա. տե՛ս Լեպպէյքէ:

Լէք, գ. հարիւր հազար. lack, cent mille.

Լէքէ, գ. բիծ. արատ. 2. խայտառակութիւն. tache, souillure, macule; 2. tache, flétrissure.

Լէքէլէմէք, թ. արատաւորել. բիծ դնել անուանն. tacher, entacher, flétrir la renommée de qn.

Լէքէլի, թ. արատաւոր. taché.

Լէքէճի, թ. խեղդահան. dégraisseur.

Լէքէն, գ. տե՛ս Լէյէն:

Լէքմէ, գ. քացի. 2. ապտակ. coup de pied, ruade; 2. soufflet.

Լէքմէ-զէն, գ. աքացող. ապտակող. qui donne un coup de pied, qui détache une (des) ruade(s), qui donne un (des) soufflet(s).

Լէքմէ-զէտէ, գ. աքացեալ. ոտնահարեալ. qui a reçu une ruade, un soufflet, foulé aux pieds.

Լէքմէ-քէօուպ, գ. քացի. ապտակ. 2. տե՛ս Լէքմէ-զէտէ. coup de pied, ruade, soufflet.

Լէօզ, թ. տե՛ս Լօզ: [եզ.

Լէֆաիֆ, ա. յգ. լէֆաֆէ(թ),

Լէֆիֆ, ա. բայ՝ որոյ երկուք ի նշանագրաց տկարագոյն են. verbe dont deux radicales sur trois sont des lettres faibles.

Լէֆիֆի մագրուն. բայ՝ որոյ երկու տկարագոյն նշանագիրք յար ի միմեանս են. verbe dont les deux radicales faibles se suivent.

Լէֆիֆի մեֆրուք. բայ՝ յորոյ տկարագոյն նշանագրաց միջի առողջ նշանագիր իմն կայ. verbe dont les deux radicales faibles sont séparées par une consonne saine.

Լէֆֆ, ա. պա(տա)տել. 2. յաւելուլ. envelopper; 2. joindre, accompagner.

Լէֆֆէն, ա. փակեալ ի ներքոյ. եդեալ ի մէջ. ci-joint.

Լի, ա. (իշխ. պէտքայ.) վասն. à cause de..., pour.

Լի-ալլահի. (Ալլահ իշխն.) վասն Աստուծոյ. pour Dieu.

Լի-մասլահաթ(ին). ի պարագայս գործոյ. pour cause d'affaire.

Լի-ն-նիզամ. իչին հուսնի ինթիզամիյէթթիան. pour le bon ordre.

Լի-լ-'ալէմ. իչին ամմէյէան. pour tout le monde.

Լիամ, ա. յէ. լէիմ, եղ։

Լի'ան, ա. անիծանել. անիծք. 2. դատել եւ տալ վճիռ ի դատավարացն. 3. յէ. լանէթ, եղ. maudire; malédiction; 2. juger et prononcer une sentence entre les parties en procès.

Լիգա, ա. յանդիման լինել դիմաց երեսօք. տեսակցութիւն. 2. երեսք. դէմք. se rencontrer, se voir; entrevue; 2. visage, face, figure.

Լիգաուլ-լահ. յետին օր. jour de la résurrection.

Լիգա(թ), ա. խծուծ կաղամարի. flocon de soie crue ou de coton qu'on met dans l'encrier.

Լիգաթ, ա. ժողովել. հասկաքաղ առնել. 2. դէմ յանդիման լինել. յանդիմանակաց. ramasser, cueillir (les épis) par terre, glaner; 2. être en face, faire face; le vis-à-vis.

Լիգահ, ա. յէ. լագահ, եղ։

Լիեագաթ, ա. պատշաճաւորութիւն. արժանաւորութիւն. արժանիք. կարողութիւն. convenance, dignité, mérite, capacité.

Լիեան, ա. քաղցրութիւնս ընդունել. իրաւամբ քաղցրութիւն ցուցանել. être, se montrer très-doux et conciliant envers qn., traiter qn. avec douceur.

Լիզամ, ա. յէ. լէզզէլ, եղ։

Լի-զալիքէ, ա. (պոս. ալէլէհ-ալէն.) իչին այսորիկ. pour (ou à cause de) cela, par (ou pour) cette raison, c'est pourquoi.

Լի-էճլի(-լ-), ա. իչին. à cause de, pour.

Լի-էճլի-լ-իհթիեաթ. առ զգուշութեան. par précaution.

Լի-էճլի-լ-ինթիգամ. իչին վրէժ խնդրելոյ. par vengeance, pour se venger.

Լի-էպ, ա. (փէտէրէ թարաֆընտան.) առ ի հօրէ. du côté du père.

Լի-էպէվէյն, ա. առ ի ծնողաց. du côté des parents.

Լիթօղրաֆիա. վիմագրութիւն. lithographie.

Լիճամ, պ. (գյամ.) սանձ. frein, bride.

Լիհա, ա. յէ. լիհիէ(թ), եղ։

Լիհագ, ա. հասանել. յարել յոք. atteindre, rejoindre qn.

Լիհազէ(թ), ա. հայել կողմնակի դիտողութեամբ. կողմնակի հայեցուած. regarder de travers, avec attention; regard oblique ou de travers.

Լիհավի(յ), ա. ծնօտի. մօրուաց. de (la) mâchoire, td. maxillaire; de (la) barbe.

Լիհաֆ, ա. (փէրտէ.) ծածկոյթ անկողնոյ. couverture (de lit).

Լիհեանի(յ), ա. երկայնամօրուս. թանձրամօրուս. barbu, qui a une grande et forte barbe.

Լիհեէ(թ), ա. եղ. լիհա, յէ. մօրուք. barbe.

Լի-հէզա, ա. իչին այսորիկ. à cause de cela, pour cela, par (ou pour) cette raison.

Լիճամ, ա. տե. Լէճամ։

Լիճամ, ա. եղ. էլճէմէ(թ), յու-ճիւմ, յէ. (գյամ.) սանձ. երասանակ. bride, frein.

Լիման. (Յունար. մինա. պէնտէր.) նաւահանգիստ. port.

Լիման —. խաղաղ. հանդարտ. calme, sans agitation.

Լիմանլըգ, պ. հանդարտութիւն, խաղաղ ծով. calme (plat), bonace.

Հէվա — օլ. } (բիւզգեար
Լիմանլանմագ, պ.} ուլուզգը.) դադարել հողմոյ. il fait un temps calme, le vent, la mer calme.

Լիմօն, պ. լիմոն. citron, limon.

Թաթլը — . քաղցր լիմոն. citron doux.

Լիմօնաթա. ըմպելիք ի լիմոնէ եւ ի շաքարէ. limonade.

Լիմօնի, պ. ի գոյն լիմոնի. (de la couleur de) citron.

Լիմօնլուգ, պ. (գըշ պահչէսի.) ձմերոց, ծաղկոց եւ բուրաստանց. serre.

Լիֆ, ա. եղ. էլեաֆ, յէ. նուռց կեղեւ արմաւենւոյ. filaments de l'écorce du palmier.

Լինէ(թ), ա. քաֆիլութիւն. խախալութիւն. 2. Թուլութիւն որովայնի. tendreté, douceur; 2. relâchement du ventre.

Լինք, գ. (գալոփ կինաիկ, եիւ-րիւյիւշի.) ընթացք ընթացք. trot. — չափով (կիթմէք.) ընթացք ընթանալ. trotter, aller au (le) trot.

Լիպաս, ա. յգ. լեպիս, եւ.

Լիպաս, ա. եւ. Եւլպաս, Եւլպի-սէ(թ), յգ. զգեստ. 2. մթին. անյայտ. vêtement; 2. obscur, douteux.

Լիպս, ա. ոսկեհալ ծածկոյթ արաբական Սրբատանձ. riche étoffe de soie qui est tendue sur tout le temple de la Caaba.

Լիս, գ. որ լիզէ. qui lèche.
Եէլթ ու փաչ-լիս. որ գլխոյ եւ զոտս լիզէ. qui lèche la main et les pieds.
Քէսէ-լիս. հացկատակ. (qui lèche un plat,) piqueur d'assiette, pique-assiette, parasite.

Լիսամ, ա. քօղ է մէջ դէմքին. voile qui couvre le bas du visage.

Լիսան, ա. եւ. Էլսինէ(թ), Էլ-սինէ, լիսան, յգ. լեզու. 2. բարբառ. langue; 2. langue, langage, l'idiome d'une nation.

Լիսանը հալ. արտաքին կերպարանք. l'extérieur.

Լիսանը նար. բոց առանց ծխոյ. flamme sans fumée.

Լիսանէն, ա. բանիւ. կենդանի բարբառով. de bouche, de vive voix, verbalement.

Լիսէ(թ), եւ. } ա. լինք. gen-
Լիսիյ, յգ. } cive.

Լիսէվիյ(յ), ա. ատամնային. dental.

Լիվա, ա. եւ. Էլվիէ(թ), յգ. դրօշ. նշան. 2. բազմ գունդ. 3. (սանճագ.) գաւառ. փոքր. drapeau, étendard; 2. brigade; 3. pays.

Միրի լիվա. հրամանատար. chef de brigade.

Լիվազ, ա. ապաստան լինել. se réfugier.

Լի-վէճհի-լլահ, ա. վասն (սիրոյ) Աստուծոյ. pour (l'amour de) Dieu, au nom de Dieu.

Լիտաս, ա. կռուել ընդ ալի. կռիւ. կոիւ. դատ դնել ընդ ալի. se quereller (ou se disputer) avec qn.; querelle, dispute, altercation; plaider contre qn.; plaidoirie.

Լիրա. հարիւր դահեկան. une livre.

Լիւզման, ա. տես Լուզում.

Լիւզուգ, ա. յարել. կցել. s'attacher, se coller à qc.

Լիւզուճ, } ա. (կպչելու ըլ-
Լիւզուճէ(թ), } լալ.) մածուցիկ
Լիւզուճիյէթ(թ),} լինել. մածուցանութիւն. 2. ձգական լինել. ձգականութիւն. être collant, visqueux; viscosité, 2. être ductile, extensible, pouvoir s'étendre; extensibilité, ductilité.

Լիւզուճի(յ), ա. մածուցիկ. ձգական. collant, visqueux; extensible, ductile.

Լիւզուզ, ա. զօրաւոր յարել. կցել. յարմարիլ. խառնել. s'attacher fortement, se coller à qc., s'emboiter, se lier bien.

Լիւլէ, գ. խողովակ. 2. ծորակ. 3. ծխախոտի գլուխ. tuyau, tube; 2. robinet; 3. fourneau (de pipe), tête de pipe.

Լիւհզէ(թ), ա. խայլ իմն սպիտակութիւն. blancheur éclatante.

Լիւճճ, ա. յգ. լիւճճէ(թ), եւ.

Լիւճիւմ, ա. յգ. լիճամ, եւ.

Լիւճճ, } ա. ամբոխ բա-
Լիւճճէ(թ), եւ. } զում. 2. բաց-
Լիւճճէճ, յգ. } ծովակ.
grande foule; 2. pleine mer.

Լիւմ, ա. վատ բարք, բնութիւն. caractère, nature ignoble.

Լիւչթ, գ. հաստատուն. պինդ. ferme, solide.

Լիւպան, ա. կնդրուկ. 2. կարեւոր խնդիր. encens; 2. affaire importante.

Լիւպանէ(թ), ա. տես Լիւպան. 2.

Լիւպնան, ա. լեռն Լիբանան. Liban.

Լիւպուպ, ա. յգ. լիւպպ, եւ. 1.

Լիւպպ, ա. եւ. Էլպապ, յգ. միջուկ. ուղեղ. ծառ, մէջ պտղոյ.

2. Եւ. Էլպարդ, յգ. Կորք. coeur, moelle, amande, dedans, intérieur; 2. esprit, intelligence.

Լիւպաղէ(թ), ա. անյայտութիւն. երկդիմի Կորք. obscurité, ambiguïté.

Լիւան, ա. յգ. լեւան, Եւ. 2. Էլեւեն, Եւ։

Լիւսուզ, ա. Մածնուլ. յարել. կպչել. se coller, adhérer à qc.

Լիւմէճէ(թ), ա. պարսաւագէտ. qui censure, qui blâme, qui critique tout le monde.

Լիւք, գ. տես Լաք։

Լիւքլիւնէ(թ), } ա. թոթովա-
Լիւքնէ(թ), } թիւն. կակա-
Լիւքնուննէ(թ), } զութիւն. bégaiement.

Լիք, } գ. տես Լաքին։
Լիքին, }

Լիքեաֆ, ա. (օէմիր. փալան.) հեծկ. bât (de cheval ou des bêtes de somme).

Լիֆաֆէ(թ), ա. Եւ. լէֆաֆէ. յգ. պատրոն. enveloppe, couvert.

Լու'ապ, ա. լորձունք. 2. հոյզ տնկոց. bave; 2. mucilage.

Լու'ապի(յ), ա. հաւաքական. հիւթեղ. 2. լորձնոց. mucilagineux; 2. de (la) bave.

Լուգաթա, ա. յգ. լագըթ, Եւ.

Լուգաթա(թ), ա. երկ փողո-ցուած յերկրէ. գոյն երկ. ce qu'on a ramassé par terre, chose de vil prix.

Լուգթա(թ), ա. գիւտ. trouvaille.

Լուզում, ա. կարեւոր լինել. կարեւոր հարկ. կարեւորութիւն. պէտք. être nécessaire; nécessité, besoin; exigence, urgence, conséquence nécessaire.

— ը միքդար. կարեւորն. quantité exigée de qc., le nécessaire.

Լութֆ, ա. Բարեգութ մարդասի-րութիւն ցուցանել. Եւ. Էլթաֆ, յգ. մարդասիրութիւն. 2. շնորհ. montrer beaucoup de bienveillance; bienveillance; 2. grâce, faveur.

Լուլի, Եւ. } գ. մանեակ,
Լուլիխան, յգ. } կոյս փեղեցիկ

գեղմոյ. un bijou, beau garçon, une fille belle et tendre.

Լուլու, ա. Եւ. լեալ, լէալի, յգ. մարգարիտ. perle.

Լուլու-պար, գ. մարգարտաբեր-ծոյ. qui fait pleuvoir des perles.

Լուլու-ֆաշ, գ. որ մարգարիտ սփռէ, ցանէ. qui répand des perles.

Լուհուզ, ա. տես Լիհազ։

Լուհում, ա. յգ. լահմ, Եւ։

Լուղա, յգ. } ա. յգ. լուղէթ,
Լուղաթ. յգ. } Եւ. 2. բառարանք. dictionnaire.

Լուղէթ, ա. բառ. 2. լեզու. բարբառ. mot; 2. langue, langage, l'idiome d'une nation.

Լուղէվի(յ), ա. բառաբանօյ. 2. բառական. qui concerne la langue, de langue; 2. littéral.

Լումէ(թ), ա. այր նշաւակ պար-սաւանաց մարմնոյ. qui est blâmé, censuré, qui est l'objet des reproches.

Լուպէ(թ), ա. խաղալիկ. փայ-տէ խաղ. 2. պատկեր երեւե-ցուցանել յարմ. պատկերաստուերք. jouets, carte (à jouer); 2. ombres chinoises; marionnette.

Լուպէթ-պէրա‍ֆ, գ. խաղ պատ-կերաստուերաց. (spectacle de) marionnettes, bamboches.

Լուպէթ-պազ, գ. յերեւակ. joueur de bamboche.

Լուսթրօ. իտա. բոյր, ներկ կօշ-կաց. cirage.

Լուսթրօճի, թ. մաքրիչ կօշկաց. décrotteur.

Լուսուզ, ա. յարել. մածնուլ. s'attacher, se coller, tenir à qc.

Լուսուս, ա. յգ. լուսս, Եւ։

Լուսուսէ(թ), ա. գողանալ. գո-ղութիւն. voler; vol, larcin.

Լուսուսիյէ(թ), ա. արուեստ գողութեան. métier de voleur.

Լուսս, ա. Եւ. Էլսաս, լուսուս, յգ. գող. voleur, filou, larron.

Լուք, գ. ուղտ. 2. հաշմ. Եւ. chameau à une bosse; 2. mutilé des mains et des pieds.

Լօգամ, յգ. } ա. պատառ. 2.
Լօգմա(թ), Եւ. } լօթ. bouchée; 2. espèce de beignet.

— կեօզ. (մեծաչաւլուք.) մեծայն. աչայ կօզլէ մեծ էն ալէ. qui a de fort gros yeux.

Լօգանտա. իջեւան. մեծ. պանդոկ. auberge, hôtel(lerie).

Լօգմա-չիւմար, պ. մանրախնդիր. կծծի. sordide, ladre.

Լօգում, ա. չօք. espèce de sucrerie.

Լօխուսա. (փոխ'ը Հաւմէ իթթիհաւ դատարըն.) նոր ծննդական. ծննդաբերուհին. femme en couche, accouchée.

Լօ(ն)ճա, պ. (ենտաֆըն, թիւճճարըն ճեմ'իյեթի. միւլաքաթերէ օտասը.) ախմբաւոց. ժողովելոյ վաճառականաց. bourse.

Լօնտրա. Լոնտոն. Londres.

Լօսթերիա. (osteria) պանդոկ. taverne.

Լօտրա. լիտր. livre.

Լօտօս. (Ճէնուպ ճիհէթինտէն էսէն րիւզկեար.) հարաւահողմ. le vent du sud.

Լօր (փէյնիրի) պ. (քէչի փէյնիրի թազէսի.) թարմ պանիր է խաշած այծի. fromage frais de lait de chèvre.

Լօփ, պ.

— (էթ). (միս) առանց ոսկոր. (viande) sans os, désossé.

Հաւթեր — եումուրթա. (աւուսա գապուգլուսլա փիշմիշ եումուրթա.) ձու խաշելու. oeufs à la coque.

Խ

Տես եւ զՀ եւս, զոր յաճախ յաճախ անզգոյշ շփոթեն ընդ Խ գրոյն.
Voyez aussi la lettre Հ., qu'on confond souvent avec le Խ.

Խա, ա. իններորդ նշանագիր օսմանեան. 2. նշանակ 600 թուոյ. neuvième lettre de l'alphabet ottoman; 2. marque du nombre 600.

Խա, պ. է բերդ. որ ծամէ, ծամօղի. en cp. qui mâche.

Խագան, ա. եզ. խաւանին, յգ. վապելօ. վահեծան էշխան. արքայից արքայ. monarque, souverain, empereur.

Խագանի(յ), ա. (եզ. խագանիան, յգ.) արքունի. impérial.

Խագանիան, պ. (յգ. խագանի, եզ.) արքայք. թագաւորք. les empereurs.

Խայալ, ա. եզ. խայալաթ, յգ. ցնորք. խորհուրդ. ուրուական. 2. տեսիլք յորմա երեւելոյ. imagination, fantôme, vision fantastique, spectre; 2. ombres chinoises.

— էթ. ըմբռնել ածել. s'imaginer, se figurer.

Խայալաթ, ա. յգ. խայալ, եզ.

Խայալէ(թ), ա. ոգի. ուրուական. fantôme, spectre.

Խայալի(յ), ա. ցնորական. fantastique.

Խայէլան, ա. ըմբռնել ածել. կարծել. s'imaginer, se figurer, croire.

Խայիդէ, պ. ծամեալ. mâché.

Խալ', ա. մանր յօշել. hacher.

Խալ', ա. հատանել. couper, retrancher.

Խալաֆին, ա. յգ. խալիֆէ, եզ.

Խալէֆ, ա. (ատէսթի.) սափոր. cruche (à l'eau), jarre.

Խազըլ, ա. եզ. խուզէլէ(թ), յգ. որ թողու, լքանէ զբարեկամ. 2. որ փախչի, եւ լքանէ զպատերազմ. qui manque à son ami; 2. qui fuit du champ de bataille.

Խազի', ա. խոնարհ. հպատակ. հնազանդ. humble, soumis, obéissant.

Խազին, ա. եզ. խուզզան, յգ. գանձապահ. գանձատար. 2. (մախզէնճի.) վերակացու շտեմարանի. trésorier; 2. chef de magasin.

Խազինէ, ա. եզ. խազաին, յգ. գանձ. 2. գանձարան. գանձատուն. 3. որոտ վառօդոյ ի հրացանս... ական. 4. համբարանոց. պեղէ պահեստ. trésor; 2. trésor, trésorerie; 3. tonnerre, fourneau (de mine); 4. dépôt, entrepôt.

Սու —սի. ընդունարան ջրոյ. réservoir pour distribuer les eaux.

Խազինէ-տար, ա. (խազնատար, ա.) գանձապահ. trésorier.

Խազիւրան, ա. հնդիկ եղէգն. bambou.

Խազըլ, ա. լքանել, թողուլ անօգնական. 2. լինել անօգնական. լքումն. abandonner, laisser sans secours; 2. être privé de secours, abandonné; abandon, délaissement.

Խազնէ, ա. տես խազինէ:

Խազուլ, ա. տես խուզէլէ(թ):

Խազրա, ա. երկինք. 2. իգ. ախզար, ար. ciel.

Խազրէ(թ), ա. կանաչութիւն. verdure, vert, couleur verte, td. viridité.

Խազֆ, ա. քար. pierre.

Խաթ, գ. մազ աղուամազ. duvet, barbe naissante, poil follet.

Խաթա, ա. (եանըլմաք.) սխալիլ. վրիպիլ. յանցանս գործել. վրիպակ. սխալանք. յանցանք. se tromper, manquer, faillir, pécher, commettre une faute; faute, erreur.

Խաթաեա, ա. յգ. խաթիեէթ, եղ. [եղ:

Խաթաիր, ա. յգ. խաթիրէ(թ).

Խաթա-կեար, գ. յանցաւոր. մեղաւոր. coupable, pécheur.

Խաթա-պաշ, գ. ներող յանցանաց. qui pardonne les fautes, qui remet les péchés.

Խաթապէ(թ), ա. տես խութպէ(թ):

Խաթա-նէվիս, գ. վրէպք տպագրութեան. errata.

Խաթ-ավէր, գ. պատանի. jeune homme à barbe naissante.

Խաթար, ա. ի վտանգի լինել. հալ. եղ. ախթար, խըթար, յգ. վտանգ. être en péril (ou en danger) de...; péril, danger.

Խաթարաթ, ա. յգ. խաթարէ(թ), եղ:

Խաթառ-նաք, գ. վտանգաւոր. dangereux, périlleux.

Խաթա-փուշ, գ. ներող յանցանաց. qui couvre les fautes, qui pardonne.

Խաթա-քեար, գ. յանցաւոր. մեղաւոր. coupable, pécheur.

Խաթէմ, ա. եղ. խավաթըմ, խավաթիմ, յգ. կնիք. կնքոց մատանի. sceau, cachet, anneau à cacheter, bague.

Կիւլ —. } տուղտ. guimauve,
— չիչէկի. } althaea.

Խաթէմաթ, ա. յգ. խաթմ, եղ:

Խաթը, ա. որ յանցանս գործէ. qui commet une faute.

Խաթըլ, տ. գահաւէ. moise.

Խաթըպ, ա. քարոզիչ. prédicateur d'une mosquée.

Խաթըր, ա. եղ. խավաթըր, յգ. սիրտ. 2. տ. ողջոյն. ողջութիւն. coeur; 2. état de (la) santé.

— ալմաք (եափմաք). հաճիլ զմոք. հաշտ առնել. հաշտեցուցանել. se réconcilier qn., se le concilier de nouveau, gagner de nouveau sa faveur.

— կէօզէդիւլ պէկլէմէք. (մուրաա'աթ.) աչս առնուլ. ակնառել. ակնառութիւն. աչառութիւն. faire acception de personnes, acception de personnes.

— սայմաք. (րիաեէթ.) աչս ածել յարգել. avoir des égards pour qn.

— սօրմաք. (քէյֆ սուալ էթ.) հարցանել զողջունէ. demander des nouvelles de qn., demander à qn. quel est l'état de sa santé.

— գըրմաք (եըգմաք). (սիրտ կոտրել.) վշտացուցանել. blesser qn. à coeur, affecter, affliger.

— գալմաք. (ինֆի'ալ.) ընդ ձր տանել. վշտանալ. s'offenser, se formaliser, se sentir offensé, se piquer, se fâcher.

—(ա) կէօզէդիւլ(է) պաքմամաք. չառնուլ աչս. չառնել աչառութիւն. ne pas faire acception de personnes.

—ա կէթիրմէք. յուշ ածել. faire revenir dans la mémoire, se remettre qc. (en mémoire), s'en rappeler le souvenir, se rappeler qc. (dans la mémoire).

—ա կէլմէք. յուշ լինել. se rappeler qc.

— [illegible] échapper, sortir de la mémoire.

— [illegible] retenir, garder dans sa mémoire.

[illegible] navrant, déchirant; 2. qui a le coeur navré.

[illegible] angoisse, serrement de coeur, détresse.

[illegible] navré, très-affligé.

[illegible] agité, troublé, ébouriffé.

[illegible] ce qui part du coeur. [[illegible] pensée, idée.

[illegible] rappeler qc. au souvenir de qn.

[illegible] se rappeler (le souvenir de) qc.

[illegible] désir de (mon...) coeur, désir ardent.

[illegible] (se sentant) à son aise, qui vit sans soucis.

[illegible] (homme) piqué, fâché, affecté. [[illegible] offense.

[illegible] gravé dans le coeur, qui fait une marque dans le coeur, dans la mémoire.

[illegible] imprimé, gravé dans l'esprit.

[illegible] complaisant, affable.

[illegible] complaisance.

[illegible] satisfaisant.

[illegible] qui réjouit, récrée le coeur, divertissant.

[illegible] qui ravit (enlève, emporte) qc. à qn.; 2. éblouissant.

[illegible] ligne, raie; 2. écriture, écrit, lettre; 3. ordre, décret, ordonnance.

[illegible] équateur.

[illegible] le méridien.

[illegible] décret impérial.

[illegible] calligraphe.

[illegible] ravisseur; 2. le diable.

[illegible] faute, erreur, péché.

[illegible] vil, méprisable, faible.

[illegible] sceau, ce qui ferme, scelle; 2. qui cachette, qui scelle.

[illegible] épilogue; 2. fin.

[illegible] prédicateur d'une mosquée.

[illegible] traître, perfide, trompeur.

[illegible] important, grand, grave; 2. considérable, marquant.

[illegible] pays, contrée.

[illegible]

[illegible]

գապա. finir, terminer, achever, clore; conclure; fin, terminaison, clôture, conclusion; **2.** lire (le Coran) d'un bout à l'autre; lecture (du Coran) d'un bout à l'autre; **3.** cacheter, sceller, apposer les scellés; apposition du cachet, du sceau ou des scellés.

Խաթիմէ(թ), ա. վերջին բանք (գրոց). épilogue.

Խաթմի, ա. տուղտ. guimauve, althaea.*

Խաթմի(յ), ա. վերջացական. final.

Խաթիմիյէթ(թ), ա. (խաթմի օլմագլըգ.) յետինն, վախճան (լինել). (état d'être) le dernier ou la fin (de qc.).

Հաղրէթի խաթիմիյէթ. Մահմէտ. Mahomet.

Խաթուն, ա. եւ. խանըմէֆէնտի, յգ. (= գատընլար.) տիկին. տանտիկին. կին. (ma)dame, femme (d'un gentilhomme ou de qualité), maîtresse (de la maison ou du logis), matrone, femme âgée et respectable.

Խաթունճըգ, փ. օրիորդ. մանկամարդ. (ma)demoiselle.

Խաթուր, ա. մատնող. դաւաճան. traître, perfide.

Խաթա, ա. եւ. խաթըր, յգ. էրք. գործ. affaire, charge.

Խաթէ(թ), ա. եւ. խըթա, խաթըրամ, յգ. գայլ. pas.

Խաթր, ա. մատնել. մատնութիւն. դաւել. դաւաճանութիւն. trahir; trahison, traîtrise, perfidie; tromper, duper, tromperie.

Խաթրէ(թ), ա. եւ. խաթարաթ, յգ. ջնարք. imagination.

Խաթֆ, ա. հանել. յափշտակել. enlever, emporter, ravir.

Խաթըլ, ա. տնտեսող. տնօրէն. տեսուչ. économe, administrateur (excellent, sage), intendant.

Խաին, ա. եւ. խաւին, խայինէ(թ), յգ. նենգաւոր. անիրաւ. **2.** անգթօրէն. traître, perfide; **2.** cruel.

Թուզ էթմէք } — *ի.* ապերախտ.
Նան ու նէմէք } ապերախտ.
ingrat.

Խայինլիգ, փ. նենգութիւն. դաւաճանութիւն. ապերախտութիւն. trahison, perfidie, ingratitude.

Խայիպ, ա. վրիպեալ ի յուսոյ իւրմէ. déçu, désappointé, frustré dans ses espérances.

Խայիֆ, ա. որ երկնչի. երկչոտ. qui craint, craintif, timide, peureux.

Խալ, պ. (= պէն.) խալ ի ծնէ. պիսակ, որդ յերեսն կամ մարմնոյ. envie, marque (de naissance), grain de beauté.

Խալ, ա. երեւակայել ի միտ. **2.** յանդգնութիւն. մեծամտութիւն. s'imaginer, se figurer; **2.** arrogance, présomption, orgueil.

Խալ', ա. մերկանալ. մերկացուցանել. **2.** ընկենուլ յիշխանութենէ. **3.** արձակել կին. **4.** մերժել յորդեգրութենէ. ôter ses habits, ôter (en tirant), (re)tirer; **2.** destituer; **3.** renvoyer sa femme; **4.** renier son fils.

Խալի, ա. ունայն, թափուր, թափուր լինել. թափուրութիւն. ունայնութիւն. **2.** թափուր տեղի. **3.** (արտաքնոց.) մեղք. être vide, vacant; état vide de qc.; **2.** vide, lieu, espace vide; **3.** latrines; garde-robe.

Խալի'ա(թ), ա. ապերասանութիւն. licence effrénée.

Խալէ(թ), ա. (= թէյզէ.) մօրաքոյր. **2.** փ. (= 'ամմէ. փէտէր հէմշիրէսի.) հօրաքոյր. tante (maternelle); **2.** tante (paternelle).

Խալէ-զատէ, պ. հօրաքեռորդի. cousin.

Խալաթ, փ. պարան. grosse corde, cordage, câble.

Խալայիգ, ա. յգ. խալըգ, եւ. **2.** խալըգա(թ), եւ. **3.** փ. (ճարիէէ.) աղախին. ծառայ. servante, esclave.

Խալիսանէ(թ), ա. անկեղծ բարեկամութիւն. amitié sincère.

Խալապ, ա. յգ. խալապ, եւ. խալապ, պ. տիղմ. ջուր. ճահճուտ. boue, fange; marais, marécage.

Խալգ, ա. եւ. ստեղծանել. արարչութիւն. **2.** եւ. խալըգ, յգ. արարածք. **3.** ժողով. ժողովուրդ. **4.** բնաւո-

արարք. créer; création; 2. créature, choses créées; 3. homme, gens; 4. le public, le monde, la foule.

— իչինտէ. (պէյնէ-ն-նաս.) ի մէջ մարդկերանց. parmi les hommes.

Խալքի(յ), ա. բնական. naturel.

Խալքիյէէ(թ), ա. բնութիւն. nature, naturel.

Խալէլ, ա. ցաւել. ցաւ հասուցանել. եղծանել. աղաւաղել. ցաւ. porter préjudice (ou atteinte) à..., endommager, gâter; préjudice porté à..., endommagement, dommage.

Սուլհա — վէրմէք. վրդովել խաղաղութիւն. troubler la paix.

Խալէճան, ա. խռովութիւն մտաց. յոյզք. trouble (de l'âme), agitation (de l'esprit), inquiétude.

Խալէֆ, ա. եւ. ախալաֆ, յգ. յաջորդ. պայազատ. 2. ժառանգք. successeur; 2. postérité.

Խալէֆի(յ), ա. յաջորդական. successif. [pis.

Խալը, թ. (=գալը.) կապերտ. ta-

Խալըգ, ա. արարիչ. créateur.

Խալըգիյէէ(թ), ա. (եարատըճը-լըգ.) արարչագործութիւն. qualité du créateur.

Խալըպ, ա. պատրել. enjôleur.

Խալթ, ա. խառնել. խառնակել. խառնակութիւն. mêler, mélanger; mélange.

— էթ. սխալել. մեղ գործել. avoir tort, commettre une faute.

Խալթա, թ. (քէօփէքլէրին պօյունա հալգասը.) անասուն լանջ. collier de chien.

Խալի, ըէդ. } թափուր. 2. զերծ.
Խալի(յ), ած. } ազատ. 3. ամուրի. vide; (place) vacant(e), (temps) libre, vide; 2. libre, exempt, affranchi de; 3. non marié, libre, célibataire.

— օլմամագ. չանտեսել. ne pas omettre. [moments perdus.

— վագթ. ժամանակ պարապոյ.

Խալի', ա. ըէդ. որ զատի յամուսնէ. որ զատի ի կնոջէն. qui se sépare de son epoux ou épouse.

Խալի', ա. ած. մերժեալ. հանեալ. rejeté, repoussé, ôté.

Խալի'ուլ-ըզար. անամօթ. լկտի. sans pudeur, effronté, impudent.

Խալիգ, ա. արժան. արժանի. պատշաճ. apte, digne, convenable.

Խալիգա(թ), ա. եւ. խալաիգ, յգ. բնութիւն. բնոյթ. բարոյ. 2. պատշաճութիւն. nature, naturel; 2. convenance.

Խալիլ, ա. եւ. ախիլլա, խուլլան, յգ. բարեկամ մտերիմ. ami sincère, cordial.

Խալիլէ(թ), ա. բարեկամ մտերիմ. սիրելին. amie sincère, cordiale, amante.

Խալիճ, ա. գետ. առուակ. 2. ծովակ. 3. ծոցածով. fleuve, rivière; 2. canal; 3. baie, golfe.

Խալիս, ա. զուտ. անխառն. 2. անկեղծ(սրտով). 3. ընտրագոյն մասն. pur, naturel; 2. sincère; 3. quintessence.

Խալիսանէ, գ. (խուլուսիւլ գալպ իլէ.) անկեղծաբար սրտիւ. sincèrement.

Խալիտ, ա. յաւիտենական. մշտնջենաւոր. éternel, perpétuel.

Խալիտէ, գ. հարեալ. խոցեալ. piqué, percé, blessé.

Խալիֆ, ա. որ զհետ գայ, յաջորդ. պայազատ. յաջորդ. qui suit, succède, successeur.

Խալիֆա, ա. եւ. խուլէֆա, յգ. յաջորդ. 2. պայազատ Մահմետի. ախալիֆայ. 3. (գալֆա.) օգնական. ստորադաս. 4. ճարտարապետ. successeur; 2. calife, successeur de Mahomet; 3. aide, employé; sous-chef, sous-maître; 4. architecte. [teur.

Խալլագ, ա. արարիչ. le Créa-

Խալլէտա-լլահու, ա. (Ալլահ թա'ալա մուլքիւն տայիմ էյլէսին.) տացէ Տէր տեւողութիւն. que Dieu fasse durer...

Խալխալ, ա. եւ. խալախիլ, յգ. ծնկակապ. jarretière.

Խալուգ, ա. (ախլագը համիտէ սահիպի.) բարեբարոյ. d'un naturel excellent.

Խալվէթ, ա. միայն ի տեղի մի առանձին յամենայն մարդկան. 2.

մենաւորութեան. տեղի մը քաշուիլ, առան-ձինն. se retirer, s'enfermer dans une solitude; retraite; 2. solitude, (un lieu de) retraite, lieu retiré.

Խալվէթ-խանէ, գ. ներքին սե-նեակ. cabinet, chambre à coucher, lieu de repos.

Խալվէթ-կեահ, գ. տեղի մենաւոր յամփոփի. lieu retiré, lieu de repos, retraite.

Խալվէթ-կիւզին, գ. որ ըն-տրեալ է մենութեան. մենակեաց. qui a choisi la retraite, solitaire.

Խալվէթ-նշին, գ. որ նստի ի մենութեան. մենակեաց. qui s'assied dans la retraite, solitaire.

Խալվէթ-սէրայ, գ. ներքին սե-նեակ արքայի. le cabinet du roi.

Խալֆ, ա. յետին կողմն. յետոյք. le derrière, partie postérieure.

Խախամ, դ. (Հրեայ.) րաբբի. վարդապետ, օրէնսգէտ Հրէից. rabbi(n), docteur juif.

Պաշ —. } րաբունապետ. le
— պաշը. } grand rabbin.

Խավիթէ, գ. (գաղղիերէն.) (յու-նարէն.) յուսարդ. omelette.

Խահ, գ. կամք. ցանկութիւն. եղձ. փափաք. 2. ի բրդ. որ կամի, ցանկայ. volonté, demande, désir, souhait; 2. en cp. qui veut, qui désire.

Խահ-նա-խահ. կամայ ակամայ. bon gré mal gré.

Խայր-խահ. } որ ընդ բարին կամի.
Նիկը-խահ. } բարեացակամ. բարեկամ. qui veut du bien, bienveillant, ami.

Խահան, } գ. կամեցող. ցան-
Խահանտէ, } կացող. désirant.

Խահէր, գ. քոյր. soeur.

Խահէր-զատէ, գ. քեռորդի. neveu.

Խահիշ, գ. ցանկութիւն. կամք. [désir, demande.

Խահիշ-կեար, գ. որ ցանկայ, խնդրէ. qui désire, qui demande.

Խաճէլ, } ա. ամաչել. շառա-
Խաճըլէթ, } գունել. ամօթ. avoir honte, rougir; honte, confusion.

Խամ, գ. (օլմամըշ.) խակ. տհաս. 2. (իշլէնմէմիշ.) անթափ. անյարդար. 3. (չիհ. նա-փիւխթէ.) հում. 4. (նատան.) անհմուտ. անփորձեալ. անփորձ. 5. անկիրթ. անխոպան. 6. (խալիս օլմայան.) [illegible]. vert, qui n'est pas mûr; 2. brut, (é)cru; 3. cru, qui n'est point cuit; 4. inexpérimenté, novice; 5. inculte; 6. faux.

— **շէքէր.** շաքար կամ անթափ պար-զեալ. sucre brut, cassonade.

Խամ, գ. կորացեալ. 2. ցցունք. խոպոպիք. courbe, courbé; 2. boucle de cheveux.

Խամեազ, } գ. յօրանջումն.
Խամեազէ, } bâillement.

Խամեազէ-քէշ, գ. որ յօրանջէ. qui bâille.

Խամէ, գ. եղէգ. roseau pour écrire, plume.

Խամէ-կիւզար, գ. գրեալ. écrit.

Խամէտ, ա. դադարել ի բոցա-վառելոյ. cesser de flamber.

Խամէ-տան, գ. աման գրչաց. étui à plumes.

Խամի, գ. կորութիւն. courbure.

Խամի, գ. (= խամլըգ.) խակու-թիւն. տհասութիւն. défaut de maturité, verdeur; crudité.

Խամիլ, } ա. անանուն. աննշան.
Խամին, } sans renommée, obscur. [quième.

Խամիս, ա. հինգերորդ. cin-

Խամիս, ա. հինգերորդ մասն. 2. բանակ ողջոյն. un cinquième, la cinquième partie; 2. armée (en tant qu'elle est complète dans ses parties).

Եէվմի-ւլ-խամիս. հինգշաբթի. jeudi.

Խամիսա, ա. հինգերորդ անգամ. cinquièmement, en cinquième lieu.

Խամիտ, ա. խաղաղ. հանդարտ. որ լռէ. 2. մեռեալ. անկենդան. tranquille, calme; qui se tait; 2. mort, inanimé.

Խամիտէ, գ. կորացեալ. courbé.

Խամիտէ-դամէտ, գ. կորացեալ առ ծերութեան. courbé de vieillesse.

Խամիր, ա. (խամուր, թ.) խմոր. 2. հայս. զանգուած. levain; 2. pâte.

խամփուշ, գ. տե՛ս խամմուշ։

խամլըգ, ս. տե՛ս խամի. 2. (բժշկ. բախտալէթ.) թուլութիւն. ծուլութիւն. թմրութիւն. 3. (փիշկին օլմայան տէմին նաստանլըգը.) խակութիւն. տգիտութիւն. անփորձութիւն. 2. mollesse (du corps), engourdissement général; 3. inexpérience, impéritie.

խամխամէ(թ), ա. խօսել ընդ ռնգքան. nasiller; nasillement.

խամպէշլթէ, } գ. կորացեալ.
խամպիլուաէ, } courbe, courbé.

խամմուշ, գ. լուռ. լռանիստ. 2. մեռեալ. 3. շիջեալ. qui se tait, silencieux, taciturne; 2. mort; 3. éteint.

— օլ. լռել. լուռ մնել. se taire, garder le silence.

խամմուշլը, գ. լռութիւն. լռակեաց կեցութիւն. silence, taciturnité, attitude silencieuse.

խամուր, ա. խմոր. 2. հայս. levain; 2. pâte.

— իշի. խմորեղէնք. pâtisserie.

խամուրճը, ս. խմորեղէնագործ. pâtissier.

խամուրսուզ, ս. անխմոր. sans levain.

— էթմէք. հաց անխմոր. բաղարջ. pain azyme.

խամյազէ, գ. յօրանջումն. bâillement.

խամս, } ա. հինգ. cinq.
խամսէ(թ), }

խամսի (պալըգը). անչոյս. anchois.

խամսին, } ա. յիսուն. cinquante.
խամսուն, }

խամ-տէսթ, գ. անյարմարակ ձեռամբ. (qui a la main) maladroit(e).

խամր, ա. եղ. խումուր, յդ. գինի. vin.

խայ, ա. որ ծամէ. qui mâche.

խայ, գ. քրտինք. sueur.

խայյաթ, ա. դերձակ. tailleur.

խայէ. գ. ձու. 2. երկուորիք. oeuf; 2. testicule.

խայթ, ա. եղ. խույութ, յդ. թել. առասանք. fil.

խայլ, ա. եղ. ախեալ, խուեուլ, յդ. երիվար. 2. այրուձի. 3. երամակ ձիոյ. cheval; 2. cavalerie; 3. chevaux.

խայլազ, ս. (թէմպէլ.) ծոյլ. դատարկապորտ. paresseux, oisif.

խայլը, գ. բաւական. յոյժ. nombreux, beaucoup, assez, très, trop.

— զէման (մուտէթ). բաւական ժամանակ. assez longtemps.

խայլըճա, ս. բաւական. յոյժ. կարի. beaucoup, passablement.

խայալէ(թ), ա. ենթադրել զի. 2. ամբարտաւանութիւն. s'imaginer, croire, se figurer; 2. orgueil.

խայգինէ, գ. (յունարէն.) ձուածեղ. omelette.

խայմէ(թ), ա. եղ. խըյամ, եղ. խարան. տաղաւար. tente, pavillon.

խայշում, ա. (կէնեղ.) խաչաձեւ քթոյ. cartilage du nez.

խայպէ(թ), ա. տե՛ս խըյպէթ(թ)։

խայր, ա. եղ. ախեար, խուեուր, յդ. բարիք. բարութիւն. le bon, le bien, la bonté.

խայր, ս. ոչ. non.

խայրաթ, յդ. } ա. գործ բա-
խայրէ(թ), եղ. } րեաց. հաստատութ. bonne oeuvre, fondation pieuse.

խայր-էնտիշ, գ. բարեխորհ. qui pense du bien, bienveillant.

խայրլը, ս. բարի. օգտակարութիւն. bon, salutaire.

խայր-խահ, գ. բարեխնդիր. բարեմիտ. qui souhaite du bien, bienveillant.

խայր-խահլըգ, ս. բարեխնդրութիւն. bienveillance.

խայրսըզ. ս. ոչ բանի պիտանի. անպիտան. qui n'est bon à rien.

խայֆ, ա. երկնչել. ահ. երկիւղ. craindre; crainte, peur.

խան, գ. իջեւանատուն. խորտիկ. 2. խան. 3. ի բերդ. որ ընթեռնու. որ երգէ. plat, mets; 2. table, plateau à pieds (sur lequel on sert le repas); 3. qui lit, qui récite.

խօշ-խան. որ բարւոք ընթեռնու. celui (celle) qui lit bien.

Գըսսա-խան. պատմիչ. narrateur, conteur.

խան, գ. Թագաւոր. իշխան. 2. իջան. իջեւան. դանդաղն. k(h)an, roi, empereur; prince; 2. kan, station pour les caravanes dans les villes ou sur les routes.

խանազըր, } ա. յգ. խընձոր,
խանազիր, } եւ։

խանասա, ա. յգ. խաւնսա, եւ։

խանասարգ, ա. յգ. խանասագ, եւ։

խանդ, ա. խեղդել. étrangler.

խան-գահ, ա. եւ. խալվանգ, յգ. (Տեքքէ Թեքեկաթ.) Ժողովական մահմետական կրօնաւորաց. couvent de derviches.

խան-դէհ, ա. տե՛ս խանդահ։

խանդալ, ա. դառնկէն վարունգ. coloquinte.

խանէ, գ. տուն. 2. դարակ, խուց արկղ. դարակարանոց. maison; 2. compartiment, case, rayon.

կէօզ — սի. (= խանէի չէշմ.) ակնախորշ. orbite.

խանէի շաթրէնճ. խուց մարտակի. case.

խանէ(թ), ա. յգ. խանութ, եւ։

խանէ-զատա, գ. ընտանին. ծառայի որդի տան. fils d'un esclave.

խանէ-խարապ, գ. սնանկ. (dont la maison est ruinée,) failli.

խանէ-կի, գ. տնական. ընտանի. domestique, qui appartient à la maison, à l'intérieur de la famille.

խանէնտէ, գ. երգեցիկ. երգող. chantant, chanteur.

խանէ-սուզ, գ. հրձիգ. incendiaire.

խանէ-տան, գ. տուն, ընտանիք (թագաւորի). 2. (ազնիւ-զատէ.) ազատազգի. այր ազնուական. 3. ազգ. ցեղ. 4. տուն. 5. հիւրընկալ. 6. հայր ընտանեաց. maison, famille (du roi); 2. gentilhomme, noble; 3. race, maison; 4. maison, habitation; 5. hôte, celui qui donne l'hospitalité; 6. père de famille.

խանէ-տանլըգ, տ. ազնուականութիւն. noblesse.

խանէ-փէրվէր, գ. ընտանեալ. 2. ընտանի. դիեր. élevé sous le toit paternel; 2. habitué, privé, domestique.

խանըմ, տ. տիկին. օրիորդ. (ma-) dame, (ma)demoiselle.

խանի, ա. անառակ. շուայտ. débauché, libertin.

խանի, գ. (= խանլըգ.) դասն իշխանի. dignité d'un kan.

խանիգ, ա. որ խեղդէ. որ հեղձամղէ. 2. անձուկ. նրբանցք. qui (fait qu'on) étouffe, qui suffoque, qui etrangle, étouffant, suffocant; 2. défilé, rue étroite.

խանիւման, } գ. տուն. 2. կահ,
խանիւմաէ, } կարասի տան. 3. ընտանիք. տան. maison; 2. meubles, mobilier; 3. famille, habitants d'une maison.

խանիֆ, ա. հպարտ. ամբարտաւան. arrogant, superbe, rogue.

խանլըգ, տ. տե՛ս խանի։

խան-կեահ, } գ. տե՛ս խան-
խան-կէհ, } գահ։

խանճէր, գ. դաշոյն. coutelas, poignard long et triangulaire.

խանճը, տ. պանդոկապետ. hôtelier.

խանըման, գ. տե՛ս խանիւման։

խաննագ, ա. որ խեղդէ. 2. դահիճ. étrangleur, égorgeur; 2. bourreau.

խաննաս, ա. սատանայ. դեւ. diable, démon.

խաննասի(յ), ա. սատանայական. diabolique.

խան-չէ, գ. խան փոքրիկ. petit plateau.

խանչէր, տ. տե՛ս խանճէր։

խանսա, ա. էջ. այծեամ, այլ։

խան-սալար, գ. (սուֆրաճը պաշը. չաշնի-կիր.) տեղակալ, մատակարար թագաւորի. maître d'hôtel.

խանտա, գ. (ի բրդ.) ծիծաղ. ծաղր. այլն. քրքիջ. (en cp.) rire, ris, ricanement, grand(s) éclat(s) de rire.

Զէհիր-խանտա. ծիծաղ դառն. ris amer, rire amer.

Շէքէր-խանտա. քաղցր ծիծաղ. ris agréable, doux.

խանտաք, ա. եւ. խանտագ, յգ. փոս. fosse, fossé.

Խանտան, ա. ծիծաղող. riant.
— օլ. ծիծաղել. rire.
Խանտէ, ա. ծաղր. 2. ծիծաղկոտ. ris, rire; 2. riant.
— էթ. ծիծաղիլ. rire.
Խանտէ, ա. ընթերցեալ. 2. կոչեցեալ. lu; 2. appelé, convié, invité.
Խաշ, ա. մարտ. պատերազմ. combat, guerre.
Խաշաք, ա. աւելուածք. շաղք. balayures.
Խաշեան, ա. երկչոտ. վեհերոտ. timide, peureux, craintif.
Խաշեէթ(թ), **Խաշեեան**, ա. երկիւղ. երկնչիլ. peur, crainte; avoir peur, craindre.
Խաշէպ, ա. եղ. ախշապ, խուշապան. յգ. փայտ. տախտակ. ատաղձ. bois, planche, charpente.
Խաշի', ա. խոնարհ. հպատակ. humble, soumis.
Խաշի, ա. երկչոտ. timide, peureux, craintif.
Խաշին, ա. կարծր. դժնդակ. dur, rude.
Խաշլամա, բ. (=սէօյիւշ.) խաշած. bouilli, viande bouillie.
Խաշլամաք, բ. (խաշել.) եփել. 2. խարշափել. faire bouillir, cuire; 2. échauder.
Խաշլանմաք, բ. խարշիլ. s'échauder, se brûler avec de l'eau bouillante.
Խաշխաշ(շիշէյի), ա. կակաչ. խաշխաշ. pavot.
Խաշ-ճու, ա. պատերազմասէր. brûlant du désir de combattre, belliqueux.
Խաչ. խաչ. croix.
Խաչլամաք, բ. (խաչա չեքմէք.) խաչել. ի խաչ հանել. crucifier, attacher à la croix.
Խաչվարի, բ. խաչաձեւ. en (forme de) croix, croisé.
Խապ, ա. քուն. sommeil.
Խա՛պը մէվթ. մահ. mort.
Խա՛պը խար-կէօշ. թեթեւաքուն. sommeil de lièvre, sommeil leger, court.
Խապասէթ, ա. յգ. խապիսէթ(թ).
Խապաիս, ա. (յգ. խապիսէթ(թ). եղ.) գարշք աղտեղիք. vilenies, turpitudes.
Ումմիւ-լ-խապայիս. մայր ան-օրէնութեանց, այս է՝ գինի. mère des turpitudes, c'est-à-dire, le vin.
Խապալ, ա. թարախ որ հոսի ի մարմնոյ դատապարտելոց. 2. վաստակ. նեղութիւն. sanie, pus qui coule du corps des réprouvés aux enfers; 2. fatigue, peine.
Խապ-ալուտ, **Խապ-ալուտէ**, ա. քնեայ. քնեած. qui a envie de dormir, somnolent, engourdi.
Խապասէթ(թ), ա. աղտեղի. գարշ լինել. աղտեղութիւն. գարշութիւն. être vilain; vilenie, turpitude.
Խապէր, ա. եղ. ախպար, խապար, յգ. ախպար, լուր. տեղեկութիւն. 2. ստորոգելի. nouvelle, avis; 2. attribut.
— ի օլ. գիտել. savoir, avoir connaissance de qc.
— ալմ. (խապէր-ապր օլ.) լսել. տեղեկանալ. իմանալ. apprendre (tenir, recevoir) une nouvelle, recevoir avis, s'informer de qc.
— էթ. վէրմ. (իխպար.) պատմել. լուր տալ. ազդել. տեղեկ առնել. ծանուցանել. donner avis de qc., annoncer qc. (une nouvelle), apprendre qc. à qn., mander qc. à qn., faire savoir qc. (une nouvelle) à qn., aviser, avertir, instruire, informer.
— եօլլամաք. առաքել լուրս. mander qc. à qn., envoyer dire, faire savoir par lettre ou par message.
Խապէրլէշմէք, բ. (մուխապէրէ օլ.) առնել թղթակցութիւն. avoir une correspondance, être en correspondance avec qn.
Խապէրճի, բ. (մուխապիր.) լրաբեր. համբաւաբեր. porteur de nouvelles, donneur d'avis.
Խապէր-տար, ա. տեղեակ. գիտակ. qui est informé, avisé.
— էթ. տեղեկ առնել. informer, avertir.
Խապիս, ա. խարդախ. անխարդախ. գէշ. վնասակար.

marcher en tâtonnant, se tromper. commettre une erreur.

Խաֆի, ա. գաղտնի. ծածուկ. secret, caché, dérobé.

Խաֆիյէթ, ա. եզ. խաֆայա, յգ. գաղտնիք. secret.

Խաբիս, ա. եզ. խուպասա, յգ. աղտեղի. գարշ. ամօթալից. չար. sale, vilain, déshonnête, fâcheux, méchant.

Խապիտէ, գ. ի քուն լեալ. endormi.

Խաբիր, ա. տեղեակ. qui a connaissance, informé de qc.

Խապ-կեահ, գ. անկողին. 2. ննջարան. lit; 2. chambre à coucher.

Խապ-նաք, գ. քնեայ. qui a envie de dormir; somnolent.

Խապ-նուտ, } գ. ի քուն լեալ.
Խապ-նուտիտէ, } endormi.

Խապ-նուտի, գ. քուն. 2. տես Խապ-նուտ. sommeil.

Խապպազ, ա. հացագործ. boulanger.

Խաշա, գ. չէրչէ. կրկուտք. տա-[շեղ. brins, copeau.
Խաշա... ա. տես Խաշա...

Խասասիլ, ա. յգ. խասլէթ(թ), եզ։

Խասասիմ, ա. յգ. խուսումէթ(թ), եզ։

Խասասիս, ա. յգ. խասիսյէթ,
Խասասէթ(թ), ա. անարգ, անզգամ, ագահ լինել. անարգութիւն. ագահութիւն. կծծութիւն. être bas, vil, ignoble, être avare; vilenie, avarice sordide.

Խասար, } ա. վնաս կրել. վնա-
Խասարէթ(թ), } սել. վնաս. essuyer des pertes, perdre; perte, dommage.

Խասթ, գ. խնդրուածք. աղաչանք. աղերսագիր. demande, requête, pétition, supplique.

Խասթէ, գ. հիւանդ. malade.
— օլ. տիւշմէք. հիւանդանալ. être malade, tomber malade.

Խասթէ, գ. յարուցեալ. ապստամբեալ. insurgé, révolté.

Խասթէ, գ. հայցեալ. խնդրեալ. demandé, prié.

Խասթէլէնմէք, թ. հիւանդանալ. tomber malade.

Խասթէլըք, թ. } հիւանդութիւն.
Խասթէլի, գ. } 2. ժանտախտ. maladie; 2. peste.

Խասթէ-խանէ, գ. հիւանդանոց. hôpital, infirmerie.

Խասթէ-միզաճ, գ. հիւանդոտ. տկարակազմ. maladif, infirme, malingre.

Խասթ-քեար, գ. որ խնդրանս առնէ. աղաչաւոր. աղերսարկու. demandeur, pétitionnaire, suppliant.

Խասի, ա. վտարեալ. հեռացեալ. chassé, éloigné.

Խասիմ, ա. եզ. խուսէմա, խուսամա, յգ. թշնամի. ոսոխ. ennemi, adversaire, partie adverse.

Խասիս, ա. (թամ'ա-քեար.) կծծի. ագահ. avare, ladre.

Խասսա, ա. սեփհական. անձնիւր. առանձին. propre, particulier.

Խասիսէթ(թ), ա. տես Խասասէթ(թ)։

Խասիսլիք, թ. կծծութիւն. vilenie, avarice sordide.

Խասիր, ա. ընդ. որ վնաս կրէ. 2. մոլորեալ, մոլորեալ ի ճանապարհէ. qui éprouve des pertes, qui perd dans le commerce; 2. qui s'est égaré, qui a perdu la route.

Խասիր, ա. ած. վնասեալ. qui a éprouvé une perte, un dommage.

Խասլէթ(թ), ա. եզ. խըսալ, խասայիլ, յգ. բնութիւն. բարք. nature, moeurs.

Խասմ, ա. եզ. խուսում, յգ. ոսոխ. թշնամի. adversaire, ennemi.
— օլ. (խուսումէթ էթ. 'ատավէթ փէյտա էթ.) թշնամանալ. concevoir de l'inimitié contre qn.

Խասս, ա. ած. եզ. խավասս, յգ. խասսէ, էգ. (խաս, ա.) (մախսուս.) սեփհական. առանձին. անձնէր. 2. (խալիս.) բուն. անխառն. ճշմարիտ. 3. երկիր, գիւղ տուեալ ի կառավարութեան. սեփհական իշխ. 4. ազնուական. propre, particulier, privé; 2. pur, fin, vrai, véritable; 3. apanage, le domaine privé, les biens particuliers du Sultan; 4. notable.
— էքմէք. (պէյազ էքմէք.) ազնիւ հաց. pain blanc.
— ուն. (ա'լա ուն.) ծերման ալիւր. fleur de farine.

— ախոր. (իսթապլը 'ամիրէ.) ախոռատունք արքունի. écuries royales.

— պաղչէ. (սէրայը հիւմայուն պաղչը.) պարտէզ արքունի. jardin royal.

— օտա. թագին առանձնական սենեակք արքունի. appartements privés du Sultan.

խասսան, գ. (յք. խասս, եղ.) մեծամեծք. les notables.

խասսէ(թ), ա. էֆ. խասս, որ. 2. եղ. խասսասս, յք. առանձին զօրութիւն. 3. (յք. խասսս, եղ.) մեծամեծք. 4. սպասաւորք. vertu particulière; 3. les notables, la noblesse; 4. pages de la cour ottomane.

խասսէթէն, ա. առանձինն. մասնաւորապէս. particulièrement, spécialement.

խասսէքի, փ. (մապէյն մէ գարին իւլոմէթճի.) սպասաւոր արքունի. premier laquais de la cour ottomane; page, gentilhomme de la cour.

— (սուլթան). թագուհին· la première épouse du Sultan.

խասսիյէթ(թ), ա. եղ. խասսասիս, յք. առանձին զօրութիւն. 2. շահաւէտութիւն. նպաստաւորել, առողջարար զօրութիւն. propriété, une vertu particulière; 2. utilité salutaire de qc.

խասսիյէթլի, փ. (նաֆի'. եարար. խայըր ու մէնաֆի'ի չօք օլան.) նպաստաւորել. առողջարար. օգտակար. salubre, salutaire, utile.

խասար, ա. վնասել. վնաս կրել. 2. մոլորիլ. ճանապարհէ շեղել. essuyer des pertes, perdre; perte, dommage; 2. s'écarter de la route, s'égarer.

խավ, փ. մազ, աղուամազ. մաշ. թաւութիւն սաստկայ. poil, partie velue du drap, du velours.

խավագին, ա. յք. խագան, եղ.

խավաթըմ, } ա. յք. խաթէմ,
խավաթիմ, } եղ.

խավաթըր, ա. յք. խաթըր, եղ.

խավաթըֆ, ա. յք. (խաթըֆ, եղ.) կայծակունք. éclairs.

խավաթին, ա. յք. խաթուն, եղ.

խավալ, փ. (ճիզմէ գալըպը.) կաղապար. forme.

խավանիգ, ա. յք. խանգահ, եղ.

խավաս, ա. յք. խասս, եղ. 2. խասսէ(թ), եղ.

խավար, ա. բառել. բառաչել. բառաչիւն. mugir; mugissement.

խավարիգ, ա. (յք. խարիգ, եղ.) էր է կիր տան զբօսանքներ. զարմանալիք. choses extraordinaires, miracles. [Յ.

խավարիճ, ա. յք. խարիճի, եղ.

խավաֆի, ա. յք. խաֆիյէ(թ), եղ.

խավիար, փ. յաղթակ ձկի թառափի. caviar, oeufs d'esturgeon salés.

խավդ, ա. ի ջուր ընկղմել. սուզանել. s'immerger, se plonger.

խավէնէ(թ), ա. յք. խաին, եղ.

խավէր, գ. արեւելք. արեւմուտք. l'orient, l'occident.

խավէրի, գ. արեւելեան. արեւմտեան. oriental, occidental.

խավէրնաք, գ. ապարանք. kiosque, palais.

խավի, ա. ունայն. ամայի. vide, désert, inhabité.

խավիյէ(թ), ա. տեղի ամայի. անապատ. lieu désert.

խավլու, փ. սրբիչ ձեռաց. essuie-main.

խայն, ա. նենգութիւն. մատնութիւն. perfidie, trahison.

խայնա, ա. կայս նենգաւոր, խաբեբայ. très-perfide, grand trompeur.

խավրօզ, փ. կճէճ. pot de chambre.

խայա', ա. խաբել. նենգ փորձել. խաբէութիւն. tromper, circonvenir; tromperie.

խայասի, ա. յք. խայսի'ա(թ), եղ.

խայասիրէ(թ), ա. պարկեշտութիւն. ժուժկալութիւն (կնոջ). chasteté, pudicité, pureté.

խայաէմ, ա. յք. խայդըմ, եղ.

խայաէմ(թ), ա. յք. խայդըմ, եղ. 2. եղ. խըդմաթ, յք. (սաֆիրէ օճաղ նաս խըզմէթքեարը.) սպասաւոր

ժողովեալ. շրջապատէ. troupe d'hommes réunis en cercle; cortége.

Խատենիկ, գ. նետ. flèche.

Խատող', ա. խաբեբայ. trompeur.

Խատըմ, ա. եւ. խատեմ, խատէմ(թ), խուտատմ, յն. (=խըդամըթճի. խըդմէթ-քեար.) ծառայ. սպասաւոր. 2. ներքինի. serviteur, domestique; 2. eunuque.

— էթ. ներքինացուցանել. châtrer un homme.

Խատիփ'ա(թ), ա. եղ. խատամիք', յն. խաբեութիւն. նենգաւորութիւն. tromperie, fraude, imposture.

Խատըրէ(թ), ա. կին ցածուն եւ առաքինի. femme chaste, pudique et vertueuse.

Խատըշ, ա. ցոել. égratigner.

Խատըշէ(յէ), ա. երկիւղ, անհանգստութիւն սրտի. crainte, inquiétude, anxiété.

Խատատա', ա. խաբեբայ. նենգաւոր. trompeur, imposteur.

Խար, գ. փուշ. 2. թուփ փշալից. 3. նազանք. ծծինք. 4. քար կարծր. épine, piquant; 2. arbuste épineux, épine; 3. coquetterie; 4. pierre dure.

Խար, գ. ի բրդ. որ ուտէ. որ ըմպէ. en cp. qui mange, qui boit.

Սէզզէ-խար. խոտաճարակ. qui mange de l'herbe, herbivore.

Քէպապ-խար. որ խորովածս ուտէ. qui mange du rôti.

Պիւսեար-խար. շատակեր. grand mangeur, glouton, goinfre.

Շէրապ-խար. գինըմպող. qui boit du vin, buveur de vin.

Շիր-խար. կաթնակեր. qui suce le lait.

Խար, գ. տես խօր:

Խար, գ. էշ. âne.

Խարա, գ. կարծր. pierre dure.

Խարաթըմ, ա. յն. խօրթուձ, եղ:

Խարաճա, ա. յն. խարճատ(թ), եղ:

Խարաճ, ա. գլխահարկ. մարդահարկ. impôt personnel, capitation, taxe par tête.

— ա քէսմէք. (= խարաճ-կիւզար էթ.) հարկատու առնել. rendre tributaire.

Խարաճ-կիւզար, գ. հարկատու. tributaire.

Խարապ, ա. աւեր. աւերակ. ապականեալ. կործանեալ. քանդեալ. 2. լքեալ. անմարդի. 3. աւերիլ, ապականիլ, կործանիլ, ընկնիլ. աւեր. ապականութիւն. ruiné, dévasté, détruit, ravagé; 2. abandonné, désert; 3. se ruiner, tomber en ruine, se détruire; ruine, ravage.

— էթ. աւերել. կործանել. անշէն, անմարդի կացուցանել. ապականել. ruiner, détruire, dévaster, ravager.

Խարապ, գ. արբեալ. ivre.

Խարապաթ, ա. յն. խարապաթ(թ), եղ:

Խարապաթ, գ. (մէյ-խանէ. մէյ-քէտէ.) կապելանոց. գինետուն. cabaret, taverne.

Խարապաթի, գ. արբշիռ. արբեցող. ivrogne, buveur.

Խարապէ(թ), ա. եղ. խարապաթ, յն. աւերած. աւեր. փլած. ruine, ravage.

Խարապէ-զար, գ. աւերակ. lieu ruiné, dévasté, démoli, masure.

Խարապէ-նիշին, գ. աւերակաբնակ. qui se tient dans les ruines.

Խարապի, գ. / Խարապիյէթ, ա. / Խարապլըք, տ. : աւեր. ապականութիւն. ruine, ravage.

Խար-ավէր, գ. փշալից. 2. թուփ փշալից. épineux; 2. arbuste épineux, épine.

Խարար, տ. (շալէթ պէշիկլիք չուվալ.) (դըրարէթ.) պարկ ձարեյ. sac de rapatelle.

Խարդ, ա. պատառել. ճեղքել. déchirer, fendre, tracer des sillons.

Խար-զար, գ. տեղի փշալից. lieu plein de broussailles.

Խարէ, գ. տես խարա:

Խարէ, գ. ի բրդ. որ ուտէ. որ ըմպէ. en cp. qui mange, qui boit.

Մէյ-խարէ. գինըմպող. qui boit du vin, buveur de vin.

Շիր-խարէ. կաթնակեր. qui suce le lait.

խար-էնտազ, գ. (քիրփի.) ոզնի. hérisson.

խարէք, փ. (հէրէք. տ.) լարակալ փայտիկ նուագարանաց. chevalet (d'un violon...).

խարըդ, ա. (եղ. խավարըդ, յփ.) որ պատառէ. qui déchire.

խարըգի ա՛ադէ. անսովորական. նորօրինակ. extraordinaire.

խարըլթը, փ. խռդդոց. ronflement, râlement.

խարըլթըճը, փ. (ղավղաճը. մուղալաթաճը. չէթին խույլու.) կռուեցող. grondeur, querelleur.

խարըճ, ա. որ ելանէ. 2. արտաքին կողմն. 3. արտաքին. 4. արտաքոյ քան. 5. ան(համար). qui sort; 2. l'extérieur, dehors; 3. extérieur, externe; 4. hors de..., en (ou au) dehors de...; 5. in-(nombrable).

խարըճ-'անէ-տ-տավա. արտաքոյ դատաստանի. hors de cause.

խարըճ-'անէ-ը-պահս } (պիր մատտէ, պիր խուսուս.). (պահսատան խարըճ.) արտաքոյ քան զխնդիր. անդէպ. չյարմարեալ. hors de question; (article, fait) impertinent, qui est étranger à...
խարըճ-էզ-պահս }

խարըճ-էզ-մէրաթիպի թա'տատ. անհամար. innombrable, sans nombre.

իհթիմալըտէն խարըճ. անհաւանական. invraisemblable.

խարթուճ. փամփուշտ ինքնաձիգի, հրացանից. une cartouche.

խարիգ, ա. եղ. խուրուգ, յփ. կորէի. 2. դալարաւէտն վայր. մարգագետին. rigole; 2. plaine verdoyante, pré.

խարիթա, ա. աշխարհացոյց տախտակ. carte (de géographie).

խարիճի(յ), ա. արտաքին. 2. ցերեկօաթեան, արտաքին աշակերտ. 3. եղ. խավարիճ, յփ. աղանդամէտ. հերետիկոս. հերձուածող. extérieur, externe, étranger; 2. (élève) externe; 3. rebelle, hérétique, schismatique.

խարիճիյէ, ա. (էփ. խարիճի, ար.) արտաքին գործք. les affaires étrangères.

— նազըրը. պաշտօնեայ արտաքին գործոց. le ministre des affaires etrangères.

— նազարէթի. պաշտօնատուն արտաքին գործոց. ministère des affaires étrangères.

խարիշ, գ. մարմաշում. 2. քոս. démangeaison; 2. gale.

խար-իսթան, գ. տես խար-զար։

խարիտա, } ա. կոյս. une jeune vierge.
խարիտէ(թ), եղ. }
խարայիտ, յփ. }

խարիֆ, ա. աշուն. automne.

խարլամագ, փ. սկսանիլ կանչել, հաչել. commencer à aboyer, à gronder.

խարլաշմագ, փ. (միւնազա'ա, միւնազաշա էթ.) վիճել. se brouiller.

խար-խար, գ. մարմաշում. 2. անհանգստութիւն. վիշտ. անձկանք. սէր. démangeaison; 2. inquiétude, affliction, peine, regret, amour.

խար-կեահ, } գ. խորան (արքունի, իշխանի). tente, pavillon (royal ou d'un prince).
խար-կէհ, }

խար-կեուշ, գ. նապաստակ. lièvre

խար-կէլէ, գ. երամ իշոց. troupeau d'ânes.

խարճ, ա. ծախել. ծախք. 2. ժապաւէն. dépenser; dépense, frais; 2. garniture.

Գիլնա — ը. (չամուր վէ խօրասան.) շաղախ. mortier.

Վէքիլի խարճ. հոգաբարձու. տնտես. économe.

խարճի-րահ, գ. (եօլ խարճլըղը.) ծախք ճանապարհորդութեան. frais de route.

խարճլըգ, փ. (ճէյպ խարճը.) դրամ ծախելի. արծաթ՝ վասն կարեւոր պիտոյից. argent de la poche, mois.

խար-մահի, գ. փուշ ձկան. 2. (դըլը պալըղը.) թրաձուկն. arête (de poisson); 2. espadon.

խարըման, ա. } տես խըրման։
խարըմէն, գ. }

խար-մանտէ, ա. տես խար-պէնտէ։

խար-մէկէս, գ. (այժ. տիրէկտի.) ձիաճանճ. taon.

խար-մուհրէ, գ. (գաղթըր պատուհ-ճանուզու.) խեցիք. 2. եղջերեայ փող որսորդաց. coquillages; 2. cornet à bouquin, clairon.

խար-նուպ, գ. (քերէն պարսկ-նուղու.) եղջիւր. caroube.

խարշլ, ա. ցրել. քերել. égratigner, gratter.

խարութ, ա. եղեւոր ձի, խոտերակ. cheval rétif.

խար-ու-խաշ, գ. աւելուածք. balayures.

խարբուկ, ա. տես խար-նուպ:

խար-չենկ, գ. խեցգետին. écrevisse.

խար-չինի, գ. կոն հայելեայ. espèce de métal dont on faisait, autrefois des miroirs.

խարբազակ, ա. եղեբօրոս. խոտ վերացէ. (h)ellébore.

խար-պան, } գ. էշավար.
խար-պէնտէ, } ânier.

խար-վար, գ. բեռն էշոյ չափ. la charge d'un âne.

խար-ձար, գ. փշալից. épineux.

խարտալ, ա. մանանեխ. moutarde.

խարտալըն, փ. յաւելուած, մի-ջորդէր յորում մաս նուիրն փնտռ. réjouissance, certaine portion de basse viande que l'acheteur est forcé de prendre.

խար-տար, գ. փշալից. տփնփոյ. épineux; hérissé (d'épines),

խար-տէշթի, գ. էշավայրի. âne sauvage, td. onagre.

խարբրուկ, ա. եղջիւր. caroube.

խար-փիւշթ, գ. ոզնի. hérisson. [pauvre, malheureux.

խար-քէշ, գ. աղքատ. չուառ.

խաք, գ. փոշի. հող. երկիր. poussière, terre.

խաք-զատա, գ. հողածին. fils de la terre, (pauvre) mortel.

խաքի, գ. (եզ. խաքիան, յգ.) երկրաւոր. հողեղէն. 2. հէք. de terre, terrestre; 2. pauvre.

խաքիան գ. (յգ. խաքի, եզ.) հողեղէնք. les mortels.

խաքի-փայ, գ. երկիր կոխեան յոտից. la terre foulée par les pieds.

— ինէ երկուք սիւրմէք. ծնրադրութիւն մատուցանել. présenter à qn. ses respects, ses hommages, ses civilités.

խաք-նշին, գ. որ նստի ի հողոյ վերայ. ցածոյ. assis dans la poussière, abject.

խաք-պէր-սէր, գ. հող ի գլուխ. տրտմեալ. 2. մեռեալ. թաղեալ. affligé, attristé, désolé; 2. mort, enterré, inhumé, enseveli.

խաք-սան, } գ. ընկեցիկ. արհա-
խաք-սար, } մարհ. rejeté, abject, vil.

խաք-սարի, գ. ցածութիւն. abjection.

խաք-սըֆաթ, գ. ցածոյ. vil.

խաք-սիթեր, գ. մոխիր. մոխիր. cendre(s).

խաք-տան, } գ. աշխարհ. le
խաք-տէր, } monde, ici-bas.

խաք-րիզ, գ. հատ փոշւոյ. 2. այր արհամարհ. grain de poussière; 2. issu de la poussière, pauvre mortel.

խաք-րուպ, գ. որ աւելէ զհողն յերկրէ. 2. աւելումն յերկրէ. qui balaye la terre; 2. action de balayer la terre.

խաֆա, ա. ծածկել, թաքուցանել զանձն ի մարդկանէ. ծածկել. ծածկութիւն. 2. ծածուկ իրք. se cacher, se dérober aux regards de qn.; être caché; état de ce qui est caché; 2. chose cachée.

խաֆագան, ա. թփթփել, թընդալ (սրտի). թնդիւն, թնդիւն սրտի. հեղձուցումն. յածումն. s'agiter, palpiter; palpitation, battement de coeur; étouffement; mouvement oscillatoire (d'un drapeau etc.).

խաֆանա, ա. յգ. խաֆիյէթ, եզ.

խաֆարէ(թ), ա. պաշտպանութիւն. յապահովութիւն. protection, défense; sécurité.

խաֆքզան, } ա. երկ. արեւելք
խաֆքզէյն, } եւ արեւմուտք. l'orient et l'occident.

խաֆըզ, ա. ըստ. որ խոնարհ առնէ, ցածուցանէ, նկուն առնէ. 2. խոնարհ. հանդարտ. qui abaisse,

qui humilie, qui déprime, abaissant, humiliant; 2. paisible, tranquille.

Խափթան, ա. զարեհօք ի վերայ զրահից. tunique qu'on met sur la cuirasse.

Խաֆի, ըստ. } ա. ծածուկ
Խաֆի(յ), ած. } գաղտնի. թաքուն. caché, dérobé, secret, clandestin.

Խաֆիեէ(թ), ա. եւ. խաւաֆի, յք. գաղտնիք. secret.

Խաֆիզ, ա. ցած. 2. նկուն. խոնարհ. հպատակ. bas, déprimé; 2. abaissé, dompté, soumis.

Խաֆիյեէ(թ), ա. եւ. խաֆաեա, յք. ծածուկ իրք. գաղտնիք. chose cachée, secret.

Խաֆիֆ, ա. թեթեւ. leger.

Խաֆիֆլէթմէք, գ. թեթեւացոյց ընել. թեթեւացուցանել. alléger, rendre léger.

Խաֆիֆլէնմէք, գ. թեթեւանալ. s'alléger, devenir léger.

Խաֆիֆլիք, գ. թեթեւութիւն. légèreté.

Խաֆֆաֆ, ա. (գաֆաֆ, ա.) կօշկակար. կօշկավաճառ. cordonnier, bottier.

Խէզան, գ. աշուն. automne.

Խէզան-տիտէ, գ. դեղնեալ. թառամեալ. fané, flétri.

Խէլաս, ա. ազատել. փրկել. ազատիլ. փրկութիւն. ազատութիւն. se sauver, se délivrer; salut, délivrance.

— *էթ.* փրկել. délivrer, sauver.

— *օլ.* ազատիլ. փրծանիլ. être délivré, se sauver.

Խէճիլ, ա. ամօթապարտ. խոռոչեալ. honteux, confus.

Խէվֆ, ա. երկնչիլ. ահ. երկիւղ. avoir peur, craindre; crainte, peur, terreur.

Խըեաթէ(թ), ա. դերձակութիւն. métier de tailleur.

Խըեան, ա. յք. խայնէ(թ), եւ։

Խըեանէ(թ), ա. նենգել. մատնել. մատն լինել. նենգութիւն. մատնութիւն. 2. (գըյաղ ատէմ.) անագորոյն. agir avec perfidie, trahir; perfidie, traîtrise, trahison; 2. cruel.

Խըեապան, գ. ճեմելիք. ծառաստանի. promenade, allée (d'arbres).

Խըեապէ(թ), ա. վրիպել ի յուսոյն. զրկուիլ. être frustré, déçu, trompé dans ses espérances; éprouver des pertes, des dommages.

Խըզ, գ. սաստկութիւն. թափ. impétuosité, violence, véhémence.

Խըզաղ, ա. թանաք. encre.

Խըզ'ա(թ), ա. բաժին. կտոր. morceau.

Խըզան, գ. աղքատ. չքաւոր. ագահ. pauvre, misérable; avide.

Խըզանլըք, գ. ագահութիւն. avidité.

Խըզապ, ա. ներկ. գոյն. անգոյր. couleur, teinture (pour teindre les sourcils, les cheveux etc.).

Խըզապ. ա. ներկ. teinte, teinture, couleur.

Խըզըլ, գ. տե՛ս Խըտըլ։

Խըզլան, ա. տե՛ս Խազլ։

Խըզլը, գ. սաստիկ. թափին. impétueux, violent, véhément.

Խըզմէթ..., ա. տե՛ս Խըտմէթ...։

Խըզյ, ա. անկանել ի թշուառութիւն, յանարգութիւն. tomber dans un malheur, dans l'abaissement, dans l'avilissement.

Խըթա, ա. յք. խաթվէ(թ), եւ։

Խըթաթ, յք. } ա. երկիր.
Խըթթէ(թ), եւ. } գաւառ. pays, contrée.

Խըթամ, ա. պախուրց. 2. ցռակապ. licou; 2. muselière.

Խըթար, ա. յք. խաթար, եւ։

Խըլա', յք. } ա. զարդամանան
Խըլա(թ), եւ. } փառաց. habit de céremonie.

Խըլա', ա. կարկամութիւն. crispation.

Խըլաթ, ա. խառնել. խառնուած. mêler, mélanger; mélange.

Խըլապ, ա. ճիրանունք. մագիլ. griffe; serres, ongle.

Խըլգա(թ), ա. ընդաբոյս բնութիւն. nature, naturel.

Խըլթ. ա. եւ. ախլաթ, յք. խառնուածութիւն. խառնուածք (դեղոյ). 2. հիւթ. mélange, mixtion médicinale; 2. humeur.

Խըլլ, ա. եւ. ախլալ, յք. մտերիմ. ami intime.

[illegible] griffe; serres, ongle.

[illegible] ami sincère.

[illegible] secret.

[illegible] nasillard.

[illegible] nasiller.

Խըյանէթլիք, [illegible] perfidie.

Խըյանէթ-[illegible] homme perfide, traître.

Խըյար, [illegible] concombre.

[illegible] charbon.

Խըյար-շէմպէ, [illegible] casse.

Խըսիս, [illegible] ladre.

Խըսիսլըգ, [illegible] ladrerie, avarice sordide.

[illegible] méchanceté, perversité.

[illegible]

Խընզըր, [illegible] cochon, porc, pourceau.

[illegible] truie.

[illegible] le petit doigt, le doigt auriculaire.

Խըշտ, [illegible] lance courte, javelot.

Խըշմ, [illegible] colère, indignation.

— [illegible] s'irriter.

— [illegible] se mettre en colère.

Խըշմ-[illegible] en colère, irrité, courroucé.

[illegible] erreur; déraison, sottise, stupidité.

[illegible] méchanceté, perversité, perfidie.

Խըպրէ(թ), [illegible] connaissance, expérience.

[illegible] homme expert et versé (dans la connaissance de certaines choses), prud'homme.

[illegible] boussole, compas.

[illegible]

[illegible] se disputer, se quereller.

Խըսըմ, [illegible] parent; 2. la parenté.

Խըսըմլըգ, [illegible] parenté, affinité.

[illegible] abondance, fertilité; bon marché.

[illegible] tromper, décevoir; tromperie, déception.

[illegible]

[illegible] témoigner de l'amitié; (démonstration d')amitié.

[illegible] égratigner, griffer, donner un coup de griffe.

[illegible]

[illegible] roi, seigneur, prince.

[illegible] royauté; souveraineté; 2. seigneurie.

Խըտմէթ, [illegible] 2. [illegible] service; 2. salaire, honoraire.

— [illegible] 2. [illegible] servir (un maître), être domestique, être en service; 2. servir à qn. de qc., faire fonction de qc.; servir à qc.

Խըտմէթ-[illegible] serviteur.

Խըզմէթճի, փ. (խըզմէթ իտիճի գըզ. փէրէսթար.) աղախին. servante, domestique.

Խըզմէթ-քեար, ղ. (մա՛աշլը ուշագ.) ծառայ. serviteur, domestique.

Խըզմէթճիլիք, փ. } ծառայութիւն.
Խըզմէթ-քեարի, ղ. }
Խըզմէթ-քեարլըգ, փ. } domesticité.

Խըզմէթ-քիւն, ղ. տես Խըզմէթ-քեար:

Խըզան, ա. եղ. աղջիկ. յգ. մանկամարդ. 2. աղախին. jeune fille; 2. servante.

Խըզար, ա. եղ. խուտուր, յգ. վարագոյր. սրահակ. քող. rideau, voile.

Խըրա, փ. վտիտ. նիհար. maigre.

Խըրալաշմագ, փ. վտտիլ. ծիւրացողանալ. ծիւրիլ ծնծիլ. (a-) maigrir.

Խըրալըգ, փ. ծիւրութիւն. amaigrissement.

Խըրգա(թ), ա. ցնցոտի. vêtement déchiré ou rapiécé, haillon, guenilles.

Խըրգա-փուշ, ղ. որ ցնցոտի զգեցեալ է. en guenilles.

Խըրըլթը, փ. խռնչիւն. հառաչիւն. ronflement, râlement.

Խըրըլտամագ, փ. տրտնջել. մռմռալ. խռնչալ. murmurer, gronder, ronfler, râler.

Խըրթլագ, փ. խռչափող. larynx.

Խըրիսթիեան. քրիստոնեայ. chrétien.

Խըրիսթիեանլըգ, փ. քրիստոնէութիւն. christianisme.

Խըրիսթոս. (Մէսիհ.) Քրիստոս. Christ.

Խըրլամագ, փ. խռնչալ. ronfler.

Խըրլամըշ, փ. խռնչումն. ronflement.

Խըրլաշմագ, փ. մռմռել. gronder l'un contre l'autre.

Խըրմէն, ղ. կալ. 2. շեղջ, ցորենոյ. [illegible]. aire (d'une grange); 2. tas de blé ou de céréales, récolte.

— աէզմէք (տավուրմագ). ծեծել ցորենն... battre (en grange), battre le blé, égrener.

Խըրմէն-կեահ, ղ. կալ. aire (à battre les grains).

Խըրմէնճի, փ. կասիչ. batteur en grange.

Խըրմէն-սաւուրթէ, ղ. (սնանկ.) փնանկ. աղքատ. ruiné, qui a perdu sa fortune, failli.

Խըրչըլ, } փ. (պէտ-խույ. թիւնտ.
Խըրչըն, } խաշին.) անընդել. անյեղանընդել. sauvage.

Խըրս, ղ. արջ. ours.

Խըրսըզ, փ. (սարրըգ. ափուղա.) գող. voleur, filou, larron.

Խըրսըզլամա, փ. (խըսթիրաղ ըլա. խաֆիէն.) գաղտ. clandestinement.

Խըրսըզլըգ, փ. (սըրգաթ.) գողութիւն. vol, larcin, volerie.

Խըրրան, ա. հնազանդ. obéissant.

Խըրփալամագ, փ. խռովել. նեղել. vexer.

Խըֆֆէ(թ), ա. թեթեւութիւն. légèreté.

Խիզանէ(թ), ա. գանձ. 2. համբարանոց. մթերանոց. 3. գանձապետութիւն. trésor; 2. dépôt, magasin; 3. charge de trésorier.

Խիթամ, ա. կատարել. վախճանել: ի գլուխ հանել. հանգուցանել. վախճան. կատարած. finir, terminer, achever, conclure; fin, terminaison, achèvement, conclusion.

Միւզաքերէյէ — վերջ. վախճան տալ խորհրդոյն. clore les débats.

(Նամէի) սամիմանէ-խիթամ. թուղթ բարեկամութեան. lettre amicale.

Խիթան, ա. թլփատել. թլփատութիւն. 2. թլփատ. circoncire; circoncision; 2. prépuce. [1:

Խիթանէ(թ), ա. տես Խիթան,

Խիթաբ, ա. (թէվճիհի քէլամ էթ.) ուղղել խօսք առ ոք. ճառախօսութիւն. հրապարակախօսութիւն. adresser la parole à qn.; harangue, allocution.

Խիթաբէ(թ), ա. (խաթիպլիք. խաթիպ օլ.) քարոզիչ լինել. քարոզչութիւն. être prédicateur; charge de prédicateur.

Խիթաբէն, ա. խօսք ուղղելով առ. en adressant la parole, adressé directement à qn.

Խիլալ, ա. միջոց. անջրպետ ժամանակի. 2. ատամնաքաչ. ականջաքերիչ. 3. օրինակ խոնարհման բայից. 4. բարեկամ լինել սրտանց. espace (intermédiaire), intervalle; 2. cure-dent; cure-oreille; 3. tableau de la conjugaison; 4. être ami sincère de qn.

Խիլաֆ, ա. սուտ. ստութիւն. 2. հակառակ լինել. հակառակիլ. ընդդէմ կալ. հակառակ ելանել. ընդդէմ գտանել. հակառակութիւն. faux, fausseté; mensonge; 2. être contraire à qn. ou à qc., être (ou se trouver) en contradiction avec, contrevenir (ou manquer) à...; contravention, contrariété.

Խիլաֆը (սուլհ ու սալահ). հակառակ (խաղաղութեան). contraire(ment) à (la paix); contre (la paix).

Խիլաֆը թապի'էթ. ընդդէմ բնութեան. contre la nature.

Խիլաֆը մու'թատ. ընդդէմ, հակառակ սովորութեան. contre l'usage.

Խիլաֆը հագգ. հակառակ արդարութեան. յանիրաւի. contre les régles de la justice; injustement.

— *սէօյլէմէք*. ստել. dire un mensonge, mentir.

— *սէօզլէր*. պատիր բանք. mensonges, menteries.

Մին ղայրը խիլաֆ. առանց հակառակութեան. sans contredit.

Պէր-խիլաֆ. հակառակ. contre.

Խիլաֆէ(թ), ա. յաջորդել ումեք. յաջորդութիւն. succéder à qn., être successeur de qn.; dignité de calife.

Խիլաֆ-կեր, պ. հակառակորդ. adversaire.

Խիճալէթ, ա. ամաչել. շառագունել. ամօթ. avoir honte, rougir; honte, confusion.

Խիզ, պ. ի վեր. որ յառնէ. որ ի վեր ելանէ. qui se lève; qui saute.

Սահար-խիզ. վաղայարոյց. matinal.

Խանտէ-խիզ. ծաղրական. որ ի ծաղր ածէ. ridicule; qui fait rire.

Շէքէր-խիզ. շաքարաբուղխ. շաքարաբեր. qui produit du sucre.

Ֆիթնէ-խիզ. խռովարար. ամբոխարար. tapageur.

Խիզան, պ. որ ելանէ, ի վեր ցատկէ. qui se lève, qui saute.

Խիզապ, պ. ալիք. flot, onde, vague.

Խիշ, պ. ինքն. ինքնին. նոյն. même.

Խիշան, պ. ազգականք. parents, proches.

Խիշ-աւէնտ, պ. ազգական. parent.

Խիշ-աւէնտի, պ. ազգականութիւն. parenté, affinité, consanguinité.

Խիրէ, պ. շլացեալ. խտղտեալ. 2. թմրեալ. զառամեալ. 3. ապշեալ. զարմացեալ. 4. լիրբ. անամօթ. 5. ունայն. չնչին. 6. կռուարար. յամառ. 7. արի. քաջ. ébloui; 2. engourdi, décrépit; 3. étonné, stupéfait; 4. effronté, insolent; 5. vain, inutile, futile; 6. querelleur, entêté, opiniâtre; 7. brave, courageux.

Խիրէկի, պ. ծանրութիւն. 2. նսեմութիւն. մթութիւն. 3. զառամութիւն. pesanteur, lourdeur; 2. obscurité, obscurcissement; 3. décrépitude.

Խիրէ-տէսթ, պ. անյաջողակ. maladroit.

Խիրէ-ջէշ, պ. բռնաւոր. 2. տիրուհի. tyran; 2. maitresse.

Խինկ, պ. (գըր աթ.) ձի սպիտակ, մորթամբ ճանճկէն. cheval blanc, gris.

Խիշթ, պ. աղիւս. brique.

Խիմա, ա. եզ. ախիմէ(թ), յգ. վրան. խորան. tente.

Խիրամ, պ. ճեմել-երեւելն. սոնքալն. 2. աւետիք. 3. ուրախութիւն. խնդութիւն. ցնծութիւն. action de se carrer en marchant, de se pavaner; 2. bonne nouvelle; 3. joie, réjouissance, allégresse.

— *էթ*. } սոնքալ.
Խիրաման օլ, պ. } ճեմել-երեւել. se carrer en marchant, se pavaner.

Խիրամենտէ, պ. որ գնայ շքեղ, սոնքացեալ, ճեմել-երեւէ. qui se carre en marchant, qui se pavane.

Խիրաշ, պ. է ճիրք. որ ճանկռէ, ցրէ. 2. պտուղ փտած, փտեալ. ապականեալ իրք. en cp. qui égratigne; 2. fruit pourri, gâté; putridité.

Ցիւ-խիրաշ. ճմլիչ աղեաց. զլխեցուցիչ. navrant.

Րու-խիրաշ. որ ցրէ զերեսս. qui égratigne le visage.

Խիրէտ, պ. միտք. խելք. բան. esprit, intelligence, raison.

Խիրէտ-մէնտ, եղ. } պ. (խելացի.)
Խիրէտ-մէնտան, յգ. }
հանճարեղ. իմաստուն. մտացի. raisonnable, sensé, sage.

Խիրէտ-մէնտանէ, պ. իմաստութեամբ. sagement, d'une manière sage.

Խիրէտ-մէնտի, պ. իմաստութիւն. bon sens, sagesse.

Խիրէտ-սուզ, պ. ցնորեցուցիչ խելաց. անհնարին. mortel, excessif.

Խիրիտ, պ. գնումն. գին. achat.

Խիրիտ ու Ֆիւրուխթ. (ալըշ վէրիշ. պէյ' ու շիրա.) փոխարկութիւն. commerce.

Խիրիտար, պ. յաճախորդ. acheteur, chaland, pratique.

Խիրիտէ, պ. գնեալ առեալ. acheté.

Խուլասէ(թ), ա. ամփոփեալ միտք իրիք. ընդարձակ մտաց. համառօտ բովանդակութիւն. համառօտութիւն. ամփոփ. quintessence, sommaire, extrait, dépouillement, précis, contenu principal, substance.

Խիւնքեար, պ. արքայ' արքայից արքայ. souverain, maître suprême.

Խիւտա, պ. Աստուած. 2. տէր. ստացիչ. Dieu; 2. maître, possesseur.

Խիւտայա, պ. ո՜ Աստուած. [ô Dieu!

Խիւտայի, ա. բնական. naturel.

Խիւտայիկեան, } պ. արքայից
Խիւտայիկեանէ, } արքայ. grand roi de son siècle.

Խիւտա-շինաս, պ. որ ճանաչէ զԱստուած, դաւանէ զմիակն էութիւն. qui connait Dieu, professe l'unité de Dieu.

Խիւտա-վէնտ, պ. տէր. ստացիչ. 2. արքայ. իշխան. maître, possesseur; 2. souverain, prince.

Խիւտա-վէնտի-կեար, պ. արքայ. թագաւոր. 2. Աստուած. roi; 2. Dieu.

Խիւտա-վէնտի-կեարի, պ. արքայութիւն. royauté.

Խիւտա-վէր, պ. տէր. 2. թագաւոր. maitre, possesseur; 2. roi.

Խիւտա-տատ, պ. աստուածատուր. accordé ou donné par Dieu.

Խիւտա-րա, պ. (Ալլահ իչին. Ալլահ 'աշգը իչին.) վասն Աստուծոյ. pour l'amour de Dieu.

Խիւտա-ֆիւրուշ, պ. կեղծաւոր. hypocrite.

Խիֆա, ա. տես խաֆա. 2. եզ. ախֆիյէթ, յգ. քօղ. voile.

Խուէուլթ, ա. յգ. խայլթ, եզ։

Խուէուլ, ա. յգ. խայլ, եզ։

Խուէուր, ա. յգ. խայր, եզ։

Խուզարէ(թ), ա. կանաչ լինել. կանաչութիւն. être vert; vert, couleur verte, td. viridité.

Խուզարի(յ), ա. կանաչ. vert.

Խուզզան, ա. յգ. խազին, եզ։

Խուզէլէ(թ), ա. որ թողու, լքանէ զբարեկամ. 2. յգ. խազուլ, եզ. qui abandonne, qui délaisse son ami.

Խուզու', ա. խոնարհել. խոնարհութիւն. հպատակութիւն. s'humilier; humilité, soumission.

Խութաբա. ա. յգ. խաթիբ, եզ։

Խութն, } ա. թլփատել.
Խութնէ(թ), } թլփատութիւն. circoncire; circoncision.

Խութութ, ա. յգ. խաթթ, եզ։

Խութունէ(թ), ա. խնամութիւն. alliance par mariage.

Խութուպ, ա. յգ. խաթպ, եզ։

Խութուվաթ, ա. յգ. խաթվէ(թ), եզ։

Խութուր, ա. անկանիլ ի միտ. venir à l'esprit, venir en pensée.

Խութպէ(թ), ա. քարոզ, աղօթք յաւուրբաթու. prône ou oraison du vendredi.

Խուլ', ա. արձակել զկին. répudier, renvoyer sa femme.

Խուլա՛, ա. անդամալուծութիւն. paralysie.

Խուլա՛ա(թ), ա. ազերասանութիւն. licence effrénée.

Խուլգ, ա. եզ. ախլագ, յգ. բնածին բարք. ընդաբոյս բնութիւն. բոյս բարուց. բարք. naturel, nature, qualités innées, moeurs.

Խուլէա, ա. տես խալէալ:

Խուլէֆա, ա. յգ. խալիֆա, եզ.

Խուլլան, ա. յգ. խալիլ, եզ.

Խուլլէ(թ), ա. բարեկամութիւն ճշմարիտ. 2. բարեկամ ճշմարիտ. amitié sincère: 2. ami sincère, cordial.

Խուլլէգ, ա. անանձրեւ. qui ne donne pas de pluie, qui n'est pas suivi de pluie (nuage, éclair).

Բերգի խուլլէգ. փայլակն ընդ յոպալ երկինքն. éclair d'un nuage qui ne donne pas de pluie.

Խուլուճ, ա. յուզել. շարժել. բաբախել. s'agiter, remuer, palpiter.

Խուլուս, ա. ճշմարիտ բարեկամութիւն. անկեղծութիւն. 2. զտութիւն. անխառնութիւն. amitié sincère ou véritable, sincérité; 2. pureté.

Խուլուսիյէթ, ա. անկեղծութիւն. ճշմարիտ բարեկամութիւն. sincérité, amitié sincère, cordiale.

Խուլուս-քեար, պ. ճշմարիտ բարեկամ. ami sincère.

Խուլուս-քեարանէ, պ. յօժարակամ սրտէ. sincèrement.

Խուլուս-քեարի, պ. անկեղծ բարեկամութիւն. amitié sincère, cordiale.

Խուլուվվ, ա. թափուր, ամայի ըլլալ. պարապութիւն. ամայութիւն. 2. պարապորդ ըլլալ. կալ պարապորդ. être vide, vacant; vide; 2. être inoccupé, sans occupation, manque d'occupation.

Խուլուտ, ա. տեւել քաշել. տեւողութիւն. continuer d'exister, durer; durée.

Եէվմի խուլուտ. օր յարութեան. jour de la résurrection.

Խուլտան, ա. յգ. խըլտ, եզ.

Խուլտ, ա. տեւել քաշել. յաւիտենականութիւն. 2. արքայութիւն երկնից. durer sans fin, être éternel; éternité; 2. le Paradis.

Խուլֆ, ա. հակառակ (օրէնքին) գործել. contrevenir (ou manquer) à qc.; contravention.

Խուճէսթէ, պ. երանելի. բախտաւոր. heureux, fortuné.

Խում, պ. (քիւպ.) կարաս. 2. կամար. 3. թմբուկ. շեփոր. jarre, fontaine (de terre cuite); 2. voûte; 3. tambour, trompette.

Խումամէ(թ), ա. աւելածք. 2. ճաշուածք կերակրոց. balayures; 2. restes des mets.

Խումասի(յ), ա. հինգգրեան. quinquilitère.

Խումար, պ. գլխածանր թմրութիւն. pesanteur de tête, malaise qui suit un excès de vin.

Խում-խանէ, պ. կապելանոց. պանդոկք. 2. գինետուն. taverne, cabaret; 2. cave à vin.

Խումուլ, ա. լինել աննշան. աննշանութիւն. être obscur, n'être pas célèbre, obscurité.

Խումուտ, ա. խափանուիլ. 2. (մարել.) նուաղիլ. 3. դադարել. ցածնալ. շիջանել. cesser de flamber; 2. tomber en défaillance; 3. cesser, se calmer, s'apaiser, s'éteindre.

Խումուր, ա. յգ. խամր, եզ.

Խումպարա, պ. ռումբ. 2. գանձանակ (կաղեփին մանկանց). 3. (եւ խումպարայ.) ձեռնաց հրակէզ. bombe; 2. tirelire; 3. grenade.

Խումպարաճը, թ. (գումպարաճը.) ռմբաձիգ. bombardier.

Խումս, ա. հինգերորդ մասն. un cinquième, la cinquième partie.

Խույ, պ. սովորութիւն. habitude, coutume.

Խօշ-խույ. բարեբարոյ. d'un bon naturel.

Խույլանմագ, թ. առնել սովորութիւն. ախտանալ. contracter une habitude (vicieuse).

Խույլու. թ. ախտաւոր. անհեթեթ. յամառ. մոլի. qui a une habitude vicieuse; bizarre; entêté, passionné.

Խույսուզ, թ. (պէտ-խույ.) չարաբարոյ. d'un naturel vicieux, malin, méchant.

Խուն, պ. արիւն. sang.

խունաք, } ա. խեղդուցաւ.
խունաքա(թ), } angine maligne ou gangréneuse, diphthéri(t)e.

խուն-ալուտ, } գ. արիւնաթա-
խուն-ալուտէ, } թաւ. sanglant, ensanglanté, taché de sang, souillé de sang.

խուն-աբ, } գ. արիւնախառն
խուն-աբէ, } արցունք. larmes de sang.

խուն-էֆշան, գ. արիւնահեղ. sanguinaire, qui répand du sang.

խունի, փ. ձագար. entonnoir, chantepleure.

խունին, գ. արիւնոտ. արիւնախանձ. sanglant, sanguinaire.

խուն-չէքէն, } գ. արիւնահեղ.
խուն-պար, } sanguinaire, qui répand du sang.

խուն-պէհա, գ. գին արեան. prix du sang.

խունսա, ա. եզ. խանասա, խընսա, յգ. որձեւէգ. hermaphrodite.

խուն-րիզ, գ. արիւնահեղ. արիւնախանձ. sanguinaire, cruel.

խուն-ֆիշան, գ. տես խուն-էֆշան:

խուշէ, գ. ողկոյզ. 2. հասկ. grappe; 2. épi (de froment).

խուշէ-չին, գ. հասկաքաղ. glaneur.

խուշկանէ, գ. ցամաք. sec.

խուշնէ(թ), } ա. կարծր լինել.
խուշունէ(թ), } կարծրութիւն. être dur, rude; dureté, rudesse.

խուշու', ա. խոնարհ. հպատակ լինել. խոնարհութիւն. հպատակութիւն. être humble, soumis; humilité, soumission.

խուշպան, ա. յգ. խաշէպ, եզ:

խուշք, գ. ցամաք. sec.

խուպ, եզ. } գ. գեղեցիկ. բա-
խուպան, յգ. } րի. beau, joli, bon.

խուպապա, ա. յգ. խապիպ, եզ:

խուպզ, ա. հաց. pain.

խուպզէ(թ), ա. (պիր սօմուն էթմէք.) նկանակ մի հացի. une miche, un pain.

խուպ-թէր, գ. գեղեցկագոյն. plus beau.

խուպ-թէր-ին, գ. խիստ գեղե-[ցիկ. très-beau.

խուպի, գ. գեղեցկութիւն. beauté.

խուպուր, ա. յգ. խապէր, եզ:

խուպս, ա. չար լինել. չարութիւն. անօրէնութիւն. գարշութիւն. աղտեղութիւն. ցածութիւն. être méchant, perfide, mauvais; méchanceté, perfidie, turpitude; bassesse, abjection.

խուպ-րու, եզ. } գ. գեղեցիկ
խուպ-րուեան, յգ. } երեսօք. beau de visage,

խուսյէթ, ա. (թալաք.) երկուորիք. testicule.

խուսէմա, } ա. յգ. խասիմ,
խուսամա, } եզ:

խուսում, ա. յգ. խասմ, եզ:

խուսումէ(թ), ա. եզ. խասումէթ, յգ. թշնամութիւն. ոսոխութիւն. inimitié, hostilité.

խուսուս, ա. մասնաւոր, առանձին հանգամանք. առարկայն իրք, գործք. particularité, circonstance, chose, affaire particulière.

'Ալէ-լ-խուսուս. } առանձինն.
Պա-խուսուս. } մասնաւորապէս.
Պի-լ-խուսուս. } մանաւանդ. ի
խուսուսա, ա. } վեր քան զամենայն. particulièrement, surtout.

խուսուսի(յ), ա. առանձին. առանձնային. մասնաւոր. յատուկ. spécial, particulier.

խուսուսիյէթ, ա. առանձին բարեկամութիւն, մտերմութիւն. 2. առանձնին իրք. մասնաւոր հանգամանք. յատկութիւն. amitié particulière, intimité; 2. particularité, spécialité.

խուսուֆ, ա. խաւարել. խաւարումն լուսնի. s'éclipser; éclipse de la lune.

խուսսէ(թ), ա. խուրձ փայտից. fagot, faisceau de menu bois, de branches.

խուսրան, ա. տես խսար:

խուսրէվ, գ. արքայ. թագաւոր. roi.

խուսրէվանէ, } գ. արքունի.
խուսրէվի, } royal.

խուֆֆան, ա. յգ. խաֆֆ, եզ:

խուտ, գ. (թօղլղա.) սաղաւարտ. casque.

Խուտա'ա(թ), ա. խաբէութիւն. նենգութիւն. tromperie, fraude, imposture.

Խուտաուշ, ա. ցոփել. մագլցել ճիրանամբք. égratigner, griffer.

Խուտաուր, ա. յէ. Խըտար. եւ:

Խուտաամ, ա. յէ. Խատըմ, եւ:

Խուրաֆաթ, յէ. } ա. ծաղրալից զուարճութիւն. conte plaisant.
Խուրաֆէ(թ), եւ. }

Խուրճ, ա. երկպարկեան պայուսակ. թամբեղէն. sacoche.

Խուրմա, գ. արմաւ. datte.

— աղաճը. արմաւենի. palmier, dattier.

Խուրուզ, ա. յէ. Խարիզ. եւ:

Խուրուճ, ա. ելանել. ելք. 2. ապստամբել. ապստամբութիւն. sortir; sortie; 2. se révolter contre qn.; révolte.

Սահիպ —. ապստամբ. rebelle.

Խուրուշ, գ. աղմուկ. աղաղակ. bruit, cri.

Խուրուշան, գ. որ աղաղակէ. qui crie.

Խուրշիտ, գ. արեգակն. soleil.

Խուրսէնտ, գ. գոհացեալ. հաճ. content.

Խուրտա, } գ. փոքր. մանր. նուրբ. petit, mince.
Խուրտէ, }

Խուրտէճի, փ. շրջավաճառ. colporteur.

Խուրտէ-պին, գ. սրատես. 2. մանրացոյց. pénétrant, perspicace; 2. microscope.

Խուրտէվաթ, գ. մանր ապրանք. 2. հնոտիք. menues marchandises; 2. friperie.

Խուրտէվաթճը, փ. } մանրավաճառ. 2. վաճառական հնոտեաց. détaillant; 2. marchand fripier.
Խուրտէ-ֆիւրուշ, գ. }

Խուրտա-սալ, գ. սակաւամեայ. de peu d'années, jeune.

Խուրրէմ, գ. զուարթ. ուրախ. gai, agréable, enjoué, réjoui.

Խուրրէմ-կեահ, գ. զուարճալից վայր. lieu agréable.

Խուրֆէ(թ), ա. տես Խուրաֆէթ:

Խուք, գ. խոզ. cochon, porc, pourceau.

Խու-քէրտէ, գ. սովորեալ. habitué, accoutumé.

Խուք-պան, գ. խոզարած. porcher, gardeur de cochons.

Խուֆթէ, գ. ննջեցեալ. couché, endormi.

Խուֆֆ, ա. կօշիկ. bottine.

Խուֆֆաշ, ա. չղջիկ. chauve-souris.

Խօճա, գ. եւ. Խօճակեան, յէ. տէր. տանուտէր. 2. վարժապետ. ուսուցիչ. 3. վաճառական. maître, seigneur; maître de la maison; 2. maître de langue, maître d'école; 3. marchand.

Խօճալըգ, փ. վարժապետութիւն. վաճառականութիւն. état de maître, de négociant.

Խօճակեան, գ. յէ. Խօճա, եւ:

Խօճակի, գ. տէրութիւն. état de seigneur.

Խօճազի, գ. վաճառական ընչեղ. riche marchand.

Խօշ, գ. հաճոյ. քաղցր. ախորժական. agréable.

— կէլտին. բարեաւ եկիր. բարի եկիր. ողջոյն ի գալուստ քո. soyez le bienvenu!

Խօշ-ամէտ, գ. բարեաւ գալուստ. բարւոք ընդունելութիւն. bienvenue, bon accueil.

Խօշ-ամէտի էթ. գ. մաղթել ումեք բարեաւ ի գալստեանն. souhaiter à qn. la bienvenue.

Խօշ-ամէտ-կէու, գ. որ մաղթէ բարեաւ ի գալստեան ումեք. qui souhaite à qn. la bienvenue.

Խօշ-աբ, գ. թան ի պտղոց. boisson faite de fruits.

Խօշ-էլհան, գ. քաղցրաձայն. քաղցրանուագ. qui a une voix douee, mélodieux.

Խօշ-թապ', գ. բարեբարոյ. de bon naturel.

Խօշլանմագ, փ. (Հաղզ էթ.) հաճել. ախորժել. հեշտանալ. prendre ou trouver plaisir à qc., aimer, (il me plait).

Խօշլուգ, փ. բարօրութիւն. առողջութիւն. բարեկենդանութիւն. բարեկեցութիւն. bon état, bien-être, bonne santé, bon goût.

Խօշ-կիւվար, } գ. քաղցրահամ. de bon goût, savoureux.
Խօշ-մէզէ, }

խօշճա, մ. գեղեցկօրէն. ախորժաբար. agréablement.

խօշ-նէվա, ա. գեղեցկաձայն. քաղցրաձայն. qui a une belle voix, qui chante bien.

խօշ-նիւմա, } ա. գեղեցկատեսիլ. d'un bel
խօշ-նիւմաա, } aspect, d'une belle apparence.

խօշնուտ, ա. գոհ. հաճ. content, satisfait.

— էթ. գոհ առնել. հաճել. contenter, satisfaire.

խօշնուտի, ա. } գոհն լինել.
խօշնուտլուգ, գ. } հաճութիւն. contentement, satisfaction.

խօշնուտսուզ, գ. դժգոհ. դհաճ. mécontent.

խօշ-պու, ա. անուշահոտ. odorant.

խօշ-ատէմ, ա. բարեկեցիկ. aisé, à son aise.

խօշ-ահլ, ա. զուարթագին. gai, content, joyeux.

խօվարտա, ա. շրջաշրջիկ. vagabond.

խօվարտալըգ, գ. շրջաշրջութիւն. vagabondage.

խօտ, ա. ինքնին կէնտի. même.

խօտ-պէ-խօտ, ա. (քէնտի քէնտինէ. քէնտիլիյինտէն.) անձամբ յանձնէ. ինքնին. de soi-même, de lui-même, tout seul.

խօտ-պին, ա. յանձնապաստան. հպարտ. présomptueux, fier, orgueilleux.

խօտ-պին-լիք, գ. յանձնապաստան հպարտութիւն. présomption.

խօտ-սէր, } ա. (մուզ'անիտ. սէր-
խօտ-րա, } քէշ.) յամառ. խէթ.
խօտ-րէյ, } capricieux, entêté, têtu.

խօտ-րէվիշ, ա. կամաւոր. կամապաշտ. volontaire.

խօտ-րույ, ա. ինքնաբոյս. naturel, natif.

խօտ-փէսէնտ, ա. անձնահաճ. ամբարտաւան. homme infatué de soi-même, fat.

խօտ-փէրէսթ, ա. անձնապաշտ. adorateur de soi-même.

խօտ-փէրէսթի, ա. անձնապաշտութիւն. adoration de soi-même.

խօտ-քեամ, } ա. անձնակամ.
խօտ-քեամէ, } homme à son gré, à son bon plaisir.

խօտ-ֆիւրուշ, ա. ամբարտաւան. qui se loue, vantard, vaniteux.

խօր, ա. անարգ. արհամարհ. 2. ի բրդ. որ ուտէ. 3. արեգակն. vil, abject, méprisable; 2. en cp. qui mange; 3. soleil.

Մէրտում-խօր. մարդակեր. (qui mange de la chair humaine =) anthropophage, cannibale.

խօրա, ա. կաքաւ. danse.

խօրաթա, գ. խաղալիք ծաղրաբանք. badinage, plaisanterie, divertissement.

խօրասան, գ. ծեծեալ աղիւսոյ. farine de brique.

խօրեաթ. (χωριάτης) (կոպիտ.) դմբրիկ. շմաբլան. impoli, grossier, brutal.

խօրեաթլըգ, գ. շինականութիւն. բրտութիւն. impolitesse, rusticité, grossièreté.

խօրթում, ա. էլ. խարաթէմ, յէ. դարձն. 2. խողովակ ըմպանի... trompe (de l'éléphant); 2. tuyau d'une pompe...

խօրի, ա. նուաստութիւն. bassesse.

խօրլամագ, գ. արհամարհել. խոտել. dédaigner, abaisser.

խօրլուգ, գ. նուաստութիւն. արհամարհութիւն. abaissement, abjection.

խօրագ, ա. ուտելիք. aliment, nourriture.

խօրտէ, ա. կերեալ. mangé.

Թիր-խօրտէ. նետի վիրաւորեալ. blessé d'un coup de flèche.

խօրօշա, գ. հագագ. larynx.

խօրօզ, ա. (աքլոր.) աքաղաղ. 2. ատրճանակի հրացանի. coq; 2. le chien d'un fusil...

— իպիկի. (աքաղաղի կատար.) ծաղիկ մը. crête-de-coq.

խօրօզլանմագ, գ. (գոռոզանալ գոռոզանալ.) գոռոզանալ. prendre un air arrogant.

խօփիզա, գ. (չօճուգ միզաճըլը. աքլ-շիմէն.) մանկաբարոյ. ծանծաղամիտ. թեթեւամիտ. enfant, puéril, évaporé, éventé.

Կ

Չեն գտնուածները Գ. Ղ. եռաձայնօրէ՝ գրեալ գտ ոչ մոռնալ այստ:
Cherchez aux lettres Գ. Ղ. les mots qui ne seraient pas cités ici.

Կեազ, դ. (մագասա.) մկրատ. 2. (մում մագասը.) յարդարիչ. 3. (ճըմ-պըզ.) ունելի. ciseaux; 2. mouchettes; 3. pincettes.

Կեահ, դ. է Բրդ. ...վայր. ...տեղի. 2. ժամանակ. 3. (պա'զըն.) երբեմն. Մերթ. en cp. lieu, endroit, place; 2. temps; 3. quelquefois.

Կեահ ու նա-կեահ. } (վագթըլը
Կեահ ու պի-կեահ. } վագթսըզ.) ժամու եւ տարաժամու. à temps et à contre-temps.

Կեահ... կեահ... Մերթ... մերթ... Երբեմն... երբեմն... tantôt... tantôt.

Թեհաֆֆուզ-կեահ. արգելման կայան ժամանատեղի. lazaret.

Շիքեար-կեահ. տեղի որսորդութեան. chasse, étendue de terrain pour la chasse.

Շեպան-կեահ. գիշեր. (temps de la) nuit.

Սուպհ-կեահ. ժամանակ առաւօտեան. matinée.

Կեահան, դ. (վագթըյլը. վագթընտա.) ի ժամու. à temps, à propos.

Կեահի, դ. (պա'զըն. պա'զը վագթ.) երբեմն. quelquefois.

Կեավ, դ. եզն. կով. 2. ցուլ արջառական. boeuf; vache; 2. taureau.

Կեավուր, գ. (քեաֆիր.) անհաւատ. infidèle, mécréant.

Կեավուրլուգ, գ. (քիւֆր.) անհաւատութիւն. infidélité.

Կեարիզ, դ. (կէրիզ, ռ.) աղբանոցաց. cloaque, égout.

Կեաֆ, դ. 26երորդ նշանագիր օսմանցւոց. 26e lettre de l'alphabet ottoman.

Կեօ, դ. Բան. խօսք. 2. գունդ. գնդակ ինչ. 3. է Բրդ. որ ասէ. parole, discours; 2. boule, balle; 3. en cp. qui dit, qui parle.

Ռասթ-կեօ. ճշմարտախօս. véridique.

Փուճ-կեօ. ունայնախօս. qui dit des futilités.

Կեօյենտե, } դ. որ խօսի. որ
Կեօյենտեկեան, } ասէ. 2. բանախօս. qui parle, qui dit.

Կեօզե, դ. կոճակ. coque.

Կեօհ, դ. աղբ. excréments.

Կեօհեր..., դ. տես Կիւհեր...

Կեօհեր-նիսար, դ. որ ականս զարդարական սփռէ, ցանէ. qui répand des bijoux.

Կեօհեր-րիզ, դ. որ ականս զարդարական հեղու. qui verse des bijoux.

Կեօն, դ. է Բրդ. գոյն. en cp. couleur.

Սիմ-կեօն. (է գոյն) արծաթի. couleur d'argent.

Կեօշ, դ. ականջ. ականջք. 2. որ լսէ. 3. լսել. oreille, ouïe; 2. qui entend, qui oit; 3. entendre, ouïr.

Կեօշ-զէտ, դ. լսեալ. entendu, ouï.

Կեօշթ, դ. միս. մի պտղոյ. viande; pulpe.

Կեօշթի, դ. մսեղէն. de (la) viande, à la viande.

Կեօշ-մալ, դ. ապտակ. 2. խրատական յանդիմանութիւն. soufflet; 2. réprimande, remontrance.

Կեօշ-վար, } դ. գինդ. pen-
Կեօշ-վարէ, } dants d'oreilles.

Կեօ-սալէ, դ. որթ. veau.

Կեօսփենտ, } դ. ոչխար. mou-
Կեօսֆենտ, } ton, brebis.

Կեօսֆենտ-քիւշան, դ. տօն զոհաբերութեան. la fête des sacrifices.

Կեօր, դ. գերեզման. 2. ցիռ. էշվայրի. fosse, tombe, tombeau; 2. âne sauvage, td. onagre.

Կեօր-իսթան, դ. գերեզմանատեղի. cimetière.

Կեօր-խանէ, դ. շիրիմ. sépulcre.

Կեօր-քեն, դ. փորող. 2. գերեզմանափոր. fossoyeur; 2.

qui fouille les tombeaux pour les dépouiller.

Կէզ, թ. (քէրրէ. տէֆ'ա.) անգամ. նուագ. fois.

Բիր կէզ. մի անգամ. une fois.

Պու —. յայսմ նուագի. cette fois-ci, pour le coup.

Հէր —. յամենայն նուագի. chaque fois, toutes les fois.

Կէզ, պ. աղէ իւր անփետուր եւ անսլաք նետի. 2. կանգուն. 3. ի բրդ. որ խածանէ. flèche sans plume ou pointe; 2. bras, aune; 3. en cp. qui mord.

Կէզա, **Կէզայ**, **Կէզան**, պ. ի բրդ. որ խածանէ. որ հարկանէ. en cp. qui mord, qui pique.

Կէզէնտա, պ. ֆնաս. կորուստ. 2 չարիք. աղէտք. dommage, préjudice; 2. malheur, calamité.

Կէզի, պ. կտաւ ինչ խուլոր. sorte de toile.

Կէզինմէք, թ. շրջել. se promener.

Կէզիտէ. պ. հարեալ. խածեալ. piqué, mordu.

Մար-կէզիտէ. օձահար. mordu par un serpent.

Կէզլէմէք, թ. յարմարել զեղգակն ի լար աղեղան. placer la flèche sur la corde de l'arc.

Կէզլիք, պ. տես Քէզլիք.

Կէզմէք, թ. (սէյր. թէֆէրրիւճ. թէմաշա էթ.) շրջել. շուրջ գալ. se promener, faire un (le) tour de (ou dans le) ..., aller çà et là.

Էթրաֆ —. շուրջանակ շնէր լինել. tourner autour de qn.

Պօշ —. դատարկաշրջիկ լինել. դատարկ. ընդվայր շրջել. flâner.

Կէզմէյէ կիթմէք. ելանել զբօսանել. aller se promener.

Կէզիպ թօզմաք. } (խօվարտալըք էթ.)
Կէզիպ սիւրթմէք, } ընդ վայր յածել. vagabonder, faire le vagabond.

Կէզտիրմէք, թ. շրջեցուցանել. promener, conduire qn. (par la ville).

Կէթիրթմէք, թ. (ճէլպ, իհզար էթ.) տալ ածել, բերել. ածել ատեանն... faire amener, apporter, importer; faire comparaître en justice.

Կէթիրմէք, թ. ածել. բերել. amener, apporter.

Խաթըրա —. յուշ ածել. rappeler qc. au souvenir de qn.

Տիլէ —. (թէշհիր.) հրապարակ հարկանել. համբաւել. ébruiter.

Ֆի'իլէ —. (իճրա. իֆա. թէսվիյէ.) (կատարել.) ի գործ արկանել. յարդիւնս ածել. mettre en oeuvre, venir à bout de qc.

Կէլէճէք, թ. (աթի. վարիտ'.) հանդերձեալ. à venir, futur, prochain.

— **եըլ**. (սէնէի աթիյէ.) գալ ամ. l'année prochaine.

Կէլին, թ. ('արուս.) հարսն. նու. nouvelle mariée, épousée; belle-fille, bru.

Կէլինլիք, թ. ('արուսիյէ.) հարսնութիւն. 2. հարսանեաց. 3. առագաստ. état de fiancée; 2. de mariée, de(s) noce(s), nuptial; 3. chambre nuptiale.

— **գըզ**. (պալիղա.) հարսնացու. fille à marier.

— **լիպասը**. հանդերձ հարսանեաց. robe nuptiale.

Կէլինճիք, թ. (Ձնհարսուկ.) աքիս. belette.

— **չիչէյի**. (չէօլ լալէսի.) վայրի կակաչ. coquelicot.

Կէլինմէք, թ. տես Կէլմէք.

Կէլիշ, թ. (գուտում. վուրուտ.) գալուստ. 2. (իսթի'տատ.) յաջողակութիւն. venue, arrivée; 2. aptitude, habileté.

Իշին — ի. (թապի'էթի մասլահաթ.) հանգամանք իրաց. la nature des choses.

— **ի կիւզէլ**. (օլտուղունա. թէսատիւֆի. 'արըզի.) ըստ դիպաց. ընդ հօլ. à l'aventure, au hasard.

Կէլիր, թ. (իրատ.) հաս. մուտք. revenu.

Կէլլէ, պ. անդեայ. հօտ. troupeau de bestiaux.

Կէլլէ-պան, պ. հովիւ. անդեորդ. կովարած. pâtre, bouvier, vacher.

Կէլմէք, թ. (թէվարիւտ. վարիտ օլ.) գալ. venir.

Էլտէն —. յիւրն հաս լինել. être capable, pouvoir.

Աշաղը —. (էնմէք.) իջանել. 2. (Յըղըլմագ. չէօքմէք.) վար իջանել. կործանիլ. descendre; 2. s'écrouler, tomber en ruine.

Գարշը (տիր) —. (մուխալէֆէթ էթ.) հակառակիլ. հակառակ կալ. s'opposer, résister à...

Իլէրի —. (նէշէթ էթ.) ծագիլ. յառաջ գալ. ծնանիլ. provenir, s'ensuivre, résulter de qc.

Եան —. (իսթիրահաթ.) ընկողմանել. ի կողմն լինել. se coucher sur le côté.

Լազըմ —. (իճապ, իգթիզա էթ.) հարկ. կարեւոր լինել. devenir nécessaire, falloir.

Պիր արայա —. (իճթիմա'.) ի մի վայր գալ. ժողովիլ. s'assembler, se réunir.

Մէյտանա —. (հուտուլ.) ի յայտ գալ. յառաջ գալ. se montrer, se produire; naître, provenir, ressortir de qc.

Վիւճուտա —. (հուտուս.) ծնանել. սկիզբն առնուլ. դիպել. naître, prendre naissance; arriver.

Էլէ —. անկանել ի ձեռս. tomber en main.

Պաշա —. (վուգու'. թէ'արրուզ.) դիպել. ի վերայ հասանել (չարեաց). arriver à qn. (en parlant d'un malheur).

Իշէ —. (թէվաֆուգ.) պիտանացու լինել. être bon, pouvoir servir.

Քէնտիսինէ —. (այըլմագ.) անձին դառնալ. գալ ի միտ. revenir (à soi), reprendre ses esprits.

Կիւճէ —. (մինֆա'իլ օլ.) վշտանալ. ընդ սիրտ տանել. se piquer, se sentir offensé.

Խօշ (խօշա) —. հաճիլ. ախորժել. հեշտանալ. prendre ou trouver plaisir à qc., aimer, (il me plait,).

Իմանա —. ի հաւատս հաստատ գալ. 2. յաղերս գալ. ի գութ շարժիլ. se convertir; 2. s'attendrir.

Իսլահա —. (խալահ, իսլահ օլ.) յուղղութիւն գալ. se corriger, s'amender, se réformer.

Գուվվէտտէն ֆի'իլէ —. (իճրա օլ.) գալ ի կատարումն. s'accomplir, se réaliser.

Արդատան —. (իգթիֆա.) զհետ գալ. suivre.

'Էօհտէսինտէն —. լնուլ զպարտս, զխոստումն. satisfaire à ses obligations, à sa promesse.

Հագգընտան —. հանել զվրէժ քինուն. պատժել, պատուհասել ըստ արժանեաց. tirer (prendre) vengeance; punir, châtier, traiter qn. selon ses mérites.

Իշիթմէզլիկտէն —. չլսելոյն առնել. faire semblant de ne pas entendre, faire le sourd, faire la sourde oreille.

Պիլմէզլիկտէն —. (թէճահիւլ.) անգիտութիւն պատճառել. faire l'ignorant, faire semblant d'ignorer qc.

Կէօրմէզլիկտէն —. (թէղաֆիւլ.) ընդ չտես առնել. faire semblant de ne pas voir.

Հիսապա կէլմէզ. անհաշիւ. անհամար. incalculable, innombrable.

Օլա —. (մու'թատ օլ.) սովոր լինել դիպել. arriver ordinairement.

Օլաճա կէլէն. որ ինչ սովոր դիպի. ce qui arrive ordinairement.

Սէօյլէնէ կէլէն. զոր ասել սովոր են մարդիկ. ce qu'on a coutume de dire.

Կէլէլի. յորմէ հետէ եկն. depuis qu'il est venu (arrivé).

Կէլէն սէնէ. (սալը աթիյէ.) գալ ամ. l'année prochaine.

Կէլէն կիտէն. անցաւորք ճանապարհի. les allants et les venants.

Կէլինմէք, դ. դէ. կէլմէք.

(Աշէէ պահսընա) կէլինճէ. (... գալով.) վասն ... touchant, concernant, pour ce qui est de...

Կէլիր, գ. (իրատ. վարիտաթ.) հաս. մուտք. recette, revenu.

Կէլու, գ. խոխորդ. որկոր. gorge, gosier.

Կէլու-կիր, ա. խայթեցուցիչ. դառն. 2. որ բռնան հարկանէ զօձեաց. tout ce qui par son goût âcre irrite le gosier; 2. qui saisit au collet.

Կէլու-կիւտազ, ա. անհամ. fade.

Կէլու-պէնտ, ա. (պօյուն պա-ղը.) կապ պարանոցի. col, cravate.

Կէլպէրի, տ. Երկաթի ձող կրա-կարանաց հրոյ. tire-braise.

Ֆուրուն — ար. Երկաթի ձող կա-րակիսոց փռան. râble.

Կէկէ(ճ), տ. խայթուած. piqûre.

Կէհ, ա. ի տեղ...վայր...տեղի. 2. ժամանակ. 3. երբեմն. երբ. en cp. lieu, endroit, place; 2. temps; 3. quelquefois.

Կէհ... կէհ... երբ... երբ... tantôt... tantôt...

Կէհան, ա. ի ժամու. à temps, à propos.

Կէհվարէ, ա. օրրոց. berceau.

Կէհվարէ-նիշին, ա. մանուկ յօր-րոցի. enfant au berceau.

Կէճ, տ. անագան. tard.

— գալմագ. (օռուշանալ.) անագա-նել. s'attarder.

— վագըթ. անագան ժամանակ. heure avancée (du soir ou de la nuit).

Կէճէ... ա. տես Կիճէ...:

Կէճիքմէք, տ. (կէճ կէլմէք.) անագանել. 2. (պիր եէրտէ օյալան-մագ.) յամե(նա)լ. 3. (եէթիշէմէ-մէք.) յապաղել. s'attarder, rester trop tard; 2. tarder à (re)venir; 3. être en retard pour qc.

Կէճիքտիրմէք, տ. (թէխիր, իմ-հալ, թէճիլ էթ.) յերկարել. յա-պաղել. retarder.

Կէմ, տ. սանձ. դանդանաւանդ. frein, mors.

— (վ)ուրմագ. (գայըթ էթ.) սանձել. սանձահարել. brider.

— ալմագ. (սէօզ տինլէմէք.) ուշ դնել բանից. être docile aux leçons.

— ալմազ. (սէրքէշ.) հեստ. [récalcitrant.

Կէմ, տ. (ֆարէ. պէցիւք սը-չան.) մուկն. rat.

— սըչանը. առնետ. loir.

Սու — ար. ջրային մուկն. rat d'eau.

Կէմի, տ. (սէֆինէ.) նաւ. vaisseau, navire, bâtiment (de mer).

Աթէշ — ար. (հարրագա.) հրձիգ նաւ. brûlot.

Եէլքէն — ար. առագաստանաւ. bâtiment à voiles.

Թիւճճար — ար. նաւ վաճառակա-նի. navire (ou bâtiment) marchand.

Չարխ — ար. (վափօր.) շոգենաւ. bateau (à vapeur) à roues.

Պէյլիք — ար. նաւ պատերազմի. bâtiment de guerre, vaisseau.

Կէմիճի, տ. (մէլլահ. թայֆէ.) նաւաստի. նաւավար. նաւորդ. marin, matelot.

Կէմիճիլիք, տ. նաւաստութիւն. նաւավարութիւն. état de marin; navigation.

Կէմիրմէք, տ. կրծել. ronger.

Կէմիւրտէք, տ. (կըճիկ.) խաղճա-խուղճ. cartilage.

Կէյիրիշ, } տ. զեղջաւութիւն.
Կէյիրմէ. } renvoi, rot, éructation, rapport.

Կէյիրմէք, տ. ի վեր բարձրել զեղջ-ա-ելով. զեղջ-ա-ել. revenir; avoir des rapports.

Կէյիք, տ. (գազալ. ահու.) եղջե-րու. cerf.

Կէյին, տ. տես Կէնիշ:

Կէյինզ, տ. մաս ինչ կակուղ ընդ քիմս եւ ընդ անցանօ. chair tendre entre le palais et le canal de la déglutition.

— տէն սէօյլէմէք. քմահօս լինել. parler du nez.

Կէյսու, ա. հեր գլխոյ. cheveu.

Կէյսու-պէնտ, ա. վարսակալ. ruban à tresse, bandeau.

Կէյրէք, տ. (կըճիկ.) աճառ. խաղճախուղճ. cartilage.

Կէնէ, տ. շանաճանճ. տիզ. tique.

— օթու. տզկնի. ricin.

Կէնէ, ա. տես Եինէ:

Կէն(ի)զ, տ. տես Կէյինզ:

Կէնիշ, տ. ('արիզ. ֆէզիհ. վա-սի'. վիւս'աթլը.) ընդարձակ. ան-դորր. grand, vaste, spacieux.

Կէօնիւլլիւ —. երկայնամիտ. համբե-րող. qui a de la longanimité, patient.

Կէնիշլէ(թ)մէք, տ. (թէվսի'.) ընդարձակել. étendre, évaser, élargir.

Կէնիշլէ(ն)մէք, տ. (թէվէսսիւ'.) ընդարձակիլ. s'élargir, s'évaser, gagner de l'étendue.

Կէնիշլիք, տ. (վիւս'աթ. ֆուսհաթ. իթթիսա'.) ընդարձակու-

թեան. grandeur, vaste étendue, vaste espace.

Կէնճ, ա. (ճիւվան.) մանուկ. մատաղ. 2. (թազէ.) դալար. մատաղ. jeune; 2. frais.

— ատէմ. (շապպ.) երիտասարդ. un jeune homme.

Կէնճ, գ. գանձ (թաքուցեալ ընդ հողով). trésor (caché, enfoui).

Կէնճլէշմէք, } ա. մատաղանալ.
Կէնճլէնմէք, } rajeunir, redevenir jeune.

Կէնճինէ, գ. գանձատուն. շտեմարան. մառան. trésor, magasin, cellier.

Կէնճիտէ, ա. փակեալ. ծածկեալ. պարունակեալ. contenu, renfermé.

Կէնճլիք, ա. (շէպապէթ. ճիւվանի.) մատաղութիւն. երիտասարդութիւն. jeunesse.

Կէնճ-նամէ, ա. գանձային. de trésor.

Կէնճ-պախշ, ա. որ բաշխէ գանձս. qui donne des trésors.

Կէնճուր, }
Կէնճ-վէր, } ա. գանձապահ. trésorier.
Կէնճ-տար, }

Կէնտա-սու, ա. ջուր ժանտահոտ. eau puante.

Կէնտատէ, } ա. ժանտահոտ. նե-
Կէնտափատէ, } խեալ. puant, putride.

Կէնտում, ա. ցորեան. blé, froment.

Կէշթ, ա. ճեմել. զբօսնուլ. se promener.

— ու կիւզար էթ. (ժամու գալ.) շրջան գալ. faire un tour de promenade.

Կէշթէ, ա. այտրէն դարձեալ, եկեալ. 2. ի բրդ. շրջեալ. 3. լեալ. de retour, revenu; 2. en cp. tourné; 3. devenu.

Չէշմ-կէշթէ. շիլ. louche, qui a l'oeil dévié.

Կէչէն, ա. (մազի. սապըգ.) անցեալ. passé, dernier.

— եըլ. անցեալ ամ. l'année passée.

— կիւն. } (սապըգա. մուգատի-
— տէ. } տարէն.) սոյնս վ
յառաջագոյն. dernièrement, récemment, depuis peu.

Կէչէր (ագչէ), ա. յարգի, ընդունելի (դրամ). (monnaie) qui a cours.

Կէչիճի, ա. անցաւոր. qui passe, de passage, passager.

Կէչինէճէք, ա. ռոճիկ. դարման. subsistance.

Կէչինմէք, ա. (մուաշէրէթ, թէ'այիշ էթ.) կեալ. 2. (իրթիհալ էթ.) փոխանիլ. vivre de qc., s'entretenir de (ou avec) qc., gagner sa vie par qc., subsister de qc.; 2. cesser de vivre, (tré-)passer, mourir.

Կէչիշ(տիր)մէք, ա. (պէր թարաֆ, տէֆ' էթ.) անցանել. թողուլ. passer sur, laisser de côté.

Սիւքիւթլէ —. (ճէվապ վէրմէմէք.) թողացուցանել. համբերել. laisser passer, ne pas répondre, tolérer.

Կէչիտ, ա. (տէր-պէնտ.) կիրճ. անձուկ. 2. (մէմէրր.) անցք. ճանապարհ. 3. (մա'պէր.) հուն. col, pas, défilé; 2. passage; 3. gué.

Րէսմի կէչիտ. զօրահանդէս. revue.

Կէչիրմէք, ա. (իմրար էթ.) անցուցանել. անցուցանել այլուր. 2. ագուցանել. յեռուլ. faire passer; transporter, transmettre; 2. emboiter, enchâsser, encastrer.

Գափույու —. դնել ի ծխնիս. mettre la porte dans ses gonds.

Էօմր —. վարել զկեանս. անցուցանել զաւուրս. mener une vie...

Իյնէյէ իփլիք —. անցուցանել զթելն ընդ ծակ ասղան. enfiler l'aiguille.

Ճամ —. ագուցանել ապակի. mettre (attacher) des vitres à une fenêtre, vitrer.

Վագըթ —. ծախել զժամանակն. perdre le (son) temps.

Տիշ —. խածանել. percer (ou couper) d'outre en outre en mordant.

Գըլըճտան —. անցուցանել ընդ սուր. passer au fil de l'épée.

Կէօզտէն —. յաճախ արկանել. ընդ ակնայն անցուցանել. parcourir (rapidement des yeux), lire à la hâte.

Հիսապա —. գրել ի (հաշուի) ... passer, mettre qc. en compte.

Էլէ —. (Նասիպ չէյէ մալըք օլ.) ստանալ. parvenir à obtenir qc., attraper, se procurer par quelque ruse, par quelque adresse.

Չէրչիվէյէ —. դնել շրջանակի. encadrer.

Կէչկին, ս. անցեալ. 2. (միւսինն.) ծաղկահասակ. 3. (՚աթիգ.) հնացեալ. passé, trop mûr; 2. âgé; 3. suranné, de l'ancien régime.

Կէչմէ, ս. ագուցիկ. (pipe) de plusieurs pièces qui entrent les unes dans les autres.

Կէչմէք, ս. (՚ուպուր, միւրուր, կիւզար էթ.) անցանել. 2. (զիւհուլ.) չքնել փր. անփոյթ, զանց առնել. 3. (իֆրաթ, թէճավիւզ, թէ՚ատտի էթ.) անցանել քան... անցանել քան զսահման. 4. (թէսիր էթ. սիրայէթ, նիւֆուզ էթ.) ծակել. ազդել. ընդմտանել. թափանցանց լինել. 5. (զէվալ պուլմ.) անցանել. կորնչել. passer; passer par (ou traverser) un endroit (en voiture etc.), passer en; 2. passer (par-dessus) qc., omettre, oublier ou négliger qc.; 3. aller au-delà, franchir les limites, les bornes, passer au-delà des bornes, excéder; 4. agir à travers, pénétrer, percer; 5. passer, périr.

Աքչէ —. (րէվաճ պուլմ.) արժել. յարգել. ընթացանելի լինել. avoir cours, circuler, courir, être en circulation.

Թէր —. դադարել ի քրտնելոյ. cesser de transpirer.

Հարարէթ —. դադարել (ջերմն). passer, cesser (la fièvre).

Վագթ —. անցնել անցանել ժամանակի. passer, s'écouler.

Ֆըրսաթ —. անցանել պատեհ ժամուն. se passer (en parlant de l'occassion).

Իլէրի —. յառաջել. passer devant.

Պիրինի —. (սէպգաթ. միւսապագաթ. թէֆէվվուգ. թէգատտիւմ. թէֆաւվուգ.) (գերազանցել.) անցանել զանցանել. գերել. devancer, dépasser, surpasser qn.

Էլէ —. (Նասիպ օլ. իսթիհսալ.) ի վիճակ ելանել. ստանալ. obtenir (par le sort).

Գարշըյա —. անցանել յայնկոյս. passer (en bateau) de l'autre côté.

Էօթէյէ —. անցանել քան... passer au-delà de, outre, franchir, aller au-delà de.

Գըլըճտան —. ընդ սուր անցանել. passer par le fil de l'épée, ou par le fer.

Խաթըրըտան (զիհնտէն, կէօնիւլտէն) —. անկանել ի միտ. venir à l'idée, venir à l'esprit, dans l'esprit que...

Եանընտան —. անցանել զառաջեաւ. passer auprès de qc.

Թահթա —. նստել յաթոռ. monter sur le trône.

Կէչէն կէչէն. (՚ապիրին միւթէրէտտիտին.) անցաւորք. les passants.

Կէչմիշ, ս. (մազի. սապըգ. սալիֆ.) անցեալ. passé, écoulé.

Կէպէ, ս. (համիլէ.) յղի. grosse, enceinte.

Կէպէլիք, ս. յղութիւն. grossesse.

Կէպէրէ (չիչէյի), ս. կապար. une baie de câpre.

Կէպէրթմէք, ս. սպանել. massacrer.

Կէպէրմէք, ս. սատակել. սատակման լինել. մեռանել. crever, mourir.

Կէվան, ս. գաղ. astragale.

Կէվիզ, դ. ընկոյզ. noix.

Կէվէզէ, ս. շաղակրատ. bavard, loquace.

Կէվէզէլիք, ս. շաղակրատութիւն. bavardage, loquacité.

Կէվիշ, ս. որոճումն. որոճան. որոճք. rumination.

— կէթիրմէք. } որոճել. rumi-
Կէվ(էլէ)մէք, ս. } ner.

Կէվհէր, դ. տե՛ս Կիւհէր։

Կէվշէ(լ)թմէք, ս. (իրխա.) թուլացուցանել. lâcher, relâcher, desserrer, débander.

կէվշէմէք, ն. թուլնալ. perdre son ressort, se détendre.

կէվշէք, ա. թոյլ. lâche, détendu, flasque, mou.

— ագըզ. } (բամբասող.) փօսօ.
Սըզը —. } rapporteur.

կէվշէքլիք, գ. (ըէխավէթ. քէսըլ.) թուլութիւն. լքումութիւն. մեղկութիւն. ծուլութիւն. relâchement, détente, mollesse du corps, manque de ressort, paresse.

կէվրէք, ա. դիւրաբեկ. փխրուն. փշրուն. 2. պաքսիմատ. fragile, cassant, friable, facile à émietter; 2. biscuit, biscotte.

կէտա, գ. աղքատ. մուրացիկ. pauvre, mendiant.

կէտալիք, գ. աղքատութիւն. մուրացկութիւն. pauvreté, mendicité.

կէտիշմէք, ն. (օյուլուր կիճիկ գաշընմագ. չէտին կիճիշմէք.) մարմաջիլ, խթել սաստիկ. sentir ou éprouver de vives démangeaisons.

կէտիք, ա. խազած. coche, entaille, cran.

Չէթէլէ — յի. նիշ է վերայ հաշուեփայտի. coche.

կէտիմէք, ն. խազել. ատամնաձեւել, ակռայաձեւ քերծել. faire des coches à.., entailler, denteler, créneler, ébrécher.

կէր, գ. եթէ. si.

կէր, գ. իբրեւ. որ առնէ. ...արար. en cp. qui fait, qui opère.

Թա'զիմ-կէր. որ առնէ մեծարանս. celui qui témoigne du respect.

Խահիշ-կէր. որ ցանկայ. qui désire.

Խուսումէթ-կէր. որ թշնամութիւն առնէ. որ թշնամութեամբ գնայ. թշնամի. celui qui commet des actes d'hostilités, hostile.

Տու'ա-կէր. աղօթող. աղօթկեր. աղօթկեր. celui qui prie, qui fait des prières.

կէրմա, գ. պատառ. bouchée.

կէրդէ (թավուգը), ա. (հաւ) քոչինչինայ. (poule) de Cochinchine.

կէրէք, ա. (լազըմ. լա-յըգ. մուգթեզա. վաճիպ.) հարկաւոր. պատշաճ. nécessaire, requis, convenable.

— օլըր. պէտք է. il faut, il est nécessaire.

կէրէք... կէրէք... (հէմ.) եթէ ... եթէ... tant... que..., soit.. soit...

կէրէկի կիպի. (չօգ. զիեատէ. զանէթ. լուզումու. վէճհիլէ.) բարւոք. ըստ պատշաճի. bien, comme il faut.

Պիզէ նէ՞ կէրէք. մեզ զի՞նչ փոյթ է. que nous importe cela?

Նէմէ՞ կէրէք. ինձ զի՞նչ փոյթ է. que m'importe cela?

— իսէ. (հաճէթի իսէ.) եթէ պէտք ինչ իցեն նմա. s'il en a besoin.

կէրէքլիք, ա. (լիւզում.) հարկաւորութիւն. պիտոյք. besoin, nécessité.

կէրի, ա. (վէրա. փէս.) յետոյ. յետոյ կողմ. le derrière.

Շիմտի(տիա)էն —. (պա'ա-էդ-իՆ.) յայսմ հետէ. désormais, dorénavant, à partir de ce moment.

—(տէ) գալմագ. յետս մնալ. rester en arrière.

— տէն. յետուստ. par derrière.

— յէ. յետս կոյս. sur le derrière, en arrière

— յէ չէքիլմէք. ի բաց երթալ. մեկնել. se retirer.

— ալմագ. ի բաց առնուլ. 2. (սէօզիւնիւ —.) յետս կոչել (զբանն). reprendre; 2. retirer (sa parole, se rétracter).

— գօմագ. (թէխիր. թէճիլ.) յապաղել. յերկարել. mettre de côté, remettre à.., différer, ajourner.

— իսթէմէք. յետս պահանջել. redemander, réclamer, revendiquer.

— կիթմէք. յետս գնալ. aller en arrière, reculer.

— կէթիրմէք. այսրէն ածել. rapporter.

— կէօթիւրմէք. փոխանակեալ տանել. յետս դարձուցանել. reporter, remporter.

— տէօնմէք. ('ավտէթ էթ.) այսրէն դառնալ. retourner, revenir rentrer chez soi.

— *տուրմագ.* (*իճթինապ. նիւքէուլ.*) հրաժարիլ. ի բաց կալ. se désister de qc., renoncer à.

— *տուրտուրմագ.* յետս կասեցուցանել. (essayer d')empêcher qn. de faire qc.

— *արդընճէ ատէմ կէօնտէրմէք.* (*թագիպ.*) արձակել. ուղարկել ուրուքն. lâcher qn. après qn.

— *չէվիրմէք.* (*ի'ադէ. իրճա'.*) յետս դարձուցանել. (faire) retour ner, renvoyer.

— *գալան.* (*մուքեճճիլ. մութէպագգը. պագը.*) մնացեալ. մնացորդ. restant.

— *վէրմէք.* (*րէտտ. ի'ադէ.*) տալ. հատուցանել. rendre, restituer.

Կէրիզ, ա. (*կեարիզ.*) առուն աղբանոցաց. խոյանոց. cloaque, égout.

Կէրիլէմէք, բ. (*թէէխխիւր, թէանննի էթ.*) յապաղիլ. 2. (*թէրագգը իթմէք.*) ընթանալ յառաջ. differer; 2. reculer.

Կէրիլմէք, բ. ձգիլ. ձգտեալ լինել. être tendu.

Կէրինմէք, բ. ձգտիլ. se détirer.

Կէրկէֆ, բ. տես քէրկէֆ։

Կէրկի, բ. (*կէրէճէք ալէթլէրի.*) ձգոց. bandoir, appareil de tension.

Կէրկին, բ. ձգեալ. tendu,

Կէրկինլիք, բ. ձգտութիւն. tension, état de ce qui est tendu.

Կէրմ, ա. (*տաք.*) Ջերմ. 2. դիւրացասումն. 3. Ջերմ. եռանդուն. chaud; 2. irascible; 3. ardent, fervent.

Կէրմա, ա. Ջերմութիւն. chaleur, chaud.

Կէրմա-կէրմ, ա. Ջերմաջերմ. très-chaud; brûlant; ardent,

Կէրմակէրմի, ա. Ջերմութիւն. chaleur, chaud.

Կէրմ-աբէ, ա. (*սըճագ սու. համմամը.*) Ջերմուկ. 2. (*ըլըճա. գապլըճա.*) Ջերմուկք. bain chaud; 2. eaux thermales; thermes.

Կէրմէք, բ. ձգել. ձգտել. tendre, étendre, bander.

Խաչա —. տարածանել ի վերայ խաչի. étendre sur la croix.

Կէրմի, ա. Ջերմութիւն. chaleur, chaud.

Կէրմիյէթ. տես կէրմի։

Կէրմ-խանէ, ա. Ջերմոց. serre.

Կէրչէք, բ. (*սահիհ.*) ճշմարիտ. 2. (*սատըգ.*) հաւատարիմ. անկեղծ. 3. (*ըսըլ. հագըգէթ.*) ճշմարտութիւն. vrai; 2. vrai, véritable, sincère, franc; 3. le vrai, la vérité.

— (*ատէն*). (*Ֆի-լ-վագը'. Ֆի-լ-հագըգա. վագը'ա.*) արդարեւ. ճշմարտիւ. 2. (*հագըգէթատէ.*) արդեամբ. vraiment, en vérité; 2. en effet, réellement, effectivement, véritablement.

Կէրչէքլէմէք, բ. (*թահգիգ.*) ճշմարտել. avérer, confirmer, vérifier.

Կէրչէքլէնմէք, բ. (*թէհագգուգ.*) ճշմարտիլ. se vérifier, se confirmer.

Կէրչէքլիք, բ. ճշմարտութիւն. vérité.

Կէրչէքճի (*էլմաս, ինճի*), բ. ստոյգ (ադամանդ. մարգարիտ). (diament, perle) véritable, fin(e).

Կէրչի, ա. (= *էկէրչի.*) Թէպէտ եւ. թէ եւ. quoique, bien que.

Կէրտ, ա. հող. փոշի. 2. (*տէօնէն նէսնէ.*) որ շրջան առնու, բոլորի. երկինք. անիւ. ճախարակ. 3. տրտմութիւն. վիշտ. terre, poussière; 2. qui fait le tour, qui tourne autour de qc.; ciel; roue; toupie; 3. tristesse, affliction.

'Ալէմ-կէրտ. } (*պիւյիւք-սէ-*
Ճիհան-կէրտ. } *Ֆէր.*) որ շուրջ եկեալ է, յածեալ է զաշխարհաւ. qui (a) fait le tour du monde, grand voyageur.

Կէրտ-ալուտ, ա. ընդ փոշի թաթաւեալ. couvert de poussière.

Կէրտան, ա. (*պօյուն.*) պարանոց. 2. ի բրդ. որ դառնայ, շրջան առնու, բոլորի. 3. որ դարձուցանէ. բոլորեցուցանէ. cou; 2. en cp. qui tourne autour, qui fait le tour; 3. qui fait tourner autour de...

— *օլ.* դառնալ. tourner.

Ռու-կէրտան օլ. զերեսն ի բաց դարձուցանել. détourner son visage.

Կէրտանլըգ, գ. (գըլլատէթ. թավգ.) մանեակ. քայլա. collier, chaine (d'or qu'on met au cou).

Կէրտէլ, գ. տաշտիկ. կոնք փայտեղէն. vase de bois, cuveau, petite cuve.

Կէրտէն, գ. պարանոց. 2. ել. կէրտէնան, յք. այր քաջ, կորովի. cou; 2. homme vaillant, valeureux.

Կէրտէն-պէնտ, գ. (պօյունունա պաղլանմագ նէսնէ.) մանեակ. քայլա. collier.

Կէրտէն-պէսթէ, գ. (պօյնու պաղլը, պօյնունտան պաղլը օլան.) կապեալ պարանոցաւ. lié, ayant la corde au cou.

Կէրտէն-քէշ, գ. (սէր-քէշ.) հեստ. ապստամբ. rebelle, réfractaire.

Կէրտէն-ֆիրազ, գ. (պօյուն գալտըրըճը վէ մուֆթախըրը վէ մուպէղէճճիլ օլան.) բարձրավիզ. գոռոզանք. fier, hautain; vantard.

Կէրտէք, գ. (կէլին օտասը.) առագաստ. chambre nuptiale.

— է կիրմէք. (կիւվէյի օլ.) առնել հարսանիս. célébrer les noces.

Կէրտիտէ, գ. դարձեալ. շրջեալ. tourné, changé.

Ճիհան-կէրտիտէ. որ յածեալ է զաշխարհս. qui a parcouru le monde.

Կէրտուն, գ. երկինք. ciel, sphère céleste.

Կէրտուն-իգթիտար, գ. (Ֆէլէք գատըր իգթիտար սահիպի օլան.) երկնազօր. égal en puissance au Ciel.

Կէրտունէ, գ. կառք. voiture, char.

Կէօզ, գ. ('այն. աին. չէշմ. նազար.) ակն. աչք. oeil, yeux.

— էթ. (իշարէթ, իմա էթ.) ակնարկս առնել. faire signe de l'oeil.

Աղաճ... — իւ. պտղակ. աչք. oeil (à feuilles), bourgeon.

Թէրազի — իւ. նժար. plat de balance, bassin de balance, plateau.

Իյնէ — իւ. ծակ ասղան. chas, trou d'aiguille.

Չայ — իւ. (մէնպա'. պունար.) ակն աղբեր. source.

Տօլապ, չէքմէճէ — իւ. խորշ. compartiment, case.

Փէյնիր... — իւ. ծակք, խոռոչք պանրոյ... oeil.

— գուլագ օլ. (ինթիպահ.) ամբողջ ակն եւ ունկն լինել. être tout oeil et tout oreille, être tout yeux et tout oreilles.

— իւ տէօնմէք. (հիտտէթ.) ի բարկութեան բրդիլ. se mettre en fureur, s'emporter de dépit.

— գարարը. (թախմին.) չափ ըստ աչաց. mesure à vue d'oeil.

— գույրուղու. ծայր աչաց. le coin de l'oeil.

— էվի (չուգուրու). ակնակապիճ. orbite, la cavité de l'oeil.

— կէօրէ. յայտնապէս. ակներեւ. évidemment, à vue d'oeil.

— գափամաճա. (աչխապաղ.) աչկապուկ խաղ. colin-maillard.

— պաղճը (պաղըճը). (պիւյիւճիւ. սահհար.) դիւթ. sorcier.

— է կիրմէք. ընդ ակն մտանել. gagner (la faveur) les bonnes grâces de qn.; rentrer en grâce avec qn., revenir en grâce.

— տէն չըգմագ (տիւշմէք). յաչաց ելանել. perdre les bonnes grâces de qn., tomber en (ou dans la) disgrâce.

Կէօզէթ(լէ)մէք, գ. (ինթիզար. թէրաղղուպ. թէրասսուտ.) զննել. դիտել. 2. (հաֆըզ. հարզ. հըֆզ. մուհաֆազէթ. նազարէթ էթ.) զգուշանալ. épier, guetter qn. ou qc., observer attentivement, espionner; surveiller; 2. garder.

Կէօզէթ. (սագըն կէօզիւ նիշան.) զգոյշ լեր. gare! garde à vous!

Խաթըր — . (միւրաաթ.) ակն ածել. avoir de grands égards pour qn.

Կէօզինէմէ(քի), գ. ակնացաւ (աչքերի) երիվարաց. maladie des yeux, ophthalmie humide des chevaux.

Կէօզլիւքճիք, գ. տե՛ս Կէօզինէմէ:

Կէօզլէմէ, գ. կարկանդակ բնաւ անօսր. gâteau très-mince.

կեօզլէմէք, ք. (ինթիզար.) սպասել. դիտել. épier, guetter.

կեօզլիւ, ք. ...աչեայ. qui a des yeux...

կեօզլիւք, ք. ակնոց. lunettes, yeux (de verre).

Թէք —. գաւազանի ակնոց. ակնոց. lorgnon.

կեօզկիւ, ք. (այինէ.) հայելի. miroir.

կեօզճի, ք. (տիտաէ-պան. նիկէհ-պան.) դիտող. պահանորդ. 2. (ճաասուս.) լրտես. celui (celle) qui épie, guetteur; 2. espion.

կեօզսիւզ, ք. կոյր. aveugle.

կեօթ, ք. (մա'գատ. տիւպիր.) նստոյ տեղի. երաստան. le derrière, cul.

կեօթիւրիւ, ք. (թօփտան. վէզն ու թա'տատ իթմէյերէք.) միահաղոյն. համօրէն ի միասին. à forfait, en bloc.

— պազարլըգ. միահաղոյն, ագարակաւոր ամբողջութեան. forfait.

կեօթիւրմէք, ք. տանել. ածել. porter, conduire dans un endroit, chez qn., conduire à (ou vers)...

կեօլ, ք. լիճ. լճակ. ճահիճ. մօր. étang, mare, flaque (d'eau).

կեօլիւք, ք. (պիւք հայվանը.) գրաստ. bête de somme, de charge.

կեօլլէնմէք, ք. լճանալ. մօրանալ. croupir, être stagnant.

կեօլկէ, ք. (զըլլ. սայէ.) շուք. հովանի. ombre, ombrage.

կեօլկէլէնմէք, ք. (թէզալլիւլ.) հովանանալ. s'ombrager.

կեօլկէլի. ք. հովանաւոր. ombreux, ombragé.

կեօլկէլիք, ք. (սայէ-տար, սէրին մահալ.) հովանի ծառոց. տեղի հովանաւոր. հովանոց. ombrage, lieu ombragé.

կեօկէրմէք, ք. (մավիլէշմէք.) կապտագունիլ. 2. (օթլար սիւրմէք. աղաչլար եափրագլանմագ.) ցցուել ծառոց. բողբոջել. դալարանալ. կանաչել զարդարել. devenir bleu, bleuâtre; verdir, verdoyer, pousser, se couvrir de feuilles.

կեօմմէ, ք. թաղուած իրք. choses enfouies.

կեօմիւլտիւրիւք, ք. վզանոց մանեակ երիվարայ. collier (de cheval).

կեօմլէք, ա. տե՛ս կեօնլէք:

կեօմմէք, ք. (տէֆն.) ծածկել ընդ հողով. թաղել. enfouir, enterrer, ensevelir.

կեօյա (քի), ք. (քէէննէ. քէէննէհու.) որպէս թէ. իբրեւ թէ. comme si, on dirait que...

կեօյիւնմէք, ք. (եանմագ.) այրիլ. 2. եփիլ. հասունիլ. brûler, être brûlé, embrasé; 2. mûrir.

կեօյիւնտիւրմէք, ք. այրել. brûler.

կեօյիւս, ք. (սատր. սինէ. պէր.) կուրծք. լանջք. poitrine, sein, gorge.

— կէչիրմէք. յոգւոց հանել. հառաչել. soupirer.

կեօյիւսլիւք, ք. (կրծկալ.) կրծկանոց. 2. լանջապանակ. կրծապանակ. 3. լանջապան ձիոյ. bavette; 2. corselet, plastron; 3. poitrail.

կեօյլիւ, ք. երկնաւոր. céleste.

կեօյմէք, ք. այրել. brûler.

կեօն, ք. (տիպաղաթ օլունմուշ հայվան տէրիսի.) կաշի. մորթ. cuir, peau (des animaux séparée de chair et corroyée).

կեօնա, գ. ազգ. ցեղ. գոյն. espèce, sorte.

կեօնա-կեօն, գ. ազգի ազգի. զանազան. différents, divers, (de) toutes sortes de, bariolé, de différentes couleurs.

կեօնէ, գ. ազգ. ցեղ. 2. այտք. espèce, sorte, manière; 2. joue.

Չէնա-կեօնէ. ազգի ազգի. divers.

կեօնէ-կեօնէ, գ. տե՛ս կեօնա-կեօն:

կեօնի, ք. (հասէտ. ղըսգանթա.) նախանձ. envie, jalousie.

կեօնիլէմէք, ք. (չէքէմէմէք.) նախանձիլ. նախանձ բերել. porter envie à qn., être jaloux de qn., envier qc. à qn.

կեօնիւլ, ք. (գալպ. տիլ.) սիրտ. coeur, âme.

— աչըլմագ. (ֆէրահլանմագ.) զուարթանալ. s'épanouir, se rasséréner.

— վիրմէք. (ախլ-ասատէ, Ֆիրիֆթէ օլ.) հաւանիլ ի սէր. se laisser enchanter, s'éprendre, se prendre.

Ճան ու — տէն. կամակար. de grand coeur, de tout coeur, très-volontiers.

— ի օլ. կամիլ. ախորժիլ. avoir envie, avoir le désir de...

Կէօնիւլլիւ, տ. որ ցանկայ, ախորժի. կամաւոր. celui qui a envie de faire qc., qui a du goût pour qc.; volontaire.

Կէօնիւլսիւզ, տ. որ ոչ կամի. qui a peu d'envie de faire qc.

Կէօնլէք, տ. կէօմլէք, ռ.) (ղամիս. փիրահէն.) շապիկ. chemise.

'Աճէմ — յի. ազգ ինչ շապկաց. corsage.

Աւիզէ, սանաայիէ — յի. ծածկոյթ արուեստայ... couverture.

Կէօնտէր, տ. ձող. perche.

Մըզրաղ — ի. նիզակաձողն. hampe de la lance.

Պայրաղ — ի. ձող դրօշու. lance d'étendard, hampe.

Կէօնտէրմէք, տ. (իրսալ. իսալ. թէսեար. թէսրիպ.) առաքել. յղել. envoyer; adresser qc. à qn., faire parvenir qc. à qn., expédier. [ճուլ. reconduire qn.

Կէօնտէրի կիթմէք. յառաջել եր-

Կէօչ, տ. (բահիլ. բիհլէթ. մուհաճէրէթ.) փոխադրութիւն. գաղթականութիւն. 2. (նագլ.) փոխելն զբնակութիւն. չուելն ի տանէ. 3. (էշեայը մէնգուլէ.) աղխ. ապարանք. émigration; 2. déménagement; 3. bagage, effets, meubles.

— էթ. տես Կէօչմէք 2.

Կէօչէր, տ. (պէրլի օլմայան. մէնգուլ. սէյյար.) շրջական. 2. (պէտէվի. սահրա-նշին.) վաչկատուն. ambulant, mobile, mobilier; 2. nomade.

Կէօչմէք, տ. (մուհաճէրէթ.) գաղթել. 2. (ինթիգալ.) չուել ի բնակութենէ. 3. (իրթիհալ.) վախճանել. 4. (իչինէ էզըլմագ.) նստել. émigrer, partir d'un (ou quitter un) pays; 2. déménager, décamper; 3. mourir, déménager; 4. s'affaisser.

Կէօպէք, տ. (մէրքէզ. վասաթ.) միջավայր. միջոց. 2. (նաֆ.) պորտ. 3. (նէսլ.) տոհմ. le milieu, le coeur; 2. nombril; 3. extraction.

— ադըշմէ. (ֆէթգ.) աղիքափոթութիւն. hernie.

Կէօսթէրիշ, տ. (նիւմայիշ.) երեւոյթ. արտաքին կերպարանք. 2. (տէպտէպէ. իֆթիխար.) ցոյցք. շուշականք. aspect, mine, apparence, air; 2. ostentation.

Կէօսթէրիշլի, տ. գեղեցիկ. de bonne mine, de belle apparence.

Կէօսթէրմէք, տ. (իրաէ, իպրազ, իզհար էթ.) ցուցանել. 2. (իսպաթ էթ.) ընծայեցուցանել. յանդիմանել. montrer, faire voir, faire paraître; indiquer; 2. prouver, démontrer.

Պարմագլա —. ցուցանել մատամբ. indiquer une chose du doigt.

Եօլ —. (աքլ էօյրէթմէք.) հնար ցուցանել. suggérer, fournir un moyen à qn.

Եաշընը կէօսթէրմէմէք. (կէնճ կէօզիւքմէք.) չթուել բազմամեայ. ne pas paraître si âgé.

Կէօվտէ, տ. (պէտէն. ճէսէտ. վիւճուտ.) մարմին. իրան. le corps.

Պիր — գոյուն. (թամամ գօյուն էթի.) ողջոյն ոչխար. mouton entier.

Կէօվտէլի, տ. անձնեայ. corpulent, replet.

Կէօտէն, տ. նախաղի. 2. երշիկ. gros intestin; 2. saucisson.

Կէօրէ, տ. (նազարէն. մուճիպինճէ.) ըստ. որպէս. selon, suivant, d'après, conformément à, à proportion de.

Պիլտիյիմէ —. որչափ գիտեմ. à ma conaissance.

Պանա —. (զիւհիւմիւմճէ. նէզարիմտէ.) ըստ իս. selon moi.

Զէմանէյէ —. (հալ իգթիզասընճա.) ըստ ժամանակին. suivant les circonstances.

Կէօրիւլմէք, տ. (միւշահէտէ օլունմագ.) երեւել. ի յայտ գալ. être vu.

Կէօրիւմճէ, տ. (զէվճ հէմշիրէսի.) տալ. belle-soeur (celle dont on a épousé le frère).

Կէօրիւնիւշ, գ. (մանզար(էթ). սուրէթ. սիմա.) տեսիլ. երեւոյթ. կերպարանք. aspect, apparence, air, dehors, extérieur.

Կէօրիւշ, գ. (նազարէթ.) տեսութիւն. հայեցուածք. vue, regard.

Իլք — տէ. (նազարէի ուլատէ.) առաջին անգամին. յառաջագոյնս. au premier coup d'oeil.

Կէօրիւնմէք, գ. (զուհուր, 'այան, զահիր, նումայան, մութէճէլլի օլ.) ընդ աչօք անկանել. յայտ գալ. յայտնել, երեւելի լինել. երեւել. յայտնի լինել. (ap)paraître, se montrer, se produire, se manifester; sembler; être clair, évident.

Կէօրիւշմէք, գ. (իխթիլաթ.) (տեսանուել.) տեսանել զմիմեանս. առնել ընկերութիւն ընդ միմեանս. se voir, se fréquenter.

Կէօրմէզլիք, գ. (մուսամահա. իղմալ.) անտեսութիւն. indulgence.

Կէօրմէճէ, գ. ըստ աչաց. à vue d'oeil, autant qu'on en peut juger par la vue seule.

Կէօրմէք, գ. (մուշահէտէ էթ.) տեսանել. 2. (թուլյէթ էթ.) նայել. դիտել. voir qc., apercevoir; 2. inspecter, voir à qc.

Այ (զանը) — . ի կանանց օրէնս լինել. avoir ses règles.

Իշ (մասլահաթ) — . վարել. տեսանել զգործ ինչ. mener une affaire, avoir soin d'une affaire, traiter.

Խըզմէթ — . առնել. հարկանել սպաս ինչ. faire, rendre un service à qn.

Հիսապ — . առնել հաշիւ, համար. faire, arrêter, tenir un compte, régler ses comptes.

Տիւշ — . երազ տեսանել. faire (avoir) un songe.

Զարար — . վնաս կրել. essuyer des pertes.

Էյլիք — . երախտիս ընդունել. recevoir des bienfaits.

Քէմլիք — . վարձս փոխանակ երախտեաց ընդունել. être payé d'ingratitude.

Թէտարիւք — . առնել պատրաստութիւնս. faire des préparatifs.

Չարէ — . հնարս իմանալ. trouver quelque expédient.

Ճաիզ (րէվա. մուպահ) — . պատշաճ համարել. regarder qc. comme licite, trouver bon.

Կէօրմէքլիք, գ. տեսութիւն. vue.

Կէօրտիւրմէք, գ. (իճրա, թէսվիյէ էթտիրմէք.) տալ կատարել. ի գլուխ հանել. faire accomplir, disposer, arranger (une affaire).

Կէօք, գ. (սէմա. ասիւման. ախթիհր. ֆէլէք.) երկինք. 2. (էզրագ. քէպուտ. մաի.) կապուտակ. երկնագոյն. ciel; 2. bleu (foncé).

— եագուտ. շափիւղայ. saphir.

— մաի. (լաճիվէրտ.) կապուտակ. azuré.

Կէօմ — . թխագոյն. un vilain [noir.

Կէօզէլ, գ. գեղեցիկ. աղէկ. beau, joli.

Կէօզա, գ. տես Կէօյիւս:

Կիկա, } Կիկահ, } Կիկէհ. } գ. խոտ. խար. herbe, herbage, foin.

Կիկա-զար, գ. խոտաւէտ վայր. արօտատեղի. herbage, paturage.

Կիղ, գ. տես Կէղ:

Կիզլէմէք, գ. (իխֆա, քէթմ էթ.) թաքուցանել. ծածկել. cacher, dérober à la vue, couvrir; enfouir; celer.

Կիզլէնմէք, գ. (իխթիֆա. փինհան, նիհան օլ. իհթիճապ. իսթիթար.) թաքչել. se cacher à qn., se dérober à la vue.

Կիզլի, գ. (խաֆի. մախֆի. մախֆի. մէքթում. մասթուր. մէքնուն. միւթէվարի. նիւհուֆթէ.) ծածուկ. գաղտնի. caché, dérobé, secret, occulte.

— սէօյլէմէք. (մահրէմանէ.) ասել ի ծածուկ. dire qc. à qn. confidentiellement.

Կիզլիճէ, գ. (խաֆիէն.) գաղտ. ի ծածուկ. en cachette, à la dérobée.

Կիթմէք, գ. ('ազիմէթ, հարէքէթ էթ.) երթալ. գնալ. aller, partir; marcher.

...պինիպ — . հեծեալ ի... երթալ. aller à (cheval), en (voiture,

en bateau), par (le bateau à vapeur).

Կէրի —. (բիւճ'ալթ.) յետս գնալ. aller en arrière, reculer.

Արգասընտա —. (իգթիֆա.) զհետ երթալ ուրուք. suivre qn.

Ագըլ պաշընտան —. այլ յայլմէ լինել. perdre contenance, être subitement déconcerté et confus; être hors de soi, ne pas se sentir de joie.

Փարա —. ծախուիլ դրամոյ. partir (il se dit de l'argent qu'on dépense.

Իշ 'աքսի (Թէրս) —. շաւղիլ. յաջողիլ. l'affaire tourne mal.

Բէնկ, աաաա —. (գաթ' օլ.) տըփդանել. նաւագիլ. passer.

Եօլ —. (գա՛թ'ի թարիգ.) ճանապարհ հատանել. faire du chemin, cheminer.

• Եօլա —. (ուէֆէր. ուէխահէթ.) ատնել ճանապարհ. ճանապարհորդել. se mettre en route.

Եանլըշ եօլա —. (ղալալ.) ղարտադկ գնալ. manquer son chemin, se fourvoyer.

Իլէրիւսինէ —. (Թէխաթթի.) շնալ է սահման. passer les limites, passer trop (ou plus) avant.

Ախրէթէ —. (վէֆաթ էթ.) երթալ յայլաշխարհ. aller en l'autre monde.

Արալըղա —. (Թէլէֆ օլ.) (Վէր խաղալ.) կորնչել. périr.

Էլտէն —. (Թէլէֆ.) կորնչիլ. être perdu.

Կիթտիքճէ, Կիտէ կիտէ, Կիտէրէք, (տէմանըլա. կիւնտէն կիւնէ. Թէտրիճէն. պա'ալէ միւրուրի-լ-էյեամ.) յաւ քան զաւ. առաւել քան զառաւել. քամ քան զքամ. տակաւ. աա ասկաա ասկաւ. de plus en plus; peu à peu, par degrés, de degré en degré.

Կիլ, գ. կաւ. կաւ քրդի. limon, argile, glaise, terre glaise; terre grasse, terre de pipe.

Կիլէ, գ. գանգատ. տրտունջ. 2. ողբ. ողբումն. plainte; 2. lamentation, pleurs.

Կիլէ-մէնտ, գ. որ տրտունջ առնէ. 2. որ ողբայ լայ. qui se plaint; 2. qui pleure, qui se lamente.

Կիճէ, ա. (լէյլ. շէպ.) գիշեր. nuit.

— ուէօհպէթի. (միւսաֆիր մէճ'լիսէթի.) գիշերական ատեանք. assemblée nocturne.

— գուշու. չղջիկ. հոլամաշկն. chauve-souris, td. vespertilion.

— պասգընը. (շէպ-խուն.) յարձակումն ի գիշերի. attaque nocturne.

— սէֆա չիչէյի. (գիշերազարդ.) գիշերական յասմիկ. belle-de-nuit.

— կիւնտիւզ. (լէյլ ու նէհար. րուզ ու շէպ.) զցայգ եւ զցերեկ. nuit et jour.

Կիճէլէմէք, ա. (իգամէթ, պէյթութէթ էթ.) ագանել. գիշերօթիլ. 2. երեկանալ. passer la nuit; 2. il se fait nuit.

Կիճէլէյին, ա. (լէյլէն.) գիշերի. pendant la nuit, de nuit.

Կիճէլի կիւնտիւզլի շակիրտ, ա. գիշերօթիկ (ներքին աշակերտ). pensionnaire, interne.

Կիճէլիք, ա. (Թէքմիլ եաթը գըյաֆէթի.) ցայգանոց հանդերձ. 2. (գիշերնոց.) գլխանոց գիշերոյ. robe de chambre, vêtement de nuit; déshabillé; 2. bonnet de nuit.

Կիճիշ, ա. մարմաջումն. démangeaison.

Կիճիշմէք, ա. մարմաջել. քծել. démanger.

Կիճիք, ա. մարմաջումն. démangeaison.

Կիյէճէք, ա. (ռէֆթ. լիպաս. քիսվէ. ճամէ.) զգեստ. հանդերձ. habit, vêtement.

Կիյթի, գ. աշխարհ. le monde.

Կիյթի-արա, գ. որ զարդարէ զաշխարհս. qui orne le monde.

Կիյթի-նէվէրտ, գ. որ շրջեալ է յաշխարհի. qui a parcouru le monde.

Կիյթի-նիւմա, գ. աշխարհացոյց. qui fait voir le monde.

Կիյթի-պան, գ. պահապան աշխարհի. conservateur du monde.

Կիյթի-սիթան, գ. աշխարհակալ. conquérant du monde.

Կիսթի-Ֆիւրուզ, պ. որ լուսաւոր առնէ զաշխարհս. qui éclaire le monde.

Կիյիմ, թ. (ռուպ. լիպաս. քիսվէ. ճամէ.) զգեստ. vêtement. habit.

— գուշամ. տես Գուշամ։

Կիյիմլի գուշամլը, թ. զարդարեալ եւ պաճուճեալ. en grande toilette.

Կիյինմէք, թ. (իքթիսա. թէլէպպիւս.) զգենուլ. ագանել. mettre, s'habiller, se vêtir.

Կիյմէք, թ. (իքթիսա.) զգենուլ. ագանել. mettre qc., s'habiller, se vêtir.

Կիյտիրմէ, թ. ագուցելի. de plusieurs pièces qui entrent les unes dans les autres.

Կիյտիրմէք, թ. (իքսա. իլպաս.) զգեցուցանել. habiller, vêtir, mettre un habit à qn.

Կին, պ. է մասն. կցի է կազմել ածականաց. sert à former des adjectifs.

Խըշմ-կին. (= Խըշմ-նաք.) բարկացեալ. սրդողեալ. enflammé ou transporté de colère.

Տէրտ-կին. ցաւագին. վշտագին. douloureux, chargé de douleur.

Կինէ, ա. տես Եինէ։

Կիպի, թ. (միսլ. միւլլիւ. մանէնտ.) իբրեւ. որպէս. նման. հանգոյն. 2. (տէր-հալ. տէր-'աքապ. հէմէն.) ընդ (նմին). այն ինչ. comme, semblable; 2. aussitôt, que.., dès que...

Կէօրտիւյիւ կիպի. (կէօրտիւքտէ. կէօրտիւյիւ անտա.) ընդ տեսանելն. aussitôt qu'il l'aperçut.

Կիպիճէ, թ. (կէօյա անըն կիպի.) մօտ իմն իբրեւ. presque, comme.

Կիվէլէմէք, թ. (քըրըրըր կիպի էթ.) կրծել. grignoter.

Կիվմէք, թ. կրծել. ronger.

Կիտէրմէք, թ. (ֆէսխ, իզալէ, ռէֆ' էթ.) բառնալ. հանել. լքանել. ôter, enlever.

Սուսուզլուղու —. հարկանել զծարաւ. étancher la soif.

Կիտիշ, թ. (րէվիշ. րէֆթար. 'ազիմէթ.) գնացք. երթ. marche, démarche, allure, course; départ.

Կիր, } պ. որ առնէ, ըմբռնէ.
Կիրա. } qui prend, qui saisit.

(Թիրի) զէհիր-կիր. (նետ) թունալից. (flèche) empoisonné(e).

Կիրա-կիր, պ. (թուլթան թուլթանա. անա պապա կիւնիւ.) խառնուրդք ճակատուց. tumulte dans le combat.

Կիրան, պ. ծանր. pesant, lourd.

Կիրանի, պ. ծանրութիւն. pesanteur. [սէյր։

Կիրան-'ինան, պ. տես Կիրան-

Կիրան-խաթըր, պ. (ճանըը սըգըլմըշ. մուն-ֆա'իլ.) սրտաբեկ. qui a le coeur gros ou navré.

Կիրան-կէօշ, պ. (գուլաղը աղըր.) ծանրալսար. խուլ. qui a l'oreille dure, sourd.

Կիրան-ճան, պ. ձանձրացեալ. զզուեցեալ ի կենաց. 2. ծանրատաղտուկ. celui qui est dégoûté de la vie; 2. pesant, accablant, écrasant.

Կիրան-մայէ, պ. ծանրագին. 2. (չօգ սէրմայէլի օլան.) մեծատուն դրամատէր. de grand prix; 2. riche capitaliste.

Կիրան-պար, պ. (աղըր եիւքլիւ. եիւքի աղըր.) ծանրաբեռն. chargé pesamment.

Կիրան-պէհա, պ. ծանրագին. de grand prix.

Կիրան-սայէ, պ. պատուական. հոյակապ. très-considérable, éminent.

Կիրան-սէյր, պ. ծանրագնաց. ծանրախաղաց. qui a la marche pesante, qui marche lourdement ou d'un pas lourd.

Կիրան-սէնկ, պ. ծանր. 2. զգօն. pesant; 2. grave, sérieux.

Կիրան-սէր, պ. ամբարտաւան. բարձրավիզ. hautain, arrogant.

Կիրան-սիրիշթ, պ. (աղըր թապի'էթլի. սահիպ թէմքին.) զգօն. ծանր. 2. հեղգ. դանդաղ. grave, sérieux; 2. lent, pesant.

Կիրան-տէսթ, պ. (էլի աղըր օլան. իշի աղըր կէօրիւր օլան.) ծանրաձեռն. 2. յամր. դանդաղ. qui a la main pesante, qui manque d'agilité, de légèreté; 2. lent, tardif, pesant.

Կիրան-ըմբերասպ, ա. աներեայ. քաջ. արի. քաջասիրտ. hardi, audacieux; courageux, vaillant.

Կիրանապօլու, գ. ակնամոմ. propolis.

Կիրեան, ա. որ լայ. 2. լալով. qui pleure; 2. en pleurant.

— օլ. լալ. pleurer.

Կիրիէ, գ. լալիւն. կոծ. աշխար. pleurs, larmes, plainte, gémissement, lamentation.

— (էթ.). լալ. կոծել. pleurer, se plaindre, se lamenter, gémir.

Կիրիէ-ճուշ, ա. որ միշտ ողբայ, կոծ դնէ. qui se lamente sans cesse, qui se plaint toujours.

Կիրիէ-փաշ, ա. որ հեղու արտասուս. qui verse ou répand des larmes.

Կիրէվ, գ. արծաթ եդեալ ի խաղու. 2. գրաւ. առհաւատչեայ. enjeu; 2. gage; arrhes.

Կիրիզ, գ. փախչել. փախուստ. 2. փախստական. (s'en)fuir; fuite; 2. fuyant, fuyard, fugitif.

Կիրիզան, ա. փախստեայ. 2. փախչելով. fuyant; 2. en fuyant.

— օլ. փախստեայ լինել. fuir, s'enfuir.

Կիրիզէնտէ, ա. փախստեայ. qui fuit, fuyant.

Կիրիզ-կեահ, գ. տեղի ապաստանի. (lieu de) refuge, asile.

Կիրիխթէ, ա. փախուցեալ. փախստական. enfui; fuyant, fugitif.

Կիրիհ, գ. հանգոյց. կապ. noeud, lien.

Կիրիշ, բ. (մէտախէլ. մուդուատէմ.) մուտք. entrée.

Կիրիշմէ, ա. ժժինք. պչրանք. քաղցրաքաղի նայուածք. coquetterie, oeillade.

Կիրիշմէք, բ. միջամուխ լինել. se mêler, s'ingérer; entrer.

Կիրիփան, ա. օձիք. collet (d'habit).

Կիրիւա, գ. նենգ. դաւ. fourberie, fraude, ruse.

Կիրիվէ, ա. անել փողոց. impasse, cul-de-sac.

Կիրիտա օթու, բ. խանծիփոր. dictame.

Կիրիֆթ (էթ.), գ. բռնել. ունել. բուռն հարկանել. ըմբռնել. prendre, saisir, tenir, attraper.

Կիրիֆթար, ա. ըմբռնեալ. կալեալ. 2. գերի. pris, saisi, attrapé; 2. prisonnier (de guerre).

— օլ. ըմբռնել. պաշարուիլ. նշաւակ լինել. être pris, attaqué, atteint, frappé de...

Կիրիֆթէ, ա. ըմբռնեալ. կրեալ. pris, saisi.

Կիրկիր, բ. մարդընդել. ընդելացեր. familier.

Կիրմէք, բ. (տախիլ օլ. տուխուլ. վիւլուճ էթ.) մտանել. 2. (սուհթէվի. միւշթէմիլ օլ. սըղմադ.) մտանել. պարունակիլ. 3. (հուլուլ իթմէք.) թափ անցանել. entrer; 2. trouver place dans..., entrer dans..., être contenu; 3. pénétrer, passer en dedans.

Կիր դուլաղընտան կիրիպ օ պիր դուլաղընտան չըղմադ. (իհթինա էթմէմէք.) չդնել ականջ խրատուց, յականջարարութեանց. cela lui entre par une oreille et lui sort par l'autre.

Արայա —. (թէվասսութ.) միջնորդ լինել. ի մէջ անկանել. intervenir (comme médiateur), s'interposer.

Զիհնէ —. (դարընի իզ'ան օլ.) խելամուտ լինել. entrer dans l'esprit.

Պահսա —. սկիզբն առնել ճառել նիւթոյն. entrer en matière.

Թաֆսիլաթա —. մանրապատում առնել. descendre, entrer dans le détail, faire le détail de qc.

Գըլըաֆէթէ —. (թէպտիլ օլ.) ծպտել. se travestir.

Բէնկտէն բէնկէ —.
Պիր բէնկէ —. } փոխել գունոյ, երեսաց. changer de couleur, de visage.

Կիւնահա —. (աթիմ օլ.) ի մեղս անկանել. pécher, commettre un péché.

Կիւնահըմա —. (աս'ւի զանպ. իքթիրա.) անիրաւել յոք. se rendre coupable envers (offenser) qn.

Րագսա —. սկսանել պարել. ի պար անցանել. entrer en danse.

Կիրաւ, գ. տե՛ս Կերիր:

Կիրառ, ա. (անկիւնիմ. միւսանմե-մեր.) բոլորակ. բոլորշի. 2. ի բրդ. որ շրջան առնէ գնայ. rond; 2. en cp. qui fait le tour, qui tourne autour de...

'Ալեմ-կիրառ. որ շուրջն գայ աշխարհս. qui fait le tour du monde.

Չեվալի-կիրառ. որ շուրջն գայ շրջապատը կողմերը. qui fait le tour des environs de...

Կիրառ-ապ, գ. յորձանք. բրդանք. 2. անդունդք. վիհ. tournant d'eau, ras de marée; 2. gouffre.

Կիր-առ, } գոտեմարտ. խառ-
Կիր-առ-առ, } նամարտ (ճակատամարտ). combat, mêlée.

Կիրառէք, գ. տե՛ս Կերառէք:

Կիրառել, գ. շրջանառութիւն. դառնալը. բոլորում. action de tourner, tour, rotation.

Կիրառ-պատ, գ. հողմայոյզ. մրրիկ հողմոյ. tourbillon (de vent), rafale. [աշուն. automne.

Կիւղ, բ. (խարիսխ. խիղճն.)

Կիւղար, գ. ի բրդ. որ անցանի. 2. որ առնէ. 3. որ տայ, բաշխէ. 4. անցանել. qui passe; 2. qui fait; 3. qui donne, qui paye; 4. passer, traverser.

Սէճտէ-կիւղար. երկրպագու. celui qui fait des prosternations.

Խարաճ-կիւղար. հարկատու. tributaire, qui paye tribut.

Կիւղար, գ. նշդրակ. 2. հատուցանել. վճարել. լնուլ. 3. որ վճարէ, հատուցանէ. որ լնու, կատարէ. lancette; 2. payer; payement; acquitter; 3. qui paye, qui acquitte; qui s'acquitte.

Կիւղարէնտէ, գ. որ անցանէ. qui passe.

Կիւղարիշ, գ. մեկնութիւն (երազոց.) explication, interprétation (des songes).

Կիւղաֆ, գ. ունայն. անօգուտ. vain, inutile.

Կիւզէլ, բ. (Հասանէն. աչհանէն. խօշ. խօշ. մէրդումի.) (աչուոր.) գեղեցիկ. beau, joli.

— ամմա. բոլորն է բայց... tout cela est bel et bon, mais...

Կիւզէլլէնմէք, բ. (իզաֆէնիօրը հիւսն.) գեղեցկանալ. devenir plus beau, (s')embellir.

Կիւզէլլէշմէք, բ.

Հէվա —. պարզիլ, պայծառանալ օդոյ. se mettre au beau (le temps).

Կիւզէլլիք, բ. (Հիւսն. ճէմալ. պէհա. պէհճէթ. ճազիպէթ. ան. մելահաթ.) գեղեցկութիւն. 2. գեղեցկացուցիչ մորթոյ. beauté; 2. cosmétique.

Կիւզէշթէ, գ. անցեալ. 2. բ. (ֆաիզ.) շահ արծաթոյ. passé, écoulé; 2. intéret(s).

Կիւզէր, գ. որ անցանէ. 2. անցք. qui passe; 2. passage.

— էթ. անցանել. passer.

Կիւզէրան, գ. որ անցանէ. 2. անցեալ. յետին. qui passe; 2. passé, dernier.

— օլ. անցանել. passer.

Կիւզէրանէնտէ, գ. որ անցուցանէ. qui fait passer.

Կիւզէր-կեահ, գ. անցք. passage.

Կիւզէր-նամէ, գ. անցաթուղթ. passe-port.

Կիւզիտէ, գ. ընտրեալ. choisi, élu.

Կիւզին, բ. (մէվսիմի խարիֆտէ.) յաշնան. աշնայնի. en automne.

Կիւզին, գ. ի բրդ. որ ընտրէ. 2. ընտրել. en cp. qui choisit, qui élit; 2. choisi, élu.

Կիւզիր, գ. Թիկնանք. օգնականութիւն. 2. դեղ. դարման. secours; 2. remède.

Կիւթմէք, բ. (րա'յ, իր'ա.) արածել. ածել յարօտ. mener (ou faire) paître, paitre (des troupeaux).

Ղայրէթ —. նախանձայոյզ լինել. նախանձիլ վասն... être zélateur, partisan zélé de qc., témoigner du zèle pour qc.

Քին —. (Հըգտ.) ոխս ունել. garder rancune à qn. de qc.

Կիւլ, գ. (վէրտ.) վարդ. rose.

Գաթմէր —. բազմաթերթ վարդ. rose double.

Եօսունլու —. մամռապատ վարդ. rose moussue (ou mousseuse).

Սատ-պէրկ — . հարիւրաթերթ վարդ. rose à cent feuilles.

Ֆընտըգ — իւ. մանր ինչ վարդ. rose noisette.

— խաթմի. տուղտ. guimauve.

— սույու. տես Կիւլ-ապ։

Կիւլալէ, պ. խոպոպիք հերաց. ցցուածք. boucle, anneau de cheveux, cheveux crépus.

Կիւլ-ապ, պ. վարդաջուր. eau (de) rose.

Կիւլ-ապ-տան, պ. աման վարդաջրոյ. vase destiné à contenir l'eau de rose.

Կիւլ-զար, պ. վարդենիք. jardin de roses, roseraie.

Կիւլէճէք, թ. (զաւհք.) ծաղր. rire.

— յիմ կէլտի. սկսայ ծիծաղել... le rire m'a pris, je me mis à rire.

— շէյ. (խղճահարութ.) ծաղրաշարժ, ծաղու էրք. chose ridicule.

Կիւլ-էնկիւպին, պ. մեղր վարդախառն. miel rosat.

Կիւլէշ... թ. տես Կիւրէշ...։

Կիւլէր, թ.

— եիւզ. (խնդմիտութ. խայթի-հաթ. պէշաշէթ. սիւրուր. քիւ-շաիշ.) զուարթութեան դիմաց. mine riante, visage gai, mine gaie.

— եիւզլիւ. (քիւշատէ-րու.) (ծի-ծաղերես.) զուարթ. d'un air riant.

Կիւլ-'իզար, պ. կարմրայտ. joue rose.

Կիւլ-իսթան, պ. վարդենիք. jardin de roses, roseraie.

Կիւլիւճի, թ. (զահհար. մու-թէպէսսիմ.) ծիծաղկոտ. rieur.

Կիւլիւմսէմէք, թ. (թապասսիւմ թէպէսսիւմ էթ.) ժպտել. sourire, rire du bout des dents (des lèvres).

Կիւլիւնճէք, թ. տես Կիւլէճէք։

Կիւլիւշ, թ. ծաղր. ծիծաղանք. le rire, ris.

Կիւլլէ, ա. տես Կիւրլէ։

Կիւլլիք, թ. (կիւլ-իսթան. կիւլ-զար. կիւլ-շէն.) վարդենիք. bosquet de rosiers, roseraie, jardin de roses.

Կիւլկէն (ազանճը), թ. նշդարք. charme. [rosé.

Կիւլ-կիւն, պ. վարդագոյն.

Կիւլ-կիւնէ, պ. տես Կիւլ-կիւն. 2. շպար. fard.

Կիւլկիւլի (բէնք), թ. վարդագոյն. (couleur de) rose, rosé.

Կիւլ-ղօնչէ, պ. բողբոջ վարդից. կոկոն վարդի. bouton de rose.

Կիւլմէք, թ. (զաւհք, խանտան էթ.) ծիծաղել. 2. (խաթիհզա էթ.) ծաղր առնել. rire; 2. (se) rire de qn., se moquer (plaisanter) de...

Եիւզէ — . (մուսահանէ.) փաղաք-շել. rire à qn.; avoir une fausse complaisance.

Պըյըգ ալթընտան — . ծիծաղել ի ծածուկ. ժպտել ստահաբարութեամբ. rire sous cape, rire dans sa barbe.

Սագալա — . ծաղր առնել զոք յայտնապէս. rire à la barbe de qn., rire au nez de qn., se moquer de qn. en face.

Կիւլ-նար, պ. (նար չիչէյի.) ծաղիկ նռան. fleur de grenade.

Կիւլ-նարի, պ. նռնագոյն. de couleur de grenade.

Կիւլ-նահըլ, պ. վարդենի. rosier.

Կիւլ-շէն, պ. վարդենիք. jardin de roses, roseraie.

Կիւլ-շէն-սէրայ, պ. ապարանք ի պարտէզն վարդենեաց. palais dans le jardin de roses.

Կիւլ-չէհրէ, պ. վարդադէմ. visage vermeil comme la rose.

Կիւլ-չին, պ. վարդաքաղ. qui cueille des roses.

Կիւլպանկ, պ. աղաղակ պատե-րազմի. cri de guerre.

Կիւլ-պէ-շէքէր, պ. (վարդաճա-նի.) խաշող վարդեղին. de la conserve de roses.

Կիւլ-պէտէն, պ. փափկանդա-մօք. qui a les membres délicats.

Կիւլ-պէրք, պ. տերեւ վարդի. feuille de rose.

Կիւլ-պիւն, պ. վարդենի. rosier.

Կիւլսէմէք, թ. տես Կիւլիւմսէ-մէք։

Կիւլ-տան, պ. անօթ ծաղկանց. pot à fleurs.

Կիւլ-տէսթէ, պ. փունջ վար-դից. bouquet de roses.

Կիւլ-րէնք, ա. վարդագոյն. (couleur de) rose, vermeil, rosé.

Կիւլ-րուխ, } ա. կարմրայտ.
Կիւլ-րուխսար, } joue rose.

Կիւլ-րույ, ա. վարդադէմ. visage vermeil comme la rose.

Կիւլ-ֆամ, ա. վարդագոյն. d'un teint frais et vermeil.

Կիւլ-ֆիշան, ա. որ ցանէ վարդ. qui répand des roses.

Կիւկէ, գ. (կիւվէ, ռ.) ցեց. ձեց. teigne (fripière) (tinea sarcitella).

Կիւհեր, ա. գոհար. ակն պատուական. մարգարիտ. 2. էութիւն. բնութիւն. 3. նշանագիր որոյ կէտ (կէտք) է (էն). joyau, bijou, pierre précieuse, perle; 2. essence, nature; 3. caractère marqué d'un point ou de points.

Կիւհերշիլէ, գ. (աղ)բորակ. salpêtre, td. nitre, azotate de potasse.

Կիւհեր-պար, } ա. որ գոհար
Կիւհեր-րիզ, } տեղայ, հեղու,
Կիւհեր-փաշ, } ցանէ. qui fait pleuvoir, qui verse, qni répand des bijoux.

Կիւհեր-փարէ, ա. կտոր գոհարի. morceau de bijou.

Կիւճ, գ. (զուվվէթ. իգթիտար. թագ ու թիւվան.) զօրութիւն. կար. 2. (ճէպր. զօր.) բռնութիւն. 3. (սա'պ. 'սաբր. միւշքիլ. տիւշվար.) դժուար(ին). force; 2. violence, contrainte; 3. difficile.

— իլէ. } դժուարաւ. դժուա-
— պէլա. } րութեամբ. հազիւ հազ. à peine, à grand' peine, presque pas, très-difficilement, avec peine, à regret.

— էթ. (զօրլամագ.) բռնադատել ստիպել. forcer qn. à (ou de) faire qc.

— կէլմէք. (միւշքիլ օլ.) դժուարին լինել. donner de la peine, avoir de la peine.

— է կիթմէք. (թէհամմիւլ-կիւճայազ օլ. խաթըր գալմագ.) զայրանալ. դժկամակ լինել. s'offenser, se piquer.

Կիւճէլմէք, գ. տես կիւճլէնմէք.

Կիւճէնմէք, գ. (ինֆի'ալ էթ.) ընդ վեր առնել. se fâcher, s'affliger.

Կիւճէնտիրմէք, գ. դժկամակ առնել. ցասուցանել. fâcher, affecter.

Կիւճլէնմէք, } գ. դժուարանալ.
Կիւճլէշմէք, } devenir plus difficile ou plus pénible.

Կիւճլիւք, գ. (սա'ուպէթ. 'ասրէթ.) դժուարութիւն. difficulté.

Կիւճսինմէք, գ. (իգհարը թագա'իւլ էթ.) դժուարել. faire des difficultés, faire le difficile.

Կիւճսիւնմէք, գ. ընդ վեր առնել. se piquer.

Կիւճսիւզլիւք, գ. (զա'ֆ. 'աճզ իգթիտար.) անզօրութիւն. տկարութիւն. faiblesse.

Կիւմ, ա. կորուսեալ. հեռացեալ. ելեալ. perdu, disparu.

Կիւման, ա. կարծիք. 2. տարակոյս. վարանք. opinion; 2. doute, incertitude.

Կիւմաշթէ, ա. (վէքիլ. վէքիլ.) տեղակալ. տեղապահ. հաւատարմատար. փոխարքայ. lieutenant, substitut, vicaire, procureur, vice-roi.

Կիւմէճ, գ. խորիսխ մեղու. մոմ մեղր. rayon de miel.

Կիւմիւշ, գ. (ֆըզզա. սիմ.) արծաթ. 2. (սիմին.) արծաթի. argent; 2. d'argent.

— ագչէ. դրամական արծաթի. argent blanc, monnaie blanche.

— պալըղը. (արծաթիկ.) լուսին ծով ձուկն. éperlan, lune de mer.

— եալտըզ. դրուագ արծաթի. argenture.

Կիւմիւշի, գ. (ալըն զուրդիւնի.) արծաթագոյն. couleur d'argent, argenté.

Կիւմիւշլէմէք, գ. դրուագել արծաթով. argenter. [argenté.

Կիւմիւշլիւ, գ. արծաթապատ.

Կիւմիւրտէ(ն)մէք, գ. մռնչել. մոմռել. բզզել. գոչել. gronder, mugir, rugir, beugler.

Կիւմ-կէչթէ, ա. տես կիւմքէրտէ.

Կիւմ-նամ, ա. որոյ բարձեալ է անուն յիշելն. որ մոռացեալ է. dont le nom est oublié.

Կիւմպէտ, } գ. գմբէթ. կամար.
Կիւմպէտտէ, } coupole, voûte, dôme.

Կիւմ-րահ, գ. ճշմարտէն ան-կեալ. 2. յորդառատ. qui a perdu le bon chemin, égaré; 2. abondant.

Կիւմ-րահի, գ. մոլորութիւն. égarement, fourvoiement.

Կիւմրիւք, փ. մաքսատուն. (bureau de) douane.

Կիւմ-րէհ, գ. տես Կիւմ-րահ:

Կիւմ-քէրտէ, գ. կորուսեալ. 2. որ կորուսայ. perdu; 2. qui a perdu.

Կիւյիւմ, փ. կուժ պղնձէ. cruche de bronze.

Կիւն, փ. (նեհմ. թուրք.) օր. jour.

(Սուլթան Մահմուտ) — իւնտէ. ան ժամանակը... ան (Մահմուտ սուլթանի օրը). sous (le règne de Sultan Mahmoud).

Դըճէզա-մէթ — ի. (նեհմիւ-լ-դըճէզամէթ.) օր յարութեան. յետին օր. le jour du jugement (dernier).

Գարա —. օր չար, աղետաւոր. jour (fatal, malheureux,) désastreux.

Պու —. (էլ-նեհմ. իմ-րուզ.) այսօր. 2. ան ժամ. յառաջ ժը. aujourd'hui; 2. de nos jours.

— *կիպի աշիքեար.* յայտնի. clair comme le jour, évident.

— *տօղուշը.* (մէշրըգ. շարգ.) արեւելք. l'Orient, le Levant.

— *պաթըշը.* (մաղրըպ.) արեւմուտք. l'Occident.

— *ի կիւնինէ.* ի սահմանեալ աւուրն. à point nommé, à jour nommé.

— *կիւնտէն կիւնէ.* (նեհմէն ֆէ նեհմէն.) օր ըստ օրէ. de jour en jour.

— *լէրտէ(ն) պիր կիւն.* (նեհմէն-մինէ-լ-էյեամ.) ի ժամ առաւօտց. օր մի յաւուրց. un beau jour, un certain jour.

Կիւն, գ. երկուորիք. testicule.

Կիւնահ, }
Կիւնէհ, } գ. մեղք. péché.

Կիւնահ-քեար, } գ. մեղաւոր.
Կիւնէհ-փիշէ, } pécheur, cou-
Կիւնէհ-քեար, } pable.

Կիւնէհ-քեարի, գ. մեղաւորն լինել. culpabilité.

Կիւնէշ, փ. (շէմս. աֆիթապ. խուրշիտ. միհր.) արեգակն. soleil.

Կիւնէշլէթմէք, փ. (կիւնէ կէօսթէրիփ գուրութմագ.) դնել արեւուն արեգական. exposer (ou mettre) au soleil.

Կիւնլէմէք, փ. անցանել, լինել առտուն ցերեկ. rester pendant le jour.

Կիւնլիւք, փ.
(Օն) — (չօճուգ, եօլ). (մանուկ) (տասն)օրեայ. (տասն) ասուր (ճանապարհ). de (dix) jours.

Կիւնճաիշ, գ. բովանդակեալ, պարունակեալ լինել. état de ce qui est contenu dans qc.

Կիւնճիշք, գ. ճնճղուկ. moineau, pierrot.

Կիւնտ, գ. երկուորիք. testicule.

Կիւնտէլիք, փ. (նեհմիյէ. թուղի.) վարձք ասուր. (salaire d'une) journée.

Կիւնտէլիքճի, փ. (էճիր. 'ամէլէ. րէնճ-պէր.) վարձկան աւուր. journalier, manoeuvre,

Կիւնտիւզ, փ. (նէհար.) տիւ. ցերեկ. (lumière du) jour, journée.

Կիւնտիւզին, փ. (նէհարէն.) ցերեկ. le (ou de) jour, pendant la journée.

Կիւշն, գ. արու. որձ. mâle.

Կիւշնի, գ. խառնակ. accouplement.

Կիւպրէ, փ. (զէպիլ.) աղբ. 2. (հայվանաթ թէրսի.) կոյա. թանոր. fumier; 2. fiente.

Կիւպրէլէմէք, փ. (թէզպիլ.) աղբ արկանել. պարարտացուցանել զանդս. fumer, épandre du fumier sur une terre.

Կիւսար, գ. տես Քիւսար:

Կիւսթէր, գ. ի բրդ. որ սփռէ. տարածանէ, բաշխէ. qui étend, qui répand, qui distribue.

Նուր-կիւսթէր. լուսատու. qui répand de la lumière.

Քէրէմ-կիւսթէր. շնորհաբաշխ. qui distribue des grâces.

Կիւսթէրտէ, գ. տարածեալ. սփռեալ. étendu (par terre).

Կիւվա, }
Կիւվահ, } գ. վկայ. témoin.

կիւվահ, } գ. վկայութիւն. té-
կիւվահի, } moignage.

կիւվար, կիւվարա, կիւվարան, կիւվարէնտէ, } գ. դիւրամարս. bon à manger, facile à digérer, de facile digestion.

(Մէյվէի) խօշ-կիւվար. (պտուղ) համեղահամ. (fruit) bon à manger, savoureux, de bon goût.

կիւվարիշ, գ. ամարսական դեղ. digestif.

կիւվէ, տ. տես կիւկէ։

կիւվէզ, ա. (գոյնով փարլագ գըրմըզը.) թխագոյն, մթագոյն կարմիր. rouge brun, foncé, noirâtre.

կիւվէլէնմէք, ա. (ցեցոտիլ.) ցեցոտիլ. ցեցահեր, ցեցակեր լինիլ. être mangé par les teignes.

կիւվէճ, ա. կճուճ. vase de terre.

կիւվէյի, ա. (= կէօյէկի.) (ռամկ.) ընկալուած. փեսայ. հոր. fiancé; futur (époux), prétendu; gendre, beau-fils.

կիւվէնմէք, ա. (ի'թիմատ էթ.) վստահ լինիլ. վստահիլ. ապաւինիլ վստահութեան. se fier à, en, sur qn. ou qc., se confier en qn. ou qc., compter sur..., avoir confiance en qn.

քէնտիսինէ —. յանձին ապաստան լինիլ. se fier à soi-même.

կիւվէրթէ. (coverta) տախտակամած նաւու. pont.

կիւվէրճին. ա. (համամէ. քէօղութէր.) աղաւնի. pigeon, colombe.

Եապան — ի. հաւաքալ. (pigeon) ramier.

Թախթա — ի. վայրի աղաւնի. biset.

կիւվէրճինլիք. ա. (քէօղութէրխանէ.) աղաւնեդարան. pigeonnier, colombier.

կիւտազ, գ. է իրք. որ հալեցուցանէ. 2. որ այրէ, կիզու. ...այրեայ. ...կէզ. qui fond, qui liquéfie, qui dissout; 2. qui brûle.

(Ճազիպէի) մուգատէմէթ-կիւտազ. յափշտակիչ (գեղեցկութիւն). (beauté) ravissant(e).

կիւտախթէ, գ. հալեալ. fondu, liquéfié.

կիւտէրի, ա. մորթ եղջերուի. այծեմն. peau de cerf, (peau de) daim.

կիւր, ա. (վաֆիր. մէզզուլ. ֆիրավան.) առատ. բազում. յաճախ. 2. (քիւշատէ.) յաջող. abondant, copieux; épais; 2. bon(ne fortune), grand (bonheur).

կիւրազ, գ. խոզ մատակախոզ. verrat, porc mâle.

կիւրզ, } գ. ծանր. մահակ. masse
կիւրզէ, } d'armes, maillotin.

կիւրէշ, ա. (կիւլէշ, ա.) մրցամարտ. (combat à la) lutte.

— էթ. թութմաք. } (մուսարէ'աթ.) մրցիլ. lutter, combattre.
կիւրէշմէք, ա. }

կիւրէշճի, ա. (փէհլէվան.) ըմբիշ. lutteur, athlète.

կիւրիւլթի, ա. որոտումն. աղմուկ. դղրդիւն. շշուկ. ժխոր. tonnerre; bruit, tapage, tumulte, vacarme, fracas.

կիւրիւլտէմէք, } ա. (րա'տ.) որոտալ. tonner.
կիւրլէմէք, }

կիւրլէ, ա. (կիւլլէ, ա.) գնդակ. 2. գնդակ. boule; 2. boulet.

կիւրլիւք, ա. (վէֆրէթ.) յաճախութիւն. abondance.

Թալի'ին — ի. (քիւշատէլիյի.) յաջողութեան բախտ. bonne fortune, grand bonheur.

կիւրկ, գ. գայլ. loup.

կիւրկէն, ա. նշդարէ. charme.

կիւրուհ, } գ. խումբ. ամբոխ. troupe.
կիւրուհէ, }

կիւրպէ, գ. կատու. կատուղ. chat.

կիւրպիւզ, գ. հանճարեղ. մտացի. 2. խորամանկ. ingénieux; 2. rusé.

կիւրսինէ, գ. քաղցեալ. նօթի. qui a faim, affamé.

կիւրսինէ-չէշմ, գ. ագահ. avide.

կիւրսինէկի, գ. քաղց. faim.

կիւֆթ, } գ. բան. խօսք.
կիւֆթար, } parole, discours.

կիւֆթէ, գ. ասացեալ. ce qui a été dit.

կիւֆթ-ու-կիւ, գ. (դիալ ու գալ.) խօսք. բանք. վիճաբանք. պայքար. propos; dispute, discussion, débat.

ح

Տես եւ գը ձեւ, խառնուածը խաղառն ամեն շփոթեն գէ. զես) գրոյն.
Voyez aussi la lettre խ. : on confond souvent le ح avec le خ.

Հա, ա. ալիֆպէյիդ սէքիզինճի օս- մանլըճայի. 2. նըշանէ 8 թիւոյ. huitième lettre de l'alphabet ottoman; 2. marque du nombre 8.

Հադ, ա. միջ. մէջը. milieu.

Հադաիդ, ա. յն. Հատըտէ(թ), եւ:

Հադաիթա, ա. յն. Հըտտա, եւ:

Հադարէ(թ), ա. անարգանք. արհամարհանութիւն. նուաստութիւն. humiliation, abaissement, avilissement, abjection

— էթ. անարգել. արհամարհ, նուաստ համարել. dédaigner, avilir qn.

— կէօրմէք. (մուհադարը, մահ- գուր օլ.) անարգանաց ենթարկուել. tomber dans le mépris.

Հագգ, ա. ճշմարտութիւն. Աս- տուած. 2. եւ. Հուգուգ, յն. ար- դարն. իրաւն. 3. պարտք. պար- տայք. 4. ստուգութիւն. 5. ճշմա- րիտ իրք. 6. իրաւունք. պատճառք. 7. ճշմարտութիւն. 8. արդա- րութիւն. 9. իսլամ. 10. Կուրան. 11. արժան. արժանի. 12. (իւճրէթ. միւզդի էճիր.) վարձատրութիւն. 13. յառաջ բերել. կատարել. la vérité absolue; Dieu; 2. le juste; le dû; 3. devoir; 4. certitude; 5. chose vraie; 6. raison; droit; 7. vérité; 8. équité, justice; 9. islam; 10. le Coran; 11. digne de; 12. rétribution, salaire, honoraires; 13. réaliser, accomplir.

— տին. ճշմարիտ կրօնք. la vraie religion.

— էթ. (գազանմագ. իսթիհգագ վէսայա էթ.) արժանաւոր ել. mériter qc.

— ը(մ)տա. վասն (իմ). առ (իս). à l'égard de, à (mon) égard, envers (moi).

— ը օլ. իրաւունք ունել. avoir raison.

Հագգագ, ա. տփաղակ. տփաղակ- ճար. fabricant de boîtes.

Հագգան, ա. ճշմարիտ. ճշմար- տապէս. արդարեւ. réellement, en vérité, en effet, vraiment, véritablement.

Հագգանի(յ), ա. աստուածային. 2. ճշմարիտ. divin; 2. vrai.

Հագգանիյէթ, ա. արդարու- թիւն. արդարակորով, ուղղութիւն. justice, droiture, équité.

Հագգանիյէթլի, թ. (Քաթը. մուհիգգ.) արդար. անկեղծ. ան- կեղծաւոր. juste, honnête, brave, droit, loyal. [injuste.

Հագգանիյէթսիզ, թ. անիրաւ.

Հագգանիյէթսըզլըգ, թ. (թէ- աամաւի. զուլմ. ի'թիսաֆ.) անի- րաւութիւն. injustice.

Հագգլաշմագ, թ. հատուցանել փոխանց. se solder, être, faire quitte à quitte.

Հագլը, թ. որ իրաւունս ու- նի. արդար. իրաւացի. 2. յիրաւի. ayant droit; juste, raisonnable; 2. à bon droit, à juste titre.

Հագսըզ, թ. անիրաւ. 2. յան- իրաւի. sans raison, injuste; 2. à tort. [ayant droit.

Հագըգ, ա. որ ունի իրաւունս.

Հագըգէ(թ), ա. եւ. Հագայիգ. յն. ճշմարտութիւն. vérité, véridicité.

Ֆի-լ-Հագըգա, } ճշմարտու- Հագըգէթէն, ա. } թեամբ. ար- դարեւ. en vérité, véritablement, en effet, réellement.

Հագըգէթլի, թ. (սադըգ. մու- հաքքէթլի. սօզթլուգ սայըն.) հաւատարիմ. ուղիղ. անկեղծաւոր. fidèle, droit, loyal, affectionné, cher, sincère.

Հագըգէթ-շինաս, պ. որ ճանաչէ զճշմարտութիւն. qui connaît la vérité de qc.

Հագըգի(յ), ա. ճշմարիտ. vrai, véritable.

Հագ-թըրաշ, պ. արդարադատ. արդարակորով. juste, loyal.

Հագիր, ա. նուաստ. խոնարհ. անարգ. հեք. humble, petit, pauvre; vil, méprisable.

— թուլթմագ. } (թահգիր.) խո-
— կէօրմէք. } րել. ոտ անարգ- անել. faire peu de cas de qn., attacher peu de prix à qc., dédaigner.

Հագիրլիք, գ. նւաստութիւն. անարգութիւն. bassesse, petitesse.

Հագ-կեօւ, ա. ճշմարտախօս. véridique.

Հագ-կիւզար, ա. արդար. loyal, droit.

Հագ-կիւզին, ա. որ խաչ ընդ արդարութիւն. qui demande la justice.

Հագ-Տօւ, ա. որ զարդարութիւն խօսի. juste.

Հագ-շինաս, ա. երախտագէտ. շնորհակալ. reconnaissant.

Հագ-շինասի, ա. երախտագիտութիւն. գոհութիւն. gratitude, reconnaissance.

Հագ-պին, ա. արդար. ուղիղ. loyal, droit.

Հագուտ, ա. ոխակալ. un rancunier.

Հագ-սահիպ, ա. (Հագգ սահիպի.) որ անի իրաւունս. ayant droit.

Հագ-փէսէնտ, ա. արդարասէր. արդարակից. ami de la justice.

Հագ-փէրէսթ, ա. պաշտօնեայ, երկրպագու Աստուծոյ. adorateur de Dieu, vrai croyant.

Հաեա, ա. ամաչել. շիկնել. ամօթխածութիւն. avoir honte, rougir; pudeur.

Հաեաթ, ա. կեանք. vie.

Հաեաթ-պախշ, ա. կենդանարար. կենսատու. qui donne la vie, vivifiant.

Հա-եա-հույ, ա. աղաղակ ուրախութեան. cri de joie.

Հա-եա-հույ, ա. աղաղակ ցաւոյ. cri de douleur.

Հաեասըզ, գ. լիրբ. անամօթ. impudent, effronté, éhonté.

Հաեասըզլըգ, ա. տե. Հայասըզլըգ, եւ.

Հաեա-սար, ա. ամօթխած. honteux, timide. [cassie.

Հաեար-շէմպէր, ա. խայծեղէն.

Հաեիհաթ, ա. ա. ah! oh!

Հազագէթ(թ), ա. յաջողակութիւն. ճարտարութիւն. փորձ. կրթութիւն. habileté, adresse, dextérité, expérience de qc., routine.

Հազագաթ, ա. տե. Հազագէթ(թ), եւ.

Հազամէթ(թ), ա. փորձել. վարել խոհեմութեամբ. agir, se conduire prudemment.

Հազանէթ(թ), ա. ի գիրկ առնուլ. բարձրանալ. դաստիարակել. պահել. prendre ou porter dans ses bras; élever, nourrir un enfant.

Հազար, ա. ներ, ներկայ լինել. ներկայութիւն. ի տան լինել. 2. խաղաղութիւն. հանգիստ. être présent; présence; être chez soi; 2. paix, repos. [եւ.

Հազարաթ, ա. տե. Հազըրէթ.

Հազըրէթ, ա. ներ, ներկայ լինել. (նեղկայութիւն.) ներկայութիւն. ամենակալութիւն. être présent; présence.

Հազարի(յ), ա. բնակ. domicilié, demeurant.

Հազզ, ա. բեկանել. խորտակել. մանրել. briser, casser, broyer.

Հազզ, ա. գրգռել. դրդել. բնդրդութիւն. դրդումն. pousser, exciter, stimuler qn. à qc.; excitation, instigation.

Հազզ, ա. եւ. Հուզուզ, տե. հաճոյք. plaisir.

— էթ. հաճիլ. ախորժել. prendre ou trouver plaisir à qc., aimer, plaire (cela me plaît beaucoup).

Հազզը նէֆս. բերկրութիւն զգայական. հեշտութիւն. plaisir sensuel, jouissance sensuelle, volupté.

Հազէմ(թ), ա. տե. Հազիմ, եւ. 2. խոհեմութեամբ փորձել. agir prudemment.

Հազէվվէր, ա. պատանի չափահաս. զօրաւոր. jeune homme adulte et fort.

Հազէր, ա. զգոյշ լինել. խոյս. զգուշանալ. զգուշութիւն. prendre garde de..., se garder de qc., se préserver; précaution.

Հազըմ, ա. (մարսող.) որ հալէ. qui digère.

Հազըմէ(թ), ա. (մարսողական զօրութիւն.) զօրութիւն հալելոյ. force, faculté digestive.

Հազընա(թ), ա. ստնտու. nourrice.

Հազըր, ա. եւ. Հուզզար, յդ. (Հուզուրտա օլան.) (Ներկայ.) Վերջատր. Մօտաւոր. առանձնայ. 2. (ամատէ. միւհէյեա. միւսթա'իտ.) պատրաստ. կազմ. présent; 2. prêt, préparé, disposé.

— ագչէ. արծաթ պատրաստական. argent comptant, comptant.

— էթ. } (թէհիէէ, ամա-
Հազըրլամագ. } տէ էթ.) պատրաստել. հանդերձել. կազմել. préparer; apprêter; disposer.

— օլ. մօտ լինել. պատրաստ, կազմ լինել. être présent; être, se tenir prêt.

Հազըրլանմագ, չ. (ամատէ, միւհէյեա օլ.) պատրաստուել. s'apprêter, se préparer, se disposer à qc.

Հազըրլըգ, ա. (թէտարիւքեաթ.) պատրաստութիւն. disposition à qc., préparation, préparatifs.

Հազըրքեն, մ. (լա-մէհալէ. մաատամը.) իսկոյն. մինչ. promptement; tandis que.

Հազըր-ճէվապ, ա. պատրաստաբան. prompt à la repartie, heureux à la repartie.

Հազըրճը, մ. (Հազըր լիպաս սաթան էսնաֆ.) վաճառական հանդերձից. marchand tailleur, marchand de nouvautés.

Հազիգ, ա. հանճարեղ. ճարտար. 2. սուր. հատու. ingénieux, habile, versé dans qc.; 2. tranchant, coupant, aigu.

Հազագէ(թ), ա. յաջողութիւն. ճարտարութիւն. փորձ. կրթութիւն. habileté, adresse, dextérité, expérience de qc., routine.

Հազիզ, ա. երկրամերձ, արեգամերձ կէտ բնական ասպեղաց. périgée, périhélie.

Հազիմ, եւ. ըստ. | ա. այր խոհա-
Հազըմէ(թ), յդ. | կան. երա-
Հազիմ, եւ. ած. | համարձակ.
Հուզէմա, յդ. | homme prudent, homme de résolution, homme d'exécution.

Հազիմ, ա. սուր. tranchant, coupant, aigu.

Հազիմ, ա. որ վարատէ զզօրս. qui met en fuite, en déroute.

— օլ. վարատել. հալածել. mettre en fuite, en déroute.

Հազիմէ(թ), ա. վիշտ. աղէտք. mal, malheur.

Հազիյէէ(թ), ա. յդ. Հազայա, յդ. կին կամ հարճ սիրելի. épouse ou maitresse favorite.

Հազին, ա. տրտում. տրտմեալ. թախծեալ. triste, affligé, désolé.

Հազիրան, ա. յուլիս. մարգաց ամիս. juillet.

Հազիրէ(թ), ա. (էօն.) առաջք. 2. գունդ զօրաց. le devant; 2. corps d'armée.

Հազիրէ(թ), ա. ցանկ. արգելոց. մակաղատեղ. haie, enclos; parc.

Հազիրէթիւ-լ-գուտս. դրախտ. paradis.

Հազմ, ա. հաստատուն, հաստատ միտս ունել. avoir de la fermeté, de la résolution, avoir l'esprit rassis.

Հազմ, ա. (մարսել.) հալել. մարսել. հալումն. digérer; digestion.

Հազն, ա. երկիր պինդ եւ անհարթ. 2. տե՛ս Հիւզն. sol dur et inégal.

Հազմի, ա. (մարսողական.) մարսողական. հալական. digestif.

Հազուր, ա. որ զգուշանայ. զգոյշ. qui prend garde de... qui se garde de..., (homme) précautionné.

Հազուֆ, ա. հանեալ. ի բաց առեալ. բարձեալ. ôté, enlevé, retranché.

Հազֆ, ա. թռուցանել զթռչունս առ հմայել ի թռչելոյ նոցա. faire partir les oiseaux pour augurer de leur vol.

Հազր, ա. արգելուլ. 2. գրաւել մենավաճառութեամբ. prohiber, défendre; 2. accaparer.

Հազրէթ, ա. եւ. Հազարաթ, յդ. վեհափառ. վեհափառութիւն. գերազանցութիւն. Ձերդ. բարձրապատուութիւն. պերճութիւն. Majesté, Altesse, Éminence, Excellence. Honneur.

[illegible] leur Excellence les ministres.

[illegible] ôter, enlever, retrancher; action d'ôter, d'enlever; élider, élision.

[illegible] bois à brûler ou de chauffage.

[illegible] libéral, généreux.

[illegible] qui casse, qui brise, qui broie.

[illegible] 2. [illegible] descendre; faire descendre; 2. donner un avantage à son adversaire dans le jeu d'échecs en ôtant un pion.

[illegible] 2. [illegible] même, jusqu'au(à)..., qui plus est; 2. pour que, afin que, pour, dans le but.

[illegible] — [illegible] j'ai été en ville, et j'y ai même vu ton père.

[illegible] 2. [illegible] bûcheron; 2. marchand de bois (à brûler).

[illegible] juge.

[illegible] bois.

[illegible] qui déchire.

[illegible] 2. [illegible] qui crie, qui appelle (pour dire, pour révéler qc. à qn.), crieur; 2. qui loue, qui donne des louanges. [illegible 1]

[illegible]

[illegible] ordonner, commander; exercer une juridiction, l'autorité de juge; ordre, commandement; jugement, arrêt.

[illegible] briser, casser, rompre.

[illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] feu ardent; 2. l'enfer, la géhenne; 3. dur, sans pitié.

[illegible] mourir; la mort.

[illegible] (mourir de) mort naturelle.

[illegible] faible, débile.

[illegible] bruit effrayant, fracas épouvantable.

[illegible] qui possède qc., possesseur.

[illegible] femme qui a ses règles.

[illegible] mur, muraille; clôture, enceinte.

[illegible] qui cache, dérobe à la vue; voile, rideau. — [illegible] couvrir, voiler.

[illegible] terrible; effrayant, redoutable, épouvantable.

[illegible] ce qui manque, ce dont on a besoin.

[illegible] irrité.

[illegible] étonné, confus.

[illegible] timide, craintif.

[illegible] qui commet des péchés, des délits, pécheur, coupable.

[illegible] qui se détourne, qui s'écarte de la route.

[illegible] qui vient à résipiscence, qui reconnait sa faute et s'amende.

Հանէ-կեահ, գ. (Ճենգէլ. գօնագ.) իջեւան. օթեւան. auberge, gîte.

Հաիր, ա. յապշած կեցեալ. զարմացեալ. stupéfait, interdit.

Հաիր, ա. որ կործանի. հինցած է կործանման. qui croule, qui tombe en ruine; caduc, délabré.

Հաիք, ա. ոստայնանկ. կտաւագործ. tisseur, tisserand.

Հաշիէ, ա. եզր. լուսանցք. bord, marge.

Հալ, ա. առաջնակայ ժամանակ. 2. եղ. առողջութ., յն. վիճակ. հանգամանք. դրութիւն. 3. քեր. ներկայ. le temps présent; 2. état où se trouve qc.; état de santé; situation, position, condition; 3. gr. le présent.

Ալա-քիւլլի-հալ. (Հէր նասըլ օլուրսա.) ամէն պարագայի. յամենայն դէպս. en tout cas, à tout événement, à tout hasard.

Մահը հալ. այս ամիս. mois courant.

— (ը) դալմամագ. պարտասիլ. ալ եւս անկել զօրութենէ. être harassé de fatigue; n'en pouvoir plus.

Քէնտի հալինտէ. (սէվինճ. սալիհ. գանի.) բաւականութեամբ. անդորր. հանգստեան. (qui se sent) à son aise, aisé.

— պու հալ քի. այն է որ է. c'est que, la chose est que.

— սորմագ. (ահւալը խաթըր.) հարցանել զողջութիւն. demander des nouvelles de qn., demander à qn. quel est l'état de sa santé.

Ֆիլ-հալ. անդէն. իսկ եւ իսկ. aussitôt, sur-le-champ, à l'instant.

Հալա, ա. (շիմտի. հէնիւզ.) այժմ իսկ. actuellement, présentement.

Հալաթ, ա. յն. Հալէ(թ). եղ.

Հալաթը, ա. յն. Հալիլէ(թ). եղ.

Հալաֆիա, ա. յն. Հալքէ(թ). եղ.

Հալաճ, ա. տես Հալլաճ.

Հալաճէ(թ), ա. արուեստ գզելոյ բամբակ. métier de carder le coton, métier de cardeur.

Հալաճլամագ, բ. (փամուք աթմագ.) գզել. carder ou peigner du coton.

Հալաւէթ, ա. քաղցրութիւն. douceur.

Հալաւէթ-պախշ, գ. քաղցրացուցիչ. qui donne de la douceur, qui dulcifie.

Հալգ, ա. կոկորդ. 2. ածիլել. կտրել. gosier, gorge; 2. raser; tondre.

Հալգա, ա. օղ. 2. բոլորակ. anneau; 2. rond, cercle.

Հալգա-պէ-կիւշ, գ. ծառայ. որոշեալ. esclave (qui porte l'anneau à l'oreille pour exprimer le dévouement).

Հալգա-սազ, գ. օղագործ. qui arrange ou fait des anneaux.

Հալգը(յ), ա. կոկորդային. de (la) gorge, guttural, jugulaire.

Հալզուն, ա. խխունջ. limaçon.

Հալէ, գ. (այ աղըլը.) ծիր, բոլորակ. cercle lumineux, aire, td. halo.

Հալէ(թ), ա. եղ. Հալաթ, յն. վիճակ. հանգամանք. état, situation, position, condition; circonstance.

Հալէմէ(թ), ա. պտուկ ստնոյ. tetin, mamelon.

Հալէպ, ա. նոր կթուած կաթն. lait frais.

Հալէ-վար, գ. իբրեւ լուսապսակ. comme un halo.

Հալիճ, ա. տես Ալիճ.

Հալի, ըդր. } ա. զարդարուն.

Հալի(յ), ադ. } որ զարդարի. orné, paré; qui se pare.

Հալի(յ), ա. այժմ. առաջիկայ. այժմեան. présent, actuel.

Հալիլէ(թ), ա. կին որ զարդարի, զարդասէր. femme qui se pare, qui aime la parure.

Հալիլ, ա. կողակից. այր. époux, mari.

Հալիլէ(թ), ա. եղ. Հալաթ, յն. ամուսին. կին. épouse, femme.

Հալիմ, ա. քաղցր. երկայնամիտ. doux, patient, qui a de la longanimité.

Հալիյա, ա. (Հալա. շիմտի. շիմտիլիք.) այժմիկ. actuellement, présentement.

Հալիք, ա. եւ. Հէլաքէթ, յփ. որ կորնչի, որ թշուառութեամբ մեռանի. qui périt, qui se perd, qui meurt misérablement.

— օլ. մեռանիլ. կորնչիլ. mourir, périr (misérablement, par accident ou crime).

Հալիֆ, ա. եւ. Հուլէֆա, յփ. դաշնակից. դաշնաւոր. allié, confédéré.

Հալլ, ա. լուծանել. քակել (դժուարութեան). 2. դործ մը կարգադրել, լուծանել. 3. լուծանել գլխաւոր մասերը. 4. լուծանել սառնոյց. 5. հալել. 6. քակել, լուծանել ժողով, արձակել. 7. իջանել. dénouer, défaire; 2. résoudre une difficulté, une question; arranger quelque affaire difficile; 3. dissoudre, résoudre un corps en ses éléments, décomposer, analyser; 4. dégeler; 5. fondre; 6. congédier, dissoudre une assemblée politique; 7. descendre.

Հալլ, ա. (քիմիաական Հալլ ու Թէֆրիգ խօսքին մէջ.) լուծիչ նիւթ. dissolvant. [bier.

Հալլագ, ա. վարսավիր. bar-

Հալլալ, ա. լուծիչ. քակիչ. qui dénoue, qui défait, qui résout, qui dissout.

Հալլաճ, ա. (Հալաճ, ա.) գզիչ (բամբակի). cardeur de coton, cardeur (de laine), peigneur.

Հալլանմագ, տ. այլ յայլ լինել. être hors de soi, être exaspéré.

Հալլաշմագ, տ. (առերսալեշմէք.) իրարու ըստ վիճակաց դժբախտութեանց Հանդէպ խօսիլ. se conter mutuellement ses chances, ses chagrins.

Հալլը, տ. (մուրեֆֆեՀ.) բարեկեցիկ. աներկիւղ. aisé, à son aise.

Հալճ, ա. գզել բամբակ. carder, peigner.

Հալյ, ա. եւ. Հուլյ, յփ. զարդ. պաճուճանք կանանց. ornement, parure de femme.

Հալպէ(թ), ա. եւ. Հալաբիգ, յփ. երիվարք ախոռից այլ եւ այլ ասպատակաց ձիարշաւի. chevaux de différents haras réunis pour les courses.

Հալֆ, ա. երդնուլ. Հաստատել երդմամբ. faire (affirmer par) serment, jurer de.

Հաճամաթ, ա. յփ. Հաճէմաթ, եւ.

Հաճամաթ, ա. Հանել զարիւն տուփ դնել. ventouser, appliquer des ventouses; application de ventouses. [tion.

Արեալ — ը. շրթան. scarifica-

Հաճամաթճը, տ. բժիշկ որ Հանէ արիւն տուփ դնելով. chirurgien-barbier qui applique des ventouses, ventouseur.

Հաճէթ, ա. եւ. Հաճաթ, Հավայիճ, յփ. կարեւոր իր. պէտք. 2. կարիք. 3. (ուճմուր. մէզիֆէ.) գործ. իր. chose nécessaire; besoin, nécessité; 2. besoin (naturel); 3. affaire.

— իմ տէյիլ. չէ իմս քայլ. իմս չէ պէտ գայմանէ. cela ne me regarde pas; cela ne me chagrine pas.

Նէ — ․ ․ ․ ․ է մի. կիմ. à quoi bon cela? à (ou pour) quoi faire?

Գազանի Հաճէթէ կիթմէք. երթալ է կարիք. նստել է պէտք. faire ses affaires, aller à ses affaire, faire ses besoins, satisfaire ses besoins naturels.

Հաճէթ-մէնտ, ա. կարօտ. չքաւոր. nécessiteux, besoigneux, indigent. [insouciant, négligent.

Հաճէթսըզ, տ. անփոյթ. անհոգ.

Հաճէթսըզլըգ, տ. անփութութիւն. անհոգութիւն. insouciance, incurie, négligence, nonchalance.

Հաճէլէ(թ), ա. եւ. Հըճալ, յփ. } առագաստ. chambre

Հաճէլէ-կէտահ, պ. } nuptiale.

Հաճէպէ(թ), ա. յփ. Հաճիպ, եւ. 1:

Հաճէր, ա. եւ. աՀճար, Հըճար, Հըճարէ(թ), յփ. քար. վէմ. pierre.

Հաճէրի էսվէտ. վէմ սեւ. pierre noire, (objet de la vénération des musulmans).

Հաճի, ա. եւ. Հուճճաճ, յփ. ուխտաւոր. hadji, pèlerin (de la Mecque).

Հաճի(լէր) եօլու. (առամական ոգբըգը.) յարդգող. ծիր կաթին. la voie lactée.

— խաղ մազ. եղանակի ինչ մանկանց. bilboquet.

Հաճի(յ), ա. արժանի. պատշաճ. digne de..., propre à...

Հաճիմ, ա. (Հաճամաթ եարի-ճի.) բժիշկ որ արիւն հանէ արտաքոյ. chirurgien-barbier qui applique des ventouses.

Հաճիպ, ա. եւ. Հաճէպէ(թ), Հուճճապ, յգ. (դահլիճապան. պէժ-ճապ. աէր-պաճ.) դռնապան արքունի արքայի. 2. վարագոյր. քօղ. concierge, portier, huissier; 2. rideau, voile.

Հաճիպի պապա. Հրեշտակապետն Գաբրիէլ. saint Gabriel archange.

Հաճիր, ա. որ ի միտ անկանի. qui se présente à l'esprit.

Հաճիրէ(թ), ա. եւ. Հաճէմաճիր, յգ. խորհուրդ. pensée.

Հաճիր, ա. որմ. պարիսպ. թումբ. mur, muraille, digue.

Հաճլ, ա. օղ ոտնակապի. anneau, boucle d'entrave.

Հաճճ, ա. ուխտագնացութիւն ընել ի քաղաք Մէքքայոյ. ուխտագնացութիւն ի Մէքքա քաղաք. aller en pèlerinage à la Mecque; le pèlerinage à la Mecque.

Հաճճ, որ. / Հաճճէճէ(թ), եւ. եղ. / Հաճճաճճ, յգ. ա. որ ուխտագնացութիւն կնոջ ի Մէքքա եւ որ երթեալ է. qui entreprend le pèlerinage de la Mecque, et celui ou celle qui l'a accompli.

Հաճճամ, ա. բժիշկն վերարկուի որ արիւն հանէ արտաքոյ. ventouseur, chirurgien-barbier qui applique des ventouses.

Հաճմ, ա. առատութիւն յիւնել. անհարթութիւն. 2. դիեել. ce qui donne prise, élévation, inégalité à la surface d'un corps; 2. téter, sucer le lait.

Հաճուր, ա. թումբ. digue.

Հաճպէ(թ), ա. (դահլիճապանութիւն.) պաշտօն դռնապանի. charge d'un huissier, d'un concierge.

Հաճվ, ա. առակ. énigme.

Հաճր, ա. արգիլել. արգիլում. խափանել. խափանում. empêcher; empêchement; interdire (ou défendre) qc. à qn.; interdiction; défense.

Հաճրէ(թ), ա. ծոց. գոգ. sein, giron.

Համագաթ, ա. անմտութիւն. անհասկացողութիւն. տգիտութիւն. bêtise, stupidité, ignorance.

Համալի, ա. յգ. Համայլէ(թ), եւ։

Համայիլ, գ. յաղթանակ. յաղթանակութեան նշան. talisman, amulette.

Համասիտ, ա. (յգ. Համիտատէ(թ), եւ.) գովելի գործք. actions louables.

Համամէ(թ), ա. տատրակ. աղաւնի. tourterelle; colombe.

Համասէթ, ա. արիութիւն. քաջութիւն. bravoure, courage guerrier.

Համարաթ, գ. ժիր. ժրաջան. ճարտար. փութաջան. diligent, habile, empressé, actif, laborieux, infatigable (au travail).

Համարաթլըք, գ. ժրութիւն. ճարտարութիւն. աշխատասիրութիւն. diligence, empressement, activité.

Համդա, ա. եւ. աՀմատ, ար։

Համէ(թ), ա. գլուխ. tête.

Համէլ, ա. գառն. 2. խոյ (աստեղատուն). agneau; 2. Bélier.

Համի. ա. (Հիմայէթ իտիճի.) եւ. Հումաթ, յգ. պաշտպան. qui protège, protecteur, défenseur.

Համիզ, ա. թթու. aigre, sur, acide.

Համիլ, ա. որ կրէ, բառնայ, տանի. qui porte, porteur.

Համիլի վահյ. Հրեշտակապետն Գաբրիէլ. saint Gabriel archange.

Համիլէ(թ), ա. յղի. enceinte, grosse; (bête) pleine.

Համիլէ(թ), ա. եւ. Համայիլ, յգ. փոկ, կամար սուսերի. baudrier; ceinturon.

Համիլէլիք, գ. յղութիւն. (état de) grossesse.

Համիմ, / Համիմէ(թ), } ա. ջուր ջերմ. eau chaude, bouillante.

Համիյէթ, ա. եռանդն. կայծ. 2. ջանասիրութիւն. 3. անձնդիւ-

...ութիւն. zèle, ardeur; 2. sentiment d'honneur; 3. pudeur.

Համիյէթլիւ, ա. Վեհափառ. Votre Honneur.

Համիտ, ա. ըմբ. (Համտ ու ակ. ...) որ գովէ. ... 2. որ շնորհակալ լինի. qui loue, qui glorifie, louangeur; 2. qui remercie.

Համիտ, ա. ած. գովուած. 2. գովելի. արժանի գովասանութեան. loué; 2. digne d'éloges, de louanges; louable.

Համլ, ա. կրել. բառնալ. 2. պտուղ որովայնի. 3. բեռն. 4. բեռնել. 5. դնել ի վերայ. 6. համբերութիւն. porter (une charge sur le dos); 2. fruit (du ventre), foetus; 3. charge, fardeau; 4. charger qn. de qc.; 5. attribuer, imputer qc. à qn.; 6. patience.

Համլէ(թ), ա. յարձակիլ ի վերայ. յարձակում. attaquer, assaillir; attaque contre l'ennemi.

Համմալ, ա. բեռնակիր. բեռնաբարձ. portefaix.

Համմալլըգ, տ. ... 2. ... 3. (...) ... droit de crochetage, taxe de porteur; 2. portage; 3. grossièreté, rudesse.

Համմամ, ա. բաղնիք. bains (publics). [mes.

Գուռաբէթ — ը. Ջերմուկք. thermes.

Համմամճը, ա. } բաղնապան.
Համմամճը, տ. } բաղնապանուհի.
(maitre) baigneur.

Համմէ(թ), ա. ... յէ. ... animaux nuisibles: serpent, scorpion.

Համուլ, ա. համբերող. patient.

Համուլէ(թ), ա. բեռն. ... charge, fardeau, chargement, cargaison.

Համուն, ա. ... grande plaine, plaine vaste, champs.

Համուն-նէշին, ա. որ ... qui voyage par les champs.

Համտ, ա. գովանալ. գովասանութիւն. 2. շնորհ ունել. շնորհակալութիւն. louer, glorifier; éloge, louange; 2. remercier; remerciment, action de rendre grâces.

Էլ-Համտու-լիլլահ. Փառք Աստուծոյ. Dieu soit loué! grâce à Dieu!

Համտալէ(թ), ա. ... "Էլ-Համտու-լի-լլահ". Փառք Աստուծոյ. prononcer ou répéter les mots "El-hamdou-li-llahi" (grâce à Dieu).

Համրա, ա. (էկ. աճէմ, ար.) այլազգի. ոչ արաբացի. étranger, non arabe.

Հայ, ա. ահ. oh!

Հայ-Հայ, գ. ... 2. ... cri de douleur; 2. vraiment.

Հայ-հույ, } գ. ...
Հայ ու հույ, } ... cri de joie. [lerie, clabaudage.

Հայգըրըլ, տ. աղաղակ. criail-

Հայգըրմագ, տ. ... jeter les hauts cris, beugler, criailler, clabauder, proférer en criant, crier qc. à qn.

Հայքաք, ա. ... tisserand.

Հայէ(թ), ա. օձ. serpent.

Հայադ, ա. ... aire, cour.

Հայզ, ա. դաշտան. menstrues.

Հայլ, ա. ոյժ. զօրութիւն. force, puissance. [fainéant.

Հայլազ, տ. դատարկ. անգործ.

Հայլազլըգ, տ. դատարկութիւն. անգործութիւն. fainéantise.

Հայլամագ, տ. ... chasser devant soi; 2. avoir soin de qc.

Հայլուլէ(թ), ա. ի մէջ անկանել. intervenir.

Հայյ, ա. ..., ... vivant, vif.

Հանէ, ա. ուր. où?

Հայսիյէթ, ա. կարգ. 2. ... rang, état; 2. rapport.

Հայվան, եղ. } ա. կեանք. 2.
Հայվանաթ, յգ. } անասուն. շնչաւոր. 3. չորքոտանի. տմարդի. vie; 2. être animé, animal; 3. bête, brute.

Հայվանի, դ. } անասնութիւն.
Հայվանլըգ, բ. } animalité; bêtise, brutalité.

Հայվանի(յ), ա. անասնական. animal.

Հայաթ, ա. կեանք. vie.

Հայաթի(յ), ա. կենսական. կենդանական. vital.

Հայտէ, բ. հառաջ. յառաջ. ադէ. 2. ի բաց գնա. երթ յետս ել. en avant! marche! avance! 2. va-t'en!

Հայտէլէմէք, բ. յառաջ վարել, վանել. faire marcher, faire aller, chasser (devant soi).

Հայտար, ա. առիւծ. lion.

Հայտուտ, բ. (եղ. Հայտուտան, յգ. ա.) յափշտակող. յելուզակ. bandit, brigand.

Հայտուտլուգ, բ. (շէգավէթ.) յելուզակութիւն. brigandage.

Հայր, ա. ապշիլ. ապշութիւն. զարմանք. être frappé d'étonnement, être ébahi; être stupéfait, interdit; étonnement, surprise, stupéfaction.

Հայրան, ա. ապշած. յապուշ կրթեալ. surpris, ébahi.

— օլ. գալմագ. յապուշ կրթիլ. յափշտակեալ լալ. s'étonner, être surpris, s'ébahir, rester tout ébahi.

Հայրանի, ա. } ապշութիւն.
Հայրանլըգ, բ. } զարմանք. étonnement, surprise, ébahissement. [թիւն. ébahissement.

Հայրէթ, ա. զարմանք. ապշու-

Հայրէթ-էնկիզ, դ. զարմանալի. étonnant, surprenant.

Հայֆ, ա. անիրաւութիւն. հարստահարութիւն. 2. վա՜հ. ա՜հ. injustice, violence, vexation; 2. hélas!

Հայֆա, ա. վա՜հ. եղո՜ւկ. hélas! ah!

Հանգ, ա. բորբոքել. բորբոքութիւն. s'emporter, se mettre en colère; emportement, grande ou violente colère.

Հանզալ, ա. դառնիկ վարունգ. coloquinte.

Հանի, բ. տես Գանի:

Հանիյա, բ. տես Գանիյա:

Հանիս, ընդ. } ա. երդմնազանց.
Հանիս, ած. } ուխտադրուժ. parjure.

Հանիֆ, ա. եղ. Հունէֆա, յգ. ճշմարիտ հաւատացեալ. vrai croyant, attaché à la vraie foi.

Հանկը, } բ. տես Գանկը:
Հանգը, }

Հաննան, ա. խիստ ողորմած. très-miséricordieux.

Հաննաս, ա. սատանայ. diable.

Հանութ, ա. խունկք որ ի զմռսել զմեռեալս. aromates divers dont on embaume les morts.

Հանութ, ա. եղ. Հավանիթ, յգ. կրպակ. գինետուն. taverne, cabaret.

Հաշա, ա. քա՛ւ լիցի. à Dieu ne plaise! Dieu m'en garde! (point) du tout!

— Հուզուրըմուզ. քա՛ւ ի մեծարանացոյն. sauf le respect de la compagnie.

Հաշա, բ. թամբկալ. housse de cheval.

Հաշարի, ա. յգ. Հաշէրէ, եղ. 3.

Հաշարի, բ. սրտաճան. ժրաջան. կայտառ. gaillard, vif, espiègle.

Հաշէմ, ա. եղ. աՀշամ, յգ. սպասաւորք. ծառայք. suite, entourage.

Հաշէրէ(թ), ա. տես Հաշարէ(թ):

Հաշէրաթ, յգ. } ա. անասունք.
Հաշէրէ(թ), եղ. } գազանք. սողունք. միջատք. 2. եղ. Հըշար, յգ. խառնամբոխ ամբոխ. bêtes, animaux, reptiles, insectes; 2. canaille, racaille.

Հաշիյէ(թ), ա. եղ. Հավաշի, յգ. լուսանցք. 2. յաւելուած, մեկնութիւն, ծանօթութիւն. գիր յեզերս երաց. marge; 2. glosse marginale, émargement, note marginale, écriture marginale.

Հաշիմ, ա. ամօթխած. honteux, modeste.

Հաշիշէ(թ), ա. վերք. blessure.

Հաշվէ(թ), ա. բարձ. coussin, matelas.

Հաշիշ, ա. [illegible] 2.

անյագ դարձնել. 3. եւ. հաշաշիշ, յգ. խոտ. 4. (= էսրար.) խէժ մը ինչ արբեցուցիչ կանեփէ է պերեկոյ հնդիկ կանեփէ, presser qn. au point de lui faire oublier quelque affaire; 2. rendre avide; 3. herbe sèche, foin; 4. hachich, préparation narcotique dont une espèce de chanvre fait la base, et qui produit une sorte d'ivresse accompagnée d'hallucination.

Հաշիշէ(թ), ա. խոտ. foin.

Հաշիր, ա. որ ժողովէ. qui rassemble, réunit.

Հաշիֆ, ա. (հանդերձ) հնոտի. (vêtement) usé.

Հաշշ, ա. անարգ. գռեհիկ. de qualité inférieure, vil, de peu de valeur.

Հաշմ, ա. ամչնալ. ամօթ. 2. ամչցընել. 3. զայրանալ. սրդողիլ. բարկանալ. 4. զայրացընել. բարկացընել. avoir honte, être honteux, rougir de qc.; honte; 2. rendre honteux, confondre; 3. se fâcher, s'irriter; 4. fâcher qn., irriter.

Հաշմէ(թ), ա. տես Հաշմ. 2. շքեղութիւն. փառաւորութիւն. Վեհափառութիւն. pompe, faste, magnificence, majesté.

Հաշմէթլիւ, տ. (Հաշմէթ-մէապ.) Վեհափառ. (Sa) Majesté.

Հաշվ, ա. լնուլ. խծկել. խծուծ. 2. մաս շափու բանից որ ընդ մէջ առաջին եւ յետին ոտին է. bourrer, (r)embourrer, empailler; paille, plumes, crins à bourrer; 2. partie du vers entre le premier et le dernier pied (dans chaque hémistiche). [remplissage.

Հաշվիյէաթ, ա. անշանակ բանք.

Հաշր, ա. գումարել. ժողովել. գումարում. se réunir, se rassembler; rassemblement, attroupement.

Հաշր, ա. ժողովել. գումարել. 2. յարուցանել. յարութիւն. rassembler, réunir; 2. ressusciter; résurrection.

Հաշրէճէ(թ), ա. խորդալ. խորդումն. հոգեվարին ոխերկոյ. râler râlement d'un mourant.

Հաշան, ա. տես Գաշան։

Հապապ, ա. եւ. աՀպապ, յգ. թագաւորի արքայի. le favori d'un roi, d'un souverain, courtisan.

Հապապագ, ա. խաղ. pouliot.

Հապաբիւ, ա. յգ. Հըպպաբէ(թ). եւ։

Հապապա. } ա. պղպջակ.
Հապապէ(թ). } bulle (d'eau, d'écume).

Հապէշ, ա. եւ. աՀապիշ, յգ. Հապէշի. Եթովպացի. Abyssin.

— Վիլայէթի. Եթովպիա. Abyssinie. [descend.

Հապըթ, ա. որ իջանէ. qui

Հապթ, ա. անօգուտ, ընդ վայր լինել. être perdu, n'avoir aucun résultat, ni récompense.

Հապիպ, ա. եւ. աՀպապ, աՀիպպա, յգ. սիրելի. թագաւորի սիրելի. celui qui est aimé par qn., ami chéri.

Հապիս, ա. ի բարեպաշտական իրաց գործոյ յատկացեալ. affecté à quelque usage pieux.

Հապիր, ա. որ բաժանէ, հատանէ իրաց. qui partage, coupe, tranche.

Հապլ, ա. եւ. Հըպալ, յգ. (Իփ. Հալաթ.) չուան. պարան. (grosse) corde, cordage, câble.

Հապպ, ա. եւ. Հուպուպ, Հուպպան, յգ. (Հուպուպաթ, նրկ. յգ.) հատ. սերմ. 2. դեղահատ. grain, graine; baie; 2. pilule.

— ը եուրթմադ. վերջացաւ է վրան (իմ...) c'en est fait de (moi...).

Հապպիւ-լ-'աղիզ. } ('աղիզիւ-
Հապպիւ-լ-լէզիզ. } լէզիզ. ա.) գետնանուշ. souchet.

Հապպաթ, ա. յգ. Հապպէ(թ). եւ։ [չուանագործ. cordier.

Հապպալ. ա. (Իփճի. Հալաթճը.)

Հապպէ(թ), ա. եւ. Հապպաթ, յգ. հատ. սերմ. 2. ցորենահատ. un grain, une graine, une baie; 2. grain.

Հապպէի վահիտէյի օլմամագ. չունենալ ամենեւին դրամ. n'avoir pas un (le) sou.

Հապս, ա. արգելուլ. խափանել. բանտարկել. արգելուլ ի բանտ. փակել. դնել ի բանտի. խափանք. 2. սահմանել զխալուած ի բարեպաշտական հաստատութեան. 3. եւ.

ահպսա, յն. բանտ. retenir, arrêter, enfermer, emprisonner; emprisonnement; 2. affecter une propriété à des usages pieux; 3. prison, maison d'arrêt.

— ա աթմագ (գօմագ). դնել ի բանտի. mettre qn. en prison.

Հապս-խանէ, գ. բանտ. տուն բանտի. prison, maison d'arrêt.

Հապքէ(թ), ա. (նեած.) ոստայնանկութիւն. tissage.

Հասաթ, ա. իմաստութիւն. զգուշութիւն. 2. քար երիկամանց. կարծրացութիւն. prudence; discrétion, réserve; 2. maladie calculeuse, calcul, pierre (de la vessie), td. lithiase.

Հասաթլու, ա. յն. Հասիլէ(թ), եղ։

Հասաթըն, ա. յն. Հասիթէ(թ), եղ։

Հասան, ա. բարիս առնել. faire du bien à qn.

Հասան, ա. ողջախոհութեամբ կեալ. vivre honnêtement, chastement.

Հասանէ(թ), ա. ողջախոհութեամբ կեալ. 2. ամուր լինել. ամրութիւն. vivre vertueusement; 2. être fort, fortifié; fermeté.

Հասապէ(թ), ա. (գըզըլճուգ.) (կարմրուկ.) կարմրախտ. rougeole.

Հասատ, ա. հնձել. հնձք. 2. մեռանել. moissonner, faucher, couper; moisson; 2. mourir.

Հասատէ(թ), ա. նախանձել. նախանձ. envier qc. à qn., porter envie à qn.; envie, jalousie.

Հասար, ա. ճմլիլ սրտի. éprouver un serrement de coeur.

Հասարէ(թ), ա. տես Հասաֆէ(թ)։

Հասաֆ, ա. քոս. gale sèche.

Հասաֆէ(թ), ա. ամրութիւն հաստատուն դատողութեան. jugement ferme et solide.

Հասէլ, ա. անարգել. արհամարհել. մեպրիser; rendre vil, méprisable. [bon.

Հասէն, ա. գեղեցիկ. բարի. beau,

Հասէնաթ, յն. } ա. գործ բա-

Հասէնէ(թ), եղ. } րեաց. բարերարութիւն. բարեպաշտական կալ հաստատեւ. bonne action, bonne oeuvre, bienfait; fondation pieuse.

Հասէպ, ա. փառք. պատիւ. ազնուականութիւն. gloire, dignité, noblesse.

Հասէպ, ա. տես Հասապ։

— իլէ. } ի պատճառս. հետեւ. առ.

— ինճէ. } en conséquence de, par suite de..., par.

Հասէպէ-ը. տես Հասապ։

Հասէտ, ա. նախանձել. նախանձ. մախալ. մախանք. envier qc. à qn., être jaloux de qn., porter envie à qn.; envie, jalousie.

Հասէտաէ(թ), ա. յն. Հասաթա, Հասութա, եղ։

Հասըլ, ա. (Հուսուլա կէլէն. մէյտանա կէլէն.) արդիւնք. բեր. 2. արդիւնք. գումար. մնացորդ. քանորդ. produit, production, fruit; récolte; 2. résultat; somme, reste, quotient.

— օլ. (Հասըլ, մութէքէվվին, փէյտա օլ.) բխել. ծնանել. յառաջ գալ. provenir, résulter.

Հասըլը զարպ. արդիւնք բազմապատկելոյ. produit de multiplication.

Հասըլը մաստար. քեր. բայանուն. gr. nom verbal.

Հաս(ը)լը. | (նիհայէթ. էն
Էլ-Հասըլ. | սօնրա. 'աղըլ-
Վէ-լ-Հասըլ. | պէթ.) (վէր-
Հասըլը քէլամ. | ճիւղէ.) ի
համառօտ եւ ասել. համառօտ ասել. en un mot, bref.

Հասըլաթ, ա. (յն. Հասըլ, եղ.) արդիւնք. բերք. 2. (ամէնտըգլարա նագտէն կէլէն 'ավաթ, վարիտաթ.) եկամուտ. produits, productions; 2. revenu.

Հասըլլանմագ, թ. աճել. զարգանալ. croître, grandir.

Հասըլսըզ, թ. (Ֆայտասըզ. նէֆ'իսիզ.) անպտուղ. անօգուտ. improductif, stérile, inutile.

Հասընա(թ), ա. եղ. Հասանէն, յն. կին պարկեշտ եւ ողջախոհ. femme chaste et vertueuse.

Հասըմ, ա. եղ. Հասըմուրս, յն. հողմ սաստիկ. vent violent.

Հասըտ, ա. որ հնձէ. հնձող. moissonneur, faucheur.

Հասըր, ա. (Հասր խասրի.) եղ. Հուսուր, յն. որ զօրել գայթէ,

պաշարիչ, փակիչ. qui entoure, qui cerne de tous côtés, qui enferme, assiégeant.

Հասըր, ա. (պուսիրիա.) (խըսիր.) փսիաթ. պարզիկ. փսիաթ ի մաքրել ոտից. natte, paillasson.

— օթու. ճիլան. jonc.

Հասըրլամաք, գ. (Հասըր քապլամաք. գաբը իւզէրինէ Հասըր էօրմէք.) ծածկել պրտուեղինաւ. natter.

Հասըրլը, գ. ծածկեալ պրտուեղինաւ. natté.

Հասըրճը, գ. (պուսիրիա-պափ.) փսիաթագործ. փսիաթավաճառ. nattier.

Հասըլէ(թ), ա. եղ. Հասիլ, յգ. արդիւնք. produit net.

Հասիմ, ա. որ կտրանէ. qui (re)tranche, qui coupe.

Հասին, ա. ամուր. fort, fortifié.

Հասիպ, ա. (Հիսապ էտիճի.) որ համարէ, թուէ. 2. համարող. թուաբան. qui compte; 2. calculateur; arithméticien.

Հասիպ, ա. մեծարեալ. մեծարոյ. պատուական. 2. բաւական. լաւ. estimé, honoré; 2. suffisant.

Հասիտ, ա. տես Հասուտ.

Հասիտ, ա. (Հասէտ էտիճի.) եղ. Հուսսատ, Հասէտաէ(թ), յգ. նախանձոտ. envieux, jaloux.

Հասիտ, ա. հնձեալ. քանդեալ. կործանեալ. moissonné, fauché; enlevé, détruit.

Հասիտաէ(թ), ա. եղ. Հասատ, յգ. հունձք. récolte.

Հասիր, ա. ընդ. եղ. Հուսսար. յգ. մերկ. անզէն. 2. (Հասրէթ չէքէն.) որ կարօտի. անձկայ. nu, sans armes; 2. soupirant.

Հասիր, ա. ած. որ անձկայ. qui regrette, qui soupire vers...

Հասիր, ա. տրտում. թախծալից. qui a le coeur oppressé (serré) de tristesse, de douleur.

Հասիքէ(թ), } ա. խէթ. թշնա-
Հասիֆէ(թ), } մամութիւն. rancune, inimitié.

Հասիֆ, ա. զգօն. իմաստուն. doué d'un jugement solide.

Հասմ, ա. տես Հասըմ.

Հասմ, ա. արգելուլ. 2. խորտակել. բեկանել. empêcher; 2. rompre, briser.

Հասնա, ա. (կին) գեղեցիկ. belle, jolie (femme).

Հասնա, ա. (կին) ցածուն. (femme) pudique, chaste, vertueuse.

Հասուր, ա. որոյ ճմլի սիրտ. 2. ամուրի. 3. որ ծածուկ ունի գաղտնիս. qui éprouve un serrement de coeur; 2. célibataire; 3. qui garde le secret.

Էլ-Հասուր. Յովհաննէս Մկրտիչ. saint Jean-Baptiste.

Հասուս, ա. արագ. շուտ. 2. յորդորեալ. գրգռեալ. vite, prompt; 2. excité, stimulé.

Հասուտ, ա. եղ. Հասէտաէ(թ), յգ. նախանձոտ. envieux, jaloux.

Հասպ, ա. (իգթիզա. լուզում.) հարկ. պէտք. պահանջմունք. nécessité, besoin, exigence.

Հասպի Հալ իւզրէ. ըստ հանգամանաց իրաց. selon l'état des choses.

Հասպէ-լ-. ըստ. ի պատճառս. selon, d'après; par suite de... en conséquence de..., selon l'exigence du (de la)...; par.

Հասպէ-լ-գուտրէ. ըստ կարի. autant qu'il est possible, (en tant que je puis).

Հասպէ-թ-թագատիր. ըստ պատահման. éventuellement.

Հասպէ-լ-իգթիզա. ըստ կարեւոր հարկի. ըստ պիտոյից. en tant que besoin sera.

Հասպէ-լ-իճապ. ըստ հանգամանաց. ըստ ժամանակին. selon l'exigence du cas, du temps.

Հասպէ-լ-էմուր. ըստ հրամանի. par suite d'un ordre.

Հասպէ-լ-ուսուլ. օրինաւոր ձեւով. ըստ պատշաճի. dûment, en due forme.

Հասպէ-լ-պէշէրիյէ. իբր մարդ է. en tant qu'homme.

Հասպէ-լ-վուգու'. արդեամբք. dans le (par le) fait.

Հասպիւ-Հալ, գ. կարօտութիւն. պէտք. հարկ. կարեւոր հարկ. պահանջմունք. besoin, exigence, nécessité, urgence.

— էթ. գաղտնեաց զեր վշտ-ացն. confier à qn. ses chagrins.

Հասսա, ա. (Հին բառ.) որ զգայ, իմանայ. qui sent.

Հասս, ա. յորդորել. դրդել. գրգռել. թելադրութիւն. pousser à, stimuler à, exciter à qc.; excitation, stimulation.

Հասս, ա. ոտն կոխել. մանրել. ճմլել. fouler aux pieds, broyer, écraser.

Հասսան, ա. շատ գեղեցիկ. très-beau.

Հասսաս, ա. (Հին բառ. Հասարակ ոճով.) զգայական. զգայուն. sensible, sensitif, doué de sens.

Հասսատ, ա. հնձող. արտահնձան. moissonneur; faucheur.

Հասսասէ(թ), ա. եզ. Հավաս, յգ. զգայութիւնք. զգայարանք. faculté sensitive, sens.

Հասվ, ա. սակաւ առ ծծելով ըմպել. humer, siroter.

Հասվէթ, ա. ամոյ կ. un trait.

Հասր, ա. փակել. ամփոփել. ամփոփել. ամփոփ պահել, արգելել. 2. շուրջ պատել, պաշարել. յարձակել, արգելել. serrer, enfermer; borner, limiter à qc., restreindre, circonscrire; 2. assiéger, cerner, investir, bloquer.

Հասրը նազար. ակնկառոյց լինել. fixer ses yeux (ses regards, sa vue) sur qc.

Հասրը դիգգաթ. ուշ դնել. fixer son attention sur qc.

Հասր, ա. (արտեւանոց ուռուցք.) ունել արտեւանունս. avoir une tumeur à la paupière.

Հասր, ա. խորտակել. զատուած զատուած կտրատել. rompre, casser, briser, mettre en pièces.

Հասրէ(թ), ա. անձկալ. անձուկ յոյժ ունել. կարօտել. անձուկ. կարօտութիւն. regretter qc.; regret; soupirer après, pour, à, vers...; soupir.

Հասրէթ-զէտէ, } դ. անձկայ-
Հասրէթ-քէշ, } րեայ. qui regrette qc., qui soupire après.

Հասմ, } ա. եէթ. թշնամա-
Հասմէ(թ), } թիւն. rancune, inimitié. [եզ.

Հավադըլ, ա. յգ. Հավադալէ(թ), եզ.

Հավադիզ, ա. յգ. Հադիզա(թ). եզ.

Հավաիճ, ա. յգ Հաճէթ. եզ.

թէնճէրէ —ի. (եզգար.) համեմանք. համադրեցեանք կերակրոյ. épices, condiments, aromates.

Հավալանմագ, դ. վերանալ. թառչրանալ. s'élever en l'air.

Հավալի, ա. շրջակայք, շուրջան-նակ վայրք. environs, alentours.

Հավաճիգ, ա. յգ. Հաճիգ, եզ.

Հավաճճ, ա. յգ. Հաճճէ(թ), եզ.

Հավան, դ. տես Հավէն.

Հավանիթ, ա. յգ. Հանութ, եզ.

Հավալի, ա. յգ. Հաշիէ(թ), եզ. 2. աղանդաւոր. suite. [եզ. 1.

Հավաալը, ա. յգ. Հավալէ(թ).

Հավաարըն, ա. յգ. Հաարընա(թ), եզ.

Հավաարզ, ա. յգ. Հաարզ, եզ.

Հավաս, ա. յգ. Հասսէ(թ), եզ.

Հավասսը խամսէի զահիրէ. հինգ երեւելի զգայութիւնք. տեսանելիք, լսելիք, ճաշակելիք, հոտոտելիք, շօշափելիք. les cinq sens: la vue, l'ouïe, le goût, l'odorat, le toucher.

Հավատիս, ա. յգ. Հատիսէ(թ). եզ. 2. (թագէ խապէր.) նորալուր. nouvelle.

Հավարի, ա. յգ. Հուրի, եզ.

Հավարի(յ), (եզ. Հավարիյուն, յգ.) աշակերտ, առաքեալ մարգարէի ազդուք. aide d'un prophète, apôtre.

Հավարիյուն, ա. (յգ. Հավարիյ, եզ.) աշակերտք Քրիստոսի. disciples de Jésus Christ.

Հավաֆըր, ա. յգ. Հաֆըր, եզ.

Հավդալէ(թ), ա. եզ. Հավադըլ. յգ. ծերացեալ. անցեալ զառամեալք. très-âgé.

Հավդալէ-կէու, ա. որ ծերու-նիւր խօսքաւ. qui parle comme un vieillard.

Հավզ, ա. ժողովել. 2. բովանդա-կել. 3. ստանալ լիով. rassembler, réunir; 2. comprendre, contenir; 3. posséder parfaitement.

Հավզ, ա. եզ. Հըեազ, աՀվազ, յգ. (Հավուզ, ռ.) ավազան. bassin.

Հավզէ(թ), ա. կողմն. կոյս. 2. շրջապատ քաղաքի... վիճակ. մարզ. côté; 2. circuit, le tour d'une ville, district, canton.

Հավզանանամ, չ. (ռմկ. պիրիքմէք. իրքլէմէք.) ծուղծիլ կարգ. ծանծանալ. մօրանալ. croupir, être stagnant.

Հավէն, գ. ակնան. սանդ. mortier.

Հավէս... տես Հէվէս...

Հավըթ, բ. թամբ ուղտու. bât de chameau.

Հավի, ա. որ բովանդակէ, կալի ի ներքս. qui contient, qui comprend, contenant.

— օլ. բովանդակել. կալնուլ ի ներքս. ամփոփել. contenir, renfermer, comprendre, tenir.

Հավիյէ(թ), ա. անդունդք. դժոխք. l'abime, l'enfer.

Հավլ, ա. փոխել. շրջիլ. փոփոխութիւն. փոփոխումն. 2. ամ. 3. կար. զօրութիւն. changer, éprouver un changement; change, changement, mutation; 2. an, année; 3. force, puissance.

Հավլամագ, բ. (Նիպանհի քէլմ.) հաչել. aboyer.

Հավլը, ա. (αὐλή) բակ. գաւիթ. cour.

Հավլէ(թ), ա. սաստկութիւն. le fort, intensité.

Հավուզ, ա. տես Հավզ.

Հավուճ, բ. ստեպղին. carotte.

Հավսալէ(թ), ա. եղ. Հավսալըլ, յգ. խածի թռչնոց. 2. բովանդակութիւն. յանձնառութիւն. 3. (Թէ-Համմիւլ.) համբերութիւն. jabot, gésier; 2. contenance, portée, capacité; 3. patience.

— սը տար. (սպասողալ.) անհամբեր. impatient.

Հավրա, բ. ժողովրդարանոց. ժողովարան, ժողովանոց Հրէից. synagogue.

Հավվալ, ա. որ շրջէ, փոփոխէ. qui change, qui transforme.

Հազ, գ. ագռաւ. corbeau.

Հատագա(թ), ա. եղ. ահատագ, Հըտագ, յգ. բիբ. prunelle, td. pupille (de l'oeil).

Հատաիգ, ա. յգ. Հատիգէ(թ), եղ.

Հատասէ(թ), ա. մատաղութիւն. 2. երիտասարդութիւն. fraicheur, nouveauté; 2. jeunesse.

Հատէպ, } ա. սապատաւոր
Հատէպէ(թ), } լինել. սապատ ողին. 2. սապատաձեւ լինել. 3. եղ. Հըտապ, յգ. être bossu; bosse; 2. être convexe, bombé; saillie, arrondie, convexité.

Հատէս, եղ. } ա. ահտաս.
Հատէսաթ, յգ. } Հատէսան, յգ. դէպ. պատահար. cas, accident, événement (qui met l'homme dans l'état d'impureté légale).

Հատէսան, ա. եղ. Հատէս, յգ. 2. դիպել. ի վեր ելանել. avoir lieu, arriver, paraitre, venir au jour.

Հատէր, ա. զառ ի թափ. զառ. descente, pente, penchant.

Հատի, ա. որ յառաջեալ վանէ. qui fait marcher devant soi, en poursuivant, en courant après.

Հատի, ա. եղ. Հուտաթ, յգ. պաշտպան. défenseur.

Հատի, ա. եղ. Հիւտաթ, յգ. առաջնորդ. guide, conducteur.

Հատի-'աշէր, ա. մետասաներորդ. onzième.

Հատիգէ(թ), ա. եղ. Հատաիգ, յգ. մրգաստան. պարտէզ. verger, jardin.

Հատիմ, ա. որ քանդէ աւերէ. կործանէ. qui démolit, détruit, renverse.

Հատիս, ա. ընդ. նոր. նորոգ. 2. դէպք. պատահար. récent, nouveau; 2. événement, accident.

— օլ. լինել. պատահել. դէպ լինել. arriver, se passer, avoir lieu.

Հատիս, ա. ադ. նոր. նորոգ. 2. երիտասարդ. 3. աւանդութիւնք Մահմետի. nouveau, récent; 2. jeune; 3. tradition de Mahomet.

Հատիսէ(թ), ա. (եղ. Հավատիս, յգ.) դէպք. պատահար. événement, accident.

Հատիտ, ա. երկաթ. 2. սուր. 3. բուռն. սաստիկ. զօրաւոր. fer; 2. tranchant, aigu; 3. violent, fort.

Հատիտէ(թ), ա. գործի երկաթի. instrument de fer.

Հատիտի(յ), ա. երկաթի. de (ou en) fer.

Հատլ, ա. անիրաւել յոք. անիրաւութիւն. se montrer injuste envers qn.; injustice.

Հատուր, ա. գինդ. pendants d'oreilles.

Հատուր, ա. զառ ի թափ. descente, pente rapide.

Հատս, ա. գուշակել. կարծել. համարել. յանդգնել իմանալ. կարծ. ենթադրութ. supposer, conjecturer qc.; supposition, conjecture.

Հատվ, ա. արագ ընթացացունել. վարել. faire marcher vite, pousser.

Հատտ, ա. սուր. սրեալ. սայրաւոր. սրածայր. 2. կծու. թթու. 3. զօրաւոր. tranchant, coupant, affilé, émoulu, aigu, pointu; 2. âcre, âpre, d'un goût âcre; 3. fort.

Հատտ, ա. եզ. Հուտուտ, յգ. սահման. ծայր. 2. սայր. բերան. սայրա-ձիր. 3. զօրութիւն. կար. ազդե-ցութիւն. 4. բարձ. աստիճան. պա-տիւ. 5. պատիժ. 6. ցասումն. բարկութիւն. 7. սահման. 8. անջր-պետ. խտիր. limite, frontière, borne, terme, extrémité; 2. tranchant, taillant, coupant (d'un couteau etc.); 3. force, pouvoir, vertu, énergie; 4. rang, dignité; 5. peine, châtiment corporel; 6. emportement; 7. définition; 8. séparation, chose qui fait la séparation entre deux.

— ը վար իսէ. (էյէր ճիւրաթ իտէրսէ.) եթէ իշխէր. s'il osait.

— ը եօգ. (ճէսարէթ իտէմէզ.) չիշխէ. il n'oserait.

Նէ° — ըմա. } (Հագգը եօգ.
Նէ° — ը վար. } Հագգը տէյիլ.)
արդեօ՞ք իցէ նմա իշխանութիւն. զի՞արդ համարձակի. comment ose-t-il?

— պիլմէք. (Թէէտտիւպ. ատէպ-ճէսի մէզունիյէթի թէճավիւզ էթմէմէք. բի՛ ատէպ էթ. ատէպճէ վէ մութէտիլանէ տավրանմագ.) կալ ի չափու. կշռել զչափ անձին. ի չափա-ւորել զանձն. se conduire avec modération, user de modération.

— պիլմէմէք. (Ճիւրաթ, ֆուզուլ-լուգ էթ.) ելանել ի չափոյ. sortir des bornes de la modération.

— ընը պիլտիրմէք. (Թէմպիհ.) չափ դնել. retenir dans le devoir.

— ու Հուտուտու պիլմէզ. (Ճէսուր. պի-փէրվա.) յանդգնական. ժպիրհ. impertinent.

Հատտատ, ա. դարբին երկաթոյ. 2. դռնապան. 3. բանտապահ. forgeron; taillandier; 2. concierge, portier; 3. geôlier.

Հատտէ(թ), ա. խորդան. 2. սուր անկիւն. filière; 2. angle aigu.

Հատր, ա. իջուցանել. իջանել. 2. ճեպել. փութալ. 3. շուրջ պա-տել. faire descendre; descendre; se hâter, se dépêcher de..; 3. entourer de qc.

Հար, ա. մերձ ի կործանել. 2. տկար. անզօր. caduc, délabré; 2. débile, faible.

Հարապ, ա. ապականել. վատթա-րել. ապականութիւն. վատթարու-թիւն. se corrompre, se gâter; se détériorer, s'altérer, empirer; corruption, altération, empirement.

Հարապա(թ), ա. ի մաշիլ. երկա-րօրէն ժամանակս յոգն. languir longtemps sous le poids d'un chagrin ou dans une maladie.

Հարամ, ա. արգիլուած լինել յօ-րինաց. հակառակ, արտաքոյ օրինաց լինել. 2. արգիլուած. անարդար. յօ-րինազանց. être défendu, illicite; 2. injuste, illicite, défendu.

— մալ. անիրաւութեամբ ստացեալ ինչք. գողունի ինչք. du bien mal acquis, biens volés.

Հարամ-զատէ, պ. պոռնկորդի. 2. լկտեալ. bâtard, enfant naturel; 2. coquin, maraud.

Հարամ-զատէլիք, թ. (խաինլիք.) նենգաւորութիւն. perfidie.

Հարամի(յ), ա. գող. հինահար. voleur, brigand.

Հարամիլիք, թ. (գաչագ. Հայ-տուտլուգ.) հինահարութիւն. brigandage.

Հարամ-քեար, պ. շուն. (homme, femme) adultère.

Հարար, ա. ազատագոյն լինել. ազատութիւն. ազնուականութիւն. être libre, de condition libre, de bonne famille; condition libre.

Հարարէ(թ), ա. ջերմութիւն. ջերմն սաստիկ. 2. սէր բորբոքեալ. (forte) chaleur, fièvre; 2. ardeurs (ou feux) de l'amour.

Հարգ, ա. այրել. այրումն. brûler; brûlement.

Հարզ, ա. պահել. պահպանել. հսկել. զգուշանալ. garder, surveiller; garde, surveillance.

Հարէմ, ա. եւ. աՀրամ, յգ. սուրբ տեղն է տաճարի Մեքքայ. 2. կանանոց. 3. (զէնան. զէնանէ.) կանայք. 4. կին. հարսն. enceinte sacrée du temple à la Mecque; 2. harem, l'appartement des femmes, chez les musulmans; 3. la réunion des femmes qui habitent un harem; 4. femme, épouse.

Հարէման, } ա. երկ. երկուքին
Հարէմէյն, } քաղաքք սուրբք. Մէքքէ եւ Մէտինէ. les deux villes saintes: la Mecque, la Médine.

Հարէմ-սէրա, } պ. կանանոց
Հարէմ-սէրայ, } արքունի. le harem impérial.

Հարէքէթաթ, յգ. } ա. շարժել.
Հարէքէթ(թ), եւ. } տեղափոխ լինել. գնալ. շարժել. շարժումն. 2. գնացք. վարք. 3. քեր. ձայնանշան. se mouvoir, se remuer, se déplacer, marcher, partir, mettre à la voile; mouvement; 2. manière d'agir, procédé, conduite; 3. gr. points-voyelles.

Հարըզ, ա. ջերմ. վառեալ. բորբոքեալ. brûlant, ardent.

Հարըն, թ. վաստակեալ. fatigué, las.

Հարընլամաք, թ. վաստակիլ. se fatiguer, être fatigué.

Հարի(ي), ա. արժանի. արժանաւոր. պատշաճ. qui vaut, digne de..; convenable, propre à.

Հարիք, ա. հրդեհ. 2. այրեցեալ. incendie; 2. brûlé, incendié.

Հարիզ, ա. խնամով պահեալ. զգուշացեալ. պատուական. gardé avec soin, précieux.

Հարիզ, ա. տկար. տկարացեալ. faible, défaillant, languissant.

Հարիմ, ա. եւ. աՀրամ, յգ. սրբութիւնք. 2. ընկեր. բարեկամ. 3. խոշոր հանդերձ ուխտաւորաց. 4. արուարձակայք. 5. սեփհական իրաւունք. choses sacrées; 2. ami, compagnon; 3. vêtement grossier que revêt celui qui doit faire le pèlerinage de la Mecque; 4. banlieue, cour; 5. droits appartenants à qn.

Հարիմէ(թ), ա. սեփհական իրք. biens propres.

Հարիպ, ա. մերկացեալ. կողոպտեալ. dépouillé, pillé.

Հարիպ, ա. որ փախչի, խուսափող. qui fuit, qui se sauve, qui évite.

Հարիս, ա. հողագործ. մշակ. laboureur, cultivateur.

Հարիս, ա. եւ. Հուրրաս, յգ. պահապան. պաշտպան. garde, gardien, celui qui défend, défenseur, protecteur.

Հարիս, ընդ. } ա. անյագ. ցան-
Հարիս, ած. } կացող. avide de qc.

Հարիտ, ա. առանձին. անկախ. մենակ. մենակեաց. seul, isolé, solitaire.

Հարիր, ա. մետաքս. 2. տաք. soie, étoffe de soie; 2. chaud.

Հարիրի(ي), ա. մետաքսավաճառ. մետաքսագործ. 2. թուղթ իբր ալիս թափանցիկ. marchand de soieries; 2. papier de soie, papier serpente.

Հարիք, ա. առոյգ. խայտառ. vif, alerte, dégourdi.

Հարիֆ, ա. ընկեր. ճարտար ի նոյն արուեստի, նոյնի արուեստի. compagnon, camarade, homme qui exerce le même métier.

Հարիֆանէ, ա. ընկերաբար. en camarade.

Հարըմաք, թ. վաստակիլ. se fatiguer, être fatigué, las.

Հարշէֆ, ա. թեփ ձկան. 2. զրահ. 3. զարդք. 4. կանկառ. écaille; 2. cotte de mailles; 3. ornements, divers objets qu'on attache aux armes; 4. artichaut.

Հարուգ, ա. լուցկի. amadou.

Հարուն, ա. եւ. (եղէ-ար). ձիոյ. յամառ. անսաստ. (cheval) rétif; réfractaire, opiniâtre, indocile.

Հարունի, պ. յամառութիւն. opiniâtreté.

Հարուրիյէթ, ա. ազատութիւն. liberté.

Հարպ, ա. անել պատերազմ. տալ մարտ պատերազմի. եւ. Հուրուպ, յգ. պատերազմ. մարտ. faire la guerre, guerroyer; guerre.

Հարալա, դ. արեգակնապսակ. cercle lumineux, halo. [barde.

Հարպա, ա. տեղարդն. halle-

Հարպալը, դ. տեղարդնաւոր. hallebardier.

Հարպէն, ա. պատերազմաւ. զօ-րաւութեամբ զինու. à main armée.

Հարպի(յ), ա. պատերազմի. պա-տերազմական. զինուորական. de (la) guerre, martial, militaire.

Հարպիյէէ(թ), ա. զինուորական վարժոց. 2. իրք պատերազմի. académie ou école militaire; 2. affaires militaires.

Հարպ-կեահ, դ. դաշտ պատե-րազմի. champ de bataille.

Հարս, ա. հերկել. վարել. հերկ. labourer, cultiver la terre; labourage.

Հարսաէնկ, ա. փասանկ խոտ. circée, (circaea).

Հարր, ա. ջերմ. chaud.

Հարր, ա. ջերմ լինել. ջերմա-ութիւն. être chaud; chaleur.

Հարրագ, ա. հրձիգ. incendiaire.

Հարրագա, ա. լուցկի. 2. հնոց. 3. հրձիգ նաւ. amadou; 2. foyer; 3. brûlot.

Հարրազ, ա. որ քաղէ մոխիր բուսոց, աղալից բուսոց. 2. կրա-կիզաց. qui retire les cendres des plantes alcalines; 2. chaufournier.

Հարրաս, ա. (չիֆթճի.) հերկա-հար. հողագործ. laboureur, cultivateur.

Հարֆ, ա. եղ. Հուրուֆ, յգ. (նշանա)գիր. 2. մասնիկ. 3. եզր. ծագ. ծայր. գագաթն. 4. սայր. բերան. սայրասուր. 5. (թան. սէօզ.) բանք խոցոտիչք, բնախօսականք. lettre, caractères de l'alphabet; 2. particule; 3. bord, pointe, bout, extrémité, pic; 4. fil, tranchant; 5. parole piquante.

Հարֆը 'աթֆ. շաղկապ. conjonction, particule conjonctive.

Հարֆը նիտա. ձայնարկութիւն. interjection.

Հարֆը շարթ. պայմանական շաղ-կապ. conjonction conditionnelle.

Հարֆը զաիտա. գիր յաւելուածոյ. lettre servile.

Հարֆը իլլէ. ձայնաւոր գիր. voyelle.

Հարֆը մէտտ. նշանագիր երկարա-թեան. lettre de prolongation.

— աթմագ. (իլիշմէք. աթմաշ-մագ. թաշ աթմագ.) բանս խոցոտա-նաց արձակել. խածնել, ի ծածուկ բամբասել. dire des injures à qn.

Հարֆ-աշինա, դ. որ ճանաչէ նշանագիրս. qui connaît les lettres, les caractères.

Հարֆ-էնտազ, դ. չարախօս. médisant, mauvaise langue.

Հարֆ-էնտազի, դ. չարախօսու-թիւն. médisance.

Հարֆ-կիր, դ. քննադատ. դար-ձադարձող. critique pédant; chicanier, frondeur, éplucheur de mots.

Հարֆ-կիրի, դ. դարձադարձու-թիւն. manie de critiquer, critique pédante.

Հարֆ-պէ-Հարֆ, ա. ըստ նշանա-գրաց. ըստ բառից. littéralement, à (ou au pied de) la lettre.

Հա-քէզա, ա. (պու տախի օ պիրի կիպի.) նոյնպէս. aussi, de même.

Հաքէմ, ա. դատաւոր. իրաւա-րար. juge, arbitre.

Հաքի, ա. (հիքեաեէթ իտիճի.) որ պատմէ. պատմիչ. qui raconte, (ra)conteur, narrateur.

Հաքիմ, ա. ընդ. եղ. Հիւքքեամ, յգ. (հիւքմ իտիճի.) դատաւոր. 2. հրամանատար. թագաւոր. իշխան. juge; 2. gouverneur, souverain, prince.

Հաքիմ, ա. ած. եղ. Հիւքեմա, յգ. իմաստուն. 2. գիտուն. 3. փի-լիսոփայ. 4. բժիշկ. sage; 2. savant; 3. philosophe; 4. médecin.

Հաքիմի մութլագ. ամենագէտն. la sagesse suprême.

Հաքիմանէ, դ. իբրեւ դա-տաւոր. իշխանաբար. թագաւորա-բար. en qualité de juge, souverainement. [sagement.

Հաքիմանէ, դ. իմաստութեամբ.

Հաքք, ա. քանդակել. 2. քակել զնիք. 3. քերել. ջնջել. tailler, graver; ciseler, sculpter; 2. décacheter; 3. frotter, gratter.

Հա՛քքի սատր. կասկած. տարակոյս. երկմտութիւն. soupçon, doute, incertitude.

Հաքքեաք, ա. քանդակագործ. քանդակիչ. sculpteur, ciseleur, graveur.

Հաֆազէթ, ա. յն. Հաֆըզ, եզ. 2. հրեշտակք. anges.

Հաֆաիզ, ա. յն. Հաֆիզէ(թ), եզ:

Հաֆաիր, ա. յն. Հաֆիրէ(թ), եզ:

Հաֆզ, ա. կորացնել. ծռել. 2. թողուլ ի ձեռաց. (re)courber, cambrer, plier, ployer; 2. laisser tomber de la main.

Հաֆաթ, յն. } ա. եզր. լուսանցք. bord,
Հաֆէ(թ), եզ. } marge.

Հաֆէտէ(թ), ա. յն. Հաֆիտա, եզ:

Հաֆըզ, ա. եզ. Հուֆֆազ, Հաֆազէ(թ), յն. (Հըֆզ ու մուՀաֆազա իմաստի.) պահապան. 2. որ ի բերան ասացեալ է ղՂուրան. gardien; 2. qui sait tout le Coran par coeur.

Հաֆըզը քիւթիւպ. (Էրքեաղեր.) վերակացու մատենադարանի. bibliothécaire.

Հաֆըզէ(թ), ա. ուշ. յիշատակ. mémoire.

Հաֆըր, ա. եզ. Հավաֆըր, յն. սմբակ. կճղակ. sabot.

Հաֆթա, տե՛ս Հէֆթէ:

Հաֆթալըք, պ. շաբաթական վարձք. շաբաթեկայ. salaire de la semaine, la semaine.

Հաֆի, ա. ընդ. որ բոկոտն երթէ. 2. տե՛ս Հաֆի(յ). ած. qui va nu-pieds.

Հաֆի(յ), ա. ած. որ ընդունի մեծաւ ուրախութեամբ. որ հարցանէ բազում անգամ զողջունէ. 2. որ քաջ եւ կատարեալ գիտէ. qui reçoit qn. avec de grandes démonstrations de joie; qui questionne beaucoup sur la santé de qn.; 2. qui connait une chose ou qui possède une science à fond.

Հաֆիզէ(թ), ա. եզ. Հաֆաիզ, յն. բարկութիւն. colère.

Հաֆիլ, ա. լեցուն. 2. կաթնալից. très-plein; 2. qui abonde en lait.

Հաֆիտ, ընդ. } ա. եզ. աՀֆատ,
Հաֆիտա, ած. } Հաֆէտէ(թ), յն. թոռն. petit-fils.

Հաֆիրէ(թ), ա. առաջին, նախնի հանգամանք, վիճակ, կայան. premier état, ancien état.

Հաֆիրէ(թ), ա. եզ. Հաֆաիր, յն. փոս. fosse, fossé.

Հաֆր, ա. պեղել. creuser.

Հէ, ա. 31երորդ նշանագիր օսմանեայց. 2. նշանակ 5 թուոյ. 31° lettre de l'alphabet ottoman; 2. valeur numérique 5.

Հէյճահու, ա. աղմուկ. tumulte de combat.

Հէյաքիլ, ա. յն. Հէյքէլ, եզ:

Հէյէ'ան, ա. տե՛ս Հէյ՛. 2:

Հէյէճան, ա. յառնել. 2. պատերազմել. 3. յարձակիլ ի վերայ. 4. խռովութիւն. յոյզք սրտի. s'élever, s'exciter; 2. combattre; 3. s'élancer, sauter sur...; 4. agitation, inquiétude.

Հէյէման, ա. տե՛ս Հէյմ:

Հէյում, ա. ապշեալ. հիացեալ. հարեալ ի սէր. ébahi; épris d'amour.

Հէյուպ, ա. երկչոտ. 2. ահեղ. ահաւոր. craintif, timide; 2. formidable, imposant.

Հէզ, ա. ծաղր առնել. ծաղր. se moquer de qn.; moquerie, raillerie.

Հէզա, ա. բանդագուշող. զառանցող. délirant, personne en délire.

Հէզա, ա. այս. սոյն. ceci.

Հէզէ-լ-եէվմ. (պու կիւն.) այսօր. aujourd'hui.

Մա՛-Հէզա. (պունունլա պէրապէր. պու Հէր նէ գատար պէօյլէ իսէ տախի.) եւ այնպէս. néanmoins, ce nonobstant, nonobstant ce, malgré cela.

Հէզազէ(թ), ա. բեկորք. կտորք. morceaux, débris.

Հէզաիմ, ա. յն. Հէզիմէ(թ), եզ:

Հէզահիզ, ա. (յն. Հէզհէզէ(թ), եզ.) խռովութիւնք. պատերազմունք. troubles, désordres, émeute, agitation.

Հէզար, եզ. } պ. հազար. 2.
Հէզարան, յն. } սոխակ. mille; 2. rossignol.

Հէզարէն, պ. (= խայզուրան.) հնդիկ եղեգն. bambou.

Հեզար-աւազ, Հեզար-աւազակ, Հեզարաւաստութեան, } գ. սոխակ. rossignol.

Հեզար-փա, գ. յիսնոտնեայ. mille-pieds.

Հեզար-ֆէնն, գ. } (մա'րիֆէթ-լի.) ճարտար. Հեզարիֆէնա, ա. } habile, homme qui sait faire mille tours, homme universel.

Հեզարիֆ, ա. յն. Հիւզրուֆ, եղ:

Հեզզամ, ա. (մարսողական.) հալական. digestif.

Հեզզար, ա. բանդագուշող. բարբանջող. délirant, radoteur.

Հեզզաֆ, ա. խիստ երագ, շուտ. très-prompt, très-agile.

Հեզեան, ա. զառանցել. բանդագուշել. զառանցութիւն. բանդագուշանք. délirer; délire, sornettes.

— էթ. անմտել, բանս անհանճարս բարբառել. déraisonner, tenir des discours dépourvus de raison, de sens.

Հեզէր, ա. դատարկաբանաց բանք. բաջաղանք. bavardage.

Հեզիզ, ա. խորտակեալ. մանրեալ. brisé, cassé, broyé.

Հեզիմա, } ա. ի փախուստ Հեզիմէ(թ), } դառնալ. խուճապ փախուստ, խոտորումն զօրաց. être défait; fuite, déroute.

Հեզիմէ(թ), ա. եղ. Հեզամիմ, յն. ճաշ յուղարկաւորութեան ճաշելոյ. repas de funérailles.

Հեզլ, ա. խեղկատակել. խեղկատակութիւն. 2. նիհարել. plaisanter, parler, faire qc. par plaisanterie; plaisanterie; 2. maigrir.

Հեզլիեաթ, ա. (յն. Հեզլի, եղ.) կատակ և ծաղր բանք. plaisanteries.

Հեզլ-կեօ, գ. կատակախօս. plaisant.

Հեզհեզէ(թ), ա. եղ. Հեզահէզ, յն. խռովութիւն. շփոթ. trouble, émeute, agitation, désordre.

Հեզմ, ա. ճզմել. 2. փարատել. հալածել զօրս. serrer; 2. mettre en fuite, en déroute, défaire une armée. մարսոցիչ. digestif.

Հեզզուժ, ա. (մարսողական.) հա-

Հեզգ, ա. էտել. յօտատել. զտել. émonder, élaguer; épurer.

Հեզր, ա. բարբանջ. բանդագուշանք. radotage, délire.

Հեզա, գ. կուղբ. castor.

Հեզա-կիւնա, գ. կուղբենւոյ կղբի. castoréum.

Հեթթ, ա. պատառել. 2. ճառել համբաւոյ պատուոյ. 3. խօսք առնել պատմել. déchirer; 2. nuire à la réputation, à l'honneur de qn.; 3. raconter un conte très-couramment et avec volubilité.

Հեթթաթ, ա. շաղփաղփ. bavard, babillard, loquace.

Հեթթաք, ա. որ պատառէ. qui déchire.

Հեթմ, ա. հարկանել զբերան առջևէ փշրելով ատամունսն. frapper qn. sur le devant de la bouche de manière à lui casser les dents.

Հեթր, ա. ճառել համբաւոյ պատուոյ. 2. զառանցեցուցանել. attaquer qn. dans sa réputation; 2. rendre qn. radoteur, le faire tomber dans l'enfance.

Հեթրէ(թ), ա. անմտութիւն. յիմարութիւն. folie, démence.

Հեթք, ա. պատառել. 2. աղարտել զհամբաւ. déchirer; 2. déchirer la réputation.

Հեթֆ, ա. աղաղակել. կոչել. crier à qn., l'appeler.

Հելա', ա. մեծ իմն անհամբերութիւն. grande impatience.

Հելալ, ա. (=Հալալ.) արդար. օրինաւոր. 2. (Հալէլ. զեմճ. զեմճէ.) ամուսին. juste, légal, légitime; 2. mari, femme, époux, épouse légitime.

— էթ. ('աֆվ էթ. մալը պախըշլամագ.) ներել. faire grâce à qn. de qc.

Հելալ-զատէ, գ. որդի հարազատ. fils légitime.

Հելալէ(թ), ա. կին. ամուսին. femme, épouse.

Հելալիք, գ. օրինաւորութիւն. légalité, légitimité.

Հելալլաշմագ, թ. ('աֆվ. Հիսապ քեսիշիպ Հաքքլաշմագ.) ներել զմիմեանց. հատուցանել զմիմեանց. se pardonner les uns aux autres; être quitte à quitte.

Հելալըզ, գ.
— զա ալմագ. (Թեզեզվիճ.) ամուսնալ հանձին. prendre pour femme, épouser, prendre en mariage.

Հելահիլ, ա. նաղըք. անհալաք. 2. ազնիւ. 3. թոյն մահու. 4. մահացու. մահաբեր. clair; 2. élégant; 3. venin, poison; 4. mortel.

Հելաք, ա. կորնչիլ. մեռանել. մահ. կորուստ. périr, mourir; mort, perte. [tuer.
— էթ. սպանանել. faire périr,
— օլ. կորնչիլ. մեռանիլ. 2. վաստակիլ յոգնիլ. périr; 2. tomber de fatigue.

Հելաքէթ(թ), ա. կորուստ. մահ. perte, mort.

Հելէ, գ. (դալար բի. կելէկիմ. ահըրըլ-ըլ-էմր.) ... eh bien! enfin.
— Հեր նէ հալըլսա. ... après tout, il en sera ce qu'il pourra.

Հելէհիլ, ա. թոյն մահու. poison, venin.

Հելէքէթ(թ), ա. տես Հելաքէ։

Հելթա(թ), ա. լուր անստոյգ. nouvelle douteuse et incertaine.

Հելի, ա. խիստ անհամբեր. très-impatient.

Հելիլէ, գ. (Հինտ էրիկի.) բոյս. myrobolan, mirobolan.

Գարա —. (Հելիլէճ.) բոյս սեւ. myrobolan noir.

Սարը —. (ասֆուլէ.) բոյս դեղին. myrobolan citrin.

Հելճ, ա. պատմել ... raconter des choses incroyables.

Հելու, ա. խիստ անհամբեր. 2. ագահ. très-impatient; 2. avide.

Հելպա, ա. մազ. 2. ... poilu; 2. fesses.

Հելս, ա. նիհարիլ. ... maigrir; maigreur; phthisie pulmonaire ou tuberculeuse.

Հելվա, ա. (թէ. աՀլա, ...) pâté, plat sucré.

Հելվաճի, ա. }
Հելվաճը, գ. } confiseur.

Հելվան, ա. ... être doux, agréable (au goût).

Հելք, } ա. կորնչիլ. ... périr,
Հելքեա, } mourir; perte.

Հեճա, ա. } ...
Հեճէ, գ. } syllabe.

Հուրուֆը Հեճա. ... les lettres de l'alphabet.

Հեճէլէմէք, գ. հեգել. ... épeler.

Հեճէլի, գ.
Պիր (իքի...) —. ... monosyllab(iqu)e, (de deux syllabes, td. dissyllabique).

Հեճին, ա. ... homme né d'un père arabe et d'une mère esclave; 2. (cheval) qui n'est pas de race.

Հեճիր, ա. ... heure de midi ou heure du jour à laquelle la chaleur est le plus intense.

Հեճմէ(թ), ա. ... rigueur de l'hiver; 2. la grande chaleur de l'été; 3. attaquer, assaillir; attaque, assaut.

Հեճզ, ա. ... pousser; exciter.

Հեճուտ, ա. ... qui veille pour dire ses prières.

Հեճս, ա. ... se présenter à l'esprit, venir à l'esprit, à la pensée; pensée.

Հեճր, ա. ... abandonner, quitter; émigrer; émigration.

Հեմ, գ. ... ensemble; 2. et aussi, de même, également; 3. en cp. compagnon; co, con, com.

Հեմ — Հեմ —. (հեմ... ...). ...

et.. et.., tant... que..., soit... soit...

— աէ. (մէ առաքի. պա՛ահ-դա. սիրահաւատ պաշտա.) եւ դաղմեաւ. հանդերձ այսու. outre cela, de plus.

Հէմ, } ա. արտասուք հէ-
Հէմա՛ան, } դալ. 2. հեղալ (արտասուաց). répandre des larmes; 2. sortir, couler des yeux (en parlant des larmes).

Հէմ-՛աղա, ա. կապեալ ի միասին. lié ensemble.

Հէմաթիմ, ա. յգ. Հիմմէ(Թ), եղ.

Հէմթալ, ա. նման. համանման. 2. բարեկամ. ընկեր. դաշնալ. semblable, égal; 3. ami, compagnon.

Հէմ-ահէնկ, ա. դաշնակաւոր. d'accord, harmonieux.

Հէմահիմ, ա. կրկ. յգ. Հէմիմ, եղ.

Հէմ-՛ահա, ա. ժամանակակից. 2. դաշնակից. contemporain; 2. lié par alliance.

Հէմ-աղուշ, ա. միմեանց գրկեալ ընդ. qui se sont embrassés.

Հէմ-ան, ա. (անէր-հանդ.) անդէն նոյնժամայն. իսկ եւ իսկ. 2. (այեր արեւելեւ.) անդադար. յանկ. հանապազ. 3. մերձեա. գրեթէ իմ. à l'instant, sur-le-champ, aussitôt; 2. toujours, continuellement; 3. à peu près, approchant.

Հէմանէա, ա. տես Հէման. 1. 2.

Հէմ-ան-կեահ, } ա. անդէն. իսկ
Հէմ-ան-կէհ, } եւ իսկ. tout de suite, sur-le-champs, aussitôt que.

Հէմ-ան-աէմ, ա. առժամայն. վաղվաղակի. à l'instant, tout à l'heure.

Հէմ-աշիեան, ա. (եաւրմասալ.) որ ի նմին բունի դադարեն. du même nid. [contemporain.

Հէմ-՛ասր, ա. ժամանակակից.

Հէմ-ավազ, ա. միաձայն. միաբան. à l'unisson, d'accord.

Հէմա-վա-լլահի, ա. Աստուծով. par Dieu.

Հէմ-ամէր, ա. (արքաշխալ.) ընկեր. աշակերտակից. 2. (զարիթալ իշխանալ.) ծառայակից. compagnon; condisciple; 2. compagnon de service.

Հէմ-աքէր, } ա. պատերազմակ-
Հէմ-ամիզ, } ից. compagnon de combat ou d'armes.

Հէմարէ, ա. միշտ. հանապազ. toujours, continuellement.

Հէմ-զամմ, ա. համազգի. ազգակից. de la même nation.

Հէմ-պատէհ, ա. երարինակից. compagnon de bouteille.

Հէմ-պաահմ, ա. ընկերակից. compagnon, compagne, camarade.

Հէմ-պաալա, ա. համահասակ. qui a (qui est de) la même taille.

Հէմ-պահր, ա. համապատիւ. համապատիւ. նոյն գնով. respectés autant l'un que l'autre, de même prix, d'une valeur égale.

Հէմ-պարիէ, ա. շինակից. habitant du même village.

Հէմ-զանու, ա. որ նստին առ միմեանս. ընկեր. մտերիմ. assis genou contre genou, compagnon, ami intime.

Հէմ-զաա, ա. ծննդակից. né en même temps.

Հէմզէ(Թ), ա. արմատական էլիֆ. 2. նշանագիր (ˢ) եդեալ ի վերայ էլիֆ նշանակելոյ նշանակ եթէ չէ նա երկար, այլ առաւել կա-
նէ նշանակիւ ի սա ամենայն վաւ նշանակեց եհէյէլիֆ-Հէմզէն անուն փոխելոյ յոգնակի փոփոխմանց. élif radical; 2. signe (ˢ) qui, placé sur la lettre élif, indique qu'elle n'est pas une lettre de prolongation. Il se met aussi sur les lettres vav et yé lorsque ces lettres résultent d'un changement qui les a substituées à la lettre élif-hémzé.

Հէմ-զէպան, ա. համալեզու. խօսակից. qui parle la même langue, qui parlent ensemble.

Հէմիան, ա. տոպրակ. պարկ. gibecière. [ամենայն. tout.

Հէմէ, ա. (եղ. Հէմէկեան, յգ.)

Հէմեան-չէ, ա. տոպրակ փոքրիկ. petite gibecière.

Հէմէեան, ա. հոսել. թափել. couler.

Հէմէկեան, ա. (յգ. Հէմէ, եղ.) ամենեքին. tous.

Հեմէկի, գ. ամբողջն. ողջոյնն. ամբողջութիւն. le tout, un entier; totalité, ensemble.

Հեմէճ, ա. այր անարգ. ապուշ. անպէտ. homme vil, abject; imbécile.

Հեմ-էֆքեար, գ. որ նոյն խորհին. համախոհ. qui pense de même.

Հեմթ, ա. զրկել. անիրաւել. frustrer qn. de ce qui lui est dû, injurier.

Հեմ-թա, գ. զուգական. հաւասար. նման. pareil, égal, semblable.

Հեմ-թագիբանէ, գ. որ արշաւէ ի վազին. qui fait des courses avec qn.

Հեմ-թապագ, գ. սեղանակից. commensal.

Հեմ-թերազու, գ. նոյն կշռոյ. du même poids.

Հեմչին, գ. ըստ նմին օրինակի. նմանապէս. pareillement, de même.

Հեմ-'ինան, գ. ընկերակից. compagnon, camarade.

Հեմիշէ, գ. յաւէտ. հանապազ. toujours, continuellement.

Հեմ-խահ, գ. խնդրակից. concurrent, compétiteur.

Հեմ-խանէ, գ. տնակից. ամուսին. կին. qui demeure dans le même logement qu'un autre; épouse.

Հեմ-խանէի շէմս. արեգական. le soleil.

Հեմ-խապէ, գ. ննջակից. ամուսին. կին. compagnon (ou compagne) de lit; épouse.

Հեմ-խըտմէթ, գ. ծառայակից. compagnon de service.

Հեմ-խույ, գ. համաբարոյ. identique de moeurs, d'usage, de caractère.

Հեմ-հալ, գ. որ ի նմին վիճակի կան. d'une condition égale, compagnon d'état, de situation, de position, qui mènent le même genre de vie.

Հեմ-հիւճրէ, գ. ընկեր սենեկի. camarade de chambre.

Հեմ-ճայ, գ. տեղակից. qui est du même pays ou du même endroit.

Հեմ-ճայի, գ. քաղաքակցութիւն. qualité de concitoyen, concitoyenneté.

Հեմ-ճէլիս, գ. ընկեր. բարեկամ. qui accompagne, prochain, ami.

Հեմ-ճինս, գ. համազգի. du même genre, congénère, td. homogène.

Հեմ-ճիվար, գ. դրացի. voisin.

Հեմմ, ա. եղ. Հիւմում, յգ. Հէմահիմ, նկ. յգ. հոգք. անձկութիւն. վիշտ. 2. խորհուրդ. դիտ. souci, sollicitude, peine, chagrin; 2. projet, intention, dessein.

Հեմմազ, ա. քսու. délateur.

Հեմ-մաթլէպ, գ. խնդրակից. concurrent, compétiteur.

Հեմմամ, ա. բանսարկու. քսու. intrigant.

Հեմ-մա'նա, գ. համանշան. qui a le même sens, qui signifie la même chose, identique, synonyme.

Հեմ-մէզհէպ, գ. համակրօն. կրօնակից. coreligionnaire, qui professe la même religion.

Հեմ-մէշրէպ, գ. համաբարոյ. du même caractère.

Հեմ-մէքթէպ, գ. աշակերտակից. compagnon (ou camarade) d'école, d'étude.

Հեմ-նամ, գ. համանուն. qui a le même nom, de (ou du) même nom, homonyme.

Հեմ-նէմէք, գ. սեղանակից. commensal.

Հեմ-նէպէրտ, գ. զինուորակից. պատերազմակից. compagnon de guerre ou d'armes.

Հեմ-նէժատ, գ. ի նմին զարմէ. de la même race, du même sang, de la même famille.

Հեմ-նէվալէ, գ. սեղանակից. commensal.

Հեմ-նէֆէս, գ. համաձայն. unanime.

Հեմ-նէֆս, գ. մտերիմ. ընտանի. ami intime, familier.

Հեմ-նիշին, գ. որ ի միասին նստին. qui s'asseyent ensemble.

Հեմ-նիդա, գ. որ աղաղակին ի միասին. qui crient ensemble.

Հեմ-շէհրի, գ. (Հեմ-շէրի, ա.) քաղաքակից. concitoyen.

Հէմ-փէյմանէ, գ. ըմպակից. compagnon de bouteille.

Հէմ-շէքլ. գ. կերպարանակից. de même forme, conforme.

Հէմ-շիրէ, գ. քոյր. soeur.

Հէմ-շիքէմ, գ. համամայր. utérin.

Հէմ-շույ, գ. (կանայք) նորին արն. · (femmes) d'un même mari.

Հէմ-չունան, Հէմ-չունին, Հէմ-չու, Հէմ-չուն, գ. նոյնպէս. ըստ նմին օրինակի. 2. սակայն եւ այնպէս. այլ սակայն. de même, ainsi que; comme; 2. néanmoins, toutefois.

Հէմ-պազ, գ. խաղակից. ընկեր, ընտաղ ի խաղս. compagnon (ou camarade) de jeu, partenaire.

Հէմ-պար, գ. թեռնակից. աշխատակից. qui porte le même fardeau, compagnon de peine, de travail.

Հէմ-պէզմ, գ. խրախճանակից. հացակից. convive.

Հէմ-պէր, գ. ընկեր. ամուսին. compagnon, compagne; époux, épouse.

Հէմ-պիսթէր, գ. անկողնակիցք. camarades de lit.

Հէմ-պու, գ. բնութենակիցք. de la même nature.

Հէմ-սազ, գ. միաբան. d'accord, unanime.

Հէմ-սալ, գ. համատիք. du même âge.

Հէմ-սայէ, գ. դրացի. voisin.

Հէմ-սէպագ. գ. դպրոցակից. դասակից. compagnon d'école, de classe, camarades d'école, de collége.

Հէմ-սէր, գ. ընկեր. collègue.

Հէմ-սօհպէթ, գ. խօսակիցք. qui conversent ensemble.

Հէմ-սէֆէր, գ. ճանապարհորդակիցք. camarades de voyage.

Հէմ-սէֆէրանը ճահիլ. անգէտ ճանապարհորդակիցք. այս է հոգին եւ մարմինն. les deux camarades ignorants de voyage: c.-à-d. l'âme et le corps.

Հէմ-սինն, գ. հասակակիցք. égaux en âge, du même âge.

Հէմ-սուֆրէ, գ. սեղանակից. compagnon de table.

Հէմվա, գ. տենչ. ցանկութիւն. désir, souhait.

Հէմ-վագթ, գ. ժամանակակից. comtemporain.

Հէմվար, գ. հարթ. հաւասար. 2. արժանի. պատշաճ. uni, égal; 2. digne, convenable.

Հէմվարէ, գ. հանապազ. անդադար. toujours, continuellement.

Հէմ-ահտ, գ. դաշնաւոր. դաշնակից. allié, conjuré, confédéré.

Հէմ-տասթան, գ. մտերիմ. խորհրդակից. confident.

Հէմ-տէմ, գ. համաշնչական. ընկեր. մտերիմ բարեկամ. qui aspire avec un autre le même air, compagnon inséparable, ami intime.

Հէմ-տէսթ, գ. ընկեր. ընտաղ. camarade; collègue, compagnon, associé.

Հէմ-տէրտ, գ. վշտակիցք. compagnon, compagne d'infortune, cararades de malheur.

Հէմ-տիլ, գ. միաբանեալ. միաբան. համախորհուրդ. մտերիմ. համամիտ. unanime; d'accord, qui pense de même, animé des mêmes sentiments, sympathique, ami cordial.

Հէմ-տիգէր, գ. երկոքին. l'un et l'autre, tous les deux.

Հէմ-տիհի. գ. շինակից. habitant du même village.

Հէմ-տիվար, գ. դրացի. voisin.

Հէմ-տուշ, գ. զուգակշիռ. նման. égal, semblable.

Հէմ-րազ, գ. խորհրդակից. խորհրդոյ բարեկամ. qui est du secret, dans la confidence, confident, ami intime.

Հէմ-րահ, Հէմ-րէհ, գ. ուղեկից. compagnon (compagne) de voyage.

Հէմ-րէհի, գ. ուղեկցութիւն. compagnie de voyage.

Հէմ-րէնկ, գ. միագոյն. համաբարոյ. de même couleur; d'une même nature, qui a la même habitude.

Հէմ-րէվ, ա. որ ի միասին գնայ, ընկերանայ. ուղեկից. qui va avec qn., qui accompagne qn., compagnon ou compagne de voyage.

Հէմ-րիքեապ, ա. որ ի միասին ձիավարէ. qui accompagne qn. à cheval.

Հէմ-փա, } ա. ընկեր. (ուղեկից.) compagnon,
Հէմ-փայ, } camarade (de voyage).

Հէմ-փայէ, ա. բարձակից. collègue.

Հէմ-փէհլու, ա. հաւասար. ընկեր. 2. կողակից. le prochain. le pareil, l'égal; 2. épouse.

Հէմ-փիեալէ, ա. խրախճանակից. compagnon de bouteille.

Հէմ-փիշէ, ա. արուեստակից. confrère d'art.

Հէմ-փուշթ, ա. ընկեր. ձեռնտու. compagnon, associé, qui aide, qui assiste, aide.

Հէմզ, ա. տալ գործել փութով. աշխոյժ առնել. faire agir avec diligence; presser, talonner qn.

Հէմ-քասէ, ա. բաժակակից. խրախճանակից. սեղանակից. compagnon de bouteille; commensal.

Հէմ-քեաշանէ, ա. որ ի նմին բնակարանի. du même nid.

Հէմ-քիշ, ա. համակրօն. կրօնակից. coreligionnaire, qui professe la même religion que d'autres.

Հէմ-քիւն, ա. զուգակ. ընկեր. գործակից. associé, compagnon (ou compagne) de travail, coopérateur, collaborateur.

Հէյ, ա. ա՜հ. oh!

Հէյ', ա. հալիլ. 2. երկչոտ լինել. fondre; 2. être lâche, poltron.

Հէյաթ, ա. տես Հէյէթ.

Հէյպաք, ա. երկչոտ. très-peureux.

Հէյպիպ, } ա. երկչոտ. վհե-
Հէյպիպան, } րոտ. craintif, peureux, timide.

Հէյուլա, ա. հիւլէ. նիւթ. atome, matière.

Հէյուլանի(յ), ա. նիւթական. matériel.

Հէյզա(թ), ա. կրկնումն հիւանդութեան. 2. մաղձայայզ. մաղձացաւ. rechute. récidive; 2. choléra(-morbus).

Հէյէթ, ա. կերպարանք. արտաքին ձեւ. երեւոյթ. կազմածութիւն. մարմին. forme extérieure, aspect, apparence, de hors; 2. corps.

Հէյէթի վիւքէլա. (պիւյիւք տէվլէթ թագըմը.) դաւրօճնեայք. cabinet, ministère.

Իլմի հէյէթ. (= Իլմի նիւճում.) աստեղաբաշխութիւն. astronomie.

Հէյլէլէ(թ), ա. ասել զբանս "լա-իլէհէ-իլլա-լլահ„. չիք այլ աստուած բաց յԱստուծոյ. prononcer la formule: "Il n'y a point d'autre Dieu que Dieu„.

Հէյհաթ, ա. ի բաց կաց. 2. աւա՜ղ. loin! 2. hélas!

Հէյճ, ա. տես Հէյէճան.

Հէյճա, ա. պատերազմ. կռիւ. խառնամբոխ (ճակատամարտ). guerre, bataille, combat, mêlée.

Հէյմ, ա. որ սաստկութեան սիրոյն այսր անդր թափառել. aimer éperdument au point de courir ou errer sans but.

Հէյջ, ա. յուզիլ. գրգռիլ. être agité, excité, s'ameuter.

Հէյջէ(թ), ա. խռովութիւն. յուզումն. ամբոխ. émeute, tumulte séditieux.

Հէյպ, ա. երկնչել. երկիւղ. ակնածանք. ամօթածութիւն. craindre; crainte, peur; respect.

Հէյպան, ա. ահաւոր. ահագին. redoutable, formidable.

Հէյպէ, գ. ջուալ. թամբեղէն. bissac, besace; portemanteau.

Հէյպէ(թ), ա. երկնչիլ. ահ. երկիւղ. ահաւորութիւն. craindre, crainte, peur (que l'on inspire); grandeur formidable.

Հէյպէթլի, գ. } ահեղ. ա-
Հէյպէթ-վար, ա. } հաւոր. formidable, imposant.

Հէյնէ, ա. ո՞ւր. ե՞րբ. où, quand?

Հէյտէգ, ա. ծոպն. ճերճերակաւոր. frange, effilé.

Հէյքէլ, ա. եւ. Հեթանոսաց. յն. մեհեանագն եր. 2. ախոյանաքար չե- ռնատր. 3. զաճառ կառոյց. մեհեան. 4. կառոյց. 5. մեծակերպ. գաճառ.

6. ղարիպլէր. ուղյան. choses colossales, gigantesques, le gigantesque, le colosse; 2. grand, superbe édifice; 3. temple païen; 4. idole; 5. couvent, monastère; 6. image, statue. [տաճար, Եղ։

Հէնարմէնտ(թ), ա. յն. Հէնէ-

Հէնէրվէր(թ), ա. յն. Հիւնէրի, Եղ։

Հէնի, ա. ոչ դժուարին, անխոն յանոյն. 2. (դիւրամարս.) դիւրամարսոյ. ապաղլ. qui réussit aisément, sans peine; 2. facile à digérer, de facile digestion.

Հէնուզ, զ. արդ իսկ. այժմ իսկ. dans ce moment, tout à l'heure, à peine, naguère(s).

— կէլտի. արդ իսկ եկն. il vient d'arriver.

— աուշարը չըգդըը. արդ իսկ ել ելանայ. c'est à peine s'il est sorti, il ne fait que de sortir.

Հէնկեամ, զ. ժամ. անհրաժեշտ ժամանակի. ժամանակ. temps, espace de temps, saison.

Հէնկեամէ, զ. ժողով. 2. պատերազմի դաշտ. 3. աղմուկ. assemblée; 2. champ de bataille; 3. tumulte, tapage.

Հէնկեամէ-կեահ, զ. աղմուկ շփոթ. tumulte, vacarme.

Հէնկեամէ-կիր, զ. յեղանակաւոր ճարպար. 2. աղմկել. habile escamoteur; 2. tapageur.

Հէնկեամէ-կերի, զ. աղմուկ. շփոթ. tumulte, tapage.

Հէնկեամի, զ. ժամանակական. temporel.

Հէնճամ, զ. ւփեալ. թողեալ. 2. անյաջողակ. abandonné; 2. inhabile.

Հէնճար, զ. ճանապարհ ուղիղ. օրինակ. ձև. կերպ. la route droite; mode, manière, procédé.

Հէնուզ, զ. տե՛ս Հէնիզ։

Հէնտէսէ(թ), ա. երկրաչափութիւն. géométrie.

Հէնտէսէ-խանէ, զ. (Միւհէնտիսխանէ.) երկրաչափական դպրոց. école géométrique.

Հէնտէսի(յ), ա. երկրաչափական. géométrique.

Հէնտէկ, թ. փոս. fosse, fossé.

Հէնտասա, ա. եղ. Հէնտէսէ(թ), յն. ճարտար. habile.

Հէշաշէ(թ), ա. ուրախ, զուարթ լինել. être gai, être de bonne humeur.

Հէշթ, զ. ութ. huit.

Հէշթատ, Հէշթէտ, } զ. ութսուն. quatre-vingt(s).

Հէշթում, Հէշթումի, Հէշթումին, } զ. ութերորդ. huitième.

Հէշիմ, ա. չորացեալ. 2. վտիտ. անզօր. sec, séché; 2. maigre, faible, débile.

Հէշիմէ(թ), ա. փերդ. morceau d'un bois sec cassé.

Հէշիմէթիւ-լ-քէրէմ. խիստ առատաձեռն. très-généreux.

Հէյին, ա. քաղցր. մարդասէր. doux, affable, bon et humain.

Հէշմ, ա. բեկանել. խորտակել. briser, casser.

Հէպա, զ. կորուսեալ. perdu, dissipé, dilapidé.

Հէպա, ա. փոշի. մանրամաղ փոշի. poussière, grain de poussière visible au soleil, atome.

Հէպալէ(թ), ա. խնդիր. demande.

Հէպէլ, ա. կորուսանել զորդին. perdre son fils.

Հէպէնգա', ա. ամբարտաւան. հպարտ. 2. տխմար. superbe; 2. fat.

Հէպէննէքէ, ա. անմիտ. sot, imbécile.

Հէպթ, ա. իջուցանել. ընկենուլ ի վայր. (a)baisser, faire descendre; jeter à bas.

Հէպթ, ա. իջուցանել. նուաստացուցանել. 2. իջանել. օթեւանել ուրեք. baisser, amoindrir; 2. descendre, passer la nuit quelque part.

Հէպթէ(թ), ա. վհատութիւն. abattement, impuissance, faiblesse.

Հէպիթ, ա. ծնծղել. ոսկրանալ. maigri.

Հէպիպ, ա. շնչել. 2. զարթնուլ. souffler; 2. s'éveiller, se réveiller.

Հէպուլ, ա. (մայր) զրկեալ յորդւոց. (mère) privé(e) de ses enfants.

Հէպպար, ա. սուր. tranchant.

Հեսթի, գ. գոյութիւն. existence, vie.

Հեսիր, ա. ոտն կոխեալ. կոտրատեալ. ջարդեալ. foulé aux pieds, écrasé, brisé, cassé.

Հեսմ, ա. բեկանել. կոտրատել. casser, fracasser.

Հեվա, ա. օդք. 2. հողմ. 3. (եղանակ.) նուագ երգոց. 4. օդք. air; 2. (courant d')air; 3. air, mélodie; 4. temps.

Հեվա, ա. ցանկանալ. եւ. Էհվա, յք. ցանկութիւն. փափաք. se passionner; passion, désir, grande envie.

Հեվաի, ա. որ իւրոց ցանկութեանց զհետ երթայ. 2. ընդունայն. անօգուտ. 3. փամփուշտ հրացայտ. qui suit ses passions; 2. vain, insignifiant; 3. fusée volante.

Հեվալէ(թ), ա. յանձն առնել. տալ, անցուցանել այլում. հրաժարել (յիրաւանց). յանձնարարութիւն. հրաժարագիր. 2. յանձն արարեալ դրամ. 3. հրամանագիր հատուցման. charger qn. de qc., céder, transporter, transférer qc. à qn., transmettre; charge, cession; transport(-cession); 2. somme déléguée; 3. assignation, mandat.

Հեվալիք, ա. յք. Հավալիք, եղ:

Հեվաճիա, ա. յք. Հավաճիաէ(թ), եղ:

Հեվաճիրիւ-ս-սէմա, ա. (աւշան երկնաքերք.) ասուպեալ աստեղք. étoiles filantes.

Հեվասի՛, ա. արտասուք որ հոսին. des larmes qui coulent.

Հեվասմ, ա. յք. Հավասմէ(թ), եղ:

Հեվան, ա. անարգանս կրել. անարգանաւորութիւն. փնթութիւն. jouir de peu de considération, être dédaigné, méprisé; mésestime, dédain, insignifiance.

Հեվա-տար, գ. (օդթափանց.) հովանոտ. 2. ցանկասէր. կաթոտ. 3. ընկեր. exposé à l'air, bien aéré; 2. lascif; 3. ami inséparable.

Հեվատիճ, ա. յք. Հեվատէճ, եղ:

Հեվա-փէրէսթ, գ. հարեալ հետեւեալ ի ցանկութիւնս աշխարհի. adonné aux plaisirs sensuels, aux vanités de ce monde.

Հեվէսան, ա. տես Հեվէ՛ս:

Հեվէնք, տ. տես Ավէնք:

Հեվէս, ա. փափաք. ցանկութիւն. մոլեկան ցանկութիւն. désir ardent, passion, manie de...

— էթ. առաւել ցանկանալ. փոյթ ի վեր առնուլ. désirer ardemment, témoigner du zèle pour qc.

Հեվէսլի, տ. } ցանկացող. եռանդուն. qui
Հեվէսքեար, գ. } a des désirs, des passions; zélé.

Հեվի. ա. իջանել, խոյանալ ի վերայ որսոյն. descendre, s'abattre sur sa proie.

Հեվլ. ա. եւ. Էհվալ, յք. ահ. երկիւղ. արհաւիրք. 2. ահագին իրք. effroi, frayeur, terreur, épouvante; 2. terrible, effrayant, épouvantable.

Հեվլ-նաք, գ. ահաւոր. ահարկու. ահեղ. effrayant, terrible, épouvantable, redoutable.

Հեյին, ա. դիւրին լինել. դիւրութիւն. դիւր. 2. անարգ իրք. être facile, léger; facilité, aisance, commodité; 2. vil, méprisable.

Հեվլիէ(թ), ա. խառնակութիւն. աղմուկ. շփոթ. trouble, désordre, confusion.

Հեվտէճ, ա. եւ. Հեվտաճա, յք. դեսպակ կանանց. litière ordinaire dans laquelle voyagent les femmes à dos de chameau.

Հէտամա, } ա. յք. Հէտիյէէ(թ).
Հէտավի, } եղ:

Հէտաւհիա, ա. յք. Հիւտհիւա, եղ:

Հէտատէ(թ), ա. երկչոտ. peureux.

Հէտարիս, ա. թշուառութիւնք. աղէտք. malheurs, calamités.

Հէտէճան, ա. գնալ դողդողալով. marcher d'un pas tremblant.

Հէտէֆ, ա. նշաւակ. 2. առարկայ. but pour le tir de l'arc ou des armes à feu, blanc, point de mire, cible; 2. objet.

Հէտիյէէ(թ), ա. եւ. Հէտամա, Հէտավի, յք. (եկեղեցական.) պարգեւ. ընծայ. don, présent.

— էթ. պարգեւել. պարգեւս տալ. մատուցանել. faire présent (ou cadeau) de qc. à qn.

Հեռախնծելիք, բ. իրք ընծայելիք. chose destinée à être offerte en présent.

Հեծամ, ա. քանդել. խորտակել. խորտակումն. démolir, abattre; destruction, démolition.

Հեծաս, ա. քանդել. խորտակել. 2. զառամանալ. 3. զառամեալ. démolir, abattre; 2. être dans la décrépitude; 3. décrépit.

Հեդար, ա. հեղուլ, թողուլ զարիւն անպարտ. répandre le sang impunément, sans qu'il soit vangé, s'en aller en pure perte.

Հեր. դ. ամենայն. chaque, tout.
— **դիրի**. (դէհերի.) իւրաքանչիւր ոք. chacun.
— **քէզ**. ամենեքեան. այր իւրաքանչիւր. chacun, chaque (ou tout) homme, chacun, chaque ou toute femme, tout le monde.
— **քի**. } ով կամենայ. որ ոք. tout
— **քիմ**. } homme qui..., quiconque, tous ceux qui...
— **նէ** (**քի**). որ ինչ. quel que soit, quoi (ou quelque chose) que.
— **վաքթ**. (տամամ.) յամենայն ժամանակի. միշտ. հանապազ. en tout temps, toujours.
— **նէ գատար**. (եկեր-չի. մահէզա.) որչափ և ես. tout... que.., quelque.. que.
— **եէրտէ**. ամենայն ուրեք. partout, en tous lieux.

Հեր-ահինէ, դ. (եղդեթթէ. ապի-զ-զարուրէ. 'ալա-քլ-ալի-հալ.) յամենայն դէպս. en tout cas, dans tous les cas.

Հերզ, } դ. անօգուտ բան. parole inutile.
Հերզէ, եղ. }
Հերզէեաթ, յէ. }
Հերզէվաթ, յէ. }

Հերզէ-խայ, } դ. շատախօս. շաղփաղփ. bavard, babillard.
Հերզէ-խար, }
Հերզէ-կեու, }
Հերզէ-կերա, }
Հերզէ-վէքիլ, }
Հերզէ-տարի, }
Հերզէ-քեար, }

Հերեմ, ա. անցանել զառամութք. մնել զառամեալ. զառամութիւն. être cassé par l'âge, être caduc, décrépit; décrépitude.

Հերէմ, ա. եղ. էհրամ. հիրամ. յէ. պիրամիտ. յաբրան. բուրգն. pyramide.

Հերէգ, } ա. փախչել. փա-
Հերէգան, } խուստ. fuir, s'enfuir; fuite.

Հերէք. բ. (գըսսա սըրըգտան գալ ատեաթէկի.) ցից. échalas.

Հերթ, ա. պատառել. պատառումն. 2. պատառել զհամբաւ. déchirer; déchirement; 2. déchirer (la réputation de) qn., diffamer.

Հերիթ, ա. շաղփաղփ. անխորհրդապահ. bavard, indiscret.

Հերիֆ, բ. այր. 2. այր դու. homme; 2. homme que tu es.

Հերիֆանէ, ա. տե՛ս Արիֆանէ. 2.

Հեր-կեահ, դ. յամենայն ժամ. հանապազ. en tout temps, toujours.

Հերկէլէ, դ. Էյլէր. երամակ ձիոց. haras, troupeau de chevaux.

Հեր-կիզ, դ. բնաւ. ոչ երբեք. point du tout, jamais.

Հերճ, ա. խառնակութիւն. աղմուկ. tomber dans le désordre; tumulte, troubles, émeute, désordres.

Հեր-ճաի, դ. յողդողդ. անհաստատ. դիւրափոփոխ. թափառական. inconstant, instable, changeant, versatile; homme sans aveu.

Հեր-ճաիյե, բ. յողդողդութիւն. անհաստատութիւն. inconstance, instabilité, humeur changeante, versatilité.

Հերճ-մերճ, ա. խառնիխուռն. pêle-mêle

Հեր-չենտ-քի, դ. (Հեր նէ գատար.) որչափ ևս. թէպէտ և. tant que, quoique.

Հեր-չի, դ. որ ինչ. tout ce que.

Հեր-չի-պատատա, դ. (Հեր նէ օլուրսա օլսուն.) որպէս ինչ և դէպ պատահի. quoi qu'il arrive, quoi qu'il en soit, coûte que coûte, quoi qu'il puisse arriver.

Հեր-պապի, դ. տեղեակ. հմուտ. [versé dans...

Հեր-պար, դ. յամենայն նուագի. միշտ. chaque fois, toutes les fois, toujours.

Հէրսէք. դուքս. duc.
— (վիլայէթի). Հէրցէկովինա. l'Herzégovine.

Հէրա, ա. տես Հէրզէ.

Հէր-զէման, զ. յամենայն ժամ. համանապազ. en tout temps, toujours. [madame.

—թաղէ. խառնամարմնուկ. trique-

Հէրիֆ, ա. ամբողջ խօսել. vanter bien, beaucoup.

Հէրիֆանէ, ա. տես Հարիֆանէ:

Հէփ, ա. (Ճիւմլէ. Հէմէ. քիւաֆէ. գամալըգլէ. Ճէմի'. Ճէմու'. Ճէմ'ան. 'ուժուլի.) ամենայն. բովանդակ. բոլոր. tout, le tout.

—սի. (բիւլիւսի.) ամենեքեան. բոլորը. ամենայնն. tous, toutes, tout, le tout ensemble.

Հէքիմ, ա. (թապիպ.) բժիշկ. médecin, docteur.

— սթիւքքեանէ. (էճզա-խանէ.) դեղատուն. pharmacie.

Հէքիմլիք, ա. (թըպապէթ. ֆընն թըպպ.) բժշկութիւն. médecine, art (ou science) médical(e).

Հէքիզ, ա. իգացեալ. թուլամորթ. efféminé, lascif, débauché.

Հէօճճէթ, ա. եղ. Հուճճէճ, յգ. յանդիմանութիւն. ընծայութիւն. 2. մուրհակ (տապագրական). վճռագիր. արձանագիր. հրովարտակ. 3. վիճել. preuve, argument; 2. titre (de propriété), pièce, certificat (de propriété), document, acte judiciaire, sentence, jugement, décret; 3. disputer contre qn.

Հէօճճէթլէմէք, զ. հաստատել գիրն ի վաւերն. souscrire un acte.

Հէօդիւք, զ. (գաբա. աճէմի. քէշիշ.) գռեհիկ. կոպիտ. grossier, rustique.

Հէֆթա, ա. անմիտ. stupide, imbécile, sot.

Հէֆթ, զ. եօթն. sept.

Հէֆթ, ա. թռթռալ. 2. խօսել շատ եւ ի զուր. voltiger; 2. parler trop et sans nécessité.

Հէֆթաթան, զ. եօթանասուն. soixante-dix.

Հէֆթէ, զ. եօթնեակ. եօթնօրեայ. շաբաթ. semaine.

Հէֆթ-էվռէնկ, } զ. եօթն
Հէֆթ-պիրատէր, } աստղք. les sept étoiles de la constellation de l'Ourse.

Հէֆթ-էնտամ, զ. եօթն անդամ մարմնոյ. ամբողջ մարմին. les sept membres du corps, tout le corps.

Հէֆթ-էվրէնկ, զ. եօթն երկինք. les sept cieux.

Հէֆթ-էվրէնկ, զ. մեծ արջ. 2. եօթն երկինք. la Grande Ourse; la Petite Ourse; 2. les sept cieux.

Հէֆթ-իգլիմ, զ. եօթն կլիմայք. les sept climats.

Հէֆթում, } զ. եօթներորդ.
Հէֆթումին, } septième,

Հէֆթ-պիրատէրան, զ. աստեղատունք արջոյ. la Grande Ourse, la Petite Ourse.

Հէֆթ-րէնկի, զ. յողդողդ. փոփոխամիտ. changeant, inconstant, versatile.

Հէֆթ-ախտէրիպէրվէն, զ. բազմաստեղք. les Pléiades,

Հէֆթ-քիշվէր, զ. եօթն կլիմայք. les sept climats.

Հէֆզ, } ա. սահիլ. գայթել.
Հէֆզան, } յանցանք. վրիպակ
Հէֆզէ(թ), } մոլորութիւն. glisser, faire un faux pas; glissade; faute, erreur.

Հէֆֆաֆ, ա. թեթեւաշարժ. արագ. շոյտ. կայտառ. léger, agile, dégourdi.

Հէֆֆաֆէ(թ), ա. հով քաղցր. զուարճ. vent doux, agréable.

Հըգգալ, ա. (մուխասէմէ էթ. տավա էթ.) դատ վարել. plaider.

Հըգգագ, ա. յգ. Հօգգա(թ). եղ.

Հըդալ, ա. վաճառել ցորենն կանխաւ քան զհասունանալն. կամ առնել ի վարձու գանձանօք զերկիր կամ արդեամբ. vendre les céréales avant leur maturité; affermer, donner à cultiver un terrein en stipulant un tiers, un quart...

Հըգտ, ա. ոխ պահել. եղ. Հագատիթ, Հուգուտ, Հագտատ, յգ. ոխք. նախանձ. nourrir contre qn. une haine secrète, garder rancune à

qn.; rancune, haine invétérée, secrète, couverte.

Հըեազ, ա. յէ. Համզ, եւ։

Հըեազէ(թ), ա. ժողովել. rassembler, réunir.

Հըեաթա(թ), ա. շուրջ պատել. փակել. 2. պահել. զգուշանալ. entourer, ceindre; 2. garder, veiller sur qc.; garde.

Հըեաքէ(թ), ա. ոստայնանկութիւն. ոստայնանկել. tisseranderie; tisser.

Հըզա, ա. հանդիպակացն. յանդիմանակացն. ուղղութիւն. 2. հանդէպ. յանդիման. le vis-à-vis, direction; 2. vis-à-vis (de)..., en face de...

Հըզամ, ա. (գօտի) փոկ. 2. խանձարուր. sangle; 2. lange, maillot.

Հըզար, ա. զգուշանալ. զգոյշ լինել անձին. զգուշութիւն. prendre garde de, chercher à éviter, se garder de...; précaution.

Հըզվէ(թ), ա. պատիւ. մեծարոյ կարծիք. estime, considération, honneur (dont on jouit).

Հըզլան, ա. կծծութիւն. avarice sordite, vilenie.

Հըզն, ա. գիրկ. անութ. կող. sein, aisselle, côtes.

Հըզզէ(թ), ա. մաս. բաժին. partie, morceau, portion.

Հըթաթ, ա. պահել. զգուշանալ. պահ. garder, veiller sur qc.; garde.

Հըթար, ա. եւ. Հութիւր, յէ. ծոպ. եզերանակ. bordure, bord, pourtour.

Հըլա, ա. քաղցրամ քաղցրութիւն, մարդասիրութիւն ցուցանել. գգուել. շողոքորթել. 2 բարիք ընել անձին. se rendre, se montrer agréable, doux envers qn., caresser, flatter qn.; 2. agir bien à l'égard de qn.

Հըլա, ա. յէ. Հըլլէ(թ), եւ. 1։

Հըլյա, ա. մօրուք. barbe.

Հըլլաղ, ա. օգնել անձին. aider qn.

Հըլաֆ, ա. հաստատել երդմամբ. երդմամբ պարտաւորել զանձն. affirmer par serment, avec serment, s'engager, se lier par serment.

Հըլյէ(թ), ա. եւ. Հըլյա, յէ. զարդ սրոյ. զարդարանք կանանց. 2. արտաքին կերպարանք. ornement d'un sabre; atour, parure de femme; 2. extérieur.

Հըլլէ(թ), ա. տկարութիւն. թուլութիւն. faiblesse, langueur.

Հըլմ, ա. քաղցրութիւն. երկայնմտութիւն. douceur; longanimité.

Հըլֆ, ա. ուխտ. alliance, traité [sous serment.

Հըճա, ա. առակ առաջարկել. առակ. առեղծուած. donner une énigme à diviner; énigme.

Հըճա, ա. միտք. esprit, intelligence.

Հըճալ, ա. յէ. Հաճէլէ(թ), եւ։

Հըճաճ, ա. վիճել. ընդդիմաբանել. յանդիմանութիւն. վէճ. disputer, argumenter; argumentation, dispute.

Հըճամ, ա. ցախկապ. muselière.

Հըճամէ(թ), ա. տես Հաճամաթ։

Հըճար, } ա. յէ. Հաճէր,
Հըճարէ(թ), } եւ։

Հըճր, ա. տես Հաճր. 2. (Հարամ ըլլան նէտնէ.) արգիլեալ եղ. 3. գոգ. ծոց. ce qui est défendu, interdit et illicite; 3. giron, sein.

Հըմամ, ա. մահ. mort, trépas.

Հըմար, ա. էշ. âne.

Հըմարի(յ), ա. իշոյ. de l'âne.

Հըյթան, ա. յէ. Հաիթ, եւ։

Հընայէ(թ), ա. ծռութիւն. թիւրութիւն. եղկթիւրութիւն. courbure, cambrure; tortuosité, sinuosité.

Հընաթա(թ), ա. վաճառականութիւն ցորենոյ. commerce des grains ou des blés. [ment.

Հընթա(թ), ա. ցորեան. blé, fro-

Հընս, ա. ուտել երդման. երդմնազանցութիւն. երդմնահարութիւն. être parjure, rompre le (son) serment; parjure.

Հըշար, ա. յէ. Հաշէրէ(թ), եւ։

Հըշմէթ, ա. ամօթ. ակնածանք. honte, respect.

Հըքնէթ, ա. ոխ ունել. ոխ. քէն. garder rancune à qn.; rancune, haine invétérée.

Հըգալ, ա. յէ. Հագլ, եւ։

Հըպալէ(թ), ա. եւ. Հապալիլ յգ. ցանց. որոգայթ. կարթ. filet, piège.

Հըպապ, ա. սիրել. սէր. 2. սիրանել, ցուցանել բարեկամութիւն. բարեկամութիւն. aimer; amour; 2. témoigner de l'amour, de l'amitié, cultiver l'amitié de qn.

Հըպար, ա. դրոշմ. նշան. հետք. marque, signe, trace.

Հըպէպ, ա. յգ. Հըպպէ(թ). եւ։

Հըպպ, ա. սիրել. սէր. aimer; amour.

Հըպպը վաթան. հայրենասիրութիւն. սէր հայրենեաց. amour de la patrie, patriotisme.

Հըպպը նէֆս. սէր անձին. amour-propre, amour de soi-même.

Հըպպէ(թ). ա. եւ. Հըպպէպ, յգ. հատ. սերմն. grain, graine.

Հըպր, ա. եւ. ահպար, յգ. (եահուտի խախամը.) վարդապետ, օրէնսգէտ Հրէից. 2. թանաք. rabbi(n), docteur juif; 2. encre.

Հըսաս, ա. յգ. Հիսսէ, եւ։

Հըսար, ա. (փայլաշմագ.) բաժանել յերկոսն. տալ բաժին. se partager qc., donner à qn. sa portion, sa quote-part.

Հըսն, ա. եւ. Հուսուն, յգ. ամարք. ամրոց. lieu fortifié, place forte, forteresse.

Հըսսէ(թ), ա. վարձք. 2. խորհուրդ. récompense: 2. conseil, avis, intelligence.

Հըսպէթէն-լի-լլահի, ա. վասն սիրոյն Աստուծոյ. au nom de Dieu, pour l'amour de Dieu.

Հըտըփըլ. ա. կայծականք անջատեալք ի հրաշէկ երկաթոյ. éclats (de fer) qui se détachent du fer qu'on forge.

Հըյազէ(թ), ա. հասկնալ. բովանդակել. 2. ժողովել. comprendre, embrasser; 2. réunir, rassembler.

Հըտապ, ա. յգ. Հատապէ(թ), եւ։

Հըտապ, ա. (յգ. Հատապէպ, եւ.) բարձունք. terrains bosselés de collines.

Հըտաս, ա. խօսել. խօսակից լինել. խօսակցութիւն. converser, causer, s'entretenir avec qn.; conversation.

Հըտատ, ա. սուգ առնուլ. սգանալ. սուգ. être en (ou porter le) deuil; deuil.

Հըտասէթ, ա. նորութիւն. fraicheur, nouveauté.

Հըրաշ, ա. գրգռել ընդդէմ միմեանց. exciter l'un contre l'autre.

Հըրզ, ա. պահպանիչ. յուռութ-թուանք. 2. ամուր տեղի. préservatif; amulette, charme; 2. endroit sûr, abri, refuge.

Հըրծ, ա. (գաթըր պուռնճուղու.) խեցի. coquille.

Հըրման, ա. զրկեցուցանել. զրկել. 2. զրկուիլ. զրկուել. վրիպել. frustrer, priver qn. de qc.; privation; 2. être frustré, privé de qc., échouer.

Հըրպա, ա. քամելէոն. caméléon.

Հըրս, ա. տես Հարզ։

Հըրս, ա. սաստիկ ցանկալ. անյագ ցանկութիւն. 2. փ. բարկութիւն. ցասումն. désirer ardemment, convoiter qc.; désir immodéré, avidité; 2. colère.

Հըրսլանմագ, բ. (Հիտտէթլէնմէք.) զայրանալ. բարկանալ. ցասնուլ. se mettre en colère.

Հըրսլը, փ. (ղազուպ. Հիտտէթլի.) բարկացեալ. ցասկոտ. en colère, irrité, colérique, irascible.

Հըրֆէթ, ա. եւ. Հիրէֆ. յգ. արուեստ. métier.

Հըֆազ, ա. պահել. պաշտպանել. պահպանել. garder, défendre, protéger.

Հըֆավէ(թ), ա. առնել ընդունելութիւն մեծ. բազում ուրախութեամբ ընդունել. recevoir qn. avec de grandes démonstrations de joie, faire une bonne réception.

Հըֆզ, ա. պահել. պահպանել. պատսպարել. պաշտպանել. պահպանութիւն. պաշտպանութիւն. պատսպարութիւն. 2. ի բերան ուսանել. 3. յիշատակ. garder, protéger, défendre contre…, préserver qn. de qc., mettre à l'abri, abriter; garde, protection, préservation, défense; 2. apprendre, savoir qc. par coeur.

de mémoire; retenir; 3. mémoire.

Հըտտէ(թ), ա. բարկութիւն. 2. եռանդն. ճայթ. colère; 2. zèle.

Հի, ա. տես Հու։

Հիյէ, ա. իգ. Հու, ար. նա. elle.

Հիյէլ, ա. յգ. Հիյլէ(թ), եղ։

Հիզպ, ա. եղ. ահզապ, յգ. ամբոխ (մարդկան). 2. մին ի հարիւր եւ քսան հատուածից Կուրանի. troupe (d'hommes); 2. une des 120 sections du Coran.

Հիզէպր, } ա. առիւծ. 2. այր
Հիզպէր, } քաջ. lion; 2. homme hardi et courageux.

Հիզպէրանէ, պ. առիւծաբար. comme un lion.

Հիթապ, ա. [illegible] հասարակացանել համբաւոյ ստորանալ. attaquer qn. dans sa réputation, injurier.

Հիթր, ա. սուտ. 2. անօգուտ բանք. mensonge; 2. paroles futiles, discours frivoles.

Հիլալ, ա. եղ. էհիլլէ(թ), յգ. նոր լուսին. մահիկ. 2. յօնք. le croissant; 2. sourcil.

Հիլալ-էպրու, պ. որ յօնս ունի հանգոյն մահկաց. qui a les sourcils arqués comme la nouvelle lune.

Հիլալի(յ), ա. մահկաց. de la nouvelle lune.

Հիլթիթ, ա. (չէյթան թօզու.) անգժադ. assa foetida.

Հիլկիյան, ա. տեղի անծանօթ. lieu inconnu.

Հիճա, ա. յերգ արկեալ հեգնել. եպերանք. satiriser; poëme satirique, satire.

Հիճապ, ա. եղ. Հուճուպ, Հավաճիպ, յգ. քօղ. վարագոյր. 2. ամօթ. պատկառանք. 3. ամօթոյք. voile, rideau; 2. honte, pudeur; 3. parties naturelles.

— *էթ.* ամաչել. շառագունել. avoir honte, être honteux, rougir de qc.

Հիճճէ(թ), ա. գնալ ուխտաւորութեամբ ի Մեքքա. ուխտաւորութիւն ի Մեքքա. aller en pèlerinage, pèlerinage à la Mecque.

Հիճճիր, ա. կարգ. սովորութիւն. coutume, habitude.

Հիճվ, ա. յերգ արկեալ հեգնել. երգիծական բանք. satiriser, faire une satire contre qn.; poésie satirique; satire. [կան. satirique.

Հիճվի(յ), ա. եպերական. երգիծա-

Հիճրան, ա. տես Հէճր. 2. փ. թարախ. շարաւ. pus, sanie.

Հիճրէ(թ), ա. պանդխտութիւն. 2. փախուստ Մահմետայ ի Մեքքայ ի Մեդինէ. ժամանակ այդ փախստեան՝ որ անկանի ի 622 ամ Քրիստոսի. émigration; 2. fuite de Mahomet de la Mecque à Médine, et époque de cette fuite, à l'an 622 de Jésus-Christ.

Հիմ, } ա. տես Հիւմ, Հիւ-
Հիմա, } մա։

Հիմայէ(թ), ա. պաշտպանել. պաշտպանութիւն. défendre, protéger; défense, protection.

Հիմէմ, յգ. } ա. հոգք. խընամք. soins, sollicitude.
Հէմամիմ, յգ. }
Հիմմէ(թ), եղ. }

— *էթ.* ջանքնայն ճայթ, ջան ի վեր առնել. faire tous ses efforts.

Հիյաճ, ա. յառնել. 2. առնել պատերազմ. պատերազմ. մարտ. 3. յարձակիլ. անկանել ի վերայ. se soulever, s'exciter; 2. combattre qn.; 3. s'élancer, sauter sur.

Հիյզէմ, պ. փայտ առ այրել. bois à brûler, bois de chauffage.

Հիյզէմ-փարէ, պ. չոր փայտի. morceau de bois à brûler.

Հիյզէմ-քէշ, պ. փայտահար. fendeur de bois, bûcheron.

Հիյլէ(թ), ա. եղ. Հիյէլ, յգ. նենգ. խաբէութիւն. խարդախութիւն. fraude, tromperie, imposture.

— *էթ.* (ալտաթմաք.) խաբել. դաւ, նենգ գործել. tromper.

Հիյլէ-պազ, } պ. նենգաւոր. խաբեբայ. խարդախ. fourbe, trompeur, imposteur.
Հիյլէ-սազ, }
Հիյլէ-քեար, }
Հիյլէ-Ֆիւրուշ, }

Հիյլէ-պազլըգ, } փ. նենգաւորութիւն. խաբէութիւն. tromperie, imposture, fraude.
Հիյլէ-քեարլըգ, }

Հիյմէ, պ. փայտ առ այրել. bois à brûler ou de chauffage.

Հիյմէ-պիր, պ. տաշեղ. éclat de bois.

Հիյմէ-քէշ, պ. փայտահար. fendeur de bois, bûcheron.

Հիյն, ա. եզ. ահեան, յգ. ժամանակ. ժամ. անջրպետ ժամանակի. temps, heure, époque, espace de temps.

— *օղլու*. (Հիլէքեար. շէյթան.) խաբեբայ մի. homme rusé.

Հիյնէն, ա. մերթ. երբեմն երբեմն. quelquefois, de temps en temps.

Հինաթ, ա. եզ. հէնէվաթ, յգ. թշուառութիւն. malheur, infortune.

Հինթօ(վ), թ. կառք. carrosse, [voiture.

Հիննա, ա. հէննայ. henné, henneh.

Հինտ(իսթան), պ. Հնդիկք. Inde ou Indes orientales, Hindoustan.

Հինտի, թ. (Հինտիսթան էհլի.) Հնդիկ. Indien.

Հինտիպա, ա. եղերդ. endive, chicorée des jardins.

Հիչ, պ. ոչ ինչ. երբեք. բնաւ երբեք. rien; jamais.

— *պիր շէյ*. ոչ ինչ. rien.

— *պիր քիմսէ*. ոչ ոք. personne, aucun (homme).

— *տէյիլ իսէ*. } (լա-աքալլ. լա-
— *օլմազսա*. } մահալէ.) գոնեայ. գէթ. au moins, du moins.

— *օլո՞ւրմու*. միթէ հնա՞ր իցէ. est-il possible?

Հիչ-ա-հիչ, պ. ամենեւին ոչ ինչ. absolument rien.

Հիչ-քեարէ, պ. որում ոչինչ յաջողի. celui à qui rien ne réussit.

Հիչ-քէս, պ. ոչ ոք. personne.

Հիպա, ա. պարգեւ. ընծայ. don, présent, cadeau.

Հիպաթ, յգ. } ա. պարգեւ.
Հիպէ(թ), եզ. } don, présent.

— *էթ*. պարգեւել. faire don, présent de qc. à qn.

Հիպէ-նամէ, պ. թուղթ, մուրհակ պարգեւելոյ. acte de donation.

Հիսապ, ա. համարել. համար. հաշուել. հաշիւ. 2. համարողութիւն. թուաբանութիւն. compter; compte; calculer; calcul; 2. le calcul, l'arithmétique.

Փարմագ — ը. արուեստ հաշուելոյ ի ձեռն մատանց. art de compter avec les doigts.

— *էթ*. հաշուել. 2. (մուլահազա.) մտածել. calculer, compter; 2. faire le compte de.., calculer, méditer, combiner.

— *քիթապ*. (պա՛աէ-լ-մուհասէպէ.) ի մի բան. tout bien considéré, après tout, au bout du compte.

— *ա կէլմէք*. (Թէվաֆուգ էթ. մու՛թէպէր օլ.) դաշնաւորիլ. convenir, tomber d'accord.

— *ա կէլմէզ*. (պի-հիսապ. պի-շիւմար.) անհամար. անհաշիւ. incalculable.

— *կէօրմէք*. (Հիսապլաշմագ.) հաշիւ առնել ի մէջ միմեանց. régler ses comptes; compter avec qn., régler le compte qu'on a avec lui.

Հիսապէ(թ), ա. համարել. հաշուել. compter, calculer.

Հիսապլաշմագ, թ. հաշիւ առնել ի մէջ միմեանց. հատուցանել զհաշիւն. compter avec qn., régler le compte de qn., payer qn.

Հիսապ-նիւվիզ, պ. հաշուակալ. teneur de livres.

Հիսապսըզ, թ. (լա-եուատտ. լա-եուհսա.) անհամար. անթիւ. innombrable, incalculable.

Հիսապ-տան, պ. համարող. թուաբան. calculateur; arithméticien.

Հիսապ-քեար, պ. հաշուակալ. teneur de livres.

Հիսապ-քիթապ, թ. հաշուետետր. livre de compte.

Հիսար, ա. շուրջ պատել, պաշարել. պաշարումն. 2. պատնէշ. պարիսպ. 3. ամրոց. cerner, assiéger, bloquer; cernement, siége, blocus; 2. mur de clòture, les murs (murailles) d'une ville, d'une forteresse; 3. forteresse, place forte.

— *էթ*. (մուհասարա գըլմագ. ախվար չէվիրմէք.) շուրջ պարսպել. entourer d'une muraille ou de murailles.

Հիսարլը, թ. ամրոցական. ամրոցապահ. habitant, soldat d'une forteresse.

Հիսարճը, թ. պարսպաշէն. qui travaille aux fortifications.

Հիսս, ա. զգալ. իմանալ. զգայութիւն. sentir, éprouver, ressentir; sensation.

Հիսսէ, ա. եւ. Հըսսա, յգ. բաժին. մասն. part, partage, portion.

Գըսսատան —. առասպել, իրաց յառաջագիտելն. résultat de l'histoire, affabulation.

Հիսսէլէշմէք, չ. բաժանել յիւրեանս. se partager qc., se communiquer.

Հիսսէ-կիր, գ. բաժանորդ. qui prend part à qc., participant à qc.

Հիսսէ-պախըշ, գ. բաշխիչ. distributeur, répartiteur.

Հիսսէ-տար, գ. բաժանակից. qui a part à qc., participant à qc., copartageant.

— օլ. բաժանակից. բաժնորդ, բաժանորդ լինել. avoir part ou participer à qc., prendre part à qc.

— էթ. բաժանակից առնել. faire participer qn. à qc.

Հիսսէ-տարլըգ, ա. կցորդութիւն. հաղորդութիւն. participation.

Հիսսի(յ), ա. զգայական. զգայութեան. sensuel; des (du) sens.

Հիտայէթ(թ), ա. բարւոք առաջնորդել. bien guider.

Հիտան, ա. յիմար. անմիտ. պակասամիտ. 2. դանդաղ. յամր. sot, imbécile; 2. lent, nonchalant.

Հիյէթ(թ), ա. կարգումն. յարդարումն. arrangement, disposition.

Հիտտէթ, ա. զայրացք. սաստկութիւն. բռնութիւն. 2. սրութիւն. colère subite, violent accès de colère; emportement, impétuosité; violence, véhémence; 2. fil. tranchant.

Հիտտէթլէնմէք, չ. բարկանալ. զայրանալ. s'échauffer, s'emporter (violemment).

Հիտտէթլի, գ. բուռն. սաստիկ. violent, véhément, fort.

Հիրամ, ա. յհ. Հէրէմ, եւ.

Հիրաս, գ. երկիւղ. ահ. effroi, épouvante.

— վերմէք. ահ արկանել. effrayer, épouvanter.

Հիրասան, գ. երկչոտ. timide.

— օլ. երկնչել. ահաբեկ լինել. s'effrayer s'épouvanter.

Հիրասէթ(թ), ա. պահել. պահպանել. պահպանութիւն. պահպանութիւն. garder, (sur)veiller, protéger; garde; surveillance; protection.

Հիրասէթ(թ), ա. հերկ. հողագործութիւն. labourage, agriculture.

Հիրէֆ, ա. յհ. Հըրֆէթ, եւ.

Հիրպիզ, } գ. ծառայ որ վառէ զհուր ի վերայ շիրմաց մոգուց. 2. քահանայ կամ դատաւոր մոգուց կամ կրակապաշտից. serviteur
Հիրպիտ, } qui allume le feu sur la tombe des mages; 2. prêtre ou juge chez les mages ou adorateurs du feu.

Հիւեամ, ա. յիմարութիւն. folie d'un homme amoureux.

Հիւլէու', ա. երկչոտ, վատ լինել. être lâche, poltron.

Հիւզան, ա. բանդագուշանք. դանդաղանք. délire.

Հիւզալ, ա. նիհարութիւն. maigreur.

Հիւզալէթ(թ), ա. կատակ. խաղ. եւ ծաղր բանք. plaisanterie, badinage.

Հիւզամ, ա. (սուր) սայրասուր. 2. (այր) քաջ, անվեհեր. (épée) tranchant(e); 2. homme très-hardi.

Հիւզապր, ա. առիւծ. 2. մեծ եւ խոշոր. lion; 2. gros et grand.

Հիւզարիմ, } ա. որ արագ
Հիւզարիմէ(թ), } խօսի կամ ընթեռնու. qui parle avec volubilité ou qui lit très-vite.

Հիւզու, } ա. ծաղր առնել.
Հիւզուլ, } ծաղր. se moquer de qn.; moquerie.

Հիւզն, ա. տրտմիլ, թախծիլ լինել. եւ. ահազան, յհ. տրտմութիւն. թախծութիւն. être attristé, affligé, désolé; tristesse, affliction. désolation.

Հիւզու', ա. փութալ. se dépêcher.

Հիւֆֆէֆ, ա. եւ. Հէֆֆիֆ, յհ. երագ. agile.

Հիւթամ(թ), ա. մասն. նշխար. կտոր. morceau, fragment.

Հիւթաֆ, ա. աղաղակել առ ոք. կոչել. crier à qn., l'appeler.

Հիւթթալք, ա. յգ. Հաթիլք, եղ:

Հիւթել', ա. գնալ կարկառելով զպարանոցն. aller, marcher, avancer avec rapidité et allongeant le cou.

Հիւթք, ա. զառանցութիւն. 2. անմտութիւն. յիմարութիւն. délire; 2. démence, folie.

Հիւթքէ(թ), ա. պատառ. lambeau.

Հիւլճ, ա. երազք խառնակք, աննշանակք. rêves confus et bizarres qui ne signifient rien.

Հիւլմ, ա. եղ. աՀլամ, յգ. ցայգխութեան քեղուածն. pollution nocturne.

Հիւլպ, ա. մազ. ձոր. խոզանաստէ. poil, crin, soie (de porc).

Հիւլպէ(թ), ա. դժնդակութիւն ձմերան. rigueur de l'hiver.

Հիւճիւմ, ա. յարձակիլ. յարձակումն. attaquer; attaque; assaillir; assaut.

Հիւճնէ(թ), ա. թերութիւն. պակասութիւն. vice, défaut.

Հիւճնէթլի, թ. պակասաւոր. vicieux, défectueux.

Հիւճու', ա. ննջել. dormir.

Հիւճուա, ա. ննջել. 2. Հսկել. dormir; 2. veiller.

Հիւմ, յգ. } ա. (= Հիմ. Հիմա.) նոքա. նոքա երկոքին. eux, eux deux.
Հիւմա, երկ. }

Հիւմա, ա. դրախտահաւ. oiseau de paradis.

Հիւմամ, ա. դիւցազն. քաջ առատ. թագաւոր մեծ. զօրավար մեծ. homme qui vise aux grandes choses; héros, homme brave et généreux; grand homme, grand roi, grand général.

Հիւմամի(յ), ա. դիւցազնական. շքեղ. héroïque, magnifique.

Հիւմայ, ա. տե՛ս Հիւմա:

Հիւմայի, } պ. արքունի. impérial, royal, du Grand(-)Seigneur.
Հիւմայուն, }

Խաթթը Հիւմայուն. Հրովարտակ արքունի. diplôme impérial.

Հիւմայուն-կեաՀ, պ. արքունի ապարանք. palais royal.

Հիւմա-փէրվազ, պ. որ թռչի իբրեւ դրախտահաւ. qui vole comme l'oiseau de paradis.

Հիւմմա, ա. ջերմն սաստիկ. fièvre ardente.

Հիւմու', ա. արտասուս արկանել. verser, répandre des larmes.

Հիւմուլ, ա. լնուլ (աչաց) արտասուօք. être baigné de larmes.

Հիւմում, ա. յգ. Հէմմ, եղ:

Հիւմուտ, ա. մեռանել. 2. շիջանել. խափանիլ. mourir; 2. s'éteindre.

Հիւնէր, ա. արուեստ. ճարտարութիւն. art, habileté, adresse.

Հիւնէրլի, թ. ճարտար. industrieux, ingénieux.

Հիւնէր-մէնտ, } պ. արուեստագէտ. ճարտար. industrieux, versé ou habile dans un art, connaisseur (en matière d'arts), homme d'art.
Հիւնէր-վէր, }
Հիւնէր-տար, }
Հիւնէր-փիշէ, }

Հիւնէր-վէրի, պ. արուեստագիտութիւն. ճարտարութիւն. industrie.

Հիւնէր-փէրվէր, պ. սիրող արուեստի. amateur de l'art ou des arts, zélé pour les arts.

Հիւնուա, ա. կարի յամր լինել ի գործել. 2. բանս թշնամանաց արձակել յոք. 3. տանել թշնամանս. être très-lent à faire qc.; 2. éclater en invectives, en injures contre qn.; 3. supporter lâchement les injures, les invectives.

Հիւշ..., պ. տե՛ս Հուշ...:

Հիւպաշէ(թ), ա. խոյզ. ժողով. ramassis.

Հիւսէյն, ա. գեղեցիկ. beau.

Հիւսն, ա. գեղեցկութիւն. 2. բարութիւն. beauté; 2. bonté.

Հիւսնի զանն. բարեաց կարծիք. bonne opinion.

Հիւսնի իխթիեար. անձնիշխանութիւն. libre arbitre.

Հիւսնի մու'ամէլէ. մարդասիրութիւն. բարեաց գնացք. bon procédé.

Հիւսնիյեաթ, ա. բարեաց Հանգամանք. bonnes qualités.

Հիւվէյտա, պ. յայտնի. ակներեւ. պայծառ. évident, clair, distinct.

Հիւվիյէթ(թ), ա. աստուածեղէնութիւն. essence divine.

Հիւտա, ա. առաջնորդել. առաջնորդութիւն. guider, diriger; direction.

Հիւտաթ ա. յի. Հատի, եղ:

Հիւտաֆէ(թ), ա. գիրութիւն. corpulence, obésité.

Հիւտհիւտ, ա. եղ. Հէտտահիտ, յի. յոպոպ. huppe.

Հիւտնէ(թ), ա. զինադադար. 2. խաղաղութիւն. հանգիստ. դադարում. armistice, trêve; suspension des hostilités; 2. paix, repos, relâche.

Հիւտուն, ա. հանդարտել. հանգչիլ. հանգիստ. խաղաղութիւն. se calmer, se radoucir, se reposer; tranquillité, paix.

Հիւտուտ, ա. քանդել. խորտակել. 2. ծերանալ. démolir, abattre; 2. être dans la décrépitude.

Հիւտպ, ա. արտեւանունք. cils.

Հիւրէմաթ, յի. } ա. սուրբ իրք
Հիւրմէթ, եղ. } զոր չէ օրէն բռնաբարել. 2. մեծարանք. 3. պատիւ. chose sacrée, qu'il n'est pas permis de violer; 2. (profond) respect, vénération, témoignage de respect; 3. honneur.

— էթ. մեծարել պատուել. respecter, honorer.

Հիւրմին, գ. միտք. իմացութիւն. entendement, raison, esprit.

Հիւրմէթլի, փ. (մուՀթէրէմ. մու'ազզազ.) մեծարոյ. պատուական. honorable, respectable, vénérable, honoré.

Հիւրմէթսիզ, փ. չմեծարող. անպատկառ. irrespectueux, irrévérencieux.

Հիւրմէթսիզլիք, փ. անմեծարանութիւն. անպատկառութիւն. manque de respect, irrévérence.

Հիւրտ, ա. քրքում. curcuma, safran de l'Inde.

Հիւրտի(յ), ա. խիզան. եղեգն. roseau, jonc.

Հիւքեա', ա. հազ. toux, rhume de poitrine.

Հիւքէմա, ա. յի. Հաքիմ, եղ:

Հիւքիու', ա. հանգչիլ ընդ հովանեաւ. 2. հազալ. se reposer sous l'ombre; 2. tousser.

Հիւքիւմէ(թ), ա. (Հէյէթի իտարէ.) վարչութիւն. կառավարութիւն. 2. տէրութիւն. պետութիւն. gouvernement; 2. empire, règne.

Հիւքիւմէթ-կեահ, գ. թագաւորեալ քաղաք. résidence.

Հիւքիւմէթ-րան, գ. իշխան վեհագոյն. souverain, maitre.

Հիւքլէ(թ), ա. կակազութիւն. balbutiement, bégayement.

Հիւքմ, ա. (եղ. ահքեամ, յի.) դատել. վճիռ տալ. վճիռ. դատավճիռ. 2. հրաման տալ. հրամայել. հրաման. պատուէր. 3. սահմանել. խորհել. վճիռ. 4. վարել. իշխել. juger, prononcer, rendre un jugement; jugement, arrêt de justice, sentence; prononcé d'un jugement; 2. ordonner, décréter; ordonnance, décret; 3. décider; décision; 4. régner, gouverner; empire.

— ի կէչմէք. (պաթթալ օլմամաք.) ի զօրութեան լինել. être en vigueur. [ordonnance.

Հիւքմ-նամէ, գ. հրամանագիր.

Հիւքմ-պէր-տար, գ. հրամանակատար. obéissant.

Հիւքմ-տար, գ. վեհագոյն իշխան. վեհապետ. souverain.

Հիւքմ-տարլըղ, փ. վեհապետութիւն. վեհագոյն իշխանութիւն. souveraineté.

Հիւքմ-րան, գ. իշխան վեհագոյն. souverain.

Հիւքմ-րանի, գ. վեհագոյն իշխանութիւն. dignité souveraine, souveraineté. [obéissant.

Հիւքմ-քէշ, գ. հնազանդ.

Հիւքքեամ, ա. յի. Հաքիմ, եղ:

Հիւֆաթ, ա. թռթռալ. 2. բազում խօսել. voltiger; 2. parler trop et sans nécessité.

Հիքեա, ա. պատմել. յիշատակել. raconter, rapporter, relater.

Հիքեաեա, յի. } ա. պատ-
Հիքեայէ(թ), եղ. } մութիւն. զրոյց. վէպ. narration; histoire; conte; récit, relation.

— էթ. պատմել. raconter, conter, narrer.

Հիքեամ, ա. ի կոչել ի դատաստան ածել. citer qn. devant le juge.

Հիքէմ, յգ. } իմաստութիւն.
Հիքմէթ(թ), եղ.} 2. գիտութիւն. 3. ծածուկ միտք, զօրութիւն. 4. խորհուրդ. 5. ծածուկ պատճառ, միտք. 6. սքանչելիք. զարմանալիք. sagesse; 2. savoir, science; 3. sens, valeur d'une expression; 4. mystère; 5. raison inconnue ou but inconnu; 6. miracle, merveille cachée.

Ի'լմի Հիքմէթ. իմաստասիրութիւն. բնագիտութիւն. philosophie; les sciences physiques et naturelles; medecine, science médicale.

Հիքմէթլի, ա. զարմանալի. miraculeux, merveilleux, étonnant.

Հիքմէթ-փէնահ, գ. իմաստուն. գիտուն. sage, savant. [il, lui.

Հու, ա. ար. (=Հի.) Հա, էգ.ն. Եա —. ա՛յը դօ. ա՛յ դօ. oh toi! dis donc!

Հուդուդ, ա. յգ. Հադդ, եղ.

Հուդուա, ա. յգ. Հէդա, եղ.

Հուզզար, ա. յգ. Հազըր, եղ.

Հուզէմա, ա. յգ. Հազիմ, եղ.

Հուզուզ, ա. յգ. Հազզ, եղ.

Հուզուր, ա. ներկայութիւն. առանձնութիւն. 2. խաղաղութիւն. հանգստութիւն. հանգիստ. հեշտ. դիւր. 3. ներկայք. բազմականք. présence; 2. aise, (sentiment de) bien-être, repos, tranquillité; 3. personnes présentes, assistants.

— էթ. հանգչիլ. յանդորրութեան կեալ. ի հեշտի կեալ. se reposer, vivre tranquillement, agréablement.

Հուզուրսուզլուգ, գ. անհանգստութիւն. անհանդարտութիւն. վիշտ. inquiétude, peine.

Հուրմէթ(թ), ա. ծանրոյ կարծիք. ծանրանք. estime, considération, honneur dont on jouit.

Հութ, ա. ձուկն. 2. ձկն աստեղատուն. poisson; 2. les Poissons.

Հութամ, } բեկոր. 2. կեղև
Հութամէ(թ), } ձուոյ. morceau, fragment; 2. coque d'oeuf.

Հութուր, ա. յգ. Հըթար. եղ.

Հութութ, ա. իջանել. էջք. descendre; descente.

Հութում, ա. յգ. Հաթմ, եղ.

Հութուֆ, ա. յգ. Հաթֆ, եղ.

Հուլպա(թ), ա. մազ. poil.

Հուլահիլ, ա. գլուխ. 2. ազնուական. 3. հզօր. chef; 2. noble, illustre; 3. puissant.

Հուլաղէս, ա. առիւծ. 2. այր քաջ, խրոխտ. 3. իշխան. գլուխ. lion; 2. homme brave, courageux; 3. chef, maître.

Հուլքում, ա. խոխորդ. gosier, gorge.

Հուլէ(թ), ա. զարմանալի իրք. chose admirable.

Հուլէֆա, ա. յգ. Հալիֆ, եղ.

Հուլիյ, ա. յգ. Հալյ, եղ.

Հուլլէ(թ), ա. վերարկու. manteau.

Հուլուլ, ա. մտանել. ելանել. հասանել. իջանել. դէպ լինել. պատահել. 2. աղանդ մարդկակերպարանաց. entrer; échoir; arriver; descendre; avoir lieu, se faire; 2. anthropomorphisme.

Ալա'լհուլուլ — ուհասա. ի լման ժամանակին. à l'échéance.

Հուլուլի(յ), ա. մարդկակերպարան. anthropomorphite.

Հուլում, ա. քաղցրութիւն. երկայնմտութիւն. douceur, longanimité.

Հուլվիյաթ, ա. քաղցրաւենիք. թանպալք. douceurs, pâtes douces.

Հուճէճ, ա. յգ. Հիւճճէ(թ), եղ.

Հուճէրաթ, ա. յգ. Հուճրէ(թ), եղ.

Հուճիւպ, ա. յգ. Հիճապ, եղ. 1.

Հուճճաճ, ա. յգ. Հաճի, եղ.

Հուճճապ, ա. յգ. Հաճիպ, եղ.

Հուճր, }
Հուճրան, } ա. տես Հաճր.

Հուճրէ(թ), ա. եղ. Հուճէրաթ, յգ. խցիկ. սենեկիկ. 2. խորշ յարմ. chambrette, cabinet; 2. niche.

Հումադա, ա. յգ. աՀմադ, եղ.

Հումաթ, ա. յգ. Համի, եղ.

Հումք, ա. անմտութիւն. être stupide, bète; bêtise, stupidité.

Հումիյա, ա. սաստկութիւն. բռնութիւն. զայրացումն. véhémence, violence, impétuosité, emportement.

Հումուզէ(թ), ա. թթու ըլլալ. թթուութիւն. être aigre; aigreur, aigre, acidité, verdeur.

Հումուլ, ա. յգ. Համըլ, եզ:

Հումրէ(թ), ա. կարմրութիւն. couleur rouge, rougeur.

Հույ, ա. աղմուկ. tumulte.

Հուն, ա. անարգեալ, արհամարհեալ ըլլալ. անարգութիւն. արհամարհութիւն. jouir de peu de considération, être méprisé, dédaigné; abaissement, avilissement où l'on est tombé.

Հունքեար, ա. յգ. Հանքեար, եզ:

Հուշ, պ. միտք. ուշ. intelligence; jugement, esprit.

Պա-Հուշ. մտացի. sensé.

Բի-Հուշ. անմիտ. յիմար. 2. այլ յայլմէ ըլալ. sans raison, insensé, privé d'esprit, de bon sens; 2. hors de sens.

Հուշաշ, } ա. յետին շունչ
Հուշաշէ(թ), } հիւանդի, վիրաւորելոյ. le dernier souffle, reste de la vie chez un malade ou blessé.

Հուշ-եար, } պ. ուշիմ. մտացի.
Հուշ-մէնտ, } հանճարեղ. sensé, intelligent.

Հուշ-եարի, } պ. հանճար. bon
Հուշ-մէնտի, } sens, présence d'esprit.

Հուշէնկ, պ. միտք. իմացութիւն. intelligence, entendement.

Հուշ-պէր, պ. ցնորեցուցիչ մտաց. արբեցուցիչ. enivrant.

Հուշ-րուպա, պ. յափշտակիչ մտաց. charmant.

Հուշ-րուպուտէ, պ. ափշեցեալ. charmé.

Հուշ-րէշ, պ. արբեցուցիչ. enivrant.

Հուպապ, ա. տես Հըպապ. 2. պղպջակ. bulle (d'eau, d'écume).

Հուպլա, ա. (կին) յղի. (femme) enceinte, grosse.

Հուպութ, ա. անօգուտ, ընդունայն, ի զուր ըլլալ. être perdu, inutile, n'avoir aucun résultat, ni récompense.

Հուպութ, ա. իջանել. էջք. descendre; descente.

Հուպուպ, ա. յգ. Հապպ, եզ:

Հուպուպ, ա. շնչել (հողմոյ). 2. զարթնուլ ի քնոյ. souffler; 2. s'éveiller, se réveiller.

Հուպուպաթ, ա. (կրկ. յգ. Հապպ, եզ.) ընդեղէնք. ցորենային արմտիք. légumes secs, céréales.

Հուպուր, ա. ուրախութիւն. զուարթութիւն. joie, gaieté, enjouement.

Հուպպ, ա. տես Հըպպ:

Հուպպան, ա. յգ. Հապպ, եզ:

Հուպս, ա. եզ. ահպաս, յգ. հրէպայ, կալուած կամ բարեպաշտական հաստատոյ. legs pieux, ou immeuble dont les revenus sont affectés à tel ou tel usage pieux.

Հուսալէ(թ), ա. յարդ. balle, vannure.

Հուսամ, ա. սուր սայրասուր. sabre tranchant.

Հուսամէ(թ), ա. քէն միթերեալ ի ներքս. թշնամութիւն. haine, inimitié.

Հուսէյն, ա. ամրոց փոքրիկ. petit [fort.

Հուսն, ա. ողջախոհութեամբ կեալ. զգաստութիւն (կնոջ). vivre chastement; chasteté, vertu (d'une femme).

Հուսնա, ա. գեղեցկութիւն. 2. գործ բարեաց. 3. յաղթութիւն. 4. վկայութիւն ի վերայ մահապատժեան կրօնից. 5. իգ. ահսէն, ար. beauté; 2. bonne action; 3. victoire; 4. mort héroïque.

Էլ-Հուսնաէյն. երկուքին գեղեցիկ բան. յաղթութիւն. վկայութիւն. les deux belles choses, c-à-d. la victoire et le martyre.

Հուսուլ, ա. յառաջ գալ. դէպել. ըլլալ. կատարել. ծնանել. յաջողել. յարդիւնս գալ. հասանել. ընդունել. շահել. provenir, arriver, avoir lieu, se faire; s'effectuer; naître; réussir; se réaliser; atteindre, arriver à qc., obtenir, gagner.

— պուլմագ. } ծնանել. յարդիւնս
— ա կէլմէք. } գալ. կատարել. naître, se réaliser, s'accomplir.

— ա կէթիրմէք. յառաջ, յարդիւնս ածել. հաստատցունել. faire naître, produire, faire réussir, faire obtenir qc. à qn.

Հուսուլ-պէզիր, գ. լինել. յաջողիլ. qui a lieu, qui s'accomplit, qui réussit.

— ըլ. յաջողիլ. ի գլուխ գալ. se faire, s'accomplir, réussir.

Հուսունէ, ա. յԹ. Հըսնէ, եղ։

Հուսուտ, ա. նախանձիլ. խանդալ. մախալ. envier qc. à qn., être jaloux de qn., porter envie qn.

Հուսպան, ա. հաշուել. 2. պատիժ. compter, calculer; 2. peine, châtiment.

Հուսսատ, ա. յԹ. Հասիտ, եղ։

Հուսսար, ա. յԹ. Հասիր, եղ։

Հուսսար, ա. յԹ. Հասըր, եղ։

Հուվէրնագ, ա. ապարանք. grand palais, superbe et magnifique.

Հուտա, ա. արագ քշել ուղտը. երգել. faire marcher vite, pousser (les chameaux) en chantant.

Հուտաթ, ա. յԹ. Հատիթ, եղ։

Հուտուս, ա. դիպիլ. պատահիլ. ի մէջ երեւիլ. յառաջ գալ. avoir lieu, se faire, naître, survenir, arriver; (ap)paraître, venir au jour.

Հուտուտ, ա. յԹ. Հատտ, եղ։

Հուտուր, ա. իջնել. Հատուր. 2. ներքեւ. վարահոս լինել. descendre; descente; dégringoler.

Հուտուրէ(Թ), ա. բազմութիւն. ամբոխ. multitude, grand nombre.

Հուտտատ, ա. սուր. tranchant, aigu, affilé, émoulu.

Հուր, ա. Թխութիւն. noirceur.

Հուրի-'այն. (աչք սեւ.) Թխաչ. aux yeux noirs.

Հուր, } ա. յաւերժահարսն.
Հուրա, } nymphe du paradis de Mahomet.

Հուրգաթ, ա. հրդեհ. 2. (ձեռք.) այրեցած. incendie; 2. brûlure.

Հուր-զատէ, գ. ծնեալ ի յաւերժահարսանց. enfant d'une nymphe.

Հուրի, ա. եղ. Հավարի, յԹ. յաւերժահարսն. nymphe du paradis.

Հուզուլ, ա. նիհարել. մաշիլ. նիհարութիւն. (a)maigrir, amaigrissement.

Հուրուզէ(Թ), ա. խոնարհիլ. յանարգութեան իջնել. dépérir, tomber dans le mépris.

Հուրուպ, ա. յԹ. Հարպ, եղ։

Հուրուր, } ա. ջերմութիւն.
Հուրուրէ(Թ), } տապ. chaleur, ardeur.

Հուրրիյէթ(Թ), ա. ազատութիւն. liberté. [1. 2։

Հուրուֆ, ա. յԹ. Հարֆ, եղ.

Հուրր, ա. եղ. աՀրար, յԹ. ազատ. ազատածին. (homme) libre, né libre.

Հուրրաս, ա. յԹ. Հարիս, եղ։

Հուրրիյէթ(Թ), ա. ազատութիւն. liberté.

Հուզաշէ(Թ), ա. քերուկ. raclure.

Հուզէնուֆ, ա. դանդաղութեամբ գործել. դանդաղել. յապաղել. դանդաղութիւն. յապաղութիւն. agir lentement, traîner, lambiner; lenteur.

Հուզէ(Թ), ա. փոս. fosse.

Հուֆէր, ա. յԹ. Հուֆրէ(Թ), եղ։

Հուֆնէ(Թ), ա. բուռն մի լի. ափ մի. 2. խոռոչ. une poignée, pleine main; 2. creux.

Հուֆուլ, ա. հաւաքել. ի մի տեղ ժողովիլ. affluer, se réunir, se rassembler.

Հուֆր, ա. տե՛ս Հաֆր։

Հուֆրէ(Թ) ա. եղ. Հուֆէր, յԹ. փոս. fosse, fossé.

Հուֆֆազ, ա. յԹ. Հաֆըզ, եղ։

Հօգգա(Թ), ա. եղ. Հըգգագ, յԹ. տուփ. boîte. [մեր. encrier.

Եազր (մելանաքրք) — մը. խոտա-

Հօգգա-պազ, գ. (միւշա'պիզ. շուպէտէ-պազ.) ձեռնածու. joueur de tours de passe-passe, joueur de gobelets, escamoteur, jongleur.

Հօգգա-պազլըգ, գ. ձեռնածութիւն. (tours de) passe-passe, escamotage, jonglerie.

Հօգնա, ա. դեղ ներարկել. 2. ներարկ. 3. ներարկէ. lavement, clystère, remède; 2. seringue à lavement; 3. clysopompe; irrigateur.

Հօմուրտանմագ, թ. լռիլ. մըրմընջել. marmotter.

Ղ

Համեմատեա եւ զԳ.
Comparez aussi le Գ.

Ղայպահիպ, ա. յէ. ղայպհէպ. եւս։

Ղայապէ(թ), ա. յատակէ. fond.

Ղայէ(թ), ա. ծայր. ծագ. վախճան. կատարած. 2. գ. (ղիէրսաէ.) կարէ. յոյժ. bout, extrémité, terme, fin; 2. très-..., fort, extrêmement. [excellent.

— 'ալա. կարէ ազնուական. fort

Ղայէթիւ-լ-ղայէ. կարէ յոյժ. յոյժ յոյժ. extrêmement, au plus haut degré.

Ղայուր, ա. նախանձոտ. 2. ջոյն. jaloux; 2. zélé, ardent.

Ղայուրանէ, գ. ջանիւ. avec zèle ou empressement.

Ղազ. գազ. gaz.

Ղազա, ա. ի պատերազմ երթալ. արշաւանս դնել. եւ. ղազէվաթ. յէ. արշաւանք. aller à la guerre, porter la guerre dans un pays; entrer (ou se mettre) en campagne; campagne, expédition militaire.

— յա կիթմէք. տես Ղազա։

Ղազալ, ար. } ա. այծեամն.
Ղազալէ(թ), էէ. } 2. արեգակն. նորոգ ծագեալ. petit de gazelle; 2. le soleil (à l'heure où il s'est déjà élevé sur l'horizon).

Ղազանֆէր, գ. առիւծ. 2. այր քաջ. lion; 2. homme hardi et courageux.

Ղազավէ(թ), ա. արշաւանս դնել. ի պատերազմ երթալ. entrer (ou se mettre) en campagne, aller à la guerre.

Ղազէ, գ. ոսկոյր. fard rouge.

Ղազէթա. (բուլղարա. Ճէրիտէի հավատիս վագայուը.) լրագիր. journal, gazette.

Ղազէլ, ա. նուագ սիրոյ, տարփական. chanson érotique.

Ղազէլիյաթ, ա. նուագք սիրոյ. poëmes érotiques.

Ղազէլլէնմէք, գ. թափել տերեւոց. տերեւաթափ լինել. tomber (en parlant des feuilles).

Ղազէլ-խան, գ. գուսան որ յօրինէ նուագս սիրոյ. poète érotique.

Ղազէպ, ա. բարկանալ. ցասնուլ. բարկութիւն. ցասումն. se mettre en colère, entrer en colère; s'irriter, se fâcher; colère, fâcherie.

— էթ. } բրդել ի բարկութիւն. se mettre en colère.
— է կէլմէք. }

— է կէթիրմէք. ածել ի ցասումն. mettre en colère, irriter.

Ղազէպ-ալուտ, գ. լցեալ բարկութեամբ. enflammé de colère, en colère, irrité, courroucé.

Ղազէպան, ա. (Մէնճէնիգ.) բաղխոր. 2. քար արձակեալ բաղխաւորաւ. catapulte; 2. pierre lancée par un catapulte. [soleil.

Ղազէպանը ֆէլէք. արեգակն. le

Ղազէպլէնմէք. գ. (Հիտտէթ իսիզ աթէշլէնմէք.) բրդել ի բարկութիւն. se mettre en colère, entrer en colère.

Ղազէպ-նաք, գ. բարկացող. ղայրացեալ. irascible, colérique; en colère, irrité, courroucé.

Ղազէվաթ, ա. յէ. ղազա, եւս։

Ղազէվան, ա. արշաւել. երթալ ի պատերազմ ի մերայ թշնամեաց. entreprendre une campagne, une guerre, entrer (ou se mettre) en campagne, aller à la guerre, porter la guerre dans un pays.

Ղազէվի(յ), ա. պատերազմական. expéditionnaire, de (ou en) campagne.

Ղազէմէ, փ. պարկ մեծ. grand sac.

Ղազի, ա. որ եղեալ է արշաւանս. 2. եւ. ղուզաթ, յէ. յաղթող. յաղթական. qui (a) fait une campagne; 2. vainqueur, victorieux.

Ղազինօ. տեղի զբօսանաց. casino, lieu de réunion pour lire, causer, jouer ou danser.

Ղազիր, ա. առատ. բազմաթիւ. abondant, nombreux.

Ղազլ, ա. մանել. filer; filage.

Ղազուպ, ա. բարկացեալ. en colère, irrité, emporté.

Ղազապան, ա. եղ. ղըզապ, յգ. (առարդըն թապի'էթլի.) բարկացող. irascible, colérique.

Ղազվ. ա. ելնել ի պատերազմ. արշաւանս գնել. entrer (ou se mettre) en campagne, aller à la guerre.

Ղաթա, ա. ծածկոյթ. ծածկարան. enveloppe, couverture.

Ղաթուս, ա. այր դիմահարձակ, որ արիաբար զանձն խառնէ ի վտանգս. homme très-hardi, qui se jette résolûment dans les périls.

Ղաթս, ա. ընկղմել ի ջուր. ընկղմել զանձն ի ջուր. ընկղմումն. plonger, immerger; se plonger, s'immerger; plonger, immersion.

Ղաժէ, զ. տես Ղազէ:

Ղայթ, ա. աղբ. excrément.

Ղայլէ(թ), ա. եղ. ղավայիլ, յգ. աղէտք. վիշտք. հոգք. calamité, malheur; misère, peines, souci.

Ղայիպ, ա. եղ. ղըյապ, յգ. (գայպ, ա.) որ չէ ի դէմս. աներեւ. աներեւոյթ. կորուսեալ. 2. քեր. երրորդ դէմք. absent; invisible; perdu; 2. gr. la troisième personne.

— էթ. կորուսանել. perdre, faire une perte, en être pour qc.

— օլ. կորնչել. մոլորել. se dérober à la vue, disparaître, se perdre; s'égarer.

Քէնտինի — էթ. այլ յայլմէ լինել. se déconcerter, perdre contenance.

Ղայիպանէ, զ. (կէօրիւնմէյիպ. քէնտինի պէլլի էթմէյիպ.) յանծանօթս. ոչ տեսանելով ծանօթս. sans être connu.

Ղայիպէ(թ), ա. եղ. ղավայիպ. յգ. ծածուկ ինչ. աներեւոյթ ինչ. chose secrète, invisible.

Ղայիլէ(թ), ա. (= գայլուլէթ.) քուն միջօրեայ. méridienne, sieste.

Ղալա, ա. ածել գնոյ. սղնել ծանրագնէ. (աղաաթեան.) սղութիւն. թանկութիւն. սով. enchérir, devenir plus cher; prix élevé, cherté des vivres; disette, famine.

Ղալագ, ա. եղ. աղլագ, յգ. նիգ. փակաղակ. verrou, serrure.

Ղալաթ, ա. եղ. աղլաթ, յգ. գործել վրիպակ. սխալանք, վրիպակ դպրութեան, ուղղագրութեան. faire une faute; faute de langage, de grammaire, faute d'écriture, d'orthographe.

Ղալաթը մէշհուր. վրիպական ասացած ընկալեալ ասողութիւնք. diction vicieuse, reçue.

Ղալաթ-կեօ, զ. վրիպախօսօ. qui parle incorrectement.

Ղալաթ-նիւվիս, զ. վրիպագիր. qui écrit incorrectement.

Ղալալ. ա. յգ. ղալլէ(թ). եղ:

Ղալապալըգ, թ. (իզտիհամ. ճէմ'էթ.) բազմութիւն. խուռան. ամբոխ. 2. (փըրթը.) աղխ. կահ. foule d'hommes, foule (de monde), masse; foule, presse; 2. bagage, effets.

Ղալգ, ա. փակել զդուռն. fermer la porte.

Ղալէյան, ա. եռալ. եռանդն. bouillonner, être en ébullition; bouillonnement.

Ղալէպէ(թ), ա. յաղթել. առաւելուլ. յաղթահարել. վեր ի վերոյ լինել. յաղթութիւն. 2. բազմութիւն. բազմամբոխ. յաճախութիւն. vaincre qn., avoir le dessus, l'emporter sur qn.; victoire, supériorité; 2. grande foule, multitude.

Ղալթան, զ. գլորելով. roulant, en roulant.

Ղալթան-փիլչան, զ. գլորելով. en roulant.

Ղալթէպան, զ. կաւատ. maquereau.

Ղալթիյտէ, զ. թաւալեալ. roulé, vautré.

Ղալի(յ), ա. (աղալ.) ծանրագին. մեծագին. cher, d'un prix élevé.

Ղալիէ, ա. ('ըթր.) անուշահոտ (խառնեալ ի մշկոյ եւ յամպարէ). parfum (composé de musc, d'ambre).

Ղալիէ-պար, } զ. անուշահոտ.
Ղալիէ-պիզ, } odorant, parfumé.

Ղալիէ-սայ. զ. իւղեփեցի. parfumeur.

Ղալընէ... տե՛ս Ղալըն...։

Ղալըն, ա. ևն. ղըլադ, յգ. թանձր. խոշոր. շինական. gros, épais, grossier.

Ղալիպ, ա. յաղթող. յաղթական. վերադիր. victorieux, vainqueur, supérieur à qn., qui l'emporte sur...

— օլ. } յաղթել. վեր է լինալ
— գէլմէք. } շնել. vaincre, triompher de.., avoir le dessus, être supérieur à qn., l'emporter sur qn., prévaloir sur qc.

Ղալիպա, ա. (Արաբերէն ղալիպ ու ղլեա օրուլանուղու իւղէ.) հաւանաբար. հաւանական կերպով. թերեւս. probablement, vraisemblablement, apparemment.

Ղալիպանէ, մ. իբրև յաղթող. en vainqueur.

Ղալիպիյէթ(թ), ա. առաւելութիւն. supériorité, avantage remporté sur...

Ղալը, ա. ծարաւել. être altéré, avoir soif.

Ղալլաթ, յգ. } ա. զալլա, յգ.
Ղալլէ(թ), ևլ. } պտուղ. վաճառք. հաս. 2. վարձք. բերք. 3. աշխատ. վարձք. denrées, rapport, produit, revenu; 2. loyer; 3. salaire, prix.

Ղալլէ-ամպար, մ. ցորենի շտեմարան. magasin à blé.

Ղալլէ-ֆիւրուշ, մ. ցորենավաճառ. marchand de blé.

Ղալաթ-ա(թ), ա. ամբողջական. բանք մոլորեցուցիչ. mot, langage, discours fautif qui induit en erreur.

Ղալունլէ(թ), ա. բոլորշի իր. chose ronde.

Ղագա, ս. կտուց. bec d'oiseaux.

Ղագագլամաք, ս. կտցահարել կտցով. becquetter, piquer avec le bec.

Ղամազէք, մ. կարթ խայծիւ. hameçon (perche) garni(e) d'amorce pour prendre les poissons.

Ղամ-ալուտ, մ. տրտում. տրտմեալ. attristé, affligé, miné ou rongé par le chagrin, tombé dans une grande tristesse.

Ղամգին, մ. տրտում. տրտմեալ. triste, affligé.

Ղամզ, ա. անտես առնել. անտեսութիւն. user d'indulgence, indulgence.

Ղամզէ(թ), ա. մատնել. մատնութիւն. մատնիչ. 2. աչքով ակնարկել. ակնարկութիւն. dénoncer; délation, dénonciation; 2. cligner de l'oeil; clignement.

Ղամզէ(թ), ա. հայեցուածք սիրոյ. նայուածք կայտառ. regard amoureux, oeillade.

Ղամ-զէտա, } մ. որ փարատէ
Ղամ-զէտայ, } զտրտմութիւն. qui chasse, qui dissipe le chagrin, la tristesse.

Ղամ-զէտէ, մ. մաշեալ. տրտմեալ. rongé, miné par le chagrin; affligé.

Ղամ-զէտէլիք, մ. տրտմութիւն. tristesse, affliction.

Ղամինտէ, մ. տրտմալից. affligé, attristé.

Ղամիզ, ա. ևն. ղավամիզ, յգ. դժուարիմաց. մթին. difficile à comprendre, obscur.

Ղամլի, մ. տրտմեալ. affligé, triste.

Ղամըր, ա. անմարդի. ամայի. dépeuplé, dévasté, désert.

Ղամ-խանէ, մ. տուն սգոյ. maison en deuil, lieu de tristesse.

Ղամ-խար, մ. տրտմեալ. 2. խորհրդակից մտերիմ. attristé, affligé; 2. ami intime qui partage les chagrins.

Ղամ-խարի, մ. տրտմութիւն. tristesse, chagrin. [attristé.

Ղամ-կին, մ. տրտմեալ. affligé,

Ղամ-կիւսար, մ. որ փարատէ զտրտմութիւն. 2. խորհրդակից մտերիմ. qui chasse, qui dissipe le chagrin. la tristesse; 2. ami intime, cordial.

Ղամ-կիւսարի, մ. փարատումն զտրտմութեան. action de chasser, de dissiper le chagrin, la tristesse.

Ղամմ, ա. ևն. ղումում, յգ. տրտմութիւն. սաստիկ վիշտ. chagrin profond, affliction (ou

peine) cuisante, tristesse profonde.

Ղամմազ, ա. ամբաստան. քօսու. քօսօքօսօ. ֆըտնաճըլը. délateur, dénonciateur, intrigant.

Ղամմազէ(թ), ա. կին պչրող, քծնող. femme coquette.

Ղամմազլամագ, գ. ամբաստանել. զեկուցանել. délater, dénoncer.

Ղամ-նաք, գ. թախծալից. affligé, attristé.

Ղամ-խանէ, գ. տուն, տեղի սգոյ. maison en deuil.

Ղամ-ալուտէ, գ. վշտացեալ. տրտմեալ. affligé, attristé.

Ղամ-քէտէ, գ. տուն սգոյ. maison en deuil.

Ղամ-քի... տես Ղամ-կի...

Ղամրէ(թ), ա. խռնամբոխ. խուռն. foule, presse.

Ղայզ, ա. բարկութիւն. սրտմտութիւն. colère, indignation, emportement.

Ղայթան, գ. ժապաւէն. cordon, aiguillette.

Ղայհէպ, ա. եղ. ղաւահիպ, յգ. խաւար. աղջամուղջ. obscurité, ténèbres.

Ղայմ, ա. եղ. ղույում, յգ. ամպ. nuage.

Ղայյ, ա. մոլորիլ. ճանապարհէ անկանել. մոլորութիւն. s'égarer, perdre chemin; égarement.

Ղայն, ա. 22րորդ նշանագիր օսմանցւոց. 2. նշանակ 1000 թուոյ. 22e lettre de l'alphabet ottoman; 2. vaut 1000.

Ղայպ, ա. եղ. ղույուպ, յգ. երկմտութիւն. տարակոյս. 2. ծածկեալ. աներեւոյթ իր. 3. խորհուրդ. doute, incertitude; 2. chose cachée, invisible; 3. mystère.

'Ալէմ ղայպ. աներեւոյթ աշխարհ. աներեւոյթք. le monde invisible; choses invisibles.

— էթ. } տես Ղաիպ:
— օլ. }

Փուտուլայը — էթ. այլ յայլն լինել. se déconcerter, perdre contenance.

Ղայպէ(թ), ա. ըլլալը, չերեւնալը ի մէջ, մերձ. աներեւութութիւն. absence, invisibilité.

Ղայպի(յ), ա. հեռի. ծածկեալ. աներեւոյթ. հանդերձեալ. խորհրդաւոր. աստուածային. երկնաւոր. absent, caché, invisible, futur, mystérieux, divin, céleste.

Ղայպուպէ(թ), ա. հեռաւորութիւն. absence.

Ղայպ-տան, գ. ծածկագէտ. որ գիտէ եւ ծածուկ ունի գաղտնիքն. qui connaît et garde un secret.

Ղայս, ա. եղ. ղույուս, յգ. ան-[ձրեւ. pluie.]

Ղայտա, գ. տիկ հովուական. cornemuse, musette.

Ղայր, ա. եղ. աղեար, յգ. այլ. 2. ընդհակ. ան... autre, l'autre; 2. différent de.., in...

Ղայրի գապիլ. անհնարին. impossible.

Ղայրի ճայիզ. անարժան. անպատեհ. illicite, inconvenant.

Ղայրի մախլուգ. անստեղծ. incréé.

Ղայրի մահտուտ. անեզր. անսահման. sans bornes, sans limites, illimité.

Ղայրի մէշրու'. չօրինաւոր. անարժան. illégal, illégitime.

Ղայրի մէսուլ. անպատասխանատու. irresponsable.

Ղայրի մութէմէտտին. անկիրթ. incivilisé.

Ղայրի մութէնահի. անեզր. անսահման. անչափ. infini, sans fin, immense.

Ղայրի մուֆիտ. անօգուտ. inu-[tile, désavantageux.]

Ղայրի մունթազամ. անխրատ. անկարգ. indiscipliné, sans ordre, en désordre, déréglé.

Ղայրի րէսմի. չպաշտօնական. in-[officiel.]

Ղայրի-զալիքէ. (պաշտօնական պաշտօնգա.) բաց յայսմանէ. outre cela.

Վէ ղայրու զալիք. եւ այլք. et autres choses, et caetera.

Պի-ղայրը հագգ(ըն). (Նա-հագգ օլարագ.) յանիրաւի. injustement, à tort.

Պի-ղայրը հարպ. առանց պատերազմի. sans se battre, sans coup férir.

Պի-ղայրը քէզա. առանց այսր կամ այնր իրի. sans telle ou telle chose.

Մին-ղայրի մուպատէլէթ(ին). առանց իսկ փոխարէն հատուցանելոյ. sans aucun paiement.

Մին-ղայրի իգթիզա. առանց իսկ կարեւոր հարկի. sans nécessité.

Մին-ղայրի րուէյէթ(ին). (կէօրմէյերէք.) առանց տեսանելոյ. sans voir.

Զի-րուհուն ղայրի. անշունչ. inanimé.

Պու թարիգին ղայրիյլէ. այլապէս. autrement, d'une autre manière.

Մէվսիմին ղայրի (օլարագ). արտաքոյ քան պէտամանակին. hors de saison.

Ղայրան, ա. ջոյշ. 2. նախանձոտ. zélé, empressé; 2. jaloux.

Ղայրէ(թ), ա. նախանձ. 2. եռանդն. ջոյշ. jalousie; 2. zèle, ardeur.

— վերմէք. (թէրղիպ. թէշվիգ.) քաջալերել. մտադրութեան. յորդորել. encourager, exciter, animer.

— է կէլմէք. } ժրանալ.
— էթ. } ջանքել
Ղայրէթլէնմէք, ը. } ջանալ.

ջան գործել. ջոյշ ի գլխ առնուլ. avoir du zèle, être zélé, s'appliquer.

Ղայրէթլի, ը. ջոյշ. աշխոյժ. եռանդնոտ. appliqué, zélé, ardent.

Ղայրէթսիզ, ը. անջոյշ. inappliqué.

Ղայրէթսիզլիք, ը. (րախաւէթ.) անփութութիւն. négligence, inapplication.

Ղայրէթ-քէշ, գ. նախանձայոյր. 2. եռանդնոտ. jaloux; 2. zélé, ardent.

Ղայրը, տ. (արթըգ. պա'տ-էղ-ին.) ալ եւս. 2. (տիկէր. ախէր. էօզկէ.) այլ. ne... plus; 2. autre.

...տէն —. բաց ի (նոցանէ). excepté... à l'exeption de... hor(mi)s.

— սը. (տիկէրի.) այլն. l'autre.

Պիր —. այլ ոմն. այլ ոք. un(e) autre.

— եիւզտէն. այլապէս. autrement, différemment.

— թարզ. այլապէս. autre manière, autre façon.

— քիմսէ. այլ ոք. un autre.

Ղայրու-հա, եէ. } եղ. | բացի
Ղայրու-հու, ար. } | նմանէ,
Ղայրու-հիւմ, յէ. ար. | ի նա-
Ղայրու-հիւմա, երկ. | ցանէ.

ի նա այլք. այլովքն հանդերձ. excepté lui, elle, eux, elles, eux deux, elles deux; et ainsi de suite, et caetera, et le reste.

Ղանա, ա. բաւականութիւն. բաւականն. 2. ճոխութիւն. ընչաւէտութիւն. suffisance, ce qui suffit; 2. richesse.

— կէլմէք. (պըղգըմագ.) նողկալ. avoir ou éprouver du dégoût pour qc. [եղ. 2. ղանէմ, եղ.:

Ղանամիմ, ա. յէ. ղանիմէ(թ),

Ղանէմ, ա. եղ. աղնամ, ղանամիմ, յէ. ոչխար. խաշն. brebis, mouton.

Ղանի(յ), ընդ. } ա. եղ. աղ-
Ղանի(յ), ած. } նիա, յէ. ճոխացեալ. ընչեղ. 2. տ. (չօգ. պօլ.) բազում. առատ. riche, opulent; 2. beaucoup, (sur)abondant.

Ղանիյէէ(թ), ա. էէ. ղանի, ար. 2. եղ. ղավանի, յէ. կին բարեձեւ, գեղեցիկ. une belle femme.

Ղանիմէ(թ), ա. եղ. ղանամիմ, յէ. աւար. [illegible]. կապուտ. կողոպուտ. butin, proie.

Ղաշէեան, } ա. թմրանալ. թմ-
Ղաշի, } րում. s'évanouir, tomber en pâmoison; évanouissement, pâmoison.

Ղաշիէէ(թ), ա. եղ. ղավաշի, յէ. ծածկոյթ. ծածկոց. 2. փալանակ ոսկեհուռան. couverture; 2. caparaçon (housse) brodé(e) d'or et d'argent.

Ղաշմ, ա. անիրաւել. անիրաւութիւն. commettre une injustice envers qn.; injustice, iniquité.

Ղաշում, ա. անիրաւ. injuste, inique.

Ղապանէ(թ), ա. անմիտ, դանդաղ լինել. միամտութիւն. être niais, bête; niaiserie.

Ղապավէ(թ), ա. անմտութիւն. bêtise, stupidité.

Ղապէ(թ), ա. անտառ խիտ. bois épais, touffu.

Ղապի(յ), ընդ. } ա. անմիտ. դա-
Ղապի(յ), ած. } խակամիտ. bête, sot, imbécile.

Ղապիթ, ա. նախանձոտ. envieux, jaloux.

Ղապին, ա. ընդ. որ խաբէ. խաբեբայ. նենգաւոր. դաւաճան. qui trompe; fourbe, trompeur, imposteur; escroc.

Ղապին, ա. ռմկ. պլշրակեր. պաշնաակեր. faible d'esprit, imbécile, niais.

Ղապինէ(թ), ա. անմտութիւն. դիւրամտութիւն. niaiserie, bêtise de celui qui se laisse tromper.

Ղապիր, ա. քեր. ապառնի ժամանակ բայից. gr. futur.

Ղապղապ, ա. կզափն. double menton, menton à double étage.

Ղապն, ա. խաբել. հնարիւք կորզել (արծաթ). առաւել քան զարժէքն պահանջել. նենգաւորութիւն. duper, escroquer, écorcher qn., surfaire; escroquerie.

Ղապրա, ա. երկիր. գետին. երեսք երկրի. terre, sol; surface de la terre.

Սենէք ղապրա. ամ սովու. année de disette.

Պէնու-ղապրա. (Փադըր մէ ղուրէպա թաղըմը.) աղքատք. պանդուխտք. les pauvres, les pèlerins.

Ղասաք, ա. խաւար յորժամ երեկոյանայ. obscurité à l'entrée de la nuit.

Ղասալէ(թ), ա. ջուր աղտեղի, որով լուացեալ է ինչ. eau employée au lavage, eau sale qui a servi à qc.

Ղասեյան, ա. թուլութիւն սրտին գալ. թուլութիւն. avoir des nausées; envie de vomir.

Ղասիլ, ա. լուացեալ. lavé, soumis à l'ablution.

Ղասիպ, ա. յափշտակող. qui ravit avec violence, injuste, ravisseur, spoliateur.

Ղայ, ա. թուլութիւն սրտին գալ. թուլութիւն. avoir envie de vomir; envie de vomir.

Ղասպ, ա. յափշտակել. հանել. բռնանալ. յափշտակութիւն. ravir, enlever de force, par violence, voler à main armée, rapiner, prendre injustement; rapine.

Ղասպ-'անէնէք (եկինակն ալմաք). (զօրլա. ճէպրէն.) բռնի (առնուլ, հանել). (prendre) par force, de force, par violence, malgré qu'on en ait.

Ղասս, ա. խռնեալ. լցեալ մարդկամբ. encombré, rempli de monde.

Ղասսալ, ա. որ լուանայ զդիակունս. celui qui lave les corps morts.

Ղավալէ(թ), ա. մոլորել. մոլորում. ի ճանապարհէ անկանել. s'égarer, perdre son chemin; égarement, être séduit.

Ղավաֆիլ, ա. յգ. ղաֆլէ(թ), եղ։

Ղավաֆիպ, ա. յգ. ղաֆիպէ(թ), եղ։

Ղավամիզ, ա. յգ. ղամիզ, եղ։

Ղավանին, ա. յգ. ղանինէ(թ), եղ։

Ղավաշի, ա. յգ. ղաշիէ(թ), եղ. 2. հոգք. անհանգստութիւնք. soucis, inquiétudes.

Ղավլթ, } ա. խորասոյզ լինել. ընկղմութիւն.
Ղավլթա(թ). } plonger, faire le plongeon; plongeon, submersion.

Ղավլթա-խոր, պ. որ ընկղմի. ջրասուզ. qui plonge, qui s'enfonce sous l'eau.

Ղավլթա-խարի, պ. ընկղմութիւն. plonger, submersion.

Ղավլթա-պազ, պ. լողորդ. ջրասուզ. plongeur.

Ղավի(յ), ընդ. } ա. մոլորեալ.
Ղավի(յ), ած. } égaré.

Ղավիր, ա. խորաթափանց. (penseur) profond.

Ղավղա, ա. կռիւ. կռիւ. 2. մարտ. պատերազմ. querelle, rixe, démêlé, dispute; 2. combat.

— էթ. կռուել. կռուիլ. 2. պատերազմել. quereller (faire querelle à) qn.; 2. combattre, se battre.

Ղավղալը օլ., թ. (պօզուշմաք. զա՛թ'ը խուսէթ էթ.) գժտեալ լինել. գժտել. être brouillé, se brouiller avec qn.

Ղավղաճը, թ. կռուազան. կռուասէր. querelleur, qui aime à se disputer.

Ղավս, ա. յօժարութիւն կամիլ. ազատ կամելոյ յօժարութիւն. ap-

peler qn. à son secours, cri de détresse par lequel on appelle au secours.

Ղավս, ա. սուզանել. ընկղմել. խորասուզիլ, թաղամուխ լինել. ընկղմութիւն. (se) plonger, s'immerger, s'enfoncer dans qc.; submersion.

Ղավվաս, ա. սուզորդ. խորասոյզ. plongeur.

Ղավր, ա. յատակ. խոր. fond, profondeur.

Բա՛իտու-լ-ղավր. խոր. profond, dont le fond est très-éloigné du bord.

Ղադա, ա. նախաճաշ. déjeuner.

Ղադեն, ա. վաղը. յերկրորդ առաւօտ. demain matin, demain au matin.

Ղադիր, Ղադիրէ(Թ), Ղադիր, եւ. ղուտրան, յգ. } ա. լճակ. mare, flaque d'eau.

Ղադիր, Ղադդուր, Ղադդար, } ա. նենգաւոր. խաբեբայ. մատնիչ. perfide, traître.

Ղադդարէ, գ. սուր երկսայրի. épée à deux tranchants.

Ղադդարի, գ. նենգութիւն. խաբէութիւն. մատնութիւն. perfidie, trahison, traitrise.

Ղադդարլըգ, գ. (պէհլավանլըգ.) նենգութիւն. escroquerie.

Ղադր, ա. նենգութեամբ վարուիլ. դաւաճանել. մատնել. ուխտն յանարգել. եւ. ադրար, յգ. նենգութիւն. խաբէութիւն. մատնութիւն. agir avec perfidie, manquer à la foi jurée ou à sa foi, trahir; perfidie, mauvaise foi, trahison.

Ղար, ա. այր. անձաւ. grotte, antre, caverne.

Ղարաիպ, ա. յգ. ղարիպէԹ, եւ՝

Ղարաիր, ա. յգ. ղարիր, եւ.

Ղարամ, ա. սաստիկ ցանկանալ. ցանկութիւն. անյագութիւն. désirer avec passion; souhaiter avec une grande passion; vif désir, désir ardent, passion, avidité.

Ղարամէ(Թ), ա. պարտքս. հատուցանել զպարտս. հատուցումն պարտուց. acquitter; acquittement, dette, obligation, engagement.

Ղարանիգ, ա. յգ. ղուրանըգ. եւ՝

Ղարգ, ա. ընկղմել. ընկղմութիւն. couler bas ou à fond, submerger; (se) plonger; submersion.

Ղարգ-ապ, գ. ջրդարձ. tournant d'eau.

Ղարգատ, ա. ծառ ինչ փշալից. sorte d'arbre à epines.

Ղարազ, ա. եւ. աղրազ, յգ. նպատակ. 2. փխբ. դիտաւորութիւն. 3. ոխ. ոխակալութիւն. but de tir, cible, blanc; 2. but, fin, intention; 3. rancune, haine invétérée.

Պա-ղարազ. (մախսուս պիր մէրամ իլէ.) խորհրդով. à dessein, avec intention.

Էրպա՛պը ղարազ. Թշնամիք. ոխակալք. les gens haineux et vindicatifs.

Ղարազանէ, պ. ոխակալութեամբ. avec haine, avec rancune.

Ղարազ-մէնտ, պ. ոխակալ. չարակամ. rancuneux, rancunier, haineux.

Ղարէ(Թ), ա. աւար հարկանել. աւար. աւարառութիւն. piller (avec dégât), dépréder; pillage (avec dégât), déprédation.

Ղարրա(յ), ա. գեղեցիկ. ազնիւ. beau, élégant.

Ղարիգ, ըտ. } ա. ընկղմեալ.
Ղարիգ, ած. } հեղձեալ. submergé, plongé, noyé.

Ղարիգուն, ա. կոճղէ խամակ. agaric.

Ղարիզէ(Թ), ա. բնութիւն. ընդաբոյս բարք. nature, naturel.

Ղարիզի(յ), ա. ընդաբոյս. բնածին. inné, naturel.

Ղարիմ, ա. յգ. ղուրէմա, եւ. պարտապան. 2. պարտատէր. débiteur, obligé; 2. créancier.

Ղարիպ, ա. եւ. ղուրէպա. յգ. օտարական. պանդուխտ. 2. նորանշան. զարմանալի. étranger; pèlerin, voyageur; 2. étrange, extraordinaire, merveilleux, étonnant.

Ղարիպէ(Թ), ա. եւ. ղարաիպ. յգ. նորանշան իրք. նշան. chose

étrange, chose extraordinaire, miracle.

Ղարիպլիք, գ. նժդեհութիւն. état de l'étranger.

Ղարիպ-նիւվազ, } ա. հիւրասէր-
Ղարիպ-փէրվէր, } ծար. ասպնջական. hospitalier envers les étrangers.

Ղարիս, ա. որ տնկէ. տնկող. qui plante, planteur.

Ղար-խըթան, գ. տեղի անձաւօտ, խոռոչուտ. pays caverneux, lieux caverneux.

Ղարիր, ա. եւ. ազըրրա, ազըրրէ(թ), ղարաճիր, յգ. դէրտաբոյթ. անփորձ. dupe, inexpérimenté.

Ղարղաշ, գ. գործի ոստայնէ. métier (à tisser ou de tisserand).

Ղարղաղա, գ. աղմուկ. խռով. խռով. tumulte, alarme, querelle sans cause.

Ղարղարա, ա. ողողել կոկորդ. հառաչիւն. gargariser la gorge, se gargariser; son rauque, roulement de voix; râle(ment).

Ղարրուր, ա. որ պատրէ. որ է հրապուրիչ. աշխարհ. սատանայ. qui trompe, qui séduit par son éclat; le monde; Satan.

Ղարպ, ա. արեւմուտք. occident.

Ղարպի(յ), ա. արեւմտեան. occidental.

Ղարս, ա. տնկել. տնկումն. 2. յգ. ազըրաս, ղուրուս. փայտ նորատունկ. planter; plantation; 2. plante.

Ղարրա, ա. սպիտակ. պայծառ. blanche, brillante.

Ղարրան, ա. կատաղի. մոլեգին. կռզալ. féroce, furieux, enragé.

Ղաֆիլ, ա. անմտադիր. անհոգ. անգէտ. 2. գ. անակնկալ. յանկարծական. inattentif; négligent; qui ignore, ignorant de (sur, en) qc.; 2. inopiné, inattendu, imprévu.

Ղաֆիլանէ, գ. առանց մտադրութեան. յանհոգս. par inattention, faute d'attention, négligemment.

Ղաֆիր, ա. ընդ. որ թողու. ներէ. ներող. qui pardonne, qui remet (les péchés).

Ղաֆիր, ա. ած. բազմաթիւ. անհամար. nombreux, immense.

Ճէմմի-ւ-ղաֆիր. բազմամբոխ բազմութիւն. մեծամեծք եւ փոքունք. ամենեքին. grande multitude, grands et petits, tous.

Ղաֆլան, } ա. անհոգ, անփոյթ
Ղաֆլէ(թ), } լինել. անփոյթ առնել. անհոգութիւն. անփութութիւն. 2. (ռամկօրէն ...) քնելութիւն. քուն. être nonchalant, négligent, inattentif, insouciant; négliger, prendre peu de soin de qc.; nonchalance, négligence; insouciance, inattention; 2. envie de dormir, sommeil, assoupissement.

— պասամագ. ծանրանալ աչաց. avoir envie de dormir.

Ղաֆլէթէն, ա. անփութութեամբ. յանհոգս. 2. յանկարծակի. յանպատրաստ. faute d'attention, par négligence; 2. inopinément, à l'improviste.

Ղաֆուր, ա. որ թողու զմեղս. ողորմած. քաւիչ. qui pardonne, qui remet les péchés.

Ղաֆֆար, ա. ողորմած. քաւիչ. clément, miséricordieux.

Ղըյապ, ա. յգ. ղաիպ, եւ. 2. չլինել մերձ, ի գլէ. աներեւոյթ. ծածկեալ լինել. être absent, être invisible, caché; absence, état de ce qui est caché.

Ղըյապէ(թ), ա. տես Ղըյապ, 2:

Ղըյաս, ա. օգնական. 2. օգնականութիւն. qui aide, qui assiste, aide; 2. aide, secours.

Ղըվաս, } ա. ընկղմել. առա-
Ղըվասէ(թ), } ղանել. 2. խելամուտ, խորամուտ լինել. plonger; 2. chercher à pénétrer, à sonder, à approfondir qc.

Ղըդա, ա. եւ. ազդիյէ(թ), յգ. կերակուր. aliment, nourriture.

Ղըդադ, ա. յգ. ղադադան, եւ:

Ղըդդի, ա. քաղցրաձայնաւոր. sonore, qui a un son agréable et éclatant.

Ղըլազ, ա. յգ. ղալիզ. եւ:

Ղըլազա(թ), ա. թանձրութիւն. խոշորութիւն. grosseur, épaisseur; grossièreté.

Ղըլան, ա. յն. ղուլ, եւ։

Ղըլեան, ա. ծխատարչ քարշի Պարսկեց. pipe à la persane.

Ղըլղա(թ), ա. թանձրութիւն. խոշորութիւն. 2. չինականութիւն. grosseur, épaisseur; 2. grossièreté.

Ղըլլ, ա. ոխ ունենալ. խէթ. քէն. ոխ. թշնամութիւն. garder rancune, nourrir de la haine contre qn., entretenir une haine secrète; rancune, haine, inimitié.

Ղըլման, ա. յն. ղուլամ, եւ։

Ղըմամէ(թ), ա. քայլ թերթածայ. bâillon.

Ղըմա, ա. եղ. ազգմատա, ղուլմատա, յն. պատեանք. 2. կեղեւ. fourreau; 2. cosse.

Ղըմշէ(թ), պ. անտառ. forêt, bois.

Ղըյպէ(թ), ա. բամբասանք. չարախօսութիւն. médisance, propos qu'on tient sur le compte de qn. en son absence.

— էթ. ակցըլէմէք. չարախօսել. médire, dire du mal de qn.

Ղընա, ա. երգ. նուագ. chant, chanson.

Ղըշամէ(թ), ա. քող. ծածկոյթ. վարագոյր. voile, couverture; rideau.

Ղըշշ, ա. խաբէութիւն. խարդախութիւն. 2. նենգութիւն. չարութիւն. 3. խէթ. ոխ. թշնամութիւն. tromperie, fraude; 2. duplicité, perfidie; 3. haine, rancune, inimitié.

Ղըպթ, } ա. նախանձել. Ղըպթա(թ), } նախանձ. envier qc. (sans être envieux); envie, désir de jouir d'un avantage pareil à celui d'autrui.

Ղըպպէ, ա. անդէն զինի, յետ. immédiatement après.

Ղըպպէ-ա-սալա. անդէն յետ աղօթից. immédiatement après la prière.

Ղըտա, ա. եղ. աղախյէէ(թ), յն. կերակուր. պարէն. aliment, nourriture; vivres.

Պիր — աֆիօն. պտղոյն մի ափիոն. une pincée d'opium.

Ղըրար, ա. սայր. սայրադէր. fil, tranchant.

Ղըրարէ(թ), ա. պարկ յարեայ. քուրձ. sac de rapatelle, sac, toile grossière.

Ղըրիվ. պ. աղաղակ. աշխար. կոծ. աղմուկ. կական. cri, exclamation, lamentation, tumulte.

Ղըրիվան, պ. որ աղաղակէ, կոծ, աշխար դնէ. qui crie, qui se lamente.

Ղըրնիգ, ա. երիտասարդ կակուղակազմ, գեղեցիկ երեսօք. jeune homme délicat, beau de visage.

Ղըրպալ, ա. խարբալ. նեցոյր. crible, tamis.

Ղըրր, ա. եղ. ազըրար, յն. անփորձ. դիւրախաբ. inexpérimenté, facile à tromper, dupe.

Ղըրրիա, ա. քաղցրաձայն. qui a un son agréable et éclatant, sonore.

Ղըֆրէ(թ), ա. թողութիւն մեղաց. pardon, rémission des péchés.

Ղիլաֆ, ա. պատեանք. fourreau, gaine, étui.

Ղուէրամ, ա. յն. ղայմ, եւ։

Ղուէրուպ, ա. յն. ղայպ, եւ։

Ղուէրուպէ(թ), ա. չգտանելն ի դէմս. absence.

Ղուէրուս, ա. յն. ղայս, եւ։

Ղուզաթ, ա. յն. ղազի, եւ։

Ղուզէ(թ), ա. փեճէկ բամբակի. պատեանք շերամոյ. coque de coton; cocon; coque (de ver à soie).

Ղուզէր առ. պղպջակ. bulle (d'eau).

Ղուլ, ա. եղ. ազվալ, ղըլան, յն. ճիւաղ՝ որ է ներեւակայեալ գերեզմանաց ծախիչ, ուրուական. goule, génie qui, d'après les superstitions du Levant, dévore les corps dans les cimetières.

— եապանի. (գարբա փօնձօլոս). ճիւաղ. պայ. larve.

Ղուլամզ, ա. թանձր. ստուար. խոշոր. gros, épais; grossier.

Ղուլաթ, ա. (յն. ղալի, եւ.) որ չէին է չափոյ. անցանէ. ceux qui vont trop loin, qui dépassent les bornes.

Ղուլամ, ա. եղ. աղլիմէ(թ), ղըլման, յն. պատանեակ. մանուկ. 2. ծառայ. jeune homme, jeune garçon; 2. jeune esclave.

Ղուլամէ(թ), ա. էգ. մանկամարդ. 2. աղախին. jeune fille; 2. une esclave.

Ղուլլ, ա. եղ. ողլալ, յք. անուր (պարանոցազարդ). collier, carcan.

Ղուլղուլ, } ա. աղմուկ.
Ղուլղուլէ(թ), } աղաղակ. շշուկ. 2. խոխոլումն շշոյ հոսելոյ ի նեղ բերանոյ սրուակի. tumulte, bruit confus, cri, vocifération; 2. le glouglou de la bouteille.

Ղուլուլ, ա. ներնգել. խաբել. անիրաւութիւն. խաբէութիւն. tromper qn., frauder; tromperie, fraude.

Ղուլումէ(թ), } ա. երիտա-
Ղուլումիյէթ(թ), } սարդութիւն. (première) jeunesse, état de garçon.

Ղուլուվվ, ա. եղանել ըստ չափ. անչափաւորութիւն. ապստամբութիւն. յարձակումն. dépasser les bornes, aller au delà des bornes; excès, rébellion; assaut, attaque.

Ղուլֆէ(թ), ա. թլփատ. prépuce.

Ղումամ, ա. (հարբուխ.) փռնգամ. rhume de cerveau, td. coryza.

Ղումում, ա. յք. ղամմ, եղ.

Ղումուտ, ա. յք. ղըմտ, եղ.

Ղունճ, ա. քմծիք. պչրանք. նազանք. coquetterie, des manières coquettes.

Ղուննէ(թ), ա. ձայն քթի արտաբերման. ton (ou son) nasillard.

Ղունուտէ, պ. ի քուն լեալ. endormi.

Ղունուտ-կէտահ, պ. օթեւան ննջելոյ. ննջարան. chambre à coucher.

Ղուպար, ա. փոշի. հող. poussière, terre.

Ղուպարըն խաթըր. թախծութիւն. affliction, tristesse.

Ղուպար-ալուտ, պ. փոշոտեալ. couvert de poussière.

Ղուսաս, ա. յք. ղուսսէ(թ), եղ.

Ղուսլ, ա. լուանալ. լուացումն. լուանալ զօրհնական լուացնո. օրհնական լուացք. laver; lavement; faire l'ablution; ablution.

Ղուսլ-խանէ, պ. լուացարան. lieu où l'on fait l'ablution.

Ղուսն, եղ. } ղըսան, յք.
Ղուսուն, յք. } ոստ. ճիւղ. branche, rameau.

Ղուսսէ(թ), ա. եղ. ղուսսա, յք. անձկութիւն. թախծութիւն. վիշտ. հոգք. tristesse, chagrin, souci.

— վերմ. էթ. տրտմեցուցանել. attrister, chagriner.

— չէքմէք. վիշտ կրել. թախծել. s'affliger, se chagriner.

Ղուսսէ-նաք, պ. տրտում. թախծալից. affligé, attristé.

Ղուտուվվ, ա. առաւօտ. matin, matinée.

Ղուտրան, ա. յք. ղատիր. եղ.

Ղուրանըք, ա. եղ. ղարանիք, յք. երիտասարդ գեղեցիկ երեսօք. jeune homme beau de visage.

Ղուրապ, ա. ագռաւ. corbeau.

Ղուրապէ(թ), ա. չքնաղ, նորանշան լինել. նորանշան իրք. être étrange, surprenant; étrangeté.

Ղուրապէթ-նիւմա, պ. օտար. նորանշան. զարմանալի. étrange, singulier. [dé, bien trempé.

Ղուրղա(թ), ա. թաթաւել. inon-

Ղուրէմա, ա. յք. ղարիմ, եղ.

Ղուրէպա, ա. յք. ղարիպ, եղ.

Ղուրէր, ա. յք. ղուրրէ(թ), եղ.

Ղուրուշ, տ. (թուրք. 40 փող.) 40 փարհեկան. une piastre, 40 paras, = 22 c.

Ղուրուպ, ա. մտանել, մուտ արեւու. se coucher, disparaître sous l'horizon; le coucher du soleil.

Ղուրուռ, ա. յք. ղարռ, եղ.

Ղուրուր, ա. ի միտ նիւթել. խաբել զանձն. ցնորք. յանձնապաստան մեծհաւութիւն. հպարտութիւն. s'imaginer, se nourrir d'illusions, se tromper: illusion, présomption, orgueil.

Ղուրպէ(թ), ա. պանդխտել. պանդխտութիւն. quitter son pays; pays étranger, l'étranger.

Ղուրպէթ-զէտէ, պ. որ ի պանդխտութեան կեայ. qui vit à l'étranger.

Ղուրրան, ա. (յք. աղարր, եղ.) ազնուականք. անուանիք. 2. պղպջակք. les nobles, illustres; 2. bulles.

Ղուրրէ(թ), ա. նոր լուսին. 2. ձիերուն ճակատը եղած սպիտակ նշան. 3. եղ. ղուրէր, յ. ընտիր մարդիկ. 4. աղախին. nouvelle lune, le premier jour du mois; 2. étoile (en tête), marque blanche au front du cheval; 3. crème, élite; 4. une esclave.

Ղուրրէնտէ, գ. մռնչող. մոլեգին. կատաղի. rugissant; furieux, furibond.

Ղուրֆէ(թ), ա. ումպ մը. 2. պատշգամ. 3. եօթներորդ երկինք. երկինք. gorgée; 2. balcon, galerie (sur le toit d'une maison); 3. ciel, le paradis; le septième ciel.

Ղուֆուլ, ա. անփոյթ ըլլալ. անփութութիւն. négliger; négligence.

Ղուֆրան, ա. թողուլ, ներել. թողութիւն մեղաց. remettre, pardonner les péchés; pardon, rémission des péchés. [défunt, feu.

Ղուֆրան-փէնահ, գ. ննջեցեալ.

Ղօնչէ, գ. (գօնչէ, ա.) կոկոն. բողբոջ (վարդի). bouton (de rose).

Ղօնչէի աբ. պղպջակ. bulle (d'eau).

Ղօնչէի էրղէվան. կայծ. étincelle.

Ղօնչէի աթհան. շրթունք. les lèvres.

Ղօնչէ-աթհան, գ. որոյ կարմիր են շրթունք. celui qui a des lèvres vermeilles ou de rose.

Ճ

Խնդրեա ընդ Չ. բառամասն զորս աստ պակասիցեն:
Cherchez sous Չ. les mots qui pourraient manquer sous Ճ.

Ճա, ա. նշանակ Ճէմազիյիւլ-էվվէլ ամսոյ. abréviation de la lune mahométane dite djémaziu-l-oula.

Ճա, գ. տեղի. վայր. lieu, endroit, place.

Ճա, տ. տես Ճէ.

Ճազի, գ. տես Ճատուի.

Ճազիմ, ա. որ հատանէ. 2. որ սահմանէ, որոշէ. qui coupe; 2. qui décide.

Ճազիպ, ա. որ յինքն ձգէ. ձգող. 2. յանկուցիչ. qui attire; attractif; 2. attrayant, charmant.

Քուվվէի ճազիպէ, } ձգող զօրութիւն. 2.
Ճազիպէ(թ), եղ. } հրապոյր.
Ճէզվազիպ, յ. }
գեղեցկութեան յանկուցիչ. գեղ. force (ou vertu) attractive, attraction; 2. appas, attraits, charmes, séduction.

Ճազու, գ. տես Ճատու.

Ճաի', ա. եղ. Ճիհա', յ. (Ճուլյա կերիֆթար օլան.) քաղցեալ. qui a faim, affamé.

Ճաի, ա. որ գայ. 2. աստ ներքոյ. ի խոնարհ. qui vient; 2. ci-dessous, plus bas. [permis, licite.

Ճաիզ, ա. արժան. պատշաճ.

Ճաիզէ(թ), ա. եղ. Ճէվաիզ, յ. պարգեւ. պատիւ. 2. երախտիք. շնորհք. 3. գեղեցիկ տաղ, առած. don, cadeau; 2. bienfait, faveur; 3. beau poëme, beau vers, proverbe.

Ճա'իլ, ա. որ դնէ. զետեղէ. հաստատէ. որ առնէ, ստեղծանէ. qui met, qui place, établit; qui fait, qui crée.

Ճաիլ, ա. (Ճէվէլան բառին.) որ դառնայ, շուրջ գայ. qui tourne, qui fait le tour.

Ճաիր, ա. որ խոտորի յուղիղ ճանապարհէ. 2. եղ. Ճէվէրէ(թ), յ. անիրաւ. բռնաւոր. հարստահարիչ. ապիրատ. qui dévie, qui s'écarte de la droite voie; 2. injuste, tyran, oppresseur.

Ճալի', ա. լկտի. անդէմ. impudique, dévergondé.

Ճալի, ա. պայծառ. փայլուն. ողորկ. 2. որ տարագիր առնէ. brillant, éclatant, resplendissant, poli; 2. qui exile, qui bannit.

Ճա'լի(յ), ա. պատիր. կեղծաւորական. կեղծեալ. պաճուճեալ. ձեւակ. օտար. faux, imité, contrefait, controuvé, factice, postiche.

ճալիյէ(թ), ա. աքսորեալ. տարա-գրեալ. 2. աքսոր. տարագրութիւն. 3. որ յաքսորս կան. 4. հարկատուք. éxilé; 2. exil, bannissement; 3. les exilés; 4. qui payent la capitation, peuples, nations tributaires.

ճալիպ, ա. (Ճէլպ բառէն.) որ առնել տայ ածցէն, բերցէն. որ գե-րի առնէ. որ յինքն ձգէ, յանկու-ցանէ. qui fait ammener, apporter, importer; attirant, ravissant, charmant; qui attire, qui fait attraction.

ճալիս, ա. (Ճիւլուս բառէն.) եղ. Ճիւլլաս, յծ. որ նստի. 2. ընկեր. qui s'assied; 2. compagnon.

ճալիֆ, ա. որ մորթազերծ առնէ. որ հանէ զկեղեւ. qui écorche, écorchant, qui éccsse.

ճալիֆէ(թ), ա. վէրք. խոց. կեղե-քածք. blessure, égratignure.

ճալութ, ա. աքսոր. տարա-գրութիւն. exil, bannissement.

ճաֆ, ա. պանծալ. մեծաբանու-թիւն. պանծանութիւն. se vanter, hâbler; vanterie, hâblerie.

ճա-կիր, պ. որ առնէ տեղի իւր. տեղակալ. բռնաւոր. qui prend (ou occupe) une place, occupant.

ճա-կիւզին, պ. որ ընտրէ զտեղի իւր ուր է բնակութիւն. qui a choisi sa demeure quelque part.

ճահ, պ. / **ճահէ(թ)**, ա. { բարձ. պաշտօն. աստիճանութիւն. դասակ. poste, charge, magistrature, dignité.

ճահիդ, ա. խորազգաց. սրատես. qui a la vue perçante; pénétrant, perspicace.

ճահիլ, ա. եղ. Ճիւհհէլա, Ճէհէլէ(թ), Ճիւհհալ, յծ. անգէտ. տխմար. անփորձ. 2. տ. (Ճիւվան. կէնճ.) երիտասարդ. ignorant, sot, insensé, inexpérimenté; 2. jeune, qui n'a point encore l'esprit mûri par l'expérience.

ճահիլէ(յ), ա. անգիտական. de l'ignorant.

ճահիլիյէթ, ա. հեթանոսութիւն. 2. տգիտութիւն. paganisme; 2. ignorance.

ճահիլլիք, տ. ('ատէմի թէ'ալ-դուլ.) խակութիւն. թեթեւութիւն. երիտասարդութիւն. անխոհեմութիւն. jeunesse, acte de jeune homme, imprudence, légèreté.

ճահիտ, ա. որ ուրանայ. որ յուրանալ կայ. celui qui renie.

ճահիտ, ա. ժիր. ջանաւոր. փորձօն. 2. պատերազմող. մարտիկ. celui qui fait tous ses efforts, laborieux, assidu (au travail); 2. celui qui fait la guerre sainte, guerrier.

ճահտ, ա. ցրել. 2. սպանանել. 3. խորամանկել. նենգ. դաւ. մար-թանք. égratigner; 2. tuer; 3. ruser, se servir de ruses; ruse.

ճահտ, ա. ջան դնել. ջան ջա-նալ. ջան. փոյթ. s'efforcer, faire des efforts, s'appliquer, témoigner du zèle pour qc ; effort. application.

ճահտ, ա. ուրանալ. 2. ուրացող լինել. ուրացութիւն. nier; 2. renier; reniement.

ճահֆ, ա. կեղեւել. կեղեքել. մերկացուցանել. peler, écorcher; dépouiller.

ճղա, տ. փետուր, դաղձ-փետրոյ. փետրամանակ. aigrette, panache.

ճամ, ա. եղ. էճվամ. յծ. բա-ժակ. 2. հայելի. 3. (զիճամ. ապա-կինէ.) ապակի. gobelet, coupe (à boire), verre; 2. glace, miroir; 3. vitre, carreau (de vitre), verre (à vitrer).

— փէնճէր. ապակեայ լապտեր. lanterne de verre.

— աչմագ (գափամագ). բանալ (փակել) պատուհան. ouvrir (fermer) les fenêtres.

ճամէ, պ. հանդերձ. զգեստ. vêtement, habit.

ճամէի խապ. անկողին. lit.

ճամէ-շուի, պ. լուացարար. 2. (չամաշըր, տ.) (Ճերմակեղէն. լուացք.) սպիտակ լուացք. blanchisseur, lessiveur; 2. linge.

ճամէ-տան, / **ճամէ-տանէ**, { պ. որիզ, պահա-րան, դարձ հանդերձից. garde-robe; portemanteau.

ճամէ-քեան, պ. օթեւան, որոց ի բաղանիս առ մերկանալոյ եւ զգեստ-

[illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] cabinet (ou salle) de bain dans lequel (laquelle) on se déshabille pour se mettre au bain ou se rhabille en sortant; 2. cabinet (ou salle) vitré(e); 3. serre; 4. cloison vitrée, vitrage.

ճամի', [illegible] qui (r)assemble, qui réunit; qui renferme, qui contient en soi, contenant, qui comprend, qui embrasse; 2. mosquée de premier ordre; 3. concis, renfermé en abrégé.

ճամի'ի(յ), [illegible] de (la) mosquée.

ճամի'իյէթ, [illegible] contenance, capacité.

ճամիս, [illegible]

ճամիտ, [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] gelé; 2. épais, épaissi; 3. inanimé, sans vie, inorganique; improductif.

ճամիհ, [illegible] rétif; indocile, réfractaire.

ճամլը, [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] cabinet vitré; 2. serre; 3. porte vitrée, porte-croisée; fenêtre garnie de vitres.

ճամ-կէօզ [illegible] requin.

ճամճը, [illegible] vitrier, verrier.

ճամուս, [illegible] buffle.

ճայ, [illegible] lieu, endroit, place.

ճայի թէ'աճճիւպ. [illegible] admirable, étonnant.

ճայի թէէսսիւֆ. [illegible] regrettable, déplorable.

ճայի իշթիպահ. } [illegible] **ճայի շիւպհէ**. } douteux, incertain.

ճայ-կիահ, [illegible] lieu de séjour, demeure, habitation, domicile.

ճայ-կիր, [illegible] qui prend (ou occupe) une place, occupant, qui se fixe.

ճայմագ, [illegible] changer d'avis, se raviser.

ճայ-նիշին, [illegible] 2. [illegible] substitut, vicaire, procureur; 2. successeur.

ճայըրմագ, [illegible] faire changer d'avis, de résolution.

ճան, [illegible] âme, souffle, principe de vie.

— [illegible] mon petit coeur, mon cher, ma chère.

— [illegible] peine, chagrin, affliction.

— [illegible] ami cordial.

— [illegible] les oreillettes du coeur.

— [illegible] désirer avec passion.

— [illegible] arracher l'âme à qn.

— [illegible] être à l'agonie ou aux abois.

— [illegible] être harassé de fatigue.

— [illegible] se chagriner; se fâcher, s'ennuyer.

— [illegible] 2. [illegible] animer, vi-

vifier; 2. rendre l'âme ou le dernier soupir.

Ճան-ադար, ա. ավերարար. բռնաւոր. oppresseur, cruel, tyran.

Ճանաճան, ա. տե՛ս Ճան, եւ։

Ճանաճան, ա. սիրող. amant, amoureux.

Ճանաճանէ, ա. սիրելի. amante, amoureuse.

Ճանավար, ա. } (Ճանլը.) շնչաւոր.
Ճան-ավէր, ա. } կենդանի. անասուն. animé, vif, vivant; animal.

Ճանէ, ա. կորիւն. petit d'animal.

Ճան-էֆզա, ա. որ կենդանի առնէ. qui récrée l'esprit.

Ճանի, ա. սիրելի. le (la) bien-aimé(e).

Ճանի, ա. յանցաւոր. պարտապարտ. criminel, coupable.

Ճանիհ, ա. (Միւնհա սահիպի.) պատժապարտ. criminel.

Ճա-նիշին, ա. տես Ճայ-նիշին։

Ճանիպ, ա. եւ. Ճէվանիպ, յն. Ճանիպէյն, երկ. կողմ. կոյս. côté, part, parti, partie.

Հէր — աէն. յամենայն կողմանց. de toute(s) part(s).

... — ինէ. առ. vers.

... — ինտէն. (=Ճանիպի ...տէն.) առ ի (նմանէ)՝. de la part de...

Ճանիպէյն, ա. երկ. Ճանիպ, եւ. երկոքին կողմանք. les deux côtés, les deux partis, les deux parties.

Ճանիպի(յ), ա. կողմնական. 2. օտարական. de côté, latéral; 2. étranger.

Ճանիպ-տար, ա. կողմնակից. պաշտպան. կողմնակալ. partisan, adhérent, partial.

Ճանլանթըրմագ, } չ. շնչաւորել.
Ճանլանտըրմագ, } կենդանացուցանել. կենդանի առնել. donner l'âme, la vie à..., animer.

Ճանլանմագ, չ. կենդանանալ. s'animer.

Ճանլը, ա. (զի-րուհ.) շնչաւոր. կենդանի. animé, doué d'âme, vivant, vif.

Իքի — (Համիլէ.) կին յղի. femme enceinte.

Ճան-խըրաշ, ա. ճմլեցուցիչ. déchirant, piquant, navrant.

Ճան-կեահ, ա. տխրալի. fâcheux, affligeant.

Ճան-կէզա, ա. վնասակար. սպանող. nuisible, mortel.

Ճան-կիր, ա. որ առնու զհոգի. qui prend l'âme.

Ճան-կիւզար, ա. ազդու. ազդեցիկ. efficace, pénétrant.

Ճան-կիւտազ, ա. գթեցուցիչ. 2. յուզիչ. ազդեցիկ. սրտաշարժ. déchirant, navrant; 2. émouvant, touchant.

Ճանն, ա. այս. génie, démon.

Ճան-նիսար, ա. անձնանուէր. dévoué.

Ճան-չէքեար, ա. զարմանալի. սքանչելի. charmant, ravissant, à ravir.

Ճան-պազ, ա. (Ճանընը գյուն-տա թէհլիքէյէ գօյան.) որ է վտանգի խաղացանի զանձն. խաղալիկ. qui joue avec la vie, qui risque sa vie; bateleur, saltimbanque.

Իփ — ը. լարախաղաց. danseur de corde, acrobate.

Աթ — ը. ձիավաճառ. maquignon.

Ճան-պախշ, ա. կենդանատու. կենդանարար. qui donne la vie, vivifiant, qui ranime.

Ճանսըզ, ա. (պի-րուհ.) անշունչ. 2. (տայանըգսըզ. զա'իֆ.) տկար. անզօր. sans âme, sans vie, inanimé; 2. débile, défaillant.

Ճան-սիթան, ա. սպանող. սպանիչ. qui arrache (qui ôte) la vie, (coup...) mortel.

Ճան-սիփար, ա. անձնուէր. dévoué.

Ճան-սիփարանէ, ա. անձնանուիրութեամբ. avec dévouement.

Ճան-սուզ, ա. կսկծեցուցիչ. navrant.

Ճան-վար, } ա. շնչաւոր. անա-
Ճան-վէր, } սուն. animé, animal.

Ճան-տար, ա. (Ճանլը. զի-հա-եաթ.) շնչաւոր. կենդանի. animé, vif, vivant.

Ճան-րուպա, ա. յափշտակիչ. սքանչելի. ravissant, charmant.

Ճան-ֆէզա, } ա. ուրախարար.
Ճան-ֆէզայ, } զուարճացուցիչ. զբօսացուցիչ. qui ranime, qui récrée l'esprit, qui réjouit le coeur, divertissant.

ճանֆէս, փ. տաֆթայ. taffetas.

ճան-ֆէրսա, գ. տաղտկալի. տխրալի. ennuyeux, affligeant, fâcheux, vexant.

ճան-ֆիտան, գ. անձնանուէր. dévoué.

ճան-ֆիտանի, գ. անձնանուիրութիւն. devouement.

ճաբա, փ. (գաւառ.) յաւելուած վերադիր. 2. ձրի. ce qu'on donne par-dessus le marché; 2. pour rien, gratuitement, gratis.

ճա-պէ-ճա, գ. ի տեղւոյ տեղի. աստ անդ. çà et là.

ճաբի, ա. հարկահան (մզկիթ [illegible]). collecteur (du revenu des mosquées), percepteur.

ճաբլուս, գ. ողոքաքաղցր. շողոքորթ. flatteur, adulateur, cajoleur, flagorneur.

ճաբլուսլուգ, գ. ողոքաքաղցրութիւն. շողոքորթանք. [illegible]. flatterie, adulation, cajolerie, flagornerie.

ճաբպար, ա. հպարտ. ամբարտաւան. 2. անողորմ. անգութ. 3. զօրաւոր. ահագին. անձնեայ. հզօր. 4. [illegible]. fier, altier; 2. impitoyable, cruel; 3. fort, grand et robuste, puissant; 4. (chirurgien) qui remet à leur place, qui réduit les os fracturés.

ճաթէլիգ, գ. կաթողիկոս. պատրիարք. հայրապետ. le catholicos, patriarche, prélat.

ճասիր, ա. եւ. ճէսարէթ, յգ. (ճէսարէթ [illegible].) որ յանդգնի. համարձակ. յանդուգն. celui qui ose, qui tente qc. de hardi, osé, hardi, audacieux, téméraire, hasardeux. [լրտես. espion.

ճասուս, գ. եւ. ճէվասիս, յգ.

ճասուսլըք, գ. } լրտեսութիւն. espionnage; reconnaissance.

ճասուսլուգ, փ.

ճավտար, գ. ([illegible].) տեսակ մը կորեկ. sorte de millet.

ճավիտ, ճավիտան, ճավիտանէ, } գ. յաւիտենական. éternel.

ճավիտանի, գ. տես ճավիտ. 2. յաւիտենականութիւն. éternité.

ճա'տ, ա. գանգուր մազեր. cheveux crépus, boucle, anneau de cheveux.

ճաալի, ա. սուտ. 2. ստախօս. faux, mensonger; 2. menteur.

ճատը, ճատու, } գ. կախարդ. 2. ([illegible].) [illegible]. sorcière; 2. vieille sorcière, mégère.

ճատուլըք, գ. ճատուլուգ, փ. ճատու-կէրլը, գ. } կախարդութիւն. sorcellerie; tour de sorcière, sortilége.

ճատու-կէր, ճատու-քէշ, } գ. կախարդ. sorcier, sorcière.

ճատտէ(թ), ա. եւ. ճէվատտ, յգ. մեծ ճամբայ. հանրապարհ արքունի. grande (grand') route, grande route royale.

ճար, ա. եւ. ճիրան, ճիրէ(թ), յգ. դրացի. voisin.

ճա'ր, ա. [illegible]. fiente.

ճար, գ. (շալ.) [illegible]. châle de soie, de coton.

ճարի [illegible]. tapisserie.

ճըրթըլ (սըչան), փ. մուկ [illegible]. rat.

ճարի, ա. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. coulant; courant; qui coule continûment; 2. courant, qui est en cours, présent, actuel; 3. courant, qui a cours; commun, ordinaire.

ճարիէ(թ), ա. եւ. ճէվարի, յգ. աղախին. 2. փ. (սիւրրիյյէ.) հարճ. (jeune) servante ou esclave; 2. concubine.

ճարիհ, ա. որ վիրաւորէ. qui blesse, blessant.

ճարիհա(թ), ա. եւ. ճէվարիհ, յգ. [illegible]. 2. [illegible]. membre du corps, surtout la main et les pieds, qui servent à se procurer de la nourriture ou à gagner de l'argent; 2. animal rapace ou féroce, oiseau de proie.

ճարիմ, ա. յանցաւոր. criminel.

Ճարճի, տ. չէրչի ծէրէչի. colporteur.

Ճարուպ, պ. աւել. balai.

Ճարուպ-զէն, } պ. աւելածու.
Ճարուպ-քէշ, } balayeur.

Ճարր, ա. որ ձգէ. որ ձգէ զիւր զհետ. 2. քեր. նախադրութիւն. celui qui tire, celui qui traîne après soi; 2. gr. préposion.

Ճաֆի, ա. (Ճէֆա քեաշի.) անգութ. անողորմ. dur, inhumain.

Ճէ, տ. (= Ճա.)

(Կէօրմիւն)ճէ. (կէօրմասի քաէ.) ընդ. է (տեսանելն). à le voir.

(Կէլինճէ)ճէ. (գալստեան.) մինչե-ց(գալուստ). jusqu'à (son arrivée).

(Օմուզլարընա)ճա. մինչև ց(ուսս). jusqu'à (ses épaules).

('Իթիգատըմ)ճա. (կէօրէ.) ըստ (խորհրդոյ իմոյ). selon (ma pensée).

(Հայվան)ճա. (անասուն)քար. en (bête), à la manière des (bêtes).

(Օսմանլը)ճա. բարբառ (օսմանեան). (օսման)երէն. 2. ի բարբառ (օսմանեան). la langue (ottomane); 2. en (osmanli).

(Ան)ճա. } այնչափ ժամանակ.
(Պուն)ճա. } si longtemps, tant.

Ճէեաքեա, ա. յն. Ճէվազ, եղ. 2։

Ճէզա, ա. արժանի պատուհաս. 2. վարձք, փոխարէն հատուցման. punition, peine; correction, châtiment; 2. récompense, rétribution.

Ճէզայի շարթ. յարաբերութիւն՝ որ զպայմանական յարաբերութեան զհետ գայ. proposition qui suit la phrase conditionnelle.

Ճէզ'ա, ա. խռովել. անհամբերութիւն. s'impatienter; impatience.

Ճէզաիլ, ա. յն. Ճէզիլ, եղ։

Ճէզաիր, ա. յն. Ճէզիրէ(թ), եղ։

Ճէզալէ(թ), ա. ականաւոր լինել. մեծութիւն. 2. իմաստուն, զգօն լինել. խոհականութիւն մտաց. être grand, considérable; grandeur, rang; 2. avoir l'esprit rassis; sagacité, pénétration.

Ճէզզար, ա. զենել ուղտոյ. մսավաճառ. boucher (de chameau).

Ճէզիլ, ա. եղ. Ճէզաիլ, յն. բազում. յաճախ. nombreux, abondant, beaucoup.

Ճէզիմ, ա. խեղ. estropié, mutilé.

Ճէզիրէ(թ), ա. եղ. Ճէզաիր, յն. կղզի. île.

(Նիմ) —. ցամաքակղզի. թերակղզի. presqu'île; péninsule.

Ճէզմ, ա. հատանել. խեղել. հատանել զձեռն. խեղումն. couper; estropier, mutiler qn. d'un bras; mutilation.

Ճէզմ, ա. հատանել. 2. երդնուլ. 3. սահմանել. վճռել. 4. ընդ նշանաւ դնել անձայնաւոր գործել. 5. առոգել, ճշմարտապէս ընթեռնուլ. 6. կարծել. ի կարծ դատել. 7. տողս ուղղութեամբ գրել. 8. հատած. նշանն (ɔ) որ անջատէ զձայնն ի ձայնից. couper; coupe; séparer; séparation; 2. jurer, prêter serment; 3. décider, trancher; résoudre; décision; 4. affecter une consonne du signe djezm; 5. lire bien, distinctement; 6. estimer, juger par conjecture, conjecturer; 7. faire ses lignes droites; 8. djezm, le signe (ɔ) (= séparation, césure) qui indique l'absence de toute voyelle.

Ճէզմա, ա. ձեռք հատեալ. main estropiée.

Ճէզու', ա. խռովամիտ. impatient.

Ճէզուպ, ա. յանկուցիչ. գերօղ. attirant, charmant.

Ճէզպ, ա. յինքն ձգել. յանկուցանել. հրապոյր. attirer à soi; attrait, appas.

Ճէզպէ(թ), ա. հրապոյր. attrait, appas.

Ճէզվէ, տ. փոքրիկ սրճաման կաթսայ. petite cafetière.

Ճէզր, ա. եղ. Ճիւզուր, յն. արմատ. սկիզբն. 2. տեղատուութիւն. 3. արմատ (թուոյ). racine, origine; 2. reflux; 3. racine (d'un nombre).

— ու մէտտ. (տեղատուութիւն եւ մակընթացութիւն.) ցամաքումն եւ բարձրանալ ջրոյ ծովու. flux et reflux.

Ճէզր, ա. տեղատուութիւն. reflux.

Ճէթվէլ, ա. տես Ճէտվէլ։

Ճէլա, ա. թողուլ զհայրենիս. sortir du pays, quitter un pays.

ճէլայիլ, ա. յգ. ճէլիլ, եզ։
ճէլալ, } ա. պիւյիւքլիւք.
ճէլալէթ(թ), } պիւյիւքվագարլըգ. grandeur, majesté, prééminence, supériorité.

ճէլալի, պ. ('ասք.) ապտալամը. rebelle, séditieux.

ճէլալիանէ, գ. պիւյիւքանէ. պէր-ժաժար. հայպէթլի. շանլը. illustre, magnifique, éminent, imposant.

ճէլամիլ, ա. յգ. ճիւմլէմիլ, եզ։
ճէլապիպ, ա. յգ. ճիլպապ, եզ։
ճէլատէթ(թ), ա. գապալըգլըգ. պիրինէ գարշը գապալըգ. grossièreté, impolitesse. se montrer impoli envers qn.; grossièreté, impolitesse.

ճէլէպ, պ. գոյուն սաթըճըսը. marchand de moutons, de brebis.

ճէլէպէ(թ), ա. ղաւղա. tumulte.

ճէլէտաթ, ա. յգ. ճէլտէ(թ), եզ։
ճէլէտա, ա. սէրթլիւք. համասէթ. dureté, force, vigueur, fermeté.

ճէլի(յ), ա. պարլագ. յարտըմ. աչըգ. brillant, resplendissant, clair, évident, manifeste.

ճէլիլ, ա. եզ. էճիլլէ(թ), ճէլայիլ, յգ. պիւյիւք. շանլը. հայպէթլի. grand, sublime, illustre, magnifique, éminent.

ճէլիպ. ա. սաթըլըգ օլարագ չարշըյա. esclave conduit au marché, exposé en vente.

ճէլիս, ա. եզ. ճիւլէսա, յգ. պիրլիքտէ պուլունան. compagnon, confident.

ճէլտ, ա. գաթը. պէրք. համասէթլի. 2. գաւի. գավի-գալպ. dur, ferme, fort; 2. vaillant, courageux.

ճէլլատ, ա. պաշ-քէսէն. bourreau, exécuteur des hautes oeuvres.

ճէլլէ, ա. պիւյիւքլէնմիշ օլսուն. il a été glorifié.

Ալլահու ճէլլէ ճէ'լալուհու. } Ալլահ թէալա
ճէլլէ ճէլալիւհու. } հազրէթլէրի
ճէլլէ շանիւհու. } պիւյիւքլիւքլիւ. Dieu glorieux et élevé.

ճէլպ, ա. չէքմէք. չէքմէք. գուշգ. չէքիլմէք. 2. (տրուտըրմագ) պէթէրէք. չէքիպ գաշրմագ. գաթ գոյմագ. պաշլամագ. attirer, tirer vers (à) soi; s'attirer; se concilier; 2. faire amener, apporter, faire comparaître; importer (des marchandises).

ճէլվէր, պ. (գէմ թազմը.) եօրիւնտիւ. rêne.

ճէլսէ(թ), ա. եզ. ճէլէսաթ, յգ. նիստ. session; séance.

ճէլտ, ա. գամչըլամագ. գամչըլամագ. 2. սէրթ. համասէթլի. fouetter; 2. fort, ferme.

ճէլտ-գատէմ, գ. թէթէւ-ոտն. aux pieds légers, agile.

ճէլտի, գ. արագութիւն. agilité, promptitude.

ճէլտ-միզաճ, գ. ղազապլը. irascible, emporté.

ճէլտ-փայ, գ. չապուգ. թէթէւ-ոտն. prompt, agile.

ճէլֆ, ա. գապուգ. 2. տամարը սոքմագ. écorcer, écorcher; 2. déraciner, extirper.

ճէֆիֆ, ա. պէպպէ. պէպպէրանը. vantard, hâbleur.

ճէհալէթ(թ), ա. խորամանքութիւն. 2. սրտմտութիւն. finesse, astuce; 2. vivacité d'esprit.

ճէհալէթ, ա. տգիտութիւն. ignorance.

ճէհամէ(թ), ա. խոժոռ դէմք ունենալ. 2. խոժոռել. avoir un visage, un air rébarbatif; 2. renfrogner le visage.

ճէհամրէ(թ), ա. յգ. ճէհմիր, եզ։

ճէհարէ(թ), ա. ահեղ, շքեղ, զարմանալի երեւիլ. 2. բարձր ձայնել (ձայնի). 3. շքեղ կերպարանք. être imposant; imposer; 2. être sonore, retentissant; 3. une figure imposante.

ճէհզ, ա. վիժած. 2. հեռացնել յետս. avorton; 2. éloigner qn. de qc.

ճէհէզ, տես ճիհազ։
ճէհէլէ(թ), ա. յգ. ճահիլ, եզ։
ճէհէննէմ, ա. դժոխք. l'enfer.
ճէհէննէմի(յ), ա. } դժոխային.
ճէհէննէմլի, գ. } դժոխոց.
ճէհէննէմլիք, գ. } infernal, d'enfer.

[illegible] se sauver auprès de qn. en pleurant.

[illegible] trousseau, dot.

[illegible] avorton.

[illegible] feu ardent; 2. masse de feu; 3. fournaise; 4. feu de l'enfer, feu infernal.

[illegible] infernal, d'enfer.

[illegible] laborieux, assidu (au travail), appliqué, zélé.

[illegible] qui a sauté; 2. qui saute.

[illegible] haut, sonore; 2. remarquable; 3. beau; 4. décent, convenable.

[illegible] être ignorant; ignorer; ne savoir rien; ignorance.

[illegible] larmes, pleurs; 2. foule, multitude.

[illegible] très-ignorant.

[illegible] faible, débile, impuissant.

[illegible] laborieux, assidu (au travail), appliqué, zélé.

[illegible] bon connaisseur.

[illegible] être public, être connu, divulgué; publicité; 2. parler publiquement.

[illegible] bobine.

[illegible] chose publique.

[illegible] publiquement, ouvertement.

[illegible] clairement, publiquement.

[illegible] espèce d'arbre; 2. alizarine.

[illegible] public, [manifeste.

[illegible] (r)amasser, réunir; recueillir; rassemblement, ramassage, amas, réunion; recueillement; 2. gr. (nombre) pluriel; 3. foule, multitude, troupe d'homme; 4. addition.

[illegible] pluriel (sain =) régulier du masculin.

[illegible] pluriel régulier du féminin.

[illegible] pluriel (rompu =) irrégulier.

[illegible] le peuple; rassemblement, réunion; 2. communauté, communion (des fidèles).

[illegible] nom du sixième mois de l'année lunaire.

[illegible] nom du cinquième mois de l'année lunaire.

[illegible] beauté.

[illegible] être rétif; humeur récalcitrante; indocilité; 2. abandonner, quitter son mari et se retirer chez ses parents.

[illegible]

[illegible] tous à la fois, tout emsemble.

[illegible] corps inorganiques, fossiles.

[illegible] valise.

[illegible] inanimé, inorganique.

ճեմազիւ-լ-ախըր, ա. տե՛ս ճեմազիւ-լ-ախըր:

ճեմազիւ-լ-էվվէլ, ա. տե՛ս ճեմազիւ-լ-էվվէլ:

ճեմէլ, ա. եղ. [illegible] chameau mâle.

ճեմէրաթ, ա. յգ. ճեմրէ(թ), եղ:

ճեմ', ա. [illegible] tout, entier.

ճեմ'է(թ), } ա. [illegible]
ճեմ'իյէթ(թ), } [illegible] assemblée, rassemblement, réunion; 2. société.

ճեմ'իյէթ-կեահ, գ. [illegible] lieu de rassemblement, de réunion.

ճեմիլ, ա. [illegible] 2. [illegible] beau; 2. bon.

ճեմհ, ա. [illegible] être rétif.

ճեմճիմէ(թ), ա. (ճամճամ.) [illegible] 2. [illegible] grande coupe à boire en bois; 2. crâne.

ճեմմ, ա. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] abondant, nombreux, beaucoup; 2. foule, grand nombre; 3. combler une mesure; comble, mesure comble.

ճեմմազ, ար. } ա. (ուղտ) [illegible]
ճեմմազէ. իգ. } [illegible] (chameau,) qui marche avec rapidité.

ճեմմալ, ա. [illegible] chamelier.

ճեմմաշ, ա. [illegible] qui court après les femmes, lascif.

ճեմմեան, ա. [illegible] en foule, en grand nombre.

ճեմպ, ա. եղ. [illegible] côté, flanc.

ճեմրէ(թ). ա. եղ. ճեմէրաթ, յգ. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] braise, charbon ardent; 2. chaleur; 3. jeter des cailloux à la vallée de Muna.

ճեմրի. փ. [illegible] pauvre; vil, ignoble, ladre, mesquin.

ճեյաթ, ա. [illegible] venir; survenir.

ճեյյաֆ, ա. [illegible] déterreur.

ճեյյիտ, ա. [illegible] beau, bon.

ճեյշ, ա. եղ. [illegible] 2. [illegible] armée; 2. déborder, être en ébullition.

ճեյպ, ա. եղ. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] collet, col; 2. poche; 3. coeur; 4. poitrine; 5. sinus.

— [illegible] (payer qc.) de sa bourse.

Թէմամ ճեյպ. [illegible] cosinus.

Գոյն — ի. [illegible] poche de côté.

Սաաթ — ի. [illegible] gousset de montre.

ճեվապ(թ), ա. [illegible] réponse.

ճեյպի(յ), ա. [illegible] de (du) sinus.

ճեյրան, փ. (ճէյլան. ա.) [illegible] daim.

ճենազէ(թ), ա. [illegible] mort, corps (mort).

— ալայը. [illegible] funérailles; obsèques.

ճենահ, ա. եղ. էճնիհէ(թ). յգ. [illegible] aile (d'oiseau, d'armée), nageoire.

ճենահան, } ա. [illegible]
ճենահէյն, } [illegible] les deux ailes.

ճենան, } ա. [illegible]
ճենանէ(թ), } coeur; esprit, âme.

ճենապ, ա. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] cour; 2. hôtel; 3. Sire, Monseigneur, Monsieur, Madame, Mademoiselle, Majesté, Altesse, Excellence, Seigneurie, Hautesse.

ճենապէ(թ), ա. փղծութիւն. պղծութիւն. 2. ապիրատ. pollution, impureté légale; 2. mauvais sujet.

ճենաստիլ, ա. սահանք. կոհակ. 2. յհ. ճենանել, եղ. cataractes, cascade, chute d'eaux.

ճենաֆիր, ա. յհ. ճենֆուր, եղ.

ճենեվէ(թ), ա. ոճիր. crime.

ճեներալ. զօրավար. général.

— գօնսօլօս. (պաշ. ըէհպէնաեր.) ընդհանուր հիւպատոս. consul général.

ճենեփ, ա. աղամաղել. խոտորել յուղղոյ ճանապարհէն. 2. յայտ է կողմանութիւն կրծոց, յորժամ կողն է ներքս անկեալ և ես կողքն ուռուցեալ. se détourner de la voie droite; s'écarter du bon chemin, se dévier de la bonne voie; 2. conformation vicieuse de la poitrine, lorsqu'un côté en est égal et l'autre renforcé.

ճենի(յ), ա. քաղեալ. cueilli.

ճենին, ա. եղ. էճիննէ(թ), յհ. սաղմ. embryon, foetus.

ճենիպ, | **ճենիպէ(թ)**, | ա. (եէտէքը հայվան.) նժոյգ ի ձեռն. cheval en main, cheval de réserve, cheval de parade mené en laisse, conduit, mené à côté.

ճենիս, ա. բուն. 2. համազգի. naturel, pur; 2. homogène, du même genre.

ճենկ, գ. պատերազմ. guerre.

ճենկ-ազմուտէ, գ. քաջամարտիկ. grand guerrier, versé dans l'art militaire.

ճենկ-ավէր, | **ճենկեաւր**, | **ճենկի**, | գ. (ճենկճի.) պատերազմող. guerrier, homme de guerre.

ճենկել, | **ճենկել-իսթան**, | գ. անտառախիտ մայրի. bois épais, bois touffu.

ճենկլէշմէք, բ. (ու. զըրաշմագ. սավաշմագ. մուճատելէ.) բաղ պատերազմ ընդ միմեանս. se combattre, se battre l'un contre l'autre.

ճենկ-ճու, գ. պատերազմասէր. ardent au combat, belliqueux.

ճեննէթ, ա. եղ. ճիննան, յհ. դրախտ. 2. երկինք. jardin; 2. ciel, le séjour des bienheureux.

— գուշու. դրախտահաւ. oiseau de paradis.

ճեննէթ-գարար, | **ճեննէթ-մէքեան**, | գ. ննջեցեալ. հանգուցեալ. (placé dans le ciel,) feu, défunt.

ճենուպ, ա. հարաւ. sud, midi.

ճենուպի(յ), ա. հարաւային. ... du sud, ... du midi, méridional, austral, antarctique.

ճենտել, ա. եղ. ճենաստիլ, յհ. քարոտ. վիմոտ տեղ. վէմ մեծ. sol ou endroit pierreux; grande pierre.

ճենտէրէ, գ. ողորկել թուղթ կերպասս. 2. մամուլ. ճնշարան. satineuse; 2. presse.

ճենտէրէ(թ), ա. վերստին հաստատել. յարդարել գիրս ընթեռնլի կամ նկարս կերպասու. retoucher et rétablir l'écriture effacée ou les dessins d'une étoffe de couleur.

ճենֆուր, ա. եղ. ճենաֆիր, յհ. (էսքիատէն գալմա մէզար.) շիրիմ հին. tombeau, monument sépulcral des temps les plus reculés.

ճեշա, ա. գաղթել. պանդխտութիւն. émigrer; émigration.

ճեշն, գ. կոչունք. խնճոյք. խրախճանք. կերուխումք. festin, régal, banquet, débauche de table, orgie.

ճեպան, ա. վատ. երկչոտ. poltron, lâche.

ճեպանէ(թ). ա. վատութիւն. երկչոտութիւն. lâcheté, poltronnerie.

ճեպապիրէ(թ), ա. յհ. ճեպպար, եղ. 3. [rasse.

ճեպէ, գ. զրահք. armure, cui-

ճեպել, ա. եղ. էճպալ, ճիպալ, յհ. լեառն. 2. լերինք. montagne, mont; 2. (chaîne de) montagnes.

ճեպէլլուզում, փ. (մօր եազութ.) մեղեսիկ. améthyste.

ճեպէ-խանէ, գ. զինանոց. 2. համբարանոց վառօդոյ. 3. վառօդ. arsenal; 2. magasin d'armes, de poudre; 3. poudre à canon.

ճեպէրիյէթ, ա. խնդիրք երահաշուի. problèmes d'algèbre.

ճեպէրիյէ(թ), ա. հերձուածող որոց ու ընդդէմն կանխորոշման–

թիւն մարդոյ. secte de ceux qui n'admettent pas le libre arbitre chez l'homme.

Ճեպերութ, ա. ամենազօր զօրութիւն Աստուծոյ. la toute-puissance.

Ճեպէ-փուշ, գ. զրահաւոր. ապառազինեալ. cuirassé, revêtu de cuirasse, armé d'une cuirasse.

Ճեպին, ա. ճակատ. front.

Ճեպին, ա. վատասիրտ. երկչոտ. lâche, poltron.

Ճեպինան, ա. երկուքին ծայրք ճակատու. les deux extrémités du front.

Ճեպին-սա, } գ. որ մեծարանս
Ճեպին-սայ, } մատուցանէ. qui présente à qn. ses respects, ses hommages, ses civilités.

Ճեպ-խանէ, գ. համբարանոց, գործարան վառօդոյ. 2. (Միւհիմմաթը Հարպիյէ.) ռազմամթերք. poudrière; poudrerie; 2. munitions (ou matériel) de guerre.

Ճեպհէ(թ), ա. եղ. Ճիպահ, յգ. ճակատ. front.

Ճեպհէ-սա, } գ. տես Ճեպին-
Ճեպհէ-սայ, } սա:

Ճեպպան, ա. վատասիրտ. երկչոտ. poltron, lâche.

Ճեպպար, ա. ամենազօրն. Աստուած. 2. ամբարտաւան. 3. եղ. Ճեպապիրէ(թ), յգ. բռնաւոր. հարստահարիչ. 4. անգութ. le Tout-Puissant, Dieu; 2. fier, altier; 3. tyran, homme violent; oppresseur; 4. impitoyable.

Ճեպր, ա. բռնադատել. ստիպել. բռնութիւն. բռնադատութիւն. 2. կապել. հաստատել ջախջախեր ոսկորը. 3. հանրահաշիւ. forcer, contraindre, obliger, faire violence à..., user de violence, user de contrainte envers qn.; force, violence, contrainte; 2. réparer (un objet brisé), panser, bander une plaie; remettre (un os cassé), remboiter; remboitement; 3. algèbre.

Ճեպրէն, ա. բռնի. բռնաբար. par force, de vive force.

Ճեպրի(յ), ա. բռնի. բռնադատեալ. forcé.

Ճեսամէ(թ), ա. մեծութիւն. յաղթութիւն. յաղթանդամութիւն. grandeur, grosseur, énormité.

Ճեսարէ(թ), ա. համարձակ, քաջ, աներկիւղ լինել. համարձակութիւն. քաջութիւն. աներկիւղութիւն. յանդգնութիւն. être hardi, audacieux, courageux; hardiesse, audace; courage; intrépidité, noble témérité.

— էթ. համարձակիլ. իշխել. յանդգնիլ. ժպրհել. oser, avoir la hardiesse, (l'audace) de...

Ճեսարէթլի, գ. տես Ճեսուր:

Ճեսէտ, ա. եղ. էճսատ, յգ. մարմին. corps (humain, d'un animal).

Ճեսէտի(յ), ա. մարմնեղէն. du corps, corporel.

Ճեսթ, գ. ցատկել. ոստնուլ. 2. որ ոստնու. 3. որ փախչի. 4. որ ազատի, զերծանի. 5. ոստոստելով. ցատկելով. sauter; 2. qui saute; 3. qui fuit; 4. qui s'évade, qui se sauve, qui se délivre; 5. en sautant, par sauts, par bonds.

Ճեսթէ, գ. ցատք. 2. աստիճան. 3. քայլ. saut; 2. degré; 3. pas.

— **Ճեսթէ**. ոտն ոտն. 2. մաս մաս (հատուածային վճարման). pas à pas, peu à peu; 2. par termes (payement à termes).

Ճեսիմ, ա. եղ. Ճիսամ, յգ. մեծ. յաղթ. յաղթանդամ. 2. կարեւոր. grand; énorme, 2. important.

Ճեսուր, ա. համարձակ. քաջ. քաջասիրտ. աներկիւղ. hardi, audacieux, courageux, intrépide, téméraire.

Ճեսպուսի, գ. կեղծաւորութիւն. hypocrisie.

Ճեսսաս, ա. կրեփեաց. բորբորդ. բորբոխող. բորել. chaufournier, plâtrier, badigeonneur.

Ճեվ, գ. գարի. orge.

Ճեվ-ֆիւրուշ կէնտում-նիւմա. (պուղտայ կէօսթէրիպ արփա սաթըճը Հիլէ-քեար.) նենգաւոր. խաբեբայ. escroc, trompeur.

Ճեվ-ճեվ. } (տանէ տանէ.
Ճեվ-պէ-ճեվ. } զէրրէ 'զէրրէ.) առ մասն մասն. pièce par (ou à) pièce, peu à peu.

Ճեվլան, ա. շրջել ընել. թայլ-

արտօնութիւն. հրաման. être permis, licite; permission.

— կէօսթերմէք, } հրաման տալ.
— վերմէք, } թողացուցանել. permettre.

ճեվազիպ, ա. յգ. ճազիպէ(թ), եզ։

ճեվայիզ, ա. յգ. ճայիզէ(թ), եզ։

ճեվալէ(թ), ա. յգ. ճօլ, եզ։

ճեվահիր, ա. յգ. ճեվհէր, եզ. 2. մէ. ան զոհարական. sg. pierre précieuse.

ճեվահիրի, ա. } (մուճեվհէ-
ճեվահիրճի, գ. } րաթ թիճճարը.) ակնավաճառ. joaillier.

ճեվամի', ա. յգ. ճամի', եզ. 2. ժողովածոյք. recueil.

ճեվամիհ, ա. յգ. ճամիհ, եզ։

ճեվամիս, ա. յգ. ճամուս, եզ։

ճեվամիտ, ա. յգ. ճամիտ, եզ. 3։

ճեվ'ան, ա. անօթեցեալ. սովամահ. քաղցեալ. affamé; qui a faim.

ճեվանիպ, ա. յգ. ճանիպ, եզ։

ճեվաշին, ա. յգ. ճեվշէն, եզ։

ճեվապ, ա. եզ. էճվիպէ(թ), յգ. պատասխանի. réponse, réplique.

— էթ. } պատասխանել. պա-
— վերմէք. } տասխանի տանել, տալ. répondre, répliquer.

ճեվապ-նամէ, գ. թուղթ պատասխանւոյ. réponse (lettre par laquelle on répond à une autre lettre). [ւանէ. qui répond.

ճեվապ-տիհ, գ. որ պատասխանէ

ճեվասիս, ա. յգ. ճասուս, եզ։

ճեվասիր, ա. յգ. ճասիր, եզ։

ճեվատ, ա. եզ. էճվատ, ճիւվատ, ճիւվէտա, յգ. առատ. առատաձեռն. 2. եզ. ճիյատ, ճէյատին, յգ. երիվար ազնիւ. երագընթաց. libéral, généreux; 2. cheval excellent et rapide à la course.

ճեվատտ, ա. յգ. ճատտէ(թ), եզ։

ճեվարի, ա. յգ. ճարիյէ(թ), եզ։

ճեվարիհ, ա. յգ. ճարիհա(թ), եզ։

ճեվզ, ա. (ճեվիզ, ա.) ընկոյզ. 2. եզ. էճվազ, յգ. միջակ. noix; 2. milieu, coeur.

— աղաճը. ընկուզենի. noyer.

ճեվզի պէվվա. (Հինտիսթան ճեվիզի.) մշկահոտ ընկոյզ. (noix) muscade.

ճեվզի հինտի. (պէօյիւք Հինտիսթան ճեվիզի.) հնդիկ ընկոյզ. coco.

ճեվզա, ա. երկուորեակք. Gémeaux.

ճեվելան, ա. շրջան առնուլ. դառնալ. թաւալել. շրջան. թաւալումն. circuler, aller autour, tourner autour; mouvement circulaire, tour; circulation.

ճեվելան-կեահ, գ. ասպարէզ. place d'armes.

ճեվեսան, գ. որոնել. խել ար-կեալ որոնել. 2. յառաջել. 3. ետևէ լինել նորալուրս լսելոյ. chercher avec grand soin; 2. fouiller; 3. être à l'affût des nouvelles.

ճեվերէ(թ), ա. յգ. ճաբր, եզ. 2.

ճեվիզ, տես ճեվզ։

ճեվին, } գ. գարեղէն. d'orge.
ճեվինէ, }

ճեվհեր, ա. եզ. ճեվահիր, յգ. ակն պատուական. մարգարիտ. գոհար. 2. էութիւն. գոյութիւն. 3. դամասկեան պողպատ. 4. նշանագիր որոյ կէտք իցեն. 5. կէտք նշանագրաց. pierre précieuse; perle; bijou; joyau; 2. essence, substance, nature; 3. damasquinure; 4. caractère marqué d'un point ou de points; 5. points d'un caractère.

ճեվհերի ֆէրտ. հիւլէ. atome.

ճեվհերէ(թ), ա. գոհար մ. un bijou, un joyau.

ճեվհեր-թալէպ, գ. որ խնդրէ ականս զոհարականս. որ որսայ մարգարիտ. qui cherche des pierres fines; pêcheur de perles.

ճեվհերի, ա. ականագործ. ականավաճառ. 2. գոյացական. անձնաւոր. joaillier, bijoutier; 2. substantiel, essentiel.

ճեվհեր-տար, գ. սուր ողորկ դրոշմազարդեալ. épée damasquinée.

ճեվհեր-ֆիւրուշ, գ. ականագործ. ականավաճառ. joaillier, bijoutier.

ճեվշեն, ա. եզ. ճեվաշին, յգ. զրահք. զրահ մերպ. cuirasse ou cotte de mailles.

ճեվշեն-փուշ, գ. զրահաւոր. զրահազգին. cuirassé.

ճեվլ-պէ-ճեվլ, գ. մասն մասն. առ կտոր կտոր. pièce pour (à) pièce, morceau à morceau, peu à peu.

ճէվվ, ա. անջրպետ ընդ երկնից և ընդ երկիր. l'espace entre le ciel et la terre.

ճէվվի հէվա. համատարած օդ. մթնոլորտ. atmosphère.

ճէվվալ, ա. որ հանապազ շրջան առնէ. qui tourne continuellement.

ճէվտ, ա. յորդ անձրև. pluie abondante.

ճէվտէթ(թ), ա. ազնիւ, բարի լինել. բարութիւն. ազնուութիւն. être bon, excellent; bonté, excellence.

ճէվատ(յ), ա. առատ. յորդ. abondant.

ճէվր, ա. անիրաւութիւն. հարստահարութիւն. injustice, violence, oppression.

ճէվրէպ, ա. զանգապան. bas.

ճէվր-փիշէ, պ. անիրաւ. injuste.

ճէվկեան, պ. ցուպ կորաձև. գնդահար. թակ կամ մական խաղալոյ գնդակի եւայլն... crosse, bâton recourbé; battoir; raquette; mail.

ճէվֆ, ա. խորք. խոռոչ. creux, cavité.

ճէտ', ա. արգելուլ ի բանտ. 2. խեղել. mettre en prison, emprisonner; 2. mutiler, mutilation.

ճէտաա'ա(թ), ա. կոճղ խեղեալ անդամոյ. moignon.

ճէտալլիւ, ա. յհ. ճէտէլ, եզ։

ճէտէլ, ա. վիճել. կռուել. կռիւ. վիճաբանութիւն. se disputer, se quereller; dispute, querelle.

ճէտէտ, ա. եզ. էճտատ, յհ։

ճէտի, ա. ուլ. ուլիկ. ուլն. 2. այծեղջիւր. chevreau; 2. Capricorne.

ճէտիտ, ա. նոր. նորոգ. neuf, nouveau, récent.

ճէտիտան, ա. (երկ. ճէտիտ, եզ.) տիւ և գիշեր. le jour et la nuit.

ճէտիր, ա. եզ. ճիւտէրա, յհ. արժանի. պիտանի. digne de..., apte, propre à...

ճէտվար, ա. արմատ ինչ բժշկական. zédoaire.

ճէտվէլ, ա. եզ. ճէտավիլ, յհ. գիծն. տախտակ հաշուի. 2. վտակ. առուակ. 3. (մաթեմատ.) կանոն. 4. ջրանցք. ligne, table de calcul; 2. ruisseau; 3. règle; 4. canal.

ճէտտ, ա. եզ. էճտատ, յհ. (տէ-տէ. պիւյիւք պապա.) (գաղ.) հաւ. 2. բախտ. 3. պատիւ. փառք. grand-père, aïeul, aïeuls; un ancêtre; 2. bonheur, chance, fortune; 3. dignité, gloire, honneurs.

ճէտտ-պէ-ճէտտ (պապատան օղուլա.) որդւոյ ի հօրէ. ազգէ յազգ. de père en fils, de génération en génération.

ճէտտէ(թ), ա. (պիւյիւք անա.) (մամ.) հանի. grand'mère, aïeule.

ճէտտէի սահիհէ. հանի. մայր հօր. la mère du père, grand'mère paternelle.

ճէտտէի ֆասիտէ. հանի. մայր մօր. la mère de la mère, grand' mère maternelle.

ճէտար, ա. եզ. ճիւտրան, յհ. որմ. mur, muraille.

ճէզպ', ա. կլանել. absorber.

ճէրայէթ(թ), ա. մատաղութիւն և գեղ կնոջ. 2. գործակալութիւն. տեղակալութիւն. jeunesse et beauté d'une femme; 2. administration des biens d'un autre; remplacement.

ճէրաէթ(թ), ա. համարձակութիւն. արիութիւն. քաջութիւն. hardiesse, audace; courage.

ճէրաիմ, ա. յհ. ճէրիմէ(թ), եզ։

ճէրաիտ, ա. յհ. ճէրիտէ(թ), եզ։

ճէրաիր, ա. յհ. ճէրիրէ(թ), եզ։

ճէրահաթ, պ. (իրին.) թարախ. շարաւ. pus, matière purulente, sanie.

ճէրէյան, ա. հոսել. անցանել. 2. ընթանալ. ընթացանելի լինել. արծել. կատարել. յառաջանալ. 3. դիպել. պատահել. couler; se passer; 2. courir; être en circulation, circuler; s'exécuter, être exécuté, avoir cours; 3. avoir lieu, arriver.

ճէրէմ, ա. (քի. իշպու.)

լա-ճէրէմ. (լա-պիւտտ. նա-չար. պի-զ-զարուրէ. էլպէթթէ. շարէսիզ.) ի հարկէ. հարկաւ. nécessairement, absolument.

ճէրէս, ա. եղ. էճրաս, յհ. զանգակ. 2. զանգակիկ. բոժոժ. cloche; 2. clochette, sonnette.

ճէրի, ա. համարձակ. յանդուգն. քաջ. hardi, audacieux; courageux.

ճէրիհ, ա. վիրաւոր. blessé.

ճէրիմ, ա. յանցաւոր. coupable, criminel.

ճէրիմէ(թ), ա. եղ. ճէրաիմ. յհ. յանցանք. մեղք. 2. տոյժք. տուգանք. crime, délit, faute; 2. amende.

— վէրմէք. տուգանել. payer une amende.

ճէրիպ, ա. (ալթմըշ արըշ մուրէպպա՛. ա՛շարի անէօնիւմ. եիւզ խաթվէ.) արտավար. arpent; 60 aunes carrées.

ճէրիտ, ա. մական. djérid, bâton long et droit employé dans les joutes connues sous le même nom.

ճէրիտէ(թ), ա. եղ. ճէրաիտ. յհ. կոնդակներ. 2. տ. (ղազէթա. րուզնամէ.) լրագիր. rouleau sur lequel on écrit; 2. journal.

ճէրիրէ(թ), ա. եղ. ճէրաիր, յհ. մեղք. յանցանք. péché, délit, crime, méfait.

ճէրհ, ա. վիրաւորել. վէրք. 2. հերքել. ջրել. մերժել վկայ. blesser; blessure; 2. réfuter, récuser.

ճէրմ, ա. հատանել. յապաւել. խուզել. 2. գործել մեղս. couper, retrancher, tondre; 2. commettre un crime.

ճէրպ, պ. ճարպառատ. ճարպալից. պարարտ. gras.

ճէրպէզէ(թ), ա. ճենգութիւն. խաբէութիւն. 2. խորամանգութիւն. 3. պատրաստաբանութիւն. escroquerie, tromperie; 2. astuce, ruse, finesse; 3. être prompt, être vif à la riposte.

ճէրտէ, պ. (սարը րէնկ աթ.) ալեհեր ձի. cheval bai clair.

ճէրր, ա. քաշել. ձգել. 2. ըէրքել զանուան ինչ է հոլով որ կայի նշանաւոր քէսրէ. 3. ձայնաւորանգ քէսրէ (ِ) դր ի ետ էսրէ անուանէ. 4. յանցանս գործել. 5. ատանել քան զժամանակն տանել յար- կանգի. tirer. trainer, attirer; 2. mettre le nom au cas qui exige la voyelle Kesra; 3. voyelle Kesra à la lettre finale d'un mot; 4. commettre un crime; 5. porter le foetus au delà du temps ordinaire.

ճէրրահ, ա. վիրաբոյժ. chirurgien.

ճէրրահլըգ, տ. (ֆէննի ճէրրահի.) վիրաբուժութիւն. chirurgie.

ճէրրահի(յ), ա. վիրաբուժական. chirurgique, chirurgical.

ճէրրատ, ա. (չէքիրկէ.) մարախ. sauterelle, td. locuste.

ճէրրար, ա. որ քարշէ. ձգէ զհետ իւր. յանկուցիչ. 2. մեծատարած բանակ. 3. մուրացող. qui tire, qui traîne après soi; attirant, attrayant; 2. armée nombreuse; 3. mendiant.

ճէրրարէ(թ), ա. լայնանիստ. մեծատարած բանակ. armée nombreuse.

ճէօմէրտ, պ. (սախի. ճիւվանմէրտ. սէմուհ.) առատաձեռն. առատ. libéral, généreux.

ճէօմէրտլիք, տ. (սախավէթ. սիւմիւհաթ.) առատաձեռնութիւն. libéralité, générosité.

ճէֆա, ա. չարչարել. նեղել. չարաչար ինչ ընդ առնել. չարչարանք. նեղութիւն. tourmenter, maltraiter qn.; tourment, peine.

ճէֆա-փիշէ, } պ. բռնաւոր. անագորոյն. անողորմ. tyran, cruel.
ճէֆա-քէշ, }

ճէֆա-քէշ, պ. որ տանի չարչարանս, նեղութիւն. qui endure du mal, les peines, les tourments.

ճէֆն, ա. եղ. էճֆան. յհ. արտևանունք. 2. բան, բազուկ որթոյ. որթատունկ. paupière; 2. cep de vigne.

ճէֆնէ(թ), ա. եղ. ճիֆան, յհ. առատաձեռն. homme généreux. libéral.

ճէֆր, ա. (ղաֆիլէտէն խապէր վէրմէք.) գուշակել. հմայութիւն առնել. հմայութիւն. deviner, prédire, art divinatoire, divination.

Ճեփրի(յ), ա. գուշակ. ըղձագուշակ. devin.

Ճեփփէ-ւ-գալէմ, ա. (գալէմի քերագրութեան գաւազանաձայնաբար.) ի գրով նոյնպէս (գրել). (écrire qc.) tout d'un trait.

Ճըգ, ս. նուազական մասնիկ = ...իկ ...ակ. terminaison diminutive.

Հայվանճըգ. անասնիկ. petit animal, petite bête; animalcule.

Քիթապճըգ. մատենիկ. livret, petit livre.

Ճըզըրտամագ, ս. ճռնչել. faire entendre un léger son vibrant et aigu, pétiller.

Ճըզլամագ, ս. ճչել. pousser de petits cris aigus, piailler.

Ճըզլանմագ, ս. ճռռալել. ճռնչալել. striduler, strider, grésillonner.

Ճըզտան, ս. (ճիւզտան, ա.) թղթապանակ. portefeuille.

Աղճէ — ը. քսակ դրամոց. porte-monnaie.

Ճըլայն, ս. պէս ճիլէյն։

Ադամճըլայն. մարդկօրէն. պարկեշտօրէն. convenablement, comme il faut, en homme (sage).

Ճըլք, ս. լքեալ (ձու). (oeuf) gâté.

Ճըղազ, ս. նուազական մասնիկ = ...իկ. ակ. ուկ. terminaison diminutive.

Գուշճըղազ. թռչնիկ. petit oiseau, oisillon.

Ճըմպըզ(թըրէ), ս. մագիլ. pincettes.

Ճըրըլտամագ, ս. ճռռալել. crier, grincer.

Ճըրըլդազ, ս. (ճճայ ճկերիկեան.) ծղրիդ. grillon.

Ճըրըլտամագ, ս. ճռուողել. ճռնչալել. ճչել. gazouiller, strider, striduler.

Ճըրճըր, ս. ճռնչան. crécelle, jouet d'enfant. [sillon.
— պէօճէյի. ծղրիդ. grillon, gré-

Ճի'ալէ(թ), ա. վարձ. 2. կաշառ. prix, salaire, récompense; 2. corruption, don à l'aide duquel on corrompt un juge...

Ճիհատ', ա. յգ. ճամի', եզ։

Ճիհատ, ա. յգ. ճեհատ, եզ. 2։

Ճիհէթ, ա. գալուստ. venue, arrivée.

Ճիհէֆ, ա. յգ. ճիֆէթ, եզ։

Ճիզ', ա. ('այնիւ-ւ-հերր.) կըղաքի. oeil de chat (pierre précieuse).

Ճիզա, յգ. } ա. գլխահարկ.
Ճիզիէ(թ), եզ. } մարդահարկ. 2. հարկ կամ ըմպելեաց. capitation, impôt personnel, taxe par tête; 2. impôt sur les boissons ou sur les liquides.

Ճիհէ(թ), ա. կողմ. աշխարհ. երկիր. côté; contrée.

Ճիզլ. ա. եզ. էճզալ, ճիւզուլ, յգ. կոճղ. բուն. tronc d'arbre, chicot.

Ճիլա, ա. յղկել. ողորկել. փայլեցուցանել. պայծառացուցանել. փայլեցուցանութիւն. փայլուն. 2. փարատել հանել. աքսորել. պանդխտութիւն. վտարանդութիւն. polir, fourbir; poliment, fourbissage, lustre; 2. faire sortir, chasser du pays, bannir, exiler; exil.

Ճիլա', ա. կռուել ընդ ումեք ի խաղու. prendre querelle au (sur le) jeu, se prendre de querelle avec qn.

Ճիլալամագ, ս. փայլեցուցանել. յղկել. donner du lustre, lustrer, polir.

Ճիլալը, ս. (մութէճէլլի. մուճէլլա.) յղկեալ. փայլուն. poli, fourbi.

Ճիլաճը, ս. յղկել. փայլեցուցիչ. ղզբել. polisseur, fourbisseur, lustreur.

Ճիլան-կէր, ա. (չիլինկիր.) փականագործ. serrurier.

Ճիլաս, ա. ի գումն նստել. ընկերութիւն առնել. être assis en compagnie de qn., tenir compagnie à qn.

Ճիլատ, ա. զինու կռուել. պատերազմ ընդ միմեանս առնել. se battre à l'épée, combattre en bataille.

Ճիլա-տատէ, ս. ողորկ. փայլուն. poli, lisse.

Ճիլէ, ա. լար աղեղան. corde de l'arc.

ճիլէյն, տ. պէս. իբրև. comme, semblable, à l'instar.

Պէն —. (պէնիմ կիպի.) իբրև զիս. comme moi.

ճիլլէ, պ. քառասնեակ. քառասուն օր. une quarantaine de..., la quarantaine.

ճիլպապ, ա. եւ. ճէլլապիպ, յէ. լայնալանջ. վերարկու (ջուպպա). 2. արգիլական. արգելք անկողնոյ առ ի զերծ լինելոյ մժղից. robe de dessus très-ample; 2. cousinière, moustiquaire.

ճիլս, ա. ընկեր. բարեկամ. ընտանի. camarade, compagnon, ami, familier, (qui s'assied habituellement avec qn.).

ճիլսէ(թ), ա. օրինակ, պայման նստելոյ. manière de s'asseoir.

ճիլվէ(թ), ա. յայտնել զանձն (կնոջ հարսին եւ հարսն կնոջն). 2. պայծառանալ. փայլել. 3. ձեւանք. զարդանք. նազանք. 4. երեւիլ. գալ. ցուցանել. se découvrir, se faire voir pour la première fois (à son épouse, à son mari); 2. briller; éclat, lustre; 3. coquetterie; des manières coquettes, gestes amoureux, charmes; 4. (ap)paraître, arriver, se montrer.

ճիլվէ-խանէ, ճիլվէ-կէհ, պ. առագաստ. chambre nuptiale; lit nuptial.

ճիլվէ-կեր, պ. որ ձեւէ. 2. որ երեւի, պչրոտ. coquet(te), qui déploie ses grâces, qui fait voir ses charmes; 2. qui paraît, qui se montre.

ճիլվէ-կէրի, պ. ձեւանք. զարդանք. նազանք. coquetterie, des manières coquettes.

ճիլվէ-քեանան, պ. ձեւող. զարդող. 2. որ երեւի. coquet(te); 2. qui paraît, qui apparaît, qui se montre.

ճիլվէ-քեանէ, պ. նազելով. ձեւելով. զարդելով. en usant de coquetterie, en faisant des coquetteries.

ճիլտ, ա. եւ. ճէլտ, յէ. կաշի. մորթ. 2. կազմ գրոց. 3. հատոր. cuir, peau; 2. reliure d'un livre; 3. tome, volume.

ճիլտլէմէք, տ. կազմել գիրս. relier un livre.

ճիլֆ, ա. եւ. ճէլֆ, յէ. գռեհիկ. թիւր. 2. փոքր. grossier, rustre; 2. vil, abject.

ճիկեր, պ. (տաճ. պէպէր.) լեարդ. 2. (տաճ. պէպէր.) թոք. foie; 2. poumon.

ճիկեր-սուզ, պ. սրտակեղ. սրտաճմլիկ. déchirant, navrant.

ճիկեր-սուզ, պ. սրտաբեկ. qui brise le coeur, navrant.

ճիկեր-փարէ, ճիկեր-քիւշէ, պ. սրտիկս. հոգեակ. (mon) petit coeur, mon (petit) mignon, personne chérie, bijou.

ճիհազ, ա. եւ. ճէհիզ, յէ. կարեւորք. գործիք. կահ կարասի. 2. օժիտ. 3. պատրաստ առ ի թաղել մեռելոյ. objets nécessaires, appareil, outils, instruments; 2. trousseau, dot; 3. objets nécessaires à l'enterrement.

ճիհաթ, ա. յէ. ճիհէթ(թ), եւ.

ճիհալ, ա. տգէտ լինել. տգիտութիւն. 2. անգիտանալ ձեւացնել. être ignorant; ignorer; ignorance; 2. faire l'ignorant, faire semblant d'ignorer.

ճիհան, պ. աշխարհ. le monde.

ճիհան-տիտէ, պ. կարի իմաստուն. 2. կարի քաջ. քաջասիրտ. très-savant; 2. très-brave, courageux.

ճիհան-արա, ճիհան-արայ, պ. որ զարդարէ զաշխարհ. qui orne le monde.

ճիհան-արայի, պ. զարդարանք աշխարհի. ornement (ou parure) du monde.

ճիհան-աֆէրին, պ. արարիչ աշխարհի. աշխարհարար. créateur de l'univers ou du monde.

ճիհան-էֆրուզ, պ. որ լուսաւոր առնէ զաշխարհ. qui éclaire le monde.

ճիհան-էֆրուզի, պ. լոյս աշխարհի. lumière de l'univers, splendeur du monde.

ճիհան-թապ, պ. որ լուսաւոր առնէ զաշխարհ. qui éclaire le monde.

Ճիհան-թապանէ, գ. թագաւորաբար. en roi.

Ճիհանի, գ. երկրաւոր. աշխարհական. mondain.

Ճիհանիան, գ. յգ. Ճիհանի, եւ. մահկանացուք. աշխարհականք. les mortels; les habitants du monde.

Ճիհան-կիր, գ. աշխարհակալ. միահեծան իշխան. conquérant, monarque.

Ճիհան-կիրի, գ. միահեծան իշխանութիւն. monarchie.

Ճիհան-կէրտա, } գ. որ շրջի
Ճիհան-նէվէրտա, } էայ (եղեալ է) զաշխարհաւ. ճանապարհորդ. qui (a) fait le tour du monde, voyageur.

Ճիհան-մութա՛, գ. որում աշխարհ ամենայն հպատակ էայ. celui auquel obéit le monde.

Ճիհան-նիւմա, գ. տիեզերագրութիւն. 2. փ. (խանէլեռին ամմը իւսթիւնտէ քէօշք.) տաղաւար. դիտարան ի վերայ տանեաց. cosmographie; 2. donjon, pavillon élevé au comble d'une maison, guérite.

Ճիհան-պան, գ. միահեծան իշխան. gardien du monde, monarque.

Ճիհան-պանի, գ. միահեծան իշխանութիւն. տէրութիւն աշխարհաց. 2. միապետական. monarchie; empire du monde, empire universel; 2. monarchique.

Ճիհան-պին, գ. աշխարհատեսու. աչք. ճանապարհորդ. qui voit ou regarde le monde; l'oeil; voyageur.

Ճիհան-սալար, գ. միապետ. արքայ. préposé du monde, monarque.

Ճիհան-սիթան, գ. աշխարհակալ. conquérant de l'univers.

Ճիհան-սիթանի, գ. աշխարհակալութիւն. conquête du monde.

Ճիհան-սուզ, գ. որ բոցբոցէ զաշխարհ. qui allume, qui brûle le monde.

Ճիհան-տար, գ. աշխարհատէր. աշխարհակալ. արքայ. possesseur du monde; monarque.

Ճիհան-տարանէ, գ. թագաւորաբար. en roi.

Ճիհան-տարի, գ. } միահեծան
Ճիհան-տարլըգ, փ. } իշխանութիւն. 2. միապետական. monarchie, empire du monde; 2. monarchique.

Ճիհան-տիտէ, գ. փորձ աշխարհի եղեալ. հմուտ. qui connait le monde, expérimenté, qui a l'expérience du monde.

Ճիհան-տիտէկի, գ. հմուտ. փորձառութիւն. expérience (ou routine) du monde.

Ճիհան-րէվա, } գ. թոյլ տուե-
Ճիհան-րէվայ, } եալ. պատշաճ. վայելուչ. permis, convenable, décent.

Ճիհան-փէնահ, գ. ապաւէն աշխարհի. արքայ մեծազօր. asile du monde, grand, glorieux, puissant monarque.

Ճիհան-փէնահի, գ. արքունի. royal.

Ճիհան-քիւշա, գ. աշխարհակալ. conquérant de l'univers ou du monde.

Ճիհաս, ա. մղել. մղումն. 2. խռնել. խուռն. ամբոխ. (re)pousser; repoussement; 2. se presser, se pousser, se serrer les uns contre les autres; presse, foule.

Ճիհատ, ա. տալ պատերազմ ընդ անհաւատս. faire la guerre contre les infidèles.

Ճիհար, ա. յայտնի, ծանօթ լինել. հրապարակել. յայտնել. հրապարակութիւն. être public, connu, divulgué; publicité, notoriété; révéler, découvrir, publier, divulguer.

Ճիհարէն, ա. յայտնապէս. հրապարակաւ. ouvertement, publiquement.

Ճիհէթ, ա. եւ. Ճիհաթ, յգ. կողմն. կոյս. direction, côté.

Պու — տէն. յայս եղեւ. յայս պատճառի. վասն այսորիկ. à cause de cela, par (ou pour) cette raison.

Ճիճի, փ. խաղալիկ. 'ouet (d'enfants), bimbelot.

— **պիճի**. } գեղեցիկ. սի-
Ճիճիլի միճիլի, փ. } րուն. joli, mignon.

[illegible] 6° lettre de l'alphabet ottoman; 2. sa valeur numérique 3; 3. abréviation du mois lunaire djémaziu-l-akhyr.

[illegible] se livrer au coït avec une femme; coït, acte charnel, acte conjugal.

[illegible]

[illegible] pauvre, vil, ignoble.

[illegible] venue, arrivée.

[illegible] terminaison diminutive.

[illegible] maisonnette.

[illegible]

[illegible] tribu, nation.

[illegible] cou.

[illegible] charogne, cadavre (putréfiée).

[illegible] qui mange de la charogne.

[illegible] commettre un crime; crime (énorme), attentat (à ou contre qc.), forfait.

[illegible] criminel.

[illegible]

[illegible] ressembler; 2. faire allusion; calembour; 3. assonance; paronomase.

[illegible] le monde des démons.

[illegible] djinn, mauvais génie ou démon.

[illegible] folie, manie, furie.

[illegible] génie, démon.

[illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] genre; 2. espèce, sorte; 3. article, marchandise.

[illegible] nom générique, nom (ou substantif) appellatif, nom commun.

[illegible] générique.

[illegible] origine commune, même genre.

[illegible] bon cavalier.

[illegible] lever, percevoir les impôts; perception des impôts; charge de percepteur.

[illegible]

[illegible]

[illegible] lever, percevoir les impôts; perception des impôts; charge de percepteur.

[illegible] nature, naturel.

[illegible] inné, naturel.

[illegible] 2. [illegible] chambre nuptiale; 2. cousinière, moustiquaire.

[illegible] éclisse, attelle.

[illegible] très-fier, très-altier.

[illegible] gypse, plâtre.

[illegible] marc, marc de raisins.

[illegible]

[illegible] corps (physique).

[illegible] doué d'un corps, corporel, matériel.

[illegible] qua-

lité de ce qui est corporel ou matériel.

[illegible] chaux; gypse; plâtre.

[illegible] pont.

[illegible]

[illegible]

— [illegible] mille-feuille, (achillea millefolium), achillée.

[illegible] être voisin de qn.; voisinage; 2. voisin.

[illegible] vif-argent.

[illegible] petit.

[illegible] chamélon.

[illegible] pépier, fredonner.

[illegible] petit d'un oiseau, poussin. [illegible] fréquenté, hanté.

[illegible] éclater en invectives, en injures, se disputer, se quereller avec qn.

[illegible] combattre, se battre; combat, guerre; se disputer, se quereller; dispute, querelle.

[illegible] mur, muraille.

[illegible] s'efforcer, faire des efforts, travailler, agir fortement, travailler sérieusement à qc.; effort (sérieux).

[illegible] sérieusement, fortement, avec vigueur, expressément.

[illegible] blessure, plaie; 2. pus, matière purulente.

[illegible]

[illegible] valise; besace; 2. les bourses, scrotum.

[illegible]

[illegible] corps. [anguille.

[illegible]

[illegible] (giro.) [illegible] endossement.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] partie, portion; 2. section (du Coran); fascicule, cahier; 3. brochure; 4. parcelle.

[illegible] (grandeur ou) nombre incomplexe.

[illegible] éléphantiasis.

[illegible] peu (de...), moins (de...), le peu de..., un (ou quelque) peu de...

— [illegible] peu de chose.

[illegible] bagatelles, minuties, brimborions.

[illegible] qui a commencé à apprendre à lire, qui lit l'abécédaire.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] portefeuille.

[illegible] julep.

[illegible] miel rosat.

[illegible]

[illegible] la grande partie de qc.; 2. housse.

[illegible] tisserand.

ճիւլլա, ա. յփ. ճալլը, եղ։

ճիւլճիւլ. ա. եղ. ճէլաճիլ, յփ. բոժոժ, զանգակիկներ պարանոցը կախուած անասնոց. թմբուկին շուրջը կցուած պղնձեայ մանր զանգակներ. sonnaille, clochette attachée au cou des bestiaux, petits ronds en cuivre autour d'un tambour de basque.

ճիւլճիւլան, ա. գինձ. 2. շուշմայ. coriandre; 2. graine de sésame.

ճիւլ-նիսրին, գ. վարդենի վայրի. [églantier.

ճիւլուս, ա. նստիլ յաթոռ. ելանել յաթոռ թագաւորութեան. գահակալութիւն. se mettre sur son trône, monter au (ou sur le) trône: avénement au trône, à la couronne ou à l'empire.

ճիւլուսի(յ), ա. գահակալութեան. qui a rapport à l'avénement au trône.

ճիւլպան, ա. (մերճիմէք.) ոսպն. lentille.

ճիւլպէթ, ա. մորթ նուրբ ի վերայ վիրաց որ գոյ ի բժշկիլ ին. 2. (ժուլ.) վահանիկ. 3. ամ ամլու. peau mince qui couvre la plaie en voie de guérison; 2. ornement en forme de petit bouclier rond; 3. année stérile.

ճիւհէլա, ա. յփ. ճահիլ, եղ։

ճիւհէյտ, ա. ջանալ. ճգնիլ. զամենայն ճիգն ի գործ ածել. ջան. ճիգ. s'appliquer, employer tous ses efforts; effort, application, assiduité, zèle.

ճիւհէրա, ա. յփ. ճէհիր, եղ. 3։

ճիւհհալ, ա. յփ. ճահիլ, եղ։

ճիւհուզէ(թ), ա. խորամանկութիւն. նենգութիւն. ruse, finesse, astuce.

ճիւհուլէթ, ա. տե՛ս ճէհալէ(թ)։

ճիւհուտ, ա. (չըֆութ, ա.) հրեայ. juif.

ճիւհուտ, ա. ուրանալ. յուրաց լինել. ուրացութիւն. nier; renier; reniement.

ճիւհուտանէ, ա. հրէաբար. զօրէն Հրէից. en juif, à la manière des Juifs.

ճիւհուտի. ա. (չըֆութլըգ.) հրէութիւն. judaïsme.

ճիւղտ, գ. բու. hibou.

ճիւճէ (ճաճէմ), փ. թզուկ. կարճիկ. nain, pygmée.

ճիւմա, յփ. } ա. ուրբաթ.
ճիւմ'ա(թ), եղ. } vendredi.

ճիւման, ա. մարգարիտ. perles.

ճիւմէլ, յփ. } ա. ամբողջ.
ճիւմլէ(թ), եղ. } բովանդակ. 2. նախադասութիւն. 3. դաս. tout; entier; le total; la totalité, l'ensemble; 2. proposition; 3. catégorie, classe.

ճիւմլէի ճէզաիյէ. երկրորդ անդամ պայմանական նախադասութեան. le second membre de la proposition conditionnelle, (apodose).

ճիւմլէի շարթիյէ. առաջին անդամ պայմանական նախադասութեան. le premier membre de la proposition conditionnelle, (protase).

Պի-լ-ճիւմլէ. բոլորովին. tout, entièrement, complètement; au (en) total, en tout.

Ֆի-լ-ճիւմլէ. (հասըլը քէլամ. էլ-հասըլ.) ամբողջապէս առեալ. ի լրումն. après tout, en somme, somme (toute).

Էզ-ճիւմլէ. } ի վերայ ամենայնի. avec
Մին-ճիւմլէ. } (ou malgré) tout cela.

ճիւմլէթէն, ա. (պիւթիւն պիւթիւն. պիլա իսթիսնա.) ողջոյն. ամբողջապէս. entièrement, en entier, tout.

ճիւմհուր, ա. եղ. ճէմահիր, յփ. (հասարակապետութիւն.) ժողովրդապետութիւն. 2. փ. (էքսէրիյէթ. ղալապալըգ.) բազմութիւն. république; 2. foule, multitude.

ճիւմճիւմէ(թ), ա. գանգ. 2. ափսէ կամ թաս փայտեայ. crâne; 2. écuelle ou coupe de bois.

ճիւմուհ, ա. տե՛ս ճէմահ։

ճիւմուտ, ա. սառիլ. սառոյց. 2. անփութութիւն. անհոգութիւն. se (con)geler, se glacer; congélation; 2. inapplication, indolence.

ճիւմպան, գ. շարժուն. 2. տատանելով. 3. շարժել. ամբոխայոյզ. qui se meut, mouvant; 2. en se balancant, dandinant; 3. qui meut, remuant, turbulent.

ճիւմպանի, պ. շարժուած. mouvement, agitation.

ճիւմպէտ, } ա. գմբէթ.
ճիւմպէտլէ(թ), } կամար. coupole, voûte, dôme.

ճիւմպիշ, պ. շարժում. 2. թ. (էյլէնճէ. զէֆգ ու սէֆա.) զբօսանք. խրախուսութիւն. mouvement, agitation; 2. divertissement.
— էթ. շարժիլ. երերիլ. 2. ատնիլ զբօսանս. խրախուսանալ. se mouvoir; se trémousser; 2. se divertir.

ճիւսուն, ա. եզ. էճճամա, յգ. ամրոցք. fortifications. [tucieux.

ճիւնահֆի(յ), ա. խորամանկ. as-

ճիւնահ, ա. պաշտպանութիւն. ապաստան. պատսպարան. protection, abri, refuge.

ճիւննար. ա. (չինար աղաճը.) լայնատերեւեան. սօսի. platane.

ճիւնուհ, ա. ծռիլ. հակիլ. յօժարիլ. se pencher, s'incliner.

ճիւնուն, ա. յիմարիլ. անմտանալ. մոլեգնիլ. յիմարութիւն. մոլեգնութիւն. 2. թ. գինեմոլ. devenir fou, tomber en démence, être furieux; folie; frénésie, fureur; 2. biberon, buveur.

ճիւնուտ, ա. յգ. ճիւնտ, եզ.

ճիւնուֆ, ա. խոտորիլ յուղիղ ճանապարհէ. dévier de la voie droite, s'écarter.

ճիւնտ, ա. եզ. ճիւնուտ, էճնատ, յգ. գունդ. armée.

ճիւնկ, պ. ժողովածոյ երգոց. recueil de chansons ou d'autres poésies.

ճիւշու, ա. գաղթել. պանդխտել. պանդխտութիւն. émigrer; émigration.

ճիւպն. } ա. վատասրտութիւն.
ճիւպն, } երկչոտութիւն. 2. պանիր. lâcheté, poltronnerie; 2. fromage. [profond.

ճիւպպ, ա. խոր ջրհոր. puits

ճիւպպէ(թ), ա. (սիննիլ ու թ. չիւսէն եաքան կիսաթեւ.) վերարկու. ամիճան. robe ou pelisse à manches courtes.

ճիւպպարութ(թ), ա. ամբարտաւանութիւն. orgueil.

ճիւսամ, ա. մղձաւանջ ծանրութիւն. cauchemar.

ճիւսթ } էթ. պ.
ճիւսթ-(ու-)ճու } խնդրել. որոնել. խուզել. տեղեկանալ. chercher, rechercher; s'informer.

ճիւզամն, ա. տես ճիւզամլէ(թ):

ճիւզու', ա. կծծութիւն. ժլատութիւն. ladrerie, ténacité, avarice sordide.

ճիւմուտ, ա. դադարել. կալ անդէն եւ չշարժիլ. s'arrêter dans un endroit et n'en pas bouger.

ճիւսուր, ա. յգ. ճէսուր, եզ:

ճիւսայիզ, պ. պատշաճ. convenable, propre.

ճիւսսէ(թ), ա. մարմին. հասակ. ձեւակերպութիւն. դիրք մարմնոյ. corps, stature, taille, port.

ճիւսսէ-տար, պ. մեծ. մարմնեղ. grand, d'une taille élevée, corpulent.

ճիւվալ, պ. պարկ. sac (à blé).

ճիւվալ-տըզ, պ. մախաթ. aiguille d'emballage, aiguille à passer, carrelet.

ճիւվան, պ. երիտասարդ. պատանի. jeune homme, adolescent.

ճիւվանի, պ. } երիտասարդու-
ճիւվանլըգ, թ. } թիւն. jeunesse, adolescence.

ճիւվանմէրտ, պ. առատաձեռն. 2. քաջ. քաջասիրտ. libéral, généreux; 2. brave, courageux.

ճիւվանմէրտի, պ. } առատաձեռ-
ճիւվանմէրտլիք, թ. } նութիւն. libéralité, générosité.

ճիւվան-պախթ, պ. (պախթը ալչագ.) երջանիկ. երանելի. heureux, fortuné.

ճիւվարիշ, եզ. } ա. դարման
ճիւվարիշլէթ, յգ. } մարսողական. digestif, medicament qui aide à la digestion.

ճիւվէտա, } ա. յգ. ճէվտա,
ճիւվուտա, } եզ. 1:

ճիւտուտ, ա. առատ, յորդ անձրեւ. յորդառատ անձրեւել. pluie abondante; pleuvoir à verse.

ճիւտա, պ. զատ. բաժանեալ. 2. հեռաւոր. séparé, éloigné, divisé; 2. loin, lointain.

ճիւտա-կեանէ, պ. (այրըճա. պաշգաճա.) առանձինն. առանձ. à part, séparément.

ճիւտաի. ա. բաժանում. séparation.

ճիւտէյ, ա. բեւեռային աստղ. l'étoile polaire.

ճիւտէտա, ա. յգ. ճիւտատէ(թ), եղ՛

ճիւտէրա, ա. յգ. ճէտիր, եղ՛

ճիւտէրի(յ), ա. (չիչէք.) ծաղիկ (ախտ). petite vérole, variole.

ճիւտէրիյի պագարիյ. (ինէկ չիչէյի.) ծաղիկ ախտ կովուց. vaccine, variole des vaches.

ճիւտի(յ), ա. (տէմիր գազըգ.) բեւեռային աստղ. étoile polaire.

ճիւտուր, ա. արժանի. պատշաճ. digne de..., apte, propre à..

ճիւտատէ(թ), ա. եղ. ճիւտէտա, յգ. ճանապարհ. route, chemin.

ճիւտրան, ա. յգ. ճէտր. եղ՛

ճիւր'ա(թ), ա. ումպ մ. une gorgée.

ճիւրա'(թ), ճիւրէ(թ), } ա. համարձակիլ. իշխել. յանդգնիլ. համարձակութիւն. յանդգնութիւն. արիութիւն. քաջութիւն. oser, avoir la hardiesse, l'audace de...; hardiesse, audace, courage.

ճիւրզ, ա. եղ. էճրազ, յգ. թակ. massue.

ճիւրհ, ա. եղ. էճրահ, ճիւրուհ, յգ. վէրք. blessure, plaie.

ճիւրմ, ա. ոճիր. յանցանք. մեղք. crime, délit, péché.

ճիւրմ-նագ, պ. յանցաւոր. coupable.

ճիւրուհ, ա. յգ. ճիւրհ, եղ՛.

ճիւրուֆ, պ. կղկղանք. scorie.

ճիւրթումէ(թ), ա. արմատ. racine.

ճիւրրէ-պազ, պ. (տօղան թայիր օլմայան գուշուն էրքէյի եախօտ այգ ճինսի.) սպիտակ բազէ. 2. նետ. faucon blanc; 2. flèche.

ճիւֆրէ(թ), ա. խորք. խոռոչք. creux, cavité.

ճիւֆֆ, ա. սին. դատարկ. creux.

ճիֆան, ա. յգ. ճէֆնէ(թ), եղ՛

ճիֆթ, պ. զոյգ. paire; couple; nombre (de) deux.

ճիֆթէ, պ. կիցք. ruade.

ճիֆա, ա. անմիտ. 2. անարգ. գձուձ. sot, imbécile; 2. abject.

ճու, պ. ի բրդ. որ խնդրէ. որ ցանկայ. en cp. qui cherche qui demande; désireux.

ճէնկ-ճու. պատերազմասէր. brûlant du désir de combattre.

ճուու', ա. քաղց. faim.

ճու'իւլ-պագար. քաղց սաստիկ. եզնաքաղց. grosse faim, faim dévorante, fringale; boulimie.

ճուեա, ճուեան, ճուեէնտէ, } պ. որ խնդրէ. qui cherche, qui demande.

ճուեիպէ, պ. ջրային. ջրային թռչուն. aquatique, oiseau aquatique.

ճուլ, ա. եղ. ճէվալէ(թ), յգ. ներքին որմ ջրոյ, փոսոյ. parois intérieures d'un puits, d'une fosse.

ճույ, պ. ի բրդ. որ խնդրէ. 2. գետ. վտակ. en cp. qui cherche, qui demande; 2. fleuve, rivière.

ճիհան-ճույ. աշխարհասէր. mondain.

ճույ-պար, պ. գետ. վտակ. fleuve, rivière, de l'eau courante.

ճուշ, պ. եռանդն. յուզք. bouillonnement, effervescence; agitation.

— էթ. եռալ. զեռալ. յուզիլ. bouillonner, bouillir; entrer en effervescence.

ճուշան, պ. որ եռայ. որ յուզի. qui bouillonne, qui s'agite.

ճուշիշ, պ. եռանդն. եռումն. յուզք. bouillonnement, agitation violente.

ճուտ, ա. առատաձեռնութիւն. libéralité, générosité.

ճուզամ, ա. եղեփանդական բորոտութիւն. 2. բորոտ. éléphantiasis; 2. éléphantiaque. [verre.

ճուր, պ. բաժակ մի. un plein

ճուրճիւնա, պ. ճիչ. crierie.

ճօղրաֆիա. աշխարհագրութիւն. géographie.

ճօշգուն, թ. յորդ. վիջուն. plein par-dessus les bords.

ճօշմագ, թ. յորդիլ. ողողել. 2. վազել. déborder, inonder; 2. déborder ou s'enfuir (en bouillant).

Մ

Զբառս՝ զոր ոչ եգտց ընդ Մա, Մաւ, անդ ընդ Մէ, Մէա. նոյնպէս զհակառակն.
Pour les mots qui en se trouvent pas sous Մա, Մաւ voir sous Մէ, Մէա. et vice-versâ.

Մա, ա. որ ինչ. զինչ ի—. 2. ինչ. իրք. 3. որչափ. ce qui, ce que, tout ce que; 2. quelque chose; 3. tant que.

Մա, ա. եղ. միեւան, եմիլան, յք. ջուր. eau.

Մա՛, ա. ընդ. հանդերձ. avec.

Մա՛է-թ-թէէսսուֆ. ցաւով. avec regret.

Մա՛-մա-ֆիհ(ի). հանդերձ այսու. ամենայն ի— այնպէս. néanmoins, toutefois.

Մա՛-զալիք. այլ ամենայն. հանդերձ այսու. avec cela, avec tout cela, néanmoins.

Մա՛աշ, ա. կեանք. 2. ապրուստ. դարման. պաշար. 3. ամսիկ. թոշակ. vie; 2. subsistance, vivres; 3. appointements, traitement; solde.

Մա-՛ասա, ա. տես ՛Ասա:

Մագաենիա, ա. յք. մուգաայնէա, եղ. 5:

Մագաթ, գ. տես Մագ՛ատ, 3:

Մագաթըր, ա. յք. մագթար, եղ:

Մագաթի՛, ա. յք. մագթա՛, եղ:

Մագաթիլ, ա. յք. մագթէլ, եղ:

Մագաֆիլ. ա. յք. մագֆիլ, եղ:

Մագալ. ա. խօսք. բան. ճառ. parler, parole, dire, propos, discours.

Մագալէ(թ), ա. տես Մագալ. 2. ճառագլուխ. գլուխ գրոց. հատուած, մասն ի գիրս. chapitre, section, paragraphe.

Մա՛գալէ(թ), ա. գինք արեան. prix du sang versé.

Մագալիա, ա. յք. մըգալա, եղ:

Մագամ, ա. կայան. դադարք. տեղի. 2. գերեզման. 3. կարգ. պատիւ. աստիճանութիւն. 4. ներկայութիւն. 5. ձայն երաժշտական. station, séjour, lieu, place; 2. tombeau; 3. dignité, rang; poste, charge; 4. présence; 5. ton.

— էթ. } սկսանիլ
— ը թութթուրմագ. } ձայնառն
entonner, commencer à chanter.

Մագամամաթ, յք. } ա. խօսել.
Մագամէ(թ), եղ. } նիստ. 2. ամբոխ մարդկան. գլխաւոր մասն խաղուոյ թատերց. séance; 2. réunion d'hommes; acte.

Մագամի՛, ա. յք. մըգամէ՛ա(թ), եղ:

Մագանի՛, ա. յք. մագնա՛, եղ:

Մագապիհ, ա. յք. մագապէհա(թ), եղ:

Մագապիհ, ա. յք. մագապու-հա(թ), եղ:

Մագապիր, ա. յք. մագապէրէ(թ), եղ:

Մա-գապիլ, ա. որ ինչ յառաջ, յառաջագոյն ի. ce qui est devant ou avant, ce qui précède.

Մագաս, գ. մկրատ. (une paire de) ciseaux.

Արապա — ը. երկթեղ ձեղքք կամ ասիք կառաց. limonière.

Գալա պօտուրումը — ը. մկրատակերպ գործիք. (ligne à) tenailles.

Մէ՛ատին — ը. մկրատ թիթեղան... cisaille(s).

Մօմ — ը. բաղմակալ. յարդարիչ. mouchettes.

Չաթը — ը. հեծանք փայտեայ. chevron (d'un comble).

Գէօյիւք —. մկրատ մեծ. forces.

Մագասըրա, ա. յք. մագասատա, եղ:

Մագասիր, ա. յք. մագասու-րէ(թ), եղ:

Մագասըլամա, գ. հեծանայօդութիւնք. առաստաղակալք. (charpente complète d'un) comble.

Մագասատար, գ. (պէշիմ մէ-մուրը.) ձեւող հանդերձից. tailleur d'habits.

Մագասվիա, ա. յք. մըգասվէա, եղ:

Մագ'ատ, ա. երաստան. նստոյ տեղի. 2. նստարան. բազմական. 3. ծածկոյթ. le derrière, cul; 2. siége; 3. couverture.

Մա'գատ, ա. ('ագտ եէրի.) եղ. Մէ'ագըտ, յհ. տեղի հանգուցելոյ. lieu ou l'on noue, où on lie.

Մագատիր, ա. յհ. Մըգտար, եղ։

Մագարա, փ. ճախարակ. poulie.

Մագարիգ, ա. յհ. Մըգրագ, եղ։

Մագարնա. դդմաճ. macaroni.

Մագարր, ա. (գարար ֆաիլէն մահալլ.) դադարք. կայանք. séjour, siége.

Մագզը, ա. (Հիւքմ վէ գազա օլունմուշ.) սահմանեալ. 2. կատարեալ. լցեալ. արարեալ. déterminé, décidé; 2. fini, achevé; accompli, consommé, exécuté, effectué.

Մագ'ըլ, ա. ապաստան. պատսպարան. asile, refuge.

Մագթ, ա. ատել. ատելութիւն. haïr; haine.

Մագթա', ա. եղ. Մագաթի', յհ. տեղի հատանելոյ. 2. հանգիստ. դադար. lieu où l'on coupe qc.; 2. pause. [յհ. կաթիլ. goutte.

Մագթար, ա. յհ. Մագաթըր.

Մագթէլ, ա. եղ. Մագաթիլ, յհ. (պիրիննին գաթլ օլունաուգու մահալլ.) կառափնատեղ. lieu de l'exécution.

Մագթու', ա. (գաթ' օլունմուշ.) հատեալ. 2. խեղ. խեղեալ. coupé, retranché; 2. amputé, mutilé.

Մագթուլ, ա. (գաթլ օլունմուշ.) սպանեալ. tué.

Մագիթ, ա. ատեցեալ. haï, détesté.

Մագիլ, ա. եղ. Մագաիլ, յհ. քուն միջօրեայ. 2. տեղի ուր ննջեն ճաշկերութ. méridienne, sieste; 2. lieu où l'on fait la méridienne.

Մագլու', ա. (գալ' օլունմուշ.) խլեալ արմատաքի. 2. անկեալ ի պաշտօնայն. arraché, ôté de sa place, déraciné; 2. destitué.

Մագլում, ա. հատեալ. coupé, rogné.

Մագլուպ, ա. (շրջուն.) շրջեալ. 2. գլխիվայր. վեր ի վայր հարեալ. շրջեալ. inverse; 2. renversé, à l'envers, retourné.

Մագլուա, ա. ոլորեալ. tordu.

Մագհուր, ա. պարտեալ. յաղթեալ. նուաճեալ. ճնշեալ. vaincu, soumis, subjugué, opprimé.

Մագնա', ա. եղ. Մագանի', յհ. բաւական. satisfaisant, suffisant.

Մագշուր, ա. կեղեւեալ. écossé, écaillé.

Մագուլ, ա. ասացեալ. dit.

Մա'գուլ, ա. իմանալի. բանաւոր. արդար. intelligible, raisonnable.

Մա'գուլաթ, ա. (յհ. Մա'գուլ, եղ.) իմանալիք իրք. բանաւոր պատճառք. արդար, արժան իրք. choses intelligibles; arguments fondés sur la raison; choses raisonnables, justes, concevables.

Մագուլէ(թ), ա. ազգ. տեսակ. պայման. օրինակ. genre, espèce, sorte.

Գու, օ —. այսպիսի. այնպիսի. tel, pareil, semblable.

Մա'գուլիյէթ, ա. դիւրիմացութիւն. համաձայնութիւն. intelligibilité, conformité à la raison, probabilité.

Մա'գուտ, ա. կապեալ. lié, noué.

Մագուտ, ա. ածեալ ի չուան. conduit, mené en laisse.

Մագպազ, } ա. բռնատեղ.
Մագպազա(թ), } դաստապան. ձեռնի. երախակալ. poignée, manche, anse, portant.

Մագպէհա(թ), ա. եղ. Մագապիհ, յհ։

Մագպէր, ա. գերեզմանատեղի. cimetière.

Մագպէրէ(թ), ա. եղ. Մագապիր, յհ. տես Մագպէր. 2. գերեզման. շիրիմ. 2. tombeau, sépulcre.

Մագպուզ, ա. (գապզ օլունմուշ.) ըմբռնեալ. կալեալ. առեալ. empoigné, pris, saisi.

— սէնէտի. ընկալագիր. quittance.

Մագպուլ, ա. ընկալեալ. ընդունելի. հաճոյ. accepté, reçu, admis, agréé, agréable.

— ա կէլմէք. ընդունելի լինել. être agréable.

— թութմագ. ընդունել. հաճել. trouver agréable, agréer, accepter.

Մագպուլիյեթ, ա. ընդունելի լինել. agrément, acception.

Մագպուհ, ա. գէշ. ատելի. vilain.

Մագպուհա(թ), ա. եւ. մագպահ, յգ. պէնտէլ. չար. յոռի. անպատեհ գործ. vilain caractère, vilaine action.

Մագպուր, ա. թաղուած. enterré, inhumé.

Մագսատ, ա. եւ. մագսատը, յգ. նպատակ. միտք. dessein, intention, but.

Մագսատ-կեահ, պ. տեղի յո պէմ եղեալ է, լոյ ոք. lieu ou l'on tend.

Մագսըմ, ա. տես Մա'սում. 2.

Մագսըմ, ա. տեղի բաժանելոյ. lieu où se fait un partage, une distribution.

Մագսում, ա. բաժանեալ. 2. բաժանելի թիւ. partagé, divisé; 2. dividende.

Մագսումուն ալէյհ(ի). բաժանիչ. բաժանարար. diviseur.

Մագսուս, ա. կարճեալ. հատեալ. raccourci (en coupant), coupé, tranché.

Մագսուտ, ա. (գաստ օլունան նէսնէ.) զոր առաջի դնէ ոք. դիտաւորութիւն. միտք. objet que l'on se propose, qu'on a en vue; but, intention.

Մագսուր, ա. (գասր օլունմուշ.) կարճեալ. 2. արգելեալ ի տան. 3. սահմանեալ. raccourci; court: 2. retenu à la maison; 3. restreint, borné.

Մագսուրէ(թ), ա. եւ. մագսարիր, յգ. կին տնարգել. 2. տեղի առանձին ի մզկիթ. 3. առանձին սենեակ. femme retenue à la maison; 2. enceinte réservée dans une mosquée; 3. cabinet particulier.

Մագտեմ, ա. գալ. հասանել. այցելին գալ, դառնալ. գալուստ. ժամանումն. arriver, être de retour, revenir d'un voyage; venue, arrivée.

Մագտէրէթ, ա. կարողութիւն. զօրութիւն. pouvoir, puissance, faculté, forces, moyens.

Մագտուհ, ա. (գատհ օլունմուշ.) նախատեալ. եղծեալ. պարսաւեալ. injurié, insulté, blâmé, médit.

Մագտուր, ա. (Թագտիր գըլընմըշ.) սահմանեալ. 2. կար զօրութիւն. décrété, destiné (de Dieu); 2. forces.

Մագրամա, պ. (անէսթի-մալ.) թաշկինակ. mouchoir.

Մագրուզ, ա. կտրեալ. 2. փոխ տուեալ. coupé; 2. prêté, donné à titre de prêt.

Մագրուհ, ա. վէրաւոր. 2. կեղաւոր. couvert de blessures, de plaies; 2. ulcéreux, couvert d'ulcères.

Մագրուն, ա. (մուգարին գըլընմըշ.) կցեալ. յարեալ. յար. կից. մերձ. մօտաւոր. 2. ի միասին, ընկեր եղեալ. 3. ձայն ի կազմել ածականս. joint, attaché à qc.; proche, près; 2. accompagné, suivi de...; 3. sert à former des adjectifs.

Ճէլալէթ-մագրուն. փառաւորեալ. մեծազօր. majestueux, puissant.

Մագրունիյեթ(թ), ա. կցորդութիւն. jonction, état de ce qui est joint ou accompagné.

Մագրուր, ա. ցրտացեալ. զովացեալ. rafraichi, refroidi.

Մաքատը, պ. արիւնահոսութիւն. թութքի ցաւ. hémorroïdes.

Մայէ, պ. հիմն. ակզբն. 2. դրամագլուխ. 3. հարստութիւն. ինչք. 4. էգ. ուղտ մատակ. 5. նիւթ. գոյութիւն. 6. խմոր. fondement, origine; 2. capital, fonds; 3. richesse; 4. femelle; chamelle; 5. matière, substance; 6. levain.

Մա-յէթէհալլէլ, ա. որ ինչ լուծանի. ce qui se dissout.

Մա'իի(յ), ա. աղիքայ. intestinal.

Մայիճ, ա. (ճէվճ իլէ ֆուրթունալը օլան.) ալեկոծեալ. agité.

Մա-լա-յու'ատտ, ա. անթիւ. անհամար. innombrable.

Մա'յուպ, ա. (Թա'յիպ օլունմուշ.) ամօթապարտ. ամօթալից. honteux, couvert de confusion.

Մա-լա-յու'րէֆ, ա. (պիլինմէզ.) անյայտ ծանօթ չեղող. անծանօթ. ignoré.

Մազա, ա. անցանել. 2. թափ անցանել. passer; pénétrer.

Մազայիգ, ա. յք. մազըգ, եզ։

Մազազէ(թ), ա. խստութիւն բարուց. dureté, âpreté du caractère, des manières.

Մազալիմ, ա. յք. մազլէմէ(թ), եզ. 2. ոճիրք. affaires criminelles.

Մազալլ, ա. յք. միզալլէ(թ), եզ։

Մազահիր, ա. յք. մազհէր, եզ։

Մազամին', ա. յք. մազմուն', եզ։

Մազա-մա-մազա, ա. (կէչէն կէչտի.) անցեալն անց. 2. դէպք. պատահարք. ce qui est passé est passé; 2. aventure.

Մազամին, ա. յք. մազմուն, եզ։

Մազանն, ա. յք. մազըննէ(թ), եզ։

Մազաննէ, ա. (զանն օլունան մահալ.) տեղի կարծեաց. 2. կարծել. կարծիք. 3. իրք երկբայական. lieu sur lequel s'exercent nos conjectures; 2. croire, penser; opinion; 3. chose suspecte, douteuse.

Մազարր, } յք. } զեան. 2.
Մազարրաթ, } } զեանակա-
Մազարրէ(թ), եզ. } րութիւն.
dommage, mal; détriment, préjudice; 2. caractère nuisible.

Մազգ, ա. պատառել. չարախօսել. déchirer; déchirer (la réputation).

Մազը, թ. կիտոր. (noix de) galle.
— աղածը. մշտադալար կաղնի. chêne vert, yeuse.

Մազըգ, ա. եզ. մազայիգ, յք. դժուարութիւն. 2. անձուկ տեղ. embarras, difficulté; 2. lieu étroit.

Մազըննէ(թ), ա. եզ. մազանն, յք. տես Մազաննէ։

Մազի, ա. անցեալ. առաջին. 2. քեր. անցեալ (ժամանակ բայի). passé, écoulé; 2. gr. le passé, le prétérit.

Մազիի նագլի. անցեալ անորոշ. passé indéfini.

Մազիի շուհուտի. անցեալ որոշեալ. passé défini.

Մա'զիրէ(թ), ա. ջատագով լալ, սրբանել. ջատագովութիւն. 2. պատճառանս ի վեր բերել. excuser qn.; excuse; 2. alléguer, présenter des excuses.

Մա'զիրէթ-խահ, գ. ջատագով. բարեխօս. qui présente des excuses, intercesseur.

Մա'զիրէթ-խահի, գ. ջատագովութիւն. բարեխօսութիւն. intervention, intercession.

Մազլիմէ(թ), ա. եզ. մազալիմ, յք. անիրաւութիւն. զրկանք. հարստահարութիւն. injustice, vexation, oppression.

Մազլիմէ-քեար, գ. անիրաւ. հարստահարիչ. injuste, oppresseur.

Մազլում, ա. (զուլմա ուղրամըշ օլմուշ.) զրկեալ. 2. հեզ. քաղցրաբարոյ. opprimé, qui a souffert de l'injustice; 2. doux, (homme) calme.

Մազլումանէ, գ. հեզութեամբ. doucement, avec douceur.

Մազլումիյէթ(թ), ա. } հեզու-
Մազլումլըգ, թ. } թիւն.
քաղցրաբարութիւն. douceur (de caractère).

Մազլուֆ, ա. որոյ ճաթեալ է կճղակ. qui a la corne du pied endommagée.

Մազհազէ(թ), ա. ծաղու բանք. կատակ. facétie, plaisanterie.

Մազհէր, ա. եզ. մազահիր, յք. տեսարան. 2. (առարկայ.) նիւթ. իրք. lieu où une chose se laisse voir, se montre; théâtre, lieu où se passe quelque événement; 2. objet.
— օլ. արժանալ. հասանել. être ou devenir l'objet de..., obtenir, parvenir.

Մա'զհէրի զաֆէրէ օլ. յաղթել. յաղթութեան հասանել. vaincre.

'Ինայէթ լէրինէ մազհէր օլ. ընդունել շնորհս. obtenir la faveur.

Էնվայի թէքրիմաթա վէ թա'զիմաթա մազհէր էթ. խորի յոյժ մեծարել պատուել. combler de politesses.

Մազհէրիյէթ, ա. լինել տեսարան կամ արժանի. obtention, état d'être l'objet de telle ou telle chose ou d'être digne de...

Մազհուա, ա. հարստահարեալ. opprimé.

Մազղալ(տէլիյի), թ. որմնածակ թնդանօթից. embrasure, meurtrière.

Մազճա', ա. եզ. մազաճի', յգ. (տեղի ննջելոյ.) անկողին. գերեզման. (lieu où l'on se couche,) gite, lit, couche(tte); tombeau.

Մազ'ու', ա. տխմարամիտ. faible d'esprit, imbécile.

Մազճուր, ա. ձանձրացեալ. ennuyé, qui éprouve de l'ennui.

Մազմազա(թ), ա. ողողել, լուանալ զբերան. rincer sa bouche, se rincer la bouche.

Մազմում, ա. (զամմէ իլէ օգունուր օլան.) զոր օ կամ ու, կամ էօ, կամ իւ, ձայնաւորաւ ընթեռնուն. 2. (զամմ օլունան.) ի վերայ յաւելեալ. marqué de la voyelle zammé; 2. adjoint, ajouté.

Մազմուն, ա. եզ. մազամին, յգ. բովանդակութիւն. զօրութիւն. միտք. contenu; teneur; sens.

Մազնուն, ա. կարծեալ. կասկածելի. երկբայական. supposé, présumé, suspect, douteux.

Մա'զուլ, եզ. } ա. (մանսըպ-
Մա'զուլան, } յգ. } ըղնտան 'ազլ
Մա'զուլին, } օլունմուշ.)
ընկեցեալ, հրաժեալ ի պաշտօնէն. destitué de son emploi.

— էթ. հանել յիշխանութենէ. destituer, renvoyer un fonctionnaire.

Մա'զուլէն, ա. (մա'զուլ օլարագ.) անկեալ ի պաշտօնէն. étant sans emploi, n'étant plus en fonction.

Մա'զուլիյէթ, ա. անկանելն ի պաշտօնէն. état d'un fonctionnaire destitué.

Մա'զուր, ա. ի չքմեղս լեալ. excusé.

— թութմագ. } [illegible]
— պույուրմագ. } նել. excuser qn.

Մազպաթա, ա. արձանագիր. պատմութիւն իրաց դիպելոց. protocole, procès-verbal.

Մազպութ, ա. (զապթ օլունմուշ.) կապեալ. հաստատուն. 2. նուաճեալ. գրաւեալ. 3. համառօտ. 4. արձանագրեալ. ի գրի հարեալ. 5. (թօփլանմըշ.) ժողովեալ. 6. յայտնի. lié, fixé, ferme, solide: 2. pris, occupé, conquis; 3. concis, succinct; 4. enregistré; couché par écrit; 5. rassemblé; 6. évident, manifeste.

Մազրէպ, } ա. բերան սրոյ.
Մազրըպէ(թ), } tranchant.

Մազրըպ, ա. տես Մազրէպ. 2. տեղի ուր հարկանին. endroit ou l'on frappe, ou le coup porte.

Մազրուպ, ա. (զարպ օլունմուշ.) հարեալ. 2. բազմապատկիչ. frappé, battu; 2. multiplicateur.

Մազրուպուն ֆիհ(ի). (թի—) բազմապատկելի. multiplicande.

Մազրուր, ա. (զարար ու զիեանա կէրիֆթար օլմուշ.) վնասեալ. endommagé.

Մազրուֆ, ա. (զարֆ իչինտէ իհաթա օլունմուշ.) փակեալ, եդեալ յամանի. պատատեալ. compris, contenu dans un vase, enveloppé.

Մա'էն, ա. ի միասին. ընդ. ensemble, de compagnie, l'un avec l'autre, conjointement avec (qn.).

Մաթ, պ. պարտութիւն ապարանից թագաւորի ի սատրընջ խաղու. (échec et) mat.

— էթ. (էթմէք.) յաղթել ի սատրընջ խաղու. donner à qn. échec et mat.

— օլ. (մաղլուպ օլ.) ի պարտութեան մատնիլ. պարտիլ. souffrir, recevoir un échec.

— գալմագ. (հայրան օլ.) յապուշ կրթիլ. être ravi (saisi) d'étonnement.

Մաթա', ա. եզ. էմթի'ա, յգ. վաճառք. article, marchandise.

Մաթալէա, ա. յգ. մաթլիյէէ(թ), եզ.

Մաթա'իմ, ա. յգ. մաթ'ամ, եզ. 2.

Մաթալի', ա. յգ. մաթլա', եզ.

Մաթալիպ, ա. յգ. մաթլէպ, եզ.

Մաթահիր, ա. յգ. մաթհէրէ(թ), եզ.

Մաթ'ամ, ա. ճաշարան. 2. եզ. մաթա'իմ, յգ. կերակուր. պարարման. salle à manger; 2. aliment, nourriture.

Մաթամըհ, ա. յգ. մաթմահ, եզ.

Մաթ'ան, ա. (թա'ն մահալլը.) տեղի պարսաւանաց. lieu de blâme.

Մա'թապ, ա. եզ. մեա'թըպ, յգ. վտանգաւոր տեղը. lieu périlleux.

Մաթապըխ, ա. յգ. մաթպախ, եզ.

Մաթալի, ա. յգ. մաթլա, եզ.

Մաթար, ա. եզ. էմթար, յգ. անձրեւ. pluie.

Մաթարա, փ. օրաւուլ խաշիոյ. կաշիէ ջրամանորդ. flacon de cuir; bidon.

Մաթէրա, փ. խուղակ. fistule.

Մաթպուիյէ(թ), ա. հաճոյական բան. քաղցրանք. chose agréable, bonne.

Մաթէ, ա. մեռաւ. il est mort.

Մա-թեգատտէմ, ա. որ ինչ յառաջագոյն եղաւ, անց, առաջուան. առաջուն ժամանակ. ce qui a précédé, qui a eu lieu, ce qui a été dit précédemment; le passé, le temps passé.

— ատէն. ի հնոց հետէ. յառաջ ժամանակաւ. jadis, anciennement, autrefois.

Էզ-մա-թեգատտէմ. ի հնոց հետէ. dès les temps anciens.

Մաթէմ, ա. ողբ. սուգ. աշխար. pleurs, deuil.

— էթ. լաց ընել. ողբալ մեռելոյ ի վերայ մեռելոյն. pleurer la mort de qn. [prendre le deuil.

— թութմագ. ի սուգ հագնիլ.

Մաթէմ-զէտէ, պ. սգաւոր. սգակիր. qui est en deuil, qui pleure.

Մաթէմ-փիւրսի, պ. ցաւակցութիւն. compliments de condoléance. [maison de deuil.

Մաթէմ-քէտէ, պ. սգոյ տուն.

Մաթէմ-քիւնան, պ. տես Մաթէմ-զէտէ:

Մա'թէպէ(թ), ա. պարսաւանք. բամբասանք. յանդիմանութիւն. blâme, reproche, réprimande.

Մաթիյէ(թ), ա. եզ. մաթայա, յգ. հեծանելիք. monture.

Մաթիյէ-պան, պ. ձիապան. postillon.

Մաթըլ, ա. յերկարել ժամանակ պարտապանաց. accorder du temps à un débiteur.

Մաթլա', ա. եզ. մաթալի', յգ. ծագիլ. ծագման տեղ արեւելք. 3. առաջին տուն երգոց. se lever; lever; 2. orient; 3. premier distique d'un poëme.

Մաթլէպ, } ա. եզ. մա-
Մաթլէպէ(թ). } թալիպ, յգ. (թալէպ օլունան նէսնէ.) խնդիր. խնդրուածք. ցանկութիւն. 2. հարց. demande, désir, souhait; 2. question.

Մաթլի, ա. օծեալ. դրուագեալ. 2. ոսկեհուռ. ոսկեճամուկ. oint, enduit; 2. tissu ou filé d'or, brodé en or.

Մաթլուլ, ա. հեղեալ անպատիժ (արիւն). versé impunément.

Մաթլուպ, ա. (թալէպ օլունան, օլունմուշ.) խնդրեալ. ցանկացեալ. ցանկալի. cherché, demandé, désiré.

— էթ. (ալաճագ խաթըլմը.) պահանջել պարտքն. exiger le payement d'une dette.

Մաթլուպաթ, ա. (յգ. մաթլուպէ(թ), եզ.) պահանջք. créance, dette active.

Մաթլուպէ(թ), ա. ցանկալի բան. chose demandée, recherchée, désirée. [rempli.

Մաթհում, ա. լի. լցեալ. plein.

Մաթհուն, ա. աղացեալ. moulu.

Մաթմա', } ա. բան ցանկա-
Մաթմա'ա(թ). } լի. objet des désirs, d'avidité.

Մաթմահ, ա. եզ. մաթամըհ, յգ. տեղի ընդ որ հայի աչք, յոր ակնկառոյց լինի. point ou lieu vers lequel on lève les yeux, objet sur lequel on fixe les yeux.

Մաթմու', ա. (թամա' օլունան.) անձուկ ցանկացեալ. désiré ardemment.

Մաթմուս, ա. կոյր. aveugle.

Մաթմուր, ա. թաղեալ. enfoui, enterré, enseveli, caché sous terre.

Մաթմուրէ(թ), ա. ներքնատուն. նկուղ. ներքնատուն շտեմարան ցորենոյ. cave, souterrain, caveau; silo.

Մա'թուգ, ա. ազատեալ. affranchi.

Մա'թուհ, ա. ազճատեալ. զառամեալ. զառանցեալ. radoteur, décrépit.

Մաթ'ում, ա. կերեալ. ուտելի. mangé; mangeable, bon à manger.

Մաթ'ուն, ա. խածխատեալ. ճարակեալ. 2. ծակծակեալ. 3. հարեալ ժանտ ախտիւ. médit, déchiré; 2. percé (d'un coup de lance); 3. atteint de peste.

Մա'թուֆ, ա. հակեալ. դարձեալ այլուր. 2. կապեալ ընդ առաջնոյն շաղկապաւ իւրեւ. incliné, détourné, tourné vers une autre direction; 2. joint par une conjonction.

Մաթպա', ա. տպարան. դրոշմարան. imprimerie.

Մաթպա'ա(թ), ա. տես Մաթպա'. 2. մամուլ տպագրութեան. presse (typographique).

Մաթպախ, ա. եղ. մաթպախլը, յգ. (մութպախ, ա.) խոհանոց. cuisine.

Մաթպու', ա. (թապ' ընդունմունք) դրոշմեալ. 2. բնածին. ընդաբոյս. բնական. 3. գեղեցիկ. հաճոյ. imprimé; 2. inné, naturel; 3. beau, agréable.

Մաթպուխ, ա. (թապխ ընդունմունք) եփեալ. 2. թանապուր. cuit; 2. décoction.

Մաթվի, ա. եղ. մաթվիլի, յգ. կրկնածալ. ծալք. pli, repli.

Մաթվի(յ), ա. կրկնեալ. փաթաթեալ. plié, roulé.

Մաթվիյէն, ա. կրկնելով. փաթաթելով. en pliant, en roulant.

Մաթրագ, գ. փայտագան, ցուպ սուսերամարտից. սուսերի ածեայր ի կարծր գինուոյ. 2. կաշեայ վահան. gros bâton de gladiateur ou fleuret d'un maître d'escrime; 2. bouclier en cuir.

Մաթրագճը, գ. սուսերամարտ. gladiateur, spadassin.

Մաթրագճըլըգ, գ. հրահանգք սուսերամարտութեան. escrime.

Մաթրահ, ա. տեղի. վայր. lieu, endroit.

Մաթրան, ա. մետրոպոլիտ. արքեպիսկոպոս. métropolite.

Մաթրապազ, գ. տես Մաթրագճը. 2. մենավաճառ. մանրավաճառ վաճառորդ. accapareur, revendeur.

Մաթրապազլըգ, գ. մենավաճառութիւն. accaparement.

Մաթրէ(թ), ա. սովորութիւն. usage, coutume, habitude.

Մաթրուհ, ա. (թարհ ընդունմունք) արկեալ (հէճ). ընկեցեալ. արտաքս ընկեցեալ. jeté, rejeté.

Մաթրուտ, ա. (թարտ ընդունմունք) մերժեալ. ի բաց վանեալ. chassé, repoussé, éloigné.

Մաթֆի, ա. շիջեալ. éteint.

Մաւի, ա. հեղ. ծորուն. հոսանուն. 2. կապոյտ. liquide, fluide, coulant; 2. bleu.

Մաւիա(թ), ա. ստաշխն. շեր. storax.

Մայլ, ա. (մայլ իթմէկ ըլան.) հակեալ. միտեալ. 2. միտ. յօժար. 3. հարեալ, հաւանեալ ի միտ... penché, incliné; 2. porté, disposé à qc.; enclin (sujet) à qc.; passionné pour qc.; 3. qui a du penchant, de l'affection.

— ըլ. միտիլ. յօժարիլ. avoir du [penchant.

Մա'իյէթ, ա. ընկերութիւն. երթալն ի միասին. ուղեկցութիւն. accompagnement, escorte.

Մա'ին, ա. թէոր շորեքկուսի. շեղանկիւն. rhombe.

Շիպհի մա'ին. շեղանկեանի նման. rhomboïde.

Մա'իշ, ա. կեալ. կեանք. vivre de qc., subsister de qc., s'entretenir de qc.; vie.

Մա'իշէ(թ), ա. տես Մա'իշ. 2. մէ'աշ, յգ. ռոճիկ. թոշակ. պարէն. appointement, traitement, moyens de vivre.

Մա'իպ, եղ. } ա. թերութիւն.
Մա'իպաթ, յգ. } vice, défaut.

Մաիտէ(թ), ա. եղ. մէվաիտ, յգ. սեղան պատրաստեալ խորտկօք. table servie.

Մաիտէ-պաշը, գ. (սուֆրաճը պաշը.) սեղանայարդար. maitre d'hôtel.

Մալ, ա. եղ. էմվալ, յգ. ինչք. ստացուածք. 2. արծաթ. գոյք. 3. (էմթի'ա.) վաճառք. biens, avoir; 2. finances; 3. marchandise.

Ջօպան — ը. (տաւար.) անասուն. տաւար. bétail, bestiaux.

Շիքէսթ — ը. վաճառք, ինչք ընկեցեալք յալեաց յեզր ծովու. épaves maritimes.

Պէյթիւ-լ-մալ. գանձ արքունի. trésor public; Trésor, fisc.

Մալը նաթըգը. ծառայք. աղախնայք. արջառ. ոչխար. esclaves, troupeau.

Մալը սամիթ. ոսկի. արծաթ. or, argent.

Մա-լա-եա՛նի, ա. անշահ. անպիտան. ունայն. անմիտ. inutile, vain; vide de sens.

Մա՛լաթ. ա. եզ. Մէ՛ալի, յգ. փառաւորութիւն. ազնուականութիւն. հռչակաւորութիւն. 2. արժանիք. գործ բարեաց. grandeur, noblesse, illustration; 2. grand mérite, belle action.

Մալա-մալ, գ. լի. լեցուն. plein jusqu'au bord.

Մա-լա-նիհայէ, ա. (նիհայէթ-սիզ.) անվախճան. անսահման. անչափ. sans fin, infini, immense.

Մա-լա-քէլամ, ա. անճառ. անպատում. inexprimable, indicible.

Մալէ, գ. ծեփիչ որմնադրաց. truelle.

Մա-լէպուտ, ա. կարեւոր. 2. կարեւոր ինչ. պիտոյք. nécessaire; 2. le nécessaire.

Մա՛լէմ, ա. եզ. Մէ՛ալիմ, յգ. նշան. 2. ճանապարհացոյց. 3. վարդապետութիւն. signe, marque; 2. signe de route, signal qui sert à diriger les voyageurs en route; 3. dogme, doctrine.

Մա՛լէֆ, ա. մսուր. mangeoire, auge.

Մալի. ա. լի. plein.

Մալի(յ), ա. ընչից. ապրանքական. des biens.

Մալիխոլիա, գ. սեւամաղձութիւն. mélancolie.

Մալիյէ, ա. (իգ. մալի, ար.) (ումումը խազինէ.) հարստութիւն ելեւմտից. finances.

— տափուրը (պագլամը). պաշտօնատուն ելեւմտից. ministère des finances.

— նազըրը. պաշտօնեայ ելեւմտից. ministre des finances.

Մալիյէթ(թ), ա. մեծութիւն. ընչաւէտութիւն. richesse, opulence.

Մալիշ, գ. շփումն. frottement.

Մալիշէ, գ. շփեալ. frotté.

Մա՛լում, ա. ծանօթ. յայտնի. 2. անշուշտ. connu; 2. cela va sans dire, cela s'entend.

— տըր քի. յայտ է զի. il est de notoriété que...

— օլ. ծանուցեալ լինել. ի ծանօթութիւն գալ. être connu, venir à la connaissance.

— էթ. ծանուցանել. տալ ծանօթս. donner connaissance, faire savoir qc. à qn., faire connaître, porter à la connaissance de qn.

Մա՛լումաթ, ա. (յգ. մա՛լում, եզ.) ծանօթութիւն. գիտութիւն. connaissances; savoir, érudition.

Մա՛լումիյէթ(թ), ա. (մա՛լում օլմագլըգ.) յայտնութիւն. notoriété.

Մալիք, ա. ստացիչ. տէր. 2. թագաւոր. possesseur; 2. roi.

— օլ. ստանալ. posséder, avoir, prendre (entrer en) possession de qc.

Մալիքեանէ, գ. իբրեւ ստացիչ. 2. պ. ժառանգական վարձ. en possesseur; 2. bail héréditaire, bail emphytéotique.

Մալիքէ(թ), ա. թագուհի. reine.

Մալիքիյէթ, ա. ստացուած. իրաւունք ստանալոյ. possession, droit de possession.

Մալլը, տ. ընչեղ. մեծատուն. riche, opulent.

Մա՛լուգ, ա. կախեալ. suspendu.

Մա՛լուլ, ա. պատճառեալ. 2. հիւանդ. խեղ. causé, effectué; 2. malade, infirme.

Մա՛լուֆ, ա. բուծեալ. nourri avec du fourrage, qui est à l'engrais.

Մալ-տար, գ. ընչեղ. opulent.

Մալ-տարլը, գ. ընչաւէտութիւն. opulence.

Մալ-փէրէսթ, գ. ընչասէր. avide (de biens), cupide.

Մախազ, ա. յերկունս լինել. éprouver les douleurs de l'enfantement.

Մախազի, ա. յգ. մախզի, եզ:

Մախազիլ, ա. յգ. մախզուլ եզ:

Մախազին, ա. յգ. մախզէն, եզ:

Մախաքիլ, ա. յգ. մախքէմէ(թ). եզ: [եզ:

Մախաթիֆ, ա. յգ. մախաթէ(թ),

Մախայլէ(թ), ա. կարծել. զմտաւ ածել. croire, s'imaginer, se figurer.

Մախայլիպ, ա. յգ. մըխըլապ, եւ։

Մախայլիպ, ա. յգ. մըխըլէպ, եւ։

Մախասիպ, ա. յգ. մախսիպէ(թ), եւ։ եւ։

Մախասիդ, ա. յգ. մախսէդէ(թ).

Մախավիֆ, ա. (յգ. մախաֆէթ, եւ.) տեղիք ուր վտանգօք. lieux dangereux, des coupe-gorge.

Մախասիմ, ա. յգ. մախսուսմ, եւ։

Մախարիճ, ա. յգ. մախրէճ, եւ։

Մախաֆէ(թ), ա. երկնչել. ահ. երկիւղ. craindre; peur, crainte, frayeur.

Մախզէն, ա. եւ. մախազին, յգ. (մաղազա.) ամբարանոց. 2. (պօտրում.) մառան. magasin; 2. cave, cellier.

Մախզի, ա. նախատինք. թշնամանք. affront.

Մախզու', ա. խոնարհ. հպատակ. խոնարհեցուցեալ. humble, soumis; humilié.

Մախզուլ, ա. եւ. մախազիլ, յգ. լքեալ. թողեալ. 2. եղկելի. թշուառական. abandonné, délaissé; 2. misérable.

Մախզուն, ա. համբարեալ. պահեալ ի շտեմարանի. gardé, conservé dans un magasin.

Մախէնաէ, դ. զեռունք. reptiles, animaux qui rampent.

Մախըյլէ(թ), ա. եւ. մախայիլ, յգ. ցնորք. կասկածանք. imagination, soupçon.

Մախթութ, ա. (խաթթ խաթթ չըզըլմըշ.) գծեալ. tracé, rayé.

Մախթում, ա. կնքեալ. scellé, cacheté.

Մախթուն, ա. թլփատեալ. circoncis.

Մախթուպ, ա. խօսնայր. ընկալեալ. le fiancé, le futur.

Մախթուպէ(թ), ա. խօսեալ-ան. հարսն. la fiancée, la future.

Մախթուր, ա. (խաթըրա կէլմիշ.) անցեալ ի միտ. խորհեալ. (qui est) venu à l'esprit, pensé.

Մախլաս, ա. անուն յորջորջանաց զոր առնու երբ այր գուսանէր. nom que prend un poëte.

Մախլու', ա. (խալ' օլունմուշ.) հանեալ. վտարեալ. ôté; chassé, repoussé.

Մախլուգ, ա. (խալգ օլունմուշ.) ստեղծեալ. հաստատեալ. créé, formé.

Մախլուգաթ, ա. (յգ. մախլուգ, եւ.) արարածք. ստեղծուածք. créatures, la création.

Մախլութ, ա. խառնեալ. խառն. mêlé, mélangé.

Մախմասա(թ), ա. քաղց. faim.

Մախմուր, ա. գինեհէց. թմբրեալ ի գինւոյ. grisé, enivré.

Մախմուրլուգ, գ. գլխացաւ թմբրութիւն. թմբիր արբեցութեան. pointe (de vin).

— պօզմագ. թափել զգինին, զգլխացաւ թմբրութիւն. se dégriser.

Մախնէգա(թ), ա. մանեակ. collier.

Մախնուգ, ա. խեղդեալ. étranglé.

Մախշիյէ(թ), ա. երկնչել. ահ. երկիւղ. craindre, redouter; crainte, peur.

Մախուֆ, ա. ահագին. ահաւոր. terrible, horrible, effrayant, effroyable, redoutable, épouvantable.

Մախուֆաթ, յգ. } զարհուրեցուցիչ
Մախուֆէ(թ), եւ. } իրք. épouvantail, ce qui cause l'épouvante, chose capable d'effrayer.

Մախպէզէ(թ), ա. եւ. մախապիզ, յգ. հացարարոց. boulangerie.

Մախպէսէ(թ), ա. գարշութիւն. ապականութիւն. corruption, turpitude.

Մախպիէ(թ), ա. եւ. մախապի, յգ. թաքստոց. cachette.

Մախպուն, ա. եդեալ ի պահեստի. պահեալ. 2. ոտն որոյ անձայնականն ելեր է կրճատեալ. conservé, gardé pour servir plus tard, mis en réserve; 2. pied dont la lettre quiescente a été retranchée.

Մախսարէ(թ), ա. գաւազան. bâton.

Մախսի, ա. ներքինացուցեալ. coupé, châtré.

Մախսուս, ա. առանձին. մասնաւոր. 2. գ. (ամմէն. բազմէն.

'ան-գատութիւն. մի-դարագ. պիւէ պիւէ.) փէթելով. խասա. 3. (ասւլ. պի-ւ-իւթիւգամ.) յայտնապէս. particulier, spécial; 2. à dessein, de dessein formé, de propos délibéré; 3. expressément.

Մախսուսէն, ա. առանձինն. particulièrement, spécialement.

Մախսուսիյյէթ, ա. առանձնին հանգամանք. մասնաւորութիւն. particularité, spécialité.

Մախտուռ', ա. խաբեալ. պատրեալ. trompé, circonvenu.

Մախտում, ա. եղ. մախտումիմ, յփ. սպասաւոր. տէր ծառայից. 2. որդի. (celui qui est) servi, qui a des gens à son service; seigneur, maître; 2. fils.

Մախտումէ(թ), ա. (քէրիմէ.) դուստր. fille.

Մախտումիյէթ, ա. (էֆէնտիլիք.) տէրութիւն. 2. (օղուլլուգ.) որդութիւն. qualité d'un maître; 2. qualité de fils.

Մախտուրէ(թ), ա. կոյս ածուածնեղ, ծնէ… fille cachée aux regards des hommes.

Մախրէճ, ա. եղ. մախարիճ, յփ. ելք. 2. … issue, sortie, lieu par où l'on sort; 2. un des grades conférés aux Ulémas. [sortie.

Մախրէճի(յ), ա. ելից. de (la)

Մախրուգ, ա. ծախող. prodigue.

Մախրութ, ա. կոն. cône.

Մախրութը գայիմ. ուղիղ կոն. cône droit.

Մախրութը թամմ. կոն բոլորշի. cône circulaire.

Մախրութը մայիլ. ծուռ կոն. cône oblique.

Մախրութի(յ), ա. կոնաձեւ. conique.

Մախրութիյաթ, ա. յփ. կոնաձեւ հատուածք. sections coniques.

Մախրուպ, ա. աւերեալ. կործանեալ. dévasté, ravagé, dépeuplé.

Մախօլիա, պ. (գարա սէվտա.) սեւամաղձութիւն. mélancolie.

Մախֆի, ա. ծածկեալ. ծածուկ. caché, dérobé, secret.

Մախֆուռ', ա. յիմար. fou, aliéné.

Մախֆուգ, ա. (խաֆագան 'իլլէթինէ մուպթէլա օլան.) որ սրտի տրոփմանց ախտով է. 2. մոլի. մոլեգին. qui a une palpitation de coeur: 2. maniaque, furieux.

Մախֆուֆ, ա. թեթեւացեալ. թեթեւ եղեալ. allégé, rendu plus léger.

Մահ, պ. (այ. գամէր.) լուսին. 2. (այ. շէհր.) ամիս. lune; 2. mois.

Մահագ, ա. նուազութիւն լուսնի. երեք վերջին գիշերք լուսնական ամսոյ. absence complète de clair de lune, les trois dernières nuits du mois lunaire.

Մա-հազար, ա. (հէր նէ հազըր.) որ ինչ առ ձեռն պատրաստ կայ. ce qui est présent; ce qu'on a.

Մահազըր, ա. յփ. մահզար, եղ.

Մահազիր, ա. յփ. մահզուրէ(թ), եղ.

Մահաթթ, ա. կայարան. օթեւան. հանգիստ. station, relais.

Մահալ, ա. յաջողակութիւն. 2. իմաստութիւն. 3. խորամանկութիւն. 4. կարողութիւն. զօրութիւն. habileté, adresse; 2. prudence; 3. astuce, ruse; 4. puissance, pouvoir.

Մահալէ(թ), ա. խաբէութիւն. նենգութիւն. խորամանկութիւն. ruse, fraude, astuce.

Լա-մահալէ. առանց կատակի. sérieusement, sans plaisanterie.

Մահալլ, յփ. } ա. տեղի. լայր.
Մահալլ, եղ. } 2. արժանի. lieu, endroit, place; 2. digne.

Մահալլաթ, յփ. } ա. թաղ. 2.
Մահալլէ(թ), եղ. } բնակարանութիւն. օթեւան. պանդոկ. quartier; 2. résidence, hôtellerie.

Մահամիլ, ա. յփ. մըհմէլ. եղ.

Մահամիդ, ա. յփ. մահմէտէ(թ), եղ. 2.

Մահանէ, ա. տէս Պէհանէ.

Մահանի, ա. յփ. մահնիյէ(թ), եղ.

Մահապ, ա. … 2. առանձնութիւն. affliction, douleur, tristesse; 2. isolement. [եղ. 2.

Մահապիպ, ա. յփ. մահպուպ,

Մահապիս, ա. յգ. մահպուս, եւլ:

Մահապիր, ա. յգ. մահպէր, եւլ:

Մահապպէ(թ), ա. բարեկամութիւն. 2. սէր. amitié; 2. amour.

Մա-հսուլ, ա. (հէր նէ հասըլ օլսա.) արդիւնք. բերք. արգասիք. ce qui provient; produit, rapport, résultat, effet.

Մահասին, ա. յգ. մահասէնէ(թ), եւլ. 2. գեղեցկութիւնք. 3. մօրուք եւ ընչացք. 2. beautés; 3. la barbe et les moustaches.

Մահաֆի, ա. յգ. մահֆա, եւլ:

Մահար, | Մահարէ(թ), } ա. տեղի՝ յոր այսրէն դառնայ ոք, յոր ապաւինայ. le lieu où l'on revient, où l'on se retire; retraite.

Մահարիմ, ա. յգ. մահրէմ, եւլ:

Մահարիպ, ա. յգ. միհրապ, եւլ:

Մահաքէ(թ), ա. (աթլասճըլըգ թէզկեահը.) գործի ոստայնանկի. métier (à tisser ou de tisserand).

Մահաքք, ա. փորձաքար. pierre de touche.

Մահաֆիլ, ա. յգ. մահֆիլ, եւլ:

Մահվ, ա. ջնջել. effacer.

Մահգարէ(թ), ա. (հագարէթ.) արհամարհութիւն. անարգութիւն. անարգ. ցած լինել. 2. արհամարհել. անարգել. humiliation, abaissement, avilissement; être vil et méprisé; 2. mépriser.

Մահգուգ, ա. արժանի. digne.

Մահզ, ա. եւլ. մըհազ, յգ. սուրբ. անխառն. զուտ. pur, sans mélange, simple.

Մահզա, ա. միայն. լոկ. purement, (purement et) simplement.

Մահզար, ա. եւլ. մահազըր, յգ. (հուզուր.) ներկայութիւն. 2. (= 'արզը մահզար. 'արզ ու մահզար.) ('ումում թարաֆընտան եազըլան ի՛լամ. 'ումում արզուհալը.) աղերսագիր հանրական. présence; 2. adresse, requête.

Մահզուզ, ա. երանելի. հաճ. ուրախ. heureux, content, satisfait, réjoui.

Մահզուզիյէթ(թ), ա. հաճոութիւն. plaisir, contentement, satisfaction.

Մահզուն, ա. (հիւզնիլի.) վշտագնեալ. տրտմեալ. տրտմագին. affligé, attristé, chagriné, triste.

Մահզունանէ, մ. տրտմութեամբ. avec tristesse, tristement.

Մահզուր, ա. արգիլեալ. défendu, illicite.

Մահզուրաթ, ա. (յգ. մահզուրէթ, եւլ.) արգիլեալ իրք. choses défendues, illicites.

Մահզուր, | Մահզուրէ(թ), եւլ. յգ. } (հազէր օլունմասը լազըմ նէսնէ.) վտանգաւոր իրք. chose dangereuse.

Մահզուֆ, ա. (հազֆ օլունմուշ.) հանեալ. հատեալ ի բաց. կրճատեալ. ôté, enlevé, retranché; élidé, supprimé.

Մահէ, գ. ամսական. ամսօրեայ. [mensuel.

Մա'հէտ, ա. ժողովատեղ. rendez-vous, tout lieu où l'on a l'habitude de se réunir.

Մահ-թապ, գ. տես Մահի-թապ:

Մահթիտ, ա. սկիզբն. 2. ազգ. տոհմ. ցեղ. 3. բնութիւն. origine, 2. race, lignée; 3. nature.

Մահի, ա. (մահվ իտիճի.) որ ջնջէ. որ բառնայ ի մէջ. qui efface.

Մահի, գ. ձուկն. poisson.

Մահիէ, գ. ամսական. salaire mensuel.

Մահի-թապ, գ. (լուսնկայ.) լուսնկայ. լոյս լուսնի. 2. փ. հրձիգ փամփուշտ հնդկընկեց. clair de lune; 2. boute-feu.

— էթ. խաղ առնել. ծաղր առնել. se moquer, plaisanter.

Մահի-խօր, գ. (պալըգճըլ.) արագիլ. héron.

Մահիյէթ(թ), ա. էութիւն. ինքնութիւն. nature réelle, réalité, essence.

Մահիա, ա. որ պարածանէ. qui étend.

Մահիր, ա. (մէհարէթլի.) եւլ. մէհէրէ(թ), յգ. ճարտար. յաջող. հմուտ. adroit, habile (dans, en, à qc.) fort (sur, en qc.), entendu, intelligent (dans qc.).

Մահլ, ա. երաշտութիւն. նեղք. երաշտութիւն. 2. ...

հնարագործել. ruse, astuce, intrigue; 2. desservir qn. auprès de qn., nuire à qn.

Մահլեպ, ա. ծառ քարանց. mahaleb. [rasé.

Մահլուք, ա. քերթեալ. կերծեալ.

Մահլուլ, ա. լուծեալ. արձակեալ. 2. օրինաւոր. արդար. 3. անտերունչ. dénoué; 2. permis, licite, légitime; 3. vacant, abandonné.

Մահլուլիյէթ(թ), ա. լքումն. թափուրութիւն. abandon; vacance.

Մահլուճ, ա. գզեալ. cardé, peigné.

Մահլուֆ, ա. (հալֆ մէ·նէմին էթմիշ օլան.) երդուեալ. assermenté, qui a prêté serment.

Մահիանէ, պ. ամսական. salaire mensuel, mois.

Մահմա, ա. տեղի ապաւինի. lieu de refuge, asile.

Մահճէր, ա. մրգաստան. պարտէզ ծառոց. verger, parc.

Մահճէրիւ-լ-'այն. ակնախորշ. le fond, la cavité de l'oeil, td. orbite (de l'oeil).

Մահճուզ, ա. տե՛ս Մահճուր։

Մահճուճ, ա. (գաստ օլունմուշ.) ուխտ նպատակէ. 2. յաճախեալ. 3. ցուցեալ. ընծայեցուցեալ յանդիմանութեամբ. qui est le but (du pèlerinage saint); 2. fréquenté; 3. prouvé, démontré.

Մահճուպ, ա. (հիճապլը օլան.) ամօթխած. պարկեշտ. ամօթապարտեալ. ամփոփեալ. 2. ծածկեալ. թաքուցեալ յաչաց մարդկան. honteux, confus, timide; 2. couvert d'un voile, caché aux yeux de tout le monde.

Մահճուպէ(թ), ա. նիգ. verrou.

Մահճուր, ա. արգելեալ. défendu, interdit.

Մահմատէ(թ), ա. գովութիւն. 2. եւ. մահամիտ, յն. գեղեցիկ գործ կամ հանգամանք. louange, éloge; 2. action ou qualité belle et digne de louange.

Մահմատէթ-սազ, պ. գովիչ. գովաբանիչ. loueur, celui (celle) qui loue, qui donne des louanges.

Մահմի, ա. (հըմայէ օլունմուշ.) պաշտպանեալ. պահպանեալ. défendu, protégé, gardé.

Մահմիլ, ա. գահաւորակ. դեսպակ. 2. (մահֆէլէ շէրիֆ, ա.) դեսպակ՝ յորում ամփոփեն զվարագոյր մետաքսեայ որ հանդիսիւ յղեն ի Մեքքա քաղաք առ զարդարել զքաբէ. espèce de litière portée par un chameau; 2. litière qui contient le rideau de soie envoyé avec pompe à la Mecque pour revêtir le temple de la Kaaba.

Մահմիյէթ(թ), ա. քաղաք մեծ. grande ville. [peron.

Մահմուզ, ա. խթան. կարթ. é-

Մահմուզ, ա. (հէմզէլի.) հէմզէ նշանաւ. (mot) avec un hemzé.

Մահմուզլամագ, թ. մտրակ ի կող հարկանել. éperonner.

Մահմուլ, ա. բեռնաւոր. 2. քեր. (խապէր.) ստորոգելի. chargé (de fardeau); 2. gr. attribut.

Մահմուլէ(թ), ա. բեռն. charge.

Մահմում, ա. (հիւմմա՛ իլլէթինէ կիրիֆթար օլան.) ջերմոտ. fiévreux, personne malade de la fièvre.

Մահմուտ, ա. գովեալ. loué.

Մահմուտիյէ(թ), ա. ախմոնի. թուրթ. 2. (իսքէնտէրիյէ խալիճի.) ջրանցք Աղեքսանդրիոյ. scammonée; 2. canal d'Alexandrie.

Մահնիյէ(թ), ա. եղ. մահանի, յհ. մանանէ, շրջանք (ձորոյ). sinuosité, détour (d'une vallée).

Մահնուն, ա. տե՛ս Մէճնուն։

Մահշէր, ա. տեղի համամարդեայ (ի դատաստանին). 2. տ. (ղալապալըգ. իզտիհամ.) ամբոխ. lieu (point) de rassemblement, de réunion (au jour du jugement universel); 2. troupe, multitude de gens assemblés.

Մահշուտ, ա. արագ արուել. servi promptement.

Մահշուր, ա. (հաշր օլունմուշ.) ժողովեալ. համամարդեալ. rassemblé, réuni.

Մա'հուտ, ա. ծանօթ. հռչակեալ. connu, certain; renommé.

Մահ-չէ, պ. մահիկ. լուսնաձեւ զարդ ի ծայր դրօշուց... petite

lune; croissant placé sur la pointe d'un drapeau ou d'un édifice.

Մահպէլ, ա. ժամանակ յղութեան. gestation d'une femelle, temps pendant lequel elle est pleine.

Մահ-պէ-մահ, գ. ամսոյ ամսոյ. de mois en mois.

Մահպէս, ա. մահապիս, յգ. բանտ. prison.

Մահպէր, } ա. եզ. մահա-
Մահպէրէ(Թ), } պիր, յգ. կաղամար. encrier.

Մահպուպ, ա. (մուհապպէթ օլունուր.) սիրեցեալ. 2. եզ. մահապիպ, յգ. սիրելի. aimé; 2. amant.

Մահպուպէ(Թ), ա. սիրելին. amante.

Մահպուս, ա. բանտարկեալ. emprisonné, arrêté.

Մահպուս-խանէ, գ. տուն բանտի. maison d'arrêt.

Մահպուր, ա. զուարթ. հաճ. gai, joyeux.

Մահասէնէ(Թ), ա. եզ. մահասին, յգ. ազնիւ բարք. բարեաց գնացք. գործ բարեաց. un beau caractère, belles manières, bonne action.

Մահսուլ, ա. (հասըլ օլան.) արդիւնք. բերք. պտուղ. produit, rapport.

Մահսուլաթ, ա. (յգ. մահսուլ. եզ.) արդիւնք. [illegible]. բերք. produits, productions, le rendement d'une terre en grains.

Մահսուլլու, փ. } բերրի. առ-
Մահսուլ-տար, գ. } ատաւոր. արդիւնաւոր. productif, d'un (bon ou) excellent rapport.

Մահսուն, ա. ամրացեալ. պարսպեալ պատուարաւոր. fortifié, muni.

Մահսուպ, ա. (հիսապ օլունմուշ.) հաշուեալ. compté, calculé.

Մահսուպէն, ա. (հիսապ օլունմագ իւզրէ.) ի հաշիւ. 2. [illegible]. à compte; 2. en considération de, eu égard à.

Մահսուս, ա. (հիսս օլունմուշ.) զգացեալ. [illegible]. զգալի. senti, éprouvé; sensible.

Մահսուտ, ա. (հասէտ օլունան.) նախանձեալ. envié, qui est l'objet de l'envie.

Մահսուտ, ա. հնձեալ. moissonné, fauché.

Մահսուր, ա. (հասր օլունմուշ.) շուրջ պատեալ. պաշարեալ. 2. սահմանեալ. entouré, assiégé, cerné, bloqué; 2. restreint.

Մահվ, ա. ջնջել. եղծանել. effacer, détruire, abolir, annuler.

Մահֆիլ, ա. եզ. մահաֆիլ, յգ. ժողովատեղ. lieu de rassemblement, de réunion.

Մահ-վարէ, } գ. ամսական. salaire
Մահ-վարի, } mensuel, mois.

Մահվի. ա. ի ներքս փակեալ. բովանդակեալ. contenu, renfermé.

Մահտուտ, ա. (հուտուտ ու սինօր ըլա էթրաֆը իհաթա օլունան.) սահմանեալ. ընդ սահմանօք. սակաւ. փոքր. borné, limité; peu, petit.

Մահրա, ա. արժանի. արժանաւոր. digne, qui mérite.

Մահրէմ, ա. եզ. մահարիմ, յգ. մերձաւոր ազգական. 2. [illegible] բարեկամ. մտերիմ խորհրդակից. 3. արգիլեալ իր. proche parent, parente; 2. ami intime, confident; 3. chose défendue, illicite.

Նա-մահրէմ. օտարական՝ որում չէ օրէն ի կանանոց մտանել. étranger, celui ou celle qui n'est pas d'une famille.

Մահրէմանէ, գ. մտերմական. 2. մտերմութեամբ. confidentiel; 2. confidentiellement.

Մահրէմիյէթ(Թ), ա. մերձաւորութիւն. մտերմութիւն. proche parenté, intimité, familiarité.

Մահ-րու, գ. լուսնադէմ. qui a le visage semblable à la lune.

Մահրուգ, ա. այրեցեալ. brûlé.

Մահրում, ա. (զուրկ.) անմասն. թափուր. ունայն. զրկեալ. անկեալ. privé, dénué, dépourvu de...

Մահրումէ(Թ), ա. մերձաւոր ազգական (ընդ որում ամուսնանալ չէ օրէն). proche parente.

Մահրումիյէթ(Թ), ա. } զրկանք
Մահրումլուգ, փ. } manque, dénûment.

Մահ-րույ, գ. տե՛ս Մահ-րու:

Մահրուպ, ա. կողոպտեալ. մերկացուցեալ. dépouillé, pillé.

Մահրուս, ա. (Հըրս իլէ թալէպ օլունմուշ օլան.) ցանկացեալ. désiré ardemment, convoité.

Մահրուս, ա. (Հըֆզ ու հիրասէթ օլունմուշ.) պաշտպանեալ. պահպանեալ. զգուշացեալ. յամենայն կողմանց պատսպարեալ. défendu, protégé.

Մէմալիքի Մահրուսէ(ի Շահանէ). Երկիր Օսմանեանց. Տաճկաստան. l'empire ottoman.

Մահրուսէ(թ), ա. քաղաք ամուր. քաղաք գլխաւոր. ville forte, grande ville, capitale.

Մահրուր, ա. Ջերմ. Ջերմացեալ. 2. (տէրունինի ֆիքր հարարէթ օլան.) (ցասմամբ) բորբոքեալ. chaud, ardent, échauffé; 2. brûlant (de colère), vif.

Մահրուֆ, ա. փոխեալ. շրջեալ. 2. վեր ի վայր շրջեալ. կործանեալ. changé; 2. interverti, renversé.

Մահ-վէշ, Մահ-փարէ, Մահ-փէյքէր, } գ. գեղեցկերես լուսնաձև. beau comme la lune, (visage ou face) de pleine lune.

Մահքում, ա. (Հիւքմ թահթընտա օլան.) ընդ իշխանութեամբ. իշխանաւոր. soumis, sujet à qn.

Մահքումուն'ալէյհ(ի). ('Ալէյհինտէ հիւքմ իսաար օլունմուշ.) դատապարտեալ. condamné.

Մահքուք, ա. (Հաքք օլունմուշ.) քերեալ. ջնջեալ. gratté, raturé, effacé.

Մահքէմէ(թ), ա. դատարան. դատաստան. ատեան. tribunal, cour.

Մահքի, ա. (Հիքեայեթ օլունմուշ.) պատմեալ. (ra)conté, narré.

Մահֆազա(թ), ա. (Տէրունինտէ նէսնէ հըֆզ օլունան զարֆ.) պատեան (կաշեայ). étui (de cuir).

Մահֆիլ, ա. եզ. մահաֆիլ, յգ. ժողովատեղ. 2. օրահ, բեմ (ի մզկիթս). lieu de réunion, d'assemblée; galerie, tribune (p. ex. dans une mosquée).

Մահֆիլի շէրիֆ. տե՛ս Մահֆիլ. 2:

Մահֆիա, ա. տոհմ. ազգ. famille, souche.

Մահֆուզ, ա. (Զարար ու զիեանտան հըֆզ ու սիանէթ օլունան.) պահպանեալ. պահեալ. gardé, protégé, préservé, conservé.

Մահֆուր, ա. փորեալ. դրուագեալ. 2. քանդակեալ. 3. եդեալ ի խոռոչի առերէք. creusé; 2. sculpté; 3. mis dans un creux.

Մահֆուֆ, ա. շուրջ պատեալ. entouré, enveloppé.

Մաղազա, ա. = Մախզէն:

Մաղազի, ա. (յգ. մաղզա, եզ.) պատմութիւնք պատերազմաց, արշաւանաց. récits des guerres, des campagnes.

Մաղազիլ, ա. յգ. մըղզէլ, եզ:

Մաղաճիր, ա. յգ. մաղարա, եզ:

Մաղալըք, ա. յգ. մըղլաք, եզ:

Մաղանի, ա. յգ. մաղնա, եզ:

Մաղանիմ, ա. յգ. մաղնէմ, եզ:

Մաղաւիլ, ա. յգ. մաղսէլ, եզ:

Մաղար, Մաղարա(թ), եզ. մաղաճիր, յգ. } ա. այր. անձաւ. caverne, grotte, antre.

Մաղարիմ, ա. յգ. մաղրէմ, եզ:

Մաղարիպ, ա. յգ. մաղրէպ, եզ:

Մաղարիս, ա. յգ. մաղրէս, եզ:

Մաղաք, գ. փոս. fosse, fossé.

Մաղզ, Մաղզինէ, } գ. ուղեղ. 2. սիրտ. ուղեղ. 3. միտք. 4. գլխաւոր, ազնուագոյն մասն. cervelle, cerveau; 2. moelle, coeur; 3. esprit, intelligence; 4. moelle, quintessence.

Մաղզա, ա. (եզ. մաղազի, յգ.) միտք. դիտաւորութիւն. but, intention.

Մաղզուպ, ա. ցասուցեալ. բարկացեալ. fâché, courroucé, irrité.

Մաղզուպուն 'ալէյհ(ի). ընդ որ ցասուցեալ է ոք. celui contre qui l'on se fâche.

Մաղզ-ըսար, գ. ազնուագոյն. moelleux.

Մաղլաթա(թ), ա. (Եանըլթմաճ.) խաբէական. խօսք' որ ածէն ի մոլորութիւն. 2. իրք դժուարիմացք ապարզել. mot, langage, discours fautif, qui induit en erreur; 2. chose difficile à démêler.

Մաղլուք, ա. կղպեալ. փակեալ. fermé.

Մաղլուլ, ա. ծարաւի. 2. կապեալ, եդեալ անուր ի պարանոց. altéré; 2. attaché (ou mis) au carcan.

Մաղլուպ, ա. պարտեալ. vaincu, battu. [թեան. défaite, déroute.

Մաղլուպիյէթ(թ), ա. պարտութ-

Մաղմուզ, ա. ամբաստանեալ. inculpé, accusé.

Մաղմուզուն ալէյհ(ի), ա. ամբաստանեալ վասն աղանդաւորութեան. calomnié, accusé injustement d'hétérodoxie. [obscur, inconnu.

Մաղմուլ, ա. անծանօթ. անյայտ.

Մաղմում, ա. (ղամմ ու քէտէրէ կէրիֆթար օլմուշ.) տրտմեալ. affligé, chagriné, attristé.

Մաղմուտ, ա. եդեալ ի պատեանս. remis dans le fourreau, rengainé.

Մաղմուր, ա. անծանօթ. ծածուկ. անձանօթ. obscur, inconnu.

Մաղնա, ա. եղ. մաղանի, յգ. բնակարան. բնակութիւն. 2. ճոխութիւն. բաւականութիւն. demeure, séjour, domicile; 2. richesse, suffisance.

Մաղնէմ, ա. եղ. մաղանիմ, յգ. կողոպուտ. կողոպտուած. աւար. butin.

Մաղշիյէթուն ալէյհ(ի), ա. նուաղեալ. թալացեալ. évanoui, tombé en défaillance, dans l'évanouissement.

Մաղշուշ, ա. խարդախեալ. խառն. frelaté, adultéré, falsifié, altéré.

Մաղպութ, ա. (ղըպթա վէ գըսգանճ օլունմուշ օլան.) նախանձեալ. 2. բախտաւոր. երանելի. envié; à qui d'autres portent envie; 2. heureux, fortuné, (un homme) aisé.

Մաղպուն, ա. պատրեալ. խաբեալ. 2. պարզամիտ. անմիտ. dupé, escroqué; 2. niais, bête.

Մաղսէլ, ա. եղ. մաղասիլ. յգ. լուացարան դիականց. lieu où on lave les corps morts.

Մաղսուլ, ա. (ղըսլ օլունմուշ.) լուացեալ. lavé.

Մաղտանօս. ազատքեղ. persil.

Մաղտուր, ա. (ղատր ու խըյանէթէ ուղրամըշ.) մատնեալ. ի դաւոյ ըմբռնեալ. trahi, trompé.

Մաղրէմ, ա. եղ. մաղարիմ, յգ. պարտք. պարտաւորք. dette, obligation.

Մաղրէպ, ա. եղ. մաղարիպ, յգ. (քէվքէպլէրին ղուրուպ իթթիհազ էթտիյի եէր.) արեւմուտք. 2. արեւմտեան երկիրք. Աֆրիկէ. occident, ouest, couchant; 2. Occident, les régions d'Occident, Afrique, Maroc.

Մաղրէպի(յ), } ա. արեւմտեան.
Մաղրըպի(յ), } աֆրիկեան. occidental; africain.

Մաղրէս, ա. եղ. մաղարիս, յգ. (ֆիտանլըգ պաղչէսի.) տնկարան. plantation, lieu où l'on a planté.

Մաղրըպ, ա. տե՛ս Մաղրէպ. 2. արեւմուտք. le coucher du soleil.

Մաղրուգ, ա. (ղարգ օլմուշ.) ընկղմեալ. plongé, submergé.

Մաղրուս, ա. (ղարս օլունմուշ.) տնկեալ. planté.

Մաղրուր, ա. խաբեալ. պատրեալ. 2. հպարտ. ամբարտաւան. յանձնապաստան. trompé, aveuglé 2. orgueilleux, présomptueux.

Մաղրուրլանմագ, թ. հպարտանալ. մեծամտել. փքանալ. être orgueilleux, être rempli de vaines prétentions, s'enfler de succès obtenus.

Մաղրուրլուգ, թ. մեծամտութիւն. ամբարտաւանութիւն. présomption, orgueil.

Մաղֆիրէ(թ), ա. թողուլ. ներել. թողութիւն մեղաց. արձակումն. ներումն. pardonner, remettre les péchés; rémission des péchés, pardon.

Մաղֆուր, ա. թողեալ. 2. (= մաղֆուրուն լէհ[ու].) որում մեղք իւր թողեալ են. pardonné, remis; 2. celui à qui les péchés ont été pardonnés. [grois.

Մաճար, թ. Հունգարացի. hon-

Մաճարիսթան, թ. Հունգարիա. Hongrie.

Մա-ճէրա, ա. դէպ. պատահար. անցք. événement, fait; la chose, l'affaire.

Մաճիտ, ա. հոյակապ. փառաւոր. illustre, glorieux.

Մա՛ճուն, ա. եղ. մէ՛աճին, յգ. կտապ. խէժ անոյշ. confection, td. électuaire.

Ճամճը — ը. ապակւոյ ակնակեփորձաց. colle à verre, mastic.

Մա'ճուն-քէշի, գ. [illegible] petite cuiller de confection.

Մա-մազա, ա. ([illegible]) [illegible] ce qui a passé, ce qui a eu lieu.

Մազա-մա-մազա. ([illegible]) [illegible] ce qui est passé, qu'il n'en soit plus question.

Մա'ռէքէ, ա. [illegible] 2. [illegible] combat, bataille, tumulte; 2. affaire grave, grand accident.

Մա-մէլէք, ա. ([illegible]) [illegible] possessions, biens, avoir.

Մա'մուլ, ա. ([illegible]) [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] fait, opéré, travaillé, fabriqué; 2. artificiel; 3. gr. régi.

Մա'մուր, ա. [illegible] 2. [illegible] habité, cultivé, peuplé; 2. du Grand-Seigneur, impérial.

Մա'մուրէ(թ), ա. [illegible] 2. [illegible] pays cultivé et peuplé; 2. ville.

Մա'մուրիյէթ(թ), ա. [illegible] (état de) culture.

Մայա... տես Մանէ...

Մայալ, ա.

Խայալ —. ([illegible]) [illegible] presque invisible, indistinctement.

Մայալանմագ, ա. [illegible] faire fermenter, mettre du levain dans.

Մայալանմագ, ա. [illegible] fermenter.

Մայալանմըշ մալ. [illegible] fortune de fonds.

Մայըս. [illegible] mai.

Մայ-խօշ, գ. ([illegible]) ([illegible]) [illegible] aigre-doux, aigrelet, piquant.

Մայմուն, ա. [illegible] singe.

Մայնա, ա. [illegible] repos, calme. [se calmer.
— օլ. [illegible] se tranquilliser,

Մա'նա, ա. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] signification, sens; 2. songe, rêve; 3. idée, esprit; 4. chose, affaire.

Մանասթըր. [illegible] couvent, cloître, monastère.

Մանասա(թ), ա. ([illegible]) [illegible] chambre nuptiale.

Մանավ, ա. [illegible] fruitier.

Մա'նա-տար, գ. [illegible] significatif.

Մանղալ, ա. [illegible] brasier, réchaud.

Մանգաբէ(թ), ա. [illegible] des qualités brillantes, vertu, talent.

Մանգասա(թ), ա. [illegible] manque, défaut; défectuosité.

Մանգաֆա, ա. ([illegible]) [illegible] 2. ([illegible]) [illegible] grosse tête; 2. sot, imbécile.

Մանգաֆալըգ, ա. ([illegible]) [illegible] bêtise, stupidité.

Մանգըր, ա. [illegible] monnaie de billon, denier, sou, liard.

Մանզար, Մանզարէ(թ), [illegible] ա. [illegible] 2. ([illegible]) [illegible] aspect, air; 2. (point de) vue.

Մանզում, ա. [illegible] 2. [illegible] arrangé, mis dans un certain ordre; 2. en vers.

Մանզումէ(թ), ա. [illegible] 2. [illegible] rang, rangée, file, série; 2. vers.

Մանզուտ, ա. [illegible] mis en un tas, disposé par couches les uns sur les autres.

Մանզուր, ա. ([illegible]) [illegible] vu, regardé.

Մանզուր, ա. [illegible] 2. [illegible] verdoyant, riant; 2. brillant, éclatant.

Մա'նէն, ա. ([illegible]) [illegible] réellement, de fait.

Մանէնտ, } գ. նման. հանգոյն.
Մանէնտէ, } semblable, ressemblant.

Մա՛նէվի(յ), ա. մտաւորական. մտացածին. idéal, qui n'a d'existence que dans l'idée, dans l'esprit, imaginaire; intellectuel, spirituel.

Մանթար, բ. սունկ. 2. (թաղափա.) (խցան.) խէցէ. champignon; 2. bouchon (de liége).

Մանթըգ, ա. խօսք. բարբառ. 2. տրամաբանութիւն. խորհական գիտակցութիւն. parole, discours, langage; 2. logique.

Մանթըգի(յ), ա. խորհական (գիտակցութեան). բանական. 2. տրամաբան. խորհաբան. logique; 2. logicien.

Մանթըգիյաթ, ա. խնդիրք խորհական գիտակցութեան. questions de logique.

Մանթըգիյուն, ա. (յգ. մանթըգի, եղ.) խորհաբանք. logiciens.

Մանթու, ա. հարեալ եղջերբ. սպանեալ եղջերբ. frappé de coups de cornes; tué à coups de cornes.

Մանթուգ, } ա. ասացեալ.
Մանթուգա(թ), } բարբառեալ. 2. ճառ. dit, énoncé, exprimé; 2. énoncé, ce qu'on énonce.

Մանթօ. վերարկու. manteau.

Մանի', ա. (ձէ' խափՃի.) որ արգելու. խափանարար. 2. եղ. ձէվանի'. յգ. արգելք. խափան. խոչ. կրճիմ. qui empêche, qui fait obstacle; 2. empêchement, obstacle.

— օլ. արգելք, խափան լինել. արգելուլ. faire obstacle à qn., mettre obstacle à qc., empêcher, arrèter.

Մանի, բ. ցացոյք. երգ. chanson.

Մանիկ... տես Մանիգ...։

Մանիգ... տես Մանիգ...

Մանճա. կերակուր. aliment, mets.

Մանսըպ, ա. եղ. ձէնասիպ, յգ. (նէանէնին նասպ ու իդամձ օրունատուղու մաՀալլ.) տեղի՝ յոր հաստատեալ, կանգնեալ իցէ. 2. քարջ. աստիճան. պատիւ. endroit, lieu où l'on a planté, dressé qc.; 2. dignité, charge (honorifique) place (éminente), (grand) emploi.

Մանսըպ-տար, գ. պաշտօնատար. (grand) dignitaire.

Մանսուպ, ա. (նասպ օրունմուշ.) հաստատեալ. կանգնեալ. 2. (քաղաքայն) ֆէթհէ յայտնանշանեա. planté, arboré, dressé, érigé; 2. (consonne) marquée de la voyelle fatha.

Մանսուպէ(թ), ա. մարիանք. դաւ. stratagème, tour de ruse, de finesse, artifice.

Մանսուպէ-պազ, գ. խորամանկ. շարաներ. rusé, artificieux.

Մանսուս, ա. յայտնի. մեկին. évident, clair, manifeste.

Մանսուր, ա. օգնեալ. օգնութեան. նպաստ գտեալ. 2. յաղթական. aidé, assisté, secouru; 2. victorieux, vainqueur.

Մանտա, բ. (Ճամուս. կէավմիշ. ու սըղըրը.) գոմէշ. buffle.

Մանտալ, բ. փակաղակ. espèce de tourniquet en bois.

Մանտալլամագ, բ. աղխել փակաղակաւ. fermer au verrou.

Մանտէ, գ. մնացեալ. 2. բ. (= 'աձէլ - մանտէ. միւթէգա'իտ.) վաստակաւոր. resté; restant en arrière; 2. (officier...) en retraite.

Մանտիլ, ա. եղ. ձէնտիլ, յգ. թաշկինակ գրպանի. mouchoir de poche.

Մանտըրա, բ. (ատամը քիւչիւք աղըլ.) գոմ. հանդրուան. bergerie, bercail; vacherie.

— քէօփէկի. շուն հովուաց. chien de berger.

Մանօվրա. (Հարէքէթ ու նուֆը 'ասքէր.) կրթութիւն, վարժք, շարժման զօրաց. manoeuvre.

— չէվիրմէք. ('ասքէր թա'լիմէ էթ.) առնել զօրաց հրահանգ. manoeuvrer.

Մաշ, գ. (պիր նէվ պէզէլյէ.) մաշ. petits pois.

Մաշա, ա. տես Մաշէ։

Մաշալլա, ա. տես Մէ'շալէ(թ)։

Մաշալը (թիւֆէք), բ. (հրացան) պատրուգակաւոր. (fusil) à mèche.

Մա-շա-ալլահ, ա. (աֆէրին. կէօզէլ մի.) ով քաջ. ով գեղեցիկ. ազնիւ. que c'est beau! bravo!

Մաշէ, գ. (մաշա. ա.) ունելի. pince, tenailles, pincettes.

Մա՛շէր, ա. եզ. Մէ՛աշիր, յգ. Գունդ. ամբոխ (մարդկան). multitude, troupe (d'homme).

Մաշի, ա. (մէշյ խաւինի.) որ հետի գնայ. հետեւակ. qui va à pied, piéton.

Մաշիեէ(թ), ա. (եզ. Մէվաշի, յգ.) ոչխար. այծեր. արջառ. (le petit ou le menu) bétail: chèvre, mouton; le gros bétail: boeuf, chameau, bestiaux.

Մաշիյէն, ա. հետի. à pied.

Մաշիթա(թ), ա. (եիւզ եազըճը խաթուն.) զարդարիչ. յօրինիչ կործից. կին՝ որ զարդարէ զհարսն. coiffeuse, dame d'atour.

Մաշլաղ, փ. վերարկու անձրեւի. casaque pour la pluie.

Մա՛շուգ, ա. սիրող. amant, amoureux.

Մա՛շուգա, ա. (մահպուպէ.) սիրելի. celle qui est aimée par qn., bien-aimée, maitresse.

Մա՛շուգիյեէ(թ), ա. սիրահարութիւն. սիրելութիւն. passion.

Մաշուրէ, պ. տես Մասուրա:

Մաշրաբա, փ. (միշրէպէ.) (կիւմիւշ կէ պագըր սու գապը.) բաժակ կամ արծաթի, պղնձի. coupe d'argent ou de cuivre, vase à boire de métal.

Մաշունա, փ. (աղըրլըգ գայըղը.) նաւ կեան պաշարս այլուր փոխելոյ. barque pour le transport des vivres.

Մաշա. տէգ. une pique.

Մա-պագը, ա. (պագը գալան.) Յաւելորդ. Յաւելուած. ce qui reste, le reste.

Մա-պա՛տ, ա. (պագըեէ.) (շարունակութիւն). յաջորդք. continuation, suite d'un article.

Մա-պէյն, ա. միջոց. անջրպետ. 2. (Հարէմ իլէ սէլամլըգ արասընտա օլան օտա.) առաջին սենեակ. 3. (փատիշահ սէրայընըն սէլամլըգ տաիրէսի.) սրահ ատենադրութեան արքայի. intervalle, espace (intermédiaire); 2. antichambre; 3. sale d'audience.

— ի(միզ)տէ. ի մէջ (մեր). entre (nous).

— (լէրին)տէ. ի մէջ (նոցա). entre [(eux).

Մապէյնճի, փ. սենեկապան արքայի. chambellan.

Պաշ — (սէր-գուրէնայը շահանէ.) սենեկապետ արքունի. grand chambellan.

Մա՛պէտ, ա. եզ. Մէ՛ապիտ, յգ. (իպատէթէ մախսուս մահալլ.) Ժողովարան. տաճար. lieu d'adoration, temple, chapelle etc.

Մա՛պէր, ա. եզ. Մէ՛ապիր. յգ. (ուպուր օլունանճագ մահալլ.) անցք. passage.

Մապլաղ, փ. թիակ. (ծեփէ ինչ որով տարածեն շաղախս.) spatule.

Մա՛պութ, ա. ոլորեալ. թոլորբեալ. tordu.

Մա՛պուտ, ա. (երկրպագեալ.) Աստուած. 2. դիք. (adoré,) Dieu; 2. idole.

Մաս (մավի), փ. համակ (կապոյտ). tout (bleu).

Մասա. սեղան. table.

Մասադի՛, ա. յգ. Մըսդա՛, եզ:

Մասադիլ, ա. յգ. Մըսդալ, եզ:

Մասա՛ապ, ա. դժուարութիւնք. դժուարին իրք. difficultés, choses difficiles, ardues.

Մասաիպ, ա. յգ. Մուսիպէթ, եզ:

Մասա՛ի, ա. յգ. Մըսա՛ա, եզ:

Մասաիլ, ա. յգ. Մըսէլէ, եզ:

Մասահիֆ, ա. յգ. Մուսհաֆ, եզ:

Մասալ, փ. (մէսէլ.) (հիքեայէ. տասիթան.) պատմութիւն. վէպ. conte; historiette, anectode.

Մասալիհ, ա. յգ. Մասլահաթ, եզ:

Մասալճը, փ. վիպասան. conteur.

Մասահըֆ, ա. յգ. Մուսհաֆ, եզ. 1:

Մասաղ, ա. (գույումճը մաթա՛ը.) ճարտարք ոսկերչաց. orfévrerie.

Մասանի՛, ա. յգ. Մասնա՛, եզ:

Մասապըհ, } ա. յգ. Միսպահ, եզ:
Մասապիհ, } եզ:

Մասավիր, ա. յգ. Մուսավերէթ, եզ:

Մասա՛տ, ա. եզ. Մասա՛իտ, յգ. աստիճան (պարանէայ). 2. արժանիք. degré, échelle (de corde); 2. mérite.

Մասատ, փ. երկաթ սրելոյ. fusil (de boucher).

Մա-սատագ, ա. ցոյց. հանդերձ. ընծայօղութիւն. ce qui fait preuve, ce qui montre; preuve.

Մասարիֆ', ա. յգ. մասրաֆ', եզ։

Մասաիբ, ա. յգ. մուսիբ, եզ։

Մասարիգա, ա. երակք նարիք միջնդերաց. veines (artères) mésentériques

Մասարիֆին, ա. երկ. յգ. մասրաֆ, եզ։

Մասարիֆ, յգ. } ա. մասրաֆ,
Մասարիֆաթ, երկ. յգ. } եզ։

Մասաֆֆ, ա. յգ. մասաֆֆ, եզ. 2. ճակատամարտ. bataille.

Մասաֆֆ, ա. եզ. մասաֆֆ, յգ. ճակատատեղի. champ de bataille.

Մասդարա... տես Մասխարա։

Մասգուլ, ա. յղկեալ. ողորկեալ. poli, lissé, fourbi.

Մա-սելեֆ, ա. առաջինն. յառաջագոյն դիպեալն. անցեալն. ce qui a eu lieu précédemment, le passé.

Մա-սեպագ, ա. առաջինն. անցեալն. 2. նախագոյն, յառաջագոյն յիշեալն. ce qui a précédé; le précédent, l'antécédent; 2. ce qui a été mentionné plus haut.

Մա-սեվա, ա. (պունտան պաշ-գա.) բաց յայսմանէ. 2. արտաքինք. outre cela; 2. ce qui est en dehors, objets du dehors.

Մա'սերէ(թ), ա. ('ուսրէթ.) դժուարութիւն. 2. կարօտութիւն. նեղութիւն. difficulté; 2. gêne, besoin.

Մասըֆ, ա. եզ. մասաիֆ, յգ. մարմանդ տեղի. ամառանոց. ամառավայրն. pays dans les montagnes où l'air est moins chaud; campement, résidence d'été, maison de campagne.

Մասթապէ(թ), ա. (փէյքէ.) նստարան. 2. գինետուն. banc; 2. cabaret.

Մասթարէ(թ). ա. եզ. մասաթիր, յգ. կանոն. règle.

Մասթաքի. մաստաքէ. mastic.

Մասթելա. կանթ փայտեղէն. տաշտ. baquet.

Մասթի, ք. բարակ կարճոտն. basset (chien).

Մասթիգա. օղի. eau de vie.

Մասթիճիք, ք. բանանեան շնիկ. chien de dame, bichon.

Մա'սիյեթ(թ), ա. եզ. մէ'ասի, յգ. անհնազանդութիւն. ապստամբութիւն. 2. մեղք. désobéissance, révolte, rébellion; 2. péché.

Մասարիք, ա. եզ. մասարիքին, երկ. յգ. ընդերք յորս մամռոյն կազմի. intestins où s'élabore le chyle.

Մասիր, ա. տեղի յոր հասանի ոք. lieu où l'on arrive ou parvient.

Մասիք, ա. (մէսք իմսաք.) որ ունի, քաշող, պահող առ իւր. qui retient, attire, garde.

Մասլագ, ք. աղբիւր մշտաբղխող, կենդանի. source intarissable.

Մասլահաթ, ա. եզ. մասալիհ, յգ. (էմր. հաճէթ.) գործ. affaire, besogne; cause. [affairé.

Մասլահաթլը, ք. բազմահոգ.

Մասլահաթ-կիւզար. պ. տես Մասլահաթ-պին. 2. (էլչի վէքիլի.) գործակալ, յանձնակալ դեսպանութեան. un chargé d'affaires.

Մասլահաթ-պին, պ. գործակալ. 2. գործոց, տեղեակ գործոց. homme d'affaires, agent d'affaires, gérant; 2. versé dans les affaires, expert.

Մասլուպ, ա. կախեալ. խաչեալ ի խաչի. pendu, crucifié.

Մասխարա, ա. ծաղր առնել. ծաղր. այպն կատականաց. 2. ք. (մուղհիգ.) ծաղրածու. խեղկատակ. 3. դիմակաւոր. 4. առակ նշաւակի. se moquer, se rire de qn., railler; risée, moquerie; 2. bouffon; 3. masque, personne masquée; 4. risée, objet des railleries.

— օլ. առակ նշաւակի լինել. être la risée.

— գըեաֆէթի. ծաղրանք. դիմակաւորութիւն. mascarade, costume (habit) de masque.

— յա ալմագ. ծաղր առնել. se moquer de qn.

Մասխարալանմագ, ք. խեղկատակել. bouffonner.

Մասհուպ, ա. ընկերացեալ ընդ ումեք. accompagné de qn.

Մասնա', ա. եզ. մասանի', յգ. (շինա.) շինուած. bâtiment, édifice, construction.

Մասնու', ա. (սէնա'աթ վասըթասըյլա եափըլմըշ օլան.) ճար-

ճարտարօրէն. արուեստօրէն, ճարտարութեամբ կերտուած, արհեստական. fait avec art ou artistement; fabriqué, artificiel.

Մասնու'աթ, ա. (յգ. մասնու', եղ.) գործք ճարտարարուեստութեան. choses artificielles, produits de l'art, industrie artistique.

Մասպուք, ա. ձուլուած. moulé, jeté en moule, fondu.

Մա'սում, ա. զգուշացեալ. պատսպարեալ. պահեալ. 2. (ռամկ.) մանուկ (անմեղ). մանկիկ. garanti, préservé; 2. innocent, bambin, petit enfant, marmot.

Մասուն, ա. (հըֆզ ու սըյանէթ օլունմուշ.) պահպանեալ. պաշտպանեալ. պատսպարեալ. զգուշացեալ. 2. թաքուցեալ. ծածկեալ. gardé, protégé, préservé; 2. conservé, caché, serré.

Մասուպէթ, ա. աղէտք. չարիք. malheur, calamité, fâcheux accident.

Մա'սուբ, ա. դժուարին. difficile, critique.

Մա'սուր, ա. ճզմուած. քամուած. pressé, exprimé.

Մասուրա, գ. կծիկն ոստայնանկաց. 2. խողովակ. փող. 3. ծխափող. bobine; 2. tuyau, tube; 3. tuyau de pipe.

Մա'սուբաթ, ա. (յգ. մա'սուբ, եղ.) դժուարութիւնք. difficultés.

Մասպուղ, ա. ներկուած. teint.

Մասս, ա. (մէսս էտիճի.) որ շօշափէ. qui touche, touchant; qui tâte.

Մասս, ա. ծծել. sucer, sucoter.

Մասսա', ա. եղ. մասսաւի', յգ. ճանապարհ հարթեալ ընդ խորտուբորտ տեղիս. chemin uni, égal, à travers un terrein accidenté et pierreux.

Մասսանդա(թ), ա. սնարք. oreiller.

Մասդար, ա. եղ. մասադիր, յգ. (նէրէտէն քի սուտուր իթտիյի եէր.) աղբիւր. ակնաղբիւր. 2. քեր. (ասըլը ֆի'իլ. ֆի'իլին ասըլը.) աներեւոյթ բայից. բայանուն. source, origine (d'où une chose provient ou émane); 2. gr. infinitif, nom d'action, substantif verbal.

Ի'սմի մաստար. բայանուն. substantif verbal.

Ասըլ մաստար. (մաստարըը ասըլ.) աներեւոյթ. infinitif.

Մաստարի(յ), ա. բայանունական. appartenant au nom d'action, qui donne la valeur d'un nom d'action.

Մասդարիէ, գ. հարկ կամ վաճառաց իրաց. droit (ou impôt) sur quelques marchandises.

Մաստու', ա. որոյ գլուխ կը ցաւի. qui a mal à la tête, des maux de tête.

Մասդուգ, ա. ստուգուած. հաստատուած. ճշմարիտ. vérifié, confirmé, constaté.

Մասդուգաթ, ա. ստոյգ, հաստատուած իրք. chose vérifiée, confirmée, constatée.

Մասդուղ, ա. խարուած. marqué avec un fer chaud.

Մասդում, ա. ընդհարուած. heurté.

Մասդուր, ա. ածանցեալ. 2. առաքեալ. 3. ախտացեալ կրծքէ. ախտացեալ ծիւրական ախտիւ. dérivé; 2. envoyé; 3. poitrinaire, phthisique.

Մասրաֆ, ա. եղ. մասարիֆ. յգ. մասարիֆաթ, նրն. յգ. ծախք. 2. վարելն յինչ դրամոյ. dépense; 2. emploi, application (d'une somme à qc).

— էթ. ծախս ընել. ծախել. faire de la dépense, dépenser (de l'argent).

Մասրաֆլը, գ. ծախսոտ. թանկածախ. dispendieux, coûteux, (qui coûte) cher.

Մասրու', ա. (սարա' 'իլլէթինէ կիրիֆթար օլան.) լուսնոտ. épileptique.

Մասրուֆ, ա. (սարֆ օլունմուշ.) ծախուած. 2. հոլովուած. խոնարհուած. 3. դարձուցեալ. խոտորեցուցեալ. հեռացուցեալ. 4. գ. (խարճ.) ծախք. employé, dépensé; 2. décliné, conjugué; 3. tourné; détourné, écarté, éloigné; 4. dépense, frais.

Մասրուֆի, գ. } ծախսա-
Մասրուֆիյեէ(թ), ա. } նուա-
թեան. կիրառութեան. յարկին դրա-
մոյ յինչ. emploi; application d'une somme à qc.

Մասֆուֆ, ա. կարգեալ. ճակատեալ. rangé, aligné, rangé en bataille.

Մա-վագա՛, ա. դէպք. պատահար. (ce qui est arrivé, ce qui a eu lieu,) événement.

Մա-վէրա, ա. (կերպ. արտ թարաֆը.) որ ինչ յայնկոյս է. յետոյ. ce qui est au delà de..., le derrière.

Մավի, ք. կապոյտ. bleu.

Սուլթ —. կապտագոյն. bleu pâle.

Մավիշ, ք. ծովի. aux yeux d'un bleu vif.

Մավլամագ, ք. (միյավլ էթ.) նուաւել. miauler.

Մավուննա, ք. տես Մաունա:

Մա-տամ, ա. (տամին վէ պապը օլտուղճա.) ցորքան ժամանակ. aussi longtemps que.

— **քի**. (չիւն քի.) զի. մինչ դեռ-մինչ. parce que; pendant que.

Մատամա. տիկին. madame.

Մատէ, գ. մատակ. էգ. femelle.

Մա՛ատելէ(թ), ա. արդարութիւն. justice, équité.

Մա՛ատէն, ա. եղ. մէ՛ատին, յգ. բովք. հանք. 2. աղբիւր. բովք. 3. մետաղք. հանք. հանքածոյք. mine; 2. source, mine; 3. métaux, métaux précieux, minéral.

Մա՛ատէնի(յ). ա. մետաղական. քարեղէն. métallique, minéral.

Մա՛ատէնիյաթ, ա. (յգ. մատէնիյ, եղ.) հանքածոյք. minéraux.

Մատէր, գ. մայր. mère.

Մատէրանէ, գ. մայրենի. 2. մայրաբար. maternel; 2. en mère, maternellement.

Մատէր-զատ, գ. ընդաբոյս. բնածին. inné, naturel.

Մատէր-էնտէր, գ. (խորթ մայր.) մօրու. belle-mère (seconde femme du père).

Մատէրի, գ. մայրենի. մայրական. maternel.

Մատէր-պէ-խաթա, գ. պոռնկորդի. enfant naturel, bâtard.

Մաթինան, } գ. ճշդիւ. ju-
Մաթինանէ, } ment.

Մաթիհ, ա. (մէտհ իտիճի.) որ գովէ. loueur, qui loue.

Մա՛աթուլ, ա. ածանցեալ. dérivé.

Մա՛ատում, ա. չէք լեալ. qui n'existe plus.

Մատուն, ա. խոնարհագոյն. inférieur.

Մա՛ատուտ, ա. ('ատտ օլունան.) համարեալ. թուեալ. ի թիւ արկեալ. սակաւաթիւ. compté; (mis) au nombre; du nombre; peu (moins) de.., peu en nombre.

Մատտէ, ա. եղ. մէվատտ, յգ. նիւթ. իրք. խնդիր. 2. հատուած. մասն. matière, sujet; article; 2. paragraphe.

Մատտի(յ), ա. նիւթեղէն. նիւթական. matériel.

Մար, գ. օձ. serpent.

Մա՛րա, ա. եղ. մէ՛արի, յգ. մերկ մասն մարմնոյ. partie du corps que l'on voie à nu.

Մարազ, ա. եղ. էմրազ, յգ. հիւանդութիւն. ախտ. maladie, mal; infirmité.

Մա՛րազ, ա. (նէանէնին 'արզ օլունուպ միւշահէտէ օլունտուղու եէր.) տեղի դիպելոյ, յանդիման առնելոյ. lieu où une chose apparait et se présente.

— **ընտա**. վասն. ի պատճառս. à cause de.

Մարազլը, ք. ախտաժէտ. հիւանդոտ. maladif.

Մարանկօզ. ատաղձագործ. հիւսն. charpentier, menuisier.

Մարեա, ք. մաքի. brebis.

Մարզա, ա. յգ. մարիզ, եղ.

Մարըզ, ա. (միւրուտ իտիճի.) հերետիկոս. hérétique.

Մարըզ, ա. (մարազ սահիպի.) հիւանդ. malade.

Մա՛րէֆ, ա. եղ. մէ՛արիֆ, յգ. դէմք. նկարագիր դիմաց. visage, traits, physionomie.

Մարթ. մարտ. արեգ ամիս. (mois de) mars.

Մարթի, ք. ճայ ծովու. mouette.

Մարթօլոզ. զինուոր քրիստոնեայ ի բերդս. espèce de gendarmes chrétiens qui servaient dans les forteresses turques.

Մարիզ, ա. եղ. մառզա, յգ. հիւանդ. malade.

Մարիտ, ա. եղ. մէրէտէ(Թ), յգ. (էհլի մէրէտա.) ժպիրհ. ապստամբ. հեստ. անսաստ. insolent, rebelle, réfractaire, récalcitrant.

Մա'րիքէ(Թ), ա. եղ. մէ'արիք, յգ. ճակատամարտի. կռուադաշտ. ասպարէզ. 2. ճակատամարտ. պատերազմ. champ de bataille, lice, arène; 2. bataille; guerre.

Մա'րիքէ-զար, գ. կռուադաշտ. ճակատամարտի. lice, arène, champ de bataille.

Մա'րիֆէ(Թ), ա. եղ. մէ'արիֆ, յգ. գիտութիւն. արուեստ. ճարտարութիւն. հնարագիտութիւն. 2. անուն յօդի. connaissance, science, art, savoir-faire, adresse, artifice; 2. nom qui a l'article.

— իյլէ. ի ձեռն (նորա). par l'entremise de qn., par le moyen de qn., par...

Մա'րիֆէթլի, թ. գիտուն. ճարտար. հնարագէտ. savant, fort instruit, adroit, industrieux.

Մա'րուզ, ա. ('արզ օղուննմուշ.) ընծայեալ. 2. յայտնեալ. ադերսագիր. présenté, représenté, mis sous les yeux; 2. récit, exposé, requête.

Մարուլ, թ. հազար. laitue.

Մա'րուշ, ա. բարձեալ ի վերայ ծաղկաձեւի. soutenu par un treillis.

Մա'րուր, ա. քոսոտ. galeux.

Մա'րուֆ, ա. ծանօթ. 2. բարի. բարին. արժանն. 3. նշանագիր' որ ածի, հնչէ. connu, reconnu; 2. bon, le bien, ce qui est convenable; 3. voix active d'une lettre.

Մարս, թ. կրկին յաղթութիւն ի տաւղաւլի. double gain ou victoire au jeu de trictrac.

Մարսամա, թ. (լեղենսուսակ.) եսպ ինչ. espèce de menthe.

Մարօղդ, թ. խանձող. tison.

Մարսատ, թ. (պապը. ֆարզանլըխ ֆիյաթ.) աւելի գին քան զարժանն. somme dont le vendeur surfait sa marchandise.

Մարր, ա. (մուրուր խաքքի.) որ անցանէ. որ անցեալ է. qui passe; qui est passé.

Մարրու-զ-զիքր, } որ վեր անդր.
Մարրու-լ-պէյան, } յառաջագոյն յիշատակեալ, առաջեալ. susdit, susnommé, dit ci-dessus.

Մար-փիչ, թ. } ծխափողի փողա-
Մար-փուչ, գ. } րուն կաղամբ ձիւթապաւ քարծաց Նարգիլէի. tuyau de narguilé.

Մա'քլուպ, ա. ('ագս օղուննմուշ.) տապալեալ. վեր ի վայր դրեալ. retourné, renversé, mis à rebours, interverti.

Մա'քէրէ(Թ), ա. տեղի. պատեր պատերազմի. lieu du combat, champ de bataille.

Մաքիտան, գ. մարի. հաւ. poule.

Մաքիմ, ա. (մէքս խայմ.) որ յամէ ի. qui s'arrête, qui séjourne.

Մա'քիլ, ա. ապաւէն ապաստանի, ապաստարան. refuge, asile, abri.

Մաքիմա, ա. մշտնջենաւոր. անդադար. յարատեւ. continuel, perpétuel.

Մաքիր, ա. (էհլի մէքր.) խորամանկ. նենգաւոր. խաբեբայ. (qui trompe,) rusé, perfide, trompeur.

Մա-ֆաթ, ա. որ ինչ անցեալ է. ce qui a passé, qui a échappé.

Մա-ֆէվք, ա. վերնագոյն. վերին մասն. le dessus.

Մա-ֆի, ա. որ ինչ ի ներքս է. ce qui est dans...

Մա-ֆի-զ-զամիր, } ա. միտք.
Մա-ֆի-լ-պալ, } խորհուրդ. ցանկութիւն. յօժարութիւն. (ce qui est dans le coeur,) sentiments, intention, désir.

Մա-ֆի-լ-պապ, ա. որ ինչ ի գլուխն է. ce qui est dans le chapitre.

Մա'ֆիւվվ, } ա. ('աֆվ օղունմուշ.) թողեալ. արձակեալ.
Մա'ֆու, }
qui a obtenu le pardon, absous, amnistié.

Մա'ֆուն, ա. նեխեալ. ապականեալ. infect, fétide, pourri, gâté.

Մա'ֆուս, ա. (մահպուս.) բանտարկեալ. արգելեալ. arrêté, emprisonné, retenu.

Մէ'ազզա(Թ), ա. անհնազանդ. ինքնակամ. ...

դաութիւն. être désobéissant à son père; désobéissance.

Մէ'ագըրա, ա. յգ. մա'գարա, եղ:

Մէ'աղ, ա. ապաստանել. ապաւինել. 2. ապաստարան. ապաւէն. chercher refuge, se réfugier auprès de qn., avoir recours à qn.; 2. refuge.

Մէ'աղ-ալլահ(ու). Քա՛ւ լիցի. Dieu me préserve, à Dieu ne plaise!

Մէազին, ա. յգ. մէզէնէ(թ), միզէնէ(թ), եղ:

Մէազիպ, ա. յգ. միզապ, եղ:

Մէ'ազիր, ա. յգ. մա'զիրէ(թ), եղ:

Մէաթիմ, ա. յգ. մէթէմ, եղ:

Մէ'աթիպ, ա. յգ. մա'թապ, եղ:

Մէ'աիշ, ա. յգ. մա'իշէ(թ), եղ:

Մէ'ահիդ, ա. յգ. մէ'ահդ, եղ:

Մէալ, ա. միտք. իմաստ. sens, signification.

Համագաթ-մէալ. անմիտ. sot.

Շագա-մէալ. խաղալոյ. plaisant.

Մէ'ալի, ա. յգ. մա'լաթ, եղ:

Մէ'ալիմ, ա. յգ. մա'լէմ, եղ:

Մէալսըզ, թ. (այի-մէալ.) մտացածին. աննշանակ. vide de sens.

Մէախըզ, ա. յգ. մէախազ, եղ:

Մէ'աճին, ա. յգ. մա'ճուն, եղ:

Մէ'ամի', ա. յգ. մա'մէ'ա(թ), եղ:

Մէ'անի, ա. յգ. մա'նա, եղ. 2. ճարտարախօսութիւն. rhétorique.

Մէ'աշիր, ա. յգ. մա'շէր, եղ:

Մէապ, ա. տեղի յոր դառնայ կայ ու մտանէ. կեդրոն. 2. ձևոյ է կազմել ածականս. lieu auquel on revient, centre; 2. sert à former des adjectifs.

Շէվքէթ-մէապ. (շէվքէթլի.) մեծազօր. puissant.

'Իզզէթ-մէապ. ('իզզէթլի.) հռչակաւոր. մեծարգոյ. illustre, honorable.

Մէ'այպ, եղ. | ա. թերութիւն.
մէ'այիպ, յգ. | արատ. défaut,
Մէ'այպէ(թ), | vice.

Մէ'այիա, ա. յգ. մա'յէա, եղ:

Մէ'այիր, ա. յգ. մա'յէր, եղ:

Մէ'ատ, ա. կարգ. օրէնք. règle, ordre suivi dans quelque chose.

Մէ'աթի, ա. յգ. մա'թիյէէ(թ), եղ:

Մէասիր, ա. յգ. մէսիւրէ(թ), եղ. 2. ձևոյ է կազմել ածականս. sert à former des adjectifs.

Նուսրէթ-մէասիր. յաղթական. victorieux.

Մէ'ատ, ա. դառնալ. գալ դարձեալ. դարձ. 2. տեղի յոր անդրէն դառնայ մարդ ու մտանէ. revenir, retourner; retour; 2. lieu où l'on retourne, où l'on rentre, où l'on se retire.

Ճէննէթ-մէ'ատ. հանգուցեալ. ննջեցեալ. qui a le paradis pour lieu de retour, défunt, feu.

Մէ'ադին, ա. յգ. մա'դէն, եղ:

Մէադիպ, ա. յգ. մէադէպէ(թ), եղ:

Մէ'ար, ա. թերութիւն. vice, défaut.

Մէ'արի, ա. յգ. մա'րա, եղ:

Մէ'արիզ, ա. յգ. մի'րազ, եղ:

Մէ'արիճ, ա. յգ. մի'րաճ, եղ:

Մէարիպ, ա. յգ. մէարիւպէ(թ), եղ:

Մէ'արիք, ա. յգ. մա'րիքէ(թ), եղ:

Մէ'արիֆ, ա. յգ. մա'րիֆէթ, եղ:

Մէ'արիֆի 'ումումիյէ նազըրը. հանրօգնեայ կրթութեան. le ministre de l'instruction publique.

Մէ'արիֆ-փէրվէր, պ. կարի գիտուն. savant, fort instruit.

Մէ'արրէ(թ), ա. մեղք. յանցանք. 2 թերութիւն. péché, délit, crime; 2. défaut, vice.

Մէ'աշ, ա. կարգ. պայման կենաց. 2. ապաստարան. ապաւէն. règle, certain ordre (ou manière) de vivre; 2. refuge, asile.

Մէաշիլ, ա. յգ. մէշէլէ(թ), եղ:

Մէյազիպ, ա. յգ. միզապ, եղ:

Մէյամին, ա. յգ. մէյմէնէ(թ), եղ. 4. 2. յաջողութիւնք. բարեաց ազդեցութիւնք. heureux effets, heureuse influence.

Մէյասըդ, ա. յգ. միյսադ, եղ:

Մէյասիր, ա. յգ. մէյսուր, եղ. գործք յաջողեալք. affaires qui sont dans un état prospère.

Մէյասին, ա. յգ. մէյսան, եղ:

Մէյամին, ա. յգ. մէյմուն, եղ:

Մէյէլան, ա. ծռել. յօժարել. se pencher, s'incliner; avoir un penchant pour qn., aimer qn.

Մէյուս, ա. (եէ'ս իթմիշ.) յուսահատեալ. désespéré, qui est au désespoir.

— օլ. յուսահատիլ, յուսալքուիլ. désespérer de qc., se désespérer, être au désespoir.

Մէզագ, ա. առնուլ ճաշակ. ճաշակել. ճաշակումն. ճաշակ. 2. փ. ծաղր. խաղ. goûter, tâter de qc., déguster; dégustation, essai; goût; 2. plaisanterie.

— ա ալմագ. (խաթըրհզա էթ.) ծաղր առնել. se moquer, se rire de qn.

Մէզաքեա, ա. յգ. մէզգիյէէ(թ), եզ։

Մէզաքեին, } ա. յգ. մուզզան,
Մէզաքին, } եզ։

Մէզա'իմ, ա. յգ. մէզ'ամ, եզ։

Մէզաթիա, ա. յգ. մէզաաթէ(թ), եզ։

Մէզալիգ, ա. յգ. մէզլագա(թ), եզ։

Մէզալիֆ, ա. յգ. մէզլէֆէ(թ), 2. մըզլէֆէ(թ), եզ։

Մէզահ, ա. ծաղրածու. խեղկատակ. plaisant.

Մէզահիմ, ա. յգ. զահմէ(թ), եզ. վաստակք. peines, fatigues.

Մէզահիպ, ա. յգ. մէզհէպ, եզ։

Մէզահիր, ա. յգ. մըզհէր, եզ։

Մէզ'ամ, ա. եզ. մէզա'իմ, յգ. կարծիք. opinion, avis.

Մէզամիր, ա. յգ. միզմար, եզ։

Մէզամիմ, ա. յգ. մէզիմմէ(թ), եզ։

Մէզապիլ, ա. յգ. մէզպէլէ(թ), եզ։

Մէզապիհ, ա. յգ. մէզպահ, եզ։

Մէզավիտ, ա. յգ. միզվատ, եզ։

Մէզատ, ա. աճուրդ. vente publique, (vente à l')encan, (vente aux) enchères, licitation.

— էթ. / — ա գօմագ. / — ա վիրմէք. } (մուզատէտէ.) հանել յաճուրդ. mettre à l'enchère, vendre à l'encan, liciter.

Մէզաւտէ(թ), ա. եզ. մէզավիտ, յգ. մախաղ կերան պաշարաց ճանապարհի. 2. տիկ ջրոյ. sac à provisions de voyage; 2. outre à eau.

Մէզար, ա. գերեզման. շիրիմ. fosse, tombe, tombeau, sépulcre.

Մէզարի', ա. յգ. մէզրա', եզ։

Մէզարի', ա. յգ. միզրա', եզ։

Մէզարիգ, ա. յգ. մըզրագ, եզ։

Մէզարիսթան, պ. / Մէզարլըգ, թ. } (մէաֆէն. մագպերէ. գապրիսթան.) գերեզմանատեղի. cimetière.

Մէզարճը, թ. փէօթալ. փորող գերեզմանաց. fossoyeur.

Մէզար-թաշը, պ. գերեզմանաքար. pierre (tumulaire), tombe (en pierre).

Մէզզա(թ), ա. պատառել. չարախօսել. déchirer; déchirer (la réputation).

Մէզէ, պ. ամեն ինչ որ ըմպելեաց. կերպ. աղանդեր. 2. ծաղր. այպն. կատականք. tout ce qui excite à boire, tel que du fromage, des sardines, etc.; 2. raillerie, plaisanterie piquante, sarcasme, bon mot.

Պի-մէզէ. անհամ. sans goût, fade, insipide.

Խօշ-մէզէ. համեղ. de bon goût, savoureux.

— էթ. / — յէ ալմագ. / Մէզէմէք. / Մէզէլէնմէք. } պ. ծաղր առնել. խաղալ. կատակել. խաղ. այպն կատականաց առնել. railler qn.; plaisanter; se moquer de qn.

Մէզէլլէ(թ), ա. անարգութիւն. ցածութիւն. avilissement, abjection.

Մէզէմմէ(թ), ա. պարսաւել. պարսաւանք. blâmer; blâme.

Մէզէն, ա. սովորութիւն. coutume, habitude.

Մէզզէնէ(թ), ա. եզ. մէազին, յգ. աշտարակ մզկիթի. tour d'une mosquée.

Մէզի(յ), ա. ազնիւ. 2. հանճարեղ. élégant; 2. ingénieux, spirituel.

Մէզիլլէ(թ), ա. լպրծ տեղի. terrein glissant.

Մէզիմմէ(թ), ա. եզ. մէզամմ, յգ. գործ, իր պարսաւանաց. action ou chose blàmable.

Մէզիյէէ(թ), ա. եզ. մէզաեա, յգ. առաւելութիւն. յառաւելեալ պարգեւք. յառաջահաս պարգեւ. qualité supérieure, supériorité, excellence, prérogative.

Մէզիտ, ա. աճել. աճումն. 2. յաճախութիւն. բազմութիւն. augmenter, s'accroître; accroissement, augmentation; 2. multitude.

Մէզիտ, ա. աճեցեալ. augmenté, accru.

Մեզիտուն ֆիհ(ի). (բայ) աճեցեալ, յաւելուածոյ նշանագրօք. (verbe) augmenté, formé par un crément, par une (des) lettre(s) servile(s).

Մեզլագա(թ), ա. եզ. մեզալիգ, յգ. սահելի տեղի. terrein glissant.

Մեզլէֆէ(թ), ա. եզ. մեզալիֆ, յգ. երկիր ընդ մէջ անապատի եւ անդաստանաց. pays situé entre un pays désert et un autre habituellement arrosé d'eau et cultivé.

Մեզհ. ա. (եւել)կատակել. ծաղր առնել. ծաղր. կատականք. խեղկատակութիւն. plaisanter, badiner; plaisanterie, badinage.

Մեզհէպ, ա. եզ. մեզահիպ, յգ. ճանապարհ ընդ որ երթայ ոք. 2. ընթացք. ընթացք վարուց. 3. կրօնք. chemin par lequel on s'en va; 2. conduite, manières; 3. religion.

Մեզճ, ա. խառնել. խառնուած. mêler, mélanger; mélange.

Մեզճի(յ), ա. խառնուածոյ. mêlé, mélangé.

Մեզմում, ա. պարսաւեալ. պարսաւելի. գարշելի. blâmé; blâmable; abominable.

Մեզմուր, ա. նուագ. երգ. օրհնութիւն. chant, chanson, cantique.

Մեզ'ում, ա. պարսաւեալ. ամօթահար. blâmé; couvert d'ignominie.

Մեզուն, ա. (ետպէ.) հրաման առեալ. 2. արձակեալ. qui a obtenu une permission, un congé; 2. congédié.

Մեզ'ուր, ա. զարհուրեալ. effrayé, épouvanté.

Մեզ'ուֆ, ա. թունեալ. empoisonné.

Մեզպահ, ա. եզ. մեզապիհ, յգ. զոհարան. սեղան. lieu où l'on immole (des victimes); autel.

Մեզպելէ(թ), ա. եզ. մեզապիլ, յգ. աղբանոց. tas de fumier, endroit où l'on jette les ordures; décharge publique.

Մեզպուլ, ա. ծիւրեալ. նիհարեալ. maigri, efflanqué.

Մեզպուհ, ա. (զէպհ օրինակաւ.) զենեալ. égorgé, immolé.

Մեզպուպ, ա. յիմար. fou, aliéné.

Մեզպուր, ա. գրեալ. 2. (մարքիւ-լ-պէյան. մարքիւ-զ-զիքր. միւշար-իլէյհ. մուամա-իլէյհ.) (վերոյիշեալ.) յառաջագոյն ծանուցեալ. վերագոյն ասացեալ. écrit, mis par écrit; 2. susdit, mentionné.

Մեզրա', եզ. մեզարի', յգ. }
Մեզրա'ա(թ), } ա. անդ(աստան). champ ensemencé.

Մեզրու', ա. չափեալ կանգնաւ. mesuré à l'aune, auné.

Մեզրու', ա. սերմանեալ. 2. սերմն. ensemencé; 2. semence.

Մեզրու'աթ, ա. (յգ. մեզրու', եզ.) անդք. champs ensemencés.

Մեզրուգ, ա. սուր. սրեալ. թեժեալ. tranchant, aiguisé, affilé.

Մեզքիւր, ա. (զիքր օրինակաւ.) (վերոյիշեալ.) յիշատակեալ. ասացեալ. mentionné, susdit, précité.

Մեզքերէ(թ), ա. նամակ փոքրիկ. [illegible]. billet, petit mot d'écrit. [եզ.

Մեթա'իպ, ա. յգ. մեթ'աըպէ(թ),

Մեթանէ(թ), ա. ամուր, հաստատուն լինել. ամրութիւն. հաստատութիւն. զօրութիւն. être ferme, solide; fermeté, solidité, force.

Մեթապ, ա. դառնալ առ Աստուած. ապաշխարել. զղջալ. ապաշխարանք. դարձ. revenir à Dieu, se convertir, se repentir; retour à Dieu, repentir.

Մեթա'պէ(թ), ա. եզ. մեթա'իպ, յգ. տառապանք. աշխատութիւն. 2. տեղի, որ պատճառէ վաստակոյ. fatigue, peine; 2. lieu où l'on se fatigue, ce qui cause la fatigue.

Մեթարէ, տ. տես Մաթարա։

Մեաթիմ, ա. եզ. մաթեմ, յգ. ժողովք ողբասաց կանանց. réunion de pleureuses.

Մեթերիս, տ. հողապատնէշ. rempart, levée de terre.

Մեթին, ա. ամուր. ferme, solide, fort.

Մեթլէֆ, ա. տեղի կորստեան. lieu de la perdition.

Մեթլուհ, ա. ապշեալ. interdit, stupéfait.

Մեթհում, ա. կասկածելի. suspect, soupçonné.

Մէթն, ա. բնագիր. texte d'un ouvrage.

Մէթ'ուպ, ա. վաստակաբեկ. յոգնիլ. fatigué, las.

Մէթպու', ա. ուրոյ ղեկոյն եր-թան. 2. հնազանդեալ. suivi (par un autre); 2. obéi.

Մէթպուր, ա. խորտակեալ. բե-կեալ. 2. կորուսեալ. brisé; 2. perdu.

Մէթրուք, ա. (թէրք օլունմուշ.) թողեալ. լքեալ. laissé, abandonné, délaissé; mis de côté.

Մէթրուքեաթ, ա. (յգ. մէթ-րուք, եղ.) թողեալ իրք. ժառան-գութիւն. succession, héritage.

Մէթրօ. (գերման ա'շարի.) մետր. mètre.

Մէթրօփօլիթ. մետրապոլիտ. métropolitain.

Մէիւնէ(թ), ա. պարէն. vivres.

Մէլա, ա. ժողովուրդ. համախ-մբութ. 2. աւագանի. մեծամեծք. le public, le monde, la foule; 2. principaux personnages, les grands, notables.

Մէլայի ա'լա. ատեան խորհրդոյ. ժողով. assemblée délibérante, conseil.

Մէլագ, ա. (մալէ.) ծեփիչ որմա-դրաց. truelle.

Մէլագ, ա. քաղաքշել. ողոքել. ողոքանք. 2. փաղաքանք. aduler, flatter qn.; flatterie, adulation; 2. caresses.

Մէլաղ, ա. պատսպարան. տեղի ապաստանի. ապաստան. (lieu de) refuge, asile.

Մէլազզ, ա. յգ. մէլէզզ, եղ:

Մէլա'ին, ա. յգ. մէլ'ուն, եղ:

Մէլա'իպ, ա. յգ. մէլ'ապէ(թ), եղ:

Մէլաիք, } ա. յգ. մէլէք,
Մէլաիքէ(թ), } եղ:

Մէլալ, } ա. ձանձրանալ.
Մէլալէ(թ), } ձանձրոյթ. տաղտուկ. 2. տառապել. տրտմել. տրտմութիւն. նեղութիւն. s'ennuyer; ennui; 2. s'affliger, s'attrister; tristesse, affliction.

Մէլալ, փ. (մալ-մէլալ). ինչք. ստացուածք. biens, propriété.

Մէլախ, պ. մարախ. sauterelle, td. locuste.

Մէլաիքի ապի. (թէքէ). խառնէճ ծովու. crevette, chevrette, salicoque.

Մէլահա(թ), ա. գեղեցկութիւն. շնորհալիութիւն. beauté; grâce, élégance.

Մէլահի, ա. յգ. մլհա, եղ:

Մէլահիք, ա. անձուկ տեղիք. lieux étroits.

Մէլազմա, փ. դէզն որայից ցորե-նոյ. tas de céréales en gerbes.

Մէլամ, } ա. պարսաւ-
Մէլամէ(թ), եղ. } ել. յանդիմա-
մէլամիմ, յգ. } նել. պարսաւ-անք. կշտամբանք. blâmer, critiquer, reprendre qn.; blâme, critique, réprobation, reproche.

Մէլամէթ-դիտէ, պ. պարսաւեալ. blâmé.

Մէլամիհ, ա. (յգ. լէմհա(թ), եղ.) նմանութիւնք. ressemblances.

Մէլան, ա. լի. plein, rempli.

Մէլ'անէ(թ), ա. ամբարշտութիւն. ժանտութիւն. չարաբարոյութիւն. ա-նէծք. noirceur, caractère méchant et perfide d'une action ou d'une personne, malédiction.

Մէլ'ապ, ա. տեղի խաղու, զբօ-սանաց. place de jeu.

Մէլ'ապէ(թ), ա. եղ. մէլա'իպ, յգ. տես Մէլ'ապ. 2. խաղալիկ. jouet, joujou.

Մէլապիս, ա. յգ. մէլպէս, եղ:

Մէլասսա(թ), ա. աւազակաց տեղի. un coupe-gorge.

Մէլավիմ, ա. յգ. մէլամէ(թ), եղ:

Մէլաք, ա. իշխանութիւն. ստա-ցուած. թագաւորութիւն. 2. առա-նցք. մոյթ. 3. կին առնել. ամուսնու-թիւն. pouvoir, puissance, possession; 2. pivot, soutien; 3. épouser; mariage.

Մէլաքէ(թ), ա. ստանալ. ստա-ցուածք. être possesseur; possession.

Մէլաքի', ա. աղբ նորածնին ման-կան. arrière-faix.

Մէլգութ, ա. ժողովեալ յերկրէ. 2. մանուկ ընկեցիկ. ramassé par terre; 2. enfant trouvé.

Մէլեան, ա. լի. plein.

Մէլզում, ա. կարեւոր. 2. կա-պեալ. 3. կարէ ի կապել ածականն.

nécessaire; 2. lié, attaché à qc.; 3. sert à former des adjectifs composés.

Շէրէֆ-մէլզում. երեւելի. փառաւոր. célèbre, glorieux.

Մէլզումիյէթ(թ), ա. կարեւորութիւն. 2. հետեւանք. nécessité; 2. conséquence nécessaire.

Մէլէղ, ա. տես Մէլէզ:

Մէլէզզ, ա. եզ. մէլազզ, յգ. հաճոյք. plaisir, délices.

Մէլէլ, ա. ձանձրանալ. ձանձրոյթ. տաղտուկ. s'ennuyer; ennui.

Մէլէմ, ա. որ ներողամիտ մարդն անարգի ագահի. qui excuse les hommes vils et avares.

Մէլէման, ա. անարգ. չնչին. vil, ignoble.

Մէլէմէք, բ. մայել. bêler.

Մէլէն, ա. լի. plein.

Մէլէզ, ա. խառնակ. խառնածին. mêlé, mulâtre.

Մէլէվան, ա. (երկ. մէլա, եզ.) տիւ եւ գիշեր. jour et nuit.

Մէլէա, ա. մատաղութիւն. 2. փափանանք. երեր. éclat de la jeunesse; 2. branlement, vacillation.

Մէլէք, ա. եզ. մէլաիք, մէլաիքէ(թ), յգ. հրեշտակ. ange.

Մէլէքէութ, ա. տես Մէլաքէութ:

Մէլէքէ(թ), ա. ստացուածք. 2. ճարտարութիւն. տաղանդ. յաջողակութիւն. possession; 2. habileté, adresse, talent.

Մէլէքի(յ), ա. հրեշտակական. angélique.

Մէլթաֆէ(թ), ա. բարութիւն. մարդասիրութիւն. bonté, bienveillance.

Մէլթէմ, թ. տարեւոր հովք՝ որ շնչեն ի Պրոպոնտիա եւ կրեն զանուն պտղոց ժամանակին. certains vents du nord-est et d'est-nord-est qui règnent pendant une certaine époque dans le canal de Constantinople et y portent les noms des fruits de la saison.

Մէլի, ա. հարուստ. ընչաւէտ. riche, opulent.

Մէլիհ, ա. եզ. միլահ, յգ. գեղեցիկ. beau, joli, gracieux.

Մէլիսա. թարնջին խոտ. mélisse.

Մէլիք, եզ. մուլուք, յգ. }
Մէլիք, եզ. մուլէքէա, յգ. } ա. արքայ. թագաւոր. 2. ստացող. 3. գլխաւոր. պետ. քաղաքապետ. 4. ծովահէն. roi; 2. possesseur; 3. chef, maire; 4. pirate.

Մէլիքանէ, գ. արքունի. royal.

Մէլիքէ, ա. թագուհի. reine.

Մէլիքի(յ), ա. արքունի. թագաւորական. royal.

Մէլլահ, եզ. }
Մէլլահան, յգ. } ա. նաւաստի. նաւազ. marin, matelot.

Մէլլահա(թ), ա. (թուզլա.) աղահանք. saline.

Մէլլէ(թ), ա. ձանձրութիւն. ennui.

Մէլհամէ(թ), ա. մարտ. պատերազմ. ճակատ. combat, bataille.

Մէլճաա, ա. ապաստարան. (lieu de) refuge, asile.

Մէլհի, ա. պարսաւեալ. կշտամբեալ սաստիւ. blâmé, repris sévèrement.

Մէլհուզ, ա. ալեխառնեալ. qui commence à grisonner.

Մէլհուզ, ա. նկատեալ. խորհեալ, զմտաւ ածեալ. regardé, considéré; pensé

Մէլհուզաթ, ա. (յգ. մէլհուզ, եզ.) խորհուրդք. pensées, idées.

Մէլհուպ, ա. բորբոքեալ. embrasé, enflammé.

Մէլհուն, ա. վշտալից. affligé.

Մէլհուֆ, ա. սրտաբեկ. տրտում. տառապեալ. qui a le coeur navré de douleur, triste, affligé.

Մէլճա, ա. ապաստան. ապաւէն. (lieu de) refuge, asile.

Մէլմում, ա. յիմար. fou.

Մէլմուս, ա. շօշափելի. sensible au toucher, tangible, palpable.

Մէլմուսաթ, ա. (յգ. մէլմուս, եզ.) շօշափելի իրք. choses palpables.

Մէլուք, ա. յիմար. fou, aliéné.

Մէլուլ, ա. ձանձրացեալ. ennuyé, qui s'ennuie.

Մէլուլ, ա. (էլէմ կիրիֆթար դուշմիւշ.) վշտացեալ. affligé, attristé.

Մէլուն, ա. դատապարտեալ. կշտամբեալ. յանդիմանեալ. դատապարտելի.

նշաւակելի. blâmé, repris, réprimandé; blâmable, reprochable.

Մէլանէ(թ), ա. ստորնութիւն. ignobilité, abjection.

Մէլ՚ուն, ա. եզ. մէլա՚ին, յգ. անիծեալ. maudit.

Մէ՚լուֆ, ա. (իւլֆէթ օլունմուշ.) ընտելացեալ. familiarisé, accoutumé, habitué.

Մէլպէս, ա. եզ. մէլապիս, յգ. հանդերձ. զգեստ. vêtement, habit.

Մէլպուս, ա. զգեցեալ. habillé, (re)vêtu.

Մէլպուսաթ, ա. (յգ. մէլպուս, եզ.) հանդերձք. զգեստք. vêtements, habits.

Մէլա, ա. ողոքել. շողոքորթել. 2. ի սնոտի յոյս խաբել զոք. flatter, aduler; 2. bercer qn. de vaines promesses.

Մէլսա, ա. իգ. էմլէս, ար. 2. գինի հեշտ առ ըմպել. 2. vin coulant et aisé à boire.

Մէլսան, ա. յղկեալ. ողորկ. uni, poli, lisse.

Մէլսուգ, ա. կցեալ. մածեալ. attaché, joint, collé.

Մէլսուն, ա. ստախօս. menteur.

Մէլսաս, ա. փափուկ. tendre, délicat.

Մէլէքութ, ա. արքայութիւն. իշխանութիւն. մեծալուք փառաւորութիւն. 2. աշխարհ աներեւոյթ. royauté, puissance, magnificence; 2. le monde invisible.

Մէլֆուզ, ա. ասացեալ. յիշատակեալ. énoncé, exprimé; dit, mentionné. [veloppé.

Մէլֆուֆ, ա. պատատեալ. en-

Մէլֆուֆէն, ա. փակեալ ի ներքս. եդեալ ի մէջ. ci-joint.

Մէ՚խազ, ա. եզ. մա՚խէզ, յգ. բռնատեղ. ունկեղք. 2. աղբիւր. manche, anse, poignée; 2. source.

Մէ՚խուզ, ա. առեալ. ընկալեալ. 2. հանեալ. ի բաց բարձեալ. pris, reçu; 2. tiré, extrait.

Մէգէս, պ. ճանճ. mouche.

Մէգէս-էնկիւպին, պ. մեղու. mouche (à miel), abeille.

Մէգէս-կիր, պ. (ճանճակալ.) սարդ. (chasseur de mouches,) araignée.

Մէգէս-վար, պ. ճանճից պէս. comme les mouches.

Մէգէս-րան, պ. ճանճվան. chasse-mouche.

Մէգէր, պ. (անճագ. իլլա.) բայց եթէ. 2. (շայէտ.) թերեւս. գուցէ. sinon, excepté que, si ce n'est; 2. peut-être.

Մէհ, պ. լուսին. 2. ամիս. 3. կին բարեձեւ. lune; 2. mois; 3. belle femme.

Մէհագ, ա. կանաչ գոյն ջրոյ. couleur verdâtre de l'eau.

Մէհաֆիլ, ա. յգ. մահֆիլ, եզ.

Մէհալ, ա. վտանգաւոր տեղի. 2. յապաղումն. ժամանակ. lieu périlleux, dangereux; 2. délai, répit.

Մէհալիք, ա. յգ. մէհլէքէ(թ), եզ.

Մէհաս, ա. գեղեցկութիւն. beauté, éclat, fraîcheur.

Մէհաջիզ, ա. յգ. մահջէզ, եզ.

Մէհամիհ, ա. յգ. մէհմէհէ(թ), եզ. [եզ.

Մէհամմ, ա. յգ. մուհիմմէ(թ).

Մէհան, ա. անարգեալ. արհամարհեալ. méprisé.

Մէհանէ(թ), ա. անարգութիւն. ստորնութիւն. mépris, abaissement, avilissement.

Մէհապ, ա. երկիւղալից տեղի. lieu périlleux, qui inspire de la frayeur.

Մէհապէ(թ), ա. ահ. երկիւղ. մեծարանք. պատկառանք. 2. ճոխութիւն. crainte, vénération, (profond) respect; 2. ton ou aspect imposant. [posant.

Մէհապէթլի, տ. ահաւոր. im-

Մէհապիլ, ա. յգ. մէհպիլ, եզ.

Մէհար, պ. ցանկալակ. muselière.

Մէհարէ(թ), ա. ճարտարութիւն. յաջողակութիւն. habileté, adresse.

Մէհարէթլի, տ. ճարտար. յաջողակ. habile, adroit.

Մէհարիգ, ա. յգ. մուհրագ, եզ.

Մէհզա, ա. իգ. էհզաղ, ար.

Մէհպուս. ա. յիմարեալ սիրով. fou d'amour.

Մէհզուլ, ա. ծիւրեալ. վտիտ. amaigri, maigre.

Մէհզում, ա. ի փախուստ դարձուցեալ. հալածեալ. խորտակեալ. mis en fuite, en déroute, défait.

Մեհճուր, ա. վանտուած. հեռացեալ. chassé, repoussé, éloigné.

Մեհէմմէ(թ), ա. առաջին զբաղանք կամ երեւակայական մտաց. préoccupation.

Մեհարէ(թ), ա. փոյթ ի ծառայութեան. habileté et promptitude à servir.

Մեհէնք } (թաշը). փ. փորձաքար.
Մեհէքք } pierre de touche.

Մեհէպպ, ա. կողմն ուստի հնչէ հողմ. côté du vent.

Մեհէրէ(թ), ա. յգ. մահիր, եւլ.

Մեհ-թապ, գ. տես Մահ-թապ.

Մեհ-թապի, } գ. տաղաւար. հովանոց.
Մեհ-թապիյէ, } tonnelle.

Մեհթուք, գ. մեռեալ. ննջեցեալ. corps (mort), feu, défunt.

Մեհթուք, ա. (հէթք օլունմուշ.) պատառեալ. déchiré.

Մեհլիք, ա. եզ. մեհալիք, յգ. ահաւորն, վտանգաւոր տեղ. lieu dangereux, lieu effrayant, où il y a du danger.

Մեհիպ, ա. (մեհապէթլի.) ահաւոր. imposant.

Մեհլ, ա. ժամ տալ. յապաղում. յամառութ. ժամանակ. accorder un délai, mettre qn. à son aise; délai, répit. [cement.

Մեհլէն, ա. կամաց. յամր. dou-

Մեհլէքէ(թ), ա. եզ. մեհալիք, յգ. վտանգաւոր տեղ. գործ վտանգաւոր. lieu périlleux, entreprise dangereuse.

Մեհ-լիքա, գ. գեղեցկադէմ. գեղեցիկ իբրեւ լուսին. beau de visage, semblable à la lune.

Մեհճիւվվ, ա. (հիճվ օլունմուշ.) հեգնեալ. qui a été l'objet d'une satire.

Մեհճուր, ա. անջատեալ. 2. լքեալ. 3. ընկեցեալ ի բաց. éloigné, séparé; 2. abandonné, délaissé; 3. rejeté.

Մեհմա-էմքէն, ա. (միւմքին մերթէպէ.) որչափ ինչ հնար էր. autant qu'il est possible.

Մեհմեհ, } ընդարձակ
Մեհմեհէ(թ), եզ. } անապատ.
մեհամեհ, յգ. } vaste désert.

Մեհմիզ, ա. խթան. մտրակ. խարխ (ի կողին). éperon.

Մեհմուս, ա. ծածկեալ. caché.

Մեհն, } ա. ծառայել. 2.
Մեհնէ(թ), } խռովել. servir; 2. houspiller, tourmenter.

Մեհշէյա, գ. լուսնական. լոյս լուսնի. clair de lune.

Մեհշում, ա. խորտակեալ. բեկեալ. cassé, brisé.

Մեհու', ա. փսխեալ. vomi.

Մեհուլ, ա. մարդաբնակ. շէն. habité, peuplé.

Մեհուպ, ա. (մեհապէթլի.) ահաւոր. imposant.

Մեհ-չէ, գ. տես Մահ-չէ.

Մեհպիթ, ա. տեղի յոր իջանէ իրն յերկնուստ. lieu sur lequel une chose descend d'en haut.

Մեհպիլ, ա. եզ. մեհապիլ, յգ. արգանդ. matrice, td. utérus.

Մեհպութ, ա. վհատեալ. 2. խռովեալ. abattu; 2. jeté dans un trouble violent. [gri.

Մեհզուլ, ա. նիհարեալ. amai-

Մեհզուշ, ա. ժողովեալ. 2. շահեալ. ramassé, réuni; 2. acquis, gagné.

Մեհսուս, ա. ոտն կոխեալ. ճխլեալ. ճզմեալ. foulé aux pieds, écrasé, broyé.

Մեհսուր, ա. ծալեալ. plié.

Մեհվա, } ա. եթեր. համատարած
Մեհվաթ, } օդ. 2. փոսորատ. air, atmosphère; 2. précipice.

Մեհ-վար, գ. իբրեւ լուսին. 2. ամսական վարձք. semblable à la lune; 2. salaire mensuel.

Մեհ-վարէ, գ. ամսական վարձք. salaire mensuel.

Մեհ-վէշ, գ. նման լուսնի. գեղեցիկ. ressemblant à la lune; beau.

Մեհտ, ա. եզ. մուհուտ, յգ. օրրան. berceau.

Մեհտի 'ուլեա. մայր թագաւորին. la mère du sultan.

Մեհտէնէ(թ), ա. հանգիստ. խաղաղութիւն. repos, tranquillité.

Մեհտիյէ(թ), ա. պարգեւ. ընծայ. don, présent.

Մեհտում, ա. (հէտմ օլունմուշ.) քանդեալ. կործանեալ. démoli, abattu, ruiné.

Մեհր, ա. վարձանք. don nuptial.

Մեհրեգան, ա. ծով. mer.

Մեհրեպ, ա. փախչիլ. փախուստ. 2. ապաստարան. fuite; 2. (lieu de) refuge.

Մեհ-րու, } եղ. } գ. տե՛ս Մահ-րու։
Մեհ-րույ, }
Մեհրուեան, յգ. }

Մեհ-փարէ, գ. տե՛ս Մահ-փարէ։

Մեհ-պերեսթ, գ. երկրպագու լուսնոյ. adorateur de la lune.

Մեհք, ա. աղալ. ծեծել. moudre, piler.

Մեհքեուք, ա. աղացեալ. 2. շատախօս. moulu; 2. bavard, loquace.

Մեհֆութ, ա. յապաղեալ կրթեալ. stupéfait.

Մեճազ, ա. այլաբանութիւն. այլասացեալ յօրինուածք. métaphore.

Մեճազի(յ), ա. այլաբանական. այլասեր. այլաբանօրէն. métaphorique.

Մեճազէն, ա. այլաբանութեամբ. այլաբանօրէն յօրինուածով. métaphoriquement, figurément.

Մեճալ, ա. կար. զօրութիւն. pouvoir (de faire qc.), force.

Մեճալի, ա. յգ. Մէճլա, եղ։

Մեճալիս, ա. յգ. Մէճլիս, եղ։

Մեճամի՛, ա. յգ. Մէճմա՛, եղ։

Մեճամիր, ա. յգ. Մէճմեր, եղ։

Մեճահիր, ա. յգ. Միճհար, եղ։

Մեճանի, ա. յգ. Մէճնի, եղ։

Մեճանիգ, ա. յգ. Մընճէնիգ, եղ։

Մեճանին, ա. յգ. Մէճնուն, եղ։

Մեճատիլ, ա. յգ. Միճտէլ, եղ։

Մեճարի, ա. յգ. Մէճրա, եղ։

Մեճզուզ, ա. հատեալ. coupé.

Մեճզում, ա. հատեալ. 2. սահմանեալ. 3. (նշանագիր) հատածեալ. coupé; 2. décidé, résolu; 3. (lettre) marqué(e) d'un djezm.

Մեճզումիյէթ(թ), ա. ստուգութիւն. certitude.

Մեճզուպ, ա. (ճէզպ օլունմուշ.) ձգեալ. 2. յափշտակեալ մտօք. attiré: 2. ravi.

Մեճէլլէ(թ), ա. գիրք. հատոր. livre, volume.

Մեճէննէ(թ), ա. մոլեգնութիւն. fureur.

Մեճի, ա. գալուստ. arrivée, venue.

Մեճիտ, ա. եղ. Էմճատ, յգ. փառաւոր. հոյակապ. glorieux, illustre.

Մեճիտիյէ, թ. (Նիշանը մէճիտի.) շքանշանն Մեճիտեան. 2. (Եիւզլիւք ալթուն.) ոսկի հարիւր դահեկանաց. 3. (Եիրմիլիք կիւմիւշ.) արծաթ քսան դահեկանաց. ordre de médjidié; 2. une livre turque = 100 piastres, = 23 fr.; 3. une pièce de 20 piastres.

Մեճլա, ա. եղ. Մէճալի, յգ. տեղի երեւման. lieu de manifestation.

Մեճլիս, ա. եղ. Մէճալիս, յգ. ժողով. խորհուրդ. conseil.

— էթ. գուրմագ. ('աքտը մէճլիս, մուզաքերէ էթ.) ի խորհուրդ մտանել. ժողովել խորհուրդ. assembler le conseil, délibérer sur qc.

Մեճլիսի վիւքէլա. ժողով պաշտօնէից, ատենակալաց. conseil des ministres.

Մեճլիսի խասս. գաղտնական ժողով թագաւորի. conseil privé.

Մեճլիսի մուքալէմէ. դեսպանաժողով. conférence.

Մեպուսանը մեճլիսի — ի. ժողով ազգային պատգամաւորաց. (séance de la) chambre des députés.

Այանէկեան — ի. ժողով նախարարաց. (séance de la) chambre haute.

Մեճլիսիեան, ա. անդամք ժողովոյն. membres d'un conseil.

Մեճլիս-էֆրուզ, գ. զարդ ժողովոյն. qui est l'ornement d'une compagnie.

Մեճլիւվ, ա. (ճիլալը.) յղկեալ. փայլուն. poli, fourbi, luisant.

Մեճլուպ, ա. (ճելպ օլունմուշ.) ածեալ. տարեալ. amené; conduit.

Մեճհել, } ա. դաստիարակ տգիտութեան. ce qui nourrit l'ignorance.
Մեճհէլէ(թ), }

Մեճհուլ, ա. անծանօթ. անյայտ. 2. չարտասանեալ. inconnu, ignoré; obscur, de basse extraction; 2. supprimé, qui n'est pas prononcé.

Ֆի'իլ մեճհուլ. կրաւորական բայ. verbe passif.

Մէճհուտ, ա. վաստակաբեկ. 2. ջանք. ջան. ճիգն. accablé de travail; surchargé; surmené; 2. efforts, zèle.

Մէճհուր, ա. հնչական. sonore.

Մէճճան, ա. զոր ինչ ձրի տայ կամ առնէ. ce qu'on donne ou fait gratis.

Մէճճանէն, ա. ձրի. անվարձ. pour rien, gratuitement, gratis, à titre gratuit.

Մէճմա՛, էզ. մէճամի՛, յգ. Մէճմա՛ա(թ), — ա. ժողովարան. 2. հաւաքածոյք. lieu où l'on se rassemble; 2. collection, recueil.

Մէճմէր, էզ. մէճամիր, յգ. Մէճմէրէ(թ), — ա. բուրվառ. encensoir.

Մէճմու՛, ա. ժողովեալ. համարեալ. 2. ողջոյն. բոլոր. 3. բովանդակութիւն. ընդհանրութիւն. ամենայն. réuni, rassemblé; 2. entier, total; 3. totalité, universalité, le tout.

Մէճմու՛ա(թ), ա. հաւաքածոյք. ժողովածոյք. collection, recueil.

Մէճմու՛էն, ա. ամենայնիւ. ամբողջապէս. totalement, entièrement, en entier.

Մէճնի, ա. էզ. մէճանի, յգ. օգուտ. շահ. profit, fruit.

Մէճնուզ, ա. մեռեալ. դի. mort, cadavre.

Մէճնուն, ա. էզ. մէճանին, յգ. յիմար. մոլեգին. fou, furieux.

Մէճնունանէ, մ. մոլեգնութեամբ. furieusement, avec furie.

Մէճնունիյէթ(թ), ա. յիմարութիւն. մոլեգնութիւն. folie, manie, fureur.

Մէճնուպ, ա. ածեալ ի ձեռն. [mené à côté, en laisse.

Մէճ՛ուլ, ա. եդեալ. դրեալ. հաստատեալ. 2. արարեալ. նմանեցուցեալ. կեղծեալ. placé, posé, mis, établi; 2. fait, contrefait.

Մէճուռ, ա. լիրբ. insolent.

Մէճուս, Մէճուսի, — ա. մոգ. հրապաշտ. guèbre, mage, adorateur du feu.

Մէճուսիյէթ(թ), ա. մոգակրօնի աղանդ. magisme.

Մէճուր, ա. որ վարձ ընկալեալ է. salarié, payé, qui a obtenu son salaire.

Մէճպուլ, ա. ընդոծին. բնածին. inné, naturel.

Մէճպուպ, ա. ներքինացուցեալ. coupé, châtré.

Մէճպուր, ա. բռնադատեալ. ստիպեալ. forcé, contraint, obligé.

Մէճպուրիյէթ(թ), ա. ստիպողութիւն. բռնադատութիւն. contrainte, nécessité, obligation, violence.

Մէճտ, ա. փառք. մեծափառ փառաւորութիւն. gloire, illustration.

Մէճտուտ, ա. փառաւորեալ. glorifié, glorieux.

Մէճտուր, ա. ախտացեալ ծաղկիւ. attaqué ou marqué de la petite vérole.

Մէճրա, ա. էզ. մէճարի, յգ. ջրանցք. 2. փոս գետոյ. 3. ջրմուղ. canal; 2. lit de rivière; 3. conduit.

Մէճրուհ, ա. վիրաւոր. blessé, couvert de blessures.

Մէճրուր, ա. (ճէրր օլունմուշ.) ձգեալ. 2. որ յանգի քէսրէ ձայնաւորաւ. tiré, attiré; 2. qui termine par la voyelle kesra.

Մէճֆի, ա. (ճէֆա կէօրմիւշ.) զրկեալ. qui a souffert, qui souffre de l'injustice.

Մէմաթ, ա. մահ. mort, trépas.

Մէմաթի(յ), ա. մահու. de (la) mort.

Մէյլ, ա. է ի կողմ հակիլ. թեքիլ. հակիլ. թեքում. թեքութիւն. se pencher, s'incliner, pencher d'un côté; inclination, penchant.

Մէմալիք, ա. յգ. մէմլէքէթ(թ), էզ.

Մէմալիք, ա. յգ. մէմլուք, էզ.

Մէմղութ, ա. ատեցեալ. haï, détesté.

Մէմզուճ, ա. խառնեալ. բարեխառն. mêlé, mélangé, tempéré.

Մէմէ, թ. (տէայ. պիւթան. զար'.) ստինք. mamelle; teton; tetine, pis.

Մէմէլ, ա. յոր ինչ յուսայ ոք. որ ինչ յուսացուցանէ. ce en quoi l'on espère, ce qui donne des espérances.

Մէմէն, ա. (էմնիյէթ օլունաճաք մահալ.) տեղի ապահովի, անքոյթ. lieu de sûreté, lieu sûr.

Մէմատտ, ա. [illegible]. lieu où l'on trouve du secours.

Մէմէրր, ա. [illegible]. passage, trajet.

Մէմթուլ, ա. [illegible]. forgé.

Մէմթուր, ա. [illegible]. arrosé par la pluie.

Մէյլ, ա. [illegible]. pencher; penchant. propension.

Մէմլահա(թ), ա. [illegible]. saline.

Մէմլէքէթ, ա. [illegible]. empire, règne, royaume; État; 2. province, pays, contrée; 3. ville.

Մէմլէքէթ-փէնահ, պ. [illegible]. roi.

Մէմլէքէթ-փէնահի, պ. [illegible]. le refuge, c'est à dire le soutien de l'empire.

Մէմլու, ա. [illegible]. rempli, plein.

Մէմլուլ, ա. [illegible]. ennuyé.

Մէմլուհ, ա. [illegible]. salé.

Մէմլուհաթ, ա. [illegible]. salaisons.

Մէմլուք, ա. [illegible]. propriété; 2. esclave.

Մէմլուքիյէթ, ա. [illegible]. esclavage.

Մէմհավ, ա. [illegible]. effacé, essuyé.

Մէմզուճ, ա. [illegible]. pur, qui n'est pas mêlé.

Մէմհուր, ա. [illegible]. scellé.

Մէմհուրէ, ա. [illegible]. dotée.

Մէմնու', ա. [illegible]. empêché, defendu, prohibé.

Մէմնու'աթ, ա. [illegible]. choses ou actions défendues, illicites; marchandises dont l'entrée est prohibée.

Մէմնուն, ա. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. obligé envers qn., comblé de bienfaits, reconnaissant; 2. content, satisfait; 3. réduit, raccourci, rogné.

Մէմնունիյէթ, ա. [illegible]. obligation; contentement, satisfaction.

Մէմշա, ա. [illegible]. lieux, cabinet d'aisances, latrines, garde-robe.

Մէմլուզ (?), ա. [illegible]. écrit.

Մէ'մուլ, ա. [illegible]. fixé, (par un terme), déterminé.

Մէ'մուլ, ա. [illegible]. 2. [illegible]. espéré; 2. espérance, espoir.

— **էթ.** [illegible]. attendre qc., s'attendre à qc.

Մէ'մում, ա. [illegible]. blessé à la tête.

Մէ'մուն, ա. ([illegible]) [illegible]. assuré.

Մէ'մուլ (?), ա. [illegible]. fixé (par un terme).

Մէ'մուր, ա. [illegible]. 2. [illegible]. désigné par un ordre; 2. chargé d'une affaire publique, officier, employé, fonctionnaire (public).

Փօլիթիքա — է. [illegible]. agent diplomatique.

Մէ'մուրիյէթ, ա. [illegible]. charge publique.

Մէնպա', ա. [illegible]. source, origine.

Մէնպազ (?), ա. [illegible]. point où l'on voit la pulsation de l'artère.

Մէնպէհէթ (?), ա. [illegible]. moyen de donner de la célébrité.

Մէնպիթ, ա. [illegible]. lieu où une chose croit, où il y a de la végétation.

Մէնպուհ (?), ա. [illegible]. célèbre, connu. [divulgué.

Մէնպուշ (?), ա. [illegible].

Մէնպուզ (?), ա. [illegible]. terminé par un hamza.

Մէնսուխ (?), ա. [illegible]. métamorphosé; laid, hideux.

Մէմսուհ, ա. օծեալ. 2. շփեալ. սրբեալ. oint, enduit (d'onguent); 2. frotté, essuyé.

Մէմսուս, ա. շօշափեալ. touché.

Մէմսուք, ա. հաստատուն. ամուր. հզօր. կայտառ. solide, fort, robuste.

Մէմտուհ, ա. գովեալ. գովելի. loué, louable.

Մէմտուհաթ, ա. (յգ. մէմտուհ, եզ.) գործք արժանի գովութեան. actes ou qualités louables.

Մէմտուտ, ա. ձգեալ. երկայնեալ. prolongé, allongé, étendu.

Մէմքուրէ, ա. յաղթ եւ կարճ (կին). (femme) trapue.

Մէյ, գ. (չէրքէզ. պարսկ. խաւիր.) գինի. vin.

Մէյ', ա. հոսել. couler.

Մէյ'ան(ի), ա. առաջին ծաղիկ մանկութեան երիտասարդութեան. première jeunesse.

Մէյ'աի եապիսէ. ստաղին չոր. styrax sec.

Մէյ'աի սաիլէ. ստաղին ջուրն. styrax liquide. [veillé.

Մէյգուզ, ա. զարթուցեալ. é-

Մէյեալ, ա. կարի հակ. յօժար. (qui est) très-porté, très-disposé, très-enclin à qc.

Մէյեար, ա. որ բառնայ, փոխէ ապրանս դարձեալ. qui voiture des grains, des denrées d'un endroit à un autre. [enivré.

Մէյ-զէտէ, գ. գինեհար. gris,

Մէյէր, գ. տես Մէկէր:

Մէյիթ, | ա. մեռեալ.

Մէյթ, եզ. | դի. դիակն.

մէվթա, էմվաթ, յգ.) mort, corps mort, cadavre.

Մէյթէ(թ), ա. դի. գէշ. charogne, bête morte.

Մէյլ, ա. հակել. յօժարել. հակամիտութիւն. յօժարութիւն. ծռել. 2. թեքութիւն. (se) pencher, (s')incliner; penchant (à) pour qc., goût pour qc., envie de..., affection; 2. obliquité.

Մէյլալի, ա. հակ. յօժար. incliné, disposé à qc.

Մէյ-խանէ, գ. գինետուն. գինեվաճառանոց. débit de vin, de boissons, cabaret.

Մէյ-խանէճի, գ. գինեվաճառ. cabaretier, marchand de vins.

Մէյ-խար,

Մէյ-խարէ, } գ. գինեմոլ. buveur de vin.

Մէյ-խօր,

Մէյ-խօշ, գ. (թթուաշ.) քաղցր թթու. փոքր ինչ թթու. սուր, ծակող. aigre-doux; aigrelet, piquant.

Մէյ-կիւն, գ. գինեգոյն. d'une teinte vineuse.

Մէյ-կէտէ, գ. գինարբուք. réunion de buveurs de vin.

Մէյ-կիւսար, գ. գինեսէր. qui aime à boire du vin, buveur (de vin).

Մէյմէնէ(թ), ա. աջակողմն. 2. աջ թեւ բանակի. 3. եւ. մէյմէնէթ, յգ. յաջողութիւն. երջանկութիւն. բարեբաստութիւն. côté droit, la droite; 2. (aile) droite (d'une armée); 3. prospérité, succès; bonheur, bonne chance.

Մէյմէնէթլի, ա. երանելի. heureux.

Մէյմուս, ա. ընկեցեալ ի ծով. jeté à (dans) la mer.

Մէյմուն, ա. եւ. մէյմէնէթ, յգ. երանելի. երջանիկ. heureux, fortuné.

Մէյն, ա. սուտ ասել. ստութիւն. mentir; mensonge.

Մէյուս, ա. անյոյս. յուսահատ. qui est au désespoir, (qui a) désespéré.

Մէյլ, ա. լուր մի կէս մասն պատմել եւ զմնացեալ թողուլ. ne rapporter une nouvelle qu'en partie ou imparfaitement.

Մէյսէրէ(թ), ա. դիւրութիւն. 2. ձախակողմն. ձախ թեւ բանակի. 3. բարեկեցութիւն. ճոխութիւն. facilité; 2. (côté) gauche; (aile) gauche (de l'armée); 3. aisance; opulence, richesse.

Մէյսիր, ա. բախտի խաղ. jeu de hasard.

Մէյսուր, ա. եւ. մէյսիր, յգ. դիւրին գործեալ. դիւրին. հեշտ. յաջողեալ. facilité, facile (à faire), qui a réussi.

Մէյսուրաթ, յգ. } ա. յաջո-

Մէյսուրէ(թ), եզ. } ղութիւն. prospérité.

Մէյվէ, գ. պտուղ. միրգ. fruit.

Մէյվէ-տար, ա. (մուսմիր.) պտղատու. պտղաբեր. fruitier; fructueux.

Մէյվէ-ֆիւրուշ, գ. մրգավաճառ. fruitier, celui (celle) qui vend du fruit.

Մէյտան, գ. գինեման. vase à vin.

Մէյտան, ա. մէյատին, յգ. հրապարակ. place, lieu découvert, espace libre.

Աթ — ք. ձիընթացք. hippodrome, cirque.

Գօշու — ք. ասպարէզ. champ de course.

Թա'լիմ — ք. տեղւոյ հրահանգներու զօրաց. place d'armes.

Կիւրէշ — ք. խաղամարտանոց. palestre.

Ճէնկ — ք. (քեարզ-զար. մա'րիքէ.) տեղւոյ պատերազմի. lieu de combat, champ de bataille.

Մահալլէ — ք. հրապարակ թաղա-կի. place (publique).

Օք — ք. տեղի ձգելոյ նետոց. place où l'on tire l'arc.

— տա. (աշքեար. զահիր. 'ալէնի. վազըհ. ղամրի մէ'րուֆ ու մէշ-հուր.) յայտնի. հանրածանօթ. ամ-բողջապէս. 2. ('ալանիյէթէն. 'ալա-մէլա-ի-նաս.) հրապարակաւ. յայտնապէս. public, notoire, connu de tout le monde; 2. publiquement.

Ախշամա գադար — ք վար. մին-չեւ գիշերոյ ժամանակ է նորա. il a du temps jusqu' au soir.

— իսթէմէք. (իսթիմհալ. թալէպի միւհլէթ.) ժամ խնդրել. demander à qn. un délai, du répit.

— օգումագ. (տա'վէթ.) յառաջա-րել կարդալ. մենամարտի կոչել. défier qn., provoquer (au combat).

— ա չըգմագ. (պարըզ. միւպարըզ օլ.) մտանել յասպարէզ. ի հանդէս գալ. երեւել. accepter le défi; paraître sur la scène; se présenter, se produire.

— ա չըգարմագ. (իզհար. իպրազ. իխրաճ. իսթիխրաճ.) հանել ի լոյս. հրապարակել. faire voir, mettre au jour, produire.

— ա գօյմագ. (իպրազ.) ցուցանել. montrer.

— ա կէթիրմէք. (հասըլ, իհտաս էթ.) յառաջ բերել. produire.

— վիրմէք. (իմհալ. միւսա'ադէ էթ. մէճալ, նէֆէս ալդըրմագ.) թողացուցանել. accorder à qn. un délai.

— սիւփիւրկէսի. (ցախաւել.) աւել ի ցարասայ. balai de bouleau.

Մէյ-փէրէսթ, գ. արբշիռ. qui aime à boire du vin, buveur (de vin).

Մէյ-քէտէ, գ. պանդոկ. cabaret, débit de vin.

Մէյ-ֆիւրուշ, գ. գինեվաճառ. marchand de vin(s).

Մէն', ա. արգելուլ. խափանել. արգել. խափան. empêcher, défendre, refuser; empêchement, obstacle; refus.

Մէնա, ա. մահ. օրհաս. mort, trépas.

Մէն'ա, } ա. գուժ մահու.
Մէն'աթ, } annonce de la mort de qn.

Մէնա'ա(թ), ա. անմատոյց, անառիկ լինել. être inaccessible, d'un accès difficile; inaccessibilité. [եղ։

Մէնազըլ, ա. յգ. մանզալէ(թ),

Մէնազիր, ա. յգ. մանզար, եղ։

Մէնասիա, ա. յգ. մէնսիյէ(թ). եղ։

Մէնազըմ, ա. յգ. նազմ, եղ։

Մէնազըր, ա. յգ. մանզարէ(թ), եղ։

'Ի'լմ —. հեռանկարութիւն. perspective.

Մէնազի', ա. յգ. նիզա'. եղ։

Մէնազիլ, ա. յգ. մէնզիլ, եղ։

Մէնազիլ-չիխա, գ. կրօնաւոր մահմետական. religieux musulman.

Մէնաթ, ա. տեղի ուրք կախեալ է ինչ. endroit où qc. est suspendu ou attaché.

Մէնաթըգ, ա. յգ. մինթագ, եղ։

Մէնա'ի, ա. յգ. մէնա', եղ։

Մէնաքիհ, ա. յգ. մէնքիհա(թ), եղ։

Մէնա'իֆ, ա. սարք լերանց. hauteurs, cimes, sommets.

Մէնալ, ա. (մէլալ, ա.) ստացուածք. 2. հասանել. propriété, possession; 2. atteindre, obtenir.

Մէնահա(թ), ա. տուն ողբահանութեան. maison mortuaire.

Մէնահի, ա. ջէ. մէնհի, եզ. արգիլեալ, անարժան իրք. choses défendues, illicites.

Մէնահիլ, ա. ջէ. մէնհէլ, եզ.:

Մէնահիճ, ա. ջէ. մէնհէճ, եզ.:

Մէնահիս, ա. (ջէ. մէնհուս, եզ.) չարիք. malheurs.

Մէնաճիգ, ա. ջէ. մէնճէնիգ, եզ.:

Մէնամ, ա. ննջարան. 2. անկողին. 3. քուն. երազ. chambre à coucher; 2. lit, sofa ou sopha; 3. sommeil, songe.

Մէնամէ(թ), ա. ննջարան. chambre à coucher.

Մէնաշիր, ա. ջէ. մէնշուր, եզ. 2:

Մէնապ, ա. կալ փոխանակ այլոյ. փոխանորդութիւն. տեղակալութիւն. remplacer qn.; remplacement, lieutenance, vicariat.

Մէնապի', ա. ջէ. մէնպա', եզ.:

Մէնապիր, ա. ջէ. մինպէր, եզ.:

Մէնաս, ա. ապաստան. ապաւէն. refuge, asile.

Մէնասիգ, ա. ջէ. մանսըգ, եզ.:

Մէնասիմ, ա. ջէ. մէնսիմ, եզ.:

Մէնասըպ, ա. ջէ. մէնսըպ, եզ.:

Մէնազըր, ա. ջէ. մանզարէ(թ), եզ.:

Մէնասի, ա. ջէ. նիսուա, եզ.:

Մէնասըլ, ա. ջէ. մէնսըլ, եզ.:

Մէնար. } ա. տե՛ս Մինա-
Մէնարէ(թ), } րէ(թ):

Մէնաքիր, ա. ջէ. մունքէր, եզ. 2:

Մէնաֆի', ա. ջէ. մէնֆա'աթ, եզ.:

Մէնաֆիզ, ա. ջէ. մէնֆէզ, եզ.:

Մէնգալէ, փ. քանկայ. մեծ. personnage influent.

Մէնգուզ, ա. (նաքզ օլունմուշ.) կոտրեալ. լուծեալ. cassé, annulé, rompu, enfreint.

Մէնգութ, ա. որոյ կէտք են. marqué de points diacritiques.

Մէնգուլ, ա. տարեալ այլուր. 2. աւանդեալ. transporté, transféré; 2. transmis par la tradition, traduit, rapporté, raconté.

Մէնգուշ, ա. (նաքշ օլունմուշ.) նկարեալ. peint.

Մէնգուպ, ա. ծակեալ. foré, [percé.

Մէնգուս, ա. նուազեալ. թերի. diminué, rendu incomplet, défectueux.

Մէնգուտ, ա. (նաղտէն վէրիլմիշ.) առժամայն հատուցեալ. payé comptant.

Մէննէ(թ), ա. տե՛ս Մէննի:

Մէնզիլ, ա. եզ. մէնազիլ, ջէ. իջեւան. օթեւան. պանդոկ. 2. հանգոյց. 3. մի օրուան ճանապարհ. 4. (աթըմ.) լոյ հեռաւորութիւն ձիոյ ընթացից. lieu où l'on descend, où l'on fait halte; auberge, hôtel, hôtellerie; 2. relais, (station de) poste; 3. journée (de voyage); 4. portée.

Մէնզիլէ(թ), ա. կարգ. պատիւ. աստիճանութիւն. degré, rang, dignité.

Մէնզիլ-խանէ, պ. հանգոյց. relais.

Մէնզիլ-կեահ, } պ. իջեւան. հան-
Մէնզիլ-կէհ, } գոյց. auberge, hôtel.

Մէնզիլ-չինաս, պ. կրօնաւոր մահմետական. religieux mahométan.

Մէնզիհէ(թ), ա. զուարճալից վայր. lieu agréable par ses beaux sites et son air salubre.

Մէնզու', ա. խլեալ. arraché.

Մէնզուլ, ա. հարեալ ի կաթուածոյ. attaqué d'apoplexie.

Մէնզուր, ա. (նէզր օլունմուշ.) ուխտեալ. նուիրեալ. voué, consacré (à Dieu).

Մէնէվշի, փ. ծիրանեգոյն. pourpre.

Մէնէքշէ, ա. (պէնէֆշէ.) մանուշակ. violette.

Մէնի(յ), ա. սերմն. sperme.

Մէնի, պ. յանձնապաստանութիւն. անձնագովութիւն. ինքնահաւանութիւն. présomption, arrogance, jactance, égoïsme.

Մէնի', ա. անմատոյց. անառիկ. 2. անհնարին. դժուարին. inaccessible, inabordable, imprenable, inexpugnable; 2. difficile, impossible.

Մէնիհ, ա. առատաձեռն. libéral, généreux.

Մէնիհա(թ), ա. եզ. մէնաիհ, ջէ. պարգեւ. don.

Մէնիյյէ(թ), ա. եզ. մէնայա, ջէ. մահ. օրհաս. mort, trépas.

Մէնիշ, գ. բնութիւն. ընդաբոյս բարք. խառնուածք մարմնոյ. 2. մեծանձնութիւն. naturel, disposition naturelle, caractère inné, tempérament; 2. magnanimité, générosité.

Մէնխար, ա. ռնգունք. ունչք. քիթ. narines, nez.

Մէն-կէուշ, գ. գինդք. ականջակախանք. pendants d'oreilles.

Մէնկէնէ, փ. (ճէնկէլէ.) մամուլ. ճմլարան. 2. (Մ՛ասարէ.) (իւզիւմ, զէյթուն... պասըլըր.) հնձան. presse; 2. pressoir.

Գումաշ — ոճ. մամուլ կերպասաց. calandre.

Տէմիրճի — ոճ. մամուլ դարբնաց. étau.

Մէնհ, ա. տալ. պարգեւել. պարգեւ. ընծայ. donner; don, présent.

Մէնհէլ, ա. եզ. մէնահիլ, յգ. արօտ. endroit offrant quelque verdure et de l'eau et où l'on fait habituellement halte.

Մէնհէճ, ա. եզ. մէնահիճ, յգ. ճանապարհ. շաւիղ. կառապողոտայ. chemin bien tracé, grand'route.

Մէնհի, ա. (եզ. մէնահի, յգ.) արգելեալ. prohibé, défendu.

Մէնհիյաթ, ա. (յգ. մէնհի, եզ.) արգելեալ իրք. choses défendues, illicites.

Մէնհութ, ա. քանդակեալ. 2. պատկեր. taillé, coupé; 2. idole, image.

Մէնհում, ա. անյագ. որկրամոլ. avide; gourmand.

Մէնհուպ, ա. յաւարի առեալ. յափշտակեալ. pillé, mis au pillage, ravi, enlevé.

Մէնհուս, ա. չարաբաստ. թշուառական. infortuné, né sous une mauvaise étoile, malheureux.

Մէնհուֆ, ա. նիհար. նուաղուն. նուրբ. maigre, mince.

Մէնճա, ա. բարձրաւանդ՝ յոր ելեալ ապաւինի ոք ի հեղեղացն յորդութենէ. endroit élevé où l'on peut échapper à l'inondation.

Մէնճաթ, ա. ազատիլ. ազատութիւն. փրկութիւն. être sauvé, délivré; délivrance.

Մէնճէնիք, ա. եզ. մէնաճիք, մէճանիք, յգ. մանգղիոն. բալիստր. catapulte, baliste.

Մէնճէնուն, ա. (սու տօլապը. սու չարքը.) անիւ ոռոգանելոյ. noria, machine d'irrigation.

Մէնճէր, ա. տեղի՝ ուր դիմէ երթալ ոք ինքն առանց խոտորելոյ ի ճանապարհէ. point vers lequel on se dirige sans s'écarter de la route.

Մէնճուգ, ա. մահիկ. croissant.

Մէնճուս, ա. վշտացեալ. տրտմեալ. 2. կորուսեալ. affligé, attristé; 2. perdu, qui a péri.

Մէնճուր, ա. հատեալ. taillé, coupé.

Մէնն, ա. մանանայ. 2. բարիս, երախտիս առնել. շնորհք. երախտիք. բարերարութիւն. manne; 2. obliger qn., faire du bien à qn.; don, faveur, bienfait.

Մէննա՛, ա. (մէն՛ էտիճի.) որ արգելու, խափանէ. ընդդիմի, չառնու յանձն. qui empêche, qui défend l'abord, qui se refuse toujours à tout.

Մէննահ, ա. խիստ առատ. très-généreux.

Մէննան, ա. բարերար. երախտագործ. 2. բարութեանն. Աստուած. bienveillant, bienfaisant: 2. le bon par excellence, Dieu.

Մէնշա, ա. աղբիւրն. սկիզբն. պատճառ. ընծայութիւն. lieu d'où provient qc., source, origine, commencement, cause, principe; argument.

Մէնշուպ, ա. կցեալ. կառչեալ. collé, attaché, accroché.

Մէնշուր, ա. պարզեալ. տարածեալ. ցրուեալ. հրապարակեալ. 2. եզ. մէնաշիր, յգ. հրովարտակ արքունի. 3. պղոյծ. հատուածակողմն. déployé, déroulé; disséminé, éparpillé; publié; 2. lettres patentes, diplôme; 3. prisme.

Մէնութ, ա. (մէրպութ.) կախեալ. suspendu, attaché à..., dépendant de.

Պունա — տըր. այսմանէ կայ կախեալ. il dépend de cela.

Մէն՛ութ, ա. (գոյական) ստորադրաւ հանդերձ. (substantif) accompagné d'un adjectif.

Մէնուն, ա. փոփոխմունք բախտի. 2. մահ. օրհաս. 3. որ յերեսս հարկանէ զերախտիս. chances, vicissitudes du sort; 2. mort, trépas; 3. qui reproche les bienfaits accordés à qn.

Մէն'ուշ, ա. դրեալ ի դագաղի. mis dans un cercueil.

Մէնուս, ա. (իւնս ու իւլֆէթ օլունմուշ.) սովորեալ. ընտելեալ. ընտել. ընտանի. 2. կարէ ի կազմել ածականս. habitué à qc., familiarisé avec qc.; privé, familier; 2. sert à former des adjectifs.

'Իսմէթ-մէնուս. ցածուն. chaste, pudique.

Մէնսի, ա. մոռացեալ. oublié.

Մէնսիմ, ա. եզ. մէնասիմ, յգ. նշան. հետք. 2. ճանապարհ. առղի. marque, trace, vestige; 2. chemin, sentier.

Մէնսէք, ա. եզ. մէնասիք, յգ. կարգ. արարողութիւն. 2. տեղի երկրպագութեան. cérémonie, rite; 2. lieu où l'on s'acquitte des actes de dévotion, lieu d'adoration.

Մէնսուգ, ա. կարգեալ. rangé, mis en ordre.

Մէնսուխ, ա. ջնջեալ. խափանեալ. effacé, annulé, aboli, abrogé.

Մէնսուճ, ա. (նէսճ օլունմուշ.) անկեալ. հիւսեալ. tissé.

Մէնսուպ, ա. պատկանեալ. պատկանական. անկ. qui a rapport à..., relatif à qc., appartenant à..., faisant partie de...

— օլ. պատկանիլ. պատկանել. անկ լինել. se rapporter à qc., avoir (du) rapport à qc., avoir des rapports (ou relation) avec qn.; s'en rapporter, s'en référer à qc.

Մէնսուպիյէթ(թ), ա. ազերս. պատկանութիւն. կապ. rapport, relation.

Մէնսուր, ա. սփռեալ. ցիր ասդ անդ. 2. արձակ. առանց չափոյ յօրինեալ. disséminé, répandu, dispersé; 2. en prose.

Մէնվի, ա. դիտաւորութիւն. կամք. intention, but.

Մէնտ, պ. ...աւոր ...ակից. affixe persan servant à former des adjectifs.

Խըրէտ-մէնտ. մտաւոր. raisonnable.

Տէրտ-մէնտ. վշտակից. qui éprouve des douleurs, affligé.

Մէնտիլ, ա. եզ. մէնատիլ, յգ. դաստառակ. թաշկինակ. essuie-main, mouchoir.

Մէնտուհա(թ), ա. ընդարձակութիւն. grandeur, vaste étendue.

Մէնտուպ, ա. ողբացեալ. 2. սիրեցեալ. pleuré, regretté, qu'on déplore; 2. aimé, chéri.

Մէնքուհէ, ա. կին ամուսնացեալ. կին. արամբի. femme mariée, femme, épouse.

Մէնքուպ, ա. չուառ. հեք. թշուառական. malheureux, affligé, ruiné.

Մէնքուս, ա. տապալեալ. վեր ի վայր շրջեալ. bouleversé, renversé.

Մէնքուր, ա. ուրացեալ. méconnu, dénié.

Մէնքիպ, ա. ուս. ուսն. épaule.

Մէնֆա, ա. (մահալլը նէֆի.) տեղի աքսորանաց. lieu d'exil.

Մէնֆա'ա(թ), ա. եզ. մէնաֆի', յգ. օգուտ. շահ. օգտութիւն. utilité, profit, avantage, intérêt, fruit, émolument.

— պուլմագ. }
Մէնֆա'աթլանմագ, թ. } շահիլ. շահ. օգտիլ. tirer profit, gagner, faire son profit, se servir de qc.

Մէնֆա'աթլը, թ. օգտակար. շահաւոր. profitable, avantageux, utile.

Մէնֆա'աթսըզ, թ. անօգուտ. inutile, qui ne rapporte rien.

Մէնֆէզ, ա. եզ. մէնաֆիզ, յգ. տեղի ընդ որ մտանեն, անցանեն. lieu par où l'on pénètre, par où l'on passe.

Մէնֆէս, ա. (նէֆէս ալընաճագ տելիք.) օդամուտ. ընդահան. soupirail.

Մէնֆի, ա. տարագիր. վտարեալ. 2. քեր. բացասական. ուրացական. ժխտական. banni, chassé, expulsé, exilé; 2. gr. négatif.

Մէնֆուխ, ա. ուռուցեալ. enflé, gonflé.

Մէնֆուր, ա. ատելի. փախչելի. évité, qu'on fuit; détesté, abhorré.

Մէշագգաթ, յգ. } ա. վիշտք.
Մէշագգաթ, եզ. } տառապանք. peine, souffrance, tribulation.

— չէքմէք. տառապանս կրել. վշտանալ. éprouver des peines, essuyer des adversités.

Մէշաէ(թ), ա. կամիլ. vouloir.

Մէշաթլըգ, թ. գերեզմանատեղի Հրէից. cimetière des Juifs.

Մէշա'իլ, ա. յգ. մէշ'ալ, եզ:

Մէշաթիխ, ա. յգ. շէյխ, եզ:

Մէշաթիմ, ա. յգ. մէշթում, եզ:

Մէշաթին, ա. յգ. շէյն, եզ:

Մէշա'իր, ա. յգ. մէշ'ար, եզ:

Մէշ'ալ, եզ. } ա. լապտեր. 2. ջահ.
մէշա'իլ, յգ. } lanterne, 2. flam-
Մէշ'ալէ(թ), } beau; torche.

Մէշահիտ, ա. յգ. մէշհէտ, եզ:

Մէշահիր, ա. յգ. մէշհուր, եզ:

Մէշաղիլ, ա. յգ. մէշղալէ(թ), եզ:

Մէշամի', ա. յգ. միշմ'ա(թ), եզ:

Մէշամմ, ա. հոտոտելիք. ռնգունք. քիթ. odorat, nez.

Մէշաբիհ, ա. յգ. շէբէհ, եզ:

Մէշ'ար, ա. եզ. մէշա'իր, յգ. տաճար. 2. զգայանք. զգայարանք. lieu où l'on s'acquitte des cérémonies religieuses, où l'on immole des victimes; 2. sens.

Մէշարէ, պ. փոս. fosse, fossé.

Մէշարէ(թ), ա. արտորայ. morceau d'un champ de blé.

Մէշարի', ա. յգ. մէշր'ա', եզ:

Մէշարիգ, ա. յգ. մէշրըգ, եզ:

Մէշարիպ, ա. յգ. մէշրէպէ(թ), եզ. 2. միշրէպէ(թ), եզ. 3. մէշրէպ, եզ:

Մէշարիֆ, ա. յգ. մուշրէֆ, եզ:

Մէշաֆիր, ա. յգ. մէշֆէր, եզ:

Մէշգ, ա. օրինակ գրոյ. օրինակ. modèle d'écriture, exemple.

— էթ. կրթել զանձն. վարժել. s'exercer.

Մէշէէն, ա. հետի. à pied.

Մէշէուխա, ա. յգ. շէյխ, եզ:

Մէշէում, ա. տես Մէշ'ում:

Մէշէ, թ. կաղնի. բեղուղ. chêne.

Մէշէյխա(թ), ա. յգ. շէյխ, եզ:

Մէշթա, ա. ձմերոց. 2. ձմեռն. quartier d'hiver; 2. hiver.

Մէշիէէ(թ), } ա. կամել. կամք.
Մէշիյէ(թ), } vouloir; volonté.

Մէշիմէ(թ), ա. աղբ, քող նորածնին մանկան. délivre, arrière-faix.

Մէշին, ա. անարգ. ամօթալից. déshonorant.

Մէշին, պ. ոչխարենի. cuir de mouton.

Մէշիպ, ա. ալեւորանալ. ալեւորել. grisonner, blanchir; grisonnement.

Մէշհէտ, ա. եզ. մէշահիտ, յգ. վկայարան. 2. ժողովարան. lieu où qn. (un martyr) a subi le martyre; 2. lieu de réunion.

Մէշհում, ա. խորամանկ. 2. ջերմ. 3. աշխոյժ. 4. երկուցեալ. sagace; 2. ardent; 3. énergique; 4. effrayé. [plein.

Մէշհուն, ա. լցեալ. լի. rempli,

Մէշհուտ, ա. (միւշահէտէ օլունմուշ.) տեսեալ. vu (de ses propres yeux).

— ը օլմագ. ականատես լինել. voir de ses propres yeux.

Մէշհուր, ա. եզ. մէշահիր, յգ. հռչակեալ. յայտնի. հոյակապ. անուանի. 2. ա. (ա'լա. էյի.) ազնիւ. ընտիր. divulgué, ébruité, connu, célèbre, notoire; 2. excellent.

Մէշղալէ(թ), ա. եզ. մէշաղիլ, յգ. գործ. զբաղանք. occupation, besogne.

Մէշղուլ, ա. զբաղեալ. պարապեալ. occupé.

— օլ. զբաղիլ. պարապիլ. être occupé, s'occuper à (de) qc.

Մէշղուլիյէթ, ա. զբաղումն. պարապութիւն. occupation, affaire.

Մէշղուֆ, ա. հարեալ սաստիկ ի սէր. éperdument amoureux.

Մէշճուճ, ա. վիրաւորեալ ի գլուխ. blessé à la tête.

Մէշմ'ա(թ), ա. խաղալ բանակօսել. կատակել. երգիծախաղութիւն. badiner, jouer, plaisanter; badinage, plaisanterie.

Մէշմուլ, ա. բովանդակեալ. ի ներքս փակեալ. compris, embrassé, contenu.

Մեշմում, ա. անուշահոտ. 2. մուշկ. odorant, parfumé; 2. musc.

Մեշյ, ա. երթալ. քնալ. շրջնալ. երթեւեկել. ման գալ. aller, marcher, se promener.

Մեշշաթա(թ), ա. սանտրիչ, զարդարիչ (հարսանեաց). coiffeuse.

Մեշուխա, ա. յգ. շէյխ, եւն.

Մեշուհ, ա. տգեղ. laid.

Մեշ'ում, ա. եւ. մէշ'ամէթ, յգ. (շէ'ամէթլի.) չարաշուք. աղէտաբեր. sinistre, de mauvais augure, fatal, funeste.

Մեշ'ում-ախթէր, ա. ձախորդաբախտ. celui dont l'étoile est mauvaise, malheureux.

Մեշուշ, ա. փնջաւոր. ébouriffé, en désordre. [mélangé.

Մեշուպ, ա. խառնուած. mêlé,

Մեշվերէ(թ), ա. խորհուրդ. խորհրդակցութիւն. délibération, conseil, consultation.

— էթ. խորհուրդ ի գլ առնուլ. tenir conseil.

Մեշդուհ, ա. ապշահար. զարմացեալ. consterné, stupéfait.

Մեշդուտ, ա. կապուած. պնդուած. lié, attaché fortement; serré.

Մեշրա', ա. եւ. մեշարի', յգ. ճանապարհ. 2. (ոռոգման) ջրարբի. chemin; 2. abreuvoir.

Մեշրէպ, ա. եւ. մեշարիպ, յգ. բարք. բնութիւն. բոյթ. բարոյց. nature, naturel, caractère, tempérament; moeurs.

Աչըք —. անկեղծաբար. franc.

Խաֆիֆ —. թեթեւաբարոյ. léger, étourdi. [affable.

Լաթիֆ —. քաղցրաբարոյ. doux,

Մեշրէպէ(թ), ա. եւ. մեշարիպ, յգ. պատշգամ. դիտանոց. հովանոց. balcon, belvédère.

Մեշրիգ, ա. եւ. մեշարիգ, յգ. արեւելք. 2. Երկիր արեւելից. levant, orient; 2. Levant, Orient.

Մեշրիգի(յ), ա. արեւելեան. oriental.

Մեշրու', ա. օրինաւոր. աստուածային յօրինաց. prescrit par la loi divine; légal.

Մեշրութ, ա. պայմանաւոր. սահմանադրական. conditionné, stipulé, convenu; constitutionnel.

Մեշրութիյէ(թ), ա. սահմանադրականութիւն. constitutionnalité.

Մեշրուհ, ա. մեկնեալ. expliqué, commenté.

Մեշրուպ, ա. արբեալ. 2. ըմպելի. bu; que l'on boit; 2. potable.

Մեշրուպաթ, ա. (յգ. մեշրուպ, եւն.) ըմպելիք. boissons.

Մեշքուվ, ա. ([illegible]) ամբաստանեալ. celui contre lequel une plainte est portée ou dont on se plaint.

Մեշքուր, ա. որոյ շնորհ կալեալ է շնորհակալութեան. qui a reçu (qui mérite) des remerciments.

Մեշքուք, ա. երկբայական. անստոյգ. ընդ կասկածանօք. douteux, incertain, ambigu, problématique, suspect.

Մեշքի, ա. տես Մեշքուվ.

Մեշֆէր, ա. եւ. մեշաֆիր, յգ. շրթն. lèvre.

Մեշֆու', ա. յիմար. մոլեգին. fou, furieux. [rapière.

Մեշ. սուսեր երկայն եւ նեղ.

Մեպալիղ, ա. յգ. մեպլաղ, եւն.

Մեպահիս, ա. յգ. մեպհաս, եւն.

Մեպանի, ա. յգ. մեպնա, եւն.

Մեպադա, } դ. (օրհնեալ. Աղլահ իթմեյէ. Աղլահ
Մեպատա, } կէօսթէրմեյէ.) մի լինի. թող չըլլայ. que cela ne se fasse pas!

Մեպատի, ա. յգ. մեպդէ, եւն.

Մեպարիզ, ա. յգ. մեպրէզ, եւն.

Մեպարր, ա. յգ. մեպէրր, եւն.

Մեպզուլ, ա. տուեալ. 2. ծախսեալ. 3. բարեաւ ընդունելութեան արժանացեալ. 4. բազմ. donné généreusement, largement; 2. dépensé, employé; 3. bien accueilli, agréable; 4. nombreux, beaucoup.

Մեպզուլի(յ), ա. ծախսք. գործածութիւն. emploi.

Մեպզուլիյէ(թ), ա. տես Մեպզուլ. 2. յաճախութիւն. grande quantité, grand nombre, multitude.

Մեպերր, ա. եւ. մեպարր, յգ. երախտիք. bienfait, bienfaisance.

Մեպերրաթ, յգ. } ա. բարե-
Մեպերրէ(թ), եւ. } րարութիւն.

2. հաստատ յօժար հանգրուանից.

bienfaisance; 2. établissement d'utilité publique, fondation pieuse.

Մեպիթ, ա. [illegible] lieu où l'on passe la nuit; chambre à coucher.

Մեպլագ, ա. [illegible] spatule.

Մեպլաղ, ա. եղ. [illegible] somme d'argent.

Մեպլու', ա. [illegible] avalé.

Մեպլուլ, ա. [illegible] mouillé, humecté.

Մեպլուհ, ա. [illegible] imbécile, stupide, hébété.

Մեպխարէ(թ), ա. [illegible] encensoir.

Մեպհաս, ա. եղ. [illegible] discussion; point de controverse, objet de litige, point contentieux; question; 2. article, paragraphe.

Մեպհութ, ա. [illegible] stupéfait, consterné, abasourdi.

Մեպհուս, ա. [illegible] discuté, en question.

Մեպհուսուն 'անհ(ու). [illegible] sujet en discussion.

Մեպղուզ, ա. [illegible] haï, détesté.

Մեպնա, ա. եղ. [illegible] fondement, base; éléments, principes.

Մեպնի(յ), ա. [illegible] 2. [illegible] bâti, construit, basé; 2. indéclinable.

Բունա —. [illegible] fondé sur cela.

Մեպշէրէ(թ), ա. [illegible] bonne nouvelle. |riant, enjoué.

Մեպշուշ, ա. [illegible] gai,

Մեպ'ուս, ա. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] envoyé; 2. ressuscité; 3. apôtre; 4. député.

Մեպսարէ(թ), ա. [illegible] chose évidente.

Մեպսութ, ա. [illegible] étendu, déployé.

Մեպսուս, ա. [illegible] dispersé, disséminé; étendu; divulgué.

Մեպտէ, ա. եղ. [illegible] commencement, origine, principe.

Մեպրէզ, ա. եղ. [illegible] lieu de combat.

Մեպրուզ, ա. [illegible] montré, présenté, publié, produit, mis au jour.

Մեպրուս, ա. [illegible] lépreux.

Մեպրուտ, ա. [illegible] refroidi, rafraîchi; à la glace.

Մեպրուր, ա. [illegible] bon, pieux, agréable. [soirée.

Մեսա, ա. [illegible] soir,

Մեսաղ, | ա. [illegible]

Մեսաղա'(թ), } pousser.

Մեսաղ թ, ա. յթ. [illegible] եղ.

Մեսաղիլ, ա. յթ. [illegible] եղ.

Մեսաէ(թ), ա. [illegible] եղ. [illegible] faire du mal; mal, mauvaise action.

Մես'ա, ա. [illegible] effort.

Մեսա'ի, յթ.

Մեսա'ադէթ, ա. յթ. [illegible] եղ.

Մեսաֆի, ա. յթ. [illegible] եղ.

Մեսաֆէ, ա. յթ. [illegible] եղ.

Մեսա'իլ, ա. յթ. [illegible] եղ.

Մեսալէ թ, ա. [illegible] belle forme ovale du visage. [եղ.

Մեսալիհ, ա. յթ. [illegible]

Մեսալիկ, ա. յթ. [illegible] եղ.

Մեսալիր, ա. յթ. [illegible] եղ.

Մեսահա(թ), ա. [illegible] 2. [illegible] arpenter; arpentage; 2. dimension.

Մեսաղ, ա. [illegible] 2. [illegible] permis; 2. permission.

Մեսամի, ա. յթ. [illegible] եղ.

Մէսամի՛, ա. յգ. միսամ՛, եզ։
Մէսամիթ, ա. յգ. մէսամէ(թ), եզ։
Մէսամիհ, ա. յգ. սէմհ, եզ։
Մէսամիր, ա. յգ. միսմար, եզ։
Մէսամմ, } ա. յգ. մէսէմ-
Մէսամմաթ, } մէ(թ), եզ։
Մէսանէ(թ), ա. միզափամփուշտ. vessie.
Մէսանի, ա. յգ. մէսնա, եզ։
Մէսանիտ, ա. յգ. մէսնէտ, եզ։
Մէսանիտ, ա. յգ. միւսնէտ, եզ.
Մէսապ, ա. ժողովատեղ. lieu de réunion.
Մէսապէ(թ), ա. տես Մէսապ. 2. աստիճան. 3. բնակութիւն. իջեւան. degré, marche; 3. gite, habitation.
Մէսաս, ա. հիմն. fondement, [base.
Մէսավի, ա. յգ. մէսվա, եզ։
Մէսավի, ա. յգ. մէսավէ(թ), եզ։
Մէսա՛տէ(թ), ա. եզ. մէսա՛ատ, յգ. երանութիւն. bonheur, félicité.
Մէսարիհ, ա. յգ. մէսրահ, եզ։
Մէսարիպ, ա. յգ. մէսրէպէ(թ), եզ։
Մէսարր, ա. յգ. մէսէրրէ(թ), եզ։
Մէսաք, } ա. ագահութիւն.
Մէսաքէ(թ), } կծծութիւն. avarice, lésinerie.
Մէսաքին, ա. յգ. մէսքէն, եզ։
Մէսաքին. ա. յգ. միսքին, եզ։
Մէսաֆէ(թ), ա. տարածութիւն. հեռաւորութիւն. distance, espace.
Գաթ'ը մէսաֆէ էթ. հատանել անցանել տարածութիւն ճամբայ. ճանապարհ առնել. parcourir une distance, faire du chemin.
Մէսաֆիր, ա. յգ. մէսֆէր, եզ։
Մէսգաթ, ա. տեղի ուր անկանի իրն. lieu où une chose tombe.
Մէսգաթիւ-ր-րէս. տեղի ծննդեան. հայրենի գաւառ. pays (lieu, sol) natal, pays, patrie.
Մէսգում, ա. հիւանդ. malade.
Մէսգուպ, ա. ծակեալ. foré, percé, perforé.
Մէսէլ, ա. եզ. էմսալ, յգ. նմանութիւն. 2. առակ. 3. վէպ. պատմութիւն. 4. օրինակ. ressemblance, similitude; 2. proverbe, parabole; 3. conte, historiette; 4. exemple.

Մէսէլա, ա. զոր օրինակ. par exemple.
Մէսէլէ(թ), ա. առակ. proverbe.
Մէսէ՛լէ(թ), ա. եզ. մէսաիլ, յգ. խնդիր. question.
Մէսէմէ(թ), ա. մեղք. անօրէնութիւն. péché; méfait, iniquité.
Մէսէմմէ(թ), ա. եզ. մէսամմ, մէսամմաթ, յգ. ծակոտի. ծակք մորթոյ. pore.
Մէսէրրէ(թ), ա. եզ. մէսարր, յգ. ուրախութիւն. ցնծութիւն. խնդութիւն. (sentiment de) joie, réjouissance, allégresse.
Մէսթ, պ. մոյկ. chaussure.
Մէսթ, պ. արբեցեալ. enivré, ivre.
Մէսթանէ, } պ. իբրեւ արբեցեալ.
Մէսթանէ, } en homme ivre.
Մէսթի, պ. } արբեցութիւն.
Մէսթլիք, թ. } ivresse, enivrement.
Մէսթուր, ա. գրեալ. գծեալ. նշանակեալ. 2. վերոգրեալ ճառեալ. tracé, écrit, consigné; 2. susdit, susnommé.
Մէսթուր, ա. ծածկեալ. քօղեալ. caché, voilé, dérobé aux regards.
Մէսթուրէ, ա. (կին) ցածուն. (femme) chaste, pudique, vertueuse.
Մէսթ-քեար, } պ. արբեցու-
Մէսթ-քեարէ, } ցիչ. enivrant.
Մէ՛սիսէ(թ), ա. ամբաստանութիւն. զեկուցում. dénonciation.
Մէսիլ, ա. նման. 2. ազնուագոյն. semblable, pareil; 2. excellent, supérieur.
Մէսիլ, ա. տեղի ընդ որ հոսի ջուր. lit, canal par où coule une rivière.
Մէսիհ, } ա. Օծեալն. Քրիստոս.
Մէսիհա, } l'Oint, le Christ.
Մէսիհա(թ), ա. եզ. մէսաիհ, յգ։
Մէսիհի(յ), ա. քրիստոնեայ. chrétien.
Մէ՛սիմ, ա. մեղք. չարիք. անօրէնութիւն. péché; méfait, iniquité.
Մէսիմէ(թ), ա. ազգականութիւն. parenté.
Է՛հլի-ւ-մէսիմէթ. ազգականք. parents, proches.
Մէսիս, ա. շօշափել. շօշափումն. toucher; attouchement.

Մէսիր, Մէսիրէ(թ), [illegible] se promener; 2. promenade.

Մէսիրէ-կեահ, [illegible] promenade.

Մէսիւլէ(թ), [illegible] châtiment exemplaire.

Մէսիւրէ(թ), [illegible] fait mémorable, exploit, action d'éclat.

Մէսիք, [illegible] tenace, avare.

Մէսլախ, [illegible] abattoir.

Մէսլահա(թ), [illegible] défilé; 2. frontière.

Մէսլէք, [illegible] route, chemin, voie; 2. conduite, manière d'agir.

Մէսլիպէ(թ), [illegible] blâme, défaut; endommagement.

Մէսլուխ, [illegible] rasé; 2. dépouillé.

Մէսլուլ, [illegible] dégainé, tiré.

Մէսլուխ, [illegible] écorché; 2. écoulé, parvenu à sa fin.

Մէսլուպ, [illegible] enlevé, emporté; pillé; dépouillé, privé de qc.

Մէսլուս, [illegible] fou, imbécile.

Մէսլուք, [illegible] frayé, passant, fréquenté; 2. suivi.

Մէսխ, [illegible] altérer; altération.

Մէսխութ, [illegible] odieux, détesté.

Մէսհ, [illegible] toucher; 2. essuyer.

Մէսհուգ, [illegible] broyé, pilé, écrasé.

Մէսհուր, [illegible] fasciné, ensorcelé.

Մէսհուֆ, [illegible] souffrant d'une soif inextinguible.

Մէսճիտ, [illegible] mosquée.

Մէսճուն, [illegible] emprisonné, incarcéré.

Մէսճուտ, [illegible] adoré.

Մէսճուր, [illegible] agité, gonflé; 2. allumé; 3. pendant.

Մէսաֆ(թ), [illegible] but. [ouï.

Մէսմու', [illegible] entendu,

Մէսմու'ի օլ. [illegible] entendre (ou ouïr) dire, apprendre.

Մէսմու'ըն [illegible] n'as-tu pas entendu dire que...? [sonné.

Մէսմում, [illegible] empoi-

Մէսմուր, [illegible] cloué, attaché, fixé avec des clous.

Մէսնա, [illegible] sinuosité, coude; 2. deuxième corde d'un instrument de musique; 3. le premier chapitre du Coran.

Մէսնաթ, [illegible] pli; coude; 2. lettre marquée de deux points diacritiques.

Մէսնէվի, [illegible] poésie composée de vers dont chacun rime avec celui qui le suit immédiatement.

Մէսնէտ, [illegible] appui, soutien; 2. place d'honneur, poste d'honneur, place honorable; 3. trône.

Մէսնէտ-արա, [illegible] qui orne la place, le trône qu'il occupe, monarque illustre.

Մէսնէտ-նիշին, [illegible] qui est assis sur

le trône, qui occupe le trône, monarque, prince.

Մէսնուն, ա. սահմանեալ աւանդութեամբ. օրինաւոր. վաւերական. prescrit par la tradition prophétique; légal; authentique.

Մէս'ուլ, ա. հարցեալ. խնդրեալ. 2. պատասխանատու. demandé, questionné, interrogé; 2. responsable de qc.

Մէս'ուլուն-'անհ(ու). (բառ) զորմէ բանքն են, զորմէ հարցումն է. (le mot) sur lequel porte la question.

Մէս'ուլաթ, յգ. } ա. խնդիր.
Մէս'ուլէ(թ), եզ. } խնդրուածք. demande, requête.

Մէս'ուլիյէթ(թ), ա. պատասխանատուութիւն. responsabilité.

Մէսուղ, ա. օրինաւոր քարոզեալ. թոյլ տուեալ. rendu licite, permis.

Մէսուամ, ա. յանցաւոր համարեալ. մեղադրեալ. ամբաստանեալ. qui est regardé comme coupable d'un délit, à qui on l'impute, accusé.

Մէսուպէ(թ), ա. վարձք. récompense.

Մէս'ուտ, ա. երանելի երջանիկ. բախտաւոր. fortuné, heureux.

Մէ'սուր, ա. աւանդեալ. transmis à la postérité.

Մէ'սուր, ա. (էսիր գըլընմըշ.) գերեալ. captivé.

Մէ'սուֆ, ա. (մահզուն. ղամնաք.) տրտմեալ. թախծեալ. attristé, affligé.

Մէսպէ'ա(թ), ա. քաղաք ուր բազում յաճախութիւն է գազանաց. pays qui abonde en bêtes féroces.

Մէսպուգ, ա. անցեալ. կանխեալ. յառաջեալ. passé, dépassé, devancé, prévenu.

Մէսպութ, ա. մեռեալ. mort.

Մէսպուհ, ա. զառամեալ. décrépit.

Մէսպուք, ա. ձուլեալ. fondu, moulé.

Մէս, ա. շօշափել. հպել. շօշափումն. հպումն. toucher, palper; attouchement, contact.

Մէսսահ, ա. անդաչափ. arpenteur, géodésien.

Մէսվա, ա. եզ. մեսավի, յգ. բնակութիւն. 2. օթեւան. պանդոկ. demeure, habitation; 2. auberge, hôtellerie.

Մէստուտ, ա. փակեալ. 2. խցեալ. barré, bouché, fermé; 2. obstrué, engorgé.

Մէսրա, ա. ճանապարհորդել գիշերայն. voyager pendant la nuit.

Մէսրահ, ա. եզ. մեսարիհ, յգ. արօտ. pâturage, prairie, pacage.

Մէսրէճէ(թ), ա. աշտանակ. chandelier.

Մէսրէպէ(թ), ա. եզ. մեսարիպ, յգ. արօտ. pâturage, pré, pacage.

Մէսրուգ, ա. գողացեալ. volé.

Մէսրուտ, ա. ասացեալ. պատմեալ. récité, raconté.

Մէսրուտ, ա. կախարդանք. մոգութիւն. հմայք. դիւթութիւն. charme, enchantement, magie, incantation.

Մէսրուր, ա. զուարճացեալ. զուարթ. ուրախ. gai, joyeux, réjoui, enjoué.

— էթ. ուրախ առնել. réjouir, faire plaisir à, causer de la joie à qn.

— օլ. ուրախ լինել. se réjouir, être bien aise, être heureux de qc.

Մէսք, ա. ունել. retenir.

Մէսքուն, ա. բնակեալ. բնակելի. 2. խաղաղացեալ. habité, habitable; 2. tranquillisé, apaisé.

Մէսքուպ, ա. հեղեալ. թափեալ. versé, répandu.

Մէսքուր, ա. արբեալ. ivre, enivré.

Մէսքուք, ա. դրոշմեալ. frappé, marqué au coin, monnayé.

Մէսքուքեաթ, ա. (յգ. մեսքուք, եզ.) արծաթ. դրամ. pièces monnayées, argents monnayés.

Մէսքէն, ա. եզ. մեսաքին, յգ. բնակութիւն. lieu de séjour, demeure, habitation, domicile.

— թութմագ. ընտրել իւր ի բնակութիւն. choisir un domicile, se fixer, s'établir.

Մէսքէնէ(թ), ա. աղքատութիւն. թշուառութիւն. խոնարհութիւն.

pauvreté, indigence, misère, humilité.

Մէսաֆէր, ա. եղ. մէսաաֆիր, յգ. տեսանելի երեսն. partie visible d'une chose.

Մէսֆուհ, ա. հեղեալ. թափեալ. [versé, répandu.

Մէսֆուր, ա. վերագոյն գրեալ. ասացեալ. susdit, susnommé.

Մէսֆուք, ա. հեղեալ. արկեալ. versé, répandu.

Մէսքէն, ա. տեղի բնակութեան. բնակութիւն. lieu de séjour, demeure, habitation.

Մէվագի', ա. յգ. մէվգի', եղ:

Մէվագիթ, ա. յգ. մէվգիթ, միգաթ, եղ:

Մէվագիֆ, ա. յգ. մէվգիֆ, եղ:

Մէվազի', ա. յգ. մէվզի', եղ:

Մէվազին, ա. յգ. միզան, եղ:

Մէվաթ, ա. անշունչ իրք. 2. երկիր անտիրական. toute chose inanimée; 2. terrein qui n'a pas de propriétaire.

Մէվաթի(յ), ա. անօրգանական. inorganique.

Մէվաթի, ա. յգ. մէվթա, եղ:

Մէվաթին, ա. յգ. մէվթին, եղ:

Մէվա'իզ, ա. յգ. մէվ'իզա(թ), եղ:

Մէվաքիտ, ա. յգ. մաքիտէ(թ), եղ:

Մէվա'իտ, ա. յգ. մէվ'իտէ(թ), եղ:

Մէվալի, ա. յգ. մէվլա, եղ:

Մէվալիտ, ա. յգ. միլատ, եղ:

Մէվալիտ, ա. յգ. մէվլուտ, եղ:

Մէվալիտի սէլասէ. երեքին թագաւորութիւնք կամ ազգք. les trois règnes de la nature. [եղ:

Մէվահիպ, ա. յգ. մէվհիպէ(թ),

Մէվաճիպ, ա. թոշակք. traitements, appointements.

Մէվանի, ա. յգ. մինա, եղ:

Մէվանի', ա. յգ. մանի', եղ. 2:

Մէվաշի, ա. յգ. մաշիյէթ, եղ:

Մէվապիզէ(թ), ա. յգ. մուպէզ, եղ:

Մէվասիդ, ա. յգ. միրսադ, եղ:

Մէվասիմ, ա. յգ. մէվսիմ, եղ:

Մէվատտ, ա. յգ. մատտէ(թ), եղ:

Մէվարիս, ա. յգ. միրաս, եղ:

Մէվարիտ, ա. յգ. մէվրիտէ(թ), եղ:

Մէվաքիպ, ա. յգ. մէվքիպ, եղ:

Մէվգի', ա. եղ. մէվագի', յգ. տեղի. վայր. lieu, localité.

Մէվգի, ա. ահաւորին. qui est craint, redouté.

Մէվգիթ, ա. եղ. մէվագիթ, յգ. ժամադրութեան. ժամադիր. terme, temps préfix; rendez-vous.

Մէվգիտ, ա. կրակարան. foyer.

Մէվգիֆ, ա. եղ. մէվագիֆ, յգ. կայանք. station, halte.

Մէվգուզ, } ա. օրհասական. մերձ
Մէվգուզէ, } ի մահ. 2. թակահար լեալ. moribond; 2. tué à coups de bâton.

Մէվգութ, ա. գանակոծ. ջարդեալ. roué de coups.

Մէվգութ, ա. սահմանեալ. ժամանակեալ. fixé.

Մէվգում, ա. անարգեալ. 2. վշտագին. տրտմեալ. avili, abaissé; 2. affligé, attristé.

Մէվգուս, ա. խորտակեալ. brisé, cassé, rompu.

Մէվգուտ, ա. վառեալ. բորբոքեալ. allumé, brûlant.

Մէվգուֆ, ա. թողեալ. տուեալ վասն հասարակաց բարեգործութեան. 2. կախեալ. 3. պայմանեալ. գրաւեալ. 4. գիտացեալ. իմացեալ. légué; 2. dépendant de; 3. conditionné, confisqué; 4. su, connu.

Մէվզի', ա. եղ. մէվազի', յգ. (մէքեան. մաքամ. մահալլ.) տեղի. endroit, place, lieu.

Մէվզու', ա. եդեալ. հաստատեալ. 2. հնարեալ. 3. ընկեցեալ ի պաշտօնէ. 4. նիւթ. իրք. 5. ստորոգելի. 6. ստոյգ. placé, posé, établi; 2. inventé; 3. destitué; 4. matière, objet; 5. attribut, prédicat; 6. sûr, certain.

Մէվզու', ա. խորշեալ. 2. յորդորեալ. դրդեալ. réprimé; 2. excité, poussé à qc.

Մէվզու'աթ, ա. յգ. յանդիմանականք, նիւթք գիտութեան իրիք. objets d'une science ou de discussions scientifiques.

Մէվզուն, ա. կշռեալ. 2. [illegible]. 3. չափով. չափական. 4. զգօն. իմաստուն. արդար. pesé; 2. égal; 3. métrique; 4. prudent, réfléchi.

Մէվզուր, ա. յանցաւոր. coupable.

Մէվէտտէ(թ), ա. սէվմէք. սէվ. [illegible]. aimer, chérir qn.; amour, amitié, affection.

Մէվթ, ա. մահ. mort.

Մէվթա, ա. յօ. մէյթ. էզ.

Մէվթըա, ա. էզ. մէվաթը. յօ. հէտէ. այաղ իզի. trace (du pied).

Մէվթի, ա. չիյնէն. foulé aux pieds.

Մէվթին, ա. էզ. մէվաթին, յօ. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] lieu natal; 2. lieu de combat; 3. demeure, domicile.

Մէվթուտ, ա. [illegible]. établi, raffermi.

Մէվիզա(թ), ա. էզ. մէվաիզ, յօ. [illegible]. exhortation, avertissement; sermon.

— էթ. [illegible]. exhorter, avertir.

Մէվիլ, ա. [illegible]. refuge, asile.

Մէվիտ, | **Մէվիտէ(թ)**, էզ. | **մէվաիտ**, յօ. | ա. [illegible] 2. [illegible]. promettre; promesse; 2. rendez-vous.

Մէվլա, ա. էզ. մէվալի, յօ. [illegible] 2. Տէր Աստուած. 3. [illegible] 4. [illegible]. maitre, seigneur; 2. le Seigneur, Dieu; 3. compagnon; 4. esclave.

Մէվլանա, ա. Տէր մեր. notre Seigneur.

Մէվլէվիյէթ(թ), ա. [illegible]. état d'un maître, d'un seigneur.

Մէվլիտ, ա. [illegible]. jour de naissance, lieu natal; nativité.

Մէվլուտ, ա. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]. né; 2. enfant, fils; 3. naissance, jour (anniversaire) de naissance; 4. un des trois règnes de la nature.

Մէվհիպէ, | **Մէվհիպէ(թ)**, էզ. | **մէվահիպ**, յօ. | ա. [illegible]. don, cadeau, présent.

Մէվհում, ա. [illegible]. imaginé, supposé, présumé.

Մէվհուն, ա. [illegible]. énervé, affaibli.

Մէվհուպ, ա. էզ. մէվահիպ, յօ. [illegible]. donné.

Մէվճ, ա. էզ. էմվաճ, յօ. [illegible]. mouvement, agitation ou choc des vagues; vague, flot, onde, lame.

Մէվճ-ա-մէվճ, ա. [illegible]. ondé, ondoyant.

Մէվճ-զէն, ֆ. [illegible]. agité, houleux, ondoyant.

Մէվճէ(թ), ա. [illegible]. une vague, un flot, une lame.

Մէվճուպ, ա. [illegible]. nécessaire, indispensable.

Մէվճուտ, ա. [illegible]. existant, présent.

Մէվճուտաթ, ա. (յօ. մէվճուտ, էզ.) [illegible]. toutes les créatures existantes.

Մէվտուտ, ա. [illegible]. aimé, chéri.

Մէվսում, ա. [illegible]. connu et déterminé.

Մէվշի, ա. [illegible]. (qui est) peint.

Մէվուտ, ա. [illegible]. promis; fixé par le destin.

Մէվսիք, ա. [illegible]. pacte, alliance.

Մէվսիլ, ա. [illegible]. endroit où une chose se joint ou aboutit à une autre.

Մէվսիմ, ա. էզ. մէվասիմ, յօ. [illegible]. saison.

Մէվսուգ, ա. [illegible]. (sur qui ou sur quoi on peut compter sûrement), positif, certain, sûr.

Մէվսուլ, ա. [illegible]. joint, réuni, admis.

Մէվսուխ, ա. [illegible]. faible, débile.

Մէվսում, ա. [illegible] 2. [illegible]. marqué; 2. sert à former des adjectifs composés.

Սատագաթ-մէվսում, [illegible]. fidèle.

Մեվսուֆ, ա. ...ատար. անուանեալ. 2. քեր. (= իսմի մեվսուֆ.) գոյական (անուն). doué de qc., qualifié de qc.; 2. (nom) substantif (qualifié).

Մեվվաճ, ա. ի ծփանս. ալեկոծ. agité, houleux.

Մեվտուու', ա. ջերմագին գթածութիւն. 2. խաղաղութիւն. 3. յանձն առեալ. աւանդեալ. douceur; 2. tranquillité, repos; 3. consigné, déposé.

Մեվտուտ, ա. սիրեցեալ. aimé, chéri.

Մեվրիտ,
Մեվրիտատ(թ), եղ. } ա. ճանապարհ. ուղի. 2. ջրարբք. chemin; 2. abreuvoir.
Մեվարիտ, յգ.

Մեվրուս, ա. ժառանգեալ. hérité.

Մեվրուտ, ա. հասեալ. 2. պատմեալ. arrivé, parvenu; 2. rapporté, raconté.

Մեվքեուլ, ա. յանձն առեալ. confié, abandonné aux soins, à la charge d'un autre.

Մեվքեուծ, ա. անարգեալ. 2. տրտմեալ. avili, abaissé; 2. affligé, attristé.

Մեվքիպ, ա. եղ. Մեվաքիպ, յգ. ընկերութիւն առ ի պատիւ. շքախումբ. լար. ընթացակից. cortége, cavalcade, train.

Մեվֆի, ա. վճարեալ. կատարեալ. acquitté, accompli.

Մեվֆուր, ա. յաճախ. առատ. բազում. copieux, abondant, beaucoup de, nombreux, en grand nombre.

Մետաիհ, ա. յգ. միտհա(թ), [եղ. 2։

Մետաֆին, ա. յգ. մետֆինէ(թ), եղ։

Մետախիլ, ա. յգ. մետխալ, եղ. 3։

Մետար, ա. բոլորակ. շրջանակ. շրջան. շրջան ժամանակի. 2. կեդրոն. առանցք. 3. հնարք. դարմանք. նպաստ. 4. արեւադարձ. cercle, circonférence; révolution, période; 2. centre, pivot; 3. moyen, ressource, remède, expédient; 4. tropique.

Մետարը սարեթան. (= մետարիւ-ս-սարեթան.) արեւադարձ խեցգետնայ. tropique du Cancer.

Մետարը ճէտի. (= մետարիւ-լ-ճէտի.) արեւադարձ այծեղջեր. tropique du Capricorne.

Մետարիճ, ա. յգ. մետրէճ, եղ։

Մետարիս, ա. յգ. մետրէսէ(թ), եղ։

Մետյուն, ա. պարտական. պարտապան. qui doit une somme d'argent, (qui est) débiteur, obligé.

Մետէ, ա. (նիհայեթէ վարընճա.) մինչեւ. ց. jusqu'à...

Մետէ-լ-էյեամ. (տայիմա. էպէտ-մին-ֆէ-էպէտմին.) յաւիտեան ժամանակի. մշտ. de tout temps, de tous temps, toujours.

Մետէ-լ-ա'վամ. (ինթիհայը զէմանէ վարընճա.) մինչեւ ի լրումն ժամանակաց. à perpétuité, jusqu'à la consommation des siècles.

Մետէ-լ-պասար. (կէօզ իրիշ պասար.) ըստ զօրել աչաց. tant que la vue se peut étendre.

Մետենի(յ), ա. քաղաքացի. 2. (քաղաքակրթեալ.) կրթեալ. habitant d'une ville, citadin; 2. civilisé.

Մետենիյեէ(թ), ա. (քաղաքակրթութիւն). քաղաքային կրթութիւն. civilisation.

Մետենկ, գ. դարպասնակ. verrou.

Մետէպպէ(թ), ա. եղ. մէտապիպ, յգ։

Մետէպպ, ա. տեղի ընդ որ հոսէ ջուր, անցանէ անասուն ինչ. lieu où l'eau s'écoule ou endroit où une bête marche.

Մետէտ, ա. վա՜հ. ա՜հ. 2. օգնական լինել. օգնութիւն. օգնականութիւն. ah! oh! hélas! 2. prêter assistance à qn.; assistance, secours.

Մետէտ-խահ, գ. որ օգնութիւն հայցէ. qui réclame du secours, qui demande secours.

Մետէտ-րէս, գ. որ հասանէ ի թիկունս. qui accourt ou qui vient au secours.

Մետէտ-քեար, գ. օգնական. յենարան. celui qui aide, qui assiste, aide.

Մետէտ-քեարի, գ. օգնութիւն. secours, aide, assistance.

Մետէր, ա. գնդակն. խուլր հողոյ. glèbe, motte ou morceau de terre.

Մէտէրէ(թ), ա. } գէլէյէն գ. Մէտէր-փարէ, պ. } une motte de terre.

Մէտ՚ու, ա. չաղըրըլմըշ. հազըրլանմըշ. appelé, invité.

Մէտա, ա. վարըլան. նիհայէթ. սըհհատ. terme, limite.

Մէտիհ, } ա. թագդիրէն Մէտիհա(թ), } իյի, գօլայ. գօղուլըգ. 2. նէշրիյաթ գարշու. action, chose ou qualité digne d'éloge; 2. panégyrique.

Մէտիհա-սէնճ, պ. մէտհէ. գօղ... panégyriste.

Մէտինէ(թ), ա. էղ. շէհիր, սուրէթ, յէ. գասապէ. grande ville, cité.

Մէտիտ, ա. ուզուն, ուզանմըշ. ուզաթըլմըշ. ուզուն. étendu, prolongé, long.

Մէտիտէ մուտտէթ ա. ուզուն. ուզուն մուտտէթ. long-temps.

Մէտէպէ(թ), ա. էղ. սօֆրա, յէ. տիւյին. տօյ հաղըրլըգը. festin, repas de noces.

Մէտլուլ, ա. տէլիլ իլէ. իսպաթ. 2. մատլուլ. établi par des preuves évidentes, démontré, prouvé; 2. teneur.

Մէտխալ, ա. գիրմէք. գիրիլէն. 2. գարըշմա. 3. էղ. գապու, յէ. գափու. 4. տէյմէք. 5. գօզ յումմաք. entrer; entrée; 2. se mêler de qc., intervenir dans qc., s'ingérer; intervention, ingérence; 3. entrée, porte; 4. influer; influence; s'emparer; 5. conniver, agir de connivence; connivence.

Մէտխուլ, ա. գիրմիշ. 2. գ. (մէզմում.) այըպլանմըշ. introduit, entré; 2. blâmé, diffamé, blâmable.

Մէտհ, ա. գօվմէք. գօվուլըգ. louer; louange, éloge.

Մէտհուշ, ա. շաշգըն. հայրան. 2. գօրգմուշ. stupéfait, étonné; 2. effrayé, consterné, terrifié.

Մէտհուշիյէթ(թ), ա. շաշգընլըգ. 2. գօրգու. stupéfaction, extase; 2. terreur.

Մէտհուս, ա. փարմաղընտա չըպան. qui a un panaris au doigt.

Մէտհուր, ա. գօվուլմուշ. սիւրիւլմիւշ. repoussé, chassé, éloigné, écarté.

Մէտմուղ, ա. պէյնի զարար գօրմիւշ. qui a reçu une lésion au cerveau.

Մէտ՚ուվ(վ), ա. չաղըրըլմըշ. հազըրլանմըշ. appelé, invité, convié.

Մէտ՚ուվուն-լէհ(ու). ալմըշ գօրլար. ... celui pour qui on prie, à qui on veut du bien.

Մէտուֆ, ա. էզիլմիշ. 2. ... délayé; 2. broyé et préparé.

Մէտպուղ, ա. տապագլանմըշ. tanné.

Մէտֆուն, ա. գօմուլմուշ. caché sous terre.

Մէտտ, ա. ուզանմագ. ուզանմագ. ուզաթմագ. ... allonger, s'allonger, rallonger, étendre, prolonger, proroger; (r)allongement, extension; prolongement, prorogation; 2. monter; flux; marée montante; 3. allongement de la lettre élif.

Մէտտահ, ա. գօվիճի. 2. մասալճը. celui qui loue; 2. conteur.

Մէտտէ(թ), ա. ... (⁀) ... signe (⁀) d'allongement, nommé Medda, que l'on met sur l'élif de prolongation.

Մէտրէճ, էղ. } ա. ... Մէտրէճէ(թ), } chemin, sentier; 2. conduite, manière d'agir.

Մէտրէճ-տաղ, պ. ... colporteur.

Մէտրէսէ(թ), ա. էղ. ... collége, école supérieure, académie.

Մետրուս, ա. եղծեալ. անհետ ացեալ. effacé, disparu.

Մետրուք, ա. իմացեալ. compris, entendu.

Մետֆէն, / **Մետֆենէ(թ)**, } ա. տեղի թաղման. lieu d'enterrement.

Մետֆու', ա. մերժեալ. repoussé, chassé.

Մետֆուն, ա. թաղեալ. enterré, enseveli, enfoui.

Մերա, ա. յգ. միրաթ, եզ.

Մեր'ա, / **Մեր'աթ**, } ա. արօտ. ճարակատեղի. pâturage, pacage.

Մերագ, ա. մոլեկան ցանկութիւն, սէր. մենամոլութիւն. սեւամաղձութիւն. 2. խռովութիւն. երկիւղ. 3. փնտռասիրութիւն. passion, (mono-) manie; mélancolie, hypocondrie; 2. inquiétude, peur; 3. curiosité.

— *էթ.* (*էնտիշէ, գուրունթուլյա տիւշմէք.*) հոգալ. 2. հետաքրքիր լինել. se soucier; s'inquiéter; 2. être curieux.

— *էտինմէք.* (*պիր շէյին սէվտասընա ուղրամագ.*) հարկանել ի սէր. se passionner pour (de) qc., avoir une passion pour qc.

Մերագի, ա. յգ. մերգաթ, եզ.

Մերագիտ, ա. յգ. մերգատ, եզ.

Մերագլանմագ, թ. նեղսրտել. սեւամաղձիլ. 2. մաշիլ ի սէր. se laisser aller à la mélancolie; 2. tomber subitement amoureux de qc.

Մերագլը, թ. սեւամաղձոտ. ախնդրանոտ. 2. հարեալ. ցանկացող. mélancolique, hypocondre; 2. amateur, passionné de..

Մերայա, ա. յգ. միրաթ, եզ.

Մերաժի', ա. յգ. մերժա', եզ.

Մերաժիպէ(թ), ա. յգ. մերժէպան, եզ.

Մերաթ, ա. դէմք. կերպարանք. visage.

Մերաթի', ա. յգ. մերթա', եզ.

Մերաթիպ, ա. յգ. մերթեպէ(թ), եզ.

Մերա'ի, ա. յգ. մեր'ա, եզ.

Մերահ, ա. ճեմելիք. promenade.

Մերահիլ, ա. յգ. մերհալէ(թ). եզ.

Մերահիլ-նիւին, գ. ճանապարհորդ. voyageur.

Մերահիմ, ա. յգ. մերհամէ(թ), եզ.

Մերահիմ, ա. յգ. մերհէմ, եզ.

Մերաղիպ, ա. յգ. մերղապ, եզ.

Մերամ, ա. (= մուրատ.) ցանկալ. խնդրել. յօժարութիւն. ցանկութիւն. 2. միտք. դիտաւորութիւն. 3. կամք. désirer, demander; demande, désir; 2. intention; 3. volonté.

Մերամթլէմէք, թ. նորոգել. raocommoder, réparer.

Մերամի, ա. յգ. մերմէ, եզ.

Մերամ-պախշ, գ. որ կատարէ զխնդրուածս. qui exauce, qui satisfait à la demande.

Մերաշիտ, ա. յգ. մերշէտ, եզ.

Մեր'ապէ(թ), ա. ահագին անապատ, տեղի. désert ou endroit qui inspire la terreur.

Մերապի', ա. յգ. մերպա', եզ.

Մերապի', ա. յգ. միրպա', եզ.

Մերապի, ա. յգ. մերպա, եզ.

Մերապիհ, ա. յգ. րիպհ, եզ.

Մերաս, ա. տես Միրաս.

Մերասի, ա. յգ. մերսիէ(թ), եզ.

Մերասի, ա. յգ. միրսաթ, եզ.

Մերասիմ, ա. յգ. մերսէմ, եզ.

Մերասիմ, ա. յգ. մերսում, եզ.

Մերասիտ, ա. յգ. մերսատ, եզ.

Մերավիհ, ա. յգ. միրվէհէ(թ), եզ.

Մերավիհ, ա. յգ. մերվէհա(թ), եզ.

Մերառէ(թ), ա. անհնազանդութիւն. ապստամբութիւն. խեռ. յամառութիւն. humeur récalcitrante, insubordination; mutinerie, opiniâtreté.

Մերարէ(թ), ա. դառնութիւն. amertume.

Մերաքիզ, ա. յգ. մերքէզ, եզ.

Մերաքիպ, ա. յգ. մերքէպ, եզ.

Մերաքիտ, ա. յգ. մերքէտ, եզ.

Մերգաթ, ա. եզ. մերագի, յգ. սանդուղք. escalier, échelle.

Մերգապ, / **Մերգապէ(թ)**, } ա. դիտանոց. donjon, beffroi.

Մերգատ, ա. եզ. մերագըտ, յգ. գերեզման. tombeau, tombe.

Մերգում, / **Մերգուն**, } ա. գրեալ. վերոյն ճառեալ. յիշատակեալ. écrit; susdit, susnommé.

Մերզ, ա. մարզ. սահման. երկիր. marche, frontière, limite, territoire, pays.

Մերզա, ա. յգ. մարիզ, եզ.

Մերզա', ա. եզ. մերազի', յգ. ստինք. mamelle, pis, tetine.

Մէրզաթ, ա. հաւանել. հաճել. գոհ լինել. հաւանութիւն. հաճութիւն. consentir à qc., agréer qc., trouver bon que... ; consentement, agrément, contentement.

Մէրզէղան, պ. դժոխք. l'enfer.

Մէրզէն-կէուշ, }
Մէրզէն-ճէուշ, } պ. (Փէսլիյէն,) շահասպրամ. basilic.

Մէրզէպան, }
Մէրզէվան, } պ. (եղ. մէրազիպէ(թ), յք. ա.) մարզպան. satrape, gouverneur d'une province (située sur la frontière).

Մէրզի, ա. հաճոյ. ընդունելի. qui plaît ; louable, agréable ; agréé, accepté.

Մէրզիւպում, պ. գաւառ ի վերայ սահմանաց. նահանգ. pays limitrophe, pays.

Մէրզիֆօն, պ. տես Մէրզէպան։

Մէրզուգ, ա. որ ընկալեալ է զպարէն, զռոճիկ. 2. երանելի. երջանիկ. qui a reçu, obtenu des moyens de vivre ; 2. heureux, fortuné.

Մէրզուլ, ա. նշաւակեալ. ridiculisé.

Մէրզուպում, պ. տես Մէրզիւպում։

Մէրզու(վվ), ա. տես Մէրզի։

Մէրէմմէ(թ), ա. նորոգել. նորոգութիւն. réparer ; réparation.

Մէրէտ, ա. անհնազանդութիւն. ապստամբութիւն. խռով. յամառութիւն. humeur récalcitrante, insubordination, mutinerie, opiniâtreté.

Մէրէտէ(թ), ա. յք. մարիտ, եղ.։

Մէրթա', ա. արօտ. pâturage, pacage.

Մէրթաւան, ա. այտք. joue.

Մէրթէպանի, ա. անօթ ազնիւ յախճապակեայ. vase de porcelaine de bonne qualité.

Մէրթէպէ(թ), ա. եղ. մէրաթիպ, յք. աստիճան. կարգ. degré, rang.

Քէմալ —. կատարելապէս. parfaitement, au plus haut degré.

Գատրը օլտուղումուզ —. ըստ կարի մերում. autant que nous pouvons.

Պիր —. իմիք իրօք. en quelque façon ou sorte.

Օլ — (յէ, տէ քի). այնչափ. tant, à tel point.

(Թա) պու —. այնպէս զի. à ce (ou au) point que...

Մէրթէք, պ. գերան. մարդակ. հեծան. poutre, solive.

Մէրթում, ա. բեկեալ. խորտակեալ. ճմլեալ. cassé, brisé, écrasé.

Մէրթում, ա. ի վարանս տարակուսանաց կացեալ. դժուարին. embrouillé, qui éprouve de l'embarras, embarrassé, compliqué.

Մէրթումէ(թ), ա. (կին) անկեալ ընդ կասկածանօք չարութեան. (femme) suspecte de mauvaise vie.

Մէրթուպ, ա. խոնաւ. թացեալ. humide, mouillé, humecté.

Մէրի, ա. անկեալ ընդ ակամբ. տեսանելի. vu, aperçu ; visible.

Մէր'ի, ա. պահեալ. պահպանեալ. ի զօրութեան. gardé, observé, (qui est) en vigueur.

Մէրիաթ, ա. երեւելիք. choses visibles.

Մէրիզ, ա. եղ. մէրզա, յք. հիւանդ. malade.

Մէրիթա, ա. թուշ. այտք. [joue.

Մէրիտ, ա. եղ. մուրէտտա, յք. ապստամբ. յամառ. mutin, obstiné, rebelle.

Մէրիւպէ(թ), ա. եղ. մէարիպ, յք. կարեւոր իրք. կարեւորք. chose nécessaire, objet de nécessité.

Մէրկ, պ. մահ. mort.

Մէրկ-ա-մէրկ, պ. ժանտախտ. մահ ժանտամահ. peste.

Մէրհ, ա. անչափ ուրախ լինել. անչափ ուրախութիւն. être très-gai, d'une gaîté folle ; joie excessive, immodérée.

Մէրհալէ(թ), ա. եղ. մէրահիլ, յք. օրագնացք. 2. օթեվան. journée (de chemin) ; 2. gîte, la couchée (en voyage).

Մէրհամէ(թ), ա. ողորմել. գթալ. ողորմութիւն. գթութիւն. avoir pitié ou compassion de qn. ; miséricorde, pitié, compassion.

Մէրհամէթլի, թ. գթած. ողորմած. miséricordieux, clément.

Մէրհամէթսիզ, ա. անողորմ. impitoyable.

Մէրհաբա, ա. (հանգիստ եղէք.) ողջոյն ընդ քեզ. ողջամբ եկ բարեաւ. (soyez ici à votre aise!) soyez le bienvenu!

— *էթմէք*. } ողջոյն տալ մտնողին.
— *ալմաք*. } saluer qn. (à son entrée).

Մէրհէմ, ա. եզ. *մէրահիմ*, յգ. սպեղանի. emplâtre.

Մէրհէմ-ճըյ, գ. որ սպեղանի ի վերայ դնէ. qui applique un emplâtre.

Մէրհում, ա. (ողորմած հոգի.) ննջեցեալ. հանգուցեալ. feu, défunt.

— օլ. (վէֆաթ էթ). վախճանիլ. mourir.

Մէրհումէ(թ), ա. (երկիր) թացեալ յանձրեւաց. arrosé par une pluie abondante.

Մէրհուպ, ա. երկուցեալ. 2. ահագին. ահաւոր. craint, redouté; 2. redoutable, terrible.

Մէրղուպ, ա. եզ. *մէրաղիպ*, յգ. ցանկալի իրք. chose désirable.

Մէրղուլ, գ. հիւսք վարսից. 2. ճեղճեղանք ձայնի. tresse (natte) de cheveux; 2. trille, roulade.

Մէրղուլէ, գ. տե՛ս Մէրղուլ. 2. երգ թռչնոց. chant des oiseaux, ramage.

Մէրղուպ, ա. ցանկացեալ. 2. ցանկալի. désiré, recherché; 2. désirable.

Մէրճ, ա. (Պուրղ-ղար. չայըր.) մարգագետին. pré, prairie.

Մէրճ, ա.

Հէրճ-մէրճ. } խառնիխուռն.
Հէրճ-ու-մէրճ. } pêle-mêle.

Մէրճա', ա. տեղի այսրեն դառնալոյ. 2. ապաստան. lieu de retour; 2. refuge.

Մէրճան, գ. կորալին. բուստ. corail.

— *պալըղը*. ոսկեձուկն. dorade chinoise, poisson rouge.

Մէրճան-տանէ, գ. հատ կորալինի. un grain de corail.

Մէրճիմէք, } գ. ոսպն. lentille.
Մէրճիմէք, }

Մէրճու, ա. յուսացեալ. խնդրեալ. espéré; demandé, ce que l'on espère ou demande.

Մէրճու', ա. յետս այսրին առաքեալ. դարձուցեալ. renvoyé.

Մէրճուհ, ա. նախադասեալ ընտրեալ. préféré.

Մէրճում, ա. քարկոծեալ. սպանեալ. 2. հեռացեալ. վանեալ. 3. անիծեալ. lapidé, tué; 2. éloigné, repoussé; 3. maudit.

Մէրճուպ, ա. պատուեալ. յարգեալ. honoré, révéré, vénéré, respecté.

Մէրքէզ, ա. եզ. *մէրաքիզ*, յգ. բնակարան. 2. նպատակ. demeure; 2. but, cible.

Մէրմէր. (մարմար.) մարմարիոն քար. marbre.

Սու — ի. ալապաստր քար. albâtre.

Մէրմի, ա. ձգեալ. jeté, lancé, tiré.

Մէրմուզ, ա. նշանացի ասացեալ. dit par signes d'intelligence.

Մէրշէա, ա. եզ. *մէրաշիտ*, յգ. ուղիղ ճանապարհ. voie droite.

Մէրուզ, ա. դիւահար. un possédé.

Մէրուզ, ա. կրթեալ. վարժեալ. dompté, dressé.

Մէր'ուն, ա. արեւահար. qui a reçu un coup de soleil.

Մէր'ուպ, ա. զահի հարեալ. effrayé; épouvanté.

Մէրպա', ա. եզ. *մէրապի'*, յգ. բնակարան, գարնան կամ ամառնային գարնայնոյ. maison, habitation de printemps.

Մէրպա, ա. եզ. *մէրապի*, յգ. բարձրաւանդակ. նայեցք. hauteur, vue.

Մէրպաթ, ա. տեղի կապելոյ արջառոց. 2. վանատուն. lieu où l'on attache un animal; enclos; 2. hospice.

Մէրպա'-նիշին, գ. մտերիմ. սիրելին. familier, intime; le bien-aimé.

Մէրպու', ա. (այր) չափ հասակաւ. (homme) de taille moyenne.

Մէրպութ, ա. կապեալ. կախեալ. lié, serré, dépendant de qc.

Մէրպուպ, ա. սնեալ. կրթեալ. nourri, élevé.

Մէրսուտ, ա. սպասեալ. աչք կալեալ. attendu, épié.

Մէրսա, ա. նաւահանգիստ. նաւակայք. հանգրուան նաւաց. port; mouillage; rade.

Մէրսա(թ), ա. եղերերգութիւն. élégie, poëme élégiaque.

Մէրսատ, ա. եզ. մէրասիտ, յգ. դիտանոց. թաքստոց. endroit élevé d'où l'on observe ou guette qc.; observatoire.

Մէրասիմ, ա. եզ. մէրսում, յգ. կարգ. արարողութիւն. cérémonie, formes cérémonieuses, étiquette.

Մէրասիյէ(թ), ա. եզ. մէրսիյէ, յգ. եղերերգութիւն. élégie.

Մէրսիյէ-խան, պ. եղերերգու. (poëte) élégiaque.

Մէրսիյէ-խանի, պ. եղերերգութիւն. élégie.

Մէրսին, թ.

— աղաճը. մրտենի. մրտենի. myrte.

— պալըղը. թառափ. esturgeon (poisson).

Մէրսում, ա. նշանակեալ. գրեալ. յիշատակեալ. սովորական. 2. եզ. մէրասիմ, յգ. հրովարտակ. marqué, qui porte des signes, des marques, écrit; mentionné; en usage, en vigueur; 2. édit, ordonnance.

Մէրսուս, ա. կցեալ. մածուցեալ. զօդեալ. rapproché l'un de l'autre, bien joints ensemble, soudé.

Մէրսուտ, ա. դիտեալ. observé, épié.

Մէրվարիտ, պ. մարգարիտ. perle.

Մէրվէհա(թ), ա. եզ. մէրվահէ, յգ. անապատ. 2. տեղի հովասուն ուր օդք շնչեն յամենայն կողմանց. désert; 2. lieu très-aéré où le vent donne de tous côtés.

Մէրվէրա, յգ. }
Մէրվէրաթ, եզ. } ա. անապատ. désert.
Մէրվէրէթաթ, յգ. }

Մէրվի, ա. պատմեալ. rapporté, raconté, cité.

— տիր քի. պատմի եթէ. on raconte, on dit que.

Մէրտ, եզ. }
Մէրտան, յգ. } պ. մարդ. այր. homme, un brave, un honnête homme.

Մէրտանէ, պ. արութեամբ. 2. թակ. 3. գլան տպագրութեան. en brave, bravement; 2. mail; 3. rouleau (d'imprimeur).

Ալէք }
գէօրէքճի } —ով. (գալըն օղլաղը.) (կրթանոց.) գլան պարզելոյ զհացն. rouleau de pâtissier pour étendre la pâte.

Մէրտանէկի, պ. արութիւն. քաջութիւն. bravoure.

Մէրտ-էֆկէն, պ. խորտակ. զօրաւոր. նահատակ. qui renverse les hommes; fort, robuste, athlète.

Մէրտի, պ. արութիւն. քաջութիւն. bravoure, courage.

Մէրտում, պ. այր. մարդ. homme.

Մէրտումի չէշմ. բիբ. prunelle.

Մէրտում-ազար, պ. բռնաւոր. qui opprime les hommes, tyran.

Մէրտումէք, պ. բիբ աչաց. prunelle, pupille de l'oeil.

Մէրտումէքը, պ. այր փոքրիկ. թզուկ. կարճիկ. petit homme, nain, pygmée.

Մէրտումէքի 'այն. բիբ. prunelle, pupille de l'oeil.

Մէրտումիյէթ, պ. արութիւն. մարդասիրութիւն. virilité, humanité.

Մէրտում-խար, պ. մարդախանձ. մարդակեր. anthropophage, cannibale.

Մէրտում-կէզա, պ. անիրաւ. հարստահարօղ. injuste, oppresseur.

Մէրտումկիա, }
Մէրտումկիահ, } պ. մանդրագոր. mandragore.
Մէրտումկիէհ, }

Մէրտում-քէշ, պ. մարդասպան. homicide, meurtrier.

Մէրտուպան, }
Մէրտիվան, } պ. սանդուղք. escalier.

Մէրտլիք, թ. տես Մէրտի:

Մէրտճէ, թ. արութեամբ. en homme brave.

Մէրտ-շինաս, պ. որ ճանաչէ զմարդիկ. qui connaît les hommes.

Մէրտուտ, ա. մերժեալ. հանեալ. արտաքսեալ. repoussé, renvoyé; réprouvé; répudié.

Մէրտուտիյէթ(թ), ա. մերժումն. renvoi, répudiation.

Մէրտ-պազ, պ. կին պճնասէր, քծնօղ. femme galante ou coquette, courtisane.

Մէրտ-պազի, պ. պոռնկութիւն. intrigue amoureuse.

Մէրտ-պէչէ, պ. (մէրտ օղլու մէրտ.) այր քաջ. homme brave.

Մէրր, ա. անցանել. անցք. passer; passage.

'Ալա-մրուրի-ա-ափուհուր. (զէմանի մուրուր իթաիքճէ.) ժամանակաւ. avec le temps, à force de temps.

Մէրրաթ, միրար, յ+.
Մէրրէ(թ), եղ. ա. (հեղ.) անգամ. նուագ. fois, coup.

Մէրրէթէն-'ան-մէրրէթին.
Մէրրէթէն-պա'-աէ-մէրրէթին.
Մէրրէթէն-պա'-աէ-ուխրա. (աէֆ'ա-պէ-աէֆ'ա.) (շատ հեղ.) բազում անգամ. ի բազում նուագս. plusieurs fois, à plusieurs reprises, fréquemment.

Մէրրիխ, ա. Արէս. Հրատ. Mars.

Մէրքեուզ, ա. ցցեալ. տնկեալ. հաստատեալ. fiché, planté, fixé, établi solidement.

Մէրքեուպ, ա. հեծանելի. monté.

Մէրքեզ, ա. եղ. մէրաքիզ, յ+. կենդրոն. 2. գլխաւոր քաղաք. 3. կայանք զօրաց. centre (du cercle); 2. chef-lieu; 3. (grand) quartier général.

Մէրքեզի(յ), ա. կենդրոնական. central.

Մէրքեպ, ա. եղ. մէրաքիպ, յ+. հեծանելիք. կառք. նաւ. 2. եղ. monture; voiture (quelconque), véhicule; navire, vaisseau, bâtiment, canot, barque; 2. âne.

Մէրքետ, ա. եղ. մէրաքիտ, յ+. հանգիստ. lieu de repos.

Մէրֆու', ա. ամբարձեալ. բարձեալ. 2. (նշանագիր) զամմէ յայտնանշանեա. élevé, placé haut; 2. marqué de la voyelle zamma.

Մէրֆուա, ա. տուեալ ի պարգեւ. donné en présent.

Մէքեա, ա. որջ աղուեսու. 2. պալարանալ ձեռաց (առ բազում վաստակոյ). terrier d'un renard; 2. avoir des ampoules aux mains (par suite d'un travail dur).

Մէքեադիլ, ա. յ+. միքեալ. եղ։

Մէքեաթիպ, ա. յ+. մէքթեպ, եղ։ [եղ. 2։

Մէքեաթիպ, ա. յ+. մէքթուպ,

Մէքեաիլ, ա. յ+. միքել, եղ։

Մէքեախիտ, ա. յ+. մէքխուտ(թ), եղ։

Մէքեահիլ, ա. յ+. միքհալ, եղ։

Մէքեամին, ա. յ+. մէքմէն, եղ։

Մէքեան, ա. եղ.
էմքինէ(թ), էմաքին, յ+. տեղի. 2. բնակութիւն. 3. բարձ. պաշտօն. lieu, endroit, place; 2. habitation, demeure, maison; 3. place, poste, dignité. charge.

Իսմի մէքեան. անուն տեղւոյ. nom de lieu.

Մէքեանաթ, յ+.
Մէքեանէ(թ), եղ. ա. տե՛ս Մէքեան. 2. տ. (թէմքին. վաղար.) ծանրութիւն. gravité, sérieux.

Մէքեաշիֆ, ա. յ+. մէքշէֆ, եղ։

Մէքեատիպ, ա. յ+. մէքտէպ, եղ։

Մէքեարէ(թ), ա. մերձ լինել ի (հանդիպել). être près de faire qc., être près d'avoir lieu; manquer de...

Մէքեարիհ, ա. յ+. մէքրէհէ(թ). եղ։ [եղ։

Մէքեարիմ, ա. յ+. մէքրումէ(թ).

Մէքեարիմ-ախլաք, գ. ազնուական. առատ. noble, généreux.

Մէքեուլ, ա. չափեալ. mesuré.

Մէքեուլ, ա. կերեալ. ուտելի. mangé; mangeable, bon à manger, comestible.

Մէքեուլաթ, ա. (յ+. մէքեուլ, եղ.) ուտելիք. comestibles, vivres, denrées.

Մէքեուր, ա. խորամանկ. fin, rusé, astucieux.

Մէքզում, ա. բախծեալ. oppressé par un violent chagrin.

Մէքելէ(թ), ա. եղ. մէաքիլ. յ+. ուտեստ. (ce qui est bon à manger,) aliment, nourriture.

Մէքէր, տ. տե՛ս Թէքէր։

Մէքթէպ, ա. եղ.
մէքեաթիպ, յ+.
Մէքթէպ-խանէ, գ. դպրոց. (maison d')école.

Մէքթէպ-տար, գ. վարժապետ. կրթիչ. maître d'école, instituteur.

Մէքթում, ա. ծածկեալ. ծածուկ. գաղտնի. caché, secret, couvert, dérobé.

Մէքթումաթ, ա. (յ+. մէքթում, եղ.) (խիթթիլասաթ. մէմուրին պարզաթը.) հասարակաց ընչից գողացութիւն. soustraction frauduleuse, détournement.

Մէքթուպ, ա. գրեալ. 2. եւ. մէքթուպաթ, յգ. (քեաղըտ. նամէ. թահրիրաթ.) նամակ. թուղթ. écrit; 2. lettre, (lettre) missive.

Մէքթուպլաշմագ, փ. (միւքեաթէպէթ. մուխապէրէթ.) (ինչու-նչէլ.) առնել փոխադարձ նամակս. être en correspondance avec qn., échanger des lettres avec qn.

Մէքթուպճու, փ. (թահրիրաթ քեաթիպի.) գրիչ. թղթագիր. écrivain, secrétaire.

Մէքին, ա. (այր) ծանր. հզօր. 2. բնակեալ. հաստատեալ. 3. հաստատուն. influent; puissant; 2. établi, domicilié; 3. raffermi, fort, solide.

Մէքիքուք, } գ. մաքոյ. navette.
Մէքիք, }

Մէքիռէ(թ), ա. եւ. մէքեարիմ, յգ. խորամանկութիւն. մարթանք. ruse, menée, cabale.

Մէքլում, ա. վիրաւոր. blessé, qui a reçu une blessure.

Մէքմէն, ա. եւ. մէքեամին, յգ. դարան. embuscade.

Մէքմէնէ(թ), ա. տե՛ս Մէքմէն. 2. գանձ. trésor.

Մէքմուն, ա. ծածկեալ. թաքուցեալ. 2. դարանեալ. caché, dérobé aux regards; 2. en embuscade.

Մէքնուզ, ա. թաքուցեալ ընդ երկրաւ. 2. եդեալ ի գանձս. գանձեալ. caché, enfoui; 2. déposé.

Մէքնուն, ա. թաքուցեալ. պահեալ. caché, gardé.

Մէքնուս, ա. աւել ածել. balayé.

Մէքշէֆ, ա. յգ. մէքեաշիֆ, եւ.

Մէքշուֆ, ա. յայտնեալ. ի յայտ ածեալ. յայտնի. découvert, dévoilé, manifesté.

Մէքպէրէ(թ), } ա. ծերացեալ
Մէքպիր, } հասակ. grand âge, âge avancé.

Մէքպուլ, ա. եդեալ ի բանտի. emprisonné.

Մէքս, ա. կալ. մնալ. յամել. 2. յամեցուցանել. արգելուլ. խափանումն. rester, s'arrêter; 2. retarder; intercepter; interception.

Մէքս, ա. բաժ. հարկ. (droit de) douane.

Մէքսէպ, եւ. } ա. շահ. gain,
մէքեասիպ, յգ. } profit, lucre.
Մէքսէպէ(թ), }

Մէքսի(յյ), ա. զգեցեալ. (re-)vêtu, habillé.

Մէքսուպ, ա. շահեալ. gagné, acquis.

Մէքսուր, ա. բեկեալ. խորտակեալ. 2. քէսրէ յաննանշանի. rompu, brisé, cassé; 2. marqué de la voyelle kesra.

Մէքր, ա. նենգ. դաւ. մարիանք. ruse, machination, intrigue, cabale, artifice.

Մէքրէհէ(թ), ա. եւ. մէքեարիհ, յգ. զազրելութիւն. désagrément, dégoût.

Մէքրիմէ(թ), ա. եւ. մէքեարիմ, յգ. ազնուական գործ, բարերարութիւն. action ou qualité noble, générosité, libéralité, noblesse.

Մէքրիմէթլի, փ. պատուական. honorable.

Մէքրուհ, ա. գարշելի. զզուր. détestable, abominable, repoussant.

Մէքրուհաթ, ա. (յգ. մէքրուհ, եւ.) գարշ իրք. choses degoûtantes, abominables.

Մէքրուպ, ա. թախծեալ. attristé, affligé.

Մէքքեար, ա. խաբեբայ, նենգաւոր. fourbe, grand trompeur, imposteur.

Մէքքեարլըք, գ. խաբէութիւն. tromperie, imposture.

Մէքֆուֆ, ա. խափանեալ. արգելեալ. retenu, arrêté, empêché, repoussé.

Մէօ... տե՛ս Միւ...։

Մէֆազըր, ա. յգ. մէֆզարէ(թ), եւ.

Մէֆազէ(թ), ա. եւ. մէֆազիլ, յգ. տեղի փրկութեան. 2. տեղի վտանգի. lieu de salut; 2. lieu périlleux, péril.

Մէֆաղիլ, ա. յգ. միֆզալ, եւ.

Մէֆաղիհ, ա. յգ. մէֆզահաթ, եւ.

Մէֆաթիհ, ա. յգ. միֆթահ, եւ.

Մէֆաթիր, ա. յգ. մէֆթուր, եւ. 2. ընդաբոյս բարք. qualités innées.

Մէֆալիճ, ա. յգ. մէֆլուճ, եզ։

Մէֆալիխ, ա. յգ. մուֆլիխ, եզ։

Մէֆախիր, ա. յգ. մէֆխարէ(թ), եզ։

Մէֆասըլ, ա. յգ. մէֆսըլ, եզ։

Մէֆասիտ, ա. յգ. մէֆսէտէ(թ), եզ։

Մէֆավիզ, ա. յգ. մէֆազէ(թ), [եզ։

Մէֆարըզ, ա. յգ. մէֆրազ, եզ։

Մէֆարիշ, ա. յգ. մէֆրուշ, եզ. 2։

Մէֆգարէ(թ), ա. եզ. մէֆագըր, յգ. աղքատութիւն. չքաւորութիւն. pauvreté, indigence.

Մէֆգուտ, ա. կորուսեալ. անհետ եղեալ. perdu, disparu.

Մէֆգուր, ա. որոյ խորտակեալ է ողնայար. qui a les vertèbres brisées.

Մէֆզահա(թ), ա. եզ. մէֆազիհ, յգ. ամօթ. նախատինք. honte, opprobre, conduite ou action honteuse.

Մէֆզուզ, ա. բեկեալ. խորտակեալ. փշրեալ. 2. լուծեալ. քակեալ (կնիք). 3. ցրուեալ. cassé, brisé; 2. décacheté; 3. dispersé, dissipé.

Մէֆզուլ, ա. պարտեալ. vaincu.

Մէֆէրր, ա. փախչիլ. 2. ապաստան. fuir; fuite; 2. (lieu de) refuge.

Մէֆթութ, ա. ճեղքեալ. մանրեալ. fendu; mis en morceaux, haché en menus morceaux.

Մէֆթուլ, ա. ոլորեալ. tordu.

Մէֆթուհ, ա. բացեալ. առեալ. նուաճեալ. 2. ֆէթհէ ձայնանշանեալ. ouvert; conquis, pris; 2. marqué de la voyelle fetha.

Մէֆթում, ա. հատուածեալ ի ստինքէ. sevré.

Մէֆթուն, ա. յուզեալ. 2. յիմար. ameuté, excité à la sédition; 2. fou.

Մէֆթուր, ա. ստեղծեալ. 2. բնութեան. բնածին. créé; 2. naturel, inné.

Մէֆլուճ, ա. եզ. մէֆալիճ, յգ. անդամալոյծ. paralytique.

Մէֆխարէ(թ), ա. եզ. մէֆախիր, յգ. ինչ յորոց փառս որսայ ոք անձին. պարծանք պանծանաց. փառքասիրութիւն. փառք. պատիւ. tout ce qui fait honneur à qn., ce dont qn. tire gloire, vanité; distinction, gloire, honneur.

Մէֆհում, ա. իմացեալ. 2. միտ. իմաստ. compris; 2. sens.

Մէֆճէրէ(թ), ա. ակնաղբիւր. source, issue par laquelle l'eau s'écoule.

Մէֆ'ուլ, ա. արարեալ. 2. քեր. խնդիր. առաջադրեալ. fait; 2. gr. (le patient, ou l'objet de l'action —) régime; complément.

Մէֆ'ուլուն իլէյհ(ի). տրական. խնդիր անուղղակի. datif; régime indirect.

Մէֆ'ուլուն պիհ(ի). հայցական. խնդիր ուղղ. accusatif; objet, régime direct.

Իսմի մէֆ'ուլ. ընդունելութեան անցեալ. (nom de patient —) participe passé.

Մէֆուք, ա. խաբեալ. վրիպեալ ի յուսոյն. trompé, déchu de ses espérances.

Մէֆսէտէթ, յգ. } ա. պատճառ ապականութեան. 2. ապստամբութիւն. germe de corruption; 2. rébellion, révolte.
Մէֆսէտէ(թ), եզ. }
մէֆասիտ, յգ. }

Մէֆսըլ, ա. եզ. մէֆասըլ, յգ. յօդք. articulation, jointure.

Մէֆսուխ, ա. լուծեալ. խափանեալ. supprimé, aboli, abrogé.

Մէֆսուխիյէթ(թ), ա. խափանումն. abolissement, suppression, abrogation.

Մէֆսուծ, ա. ճեղքեալ. խորտակեալ. կործանեալ. fêlé, cassé; ruiné.

Մէֆսուտ, ա. որոյ երակէ հատեալ էն. qui a été saigné.

Մէֆրագ, ա. եզ. մէֆարըգ, յգ. կատարն գլխոյ. sommet (ou milieu) de la tête.

Մէֆրէթ, } ա. մեծ. անչափ. grand, énorme, colossal.
Մէֆրէտ, }

Մէֆրուգ, ա. անջատեալ. բաժանեալ. séparé, disjoint, détaché.

Մէֆրուզ, ա. զատուցեալ. séparé, écarté.

Մէֆրուզ, ա. համարեալ. կարծեցեալ. 2. պարտաւորեալ. պարտաւորիչ. supposé; 2. prescrit, obligatoire. [դրօ. cessionnaire.

Մէֆրուզուն լէհ(ու), ա. իրաւա-

Մէֆրուշ, ա. տարածեալ. 2. եղ. մէֆարիշ, յն. ամուսին. կին. étendu, tapissé; 2. épouse, femme.

Մէֆրուշաթ, ա. (յն. մէֆրուշ, եղ.)(ամէօշէմ.) օթոցք. tapisserie.

Մէֆրուք, ա. անջատեալ. լուծեալ. քակեալ. 2. արձակեալ. séparé, disjoint, défait, dégagé; 2. mis en liberté, (re)lâché.

Մը'գաղ, ա. ագէ իւղ քօղոյ կանանց. sorte de voile de femme.

Մըգասս, ա. կրօպ. (une paire de) ciseaux.

Մըգեաս, ա. չափ. 2. փոքրկացուցեալ չափ. քոքր չափ. mesure; 2. échelle, échelle (graduée) de réduction.

Մըգեատ, ա. հնազանդ. հպատակ. obéissant, docile, soumis.

Մըգլատ, ա. եղ. մագալիտ, յն. բանալի. clef.

Մըգնա'ս(թ), ա. եղ. մագանի', յն. բիր. մահակ. massue. [aimant.

Մըգնաթըս, ա. մագնիս քար.

Մըգտասա, ա. տես Մըգվէլ:

Մըգվալ, ա. շատախօս. grand parleur.

Մըգվէլ, ա. աղեղնակապարան. 2. չուան' զոր ձիերն արշաւելոյ յառաջ յանդիման ձգեն շարժելցանէն. carquois; 2. corde que l'on tend, avant de les lancer, devant les chevaux qui doivent courir.

Մըգվէա, ա. եղ. մագավիտ, յն. պախուրց. licou qui sert à conduire une monture.

Մըգդահ, ա. հրահան. briquet.

Մըգդամ, ա. կարի քաջասիրտ. très-courageux.

Մըգդար, ա. եղ. մագադիր, յն. չափ. նիւ. 2. գին. արժանիք. quantité, mesure certaine ou déterminée; 2. valeur; mérite, prix.

Պիր — . իսկն փ. դոյզն ինչ. un peu; une certaine quantité.

Գալիլիւ-լ-մըգտար. դոյզն. անիա. exigu, modique.

Մըգրազ, ա. եղ. մագարիզ, յն. կրօպ. ciseaux.

Մը'զալ, } ա. յօրօց. 2. ապա

Մը'զէա, } րանջան. պահպանակ իալը. serpe; 2. bracelet, brassard.

Մըզըլտանմաք, դ. հեծել. հեծել. gémir, geindre.

Մըզըլդանմագ, դ. ննջել. sommeiller.

Մըզմար, ա. ձիարշաւ. champ de course, hippodrome.

Մըզմըզ. դ. ծանրագործ. դանդաղկոտ. chipotier, lambin.

Մըզրաք, ա. եղ. մէզարիք, յն. նիզակ. lance, dard, javelot.

Մըզրագլը, դ. նիզակաւոր. armé d'une lance.

Մըզֆար, ա. յաջողեալ. 2. յաղթական. qui a du succès; 2. victorieux.

Մըթգապ, դ. տես Միթգապ.

Մըթհարա, } ա. (ամէյիրէմն.)

Մըթհարէ(թ), } լուացք. աւազան. moulin.

Մըթհէրէ(թ), ա. անօթ օրինական լուացմանց. vase employé aux ablutions.

Մըթվա, ա. կարի հնազանդ. trèsobéissant.

Մըթրագա(թ), ա. թակ. maillet.

Մըխթապ, ա. կացին (առ հատանելոյ փայտ). cognée (pour fendre du bois).

Մըխլամագ, դ. բեւեռել. clouer.

Մըխլանմագ, դ. բեւեռիլ. être cloué à qc.

Մըխլապ, } եղ. } ա. մախալիպ,

Մըխլէպ, } } յն. ճիրանք. serres.

Մըխլը, դ. բեւեռեալ. cloué.

Մըհաֆ, ա. յն. մահֆ, եղ.

Մըհաֆֆէ(թ), ա. դեսպակ անծածկ կառք կանանց. petite litière non couverte pour les femmes.

Մըհգան, } ա. փրփի. serin-

Մըհգանէ(թ), } gue à lavement.

Մըհզէլ, ա. եղ. մահազիլ, յն. փոքր գօտի. ceinturon.

Մըհաաա, ա. մանգաղ. faux.

Մըհվէր, ա. առանցք. axe.

Մըհրաֆ, դ. վիրաւոր փորձ. sonde (pour les plaies).

Մըղեար, ա. նախանձաբեկ. jaloux.

Մըղզէլ, ա. եղ. մաղազիլ, յգ. իլ. fuseau.

Մըղլագ, ա. եղ. մաղալըգ, յգ. նիգ. աղխ. serrure.

Մըսգա՛, ա. եղ. մասսագի՛, յգ. ճարտարախօս. éloquent.

Մըսգալ, ա. եղ. մասսագիլ, յգ. (պիր պուչուգ տիրհէմ.) կէս-դրամանկէ-եւ-կէս. մթխալ. 2. սրինգ. une drachme et demie; 2. flûte.

Մըսգալ, եղ. մասսագիլ, յգ. Մըսգալա(թ), } ա. ողորկել, յղկել քարծի. polissoir(e). roue à polir.

— էթ. ողորկել. polir.

Մըսեէտա, ա. եղ. մասաեդա, յգ. (կործի որսալոյ) ցանց ... կազմած որսոյ. filets, ... engin.

Մըսըր, ա. Եգիպտոս. Egypte.

Մըսպահ, ա. եղ. մասաապըհ, մասապիհ, յգ. լապտեր. ջահ. 2. բաժակ ըմպելոյ առաւօտեան ըմպելիքն. lampe, lanterne; 2. grande coupe dans laquelle on boit le coup du matin.

Մըսգաա', ա. կարի ճարտարախօս. très-éloquent (orateur).

Մըսր, ա. եղ. էմսար, յգ. մեծ քաղաք. 2. սահման. grande ville; 2. limite, frontière.

Մըրըլթը, } թ. մռնչիւն. murmure.
Մըրմըր,

Մըրըլտամագ, } թ. մռմռել. murmurer.
Մըրըլտանմագ,
Մըրլամագ,

Մի'ա, ա. եղ. էմ'ա, յգ. փորոտիք. intestins; viscères.

Միքաթ, ա. յգ. միէթ, եղ.

Մի'ատ, ա. ժամադիր ժամ, տեղի. 2. խոստում. rendez-vous; 2. promesse.

Եէվմի մի'ատ. օր դատաստանի. jour de la résurrection ou du jugement dernier.

Միգաթ, ա. եղ. մէվագիթ, յգ. ժամադրութիւն. ժամադիր. terme; temps préfix; rendez-vous.

Միգաթ, ա. սիրել. հարկանել ի սեր. սեր. aimer qn. avec une grande tendresse; devenir amoureux de qn.; amour, affection.

Միեահ, ա. յգ. մա, եղ.

Միեան, ա. մէջ. միջավայր. 2. մէջք. 3. միջոց. անջրպետութեան վայրոց. 4. ի մէջ. milieu; 2. reins; id. lombes; 3. espace; 4. entre, parmi.

Միեանէ, պ. մէջ. միջավայր. 2. միջոց. milieu; 2. espace.

Միեանճի, պ. միջնորդութիւն. 2. միջնորդութեան վաճառոց. médiation, entremise; office de médiateur; 2. courtage.

Միեան-պէնտ, պ. միջակապ. գօտի. ceinture.

Միեան-պէսթէ, պ. պնդեալ մէջք. պատրաստ. կազմ. prêt à qc.

Միեան-սէր, պ. գագաթն գլխոյ. le sommet de la tête.

Միեան-սէրա, } պ. բակ. գաւիթ. cour.
Միեան-սէրայ,

Միեան-տար, պ. տե՛ս Միյանճը։

Մի'եար, ա. Քննարկում ի վերայ ոսկւոյ, արծաթոյ. contrôle.

Միզալլէ(թ), ա. եղ. մազալլ, յգ. խորան, տաղաւար մեծ. tente grande et spacieuse.

Միզահ, ա. խաղալ բանս խօսել. (խեղ)կատակել. plaisanter, badiner.

Միզաճ, ա. եղ. էմզիճէ(թ), յգ. խառնուած. բնութիւն. 2. առողջութիւն. ողջութիւն. tempérament; 2. état de santé.

Միզաճ-կիր, պ. որ յինքն յանկուցանէ, գերել ածէ. qui se concilie les esprits.

Միզաճսըզլըգ, թ. (նա-միզաճլըգ. սագամէթ. քէյֆսիզլիք.) հիւանդութիւն. խօթութիւն. état maladif, indisposition.

Միզաճ-տան, պ. որ ճանաչէ զբարս առարկ. մտերիմ բարեկամ. qui connaît le caractère de qn., ami intime.

Միզան, ա. եղ. մէվազին, յգ. կշիռ. կշռորդ. 2. կշիռ աստեղատուն. 3. համեմատութիւն. balance; 2. Balance; 3. comparaison.

Միզաբ, ա. եղ. մէազիբ, մէաազիբ, յգ. ջրմուղ. 2. առոր տանեաց. canal; 2. gouttière.

Միզառ, պ. (շէրապ մէճլիսի. շէրապ զիեաֆէթի.) գինարբուք. réunion de buveurs (de vin).

Միզեա՛, ա. չափ վատնիչ. grand dissipateur, dilapidateur.

Միզեա՛, ա. որ հաղալ հարկանէ, աշխարհահռչակ առնէ, է մէր հանէ (գաղտնիս). qui ébruite, qui répand dans le public, qui divulgue (un secret).

Միզեալ, } ա. հանճարեղ. գէօն.
Միզեէլ, } intelligent, prudent.

Միզէնէ(թ), ա. եղ. մէազին. յհ. աղօթարան մզկիթայ. tour d'une mosquée.

Միզէա, գ. տես Միզզաա:

Միզէր, ա. (փէշթիմալ.) գոգնոց. tablier.

Միզէֆֆէ(թ), ա. (մհաֆֆէթ.) պատգարան յորում կինն չէ... նորահարսն հարսն առ այրն իւր. litière dans laquelle on reconduit en cérémonie la nouvelle mariée chez son mari.

Միզլէֆէ(թ), ա. եղ. մէզալիֆ, յհ. աստիճան. սանդղամատն. marche, degré, échelon.

Միզհէր, ա. եղ. մէզահիր, յհ. ('ուտ. լաղութա.) քնար. luth.

Միզմառ, գ. տես Միզպան:

Միզմար, ա. եղ. մէզամիր, յհ. սրինգ. 2. երգ. օրհնութիւն. flûte; 2. cantique.

Միզմար-զէն, գ. սրնգահար. joueur, joueuse de flûte.

Միզպահ, ա. դանակ զենլոյ. couteau avec lequel on immole.

Միզպան, գ. հիւրընկալ. ասպնջական. hôte (qui donne l'hospitalité). [բնութիւն. hospitalité.

Միզպանի, գ. ասպնջականութիւն.

Միզպէր, ա. գրիչ. եղէգն որ է գրել. plume, roseau à écrire.

Միզվատ, ա. եղ. մէզավիտ, յհ. մախաղ ճանապարհի պաշարի. sac à provisions de voyage.

Միզրա՛, ա. եղ. մէզարի՛, յհ. երկիր միջակ արդիւնաւոր. terre, pays de culture moyenne.

Միզրաղ, ա. հարել. baguette, battoir.

Միէթ, ա. հարիւր. cent.

Միէթէյն, ա. (երկ. միէթ, եղ.) երկերիւր. deux cents.

Միթիյն, գ. (քիւլիւնկ.) կառան. têtu, marteau à tête carrée.

Միթլաֆ, ա. վատնիչ. ծախիչ. dissipateur, prodigue.

Միլ, ա. շամփուր նուրբ. ասեղն. aiguille.

Կէօզէ — չէքմէք. խարել, թրել աչս երկաթով. crever les yeux avec un poinçon rougi au feu.

Միլ՛աղա(թ), ա. (դգալ.) տարփալ. cuiller.

Միլ՛աղա-թիրաշ, գ. տարփալագործ. fabricant de cuillers.

Միլահ, ա. յհ. միլհ, եղ. 2. մելիհ, եղ.

Միլահա(թ), ա. նաւավարութիւն. գիտութիւն նաւարկելոյ. état de marin; marine.

Միլատ, ա. եղ. մէվալիտ, յհ. ծնունդ. 2. ծնունդ Քրիստոսի. jour de naissance; 2. Noël, nativité de Jésus-Christ.

Միլաք, ա. տես Մէլաք:

Միլեար. հազար միլիոն. milliard.

Միլեօն. միլիոն. հազար բիւր. million.

Միլէլ, յհ. } ա. ազգ. nation.
Միլլէթ, եղ. }

Միլլի(յ), ա. ազգային. national.

Միլլիյէթ(թ), ա. ազգայնութիւն. nationalité.

Միլէֆֆ, ա. օթոց. ծածկոց. couverture, enveloppe. [sel.

Միլհ, ա. եղ. միլահ, յհ. աղ.

Միլհա, ա. եղ. մէլահի, յհ. խաղալիկ. 2. նուագարան. joujou, hochet; 2. instrument de musique.

Միլք, ա. ստացուած. եղ. էմլաք, յհ. ստացուածք. կալուածք. posséder; possession; propriété; biens-fonds, terre.

Միլքի(յ), ա. ստացուածական. պետական ստացուածոյ. 2. արքունի. administratif; 2. souverain.

Միլքիյէթ(թ), ա. գահակալութիւն իշխանութիւն. souveraineté, pouvoir souverain. [verain.

Միլք-կիր, գ. թագաւոր. sou-

Միլք-կիրի, գ. թագաւորութիւն. souveraineté.

Միլք-տար, գ. տէր կալուածոյ. թագաւորապետ. 2. թագաւոր. propriétaire de biens-fonds; 2. souverain.

Միլք-ատրի, գ. Թագաւորութիւն. souveraineté.

Միհ, եղ. } Միհան, յն. } գ. Մեծ. grand.

Միհատ, ա. Անկողին. lit.

Միհէն, ա. յն. Միհնէ(թ), եղ:

Միհթեր, գ. Մեծագոյն. 2. Պետաւոր. դուռին սպասաւորաց. 3. Երաժիշտ. plus grand; 2. intendant de la suite d'un grand; 3. musicien.

Միհթերի, գ. Մեծութիւն. grandeur.

Միհթեր-խանէ, գ. Զինուորական Երաժշտութիւն. Խումբ Երաժշտաց musique militaire, corps de musiciens.

Միհին, } Միհինէ, } գ. Մեծագոյնն. le plus grand.

Միհճէմ, } Միհճէմ(թ), } ա. Արիւնաքաշ կերածիչ. ventouse.

Միհմազ, ա. Խթան. éperon.

Միհման, գ. Հիւր. hôte (qui reçoit l'hospitalité).

Միհմանի, գ. } Միհմանլըգ, թ. } Հիւրասիրութիւն. 2. Խրախճանք. hospitalité; 2. banquet.

Միհման-խանէ, } Միհման-օտէրսայ, } գ. Պանդոկ. Հիւրանոց. hôtel.

Միհման-նիւվազ, գ. Հիւրասէր. Հիւրասեր. hospitalier.

Միհման-նիւվազի, գ. Հիւրասիրութիւն. hospitalité.

Միհման-տար, գ. Հիւրընկալ. Հիւրասէր. hôte, qui donne l'hospitalité.

Միհման-տարի, գ. } Միհման-տարլըգ, թ. } Հիւրընկալութիւն. hospitalité.

Միհման-փէրվէր, գ. Հիւրասէր. hospitalier.

Միհման-փէրվէրի, գ. Հիւրասիրութիւն. hospitalité.

Միհմէզ, ա. եղ. Մհմազ, յն. Խթան. éperon.

Միհմէզէ(թ), ա. (Եզնարածութեան.) Խթան. aiguillon, bâton ferré du bouvier.

Միհզէր, ա. Շատախօս. bavard, loquace.

Միհնէ(թ), ա. եղ. Միհէն, յն. Վիշտ. փորձանք. Նեղութիւն. չարիք. աղէտք. peine, souffrance, tribulation.

Միհնէթ-զէտէ, գ. Վշտահար. Թշուառ. atteint d'un malheur, malheureux.

Միհնէթ-քէշ, գ. Վշտակիր. souffrant, qui éprouve des peines.

Միհնէթ-քէտէ, գ. Տուն տառապեալ. maison malheureuse, accablée de maux, de peines.

Միհր, գ. Արեգակն. 2. Սէր. Բարեկամութիւն. le soleil; 2. amour, amitié, affection.

Միհրապ, ա. եղ. Մահարիպ, յն. Թեմ ըստ կողմն Մէքքէյ, ուր կեցեալ ժողովրդեան Մահմետականաց Իմամն աղօթէ. niche dans la direction de la Mecque, où se place l'Iman pour réciter la prière.

Միհրիպան, գ. Բարեկամական. Մարդասէր. 2. Բարեկամ. amical, bienveillant, complaisant, compatissant; 2. ami.

Միհրիպանի, գ. } Միհրիպանլըգ, թ. } Բարեկամութիւն. Մարդասիրութիւն. amitié, bienveillance.

Միհր-կեան, } Միհր-ճան, } գ. Աշուն. automne.

Միհր-կեանի, գ. Աշնանային. d'automne, automnal.

Միղ, գ. Մէգ. Մառախուղ. 2. Ամպ. brouillard, brume; 2. nuage.

Միղ-նաք, գ. Մգապատ. 2. Ամպապատ. nébuleux; 2. nuageux.

Միղֆէր, ա. Սաղաւարտ. casque.

Միճազ, ա. Որ խորհրդաւոր, համառօտ խօսի. bref, court, qui s'exprime brièvement.

Միճէնն, ա. Վահան. bouclier.

Մի՛ճէր, ա. Կնոջ գլխանոց. coiffe, bonnet (de femme).

Միճհար, եղ. } Մճահիր, յն. } Միճհէր, } ա. Որ սովոր է խօսել աղաղակաւ. qui parle habituellement très-haut, qui a le verbe haut.

Միճտէլ, ա. եղ. Մճատիլ, յն. Դղեակ. château.

Միմ, ա. 28երորդ նշանագիր օսմանցւոց. 2. Թիւ համարոյ 40. 3. նշանակ Մուհամմէտ անուան. vingt-huitième lettre de l'alphabet

ottoman; 2. vaut 40; 3. marque du mois de Mouharrem.

Միʼմար, ա. ճարտարապետ. architecte.

Միʼմարի(յ), ա. ճարտարապետա-կան. architectonique.

Միʼմարի, գ. } ճարտարա-
Միʼմարիյէթ(թ), ա. } պետու-
Միʼմարլըգ, գ. } թիւն. architecture.

Մինպեր, ա. եւ. մէնապիր, յգ. (ամպիոն.) բեմբ. chaire.

Միմաւահ, ա. ստախօս. menteur.

Միյան (քէօքիւ), գ. մատուտակ. réglisse.

Միյանճը. գ. (վաճառ. միջնորդ.) միջնորդ. 2. (ամէլըա. սարաֆ.) միջնորդ վաճա-ռաց. médiateur, entremetteur, intermédiaire; 2. courtier.

Միյանճըլըգ, գ. տե՛ս Միէանճի։

Միյավլամագ, գ. մլաւել. miauler. [յգ. մղոն. mille.

Միլ, ա. եւ. էմեալ, միւեալ,

Միխ, գ. բեւեռ. 2. ցից. 3. սեպ, գամակիր պահեստա. clou; 2. piquet; 3. coin.

Միսագ, ա. եւ. մէվասիգ, մէ-վասըգ, յգ. ուխտ. դաշն. խոստումն. pacte, alliance, engagement.

Մին, ա. ի. de.

Մին-էվվէլ(ին). (էվվէլընտէն պէ-րի.) յառաջուց հետէ. սկզբանէ ի սկզբանէ. dès le commencement.

Մին-պաʼտ. (պաշտօնական սոնրա.) յայսմ հետէ. 2. բնաւ. ոչ իսկ. désormais, à l'avenir; 2. en aucune (ou d'aucune) façon, point du tout, aucunement.

Մին-ղայրը-րէսմ(ին). (րէսմի օլմայարագ.) ոչ պաշտօնական ձեւ պաշտօնապէս. d'une manière non officielle, non officiellement.

Մին-քիւլլի-վէճհ(ին). (հէր վէճհ իլէ.) ամենայն կերպ. de toutes les manières.

Մին-քիւլլի-ւ-միւճուհ. տե՛ս Մին-քիւլլի-վէճհ(ին). 2. (հէր եանընտան.) յամենայն կողմանց. de toutes parts.

Մին-էվվէլի-հի-իլա-ախիրը-հի. (էվվէլինտէն ախըրընա գա-տար.) ի սկզբանէ մինչեւ ցվախճանն. յաւէտ հանդերձ. depuis le commencement jusqu'à la fin. entièrement, et ainsi de suite, et caetera, et le reste.

Մինէ-լ-ան. յայսմ հետէ. dorénavant, à partir de ce moment.

Մինա, ա. հէմին. դարան. mine, ancienne mesure contenant la moitié d'un setier.

Մինա, ա. եւ. մէվանի, յգ. նաւա-հանգիստ. port.

Մինա, գ. տե՛ս Մինէ։

Մինʼամ, ա. բարերար յոյժ. très-bienfaisant, grand bienfaiteur.

Մինարէ(թ), ա. եւ. մէնարէ, մէնավիր, յգ. աշտարակ մզկթաց. 2. լուսատուն աշտարակ. 3. աշտանակ. minaret, tour d'une mosquée; 2. phare. fanal; 3. chandelier.

Մինա-քեար, գ. ճարտար երա-կանգկանի. émailleur.

Մինա-քեարի, գ. գործել երա-կանգկանի. émaillure.

Մինա-րէնկ.} գ. ի գոյն երակն-
Մինա-ֆամ.} ագկանի. émaillé.

Մինդավէ, ա. կարկին համաչա-փութեան. compas de proportion.

Մինդագ, ա. ծակել գործի. գոյ-լիկան. tout instrument qui sert à percer, à perforer.

Մինգար, ա. եւ. մէնագիր, յգ. կտուց. bec d'oiseau.

Մինգաֆ, ա. խեցի ծովու. coquillage de mer.

Մինէէ(թ), ա. եւ. միւնա, յգ. ցանկութիւն. փափագ. voeu, désir.

Մինզար, ա. հայելի. glace, miroir.

Մինէ, գ. արծնեալ ապակի. երա-կանգկան. 2. ապակի. 3. շիշ. 4. երկինք. émail bleu; smalt; 2. verre; 3. bouteille; 4. le ciel.

Մինէգզլ. ա. յեղյեղ. յեղ-կէ-ղուկ. 2. օրրոց. inconstant, volage; 2. berceau.

Մինէէն, ա. յգ. միննէէ(թ), եւ։

Միննթագ, եւ. } ա. գօտի. 2.
մէնաթըգ, յգ. } երկրագործա-
Միննթագա(թ), } ապարանջան
կան գօտի. ceinture; 2. zone.

Միննթագաթի-լ-պիւրուճ. կեն-դանակ. zodiaque.

Մինթագայի խառրէ. այրեցեալ գօտի. zone torride.

Մինթագայի պարիտէ. ցրտային գօտի. zone glaciale.

Մինթագայի մու'թէտիլէ. բարեխառն գօտի. zone tempérée.

Մինթան, պ. կրկատ. habit court.

Մին-հա, ա. հան ի բաց. ôtez! à déduire.

Մինհա(թ), ա. պարգեւ. don.

Մինհաթ, ա. ռնդել. rabot.

Մինհաճ, } ա. ճանապարհ. շաւիղ.
Մինհէճ, } կառուղաւողոց. ծնայք. chemin bien tracé, grand'route.

Մինհար, ա. յոյժ առատ. ասպնջական. très-généreux; hospitalier.

Մինճէլ, ա. մանգաղ. faux (de moissonneur).

Միննէթ(թ), ա. եղ. միննէն, յգ. շնորհք. երախտիք. բարերարութիւն. 2. շնորհապարտութիւն. 3. յերեսս հարկանել երախտիս. grâce, faveur, bonté, bienfait; 2. obligation; 3. reprocher à qn. un bienfait, une faveur.

Միննէթ-չինաս, } գ. շնորհա-
Միննէթ-տար, } պարտ. obligé.

Մինշար, ա. սղոց. scie.

Մինշարի(յ), ա. սղոցաձեւ. en (forme de) scie; denté en scie, dentelé.

Մինու, պ. տե՛ս Մինա. 2. դրախտ. paradis.

Մինուէր, ա. կտուց գիշատիչ թռչնոց. bec d'oiseau de proie.

Մինուէք, ա. տե՛ս Մէնուիք։

Մինվալ, } ա. օրինակ. զայման.
Մինվէլ, } ոճ. manière, façon, mode, procédé.

Պու — ուզրէ. ըստ այս ձեւ օրինակի. այսպէս. de cette manière, ainsi.

Մինտէր, պ. բազմական. matelas.

Մինֆագ, ա. յոյժ վատնիչ. grand dépensier.

Մինֆախ, ա. փուքք. soufflet.

Միշ, գ. ոչխար. brebis.

Միշաթ, ա. յգ. միւշթ, եղ։

Միշաթա(թ), ա. արուեստ սանտրելոյ. art de peigner, de coiffer.

Մի'շագ, ա. խոտաւէտ երկիր. herbage, pâturage.

Մի'շար, ա. տասանորդ. dime.

Միշ'ար, ա. համբաւ. հռչակ. célébrité, renommée.

Միշիա', ա. որ ի վեր հանէ գաղտնիս. qui révèle tout, qui divulgue les secrets.

Միշիէ(թ), ա. ընթացք. démarche, allure.

Միշին, գ. ոչխարենի. (peau de) mouton.

Միշմէ'ա(թ). ա. եղ. մէշամի', յգ. աշտանակ. chandelier.

Միշմիշ, ա. ծիրան. (գաւառական.) ծիրան դառն կորզով. սալոր. abricot, abricot à noyau amer, prune.

Միշվաղ, ա. ագարաշ. turban.

Միշվար, ա. արտաքին կերպարանք. 2. վարք. ընթացք. aspect extérieur; 2. conduite, manière d'être.

Միշվար-կեահ, գ. ձիընթացք. champ de course.

Միշրագ, ա. արեգական տեղի յորում նստին առ ջեռնուլ. endroit exposé au soleil où l'on s'assied pour se chauffer.

Միշրէպէ(թ), ա. եղ. մէշարիպ. յգ. (գաւառ.) բաժակ. vase à boire.

Միշքէաթ, } ա. խորշ յորմ (առ
Միշքէութ, } դնելն ճրագ...) niche (où l'on place une lampe).

Միշօ, պ. մանուկ. ծառայ. garçon.

Կէմի — ոչ. մանուկ նաւի. mousse.

Մի'պէր, ա. նաւակ առ անցանելոյ յայնկոյս. bac, bateau de passage.

Միքպէր, } ա. (ասեղնոց.)
Միքպէրէ(թ), } աման ասղանց. étui à aiguilles ou à épingles, aiguillier.

Միպվէլ, ա. ճէճ. pot de chambre, vase de nuit.

Միպրէտ, ա. խարտոց. lime.

Միս, գ. պղինձ. cuivre.

Միսալ, ա. եղ. էմսիլէ(թ), յգ. օրինակ. 2. (նախանկար) օրինակ. 3. պատմութիւն. վէպ. 4. առակ. 5. երազ. անուրջք. 6. ի բրդ. նման. 7. հրաման. հրովարտակ. exemplaire; 2. exemple; modèle, type; 3. conte, récit; 4. proverbe, parabole; 5. songe; 6. en cp. semblable; 7. ordre.

(Պարտէզի) Փիրտէվս-միսալ. (պար-տէզ) գեղեցիկ նման դրախտի. (jardin) délicieux (semblable au paradis).

Ֆի'ըլի միսալ. Ֆայ' օրոյ առաջին նշանակն վավ կամ եէ էլ. verbe trilittère qui a pour première radicale l'une des lettres vav, yé.

Միսաս, ա. շօշափել. հպել. շօշափում. 2. ընակցիլ ընել. ընակցութիւն. toucher qn.; attouchement; 2. cohabiter; cohabitation.

Միսա'տա, ա. սանդուղք. սանդուղք չուանեայ. escalier, échelle de corde.

Միսա'ար, ա. խանձող. tison.

Միսակ, } ա. ժլատութիւն. avarice, lésinerie.
Միսակէ(թ), }

Միսգապ, ա. (մըթգապ.) գայլ. foret, perce, perçoir.

Միսէպպ, ա. որ թշնամանէ յանդիմանէ. qui dit des injures ou gronde souvent.

Միսթա', ա. ճարտարախօս. éloquent.

Միսթար, ա. կանոն. règle.

Միսին, } ղ. պղնձէ. de cuivre.
Միսինէ, }

Միսիլ. ա. եղ. էմսալ, յգ. նմանութիւն. 2. նման. հանգոյն. ressemblance; 2. pareil, semblable.

— ի եօգ. անհամեմատ. անզուգական. incomparable, sans pareil.

Իքի միսլի. կրկին. deux fois la même quantité, le double.

Միսլի-գալըքը. այս ձեւ օրինակի. de cette manière, comme cela.

Քէ-միսլի. որպէս. comme, ainsi que.

Միսլագ, ա. ճարտարախօս. ճարտարախօսութեամբ. éloquent, qui a de la faconde.

Միսլի, փ. (կիպի.) նման. համանման. զուգական. semblable, de même sorte, de même espèce.

Օլ —. } այսպէս. de cette sorte.
Պու —. }

Միսլսիզ, փ. (պի-նազիր. լա-նազիր.) անհամեմատ. անզուգական. incomparable, sans pareil.

Միսմա', եղ. } ա. ականջ. oreille.
մէսամի', յգ. }
Միսմէ'ա(թ), }

Միսմար, ա. եղ. մէսամիր, յգ. (գամ.) բեւեռ. clou.

Միսպար, ա. վիրաւորի փորձ. sonde (pour les plaies).

Միսիք, ա. խիստ ագահ. très-avare.

Միսվագ, ա. ատամնափորիչ. cure-dent.

Միսնատ, ա. ընծայութիւն. հանդերձ. 2. առած. օրէնք. ասոյթ. preuve; 2. axiome, dogme, maxime.

Միսրա', ա. կիսատող ոտանաւորի. 2. փեղկ դրան. hémistiche; 2. battant (de porte), vantail.

Միսրատ, ա. դանակ զենելոյ. tout instrument avec lequel on égorge les bestiaux.

Միսրէ՛ա, ա. (պիզ.) հերիւն. alène.

Միսք, ա. մուշկ. musc.

— քէտիսի. եղէն մշկոյ. civette, chat musqué.

— օթու. եղեամն խոտ. armoise.

Միսքէթ, ա. մշկահոտ ինչ. parcelle de musc.

— իւզիւմի. խաղող մշկահոտ. raisin muscat.

— արմուտու. մշկատանձ. poire musquée, muscat.

Միսքի, } ա. մշկահոտ. 2. մշկա-
Միսքին, } գոյն. musqué; 2. (couleur de) musc.

Միսքին, } ա. եղ. մէսաքին. յգ.
Միսքինէ, } (փագիր.) աղքատ. 2. (հագիր.) անարգ. գձուձ. 3. բորոտ. pauvre; 2. vil, chétif; 3. lépreux.

Մի'վէզ, ա. (աուզը. մըռզա.) հմայեակ. amulette, talisman.

Միտատ, ա. թանաք. encre.

Միտգապ, փ. կաղապար. ձեւ կաղապարի. moule.

Մի'տէ, ա. ստամոքս. estomac.

— ալմագ. դիւրաւ մարսել. digérer facilement.

— պօզմագ. խանգարել ստամոքս. se donner une indigestion.

Միտիլի, փ. մատակ ձի. bidet.

Միտահա(թ), ա. գովել. գովեստութիւն. 2. եղ. մէտահիհ, յգ. բարք' որ

գովլութեան արժանի խասաաթլերն. louer; louange, éloge; 2. qualités qui rendent recommandable.

Միտհաթ-կեր, դ. գովիչ. loueur, celui qui loue.

Միտհաթ-կերի, դ. գովութիւն. louange.

Միտրա, ա. սանտր. 2. ասեղն ակնակալ. peigne; 2. broche.

Միտրար, ա. (ամպ) անձրեւալից. անձրեւաբեր. (nuage) chargé de pluie.

Միտֆա՛, ա. թնդանօթ. canon, bouche à feu, pièce (d'artillerie ou de canon).

Միր, դ. եղ. միրան, յգ. իշխան. prince.

Միրի լիվա. (իբր իւղ ալայը պէյի սանճագ արքեր փաշաչար.) զօրավար. général de brigade.

Միրի-լ-իւմերա. | (պէյլէր պէյի.)
Միրի միրա, | խառավար.
Միրի միրան, | gouverneur de district.

Միրա, ա. կեղծաւորել. կեղծաւորութիւն. 2. վէճել. simuler; hypocrisie, dissimulation; 2. engager une dispute avec qn.

Միրազ, ա. յգ. մազիզ. եղ.

Մի՛րազ, ա. եղ. մէ՛արիզ, յգ. ակնարկութիւն. insinuation, allusion.

Միր՛աթ, ա. արօտ. pâturage, pacage.

Միրաթ, ա. եղ. մէրա, մէրաեա, յգ. հայելի. miroir, glace.

Միր-ալայ, դ. (ալայ պէյի.) գնդապետ. colonel.

Միր-ախոր, դ. (իմիրախոր, ա.) ախոռապետ. écuyer, intendant des écuries.

Մի՛րաճ, ա. եղ. մէ՛արիճ, յգ. սանդուղք. échelle.

— կիճեսի. (լէյլի մի՛րաճ.) գիշեր համբարձման. գիշեր՝ յորում խորհի է մահմէտականաց ելին Մահամետ նանադարհաբրեալ էջն ընդ գիշ օդոց ի Մէքքայ յԵրուսաղէմ եւ անտի ընդ երկինս գնալ յաթոռ Աստուծոյ. nuit de l'ascension, la nuit dans laquelle Mahomet est censé avoir fait le voyage à travers les airs de la Mecque à Jérusalem, et ensuite à travers les cieux jusqu'au trône de Dieu.

Միրան, դ. յգ. միր, եղ.

Միրաս, ա. եղ. մէվարիս, յգ. ժառանգութիւն. héritage, succession.

— եէմէք. ժառանգել. hériter.

Միրաս-խոր, դ. ժառանգորդ ժառանգ. héritier.

Միրար, ա. յգ. մէրրէ(թ), եղ.

Միրգամ, ա. գրիչ. plume (à écrire).

Միր-զա, դ. (յետադաս.)(սրբէ) իշխան(է, է տանի արքային Պարսից). 2. (նախադաս.) տեր. 3. գրագէտ. գրիչ. դպիր. (lorsqu'il suit un nom propre,) prince (de la famille régnante en Perse); 2. (lorsqu'il précède un nom propre,) monsieur; 3. (sans nom propre,) (homme) lettré, savant, écrivain.

Մի՛րգեճ, ա. սանդուղք. échelle.

Միրի, դ. գանձուց արքունի. fiscal.

Միրքա՛, ա. եղ. մէրաքի՛, յգ. անձրեւ գարնայնոյ. pluie de printemps.

Միրսաթ, ա. լարան խաղելոյ գրաստուոյ. corde (pour attacher une bête).

Միրսաթ, ա. եղ. մէրասի. յգ. խարիսխ նաւու. ancre.

Միրսաս, ա. տես Մէրսաս:

Միրվէհէ(թ), ա. եղ. մէրավիհ, յգ. հովահար. éventail.

Միրրէ(թ), ա. մաղձ. լեղի. bile.

Միւաէէսէ(թ), ա. գ. յուսահատ, յուսահատութեան լինել. յուսահատութիւն. désespérer de qc., se désespérer, être au désespoir; désespoir.

Միւազա(թ), ա. գ. համեմատել, լինել. 2. լինել ըստ համաձայն դէմ ընդ դէմ գալ. դադարել. պատշաճել. se placer en face de qn., être en face de qn., faire vis-à-vis; 2. correspondre l'un à l'autre, s'adapter, s'accorder.

Միւաթթամ, ա. թ. ծածկեալ. 2. ամրացեալ. couvert; 2. fortifié.

Միւալէսէ(թ), ա. գ. խաբել. նենգ գործել. խաբ(եու-թիւն). trom-

per, circonvenir, duper; tromperie, duperie.

Միւալէֆէ(թ), ա. գ. (իւլֆէթ էթ.) ապրիլ. ընտելանալ. սովորութիւն. s'habituer à un lieu, être l'habitué d'un lieu; habitude.

Միւալիս, ա. գ. (միւալէսէթ.) խաբեբայ. նենգաւոր. perfide, sans foi.

Միւախազ, ա. գ. (միւախազէթ.) կշտամբեալ. յանդիմանեալ. réprimandé, repris.

Միւախազէ(թ), ա. գ. կշտամբել. յանդիմանել. կշտամբանք. յանդիմանութիւն. réprimander, reprocher, reprendre; réprimande, reproche, répréhension.

Միւախա(թ), ա. գ. եղբայրանալ. եղբայրութիւն. fraterniser avec qn.; fraternité.

Միւաճէլէ(թ), ա. գ. պահել. արգելում. retenir, empêcher; empêchement.

Միւաճէրէ(թ), ա. գ. ի վարձու տալ, առնել. վարձել. վարձելն. louer, donner à loyer, prendre (à louage, à gages), engager; engagement (pour un salaire).

Միւանէսէ(թ), ա. գ. (իւնսիյէթ.) ունենալ ընտանութիւն ընդ այլոց. ընտանենալ. մտերմանալ. ընտանութիւն. մտերմութիւն. avoir (ou entretenir) des relations avec qn., vivre sur le pied de l'intimité avec qn., être intime avec qn.; intimité, familiarité, rapports intimes.

Միւանիս, ա. գ. (միւանէսէթ.) ընտանի. մտերիմ. familier, intime.

Միւասարէ(թ), ա. գ. մերձաւոր, դրացի լինել. մերձաւորութիւն. avoisiner qn., être voisin de qn.; voisinage.

Միւասիր, ա. գ. (միւասարէթ.) մերձաւոր. դրացի. voisin, avoisinant qc.

Միւասսալ, ա. բ. արմատացեալ. հիմնեալ. 2. ազնուական. տոհմիկ. enraciné, fondé; 2. noble, de race.

Միւարէֆէ(թ), ա. գ. սահմանակից լինել. սահմանակցութիւն. être ou devenir limitrophe, confiner à, avec qc., tenir (ou être attenant) à qc.

Միւարիֆ, ա. գ. (միւարէֆէթ.) սահմանակից. limitrophe, attenant.

Միւաքէլէ(թ), ա. գ. ի միասին ուտել. ի սեղան բազմել. manger avec qn.

Միւազէրէ(թ), ա. գ. տալ զանդն ի մշակել (պայմանաւ առնլոյ զմասն ինչ ի բաժանմանց). donner un champ à labourer (à condition qu'on aura droit à une partie de la récolte).

Միւյասէրէ(թ), ա. գ. ունել բարս քաղցրական. քաղցրութեամբ գնալ. քաղցրութիւն. avoir les moeurs faciles, se montrer facile envers qn.; facilité de moeurs ou de caractère.

Միւյավէմէ(թ), ա. գ. մշակ վարձել ընդ աւուր օրեայ վարձու. louer des gens à la journée, contracter avec qn. un engagement par jours, à la journée.

Միւյասաւա(թ), ա. գ. հատուցանել. տալ զփոխարէն վարձուց. տալ զվարձն. առնել փոխարէն. հատուցում. payer, rétribuer, rendre la pareille; payement, rétribution.

Միւյէմմէմ, ա. բ. (թէյմիմ.) որ հասանի յայն զոր ցանկայր, զոր եդ առաջի. qui a atteint l'objet de ses désirs, qui a obtenu ce qu'il se proposait.

Միւյէմմէն, ա. բ. (թէյմին.) երանելի. երջանիկ. յաջողեալ. heureux, qui a réussi.

Միւյէպպիս, ա. բ. (թէյպիս.) ցամաքեցուցիչ. qui fait sécher, desséchant.

Միւյէսսէր, ա. բ. (թէյսիր.) դիւրին կարծեալ. յաջողեալ. facilité, qui a réussi.

— օլ. յաջողիլ. réussir.

Միւյէսսիր, ա. բ. (թէյսիր.) դիւրացուցիչ. յաջողիչ. qui facilite, qui fait réussir.

Միւյուլ, ա. յգ. միյլ, եղ։

Միւյուն, ա. յգ. մէյն, եղ։

Միւզա, ա. Ա. հաստատակաթիկ. brisé ou harassé de fatigue.

Միւզայելէ(թ), ա. գ. [illegible]. se séparer de..., se quitter; séparation.

Միւզայէտէ(թ), ա. գ. [illegible]. mettre à l'enchère; vendre à l'encan; (vente aux) enchères; vente à l'encan, td. licitation.

Միւզախարէ(թ), ա. գ. [illegible]. se vanter de qc.; vanterie.

Միւզախրէֆ, ա. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. doré; 2. controuvé; 3. vain, frivole.

Միւզախրէֆաթ, ա. (յգ. Միւզախրէֆ, եղ.) [illegible]. les vanités du monde.

Միւզահ, } ա. գ. [illegible]

Միւզահա(թ), } [illegible]. plaisanter, badiner; plaisanterie, badinage.

Միւզահամէ(թ), ա. գ. [illegible]. incommoder, gêner; causer de la peine, de la fatigue; incommodité, gêne; peine, fatigue; 2. se presser; presse, foule.

Միւզահէնէ(թ), ա. գ. [illegible]. rivaliser, lutter d'intelligence avec qn.

Միւզահիմ, ա. գ. (Միւզահամէ(թ).) [illegible]. incommodant, gênant, fatigant, peinant.

Միւզամէնէ(թ), ա. գ. [illegible]. faire un contrat avec qn. pour un certain temps.

Միւզանա(թ), ա. գ. [illegible]. commettre un adultère; adultère.

Միւզանէհա(թ), ա. գ. [illegible]. s'efforcer à l'envi de louer.

Միւզապ, ա. ա. (իզապէ(թ).) [illegible]. fondu, liquéfié.

Միւզապէնէ(թ), ա. գ. [illegible]. échanger une marchandise contre une autre.

Միւզավէլէ(թ), ա. գ. [illegible]. s'efforcer; faire des efforts; effort.

Միւզավէճէ(թ), ա. գ. [illegible]. se marier; mariage.

Միւզաֆ, ա. ա. [illegible]. augmenté, multiplié, accru.

Միւզարէ՛ա(թ), ա. գ. [illegible]. vendre à l'aune.

Միւզարէա(թ), ա. գ. [illegible]. donner à qn. un champ et semis (à condition qu'on aura droit à une partie de la récolte).

Միւզաքէրէ(թ), ա. գ. [illegible]. discuter qc., délibérer sur (de) qc., être en pourparlers, débattre qc., négocier; discussion, délibération; pourparlers, débats, négociation. [illegible]. safrané.

Միւզա'ֆէր, ա. [illegible].

Միւզգա(թ), ա. [illegible]. sorte de petit oiseau.

Միւզզան, ա. եղ. [illegible]. orné, paré.

Միւզիլլ, ա. բ. (թէզլիլ.) [illegible]. humiliant, avilissant, abaissant.

Միւզէհհէպ, ա. բ. (թէզհիպ.) [illegible]. doré.

Միւզէմմ, ա. ա. [illegible]. 2. [illegible]. blâmé, repris; blâmable, répréhensible; 2. client, protégé.

Միւզէմմէլ, ա. բ. [illegible]. enveloppé, caché.

Միւզէմմիլէ(թ), ա. [illegible]. cruchon en terre pour rafraîchir l'eau à boire.

Միւզէմմիմ, ա. բ. (թէզմիմ.) [illegible]. blâmé.

Միւզէյյէլ, ա. բ. (թէզյիլ.) [illegible]. 2. [illegible]. (vêtement) à queue; 2. de tous les

jours, ordinaire, dont on se sert habituellement.

Միւզէյյէն, ա. ք. (Թէզյին.) զարդարեալ. պաճուճեալ. orné, embelli, paré, décoré.

Միւզէյյին, ա. ք. (Թէզյին.) որ զարդարէ, գեղեցիկ առնէ. qui orne, embellissant.

Միւզէննիտ, ա. ք. (Թէզնիտ.) որ հուր հանէ հրահանելեաւ. qui bat le briquet.

Միւզէպզիպ, ա. (Թէզէպզիւպ.) որ է վարանս տարակուսեալ է յայ. վարանեալ. տարակուսեալ. incertain de qc., hésitant, embarrassé, indécis.

Միւզէպպագ, ա. ք. սնդկադրեալ. blanchi ou enduit de mercure.

Միւզէպրէճ, ա. զարդարեալ. orné, enrichi (d'ornements), enjolivé.

Միւզէվվագ, ա. ք. (Թէզվիգ.) ոսկեզօծ. doré, enduit d'un amalgame d'or.

Միւզէվվէճ, ա. ք. (Թէզվիճ.) ամուսնացեալ. զուգեալ. marié, accouplé, apparié.

Միւզէվվէր, ա. ք. (Թէզվիր.) սուտ. պատիր. խարդախեալ. faux, falsifié, contrefait.

Միւզէվվիր, ա. ք. ահարկու. ահագին. effrayant, terrible, épouvantable.

Միւզէվվիր, ա. ք. (Թէզվիր.) նենգիչ. պատրիչ. ստախօս. խարդախ. faussaire, trompeur, menteur, imposteur.

Միւզէվվիրլիք, թ. նենգաւորութիւն. խաբեբայութիւն. խարդախութիւն. fraude, tromperie, imposture.

Միւզէր-քէշ, պ. ոսկեհանան. brodé ou broché d'or.

Միւզէքքա, ա. ք. (Թէզքիյէթ.) սրբեալ. purifié.

Միւզէքքէր, ա. ք. քեր. արական. 2. արական սեռ. gr. masculin; 2. genre masculin.

Միւզէքքիր, ա. ք. (Թէզքիր.) որ յուշ առնէ, ածէ. 2. որ արական գործէ. 3. որ օրհնութիւնս երգէ. qui fait souvenir qn. de qc., qui rappelle (le souvenir de) qc. à qn.; 2. qui change en masculin; 3. qui célèbre, qui chante les louanges de Dieu.

Միւզէքքիրէ(թ), ա. յիշատակարանք. գիր յուշարար. mémorandum.

Միւզիճ, ա. Ա. (Իզճա.) տանջիչ. նեղիչ. inquiétant, tourmentant.

Միւզիճ, ա. Ա. երկնչեցեալ. խռովեալ. inquiet, tourmenté.

Միւզի՛, ա. Ա. (Իզա՛աթ.) որ ի վեր հանէ զծածկեալս, զգաղտնիս. qui divulgue, qui publie, qui ébruite; divulgateur.

Միւզիլ, ա. Ա. (Իզալէթ.) որ ջնջէ, բառնայ ի միջոյ. փարատիչ. qui efface, qui ôte, qui dissipe, qui diminue, qui fait cesser.

Միւզիլլ, ա. Ա. (Իզլալ.) որ արհամարհ, նկուն գործէ. avilissant, abaissant.

Միւզիլլ, ա. Ա. (Իզլալ.) սայթաքեցուցիչ. qui fait glisser.

Միւզտահամ, ա. Ա. խռնեալ. qui se presse en foule.

Միւզճաթ, ա. սակաւագին. դոյզն. peu de chose, petit, exigu, insignifiant.

Միւզմին, ա. Ա. երկայնաժամանակեան. հին. 2. հնացեալ. âgé, vieux, ancien, antique; 2. chronique.

Միւզնիպ, ա. Ա. մեղաւոր. յանցաւոր. (qui commet une faute,) pécheur, coupable, criminel.

Միւզդա, պ. վարձք. récompense; loyer, prix de location.

Միւզդան, ա. զարդարեալ. պաճուճեալ. orné, paré.

Միւզտատ, ա. Ե. (Իզտիյատ.) աճեցեալ. բազմացեալ. augmenté, accru.

Միւզտահիմ, ա. Ե. (Իզտիհամ.) որ խռնի. qui se presse en foule.

Միւզտահիմ-կեահ, պ. տեղի խռնման. lieu où il y a presse.

Միւզտաճիր, ա. Ե. (Իզտիճար.) արգիլիչ. 2. արգիլեալ. qui prohibe, qui interdit, prohibitif; 2. prohibé, interdit.

Միւզտէֆֆ, ա. Ե. (Հարսն) ածեալ առ փեսայն. (la fiancée) reconduite chez son mari.

Մուզտա-վէր, պ. վարձկան. վարձաւոր. salarié, mercenaire.

Մուազզէպ, ա. բ. (էզիյյէթէ կիրիֆթար օլան.) տանջուած. նեղուած. tourmenté, vexé.

Մուազզիպ, ա. բ. (էզիյյէթ վէրիճի.) տանջիչ. նեղիչ. վնասիչ. tourmentant, vexant, nuisible.

Մուէզզին, ա. բ. (թէզին.) (էզան օգույուճու.) հրաւիրող (յաղօթս). muezzin, crieur dont l'emploi principal est d'annoncer à haute voix aux musulmans, du haut du minaret, l'heure de la prière.

Մուէլլէմ, ա. բ. տառապեալ. թախծեալ. affligé, attristé.

Մուէլլէֆ, ա. բ. (թէլիֆ.) յօրինեալ. գրեալ. composé, écrit.

Մուէլլէֆաթ, ա. (յ. մուէլլէֆ, եղ.) գիրք. մատենագրութիւն. écrits, oeuvres.

Մուէլլիմ, ա. բ. տառապեցուցիչ. affligeant, attristant.

Մուէլլիպ, ա. բ. որ թշնամութիւնս յարուցանէ. qui excite des inimitiés, des animosités.

Մուէլլիֆ, ա. բ. (թէլիֆ.) մատենագիր. auteur.

Մուէճճէլ, ա. բ. (թէճիլ.) սահմանեալ. ժամանակեալ. assigné, fixé d'avance, déterminé, préfix.

Մէհրի մուէճճէլ. մուտք, հանուլ յառաջ (կանուխ ժամանակաւ ամուսնութեան). douaire préfix.

Մուէճճիլ, ա. բ. (թէճիլ.) որ ժամանակէ. qui assigne un terme, qui fixe l'époque, le terme de qc.

Մուէմմէմ, ա. բ. կատարեալ. աւարտեալ ի կատարած. terminé, achevé, fini.

Մուէմմէր, ա. բ. առեալ իշխանութիւն. investi (ou revêtu) du pouvoir, de l'autorité.

Մուէմմիլ, ա. բ. յուսացող. espérant.

Մուէմմիր, ա. բ. որ կարգէ պետ, իշխան. qui constitue, qui établit qn. chef…

Մուէյյէտ, ա. բ. (թէյիտ.) հաստատեալ. զօրացեալ. ամրացեալ. affermi, consolidé.

Մուէյիս, ա. բ. (թէյիս.) որ յուսահատ առնէ. désespérant.

Մուէյյիտ, ա. բ. (թէյիտ.) հաստատող. ամրացուցիչ. qui affirme, qui consolide.

Մուէննէս, ա. բ. (թէնիս.) իգ. էգական. 2. էգական սեռ. gr. féminin; 2. genre féminin.

Մուէննէսի հագիգի. բնութեամբ էգական. féminin réel.

Մուէննէսի 'իթիպարի. անբնական, կարծեօք էգական. féminin de pure convention.

Մուէպպէտ, ա. բ. (թէպիտ.) յաւիտենական եղեալ. éternisé.

Մուէպպէտէն, ա. յաւիտենապէս. éternellement, à jamais.

Մուէսսէլ, ա. բ. հաստատուն ստացուածք. fortune de fonds.

Մուէսսէս, ա. բ. (թէսիս.) հիմնեալ. fondé, établi.

Մուէսսէր, ա. բ. (թէսիր.) ազդուած առեալ. pénétré, affecté.

Մուէսսիս, ա. բ. (թէսիս.) հիմնադիր. հիմնարկու. հաստատիչ. fondateur, qui fonde, qui établit.

Մուէսսիր, ա. բ. (թէսիր.) ազդու. ազդեցիկ. efficace, énergique, pénétrant. [ազդու. efficace.

Մուէսսիր-նէֆէս, պ. ազդեցիկ.

Մուէվվիլ, ա. բ. (թէվիլ.) մեկնիչ. թարգման. qui explique, qui interprète; expliqueur, interprète.

Մուէտտա, ա. բ. (թէտիյէթ.) հատուցեալ. վճարեալ. յարդարեալ. 2. գրք. նշանակութիւն. acquitté, payé, accompli; 2. sens, signification.

Մուէտտէպ, ա. բ. (թէտիպ.) կրթեալ. bien élevé, poli.

Մուէտտի, ա. բ. (թէտիյէթ.) որ պատճառ լինի. պատճառ. causant, qui agit comme cause, qui produit, cause, motif.

— օլ. պատճառ լինել. առթել. causer, provoquer, produire.

Մուէտտիպ, ա. բ. (թէտիպ.) կրթիչ. ուսուցիչ. վարժիչ. éducateur, précepteur, instituteur.

Մուէքքէտ, ա. բ. (թէքիտ.) ամրացեալ. հաստատեալ. raffermi, consolidé.

Միւքէքքիտ, ա. ք. (Թէքքիտ.) որ ամուր, հաստատուն գործէ. qui raffermit, qui consolide.

Միւթաբա(թ), ա. գ. զկնի միմեանց զհետ գալ. հետ զհետէ կարգ. se suivre; suite.

Միւթաճէրէ(թ), ա. գ. վաճառական լինել, առնել. շահավաճառութիւն. commercer, faire (le) commerce de; trafiquer; commerce, trafic.

Միւթապէ'ա(թ), ա. գ. զօրաւոր զհետ երթալ. հնազանդել. հնազանդութիւն. suivre qn., obéir à qn.; obéissance.

Միւթարէքէ(թ), ա. գ. զինադադար առնել. զինադադար. 2. թողուլ. լքանել. լքումն. faire une trêve; trêve, armistice, suspension d'armes; 2. laisser, abandonner.

Միւթարիք, ա. գ. (միւթարէքէթ.) որ թողու, լքանէ. qui laisse, qui abandonne.

Միւթէ'ազզըպ, ա. ձ. (թէ'ազզուպ.) պատժեալ. puni.

Միւթէ'աքըպ, ա. ե. (թէ'աքուպ.) զկնի միմեանց զհետ. կ զկնի իրի. suivi, successif, consécutif, qui se suivent l'un l'autre.

(Ցէմէ'ալինի) — (էն). անդէն յետ ասելոյն. aussitôt qu'il eût dit (cela).

Միւթէ'աքըտ, ա. ե. դաշնակցք. որ դաշինս ընդ միմեանս կապեալ են. alliés, qui sont unis par une alliance, par des traités.

Միւթէ'աքըր, ա. ե. որ զմիմեանս վիրաւորեն. qui se blessent l'un l'autre.

Միւթէ'աէիպ, ա. ե. (թէ'աէյուպ.) որ նզովէր յիրեր միմեանց. qui se font mutuellement des reproches.

Միւթէ'ալլիք, ա. ձ. վերաբերեալ. առնչաւոր. qui se rapporte à qc., relatif.

Միւթէ'ազզիզ, ա. ձ. (թէ'ազզուզ.) պատուական կարծեալ. qui s'est rendu cher, précieux.

Միւթէ'ազզիլ, ա. ձ. (թէ'ազզուլ.) ընկեցեալ ի պաշտամանէն. éloigné d'une charge, destitué.

Միւթէ'ազզիմ, ա. ձ. (թէ'ազզում.) որ մեծութիւն կեղծաւորէ. հպարտ. ամբարտաւան. qui affecte la grandeur, la puissance, orgueilleux, hautain, arrogant.

Միւթէ'ազզիպ, ա. ձ. (թէ'ազզուպ.) ամուրի. célibataire.

Միւթէ'ազզիր, ա. ձ. (թէ'ազզուր.) դժուարին. անհնարին. difficile, impossible.

Միւթէ'աւըն, ա. ե. (թէ'աւուն.) օժանդակ միմեանց. qui s'entr'aident.

Միւթէ'ազիլ, ա. ե. որ բաժանեալ անջատին ի միմեանց. qui se séparent l'un de l'autre.

Միւթէ'ազըմ, ա. ե. (թէ'ազզում.) որ մեծութիւն կեղծաւորէ. qui affecte la puissance ou la grandeur.

Միւթէ'աթըր, ա. ե. (թէ'աթի.) պարգեւատուք միմեանց. qui se font des présents.

Միւթէ'աթըֆ, ա. ե. (թէ'աթուֆ.) խանդակաթք ի սեր միմեանց. qui s'affectionnent l'un l'autre.

Միւթէ'աթթըլ, ա. ձ. (թէ'աթթուլ.) անգործ. պարապորդ. oisif.

Միւթէ'աթթըշ, ա. ձ. (թէ'աթթուշ.) ծարաւեալ. altéré.

Միւթէ'աթթըր, ա. ձ. որ նստի առ ընտանիս եւ ոչ ամուսնանայ. qui reste chez ses parents sans chercher à se marier.

Միւթէ'աթթըֆ, ա. ձ. (թէ'աթթուֆ.) մարդասէր. bienveillant, qui marque de la bienveillance.

Միւթէ'աթթի, ա. ձ. (թէ'աթթի.) հպարտ. ամբարտաւան. fier, insolent.

Միւթէ'աթթիպ, ա. ձ. կշտամբել. յանդիմանել. qui éclate en reproches, adresse des reproches.

Միւթէ'աթթիա, ա. ձ. որ խորի խնամով գործէ. qui emploie les soins les plus minutieux à faire qc.

Միւթէ'աթիպ, ա. ե. (թէ'աթուպ.) յանդիմանեալք միմեանց. qui se font des reproches ou se renvoient des injures.

Միւթէ'ալ, ա. Է. Բարձրեալն. le Très-Haut.

Միւթէ'արիֆ, ա. Է. աշխարհածանօթ. connu de tout le monde.

Միւթէ'ալլիգ, ա. Ձ. (թէ'ալլուգ.) պատշաճ. որ հայի. relatif à qc.

Միւթէ'ալլիգաթը ֆի'իլ. պարագայք բայի. accidents du verbe.

Միւթէ'ալլիլ, ա. Ձ. (թէ'ալլիւլ.) որ պատճառանս պատճառէ. qui prétexte.

Միւթէ'ալլիմ, ա. Ձ. (թէ'ալլիւմ.) որ ուսանի. 2. ուսեալ. qui s'instruit, qui apprend; 2. savant, qui a beaucoup appris.

Միւթէ'ահիտ, ա. Է. (թէ'ահիւտ.) դաշնաւորք. դաշնակիցք. qui font une alliance où un traité entre eux, contractant.

Միւթէ'ահհիտ, ա. Ձ. (թէ'ահհիւտ.) որ յանձն առնու. qui s'engage, qui s'oblige.

Միւթէ'աճճիլ, ա. Ձ. (թէ'աճճիւլ.) որ ճեպէ. որ աճէ, գործէ փութանակի. qui se dépêche, qui agit promptement.

Միւթէ'աճճիպ, ա. Ձ. (թէ'աճճիւպ.) որ զարմանայ. qui s'étonne, qui témoigne son étonnement.

Միւթէ'ամա, ա. Է. (թէ'ամա.) որ կոյր կեղծաւորանէ. qui fait l'aveugle.

Միւթէ'ամիս, ա. Է. անհոգ. անփոյթ. insouciant, négligent.

Միւթէ'ամմիգ, ա. Ձ. (թէ'ամմիւգ.) որ իջանէ ի խորս. 2. խորեալ. qui approfondit; 2. approfondi, profond.

Միւթէ'ամմիլ, ա. Ձ. որ ջանայ. qui s'applique à qc.

Միւթէ'ամմիմ, ա. Ձ. որ ապարօշ չալմայ կապեալ է. qui porte un turban.

Միւթէ'ամմիտ, ա. Ձ. (թէ'ամմիւտ.) որ հաստատութեամբ գնէ ի միտ, յետոյ ի գործ արկանէ. qui agit sérieusement.

Միւթէ'այյին, ա. Ձ. (թէ'այյիւն.) յայտնի. ակն յանդիման. 2. սահմանեալ. 3. հռչակաւոր. նշանաւոր. visible, évident; 2. déterminé; 3. désigné, célèbre.

Միւթէ'այյիշ, ա. Ձ. (թէ'այյիւշ.) որ չափաւորն պարէն կերի ունէ. qui vivote, qui n'a que tout juste ce qu'il faut pour vivre.

Միւթէ'անիգ, ա. Է. (թէ'անիւգ.) որ գիրկս արկանեն զմիմեանց. qui s'embrassent, qui se donnent une accolade.

Միւթէ'աննի, ա. Ձ. (թէ'աննի.) որ ճգնութեան յանձն առնու. խոնջ ի ջանալ. վաստակեալ. qui se donne de la peine, fatigué, las, accablé de fatigue, de peine.

Միւթէ'ամի, ա. Է. որ անգէտ կեղծաւորանէ. qui fait l'ignorant.

Միւթէ'ալիֆ, ա. Է. (թէ'ալիւֆ.) որ կեան գործակցութեամբ, ընտանութեամբ. qui vivent dans l'intimité et familièrement.

Միւթէ'աշշիգ, ա. Ձ. (թէ'աշշիւգ.) հարեալ ի սէր. devenu amoureux, épris.

Միւթէ'աբբիտ, ա. Ձ. (թէ'աբբիւտ.) աստուածապաշտ. բարեպաշտ. pieux, adonné au culte et au service de Dieu.

Միւթէ'ասսիր, ա. Է. (թէ'ասսիւր.) դժուարին. 2. խառն. չփոթ. difficile, pénible; 2. compliqué.

Միւթէ'ապիր, ա. Ձ. մեկնեալ. exprimé.

Միւթէ'ասսիպ, ա. Ձ. (թէ'ասսիւպ.) ջատագով. ջերմեռանդ. մոլեռանդ. կամք յոյժ նախանձաւոր. partisan zélé; fanatique.

Միւթէ'ասսիր, ա. Ձ. (թէ'ասսիւր.) դժուարին. difficile.

Միւթէ'ասսիֆ, ա. Ձ. (թէ'ասսիւֆ.) որ բռնութեամբ խլէ. որ հանէ բռնութեամբ. qui use de violence, qui enlève par force.

Միւթէ'ավին, ա. Է. (թէ'ավիւն.) յեռանդաւ օգնեն. qui s'entr'aident.

Միւթէ'արիգ, ա. Է. որ պատերազմին ընդ միմեանս. qui se battent.

Միւթէ'ավվիզ, ա. Ձ. որ ապաւէն լինի. qui se réfugie auprès de.

Միւթէ'ավվիճ, ա. Ձ. (թէ'ավվիւճ.) խոտորեալ. courbé.

Միւթէ'ավվիտ, ա. Ձ. (թէ'ավվիւտ.) ալըշըգ. qui a l'habitude, une habitude, habitué, accoutumé à qc.

Միւթէ'ատի. ա. Է. (թէ'ատի.) բիրպիրինէ տիւշման օլանց. qui se traitent en ennemis.

Միւթէճէհհիզ, ա. Է. հազըր օլ գիյինմիշ, տոնանմըշ. armé, équipé, muni.

Միւթէ'ատիլ, ա. Է. (թէ'ատիւլ.) հաւասար, եշիթ օլանց. égaux entre eux.

Միւթէ'ատտի, ա. Ձ. (թէ'ատտի.) զալիմ. 2. գր. ներգործական բայ. injuste; 2. gr. verbe transitif.

Միւթէ'ատտիտ, ա. Ձ. (թէ'ատտիւտ.) քաղմաթիւ. անհամար. nombreux, en (grand) nombre.

Միւթէ'արըզ, ա. Է. հակառակ կռուող. ընդդէմ օլանց. contestant, qui se résistent et s'opposent mutuellement.

Միւթէ'արիֆ, ա. Է. (թէ'արիւֆ.) ճանչցող օլանց. qui se connaissent et se reconnaissent.

Միւթէ'արրըզ, ա. Ձ. (թէ'արրուզ.) որ հակառակ ելնէ, խափան լինի. qui s'oppose à qn. ou empêche qc.

Միւթէ'արրիֆ, ա. Ձ. (թէ'արրիւֆ.) որ ճանաչ ըմանալ. որ խնամով տեղեկանայ. qui cherche à connaître qc., qui s'informe avec soin.

Միւթէ'աքիս, ա. Է. շրջուած. retourné, renversé, mis à rebours.

Միւթէ'աֆֆին, ա. Ձ. (թէ'աֆֆիւն.) ապականեալ. նեխեալ. gâté, corrompu, pourri.

Միւթէ'աֆֆիֆ, ա. Ձ. (թէ'աֆֆիւֆ.) ժուժկալ. որ հրաժարի, զգուշանայ. continent, qui s'abstient, qui affecte la continence.

Միւթէգամմէլ, ա. Ձ. լմնցած. կատարեալ. fini, achevé, terminé, accompli.

Միւթէգազը, ա. Է. (թէգազա.) որ պահանջէ յետ (շարժաթն). qui exige le payement d'une dette, qui réclame.

Միւթէգաթը', ա. Է. (թէգաթու'.) անջատեալք, բաժանեալք ի միմեանց. séparés, disjoints.

Միւթէգա'իտ, ա. Է. (թէգա'ուտ.) թոշակաւոր. պաշտօնէ. զինուոր կամ դաշտօնատէր հինօրեայ. (officier) en retraite, pensionnaire.

Միւթէգա''իտ, ա. Ձ. (թէգա''ուտ.) որ յապաղէ, յետաձգէ. qui sursoit, ne poursuit pas une affaire.

Միւթէգա''իր, ա. Ձ. (թէգա''ուր.) որ խորամուխ լինի. qui approfondit.

Միւթէգաւս', ա. Ձ. կորեալ. arraché.

Միւթէգալլիպ, ա. Ձ. (թէգալլիւպ.) որ փոփոխի. փոփոխական. անհաստատ. changeant, inconstant, versatile.

Միւթէգալլիտ, ա. Ձ. մանեկաւոր. qui porte une chaine ou un collier.

Միւթէգապիլ, ա. Է. (թէգապիւլ.) որ պատահին իրարու. 2. հանդէպ, դէմ յանդիման իրարու. qui se rencontrent; 2. placé en face, opposé; vis-à-vis, face à face.

Միւթէգասըր, ա. Է. (թէգասուր.) որ անզօր կերպարանի. qui fait l'incapable.

Միւթէգասիմ, ա. Է. (թէգասիւմ.) բաժանորդ. 2. որ երդմնի ընդ իրարու. qui se partagent qc.; 2. qui se jurent mutuellement.

Միւթէգասսըմ, ա. Ձ. բեկեալ. խորտակեալ. brisé, cassé, rompu tout à fait.

Միւթէգասսըֆ, ա. Ձ. բեկեալ. խորտակեալ. cassé, brisé.

Միւթէգավվի, ա. Ձ. (թէգավվի.) զօրացեալ. fortifié, raffermi.

Միւթէգավվիս, ա. Ձ. կորացեալ ի ձեւ աղեղան. arqué, courbé en arc.

Միւթէգավվիֆ, ա. Ձ. որ ուղղէ զխօսս այլոց. qui corrige qn. qui parle.

Միւթէգատտիմ, ա. Ձ. (թէգատտիւմ.) յառաջընթաց. 2. վերակացու կարգեալ ի վերայ. 3. առաջին. հին. précédent, qui précède; 2. préposé, mis à la tête de...; 3. ancien, antique.

Միւթեգատտիմէն. կանխաւ. յառաջագոյն. antérieurement, précédemment, plus haut.

Միւթեգատտիմին, ա. (յք. միւթեգատտիմ, եզ.) առաջինք. նախնիք. les anciens.

Միւթեգատտիս, ա. Զ. (թեգատտիւս.) օրհնեալ. սուրբ. sanctifié.

Միւթեգարըզ, ա. Է. գովելք գովանաց. qui se louent, qui se donnent réciproquement des éloges.

Միւթեգարին, ա. Է. յարեալք, կցեալք ի միմեանս. joints, rapprochés.

Միւթեգարիշ, ա. Է. ընդխառնեալ. mêlé, croisé.

Միւթեգարիպ, ա. Է. (թեգարիւպ.) մերձեալ. մերձ. որ ի միմեանս մերձենան. approchant, qui s'approche, qui s'approchent l'un de l'autre.

Միւթեգարրիհ, ա. Զ. վիրալից. couvert d'ulcères.

Միւթեգարրիպ, ա. Զ. (թեգարրիւպ.) որ մերձենայ. 2. մերձեալ. qui s'approche de qn.; 2. approché, proche, approchant.

Միւթեգարրիր, ա. Զ. (թեգարրիւր.) հաստատեալ. 2. որ հաստատէ, սահմանէ. raffermi, établi; 2. qui affermit, qui confirme, qui décide.

Միւթեգաֆֆի. ա. Զ. (թեգաֆֆի.) որ քայլաքայլ զհետ գնայ. qui suit qn. pas à pas.

Միւթեգաֆֆիր, ա. Զ. որ զհետ հետաց զհետ երթայ. qui suit les traces de qn.

Միւթեյաքքըզ, ա. Զ. (թեյաքքուզ.) արթուն. զուարթուն. զգուշաւոր. éveillé, vigilant, alerte.

Միւթեյաքքըն, ա. Զ. (թեյաքքուն.) որ ստուգիւ գիտէ. qui sait avec certitude; qui est sûr de qc.; 2. certain.

Միւթեյեմմին, ա. Զ. (թեյեմմին.) երանելի. երջանիկ. heureux.

Միւթեյեսսիր, ա. Զ. (թեյեսսիւր.) դիւրին գործեալ. facilité, rendu facile ou aisé.

Միւթեզայիգ, ա. Է. որ ի նեղութեան է. qui est mal à son aise, à l'étroit.

Միւթեզայի՛, ա. Է. ցրուեալ. écarté, dissipé.

Միւթեզայիտ, ա. Է. (թեզայիւտ.) աճեցուն. croissant.

Միւթեզա'զի', ա. քանդեալ. 2. աղքատ. 3. խոնարհ. démoli, détruit; 2. pauvre; 3. humble.

Միւթեզա''իմ, ա. Զ. սուտխօս. menteur, qui ment.

Միւթեզա'իֆ, ա. Է. (թեզա'ուֆ.) կրկին գործեալ. doublé, redoublé.

Միւթեզալլիլ, ա. Զ. (թեզալլիւլ.) հովանաւորեալ. ընդ հովանեաւ. ombragé, placé à l'ombre de…, jouissant de l'ombre.

Միւթեզալլիմ, ա. Զ. (թեզալլիւմ.) զրկիչ. անիրաւ. 2. որ բողոքէ զանիրաւութենէ. qui fait tort, injuste; 2. qui se plaint d'une injustice essuyée.

Միւթեզախխըր. ա. Զ. վիժեալ. débordé.

Միւթեզահիմ, ա. Է. (թեզահիւմ.) որ խռնին. qui se pressent en foule.

Միւթեզահիր, ա. Է. (թեզահիւր.) ի միմեան յենեալք. qui s'appuient.

Միւթեզահիք, ա. Է. որ ծաղր առնեն զմիմեանս, ծիծաղին զմիմեամբք. qui se moquent réciproquement, qui rient.

Միւթեզահիֆ, ա. Է. (թեզահիւֆ.) որ խաղան ի վերայ միմեանց պատերազմաւ. qui s'avancent l'un vers l'autre pour se battre.

Միւթեզահհիր, ա. յենեալ. appuyé, étayé.

Միւթեզահհիք, ա. Զ. (թեզահհուք.) որ ծիծաղի, ծաղր առնէ. qui rit, qui se moque.

Միւթեզաճճի', ա. Զ. (թեզաճճու'.) անփոյթ. ծոյլ. négligent, paresseux.

Միւթեզաճճիր, ա. Զ. (թեզաճճիւր.) ձանձրացեալ. տաղտկացեալ. ennuyé, dégoûté.

Միւթեզամիմ, ա. Է. յարեալք. յաւելեալք. joints, réunis.

Միւթեզամմին, ա. Զ. (թեզամմուն.) որ է ներքոյ բովանդակէ. որ բովանդակէ. qui comprend, contient, renferme. [étroit, serré.

Միւթեզայյիգ, ա. Զ. անձուկ.

Միւթեզաննին, ա. Զ. (թեզաննուն.) որ կարծէ. qui pense, qui croit.

Միւթեզապպիթ, ա. Զ. որ տիրէ, բռնանայ. qui s'empare, qui se saisit de qc.

Միւթեզատտ, ա. Է. (թեզատտ) հակառակորդք. contraires, opposés l'un a l'autre.

Միւթեզարիպ, ա. Է. որ զան դարձուցանեն ընդ միմեանս. qui se combattent.

Միւթեզարրի', ա. Զ. (թեզարրու'.) աղաչաւոր. 2. խոնարհ. suppliant; 2. humble.

Միւթեզարրիպ, ա. Զ. որ յուզի. ծփի. qui s'agite.

Միւթեզարրիր, ա. Զ. (թեզարրուր.) վնասեալ. qui a souffert des dommages, endommagé, lésé.

Միւթեզարրիֆ, ա. Զ. (թեզարրուֆ.) որ ազնուականութեան կերպարանի. qui affecte l'élégance et l'esprit.

Միւթեզաֆֆիր, ա. Զ. (թեզաֆֆուր.) յաղթող. յաղթական. vainqueur, triomphant.

Միւթեզելզել, ա. (թեզելզուլ.) երերուն. դողդողուն. tremblant.

Միւթեզեյյիգ, ա. Զ. գեղեցկացեալ. embelli.

Միւթեզելլիլ, ա. Զ. (թեզելլուլ.) որ խոնարհեցուցանէ զանձն. խոնարհ. հնազանդ. qui s'humilie, qui s'abaisse, humble, soumis.

Միւթեզեհհիտ, ա. Զ. (թեզեհհուտ.) աստուածապաշտ. ժուժկալ. pieux, dévot, abstinent.

Միւթեզեմմիլ, ա. Զ. պատեալ զանձն զգեստովք. enveloppé dans ses vêtements.

Միւթեզեյյիլ, ա. Զ. (թեզեյյուլ.) թղանցաւոր. 2. որոյ բազում են սպասաւորք որ յետոյ նորա գնան. à queue traînante; 2. qui a une suite nombreuse.

Միւթեզեյյիլ, ա. Զ. (թեզեյյուլ.) բաժանեալ. ցրուեալ. séparé, divisé, dispersé.

Միւթեզեյյին, ա. Զ. (թեզեյյուն.) զարդարեալ. embelli, orné.

Միւթեզէնթիր, ա. որ ամբարտաւանօք գնայ. qui marche fièrement.

Միւթեզէննիխ, ա. Զ. ամբարտաւան. fier, orgueilleux.

Միւթեզէննիա, ա. Զ. արգելեալ. interdit.

Միւթեզէվվիճ, ա. Զ. (թեզէվվուճ.) ամուսնացեալ. marié.

Միւթեզէվվիտ, ա. Զ. (թեզէվվուտ.) որ առնէ հայթայթել պաշար ճանապարհի ճանապարհորդի. qui se procure des provisions pour la route, muni de provisions de voyage.

Միւթեզէքքիր, ա. Զ. (թեզէքքուր.) որ յիշէ. առյուշաւոր. qui se (res)souvient de qc.

Միւթէէզզի, ա. Զ. (թէէզզի.) նեղեալ. չարչարեալ. ընկճեալ. chagriné, molesté, affligé.

Միւթէէլլիհ. ա. Զ. երկրպագու Աստուծոյ. adorateur de Dieu.

Միւթէէլլիմ, ա. Զ. (թէէլլում.) վշտահան. վշտացեալ. տառապեալ. souffrant; affligé.

Միւթէէլլիֆ, ա. Զ. (թէէլլուֆ.) ընտելացեալ. familiarisé, habitué.

Միւթէէխխիր, ա. Զ. (թէէխխուր.) յապաղեալ. յետնեալ. 2. նոր. նորագոյն. retardé, différé; dernier, récent, moderne.

Միւթէէհհիլ, ա. Զ. (թէէհհուլ.) ամուսնացեալ. marié.

Միւթէէհհիտ, ա. Զ. միացեալ. réuni, uni.

Միւթէէմմիլ, ա. Զ. (թէէմմուլ.) մտախոհ. խորհող. réfléchissant, pensant.

Միւթէէմմին, ա. Զ. (թէէմմուն.) վստահ. confiant, qui se fie.

Միւթէէմմիր, ա. Զ. իշխան. commandant, gouverneur.

Միւթէէյյիմ, ա. Զ. (թէէյյում.) ամուրի. célibataire, non marié.

Միւթէէյյիտ, ա. Զ. (թէէյյուտ.) հաստատեալ. ամրացեալ. raffermi, consolidé

Միւթեէննի, ա. Ջ. (թեէննի.) որ հանդարտութեամբ գործէ. qui agit avec lenteur.

Միւթեէննիս, ա. Ջ. (թեէննիւս.) ընտանի. ընտանեցեալ. familier, familiarisé, apprivoisé.

Միւթեէսսիր, ա. Ջ. (թեէսսիւր.) ազդուած ընկալեալ. տըրտմեալ. թախծեալ. impressionné, affligé, attristé.

Միւթեէսսիֆ, ա. Ջ. (թեէսսիւֆ.) որ յոգւոց հանէ. թախծեալ. gémissant, affligé, attristé.

Միւթեէլլի, ա. Ջ. (թեէլլի.) ժողովեալ, գումարեալ ի մի վայր. réuni, rassemblé.

Միւթեէտտի, ա. Ջ. (թեէտտի.) հատուցանող. վճարող. 2. հասանող. payant, qui s'acquitte de qc.; 2. qui parvient, qui arrive.

Միւթեէտտիպ, ա. Ջ. (թեէտտիւպ.) կրթեալ. կիրթ. bien élevé, poli.

Միւթեէքքիտ, ա. Ջ. (թեէքքիւտ.) հաստատեալ. 2. կրկնեալ. raffermi; 2. répété, réitéré.

Միւթեթայիր, ա. Է. ցրուեալ. dispersé, éparpillé.

Միւթեթալի, ա. Է. (թեթալի.) զմիմեանց զհետ. մի զմիոյ կնի. consécutif, successif.

Միւթեթալլի՛, ա. Ջ. (թեթալլու՛.) որ տեսանէ. 2. սպասող. qui apprend, qui aperçoit; 2. attendant, qui attend.

Միւթեթալլիպ, ա. Ջ. (թեթալլիւպ.) որ թախանձանօք խնդրէ. qui demande avec instance.

Միւթեթալլիս, ա. Ջ. (թեթալլիւս.) ջնջեալ. effacé.

Միւթեթահիր, ա. Է. սրբեալ. սուրբ. purifié, pur.

Միւթեթահհիր, ա. Ջ. (թեթահհիւր.) սրբեալ. սուրբ գործեալ. 2. որ փախչի ի մեղաց. nettoyé, purifié; 2. qui évite le péché.

Միւթեթամմիս, ա. Ջ. ջնջեալ. effacé.

Միւթեթայյիպ, ա. Ջ. (թեթայյիւպ.) անուշահոտ գործեալ. imprégné d'odeurs, parfumé.

Միւթեթապի՛, ա. Է. (թեթապու՛.) զմիմեանց զհետ. մի զմիոյ կնի. de suite, l'un après l'autre, successif, consécutif, qui se suivent immédiatement.

Միւթեթապիգ, ա. Է. (թեթապուգ.) միաբանք. conformes, qui s'accordent entre eux.

Միւթեթապպի՛, ա. Ջ. (թեթապպու՛.) բնածին. inné.

Միւթեթավի՛, ա. Է. որ կայի ի վեր ..., պարապէ. appliqué. qui s'applique à qc.

Միւթեթավիլ, ա. Է. (թեթավիւլ.) որ հպարտանայ. 2. երկայն. 3. հարստահարիչ. qui s'enorgueillit; 2. d'une longueur démesurée, long; 3. opprimant, oppresseur.

Միւթեթավվի՛, ա. Ջ. (թեթավվու՛.) հնազանդ. 2. որ ինքն կամաւոր. obéissant; 2. qui fait spontanément, de plein gré.

Միւթեթավվիգ, ա. Ջ. որ շըղթայ կամ մանեակ արկեալ է զպարանոցաւ. qui porte une chaîne ou un collier au cou.

Միւթեթավվիլ, ա. Ջ. (թեթավվիւլ.) առատ. որ լնու պարգեւօք. généreux, qui comble qn. de dons.

Միւթեթավվիհ, ա. Ջ. մոլորեալ. թափառական. errant, qui rôde.

Միւթեթավվիֆ, ա. Ջ. (թեթավվիւֆ.) որ շուրջ գայ. qui tourne autour de..., qui fait le tour de.

Միւթեթարրիզ, ա. Ջ. (թեթարրուզ.) որ ընդդէմ դառնայ. qui s'oppose.

Միւթեթարրիզ, ա. Ջ. նկարակերպ յօրինեալ. brodé.

Միւթեթարիք, ա. Է. (թեթարիւք.) որ թողուն միաբանութեամբ. qui abandonnent d'un commun accord.

Միւթեթարրիֆ, ա. Ջ. մեկնեալ. qui se retire, qui s'éloigne.

Միւթեթեպպի՛, ա. Ջ. (թեթեպպու՛.) որ խնամով խնդրէ. recherchant.

Միւթեթերրիս, ա. Ջ. ամրացուցեալ. muni, fortifié.

Միւթէ'հիտ, ա. Ե. (թէ'ահհիւտ.) ադաաննայըճը. խաադաայըճը. menaçant, qui fait des promesses.

Միւթէլագգը, ա. Զ. (թէլագգը.) որ ընդ առաջ ելանէ. 2. որ ընդունի. qui rencontre; 2. qui accepte, qui reçoit.

Միւթէլագգըեն, ա. ընդ առաջ ելնել. à la rencontre.

Միւթէլագգըթ, ա. Զ. որ ժողովէ. qui ramasse (de tous côtés, çà et là).

Միւթէլագգըն, ա. Զ. (թէլագգուն.) որ դիւրաւ հասկնայ զինչ. qui saisit, qui comprend qc. promptement.

Միւթէլագգըպ, ա. Զ. (թէլագգուպ.) ածական անուն յորջորջեալ. qui porte un surnom, surnommé.

Միւթէլագգըֆ, ա. Զ. (թէլագգուֆ.) որ կլանէ. qui avale.

Միւթէլագը, ա. Ե. (թէլագի.) հանդիպողք. qui se rencontrent.

Միւթէլաթըմ, ա. Ե. (թէլաթում.) յուզեալ ալեօք. agité.

Միւթէլաթըֆ. ա. Ե. (թէլաթուֆ.) որ քաղցր մարդասիրութիւն ցուցանէ. qui témoigne de la bienveillance à qn.

Միւթէլաթթըֆ, ա. Զ. (թէլաթթուֆ.) որ մարդասիրութիւն ցուցանէ. qui se montre favorable, bienveillant.

Միւթէլաֆի, ա. Ե. յարդարեալ. réparé, arrangé.

Միւթէլա'ին, ա. Ե. անիծիչք իրերաց. qui se maudissent l'un l'autre.

Միւթէլալի, ա. Ե. փայլուն. որ փայլեալ լուսոյ. brillant, étincelant, qui brille.

Միւթէլահըգ, ա. Ե. (թէլահուգ.) կցեալք. joints les uns aux autres.

Միւթէլահի, ա. Ե. (թէլահի.) որ խաղայ. qui joue.

Միւթէլաշի, ա. Ե. (թէլաշի.) որ չիք յաւէտ լինի. ունայն. սնոտի. qui se réduit au néant, qui s'évanouit; vain, futile.

Միւթէլաշիեանէ, մ. ի զուր. vainement.

Միւթէլավիք, ա. Ե. որ միաբանին. qui conviennent, qui tombent d'accord.

Միւթէլավիմ, ա. Ե. (թէլավում.) որ նշտամբեալ յանդիմանեն զմիմեանս. qui se blâment réciproquement.

Միւթէլաֆի, ա. Ե. (թէլաֆի.) որ ջանայ հասանել, շահել վերստին. qui cherche à atteindre, à rattraper, à regagner.

Միւթէլէզզիզ, ա. Զ. (թէլէզզուզ.) որ զմայլեալ է, ախորժէ. qui trouve du goût à qc., qui prend plaisir.

Միւթէլէհհի, ա. Զ. (թէլէհհի.) որ ժամավաճառ լինի. qui passe son temps à jouer, à se divertir.

Միւթէլէհհիպ, ա. Զ. (թէլէհհուպ.) բորբոքեալ. enflammé.

Միւթէլէհհիս, ա. Զ. որ ի տապախութենէ ծարաւոյ հանէ զլեզուն ի բերանոյն. qui tire la langue.

Միւթէլէհհիֆ, ա. Զ. (թէլէհհուֆ.) տրտմեալ. որ առ թախծանօք յոգւոց հանէ. attristé, affligé, gémissant.

Միւթէլէճճիճ, ա. Զ. որ պահանջէ յետս զինչս. qui revendique.

Միւթէլէյյին, ա. Զ. (թէլէյյուն.) քաղցր. doux, plein de douceur.

Միւթէլէյյիս, ա. Զ. քաջասիրտ. courageux, brave comme un lion.

Միւթէլէպպիպ, ա. Զ. պատրաստեալ. կազմ. préparé, prêt à qc.

Միւթէլէպպիս, ա. Զ. որ յերկարել յապաղէ. որ յամէ սակաւ. qui traîne en longueur, qui prolonge un peu son séjour dans un lieu.

Միւթէլէպպիս, ա. Զ. (թէլէպպուս.) զգեցեալ. vêtu de...

Միւթէլէսսիմ, ա. Զ. (թէլէսսում.) սքօղեալ. որ քօղ զգեստ արկեալ է. voilé.

Միւթէլէվվին, ա. Զ. (թէլէվվուն.) երփն երփն. գունագոյն. գոյնզգոյն. 2. յողդողդ. անհաստատ. chatoyant, de différentes couleurs; versicolore, bariolé; 2. changeant, inconstant; versatile.

Միւթէլէվվիս, ա. Զ. (թէլէվվիւս.) աղտեղեալ. souillé, sali.

Միւթէլէֆֆըզ, ա. Զ. (թէլէֆֆուզ.) որ հնչէ. qui prononce.

Միւթէլէֆֆիգ, ա. Զ. կցեալ. հասեալ. joint, atteint.

Միւթէլէֆֆիթ, ա. Զ. (թէլէֆֆիւթ.) որ դարձուցանէ զերեսն իւր յոք. qui tourne le visage du côté de qn.

Միւթէլէֆֆիֆ, ա. Զ. (թէլէֆֆիւֆ.) պատեալ. enveloppé, entortillé.

Միւթէլլիֆ, ա. Ե. (իթիլաֆ.) է ի մի վայր ժողովեալ. համախմբեալ. ընկերացեալ. assemblé, réuni, associé.

Միւթէխաղզի՛, ա. Զ. (թէխաղզիւ՛.) խոնարհ. humble, soumis.

Միւթէխաղիլ, ա. Ե. (թէխաղիւլ.) դասալիք. փախստական. déserteur.

Միւթէխաթը, ա. Ե. որ յանցանս գործէ. qui commet une faute.

Միւթէխալի՛, ա. Ե. արձակեալք ի միմեանց (այր եւ կին). qui se séparent (comme les époux) par la divorce.

Միւթէխալիֆ, ա. Ե. հակառակ միմեանց. այլակերպ ի միմեանց. opposé, contraire, répugnant l'un à l'autre, différent l'un de l'autre.

Միւթէխալլ, ա. Ե. բարեկամք. qui vivent en amitié.

Միւթէխալլըգ, ա. Զ. (թէխալլուգ.) սովորեալ. habitué.

Միւթէխալլի՛, ա. Զ. (թէխալլիւ՛.) հարբեալ յարբեցութեան. adonné à la boisson.

Միւթէխալլի, ա. Զ. (թէխալլի.) թողեալ. լքեալ. 2. ազատ. quitté, abandonné; 2. libre, exempt.

Միւթէխալլիս, ա. Զ. (թէխալլիւս.) փրկեալ. sauvé, délivré.

Միւթէխալլիֆ, ա. Զ. (թէխալլիւֆ.) յետնեալ. յետս մնացեալ. 2. հակառակ. ընդդիմակաց. resté en arrière, reculé; 2. opposé, contraire, répugnant.

Միւթէխայյէլ, ա. Զ. (թէխայյիւլ.) երեւակայեալ. imaginé.

Միւթէխայյիլ, ա. Զ. (թէխայյիւլ.) որ երեւակայէ. որ կարծէ ի միտ դնէ. qui s'imagine qc.; qui se fait des illusions.

Միւթէխայյիլէ(թ), ա. ցնորք. imagination.

Միւթէխայյիմ, ա. Զ. որ տաղաւար հարեալ է. qui a dressé sa tente.

Միւթէխաշի, Ե. (թէխաշի.) / Միւթէխաշշի, Զ. (թէխաշշի.) — ա. որ երկնչի. qui a peur, qui craint.

Միւթէխաշշի՛, ա. Զ. (թէխաշշիւ՛.) որ խոնարհեցուցանէ զանձն. խոնարհ. qui s'humilie, humble.

Միւթէխասըմ, ա. Ե. (թէխասիւմ.) որ թշնամանին ընդ միմեանս. ոսոխք. adversaires.

Միւթէխասըմէյն, ա. (յք. միւթէխասըմ, եզ.) երկուքին կողմանք ի դատաստանի. դատախազն եւ ամբաստանեալ. les parties plaidantes.

Միւթէխասսըս, ա. Զ. (թէխասսուս.) սեփհական. առանձին. propre, privé, particulier.

Միւթէխավվիֆ, ա. Զ. (թէխավվիւֆ.) երկուցեալ. effrayé, épouvanté.

Միւթէխատի՛, ա. Ե. որ խաբեալ կերպարանի. qui fait semblant d'être trompé, circonvenu.

Միւթէխարրիգ, ա. Զ. (թէխարրիւգ.) պատառեալ. déchiré, laceré.

Միւթէհագգըգ, ա. Զ. (թէհագգուգ.) ստուգեալ. ճշմարիտ. vérifié, vrai, certain.

Միւթէհագգիմ, ա. Զ. (թէհագգիւմ.) կողոպտիչ. հարստահարիչ. spoliateur, oppresseur.

Միւթէհազզին, ա. Զ. (թէհազզիւն.) տրտմեալ. տրտում. triste, attristé, affligé.

Միւթէհաթթըմ, ա. Զ. (թէհաթթիւմ.) բեկեալ. rompu, brisé, cassé.

Միւթէհաթթիմ, ա. Զ. (թէհաթթիւմ.) կարեւոր. անհրաժեշտ. indispensable, nécessaire.

Միւթէհաթիմ, ա. Ե. (թէհաթիւմ.) որ զատ ընկերաց կառոյն

ընդ միմեանս. qui se querellent pour des riens, qui rivalisent de vaines prétentions.

Միւթեհաթիր, ա. Է. (թեհաթիւր.) որ սուտ հանեն զմիմեանս. qui se donnent réciproquement des démentis.

Միւթեհալիմ, ա. Է. որ քաղցր, գթած կերպարանի. qui feint la douceur et la clémence.

Միւթեհալիք, ա. Է. (թեհալիւք.) որ ի վտանգ զանձն արկանէ. qui se précipite dans le danger.

Միւթեհալլա, ա. Զ. (թեհալլի.) զարդարեալ. orné, paré.

Միւթեհալլիլ, ա. Զ. (թեհալլիւլ.) հալեալ. լուծեալ. fondu, dissous.

Միւթեհալլիմ, ա. Զ. (թեհալլիւմ.) որ քաղցրութեան կերպարանէ. qui se montre doux, indulgent.

Միւթեհալհըլ, ա. խախտեալ. 2. ուռուցեալ. ébranlé, disloqué; 2. enflé, gonflé.

Միւթեհաճի, ա. Է. (թեհաճի.) որ հեգնեն զմիմեանս. qui lancent des traits de satire l'un contre l'autre.

Միւթեհաճին, ա. Է. որ թշնամանեն զմիմեանս. qui s'insultent, qui s'adressent réciproquement des insultes.

Միւթեհաճիր, ա. Է. (թեհաճիւր.) որ անջատին ի միմեանց. qui se séparent l'un de l'autre.

Միւթեհաճճիր, ա. Զ. (թեհաճճիւր.) քարացեալ. pétrifié.

Միւթեհամի, ա. Է. (թեհամի.) որ զգոյշ կայ անձին. զգուշաւոր. qui prend garde, qui prend des précautions, se garantit de qc.

Միւթեհամիգ, ա. Է. (թեհամուգ.) որ անմիտ կերպարանէ. qui feint l'ignorance, qui fait le sot.

Միւթեհամմիլ, ա. Զ. (թեհամմիւլ.) որ բառնայ, տանի, կրէ, համբերէ. qui se charge de qc., qui porte, supporte, endure.

Միւթեհայյիզ, ա. Զ. կին՝ որ ի բաց կայ յաղօթից վասն դաշտանութեանն. femme qui s'abstient de la prière publique à cause des règles.

Միւթեհայյիզ, ա. Զ. (թեհայյիւզ.) ընկալեալ յընկերութիւն. անդամ. ընկեր. agrégé, membre (d'une société).

Միւթեհայյիր, ա. Զ. (թեհայյիւր.) զարմացեալ. յապուշ կրթեալ. étonné, stupéfait.

Միւթեհաննի, ա. Զ. կորացեալ. հակեալ. (re)courbé, cambré, plié.

Միւթեհաշի, ա. Է. (թեհաշի.) որ խորշի, խոյս տայ, զգուշանայ. qui évite, qui se garde de qc.

Միւթեհաշշիւմ, ա. Զ. շիկնեալ. qui a rougi.

Միւթեհաշշիւտ, ա. Զ. (թեհաշշիւտ.) ժողովեալ. գումարեալ. rassemblé, réuni.

Միւթեհապպ, ա. Է. որ սիրեն զմիմեանս. qui s'entr'aiment.

Միւթեհապպիս, ա. Զ. (թեհապպիւս.) որ ի շուքոս սանի զանձն. որ բռնան լինի անձին. qui se contient, qui se maîtrise.

Միւթեհասիտ, ա. Է. (թեհասիւտ.) նախանձաւորք. qui se jalousent entre eux.

Միւթեհասըր, ա. Զ. որ զգոյշ կայ անձին. qui se tient sur ses gardes.

Միւթեհասսըլ, ա. Զ. արդեամբք կատարեալ. հաստատեալ. réalisé.

Միւթեհասսի, ա. Զ. ծծեալ. humé.

Միւթեհասսին, ա. Զ. (թեհասսուն.) ամրացեալ ամրօք. qui se retranche, qui se renferme dans une forteresse.

Միւթեհասսիպ, ա. Զ. (թեհասսիւպ.) որ տեղեկանայ, հարցանէ զառածէ, զդայմանէ նորա. qui prend des renseignements sur qn., qui s'enquiert de son état.

Միւթեհասսիս, ա. Զ. (թեհասսիւս.) որ ականջ դնէ խօսից. qui prête l'oreille aux récits, aux paroles.

Միւթեհասսիր, ա. Զ. (թեհասսիւր.) որ ախ անձկայն յոգւոց հանէ. soupirant, qui regrette.

Միւթեհավին, ա. Է. (թեհավիւն.) որ զայս ինչ համարէ, անարգէ. qui ne fait aucun cas de telle chose ou de telle personne.

Մութէհատտիս, ա. է. (Թէհատտիւս.) որ խօսակցին ընդ միմեանս լինին. qui s'entretiennent, parlent ensemble.

Մութէհավի, ա. Զ. բովանդակեալ. պարունակեալ ի ներքս. compris, contenu.

Մութէհավվիլ, ա. Զ. (Թէհավվիւլ.) (փո)փոխեալ. changé.

Մութէհասսի, ա. Զ. (Թէհասսի.) որ փութով մրցի. 2. որ մարտնչի. qui exécute avec soin, avec attention; 2. qui lutte.

Մութէհարրի, ա. Զ. (Թէհարրիւ.) որ ստուգութիւնս ի վերայ կայ. qui s'enquiert de la vérité.

Մութէհասսըլ, ա. Զ. (Թէհասսիւլ.) որ ծնանի, ծագի. յառաջ եկեալ. provenant, résultant.

Մութէհարիպ, ա. է. որ պատերազմ առնեն ընդ միմեանս. qui se font la guerre.

Մութէհարրի, ա. Զ. (Թէհարրի.) որ դնէ ի միտ. 2. խնդիր. խուզարկու. qui se propose, intentionné; 2. recherchant, enquérant, fureteur.

Մութէհարրիք, ա. Զ. այրեցեալ. brûlé.

Մութէհարրիմ, ա. Զ. ժուժկալ. abstinent.

Մութէհարրիզ, ա. Զ. (Թէհարրիւզ.) որ զգոյշ կայ. qui se tient sur ses gardes.

Մութէհարրիք, ա. Զ. շարժուն. շարժիչ. 2. քեր. որ ունի ձայնաւորական նշան. qui se meut, mouvant; mobile; 2. gr. qui a des points-voyelles.

Մութէհարրիֆ, ա. Զ. փոփոխեալ. հակեալ. changé; qui change; penchant, incliné.

Մութէհաքքիմ, ա. Զ. (Թէհաքքիւմ.) որ վարի ըստ կամաց իշխանութեամբ. qui use de son pouvoir, de son arbitre.

Մութէհաֆիթ, ա. է. (Թէհաֆիւթ.) որ անկանին յարձակմամբ ի վերայ միմեանց. qui se jettent, se ruent en désordre les uns sur les autres.

Մութէհաֆֆըզ, ա. Զ. (Թէհաֆֆուզ.) որ զգոյշ կայ. զգուշաւոր. qui prend des précautions.

Մութէհաշշիտ, ա. Զ. ժողովեալ. réuni, rassemblé.

Մութէհէթթիք, ա. Զ. (Թէհէթթիւք.) անամօթ. impudent.

Մութէհէճճի, ա. Զ. (Թէհէճճի.) որ հեգէ. qui épèle.

Մութէհէմմիք, ա. Զ. (Թէհէմմիւք.) որ անձնատուր լինի. qui s'adonne à qc.

Մութէհէյյի՛, ա. Զ. տարածեալ. պարզեալ. étendu.

Մութէհէյյի, ա. Զ. պատրաստ. կազմ. prêt, disposé, préparé.

Մութէհէյյիճ, ա. Զ. (Թէհէյյիւճ.) յուզեալ. յարուցեալ. excité, soulevé, agité.

Մութէհէյյիպ, ա. Զ. (Թէհէյյիւպ.) ահագին. 2. երկուցեալ. formidable, terrible; 2. effrayé.

Մութէհէվվիտ, ա. Զ. (Թէհէվվիւտ.) ի հրէական կրօնն դարձեալ. qui a embrassé la religion juive.

Մութէհէվվիր, ա. Զ. (Թէհէվվիւր.) յանդուգն. ժպիրհ. բռնաւոր. téméraire; impétueux; violent, furieux.

Մութէհէվվիրանէ, ա. յանդգնութեամբ. յախուռն. téméraire ment.

Մութէհէյյիր, ա. Զ. (Թէհէյյիւր.) զարմացեալ. étonné.

Մութէղալիֆ, ա. է. (Թէղալիւֆ.) այլազգ. qui diffèrent entre eux, différents, divers.

Մութէղազզիլ, ա. Զ. (Թէղազզիւլ.) սիրող կանանց. galant.

Մութէղաֆիլ, ա. է. անհոգ. անփոյթ. insouciant, négligent.

Մութէղալիպ, ա. է. (Թէղալիւպ.) որ փոխանակաւ յաղթեն միմեանց. qui ont tour à tour le dessus l'un sur l'autre.

Մութէղալլիֆ, ա. Զ. (Թէղալլիւֆ.) որ օծանէ անձն իւր. qui se parfume.

Մութէղալլիպ, ա. Զ. (Թէղալլիւպ.) յաղթող. յաղթական. qui a le dessus, vainqueur.

Մութէղամմիմ, ա. Զ. (Թէղամմիւմ.) որ տրտմութեամբ լցեալ է

պաշտպանէ. qui pardonne et protége de sa miséricorde.

Միւթեղայյիզ, ա. Զ. (թեղայ-յիւզ.) զայրացեալ. fâché, irrité, qui est en colère.

Միւթեղայյիր, ա. Զ. (թեղայ-յիւր.) (փո)փոխեալ. ապականեալ. changé (en pis), gâté, abîmé, altéré.

Միւթեղանի, ա. Է. որ չեն կարօտ միմեանց. անկարօտք. qui peuvent se passer l'un de l'autre, qui n'ont besoin de rien.

Միւթեղաննի, ա. Զ. (թեղաննի.) որ երգէ. qui chante.

Միւթեղապին, ա. Է. (թեղա-պիւն.) որ խաբեն զմիմեանս. qui se trompent réciproquement.

Միւթեղավի, ա. Է. որ ժողովին ի վերայ ուրուք. qui se réunissent dans un mauvais dessein contre qn.

Միւթեղավիր, ա. Է. որ ի միմեանս յարձակին. qui s'attaquent l'un l'autre.

Միւթեղարրիգ, ա. Զ. ընկղմեալ. plongé, submergé, noyé.

Միւթեղաֆիլ, ա. Է. (թեղա-ֆիւլ.) որ անհոգութեան կերպարանէ. qui feint l'insouciance et la négligence.

Միւթեղաֆֆիլ, ա. Զ. (թե-ղաֆֆիւլ.) անհոգ. անփոյթ. insouciant, négligant, nonchalant.

Միւթեճա''իտ, ա. Զ. (թեճա'-'իւտ.) գանգուր. crépu, frisé.

Միւթեճալիս, ա. Է. (թեճա-լիւս.) բազմակիցք. խօսակիցք. qui s'asseyent ensemble.

Միւթեճահիլ, ա. Է. (թեճա-հիւլ.) որ զտգիտութիւն պատճառէ. qui affecte ou feint l'ignorance.

Միւթեճահիտ, ա. Է. (թեճա-հիւտ.) ժիր. փոյթ. ջանասէր. diligent, assidu, appliqué.

Միւթեճանին, ա. Է. յիմարեալ. յիմար. մոլի. fou, troublé d'esprit, toqué, maniaque.

Միւթեճանիպ, ա. Է. (թեճա-նիւպ.) որ խուսափէ. որ փախչի. qui évite, fuyant, qui fuit.

Միւթեճանիս, ա. Է. համազգի. qui est de même genre, congénère.

Միւթեճանիֆ, ա. Է. որ խոտորի (յուղղէն ճանապարհէ). qui s'écarte (de la bonne voie), qui se détourne.

Միւթեճասիր, ա. Է. (թեճա-սիւր.) համարձակ. քաջահամարձակ. յանդուգն. audacieux, hardi, entreprenant, téméraire (dans ses entreprises).

Միւթեճավիզ, ա. Է. (թեճա-վիւզ.) որ անցանէ ըստ չափ, ըստ սահման, զօրէնօք. 2. ներող. qui excède, qui outre-passe, qui va au delà des justes bornes, transgresseur; 2. pardonneur.

Միւթեճավիլ, ա. Է. (թեճա-վիւլ.) որ շրջան առնեն. qui font le tour, une tournée.

Միւթեճավիպ, ա. Է. (թեճա-վիւպ.) որ պատասխանիս առնեն միմեանց. qui se répondent, se font des réponses.

Միւթեճավիր, ա. Է. (թեճա-վիւր.) դրացիք. մերձաւորք. qui s'avoisinent, voisins.

Միւթեճատիլ, ա. Է. (թեճա-տիւլ.) մաքառողք. qui se querellent.

Միւթեճեզզի, ա. Զ. բաժանեալ. բաժանելի. divisé; divisible.

Միւթեճելլի, ա. Զ. (թեճելլի.) լուսաւոր. պայծառ. brillant, resplendissant.

Միւթեճելլիս, ա. Զ. (թեճել-լիւս.) նստեալ (ի ժողովի). assis.

Միւթեճելլիտ, ա. Զ. (թեճել-լիւտ.) յամառեալ. յամառ. opiniâtré, opiniâtre.

Միւթեճեհհիզ, ա. Զ. (թեճեհ-հիւզ.) պատրաստեալ. կազմեալ. préparé, pourvu, muni.

Միւթեճեմմի', ա. Զ. (թեճեմ-միւ'.) ժողովեալ. rassemblé, réuni.

Միւթեճեմմիլ, ա. Զ. (թեճեմ-միւլ.) զարդարեալ. orné, paré.

Միւթեճեմմիտ, ա. Զ. (թեճեմ-միւտ.) սառուցեալ. (con)gelé, glacé.

Միւթեճեմմիր, ա. Զ. (թեճեմ-միւր.) ժողովեալ. հաւաքեալ. rassemblé, réuni.

Միւթեճեյյիշ, ա. Զ. (թեճեյ-յիւշ.) ժողովեալ. գունդ գործեալ.

rassemblé, réuni en corps d'armée.

Միւթէճէննի, ա. Զ. (թէճէննի.) դրդարդ. qui impute un délit.

Միւթէճէննին, ա. Զ. (թէճէննիւն.) դիւահար. յիմար. մոլի. possédé, démoniaque; fou, maniaque.

Միւթէճէննիպ, ա. Զ. (թէճէննիւպ.) որ խուսափէ. qui s'écarte, se détourne (pour éviter qc.).

Միւթէճէսսիմ, ա. Զ. (թէճէսսիւմ.) մարմնաւոր. doué de corps, matériel.

Միւթէճէսսիս, ա. Զ. (թէճէսսիւս.) լրտես. խուզարկու. քննիչ. դէտ. qui recherche, qui épie, espionne.

Միւթէճէսսիտ, ա. Զ. (թէճէսսիւտ.) մարմին զգեցեալ. մարմնաւոր. incarné, corporifié.

Միւթէճէվվի', ա. Զ. (թէճէվվիւ'.) որ կամաւ տանի քաղցած. qui supporte la faim, qui se condamne à la faim.

Միւթէճէվվիզ, ա. Զ. (թէճէվվիւզ.) որ այլաբանէ բանիւք խօսի. 2. որ անտես առնէ. qui se sert de métaphores; 2. qui laisse impuni.

Միւթէճէվվիֆ, ա. Զ. փորփորաւոր. creux, concave.

Միւթէճէտտիտ, ա. Զ. (թէճէտտիւտ.) նորոգեալ. renouvelé.

Միւթէճէրրի', ա. Զ. (թէճէրրիւ'.) որ պատառ առ ծծելով ըմպէ. qui sirote.

Միւթէճէրրիտ, ա. Զ. (թէճէրրիւտ.) մերկացեալ. մերկ. depouillé, nu.

Միւթէճիր, ա. Ե. ի վարձու կալեալ. վարձկան. վարձաւոր. loué, mercenaire, salarié.

Միւթէմայիլ, ա. Է. (թէմայիւլ.) որ հակէ, յօժարէ. qui se penche vers un côté.

Միւթէմազզի, ա. Զ. անցեալ. passé.

Միւթէմազմազ, ա. (թէմազմիւզ.) որ ողողանէ զբերան իւր. qui se rince la bouche.

Միւթէմալիք, ա. Է. (թէմալիւք.) տէր. ստացող. qui a qc. en son pouvoir, propriétaire.

Միւթէմահհըգ, ա. Զ. ջնջեալ. յանհետ կորուսեալ. effacé, anéanti.

Միւթէմահհըզ, ա. Զ. որ սիրէ յանկեղծաւոր մտաց. qui porte à qn. une affection pure et sincère.

Միւթէմաշի, ա. Է. (թէմաշի.) որ ելանէ զբօսանել. qui va se promener.

Միւթէմասիլ, ա. Է. (թէմասիւլ.) նման միմեանց. qui se ressemblent, semblable l'un à l'autre.

Միւթէմասիհ, ա. Է. (թէմասիւհ.) որ դաշնին. qui s'entendent, qui s'accordent les uns avec les autres.

Միւթէմասիք, ա. Է. (թէմասիւք.) որ ըմբռնէ. որ հաստատապէս առնէ. qui tient ferme.

Միւթէմասս, ա. Է. (թէմասս.) որ շօշափեն զձեռս. qui se touchent avec les mains.

Միւթէմադի, ա. Է. (թէմադի.) որ կայ մնայ. որ տեւէ յարատեւ. qui dure longtemps, permanent.

Միւթէմէթթի', ա. Զ. (թէմէթթիւ'.) որ վայելէ. որ շահի, օգտաւոր լինի. qui jouit de qc., profitant, qui profite, qui tire de l'avantage de qc.

Միւթէմէլլիգ, ա. Զ. (թէմէլլիւգ.) ողոքիչ. շողոքորթ. flagorneur, flatteur, adulateur.

Միւթէմէլլիք, ա. Զ. (թէմէլլիւք.) տէր. qui se met en possession.

Միւթէմէհհիլ, ա. Զ. (թէմէհհիւլ.) որ յերկարաձգէ. յամրանայ. qui traîne en longueur, agit avec lenteur.

Միւթէմէհհիտ, ա. Զ. (թէմէհհիւտ.) որ ի բարւոք պայմանի կայ. qui est en bon état.

Միւթէմէհհիր, ա. Զ. (թէմէհհիւր.) յաջողակ. habile, ingénieux.

Միւթէմէճճիս, ա. Զ. (թէմէճճիւս.) դաւանեալ կրօնս մոգութեան. qui embrasse la religion des mages.

Միւթէմէճճիտ, ա. Զ. (թէմէճճիւտ.) փառաւորեալ. հռչակաւոր. glorifié; illustre, glorieux.

Միւթեմէյյիզ, ա. Ջ. (թեմէյ-յիւզ.) անջատեալ. առանձին. séparé. distinct; distingué.

Միւթեմէն, ա. Ե. (իթիման.) յոր մարթ է վստահ լինել. digne de confiance, sur qui (ou sur quoi) on peut compter.

Միւթեմէննա, ա. Ջ. (թեմէննի.) ցանկացեալ. ցանկալի. souhaité, désiré. désirable.

Միւթեմէննի, ա. Ջ. (թեմէննի.) որ ցանկայ, խնդրէ. 2. ցանկալի. qui désire, qui demande; 2. désirable.

Միւթեմէննի', ա. Ջ. (թեմէն-նիւ'.) որ ժուժկալէ. 2. որ պաշտպանէ անձն. 3. անհնարին. qui s'abstient; abstinent; 2. qui se défend contre qc.: 3. difficile, impossible.

Միւթեմէննին, ա. Ջ. տկարացեալ. վաստակեալ. affaibli, fatigué, lassé, éreinté.

Միւթեմէսսէլ, ա. Ջ. նմանեցուցեալ. assimilé, comparé.

Միւթեմէսսիլ, ա. Ջ. առակախօս. 2. որ զուգաձեւեցուցանէ զանձն. որ նմանող լինի. qui se conforme à qc.; qui imite qn.

Միւթեմէսսիխ, ա. Ջ. փոփոխեալ. շրջեալ. transformé, changé, métamorphosé.

Միւթեմէսսիք, ա. Ջ. (թեմէս-սիւք.) որ ունի, պահէ առ իւր. qui garde, qui retient.

Միւթեմէվվիլ, ա. Ջ. (թեմէվ-վիւլ.) ընչեղ. riche, enrichi.

Միւթեմէվվիճ, ա. Ջ. (թեմէվ-վիւճ.) յուզեալ ալեօք. agité, houleux.

Միւթեմէվվին, ա. Ջ. որ մեծամեծ ծախս առնէ վասն պարմանաց ընտանեաց. qui fait de grandes dépenses pour l'entretien de sa famille.

Միւթեմէտտիհ, ա. Ջ. (թեմէտ-տիւհ.) որ պանծայ, փափագէ գովութեան մարդկանց. qui se vante, qui recherche les éloges.

Միւթեմէտտին, ա. Ջ. (թեմէտտիւն.) քաղաքակրթեալ. civilisé.

Միւթեմէտտիտ, ա. Ջ. տարածեալ. երկարեալ. étendu, long, allongé, prolongé.

Միւթեմէրրիզ, ա. Ջ. յամր է գործել. languissant à faire.

Միւթեմէրրիտ, ա. Ջ. (թեմէր-րիւտ.) յամառեալ. ապստամբ. լիրբ. obstiné, rebelle, séditieux, insolent.

Միւթեմէքքին, ա. Ջ. (թե-մէքքիւն.) հաստատուն բնակութեան կալեալ. բնակիչ. 2. քեր. հոլովական. établi, résidant, habitant (d'une ville); 2. gr. déclinable.

Միւթեմէքքիս, ա. Ջ. որ յամէ ուրեք. qui s'arrête quelque part.

Միւթեմին, ա. Ե. (իթիման.) որ վստահ յոք լինի. qui se fie à qn., qui se confie en qn.

Միւթեմմիմէթ, յք. } ա. լրա-
Միւթեմմիմէ(թ), եզ. } ցուցիչ. complément (direct ou indirect).

Միւթեմմիմ, ա. Ջ. որ կատարեալ գործէ. 2. անկիւն լրացուցիչ. qui complète; qui rend complet, qui achève; 2. angle complémentaire.

Միւթէյէքէմ, ա. Բ. ծառայեցուցեալ. asservi.

Միւ'թենա, ա. Ե. (ի'թինա.) զորոյ փոյթ է. dont on a soin, à quoi on s'applique.

(Մուլահաթըն) — Երրի. (Ճոյլը ի'թինա.) գլխաւոր, էական մասն. point capital.

Միւ'թենա-պիհ. կարեւոր. important.

Միւթենազզըզ, ա. Ջ. (թե-նազզուզ.) որ շաչէ, ճայթէ. qui craque, qui claque, qui craque et s'écroule.

Միւթենազզըպ, ա. Ջ. (թե-նազզուպ.) քօղեալ. voilé.

Միւթենազզըս, ա. Ջ. (թե-նազզուս.) որ նուազ առնէ. 2. որ աղարտէ զորօք զհամբաւ. qui diminue qc.; 2. qui déchire qn.

Միւթենազըզ, ա. Ե. (թենա-զուզ.) որ կռուին ընդ միմեանս. 2. (հակառակական.) հակառակ. qui se combattent; 2. contradictoire.

Միւթենազզըմ, ա. Ջ. (թենազ-զում.) կարգեալ. mis en ordre, arrangé, organisé.

Միւթենազզըր, ա. Ջ. (թենազ-զուր.) որ աչս կալեալ սպասէ. qui attend, qui est dans l'attente.

Միւթենազզըհ, ա. Ձ. (թենազզուհ.) մաքուր. սրբեալ. մաքրեալ. pur, purifié.

Միւթենազըր, ա. Է. որ հային ընդ միմեանս. qui se regardent l'un l'autre.

Միւթենազի', ա. Է. (թենազիւ'.) որ կռուին ընդ միմեանս. վիճող. qui se disputent, qui se querellent, qui ont une dispute entre eux.

Միւթենազիր, ա. Է. որ ազդարարութիւնս տանին միմեանց. qui se donnent réciproquement des avertissements.

Միւթենաթթըս, ա. Ձ. (թենաթթուս.) որ կարի է յոյժ անձին. qui est excessivement sur ses gardes, qui veille sur lui-même.

Միւթենաթթի', ա. Ձ. (թենաթթու'.) երկայնաբան. 2. որ զամենայն ջանս ի գործ առնու. prolixe; 2. qui emploie tous ses efforts à...

Միւթենաթթիֆ, ա. Ձ. (թենաթթուֆ.) որ ունի գինդս. qui a des pendants d'oreilles.

Միւթենա''իլ, ա. Ձ. (նա'լը.) երկաթապատ ոտիւք. ferré.

Միւթենա'իմ, ա. Է. որ կեայ յանդորրու. qui jouit d'une vie d'aisance.

Միւթենա'իմ, ա. Ձ. (թենա'ում.) լցեալ երախտեօք. comblé des bienfaits de Dieu.

Միւթենահըզ, ա. Է. որ պատրաստ է կռուել են. qui sont prêts à en venir aux mains.

Միւթենահի, ա. Է. կատարեալ. վախճանեալ. fini, terminé, parvenu au terme.

Միւթենահիր, ա. Է. որ յարձակին ի վերայ միմեանց. qui se jettent l'un sur l'autre.

Միւթենաճի, ա. Է. (թենաճի.) որ շշնջեն. հնչեն ընդ միմեանս. qui chuchotent, qui se communiquent des secrets.

Միւթենաշիտ, ա. Է. (թենաշիւտ.) յաճախ ասացեալ. récité souvent, que l'on aime à réciter, à déclamer.

Միւթենաշիտ, ա. Է. (թենաշիւտ.) որ տաղս ասեն միմեանց. qui se récitent des vers, des poëmes les uns aux autres.

Միւթենասըգ, ա. Է. (թենասուգ.) դասեալք. կարգեալք. rangés, disposés dans un certain ordre.

Միւթենասըհ, ա. Է. (թենասուհ.) խրատատուք միմեանց. qui se donnent des conseils.

Միւթենասըֆ, ա. Է. որ արդարութեամբ գնան ընդ միմեանս. qui agissent avec justice et équité les uns à l'égard des autres.

Միւթենասի, ա. Է. (թենասի.) որ զմոռանալ պատճառէ. qui feint d'avoir oublié.

Միւթենասիլ, ա. Է. (թենասիւլ.) ազգակիցք. սերեալ. ծնեալ. qui descendent de la même souche ou famille, propagé, engendré, procréé.

Միւթենասիպ, ա. Է. (թենասուպ.) պատշաճք. համեմատ. qui sont proportionnés l'un à l'autre; correspondant à qc., proportionné à qc.

Միւթենասիր, ա. Է. (թենասուր.) տարածեալ. սփռեալ. répandu, dispersé, disséminé.

Միւթենասսըհ, ա. Ձ. (թենասսուհ.) որ ընդունի խրատ. խրատեալ. qui se laisse conseiller; averti.

Միւթենասսըպ, ա. Ձ. (թենասսուպ.) կանգնեալ. հաստեալ. dressé, élevé, planté.

Միւթենասսըս, ա. Ձ. յայտնեալ. prouvé.

Միւթենասսըր, ա. Ձ. (թենասսուր.) դարձեալ ի քրիստոնէութիւն. qui se fait chrétien.

Միւթենասսըֆ, ա. Ձ. որոյ առեալ ի յանձնէ իրաւն. qui se fait rendre par qn. son dû.

Միւթենավէլ, ա. Է. (թենավիւլ.) ուտելի. ըմպելի. mangeable, potable, buvable.

Միւթենավիլ, ա. Է. (թենավիւլ.) որ առնու. 2. որ ուտէ. qui reçoit, qui obtient; 2. qui prend de la nourriture, qui mange, qui boit.

Միւթէնավիմ, ա. Է. որ ննջել կեղծաւորէ. qui feint le sommeil, qui fait semblant de dormir.

Միւթէնավիպ, ա. Է. (Թէնավիւպ.) որ փոխանակաւ առնեն, յաջորդին պաշտօնս. qui font qc. tour à tour, à tour de rôle.

Միւթէնատի, ա. Է. (Թէնատի.) որ գան ժողովին. 2. որ կոչեն զմիմեանս. qui s'assemblent; qui se réunissent; 2. qui s'appellent mutuellement.

Միւթէնապիզ, ա. Է. որ զմիմեանս թշնամանեն. որ տան միմեանց յորջորջանս թշնամանաց. qui s'injurient réciproquement, qui se donnent des sobriquets.

Միւթէնասիր, ա. Է. (Թէնասիւր.) որ երկուսցեալ է ի միմեանց ի չորեքկողմանս. qui se dispersent de tous côtés.

Միւթէնաքիր, ա. Է. որ զտգիտութիւն կեղծանէ. qui feint d'ignorer, qui fait l'ignorant.

Միւթէնէզզէհէ(թ), ա. տեղի հաճոյ աչաց գեղեցիկ կայրօք. lieu agréable par sa position, par ses beaux sites.

Միւթէնէզզիլ, ա. Զ. (Թէնէզզիւլ.) որ իջանէ (մեղմով). 2. որ զիջանէ. qui descend (lentement); 2. qui daigne, qui condescend.

Միւթէնէզզիհ, ա. Զ. (Թէնէզզիւհ.) անարատ, ազատ ի մեղաց. libre, exempt de péchés.

Միւթէնէճճիս, ա. Զ. (Թէնէճճիւս.) աղտեղեալ. souillé, sali.

Միւթէնէմմիս, ա. Զ. (Թէնէմմիւս.) թաքուցեալ. caché, dérobé.

Միւթէնէմմիր, ա. Զ. (Թէնէմմիւր.) ցասուցեալ. բարկացող. fâché, méchant, irascible.

Միւթէնէշշիր, ա. Զ. (Թէնէշշիւր.) սփռեալ. տարածեալ. répandu, dispersé, disséminé.

Միւթէնէշշիֆ, ա. Զ. (Թէնէշշիւֆ.) ծծիչ. absorbant.

Միւթէնէպպիհ, ա. Զ. (Թէնէպպիւհ.) իրազեկեալ. 2. մտադիր. զգոյշ. averti; 2. éveillé; attentif, circonspect.

Միւթէնէսսիգ, ա. Զ. (Թէնէսսիւգ.) կարգեալ. rangé, disposé dans un certain ordre.

Միւթէնէսսիմ, ա. Զ. (Թէնէսսիւմ.) որ շնչէ մեղմով. qui souffle doucement.

Միւթէնէսսիպ, ա. Զ. (Թէնէսսիւպ.) որ ծագէ զազգահամար իւր ի... qui fait remonter son origine à qn.

Միւթէնէսսիր, ա. Զ. (Թէնէսսիւր.) սփռեալ. répandu, dispersé.

Միւթէնէսսիք, ա. Զ. (Թէնէսսիւք.) աստուածապաշտ. pieux, dévot.

Միւթէնէվվի՛, ա. Զ. (Թէնէվվիւ՛.) ազգի ազգի. զանազան զանազան. այլ եւ այլ. différents, divers, toutes sortes de...

Միւթէնէտտիմ, ա. Զ. (Թէնէտտիւմ.) որ զղջանայ. qui se repent.

Միւթէնէքքիր, ա. Զ. (Թէնէքքիւր.) յոռացեալ. 2. անծանօթ լեալ. détérioré; 2. qui se fait inconnu, déguisé.

Միւթէնէֆֆիզ, ա. Զ. ճոխ. ազդող. influent.

Միւթէնէֆֆիլ, ա. Զ. (Թէնէֆֆիւլ.) որ առաւել քան զպարտսն յաղօթս կայ. qui fait des prières surérogatoires.

Միւթէնէֆֆիս, ա. Զ. (Թէնէֆֆիւս.) որ օդն առնու. որ շնչէ. qui respire.

Միւթէնէֆֆիր, ա. Զ. (Թէնէֆֆիւր.) որ խորշի, ատեայ. qui fuit, qui évite qn., qui a de l'aversion, qui abhorre.

Միւթէնիֆ, ա. Ե. որ սկսանէ. qui commence, qui entame.

Միւթէշագգիգ, ա. Զ. (Թէշագգուգ.) ճեղքեալ. fendu.

Միւթէշաթիմ, ա. Է. թշնամանելք. qui s'insultent, qui se disent des injures.

Միւթէշա''իլ, ա. Զ. բորբոքեալ. enflammé, allumé.

Միւթէշաիմ, ա. Է. (Թէշէիւմ.) որ գուշակ չարեաց համարէ. qui regarde comme sinistre, de mauvaise augure.

Միւթէշա''իպ, ա. Զ. (Թէշա''ուպ.) ճեղքեալ. բաժանեալ. ճիւղացեալ. fourché, divisé, séparé.

Միւթեշա'իր, ա. է. որ կամի պօէտ համարուիլ. qui veut passer pour poëte.

Միւթեշա''իր, ա. ձ. հերաւոր. մազոտ. chevelu, poilu.

Միւթեշախիս, ա. է. անհամաձայն. աննման. discordant, disparate.

Միւթեշախխիս, ա. ձ. (թեշախխուս.) ընտրեալ. զատուածեալ. distingué.

Միւթեշապիհ, ա. է. (թեշապիւհ.) նման. 2. անորոշ. երկբայական. երկդիմի. 3. այլաբանական. semblable; ressemblant; 2. douteux. incertain, équivoque; 3. allégorique, métaphorique.

Միւթեշապիհաթ, յգ. ի Նման.

Միւթեշապիհէթ(թ), իգ. նմանութիւն. առակ. այլաբանութիւն. 2. երկդիմութիւն. assimilation, parabole, comparaison, allégorie; 2. ambiguïté, incertitude.

Միւթեշապիք, ա. է. (թեշապիւք.) խառնակեալ. embrouillé, compliqué.

Միւթեշավիր, ա. է. (թեշավիւր.) խորհրդակիցք. délibérants, qui délibèrent.

Միւթեշարիք, ա. է. (թեշարիւք.) ընկերք. qui s'associent.

Միւթեշաքի, ա. է. (թեշաքի.) տրտնջողք. qui se plaignent l'un à l'autre.

Միւթեշաքիլ, ա. է. (թեշաքիւլ.) նմանք. դաշանք. qui se ressemblent ou se conviennent.

Միւթեշէթթի, ա. ձ. (թէշէթթի.) որ ձմեռէ ուրեք. qui passe l'hiver quelque part.

Միւթեշէլլիլ, ա. որ կաթէ շիթ շիթ. qui tombe goutte à goutte.

Միւթեշէհհի, ա. ձ. որ ցանկայ. ցանկացող. désireux de qc.

Միւթեշէհհիտ, ա. ձ. որ զդաւանութիւն մահմետական կրօնից. qui prononce la profession de la foi musulmane.

Միւթեշէճճի', ա. ձ. որ քաջութիւն ցոյց երեւեցուցանէ. qui se montre courageux, brave ou en prend les airs.

Միւթեշէմմիթ, ա. ձ. որ դառնայ այլուստ առանց ինչ առնելոյ, ձեռնունայն. qui rentre sans avoir rien obtenu ou rien tué à la chasse, qui revient les mains vides.

Միւթեշէմմիլ, ա. ձ. պատեալ. ծածկեալ. enveloppé, couvert.

Միւթեշէմմիմ, ա. ձ. որ հոտոտէ. qui flaire, flaireur.

Միւթեշէմմիր, ա. ձ. (թէշէմմիւր.) կազմեալ. պատրաստեալ. կազմ. prêt à qc.

Միւթեշէյյիխ, ա. ձ. (թէշէյյիւխ.) ծերացեալ. vieilli.

Միւթեշէննիճ, ա. ձ. (թէշէննիւճ.) խորշոմեալ. ridé.

Միւթեշէննիֆ, ա. ձ. որ կրէ ականջօղ. qui met, qui porte des pendants d'oreilles.

Միւթեշէպպիհ, ա. ձ. (թէշէպպիւհ.) նման. հանգոյն. ressemblant, semblable.

Միւթեշէպպիս, ա. ձ. (թէշէպպիւս.) ձեռնարկու. entreprenant, qui entreprend qc.

Միւթեշէպպիք, ա. ձ. հիւսեալ. խառնակեալ. entortillé, entrelacé, mêlé.

Միւթեշէվվիք, ա. ձ. որ անձկաւ փափաքէ. plein de désir de qc., désireux de qc., impatient de qc.

Միւթեշէվվիշ, ա. ձ. (թէշէվվիւշ.) խռովեալ. embrouillé, dérangé, troublé.

Միւթեշէտտիտ, ա. ձ. (թէշէտտիւտ.) խիստ. սաստիկ. անողոք. dur, sévère.

Միւթեշէրրի', ա. ձ. (թէշէրրի'.) օրինաւոր. 2. օրինագէտ. légal; légitime, conforme aux lois; 2. versé dans la connaissance de la loi.

Միւթեշէրրիֆ, ա. ձ. որ խնամով պարապի. qui s'applique à qc., qui s'occupe à qc. sérieusement.

Միւթեշէրրիմ, ա. ձ. ցելեալ. պատառեալ. fendu, déchiré.

Միւթեշէրրիտ, ա. ձ. հալածեալ. ի փախուստ դարձեալ. ընդ ցիր հանեալ. chassé, mis en fuite, dispersé.

Միւթեշէրրիք, ա. ձ. ընկեր. associé.

Միւթէշէրրիֆ, ա. Զ. (թէշէրրիւֆ.) մեծարեալ. honoré.

Միւթէշէքքի, ա. Զ. (թէշէքքի.) տրտնջօղ. qui se plaint.

— օլ. տրտունջ առնել. se plaindre de qc.

Միւթէշէքքիլ, ա. Զ. (թէշէքքիւլ.) կերպարանեալ. formé, façonné.

Միւթէշէքքիր, ա. Զ. (թէշէքքիւր.) շնորհակալօղ. qui remercie; qui rend grâce.

Միւթէշէքքիք, ա. Զ. (թէշէքքիւք.) որ յերկմտանայ. qui doute.

Միւթէշէֆֆի՛, ա. Զ. (թէշէֆֆիւ՛.) բարեխօս. intercesseur.

Միւթէպագի, ա. Է. մնացեալ. restant.

Միւթէպային, ա. Է. (թէպայիւն.) անջատեալ(ք), հեռացեալ(ք ի միմեանց). 2. այլակերպ. séparé(s) ou éloigné(s l'un de l'autre), différent, divers.

Միւթէպաթթը, ա. Զ. (թէպաթթը.) յամր. դանդաղ. lent, tardif.

Միւթէպաթթըն, ա. Զ. (թէպաթթուն.) թափանցանց. կէտակ. pénétrant, qui pénètre avant dans les choses par l'intelligence.

Միւթէպա՛իտ, ա. Է. (թէպա՛ուտ.) հեռի. հեռաւոր. éloigné, loin, lointain.

Միւթէպալի, ա. Է. փորձիչ. qui fait des essais, des épreuves, qui éprouve.

Միւթէպալիհ, ա. Է. որ անգէտ, յիմար կերպարանի. qui fait le sot, l'ignorant.

Միւթէպախխիր, ա. Զ. (թէպախխուր.) որ օծանէ զանձն անուշ խնկովք. qui se parfume.

Միւթէպահհիր, ա. Զ. (թէպահհուր.) խորի տեղեակ, գիտուն, գրագէտ. fort savant, érudit, lettré.

Միւթէպաղըզ, ա. Է. ատեցօղք զմիմեանց. qui se haïssent.

Միւթէպաշիր, ա. Է. որ տան աւետիս միմեանց. qui s'annoncent de bonnes nouvelles.

Միւթէպասպըս, ա. (թէպասպուս.) փաղաքշօղ. flagorneur.

Միւթէպասսըր, ա. Զ. (թէպասսուր.) մտախոհ. խորհօղ. entendu, penseur, réfléchissant.

Միւթէպասսըրանէ, մ. զգուշութեամբ. avec circonspection.

Միւթէպատիլ, ա. Է. (թէպատիւլ.) փոփոխ. փոխանակաւ. alternant.

Միւթէպատիր, ա. Է. որ դիպի. qui provient, qui arrive.

Միւթէպարիք, ա. Է. օրհնեալ. béni.

Միւթէպաքի, ա. Է. (թէպաքի.) որ լալ կերպարանի. qui fait semblant de pleurer.

Միւթէպէթթիլ, ա. Զ. (թէպէթթիւլ.) որ հրաժարի յաշխարհէ առ ի տալ զանձն ողջոյն Աստուծոյ. qui se détache (des choses) du monde pour se vouer entièrement à Dieu.

Միւթէպէթթիլէն, մ. անջատեալ զանձն յաշխարհէ. en se détachant des choses du monde.

Միւթէպէհհիճ, ա. Զ. ուրախ. bien aise, gai, joyeux, réjoui.

Միւթէպէհհիմ, ա. Զ. (թէպէհհիւմ.) երկբայական. անստոյգ. douteux, incertain.

Միւթէպէյյին, ա. Զ. (թէպէյյիւն.) յայտնի. մեկին. clair, manifeste.

Միւթէպէննա, ա. Զ. (թէպէննի.) որդեգրեալ. adopté.

Միւթէպէննի, ա. Զ. (թէպէննի.) որ յորդեգիրս առնու. adoptant.

Միւթէպէսսիթ, ա. Զ. տարածեալ. étendu.

Միւթէպէսսիմ, ա. Զ. (թէպէսսիւմ.) որ մանր ժպտի. souriant.

Միւթէպէտտի՛, ա. Զ. նորաբերիչ. նորակրօն. նորաձեւիչ. novateur, hérésiarque.

Միւթէպէտտիլ, ա. Զ. (թէպէտտիւլ.) որ փոփոխի. փոփոխեալ. qui se change, changé.

Միւթէպէրրի՛, ա. Զ. (թէպէրրու՛.) որ տայ. որ պարգեւէ. պարգեւատու. qui donne à titre de présent, donateur.

Միւթէպէրրիր, ա. Զ. (թէպէրրիւր.) արդար. աստուածապաշտ. հլու. juste, pieux; obéissant, soumis.

Միւթեպէրրիք, ա. Ձ. (թեպէրրիւք.) օրհնեալ. béni, favorisé du ciel, comblé de félicité.

Միւթեսաքքըպ, ա. Ձ. ծակեալ. foré, troué, perforé, percé.

Միւթեսաքքըֆ, ա. Ձ. յարկեալ. couvert d'un toit.

Միւթեսաիպ, ա. Է. (թեսաիւպ.) յորանջող. qui bâille.

Միւթեսա'իտ, ա. Է. որ ի վեր ելանէ, բարձրանայ. qui s'élève, qui monte.

Միւթեսա''իպ, ա. Ձ. դժուարին. ardu, difficile.

Միւթեսա''իր, ա. Ձ. (թեսա''ուր.) վառեալ. allumé, brûlé.

Միւթեսալիհ, ա. Է. հաշտեալք. qui font la paix entre eux.

Միւթեսախխի, ա. Ձ. որ լինել ջանայ առատաձեռն երեւել. qui cherche à se montrer toujours généreux.

Միւթեսահիլ, ա. Է. (թեսահիւլ.) հեզ. դիւրին. facile, accommodant, coulant (en affaires).

Միւթեսաղըր, ա. Է. որ փոքր ի յաչս անձին. qui se fait petit, qui se regarde comme peu de chose.

Միւթեսայիֆ, ա. Ձ. (թեսայիւֆ.) որ զամառն անցանէ յամառանոցն. qui passe l'été quelque part.

Միւթեսապպըր, ա. Ձ. (թեսապպուր.) համբերող. patient, qui patiente.

Միւթեսաննի', ա. Ձ. (թեսաննու'.) արուեստական. ճարտարագործ. fait avec art, artificiel.

Միւթեսավի, ա. Է. (թեսավի.) հաւասար. զուգական. égal.

Միւթեսավիի-ուլ-ազլա'. հաւասարակող. équilatéral.

Միւթեսավիի-ուս-սաղեյն. հաւասարասրունք. isoscèle.

Միւթեսավիլ, ա. Է. որ յարձակին ի միմեանս. qui s'assaillent, qui s'attaquent l'un l'autre.

Միւթեսավվըր, ա. Ձ. (թեսավվուր.) երեւակայեալ. իմացեալ ի միտս. imaginé, conçu.

Միւթեսավվիր, ա. Ձ. (թեսավվուր.) որ իմանայ ի միտս. imaginant, qui imagine qc.

Միւթեսավվիֆ, ա. Ձ. (թեսավվուֆ.) որ ըստ սուֆեաց վարուի. qui se conduit en sofi.

Միւթեսատըգ, ա. Է. հաւատարմաբար. անկեղծաբար. qui agissent entre eux sincèrement et comme amis.

Միւթեսատըմ, ա. Է. (թեսատում.) որ ընդ միմեանս հարկանին. qui se heurtent, qui s'entre-choquent. [բղխեալ. sorti, émané.

Միւթեսատըր, ա. Է. ելեալ.

Միւթեսատըֆ, ա. Է. (թեսատուֆ.) որ դիպի. qui rencontre qn. ou tombe sur qc.; coïncident.

Միւթեսատտըգ, ա. Ձ. (թեսատտուգ.) որ ողորմութիւն տայ. aumônier, qui fait des aumônes.

Միւթեսատտըր, ա. Ձ. բարձրերէց. qui occupe la première place, le siége d'honneur.

Միւթեսատտի', ա. Ձ. (թեսատտու'.) ձանձրացեալ. ennuyé.

Միւթեսատտի, ա. Ձ. (թեսատտի.) որ ձեռն ի գործ առնէ. entreprenant, qui se porte activement à quelque entreprise.

Միւթեսեթթիր, ա. Ձ. (թեսեթթուր.) ծածկեալ. թաքուցեալ. caché.

Միւթեսելլի, ա. Ձ. (թեսելլի.) մխիթարեալ. consolé, soulagé.

Միւթեսելլիթ, ա. Ձ. (թեսելլութ.) որ տիրէ իշխանութեան. qui s'empare du pouvoir.

Միւթեսելլիհ, ա. Ձ. (թեսելլուհ.) զինեալ. armé.

Միւթեսելլիմ, ա. Ձ. գաւառապետ. 2. դարձեալ ի կրօն մահմետականութեան. chef de canton; 2. qui embrasse la religion mahométane.

Միւթեսելլիֆ, ա. Ձ. (թեսելլուֆ.) որ կանխաւ առնու զգինս վաճառաց. qui reçoit d'avance le payement d'une marchandise.

Միւթեսելսիլ, ա. (թեսելսուլ.) կապեալ. անընդհատ. շարունակեալ. յօդեալ. կցեալ. enchaîné; continu, non interrompu, continuel, suivi.

Միւթեսեյյիպ, ա. Ձ. անջատեալ. զատեալ. séparé, divorcé.

Միւթէսէննի, ա. Ձ. (թէսէննի.) կրկնեալ. բազմապատկեալ. doublé; compliqué.

Միւթէսէննիհ, ա. Ձ. բորբոսեալ. հնացեալ. բազմամեայ. chanci, moisi, vieux, âgé, suranné.

Միւթէսէվվի, ա. Ձ. հաւասարեալ. հարթեալ. հաւասար. égalisé, aplani, égal.

Միւթէսէվվիլ, ա. Ձ. (թէսէվվիւլ.) որ աւարտել զօն պարտաւորն աղօթս մատուցանէ. qui fait une prière surérogatoire après s'être acquitté de l'obligatoire.

Միւթէսէվվիք, ա. Ձ. որ ատամնափոր ի կիր արկանէ. qui se sert d'un cure-dent.

Միւթէսէրվիլ, ա. որ վարտիս զգեցեալ է. qui porte des culottes.

Միւթէսէրրի', ա. Ձ. որ փութայ. փութկոտ. qui se dépêche, empressé.

Միւթէսէրրի, } ա. Ձ. որ ունի
Միւթէսէրրիր, } հարճ. qui entretient une concubine.

Միւթէսէրրիմ, ա. Ձ. բաժանեալ ի խումբս խումբս. divisé par bandes, par troupes.

Միւթէսէքքին, ա. Ձ. (թէսէքքիւն.) աղքատ. չքաւոր. pauvre, indigent.

Միւթէսէֆֆիլ, ա. Ձ. անարգ. արհամարհեալ. խեղճեալ. bas, inférieur; abaissé, avili.

Միւթէվագգա', ա. Ձ. (թէվագգու'.) սպասեալ. attendu.

Միւթէվագգը', ա. Ձ. (թէվագգու'.) որ սպասէ, ակն ունի. qui attend qc., qui espère.

Միւթէվագգը, ա. Ձ. (թէվագգի.) որ երկնչի, զգոյշ կայ անձին. qui craint et se tient sur ses gardes.

Միւթէվագգըտ, ա. Ձ. (թէվագգուտ.) բորբոքեալ. allumé, enflammé.

Միւթէվագգըր, ա. Ձ. (թէվագգուր.) զգօն. ծանր. grave, sérieux.

Միւթէվագգըֆ, ա. Ձ. (թէվագգուֆ.) (որ) կախեալ (կայ) զ(ն)մանէ). 2. որ սպասէ. dépendant de qc., qui dépend de qc., il ne tient qu'à (vous), qui repose sur qc.; qui s'en rapporte à qn.; 2. qui attend, attendant.

Միւթէվազզի, ա. Ձ. (թէվազզու.) որ մկրտէ. qui fait l'ablution.

Միւթէվազզըհ, ա. Ձ. (թէվազզուհ.) յայտնի. մեկին. clair, évident, manifeste.

Միւթէվազի, ա. Ե. (թէվազի.) զուգահեռականք. parallèles.

Միւթէվազի', ա. Ե. (թէվազու'.) խոնարհ. humble.

Միւթէվաթթին, ա. Ձ. (թէվաթթուն.) հաստատեալ. բնակեալ. établi, fixé, domicilié.

Միւթէվաթիր, ա. Ե. (թէվաթուր.) աշխարհածանօթ. յայտնի. աներկբայ. notoire, indubitable.

Միւթէվա'իտ, ա. Ե. (թէվա'ուտ.) որ խոստանան միմեանց. qui se font des promesses réciproques.

Միւթէվալի, ա. Ե. (թէվալի.) հետ զհետէ. մի ըստ միոջ. մի զկնի միոյ. անընդհատ. successif, consécutif, suivi.

Միւթէվալիէթէն, ա. անընդհատ. continuellement, toujours.

Միւթէվախխիմ, ա. Ձ. (թէվախխում.) ծանրամարս. դժհալ. malsain, indigeste.

Միւթէվահիպ, ա. Ե. պարգեւատուք միմեանց. qui se font mutuellement des présents.

Միւթէվահհիշ, ա. Ձ. (թէվահհուշ.) խուսափեալ. effarouché.

Միւթէվահհիտ, ա. Ձ. (թէվահհուտ.) միակ. մի. seul, unique, un.

Միւթէվաղղըլ, ա. Ձ. (թէվաղղուլ.) որ պարապի խնամով, մտադրաբար. qui s'occupe sérieusement de qc.

Միւթէվանի, ա. Ե. (թէվանի.) որ յերկարել յապաղէ. qui traine en longueur, prend du délai.

Միւթէվասըլ, ա. Ե. (թէվասուլ.) միացեալք. 2. որ ժամանէ. qui se joignent; réunis; 2. qui parvient, arrive à un tel endroit.

Մութեվասսըթ, ա. Ձ. (թեվասսութ.) Միջին. 2. Միջնորդ. qui se tient au milieu, situé au milieu, du milieu, intermédiaire, moyen, mitoyen; 2. médiateur.

Մութեվասսըլ, ա. Ձ. (թեվասսուլ.) որ ժամանէ. 2. միացեալ. qui parvient; 2. joint, réuni.

Մութեվասսըպ, ա. Ձ. (թեվասսուպ.) հիւանդացեալ. malade; maladif.

Մութեվասսըֆ, ա. Ձ. (թեվասսուֆ.) նկարագրեալ. décrit, dont on a fait la description.

Մութեվադդ, ա. Է. (թեվադդ.) սիրելիք. qui s'entr'aiment, qui s'aiment l'un l'autre.

Մութեվարի, ա. Է. (թեվարի.) ծածկեալ. թաքուցեալ. caché.

Մութեվարիս, ա. Է. (թեվարիս.) ժառանգք. 2. ժառանգեալ. qui héritent chacun de son côté; 2. hérité.

Մութեվարիտ, ա. Է. (թեվարիտ.) յաջորդք. որ մի ըստ միոյ գան. qui se succèdent et arrivent l'un après l'autre.

Մութեվաքըլ, ա. Է. (թեվաքուլ.) որ վստահ լինին ի միմեանս. qui se fient l'un à l'autre.

Մութեվաֆըգ, ա. Է. (թեվաֆուգ.) որ միաբանին. qui s'accordent.

Մութեվաֆի, ա. Է. (թեվաֆի.) կատարեալք. qui sont au complet.

Մութեվաֆիր, ա. Է. (թեվաֆիր.) բազմաթիւ. առատ. nombreux, abondant.

Մութեվեզզա', ա. Ձ. (թեվեզզու'.) բաժանեալ. partagé, divisé, réparti entre plusieurs.

Մութեվեզզի', ա. Ձ. (թեվեզզու'.) բաժանակիցք. qui se partagent qc.

Մութեվելլի, ա. Ձ. (թեվելլի.) վերակացու. տեսուչ. հոգաբարձու. préposé; administrateur (d'une fondation pieuse).

Մութեվելլիհ, ա. Ձ. (թեվելլուհ.) խռովեալ. այլ յայլոց եղեալ. troublé, stupéfait.

Մութեվելլիտ, ա. Ձ. (թեվելլուտ.) ծնեալ. né.

Մութեվեհհիլ, ա. Ձ. (թեվեհհուլ.) խաբեբայ. trompeur.

Մութեվեհհիմ, ա. Ձ. (թեվեհհում.) որ կասկածի. qui fait des conjectures, qui se doute de qc.

Մութեվեճճի', ա. Ձ. (թեվեճճու'.) ցաւալից. accablé de douleur.

Մութեվեճճիհ, ա. Ձ. (թեվեճճուհ.) որ դառնայ. որ դէմ երեսն դնէ ընդ... qui se tourne, qui se dirige vers tel endroit.

Մութեվեճճին, ա. Ձ. (թեվեճճուն.) որ նուաստ, խոնարհ անձն ցուցանէ. qui se fait petit, humble.

Մութեվեշշիհ, ա. Ձ. (թեվեշշուհ.) գօտեւոր, գօտի ընդ մէջ ածեալ. ceint d'une ceinture.

Մութեվեսսիգ, ա. Ձ. որ հաստատութեամբ գործէ. qui agit avec fermeté dans une affaire.

Մութեվեսսիլ, ա. Ձ. (թեվեսսուլ.) որ խնդրէ մերձենալ առ Աստուած. qui cherche l'accès auprès de Dieu par des prières, de bonnes oeuvres.

Մութեվեսսիխ, ա. Ձ. (թեվեսսուխ.) աղտեղի. աղտեղեալ. ժանգահար. sale, sali, souillé; rouillé.

Մութեվեսսիտ, ա. Ձ. (թեվեսսուտ.) յեցեալ. appuyé.

Մութեվեդդի', ա. Ձ. (թեվեդդու'.) խաղաղական. հեզոր. paisible, doux.

Մութեվեդդիտ, ա. Ձ. (թեվեդդուտ.) որ սէր ցուցանէ առ... qui témoigne de l'affection à qn.

Մութեվեռրի', ա. Ձ. (թեվեռրու'.) ժուժկալ. աստուածապաշտ. qui se contient dans ses désirs, pieux, dévot.

Մութեվերրիմ, ա. Ձ. (թեվերրում.) ուռուցեալ. enflé, gonflé.

Մութեվեքքիլ, ա. Ձ. (թեվեքքուլ.) ապաւինեալ. յուսացեալ. qui se fie à qn. qui s'en remet à qn.

Մութեվեքքիտ, ա. Ձ. (թեվեքքուտ.) հաստատեալ. հաստատուն. 2. զօրացեալ. կազմեալ. raffermi, consolidé, ferme, solide; 2.

fermement disposé et préparé à qc.

Միւթէվէֆֆա, ա. Ձ. (թէվէֆֆի.) մեռեալ. վախճանեալ. défunt, mort, feu.

Միւթէվէֆֆիտ, ա. Ձ. (թէվէֆֆիւտ.) որ տիրէ շուրջանակի կողմանց. qui domine les points d'alentours.

Միւթէվէվվէճ, ա. Բ. (թէթվիճ.) թագաւոր. couronné.

Միւթէտախըլ, ա. Է. (թէտախուլ.) մտանողք. qui entrent (qui sont entrés) l'un dans l'autre.

Միւթէտախխիլ, ա. Ձ. որ մտանէ ի ներքս. որ միջամուխ լինի. qui entre, qui s'introduit.

Միւթէտապիր, ա. Է. որ թողուն, լքանեն զմիմեանս. qui s'abandonnent et font défection l'un à l'autre.

Միւթէտավի, ա. Է. որ դարման տանէ անձին. qui se traite et cherche à se guérir lui-même.

Միւթէտավիլ, ա. Է. (թէտավիւլ.) շրջան. circulant, (qui est) en circulation.

Միւթէտարիք, ա. Է. (թէտարիւք.) որ ստանայ, հասանէ. 2. որ բովանդակէ. qui obtient, qui a atteint; 2. qui comprend, qui enferme.

Միւթէտաֆի', ա. Է. (թէտաֆիւ'.) վանել. qui repousse, répulsif.

Միւթէտէհհին, ա. Ձ. որ օծանէ. 2. օծեալ. qui s'oint; 2. oint.

Միւթէտէմմի', ա. Ձ. (թէտէմմիւ'.) արտասուաթափեն. pleurant, larmoyant.

Միւթէտէյյին, ա. Ձ. (թէտէյյիւն.) ուղղահաւատ. attaché à la religion orthodoxe.

Միւթէտէյյիս, ա. Ձ. կաւատ. entremetteur.

Միւթէտէննի, ա. Ձ. (թէտէննի.) որ մեղմով մերձենայ. 2. նուաստացեալ. qui s'approche lentement de qc.; 2. abaissé, humilié.

Միւթէտէպպիր, ա. Ձ. (թէտէպպիւր.) որ (զկատարած իրաց) ածէ զմտաւ. réfléchissant, qui médite, qui réfléchit (sur les résultats d'une affaire).

Միւթէտէֆֆին, ա. Ձ. թաղեալ. enterré, enseveli, enfoui.

Միւթէրաքքը, ա. Ձ. (թէրաքքը.) աճեցօն. յառաջադէմ. croissant, progressif.

Միւթէրաքքըք, ա. Ձ. (թէրաքքուք.) խանդաղատող. compatissant.

Միւթէրաքքըպ, ա. Ձ. (թէրաքքուպ.) որ սպասէ, ակն ունի, յուսայ. attendant, qui attend, espérant, qui espère.

Միւթէրաքքըս, ա. Ձ. (թէրաքքուս.) որ ի վեր ելանէ. qui saute, fait des sauts.

Միւթէրազը, ա. Է. (թէրազը.) գոհան. հաճեալք. consentant, d'accord, qui acquiescent, qui sont satisfaits l'un de l'autre.

Միւթէրա''ի, ա. Ձ. (թէրա''ի.) արածող. paissant.

Միւթէրահհըլ, ա. Ձ. (թէրահհիւլ.) որ չուէ, յուղի անկանի. qui part, qui se met en route.

Միւթէրահհըմ, ա. Ձ. (թէրահհիւմ.) գթած. ողորմած. compatissant, miséricordieux.

Միւթէրաղղըմ, ա. Ձ. զայրացեալ. ցասուցեալ. courroucé, fâché, irrité.

Միւթէրաղղիպ, ա. Ձ. որ սաստիկ ցանկանայ. qui désire ardemment.

Միւթէրասըֆ, ա. Է. (թէրասուֆ.) կարգեալք. դաշեալք. rangés, disposés en ordre et serrés.

Միւթէրասսըտ, ա. Ձ. (թէրասսուտ.) դիտող. observateur.

Միւթէրատիֆ, ա. Է. (թէրատուֆ.) հոմանիշ. 2. մի զկնի միւսոյ եկեալ. 3. ճանապարհորդակից. synonyme; 2. successif, consécutif; 3. compagnon de voyage.

Միւթէրաքիմ, ա. Է. (թէրաքիւմ.) դիզեալ. կուտեալ. amoncelé, accumulé, entassé.

Միւթէրաֆի', ա. Է. (թէրաֆիւ'.) դատախազք. plaignants, qui en appellent ensemble à un juge.

Միւթէրէզզին, ա. Ձ. ծանր. զգօն. grave, sérieux.

Միւթէրէթթիմ, ա. Ձ. (թէրէթթիւմ.) որ կակազեալ է ըմտածմամբ

ապուշնի առ յուշ ածելոյ ինչ. qui se met un fil autour du doigt pour se rappeler qc.

Միւթէրէթթիպ, ա. Ջ. (թէրէթթիւպ.) կարգեալ. յօրինեալ. կազմեալ. (ar)rangé, disposé en ordre, formé, composé.

Միւթէրէհհիպ, ա. Ջ. (թէրէհհիւպ.) կրօնաւորեալ. qui a embrassé la vie monastique, qui s'est voué à Dieu.

Միւթէրէճճի, ա. Ջ. (թէրէճճի.) որ յուսայ. espérant, qui espère.

Միւթէրէճճիհ, ա. Ջ. (թէրէճճիւհ.) որ հակի ի մի կողմն. qui penche d'un côté.

Միւթէրէմմիլ, ա. Ջ. (թէրէմմիւլ.) այրի (մնացեալ). (femme devenue) veuve.

Միւթէրէննիմ, ա. Ջ. (թէրէննիւմ.) որ երգէ. chantant, qui chante.

Միւթէրէշշի, ա. Ջ. որ քաղցրութեամբ գնայ. qui agit ou traite qn. avec douceur.

Միւթէրէշշիհ, ա. Ջ. (թէրէշշուհ.) կրթեալ. 2. որ քրտնի. որ կաթի. élevé, formé; 2. suant, suintant.

Միւթէրէշշիտ, ա. Ջ. որ ընդ ուղիղ շաւիղ գնայ. qui suit le chemin droit, bien dirigé.

Միւթէրէպպի, ա. Ջ. (թէրէպպի.) կրթեալ. élevé.

Միւթէրէպպիս, ա. Ջ. (թէրէպպիւս.) որ սպասէ. attendant, qui attend.

Միւթէրէսսիլ, ա. Ջ. (թէրէսսիւլ.) որ դանդաղի, յամր գործէ. qui agit avec lenteur.

Միւթէրէտտիտ, ա. Ջ. (թէրէտտիւտ.) վարանեալ. hésitant, embarrassé.

Միւթէրէքքին, ա. Ջ. (թէրէքքիւն.) հաստատուն. հաստատեալ. 2. ծանրացեալ. լրջացեալ. ferme, stable, (r)affermi; 2. posé, grave.

Միւթէրէքքիպ, ա. Ջ. (թէրէքքիւպ.) կազմեալ. composé de.

Միւթէրէֆֆի՛, ա. Ջ. (թէրէֆֆիւ՛.) բարձրացեալ. հպարտ. élevé, altier.

Միւթէրէֆֆիգ, ա. Ջ. (թէրէֆֆուգ.) քաղցր. հեզ. bon, doux, facile.

Միւթէրէֆֆիղ, ա. Ջ. խորտակեալ. 2. ցանեալ. ցրուեալ. brisé, cassé; 2. dispersé, disséminé, dissipé.

Միւթէրճէմ, ա. թարգմանեալ. traduit, interprété en (osmanli).

Միւթէրճիմ, ա. թարգման(իչ). traducteur, drogman.

Միւթէրրէֆ, ա. Բ. որ կեայ ըստ կամս անձին, ըստ անձին դիւրէ. 2. բարեկեցիկ. qui vit à son gré, qui est abandonné à lui-même; 2. qui jouit du bien-être, qui vit dans les délices.

Միւթէքէաթիմ, ա. Է. (թէքէաթիւմ.) որ թաքուցանեն ի միմեանց գաղտնիս. qui se cachent réciproquement leurs secrets.

Միւթէքէաթիպ, ա. Է. (թէքէաթիւպ.) որ գրեն թղթս առ միմեանս. qui entretiennent une correspondance.

Միւթէքէալլիմ, ա. Է. որ խօսակից լինին ընդ միմեանս. qui s'entretiennent, qui se parlent.

Միւթէքէալլիպ, ա. Է. որ յարձակին ի միմեանս. qui se jettent l'un sur l'autre.

Միւթէքէահիլ, ա. Է. ծոյլ. անհոգ. հեղգ. paresseux, nonchalant.

Միւթէքէամիլ, ա. Է. կատարեալ. parfait, accompli, perfectionné.

Միւթէքէաշիֆ, ա. Է. որ ի յայտ գայ. qui se fait voir.

Միւթէքէապպիր, ա. Է. (թէքէապպիւր.) ամբարտաւան. fier, altier, orgueilleux.

Միւթէքէասիլ, ա. Է. (թէքէասիւլ.) անփոյթ. հեղգ. nonchalant, négligent, lent.

Միւթէքէասիր, ա. Է. (թէքէասիւր.) բազմացեալ. բազմապատիկ. nombreux, multiplié.

Միւթէքէասիֆ, ա. Է. (թէքէասիւֆ.) թանձրացեալ. épais, épaissi.

Միւթէքէարիմ, ա. Է. (թէքէարիւմ.) որ զանձն ազնուական ցուցանէ. qui se montre noble, généreux.

Միւթէքեաֆի, ա. Է. (թէքեաֆի.) հաւասար միմեանց. égaux les uns aux autres.

Միւթէքէզզիպ, ա. Զ. ստախօս. menteur, qui a l'habitude de mentir.

Միւթէքէթթիպ, ա. Զ. որ է գունդ գունդ կազմին. qui se rassemblent, forment des cohortes, des escadrons.

Միւթէքէլլիլ, ա. Զ. պսակեալ. պսակաւոր. couronné, portant un diadème.

Միւթէքէլլիմ, ա. Զ. (թէքէլլիւմ.) որ խօսի. 2. քեր. առաջին դէմք. qui parle; 2. gr. première personne.

Միւթէքէլլիֆ, ա. Զ. (թէքէլլիւֆ.) որ բազում նեղութեան յանձն առնու. qui se donne beaucoup de peine (pour obtenir qc.).

Միւթէքէհհին, ա. Զ. (թէքէհհիւն.) գուշակ. devin, qui prédit les choses à venir.

Միւթէքէհհիֆ, ա. Զ. լի անձաւօք. caverneux.

Միւթէքէմմիլ, ա. Զ. (թէքէմմիւլ.) կատարեալ. կատարեալ լրացեալ. parfait, achevé, perfectionné.

Միւթէքէմմին, ա. Զ. (թէքէմմիւն.) որ դարանամուտ լինի. qui s'embusque.

Միւթէքէյյիս, ա. Զ. որ հանճարեղ կերպարանի. qui fait le fin.

Միւթէքէյյիֆ, ա. Զ. որ ունի իւր հանգամանս. qualifié, désigné par sa qualité.

Միւթէքէննի, ա. Զ. յորջորջեալ. surnommé.

Միւթէքէննիֆ, ա. Զ. որ յամենայն կողմանց շուրջ պատէ. qui entoure de tous côtés.

Միւթէքէշշիֆ, ա. Զ. (թէքէշշիւֆ.) յայտնեալ. յայտնի. մեկին. découvert, clair, manifeste.

Միւթէքէպպիր, ա. Զ. (թէքէպպիւր.) հպարտ. ամբարտաւանամիտ. orgueilleux, fier.

Միւթէքէսսիպ, ա. Զ. (թէքէսսիւպ.) որ կենաց պիտոյսն շահել ջանայ. qui cherche à gagner sa vie.

Միւթէքէսսիր, ա. Զ. (թէքէսսիւր.) բեկեալ. խորտակեալ. brisé, rompu, cassé.

Միւթէքէսսիր, ա. Զ. (թէքէսսիւր.) աճեցեալ. բազմաթիւ. բազմապատիկ. multiplié, nombreux, multiple.

Միւթէքէվվիմ, ա. Զ. ժողովեալ. réuni, rassemblé.

Միւթէքէվվին, ա. Զ. (թէքէվվիւն.) որ է, գոյ. existant, qui est, qui existe.

Միւթէքէտտիր, ա. Զ. (թէքէտտիւր.) տրտմեալ. affligé.

Միւթէքէրրի', ա. Զ. որ առնէ օրինական լուացումն. qui fait ses ablutions.

Միւթէքէրրիհ, ա. Զ. որ գարշի, ատեայ. qui a de l'aversion pour qc.

Միւթէքէրրիմ, ա. Զ. անուանի. մեծարեալ. illustre, honoré, glorifié.

Միւթէքէրրիր, ա. Զ. (թէքէրրիւր.) կրկնեալ. երկրորդեալ. répété, réitéré.

Միւթէքէֆֆիլ, ա. Զ. (թէքէֆֆիւլ.) երաշխաւոր. garant, qui cautionne pour qn.

Միւթէֆաղղըհ, ա. Զ. (թէֆաղղուհ.) որ ուսանի շէրիաթի գիտութիւնն. իրաւագէտ. qui étudie la jurisprudence, jurisconsulte.

Միւթէֆահհըս, ա. Զ. (թէֆահհուս.) որ խնդրէ զկորուսեալն. qui cherche (un objet perdu).

Միւթէֆահըս, ա. Է. (թէֆահուս.) որ խնդրեն զմիմեանս. qui se cherchent.

Միւթէֆազզըլ, ա. Զ. (թէֆազզուլ.) որ շնորհէ ինչ. qui accorde qc.

Միւթէֆազըլ, ա. Է. (թէֆազուլ.) որք վիճին վասն նախապատուութեան, առաւելութեան. qui se disputent la priorité, la prééminence.

Միւթէֆաթթըր, ա. Զ. (թէֆաթթուր.) ճեղքեալ. fendu.

Միւթէֆաթթըն, ա. Զ. (թէֆաթթուն.) հանճարեղ. խորամիտ. intelligent, doué de sagacité.

Միւթէֆախիրըր, ա. էւ. (թէֆախուր.) որ կեան փառաց կռուին. qui rivalisent entre eux de gloire.

Միւթէֆահիշ, ա. էւ. (թէֆահուշ.) գզրախօս. qui tient des propos obscènes.

Միւթէֆահհըս, ա. Ձ. (թէֆահհուս.) որ խնդրէ խնամով, տեղեկանայ, խնդրէ, հետազօտէ. qui scrute, qui s'enquiert, qui s'informe soigneusement, qui fait une enquête.

Միւթէֆասսըհ, ա. Ձ. (թէֆասսուհ.) ճարտարաբան. 2. որ ջանայ ունել ճարտարաբանութեան բանից. éloquent, qui s'exprime avec clarté; 2. qui vise à la lucidité et à l'élocution.

Միւթէֆասսիխ, ա. Ձ. բեկեալ. cassé, fêlé.

Միւթէֆասսիա, ա. Ձ. հոսան. ջրէ. coulant, qui coule; liquide, fluide.

Միւթէֆավիթ, ա. էւ. (թէֆավութ.) այլ. ուրոյն. զատ. distinct, différent.

Միւթէֆէթթիթ, ա. Ձ. պատառեալ. déchiré, fendu.

Միւթէֆէթթիթ, ա. Ձ. բեկեալ. մանրեալ. cassé, concassé, broyé.

Միւթէֆէլլի', ա. Ձ. հերձեալ. հատեալ. fendu, coupé.

Միւթէֆէլլիգ, ա. Ձ. հերձեալ. անջատեալ fendu, séparé, gercé.

Միւթէֆէլլիթ, ա. Ձ. ազատեալ. ապրեալ. échappé, sauvé.

Միւթէֆէլլիլ, ա. Ձ. ատամնաշեղ փորեալ. ébréché.

Միւթէֆէլլիճ, ա. Ձ. պատառեալ. հերձեալ. ճեղքեալ. crevassé, fendu.

Միւթէֆէհհիգ, ա. Ձ. լայն. ընդարձակ. vaste, spacieux.

Միւթէֆէհհիմ, ա. Ձ. (թէֆէհհում.) իմաստուն. իմացող. intelligent, qui comprend.

Միւթէֆէհհիր, ա. Ձ. փարթամ. յղփացեալ. riche, opulent, qui vit dans l'opulence.

Միւթէֆէճճի', ա. Ձ. (թէֆէճճու'.) տառապեալ. թախծեալ. affligé, triste.

Միւթէֆէճճիա, ա. Ձ. հպարտ. ամբարտաւան. fier, hautain.

Միւթէֆէյյիլ, ա. Ձ. պակասամիտ. dont la tête est faible, imbécile.

Միւթէֆէննիգ, ա. Ձ. փափուկ սնեալ. élevé dans la mollesse.

Միւթէֆէսսիհ, ա. Ձ. (թէֆէսսուհ.) լայնեալ. ընդարձակեալ. élargi, évasé.

Միւթէֆէվվիգ, ա. Ձ. (թէֆէվվուգ.) որ անցանէ զանցանէ. վեր է վերայ. qui surpasse, qui est au-dessus.

Միւթէֆէվվիթ, ա. Ձ. (թէֆէվվութ.) անցեալ. ապականեալ. passé, gâté, corrompu.

Միւթէֆէվվիհ, ա. Ձ. (թէֆէվվուհ.) խօսող. որ ասէ. parlant, qui parle, qui exprime.

Միւթէֆէրրի', ա. Ձ. (թէֆէրրու'.) բաժանեալ յոստս. ճիւղ, յառաջ եկեալ. divisé en branches; dérivé, déduit.

Միւթէֆէրրի, ա. Ձ. պատառեալ. ցելեալ. fendu, déchiré.

Միւթէֆէրրիգ, ա. Ձ. (թէֆէրրուգ.) անջատեալ. ցրուեալ. 2. զատ. ուրոյն. séparé, dispersé; 2. divers, distinct.

Միւթէֆէրրիգ, ա. Ձ. անջատեալ. séparé.

Միւթէֆէրրիղ, ա. Ձ. (թէֆէրրուղ.) որ հանգչի, դադարէ ի գործոյն. qui se repose.

Միւթէֆէրրիճ, ա. Ձ. (թէֆէրրուճ.) որ զբօսնու. որ շրջի. qui se divertit; qui se promène.

Միւթէֆէրրիս, ա. Ձ. (թէֆէրրուս.) որ հասանէ յինչ, ի վերայ հասանէ. qui comprend.

Միւթէֆէրրիտ, ա. Ձ. (թէֆէրրուտ.) անջատեալ. միայնեալ. միայն. միայնակ. séparé, isolé, seul, unique.

Միւթէֆէքքիհ, ա. Ձ. (թէֆէքքուհ.) զարմացեալ. qui est saisi, frappé d'étonnement (à la vue d'une chose).

Միւթէֆէքքին, ա. Ձ. որ մորմոքի, բարկանայ զի անկաւ ի յանցանս. qui éprouve du regret et de la

tristesse pour avoir été déçu dans ses espérances.

Միւթէֆէքքիր, ա. Զ. (թէֆէքքիւր.) մտախորհ. méditatif, pensif, rêveur, réfléchissant, délibérant.

Միւթէֆէքքիրէ(թ), ա. կարողութիւն խորհելոյ. մտախոհութիւն. faculté de penser.

Միւթէֆէքքիք, ա. Զ. (թէֆէքքիւք.) յիմար. sot, stupide.

Միւթէֆիք, ա. Ե. հիմնայատակ կործանեալ. renversé de fond en comble.

Միւթթագըն, ա. Ե. (իթթիգան.) որ ստուգապէս գիտէ. qui sait de science certaine.

Միւթթազի՛, ա. Ե. (իթթիզա՛.) խոնարհեալ. humilié, abject, humble.

Միւթթէգի, ա. Ե. (իթթիգա.) երկիւղած յԱստուծոյ. աստուածապաշտ. qui craint Dieu, pieux, dévot.

Միւթթէզին, ա. Ե. (Նաքուլ բանք) կատարեալ թուով համարոյ վանկից. (vers) dont la mesure est complète, qui a la mesure voulue.

Միւթթէ'իզ, ա. Ե. (իթթի'ազ.) որ ընդունի խրատ. docile aux admonitions.

Միւթթէիս, ա. Ե. յուսահատ. յուսակորոյս. désespéré, qui est au désespoir.

Միւթթէխազ, ա. Ե. (իթթիխազ.) առեալ. ընտրեալ. pris, choisi.

Միւթթէխիզ, ա. Ե. (իթթիխազ.) առնող. որ ընտրէ իւր. qui prend (pour lui), qui se choisit.

Միւթթէհէմ, ա. Ե. (իթթիհամ.) կասկածեալ. ամբաստանեալ. յանցաւոր. soupçonné, prévenu, inculpé, accusé, coupable, criminel.

Միւթթէհիմ, ա. Ե. (իթթիհամ.) որ յանցանս դնէ այլոց. 2. (թէօհմէթլի.) յանցաւոր. qui impute, inculpe, incrimine; 2. coupable.

Միւթթէհիտ, ա. Ե. (իթթիհատ.) միացեալ. uni, coalisé, allié.

Միւթթէպի', ա. Ե. (իթթիպա'.) որ ուրուք զհետ երթայ. հետեւող. qui suit qn., suivant.

Միւթթէսի', ա. Ե. (իթթիսա'.) ընդարձակեալ. լայն. ընդարձակ. étendu, élargi, ample, vaste, spacieux.

Միւթթէսիմ, ա. Ե. (իթթիսամ.) դրոշմեալ. marqué, distingué.

Միւթթէքէա, ա. բարձ... յենլոյ. coussin... pour s'appuyer.

Միւթթէքի, ա. Ե. (իթթիքեա.) որ յենու. յեցեալ. qui s'accoude, qui s'appuie sur qc., accoudé, appuyé.

Միւթթէքիլ, ա. Ե. (իթթիքեալ.) որ ապաստան լինի ի կամս Աստուծոյ. qui se résigne à la volonté de Dieu.

Միւթթէֆիգ, ա. Ե. (իթթիֆագ.) միացեալ. դաշնաւոր. նիզակակից. allié; confédéré.

Միւթթէֆիգուն ալէյհ(ի). զորմէ միաբան են ամենեքին. ce sur quoi l'on est d'accord.

Միւթթէֆիր, ա. Ե. բազմաթիւ. առատ. nombreux, abondant.

Միւթի', ա. Ա. (իթա'աթ.) հնազանդ. հլու. qui obéit, obéissant, soumis, docile.

Միւթի, ա. Ա. (իթա.) որ ածէ. qui apporte, qui amène.

Միւթիմ, ա. Ա. (իթմամ.) որ կատարեալ գործէ. qui complète, qui rend complet.

Միւթ'իս, ա. Ա. (իթ'աս.) կորուսիչ. qui perd.

Միւթլիա, ա. Ա. որ ունի ստացուած ժառանգութեամբ. qui possède des biens d'un titre ancien.

Միւթլիֆ, ա. Ա. (իթլաֆ.) որ կորուսանէ, վատնէ. վատնիչ. qui perd, qui ruine, dissipateur, dépensier.

Միւթհաֆ, ա. Ա. (իթհաֆ.) պարգեւեալ. donné en présent, en cadeau.

Միւթհիֆ, ա. Ա. (իթհաֆ.) պարգեւիչ. qui fait un présent.

Միւթմէինն, ա. (իթմինան.) խաղաղ. հանդարտ. յապահովեալ.

tranquille, qui jouit du repos, de la quiétude; sûr, jouissant de la sécurité, rassuré.

Միւթէմմէմ, ա. Ա. (իթմամ.) լրացեալ. complété, complet.

Միւժ, Միւժէ, Միւժկ, եզ. / Միւժկեան, Միւժանէկեան, յք. } գ. արտեւանունք. cil.

Միւժտէ, գ. աւետիք. bonne, heureuse nouvelle.

— վէրմէք. / Միւժտէլէմէք, բ. } տալ աւետիս. annoncer une bonne nouvelle.

Միւժտէլիք, բ. / Միւժտէկեանէ, գ. } աւետչեայ. récompense donnée au porteur d'une bonne nouvelle.

Միւժտէճի, բ. / Միւժտէ-բէր, Միւժտէ-բէրան, Միւժտէ-ֆէրմա, գ. } աւետաբեր, աւետաւոր. porteur de bonnes nouvelles.

Միւլա՛աճէ(թ), ա. գ. ճնշել. affecter péniblement, accabler.

Միւլա՛ան, ա. ը. (թէլին.) անիծեալ. maudit.

Միւլա՛անէ(թ), ա. գ. անիծանել զմիմեանս. անէծք. 2. դատել եւ վճիռ հատանել. se maudire l'un l'autre, malédictions réciproques; 2. juger et prononcer une sentence entre les parties en procès.

Միւլա՛աբէ(թ), ա. գ. խաղալ. զբօսնուլ. խաղ. զբօսանք. jouer, s'amuser, se divertir; jeu, amusement.

Միւլագա՛ա(թ), ա. գ. բանակռիւ լինել. se quereller, engager une lutte de paroles avec qn.

Միւլագա(թ), ա. գ. հանդիպել միմեանց. խօսակից լինել. բանակցութիւն. 2. ունկնդրութիւն. rencontrer qn., se rencontrer, se voir; entrevue; 2. audience.

Միւլագաթա(թ), ա. գ. հանդէպ. ի հանդիպոյ լինել. être en face, faire face.

Միւլագասա(թ), ա. գ. յորջորջանս ծաղու դնել զմիմեանց. se donner mutuellement des sobriquets.

Միւլագգապ, ա. ը. (թէլգիպ.) յորջորջեալ. surnommé.

Միւլագըր, ա. գ. համբերող. որ տանէ. patient, qui souffre, qui supporte.

Միւլագի, ա. գ. (միւլագաթ.) որ ընդ առաջ ելանէ, երթայ. qui se rencontre avec qn., qui va au-devant de qn.

Միւլայէմէ(թ), / Միւլայէնէ(թ), } ա. գ. պատշաճիլ. յարմարել. պատշաճութիւն. 2. քաղցր լինել. քաղցրութիւն. convenir; convenance; 2. être, se montrer doux; douceur (de l'air, du caractère).

Միւլայիմ, ա. գ. (միւլայէմէթ.) պատշաճ. 2. քաղցր. բարեխառն. convenable, juste; 2. doux, bon, affable; tempéré.

Միւլազէմէ(թ), ա. գ. յարել յոք. զհետ երթալ. ընկերել. 2. ջանադրել. փոյթ. ջանադրութիւն. 3. ի սպասու լինել. քծնել. être attaché à la personne de qn.; le suivre, l'accompagner; 2. s'appliquer avec assiduité à qc., être assidu; assiduité; 3. être de service auprès de qn.; faire la cour à qn.

Միւլազիմ, ա. գ. (միւլազէմէթ.) յարեալ յոք. անքակ. 2. ջանադրող. 3. հետամուտ. 4. (եիւզ պաշը նայիպլէրի.) տեղակալ (հարիւրապետի). 5. օգնական. որ ի սպասու կայ. քծնող. attaché à la personne de qn.; inséparable; 2. assidu (au travail); 3. aspirant à..., prétendant à..; 4. lieutenant; 5. aide, assistant, qui est au service de qn., qui fait la cour à qn.

Միւլազըմլըգ, գ. / Միւլազըմլըք, բ. } տեղակալութիւն. lieutenance.

Միւլասէմէ(թ), ա. գ. տես Միւլայէմէ(թ)։

Միւլաթամէ(թ), ա. գ. ապտակել զմիմեանս. ընդհարկանել. se souffleter, se donner des soufflets l'un à l'autre; s'entre-heurter, s'entre-choquer.

Միւլաթաֆէ(թ), ա. գ. խաղաղ բանս խօսել. ծաղու բանք. 2. մար-

զուարճութեան յօժարանել. փաղաքշա-թիւն. մարդասիրութիւն. plaisanter, (se) railler; plaisanterie, raillerie; 2. témoigner de la bienveillance, traiter qn. avec bonté, avec bienveillance; (procédés pleins de) bienveillance.

Միւլաթիֆ, ա. գ. (Միւլաթաֆէթ.) մարդասէր. 2. կատակաբան. bienveillant, bon; 2. qui plaisante, facétieux.

Միւլաքիմ, ա. գ. տե՛ս Միւլա-ճիմ:

Միւլա'իպ, ա. գ. (Միւլա'ապէթ.) որ խաղայ, զբօսնու. qui joue, qui s'amuse à jouer à un jeu.

Միւլախխաս, ա. թ. (Թէլխիս.) համառօտեալ. կարճառօտ. համփոփ. résumé, succinct, concis, abrégé.

Միւլահազա(թ), ա. գ. նկատի առնել. նկատել. մտածութիւն. considérer, prendre en considération; considération, réflexion.

Միւլահանէ(թ), ա. գ. իմացմամբ առնել. faire comprendre qc. à qn.

Միւլահաւէ(թ), ա. գ. նենգաթեամբ ելնել (ընդ ումեք). biaiser (avec qn.); aller en biaisant.

Միւլահազէ(թ), ա. գ. յարել ի միմեանս պնդել. se coller et s'attacher fortement, s'emboiter.

Միւլահաֆէ(թ), ա. գ. օգնական, ձեռնտու լինել. օգնութիւն. aider, assister qn.; aide, assistance.

Միւլահէսէ(թ), ա. գ. անյագ ցանկութեամբ, բազմութեամբ ի մրցելով դիմել ի միայ կերակրոյ. se jeter, se ruer avec avidité sur un mets, se presser en foule et à l'envi les uns des autres pour manger.

Միւլահիտ, ա. գ. (Միւլահատէթ.) հերետիկոս. hérétique.

Միւլահիտէ(թ), ա. յգ. (Միւլ-հիտ, եւ.) հերետիկոսք. les hérétiques.

Միւլահհամ, ա. թ. թանձրամարմին. charnu, potelé, corpulent.

Միւլաճճէ(թ), ա. գ. կռուել. վէճ. կոիւ. պայքար. disputer contre qn.; dispute, querelle, contention.

Միւլամէսէ(թ), ա. գ. շօշափել. շօշափում. 2. մերձենալ. toucher, palper; attouchement; 2. avoir commerce avec.

Միւլայեմէթ, ա. զ. քաղցրութիւն. հեզութիւն. մեղմութիւն. ամոքական կարողութիւն. 2. կակղութիւն. թանկ. douceur, affabilité, adoucissement, tempérance; 2. dévoiement, flux de ventre.

Միւլաքաթ(թ), ա. գ. առնել ընդ ումեք. յարաբերութիւն. 2. առնել աղերս ընդ իրի. աղերս. յանկութիւն. կապ. պարագայութիւն. avoir des rapports ou relations avec qn., être en relation (ou communication) avec qn.; rapport, relation(s), commerce; 2. avoir (du) rapport à qc.; rapport, relation.

Հօն — իլէ. այս մէջ եղել. sous ce rapport.

... — պիյլէ. համեմատութեամբ. պարագայութեամբ. հայելով. par rapport à..., relativement à..., concernant..., touchant.....

Միւլաքի, ա. գ. (Միւլաքաթ.) ընտանի ընդ ումեք. qui a des rapports d'amitié avec qn., familier avec qn.

Միւլասէնէ(թ), ա. գ. արշաւել յերեսս սպառնալ բանիւ թշնամանել. insulter qn. de paroles.

Միւլասիք, ա. գ. յար. կից. attaché, collé, joint, contigu.

Միւլամէզէ(թ), ա. գ. կշտամբել զմիմեանս. se faire réciproquement des reproches.

Միւլատաէ(թ), ա. գ. պաշտպանել ումեք. կռուել վասն ումեք. défendre qn., se battre, se disputer pour qn.

Միւլաքմէ(թ), } ա. գ. կոփել.
Միւլաքմէմէ(թ), } հարկանել կռուփ ի կուրծս ումեք. frapper qn. d'un coup de poing sur la poitrine.

Միւլզիմ, ա. Ա. (Իլզամ.) կարեւոր լեալ. 2. ստիպեալ. 3. յաղթահարեալ. rendu nécessaire; 2. forcé, contraint; 3. convaincu.

Միւլզիմ, ա. Ա. (իլզամ.) որ հարկ ի մէջ դնէ, ստիպէ. 2. յաղթահարիչ. qui rend nécessaire, qui oblige; 2. convaincant, persuasif, concluant.

Միւլէզզէզ, ա. Ք. քաղցր. հաճոյ. délicieux, agréable.

Միւլէմմա՛, ա. Ք. գոյնագոյն. պէսպէս. 2. Թաղուած խօսք մանաւանդ յԱրաբերէն եւ ի Պարսկէն բառերով. de différentes couleurs, de couleurs variées, bigarré, bariolé; 2. rempli de phrases et de mots arabes et persans.

Միւլէմմա՛-չէհրէ, գ. երեսպաշտ. hypocrite, homme à double face.

Միւլէյյէն, ա. Ք. (Թէլյին.) կակղեալ. amolli, adouci.

Միւլէյյին, ա. Ք. (Թէլյին.) կակղիչ. ամոքիչ. փափկացուցիչ (փորը). amollissant, adoucissant, lénitif, laxatif.

Միւլէպպէս, ա. Ք. (Թէլպիս.) զգեցեալ. 2. խառնեալ. խառն. շփոթ. vêtu, habillé; 2. mêlé, confondu, embrouillé, confus.

Միւլէպպիս, ա. Ք. (Թէլպիս.) որ խառնէ, շփոթէ. qui mêle, qui embrouille, qui confond.

Միւլէսսէն, ա. Ք. ի ձեւ լեզուի. սրածայր. en forme de langue, pointu, effilé, se terminant en pointe.

Միւլէվվա, ա. Ք. (Թէլվիէթ.) կորացեալ. 2. ոլորեալ. ծռեալ. ծամածռ. կամակոր. courbé, recourbé; 2. tors, tordu, tortueux.

Միւլէվվէզ, ա. Ք. լցեալ նշով. 2. նշաձեւ. rempli ou farci d'amandes; 2. qui a la forme d'une amande.

Միւլէվվէն, ա. Ք. (Թէլվին.) ներկեալ. 2. գոյնագոյն. coloré; 2. de différentes couleurs.

Միւլէվվէս, ա. Ք. (Թէլվիս.) աղտեղեալ. sali, souillé.

Միւլէքեա, ա. յհ. Միլք, Մուլ:

Միւլէֆ, ա. Ա. (Իլաֆ.) մտերիմ. familier, intime.

Միւլէֆֆէգա(Թ), ա. (ափուզէ օլան քէլամ.) հնարանք. fiction, mensonge.

Միւլէֆֆէֆ, ա. Ք. (Թէլֆիֆ.) պատատեալ. enveloppé, entortillé.

Միւլթագըթ, ա. Ե. (Իլթիգաթ.) որ ժողովէ յերկրէ. qui ramasse çà et là.

Միւլթաթըմ, ա. Ե. (Իլթիթամ.) ընդհարկանողք. qui s'entre-heurtent, qui s'entre-choquent.

Միւլթահի, ա. Ե. (Իլթիհա.) մօրուաւոր. barbu, qui a de la barbe.

Միւլթահիգ, ա. Ե. (Իլթիհագ.) յարեալ. յաւելեալ. ajouté, joint à un autre.

Միւլթասըգ, ա. Ե. (Իլթիսագ.) յարեալ. կցեալ. attaché, collé.

Միւլթէգա, ա. Ե. (Իլթիգա.) ժամադիր. 2. միախառնարանք. rendez-vous; 2. confluent.

Միւլթէգըս, ա. Ե. (Իլթիգաս.) մանրախոյզ. մանրախնդիր. esprit minutieux ou vétilleux.

Միւլթէգի, ա. Ե. (Իլթիգա.) հանդիպողք. qui se rencontrent.

Միւլթէզիմ, ա. Ե. (Իլթիզամ.) մտերիմ. intime, dévoué à qn.

Միւլթէէմ, ա. Ե. (Իլթիամ.) նորոգեալ. յարդարեալ. բժշկեալ. կցեալ. réparé, arrangé; guéri, rejoint.

Միւլթէհիպ, ա. Ե. (Իլթիհապ.) բորբոքեալ. enflammé, flamboyant.

Միւլթէհի՛, ա. Ե. (Իլթիհա՛.) որ ցաւոտ կրէ. qui éprouve une douleur cuisante ou de vives douleurs.

Միւլթէզիգ, ա. Ե. (Իլթիզագ.) յարեալ. կցեալ. attaché, collé.

Միւլթէզիմ, ա. Ե. (Իլթիզամ.) որ յանձն առնու. որ կարեւոր համարի. 2. ստիպեալ առնել. 3. կապալառու. qui se charge de qc., qui regarde qc. comme nécessaire et indispensable; 2. forcé, tenu de faire qc.; 3. fermier.

Միւլթէ՛իճ, ա. Ե. վշտահար. սրտաբեկեալ. affecté douloureusement, qui a le coeur navré de douleur.

Միւլթէճա, } ա. տեղի ապաւինի. ապաւէն. (lieu de) refuge, abri.
Միւլթէճաա, }

Միւլթեհիպ, ա. ե. (իլթիհապ.) բորբոքեալ. 2. ջայրացեալ. բորբոքակարան. enflammé, flamboyant, embrasé; 2. atteint d'une inflammation.

Միւլթեհիփ, ա. ե. բորբոքեալ. 2. տրտմեալ. enflammé, flamboyant; 2. triste, affligé, qui a le coeur navré de douleur.

Միւլթեհիֆ, ա. ե. (իլթիհաֆ.) պատեալ. enveloppé.

Միւլթեճա, ա. ե. (իլթիճա.) յոր ապաւինին ոք. 2. ապաստան. ապաստանարան. celui auprès duquel on se réfugie, chez qui on cherche un asile; 2. asile, (lieu de) refuge.

Միւլթեճի, եզ. } **Միւլթեճիյան**, յգ. } ա. ե. (իլթիճա.) որ ապաստան լինի. ապաստանեալ. 2. գաղթական. qui se réfugie chez qn.; réfugié; 2. émigré, émigrant.

Միւլթեմէս, ա. ե. (իլթիմաս.) աղաչեալ. 2. աղաչանք. աղերս. prié, demandé; 2. prière, demande, requête.

Միւլթեմի', ա. ե. (իլթիմա'.) փայլուն. ճառագայթաւոր. qui brille, brillant, luisant, éclatant.

Միւլթեմիս, ա. ե. (իլթիմաս.) աղաչաւոր. qui prie, qui demande, qui requiert.

Միւլթեպիս, ա. ե. (իլթիպաս.) մթին. խառն. շփոթ. obscur, douteux, compliqué, embrouillé.

Միւլթեպիք, ա. ե. խառն. շփոթ. embrouillé, en désordre.

Միւլթեսէմ, ա. ե. (իլթիսամ.) համբուրեալ. համբուրելի. baisé, embrassé.

Միւլթեզագ, ա. ե. (իլթիզագ.) յարեալ. կից. attaché, joint, collé.

Միւլթեսիմ, ա. ե. (իլթիսամ.) քօղաւոր. 2. որ համբուրէ. qui porte un voile; 2. qui embrasse, qui baise, qui donne un baiser à qn.

Միւլթեվի, ա. ե. (իլթիվա.) ոլորեալ. գալարեալ. 2. խոտոր. թիւր. 3. անհոգ. tors, tordu; 2. tortueux, sinueux; 3. nonchalant.

Միւլթեսիմ, ա. ե. (իլթիսամ.) խռովեալ. troublé, effaré, bouleversé.

Միւլթեֆէթ, ա. ե. (իլթիֆաթ.) մեծարեալ. պատուեալ. (fort) estimé.

Միւլթեֆիթ, ա. ե. (իլթիֆաթ.) որ մեծարեալ պատուէ. qui estime, qui respecte.

Միւլթեֆֆ, ա. ե. (իլթիֆաֆ.) հիւսեալ. entrelacé.

Էշճարը միւլթեֆֆեթիւ-ս-սագ. ծառք որոց ճիւղք ընդ միմեանս հիւսեալ են. arbres dont les branches sont entrelacées les unes dans les autres.

Միւլիմ, ա. Ա. (իլամ.) որ ցաւս ածէ ի վերայ. qui cause de la peine, de la douleur.

Միւլիմմէ(թ), ա. աղէտք. չարիք. malheur, infortune.

Միւլիֆ, ա. Ա. (իլաֆ.) ընտելացուցիչ. qui rend familier, conciliant.

Միւլհագ, ա. Ա. (իլհագ.) յաւելեալ. յարեալ. կցեալ. ajouté, joint à un autre, annexé.

Միւլհագա(թ), ա. (յգ. միւլհագ, եզ.) գաւառք յարեալք ի թագաւորութեան. les dépendances, pays incorporés.

Միւլհա(թ), ա. ծաղր բանք. bon mot, farce, plaisanterie.

Միւլհաճ, ա. տեղի ապաստանի. (lieu de) refuge, asile.

Միւլհէմ, ա. Ա. (իլհամ.) աստուածով ներշնչեալ. inspiré, qui a reçu l'inspiration du ciel.

Միւլհիմ, ա. Ա. (իլհամ.) որ ազդէ. qui inspire.

Միւլհիտ, ա. Ա. (իլհատ.) հերետիկոս. hérétique.

Միւլհիֆ, ա. Ա. թախանձօղ. pressant, qui insiste sans relâche.

Միւլղիզ, ա. Ա. (իլղազ.) որ առակօք խօսէ. qui parle par énigmes.

Միւլսուէ(թ), ա. հարթ, ողորկ լինել. հարթութիւն. ողորկութիւն. être uni, poli, lisse; égalité, lisse, forme plate.

Միւլուք, ա. յգ. մէլիք, եզ.

Միւլուքեանէ, ա. թագաւորական. կայսերական. 2. թագաւորաբար. royal, impérial; 2. en roi, à la manière d'un monarque.

Միւլսագ, ա. Ա. (իլսագ.) յարեալ. կցեալ. collé, attaché, joint.

Միւլք, ա. եղ. ստանալ. ըմլաք, յն. ստացուածք. կալուածք. 2. պետութիւն. տէրութիւն. posséder; possession, propriété, biens-fonds, terre; 2. empire.

Միւլք-նամէ, ա. (թէմլիք սէնէտի.) մուրհակ ստացման. titre constitutif de propriété.

Միւլք-տար, ա. տէր կալուածոց. թագաւորապետ. 2. ինքնակալ. propriétaire de biens-fonds; 2. souverain.

Միւհաէա(թ), ա. գ. ունենալ հասարակաց. avoir en commun.

Միւհարէպէ(թ), ա. գ. պատերազմել. combattre.

Միւհազա(թ), ա. գ. չնշանակութեան, ամբարհաւանութեամբ վարուիլ ընդ ումեք. traiter qn. cavalièrement.

Միւհազէլէ(թ), ա. գ. խաղալ կատակ խօսել. խեղկատակել. խաղ. կատակ. plaisanter, badiner; plaisanterie, badinage.

Միւհապա(թ), ա. գ. շնորհել. առատապայմանել. շնորհանք. առատապայմանութիւն. accorder, concéder, donner (comme cadeau ou pour rien); concession, largesse.

Միւհալէսէ(թ), ա. գ. հծծել յականջս ումեք. chuchoter, dire à qn. quelques mots en secret à l'oreille.

Միւհալլէ(թ), ա. գ. ի վարձու առնել, առ ի արկանել վասն լուսնական ամսոյ միոյ. engager qn. pour un mois lunaire.

Միւհաճա(թ), ա. գ. յերգ արկանել հեգնելով. composer des satires contre qn.

Միւհաճէզէ(թ), ա. գ. ասել ի ծածուկ. շշնջել. chuchoter quelques mots à l'oreille; dire qc. en cachette.

Միւհաճէրէ(թ), ա. գ. պանդխտիլ. գաղթել. պանդխտականութիւն. émigrer, émigration.

Միւհաճիր, եղ. }
Միւհաճիրին, յն. } ա. գ. (միւհաճէրէթ.) պանդխտական. 2. ապաստանեալ. émigrant, émigré; 2. réfugié.

Միւհամէսէ(թ), ա. գ. հծծել ի փսփսանս. հծծանք. chuchoter; chuchotement.

Միւհանէզա(թ), ա. գ. քծնել կնոջ առնել. courtiser une femme.

Միւհանէֆէ(թ), ա. գ. ծաղր առնել. rire d'un rire moqueur.

Միւհապ, ա. Ա. ահագին. ահաւոր. terrible, redoutable, épouvantable, effrayant.

Միւհապէթէ(թ), ա. գ. անարգել. արհամարհել. abaisser, mépriser.

Միւհադէսէ(թ), ա. գ. հաշտիլ ընդ ումեք. se réconcilier avec qn.

Միւհասա(թ), ա. գ. ջախջախել մէջքը. 2. տկարացուցանել. casser les reins à qn.; 2. affaiblir.

Միւհասա(թ), ա. գ. առնել պարգեւս. faire présent (cadeau ou don) de qc. à qn.

Միւհատէնէ(թ), ա. գ. առնել դուլ ի պատերազմ զինադադար. զինադադար. conclure un armistice avec qn., faire une trêve; trêve, armistice.

Միւհարա(թ), ա. գ. ծաղր առնել զոք յայտնապէս. rire à la barbe (au nez) de qn., se moquer de qn. en face.

Միւհարէշէ(թ), ա. գ. գրգռել ի կռիւս. գրգռութիւն. exciter, irriter les uns contre les autres; excitation, irritation.

Միւհարիշ, ա. գ. (միւհարէշէթ.) գրգռող. qui excite, excitant, excitateur.

Միւհաֆա(թ), ա. գ. ըստ յօժարութեանց իւրոց գնալ տալ. faire suivre ses penchants, ses goûts.

Միւհէզզէպ, ա. թ. (թէհզիպ.) արդար. առաքինի. probe, honnête.

Միւհէլլէլ, ա. թ. (թէհլիլ.) (կորացեալ) ի ձեւ մահկի. (recourbé) en forme de croissant.

Միւհէլհէլ, ա. նօսրք. անօսր. անխայթ. 2. ազնիւ. clair, peu serré; 2. raffiné, élégant.

Միւհէլհէլ, ա. ազնիւ. excellent.

Միւհէյյա, ա. թ. (թէհէյյիւթ.) պատրաստուած. կազմուած. préparé, prêt, disposé.

— գըլմագ. պատրաստել. հանդերձել. կազմել. préparer, apprêter, disposer.

Միւհէյյի, ա. թ. (թէհէյյիւթ.) որ պատրաստէ, կազմէ. qui prépare, qui apprête, dispose.

Միւհէյյիճ, ա. թ. (թէհէյյիւճ.) որ յարուցանէ. qui excite, qui soulève.

Միւհէյմին, ա. որ յապահովացանէ. qui met à l'abri, qui donne de la sécurité.

Միւհէյպէ(թ), ա. ահաւոր իր. chose terrible, effrayante.

Միւհէննա, ա. թ. (թէհնիէթ.) որուն շնորհաւորեալ եղած է. félicité, complimenté.

Միւհէննէտ, ա. թ. (թէհնիտ.) պողպատէ. (sabre) fabriqué d'acier indien.

Միւհէնտիս, ա. երկրաչափ. ճարտարապետ. géomètre, ingénieur.

Միւհէպպէլ, ա. թ. անիծեալ. maudit.

Միւհէյյէմ, ա. թ. յիմարեալ սիրոյ. fou d'amour.

Միւհէվվիլ, ա. թ. (թէհվիլ.) ահաւոր. effrayant, terrible.

Միւհէրրա, ա. թ. եփեալ. cuit, trop cuit.

Միւհէֆֆէֆ, ա. թ. որ բազմասխալ է խօսելն. qui fait beaucoup de fautes en parlant.

Միւհթաճ, ա. ե. (իհթիյաճ.) կարօտ. qui a besoin de qc., indigent, besoigneux.

— օլ. կարօտ ըլլալ. կարօտիլ. avoir besoin de qc., (il me faut qc.).

Բու՛ պիրէ — տըր. մեկնութեան կարօտ է. cela demande explication.

Միւհթէզզ, ա. ե. յուզեալ. ծածանող. երերող. agité, brandi, vibrant.

Միւհթէզիմ, ա. ե. (իհթիզամ.) որ փութայ, աճապարէ. qui se presse, qui s'empresse de faire qc., qui se hâte.

Միւհթէզիմ, ա. ե. (իհթիզամ.) կողոպտիչ. անիրաւ. spoliateur, injuste.

Միւհթէզիպ, ա. ե. որ սկսին առնէ խօսել. qui se met à parler, qui prend la parole.

Միւհթէզիլ, ա. ե. նիհարեալ. տկար. (a)maigri, faible.

Միւհթէլիք, ա. ե. (իհթիլաք.) որ ի վտանգ զանձն արկանէ. qui se met en péril, qui s'expose au péril.

Միւհթէճի, ա. ե. (իհթիճա.) որ երգիծական բանիւք այպանեն զմիմեանս. qui se satirisent.

Միւհթէճին, ա. ե. որ ամուսնացեալ է յառաջ քան զտիս ամուսնութեան. qui est mariée avant l'âge nubile.

Միւհթէճիճ, ա. ե. (իհթիճաճ.) հանապազորդ. յանդուգն. assidu, persévérant; insolent.

Միւհթէզիթ, ա. ե. կողոպտիչ. 2. որ աղարտէ զհամբաւ այլոց. spoliateur, qui dépouille; 2. qui flétrit la réputation d'autrui, diffamateur.

Միւհթէզիհ, ա. ե. տկարացեալ. նուաղեալ. 2. դալուկ. affaibli, abattu; 2. pâle.

Միւհթէզիլ, ա. ե. որ մղեն զմիմեանս աստ անդ. qui se poussent çà et là, qui se bousculent.

Միւհթէմիմ, ա. ե. (իհթիմամ.) փոյթ. ջանադրեալ. 2. նեղեալ. տառապեալ. հոգածու. appliqué, assidu; 2. chagrin, soucieux.

Միւհթէպիլ, ա. ե. խոշոր ստախօս. 2. որ լայ զորդեակն իւր զկորուսեալ. grand menteur; 2. qui pleure son fils mort.

Միւհթէշիշ, ա. ե. ժողովեալ աստի անտի. réuni, ramassé par-ci par-là.

Միւհթէզիլ, ա. ե. զահէ հարեալ. effrayé.

Միւհթէզիր, ա. ե. խարխուլ. 2. որ յախուռն գլխակոր ըլլէ. croulant, qui s'écroule; 2. qui se jette aveuglément dans qc.

Միւհթէզա, ա. ե. (իհթիզա.) որ փնտռայ ընդ ... 2. որ ...

դարձած կրօնքն ընկալեալ է. dirigé sur la voie droite; 2. qui a passé d'une autre religion à la foi musulmane.

Միւհթեքիր, ա. Ե. խոնարհ. հպատակ. humble, soumis.

Միւհթեիմ, ա. Ե. լուսաւոր. լուսաւոր. 2. որ ցուցանէ զատամունսն ի ծիծաղելն. brillant, luisant, éclatant; 2. qui fait voir ses dents en souriant.

Միւհիմ, ա. Ա. (իհմամ.) որ հոգ ի միտն արկանէ. որ տայ հոգ ի միտ ածել. 2. կարեւոր. մեծ. qui cause des soucis, qui donne à penser, qui préoccupe l'esprit; 2. important, d'importance, grave.

Միւհիմմաթ, ա. (յգ. միւհիմմէթ, եղ.) կարեւոր իրք կամն... 2. գործք (կարեւորք). les objets nécessaires pour qc.; 2. affaires (importantes).

Միւհիմմաթը հարպիյէ. պատերազմական պէտքեր. հանդերձանք զինուց. munitions (ou matériel) de guerre.

Սէֆէր — ը. կարեւոր իրք ճանապարհորդի. articles de voyage, bagages, effets.

Միւհիմմէ(թ), ա. եղ. մէհամմ, յգ. կարեւոր գործ. affaire importante, grave.

Միւհին, ա. Ա. (իհանէթ.) անարգօղ. որ արհամարհէ. dédaigneux, méprisant, qui méprise.

Միւհիպ, ա. Ա. ահաւոր. ահարկու. terrible, effrayant, effroyable, épouvantable.

Միւհիւր, ... տե՛ս Միւհր...

Միւհլէ(թ), ա. յամառութ. յապաղում. երկարաձգութ. ժամանակամիջոց. délai, prolongation (d'un terme), répit, sursis.

— վէրմէք. ժամ տալ. ժամանակ տալ. donner du répit.

Միւհլիք, ա. Ա. (իհլաք.) մահաբեր. մահացու. սպանիչ. եղեռնաւոր. qui fait périr; qui donne la mort, mortel, meurtrier, pernicieux, funeste, fatal.

Միւհճէ(թ), ա. արիւն. 2. հոգի. շունչ. sang; 2. âme.

Միւհճիր, ա. Ա. գեղեցիկ. ազնիւ. beau, élégant, excellent.

Միւհմէլ, ա. Ա. (իհմալ.) անփոյթ արարեալ. թողեալ. 2. (նշանակետ) որոյ չէ ճանաչել կէտ. 3. անսովոր. négligé, abandonné, délaissé; 2. (lettre) qui n'a pas de point diacritique; 3. inusité, insolite.

Միւհմիլ, ա. Ա. (իհմալ.) որ անփոյթ առնէ. qui néglige, négligent.

Միւհուա. ա. յգ. մէհա, եղ.

Միւհուր, ա. յգ. մէհր, եղ.

Միւհպիթ, ա. Ա. որ ընկենու. 2. որ նուազեցուցանէ (գինն). qui jette en bas; 2. qui baisse, diminue (le prix d'une chose).

Միւհտա, ա. Ա. (իհտա.) պարգեւեալ. donné, offert à titre de présent.

Միւհր, պ. կնիք 2. կնոյ. մատանի. cachet, sceau, scellé; 2. cachet, sceau, anneau à cacheter.

Միւհրպագ, ա. եղ. մէհարիգ. յգ. թուղթ գրելոյ. papier à écrire, papier collé.

Միւհրէ, պ. յղկել. ողորկել քարը. 2. յղկոց. lissoir de verre; 2. lustrage.

Միւհրէ-զէն, պ. որ ողորկէ. lisseur, qui lisse. [ser.

Միւհրէլէմէք, փ. ողորկել. lis-

Միւհրէլի, փ. ողորկեալ. lissé.

Միւհրէ-տար, պ. ողորկ. lissé.

Միւհիւրլէմէք, փ. (վաղել թաթէմ էթ. թէմհիր էթ.) կնքել. cacheter, sceller, mettre (apposer) les scellés à qc.

Միւհիւրլիւ, փ. կնքեալ. cacheté, scellé.

Միւհր-տէնի, պ. կնքեալ. 2. կապ. 3. կնքիչ. cacheté, scellé; 2. lien; 3. celui qui cachette.

Միւհր-տար, պ. պահ կնքոյ. garde des sceaux.

Միւհր-ախմոշ, պ. (ախղզ միւհր լիւ.) լռակեաց. 2. որ պահէ. (homme taciturne, discret; 2. qui jeûne, jeûneur.

Միւհճազ, ա. Ա. (իճազէթ թոյլ) թոյլ տուեալ. permis.

Միւճազա(թ), ա. գ. տրանել հա-տուցումն. պատժել. հատուցումն. վարձք. պատիժ. récompenser; châtier; récompense; châtiment.

Միւճազէպէ(թ), ա. գ. (չեքիշ-մէք.) ձգձգել (զիրար). (se) tirailler.

Միւճալէսէ(թ) ա. գ. նստիլ ի միասին. ժողով. խօսք. être assis ensemble (en compagnie de qn.), tenir, faire compagnie à qn.; séance; conversation.

Միւճալէտէ(թ), ա. գ. պատերազմ տանել. պատերազմ. combattre, se battre; combat.

Միւճահա(թ), ա. գ. գովել զանձն. պարծիլ. պանծանք. se vanter, se glorifier; vanterie.

Միւճահէտէ(թ), ա. գ. ջանալ. ճգնիլ. 2. պատերազմիլ վասն մահմետական կրօնից. faire des efforts, s'appliquer; effort, application; 2. combattre pour la foi musulmane.

Միւճահէրէ(թ), ա. գ. խօսիլ ի ձայն բարձր. 2. գիշերային յարձակիլ. parler à haute voix; 2. faire une attaque nocturne.

Միւճահիզ, ա. գ. որ օժիտս տայ. qui dote.

Միւճահիտ, ա. գ. (միւճահէտէթ.) որ ջանայ. 2. որ պատերազմի վասն մահմետական կրօնից. qui fait des efforts; 2. qui combat pour la religion musulmane.

Միւճաճ, ա. լորձունք. լորձն. salive, bave.

Միւճամէ'ա(թ), ա. գ. մերձենալ ի կին. խառնք. se livrer au coït avec une femme; coït, acte conjugal.

Միւճամէլէ(թ), ա. գ. մարդասիրութեամբ գնալ. մարդասիրութիւն. քաղցրութիւն. agir bien envers qn.; bons procédés, manière d'agir honnête et franche.

Միւճանէպէ(թ), ա. գ. մեկուսանալ. հեռի կենալ. հեռանալ. խորշիլ. հեռացումն. խորշումն. se mettre (se tenir) à l'écart, s'écarter, être éloigné, s'éloigner, éviter qc.; éloignement, abstinence.

Միւճանէսէ(թ), ա. գ. նման լինել. համազգի լինել. ressembler à un autre; être de même nature, d'un même genre.

Միւճանիս, ա. գ. (միւճանէսէթ.) համազգի. նման. du même genre, de la même espèce; ressemblant.

Միւճապ, ա. Ա. (իճապէթ.) պատասխանի առեալ. 2. լսեալ. qui a reçu une réponse; 2. exaucé, agréé, accueilli favorablement.

Միւճավէզէ(թ), ա. գ. անցանել քան չափ. քան սահման. excéder, passer les bornes; excès.

Միւճավէլէ(թ), ա. գ. շուրջ գալ. յածել. tourner autour (pour prendre de flanc son ennemi).

Միւճավէպէ(թ), ա. գ. պատասխանի տալ. առնել փոխանց պատասխանի. պատասխանի. répondre, se répondre mutuellement; réponse, réplique.

Միւճավէտէ(թ), ա. գ. առատաձեռնութեամբ զեղծանիք ելանել. տալ առատաձեռնութեամբ. lutter de générosité avec qn.; donner largement.

Միւճավէրէ(թ), ա. գ. դրացիուր, դրացի լինել. դրացիութիւն. être voisin de qn.; voisinage.

Միւճավիզ, ա. գ. (միւճավէզէթ.) անցող. անպայման. excessif, qui excède, trangresse, qui dépasse les bornes.

Միւճավիր, ա. գ. (միւճավէրէթ.) դրացաւոր. դրացի. voisin.

Միւճատէլէ(թ), ա. գ. կռուել. կռուիլ. պատերազմել. կռիւ. կռիւ. պատերազմ. se quereller, se disputer avec qn., combattre; dispute, querelle; combat.

Միւճատիլ, ա. գ. (միւճատէլէթ.) կռուող. կռուազան. պատերազմող. disputant, qui dispute, querellant, qui se querelle; combattant, qui combat.

Միւճարա(թ), ա. գ. մրցել. ընթացակից լինել. rivaliser de vitesse avec qn., courir avec qn. (pour voir qui arrivera le premier).

Միւճարի, ա. գ. (միւճարաթ.) ընթացակից. ընկեր. qui court ou

s'en va avec un autre; compagnon.

Միւճէզ, ա. Ա. (իճազ.) համառօտ. abrégé, court, succinct, bref.

Միւճէլլա, ա. Ք. (Թէճլիլէթ.) յղկեալ. ողորկեալ. զտեալ. poli, fourbi.

Միւճէլլէտ, ա. Ք. (Թէճլիտ.) կազմեալ. 2. հատոր գրոց. relié; 2. tome, volume.

Միւճէլլէտաէ(թ), ա. հատոր մի գրոց. un tome, un volume.

Միւճէլլի, ա. Ք. (Թէճլիլէթ.) որ յղկէ, զտէ. qui polit, qui fourbit.

Միւճէլլիտ, ա. Ք. (Թէճլիտ.) գրակազմ. կազմարար. relieur.

Միւճէհհէզ, ա. Ք. (Թէճհիզ.) հանդերձեալ. յարդարեալ. կազմեալ. վառեալ. équipé, muni.

Միւճէհհիզ, ա. Ք. (Թէճհիզ.) որ հանդերձէ, վառէ. qui équipe, qui munit qn. ou qc. des choses nécessaires.

Միւճէմմէտ, ա. Ք. (Թէճմիտ.) պաղեալ. ստուարացեալ. gelé, congelé,

Միւճէննէտ, ա. Ք. (Թէճնիտ.) ժողովեալ. խումբ. գունդ գործեալ. rassemblé, réuni en un corps.

Միւճէպպիր, ա. Ք. (Թէճպիր.) որ զբեկեալ զխախտեալ ոսկերս. qui remet les os fracturés.

Միւճէսսէմ, ա. Ք. մարմին. 2. գ. բարձր քանդակ. solide; 2. relief.

Միւճէվհէր, ա. ակնակուռ. մարգարտազարդ. monté ou enrichi de pierres précieuses; orné de perles ou de joyaux.

Միւճէվվէզ, ա. Ք. (Թէճվիզ.) թոյլ տուեալ. permis.

Միւճէվվէզէ(թ), ա. ազարաւոր ֆէս. espèce de turban.

Միւճէվվէֆ, ա. Ք. (Թէճվիֆ.) խոռոչաւոր. creux, concave.

Միւճէվվիտ, ա. Ք. (Թէճվիտ.) ('իլմի Թէճվիտ աշինա օլան.) քաջաբան. որ գիտէ զարուեստ գեղեցիկ ընթեռնլոյ զՂուրան. philologue; qui sait l'art de bien lire le Coran.

Միւճէտտէտ, ա. Ք. (Թէճտիտ.) նորոգեալ. renouvelé.

Միւճէտտէտէն, ա. նոր. նորոգ. de nouveau, nouvellement.

Միւճէտտիտ, ա. Ք. (Թէճտիտ.) որ նորոգէ. նորոգիչ. qui renouvelle, rénovateur.

Միւճէտտէր, ա. Ք. (Թէճտիր.) ախտացեալ ծաղկիւ. 2. (չիչէք պօզուղու.)(չէչիր.) դիմախոտեմ. qui a la petite vérole; 2. marqué de petite vérole.

Միւճէտտիֆ, ա. Ք. (Թէճտիֆ.) ապերախտ, անշնորհակալ առ Աստուած. ingrat envers Dieu, infidèle malgré les bienfaits reçus de Dieu.

Միւճէրրէպ, ա. Ք. (Թէճրիպէթ.) փորձեալ. փորձ. դէպ փորձ ստացեալ. essayé, éprouvé, expérimenté, fondé sur l'expérience.

Միւճէրրէտ, ա. Ք. (Թէճրիտ.) մերկացեալ. հոլանի. մերկ. 2. ամուրի. 3. սուրբ. պարզ. 4. առանձին. անամբոխ. 5. միայն. առանձնին. 6. վերացեալ. 7. քեր. ուղղական (հոլով). 8. մ. (մահզա. ֆագաթ. անճագ. եալընըզ.) միայն. լոկ. եւեթ. հարկաւ. nu, découvert; 2. non marié, libre, célibataire; 3. pur, simple; 4. solitaire; 5. seul, isolé; 6. abstrait; 7. gr. nominatif; 8. seulement, uniquement; nécessairement.

Միւճէրրէտաթ, ա. (յ. միւճէրրէտ, եղ.) վերացեալ իրք. choses abstraites, abstractions.

Միւճէֆֆէֆ, ա. Ք. (Թէճֆիֆ.) ցամաքեալ. séché, desséché.

Միւճթէզիմ, ա. Ն. որ համարէ կարծէ. qui estime, qui conjecture.

Միւճթէլիպ, ա. Ն. որ այլուր տանի, վարէ. qui transporte, qui conduit d'un lieu à un autre.

Միւճթէհիտ, ա. Ն. (իճթիհատ.) օրէնսգէտ որ ամենայն ջանիւ ջանայ հասանել ճշմարտութեան (մահմետականաց կրօնից) որ անյայտ էին եւ կամ ընդ հակառակութեան. docteur de la loi qui emploie toutes les facultés de son esprit à trouver la vérité sur les points indécis ou contestés.

Միւճթէմի՛, ա. Ե. (իճթիմա՛.) ժողովեալ. réuni, rassemblé.

Մէմալիքի միւճթէմի՛էի (միւճթէմա՛ար) Ամերիգա. Դաշնակեալ նահանգք Ամերիկայ. les Etats-Unis.

Միւճթէնա, ա. Ե. (իճթինա.) ժողովեալ. քաղեալ. ramassé, recueilli.

Միւճթէնիհ, ա. Ե. (իճթինահ.) որ խոնարհի. 2. հակեալ. qui se penche, qui s'incline; 2. penché, incliné.

Միւճթէնիպ, ա. Ե. (իճթինապ.) որ խուսափէ, հեռանայ. qui s'éloigne, qui évite, qui se met de côté. [ընտրեալ. choisi, élu.

Միւճթէպի, ա. Ե. (իճթիպա.)

Միւճթէվիր, ա. Ե. (իճթիվար.) մերձաւոր. դրացի. voisin.

Միւճթէրիհ, ա. Ե. (իճթիրահ.) որ ճանայ շահել. 2. վիրաւոր. qui cherche à avoir, à obtenir, à se procurer; 2. blessé, couvert de blessures.

Միւճթէրիմ, ա. Ե. (իճթիրամ.) յանցաւոր. qui commet un crime, coupable, criminel.

Միւճթէրին, ա. Ե. վարժեալ. կրթեալ. accoutumé, habitué, fait à qc. à force d'exercice.

Միւճիզ, ա. Ա. (իճազէթ.) որ հրաման, թոյլ տայ. qui permet qc. comme licite.

Միւճիհ, ա. Ա. կորուսանէ. qui perd, détruit.

Միւճիպ, ա. Ա. (իճապէթ.) որ պատասխանէ տայ. 2. որ լսէ աղաչանաց. qui répond; 2. qui exauce.

Միւճիտտ, ա. Ա. որ ճիգն յանձին առնէ. որ ջան դնէ, ջանայ. qui fait des efforts, qui s'applique avec assiduité à qc.

Միւճիր, ա. Ա. (իճարէթ.) որ ի վարձու տայ. loueur, qui donne à louage. [creux, concave.

Միւճիֆ, ա. Ա. խոր. փոսաւոր.

Միւճլա, ա. Ա. (իճլա.) աքսորեալ. exilé.

Միւճմէլ, ա. Ա. (իճմալ.) համառօտ. կրճատօտ. résumé, concis.

Միւճմէլէն, ա. համառօտիւ. en somme, somme toute.

Միւճնիֆ, ա. Ա. որ խոտորի յուղիղ ճանապարհէ. qui dévie, qui s'écarte de la droite voie.

Միւճուն, ա. անխորհրդաբար լինել. être irréfléchi.

Միւճպէր, ա. Ա. (իճպար.) բռնադատեալ. forcé, contraint.

Միւճպիր, ա. Ա. (իճպար.) ստիպող. բռնադատող. qui force, qui contraint.

Միւճրիմ, ա. Ա. յանցաւոր. qui commet un crime; coupable, criminel. [mêler, mélanger.

Միւմազէճէ(թ), ա. Գ. խառնել.

Միւմանէ՛է(թ), ա. Գ. հակառակիլ. s'opposer.

Միւմաղադա(թ), ա. Գ. կեղծաւորութեան. նենգաւորութեան. manque de sincérité en amour ou en amitié, fausseté.

Միւսապագա(թ), ա. Գ. ճանալ յառաջել յընթացս. chercher à devancer qn. à la course.

Միւմազէհա(թ), ա. կատակիլ. խաղալ. կատակ. badiner, plaisanter avec qn.; plaisanterie, badinage.

Միւմազէճէ(թ), ա. Գ. գերազանցութեան, գովեստից մրցիլ. disputer de supériorité, de gloire avec qn.

Միւմադիգ, ա. Գ. (միւմադաղաթ.) նենգաւոր. կեղծաւոր. բարեկամ սուտ. faux (ami), peu sincère en amour ou en amitié.

Միւմաէրէ(թ), ա. Գ. նմանիլ. հետեւիլ. imiter, contrefaire qn.

Միւմաթալէ(թ), ա. Գ. ժամ տալ. յապաղումն հատուցման պարտուց. accorder à qn. un délai pour le payement d'une somme; délai de payement.

Միւմալադա(թ), ա. Գ. շողոքորթել. ողոքել. ողոքանք. flatter, caresser, cajoler qn.; flatterie, cajolerie.

Միւմալախա(թ), ա. Գ. խաղալ. կատակիլ. կատականք. jouer, plaisanter avec qn.; plaisanterie.

Միւմալէհա(թ), ա. Գ. ի միասին կեալ. vivre en commun avec qn.

Միւմալէսէ(թ), ա. Գ. ողոքել. 2. կատակիլ. enjôler qn.; 2. jouer, badiner, plaisanter avec qn.

Միւմահաքէ(թ), ա. գ. կռուիլ. վիճիլ. կռուըտել. կռիւ. կռիւ. se quereller, disputer avec qn.; querelle.

Միւմահիք, ա. գ. (միւմահաքէթ.) կռուարար. կռուասէր. querelleur, qui aime à disputer.

Միւմաճէտէ(թ), ա. գ. պարծիլ. պանծալ. պանծանք. se glorifier, se vanter; vanterie.

Միւմահալա(թ), ա. գ. հատուցանել. 2. ժամ տալ. rétribuer; rendre la pareille à qn.; 2. accorder un délai.

Միւմանաա(թ), ա. գ. մերժել. մերժում. 2. արգիլել. խափանել. արգել. խափան. refuser qc. à qn.; 2. empêcher, prohiber, mettre obstacle; empêchement, obstacle.

Միւմանի', ա. գ. (միւմանաա'աթ.) որ արգիլէ. խափանէ. խափանարար. qui empêche qc., qui s'oppose à qn.

Միւմաննէ(թ), ա. գ. ջանալ վերջացնել գործը աշխատիլ. chercher à terminer l'affaire de qn.

Միւմաշա(թ), ա. գ. վարել գործը. 2. առնել ճանապարհ. traiter les affaires; 2. prendre ou suivre une route.

Միւմատահա(թ), ա. գ. փոխանակել գգուանք. échanger des cajoleries.

Միւմասէ(թ), ա. գ. շօշափել. շօշափում. դպչում. toucher; attouchement.

Միւմասէլէ(թ), ա. գ. նման ըլլալ. նմանութիւն. պատշաճեցուցանել զանձն. յարմարութիւն. ressembler à qn.; ressemblance; se conformer; conformité.

Միւմասիլ, ա. գ. (միւմասէլէթ.) նման. համեմատ. semblable, ressemblant, conforme.

Միւմաս, ա. գ. (միւմասէթ.) որ շօշափէ. յար. կից. 2. շօշափող. qui touche; 2. tangente.

Թէմասի միւմաս. շօշափող անկեան. tangente d'un angle.

Միւմադէհա(թ), ա. գ. մրցել ի գովել զմիմեանս. rivaliser d'éloge avec qn.

Միւմատէ(թ), ա. գ. տարածանել. ձգել. երկայնել. étendre, allonger, prolonger qc.; allongement, prolongement.

Միւմարա(թ), ա. գ. կռուել. կռիւ. վէճ. կռիւ. engager une dispute avec qn.; querelle, dispute, contestation, débat.

Միւմարէթա(թ), ա. գ. քերել. égratigner.

Միւմարէսէ(թ), ա. գ. վարել. տնտեսել. փորձ. 2. վարժիլ. ընտելանալ յենլ. կրթութիւն. manier qc., s'appliquer avec zèle, poursuivre une affaire; poursuite d'une affaire; 2. se faire à qc.; pratique.

Միւմաքէսէ(թ), ա. գ. սակ արկանել. marchander qc.

Միւմզի, ա. Ա. (իմզա.) (ստորագրեալ.) ձեռնագրեալ. souscrit, signé. [պատառեալ. déchiré.

Միւմէզզաք, ա. թ. (թէմզիք.)

Միւմէլլահ, ա. թ. (թէմլիհ.) յաղեալ. salé.

Միւմէլլէս, ա. թ. (թէմլիս.) ողորկեալ. յղկեալ. ողորկ. lissé, uni, poli, doux au toucher.

Միւմէլլէք, ա. թ. (թէմլիք.) ժառանգեցուցեալ. mis en possession.

Միւմէհհէտ, ա. թ. (թէմհիտ.) տարածեալ. 2. կարգեալ. étendu; 2. arrangé.

Միւմէհհէք, ա. թ. մատաղ եւ պարարտ. jeune et plein de sève.

Միւմէհհիտ, ա. թ. (թէմհիտ.) որ տարածանէ. 2. որ կարգէ. qui étend; 2. qui arrange.

Միւմէճճէտ, ա. թ. (թէմճիտ.) փառաւորեալ. փառաւոր. glorifié, glorieux.

Միւմէյյիզ, ա. թ. (թէմյիզ.) որ անջատէ, ընտրէ, որոշէ. 2. (մաթպուաթ միւտիւրի.) քննիչ. 3. դատական խորհրդարանի գրագիր. 4. (միյանճը.) իրաւարար. qui sépare, qui distingue; 2. censeur, agent préposé à l'examen des livres, des journaux, etc.; 3. (commis) greffier; 4. compromissaire, arbitre, juge arbitral.

Միւմէսսէլ, ա. թ. (թէմսիլ.) նմանեցուցեալ. համեմատեալ. assimilé, comparé.

Միւմէսսէք, ա. Բ. մշկահոտ. musqué, parfumé avec du musc.

Միւմէվվէլ, ա. Բ. ճոխացեալ. enrichi.

Միւմէլլէհ, ա. Բ. (թէմլիհ.) կազմեալ. fabriqué.

Միւմէտտահ, ա. Բ. (թէմտիհ.) գովեալ. գովաբանութեան ընկալեալ. loué, qui a obtenu des éloges.

Միւմէտտէտ, ա. Բ. (թէմտիտ.) երկայնեալ. (r)allongé, prolongé.

Միւմէրրէտ, ա. Բ. ի բարձրաբերձ բարձրութեան կերտեալ. élevé à une grande hauteur.

Միւմէքքէն, ա. Բ. (թէմքին.) հաստատեալ. établi.

Միւմթազ, ա. Ե. (իմթիյազ.) զատեալ, որոշեալ յայլոց. առանձնաշնորհեալ. séparé, distingué des autres; privilégié.

Միւմթէզիճ, ա. Ե. (իմթիզաճ.) խառնեալ. խառնուրդով. 2. ընտելեալ. mêlé et tempéré par le mélange; 2. accoutumé, habitué.

Միւմթէլի, ա. Ե. (իմթիլա.) լի. լցեալ. plein, rempli.

Միւմթէլիյէթ, ա. առլի լիութիւն. réplétion.

Միւմթէհան, ա. Ե. (իմթիհան.) փորձեալ. քննեալ. essayé, examiné.

Միւմթէհիգ, ա. Ե. (իմթիհագ.) ջնջեալ. effacé, qui a disparu, qui s'est évanoui.

Միւմթէհին, ա. Ե. ի կիր արկեալ. ծառայեցուցեալ. employé.

Միւմթէհին, ա. Ե. (իմթիհան.) որ փորձէ, քննէ. qui essaye une chose, qui soumet à l'épreuve, qui examine, qui fait subir un examen.

Միւմթէհիք, ա. Ե. մատաղ եւ դալարորդ. jeune et plein de sève.

Միւմթէնի', ա. Ե. (իմթինա'.) անհնարին. 2. զօրաւոր. ահաւոր. impossible; 2. fort, redoutable.

Միւմթէնիհ, ա. Ե. լցեալ շնորհօք. երախտաւորեալ. comblé de bienfaits.

Միւմթէսիլ, ա. Ե. (իմթիսալ.) հնազանդ. հպատակ. obéissant, soumis.

Միւմթէտտ, ա. Ե. (իմթիտատ.) յերկարեալ. երկայնեալ. prolongé, étendu.

Միւմթէր, ա. Ա. անձրեւաբեր. [pluvieux.

Միւմիթ, ա. Ա. (իմաթէթ.) որ մահ ածէ ի վերայ. մահաբեր. qui fait mourir; mortel.

Միւմիլլ, ա. Ա. (իմլալ.) որ ձանձրոյթ ածէ. ennuyant, ennuyeux.

Միւմին, եզ. } ա. Ա. (իման.)
Միւմինիյն, յգ. } հաւատացեալ. մահմետական. croyant, fidèle.

Միւմինաթ, յգ. } ա. Ա. (իման.)
Միւմինէ(թ), եզ. } (կին) հաւատացեալ. (femme) croyante.

Միւմիտտ, ա. Ա. (իմտատ.) որ տարածանէ, երկայնէ. 2. որ օգնական լինի. qui prolonge, qui étend; 2. qui assiste, qui aide.

Միւմհիլ, ա. Ա. (իմհալ.) որ ժամ տայ. qui accorde un délai, qui donne du répit.

Միւնասիպ, ա. Գ. (իմսակիդա.) որ պատշաճի. պատշաճ. qui convient, convenable.

Միւնշէ'իպ, ա. Գ. հերձեալ. ցնդեալ. fendu, disparu.

Միւնպէ'իս, ա. Գ. (իմպի'աս.) առաքեալ. 2. պատճառեալ. envoyé; 2. causé, produit.

Միւնպէսիթ, ա. Գ. (իմպիսաթ.) տարածեալ. 2. զուարթ. զուարթ. 3. համարձակ. étendu; déployé; 2. gai, enjoué; 3. hardi.

Միւնպէքի, ա. Գ. (իմպիքեա.) որ լայ. լացեալ. qui pleure, pleuré.

Միւնպիթ, ա. Ա. բուսաբեր. qui produit des plantes, végétal, productif.

Միւմսիք, ա. Ա. (իմսաք.) որ հաստատուն ունի. ժլատ. ժլատ. qui tient ferme, tenace, avare.

Միւմքին, ա. Ա. (իմքեան.) հնարաւոր. possible, qui se peut (faire).

— մէրթէպէ. ըստ կարի. որչափ ինչ հնարէցէ. autant qu'il est possible.

— օլ. հնարաւոր լինել. être possible, (il se peut,).

Միւմքինաթ, ա. (յգ. միւմքին, եզ.) հնարաւոր իրք. choses possibles. [possible.

Միւմքինսիզ, թ. անհնարին. im-

Միւնա, ա. յփ. միննէէ(թ), էղ։

Միւնա''ալ, ա. թ. (թէն'իլ.) հողաթափաւ ոտնաւորեալ. chaussé, qui porte des claques.

Միւնա''ամ, ա. թ. (թէն'իմ.) բարեկեցիկ. qui jouit d'une vie aisée, qui vit dans les délices.

Միւնա'ամէ(թ), ա. գ. բարեկեցիկ, փափկակեաց լինել. բարեկեցութիւն. 2. լնուլ երախտեօք. vivre dans l'abondance et dans les plaisirs; vie aisée, aisance; 2. combler qn. de bienfaits.

Միւնա'աֆէ(թ), ա. գ. ջանալ յառաջել զմիմեանս. chercher à devancer qn.

Միւնագազա(թ), ա. գ. հակառակ կալ. ընդդիմ դառնալ. հակառակօսութիւն. s'opposer, contredire qn.; se contredire; opposition, contradiction.

Միւնագալէ(թ), ա. գ. պատմել. պատմել միմեանց. raconter, rapporter une histoire, se raconter des histoires.

Միւնագահա(թ), ա. գ. դատ վարել ընդ ումեք. être en procès avec qn.

Միւնագաշէ(թ), ա. գ. մանր քննել զհաշիւս. խիստ համար պահանջել. 2. կռուել. կռիւ. éplucher avec qn. minutieusement un compte, lui faire rendre un compte très-rigoureux; 2. se quereller; querelle, dispute.

Միւնազաաէ(թ), ա. գ. կռուել ընդ ումեք. se disputer, se quereller.

Միւնազարէ(թ), ա. գ. վիճել. վէճ. կագ. se disputer; dispute, débat.

Միւնագգա, ա. թ. (թէնգիյէթ.) մաքրեալ. nettoyé, mondé.

Միւնագգաթ, ա. թ. (թէնգիթ.) կէտանշեալ. marqué de points diacritiques.

Միւնագգահ, ա. թ. (թէնգիհ.) հարթեալ. 2. մաքրեալ. սրբեալ. ուղղեալ. սրբագրեալ. aplani, égalisé; 2. épuré, émondé, corrigé.

Միւնագգաշ, ա. թ. (թէնգիշ.) նկարեալ. peint, orné de dessins, colorié.

Միւնագըզ, ա. գ. (միւնագազաթ.) հակառակ. contraire, opposé, contradictoire.

Միւն'ագըտ, ա. գ. (ին'իգատ.) կապեալ. 2. պայմանեալ. ուխտեալ. հաստատեալ. 3. սառուցեալ. պաղեալ. մածեալ. lié, attaché; 2. conclu, contracté; 3. gelé, pris.

Միւն'ագըր, ա. գ. վիրաւոր. blessé au dos.

Միւնազա'ա(թ), ա. գ. վիճել. կռուել. վէճ. կռիւ. կագ. disputer contre qn., se quereller; dispute, querelle, contestation, litige.

Միւնազա'ուն ֆիհ(ի), ա. կռուական. վիճելի է. contentieux, contesté, controversé.

Էմվալը միւնազա'ուն ֆիհա. (Մալը նիզա' օլան էմվալ.) իրք ընդ կռուով. affaires contentieuses, points controversés.

Միւնազալէ(թ), ա. գ. պաշտպանել ումեք. prendre la défense de qn., protéger qn.

Միւնազահա(թ), ա. գ. հեռի առնել. հեռացուցանել. éloigner, écarter qc. de qn.

Միւնազարէ(թ), ա. գ. նմանեցուցանել. համեմատել. նմանութիւն. 2. վիճել. պայքարել. վէճ. պայքար. assimiler l'un à l'autre, comparer l'un à l'autre; assimilation; 2. discuter (sur) qc., débattre qc., controverser; discussion, controverse.

Ֆէննի միւնազարէ. ճարտարամտական վիճաբանութիւն. dialectique.

Միւնազզամ, ա. թ. (թանզիմ.) կարգեալ. կարգաւոր. յարդարեալ. organisé, disposé par ordre, rangé, mis en ordre.

Միւնազզաֆ, ա. թ. (թէնզիֆ.) սրբեալ. մաքրեալ. nettoyé, purifié, rendu pur.

Միւնազզէ(թ), ա. գ. յաղթել. avoir le dessus dans un combat, dans une dispute.

Միւնազզիմ, ա. թ. (թանզիմ.) կարգիչ. յարդարիչ. qui arrange, qui met en ordre.

Միւնազէգա(թ), ա. գ. հայհոյել. թշնամանել. charger qn. d'injures, invectiver.

Միւնազի', ա. գ. (միւնազա'աթ.) կռուասէր. կագեցող. կռուարար. qui aime à se disputer, querelleur.

Միւն'ազիլ, ա. գ. (ին'իզալ.) անկեալ ի պաշտօնէ. destitué.

Միւնաթագա(թ), ա. գ. խօսիլ ընդ միմեանս. s'entretenir (converser) avec qn.; conférer avec qn.

Միւնաթալա(թ), ա. գ. չափչափիլ երկարել ամենայն երկայնութեան. rivaliser de longueur avec qn.

Միւնաթահա(թ), ա. գ. եղջերահարել գլխոյ. s'attaquer à coups de cornes.

Միւն'աթաֆ, ա. գ. (ին'իթաֆ.) կորացեալ. 2. ոլոր. courbé; 2. détour.

Միւն'աթըֆ, ա. գ. (ին'իթաֆ.) որ դառնայ ընդ... որ դէմ եդեալ գնայ. 2. կորնեալ. կորացեալ. qui se tourne, qui se dirige quelque part; 2. plié, ployé; courbé, cambré.

Միւնաթթաֆ, ա. բ. (թէնթիֆ.) ամբաստանեալ. accusé, chargé d'une turpitude.

Միւնա'իմ, ա. գ. (միւնա'ամէթ.) բարեկեցիկ. 2. քաղցր. 3. բարերար. առատաձեռն. qui vit dans les délices; 2. doux; 3. bienfaisant, généreux.

Միւնահազէ(թ), ա. գ. եկակալ առնել. ի դատ կոչել. appeler qn., le trainer devant le juge.

Միւնահէզա(թ), ա. գ. ընդդէմ դառնալ. résister, opposer de la résistance.

Միւնահէզէ(թ), ա. գ. մերձենալ. 2. յառաջել. s'approcher, venir tout près de qc.; 2. devancer.

Միւնահէպէ(թ), ա. գ. յափշտակել. հանել. յափշտակութիւն. աւար. enlever, ravir; emporter; enlèvement, pillage.

Միւնահէտէ(թ), ա. գ. խառնել ընդ թշնամւոյն. պատերազմ. խառնաշփոթ. կռիւ. 2. հանգանակել. en venir aux mains, se mêler; combat, mêlée, conflit; 2. se cotiser.

Միւնաղա(թ), ա. գ. փփայել. câliner, dorloter en cajolant.

Միւնաճա(թ), ա. գ. յաղօթս կալ եռանդամբ. աղօթք. prier avec ferveur; prière.

Միւնաճէզէ(թ), ա. գ. ի պատերազմ մտանել. s'engager dans un combat.

Միւնաճէտէ(թ), ա. գ. պատերազմել. 2. օգնել. combattre; 2. aider, assister, prêter secours.

Միւնաճիտ, ա. գ. (միւնաճէտէթ.) որ պատերազմի. քաջ. քաջալերող. 2. որ յօգնութիւն հասանէ. օգնական. qui combat, brave, courageux; 2. qui prête secours, assistance; qui aide, qui assiste.

Միւնաճըլէ(թ), ա. գ. գնալ իբրեւ զայր որոյ կապեալ իցեն ոտք. marcher comme un homme qui a les pieds liés.

Միւնաճէվէ(թ), ա. գ. յայտնել ծածուկս. 2. թաքչիլ ի խրճիթ. mettre qn. dans la confidence d'un secret, communiquer un secret; 2. se cacher, se blottir dans une hutte (pour y guetter sa proie).

Միւն'աճիլ, ա. գ. կատարեալ. վճարեալ. fini, terminé, fait.

Միւնաճի, ա. գ. (միւնաճէվէթ.) մտերիմ խորհրդակից. confident, mis dans la confidence.

Միւն'ամիտ, ա. գ. յեցեալ. appuyé par des colonnes, étayé.

Միւնաշէտէ(թ), ա. գ. երդմնեցուցանել. adjurer, conjurer.

Միւնասա(թ), ա. գ. կալեալ զճակատէն կռուել. saisir qn. au toupet et lutter avec lui.

Միւնասահա(թ), ա. գ. խորհուրդս բարիս տալ. խորհուրդ. խրատ. donner à qn. de bons conseils; conseil, admonition.

Միւնասարէ(թ), ա. գ. օգնել զմիմեանս. օգնութիւն. s'aider, s'assister réciproquement; assistance, secours.

Միւնասաֆէ(թ), ա. գ. յերկուս հաւասար մասունս բաժանել. 2. արդարութիւն. partager qc. par la moitié: 2. équité, justice.

Միւնասէգա(թ), ա. Գ. կարգել. մտանել ի կարգ. se ranger et prendre place parmi les autres, marchant à la file.

Միւնասէխա(թ), ա. Գ. անցանելն ժառանգութեան ողջոյն առանց բաժանելոյ առ ժառանգն. transmission de l'héritage entier et indivis à l'héritier.

Միւնասէպէ(թ), ա. Գ. պատշաճիլ. պատշաճ լինել. պատշաճութիւն. համաձայնութիւն. օգտակար. խնամութիւն. convenir, s'accorder à ou avec qc., être en conformité, en rapport; convenance, utilité, opportunité, rapport, relation.

Միւնասէպէթլի միւնասէպէթսիզ, մ. (օլուր օլմազ. նա-մէր-պութ. գարըշըգ. պի-էանէպանէ.) (յարմար անյարմար.) խառնիխուռն. à tort et à travers.

Միւնասէպէ(թ), ա. Գ. յայտնի պատերազմ տալ. faire ouvertement la guerre à qn.

Միւնասէպէթսիզ, մ. անպատեհ. անպատշաճ. inconvenant, déplacé, inopportun, indiscret.

Միւնասէպէթսիզլիք, գ. անպատեհութիւն. inconvenance, inopportunité.

Միւն'ասիմ, ա. Դ. (ին'իսամ.) պահպանեալ. զգուշացեալ. défendu, préservé, prémuni.

Միւնասիպ, ա. Գ. (միւնասէպէթ.) պատշաճ. պատեհ. convenable, juste, bon à qc.

— օլ. պատշաճիլ. պատշաճ լինել. convenir, être convenable.

Միւն'ազըգ, ա. Դ. դժուարատար. dur et difficile à supporter.

Միւն'ասիր, ա. Դ. քամեալ. exprimé, pressuré.

Միւնատտատ, ա. Ա. (թէնսիտ.) կուտեալ. entassé, amoncelé.

Միւնավէլէ(թ), ա. Գ. մատուցանել. ընծայել. présenter à qn., donner, offrir.

Միւնավէհա(թ), ա. Գ. լալ. հեծել. 2. հակառակիլ. pleurer, gémir; 2. s'opposer.

Միւնավէմէ(թ), ա. Գ. մրցել ընդ ումեք՝ եթէ ով առաւել ընդ երկար ննջէ. essayer, lutter à qui dormira le plus.

Միւնավէշէ(թ), ա. Գ. խառնել. կռուել. se mêler, en venir aux mains.

Միւնավէպէ(թ), ա. Գ. փոխանակել. յաջորդել զմիմեանս. յաջորդութիւն. alterner avec qn., se succéder tour à tour; alternative, succession.

— իլէ. փոխանակաւ. կարգաւ. alternativement, tour à tour.

Միւնավէսա(թ), ա. Գ. խառնուլ ի մարտ թշնամւոյն. aborder l'ennemi.

Միւնավէրէ(թ), ա. Գ. թշնամանել զոք. injurier qn.

Միւն'անի, ա. Դ. ոլորեալ. tortu, plié.

Միւնատա(թ), ա. Գ. աղաղակել. 2. նստել ի միասին. crier; 2. s'asseoir ensemble.

Միւնատէմէ(թ), ա. Գ. ընկերութիւն առնել. սեղանակից լինել. tenir (ou faire) compagnie à qn.; être commensal de qn.

Միւնատի, ա. Գ. (միւնատաթ.) քարոզ. crieur, héraut.

Միւն'ատիլ, ա. Դ. (ին'իտալ.) խոտորեալ. շաւղաշեղ եղեալ. qui s'est écarté du droit chemin, qui s'est dévié de la bonne route.

Միւնատիմ, ա. Գ. (միւնատէմէթ.) սեղանակից. կարեւոր բարեկամ. compagnon de parties de plaisir, commensal, intime.

Միւն'ատիմ, ա. Դ. չքացեալ. յոչինչ դարձեալ. չէ յաւաց մնաւոր ոչ է ի կէջ. anéanti, tombé dans le néant, disparu, qui ne se trouve plus.

Միւն'արիճ, ա. Դ. կամակոր. ծամածուռ. sinueux, tortueux.

Միւնաքէհէ(թ), ա. Գ. ամուսնանալ. կին առնել. ամուսնութիւն. contracter un mariage, se marier, prendre (une) femme; mariage.

Միւնաքէսէ(թ), ա. Գ. խստութեամբ վարել ընդ ումեք. դժկամակութիւն. se conduire avec dureté à l'égard de qn.; dureté dans les rapports avec qn.

Միւնաքէրէ(թ), ա. Գ. մաքառել ընդ ումեք. lutter contre qn.

Միւնա'քիս, ա. դ. (ին'իքեաս.) շրջեալ. վեր ի վայր հարեալ. 2 ցոլացեալ. retourné, mis à rebours, interverti; 2. réfléchi, rejailli.

Միւնաֆաա(թ), ա. դ. շահիլ. օգտիլ. profiter de qc., tirer profit (ou parti) de qc.

Միւնաֆա(թ), ա. դ. վանել. մերժել. 2. հակառակ. ընդդիմակ լինել. հակառակութիւն. անհամաձայնութիւն. repousser, chasser, bannir, expulser; 2. être incompatible avec...; incompatibilité.

Միւնաֆագա(թ), ա. դ. կեղծաւոր լինել. կեղծաւորութիւն. être hypocrite; hypocrisie.

Միւնաֆահա(թ), ա. դ. պատերազմիլ ընդ ումեք. 2. պատերազմիլ վասն ուրուք. պաշտպանել զնա. combattre qn.; 2. combattre pour qn., défendre qn.

Միւնաֆէսէ(թ), ա. դ. փափաքել. ցանկալ. ցանկութիւն. նախանձ. aspirer à qc., désirer qc.; désir, envie.

Միւնաֆէրէ(թ), ա. դ. հանել զդատ ինչ առաջի դատաւորի. դատ դնել ընդ ումեք զփառաց... 2. Թշնամութիւն. ատելութիւն. porter une cause devant un juge; se disputer le mérite, la gloire, l'honneur de qc. par-devant un juge; 2. aversion, antipathie.

Միւնաֆըգ, ա. դ. (միւնաֆագաթ.) կեղծաւոր. 2. խաբեբայ. երկդէմ. hypocrite (en religion); 2. trompeur, à double face.

Միւնաֆի, ա. դ. (միւնաֆաթ.) որ վանէ, մերժէ. չհաշտ. ընդդիմակ. qui repousse; incompatible, opposé.

Միւնգազը, ա. դ. (ինգըզա.) վախճանեալ. կատարեալ. fini, terminé. expiré, périmé, accompli, consommé, exécuté, effectué.

Միւնգազըպ, ա. դ. (ինգըզապ.) հատեալ. coupé, retranché.

Միւնգաթա', ա. (տեղի ուր վախճան առնու ինչ.) ծայր. ծագ. վախճան. կատարած. (lieu où une chose finit ou cesse,) terme, fin.

Միւնգաթը', ա. դ. (ինգըթա'.) բաժանեալ. հատեալ. կատարեալ. վախճանեալ. սպառեալ. séparé, disjoint; rompu, interrompu; fini; tari, manqué.

Միւնգաթիլ, ա. դ. սպանեալ. tué.

Միւնգա'լի, ա. դ. արմատախիլ. arraché avec la racine, déraciné.

Միւնգալ, ա. Ա. պատմեալ. allégué, rapporté, raconté.

Միւնգալի', ա. դ. (ինգըլա'.) խլեալ. arraché, déraciné.

Միւնգալիպ, ա. դ. (ինգըլապ.) փոխեալ. շրջեալ. changé, tourné.

Միւնգամի', ա. դ. որ սպրդեալ մտանէ ի տուն. 2. նուաճեալ. qui s'introduit furtivement dans une maison; 2. dompté, soumis, subjugué.

Միւնգաշիր, ա. դ. կեղեւեալ. écorcé.

Միւնգաբըզ, ա. դ. (ինգըբազ.) պնդացեալ, խստացեալ (որովայնի). 2. խստացուցիչ (որովայնի). 3. առեալ. ըմբռնեալ. constipé; 2. constipant; 3. pris, saisi.

Միւնգարըզ, ա. դ. հատեալ. coupé.

Միւնգասըր, ա. դ. (ինգըսար.) խորտակեալ. բեկեալ. brisé, rompu, cassé.

Միւնգասըֆ, ա. դ. (ինգըսաֆ.) վանեալ. յետս մղեալ. poussé, refoulé.

Միւնգասիմ, ա. դ. (ինգըսամ.) բաժանեալ. partagé, divisé en parties, en sections.

Միւնգատ, ա. դ. (ինգըյատ.) հնազանդ. հլու. հպատակ. obéissant, soumis, qui se laisse conduire partout.

Միւնգատիր, ա. դ. յառաջագոյն սահմանեալ, հրաւիրեալ. prédestiné, donné ou amené par le destin.

Միւնգատտ, ա. դ. յօշեալ գօտի գօտի. coupé en longs morceaux, en lanières.

Միւնգարիզ, ա. դ. (ինգըրազ.) շիջեալ. սպառեալ. éteint, expiré.

Միւնգաֆի', ա. դ. արգելեալ. մերժեալ. empêché, repoussé, à qui on défend l'accès.

Միւնգաֆիլ, ա. դ. փակեալ. fermé à clef, à cadenas.

Միւնզալիմ, ա. Դ. (ինզիլամ.) հարստահարեալ. qui a souffert de l'injustice, de l'oppression, lésé.

Միւնզաճի՛, ա. Դ. ընկողմանեալ. couché sur le côté.

Միւնզամմ, ա. Դ. (ինզիմամ.) յարեալ. յաւելեալ. joint, ajouté, réuni à un autre, additionné.

Միւնզապիթ, ա. Դ. (ինզիպաթ.) հաստատեալ. raffermi, consolidé.

Միւնզար, ա. Ա. սպասեալ. յապաղեալ. attendu, retardé.

Միւնզարիճ, ա. Դ. բացեալ. կիսաբացեալ. béant, entre-bâillé, entr'ouvert.

Միւնզելիգ, ա. Դ. լպիրծ. սայթաքեալ. glissant; qui coule sur un terrain glissant, glissé.

Միւնզէճիր, ա. Դ. հեռացուցեալ. մերժեալ. éloigné, chassé.

Միւնզէվի, ա. Դ. (ինզիվա.) որ մեկնի երթայ յանկիւն առանձին. մենակեաց. անապատաւոր. qui se retire dans un coin, qui s'éloigne pour vivre dans la retraite.

Միւնզէվիլ, ա. Դ. որ ի խոնարհ երթայ. կորստական. qui est au déclin, périssable, passager.

Միւնզիճաթ, ա. Ա. դեղք հասուցիչք. remèdes qui mûrissent un abcès.

Միւնզիր, ա. Ա. (ինզար.) որ խրատէ. qui avertit, qui donne des admonitions.

Միւնէզզատ, ա. Բ. (թէնզիտ.) կարգեալ. դիզեալ. խաւեալ. entassé, arrangé par couches.

Միւնէզզէլ, ա. Բ. (թէնզիլ.) իջուցեալ. celui qu'on a fait descendre.

Միւնէզզէհ, ա. Բ. (թէնզիհ.) հեռի. ազատ. 2. սուրբ. անմեղ. libre, exempt, franc de; 2. pur, innocent.

Մէքեանտանէն —. որ ամենայն տարածք վերջ է. exempt des bornes de l'espace, présent partout.

Միւնէզզէմ, ա. Դ. (ինզիմամ.) կապեալ. lié, serré.

Միւնէճճէմ, ա. Բ. սահմանեալ բոլորմամբ աստեղաց. հաստատեալ ըստ ժամանակի. déterminé par les révolutions des astres, fixé d'après les saisons.

Միւնէճճէզ, } ա. Բ. փորձ. ա-
Միւնէճճէա, } ժեալ. instruit par l'expérience, devenu sage.

Միւնէճճի, ա. Բ. փրկիչ. qui délivre, qui sauve, libérateur, sauveur.

Միւնէճճիմ, ա. Բ. աստեղաբաշխ. քաղդեայ. astrologue.

Միւնէշշէր, ա. Բ. (թէնշիր.) տարածեալ. պարզեալ. répandu, déployé.

Միւնէշշիֆ, ա. Բ. (թէնշիֆ.) որ ծծէ զջուր... qui absorbe, qui pompe de l'eau; qui s'absorbe d'eau.

Միւնէպպագ, ա. Բ. կարգեալ ի շարս մի ուղղութեան. aligné.

Միւնէպպէր, ա. Բ. բարձրացեալ. բարձր. 2. յանգեալ համզէ նշանաւ. élevé, exhaussé, haut; 2. terminé par un hamza.

Միւնէպպիհ, ա. Բ. (թէնպիհ.) որ խրատ տայ. qui fait des admonitions; qui avertit, avertisseur.

Միւնէսսագ, ա. Բ. (թէնսիգ.) կարգեալ. agencé, (ar)rangé, ordonné, disposé par ordre.

Միւնէսսէր, ա. Բ. ցրուեալ. տարածեալ. dispersé, disséminé, répandu.

Միւնէսսիմ, ա. Բ. (թէնսիմ.) կենդանարար. 2. որ արձակէ. որ հանէ յազատութիւն. qui ranime, qui donne la vie; 2. qui affranchit, qui met en liberté.

Միւնէվվէր, ա. Բ. (թէնվիր.) լուսաւորեալ. éclairé (par une lumière); illuminé.

Միւնէքքէս, ա. Բ. (թէնքիս.) դարձեալ. տապալեալ. retourné, renversé.

Միւնէքքէր, ա. Բ. (թէնքիր.) անորոշ. vague, indéterminé, indéfini.

Միւնթէխապ, ա. Ե. (ինթիխապ.) ընտրեալ. choisi, trié.

Միւնթէգըզ, ա. Ե. (ինթիգազ.) լուծեալ. ցրեալ. violé, rompu.

Միւնթէգըլ, ա. Ե. (ինթիգալ.) որ փոխի այլուր. որ փոխէ.

qui change de place, qui se transporte d'un endroit dans un autre.

Միւնթագըհ, ա. ե. (ինթիգահ.) մխիթարեալ. consolé.

Միւնթագըմ, ա. ե. (ինթիգամ.) որ հանէ վրէժ քինու. qui tire vengeance de qn.

Միւնթագըշ, ա. ե. նկարեալ. [peint.

Միւնթագըպ, ա. ե. (ինթիգապ.) որ քօղ արկանէ զերեսօք. qui se voile le visage.

Միւնթագըս, ա. ե. (ինթիգաս.) պակասեալ. 2. պակասեցուցիչ. diminué, décru; décroissant; 2. qui diminue.

Միւնթաշըր, ա. ե. ցանեալ. [répandu.

Միւնթազըր, ա. ե. որ կայ. որ դադարէ ասպարէք. qui s'arrête, qui fait halte dans un lieu.

Միւնթալըգ, ա. դ. (ինթիլագ.) արձակեալ. 2. ուրախացեալ. lâché, renvoyé, congédié; 2. égayé, réjoui.

Միւնթալըս, ա. դ. ծածկեալ. թաքուցեալ. ծածուկ. caché, secret, enveloppé de mystère.

Միւնթամըս, ա. դ. ջնջեալ. effacé.

Միւնթապըգ, ա. դ. (ինթիպագ.) պատշաճ. համաձայն. qui s'adapte, qui convient, qui correspond à un autre.

Միւնթապըխ, ա. դ. (ինթիպախ.) եփեալ. cuit.

Միւնթապի՛, ա. դ. (ինթիպա՛.) դրոշմեալ. empreint, imprimé.

Միւնթասըպ, ա. ե. (ինթիսապ.) կանգնեալ. érigé, redressé, arboré.

Միւնթասըր, ա. ե. (ինթիսար.) որ վրէժս առնու. 2. յաղթական. որ յաղթութեան տանի. qui se venge, qui tire vengeance de qc.; 2. qui remporte la victoire.

Միւնթասըֆ, ա. ե. (ինթիսաֆ.) որ զիրաւն, զարդարն պահանջէ. qui se fait rendre justice, qui réclame de qn. ce qui est juste et équitable.

Միւնթասըհ, ա. ե. (ինթիսահ.) որ ընդունի զխրատ. qui admet et écoute les conseils.

Միւնթավի՛, ա. դ. (ինթիվա՛.) հնազանդ. obéissant, docile.

Միւնթավի, ա. դ. (ինթիվա.) ծալեալ. պարունակեալ. բովանդակեալ. plié, ployé, roulé l'un sur l'autre, contenu, renfermé.

Միւնթարիտ, ա. դ. վանեալ. մերժեալ. chassé, repoussé.

Միւնթաֆի, ա. դ. (ինթիֆա.) շիջեալ. éteint.

Միւնթեզի՛, ա. ե. (ինթիզա՛.) որ խլէ. qui arrache.

Միւնթեզիր, ա. ե. (ինթիզար.) ուխտադիր. ուխտաւոր. qui (a) fait un voeu.

Միւնթեխապ, ա. ե. (ինթիխապ.) ընտրեալ. choisi, élu.

Միւնթեխապաթ, ա. (յգ. միւնթեխապ, եղ.) ժողովածոյ մատենագրաց. հատընտիր. ծաղկաքաղ բանք. ընտիր ընտիր բանք. (recueil de) morceaux choisis, anthologie, chrestomathie.

Միւնթեհա, ա. ե. (ինթիհա.) վախճանեալ. 2. վախճան. կատարած. ծայր. achevé, fini; 2. fin, terme, extrémité.

Միւնթեհի, ա. ե. (ինթիհա.) որ կատարի. որ վախճանի. 2. վարդապետ. ճարտար. qui finit par..., qui parvient au terme; 2. maître.

Միւնթեհիզ, ա. ե. յարուցեալ. յոտն կացեալ. suscité, excité, soulevé; mis sur pied.

Միւնթեհիզ, ա. ե. (ինթիհազ.) որ զդարեհ դէպքաց ժամուն հարկանէ. 2. (ծաղր) մեծաթաթառ. qui saisit l'occasion; 2. (un) gros (rire).

Միւնթեհիչէ(թ), ա. եղերամայր. pleureuse.

Միւնթեհիպ, ա. ե. (ինթիհապ.) որ յափշտակէ. որ աւար հարկանէ. qui enlève, qui pille, qui fait butin de qc.

Միւնթեհիր, ա. ե. որ հոսէ առատաբխութեամբ. 2. լուծեալ. qui saigne abondamment; 2. relâché.

Միւնթեհիք, ա. ե. (ինթիհաք.) նուաղեալ. épuisé, harassé.

Միւնթէճ, ա. Ա. (ինթաճ.) ծնեալ. յառաջ եկեալ. né, produit, causé, résultant.

Միւնթէճէպ, ա. դ. ընտրեալ. élu, choisi.

Միւնթեմի, ա. Ե. (ինթիմա.) աիտ. պաղլանմըշ օլան. qui a rapport à..., relatif à qc., appartenant à, faisant partie de.

Միւնթեմիա, ա. Ե. ծածըկլըմըշ. caché, dérobé.

Միւնթեշիգ, ա. Ե. (ինթիշագ.) յանֆօռօնտ չէքիլմիշ. attiré pas les narines.

Միւնթեշիպ, ա. Ե. ճագըլմըշ. 2. լաքըլմըշ դիքիլմիշ. fiché, planté; 2. engagé, embarrassé dans qc.

Միւնթեշիր, ա. Ե. (ինթիշար.) դաղըլմըշ. 2. ուզայըն. ուզաթըլմըշ. 3. եայըլմըշ. 4. սաչըլմըշ. սաչըք. déployé, développé; ouvert; 2. long, prolongé; 3. répandu, divulgué, publié; 4. dispersé, disséminé.

Միւնթեպիհ, ա. Ե. (ինթիպահ.) ույանմըշ (ուէյգուտան). 2. տէղեկամ. խապէրտար օլմըշ. 3. յաղանքահայըլեայ. éveillé (du sommeil); 2. informé de qc., rendu attentif; 3. prévoyant.

Միւնթեսախ, ա. Ե. (ինթիսախ.) ընդօրինակուած. copié, transcrit.

Միւնթեսագ, ա. Ե. (ինթիսագ.) կարգեալ. disposé par ordre.

Միւնթեսիխ, ա. Ե. (ինթիսախ.) ընդօրինակող. qui copie, qui transcrit, copiste.

Միւնթեսիճ, ա. Ե. (ինթիսաճ.) հիւսուածեալ. tissu, tissé.

Միւնթեսիպ, ա. Ե. (ինթիսապ.) պաղլանմըշ. պաղլանմըշ օլան. աիտ. qui a rapport à..., relatif à qc., appartenant à..., faisant partie de.

Միւնթեսիֆ, ա. Ե. օր քանտըր. օր յօգ օլօն հէմ է վէր գօբարան. 2. օր եօլր. qui démolit, qui renverse de fond en comble; 2. qui arrache.

Միւնթեվի, ա. Ե. օր աղաէլի, է մէյլ դընէ. qui se propose qc., qui se dirige vers.

Միւնթեվիթ, ա. Ե. (ինթիվաթ.) գախըլմըշ. 2. հէօզ. (sus)pendu; 2. éloigné, lointain.

Միւնթեվիպ, ա. Ե. օր փէյլամ անդամ դառնայ գայ. qui vient tour à tour, à plusieurs reprises.

Միւնթեսա, ա. ժողովարան. lieu de réunion.

Միւնթեքիթ, ա. Ե. օր անկանի, ընկեցեալ ի գլուխ գլուխ իրար. qui tombe, qui est jeté la tête la première.

Միւնթեքիպ, ա. Ե. օր բառնայ յաննի յասա. qui porte qc. sur ses épaules.

Միւնթեքիս, ա. Ե. (ինթիքաս.) տապալեալ. renversé.

Միւնթեքիս, ա. Ե. լուծեալ. ջրեալ. rompu, violé.

Միւնթեֆահ, ա. տեղի ընդարձակ. lieu spacieux.

Միւնթեֆի, ա. Ե. (ինթիֆա.) վանեալ. հալածեալ. աքսորեալ. repoussé, chassé, relégué.

Միւնթեֆի', ա. Ե. (ինթիֆա'.) օր շահի. օր օգուտ քաղէ. qui obtient quelque profit, qui gagne qc., qui tire profit de qc.

Միւնթեֆիզ, ա. Ե. (ինթիֆազ.) օր թօթափէ զանձն. qui se secoue.

Միւնթեֆիլ, ա. Ե. (ինթիֆալ.) օր աւելի աղօթս քան զհրամանեալն մատուցանէ. qui dit plus de prières que la loi n'en prescrit.

Միւնթեֆիխ, ա. Ե. (ինթիֆախ.) ուռուցեալ. enflé, gonflé.

Միւնթեֆիտ, ա. Ե. առանձնացեալ. մեկնեալ. մեկնակ. isolé, séparé, qui se met à l'écart.

Միւնթիճ, ա. Ա. (ինթաճ.) օր պտղաբեր լինի. qui produit, qui donne naissance.

— օլ. պտղաբեր լինել. aboutir, avoir pour résultat.

Միւնթին, ա. Ա. ժանտահոտ. նեխեալ. puant, fétide, infect.

Միւն'իմ, ա. Ա. (ին'ամ.) բարերար. երախտաւոր. bienfaiteur, bienfaisant, généreux, libéral.

Միւն'իմանէ, զ. իբրեւ բարերար. en bienfaiteur.

Միւնիմմ, ա. Ա. չըղաղըճը. բանսարկու. dénonciateur, calomniateur, intrigant.

Միւնիպ, ա. Ա. (ինապէթ.) օր դառնայ առ Աստուած ի պաշտօնէ. qui revient à Dieu, qui vient à résipiscence, qui se convertit.

Միւնիս, ա. Ա. (ինսա.) որ յընտելութիւն տայ. qui rend familier, intime.

Միւնիր, ա. Ա. (ինարէթ.) լուսաւորիչ. illuminant, qui illumine, qui éclaire.

Միւնիւյէ(թ), ա. իղձք. voeu, [désir.

Միւնիֆ, ա. Ա. բարձր. 2. անհամեմատ. haut, élevé; 2. supérieur, éminent.

Միւնխազըգ, ա. Գ. ընդմիջեալ. թափանցանց ծակեալ, խոցեալ. transpercé.

Միւնխադըպ, ա. Գ. որոյ կորացեալ է ողնայարն. qui a le dos rompu, brisé.

Միւնխազիլ', ա. Գ. (ինխիզալ.) խորտակեալ. հատեալ. 2. կորացեալ. rompu, cassé; 2. courbé (de vieillesse).

Միւնխազի', ա. Գ. խոնարհ. հպատակ. humble, soumis.

Միւնխալի', ա. Գ. (ինխիլա'.) խլեալ. arraché, déraciné.

Միւնխանիգ, ա. Գ. (ինխինագ.) խեղդեալ. suffoqué.

Միւնխանիս, ա. Գ. յետնեալ. resté en arrière.

Միւնխաշի', ա. Գ. խոնարհ. հպատակ. humble, soumis.

Միւնխասիֆ, ա. Գ. (ինխիսաֆ.) նուաղեալ, խաւարեալ (լուսին). éclipsé (il se dit de la lune).

Միւնխադի', ա. Գ. (ինխիդա'.) խաբեալ. trompé, circonvenu.

Միւնխամիր, ա. Գ. (ինխիմար.) քօղեալ. քօղաւորք. voilé, qui porte un voile.

Միւնխարի', ա. Գ. հերձեալ. ճեղքեալ. 2. տկար. նուաղեալ. fendu; 2. faible, languissant.

Միւնխարիգ, ա. Գ. պատառեալ. déchiré.

Միւնխարիֆ, ա. Գ. անհնազանդ. հեստ. 2. որ գործէ սխալանս ինչ. 3. որ թշնամանս տայ այլոց. désobéissant, rétif; 2. qui commet une bévue; 3. qui s'attaque à qn. par des paroles injurieuses. [décousu.

Միւնխարիմ, ա. Գ. քակեալ.

Միւնխաֆի, ա. Գ. (ինխիֆա.) ծածկեալ. թաքուցեալ. caché.

Միւնխաֆիզ, ա. Գ. (ինխիֆազ.) իջեալ. խոնարհեալ. 2. քէսրէ յայտնանշանիւ. baissé, abaissé; 2. marqué d'un kesra.

Միւնֆիխ, ա. Ա. ամբարտաւան. փքացեալ. vaniteux, bouffi d'orgueil.

Միւնհազըմ, ա. Գ. (ինհիզամ.) (մարսողութ.) հալեալ. digéré.

Միւնհաթթ, ա. Գ. (ինհիթաթ.) ցածուցեալ. 2. ի վայր եդեալ. abaissé, déprimé; 2. posé en bas, déposé.

Միւնհալլ, ա. Գ. (ինհիլալ.) քակեալ. լուծեալ. 2. հալեալ. délié, dénoué, défait, dissous; 2. fondu.

Միւնհաճիզ, ա. Գ. արգելեալ. retenu, empêché.

Միւնհամըգ, ա. Գ. անմիտ. 2. անարգ. արհամարհ. bête, stupide; 2. vil, méprisable.

Միւնհանի, ա. Գ. (ինհինա.) կոր. ծռեալ. plié; recourbé, courbe.

Միւնհապիր, ա. Գ. ուրախացեալ. 2. յայտնեալ. réjoui, enjoui; 2. révélé, manifesté.

Միւհասըր, ա. Գ. (ինհիսար.) պաշարեալ. 2. սահմանեալ. entouré, assiégé, cerné, bloqué; 2. restreint, borné à qc.

Միւնհասիմ, ա. Գ. (ինհիսամ.) հատեալ. coupé, retranché.

Միւնհասիր, ա. Գ. բացեալ. découvert, à nu.

Միւնհասս, ա. Գ. որ անկանի. qui tombe (il se dit des cheveux), qui perd le poil.

Միւնհազիլ, ա. Գ. որ մեկնի, հեռանայ. qui se retire, qui s'éloigne.

Միւնհաշիշ, ա. Գ. երկուցեալ. զահի հարեալ. effrayé, épouvanté, terrifié.

Միւնհատէր, ա. զառ ի թափ. pente, penchant.

Միւնհատիպ, ա. Գ. (ինհիտապ.) կորաքամակ. bossu.

Միւնհարիտ, ա. Գ. (= միւնֆէրիտ.) զատուցեալ. մեկուսի. séparé, isolé, solitaire.

Միւնհարիֆ, ա. Գ. (ինհիրաֆ.) խոտորեալ. 2. խոտորնակ. թեքայ. շեղ. 3. պռագէղ. qui se détourne, qui

s'écarte de qc.; détourné; 2. oblique, en biais, incliné, penchant; 3. trapèze.

Շիպհի միւնհարիֆ. անհաւասարակողմն չորեքկուսի. trapézoïde.

Միւնհէզիլ', ա. Դ. բեկեալ. brisé, cassé en petits morceaux.

Միւնհէզիմ, ա. Դ. (ինհիզամ.) փախուստեայ հալածեալ. dérouté, mis en fuite, en déroute.

Միւնհէզիմէն, ա. փախուստեայ եղեալ. en déroute.

Միւնհէթիք, ա. Դ. (ինհիթաք.) պատառեալ. 2. ապականեալ. déchiré; 2. violé, déflоré.

Միւնհէլիթ, ա. Դ. խուսեալ. esquivé.

Միւնհէլիք, ա. Դ. (ինհիլաք.) որ զանձն ի վտանգ արկանէ. qui se jette, qui se précipite dans un peril.

Միւնհէմիզ, ա. Դ. (հէմզէլի.) հէմզէ նշանաւ. (mot) avec un hemzé. [écroulé, tombé.

Միւնհէմիր, ա. Դ. կործանեալ.

Միւնհէմիք, ա. Դ. (ինհիմաք.) ընկղմեալ. absorbé dans qc.

Միւնհէմմ, ա. Դ. (ինհիմամ.) թախծալից. chagriné, accablé de soucis.

Միւնհէշիմ, ա. Դ. բեկեալ. brisé, cassé en petits morceaux.

Միւնհէպիթ, ա. Դ. (ինհիպաթ.) ճնշեալ. իջեալ. déprimé; descendant, qui descend.

Միւնհէսըր, ա. Դ. բեկեալ. brisé, cassé en petits morceaux.

Միւնհէտիլ, ա. Դ. կախեալ. pendant, qui pendille.

Միւնհէտիմ, ա. Դ. (ինհիտամ.) կործանեալ. démoli, détruit.

Միւնհէտին, ա. Դ. որ յետս կալ յառաջադրութենէն. qui change de résolution.

Միւնհէտիր, ա. Դ. առատ. յորդեռ տեղացեալ. abondant, (pleuvoir) à verse. [croulé, écroulé.

Միւնհէտամ, ա. Դ. կործանեալ.

Միւնհէֆիթ, ա. Դ. իջեալ. ճնշեալ. affaissé, déprimé.

Միւնհէֆիք, ա. Դ. որ դողդոջուն քայլէ. qui marche d'un pas chancelant.

Միւնհի, ա. Ա. (ինհա.) որ տայ լուր. qui annonce une nouvelle; qui fait un rapport (militaire).

Միւնհիթիթ, ա. Դ. (ինհիթաթ.) որ իջանէ. qui descend en pente.

Միւնհիլ, ա. Ա. որ արբուցանէ. qui fait boire, qui abreuve.

Միւնհիսս, ա. Ա. խլեալ. arraché, déraciné.

Միւնհազզ, ա. Դ. որ կեայ հեշտութեամբ. qui vit petitement.

Միւնհազաթիթ, ա. Դ. ընկղմեալ. plongé.

Միւնհազալիգ, ա. Դ. փակեալ. fermé.

Միւնհազալլ, ա. Դ. մածեալ. մտեալ. inséré, introduit, entré.

Միւնհազամիզ, ա. Դ. կկոցեալ աչօք. cligné.

Միւնհազամիր, ա. Դ. սուզեալ. plongé, submergé.

Միւնհազամմ, ա. Դ. (ինհազիմամ.) տրտում. triste, qui a du chagrin.

Միւնհազասիլ, ա. Դ. լուացեալ. lavé, purifié par l'ablution.

Միւնհազավի, ա. Դ. մոլորեալ. séduit, égaré.

Միւնճէզիմ, ա. Դ. (ինճիզամ.) բեկեալ. խորտակեալ. cassé, rompu.

Միւնճէզիպ, ա. Դ. (ինճիզապ.) ձգեալ. (at)tiré.

Միւնճէզիր, ա. Դ. հատեալ. coupé, retranché.

Միւնճէ'իլ, ա. Դ. եդեալ. 2. ստեղծեալ. mis, placé, posé; 2. créé.

Միւնճէլի, ա. Դ. (ինճիլա.) որ յայտնի լինի. որ երեւի. qui se fait voir, qui se manifeste, qui parait, qui brille.

Միւնճէլլ', ա. Դ. որ երեւի. որ յանկարծ. qui parait tout à coup, qui brille et se présente aux yeux.

Միւնճէմի', ա. Դ. (ինճիմա'.) ժողովեալ. rassemblé, réuni.

Միւնճէմիտ, ա. Դ. (ինճիմատ.) պաղեալ. սառնացեալ. (con)gelé, glacé.

Միւնճէպիր, ա. Դ. կապեալ. ողջացեալ. բժշկեալ. bandé, remis et rétabli.

Միւնճէլիզ, ա. Դ. որ անցանէ այլուր, ի կողմն առաջ. qui passe

dans un autre endroit, qui passe à qn.

Միւնճեվիլ, ա. Դ. որ շուրջ կայ, յածէ. qui tourne, qui fait le tour, qui circule, qui court tout autour.

Միւնճերիտ, ա. Դ. (ինճիրատ.) մերկա(ցա)ցեալ. dénué, dépouillé.

Միւնճերր, ա. Դ. (ինճիրար.) ձգեալ. քարշեալ. անկեալ ի. tiré, attiré, entraîné, reduit à..., tombé dans...

Միւնճիզ, ա. Ա. (ինճազ.) որ լնու, կատարէ, աւարտէ. 2. որ լնու զիւր զխոստումն. qui achève, accomplit, mène à bonne fin; 2. qui remplit ou tient sa promesse.

Միւնճիհ, ա. Ա. (ինճահ.) յաջողեալ. qui a la main heureuse, qui réussit en tout.

Միւնճիպ, ա. Ա. որոյ է որդի ազնուական. qui a un fils noble.

Միւնմահի, (ինմիհա.) Միւնմահիգ, ա. Դ. ջնջեալ. effacé, anéanti.

Միւնմըլիգ, ա. Դ. ապրեալ. 2. հարթ հասարակ. échappé; 2. uni, doux au toucher.

Միւնմըլիս, ա. Դ. զերծեալ. ապրեալ. délivré, sauvé, échappé.

Միւնմիլ, ա. Ա. բանսարկու. intrigant.

Միւնշագգ, ա. Դ. (ինշիգագ.) հերձեալ. fendu.

Միւնշա'իլ, ա. Դ. (ինշի'ալ.) բորբոքեալ. allumé, ardent, qui produit de la flamme.

Միւնշա'իպ, ա. Դ. (ինշի'ապ.) որ է բազում ճիւղս բաժանի. qui se divise en plusieurs branches.

Միւնշէթիթ, ա. Դ. (ինշիթաթ.) ցրուեալ. disséminé, dispersé.

Միւնշէլլ, ա. Դ. (ինշիլալ.) յորդառատաբար. à (grands) flots, par torrents.

Միւնշէրիգ, ա. Դ. (ինշիրագ.) պատառեալ. ճեղքեալ. fendu, gercé.

Միւնշէրիհ, ա. Դ. (ինշիրահ.) ուրախ. զուարթ. réjoui, gai, joyeux.

Միւնշէրիմ, ա. Դ. (ինշիրամ.) հերձեալ. fendu, entaillé.

Միւնշի. ա. Ա. (ինշա.) գրագէտ. մատենագիր. իմաստագէտ. écrivain; auteur d'un livre; styliste, rédacteur.

Միւնշիտ, ա. Ա. (ինշատ.) քարոզ. 2. որ ասէ ի ձայն բարձր շարական բան. crieur, qui crie une chose perdue; 2. qui récite des vers, une poésie.

Միւնշիր, ա. Ա. որ յարուցանէ. qui ressuscite, qui rappelle à la vie.

Միւնսագ, ա. Դ. որ զհետ առաջ երթայ. 2. մղեալ. suivant, qui suit; 2. poussé, mené.

Միւնսագիպ, ա. Դ. (ինսիգապ.) ծակեալ. foré, percé.

Միւնսալիթ, ա. Դ. որ յառաջ քան զայլս. qui dépasse les autres.

Միւնսալիհ, ա. Դ. (ինսիլահ.) հաշտեալ. (qui s'est) réconcilié avec qn.

Միւնսապ, ա. Դ. հեղեալ. թափեալ. ողողեալ. versé, répandu, inondé.

Միւնսապիղ, ա. Դ. (ինսիպաղ.) ներկեալ. 2. թացեալ. թաթաւեալ. teint; 2. trempé, plongé.

Միւնսապպ, ա. Դ. որ անկանի. 2. հեղեալ. (fleuve) qui se jette; qui verse ses eaux dans...; 2. versé, répandu.

Միւնսարիհ, ա. Դ. (ինսիրահ.) պայծառ. մեկին. յայտնի. clair, évident, patent.

Միւնսարիմ, ա. Դ. (ինսիրամ.) հատեալ. բաժանեալ. cassé, rompu, séparé.

Միւնսարիֆ, ա. Դ. (ինսիրաֆ.) որ դառնայ ընդ այլ. 2. փոփոխելի. հոլովական. խոնարհական. qui se tourne, qui se dirige vers un lieu, qui s'écarte; 2. variable, déclinable, conjugable.

Միւնսաֆըգ, ա. Դ. դարձեալ. շրջեալ. 2. խոտորեալ. tourné, retourné en sens opposé; 2. repoussé, écarté.

Միւնսէ'իր, ա. Դ. բորբոքեալ. վառեալ. (r)allumé, attisé.

Միւնսէտիլ', ա. Դ. ճեղքեալ. հերձեալ. պատառեալ. fendu, crevassé.

Միւնսէլլ, ա. Գ. փարատեալ. dissipé.

Միւնսէլիխ, ա. Գ. (ինսիլախ.) մորթազերծ. 2. մօտ է վերջն կայ. մերձեալ ի կատարած. écorché; 2. qui tire à sa fin.

Միւնսէլիպ. ա. Գ. (ինսիլապ.) մերկացեալ. dépouillé, pillé, enlevé.

Միւնսէլիք, ա. Գ. (ինսիլաք.) որ գնայ ընդ մի ճանապարհ. qui marche, qui suit une route.

Միւնսէհըթ, ա. Գ. որ սահի ելանէ ի ձեռաց. qui coule, qui glisse de la main.

Միւնսէհիգ, ա. Գ. (ինսիհագ.) ծեծեալ. մանրեալ. pilé, broyé.

Միւնսէհիլ, ա. Գ. (ինսիհալ.) որ խօսի դիւրաւ, համարձակ. qui parle coulamment.

Միւնսէհիպ, ա. Գ. երկրաքարշ. գետնաքարշ. traînant, qui traîne à terre.

Միւնսէճիլ, ա. Գ. (ինսիճալ.) հեղեալ ի դուլէ. 2. նշանակեալ. ընդ գրով արկեալ. versé, répandu d'un seau; 2. consigné, rédigé, dressé.

Միւնսէճիմ, ա. Գ. (ինսիճամ.) հեղեալ. 2. դիւրալուր. խաղաց. coulé; 2. coulant.

Միւնսէճիր, ա. Գ. որ շարեալ երթայ. qui va à la file.

Միւնսէնի, ա. Գ. կրկնեալ. կորացեալ. (re)courbé, plié, ployé.

Միւնսէպիք, ա. Գ. ձուլեալ. moulé, jeté en moule.

Միւնսէտիլ, ա. Գ. (ինսիտալ.) ընդ քարշ ձգեալ. ծփեալ. կախեալ. traînant, flottant, pendant.

Միւնսէտիր, ա. Գ. լուծեալ. ծփեալ. 2. որ իջանէ. dénoué, flottant; 2. descendant, qui descend.

Միւնսէտտ, ա. Գ. (ինսիտատ.) խցեալ. փակեալ. obstrué, bouché, fermé.

Միւնսէրի, ա. Գ. փարատեալ. ôté, éloigné, dissipé.

Միւնսէրիհ, ա. Գ. արագ. լոյթ. (qui va d'un pas) rapide et léger.

Միւնսէքիպ, ա. Գ. հեղեալ. versé, répandu.

Միւնսէֆիր, ա. Գ. բացեալ. 2. որ յուղի անկանի. découvert; 2. qui se met en route, partant.

Միւնսիֆ, ա. Ա. (ինսաֆ.) արդար. զգաստ. զգօն. juste, équitable, discret, modeste, modéré.

Միւնսիֆանէ, մ. արդարութեամբ. avec équité ou justice, modestement.

Միւնտագգ, ա. Գ. (ինտիգագ.) աղացեալ. մանրեալ. broyé, pilé.

Միւնտախիլ, ա. Գ. որ մտանէ. entrant, qui entre.

Միւնտէլլ, ա. Գ. ածեալ. առաջնորդ կալեալ. dirigé, conduit par un guide ou amené par des preuves à un jugement.

Միւնտէմիգ, ա. Գ. որ յանկարծ անհրաման մտանէ ուրեք. qui entre brusquement et sans permission.

Միւնտէմիլ. ա. Գ. (ինտիմալ.) բժշկեալ. կցեալ. guéri, cicatrisé, fermé par une cicatrice.

Միւնտէմիճ, ա. Գ. (ինտիմաճ.) զետեղեալ. entré, enchevêtré, emboîté.

Միւնտէմիս, ա. Գ. թաքուցեալ. caché.

Միւնտէսս, ա. Գ. ծածկեալ. թաղեալ. caché, enseveli (sous terre).

Միւնտէրիճ, ա. Գ. (ինտիրաճ.) փակեալ. բովանդակեալ. 2. մարեալ. compris, contenu, renfermé, inséré, inclus; 2. éteint (par la mort).

Միւնտէրիս, ա. Գ. (ինտիրաս.) ջնջեալ. բնաջինջ. բնաբարձ. effacé, oblitéré.

Միւնտէֆի', ա. Գ. (ինտիֆա'.) հեռացուցեալ. վանեալ. մերժեալ. éloigné, écarté, repoussé.

Միւնտէֆին, ա. Գ. (ինտիֆան.) թաղեալ. enseveli, enterré.

Միւնտարիսաթ, յ. } ա. խիստ
Միւնտարիէ(թ), եզ. } բան. բան նախատանաց. parole dure, parole d'affront.

Միւնքէթիլ, ա. Գ. անցեալ. passé, disparu.

Միւնքէմի. ա. Գ. ծածկեալ. caché, dérobé.

Միւնքեշիֆ, ա. դ. (ինքիշաֆ.) բաց. յայտնի. յայտնեալ. Վկին. découvert, mis au jour, manifesté. clair, patent, évident.

Միւնքեսիր, ա. դ. (ինքիսար.) խորտակեալ. բեկեալ. 2. հարեալ. փախստեայ եղեալ. brisé, rompu; cassé; 2. battu, défait, mis en déroute.

Միւնքեսիրի խաթըր. (կէօնիւլ գըրըգլըղը.) վշտացեալ. affligé, fâché.

Միւնքեսիֆ, ա. դ. (ինքիսաֆ.) խաւարեալ (արեգակն). éclipsé (se dit du soleil).

Միւնքեր, ա. Ա. (ինքեար.) ուրացեալ. 2. եղ. մէնաքիր, յգ. չար. եղերելի. 3. անծանօթ. désavoué, nié, renié; 2. (action) mauvais(e), blâmable; 3. inconnu.

Միւնքերաթ, յգ. } ա. անօրէն գործ.
Միւնքերէ(թ), եղ. } դատապարտելի գործ. action illicite, blâmable.

Միւնքեֆի, ա. դ. յետնեալ. յետս դարձեալ. reculé, retourné.

Միւնքեֆիթ, ա. դ. շրջեալ ի խորհրդոյն. qui change de résolution.

Միւնքեֆիս, ա. դ. թիւր. թիւրեալ. cagneux; tordu.

Միւնքերիմ, ա. դ. պատուեալ. [honoré.

Միւնքիր, ա. Ա. (ինքեար.) ուրացող. որ ուրանայ. qui (dé)nie, qui renie.

Միւնֆագգ, ա. դ. անջատեալ. séparé, disjoint, détaché.

Միւնֆաճըր, ա. դ. հերձեալ. պատառեալ. 2. որ լայ դառնագին. crevé, déchiré; 2. qui pleure amèrement.

Միւնֆաճըհ, ա. դ. չարահամբաւ. ամօթապարտեալ. լի ամօթով. exposé à la honte, couvert de honte, d'opprobre.

Միւնֆաթիմ, ա. դ. որ ժուժկալի. qui s'abstient de qc.

Միւնֆաթըր, ա. դ. (ինֆիթար.) հերձեալ. fendu, crevassé.

Միւնֆա'իլ, ա. դ. (ինֆի'ալ.) դրդուեալ. տխմամասնեալ. fâché, affecté par qc.; affligé.

Միւնֆաքք, ա. դ. զերծեալ. délivré, débarrassé de qc.

Միւնֆասըլ, ա. դ. (ինֆիսալ.) բաժանեալ. անջատեալ. 2. վճռեալ. 3. հատուցեալ ի ստենէ. 4. բաժանեալ ի գլուխս. séparé, détaché, retranché; 2. décidé, tranché; 3. sevré; 4. divisé en chapitres.

Միւնֆասըմ, ա. դ. (ինֆիսամ.) բեկեալ. խորտակեալ. brisé, rompu, cassé.

Միւնֆասի', ա. դ. հանեալ. tiré au dehors.

Միւնֆեթթ, ա. դ. մանրեալ. broyé entre les doigts.

Միւնֆեթիգ, ա. դ. պատառեալ. հերձեալ. fendu, crevé.

Միւնֆեթիլ, ա. դ. ոլորեալ. tordu.

Միւնֆեթիհ, ա. դ. բացեալ. ouvert.

Միւնֆելիգ, ա. դ. հերձեալ. ճեղքեալ. fendu.

Միւնֆելլ, ա. դ. ալւոցայլ փործեալ. ébréché.

Միւնֆեհիմ, ա. դ. (ինֆիհամ.) իմացեալ. compris, sous-entendu.

Միւնֆեճիր, ա. դ. ծագեալ. 2. բղխեալ. qui a paru; 2. jailli.

Միւնֆեսիխ, ա. դ. լուծեալ. խափանեալ. défait, dissous, résilié, abrogé, aboli.

Միւնֆեսիհ, ա. դ. (ինֆիսահ.) լայնեալ. ընդարձակ. élargi; spacieux.

Միւնֆեսիտ, ա. դ. պտկեալ. bourgeonné.

Միւնֆեսս, ա. դ. խորտակեալ. cassé, brisé.

Միւնֆետի, ա. դ. փրկանաւորեալ. փրկեալ. racheté, délivré moyennant une rançon.

Միւնֆերիդ, ա. դ. (ինֆիրադ.) անջատեալ. առանձն. այլ. զատ. զատեալ. séparé, isolé, mis de côté, distinct; distingué.

Միւնֆերիճ, ա. դ. (ինֆիրաճ.) զերծ ի հոգոց. ազատ. 2. անջատեալ. 3. բութ (անկիւն). libre ou délivré de soucis, de bonne humeur; 2. écarté, espacé; 3. (angle) obtus.

Միւնֆերիտ, ա. դ. (ինֆիրատ.) զատեալ յայլոց. առանձին. séparé des autres, isolé, seul.

Միւնֆէքք, ա. Գ. անջատեալ. ելեալ. խախտեալ. séparé, disjoint, détaché, déplacé, disloqué.

Միւնֆիգ, ա. Ա. (ինֆագ.) առատատայեան. qui fait des largesses, qui dépense beaucoup.

Միւշա՛, ա. Ա. (իշա՛աթ.) հրապարակեալ. 2. հասարակաց. répandu, divulgué; 2. (héritage) commun.

Միւշա՛արէ(թ), ա. Գ. մրցել՚ շատասելութեան ի քանաստեղծութեան. se disputer la supériorité en poésie.

Միւշագազէ(թ), ա. Գ. թշնամութիւն ունել, առնել ընդ միմեանս. թշնամութիւն. avoir de l'inimitié l'un pour l'autre, concevoir de l'inimitié l'un contre l'autre; inimitié.

Միւշագա(թ), ա. Գ. ջանալ յանձին առնել. Նեղանս յանձին առնուլ. s'appliquer à qc. malgré les peines qui en résultent.

Միւշագահա(թ), ա. Գ. նշաւակ առնել. թշնամանել զմիմեանս. exposer qn. à la risée, s'insulter, s'injurier.

Միւշագգա(թ), ա. Գ. կռուել. կռուութիւն. se brouiller avec qn.; brouillerie.

Միւշայէ՛ա(թ), ա. Գ. յարել ի կողմն, յաղանդ... suivre telle partie, telle secte.

Միւշայի՛, ա. Գ. (միւշայէ՛աթ.) որ զոյլոյ զհետ երթայ. qui suit qn., adhérent, partisan, sectateur.

Միւշաթ, ա. յ. մաշկ, եղ։

Միւշաթա(թ), ա. Գ. առ վարձել ձմեան ձմերան. contracter pour l'hiver.

Միւշաթա(թ), ա. Գ. գնալ զերկայնութեամբ եզերեր. marcher le long d'un rivage.

Միւշաթարէ(թ), ա. Գ. հաւասար բաժանել. partager qc. avec qn. à portions égales.

Միւշաթէմէ(թ), ա. Գ. թշնամանել, նախատել զմիմեանս. քանզի թշնամանէին. թշնամանք. նախատինք. s'injurier, s'insulter, se dire de(s) gros mots; invectives, injures.

Միւշախխաս, ա. Ք. (թէշխիս.) սահմանեալ. déterminé.

Միւշահէլէ(թ), ա. Գ. թշնամանել զմիմեանս. s'insulter.

Միւշահէտ, ա. Գ. (միւշահէտէթ.) տեսեալ. vu, regardé, considéré.

Միւշահէտէ(թ), ա. Գ. հայել. տեսանել. ընդ ականատեսս. regarder, voir (de ses propres yeux, par soi-même) considérer.

Միւշահէրէ(թ), ա. Գ. արկանել ամս ձեռն գոյ ամսոյ. faire avec qn. un contrat, un engagement au mois; engagement contracté au mois.

Միւշահին, ա. Գ. ատեայ թշնամի. 2. հերետիկոս. ennemi acharné; 2. hérétique.

Միւշահիտ, ա. Գ. (միւշահէտէթ.) որ հայի, տեսանէ. ականատես. qui voit, qui regarde.

Միւշաղաղէ(թ), ա. Գ. ջանալ վնաս հասուցանել ումեք. chercher à nuire, à faire du mal à qn.

Միւշաճէրէ(թ), ա. Գ. վիճել. հակառակ կալ. ընդդէմ դառնալ. վէճ. կագ. կռիւ. հակառակութիւն. [illegible]. մարտ. se disputer, s'opposer, résister; dispute, altercation, querelle, opposition, controverse, conflit.

Միւշաճճէ(թ), ա. Գ. ջանալ վիրաւորել զգլուխ ումեք. chercher à blesser qn. à la tête.

Միւշամմէ(թ), ա. Գ. առնուլ զհոտ. հոտոտել. sentir qc., flairer.

Միւշա՛շա՛, ա. պայծառափայլ. պայծառ. լուսաւոր. brillant, éclatant, lumineux.

Միւշապէհէ(թ), ա. Գ. նմանել. նման լինել. նմանութիւն. ressembler à qn., à qc.; ressemblance.

Միւշա՛պիզ, } ա. ձեռնածու.
Միւշա՛պիտ, } joueur de tours de passe-passe, joueur de gobelets, escamoteur, jongleur.

Միւշապիհ, ա. Գ. (միւշապէհէթ.) նման. ressemblant, semblable. [խորհեալ. délibéré.

Միւշավէր, ա. Գ. (միւշավէրէթ.).

Միւշավէրէ(թ), ա. Գ. խորհուրդ առնուլ ի մէջ առնուլ. խորհրդակից լինել.

. խորհուրդ. délibérer avec qn. sur qc.; délibération, consultation, conseil.

Միւշավիր, ա. Գ. (միւշավէրէթ.) խորհրդական. délibérant, qui délibère, conseiller, membre d'un conseil.

Միւշար, ա. Ա. (իշարէթ.) վերագոյն յիշեալ. յառաջագոյն ճառեալ. montré, indiqué, mentionné (cidessus).

Միւշար(իւն)-իլէյհ(ի), ար. } եղ. } վերագոյն յիշեալ. նոյն. sus-dit, nommé, le susnommé, ci-dessus-nommé.
Միւշար(իւն)-իլէյհա, էգ.
Միւշար(իւն)-իլէյհիմա, երկ.
Միւշար(իւն)-իլէյհիմ, յգ. ար.

Միւշարիւն - պի - լ - պէնան(ի). ցուցեալ մատամբք. montré, indiqué au doigt.

Միւշարեզէ(թ), ա. Գ. կռուել. կագել ընդ միմեանս. 2. չարաբարոյ լինել. se quereller, se disputer; 2. être méchant.

Միւշարեթա(թ), ա. Գ. պայմանաւ դաշինս կռել. պայմանել. դաշն. պայման. stipuler, convenir de qc.; stipulation.

Միւշարեճէ(թ), ա. Գ. նմանել փոխանց. se ressembler, avoir de la ressemblance.

Միւշարեպէ(թ), ա. Գ. ըմպակից լինել. ըմպել յարեւ առողջ. boire avec qn., tenir à qn. compagnie dans le boire, boire à la santé de qn.

Միւշարեքէ(թ), ա. Գ. միաւորիլ յընկերութիւն. հաղորդ լինել. ընկերութիւն. 2. քեր. փոխադարձութիւն. s'associer, se réunir en société; association, société, compagnie; 2. gr. réciprocité, participation d'action.

Միւշարեֆէ(թ), ա. Գ. ի փառս, յազնուականութեան շքեղութեամբ ելանել. rivaliser de gloire, d'illustration, de noblesse.

Միւշարիզ, ա. Գ. (միւշարեզէթ.) չարաբարոյ. կռուազան. méchant, querelleur.

Միւշարիզէ(թ), ա. (սուր) հատու. (épée) fort tranchant(e).

Միւշարիք, ա. Գ. (միւշարեքէթ.) ընկեր. հաղորդ. associé, participant à qc.

Միւշարրէ(թ), ա. Գ. չարաչար վարուիլ ընդ ումեք. agir avec méchanceté, se conduire en homme méchant envers qn.

Միւշաքէլէ(թ), ա. Գ. յարմարիլ. պատշաճիլ. 2. նմանիլ. s'accorder, se raccorder, être conforme à qc., se conformer à qc., s'ajuster, s'adapter; 2. se ressembler, être semblable à qn.

Միւշաքէհէ(թ), ա. Գ. նմանիլ. ressembler à qn.

Միւշաքէսէ(թ), ա. Գ. խստութեամբ վարուիլ ընդ ումեք. traiter qn. avec dureté.

Միւշաքէրէ(թ), ա. Գ. շնորհ ունել. շնորհակալութիւն. témoigner à qn. sa reconnaissance, remercier, faire un remercîment; remercîment.

Միւշաքիլ, ա. Գ. (միւշաքէլէթ.) պատշաճ. նման. conforme, convenable, ressemblant, semblable.

Միւշաֆէհէ(թ), ա. Գ. բերան ի բերան խօսել. խօսակից լինել. s'aboucher avec qn.; abouchement.

Միւշէճճէճ, ա. Բ. (թէշճիճ.) խորտակեալ. cassé, brisé.

Միւշէճճէր, ա. Բ. նման ծառոյ. ծառաւէտ. qui ressemble à un arbre; boisé.

Միւշէմմա', ա. Բ. (թէշմի'.) մոմեալ. 2. (մուշամպա, ա.) (մոմլաթ. մոմշուր.) մոմապատ կտաւ. ciré; 2. toile cirée.

Միւշէմմէթ, ա. Բ. (թէշմիթ.) այն որ ամենեքին իղձս եւ խնդակցութիւնս առաքեն. celui à qui tout le monde adresse des voeux et des souhaits.

Միւշէմմէս, ա. Բ. ենթեալ [illegible] արեգական. exposé aux rayons du soleil.

Միւշէյյէտ, ա. Բ. (թէշյիտ.) բարձր. բարձրացուցեալ. haut, élevé, porté à une grande hauteur.

Միւշէյյիտ, ա. Բ. (թէշյիտ.) որ կանգնեցուցանէ. qui érige.

Միւշէննէֆ, ա. թ. (թեշնիֆ.) որ քօրչաղահանք ունի. qui porte des boucles d'oreilles.

Միւշէպպէհ, ա. թ. (թեշպիհ.) նման բերուած. 2. երկբայական. assimilé; 2. douteux, obscur, ambigu.

Միւշէպպէհիւն-պիհ(ի). (բառ) որով կարի է համեմատութիւն, ի նմանութիւն. (բառ) որով համեմատի. (mot) dont on se sert pour la comparaison, (le mot) par lequel se fait la comparaison.

Սըֆաթը միւշէպպէհէ. ածանցեալ ածականք նման (ի գործ) ընդունելութեան ներկայի. qualificatifs assimilés.

Միւշէպպէք, ա. թ. (թեշպիք.) հիւսեալ. շաղեալ. խառնեալ ընդ միմեանս. ցանցաձեւ. վանդակաձեւ. en(tre)lacé; réticulé, grillé; 2. compliqué, embrouillé.

Միւշէվվէհ, ա. թ. տգեղ. laid.

Միւշէվվէշ, ա. թ. (թեշվիշ.) խառնեալ. շփոթ. խառնամառն. troublé, dérangé, confus, confondu, pêle-mêle.

Միւշէտտէտ, ա. թ. (թեշտիտ.) հաստատուն, ամուր կարծրեալ. 2. քեր. կրկնակաւոր (նշանագիր). raffermi, consolidé, fortifié; 2. (lettre) affecté(e) d'un techdid.

Միւշէտտիտ, ա. թ. (թեշտիտ.) հաստատիչ. զօրացուցիչ. ամրացուցիչ. qui raffermit, qui consolide.

Միւշէրրէֆ, ա. թ. (թեշրիֆ.) մեծարեալ. պատուեալ. 2. (աշտարակ մզկթայ) զարդարեալ ատամնաձեւ պատուակօք, ատամնակօք. honoré, qui a reçu des témoignages d'honneur; 2. surmonté de crénaux.

Միւշէքքէլ, ա. թ. (թեշքիլ.) կերպարանեալ. բարւոք արարեալ. գեղեցիկ. formé, façonné; bien conformé; (homme) bien fait; de belle taille; beau.

Միւշէքքէք, ա. թ. (թեշքիք.) երկբայական. երկդիմի. douteux, incertain.

Միւշէֆֆահ, ա. թ. վրիպեալ. որ ամուլ յաջողելոյն գործոց իւր. qui a échoué dans son entreprise.

Միւշթ, գ. բռունցք. 2. կռուփք. 3. ափ. 4. ափաբուռն. poing, poigne; 2. coup de poing; gourmade; 3. paume de la main; 4. une poignée.

Միւշթ, եւ. միշաթ, յք. Միւշթա(թ), } ա. սանտր. peigne.

Միւշթագ, ա. ե. (իշթիեագ.) որ յոյժ անձկայ. qui désire ardemment, plein de désir, impatient de qc.

Միւշթագանէ, մ. անձկութեամբ սրտի. impatiemment.

Միւշթագգ, ա. ե. (իշթիգագ.) քեր. ածանցական. ածանցեալ. gr. dérivé.

Միւշթ-զէն, գ. բռնամարտիկ. qui combat à coups de poing, pugil(ist)e.

Միւշթ-զէնի, գ. բռնամարտիկ կռիւ. բռնամարտութիւն. combat à coups de poing, pugilat.

Միւշթէ, գ. կռփիք. 2. սանդիկոճ. ծեծան. թակ. coup de poing; 2. pilon, maillet.

Միւշթէ'իլ, ա. ե. (իշթի'ալ.) բորբոքեալ. enflammé, allumé.

Միւշթէհա, ա. ե. (իշթիհա.) ցանկացեալ. ցանկալի. désiré, désirable.

Միւշթէհի, ա. ե. (իշթիհա.) որ ցանկայ. qui désire qc., qui a de la passion pour qc.

Միւշթէհիյաթ, ա. (յգ. միւշթէհի, եւ.) ցանկութիւնք. désirs, appétits, passion.

Միւշթէհիգ, ա. ե. մոխրագոյն գորշ. gris-cendré.

Միւշթէհիր, ա. ե. (իշթիհար.) հոյակապ. անուանի. հռչակաւոր. renommé, célèbre, fameux, bien famé.

Միւշթէղիլ, ա. ե. (իշթիղալ.) զբաղեալ. պարապեալ. occupé, qui a de l'occupation, qui a à travailler.

Միւշթէմիլ, ա. ե. (իշթիմալ.) բովանդակեալ. compris, renfermé, contenu.

Միւշթէմիլաթ, ա. (յգ. միւշթէմիլ, եւ.) բովանդակեալ իրք. պարունակեալ մասունք (կալուածոց). cho-

ses contenues; le contenu; accessoires; appartenances, dépendances.

Մուշթէմիլ, ա. ե. (իշթիմալ.) օր գափլը. 2. օր բօվանտըրան, իչինտէ գէնտին. qui enveloppe, enveloppant; 2. qui comprend, qui renferme, qui contient, contenant.

Մուշթէպիհ, ա. ե. (իշթիպահ.) անտաշըլը. շիւփհէ լը. douteux, incertain, ambigu.

Մուշթէպիհաթ, ա. (յմ. մուշթէպիհ, եւ.) անտաշըլը շէյլէր. choses incertaines, qui admettent le doute.

Մուշթէպիք, ա. ե. (իշթիպաք.) գաթ է գաթ. հէօրիւլիւ. en(tre)lacé, compliqué, embrouillé.

Մուշթէտտ, ա. ե. (իշթիտատ.) զօրայըալ. խաղըրտըրըլ. qui acquiert de la force de plus en plus, plus violent, véhément, intense.

Մուշթէրա, ա. ե. (իշթիրա.) սաթըն ալընմըշ. acheté.

Մուշթէրէք, ա. ե. (իշթիրաք.) հասարաղալը. հասարաք. 2. տ. (օրթագլըղ.) ընկերութիւն. հասարակ. (fait, possédé en) commun; commun (à plusieurs), mitoyen, collectif; 2. à parts égales.

Մուշթէրի, ա. ե. (իշթիրա.) գնող. 2. յաճախորդ. 3. Լուսնթագ. acheteur; 2. chaland, pratique; 3. Jupiter.

Մուշթէրիք, ա. ե. (իշթիրաք.) ընկեր. կցորդ. associé, participant à qc.

Մուշթէքա, ա. ե. (իշթիքա.) զորս գանգատ ընեն. 2. գանգատ. qui est l'objet des plaintes, ce dont on se plaint; 2. plainte.

Մուշթէքի, ա. ե. (իշթիքա.) օր գանգատ ընէ, ողբացող. qui se plaint.

Մուշթէքիլ, ա. ե. դժուարին. չըփը. 2. երկբայական. երկդիմի. difficile, compliqué; 2. douteux, ambigu, obscur.

Մուշթէֆի, ա. ե. (իշթիֆա.) առողջացեալ. qui recouvre la santé, convalescent.

Մուշթ, դ. ատ. փ. une poignée.

Մուշ'իր, ա. Ա. (իշ'ար.) օր ազդ ընէ, ցուցանող. qui avertit, notifie, désigne, indique, qui signifie.

Մուշիր, ա. Ա. (իշարէթ.) խորհրդական. առաջին դասու փաշայ, նախարար. conseiller, ministre (d'État) (titre des pachas de Ire classe, des gouverneurs des provinces et des généraux en chef).

Մուշհէտ, ա. Ա. (իշհատ.) վկայեալ. martyr, tué en combattant pour la religion musulmane.

Մուշճիր, ա. Ա. ծառաւոր. riche en arbres, qui produit du bois, (pays) boisé.

Մուշմիզզ, ա. (իշմիզազ.) զարհուրեալ. օր գարշի. saisi de frayeur; qui éprouve de l'horreur pour qc.

Մուշրէֆ, ա. (եւ. մուշարիֆ, յմ.) բարձրաւանդակ. lieu élevé, point qui domine les alentours.

Մուշրիք, եւ. } ա. Ա. (իշրաք.)
Մուշրիքին, յմ. } բազմաստուածեան. կռապաշտ. polythéiste, idolâtre.

Մուշրիֆ, ա. Ա. բարձր. բարձրաբերձ. 2. մօտալուտ. մօտաւոր. saillant, proéminent; qui domine les points d'alentour, éminent; 2. imminent, proche.

Մուշք, փ. մուշկ. musc.

Մուշք-ալուտ, դ. մշկահոտ. musqué.

Մուշքիլ, ա. Ա. (իշքալ.) դժուարին. դժուարիմաց. difficile, difficile (à comprendre).

Մուշքիլաթ, յմ. } ա. դժուա-
Մուշքիլէ(թ), եւ. } րին իշ. դժուարութիւն. difficulté.

Մուշքիլ-փէսէնտ, դ. օր դժուարա հաճի. qui approuve difficilement.

Մուշքիլ-քուշա, դ. օր լուծանէ դժուարութիւնս. qui résout les difficultés.

Մուշքին, դ. մշկահոտ. 2. մշկագոյն. musqué; 2. (couleur de) musc.

Միւշք-պար, ա. մշկատեղաց. qui fait pleuvoir du musc.

Միւշք-սա, ա. մշկահոտ. musqué, parfumé avec du musc.

Միւշք-սար, ա. մշկահոտ. անուշահոտ. répandant l'odeur du musc, odoriférant.

Միւշք-ֆամ, ա. մշկագոյն. (couleur de) musc.

Միւշֆիք, ա. Ա. (Եշֆագ.) գթած. արգահատող. 2. սիրելի. compatissant; 2. tendre, cher, affectueux.

Միւշֆիքանէ, ա. արգահատանօք. avec tendresse, tendrement.

Միւշք-ֆիշան, ա. որ սփռէ զմուշկ. qui répand du musc.

Միւշք-ֆիւրուշ, ա. վաճառական մշկոյ. marchand de musc.

Միւպա'ալէ(թ), ա. գ. գգուել զմիմեանս. se caresser, se prodiguer mutuellement des caresses.

Միւպա'ատէ(թ), ա. գ. հեռանալ ի միմեանց. հեռացանել. հեռի լինել, կալ. հեռանալ. s'éloigner, s'écarter, être éloigné; se tenir à distance; éloignement mutuel.

Միւպա'եաճը, թ. գործակատար դրան արքունի' որ գնէ ցորեանս կամ փոխանակէ զդրամս վասն առեւտրութեան. agent du gouvernement chargé de l'accaparement des grains ou du trafic de monnaies.

Միւպա'եէա(թ), ա. գ. գնել. գնումն. acheter; achat.

Միւպայէնէ(թ), ա. գ. անջատել. անջատումն. խտիր. այլակերպութիւն. se séparer; séparation, distinction, différence.

Միւպաթաշէ(թ), ա. գ. կռուել ընդ ումեք. կռիւ. en venir aux mains avec qn.; conflit.

Մուպաթթան, ա. բ. տ. (քինտար. ղարէզքեար.) քինախնդիր. ոխակալ. vindicatif.

Միւպալա(թ), ա. գ. հոգալ. հոգ ի մտի ունել. 2. միտ դնել. հոգ ունել. նկատել. մտադրութիւն. մտադրութիւն. se soucier de qn. ou de qc.; 2. faire attention à qc., tenir compte de qn. ou de qc., prendre qc. en considération; attention, considération.

Միւպալաղա(թ), ա. գ. անցանել. անցուցանել ըստ չափ. աճեցուցանել. ստուարացուցանել բանիւ. (չափազանցութիւն.) առաւելաբանութիւն. excéder; exagérer, outrer; grandir; exagération, amplifier; amplification; hyperbole.

— իլէ. կարի. յոյժ. անհնարին. très-, fort, bien; beaucoup, bien.

Միւպալաղա՛ի իսմ ֆա'իլ. ընդունելութիւն ներկայ սաստկութեան. nom (de l'agent) d'intensité.

Միւպախխար, ա. բ. (թէպխիր.) խնկեալ. ծխեալ. parfumé, encensé.

Միւպահ, ա. Ա. (իպահէթ.) (անտարբեր.) անխտիր. թոյլ տուեալ. indifférent, permis, licite.

Միւպահաթ, ա. (յգ. միւպահ, ից.) անխտիր իրք, գործք. actions indifférentes.

Միւպահա(թ), ա. գ. պարծել. պանծալ. պարծանք. se vanter; s'enorgueillir; ambition démesurée, vantardise.

Միւպահէսէ(թ), ա. գ. խօսել. պայքար. մաքառումն. վիճել. պայքարել. բանակռիւ լինել. վէճ. disputer, discuter, debattre qc.; disputation, discussion, débat.

Միւպահի, ա. գ. (միւպահա(թ).) պարծոտ. glorieux, ambitieux, vantard.

Միւպահիս, ա. գ. (միւպահասէթ.) որ խօսի, բանակռիւ լինի. վիճող. disputant, qui dispute, qui discute.

Միւպաղազա(թ), ա. գ. ատել. ատելութիւն. haïr, prendre en haine; haine.

Միւպաղա(թ), ա. գ. շնալ. պոռնկել. շնութիւն. պոռնկութիւն. commettre un adultère, une fornication; adultère, fornication.

Միւպաղաթէ(թ), ա. գ. յանկարծակի հասանել. fondre sur qn. à l'improviste.

Միւպաշէրէ(թ), ա. գ. ձեռն ի գործ արկանել. սկսանել. վարել. վարչութիւն. 2. հրեշտակութիւն. յանձնարարութիւն. entreprendre, commencer qc., manier; maniement d'une affaire; 2. délégation, commissariat.

Միւպաշիր, ա. գ. (միւպաշէրէթ.) գործակալ. 2. փ. (մուհզիր.) Դատարանի ատենակալաց. qui traite, qui manie une affaire, agent, gérant d'affaires; 2. huissier (du tribunal).

— Թա'ելին էթ. (մուրաֆա'ա մէ մուհաքէմէյէ ճէլպ իթտիրմէք.) կոչել յատեան. citer en justice, assigner.

Միւպասաթա(թ), ա. գ. մտերմաբար, ընկերաբար խօսիլ, խնդալ. ուրախութիւն. զուարթութիւն. 2. կարգէն համարձակութիւն. se mettre à son aise; gaité, jovialité; 2. des manières libres.

Միւպատէլէ(թ), ա. գ. յարձակիլ ի միմեանս. յարձակումն. s'attaquer l'un l'autre; assaut, attaque dans les combats.

Միւպատաա(թ), ա. գ. յայտնապէս թշնամի լինել (ընդ) ումեք. avoir de l'inimitié pour qn., être en hostilité ouverte avec qn.

Միւպատէլէ(թ), ա. գ. փոխանակել. փոխանակութիւն. փոխարէնառ. փոխարէն առնելիք փոխանակութիւն. échanger, troquer une chose contre une autre; échange, troc d'une chose pour (ou contre) une autre.

Միւպաղէթէ(թ), ա. գ. գալ, երեւիլ, հասնիլ յանկարծակի. arriver à l'improviste, survenir inopinément, avoir lieu d'une manière inattendue.

Միւպատէրէ(թ), ա. գ. փութալ. ճեպել. փութով գործել. փոյթ. ջանասիրութիւն. 2. ձեռն ի գործ արկանել. սկսանել. ձեռնարկել. se dépêcher, s'empresser de faire qc., faire diligence dans qc.; empressement, diligence; 2. entreprendre qc., commencer, se mettre à...

Միւպատիր, ա. գ. (միւպատէրէթ) որ փութայ. qui s'empresse.

Միւպարէզէ(թ), ա. գ. ելանել ի վերայ թշնամւոյն. պատերազմ. se présenter pour combattre un adversaire; combat.

Միւպարաա(թ), ա. գ. արձակիլ. անջատել ամուսնոյ ի միմեանց. divorcer, se séparer; divorce, dissolution d'un mariage.

Միւպարէք, ա. գ. (միւպարէքէթ.) օրհնեալ. սուրբ. béni(t), saint, heureux.

Միւպարէքէ(թ), ա. գ. օրհնել. bénir, combler de bénédictions.

Միւպարէքլէմէք, փ. օրհնել. խնդակից լինել. bénir, féliciter.

Միւպարէքի, փ. (շնորհաւոր ըլլայ.) խնդակից լինիմ քեզ. je vous félicite.

Միւպարիզ, ա. գ. (միւպարէզէթ.) քաջ. մարտիկ. brave, courageux; champion, combattant, guerrier.

Միւպէզզէճ, ա. բ. գեղեցիկ գործեալ. զարդարեալ. embelli, paré, orné.

Միւպէթթէլէ(թ), ա. կին բարեձեւ, գեղեցիկ. femme d'une belle taille, aux proportions bien prises et gracieuses.

Միւպէհհիճ, ա. բ. (թէպհիճ.) որ գեղեցիկ գործէ. qui embellit, qui rend beau.

Միւպէճճէլ, ա. բ. (թէպճիլ.) մեծարեալ. պատուեալ. honoré, estimé, respecté.

Միւպէյյէզ, ա. բ. (թէպյիզ.) ընդօրինակեալ. mis au net.

Միւպէյյէն, ա. բ. (թէպյին.) մեկնեալ. յայտնի գործեալ. expliqué, déclaré.

Միւպէյյիզ, ա. բ. (թէպյիզ.) որ ընդօրինակէ. որ գրէ զմաքուրն. qui transcrit, qui met au net.

Միւպէյյին, ա. բ. (թէպյին.) որ յայտնի, մեկին գործէ. qui distingue, qui rend clair, qui déclare, qui explique, qui éclaircit.

Միւպէյյիզ, ա. բ. որ պարգեւէ ումեք սպիտակ դէմ, գեղեցիկ գոյն երեսաց. qui dote qn. d'un visage blanc, d'un beau teint.

Միւպէշշիր, ա. բ. (թէպշիր.) որ տայ աւետիս. qui donne, annonce une bonne nouvelle.

Միւպէսսաթ, ա. բ. տարածեալ. [étendu.

Միւպէտտէլ, ա. բ. (թէպտիլ.) (փո)փոխեալ. այլեալ. changé contre qc., échangé; changé en..., transformé.

Միւպատիլ, ա. թ. (Թէպատիւլ.) որ փոխէ. qui (é)change une chose (contre une autre).

Միւպերհէն, ա. ցուցեալ. prouvé, démontré.

Միւպերրա, ա. թ. (Թէպրիէթ.) ազատեալ. արձակեալ. ազատ. 2. հատուցեալ. délivré, exempté, libre, affranchi de; 2. acquitté.

Միւպերրէտ, ա. թ. (Թէպրիտ.) զովացուցեալ. refroidi, rafraichi, gelé.

Միւպերրէր, ա. թ. (Թէպրիր.) արդարացեալ. justifié.

Միւպերրիհ, ա. թ. անհնարին. նեղիչ. դժնդակ. grave, affligeant, très-sensible, très-pénible.

Միւպերրիտ, ա. թ. (Թէպրիտ.) որ ցրտացուցանէ, զովացուցանէ. զովացուցիչ. qui refroidit, rafraichissant; réfrigérant.

Միւպթալ, ա. Ա. (Իպթալ.) խափանեալ. aboli, abrogé.

Միւպթէզէլ, ա. Ե. (Իպթիզալ.) հասարակ. dont on se sert habituellement, ordinaire.

Միւպթէլա, ա. Ե. (Իպթիլա.) անկեալ ընդ... հարեալ. զգածեալ. հասեալ. sujet à, exposé à; tombé dans..., atteint, attaqué, frappé de qc.; adonné à, enclin à.

Աֆիօն — պը. որ յաճախ կերէ ափիոնի. qui fait un grand usage d'opium.

— օլ. նշաւակ լինել. անկանել ընդ. հարկանել. զգածանալ. s'exposer à.., être frappé de qc., en être atteint, attaqué, saisi; tomber dans qc., s'adonner à...

Միւպթէլա', ա. Ե. կլեալ. սպառեալ. dévoré, avalé, englouti.

Միւպթէլի', ա. Ե. որ կլանէ. qui avale, qui engloutit.

Միւպթէլի, ա. Ե. (Իպթիլա.) անկեալ ընդ թշուառութեամբ. atteint d'un malheur.

Միւպթէլլ, ա. Ե. (Իպթիլալ.) ոռոգեալ. թացեալ. arrosé, mouillé.

Միւպթէհիճ, ա. Ե. (Իպթիհաճ.) ուրախ. հաճ. զուարթ. gai, réjoui.

Միւպթէղա, ա. Ե. ցանկացեալ. խնդրեալ. 2. պահանջմունք. désiré, recherché; 2. exigence.

Միւպթէնի, ա. Ե. (Իպթինա.) շինեալ. կառուցեալ. հաստատեալ. construit, fondé, bâti, établi.

Միւպթէսիմ, ա. Ե. (Իպթիսամ.) որ մանր ժպտի. souriant, qui sourit.

Միւպթէտա, ա. Ե. (Իպթիտա.) սկիզբն. 2. քեր. անուան բայի. commencement; 2. gr. (= le terme par lequel on commence, inchoatif,) le sujet (d'une proposition).

Միւպթէտա', ա. Ե. (Իպթիտա'.) նորափքեալ. նորաձեւ. օտարոտի. nouvellement inventé ou introduit dans l'usage.

Միւպթէտի, ա. Ե. (Իպթիտա.) որ սկսանի. նորընծայ. commençant, qui commence; débutant, novice.

Միւպթէտի', ա. Ե. (Իպթիտա'.) որ նորաձեւս առնէ. որ նորամուտս մուծանէ. գտող. հերձուածապետ. qui invente qc.; inventeur, créateur; novateur; hérésiarque.

Միւպթի, ա. Ա. յամր. դանդաղ. tardif, lent, hésitant.

Միւպթիլ, ա. Ա. (Իպթալ.) որ խափանէ. qui rend nul, abolit, abroge.

Միւպին, ա. Ա. (Իպանէթ.) որ մեկնէ. յայտնի. մեկին. լուսաւոր. որ որոշէ. qui explique clairement; clair, évident, manifeste, notoire; qui distingue, qui établit la distinction entre deux choses.

Միւպհէմ, ա. Ա. (Իպհամ.) անստոյգ. երկբայ. անյայտ. անորոշ. 2. արգիլեալ. douteux, incertain; vague, indéterminé; 2. défendu.

Միւպհէմաթ, ա. (յք. մուպհէմէ(թ), եւ.) քեր. անորոշք. gr. (pronoms) indéfinis.

Միւպհիճ, ա. Ա. (Իպհաճ.) որ ուրախ, զուարթ առնէ. qui rend gai, réjouissant.

Միւպշէր, ա. Ա. (Իպշար.) որոյ ընկալեալ է աւետիս. qui a reçu une bonne nouvelle.

Միւպշիր, ա. Ա. (Իպշար.) որ տայ աւետիս. աւետաբեր. աւետաւոր. qui donne, annonce, porte une bonne nouvelle.

Միւպզիլ, ա. Ա. որ տայ ձեռն. քաջել, մղել մղէ. qui favorise

la sécrétion de l'urine; diurétique.

Միւպտա՛, ա. Ա. (իպտա՛.) հնարեալ. inventé, trouvé.

Միւպտաէհ, ա. Ա. յանկարծօրէն, յանպատրաստից յօրինեալ. ճառեալ. improvisé.

Միւպտի՛, ա. Ա. (իպտա՛.) ստեղծ. արարիչ. 2. նորաձեւիչ. inventeur, créateur; 2. novateur.

Միւպրէզ, ա. Ա. (իպրազ.) յայտնեալ. ցուցեալ. mis au jour, manifesté, produit.

Միւպրէմ, ա. Ա. (իպրամ.) ստիպեալ. կարեւոր. անհրաժեշտ. urgent, pressant, pressé.

Միւպրիտ, ա. Ա. (իպրատ.) ցրտացուցիչ. զովացուցիչ. qui refroidit, rafraichissant, qui rafraichit, réfrigérant.

Միւսա՛ա(թ), ա. Գ. ջանալ հրապուրել. խարդաւանել. chercher à séduire, à entrainer dans le désordre.

Միւսա՛ատէ(թ), **Միւսա՛աֆէ(թ)**, ա. Գ. շնորհս առնել. յետնապաս լինել. նպաստամատոյց լինել. 2. շնորհել. թոյլ տալ. շնորհատուութիւն. շնորհ. հրաման. favoriser, seconder; faveur; faire une concession, accorder qc. à qn., permettre, souffrir que qc. ait lieu; 2. consentir à qc.; concession, permission, consentement.

Միւսաքա(թ), ա. Գ. ի վարձու տալ այգին, պայմանաւ առնուլ զմասն ինչ ի պտղոյն. donner à louage une vigne sous condition de prendre une partie des fruits.

Միւսաքքապ, ա. Բ. (թէսքիպ.) ծակեալ. parforé, percé, troué.

Միւսաքքաֆ, ա. Բ. (թէսքիֆ.) վարժեալ. redressé.

Միւսաքքաֆ, ա. Բ. (թէսքիֆ.) յարկեալ. couvert d'un toit.

Միւսաքքաֆաթ, ա. (յգ. միւսաքքաֆ, եւլ.) յարկք. երդ. բնակութիւն. խանութ. toit, maison, boutique.

Միւսաֆէրէ(թ), ա. Գ. ճանապարհորդակից լինել. voyager de compagnie.

Միւսայէֆէ(թ), ա. Գ. մրցել սուսերօք. սուսերամարտութիւն. se battre au sabre, s'escrimer; escrime.

Միւսաթէրէ(թ), ա. Գ. քօղ արկանել. ծածկել. voiler, cacher.

Միւսաթթահ, ա. Բ. (թէսթիհ.) հարթեալ. հարթ. տափարակ. aplani, aplati, plat.

Միւսաթթար, ա. Բ. (թէսթիր.) գրեալ. écrit.

Միւսա՛իտ, ա. Գ. (միւսա՛ատէթ.) նպաստաւոր. պատեհ. դիպող. favorable, propice.

Միւսալէհէ(թ), ա. Գ. առնել խաղաղութիւն, բարեկամութիւն. հաշտել ընդ ումեք. խաղաղութիւն. հաշտութիւն. 2. ողջոյն տալ միմեանց. faire la paix, se réconcilier avec qn.; pacification, conclusion de la paix; 2. se saluer; salutation mutuelle.

Միւսալէֆէ(թ), ա. Գ. ճանապարհորդակից լինել. voyager de compagnie.

Միւսալիֆ, ա. Գ. (միւսալէֆէթ.) ճանապարհորդակից. compagnon de voyage.

Միւսախխար, ա. Բ. (թէսխիր.) նուաճեալ ընդ ձեռամբ. assujetti, subjugué, conquis.

Միւսախխիր, ա. Բ. (թէսխիր.) որ ընդ ձեռամբ, ընդ լծով նուաճէ. qui impose une corvée, qui subjugue, qui assujettit, qui fait la conquête de...

Միւսամահա(թ), ա. Գ. հեղգութեամբ, անփութութեամբ գնալ. procéder avec négligence, avec peu d'attention.

Միւսահանէ(թ), ա. Գ. խաղաղութեամբ կեալ ընդ ումեք. vivre bien avec qn.

Միւսահէլէ(թ), ա. Գ. քաղցր, հեզ լինել. քաղցրութիւն. հեզութիւն. 2. անփոյթ առնել. անհոգութիւն. անփութութիւն. être doux; facilité de moeurs, complaisance; 2. négliger; négligence, nonchalance.

Միւսահէմէ(թ), ա. Գ. ընկեր, զուգող լինել. ընկերութիւն. s'associer; association.

Միւսահերէ(թ), ա. գ. հսկել. հսկումն. veiller; veille.

Միւսահիլ, ա. գ. (միւսահէլէթ.) անփոյթ. անհոգ. négligent, paresseux.

Միւսահիպ, ա. գ. (միւսահէպէթ.) ընկեր. դաշնակ. compagnon, associé.

Միւսահհար, ա. ք. կախարդեալ. խաբեալ. fasciné, enchanté, ensorcelé, joué, dupé.

Միւսավվաղ, ա. Ը. (թասվիղաթ.) ձուլեալ. 2. թոյլ տուեալ. fondu, moulé; 2. permis.

Միւսամա(թ), ա. գ. պարծիլ վասն մեծութեան. ելանել մարտնել դիմամբք ի փառս, ի մեծութեան. se vanter de sa grandeur; rivaliser avec qn. de gloire, de grandeur.

Միւսամէհա(թ), ա. գ. քաղցրութեամբ վարուիլ ընդ ումեք. աչառութիւն. անտեսութիւն. ներողումն. զիջումն. 2. անփոյթ առնել. անփութութիւն. յամրութիւն. դանդաղանք. traiter qn. avec bonté, user d'indulgence envers qn.; indulgence, connivence, complaisance; 2. manquer d'application, agir avec négligence, avec nonchalance; négligence, inapplication, lenteur.

Միւսամէրէ(թ), ա. գ. խօսակցել ի գիշերի. causer, s'entretenir pendant la nuit.

Միւսամիթ, ա. գ. սահմանակից. մօտաւոր. voisin, limitrophe.

Միւսամիհ, ա. գ. (միւսամէհաթ.) որ անտես առնէ. 2. անհոգ. անփոյթ. qui pardonne, indulgent; 2. négligent, lent, lâche.

Միւսանա(թ), ա. գ. սակ արկանել վասն միոյ տարւոյ. 2. քաղցրութեամբ յինքն ձգել զոք. faire avec qn. un contrat pour un an; contracter un engagement pour une année; 2. se concilier qn. par des procédés aimables.

Միւսանէհա(թ), ա. գ. պատահել. ի դէպ գալ. լինել. երեւել. se présenter, s'offrir, avoir lieu, surgir.

Միւսանէհէ(թ), ա. գ. սակ արկանել վասն միոյ տարւոյ. faire un contrat, contracter un engagement pour une année.

Միւսանէտէ(թ), ա. գ. օգնել. aider, prêter assistance à qn.

Միւսապ, ա. Ա. (իսապէթ.) վարձս, հատուցմամբ ընկալեալ. récompensé.

Միւսապագա(թ), ա. գ. յառաջել. կանխել. 2. գեր ի վերոյ լինել. անցանել զանցանել. devancer, dépasser, prévenir; 2. surpasser, avoir la supériorité.

Միւսապէրէ(թ), ա. գ. ջանալ հաստատութեամբ. ջան. փոյթ. s'appliquer constamment à qc.; assiduité, application.

Միւսապպէ(թ), ա. գ. լուտալ. injurier, insulter qn., invectiver contre qn.

Միւսավա(թ), ա. գ. հաւասար միմեանց լինել. հաւասարութիւն. être égal l'un à l'autre; égalité.

Միւսավէ'ա(թ) ա. գ. սակ արկանել վասն ժամու. s'engager, contracter avec qn. pour une heure.

Միւսավէմէ(թ), ա. գ. սակ արկանել. marchander.

Միւսավէրէ(թ), ա. գ. ի վերայ յարձակիլ. յարձակիլ ի վերայ միմեանց. se jeter sur qn., s'assaillir l'un l'autre.

Միւսավի, ա. գ. (միւսավաթ.) հաւասար. 2. նիշ հաւասարութեան. égal; 2. signe d'égalité.

Միւսա'ատ, ա. Ա. (իս'ատ.) յաջողեալ. rendu heureux, fortuné.

Միւսարէ'ա(թ), ա. գ. փութալ. շտապել. փոյթ. շտապ. se hâter, faire diligence, se presser, se dépêcher; hâte, diligence.

Միւսարէգա(թ), ա. գ. գաղտ հայել. գաղտագողի հայեցուած. regarder à la dérobée; regard furtif.

Միւսաքէա(թ), ա. գ. պահանջել զպարտսն. exiger le payement d'une dette, presser qn.

Միւսաֆա(թ), ա. գ. խաղալ ընդ ումեք իբրեւ ընդ անմտի. 2. դարմանել զհիւանդն. traiter qn. de sot; 2. traiter un malade.

Միւսաֆէ'ա(թ), ա. գ. կառչել գրկախառնել. accoler, se jeter

au cou de qn., donner l'accolade à qn.

Միւսաֆէհա(թ), ա. գ. յանառակութեան հարանել. se livrer au désordre.

Միւսաֆէհա(թ), ա. գ. լրբաբար նշխարան. 2. յիմար ընդ անմտի ինալ ընդ ումեք. s'insulter; 2. traiter qn. comme un sot.

Միւսաֆէրէ(թ), ա. գ. հիւրանալ. օտարութիւն. պանդխտութիւն. հիւրութիւն. arriver comme hôte chez qn.; qualité d'étranger, d'hôte, de voyageur.

Միւսաֆիր, ա. գ. (միւսաֆէրէթ.) օտարական. հիւր. ճանապարհորդ. étranger, hôte (qui reçoit l'hospitalité), voyageur.

Միւսաֆիր-խանէ, պ. հիւրանոց. օթեւան. իջեւան. hôtel, auberge.

Միւսզքըլ, ա. Ա. (խսզալ.) ծանրաբեռնական. որ ճնշէ, տառապեցուցանէ. pesant, qui accable, qui opprime, qui afflige.

Միւսթէթթէրէ(թ), ա. կոյս ամրածածուկ. fille cachée aux regards des hommes.

Միւսէլլաթ, ա. բ. (թէսլիթ.) իշխան. տէր. 2. փ. հաղորդական. փոխանցական. qui domine, qui exerce le pouvoir suprême; 2. communicatif, contagieux.

Միւսէլլահ, ա. բ. (թէսլիհ.) զինեալ. armé.

Միւսէլլէմ, ա. բ. (թէսլիմ.) յանձնարարեալ. տուեալ. 2. ստոյգ. ճշմարիտ. livré, remis; 2. certain, sûr.

Միւսէլլէմաթ, ա. (յգ. միւսէլլէմ, եզ.) ստոյգ, ճշմարիտ իրք. իրք արտաքոյ հակառակութեան. choses, matières sûres, incontestables.

Միւսէլլէս, ա. բ. (թէսլիս.) եռեքծալեալ. եռեքպատիկ. եռեքմասնեայ. 2. եռեքանկիւնի. 3. դառնաեփեալ գինի համեմեալ կինամոմանի... triplé, triple, composé de trois (parties); 2. triangle; 3. espèce d'électuaire, hypocras.

Միւսէլլէսի հատտատիւ-զ-զէվայա. սրանկիւն եռեքանկիւն. triangle acutangle.

Միւսէլլէսի գաիմիւ-զ-զէվայա. ուղղանկիւն եռեքանկիւն. triangle rectangle.

Միւսէլլէսի միւնֆէրիճիւ-զ-զէվայա.) բութանկիւն եռեքանկիւն. triangle obtusangle.

Միւսէլլէսի միւթէսավիյիւ-լ-ազլա'. հաւասարակող եռեքանկիւն. triangle équilatéral.

Միւսէլլէսի միւթէսավիյիւ-ս-սագէյն. հաւասարասրուն եռեքանկիւն. triangle isoscèle.

Միւսէլլէսի մուխթէլիֆիւ-լ-ազլա'. անհաւասարակող եռեքանկիւն. triangle inéquilatère.

Միւսէլլէսաթ, ա. (յգ. միւսէլլէս, եզ.) եռեքանկիւնաչափութիւն. trigonométrie.

Միւսէլլէսաթը միւսթէվիյէ. հարթ եռեքանկիւնաչափութիւն. trigonométrie rectiligne.

Մէսէլլէսաթը քիւրէվիյէ. գնդային եռեքանկիւնաչափութիւն. trigonométrie sphérique.

Միւսէլլիթ, ա. բ. (թէսլիթ.) որ իշխան կացուցանէ. qui rend qn. maitre absolu, lui donne le pouvoir sur les autres.

Միւսէլլիմ, ա. բ. (թէսլիմ.) որ ողջոյն տայ. 2. որ յանձն առնէ. 3. փոխանակ բդեշխի. կառավարիչ. qui salue; 2. qui livre qc. à qn., qui confie; 3. (lieutenant du) gouverneur, chef de canton.

Միւսէլսէլ, ա. (թէսէլսիւլ.) շղթայակապ. կապեալ ընդ միմեանս. հանապազորդ. enchainé, continuel.

Միւսէճճա', ա. բ. (թէսճի'.) յանգաւոր. rimé.

Միւսէճճէլ, ա. բ. (թէսճիլ.) կնքեալ. signé et scellé.

Միւսէմմա, ա. բ. (թէսմիյէթ.) անուանեալ. nommé, appelé.

Միւսէմմէհ, ա. բ. ապշեալ. qui a perdu la tête.

Միւսէմմէն, ա. բ. (թէսմին.) ութպատիկ. 2. ութանկիւնի. octuple; 2. octogone.

Միւսէյյէբ, ա. բ. որ չէ կոյս. 2. որ ձգէ զայրն. qui n'est plus vierge; 2. qui quitte son époux.

Միւսէյյէպ, ա. բ. անփոյթ. անհոգ. négligent, inappliqué, inattentif.

Միւսէննա, ա. բ. (թէսնիյէթ.) կրկնապատիկ. 2. (նշանագիր) որոյ կրկնակէտք են. (re)doublé; 2. (lettre) marqué(e) de deux points diacritiques.

Միւսէննէմ, ա. բ. (թէսնիմ.) կմբեթաւոր. formé en bosse, élevé en forme convexe.

Միւսէպպա', ա. բ. յեօթն մասանց բաժանեալ. 2. եօթնանկիւնի. divisé en sept parties; 2. heptagone.

Միւսէպպէթ, ա. բ. (թէսպիթ.) հաստատեալ. établi, affermi, confirmé. [եալ. causé.

Միւսէպպէպ, ա. բ. պատճառ

Միւսէպպիթ, ա. բ. (թէսպիթ.) որ հաստատէ. qui établit, qui affermit.

Միւսէպպիթաթ, ա. դեղք քնաբերեցուցիչք. drogues soporatives.

Միւսէպպիհ, ա. բ. (թէսպիհ.) որ օրհնէ զԱստուած. qui loue Dieu.

Միւսէպպիհ, ա. բ. ցնդաբանող. qui radote (de vieillesse).

Միւսէպպիհէ(թ), ա. ցուցիչ մատն. (le doigt) index.

Միւսէպպիպ, ա. բ. որ պատճառ է այլոյ. պատճառական. qui cause, (qui est) cause (de qc.).

Միւսէպպիպի հագիգի. | Միւսէպպիպիւլ-էսպապ. } ամենայն պատճառաց. Աստուած. qui est la cause première de tout, Dieu.

Միւսէվվէմ, ա. բ. (թէսվիմ.) դրոշմեալ. marqué, empreint d'une marque.

Միւսէվվէտէ(թ), ա. ձեռագիր. սեւագիր. minute, brouillon.

Միւսէվվէր, ա. բ. շուրջ պարըսպեալ. entouré de murailles.

Միւսէտտէս, ա. բ. (թէստիս.) ի վեց մասունս բաժանեալ. 2. վեցանկիւնի. divisé en six parties; 2. hexagone.

Միւսէտտէտ, ա. բ. (թէստիտ.) ուղղեալ ի նպատակն. dirigé droit vers le but.

Միւսէրրէճ, ա. բ. (թէսրիճ.) համետեալ. sellé.

Միւսէրրիա, ա. բ. որ զենու զանասուն. qui égorge un animal.

Միւսէքքին, ա. բ. (թէսքին.) որ խաղաղացուցանէ. որ ցածուցանէ. qui tranquillise, qui calme, qui apaise, calmant.

Միւսթագարր, ա. բ. (իսթիգրար.) հաստատուն բնակութիւն. կայք. դադար. 2. հաստատեալ ուրէք. séjour, résidence habituelle, demeure, habitation, domicile; 2. établi, domicilié.

Միւսթագզէր, ա. բ. աղտեղեալ. աղտեղի. sali, sale.

Միւսթագըսս, ա. բ. (իսթիգսաս.) որ խնդրէ վրէժ. qui demande des représailles.

Միւսթագիլ, ա. բ. որ խնդրէ զլուծումն պայմանադրութեան. qui demande à qn. la résiliation d'un marché, d'un contrat.

Միւսթագիլլ, ա. բ. (իսթիգլալ.) ինքնօրէն. ինքնիշխան. ազատ. (բաց)արձակ. միահեծան. indépendant, absolu, despotique, souverain. .

Միւսթագիլլէն, ա. արձակ. ինքնագլխաբար. ուր ինչ եւ եղեալ. indépendamment.

Միւսթագիմ, ա. բ. (իսթիգամէթ.) ուղիղ. անկեղծաւոր. աննենգ. հաւատարիմ. արդար. droit, probe, loyal.

Միւսթա'գիպ, ա. բ. որ զհետ երթայ. որ պայազատէ. qui suit, poursuit qn. pas à pas, qui succède.

Միւսթագիմ, ա. բ. (իսթիգամէթ.) որ խնդրէ զվրէժ արեան. qui demande vengeance.

Միւսթագպէլ, ա. բ. (իսթիգպալ.) քեր. ապառնի. gr. futur.

Միւսթագպէլիյաթ, ա. (յք. միւսթագպէլ, եղ.) հանդերձեալ իրք. choses à venir.

Միւսթագպիլ, ա. բ. (իսթիգպալ.) որ ընդ առաջ երթայ. հանդերձեալ. գալոց. qui va à la rencontre, prochain, futur, à venir.

Միւսթագսը, ա. բ. (իսթիգսա.) հետաքրքիր. curieux.

Միւսթագտիմ, ա. թ. (իսթիգտամ.) որ յառաջէ, կանխէ. 2. կարի հնագոյն. qui devance, précède; 2. très-ancien, antique.

Միւսթագրըզ, ա. թ. (իսթիգրազ.) որ փոխ առնու. qui emprunte de l'argent à qn.

Միւսթազիլլ, ա. թ. (իսթիզլալ.) որ ներքոյ ընդ հովանեաւ. որ խնդրէ շքապաշտպանութեան ապաստան. qui se met à l'ombre; qui cherche asile, qui cherche la protection de qn.

Միւսթա'զիպ, ա. թ. որ թողու, յետս կասէ. 2. որ խնդրէ ջուր քաղցր: qui abandonne, qui laisse, qui cesse de...; 2. qui demande de l'eau douce.

Միւսթագհիր, ա. թ. (իսթիգհար.) որ խնդրէ օգնութիւն. qui demande secours.

Միւսթա'թի, ա. թ. (իսթի'թա.) որ խնդրէ պարգեւս. qui demande un présent, un don.

Միւսթաթիլ, ա. թ. երկայն. 2. զուգահեռակողմն ձեւ. long; 2. parallélogramme.

Միւսթաթրաֆ, ա. թ. (իսթիթրաֆ.) նորոգ. այն ինչ անցեալ. nouvellement écoulé.

Միւսթաթրիտ, ա. թ. (իսթիթրատ.) որ զփախչելն կերպարանէ. qui feint la fuite.

Միւսթաթրիֆ, ա. թ. (իսթիթրաֆ.) որ նոր ինչ համարի. 2. նոր. նորոգ ստացեալ. qui regarde une chose comme nouvelle; 2. nouveau, (bien) d'une acquisition récente.

Միւսթա'ին, ա. թ. (իսթի'անէթ.) որ խնդրէ օգնութիւն. qui demande secours.

Միւսթա'իտտ, ա. թ. (իսթի'տատ.) պատրաստ. կազմ. յարմարական. ճարտար. արժանի. prêt à qc., préparé; disposé; apte, habile, capable, qui mérite qc.

Միւսթա'իր, ա. թ. (իսթի'արէթ.) որ յանձն առնու. qui emprunte. [Բարձրացեալ. élevé.

Միւսթա'լի, ա. թ. (իսթի'լա.)

Միւսթա'լիմ, ա. թ. (իսթի'լամ.) որ ցանկայ գիտել. որ խնդրէ, հարցանէ. qui désire savoir qc., qui s'en quiert.

Միւսթախիֆֆ, ա. թ. (իսթիխֆաֆ.) որ առ ոչինչ առնէ. qui regarde comme peu de chose.

Միւսթախլաս, ա. թ. (իսթիխլաս.) իւր սեպհականեալ. պահանջեալ. approprié, revendiqué.

Միւսթախլիս, ա. թ. (իսթիխլաս.) որ իւր առնէ. qui s'approprie, qui revendique, qui réclame qc.

Միւսթախպիր, ա. թ. (իսթիխպար.) որ հարցանէ. որ խնդրէ. qui interroge, qui s'informe.

Միւսթախտէմ, ա. թ. (իսթիխտամ.) ի սպասու ծառայութեան. ի գործ արկեալ. վարձեալ. au service de qn.; employé.

Միւսթախտիմ, ա. թ. (իսթիխտամ.) որ ունի ծառայս. 2. որ ի գործ արկանէ. qui a des serviteurs, des domestiques; 2. qui se sert de qc., qui l'emploie.

Միւսթախրէճ, ա. թ. (իսթիխրաճ.) հանեալ. ծագեալ. tiré de, extrait.

Միւսթախրիճ, ա. թ. (իսթիխրաճ.) որ հանէ. qui tire, qui extrait.

Միւսթախֆի, ա. թ. (իսթիխֆա.) որ թաքուցանէ զանձն. qui se cache.

Միւսթահագգ, ա. թ. (իսթիհգագ.) արժանաւորեալ. արժանի. արժան. mérité, digne de, qui mérite que...

Միւսթահալլ, ա. թ. (իսթիհլալ.) պատշաճ, օրինաւոր համարեալ. regardé comme permis.

Միւսթահգար, ա. թ. (իսթիհգար.) անարգեալ. արհամարհելի. méprisé, méprisable.

Միւսթահզըր, ա. թ. (իսթիհզար.) որ յանդիման առնէ. որ հրաման տայ երեւել. qui fait venir en présence de qn., qui fait comparaitre, qui mande.

Միւսթահիլ, ա. թ. (իսթիհալէթ.) անհնարին. impossible.

Միւսթահիլլ, ա. թ. (իսթիհլալ.) որ օրինաւոր համարի. 2. որ իրաւախոհ լինել խնդրէ. qui re-

garde qc. comme licite, permis; 2. qui demande à se concilier.

Միւսթա'հիտ, ա. թ. որ պայմանս պահանջէ. 2. որ երաշխաւոր ցուցանէ. qui exige une stipulation, qui engage qn. à telle chose; 2. qui prend pour garant, qui donne, fournit caution.

Միւսթահճիր, ա. թ. որոյ սենեակ կայ. 2. քաջ. արի. qui a un cabinet, une cellule; 2. brave, courageux.

Միւսթահսէն, ա. թ. (իսթիհսան.) բարի. գովելի. approuvé, digne d'approbation, louable, beau.

Միւսթահսըր, ա. թ. որ կ'ուզէ ըստրել պատել, պաշարել, շրջափել արգիլանել. qui cherche à assiéger, cerner, bloquer.

Միւսթահսիր, ա. թ. վաստակեալ. fatigué, las.

Միւսթահտէս, ա. թ. (իսթիհտաս.) նորոգ դիպեալ. նոր. նորոգ. produit de nouveau; nouvellement arrivé; nouveau.

Միւսթահտիս, ա. թ. (իսթիհտաս.) որ նորոգիչ լինի. qui fait, qui produit qc. de nouveau.

Միւսթահքէմ, ա. թ. (իսթիհքեամ.) հաստատեալ. ամրացեալ. ամուր. affermi, fortifié, fort.

Միւսթահֆազ, ա. թ. (իսթիհֆազ.) պահ(պան)եալ. gardé, défendu.

Միւսթահֆըզ, ա. թ. (իսթիհֆազ.) որ պահէ, պահպանէ. 2. որ ի բերան ուսանի. qui garde, défend; 2. qui apprend par coeur qc.

'Ասքէրի միւսթահֆըզա. պահապան զօրք. garnison.

Միւսթահֆըզան, ա. (յ. միւսթահֆըզ, եզ.) պահապան զօրք. պահականապանք. garnison d'une forteresse.

Միւսթաղըշ, ա. թ. որ խաբեբայ համարի զոք. qui regarde qn. comme faux, comme trompeur.

Միւսթաղլագ, ա. թ. (իսթիղլագ.) պայմանեալ. stipulé.

Միւսթաղնի, ա. թ. (իսթիղնա.) անկարօտական. qui se passe ou peut se passer d'une chose, qui n'a pas besoin de ...; riche.

Միւսթաղշի, ա. թ. որ ծածկէ, պատատի զանձն. qui se cache, qui s'enveloppe.

Միւսթաղրագ, ա. թ. (իսթիղրագ.) ընկղմեալ. submergé, plongé.

Միւսթաղրէպ, ա. թ. (իսթիղրապ.) նորանշան. զարմանալի. étonnant, surprenant, étrange.

Միւսթաղրիպ, ա. թ. (իսթիղրապ.) լցեալ զարմանալեօք. étonné, surpris; frappé d'étonnement.

Միւսթաղֆիր, ա. թ. (իսթիղֆար.) որ խնդրէ թողութիւն. qui demande pardon.

Միւսթա'ճիլ, ա. թ. (իսթի'ճալ.) որ փութայ. ստիպի. խոյացօր. qui se hâte, pressé.

Միւսթա'ճիլէն, ա. փութով. շտապաւ. à la (ou en) hâte; promptement, en toute hâte.

Միւսթա'ճիմ, ա. թ. որ լռէ. որ պապանձի. qui se tait, qui reste muet, court.

Միւսթա'մէլ, ա. թ. (իսթի'մալ.) (փոխաբերաբար.) վարեալ. ի կիր արկեալ. սովորեալ. սովորական. d'usage, (qui est) en usage, usité, usuel, commun.

Միւսթա'միլ, ա. թ. (իսթի'մալ.) որ ի կիր արկանէ. qui emploie qc.

Միւսթա'միր, ա. թ. (իսթի'մար.) որ մշակէ. մշակ. qui cultive, cultivateur.

Միւսթա'պիր, ա. թ. (իսթի'պար.) որ խնդրէ երազահան. qui cherche un interprète de ses songes.

Միւսթա'սի, ա. թ. (իսթի'սա.) ապստամբ. անհնազանդ. rebelle, désobéissant.

Միւսթա'սիպ, ա. թ. (իսթիսա'պ.) դժուարին. difficile.

Միւսթասլիհ, ա. թ. որ խնդրէ զի բարի լինի. որ բարի, բարւոք համարի. qui exige, prie qu'une chose soit bonne, qui regarde une chose comme bonne.

Միւսթասվէպ, ա. թ. (իսթիսվապ.) ընդունելի. approuvé.

Միւսթէսվիպ, ա. թ. (իսթիսվապ.) որ ընդունի. qui approuve.

Միւսթաարիֆ, ա. թ. որ խնդրէ հեռացուցանել. qui demande à détourner, à éloigner.

Միւսթասֆի, ա. թ. որ ընտրէ զբարւոք մասն կամ զբարին. 2. որ մաքուր համարի. qui choisit la meilleure partie ou la meilleure chose, qui écrème; qui regarde comme pur.

Միւսթաանի, ա. թ. (իսթիանա.) որ խնդրէ օգնութիւն. qui demande de l'assistance.

Միւսթաարիպ, ա. թ. արաբացեալ. arabisé.

Միւսթաարիֆ, ա. թ. որ խնդրէ, հարցանէ. qui questionne.

Միւսթէ'ան, ա. թ. (իսթի'անէթ.) զոր յօգնականութիւն կոչեն. celui dont on implore le secours.

Միւսթէ'ար, ա. թ. (իսթի'արէթ.) փոխ առեալ. emprunté.

Միւսթէգիլ, ա. թ. որ խնդրէ լուծումն առքի, դաշանց. qui demande à qn. la résiliation d'un marché, d'un contrat.

Միւսթէզատ, ա. թ. (իսթիզատէթ.) աճեցուցեալ. augmenté, accru.

Միւսթէզէմմ, ա. թ. (իսթիզմամ.) արժանի պարսաւանաց. պարսաւելի. digne de blâme, blâmable.

Միւսթէզը, ա. թ. լուսաւորեալ. éclairé, illuminé.

Միւսթէզիլ, ա. թ. (իսթիզլալ.) որ դոյզն ինչ համարի. անարգէ. qui déprécie, regarde comme vil et de peu de valeur.

Միւսթէզիմմ, ա. թ. (իսթիզմամ.) որ գործէ ինչ արժանի պարսաւանաց. qui commet une action blâmable.

Միւսթէզին, ա. թ. (իսթիզան.) որ խնդրէ հրաման. qui demande la permission de (faire qc.).

Միւսթէթապ, ա. թ. (իսթիթապէթ.) ընկալեալ. բարի. հաճոյ. approuvé, bon, beau, agréable.

Միւսթէթար, ա. թ. ցանեալ. սփռեալ. dispersé, disséminé, éparpillé.

Միւսթէթիր, ա. ե. (իսթիթար.) որ թաքուցանէ զանձն. 2. թաքուցեալ. ծածկեալ. qui se cache; 2. caché, couvert.

Միւսթէթմիմ, ա. թ. (իսթիթմամ.) որ կատարեալ գործէ. որ յանգ հանէ. qui complète, qui conduit une chose à sa fin, à son terme.

Միւսթէթպի', ա. թ. (իսթիթպա'.) որ առնէ զի զհետ զնա երթայցեն. զորոյ զհետ երթան. որ պատճառէ. qui se fait suivre, qui entraîne après soi; causant, qui est suivi.

Միւսթէլզիմ, ա. թ. (իսթիլզամ.) որ հարկ է վերայ դնէ. որ պատճառէ. qui rend nécessaire, exige qc. comme nécessaire, qui a pour résultat, qui cause, qui produit.

Միւսթէլէզզ, ա. թ. (իսթիլզազ.) համեղ՝ ախորժաշակ). savoureux, délicieux.

Միւսթէլիմ, ա. թ. որ պարսաւանաց յանձն լինի. qui s'attire des reproches.

Միւսթէխիր, ա. թ. (իսթիխար.) որ յետս մնայ. 2. որ յետս ընկրկի. որ յապաղեցուցանէ. qui reste en arrière; 2. qui recule.

Միւսթէհազէ(թ), ա. փերարպեա. qui a l'hémorrhagie.

Միւսթէհամ, ա. թ. զարմացեալ. յիմարեալ սիրով. étonné; fou d'amour.

Միւսթէհան, ա. թ. (իսթիհանէթ.) անարգեալ. արհամարհ. vilipendé, vil, qui mérite d'être traité légèrement.

Միւսթէհապպ, ա. թ. (իսթիհպապ.) սիրեցեալ. սիրելի. ցանկալի. affectionné, chéri, désiré, désirable; bon.

Միւսթէհզի, ա. թ. (իսթիհզա.) որ ծաղր առնէ. qui se moque de qn., qui raille qn.

Միւսթէհթէր, ա. թ. ընդ ունայնս զբաղեալ. adonné aux choses frivoles.

Միւսթէհթիք, ա. թ. լիրբ. impudent.

Միւսթէհիք, ա. թ. (իսթիհքաք.) արժանի. 2. պատշաճ. digne de qc.; 2. apte, propre à qc.

Միւսթէհիլլ, ա. թ. (իսթիհլալ.) որ սկզբն առնու երեւել. qui commence à paraître.

Միւսթէհիպպ, ա. թ. (իսթիհպապ.) որ սիրէ. qui chérit, qui affectionne.

Միւսթէհլէք, ա. թ. (իսթիհլաք.) ծախուած. վատնուած. consommé, consumé, dilapidé.

Միւսթէհլիք, ա. թ. (իսթիհլաք.) որ կորսնցնէ. 2. որ ծախէ, վատնէ, սպառէ. qui perd; 2. qui consomme, qui consume, dilapide.

Միւսթէհճէն, ա. թ. (իսթիհճան.) մերժեալ. désapprouvé.

Միւսթէհճին, ա. թ. (իսթիհճան.) որ անարգէ, ամօթալի համարէ. qui regarde comme vilain ou déshonorant.

Միւսթէհնի, ա. թ. որ խնդրէ թիկունս, օգնականութիւն. 2. որ խնդրէ պարգեւ. qui demande du secours, de l'assistance; 2. qui demande un cadeau.

Միւսթէհքիր, ա. թ. ամբարտաւան. fier, hautain.

Միւսթէղալլաթ, ա. պտուղք. պաշար. denrées, subsistances.

Միւսթէղաս, ա. թ. (իսթիղասէթ.) զորոյ խնդրեն զօգնականութիւն. dont on demande l'assistance.

Միւսթէղիս, ա. թ. (իսթիղասէթ.) որ խնդրէ թիկունս. qui demande de l'assistance.

Միւսթէճապ, ա. թ. (իսթիճապէթ.) ընկալեալ. լսեալ. exaucé, agréé, accepté.

Միւսթէճէլ, ա. թ. յապաղեալ. différé, renvoyé à un autre temps.

Միւսթէճէր, ա. թ. (իսթիճար.) վարձեալ. loué, pris à louage.

Միւսթէճիտ, ա. թ. (իսթիճատէթ.) որ առնէ զի արժանի գովութեան, ազնուագոյն իրքն երեւեսցին. qui fait qu'une chose soit louable, excellente.

Միւսթէճիտտ, ա. թ. (իսթիճտատ.) նորոգիչ. qui renouvelle.

Միւսթէճիր, ա. թ. (իսթիճարէթ.) որ խնդրէ զպաշտպանութիւն ուրուք. qui implore la protection de qn.

Միւսթէճիր, ա. թ. (իսթիճար.) որ ի վարձու առնէ. qui loue, qui prend à louage, locataire.

Միւսթէճլիպ, ա. թ. (իսթիճլապ.) որ ձգէ, որ բերէ զհետ իւր. qui attire, qui amène, causant.

Միւսթէճհիլ, ա. թ. (իսթիճհալ.) որ զոք տգէտ համարի. qui regarde qn. comme ignorant.

Միւսթէճմի՛, ա. թ. (իսթիճմա՛.) ժողովեալ. 2. որ ժողովէ, բովանդակէ, ի ներքս կալնու. բովանդակիչ. rassemblé, réuni; 2. qui réunit ou contient en soi, qui rassemble.

Միւսթէմին, ա. թ. (իսթիման.) պաշտպանեալ. 2. քրիստոնեայ օտարական՝ որ կայ ընդ պաշտպանութեամբ Օսմանեան պետութեան. protégé; 2. chrétien étranger qui se trouve dans l'empire ottoman sous la foi des traités ou du droit des gens.

Միւսթէմէնտ, պ. թախծեալ. տառապեալ. թշուառ. աղքատ. խոնարհ. մուրացիկ. affligé, attristé, malheureux, pauvre, humble, mendiant.

Միւսթէմէնտանէ, պ. աղքատութեամբ. en pauvre, pauvrement.

Միւսթէմէտ, ա. թ. (իսթիմտատ.) օգնականութիւն գտեալ. secouru, assisté.

Միւսթէմթի՛, ա. թ. (իսթիմթա՛.) որ շահ, օգուտ շահի. որ վայելէ. qui tire utilité, profit de qc., qui en jouit.

Միւսթէմթիր, ա. թ. (իսթիմթար.) որ խնդրէ անձրեւս. qui implore la pluie du ciel

Միւսթէմի՛, ա. թ. (իսթիմա՛.) որ լսէ, ականջ դնէ. ունկնդիր. qui entend, écoute, prête l'oreille; auditeur.

Միւսթէմի՛էն, ա. լսելով. en écoutant, en entendant.

Միւսթէմիլլ, ա. թ. (իսթիմլալ.) ձանձրացեալ. ennuyé.

Միւսթէմին, ա. թ. (իսթիման.) որ խնդրէ պաշտպանութիւն. qui demande protection, qui se met sous la protection de qn.

Միւսթէմիտտ, ա. թ. (իսթիմտատ.) որ խնդրէ թիկունս օգնականութեան. qui demande du secours à qn.

Միւսթէմիր, ա. թ. (իսթիմար.) որ հարցանէ խորհուրդ. qui demande conseil, avis.

Միւսթէմիրր, ա. թ. (իսթիմ-

րար.) որ տեւէ. հաստատուն. հանապազորդ. որ կայ մնայ հաստատուն. qui dure; constant, continuel; persistant, perpétuel.

Միւսթեմիրրէն, ա. հաստատութեամբ. անդադար. յանէ. continuellement.

Միւսթեմլի, ա. թ. (իսթիմլա.) որ խնդրէ զի ասասցեն առ ի գրել. qui demande qu'on lui dicte qc.

Միւսթեմհիլ, ա. թ. որոյ ուծադեղ ինչ առեալ է. qui a pris un purgatif.

Միւսթեմզիճ, ա. թ. (իսթիմզաճ.) որ խնդրէ լսել նորալուրս. qui demande des nouvelles.

Միւսթեմսիք, ա. թ. (իսթիմսաք.) որ ունէ. qui (re)tient.

Միւսթեյգիզ, ա. թ. (իսթիգազ.) զարթուցեալ. éveillé, réveillé.

Միւսթեյգին, ա. թ. որ ստուգիւ գիտէ. qui sait qc. avec certitude.

Միւսթեյմին, ա. թ. յաջող. 2. որ երդմնեցուցանէ. heureux, prospère; 2. qui adjure, qui engage qn. à prêter serment.

Միւսթեյսիր, ա. թ. (իսթիյսար.) դիւրին կարծեալ. դիւրին. պատրաստեալ. facilité, facile; préparé, disposé.

Միւսթենգիհ, ա. թ. (իսթինգահ.) որ իմանայ. qui entend qc.

Միւսթենզիֆ, ա. թ. որ առեալ է զամենայն զոր պահանջն. qui a reçu tout ce que qn. lui devait.

Միւսթենէտ, ա. թ. (իսթինատ.) յեցեալ. appuyé.

Միւսթենթագ, ա. թ. (իսթինթագ.) ի հարց եւ ի փորձ մատուցեալ. qui a subi un interrogatoire.

Միւսթենթիգ, ա. թ. (իսթինթագ.) որ ի հարց եւ ի փորձ արկանէ. քննէ. qui interroge, qui examine, inquisiteur, qui fait subir à qn. un interrogatoire.

Միւսթէնի, ա. թ. որ յամր գործէ. qui agit avec lenteur.

Միւսթենիմ, ա. թ. (իսթինամէթ.) որ կռթնի յայլ լինի. 2. որ զքուն կեղծաւորանէ. qui se repose sur qn.: 2. qui feint de dormir.

Միւսթենիս, ա. թ. (իսթինաս.) ընտանի. ընտելացեալ. domestique, apprivoisé.

Միւսթենիֆ, ա. թ. (իսթինաֆ.) որ վերստին սկսանէ. qui (re)commence.

Միւսթենիր, ա. թ. (իսթինարէթ.) որ շողայ. շողուն. լուսաւոր. շողշողուն. qui brille; brillant, luisant, resplendissant.

Միւսթենհիզ, ա. թ. (իսթինհազ.) դրդիչ. գրգռիչ. qui excite, qui engage.

Միւսթենհիճ, ա. թ. (իսթինհաճ.) որ զշաւղաց ումեք զհետ երթայ. qui suit les traces de qn.

Միւսթենհիր, ա. թ. (գետ) որ փորէ իւր հուն. (une rivière) qui se creuse un lit.

Միւսթենճիզ, ա. թ. որ խնդրէ զկատարումն խոստման. qui demande à qn. l'accomplissement d'une promesse, d'un engagement.

Միւսթենշիգ, ա. թ. (իսթինշագ.) որ ծծէ յանձն. qui aspire.

Միւսթենսըհ, ա. թ. (ինթինսահ.) որ հարցանէ խորհուրդ. qui demande un conseil, un avis à qn.

Միւսթենքեր, ա. թ. (իսթինքեար.) ուրացեալ. (re)nié.

Միւսթենքիհ, ա. թ. (իսթինքեահ.) որ ամուսնանայ. որ կին առնէ. qui épouse, épouseur.

Միւսթենքիհ. ա. թ. (իսթինքեահ.) որ հոտոտէ զբերան ուրուք. qui sent l'haleine de qn.

Միւսթենքիր, ա. թ. (իսթինքեար.) որ ուրանայ (չեղել). qui (re)nie.

Միւսթենֆիգ, ա. թ. (իսթինֆագ.) որ վատնէ արծաթ. վատնիչ. qui dépense de l'argent, dépensier.

Միւսթենֆիզ, ա. թ. որ լրտեսէ. qui explore.

Միւսթենֆիր, ա. թ. (իսթինֆար.) որ երկուցեալ փախչի. qui fuit.

Միւսթեշար, ա. թ. (իսթիշարէթ.) խորհրդական Տէրութեան.

երկրորդն պաշտօնէի Տէրութեան. conseiller d'État, de l'Empire, sous-secrétaire d'État.

Միւսթեշֆի, ա. թ. (իսթիշֆա.) որ խնդրէ բժշկութիւն. qui cherche la guérison.

Միւսթեպան, ա. թ. (իսթիպանէթ.) յայտնի. պէլլի. clair, évident, manifeste.

Միւսթեպգը, ա. թ. (իսթիպգա.) որ պահէ, որ առնէ տեւել բառնել. qui conserve, qui fait durer.

Միւսթեպի, ա. ն. գերեվար. qui fait prisonnier, qui emmène comme captif.

Միւսթեպիգ, ա. ն. (իսթիպագ.) որ յառաջէ, կանխէ. qui dépasse, devance, prévient

Միւսթեպին, ա. թ. (իսթիպանէթ.) որ յայտնի, պէլլի ընծայէ. յայտնի. պէլլի. qui rend clair; clair, évident, manifeste.

Միւսթեպ'իտ, ա. թ. (իսթիպ'ատ.) հեռացեալ. éloigné.

Միւսթեպիտտ, ա. թ. (իսթիպտատ.) ինքնօրէն. ինքնակալ. յամառ. հեստ. indépendant, absolu; entêté, obstiné.

Միւսթեպհիճ, ա. թ. (իսթիպհաճ.) ուրախ. gai, joyeux.

Միւսթեպհիր, ա. թ. երկարաբան. prolixe (dans ses discours), verbeux.

Միւսթեպզի, ա. թ. (իսթիպզա.) որ խնդրէ. qui demande, qui prie qn. de qc.

Միւթեպշիր, ա. թ. (իսթիպշար.) աւետաբեր. 2. որ ուրախ լինի. qui annonce une bonne nouvelle; 2. qui se réjouit.

Միւսթեպսիր, ա. թ. (իսթիպսար.) որ յայտնի, պէլլի ընծայէ. ցուցիչ. 2. խորախորհուրդ. զգուշաւոր. qui rend clair, évident; concluant; 2. perspicace, circonspect.

Միւսթեպտի', ա. թ. (իսթիպտա'.) որ նոր համարի. qui regarde une chose comme nouvelle.

Միւսթեպտիլ, ա. թ. (իսթիպտալ. որ (փո)փոխէ. qui échange une chose contre une autre.

Միւսթեպրի, ա. թ. (իսթիպրա.) որ հրաժարի, ժուժկալէ. qui s'abstient de qc.

Միւսթեպրիզ, ա. թ. (իսթիպրազ.) որ ի յայտ ածէ, երեւեցուցանէ. qui produit, qui met au jour.

Միւսթէօսալ, ա. թ. (իսթիօսալ.) արմատաքի եղեալ. déraciné, extirpé.

Միւսթեսա'տ, ա. թ. (իսթիսա'տ.) յաջողեալ. երանելի երջանիկ. fortuné, favorisé.

Միւսթէօսիլ, ա. թ. (իսթիօսալ.) որ արմատախլէ, բնաջինջ, բնաքանդ առնէ. qui déracine, extirpe, extermine.

Միւսթէօսիր, ա. թ. (իսթիօսար.) գերեալ. captivé, captif.

Միւսթեսգալ, ա. թ. (իսթիսգալ.) ծանր, դժուարին, տաղտկալի (համարեալ). ընկճեալ. qui est regardé (comme) lourd, pénible ou importun; accablé de...

Միւսթեսգը, ա. թ. (իսթիսգա.) ջրգողեալ. ջրգող. 2. որ աղօթս մատուցանէ վասն անձրեւոյ. hydropique; 2. qui implore la pluie.

Միւսթեսին, ա. թ. ծերացեալ. անցեալ զաւուրբք. âgé, avancé en âge.

Միւսթեսլիմ, ա. թ. (իսթիսլամ.) որ հպատակի, անսայ. qui se soumet, qui obéit.

Միւսթեսխըր, ա. թ. (իսթիսխար.) որ ծաղր առնէ. qui se moque, qui raille qn., qui se rit aux dépens de qn.

Միւսթեսնա, ա. թ. (իսթիսնա.) ի բաց առեալ. հանեալ. նորանշան. անսովորական. excepté, exempté, extraordinaire.

Միւսթեսպիթ, ա. թ. (իսթիսպաթ.) որ իմաստուն ծանրութեամբ գործէ. qui agit avec lenteur.

Միւսթեւհիպ, ա. թ. որ վարձս խնդրէ յատուցէ. qui réclame une récompense.

Միւսթեվա, ա. ն. (իսթիվա.) հասարակ. commun.

Միւսթեգըա, ա. թ. (իսթիգրա.) կառեալ. քարքարեալ. 2. որ

վառեալ, բորբոքեալ. allumé, brûlé; 2. qui allume.

Միւսթէվգի', ա. թ. որ սպասէ. qui attend qc., s'attend à qc.

Միւսթէվհի', ա. թ. որ խնդրէ աղերսանօք, ներշնչութիւն յԱստուծոյ. qui demande à Dieu une inspiration.

Միւսթէվզի', ա. թ. (իսթիզա'.) որ խնդրէ զիջանել, զիջումն գնոյն. qui demande à qn. une remise, une baisse de prix.

Միւսթէվզիհ, ա. թ. (իսթիզահ.) որ խնդրէ յայտնել զի մեկնեսցէ. qui demande à qn. d'expliquer, d'exposer clairement qc.

Միւսթէվզիմ, ա. թ. որ թշնամանս առնէ. որ անիրաւէ. qui fait un affront, une injustice.

Միւսթէվթըն, ա. թ. (իսթիթան.) որ ընտրէ տեղ ի բնակութիւն շինել իւր. qui choisit un lieu pour s'y fixer, domicilié, établi.

Միւսթէվի, ա. ն. (իսթիվա.) հաւասար. հաւասարակ. հարթ. égal; uni, plain.

Միւսթէվ'լի, ա. թ. (իսթի'լա.) որ ծածկէ, պատէ. qui couvre, qui occupe, qui s'empare.

Միւսթէվլի, ա. թ. (իսթիլա.) որ տիրէ. որ յափշտակ առնէ. 2. որ հասանէ ի նպատակն. qui s'empare de qc., qui se saisit de qc.; 2. qui atteint le but.

Միւսթէվհիպ, ա. թ. (իսթիհապ.) որ խնդրէ զի տացեն նմա պարգեւս. qui demande qu'on lui fasse présent de qc.

Միւսթէվճիպ, ա. թ. (իսթիճապ.) արժանի. 2. պատճառ. qui mérite, (qui est) digne de qc.; 2. (qui est) cause (de qc).

Միւսթէվպիլ, ա. թ. (իսթիպալ.) որ ծանրաւոր համարէ զօդ գաւառի ուր գոյ. qui trouve un pays malsain.

Միւսթէվփիա, ա. թ. օտարական. étranger (qui ne connaît pas le pays et y est sans ressource).

Միւսթէվսի', ա. թ. (իսթիսա'.) տարածեալ. ընդարձակ. étendu, large, ample.

Միւսթէվսիգ, ա. թ. (իսթիսագ.) որ երաշխաւորութիւն խնդրէ. qui demande une garantie.

Միւսթէվդա', ա. թ. (իսթիդա'.) տեղի աւանդի. 2. դրախտ փափկութեան. 3. արգանդ. 4. գերեզման. (lieu de) dépôt; 2. le paradis terrestre; 3. utérus; 4. tombe.

Միւսթէվդի', ա. թ. (իսթիդա'.) որ յանձն առնէ, աւանդէ, դնէ յաւանդի. աւանդապահ. qui recommande qc. à qn.; qui confie, qui met en dépôt.

Միւսթէվֆի, ա. թ. (իսթիֆա.) բաւական. բազում. souffisant, convenable, nombreux.

Միւսթէվֆիզ, ա. թ. (իսթիֆազ.) որ խնդրէ զօգնութիւն Աստուծոյ. qui implore l'assistance de Dieu.

Միւսթէվֆիզ, ա. թ. որ նստէ. qui s'assied.

Միւսթէվֆիր, ա. թ. որ առնու, ընդունի զամենայն. qui reçoit, qui perçoit, qui se fait donner, payer tout.

Միւսթէա'ա, ա. թ. (իսթիա'ա.) կոչեցեալ. խնդրեալ. ցանկացեալ. appelé, demandé, désiré, souhaité, requis.

Միւսթէտամ, ա. թ. (իսթիտամէթ.) մշտնջենաւոր. յարատեւական. perpétuel.

Միւսթէտէլլ, ա. թ. (իսթիտլալ.) ցուցեալ. indiqué, montré, démontré.

Միւսթէա'ի, ա. թ. (իսթիա'ա.) որ կոչէ. որ ցանկայ, փափագէ. qui appelle, qui désire, qui demande, exige.

Միւսթէտրի, ա. թ. (իսթիտրա.) որ խնդրէ թիկունս. 2. նենգաւոր. qui implore du secours; 2. escroc.

Միւսթէտիգգ, ա. թ. (իսթիտագ.) նրբեալ. անօսր. մանրեալ. aminci, menu, fin, broyé, pilé.

Միւսթէտիմ, ա. թ. (իսթիտամէթ.) մշտնջենաւոր. perpétuel, continuel.

Միւսթէտին, ա. թ. (իսթիտանէթ.) որ փոխ առնու. qui emprunte.

Միւսթէտիպ, ա. թ. որ առաջնորդ կրթութեան. որ ուսանի դաստիարակութեան առաւելութեան. qui reçoit chez qn. une bonne éducation, qui apprend les belles-lettres.

Միւսթէտիր, ա. թ. (իսթիտարէթ.) բոլորշի. բոլորակ. circulaire, rond. [րագ.) գողցեալ. volé.

Միւսթէրագ, ա. թ. (իսթի-

Միւսթէրագաթ, ա. աւելեաց հինգ աւուրք տարւոյն. les cinq jours intercalaires.

Միւսթէրմի', ա. թ. որում կարկատան արկանել պէտք. qui a besoin d'être réparé, raccommodé, rapiécé.

Միւսթէրզի', ա. թ. որ խնդրէ դայեակ, ստնտու. qui cherche une nourrice.

Միւսթէրզիլ. ա. թ. (իսթիրզալ.) որ արհամարհէ. qui regarde comme vil et digne de mépris.

Միւսթէրէտատ, ա. թ. (իսթիրտատ.) յետս դարձուցեալ. réclamé.

Միւսթէրի'ի, ա. թ. (իսթիր'ա.) որ խնդրէ պաշտպանութեան առնուլ. qui demande à qn. de prendre qn. sous sa protection.

Միւսթէրիգգ, ա. թ. (իսթիրգագ.) նուրբ. անձուկ. mince, fin.

Միւսթէրիհ, ա. թ. (իսթիրահաթ.) որ վայելէ ի հանգստեան. qui jouit de la tranquillité, du repos.

Միւսթէրհիգ, ա. թ. անկեալ ընդ պարտեօք. endetté, qui est dans la gêne. [փկլ. lâche, mou.

Միւսթէրխի, ա. թ. փկլեցեալ.

Միւսթէրհին, ա. թ. (իսթիրհան.) որ խնդրէ գրաւ, պատանդս. qui demande un gage, un nantissement, des otages.

Միւսթէրճա, ա. թ. (իսթիրճա.) յուսացեալ. աղ խնդրեալ. խնդրեալ. espéré, demandé, désiré.

Միւսթէրշի, ա. թ. (իսթիրշա.) որ խնդրէ կաշառ. qui demande un présent pour une sentence rendue.

Միւսթէրշիտ, ա. թ. (իսթիրշատ.) որ խնդրէ առաջնորդութիւն ընդ ուղիղ ճանապարհ. qui demande à être dirigé, conduit sur un chemin droit.

Միւսթէրսիլ, ա. թ. որ կարէ ընդունութիւն ինչ ընդ ումեք. qui se met à son aise avec qn.

Միւսթէրվիհ, ա. թ. (իսթիրվահ.) խաղաղ. tranquille.

Միւսթէրֆի', ա. թ. (իսթիրֆա'.) որ խնդրէ վերացուցանել ինչ ի միջոյ. qui demande qu'une chose soit enlevée.

Միւսթէրֆիհ, ա. թ. լայն. ընդարձակ. large, spacieux.

Միւսթէրֆիտ, ա. թ. (իսթիրֆատ.) որ խնդրէ օգնութիւն. qui implore du secours.

Միւսթէքիլ, ա. թ. որ ուտէն զինչս աղքատաց. qui dévore le bien des pauvres.

Միւսթէքին, ա. թ. (իսթիքանէթ.) որ խոնարհի, հնազանդի. qui s'humilie, qui se soumet.

Միւսթէքինն, ա. թ. (իսթիքնան.) ծածկեալ. թաքուցեալ. caché, dérobé.

Միւսթէքիֆֆ, ա. թ. (իսթիքֆաֆ.) որ կարկառէ զձեռս. 2. որ ունի. qui tend la main pour mendier; 2. qui tient.

Միւսթէքմիլ, ա. թ. (իսթիքմալ.) որ կատարեալ գործէ. qui rend complet.

Միւսթէքշիֆ, ա. թ. (իսթիքշաֆ.) որ խնդրէ դաջայտնել. զի յայտնեսցէ. qui demande à qn. de découvrir, de dévoiler, de révéler qc.

Միւսթէքպիր, ա. թ. (իսթիքպար.) ամբարտաւան. orgueilleux, fier.

Միւսթէքրէհ, ա. թ. (իսթիքրահ.) ատելի. գարշելի. abhorré, détesté, détestable, odieux.

Միւսթէքրի, ա. թ. (իսթիքրա.) որ ի վարձու առնէ. qui loue, qui tient à louage.

Միւսթէքրիհ, ա. թ. (իսթիքրահ.) որ ատէ, խորշի. qui a ou éprouve du dégoût pour qc., qui a qc. en horreur.

Միւսթէքրիմ, ա. թ. (իսթիքրամ.) որ շնորհս, ընորհս խնդրէ. qui demande une grâce, une faveur.

Միւսթէքֆի, ա. թ. (իսթիքֆա.) որ խնդրէ զբաւականն. qui prie qu'on lui accorde une quantité suffisante de qc.

Միւսթէֆազ, ա. թ. (իսթիֆազէթ.) հռչակեալ. տարածեալ. publié, divulgué, répandu.

Միւսթէֆատ, ա. թ. (իսթիֆատէթ.) շահեալ. ստացեալ. 2. իմացեալ. 3. փոխ. իմաստ. acquis; 2. compris, appris; 3. sens, teneur, contenu.

Միւսթէֆզիլ, ա. թ. մնացեալ. restant, le reste de...

Միւսթէֆթի, ա. թ. (իսթիֆթա.) որ խնդրէ վճիռ. qui demande une décision à un mufti.

Միւսթէֆիզ, ա. թ. (իսթիֆազէթ.) տարածեալ. հռչակեալ. répandu, divulgué.

Միւսթէֆիտ, ա. թ. (իսթիֆատէթ.) որ օգտանայ, օգտուի, շահի. 2. որ ուսանի. qui fait profit de qc., qui tire profit (ou parti) de qc.; 2. qui apprend, qui étudie.

Միւսթէֆհիմ, ա. թ. (իսթիֆհամ.) որ տեղեկանայ. qui s'informe.

Միւսթէֆսիր, ա. թ. (իսթիֆսար.) հարցանող. qui demande, interroge.

Միւսթէֆրիղ, ա. թ. (իսթիֆրաղ.) որձկացուցիչ. vomitif.

Միւսիպ', ա. Ա. որ կորուսանէ ինչ. qui perd, qui égare qc.

Միւսլի, ա. Ա. (իսլա.) որ մխիթարէ. մխիթարիչ. qui console, consolant, consolateur.

Միւսիմ, ա. Ա. (իսամ.) որ տանի ի մեղս. qui pousse au péché ou à un délit.

Միւսինն, ա. Ա. բազմամեայ. հինաւուրց. âgé, avancé en âge, chargé d'années.

Միւսիֆ, ա. Ա. (իսաֆ.) որ տրտմեցուցանէ. qui attriste, qui cause du chagrin.

Միւսիֆ, ա. Ա. որ ածեալ է սուսեր ընդ մէջ. qui a ceint ou qui porte un glaive.

Միւսլէ(թ), ա. պատիժ, պատուհաս առ օրինակի. punition exemplaire.

Միւսլիմ, ար. } եղ. | ա. Ա. (իսլամ.) մահմէտական.
Միւսլիմէ(թ), էգ. }
Միւսլիման, } յգ.
Միւսլիմին, }
musulman, qui professe l'islam.

Միւսլիմանլըգ, գ. մահմէտականութիւն. islamisme.

Միւսհիլ, ա. Ա. (իսհալ.) մաքրիչ. լուծիչ. purgatif.

Միւսամէրէ(թ), ա. Գ. խօսակից լինել ի գիշերի. causer, s'entretenir pendant la nuit.

Միւսմին, ա. Ա. պարարտ. պարարակ. gras.

Միւսմիր, ա. Ա. պտղաբեր. որ տանի պտուղ. օգտակար. շահաւէտ. 2. փ. (միւէսսիր.) ազդու. ազդեցիկ. զօրեղ. qui porte des fruits, (arbre) fruitier; fructueux; utile, avantageux; 2. efficace.

Միւսնէտ, ա. Ա. (իսնատ.) յեցեալ. 2. եղ. միւսնէտին, յգ. (յեցեալ. տուեալ. համարեալ.) ստորոգելի. appuyé; 2. (= appuyé; attribué,) prédicat.

Միւսնէտուն - իլէյհ(ի). (այն՝ յոր յեցեալ ինչ. այն՝ որում տան, համարին ինչ.) ենթակայ. (ce sur quoi une chose est appuyée; celui auquel on donne un attribut,) sujet.

Միւս'ութ, ա. տուփ ընչոտելոյ. tabatière.

Միւսուլ, ա. յոտն կալ (առ ի պատրաստ ծառայութեան). se placer ou se tenir debout.

Միւսպէթ, ա. Ա. (իսպաթ.) հաստատեալ. ցուցեալ. 2. քեր. հաստատական. affermi, prouvé; 2. gr. affirmatif.

Միւսպիթ, ա. Ա. անշարժ. immobile, qui ne bouge pas.

Միւսպիթ, ա. Ա. (իսպաթ.) որ հաստատէ. qui confirme, qui établit.

Միւսպիղ, ա. Ա. որ լնու, կատարէ. qui accomplit, qui acquitte. [թիւն. minute, brouillon.

Միւսվէտտէ(թ), ա. սեւագրու-

Միւսրի', ա. Ա. (իսրա'.) որ փութացուցանէ. 2. որ ճեպէ. որ փութայ. qui hâte, presse; 2. qui se hâte, se dépêche.

Միւսրիֆ, ա. Ա. (իսրաֆ.) որ վատնէ. վատնիչ. prodigue, qui fait des dépenses inutiles.

Միւսքիթ, ա. Ա. (իսքաթ.) որ դադարեցուցանէ. համոզեցուցիչ. qui impose silence, qui ordonne de se taire, convaincant.

Միւսքիր, ա. Ա. (իսքար.) որ արբեցուցանէ. qui enivre.

Միւսքիրաթ, ա. (յն. միւսքիր, եւ.) ըմպելիք. boissons, liqueurs spiritueuses, esprits.

Միւվա'ազա(թ), ա. Գ. խրատել. յորդորել. յորդորանք. exhorter, donner des admonitions; exhortation.

Միւվա'ատէ(թ), ա. Գ. խոստանալ. խոստումն. promettre; promesse, engagement.

Միւվաքա'ա(թ), ա. Գ. յարձակիլ. ի դէմ հարկանել. attaquer, charger l'ennemi dans le combat.

Միւվաքաթէ(թ), ա. Գ. ժամադիր լինել. indiquer, fixer à qn. le temps de..., assigner telle époque ou tel terme.

Միւվաքաֆէ(թ), ա. Գ. յոտն կալ. յանդիման լինել. se tenir debout, se présenter devant qn.

Միւվաքքար, ա. Բ. (թէվքիր.) մեծարեալ. respecté, vénéré.

Միւվաքքըր, ա. Բ. (թէվքիր.) մեծարող. qui respecte, qui vénère.

Միւվազա'ա(թ), ա. Գ. գրաւադիր լինել. 2. միաբանել. խօսք միաբանութեան. 3. կեղծաւորել. կեղծաւորանել. parier, faire un pari, une gageure; 2. tomber d'accord avec qn., convenir de qc.; collusion; 3. dissimuler.

Միւվազաբէ(թ), ա. Գ. հանապազորդել. հանապազորդութիւն. s'appliquer, être assidu, persévérer; assiduité, persévérance.

Միւվազզաֆ, ա. Բ. (թէվզիֆ.) թոշակառու. ռոճկառու. pensionné, salarié, qui reçoit une pension alimentaire.

Միւվազզըֆ, ա. Բ. (թէվզիֆ.) որ կարգէ ռոճիկ. qui assigne à qn. un traitement, qui donne une pension.

Միւվազէնէ(թ), ա. Գ. համեմատել. ի կշիռ համեմատութեան բերել. հաւասարակշիռ առնել. հաւասարել. կշիռ հաւասարէ. կշիռ. հաւասարակշռութեան կշիռ. comparer une chose avec une autre; contre-peser, faire équilibre à qc.; bilan, balance, équilibre.

Միւվազէրէ(թ), ա. Գ. բդեաշխ լինել. être le vizir d'un prince.

Միւվազէֆէ(թ), ա. Գ. միաբանել. 2. օգնել. s'accorder avec qn.; 2. assister qn., lui prêter secours.

Միւվազէֆէ(թ), ա. Գ. հանգանակել. se cotiser, contribuer également à la dépense.

Միւվազըպ, ա. Գ. (միւվազէպէթ.) որ հանապազորդէն. assidu, persévérant.

Միւվազի, ա. Գ. (միւազաթ.) զուգահեռական. parallèle.

Միւվազին, ա. Գ. (միւվազէնէթ.) հաւասարակշիռ. հաւասար. du même poids, d'un égal poids, égal.

Միւվաթ, ա. մահ. mort, trépas.

Միւվաթթա, ա. Բ. (թէվթիէթ.) առ ոտն կոխեալ. foulé aux pieds.

Միւվաթթատ, ա. Բ. (թէվթիտ.) հաստատեալ. raffermi, consolidé.

Միւվալա(թ), ա. Գ. լինել բարեկամ. փոխադարձ բարեկամութիւն. être ami; amitié réciproque, relations amicales.

Միւվալի, ա. Գ. (միւվալաթ.) որ զհետ գայ. suivant.

Միւվալիյէն, ա. մի զկնի միոյ. մի ըստ միոյ. successivement.

Միւվահէ(թ), ա. պայծառութիւն, սպիտակութիւն (երեսաց). éclat, blancheur (du teint, du visage).

Միւվահէպէ(թ), ա. Գ. ելեալ առնել զգիջանս յառատաձեռնութեան. rivaliser de générosité.

Միւվահհատ, ա. Բ. (թէվհիտ.) ի մի բերեալ. 2. (նշանագիր) որոյ մի կէտ է. réduit au nombre un; 2. (lettre) marqué(e) d'un seul point diacritique.

Միւվահհըշ, ա. ր. (թեվհիշ.) խրտուցիչ. effarouchant.

Միւվահհիտ, ա. ր. (թեվհիտ.) որ դաւանի միութիւն Աստուծոյ. qui professe l'unité de Dieu.

Միւվաղաաէ(թ), ա. գ. նմանիլ ումեք. imiter qn.

Միւվաճեհէ(թ), ա. գ. կալ յանդիման, հանդէպ. յանդիման լինել. (ներկայութիւն.) յանդիմանակայութիւն. 2. համեմատել. համեմատութիւն. faire face, se tenir l'un vis-à-vis de l'autre, se regarder, se placer en face de qn., se trouver face à face avec qn.; présence; 2. confronter; confrontation.

Միւվանա(թ), ա. գ. ծուլանալ. être paresseux, nonchalant.

Միւվաֆեգա(թ), ա. գ. միաբանել. s'accorder, être d'accord avec qn.

Միւվազըպէ(թ), ա. գ. հանապազորդել. ջանադրել. հանապազորդութիւն. être assidu, persévérer dans qc.; assiduité.

Միւվաաադա(թ), ա. գ. դաշինս կապել. conclure un pacte, une alliance.

Միւվաասա(թ), ա. գ. մխիթարել. consoler qn.

Միւվաաեգա(թ), ա. գ. հաւասար լինել միմեանց. 2. մրցել. չափուել. être égal l'un à l'autre; 2. se mesurer avec qn.

Միւվասալէ(թ), ա. գ. միանալ. միաւորել. հաւանիլ. միաւորութիւն. se réunir, s'unir, se joindre; réunion.

Միւվասէճէ(թ), ա. գ. մրցել գեղեցկութեամբ. lutter avec qn. de beauté.

Միւվասսախ, ա. ր. (թեվսիխ.) աղտեղեալ. աղտեղի. sali, souillé, sale, malpropre.

Միւվասսաք, ա. ր. հիւծեալ. մաշեալ. affaibli, épuisé par des douleurs.

Միւվասսըխ, ա. ր. (թեվսիխ.) աղտեղիչ. qui salit, qui souille.

Միւվասսի, ա. ր. (թեվսիյեթ.) որ յանձն առնէ. (որ) կտակագիր (առնէ). qui recommande; qui fait un testament.

Միւվատէ՛ա(թ), ա. գ. հաշտուել. se réconcilier, se raccommoder avec qn.

Միւվադդէ(թ), ա. գ. սիրել զմիմեանս. սէր. բարեկամութիւն. s'aimer l'un l'autre, s'entr'aimer; amitié, affection réciproque.

Միւվարա(թ), ա. գ. թաքուցանել. cacher, (re)céler qc.

Միւվաբէ՛ա(թ), ա. գ. խօսակից լինել, խորհել ընկերաց ինչ. délibérer avec qn.

Միւվարէգա(թ), ա. գ. մերձենալ. մօտել. s'approcher.

Միւվարըգ, ա. գ. (միւվարէգաթ.) մերձաւոր. proche, voisin.

Միւվաքէղէ(թ), ա. գ. անդադար զբաղիլ, պարապիլ. զբաղումն. պարապողութիւն. s'occuper sans relâche; occupation constante.

Միւվաքէլէ(թ), ա. գ. յանձն առնել ումեք գործն. charger qn. de ses affaires.

Միւվաքէպէ(թ), ա. գ. ջանադրել. se livrer avec assiduité à qc.

Միւվաքիլ, ա. գ. (միւվաքէլէթ.) որ զիւր գործն այլում յանձն առնէ. qui charge qn. de ses affaires.

Միւվաֆա(թ), ա. գ. կատարել զխոստումն. կատարումն խոստման. satisfaire à sa promesse.

Միւվէզզի՛, ա. ր. (թէվզի՛.) որ բաժանէ. qui distribue, qui partage.

Միւվէլլա՛, ա. ր. պիսակ, էգրեղնակեր. խայտաբղէտ. պիսակ. բազմագոյն. tigré, de diverses couleurs, bigarré.

Միւվէլլէտ, ա. ր. (թէվլիտ.) ծնեալ. né, enfanté, procréé, produit. [Բառք. néologisme.
Լուղաթը միւվէլլէտէ. նորաբանութիւն

Միւվէլլիտ, ա. ր. (թէվլիտ.) որ տայ ծնանել. ծնիչ. qui fait naître, qui produit.

Միւվէլլիտէ(թ), ա. մանկաբարձ. ծննդացիչ. sage-femme, accoucheuse.

Միւվէճճէհ, ա. ր. (թէվճիհ.) ընդունելի. արդար. պատշաճ. approuvé, agréé, accepté, raisonnable, juste.

Մուվէշշահ, ա. թ. (թէվշիհ.) զարդարեալ. orné, paré.

Մուվէսվիս, ա. որ թելադրէր ընէ. qui suggère.

Մուվէրրախ, ա. թ. (թէվրիխ.) թուականեալ. daté.

Մուվէրրախէն, ա. թուականաւ. en date (de tel jour).

Մուվէրրիխ, եզ. } ա. թ. (թէվ-
Մուվէրրիխին, յգ. } րիխ.) պատմագիր. ժամանակագիր. historien, chronologiste.

Մուվէքքէլ, ա. թ. (թէվքիլ.) հաւատարմատար. գործակալ (կարգեալ). chargé d'affaires, agent.

Մուվէքքիլ, ա. թ. (թէվքիլ.) որ հաւատարմատար կարգէ. qui charge qn. de ses affaires, qui donne (sa) procuration.

Մուվէֆֆէր, ա. թ. (թէվֆիր.) բազմացուցեալ. առատ. բազում. multiplié, abondant, plus que suffisant.

Մուտագգըգ, ա. թ. (թէտգիգ.) որ մանրէ. 2. որ մանր քննէ. qui broie, pile; 2. qui examine minutieusement.

Մուտայէնէ(թ), ա. գ. փոխ [տալ. prêter.

Մուտալէսէ(թ), ա. գ. խաբել. խաբէութիւն. tromper; manière frauduleuse d'agir.

Մուտախալէ(թ), ա. գ. մտանել. միջամուխ, յետամուտ լինել. միջարկութիւն. միջամտութիւն. entrer; se mêler de qc., s'ingérer dans qc.; intervention, ingérence, participation.

Մուտահանէ(թ), ա. գ. քաղաքշել. ողոքել. քաղաքշանք. ողոքանք. 2. կեղծաւորել. կերպարանել. կեղծաւորութիւն. կեղծիք. 3. ստել. սուտ. flatter, aduler; flatterie, adulation; 2. dissimuler; feindre; dissimulation, feinte, hypocrisie; 3. mentir; mensonge.

Մուտահանէճի, ռ. } քաղաքշօղ.
Մուտահին, ա. գ. } ողոքաբան.
(մուտահանէթ.) } կեղծաւոր. ստախօս. flatteur, adulateur, hypocrite, menteur.

Մուտահէրէ(թ), ա. գ. դաշն արկանել, պայմանել զայն երկարատեւ ինչ ժամանակի. contracter, convenir pour un long espace de temps.

Մուտամ, ա. գ. (իտամէթ.) մշտնջենաւոր. 2. գինի. continuel, qui dure continuellement; 2. vin.

Մուտամէ(թ), ա. գինի. vin.

Մուտամէլէ(թ), ա. գ. քաղաքշել. քծնել. flatter, cajoler.

Մուտամէսէ(թ), ա. գ. թաքուցանել. ծածկել. cacher, dérober.

Մուտամէրէ(թ), ա. գ. հսկել. զամենայն գիշերն արթուն կալ. veiller toute la nuit.

Մուտանա(թ), ա. գ. մերձեցուցանել. մերձեցումն. (r)approcher; approchement.

Մուտանի, ա. գ. (մուտանաթ.) որ մերձենայ. (որ) մերձ (է). qui s'approche, (qui est) près de, proche.

Մուտավա(թ), ա. գ. դարման տանել. դարման. soigner, traiter un malade; soin donné à un malade, traitement curatif.

Մուտավէլէ(թ), ա. գ. անցուցանել ձեռաց ի ձեռս. տալ շրջան առնուլ. faire passer de main en main, faire circuler.

Մուտավէմէ(թ), ա. գ. հանապազորդել. հանապազորդութիւն. փոյթ. ջան. 2. յաճախել. être assidu à (faire qc.), persévérer; assiduité, application, persévérance; 2. fréquenter.

Մուտավէրէ(թ), ա. գ. շուրջ գալ. շրջան առնուլ. դարձ. շրջան. 2. բարւոք գործն վարել. tourner autour de qc.; circulation, rotation, révolution; faire marcher, mener bien une affaire, arranger convenablement.

Մուտավիմ, ա. գ. (մուտավէմէթ.) հանապազորդեալ. ջանադրեալ. persévérant, qui persévère, assidu.

Մուտարա, դ. } կեղծաւո-
Մուտարա(թ), ա. գ. } րել. բարեկամութիւն կերպարանել. կեղծաւորութիւն. կերպարանաւոր բարեկամութիւն. dissimuler, témoigner une amitié feinte; dissimulation, manières, procédés d'une affec-

tion apparente, affectation d'amitié.

Միւտալէաէ(թ), ա. գ. ուսանիլ. ուսումն. 2. ուսուցանել. étudier; étude; 2. instruire qn. dans qc., enseigner qc. à qn., apprendre (ou montrer) qc. à qn.; enseignement.

Միւտաւէմէթ(թ), ա. գ. զհետ մտնել. խնդրել անդադար. poursuivre continuellement son but, rechercher sans cesse.

Միւտաֆա'ա(թ), ա. գ. հանել. մերժել. պաշտպանել. զերծ առնել. հալածումն. մերժումն. պաշտպանութիւն. repousser, éloigner; tenir éloigné qc. de qn. en repoussant, détourner qc.; défendre, résister; repoussement, défense, résistance.

Միւտաֆի', ա. գ. (միւտաֆա'աթ.) որ հանէ, մերժէ. qui repousse, qui éloigne.

Միւտէլլէլ, ա. ը. ցուցեալ. ընծայաբերութեամբ հաստատեալ. prouvé, démontré, établi par des preuves.

Միւտէլլէհ, ա. ը. (թէվլիհ.) յիմարեալ. qui a l'esprit troublé, fou d'amour.

Միւտէլլիս, ա. ը. (թէտլիս.) որ խաբէ ի վաճառելն՝ թաքուցեալ զթերութիւնս վաճառելւոյն. 2. որ ի պատմելն սուտ պատմիչս ածէ ի մէջ. qui trompe dans la vente en cachant les défauts de l'objet vendu; 2. qui cite des autorités apocryphes en rapportant quelque tradition.

Միւտէմմաղ, ա. ը. ապուշ. յիմար. stupide, fou.

Միւտէմմիճ, ա. ը. (թէտմիճ.) ագուցեալ. emboîté, enchâssé.

Միւտէմմին, ա. ը. որ թոյլ, հրաման տայ. qui permet, qui accorde.

Միւտէմմիս, ա. ը. որ ծածկէ. qui cache.

Միւտէմմիր, ա. ը. (թէտմիր.) որ կորուսանէ, յոչինչ դարձուցանէ. qui perd, qui anéantit.

Միւտէննա, ա. ը. (թէտնիյէթ.) որ մերձենայ. qui s'approche.

Միւտէննա-պի-լ-թ-թա'պ. մտերմ-ընտել. familier, privé.

Միւտէննէս, ա. ը. (թէտնիս.) աղտեղեալ. souillé, sali.

Միւտէննիս, ա. ը. (թէտնիս.) աղտեղել. qui souille, qui salit.

Միւտէպպիր, ա. ը. (թէտպիր.) որ վարէ գործս. 2. առաջնել. վարել. կառավարել. տեսանել. qui manie, arrange, qui conduit les affaires; 2. meneur, directeur, administrateur, modérateur.

Միւտէպպիրանը ֆէլէք. արեգակն, լուսին, Տիր, Արուսեակ, Արէս, Արամազդ, Կրօնոս. le soleil, la lune, Mercure, Vénus, Mars, Jupiter, Saturne.

Միւտէպպիրանէ. ս. վարչութիւն. կառավարութիւն. հնարագիտութիւն. ճարտարութիւն. direction, administration; le savoir faire.

Միւտէսսիս, ա. ը. (թէտսիսէթ.) բանսարկու. լրտես. qui surprend à qn. un secret et le rapporte, intrigant.

Միւտէսսիր, ա. ը. (թէտսիր.) որ բոյն դնէ. qui niche, qui construit un nid, nicheur.

Միւտէվվէն, ա. ը. (թէտվին.) ժողովածու արարեալ. réuni en divan (= recueil).

Միւտէվվէր, ա. ը. (թէտվիր.) բոլորակ. բոլորան. գնդաձև. rond, arrondi, circulaire, orbiculaire, en forme de boule ou de globe, sphérique, globulaire.

Միւտէվվին, ա. ը. (թէտվին.) որ ժողովածու առնէ. qui réunit des poésies séparées en un seul corps, appelé divan.

Միւտէվվիր, ա. ը. (թէտվիր.) որ տայ դառնալ, բոլորել. qui fait tourner.

Միւտէրրէպ, } ա. ը. (թէտրիպ.)
Միւտէրրիպ, } փորձ, հմուտ պատերազմի. aguerri.

Միւտէրրիս, ա. ը. (թէտրիս.) ուսուցանիչ. վարժապետ. celui qui enseigne, professeur.

Միւտէֆֆա', ա. ը. (թէտֆի'.) հանեալ. մերժեալ. chassé, repoussé, éloigné.

Միւտիգգ, ա. Ա. (իտագագ.) որ մանրէ. qui broie, pile.

Միւտտէ(թ), ա. սահման. կատարած. terme, borne, limite.

Միւտա'իմ, ա. Ա. որ յենացուցանէ, հաստատէ. qui étaie.

Միւտիր, ա. Ա. (իտարէթ.) կառավարիչ. տեսուչ. administrateur, directeur, inspecteur, intendant.

Միւտիրիյէ, գ. կառավարութիւն. տեսչութիւն. administration, intendance, inspection.

Միւտիրր, ա. Ա. (իտրար.) որ հոսեցուցանէ առատութեամբ. qui fait couler en abondance.

Միւտիւն, ա. յգ. Մէտինէ(թ), եզ:

Միւտլի, ա. Ա. (իտլա.) որ ընծայութեան է վկայ բերէ. qui présente, administre des preuves.

Միւտհիզ, ա. Ա. մերժող. հանիչ. repoussant, qui éloigne.

Միւտհիշ, ա. Ա. որ յապուշ կրթէ, զարհուրեցուցանէ. qui stupéfie, qui consterne.

Միւտղամ, ա. Ա. (իտղամ.) ի մի ամփոփեալ. (deux lettres) réduites à une seule.

Միւտղիլ, ա. Ա. որ խաբէ. qui trompe.

Միւտղիս, ա. Ա. որ բարկացուցանէ. irritant, qui irrite.

Միւտմին, ա. Ա. (իտման.) ջոյթ. հանապազորդեալ. assidu, adonné à qc.

Միւտպիր, ա. Ա. (իտպար.) որ դառնայ յետս, քնայ յետս. 2. չուառ. Հէք. qui tourne, marche en arrière; 2. malheureux.

Միւտպիրի, գ. չաջողութիւն. mauvais succès, insuccès, échec.

Միւտաւիֆ, ա. Ա. կաւատ. entremetteur.

Միւտտէա'ա, ա. Ե. (իտտի'ա.) դահանջանք. խորհուրդ իրաւանց. դատ. դէպ խնդրոյ. objet d'un procès, d'une réclamation, prétention, cause, procès, thèse.

Միւտտէա'ա(լէյհ) 'ալէյհ(ի). ամբաստանեալ. l'accusé.

Միւտտէի, ա. Ե. (իտտի'ա.) պահանջող. դատող. ամբաստանող. demandeur, prétendant, plaignant.

Միւտտախըր, ա. Ե. (իտտիխար.) կուտեալ. ժողովեալ. accumulé, amassé, amoncelé.

Միւտտաղամ, ա. Ե. (իտտիղամ.) (նշանաւ շէտտէ) ի մի ամփոփեալ. (deux lettres) réunies à une seule par le techdid.

Միւտտէ(թ), ա. սղան ինչ ժամանակ. ժամանակ ինչ. անորոշ ժամանակ. un certain espace de temps, un temps.

Պիր —. ժամանակ ինչ. pendant assez longtemps.

Միւտտէթի ('էօմրին)տէ. ի ժամանակի (կենաց). առ (կենդանութեամբ). durant (sa vie).

Միւտտէպիղ, ա. Ե. (իտտիպաղ.) աղաղեալ. tanné.

Միւտրէճ, ա. Ա. (իտրաճ.) փաթաթեալ. 2. մուծեալ. փակեալ. ployé, roulé; 2. introduit, contenu.

Միւտրէք, ա. Ա. (իտրաք.) իմացեալ. compris, saisi, entendu.

Միւտրի, ա. Ա. որ իրազեկ առնէ, տեղեկացուցանէ. qui fait savoir, connaître, qui informe, instruit qn. de qc.

Միւտրիք, ա. Ա. (իտրաք.) իմացող. որ իմանայ, հասու լինի. qui comprend, qui entend.

Միւտրիքէ(թ), ա. իմացութիւն. faculté de compréhension, intelligence.

Միւրա'ա(թ), ա. Գ. պահել. ընդուշ. զգուշադրութիւն. 2. Վեհարել. ակն ածել յառաջ. 3. նկատել. նկատողութիւն. Վեհարանք. observer; observation; 2. avoir de grands égards pour qn.; égards que l'on a pour qn.; ménagements; 3. considérer qc., avoir égard à qc.; consideration.

Միւրագապէ(թ), ա. Գ. դիտել. սրտել. 2. նկատողութիւն. մտադրութիւն. observer, épier, guetter; 2. contemplation, méditation.

Միւրագգա', ա. Բ. (թէրգի'.) (եամալը.) կարկատեալ. rapiécé.

Միւրագիպ, ա. Գ. (Միւրագապէթ.) որ դիտէ, սրտէ. qui épie, qui guette, qui observe.

Միւրաեա(թ), ա. Գ. կեղծաւորել. կեղծաւորութիւն. feindre,

(dis)simuler, faire l'hypocrite; hypocrisie.

Միւրայիլիք, թ. կեղծաւորութիւն. hypocrisie.

Միւրազա'ա(թ), ա. գ. տալ ստնտուի դայեկի. mettre un enfant en nourrice.

Միւրա'ի, ա. գ. (միւրա'աթ.) որ յարգէ, ակնածէ. 2. որ նկատէ. որ պահէ. qui estime, qui respecte; 2. qui considère, qui observe.

Միւրայի, ա. գ. (միւրայեաթ.) կեղծաւոր. hypocrite.

Միւրայիեանէ, մ. կեղծաւորութեամբ. en hypocrite, hypocritement.

Միւրախա(թ), ա. գ. թուլացուցանել. (re)lâcher.

Միւրախխամ, ա. բ. (թէրխիմ.) (բառ) որոյ յետին նշանագիրն կրճատեալ է. apocope, qui a subi une apocope.

Միւրախխիմ, ա. բ. (թէրխիմ.) կճաքործ. կճագործ. marbrier.

Միւրահա(թ), ա. գ. մերձ լինել. մերձենալ. մօտել. être tout près ou proche de, s'approcher.

Միւրահալէ(թ), ա. գ. օգնել ումեք առ յառաջ անկանել. ուղեւորի. aider qn. à se mettre en route; départ.

Միւրահէգաթ, ա. գ. մօտ յարբունս լինել. հասակաւոր լինել. toucher à sa majorité, être presque majeur.

Միւրահէնէ(թ), ա. գ. գրաւատէր լինել. gager, parier.

Միւրահիգ, ա. գ. (միւրահէգաթ.) ի չափ հասեալ. qui touche à sa majorité.

Միւրահհիմ, ա. բ. ողորմած. գթած. miséricordieux.

Միւրաղամէ(թ), ա. գ. ըղձարել. քէնտել. 2. բարկացուցանել. se fâcher, se brouiller, se mettre mal avec qn.; 2. mettre en colère, irriter.

Միւրաղապէ(թ), ա. գ. առատ ցանկանալ. առատ ցանկութիւն. յօժարութիւն. փափաքութիւն. désirer ardemment; désir ardent.

Միւրաղիպ, ա. գ. (միւրաղապէթ.) որ ցանկայ առատապէս. qui désire ardemment.

Միւրաճա'ա(թ), ա. գ. դառնալ. այսրէն գալ. դիմել. դարձ. դիմումն. 2. խորհուրդ հարցանել. յանգել, քննել գիրս. retourner, revenir à qc.; recourir, avoir recours a qc.; retour, recours; 2. compulser, consulter.

— օրուան. տես. voyez.

Միւրաճահա(թ), ա. գ. ջանալ գերել զմիմեանս. գերազանցել. առաւելութիւն. գահութիւն. chercher à l'emporter l'un sur l'autre; supériorité, préséance.

Միւրաճէտէ(թ), ա. գ. ջանալ. մրցել. faire des efforts, lutter.

Միւրածա(թ), ա. գ. ջանալ սիրելի առնել, յինքն յանկուցանել. chercher à se concilier la faveur de qn., à gagner qn.

Միւրապա'ա(թ), ա. գ. ամի ուխտել. գարնան համար դաշնադրել ժամանակ նոյնայն. 2. օգնել ումեք առ բառնալ զբեռն իւր. faire un contrat, s'engager pour la saison du printemps; 2. aider qn. à soulever une charge.

Միւրապա(թ), ա. գ. փաղաքշել. աղուեսել. շփացնել. flatter, caresser, cajoler qn.

Միւրապաթա(թ), ա. գ. նեղել. ասպատակել թշնամւոյն կողմն՝ կալով զօրօք ի սահմանս ասպատակաց. 2. ջանալ ի գործ աշխատանաւորութեամբ. inquiéter, menacer le pays ennemi en se tenant avec une armée sur les frontières; 2. s'appliquer à qc. avec zèle et assiduité

Միւրապահա(թ), ա. գ. շահաւել ընդարձակ. 2. վաշխաւորն հատուցանել. vendre avantageusement, gagner à la vente de qc.; 2. payer avec usure.

Միւրապիթ, ա. գ. (միւրապաթաթ.) պահակ ի բերդս ամրոցաց. 2. կրօնաւոր իսլ մահմետականաց. qui est en garnison dans une forteresse; 2. marabout, religieux musulman.

Միւրաքապէ(թ), ա. գ. դիտել. զննել. նկատել. զննութիւն. observer; observation.

Միւրասելէ(թ), ա. գ. ատանիւ փօսդա նամէլէշմէ. թըղթլաշմա-թըն. avoir une correspondance avec qn., être en correspondance; correspondance.

Միւրասսա՛, ա. ք. (թէրսի՛.) ալմասլը. monté, enrichi de pierres précieuses.

Միւրասսաս, ա. ք. (թէրսիս.) դըրաաթէլ քուրշուն քալ անա-թա. couvert de plaques, de plomb ou d'étain.

Միւրասսի՛, ա. ք. (թէրսի՛.) օր ալմաս-լաղ չարբարտը. qui incruste qc. de pierreries.

Միւրավէզա(թ), ա. գ. գոլտ-գըլէլ. գըռըթմալ. 2. չաֆաօլէլ չլաֆա-լըտ խայր իլն գովալ. flatter, cajoler qn.; 2. vendre qc. en vantant la marchandise.

Միւրավէհա(թ), ա. գ. նօբէթլէ գարձելէ. դահալելէ. passer tour à tour d'un travail à un autre, changer de.

Միւրավէտէ(թ), ա. գ. իսթէլ. դահամպել. ինարրել. յօժար-թըն. ցանլը-թըն. vouloir, exiger, demander qc. à qn.; vouloir, désir.

Միւրատ, ա. Ա. (իրատէթ.) իսթէնիլ. ցանլըցէ. 2. ցանլը-թըն. յօժար-թըն. 3. կամք. 4. միտք. նիշանլը-թըն. voulu, désiré; 2. vouloir, gré, désir, intention; 3. volonté; 4. sens, acception du mot. — էթ. իսթէլ. ցանլըլ. vouloir, avoir la volonté (de...), avoir l'intention (de...), désirer.

Միւրաաա(թ), ա. գ. գոլտ-գըլէլ. գըռըթմալ. flatter, cajoler; caresser qn.

Միւրաֆէքէ(թ), ա. գ. ի մի-ուղի ճամբորդութեան. 2. համանուն լինել. voyager ensemble; 2. être synonyme.

Միւրատիֆ, ա. գ. (միւրատէֆէթ.) համանուն. համանման. synonyme.

Միւրատ-պախշ, պ. օր ամէն իսթէտ. իսթէտ. qui accorde tout ce qu'on lui demande.

Միւրաֆաքա(թ), ա. գ. ուղեկից լինել. être du voyage, aller avec qn., accompagner qn.

Միւրաֆիգ, ա. գ. (միւրաֆիգ.) ուղեկից. compagnon de voyage.

Միւրզի՛, ա. Ա. (իրզա՛.) օր ջէմէ ցատուր. qui allaite. [rice.

Միւրզի՛ա(թ), ա. սուտնտու. nour-

Միւրէթթէպ, ա. ք. (թէրթիպ.) կարգուած. կարգել. պատրաստուած. disposé, mis en ordre, rangé. préparé.

Միւրէթթէպաթ, ա. (չ. միւրէթթէպ, եզ.) մթերք. պաշար. fourniture, approvisionnement.

Միւրէթթիլ, ա. ք. (թէրթիլ.) օր ընթերցող քաղցր ձայնով եւ հանգստաբար. qui lit, qui déclame distinctement, d'une voix douce et en appuyant sur chaque mot.

Միւրէթթիպ, ա. ք. (թէրթիպ.) օր կարգիչ, կազմիչ. 2. (շարող.) գրաշար. qui met en ordre, qui dispose en ordre, qui range; 2. compositeur (d'imprimerie).

Միւրէճճահ, ա. ք. (թէրճիհ.) նախընտրելի. préféré, préférable.

Միւրէճճէմ, ա. ք. կարծիք իրական. ի կարծ համա-րեալ. hypothétique.

Միւրէճճէպ, ա. ք. (թէրճիպ.) մեծարեալ. honoré.

Միւրէմմագ, ա. ք. (թէրմիգ.) օր կեայ հազիւ-թիւ-մը. qui virote, qui a à peine de quoi vivre.

Միւրէշշահ, ա. ք. (թէրշիհ.) բարեաւ խնամեալ. կրթեալ. nourri avec soin; élevé.

Միւրէպպա, ա. ք. (թէրպիյէթ.) կրթեալ. սնեալ. 2. քանդաք. շաքարապատ. élevé, nourri, éduqué; 2. confiture, conserve (de fruits).

Միւրէպպա՛, ա. ք. (թէրպի՛.) քառակուսի. 2. քառանկիւնի ձեւ. 3. խորանարդ թիւ. 4. քառեակ. carré; quadrangulaire; 2. figure quadrilatère; 3. nombre carré; 4. quatrain.

Միւրէպպէպ, ա. ք. կրթեալ. élevé, éduqué.

Միւրէպպի, ա. ք. (թէրպիյէթ.) օր կրթէ. qui élève, qui donne une éducation.

Միւրէպպիգ, ա. ք. օր կրթէ. սնուցանէ. qui élève.

Միւրէսսէմ, ա. թ. (թէրսիմ.) ծրագրեալ. գծեալ. գրեալ. dessiné marqué de lignes, de traits, rayé, écrit.

Միւրէվվա', ա. թ. (թէրվի'.) խորագէտ մտօք. doué de sagacité, qui pénètre le fond des choses.

Միւրէվվագ, ա. թ. (թէրվիգ.) յստակեալ. պարզեալ. clarifié, filtré.

Միւրէվվահ, ա. թ. (թէրվիհ.) անուշահոտ եղծեալ. parfumé.

Միւրէվվէճ, ա. թ. (թէրվիճ.) ընդունելի. յարգոյ. qui a cours.

Միւրէվվիճ, ա. թ. (թէրվիճ.) որ ընդունելի, յարգի առնէ. qui donne cours.

Միւրէսսա, ա. յն. մէրիա, եղ.

Միւրէտտէտ, ա. թ. (թէրտիտ.) մերժեալ. 2. յապշած կրթեալ. repoussé, réprouvé; 2. stupéfait.

Միւրէտտէֆ, ա. թ. (թէրտիֆ.) ուղեկցեալ. accompagné.

Միւրէքքէպ, ա. թ. (թէրքիպ.) կազմեալ. (բաղադրեալ.) յօդեալ. խառնեալ. 2. թանաք. մելանդեղ. composé; mêlé, mélangé; 2. encre.

— պալըղը. [illegible] seiche, sèche.

Միւրէքքիպ, ա. թ. (թէրքիպ.) որ կազմէ, յօդէ. qui compose.

Միւրէֆֆէհ, ա. թ. (թէրֆիհ.) ի հանգստութեան. յանդորրութեան. երջանիկ. tranquille, jouissant du repos; heureux.

Միւրէֆֆիհ, ա. թ. (թէրֆիհ.) անդորրիչ. qui procure la tranquillité, le repos, les aisances.

Միւրթաքի, ա. ե. (իրթիգա.) որ ամբառնայ, ելանէ. qui s'élève, monte.

Միւրթազ, ա. ե. (իրթիեազ.) վարժ. կիրթ. dompté, dressé; exercé.

Միւրթա'ի, ա. ե. (իրթի'ա.) արօտական. qui pait, qui pâture, qui broute l'herbe.

Միւրթա'իշ, (իրթի'աշ.)
Միւրթա'իս, (իրթի'աս.)
Միւրթա'իտ, (իրթի'ատ.)
} ա. ե. որ դողայ. qui tremble, tremblant, frémissant.

Միւրթաքիք, ա. ե. խառնակեալ. այլայլեալ. confus, troublé.

Միւրթաշ, ա. ե. յղփացեալ opulent.

Միւրթէգիպ, ա. ե. (իրթիգապ.) որ դիտէ, լրտեսէ. 2. որ սպասէ. qui observe, qui guette; 2. qui attend.

Միւրթէզա, ա. ե. (իրթիզա.) հաճոյ. bon, agréable.

Միւրթէզագ, ա. ե. (իրթիզագ.) ռոճիկ. թոշակ. pension, gage, solde, appointement.

Միւրթէզըգ, ա. ե. (իրթիզագ.) ռոճկակեր. որ առնու թոշակ. pensionnaire, qui reçoit une nourriture journalière ou une solde.

Միւրթէթըմ, ա. ե. խառն. շփոթ. embrouillé, compliqué.

Միւրթէքիշ, ա. ե. յուզեալ. agité, mis en mouvement.

Միւրթէհըզ, ա. ե. (իրթիհազ.) ծաղր առարկեալ. որ ծաղր ու ծանակ կայ. raillé, moqué, objet de la moquerie.

Միւրթէհըս, ա. ե. որ աժանագին համարի. qui trouve qu'une chose est à bon marché

Միւրթէհիլ, ա. ե. (իրթիհալ.) որ փոխի, պանդխտէ. qui quitte un pays.

Միւրթէհին, ա. ե. (իրթիհան.) որ առնու գրաւական. qui reçoit un gage.

Միւրթէղիպ, ա. ե. (իրթիղապ.) որ ցանկայ, կամի. qui désire, qui veut.

Միւրթէճա, ա. ե. (իրթիճա.) յուսացեալ. espéré, attendu.

Միւրթէճէլ, ա. ե. (իրթիճալ.) յանպատրաստից յօրինեալ, ճառեալ. improvisé.

Միւրթէճի, ա. ե. (իրթիճա. յուսացող. espérant, qui espère.

Միւրթէճիլ, ա. ե. (իրթիճալ.) պատրաստաբան. homme qui a toujours la riposte en main.

Միւրթէճիմ, ա. ե. կուտեալ. accumulé, amoncelé.

Միւրթէմի, ա. ե. (իրթիմա.) ընկեցեալ. ձգեալ. 2. լրտես. jeté, lancé; 2. espion.

Միւրթէմիշ. ա. ե. յուզեալ. [agité.

Միւրթէֆիղ, ա. Ե. (իրթիֆաղ.) արք ցաւագին. très-affligé.

Միւրթէմիս, ա. Ե. (իրթիմաս.) ընկղմեալ. plongé dans l'eau.

Միւրթէշի, ա. Ե. (իրթիշա.) կաշառակեր. qui se laisse corrompre.

Միւրթէպիթ, ա. Ե. (իրթիպաթ.) կապեալ. lié, attaché.

Միւրթէսէմ, ա. Ե. (իրթիսամ.) դրոշմեալ. dessiné, marqué.

Միւրթէտիֆ, ա. Ե. մերձ, նոյն ի միմեանս. rapproché l'un de l'autre.

Միւրթէզիխ, ա. Ե. հաստատուն. ամուր. հաստատեալ. ferme, solide, consolidé, raffermi.

Միւրթէսու, ա. Ե. (իրթիսա.) հռչակեալ. divulgué, publié.

Միւրթէվի, ա. Ե. (իրթիվա.) արբեալ. désaltéré.

Միւրթէտիֆ, ա. Ե. (իրթիտաֆ.) որ հեծանի ի թամբ յետ այլոյ առաջոյ. որ գայ, երթայ զհետ առաջոյ. qui se met en croupe derrière qn.; qui suit qn.

Միւրթէտտ, ա. Ե. (իրթիտատ.) ուրացեալ. որոյ թողեալ է զմահմէտական կրօնն. renégat, apostat, qui a abjuré le mahométisme.

Միւրթէքին, ա. Ե. (իրթիքեան.) վստահ. qui se fie, qui a confiance.

Միւրթէքիզ, ա. Ե. (իրթիքեազ.) հաստատուն. ferme, fixé, stable.

Միւրթէքիմ, ա. Ե. կուտեալ. amoncelé, entassé.

Միւրթէքիպ, ա. Ե. (իրթիքեապ.) որ գործէ (մեղս...). qui commet (un crime, etc.), coupable de...

Միւրթէֆագ, ա. Ե. (իրթիֆագ.) յենարան. accoudoir, ce qui sert à s'accouder.

Միւրթէֆի', ա. Ե. (իրթիֆա'.) բարձրացեալ. élevé, haut.

Միւրթէֆիգ, ա. Ե. որ յենանի յարմուկն. 2. յեցեալ. հաստատուն. qui s'accoude, qui s'appuie du coude; appuyé solidement, ferme.

Միւրթէֆիխ, ա. Ե. (իրթիֆաք.) որ շահի, օգտի. qui gagne, qui fait des profits.

Միւրթիպ, ա. Ա. ընդ կասկածանօք. 2. որ յերկբայս արկանէ. douteux, incertain; 2. qui jette dans le doute.

Միւրիտ, ա. Ա. (իրատէթ.) որ կամի, ցանկայ. 2. աշակերտ. qui veut, qui désire; 2. disciple.

Միւրիտանէ, պ. իբրեւ աշակերտ. en disciple.

Միւրիւվվէթ, ա. մարդասիրութիւն. բարեգործութիւն. humanité, affabilité, bienveillance, bonté, politesse.

Միւրիւվվէթլի, թ. մարդասէր. բարեգործ. humain.

Միւրիւվվէթսիզ, թ. տմարդի. անագորմ. inhumain.

Միւրիւվվէթսիզլիք, թ. տմարդութիւն. inhumanité.

Միւրղ, պ. թռչուն. oiseau.

Միւրղի աբ. ջրային թռչուն. oiseau aquatique.

Միւրղի աթաշ-խէր. հուր. արեգակն. le feu, le soleil.

Միւրղի զէր. }
Միւրղի սուպհ. } արեգակն. soleil.

Միւրղի իլհի. շունչ մարդոյ. souffle.

Միւրղի լէպ. բան. parole.

Միւրղի նամէ-պէր. սուրհանդակ թռչուն. pigeon voyageur.

Միւրղի շէպիխուզ. սոխակ. rossignol.

Միւրղի սուլէյման. յոպոպ. huppe.

Միւրղի ֆէլէք. հրեշտակ. ange.

Միւրղան, պ. յգ. միւրղ, ին.

Միւրղանէ, պ. (հավ.) ձու թռչնոյ. oeuf d'oiseau.

Միւրղ-աբ, պ. բադ. canard, cane.

Միւրղավա, ա. դժգոհեալ. որ ոչ կամի պատասխանել. 2. տարակուսեալ. qui boude, qui se fâche et ne veut pas répondre; 2. incertain, irrésolu.

Միւրղ-զար, պ. մարգ. pré, prairie.

Միւրղէք, պ. թռչնիկ. petit oiseau, oisillon.

Միւրղ-տիլ, պ. վախկոտ. peureux.

Միւրշիտ, ա. Ա. (իրշատ.) որ ուղղէ ընդ ուղիղ ճանապարհ. առաջնորդ. qui dirige sur la voie droite, guide, précepteur spirituel.

Միւրթադ, ա. անցանել ըստ նշանակին. 2. ուրանալ ի հաւատոյ. manquer le but; 2. renier sa religion.

Միւրուն, } ա. սակաւ մը
Միւրունէ(թ), } կարծր լինել. 2. լամայել. être un peu dur; 2. user d'effronterie, être effronté.

Միւրուտ, ա. յամառութիւն. ապստամբութիւն. opiniâtreté, obstination, révolte, rébellion.

Միւրուտէ(թ), ա. տես Միւրուտ. 2. անմօրուս լինել. être imberbe.

Միւրուր, ա. անցանել. անցք. 2. ժամանակ անցանել. passer; passage; 2. s'écouler, se passer; écoulement, cours du temps.

Միւրսէլ, ա. Ա. (իրաւ.) առաքեալ. 2. եղ. միւրսէլլէյն, յգ. մարգարէ. envoyé; 2. prophète.

Միւրսէլիւն-իլէյհ(ի). առ որ առաքի ինչ. consignataire.

Միւրսէլաթ, յգ. } ա. թուղթ.
Միւրսէլէ(թ), եղ. } նամակ. lettre, missive, dépêche.

Միւրսէլլէյն, ա. յգ. միւրսէլ, եղ.

Միւրվէր (ադամճը), պ. թանթրուենի. շամբուկ. sureau.

— չիչէյի. ծաղիկ թանթրուենւոյ. fleur de sureau.

Եէր } — վայրի թանթրուենի.
Եապան } hièble. [funt.

Միւրտա, պ. մեռեալ. mort, défunt. խուրտա միւրտա. (ուֆագ թէֆէք.) մանրամանր. petit, menu.

Միւրտա-սէնկ, } պ. քարմար-
Միւրտա-սէնճ, } ցանկ. litharge.

Միւրտար, պ. (մուրտար, մուրտառ, ռ.) աղտեղի. sale, malpropre. [salir.

Միւրտարլամագ, թ. աղտեղել.

Միւրտարլըգ, թ. (նէճասէթ.) աղտեղութիւն. immondice, saleté, ordure. [litharge.

Միւրտար-սէնկ, պ. քարմարցանկ.

Միւրտէ, եղ. } պ. մեռեալ.
Միւրտէկեան, յգ. } mort.

Միւրտէ-սէնկ, } պ. քարմարցանկ.
Միւրտէ-սէնգ, } litharge.

Միւրտէ-շույ, } պ. լուացող
Միւրտա-շույ, } դիականց. qui lave les cadavres.

Միւրուէթ-սիզ, պ. անգթայ. խիստ. անախորժ. sans sentiment, insensible, peu charitable, dur.

Միւրր, ա. (— միւրրի սաֆի.) զմուռս. myrrhe.

Միւրրէ(թ), ա. դառնութիւն. amertume, ce qui est amer.

Միւքա''ապ, ա. Թ. մարմին, խորանարդ. cube.

Ճէզրի միւքա''ապ. խորանարդ արմատ. racine cubique.

Միւքեա, ա. սուլել. սուլոց. siffler; sifflement.

Միւքեա'պէ(թ), ա. գ. համբուրել շրթամբ. embrasser qn. sur la bouche.

Միւքեաաֆէլէ(թ), ա. գ. փոխյատուցանել անդրէն զիւրն. rendre à qn. la pareille.

Միւքեաապէտէ(թ), ա. գ. վարել գործ. traiter les affaires, supporter des peines dans leur maniement.

Միւքեաաէտէ(թ), ա. գ. մրցել ղխորամանկութիւն մարդոյ. jouer au plus fin avec qn., lutter de finesse.

Միւքեաաէտէ(թ), ա. գ. խաբել. դաւ դնել. tromper, se servir de ruses, ruser.

Միւքեաթէլէ(թ), ա. գ. սպանանել. tuer, mettre à mort.

Միւքեաթէմէ(թ), ա. գ. թաքուցանել. ծածուկ առնել. ծածկել. cacher, tenir secret, dérober qc. à la connaissance.

Միւքեաթէպէ(թ), ա. գ. առնել թղթակցութիւն նամակաց. թղթակցութիւն. avoir une (ou être en) correspondance avec qn.; correspondance.

Միւքեալէհա(թ), ա. գ. վարել խստութեամբ. traiter qn. avec dureté.

Միւքեալէմէ(թ), ա. գ. խօսակից լինել. խօսել. խօսք. խօսակցութիւն. s'entretenir avec qn., traiter de qc. avec qn.. conférer avec qn.; entretien, conférence, dialogue.

Միւքեալէպէ(թ), ա. գ. կռուել, կռուել ընդ միմեանս շանց օրինակ. se chamailler.

Միւքեահէնէ(թ), ա. գ. անդրէ

առնել. ներել. անտեսութիւն. 2. օգնել. conniver; connivence; partialité; 2. prêter assistance à qn.

Միւքեաշէրէ(թ), ա. գ. յերեսան ծիծաղիլ. rire en face.

Միւքեաշէֆէ(թ), ա. գ. յայտնել. ի վեր հանել. յայտնութիւն. révéler qc. à qn.; révélation.

Միւքեաշիֆ, ա. գ. (միւքեաշէֆէթ.) որ յայտնէ. qui révèle.

Միւքեապէլէ(թ), ա. գ. յապաղել զհատուցումն պարտուց. différer le payement d'une dette.

Միւքեապէրէ(թ), ա. գ. ամբարհաւաճել. հպարտութիւն. ամբարտաւանութիւն. s'enorgueillir; orgueil, fierté.

Միւքեասաա(թ), ա. գ. կռուել վասն փառաց. disputer d'illustration avec qn.

Միւքեասէմէ(թ), ա. գ. մերձենալ. s'approcher.

Միւքեասէպէ(թ), ա. գ. մօտել. կարէ մերձ լինել. s'approcher de qn., venir tout près de qn.

Միւքեասիր, ա. գ. մերձաւոր. voisin.

Միւքեավուհա(թ), ա. գ. յաղթել. 2. թշնամանել զմիմեանս. vaincre; 2. s'injurier réciproquement, jeter de gros mots, des injures à la tête de qn.

Միւքեավէմէ(թ), ա. գ. յարձակիլ ի վերայ. յարձակումն. attaquer; attaque, assaut.

Միւքեաատէ(թ), ա. գ. դաւաճարծել. user de ruses, ruser.

Միւքեարա(թ), ա. գ. տալ, առնել ի վարձու. louer, donner ou prendre à louage.

Միւքեարէզէ(թ), ա. գ. թաքչիլ. ապրել. se cacher, se sauver.

Միւքեարէհէ(թ), ա. գ. գարշել. նողկալ. avoir, prendre du dégoût pour qc., se dégoûter, avoir de la répugnance pour qc.

Միւքեարէմէ(թ), ա. գ. ելնել առնել յառատաձեռնութեան. rivaliser avec qn. de générosité.

Միւքեարէպէ(թ), ա. գ. մերձենալ. être près, s'approcher de

Միւքեարէտէ(թ), ա. գ. վանել զմիմեանս. se pousser, se chasser mutuellement.

Միւքեարի, ա. գ. (միւքեարաթ.) որ տայ ի վարձու. loueur, qui donne à loyer.

Միւքեաֆա(թ), ա. գ. հատուցանել. հատուցումն. վարձք. récompenser; récompense.

Միւքեաֆէլէ(թ), ա. գ. դաշնակից լինել. se confédérer, s'allier.

Միւքեաֆէհա(թ), ա. գ. համարձակութեամբ կռուել. engager résolument la lutte, en venir aux mains.

Միւքեաֆի, ա. գ. (միւքեաֆաթ.) հաւասար. զուգական. égal, correspondant, pareil.

Գաթ'ը միւքեաֆի. կոնաձեւ. parabole.

Միւքեաֆիլ, ա. գ. (միւքեաֆէլէթ.) դաշնակից. նիզակակից. allié, confédéré.

Միւքեառուս, ա. տես Մէքս:

Միւքեռուս, ա. յգ. մէքս, եղ:

Միւքեռուր, ա. յգ. մէքր, եղ:

Միւքէզզիպ, ա. բ. (թէքզիպ.) որ սուտ առնէ. qui dément.

Միւքէթթէմ, ա. բ. թաքուցեալ. ի ծածուկ կալեալ. caché, tenu secret.

Միւքէթթէպ, ա. բ. (թէքթիպ.) գրեալ. 2. ի գունդս բաժանեալ. կարգեալ ի զօրս. écrit, mis par écrit; 2. formé en escadron, divisé en plusieurs corps.

Միւքէլլա, ա. եզր. ափն. bord, rivage.

Միւքէլլէլ, ա. բ. (թէքլիլ.) պսակեալ. couronné.

Միւքէլլէպ, ա. բ. կապեալ ոտնակապօք. entravé, chargé de ceps, d'entraves.

Միւքէլլէֆ, ա. բ. (թէքլիֆ.) պարտաւոր. որ յանձն առեալ է. 2. շքեղազարդեալ. հոյակապ. ճոխազարդ. ճոխագոյն. ճոխաճաշ. 3. ազնիւ. obligé, chargé de faire qc.; 2. somptueux, splendide, superbe, magnifique, délicieux, riche; 3. élégant, recherché.

Միւքէհհալ, ա. բ. (թէքհիլ.) սնգուրեալ. enduit de collyre.

Միւքէմմէլ, ա. ս. (թէքմիլ.) կատարեալ. 2. ճոխածախ. հոյակապ. perfectionné, achevé, complet, parfait; 2. somptueux, splendide, magnifique.

Միւքէյյէս, ա. ս. հանճարեղ. զգօն. intelligent, ingénieux, fin.

Միւքէյյէֆ, ա. ս. անուանեալ. որոյ ... որակաւորութիւն է. qualifié, désigné par telle qualité, doué de certaines qualités.

Միւքէյյիս, ա. ս. որ հանճարեղ առնէ. qui rend qn. intelligent, ingénieux.

Միւքէյյիֆ, ա. ս. արբեցուցիչ. enivrant.

Միւքէնն, ա. Ա. (իքնան.) թաքուցեալ. caché.

Միւքէննա, ա. յգ. մէքին, եզ. 1:

Միւքէննա, ա. ս. (թէքնիյէթ.) յորջորջեալ. surnommé.

Միւքէննէֆ, ա. ս. (թէքնիֆ.) շուրջ պատեալ յամենայն կողմանց. entouré de tous côtés.

Միւքէպպէլ, ա. ս. կապեալ ոտնակապօք. chargé de ceps.

Միւքէպպէհ, ա. ս. կարի բարձրաձիգ. haut, très-élevé.

Միւքէսսէր, ա. ս. (թէքսիր.) բեկեալ. խորտակեալ. 2. նկր. տես է ճէմ'. brisé, rompu.

Միւքէտտահ, ա. ս. (թէքտիհ.) քերեալ. égratigné.

Միւքէտտէր, ա. ս. (թէքտիր.) պղտորեալ. 2. խռովեալ. վշտացեալ. trouble, troublé; 2. troublé, affligé, attristé.

Միւքէտտէրաթ, ա. (յգ. միւքէտտէր, եզ.) վիշտք. afflictions, sujets de tristesse.

Միւքէտտէր-սազ, գ. որ տրտմեցուցանէ, վրդովեցուցանէ. affligeant, qui afflige, attriste qn.

Միւքէտտիր, ա. ս. (թէքտիր.) որ խռովէ. վրդովեցուցանէ. affligeant, qui trouble, qui afflige.

Միւքէրր, ա. տեղի պատերազմի. lieu de combat, champ de bataille.

Միւքէրրէմ, ա. ս. (թէքրիմ.) մեծարանօք ընկալեալ. մեծարոյ. պատուական. honoré, respecté, vénéré, vénérable.

Միւքէրրէր, ա. ս. (թէքրիր.) կրկնեալ. répété, réitéré.

Միւքէֆֆէր, ա. ս. (թէքֆիր.) որ ապերախտութեան ընդ երախտեացն ընկալեալ իցէ. qui a éprouvé de l'ingratitude.

Միւքթէթէմ, ա. Ե. (իքթիթամ.) ծածկեալ. caché.

Միւքթէթէպ, ա. Ե. (իքթիթապ.) գրեալ. écrit.

Միւքթէթիպ, ա. Ե. (իքթիթապ.) որ գրէ, ի գիր հարկանէ. qui écrit, qui met par écrit.

Միւքթէհիլ, ա. Ե. (իքթիհալ.) շղարեալ. 2. կանաչագեղ զարդարեալ. qui se met du collyre; 2. couvert de verdure.

Միւքթէհիլ, ա. Ե. հասեալ ի չափ. qui a acquis toute sa taille, toute sa croissance.

Միւքթէմին, ա. Ե. որ թաքուցանէ զանձն. qui se cache, qui cherche à se dérober à la vue.

Միւքթէնի, ա. Ե. (իքթինա.) այլաբանաբար. այլակոչ. appelé d'un nom allégorique, appelé par métonymie.

Միւքթէնիֆ, ա. Ե. (իքթինաֆ.) որ շուրջանակի պատէ, պաշարէ. qui entoure. qui cerne de tous côtés.

Միւքթէնն, ա. Ե. (իքթինան.) ծածկեալ. couvert, recouvert.

Միւքթէսէպ, ա. Ե. (իքթիսապ.) շահեալ. ստացեալ. gagné, acquis.

Միւքթէսիպ, ա. Ե. (իքթիսապ.) որ շահէ, ստանայ. qui gagne, qui acquiert, qui fait des profits.

Միւքթէրի, ա. Ե. (իքթիրա.) որ ի վարձու առնէ. locataire, qui prend à loyer.

Միւքթէրիպ, ա. Ե. տրտմեալ. տառապեալ. affligé, attristé (par un malheur).

Միւքթէֆի, ա. Ե. (իքթիֆա.) որ շատանայ. qui se contente de qc., qui en a assez.

Միւքթինն, ա. Ե. (իքթինան.) որ թաքուցանէ զանձն. qui se cache, qui se dérobe.

Միւքիպպ, ա. Ա. (իքպապ.)

փոյթ. ջանադրեալ. assidu, qui travaille avec assiduité à qc.

Մուքին, ա. ծանր. պնդոն. grave, sérieux.

Մուքիբա, ա. Ա. ագահ. 2. ջանադրեալ. avare; 2. qui s'applique avec assiduité à qc.

Մուքհուլէ(թ), ա. տուփ ակնադեղի. boîte à collyre.

Մուքերրեմ, ա. Ա. (իքրամ.) մեծարանաց ընծայեալ. մեծարեալ. honoré, respecté, vénéré, vénérable.

Մուքֆեհիրր, ա. (ամպ) թանձր, մթին. խաւարին. (nuage) épais, sombre, noir.

Մուֆագահէ(թ), ա. Գ. ելանել առնել գիտութեամբ յառաջանալ գիտութեան օրինաց կրօնից. rivaliser avec qn. de supériorité dans le savoir, dans la connaissance du droit divin.

Մուֆագգար, ա. Բ. ողնայարաւոր. vertébré.

Մուֆաեէլէ(թ), ա. Գ. դանդաղամիտ լինել. տխմարամտութիւն. դանդաղամտութիւն. être imbécile; imbécillité.

Մուֆաեէշէ(թ), ա. Գ. պարծել. պանծալ. ամբարհաւաճել. անձնագովութիւն. 2. սպառնալ. հպարտանալ ի պատերազմի առաջի թշնամւոյ, մինչ չեւ առաջանան գործոյն համեմատ բանիցն. se vanter, être glorieux, vantard; s'enorgueillir; 2. faire des menaces, de vaines rodomontades, sur le champ de bataille, en face de l'ennemi, sans que l'action réponde aux paroles.

Մուֆազ, ա. Ա. (իֆազաթ.) վխտուլ. débordé, abondant.

Մուֆավազուն ֆիհ(ի). բանք, խօսք՝ յորում եղեալ է ոք. entretien dans lequel on est engagé.

Մուֆազզազ, ա. Բ. (թեֆզիզ.) արծաթապատ. couvert d'argent, argenté, incrusté d'argent.

Մուֆազելէ(թ), ա. Գ. ջանալ գեր ի վերոյ լինել առաւել արժանեօք. յարժանիս գերազանցել. chercher à surpasser qn. en mérite, rivaliser de mérite avec qn.

Մուֆաթահա(թ), ա. Գ. երթալ ի միասին առ դատաւորն. se rendre ensemble chez le juge.

Մուֆաթանէ(թ), ա. Գ. ուշ ունել առ բան ի լաւ իմանալ լինելոյ. prêter une attention soutenue à qc. pour mieux le comprendre, le saisir.

Մուֆախարէ(թ), ա. Գ. պարծել. պանծալ. անձնագովութիւն. se vanter, se glorifier de qc.; vanterie.

Մուֆախխամ, ա. Բ. (թեֆխիմ.) բարձրացեալ. փառաւոր. 2. հոյակապ. երեւելաւոր. exalté, glorieux; 2. illustré, illustre, glorieux, auguste.

Մուֆախխար, ա. Բ. պանծացեալ. glorifié.

Մուֆախխըր, ա. Բ. պարծանօք պանծանաց. glorieux.

Մուֆահասա(թ), ա. Գ. զննել, զգնացս արարուք քննել. դիտել. examiner, éplucher la conduite de qn.

Մուֆազաէ(թ), ա. Գ. համբուրել. embrasser qn.

Մուֆաճաա(թ), ա. Գ. յանկարծակի ի վերայ հասանել. յանկարծակիութիւն. fondre sur qn. à l'improviste; soudaineté.

Մուֆանագա(թ), ա. Գ. կեալ յանդորրաբար. vivre à son aise.

Մուֆասալէ(թ), ա. Գ. աւարտել համարն ընդ ընկերակցին իւրոյ. զատուել. régler les comptes avec son associé; se séparer.

Մուֆավազա(թ), ա. Գ. ընկեր լինել. կեալ ի միասին. փոխադարձութիւն. 2. համահաւասար լինել. s'associer à qn., vivre en commun, être en commerce (ou en relation) avec qn.; réciprocité; 2. être égal.

Մուֆավազաթէն, ա. փոխանակաւ. réciproquement.

Մուֆավսաա(թ), ա. Գ. մեկնել զբանն. expliquer clairement une parole.

Մուֆատ, ա. Ա. (իֆադէթ.) միտք. բովանդակութիւն. 2. շահ. օգուտ. le sens, le contenu; 2. gain, profit, avantage.

Մուֆադաա(թ), ա. Գ. փրկել. փրկանք. racheter; rachat.

Միւֆարէգա(թ), ա. գ. անջատուիլ. թողուլ. se séparer, quitter, laisser.

Միւֆարէգէ(թ), ա. գ. անջատուիլ. se séparer.

Միւֆարէթա(թ), ա. գ. հանդիպիլ. պատահիլ. 2. յառաջել. rencontrer qn.; 2. devancer qn.

Միւֆարէօա(թ), ա. գ. առնել փոխանակաւ, կարգաւ. faire qc. tour à tour, à son tour; alterner.

Միւֆարէքէ(թ), ա. գ. թողուլ. լքանել. abandonner; quitter.

Միւֆաքէհէ(թ), ա. գ. խաղ առնել. խաղք. plaisanter; plaisanterie, badinage.

Միւֆէթթէն, ա. բ. (թէֆթին.) փորձեալ. tenté, induit en tentation.

Միւֆէթթիթ, ա. բ. որ մանրէ. որ խորտակէ. qui broie, qui brise, qui écrase.

Միւֆէթթիհ, ա. բ. որ բանայ. 2. որ նուաճէ քաղաք կամ աշխարհ. 3. զեղաւարեցուցիչ. qui ouvre; 2. qui conquiert, qui prend une ville ou un pays; 3. qui fait roter.

Միւֆէթթիշ, ա. բ. (թէֆթիշ.) քննիչ. հետազօտիչ. խուզարկու. examinateur, rechercheur, scrutateur, investigateur, juge d'instruction.

Միւֆէննէտ, ա. բ. սուտ յանդիմանեալ. démenti.

Միւֆէսսէր, ա. բ. (թէֆսիր.) մեկնեալ. expliqué, commenté.

Միւֆէսսիր, ա. բ. (թէֆսիր.) որ մեկնէ. մեկնիչ. qui explique, expliqueur.

Միւֆէվվազ, ա. բ. (թէֆվիզ.) յանձն արարեալ. յանձնեալ. remis à la disposition de qn., abandonné, confié.

Միւֆէրրաղ, ա. բ. (թէֆրիղ.) ձուլեալ. moulé, fondu, jeté dans un moule.

Միւֆէրրէգ, ա. բ. (թէֆրիգ.) անջատեալ յայլոց. séparé d'avec le reste.

Միւֆէրրէճ, ա. բ. (թէֆրիճ.) ընդարձակեալ. լայն. espacé, large, ample.

Միւֆէրրէշ, ա. բ. (թէֆրիշ.) տարածեալ ընդ գետին. étendu.

Միւֆէրրէս, ա. բ. պարսկացեալ. changé en persan.

Միւֆէրրիհ, ա. բ. (թէֆրիհ.) ուրախարար. զուարճացուցիչ. réjouissant, joyeux, qui réjouit, qui donne de la joie.

Միւֆէրրիղ, ա. բ. (թէֆրիղ.) (տէօքմէճի.) ձուլիչ. fondeur, mouleur.

Միւֆէքքիր, ա. բ. (թէֆքիր.) որ ածէ զմտաւ. մտածող. qui pense, qui réfléchit, penseur.

Միւֆէքքիրէ(թ) ա. միտք. faculté de penser, pensée.

Միւֆթ, պ. ձրի. ձրիաբար. gratuit; pour rien, gratuitement, gratis.

Միւֆթագիր, ա. Ե. (իֆթիգար.) աղքատացեալ. չքաւոր. réduit à la pauvreté, appauvri, indigent.

Միւֆթազիհ, ա. Ե. (իֆթիզահ.) ամօթալից. նախատեալ. couvert de honte; déshonoré, livré à l'opprobre.

Միւֆթախիր, ա. Ե. (իֆթիխար.) պարծող. qui se vante, se glorifie, glorieux.

Միւֆթէթին, ա. Ե. (իֆթիթան.) փորձեալ. tenté, exposé à la tentation.

Միւֆթէլիգ, ա. Ե. որ զարմանալի գործէ. qui fait qc. d'extraordinaire.

Միւֆթէլիթ, ա. Ե. (իֆթիլաթ.) որ յանպատրաստից ճառէ. qui improvise.

Միւֆթէլիթ, ա. Ե. որ յանկարծ ըմբռնեալ իցէ. qui est surpris par qc.

Միւֆթէլ, ա. Ե. ոլորեալ. tordu comme une corde ou du fil.

Միւֆթէն, ա. Ա. (իֆթան.) փորձեալ. éprouvé, essayé, tenté, induit en tentation.

Միւֆթէլիթ, ա. Ե. որ ի բաց խորշի զանձն յիշխանութենէ ուրուք. qui se soustrait à l'autorité de qn.

Միւֆթէտա, ա. Ե. (իֆթիտա.) փրկեալ փրկանօք. racheté, rançonné.

Միւֆթերի, ա. Ե. (իֆթիրա.) որ զրպարտէ. զրպարտիչ. qui calomnie, calomniateur.

Միւֆթերի՛, ա. Ե. (իֆթիրա՛.) որ ապականէ. qui déflore.

Միւֆթերիյաթ, ա. (յգ. միւֆթերի, եւ.) զրպարտ բանք. զրպարտութիւնք. assertion calomnieuse, calomnie.

Միւֆթերիք, ա. Ե. (իֆթիրաք.) զատուած. ցրուած. séparé, disjoint, dispersé.

Միւֆթերիհ, ա. Ե. զուարթ. զուարթացեալ. gai, égayé.

Միւֆթերիշ, ա. Ե. (իֆթիրաշ.) տարածեալ. étendu.

Միւֆթերիս, ա. Ե. (իֆթիրաս.) որ զդիպուկ պատեհ ժամուն հարկանէ. qui saisit une occasion, qui en profite.

Միւֆթի, ա. Ա. (իֆթա.) Լուսաւոր, տիեզերական Մահմեդականաց. որ լուծանէ վիճելի խնդիրս օրինաց եւ կրօնից. mufti, souverain interprète de la loi, il résout en dernier ressort les points de controverse en droit civil et religieux.

Միւֆթիր, ա. Ա. (իֆթար.) որ լուծանէ զպահս, զծոմ. qui rompt (légalement) le jeûne.

Միւֆիզ, ա. Ա. (իֆազէ.) որ հեղու. qui verse, qui répand.

Միւֆիտ, ա. Ա. (իֆադէթ.) օգտակար. նշանակ. 2. նշանաւոր. 3. ուսուցիչ. utile, avantageux, profitable; 2. signifiant, significatif; 3. instructif.

Միւֆլիհ, ա. Ա. (ֆելահ.) երանելի. երջանիկ. յաջողեալ. heureux, prospère.

Միւֆլիճ, ա. Ա. անդամալոյծ. paralytique.

Միւֆլիս, ա. Ա. (իֆլաս.) եւ. մեֆալիս, յգ. (սնանկ.) սնանկացեալ. վաճառականութենէ անկեալ. (commerçant) failli, banqueroutier.

— օլ. սնանկանալ, յանկել. ի վաճառականութենէ անկանիլ. faire faillite (ou banqueroute), faillir, manquer.

Միւֆլիսլիք, թ. (սնանկութիւն.) սնանկութիւն. faillite, banqueroute.

Միւֆհիշ, ա. Ա. (ֆուհշ.) գեշխօսօղ. obscène dans ses discours.

Միւֆնի, ա. Ա. (իֆնա.) որ յոչինչս դարձուցանէ. qui anéantit, qui détruit, détruisant.

Միւֆնիտ, ա. Ա. զառանցօղ. radoteur, qui radote, qui bat la campagne.

Միւֆսիհ, ա. Ա. (իֆսահ.) յայտնի. évident, manifeste.

Միւֆսիտ, ա. Ա. (իֆսատ.) (Ֆէսատ.) ապստամբ. խռովիչ. խռովարար. agitateur, factieux, mutin, perturbateur (du repos public).

Միւֆրաթ, ա. Ա. (իֆրաթ.) զանց արարեալ. մոռացեալ. omis, oublié, laissé.

Միւֆրեզ, ա. Ա. (իֆրազ.) անջատեալ. զատուցեալ յայլոց. séparé d'avec le reste.

Միւֆրահ, } ա. Ա. սպանեալ ի դաշտի
Միւֆրեճ, } հեռի ի բնակութեանց. 2. մեկուսացեալ. (homme tué) gisant dans les champs, à l'écart, loin des habitations; 2. qui est dans l'isolement.

Միւֆրետ, ա. Ա. (իֆրատ.) անջատեալ. միայն. առանձինն. պարզ. 2. քեր. եզակի. isolé, séparé, seul, simple; 2. gr. (nombre) singulier.

Միւֆրետաթ, ա. (յգ. միւֆրետ, եւ.) պարզք. les simples, les choses simples.

Միւֆրիթ, ա. Ա. (իֆրաթ.) անչափ. անսահման. qui dépasse les bornes, excessif.

Միւֆրիմ, ա. Ա. (իֆրամ.) որ ուխտաւորաց երթայ ի Մեքքէ. qui va en pèlerinage à la Mecque.

Միքեալ, ա. եւ. միքեալ, յգ. չափ. mesurer; mesure.

Միքեէլ, ա. եւ. միքեալ, յգ. չափ. mesure.

Միքէպպ, ա. որ ի գլուխ խոնարհեալ հայի. qui a la tête penchée en avant et les yeux fixés sur le sol.

Միքհալ, ա. եւ. միքհալ, յգ. ասեղն ծարրոյ յորոյ ներկեն. aiguillon dont on se sert pour enduire les paupières de collyre.

Միքնէ(թ), ա. զօրութիւն. իշխանութիւն. force, puissance.

Միքնէսէ(թ), ա. աւել. balai.

Միքպապ, ա. տե՛ս Միքնէպպ։

Միքսահա(թ), ա. աւել. balai.

Միքսար, ա. շատախօս. grand parleur, bavard.

Միքրամ, ա. խիստ առատաձեռն. très-généreux.

Միքֆէր, ա. քաւութիւն. expiation.

Միպզալ, ա. եւ. Մպազէլ, յն. հանդերձ գործոյ. օրըստօրեայ. habit ordinaire, de fatigue.

Միֆթահ, ա. եւ. Մֆաթիհ, յն. բանալի. clef.

Միպզաա, ա. (նէշթէր.) նշտրակ. lancette.

Մու, պ. մազ. հեր. cheveu, crin, poil.

Մու'աքասէ(թ), ա. գ. կռուել. se disputer, avoir une querelle, se quereller.

Մու'աքապ, ա. գ. (մու'աքապէթ.) զհետ երթեալ. 2. պատժեալ. (qui est) suivi par qn.; 2. puni, châtié.

Մու'աքապէ(թ), ա. գ. երթալ զհետ (շաւղաւ) աստիճան. զհետ գալ. յաջորդել. 2. պատիժ ի վերայ ածել. պատիժ. suivre qn. (pas à pas); venir à la suite; 2. punir, qn. de qc.; châtiment, punition.

Մու'աքատ, ա. գ. (մու'աքատէթ.) դաշնաւոր. allié, confédéré.

Մու'աքատէ(թ), ա. գ. դաշինս կռել. ուխտ դնել ընդ միմեանս. ուխտ. դաշն. s'allier, se confédérer, contracter une alliance; alliance.

Մու'աքարէ(թ), ա. գ. ջանադրել. հանապազորդել. փոյթ. հանապազորդութիւն. être assidu, s'appliquer avec assiduité à…, persévérer (sans relâche dans qc.); assiduité, persévérance.

Մու'աքքատ, ա. բ. (թա'քիտ.) հանգուցեալ. խառնակեալ. noueux; embrouillé.

Մու'աքքըպ, ա. բ. (թա'քիպ.) որ անդէն զհետ գայ. qui suit immédiatement.

Մու'աքքըպաթ, ա. (յն. մու'աքքըպ. եւ.) հրեշտակք՝ որ զան յաջորդել զօր եւ զգիշեր. 2. օրհնութիւնք Աստուծոյ. les anges qui font se succéder les jours et les nuits; 2. les louanges de Dieu.

Մու'աքըպ, ա. գ. (մու'աքապէթ.) որ զայլոյ առաջի զհետ երթայ. 2. որ պատիժ ի վերայ ածէ. qui suit un autre, qui vient immédiatement après l'autre; 2. qui inflige un châtiment.

Մու'այէն, ա. գ. (մու'այէնէթ.) աչք յանդիման. յայտնի. visible, évident, manifeste.

Մու'այէնէ(թ), ա. գ. աչօք յանդիման տեսանել. ականատես լինել. 2. քննել. քննութիւն. 3. եղբայրութիւն. voir clairement, de ses propres yeux; 2. faire l'inspection de qc., examiner; inspection, examen; 3. fraternité, parenté des frères nés du même père et de la même mère.

Մու'աշէրէթ, ա. գ. կեալ ընդ այլս. vivre bien ensemble.

Մու'այէրէթ, ա. գ. հաւասարել. չափել. ստուգել. égaliser, ajuster (une mesure), contrôler les mesures, les poids.

Մու'ազալէ(թ), ա. գ. զուգել. 2. զբանս այլոց գործածելոյ յիւր բանս խառնել. s'accoupler; 2. insérer les vers d'un autre poëte dans les siens.

Մու'ազզամ, ա. բ. (թա'զիմ.) պատուեալ. մեծարեալ. 2. խոշոր. 3. պատուոյ. honoré, respecté; 2. grand, grave, important, considérable; 3. respectable.

Մուազզամա(թ), ա. խոշոր իրք. 2. նահատակութիւն. արիութիւն քաջութեան. affaire d'une grande importance; 2. exploit, hauts faits.

Մու'ազզէզ, ա. բ. (թա'զիզ.) պատուեալ. պատուոյ. սիրելի. estimé, honoré, respecté; cher.

Մու'ազզէլ, ա. բ. պարսաւեալ վասն խիստ առատաձեռնութեանն. blâmé à cause de sa générosité.

Մու'ազզէպ, ա. բ. (թա'զիպ.)

տանջեալ. պատժեալ. tourmenté, affligé, puni.

Մու'ավէնէ(թ), ա. գ. օգնել. յետնապահ լինել. թիկունք լինել. պաշտպան կողմն առնել. օգնութիւն. aider, assister qn.; prêter assistance à qn.; prendre le parti de qn.; secours, assistance.

Մու'ազէրէ(թ), ա. գ. յիշել. յուշ բերել. ասել. se rappeler, se souvenir de qc.; dire, prononcer.

Մու'ազէրէ(թ), ա. գ. արդարացուցանել զանձն. պատճառել. s'excuser sur qc., prétexter qc.

Մու'ազիր, ա. գ. (մու'ազէրէթ.) օգնական. յետնապահ. qui aide, qui assiste.

Մու'աթա(թ), ա. գ. տալ. պարգեւել. 2. ծառայել ումեք. donner, faire don de qc., faire à qn. un cadeau; 2. servir qn.

Մու'աթաֆէ(թ), ա. գ. մարդասիրութիւն ցուցանել. être, se montrer bienveillant à l'égard de qn., lui témoigner de la bonté.

Մու'աթէպ, ա. գ. (մու'աթէպէթ.) կշտամբեալ. յանդիմանեալ. կշտամբելի. պարսաւելի. réprimandé, reprochable.

Մու'աթէպէ(թ), ա. գ. պարսաւել. կշտամբել. յանդիմանել. կշտամբանք. յանդիմանութիւն. blâmer, reprendre qn. de qc., réprimander qn. pour qc., reprocher qc. à qn.; blâme, reproche, réprimande.

Մու'աթթագ, ա. ք. հին. հնացեալ. vieux, vieilli, invétéré.

Մու'աթթալ, ա. ք. (թա'թիլ.) կախեալ. արգելեալ. 2. անգործ. 3. անօգուտ. ունայն. 4. խափանեալ. 5. ամայի. անդաստան. անգործ. պաշտօնից մեկուսութեան. suspendu (de ses fonctions); 2. désoeuvré; 3. vain, inutile; 4. aboli, annulé; 5. en friche, vague.

Մու'աթթար, ա. ք. (թա'թիր.) անուշահոտ. անուշաբոյր. parfumé, aromatique, odorant, odoriférant.

Մու'աթթար-սազ, գ. որ անուշահոտ բուրէ. qui parfume.

Մու'ալէճէ(թ), ա. գ. դարման տանել. դարման (հիւանդութեան). դեղ. traiter un malade; traitement curatif; médicament.

Մու'ալէնէ(թ), ա. գ. յայտնի, աշխարհ ամենեցուն, հրապարակաւ գործել. 2. յայտնել. ցուցանել. agir ouvertement, publiquement, au grand jour; 2. déclarer qc., manifester, mettre au grand jour.

Մու'ալլա, ա. ք. բարձրացեալ. բարձր. գերազանց. élevé, haussé, exalté; haut, éminent.

Մու'ալլագ, ա. ք. (թա'լիգ.) կախեալ. է կախ. 2. վարանեալ. (sus)pendu; 2. en suspens; indécis.

Մու'ալլագաթ, ա. (յգ. մու'ալլագէթ, եզ.) եօթն երգք զորոց ասի թէ կախեալ էին ի տաճարի Քէապէի. les sept poëmes arabes qu'on dit avoir été suspendus dans le temple de Keabé.

Մու'ալլէլ, ա. ք. (թա'լիլ.) պատրուակեալ. prétexté.

Մու'ալլէմ, ա. ք. (թա'լիմ.) ուսուցեալ. վարժեալ. instruit; dressé.

Մու'ալլէֆ, ա. ք. պարարտեալ. engraissé.

Մու'ալլի, ա. ք. ամբարձօղ. բարձրացօղ. qui élève, qui porte en haut.

Մու'ալլիլ, ա. ք. (թա'լիլ.) որ պատճառանս ինչ բերէ. qui allègue quelque prétexte.

Մու'ալլիմ, ա. ք. (թա'լիմ.) ուսուցիչ. վարժիչ. դաստիարակ. qui enseigne, maitre, instituteur, précepteur, professeur.

Մու'ալլիմ-խանէ, գ. դպրոց. վարժոց. école, pension.

Մուախխազ, ա. ք. (թէխիզ.) առեալ. ըմբռնեալ. pris, saisi.

Մուախխար, ա. ք. (թէխիր.) յապաղեալ. յամեցուցեալ. վերջին. յետին. différé, retardé; postérieur.

Մուախխարէն, ա. յետոյ, յաւարտին. ի վերջին ատենս. postérieurement, dernièrement.

Մուահէնէ(թ), ա. գ. թշնամանալ. թշնամութիւն լինել ընդ —

ձել. être en inimitié, prendre qn. en haine.

Մու՛ահէտէ(թ), ա. գ. դաշինք կապել. համաձայնել. դաշն. conclure un traité, contracter une alliance; traité.

Մու՛ահէրէ(թ), ա. գ. պոռնկիլ. անառակութեամբ կեալ. պոռնկութիւն. forniquer, vivre dans le désordre; fornication.

Մու՛ահիտ, ա. գ. (մու՛ահէտէթ.) դաշնադիր. contractant.

Մու՛ահիր, ա. գ. (մու՛ահէրէթ.) պոռնիկ. անառակ. fornicateur, déréglé.

Մու՛աճէզէ(թ), ա. գ. տկար, անզօր լինել առ գործել. être faible, impuissant à faire qc.

Մու՛աճճէլ, ա. ի. (թա՛ճիլ.) փութացեալ. 2. կանխաւ հատուցեալ. accéléré; hâté, fait à la hâte; 2. payé d'avance; avancé.

Մէհրի մու՛աճճէլ. վարձանք. նուէր փեսայէ առ հարսն. dot que la fiancée reçoit de son futur.

Մու՛աճճէլէն, ա. փութով. շուտով. promptement; à la hâte.

Մու՛աճճիպ. ա. ի. (թա՛ճիպ.) զարմանալի. սքանչելի. étonnant.

Մու՛ամէլաթ, ա. յգ. մու՛ամէլէ(թ)ի, եւ:

Մու՛ամէլէ(թ), ա. գ. վարել, գնալ, վարուիլ ընդ ումեք. ընթացք. վարք. 2. առնել վաճառս. վաճառք. հաղորդակցութիւն. 3. գաւառ. վիճակ. 4. վաշխ. տոկոսիք. procéder, (en) agir (bien, mal) avec qn., traiter qn.; procédé, traitement; 2. être en relation (ou communication) avec qn., commerce; communication, rapport, relation; 3. province, circonscription administrative pour la perception des impôts; 4. usure.

Սուրէթի մու՛ամէլէ իլէ. կեղծեօք. par feinte, avec simulation.

— իլէ ալմագ. առնուլ տոկոսեօք. emprunter à usure.

— իլէ վէրմէք. տալ ի վաշխս, վաշխիւ. prêter à usure.

Մու՛ամէլէճի, գ. վաշխառու. usurier.

Մու՛ամէլէճիլիք, գ. վաշխառութիւն. métier ou profession d'usurier.

Մու՛ամէսէ(թ), ա. գ. կեղծաւորել. նենգութեամբ գնալ. կեղծաւորութիւն. dissimuler, agir avec dissimulation; dissimulation.

Մու՛ամիլ, ա. գ. (մու՛ամէլէթ.) որ ունի հաղորդակցութիւն ընդ ումեք. qui a des rapports, des relations avec qn.

Մու՛ամմա, ա. ի. (թա՛միյէթ.) առակ. énigme.

Մու՛ամմէմ, ա. ի. (թա՛միմ.) ապարօշաւոր. 2. գլխ. իշխան. coiffé d'un turban, qui porte un turban; 2. chef, prince.

Մու՛ամմէր, ա. ի. (թա՛միր.) երկարակեաց. երանելի. յաջողեալ. qui vit longtemps; vivace; heureux, fortuné.

— օլ(ունուզ). տացէ քեզ Տէր երկայն աւուրս. que Dieu vous accorde longue et heureuse vie!

Մու՛ամմիս, ա. ի. անյայտ. անլոյծ. անել. obscur, compliqué, inextricable.

Մու՛ամպէր, ա. յամպարէ. ambré.

Մու՛այյէն, ա. ի. (թա՛յին.) սահմանեալ. որոշեալ. fixé, déterminé.

— էթ. ըլլամագ. սահմանել. որոշել. fixer, déterminer.

Մու՛այյէպ, ա. ի. (թա՛յիպ.) պարսաւեալ. արատեալ. 2. թերութիւն. blâmé; 2. vice, défaut.

Մու՛այյին, ա. ի. (թա՛յին.) որ սահմանէ, որոշէ. qui fixe, qui détermine.

Մու՛անա(թ), ա. գ. աշխատ ըլլալ. վաստակել. վաստակ. տաժանութիւն. 2. փոյթ առնել. ջան դնել. fatiguer, se donner, éprouver de la fatigue, prendre la peine de…; 2. mettre du soin, du zèle.

Մու՛անէգա(թ), } ա. գ. գիրկ
Մու՛անէզէ(թ), } արկանել զմիմեամբք. փարել զպարանոցաւ միմեանց. գրկախառնութիւն. s'embrasser; embrassement, accolade.

Մու՛անէտէ(թ), ա. գ. յամառել. ընդդիմանալ. յամառութիւն. 2.

ընդդիմ դառնալ. դիմադարձութիւն. հակառակութիւն. s'obstiner, s'opiniâtrer, s'entêter; obstination, opiniâtreté, entêtement; 2. résister, s'opposer; résistance, opposition.

Մու'անիգ, ա. գ. (մու'անէգաթ.) որ իրերս արկանեն, փարին զգրկամբք. qui s'embrassent.

Մու'անիտ, ա. գ. (մու'անէտէթ.) յամառ(եալ). 2. (ընդ)դիմադարձ. opiniâtre, obstiné, entêté; 2. opposant.

Մու'աշագա(թ), ա. գ. հարկանել ի սէր միմեանց. devenir amoureux l'un de l'autre.

Մու'աշէրէ(թ), ա. գ. կեալ հաւանութեամբ. կենակից լինել. կենակցութիւն. vivre (bien) avec qn., vivre en bonne intelligence; familiarité.

Մու'աշիր, ա. գ. (մու'աշէրէթ.) կենակից. ընկեր. բարեկամ. familier, compagnon, ami.

Մու'աշշէր, ա. բ. (թա'շիր.) տասնանկիւն. décagone.

Մու'աբբէր, ա. բ. (թա'բիր.) մեկնեալ. expliqué, interprété.

Մու'աբբիր, ա. բ. (թա'բիր.) երազահան. interprète des songes.

Մու'ասա(թ), ա. գ. ապստամբել. հեստել. ապստամբութիւն. se révolter; rébellion, révolte.

Մու'ասարէ(թ), ա. գ. ժամանակակից լինել. être contemporain de qn.

Մու'ասէրէ(թ), ա. գ. խստութեամբ վարիլ ընդ ումեք. դժուարութիւն. être dur envers qn., le traiter avec rigueur; difficulté.

Մու'ասըր, ա. գ. (մու'ասարէ(թ).) ժամանակակից. contemporain.

Մու'ասի, ա. գ. (մու'ասաթ.) ապստամբ. rebelle.

Մու'ասսէլ, ա. բ. մեղրեալ. miellé, mêlé avec du miel, fait au miel.

Մու'ասքէր, ա. բանակ. ճամբար. camp, quartier général d'une armée.

Մու'ավազա(թ), ա. գ. փոխարինել. առնել դարձուած փոխարինի. հատուցանել. փոխարինութիւն. դարձ փոխարինի. հատուցումն. փոփոխել. փոփոխումն. faire ou donner une compensation à qn., compenser; compensation; échanger une chose contre une autre; échange.

Մու'ավէհէ(թ), ա. գ. ուխտ արկանել լման մէյ տարւոյ. prendre des engagements pour une année.

Մու'ավէնէ(թ), ա. գ. օգնել. յենարան լինել. օգնականութիւն. օժանդակութիւն. թիկնանք. օգնականութիւն. aider qn., assister qn., prêter son assistance (ou son concours) à qn., secourir qn., prêter secours à qn., seconder qn.: aide, assistance, secours.

Մու'ավէսա(թ), ա. գ. մրցել. lutter, combattre.

Մու'ավէտէ(թ), ա. գ. դարձ առնել այսրէն. դարձ. 2. սովորել. revenir, retourner; retour; 2. s'habituer, s'accoutumer à qc., avoir pour habitude de...

Մու'ավէրէ(թ), ա. գ. ուղղել. համաչափորել. ճշդել. adapter (les poids, les mesures) au patron.

Մու'ավին, ա. գ. (մու'ավէնէթ.) յենարան. օգնական. օժանդակ. 2. օգնական. 3. գործակից. qui aide, qui assiste qn., aide; 2. (fonctionnaire) adjoint; 3. collaborateur.

Մու'ավիտ, ա. գ. (մու'ավէտէթ.) որ դառնայ անդի այսրէն. 2. որ սովորէ. qui retourne, qui revient; 2. qui s'habitue, qui s'accoutume à qc.

Մու'ավվագ, ա. բ. (թա'վիգ.) յապաղեալ. différé, suspendu.

Մու'ավվէճ, ա. բ. (թա'վիճ.) թիւրեալ. կոր. courbé, recourbé.

Մու'ավվէտ, ա. բ. (թա'վիտ.) սովորեալ. qui a contracté l'habitude de qc.; habitué, exercé.

Մու'ատա(թ), ա. գ. թշնամութիւն գործել. թշնամութեամբ լինել ընդ միմեանս. թշնամութիւն. commettre des actes d'hostilité, être ennemi l'un de l'autre, avoir de l'inimitié l'un pour l'autre; inimitié, hostilité.

Մու՛ատէլէ(թ), ա. գ. հաւասար, համաձայն ըլլել. հաւասարիլ. համեմատութիւն. համաձայնութիւն. 2. արդարութիւն. 3. հաւասարութիւն (ի հանրահաշուի). être égal, être pareil; égalité, ressemblance; 2. équité, justice; 3. équation.

Մու՛ադիլ, ա. գ. (մու՛ատէլէթ.) հաւասար. համաձայն. նման. égal, pareil, ressemblant, semblable.

Մու՛ադդ, ա. Ա. (ի՛դադ.) պատրաստեալ. խաչեալ. հանդերձեալ. préparé, apprêté.

Մու՛ադդէլ, ա. բ. (թա՛դիլ.) հաւասար, համաձայն կարծեալ. rendu égal ou droit, égalisé, ajusté.

Մու՛ադդիլ, ա. բ. (թա՛դիլ.) որ հաւասար կարծէ, հաւասարիչ. qui rend une chose égale, qui égalise.

Մու՛ադդիլի լէյլ ու նէհար. | **Մու՛ադդիլիւ-ն-նէհար.** — հասարակած. équateur.

Տայիրէի մու՛ադդիլէ. գիծ հաւասարութեան գիշերոյ եւ տունջեան. cercle équinoxial.

Մու՛արազա(թ), ա. գ. հակառակիլ. հակառակութիւն. s'opposer, contrarier qn., combattre (une opinion); opposition.

Մու՛արէզէ(թ), ա. գ. հակառակորդ, թշնամի ըլլել. être hostile, ennemi, être brouillé avec qn.

Մու՛արէսէ(թ), ա. գ. չարաբարոյ, խեռ ըլլել. être méchant, difficile à vivre; être indocile, difficile à mener.

Մու՛արէքէ(թ), ա. գ. կռուել. մարտ պատերազմ. մարտ. պատերազմ. en venir aux mains ou aux prises, livrer un combat; bataille, combat.

Մու՛արէֆ, ա. գ. ծանօթ. connu.

Մու՛արրիզ, ա. գ. (մու՛արազաթ.) հակառակորդ. ոսոխ. qui s'oppose, opposant, adversaire, ennemi, contestant.

Մու՛արպիտ, ա. աղմկել. խռովարար. tapageur.

Մու՛արրա, ա. բ. (թա՛րիյէթ.) մերկ. աղատ. զերծ. nu, dépouillé (de ses vêtements); exempt, libre de qc.

Մու՛արրէպ, ա. բ. (թա՛րիպ.) արաբացեալ. arabisé.

Մու՛արրէֆ, ա. բ. (թա՛րիֆ.) ծանուցեալ. 2. որոշեալ. connu; 2. défini, déterminé.

Մու՛արրիֆ, ա. բ. (թա՛րիֆ.) ծանուցիչ. 2. որոշիչ. qui fait connaître; 2. qui détermine.

Մու՛աֆ, ա. Ա. (ի՛ֆա.) (տնօրինեալ.) ազատ խոյսեալ. 2. թողեալ. exempté, dispensé; 2. pardonné.

— **էթ.** (տնօրինել.) ազատ խոյսել. ազահարկ առնել. exempter, dispenser (ou tenir quitte) qn. de qc.

Մու՛աֆագա(թ), ա. գ. խաբել, պատրել քաղցր հրապուրանօք. ի բանս հրապուրանաց արկանել. enjôler qn., circonvenir qn. par de belles paroles.

Մու՛աֆա(թ), ա. գ. պահպանել զերծ. 2. հաստատել զօր յառողջութիւն. préserver, garantir qn. de qc.; 2. rétablir qn., rendre la santé à qn.

Մու՛աֆիյէթ(թ), ա. } (տնօրինեալ.)
Մու՛աֆլըգ, տ. } ազատութիւն. ազահարկ. exemption, dispense; immunité.

Մու՛աֆ-կեահ, գ. տեղի ապաստանի. lieu de refuge.

Մու՛աֆ-նամէ, գ. թուղթ ազատութեան. diplôme d'immunité de certaines charges.

Մուգա՛ատէ(թ), ա. գ. նստել, բազմել ի միասին. s'asseoir, être assis avec qn., tenir compagnie à qn. [խոր. concave, creux.

Մուգա՛՛ար, ա. բ. փոսաւոր.

Մուգայէզա(թ), ա. գ. փոխանակել. փոփոխել. échanger une chose contre une autre; faire un échange, un troc avec qn.

Մուգայէզա(թ), ա. գ. ամառ արկանել ընդ ումեք վասն ամառան. faire avec qn. un contrat pour toute la saison d'été.

Մուգայէլէ(թ), ա. գ. փոխանակել. փոխանակութիւն. échanger; échange.

Մուգայեսէ(թ), ա. գ. չափել. 2. համեմատել. ի մէջ բերել համեմատել. համեմատութիւն. զուգահեռութիւն. mesurer; 2. comparer; comparaison; parallèle.

Մուգադդի, ա. ա. (թագդիմէթ.) որ առնէ, կատարէ. 2. պատճառ. qui accomplit, qui exécute; 2. cause.

Մուգաթա'ա(թ), ա. գ. զատուիլ, բաժանուիլ ի մէկուն. զատել. 2. սահմանել. 3. առ ժամանակ վարձու սահմանեալ թիւ ժամանակի. 4. գաւառակերպ, տասն պաշտօնէական. se séparer de…, rompre avec qn.; 2. déterminer; 3. ferme pour un temps déterminé; 4. espèce de fief attaché à un emploi et sur le revenu duquel le possesseur de l'emploi prélevait autrefois un dixième.

Մուգաթէ(թ), ա. գ. ատել. haïr.

Մուգաթէլէ(թ), ա. գ. պատերազմ տալ. մարտ. պատերազմ. combattre, se battre; combat.

Մուգաթթա', ա. ա. (թագթի'.) հատեալ. բաժանեալ. անջատեալ. coupé, partagé, divisé, séparé.

Մուգաթթար, ա. ա. (թագթիր.) մզեալ. զտեալ. distillé.

Մուգալլէտ, ա. ա. (թագլիտ.) առեալ յօրինակ, ի նմանութիւն. 2. եդեալ ի պարանոցի. imité, pris pour modèle; 2. mis au cou.

Մուգալլիպ, ա. ա. (թագլիպ.) որ դարձուցանէ, շրջէ. qui retourne.

Մուգալլիս, ա. ա. (թագլիս.) որ ընդ առաջ երթայ. qui va à la rencontre, au-devant de qn.

Մուգալլիտ, ա. ա. (թագլիտ.) որ արկանէ զպարանոցաւ. 2. ծաղրածու. խեղկատակ. հեղձէր. qui met… au cou; 2. bouffon, comédien.

Մուգամէհա(թ), ա. գ. չառնուլ յանձն. se recuser.

Մուգամէրէ(թ), ա. գ. (գումար զխաղամաղ.) խաղալ զխաղ բախտի. jouer avec qn. à un jeu de hasard.

Մուգայյէսէ, ա. ա. կանոնաւոր. régulier, formé selon la règle.

Մուգայյէտ, ա. ա. (թագյիտ.) կապեալ. 2. ի գիր հարեալ. 3. ուշադիր. փոյթ. հոգացօղ. 4. սահմանեալ. 5. եղ. մագտուկա, յդ. տեղի ոտնակապաց յոտս. 6. ոտնակապ. շղթայք. lié, attaché; 2. enregistré, consigné; 3. attentif, appliqué, soigneux; 4. restreint, limité; 5. endroit du pied où se mettent les entraves, les chaînes; 6. entraves, chaînes.

— օլ. դատաւոր. ուշ առնել. s'appliquer à qc., en avoir soin.

Մուգայյի, ա. ա. որձացուցիչ. vomitif.

Մուգայյիաթ, ա. (յդ. մուգայյի, եզ.) մաղձահանք. vomitifs.

Մուգայյիտ, ա. ա. (թագյիտ.) արձանագրել. qui enregistre.

Մուգանթարաթ, յդ. } կամար.
Մուգանթարէ(թ), եզ. } կամար. 2. զուգահեռական չզծա-նակք. pont, voûte, arcade; 2. parallèles.

Մուգաննէն, ա. ա. օրինօք սահմանեալ. ordonné par la loi.

Մուգաննէտ, ա. ա. շաքարահանդերձեալ. sucré.

Մուգաննին, ա. ա. կանոնադիր. օրէնսդիր. auteur, fondateur, instituteur, législateur.

Մուգաշշար, } ա. ա. կեղե-
Մուգաշշէր, } ւեալ. écossé,
(թագշիր.) } écaillé.

Մուգապէլէ(թ), ա. գ. հակառակ կալ. հակառակիլ. հակառակութիւն. 2. (մուքապէլէսիթ. մուճազաթ.) հատուցանել. տալ զփոխարէն վարձուց. պատժել. տալ փոխարէն վարձուց. հատուցումն. պատիժ. 3. համեմատել. հարցանել ընդ միմեանս համեմատութեամբ. համեմատութիւն. 4. ընդդիմել. համեմատել. 5. հանդէպ, յանդիման լինել. կալ. յանդիմանութիւն. 6. ընդդէմ կենալ. s'opposer; être en opposition; opposition; 2. rétribuer qn. de qc., payer qn. de qc.; punir qn. de qc.; récompense; punition; rétribution; 3 comparer, collationner, confronter; comparai-

son, collation, confrontation; 4. contrôler; contrôle; 5. se placer en face; 6. aller au-devant de qn., faire un bon accueil.

Մուգապելէ-պի-լ-միսլ. տալ նմանին. փոխարէն առնել. rendre la pareille.

Պի-լ-մուգապելէ. փոխ. փոխանակաւ. mutuel, réciproque; mutuellement, réciproquement.

Պու — տէ. ընդ այդր. pour cela.

— օլարագ. փոխան. en (ou comme) récompense (de...), pour...

Մուգապելէճի, տ. կրկին արձանագրել. հաշուեքննիչ (ի գանձարատան ելեւմտից). contrôleur (dans les bureaux du ministère des finances).

Մուգապելէսիզ, տ. առանց կռուելոյ. դիմադրելու եւ անձն. sans avoir combattu, sans coup férir.

Մուգապէհա(թ), ա. գ. աննարժանաբար վարուիլ ընդ ումեք. 2. առնել նախատինս. traiter qn. d'une manière indigne; 2. faire un affront à qn.

Մուգապիլ, ա. գ. (մուգապելէթ.) յանդիման, հանդէպ եդեալ. հակառակեալ. հանդիպակաց. 2. փոխարէն վաստակոյ. situé en face, vis-à-vis, placé en face de..., opposé; 2. équivalent d'un service rendu.

— իյէ. փոխանակ. pour, en échange de...

Մուգապպէլ, ա. բ. (թագպիլ.) համբուրեալ. 2. զոր ինչ համբուրել մարթ է. qui a reçu un baiser; 2. ce que l'on peut baiser.

Մուգապպապ, ա. բ. (թագպիպ.) կամարակապ. գմբեթաձեւ յօրինեալ. voûté, construit en dôme, en voûte.

Մուգասաթ(թ), ա. գ. կրել. մատնիլ, անկանիլ ընդ. subir, supporter qc., être exposé à...

Մուգաւաթ(թ), ա. գ. հեռացուցանել. éloigner.

Մուգասէմէ(թ), ա. գ. բաժանել յիւրեանս. բաժանումն. 2. երդմամբ ուխտել. se partager qc.; partage, répartition; 2. jurer à qn., s'astreindre par serment envers qn.

Մուգասիմ, ա. գ. (մուգասէմէթ.) որ բաժանէ. բաժանակից. qui partage, copartageant.

Մուգասսա(թ), ա. գ. առնել վրէժխնդրութիւն. հատուցանել չափ առ չափ վրէժ. վրէժխնդրութիւն. համապատասխան հատուցում. user de représailles, appliquer la peine du talion; représailles.

Մուգասսէմ, ա. բ. (թագսիմ.) բաժանեալ. բաշխեալ. partagé, divisé, distribué.

Մուգասսըր, ա. բ. (թագսիր.) որ զանցէ. որ յանցանս գործէ. qui fait une (des) faute(s).

Մուգասսիմ, ա. բ. (թագսիմ.) որ բաժանէ, բաշխէ. qui partage, distribue.

Մուգավելէ(թ), ա. գ. խօսակից լինել. խօսել. 2. դաշինս կնքել. պայման. դաշն. s'entretenir avec qn. de qc., conférer avec qn.; 2. faire une convention, convenir avec qn. de qc.; convention, accord.

Մուգավէմէ(թ), ա. գ. հակառակ, ընդդէմ կալ. ընդդէմ դառնալ. դիմադրութիւն. ընդդիմակացութիւն. résister, s'opposer à; tenir tête à qn.; résistance, opposition.

Մուգավիմ, ա. գ. (մուգավէմէթ.) որ հակառակ, ընդդէմ կայ. որ ընդդէմ դառնայ. ընդդիմակաց. դիմադրող. qui résiste à qn., qui s'oppose, résistant, opposant.

Մուգավվա, ա. բ. (թագվիյէթ.) զօրացուցեալ. հաստատեալ. ամրացուցեալ. 2. խաւաքարտ. renforcé, consolidé, fortifié; 2. carton.

Մուգավվազ, ա. բ. (թագվիզ.) կործանեալ. démoli.

Մուգավվաճը, տ. թղթէն, կաճառագործ խաւաքարտի. cartonnier.

Մուգավվէս, ա. բ. (թագվիս.) աղեղնաձեւ կորացեալ. arqué.

Մուգավվէտ, ա. բ. ածեալ. conduit, mené.

Մուգավվի, ա. բ. (թագվիյէթ.)

ամրացուցիչ. զօրացուցիչ. qui renforce, fortifie.

Մուգավվիմ, ա. բ. (Թագվիմ.) որ ուղղէ. 2. որ յարդարէ. qui dresse, qui dirige; 2. qui dispose, qui ajuste.

Մուգադդէմ, ա. բ. (Թագդիմ.) առաջին. յառաջագոյն. 2. յառաջապահ. 3. յառաջադրեալք. առաջին մասունք յառաջադրութեան. 4. առաջակողմն. 5. առաջք. précédent, antérieur; 2. avant-poste; 3. prémisses; 4. partie antérieure; 5. le devant.

(...տէն) —. յառաջագոյն. յառաջ քան. avant.

Մուգադդէմա, ա. կանխաւ. յառաջագոյն. précédemment.

Մուգադդէմաթ, յք. } ա. յառաջակողմն. առաջք. 2. յառաջաբան. նախակրթական բանք. 3. առաջապահք.
Մուգադդէմէ(թ), եզ. } partie antérieure, le (côté de) devant, front; 2. préface, avant-propos; connaissances préparatoires, leçons de préparation; 3. avant-garde.

Մուգադդէս, ա. բ. (Թագդիս.) օրհնեալ. նուիրեալ. sanctifié, purifié; consacré.

Մուգադդէր, ա. բ. (Թագդիր.) սահմանեալ. կարգեալ. 2. յառաջագոյն սահմանեալ. հրամայեալ (յԱստուծոյ). 3. զօրութենական. déterminé; décrété, destiné, prédestiné: 3. sous-entendu, virtuel.

Մուգադդէրաթ, ա. (յք. Մուգադդէր, եզ.) վճիռք Աստուծոյ. les décrets de Dieu, destinées.

Մուգադդիր, ա. բ. (Թագդիր.) որ յառաջագոյն սահմանէ, կարգէ. 2. որ սահմանէ. qui destine d'avance, qui prédestine; 2. qui détermine.

Մուգարազա(թ), ա. Գ. հատուցանել. առնել հատուցումն. 2. փոխ տալ (շահու, առանց շահու). rétribuer qn., payer qn. de (par) qc.; récompenser; 2. prêter à qn. de l'argent (à intérêt ou sans intérêt).

Մուգարէ՛ա(թ), ա. Գ. ընդհարկանել. բախումն. ընդհարումն. մարտ. 2. բաժանել յիրերաց վիճակաւ. s'entre-heurter, en venir aux mains; choc, conflit, bataille; 2. se partager qc. en tirant au sort.

Մուգարէհա(թ), ա. Գ. հայել ընդ երեսս. envisager qn., regarder qn., regarder qn. en face.

Մուգարէնէ(թ), ա. Գ. մօտ, մերձ լինել. մօտենալ. մօտաւորութիւն. մերձաւորութիւն. 2. գործակից. ընթացակից լինել. 3. ի պատահէ դիպել. դէպք ի պատահէ. 4. ընտանի լինել. ընտանութիւն. être proche; s'approcher; droximité; 2. concourir à qc.; 3. se rencontrer (par hasard), coïn cider; rencontre (fortuite), coïncidence, concours de circonstances, conjoncture; 4. être familier; lier société avec qn.; familiarité.

Մուգարէպէ(թ), ա. Գ. մերձենալ. մատչիլ. մերձաւորութիւն. s'approcher de qn., de qc.; approche.

Մուգարէֆէ(թ), ա. Գ. մերձենալ. մօտել. (s')approcher, aborder.

Մուգարին, ա. Գ. (Մուգարէնէթ.) մօտաւոր. մերձ է. 2. ընկեր. proche; près de; 2. qui accompagne, compagnon.

Մուգարին-ին-հալ. } անդէն.
Պու հալտա —. } իսկ և իսկ. aussitôt, tout de suite, sur-le-champ.

Մուգարիպ, ա. Գ. (Մուգարէպէթ.) մերձ. մերձաւոր. proche.

Մուգարնէս, ա. աստիճանաւոր. 2. տես Միւճէվվէզէ(թ). qui est en étagère, en escalier.

Մուգարրաթ, ա. բ. քօրշագահանգօք. qui porte des boucles d'oreilles.

Մուգարրէպ, ա. բ. (Թագրիպ.) մերձեցուցեալ. 2. եզ. Մուգարրէպան, յք. արքունի պաշտօնատար. 3. հրեշտակապետ. (r)approché; 2. quelqu'un (courtisan, etc.) qui approche de la persone du Sultan; 3. archange.

Մուգարրէպան, } ա. յք. Մու-
Մուգարրէպին, } գարրէպ, եզ.
Մուգարրէպուն, } 2:

Մուգարրէր, ա. բ. (Թագրիր.)

(գարար-կիր. գարար-սազ. գարար-դաֆթէ. գարար-վէրիր.) հաստատեալ. վաւերացեալ. ստոյգ. fixé, établi; confirmé, conclu; certain.

Մուգարրիհ, ա. ի. որ վիրաւորէ. qui blesse.

Մուգարրիր, ա. ի. (թագրիր.) որ զրուցէ. պատմող. qui rapporte, qui fait l'exposition d'une affaire.

Մուգաֆֆա, ա. ի. (թագֆիէ.) նմանայանգ. 2. նախաընտրեալ. rimé; 2. préféré à l'autre.

Մուգաֆֆէլ, ա. ի. (թագֆիլ.) փակեալ. cadenassé.

Մուգզի, ա. Ա. (իգզա.) եղերական. բամբասական. satirique, injurieux, diffamatoire.

Մուգթա, ա. Ա. (իգթա.) անջատեալ. բաժանեալ. séparé, éloigné.

Մուգթազա, ա. ի. (իգթիզա.) պահանջեալ. խնդրեալ. 2. պահանջանք. կարեւոր հարկ. 3. մանրամասն... exigé, requis, demandé; 2. exigence, besoin, nécessité; 3. lettre qui accompagne un firman et indique brièvement ce qui y est contenu.

Պէր մուգթազայի. համ. համ պահանջման. } համաձայն... conformément à..., par suite de..., selon l'exigence, comme (la raison) l'exige.

Մուգթազի, ա. ի. (իգթիզա.) որ պահանջէ. 2. պատճառ. qui exige, qui demande qc.; 2. cause.

Մուգթազայաթ, ա. (յգ. մուգթազի. եւ.) պահանջմունք. exigence.

Մուգթահիմ, ա. ի. (իգթիհամ.) որ յանդուգն յառաջ խաղայ. qui se précipite, se jette dans.

Մուգթէզիպ, ա. ի. (իգթիզապ.) որ յանպատրաստից ճառէ. qui improvise.

Մուգթէլա, ա. ի. (իգթիլա.) խլեալ. arraché, enlevé, déplacé.

Մուգթէլի, ա. ի. (իգթիլա.) որ խլէ. որ քակէ, փոխէ ի տեղւոյն. qui arrache, qui enlève, qui déplace.

Մուգթէհիֆ, ա. ի. որ ամենայն ըմպէ. qui boit tout.

Մուգթէնա, ա. ի. սեփականացեալ. acquis, possédé en propre.

Մուգթէնի, ա. ի. որ ստանայ. qui possède, qui fait l'acquisition de qc.

Մուգթէսիպ, ա. ի. որ ընդունի պարսաւանս կամ գովեստս. qui reçoit le blâme, emporte l'éloge.

Մուգթէպէս, ա. ի. (իգթիպաս.) փոխ առեալ. emprunté.

Մուգթէպիս, ա. ի. (իգթիպաս.) որ յանձն առնու. 2. որ ուսանի առ ոմն. qui emprunte qc. à (de) qn.; 2. qui s'instruit chez qn.

Մուգթէսըտ, ա. ի. միջին. moyen, intermédiaire.

Մուգթէսըր, ա. ի. (իգթիսար.) որ շափաւոր լինի. qui se borne, qui se restreint à qc.

Մուգթէտա, ա. ի. (իգթիտա.) զորոյ զհետ երթան. որում նմանող լինին. suivi, imité, celui qu'on imite, qu'on suit.

Մուգթէտայի նամազ. ժողովրդապետ. iman, prêtre qui récite la prière.

Մուգթէտի, ա. ի. (իգթիտա.) որ զհետ գնայ, նմանող լինի. qui suit, qui imite.

Մուգթէտիր, ա. ի. (իգթիտար.) կարող. հզօր. 2. ատակ. puissant, 2. capable de qc.

Մուգթէտա, ա. ի. (իգթիտա.) կարգեալ. յարդարեալ. arrangé.

Մուգթէպա, ա. ի. (իգթիպա.) ընտրեալ. choisi

Մուգթէրէֆ, ա. ի. (իգթիրաֆ.) շահեալ. gagné.

Մուգթէրի, ա. ի. (իգթիրա.) որ դնէ ի միտ. հետամուտ. qui se propose qc., poursuivant.

Մուգթէրիզ, ա. ի. (իգթիրազ.) որ փոխ առնու. qui emprunte (de l'argent).

Մուգթէրիհ, ա. ի. (իգթիրահ.) որ թախանձանօք խնդրէ. 2. որ յանպատրաստից ճառէ. qui demande avec importunité; 2. qui improvise.

Մուգթէրին, ա. ի. (իգթիրան.) զուգակցեալ. որ հաստատ առ. որ ընկերանայ. 2. ընկերացեալ. associé,

qui se joint à qn. ou l'accompagne; 2. qui est accompagné.

Մուգթէրին, ա. Ե. (իգթիրան.) մերձեցեալ. (r)approché.

Մուգթէրիֆ, ա. Ե. (իգթիրաֆ.) որ շահի. qui gagne, qui fait profit.

Մուգթէֆա, ա. Ե. (իգթիֆա.) զորոյ զհետ երթեալ են. որում նմանեալ են. suivi, imité.

Մուգթէֆի, ա. Ե. (իգթիֆա.) որ զայլոյ զհետ երթայ, նմանի այլոյ. qui suit, qui imite qn.

Մուգթէսիս, ա. Ե. (իգթիսաս.) որ զլուր բերէ լսեալ. 2. որ վրիժառուական հատուցումն խնդրէ. qui rapporte un fait, tel qu'il l'a entendu; 2. qui use de représailles envers qn.

Մուգթէսիտ, ա. Ե. (իգթիսատ.) որ կարգէ զգործս. qui arrange les affaires.

Մուգթիր, ա. Ա. որ խնայէ կերակուր ընտանեաց իւրոց. ժլատ. կծծի. 2. աղքատ. չքաւոր. avare, chiche, qui lésine sur la nourriture de sa famille, qui nourrit mal les siens; 2. pauvre, réduit à la misère.

Մուգիթ, ա. Ա. որ կերակրէ. 2. հզօր. nourrisseur; qui donne de la nourriture; 2. puissant.

Մուգիլ, ա. Ա. ('ալուբա աէնիլէն թա'ամ.) ազգ կերակրոյ. sorte de mets.

Մուգիմ, ա. Ա. (իգամէթ.) որ բնակի տեղւոջ, դադարէ. բնակիչ. qui séjourne quelque part, qui réside qui demeure, habitant.

Մուգին, ա. Ա. (իգան.) որ գիտէ ստուգութեամբ. qui est sûr, qui sait avec certitude.

Մուգիս, ա. Ա. համեմատեալ. [comparé.

Մուգիրր, ա. Ա. (իգրար.) որ խոստովան լինի. որ ճանաչէ. qui avoue, qui reconnait.

Մուգհամ, ա. Ա. (իգհամ.) աւելորդ. superflu.

Մուգմիր, ա. Ա. լուսաւորեալ լուսով լուսնի. éclairé par la lune.

Մուգպիլ, ա. Ա. (իգպալ.) բարեբախտ. heureux, fortuné.

Մուգպիս, ա. Ա. որ ուսուցանէ. qui enseigne, qui apprend qc. à qn.

Մուգսա, ա. Ա. հեռացուցեալ. éloigné.

Մուգսիթ, ա. Ա. (իգսաթ.) արդար. արդարադատ. juste, équitable.

Մուգտիմ, ա. Ա. (իգտամ.) ջանադրեալ. քաջ. 2. համարձակ. աներկիւղ. համարձակ. persévérant, assidu; 2. courageux, intrépide, hardi.

Մուզ, ա. ադամաթուզ. banane.

Մուզա'աֆ, գ. (մուզա'աֆէթ.) կրկին. կրկնապատիկ.
Մուզա''աֆ, բ. (թազ'իֆ.) բազմապատիկ. բազմացեալ. աճեցեալ. բազմապատկեալ. (re-)doublé, porté au double; augmenté, multiplié.

Մուզա'աֆէ(թ), ա. գ. կրկին գործել. բազմապատկել. (re)doubler, multiplier.

Մուզայէգա(թ), ա. գ. նեղել. նեղութիւն. կարօտութիւն. չքաւորութիւն. gêner qn.; embarras (pécuniaire), gène.

Մուզալէ(թ), ա. գ. խստութիւն. dureté, âpreté du caractère, des manières.

Մուզավէջէ(թ), ա. գ. ամուսնանալ միանգամայն երկուս քուերս ընդ կին. s'allier en épousant deux soeurs.

Մուզըլլ, ա. բ. (թազլիլ.) հովանաւորեալ. որ ընդ հովանեաւ է. ombragé, qui est à l'ombre.

Մուզահէրէ(թ), ա. գ. օգնութիւն, յենարան լինել. պաշտպանել. օգնութիւն. պաշտպանութիւն. 2. արձակել զկին (ամուսնական 'աքթէհէ-(էնթէ-)րէ-զահ-րը-իւմմի.) կնահանութիւն. aider, assister; protéger; assistance; protection; 2. répudier sa femme; répudiation d'une femme.

Մուզահիր, ա. գ. (մուզահէրէթ.) օգնական. յենարան. պաշտպան. qui aide, défenseur, protecteur.

Մուզ'ամ, ա. մեծ մասն, գլխաւոր մասն իրի. partie principale.

Մուզամին, ա. բ. (թազմին.) որ հատուցանէ զվնաս բնաւ յայտնի

ղուեստիկան. 2. որոյ միտք կախեալ են բանէն այնմ որ գնէր բայ. qui contient un vers d'un autre poëte; 2. suspendu, (phrase...) dont l'intelligence dépend de ce qui suit.

Մուզապէհա(թ), ա. գ. դառնախօսել. թշնամանել. dire des injures, de gros mots.

Մուզատտ, ա. գ. (մուզատտէթ.) հակառակ. 2. հակառակորդ. contraire, opposé; 2. adversaire, ennemi.

Մուզատտէ(թ), ա. գ. հակառակիլ. հակառակ ելնել. հակառակութիւն. s'opposer, être contraire à qc.; opposition, contraste.

Մուզարահա(թ), ա. գ. թշնամանել զմիմեանս. s'injurier, s'insulter.

Մուզարէպէ(թ), ա. գ. պատերազմել ընդ միմեանս. մարտ. 2. առնել ընկերութիւն վաճառականութեան պայմանաւ եթէ մին դրամագլուխն եւ միւսն վաճառականութիւն. ընկերութիւն վաճառականաց յորում մին տայ դրամագլուխն եւ միւսն աշխատութիւն իւր դրամագլխոյն. se battre; combat, bataille; 2. commanditer; commandite.

Մուզարի', ա. գ. անորոշ կատարեալ. (= semblable), aoriste, temps du verbe qui est susceptible d'indiquer par lui-même le présent ou le futur.

Մուզարիպ, ա. գ. (մուզարէպէթ.) որ պատերազմ առնէ ընդ ումեք. qui combat, qui se bat avec qn.

Մուզարրէ(թ), ա. գ. վնաս հասուցանել ումեք. 2. հակառակիլ ումեք. nuire à qn.; 2. s'opposer à qn., combattre qn.

Մուզաֆ, ա. Ա. (իզաֆէթ.) յարեալ. կցեալ. 2. քեր. յատկացեալ. joint, annexé; 2. gr. (nom) annexé à un complément, c.-à-d. qui régit le génitif.

Մուզաֆ(ուն) իլէյհ(ի). յատկացուցիչ. սեռական. ce à quoi on annexe, c.-à-d. génitif.

Մուզաֆաթ, ա. (յք. մուզաֆ, եզ.) յաւելեալ իրք. նուաճեալ գաւառք. choses annexées, dépendances, pays annexés.

Մուզաֆֆէր, ա. Բ. յաղթող. յաղթական. 2. մտեալ ի տիրապետութիւն. victorieux, vainqueur; 2. mis en possession de qc.

— օլ. տանել զյաղթութիւն. յաղթել. 2. հասանել. remporter la victoire, vaincre; 2. parvenir à qc.

Մուզէ, պ. մոյկ. կօշիկ. botte.

Մուզէ-տուզ, պ. կարկատ. կօշկակար. bottier, cordonnier.

Մուզթադիր', ա. Ե. (իզթիլա'.) բաւական. ձեռնհաս. capable, habile pour.

Մուզթաճի', ա. Ե. (իզթիճա'.) ի կողմն ելեալ. qui est couché sur le côté. [serré.

Մուզթամիր, ա. Ե. սեղմեալ.

Մուզթամմ, ա. Ե. (իզթիմամ.) յաւելեալ. յարեալ. joint, ajouté.

Մուզթարիպ, ա. Ե. (իզթիրապ.) ամբոխեալ. խռովեալ. անհանգիստ. յուզեալ միտք. agité, troublé, inquiet.

Մուզթարր, ա. Ե. (իզթիրար.) ստիպեալ. բռնադատեալ. 2. ի նեղ մէջ անկեալ. forcé, contraint; 2. qui est sans ressource, réduit à l'extrémité, poussé à bout.

Մուզի, ա. Ա. (իզաէթ.) որ լուսաւոր առնէ. լուսաւոր. qui illumine, qui éclaire; luisant.

Մուզի', ա. Ա. (իզա'աթ.) որ կորուսանէ. կորուսիչ. qui perd, qui dissipe, qui gaspille, dilapidateur, prodigue.

Մու'զիլ, ա. Ա. (ի'զալ.) դժուարին. difficile, grave.

Մու'զիլաթ, ա. (յք. մու'զիլ, եզ.) դժուարութիւնք իրք. les difficultés.

Մուզիլլ, ա. Ա. (իզլալ.) որ մոլորեցուցանէ. մոլորեցուցիչ. qui fait errer, qui séduit; séduisant.

Մուզիլլէ(թ), ա. մոլորութիւն. égarement.

Մուզիհ, ա. Ա. (իզահ.) որ լուսաւոր, յայտնի առնէ. qui eclaircit, élucide qc., qui explique clairement.

Մուզիհա(թ), ա. կարեկէր վէրք. blessure béante.

Մու'ազզիպ, ա. Ա. (ի'զապ.) որ ի պատիժս, ի տանջանս մատնէ. qui fait subir des supplices.

Մուզիրր, ա. Ա. (իզրար.) վնասակար. nuisible, dommageable, contraire.

Մուզիփէ(թ), ա. դժբախտութիւն. թախծութիւն. վիշտ. ցաւ. tristesse, chagrin, douleur.

Մուզլիմ, ա. Ա. (իզլամ.) խաւարին. մթին. 2. աղէտաւոր. 3. դժուարին. 4. նսեմ. ագոյն. obscur, sombre, ténébreux; 2. désastreux; 3. très-difficile; 4. foncé.

Մուզհիք, ա. Ա. (իզհաք.) ծաղրաշարժ. ridicule, facétieux, plaisant.

Մուզհաքէ(թ), } ա. ծաղրու բանք.
Մուզհիքէ(թ), } facéties.

Մուզղա(թ), ա. կտոր. բաժին (մսոյ). morceau (de viande).

Մուզճէր, ա. Ա. ձանձրացեալ. ennuyé, qui éprouve de l'ennui.

Մուզճիր, ա. Ա. ձանձրացուցիչ. ennuyeux, qui cause de l'ennui.

Մուզմահիլ, (իզմիհլալ.) **Մուզմահիլլ**, } ա. անհետացեալ. ցիր ցանցեալ. հալածեալ. disparu, dissipé, chassé.

Մուզմէր, ա. Ա. (իզմար.) թաքուցեալ. ծածուկ. 2. ի մտի. ամփոփեալ ի միջեալ. caché, occulte; 2. renfermé dans l'esprit.

Մուզմիր, ա. Ա. (իզմար.) որ յուշ ածէ. qui fait revenir dans la mémoire.

Մութ, փ. (պախթ. սա'ատէթ.) բախտ. երջանկութիւն. fortune, bonheur, félicité. [Տուեալ. donné.

Մու'թա, ա. Ա. (ի'թա.) տուեալ.

Մութա', ա. Ա. (իթա'աթ.) որում հնազանդին, հպատակին նմա. celui auquel on obéit.

Մութա'աքէ(թ), ա. Գ. կտցել. համբուրել զմիմեանս. se becqueter, se baiser.

Մու'թագ, ա. Ա. (ի'թագ.) (ստրուկ) արձակեալ ի ծառայութենէ. affranchi.

Մութայիպէ(թ), ա. Գ. խաղալ. ծաղր առնել. plaisanter.

Մութայիրէ(թ), ա. Գ. թռուցանել. faire envoler.

Մութալա'ա(թ), ա. Գ. նկատել. ի միտ առնել. զննել. քննել. նկատողութիւն. քննութիւն. մտադրութիւն. 2. ընթեռնուլ. ընթերցանութիւն. ուսանիլ. ուսումն. considérer, examiner avec soin: prendre en considération; considération; 2. lire, étudier qc.: lecture, étude.

Մութալէպէ(թ), ա. Գ. խնդրել. պահանջել. demander, exiger.

Մութալի', ա. Գ. (մութալա'ա.) որ նկատէ, ածէ զմտաւ, քննէ. 2. որ ընթեռնու, ուսանի. qui considère, examine qc. avec soin; 2. qui lit, qui étudie qc.

Մութալլ, ա. Ա.՞ հեղեալ անպատիժ, առանց վրէժն լուծանելոյ. versé impunément, sans être vengé.

Մութալլա, ա. Բ. (թաթլիէթ.) ոսկեզօծ. enduit d'or, doré.

Մութալսէմ, ա. յաղթութեան. բժժանաց. talismanique.

Մութահհէր, ա. Գ. (մութահհէրէթ.) սրբեալ. սուրբ. purifié, pur, saint,

Մութահհէրէ(թ), ա. Գ. սրբել. մաքրել. մաքրութիւն. purifier; purification.

Մութահհիր, ա. Գ. (մութահհէրէթ.) որ սրբէ. qui purifie.

Մութահհէր, ա. Բ. (թաթհիր.) սրբեալ. մաքրեալ. սուրբ. nettoyé, purifié, pur, saint.

Մութ'ամ, ա. Ա. (իթ'ամ.) յաջողեալ. բարեկեցիկ. heureux, qui est fort à son aise.

Մութայիահ, ա. Բ. ապականեալ. եղծեալ. corrompu, gâté, vicié.

Մութայէպ, ա. Բ. (թաթյիպ.) անուշահոտ բուրեալ. parfumé.

Մութայէր, ա. Բ. դալար. նոր. frais, récent.

Մութապագա(թ), ա. Գ. լինել ըստ համեմատի. ի դէպ գալ. համաձայնիլ. պատշաճիլ. համաձայնութիւն. պատշաճութիւն. քեր. համաձայնութիւն. être conforme à qc, correspondre à (ou avec) qc.; s'accorder; accord; gr. accord, concordance.

Մութապըգ, ա. գ. (մութապագաթ.) կիւյան. համաձայն. conforme, correspondant à qc.

Մութապագ, ա. ք. (թաթպիգ.) ծածկեալ. couvert.

Մութասարրաֆ, ա. ք. (թասարրուֆ.) վարելի. պատրաստական. զոր մարդն է ի կիր արկանել. տերունի. disponible, appartenant à un maitre.

Ղայրը մութասարրաֆ. անտերունչ. sans maitre.

Մութասարրաֆէ(թ), ա. իմացողութիւն. faculté de comprendre, intelligence.

Մութասարրըֆ, ա. ք. (թասարրուֆ.) վարել. տիրել. տէր. 2. (Էյալէ հիւքիւմտարը.) կառավարակալ. կառավարիչ. qui dispose de qc., qui gouverne; administrateur; qui est maitre de qc.; qui possède qc., possesseur, qui se sert de qc.; 2. administrateur, gouverneur d'un pays.

Մութավէ'ա(թ), ա. գ. զանձն պատշաճել. հնազանդ լինել. միաբանութիւն. հնազանդութիւն. հպատակութիւն. արդիւնք գործոյ. քեր. կրաւորական բայ. s'accommoder, obéir; accord; obéissance, soumission; effet de l'action; gr. verbe réfléchi, passif.

Մութավէլէ(թ), ա. գ. յերկարել. յապաղել. différer, trainer en longueur.

Մութավի', ա. գ. (մութավէ'աթ.) հնազանդ. հպատակ. obéissant, soumis.

Ֆի'իլի մութավի'. քերականական. կրաւորական բայ. verbe réfléchi, passif.

Մութավվագ, ա. ք. (թաթվիգ.) մանեկաւոր. qui porte un collier.

Մութավվագա(թ), ա. աղաւնի մանեկաւոր. colombe au collier.

Մութավվէլ, ա. ք. (թաթվիլ.) երկարեալ. (r)allongé.

Մութավվէճ, ա. ք. զարդարեալ. գեղեցիկ կազմեալ. orné, embelli.

Մութավվի', ա. ք. հնազանդ. հպատակ. obéissant, soumis.

Մու'թատ, ա. ե. (ի'թիատ.) սովորեալ. 2. սովորական. 3. սովորութիւն. habitué, accoutumé à qc.; 2. habituel, ordinaire; 3. habitude, coutume, usage.

— իւզրէ. ըստ սովորութեան. սովորութեամբ. habituellement.

Մու'թատի(յ), ա. սովորական. habituel, d'habitude, ordinaire, usité, usuel.

Մութահարա(թ), ա. գ. խօսել. խօսակից լինել. խօսակցութիւն. բանակցութիւն. s'entretenir avec qn.; avoir une conférence; entretien, conférence, discussion.

Մութարէզէ(թ), ա. գ. յարձակիլ ի թշնամին. յարձակումն. charger, attaquer l'ennemi; attaque.

Մութարրա, ա. ք. դալար. 2. խնկաւէտ. անուշահոտ. frais; 2. aromatique, parfumé.

Մութարրաթ, ա. անուշահոտ իւղ. chose parfumée, aromatisée.

Մութարրահ, ա. ք. (թաթրիհ.) բարձրացուցեալ. բարձր կառուցեալ. (un édifice) élevé, porté à une grande hauteur.

Մութարրա-սազ, պ. դալար. 2. որ անուշահոտ գործէ. frais; 2. qui parfume.

Մութարրէզ, ա. ք. (թաթրիզ.) ասեղնագործեալ, նկարակերպ յօրինեալ. brodé.

Մութարրիզ, ա. ք. (թաթրիզ.) նկարակերպ. ասեղնագործ. qui brode, brodeur.

Մութարրիտ, ա. ք. (թաթրիտ.) հանապազորդ. հասարակ. continuel, constant; général, commun.

Մութարրիտէն, ա. առ հասարակ. ընդհանուր. généralement, communément.

Մութաֆ, ա. տեղի զորով շուրջ գան. lieu autour duquel on tourne.

Մու'թէգըտ, ա. ե. (ի'թիգատ.) որ հաւատայ. 2. իզ. մու'թէգըտաթ, յգ. հաւատք. կէտք հաւատոյ. qui croit; 2. foi, article de foi.

Մու'թէգըտաթ, ա. յգ. մու'թէգըտ, իզ.

Մու'թէզի. ա. ե. որ զազգն իւր յառաջէ դնէ. qui fait remonter son origine à tel personnage.

Մու'թէզիլ, ա. ե. որ ճանաչէ

փշիմանլըգ իլէ գապահաթը գապուլ. qui reconnait sa faute et se blâme luimême.

Մուʼթեզիլ, ա. ե. (իʼթիզալ.) օր այրըլը, աճէմաթ է գաբօնօրլըգ ... qui se sépare, qui fait scission d'avec le reste de la communauté.

Մուʼթեզիլաթ, ա. (յէ. մուʼթեզիլէ. ...) ... jours de grandes chaleurs.

Մուʼթեզիլէ(թ), ա. ... secte mahométane qui ne reconnait point en Dieu des attributs distincts de l'essence.

Մուʼթեզիմ, ա. ե. (իʼթիզամ.) օր ... décidé, qui a pris sa résolution, plein de résolution.

Մուʼթեզիր, ա. ե. (իʼթիզար.) օր ... 2. ... qui s'excuse, qui présente ses excuses; 2. excusable.

Մուʼթեշիգ, ա. ե. (իʼթիշագ.) ... amoureux, amant, épris d'amour.

Մուʼթեյիթ, ա. ե. (իʼթիլաթ.) ... qui querelle, querelleur.

Մուʼթեյին, ա. ե. (իʼթիլան.) ... divulgué, publié, rendu public, notoire.

Մուʼթելլ, ա. ե. (իʼթիլալ.) ... 2. (ֆիիլ) ... malade infirme; 2. (verbe) infirme, qui a parmi ses lettres radicales, une ou plusieurs des lettres vav et yé.

Մուʼթեմիր, ա. ե. (իʼթիմար.) ... qui s'est coiffé d'un turban.

Մուʼթեմետ, (իʼթիմատ.) Մուʼթեմետ(ուն) 'ալէյհ(ի). — ա. ե. ... sur qui on peut compter, en qui on peut avoir confiance, digne de (toute) confiance.

Մուʼթեմիլ, ա. ե. օր ...

[right column]

... qui agit par lui-même, qui travaille.

Մուʼթեմիր, ա. ե. (իʼթիմար.) օր ... 2. ... qui visite; 2. qui se propose qc.

Մուʼթենի, ա. ե. (իʼթինա.) օր ... qui a soin de qc., qui s'applique avec zèle à qc., qui a qc. à coeur.

Մուʼթենիգ, ա. ե. (իʼթինագ.) օր ... qui embrasse, qui saute ou se jette au cou de qn.

Մուʼթեշի, ա. ե. (իʼթիշա.) օր ... qui se met en route à la nuit tombante.

Մուʼթեպեր, ա. ե. (իʼթիպար.) ... 2. ... considéré, estimé, notable; 2. valable.

Մուʼթեսըմ, ա. ե. (իʼթիսամ.) օր ... 2. ... qui saisit, qui tient; 2. préservé, gardé.

Մուʼթեսըգ, ա. ե. (իʼթիսագ.) օր ... 2. ... qui se contente de qc.; 2. qui se réunit et forme une troupe.

Մուʼթեսըֆ, ա. ե. (իʼթիսաֆ.) օր ... qui gagne sa vie.

Մուʼթեսիֆ, ա. ե. (իʼթիսաֆ.) ... injuste, oppresseur, opprimant.

Մուʼթեվիլ, ա. ե. օր ... qui se lamente.

Մուʼթետի, ա. ե. (իʼթիտա.) ... injuste envers qn., tyrannique.

Մուʼթետիլ, ա. ե. (իʼթիտալ.) ... doux, tempéré, modéré; moyen.

Մուʼթետ, ա. ե. (իʼթիտատ.) ... compté; qu'on peut compter, calculable.

Մուʼթերիզ, ա. ե. (իʼթիրազ.) օր ... 2. օր ... 3. ... 4. ... qui se pré-

sente; 2. qui s'oppose, qui résiste, opposant; 3. obstacle; 4. transversal, de travers.

[illegible] proposition intercalée ou incidente.

Մու'թէրիֆ, [illegible] qui avoue, qui reconnait.

Մութէրր, [illegible] qui se présente chez qn. avec l'air suppliant d'un homme dans le besoin, sans oser faire quelque demande.

Մու'թէքիս, [illegible] retourné, renversé, mis à rebours, interverti.

Մու'թէքիֆ, [illegible] qui vaque à l'oraison en séjournant dans un endroit.

Մու'թէֆիս, [illegible] qui s'enferme chez soi pour se laisser mourir de faim.

Մութթազըհ, [illegible] clair, évident, manifeste.

Մութթալա', [illegible] lieu où l'on (une chose) parvient, point extrême.

Մութթալի', [illegible] informé, instruit de qc., renseigné.

Մութթասըլ, [illegible] joint, contigu, proche.

Մութթասըլէն, [illegible] sans interruption, continuellement, de suite.

Մութթասըֆ, [illegible] doué de qc.

Մութիլ, [illegible] 2. [illegible] incertain, vague; 2. qui souffre que le sang soit versé impunément.

Մութիֆֆ, [illegible] imminent.

Մութլաք, [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] lâché, libre; 2. général, universel; 3. (femme) répudié(e); 4. absolu.

Մութլաքա, [illegible] absolument.

Մութլիֆ, [illegible] qui pardonne.

Մութլու, [illegible] heureux, fortuné.

[illegible] bonne chance!

Մութմաին, [illegible] tranquille, paisible.

Մութպագա(թ), [illegible] palatale.

Մութրիպ, [illegible] musicien, chanteur.

Մութֆի, [illegible] qui éteint.

Մուժան, [illegible] 2. [illegible] oeil séduisant; 2. narcisse.

Մուժէ, [illegible] affliction, peine.

Մու'իզզ, [illegible] qui honore qn.

Մու'իլ, [illegible] qui a une nombreuse famille à nourrir.

Մու'իլլ, [illegible] qui rend malade, infirme.

Մու'ին, [illegible] qui aide, qui assiste.

Մու'իշ, [illegible] vie, vivre de qc.

Մու'իտ, [illegible] accoutumé, habitué à qc., qui a pour habitude, qui a coutume de...

Մու'իտտ, ա. Ա. (ի'տատ.) որ պատրաստէ. qui prépare.

Մու'լին, ա. Ա. (ի'լան.) որ հրապարակէ, հռչակէ. qui divulgue, qui publie.

Մուխասենէ(թ), ա. Գ. Ելնել վրայ բարութեամբ. մրցիլ գերազանցութեան. surpasser qn. en bonté, lutter de supériorité.

Մուխադա'ա(թ), ա. Գ. քաղցրութեամբ, աղերսանօք խօսել. parler avec douceur, humblement et en suppliant.

Մուխազա(թ), ա. Գ. Թշնամանել. նշաւակել. faire un (des) affront(s) à qn., couvrir de honte.

Մուխազանէ(թ), ա. Գ. Քծնել. ողոքել կնկան. en conter à une femme.

Մուխազզիլ, ա. Բ. (թախզիլ.) որ յանարգութեան իջեցանէ. qui rend vil, méprisable.

Մուխաթապ, ա. Գ. (մուխաթապէթ.) առ որ խօսի ոք. 2. քեր. երկրորդ դէմք. celui à qui la parole est adressée; 2. gr. seconde personne.

Մուխաթապէ(թ), ա. Գ. խօսել առ ոք. բանախօսութիւն. adresser la parole à qn.; apostrophe, harangue, allocution.

Մուխաթարա(թ), ա. Գ. զանձն ի վտանգ արկանել. մտնել ի վտանգս. վտանգ. 2. վ. ընկերութիւն ապահովութեան. courir risque, un danger, risquer; risque, danger, péril; 2. compagnie d'assurance.

— *յա կիրմէք*. զանձն ի վտանգ արկանել. s'exposer au péril.

Մուխաթարալը, ք. վտանգաւոր. dangereux, périlleux.

Մուխաթէլէ(թ), ա. Գ. խաբել. նենգութեամբ գործել. tromper; agir avec perfidie.

Մուխաթէմէ(թ), ա. Գ. կատարել. terminer, achever.

Մուխաթթաթ, ա. Բ. (թախթիթ.) գծագծեալ նկարեալ (կերպաս). (une étoffe) rayé(e), qui a des lignes, des raies.

Մուխաթթիթ, ա. Բ. (թախթիթ.) որ գիծս քաշէ. որ գեղեցիկ գրէ կամ նկարէ. qui trace des lignes, qui écrit ou peint avec élégance.

Մուխաթիպ, ա. Գ. (մուխաթապէթ.) որ խօսի առ ոք. qui adresse la parole à qn.

Մուխալագա(թ), ա. Գ. մարդավարութիւն ցուցանել. se montrer bon, de bon caractère envers qn.

Մուխալա(թ), ա. Գ. լքանել. թողուլ. laisser, quitter, abandonner.

Մուխալաթա(թ), ա. Գ. խառնել. se mêler.

Մուխալասա(թ), ա. Գ. անկեղծութեամբ վարուիլ ընդ ումեք. անկեղծութիւն. անկեղծ բարեկամութիւն. agir avec sincérité envers qn.; sincérité, amitié sincère.

Մուխալէ'ա(թ), ա. Գ. զատիլ ի կնոջէ. se séparer, divorcer.

Մուխալէմէ(թ), ա. Գ. բարեկամութիւն կապել. se lier d'amitié avec qn.

Մուխալէպէ(թ), ա. Գ. պատրել. tromper.

Մուխալէֆէ(թ), ա. Գ. հակառակիլ. հակառակութիւն. դիմադարձութիւն. s'opposer à qc., contrarier qn., résister à qc.; opposition, contrariété, résistance.

Մուխալիֆ, ա. Գ. (մուխալէֆէթ.) հակառակ. ընդդէմ. ոխերիմ. opposé, contraire, adverse.

Մուխալլա', ա. Բ. (թախլի'.) տկար. անջիղ. faible, mou, sans nerf.

Մուխալլա, ա. Բ. (թախլիէթ.) դատարկացեալ. թողեալ. vidé, évacué; laissé, quitté.

Մուխալլագ, ա. Բ. (թախլիգ.) բարւոք արարեալ. bien fait, bien bâti.

Մուխալլէ(թ), ա. Գ. բարեկամութիւն առնել. cultiver l'amitié de qn.

Մուխալլէպ, ա. Բ. (թախլիպ.) խաբեալ. պատրեալ. trompé, circonvenu.

Մուխալլէս, ա. Բ. (թախլիս.) յազատեալ, փրկեալ փորձելով.

qui est rendu éternel, immuable, stable.

Մուխալլէֆ, ա. բ. (թախլիֆ.) մնացեալ յետ վախճանելոյ ուրուք. laissé (après la mort de qn.).

Մուխալլէֆաթ, ա. յգ. (մուխալլէֆ, եզ.) (մէթրուքէաթ. թէրիքէ.) հնչ. ժառանգութիւն. succession; héritage.

Մուխալլիպ, ա. բ. (թախլիպ.) խաբեբայ. qui trompe, qui circonvient.

Մուխալլիտ, ա. բ. (թախլիտ.) որ յաւիտենական, մշտնջենաւոր կացուցանէ. qui rend éternel, qui éternise.

Մուխաճճիլ, ա. բ. (թախճիլ.) որ ամաչեցուցանէ. qui fait rougir.

Մուխամէշէ(թ), ա. գ. ցրել. 2. ապտակել. égratigner; 2. donner un soufflet.

Մուխամէրէ(թ), ա. գ. բնակել ուրեք ընդ երկար. 2. թաքչիլ. séjourner quelque part constamment; 2. se cacher.

Մուխամխըմ, ա. որ ընդ ռնգաց խօսի. qui nasille.

Մուխամմէն, ա. բ. (թախմին.) ի կարծ գուշակեալ. համարեալ. estimé approximativement.

Մուխամմէս, ա. բ. (թախմիս.) հնգանկիւն. pentagone.

Մուխամմէր, ա. բ. (թախմիր.) խմորեալ. 2. ծածկեալ. fermenté; 2. couvert.

Մուխամմէրէ(թ), ա. կին, կոյս պարկեշտ. femme, fille chaste, vertueuse.

Մուխամմին, ա. բ. (թախմին.) որ ի կարծ գուշակէ. 2. գնահատ. qui avance qc. par conjecture; 2. estimateur, commissaire-priseur.

Մուխայյէմ, ա. բ. տաղաւար հարեալ. 2. բանակ. tente dressée; 2. camp, campement.

Մուխայյէմ-կեահ, պ. բանակատեղ. ճամբար. camp.

Մուխայյէս, ա. բ. (թախյիս.) խոնարհեցուցեալ. humilié, abaissé.

Մուխայյէր, ա. բ. (թախյիր.) յընտրութեան ուրուք ազատ թողեալ. où il est permis de choisir.

— ալմագ. գնել պայմանաւ. acheter, prendre sous condition.

— սաթմագ. պայմանաւ վաճառել. vendre à condition.

Մուխայյիպ, ա. բ. (թախյիպ.) որ վրիպեցուցանէ ի յուսոյն, qui désappointe, qui déçoit qn. dans son attente, qui frustre.

Մուխայյիս, ա. բ. (թախյիս.) խոնարհեցուցիչ. 2. բանտ խաւարին. humiliant; 2. cachot.

Մուխաննագ, ա. բ. (թախնիգ.) հեղձուցեալ. étranglé.

Մուխաննիգ, ա. բ. (թախնիգ.) որ խեղդամահ առնէ. qui étrangle, qui étouffe.

Մուխաննիս, ա. բ. (թախնիս.) էգացեալ. efféminé.

Մուխաշա(թ), ա. գ. ջանալ երկիւղացուցանել զմիմեանս. ահ. երկիւղ. chercher à s'effrayer l'un l'autre; crainte, peur qu'on a de qn.

Մուխաշէնէ(թ), ա. գ. խստութեամբ վարիլ ընդ ումեք. être dur envers qn., rudoyer, traiter qn. avec dureté.

Մուխաշշէմ, ա. բ. գինովցեալ. [grisé.

Մուխաշշի, ա. բ. (թախշիշէթ.) ահաւոր. qui cause de la frayeur, qui épouvante.

Մուխաշշիմ, ա. բ. (թախշիմ.) արբեցուցիչ. enivrant.

Մուխաշշին, ա. բ. խստացուցիչ. 2. զայրացուցիչ. qui rend dur ou âpre; 2. irritant, qui exaspère.

Մուխապէրէ(թ), ա. գ. (խապէրլէշմէք.) լուր տալ միմեանց. առնել փոխանակութիւն նամակաց. թղթակցութիւն. 2. գործել զերկիր պայմանաւ առնլոյ զմասն ինչ յարդեանց. se donner des nouvelles, être en correspondance; entretenir une correspondance avec qn.; correspondance; 2. cultiver une terre, moyennant une partie des produits.

Մուխապպէլ, ա. բ. յիմար. այսահար. fou, aliéné; possédé.

Մուխասամէ(թ), ա. գ. կռուել ընդ ումեք. դատ դնել. կռիւ. թշնամութիւն. se quereller avec qn., plaider contre qn.; querelle, inimitié, hostilité.

Մուխասըմ, ա. գ. (մուխասէմէթ.) դուշ. թշնամի. adversaire, ennemi.

Մուխասսաս. ա. ն. (թախսիսի.) սեփականեալ. առանձնեալ. կարգեալ ի մի ինչ. approprié; affecté, déterminé à qc.

Մուխասսէլ, ա. ն. արհամարհեալ. méprisé, dédaigné.

Մուխասիմ, ա. ն. դուշ. adversaire.

Մուխասսիս, ա. ն. (թախսիսի.) որ առանձնացնէ, սեփական ընէ. qui rend propre ou particulier.

Մուխասիր, ա. ն. (թախսիր.) կորուսող. 2. որ վնաս հասուցանէ. qui perd; 2. qui porte préjudice, qui cause du tort, du dommage.

Մուխավէլէ(թ), ա. գ. առնել փոխանակութիւն վաճառոյ. faire un commerce d'échange, proposer à qn. un échange de marchandises.

Մուխավվէֆ, ա. ն. (թախվիֆ.) երկուցեալ. effrayé.

Մուխավվիֆ, ա. ն. (թախվիֆ.) որ ահ արկանէ. ահարկու. qui fait peur, qui épouvante.

Մուխատէ՛ա(թ), ա. գ. խաբել. ջանալ խաբել. tromper, chercher à tromper.

Մուխատէնէ(թ), ա. գ. բարեկամութիւն ցուցանել. բարեկամութիւն. témoigner de l'amitié à qn.; amitié.

Մուխատէշէ(թ), ա. գ. ճանկել. égratigner, déchirer la peau avec les ongles.

Մուխատի՛, ա. գ. (մուխատէ՛աթ.) որ խաբէ. qui trompe, qui circonvient.

Մուխատիշ, ա. գ. (մուխատէշէթ.) ճանկիչ. qui égratigne, égratigneur.

Մուխատտապ՛, ա. ն. (թախտիպ՛.) փորձ առեալ յաճախ խաբեալ լինելոյ. instruit par l'expérience et pour avoir été souvent trompé.

Մուխատտէր, ա. ն. (թախտիր.) ամփոփեալ. ծածկեալ. caché, voilé et gardé.

Մուխատտէրաթ, յգ. } ա. կոյս,
Մուխատտէրէ(թ), էգ. } կին ծածկեալ, ամփոփեալ, պարկեշտ. femme ou fille voilée, cachée aux regards des hommes, chaste, vertueuse.

Մուխատտէրաթ, ա. դեղք ննջեցուցիչք. soporifiques, soporifères.

Մուխատտիշ, ա. ն. (թախտիշ.) որ ճանկէ. qui égratigne.

Մուխատտաթ, ա. ն. (թախտիտ.) նիհար. խորշոմեալ. maigre, amaigri; ridé, ratatiné.

Մուխարրէճ, ա. ն. (թախրիճ.) հանեալ յաշակերտութենէ. sorti d'apprentissage.

Մուխարրիփ, ա. ն. (թախրիփ.) որ պատառէ. 2. հանապազստախօս. qui déchire avec force; 2. qui ment toujours, grand menteur.

Մուխարրիթ, ա. ն. լուծիչ (դեղ). purgatif.

Մուխարրիպ, ա. ն. (թախրիպ.) որ աւերէ, անմարդի կացուցանէ. qui dévaste, qui détruit.

Մուխաֆէթէ(թ), ա. գ. հծծել. հծծիւն. չշնջիւն. chuchoter; chuchotement.

Մուխաֆֆէֆ, ա. ն. (թախֆիֆ.) թեթեւ եղեալ. allégé, rendu plus léger.

Մուխաֆֆըլ, ա. ն. որ քաղցրութեամբ գործէ. qui fait avec douceur.

Մուխաֆֆիր, ա. ն. (թախֆիր.) որ պաշտպանէ. qui protége, qui défend.

Մուխաֆֆիֆ, ա. ն. (թախֆիֆ.) որ թեթեւ առնէ. 2. արհամարհել զինչ. qui allége; 2. qui fait peu de cas de qc.

Մուխդալ, ա. Ա. թրջեալ. mouillé, humecté.

Մուխզի, ա. Ա. որ նուաճէ. qui dompte, qui soumet.

Մուխզի, ա. Ա. (իխզա.) որ յամօթ առնէ, խայտառակէ. qui fait subir la honte, l'ignominie.

Մուխզի՛, ա. Ա. (իխզա՛.) որ խոնարհեցուցանէ. խոնարհ առնէ. qui humilie, abaisse, rend humble.

Մուխթազի՛, ա. Խ. (իխթիզա՛.) որ խոնարհեցուցանէ զանձն. խոնարհ. որ հպատակի. qui s'humilie, humble, qui se soumet.

Մուխթազըպ, ա. ե. ներկեալ. teint.

Մուխթաթըֆ, ա. ե. (իխթիթաֆ.) որ յափշտակէ. որ գրաւէ. qui enlève, qui s'empare de qc.

Մուխթալ, ա. ե. (իխթիեալ.) ամբարտաւան. յանձնապաստան. ժպիրհ. orgueilleux, arrogant, présomptueux.

Մուխթան, ա. ե. (իխթիեան.) նենգաւոր. 2. խաբեալ. perfide; 2. trompé.

Մուխթասար, ա. ե. (իխթիսար.) համառօտեալ. համառօտ. կարճառօտ. կարճ. հակիրճ. 2. սակաւ. abrégé. résumé, raccourci, bref; 2. peu de, petit, modique.

Մուխթասարէն, ա. համառօտաբար. կարճառօտիւ. en abrégé, brièvement.

Մուխթասարը, գ. } համառօտութիւն.
Մուխթասարլըգ, գ. }
brièveté, concision.

Մուխթաւը, ա. ե. մաճեալ. coupé, châtré. [Գռեհ. vil, abject.

Մուխթաւըր, ա. ե. անարգ.

Մուխթասըմ, ա. ե. (իխթիսամ.) որ կռուի. ոսոխ. qui se querelle, adversaire.

Մուխթասս, ա. ե. (իխթիսաս.) սեպհական. առանձին. 2. մտերիմ. ընտանի. propre, particulier; 2. intime, familier.

Մուխթար, ա. ե. (իխթիեար.) որ ընտրէ. անձնիշխան. 2. ընտրեալ. նախամեծար ընտրեալ. 3. քաղաքապետ. qui choisit, doué de libre arbitre, agissant de libre arbitre; 2. choisi, élu; préféré; 3. maire.

Մուխթեզէն, ա. ե. պահեալ ի շտեմարանի. conservé, gardé dans un magasin.

Մուխթեզի՛, ա. ե. որ անջատէ զանձն յընկերաց. qui se sépare de ses compagnons.

Մուխթեզիք, ա. ե. մերկացեալ ի պատենից. (sabre) dégainé.

Մուխթեզիլ, ա. ե. անջատեալ. séparé.

Մուխթեթիմ, ա. ե. (իխթիթամ.) որ կատարէ, յանգ հանէ. qui termine, achève qc.

Մուխթեթին, ա. ե. (իխթիթան.) թլփատեալ. circoncis.

Մուխթելի՛, ա. ե. (իխթիլա՛.) որ զրկացուցանէ յընչից. 2. արձակեալ. qui prive et dépouille de ses biens; 2. répudié.

Մուխթելիգ, ա. ե. (իխթիլագ.) բարւոք արարեալ, կազմեալ. bien fait, bien bâti.

Մուխթելիթ, ա. ե. (իխթիլաթ.) խառնեալ. խառն. mêlé; mélangé.

Մուխթելիպ, ա. ե. որ խաբէ, պատրէ. qui enjôle; enjôleur.

Մուխթելիս, ա. ե. (իխթիլաս.) որ յափշտակէ, գրաւէ բռնի. qui enlève, s'empare de vive force.

Մուխթելիֆ, ա. ե. (իխթիլաֆ.) զանազան. ազգի ազգի. այլ եւ այլ. différent, divers, d'espèce ou de nature différente, de caractère différent.

Մուխթել, ա. ե. (իխթիլալ.) ապականեալ. խառնակեալ. corrompu, gâté; troublé, dérangé.

Մուխթեմիր, ա. ե. շանթեալ. խմորեալ. fermenté ou en état de fermentation.

Մուխթենիգ, ա. ե. (իխթինագ.) հեղձուցեալ. étranglé.

Մուխթեշի՛, ա. ե. (իխթիշա՛.) խոնարհ. որ խոնարհեցուցանէ զանձն. humble, qui s'humilie.

Մուխթեֆի, ա. ե. ծածկեալ. caché.

Մուխթեպիլ, ա. ե. յիմար. fou, aliéné.

Մուխթեպիս, ա. ե. որ յափշտակէ. qui enlève, qui emporte.

Մուխթեպիր, ա. ե. (իխթիպար.) տեղեակ. ազահ. bien informé, renseigné.

Մուխթետա՛, ա. ե. (իխթիտա՛.) խաբեալ. trompé, séduit.

Մուխթեֆիր, ա. ե. ծածկեալ. սքօղեալ. caché, voilé.

Մուխթերա՛, ա. ե. (իխթիրա՛.) հնարեալ. գտեալ. inventé, découvert.

Մուխթերի՛, ա. ե. (իխթիրա՛.) որ գտանէ նոր. գտող. հնարագէտ. qui invente, inventeur.

Մուխթերիգ, ա. Ե. որ սուտ խօսի. qui ment.

Մուխթերիմ, ա. Ե. որ յոչինչ դարձուցանէ, բնաջինջ առնէ. qui anéantit, qui détruit.

Մուխթեֆի, ա. Ե. (իխթիֆա.) ծածկեալ. որ թաքուցանէ զանձն. caché, dérobé, qui se cache.

Մուխթի, ա. Ա. (իխթա.) որ մեղս, յանցանս գործէ. qui commet un péché, une faute.

Մուխթիր, ա. Ա. (իխթար.) որ յուշ ածէ, ի միտ արկանէ. qui fait (res)souvenir qn. de qc., qui rappelle qc. à qn.

Մուխճիլ, ա. Ա. ամօթապարտեալ. qui a rougi, qui a honte de qc., honteux.

Մուխիլլ, ա. Ա. (իխլալ.) որ խռովէ. խռովել. qui trouble, qui dérange.

Մուխիֆ, ա. Ա. (իխաֆէթ.) որ ահ արկանէ. ահարկու, ահաւոր. qui fait peur, qui épouvante.

Մուխլիս, ա. Ա. ալեւորացեալ. qui est devenu grison.

Մուխլիս, ա. Ա. (իխլաս.) որ գործէ, բնայ անկեղծութեամբ. qui agit sincèrement, avec probité.

Մուխլիսանէ, գ. անկեղծաբար. 2. անկեղծութեամբ. sincère; 2. sincèrement.

Մուխխ, ա. ուղեղ ոսկեր. 2. ուղեղ. 3. ազնուագոյն մասն իրէ. moelle: 2. cerveau, cervelle; 3. la meilleure partie d'une chose, le coeur, la moelle.

Մուխմիտ, ա. Ա. (իխմատ.) որ հանգուցանէ, շիջուցանէ զհուր. qui éteint le feu.

Մուխմիր, ա. Ա. (իխմար.) որ ծածկէ. թաքուցանէ. qui couvre, qui cache.

Մուխնի՛, ա. Ա. որ նուաճէ. qui dompte, qui soumet.

Մուխուր, ա. պատառել զալիս. ալեօծութիւն առնել զալիս. fendre les vagues, sillonner les mers.

Մուխզի՛, ա. Ա. (իխզա՛.) որ խոնարհ առնէ, խոնարհեցուցանէ. qui rend humble, qui humilie, abaisse.

Մուխպիթ, ա. Ա. որ խոնարհեցուցանէ զանձն. qui s'humilie, qui s'abaisse.

Մուխպիս, ա. Ա. պիղծ. 2. որ կեայ ընդ անօրէնս. impur; 2. qui vit dans une mauvaise compagnie.

Մուխպիր, ա. Ա. (իխպար.) համբաւաբեր. լրագրող. Թղթակից (լրագրոյ). qui rapporte, rapporteur; correspondant (d'un journal).

Մուխսիպ, ա. Ա. առատաբեր. fertile, qui abonde en divers produits.

Մուխսիր, ա. Ա. որ նուազ առնէ. qui diminue, amoindrit.

Մուխրէճ, ա. Ա. (իխրաճ.) արտաքս հանեալ. extrait, éconduit, exporté.

Մուհագալէ(թ), ա. Գ. վաճառել զարմտիս մինչ չեւ հասեալ. vendre les céréales avant leur maturité.

Մուհագգագ, ա. Թ. (թահգիգ.) ստուգեալ. ստոյգ. vérifié, constaté, confirmé, constant, certain.

Մուհագգա(թ), ա. Գ. վիճել ի վերայ իրաւանց. disputer du droit qu'on a; contester qc. à qn.

Մուհագգար, ա. Թ. (թահգիր.) անարգեալ. արհամարհեալ. méprisé. regardé comme vil ou de peu de valeur.

Մուհագգըգ, ա. Թ. (թահգիգ.) որ ստուգէ. որ խնդրէ զստուգութիւն. qui vérifie, qui recherche et établit la vérité.

Մուհագգըգանէ, գ. ստուգութեամբ. certainement, vraiment.

Մուհասէտէ(թ), ա. Գ. ատել զոք. խէթ. haïr qn.; haine (contre qn.).

Մուհաէնէ(թ), ա. Գ. ժամանակել. fixer, indiquer un temps, l'époque.

Մուհատէա(թ), ա. Գ. նենգ գործել. employer des ruses, des stratagèmes contre qn , chercher à circonvenir.

Մուհաէտէ(թ), ա. Գ. զգոյշ լինել. éviter.

Մուհազա(թ), ա. Գ. դէմ յանդիման լինել. հանդէպ կալ. ձայնել. être en face, vis-à-vis, répondre, correspondre à qc.

Մուհազարէ(թ), ա. գ. կռուիլ. 2. դիմադրել պատասխանի տալ. venir, en être aux prises; 2. riposter.

Ֆէննի մուհազարէթ. ճարտարախօսութեան փութոյ դիմադրել պատասխանիք. esprit de poche.

Մուհազզա(թ), ա. գ. յորդորել զիրեարս. s'exciter, se pousser mutuellement à qc.

Մուհազզիզ, ա. ը. (թահզիզ.) որ յորդորէ, թելադրէ մէկը. qui excite, qui pousse qn. à qc.

Մուհազզիր, ա. ը. (թահզիր.) որ ահ արկանէ, զգուշացընողն. qui inspire de la crainte, qui fait prendre des précautions.

Մուհազէրէ(թ), ա. գ. երկնչել. 2. երկնչել ի միմեանց. craindre, avoir peur; 2. se craindre, s'éviter réciproquement.

Մուհազի, ա. գ. (մուհազաթ.) հանդէպ, յանդիման եղեալ. opposé, placé vis-à-vis, en face.

Մուհաթ, ա. Ա. (իհաթաթ.) շուրջ պատեալ: պարունակեալ. ի ներքս փակեալ. ceint, entouré, contenu, compris.

Մուհաթը 'իլմ. ամենեւին ծանօթեալ. tout-à-fait connu, pleinement connu.

Մուհալ, ա. Ա. (իհալէթ.) անհեթեթ. անհանճար. չհաւանական. 2. անհնարին. absurde, déraisonnable; invraisemblable; 2. impossible.

Մուհալաթ, ա. (յգ. մուհալ, էն.) անհնարին իրք. choses impossibles.

Մուհալա(թ), ա. գ. քաղցրութեամբ վարուիլ ընդ ումեք. քաղցրութիւն ցուցանել. se rendre, se montrer doux envers qn.

Մուհալէֆէ(թ), ա. գ. երդմամբ դաշինս կնքել. ուխտել. ուխտ. former avec qn. une alliance sous la sanction du serment; alliance jurée par les deux parties.

Մուհալլա, ա. ը. (թահլիյէթ.) զարդարեալ. orné, paré.

Մուհալլագ, ա. ը. (թահլիգ.) գերծեալ. rasé.

Մուհալլիլ, ա. ը. (թահլիլ.) որ լուծանէ. qui dissout, met en dissolution, dissolvant.

Մուհալլիլաթ, ա. (յգ. մուհալլիլ, էն.) լուծիչք. dissolvants.

Մուհալլի, ա. Ա. (թահլիյէ.) որ ի քաղցրութիւն ածէ. qui rend doux.

Մուհաճա(թ), ա. գ. առակս արկանել գիտնալոյ. se proposer des énigmes à deviner.

Մուհաճէֆէ(թ), ա. գ. հակառակ կալ. s'opposer, résister.

Մուհաճիֆ, ա. գ. (մուհաճէֆէթ.) վահանաւոր. 2. մարտիկ. ոսոխ. armé d'un bouclier; 2. combattant, adversaire.

Մուհաճճէ(թ), ա. գ. վիճել յանդիմանութեամբ ի մէջ բերելով. ցուցանել. disputer en se servant de preuves et d'arguments; argumenter.

Մուհաճճէլ, ա. ը. սպիտակոտն. (cheval) qui a des pieds blancs.

Մուհաճճէպ, ա. ը. ծածկեալ. voilé, dérobé aux regards.

Մուհամագա(թ), ա. գ. անհանճարութիւնս գործել. faire des sottises.

Մուհամա(թ), ա. գ. պաշտպանել զոք. défendre qn.

Մուհամմէտ, ա. ը. (թահմիտ.) լիրէ, յոյժ գովեալ. արժանի գովութեան. 2. Մահմետ. très-loué, très-digne de louanges; 2. Mahomet.

Մուհամմէտի(յ), ա. մահմետական. mahométan, musulman.

Մուհամմիս, ա. ը. (թահմիս.) որ խորովէ, աղանձէ, խանձրէ. qui grille, torréfie le café.

Մուհյի, ա. ը. որ կենդանի առնէ. qui vivifie ou fait vivre.

Մուհյիր, ա. ը. որ ի զարմացումն ածէ, յապուշ կրթէ. զարմանալի. qui cause de l'étonnement, de la stupéfaction, étonnant.

Մուհաննա, ա. ը. (թահնիյէթ.) կորացեալ. կոր. courbé, recourbé, plié.

Մուհաննիթ, ա. ը. (թահնիթ.) որ զմռսէ, խնկէ զմեռեալս. qui embaume, embaumeur.

Մուհաշա(թ), ա. գ. առանձնել, հանել ի բաց. excepter qn. du nombre, mettre qn. hors de...

Մուհաշէմէ(թ), ա. գ. մեծարել, պատուել զմիմեանս. s'honorer, se respecter mutuellement.

Մուհաշշա, ա. թ. (թախշիյէլէթ.) ծանօթութեամբ յեղերս գրոց. (texte) pourvu de notes marginales.

Մուհապա, } ա. գ. ակն առ-
Մուհապաթ, } նուլ. ակնառութիւն. աչառանք. faire acception de personnes; ménager; traiter avec égard; acception de personnes, ménagement.

Պի-մուհապա. առանց ակն առնլոյ. sans égard, sans acception de personnes, sans ménagements.

Մուհապպէ(թ). ա. սիրել. սէր. aimer, affectionner, chérir; amour, affection.

Մուհասէնէ(թ), ա. գ. բարերարել. բարերարութիւն. faire du bien; bienfaisance.

Մուհասէպէ(թ), ա. գ. (հիսապլաշմագ.) հաշիւ առնել ի մէջ մէմեանց. չհամար խորհել. համարակալութիւն. 2. պաշտօնատուն համարակալութեան. compter avec qn.; contrôle; comptabilité; 2. bureau de la comptabilité.

Վարիտաթ մասարիֆաթ — ար. (հէր սաիրէնին հիսապ գալէմի.) պաշտօնատուն հաշուոյ. cour des comptes.

Մուհասէպէճի, թ. համարակալ. agent comptable, de la comptabilité, contrôleur des finances.

Մուհասէրէ(թ), ա. գ. պաշարել. շուրջ նստել. պաշարումն. cerner de tous côtés, bloquer, assiéger; cernement, blocus; siége.

Մուհսին, ա. գ. (մուհսէնէթ.) բարերար. bienfaisant.

Մուհասիպ, ա. գ. (մուհասէպէթ.) համարակալ. agent comptable, de la comptabilité, contrôleur des finances.

Մուհասիր, եւ. } ա. գ. (մու-
Մուհասիրին, յգ. } հասէրէթ.) որ պաշարէ շուրջանակի. qui assiége, assiégeant.

Մուհասսալ, ա. թ. (թահսիլ.) ժողովեալ. ստացեալ. rassemblé, acquis.

Մուհասսալէն, ա. համառօտակի. bref, en un mot.

Մուհասսէ(թ), ա. գ. (հիսսէ հիսսէ պէօլիւշմէք.) բաժանել յիրեարս. diviser qc. en portions égales avec qn.

Մուհասսէն, ա. թ. (թահսին.) գեղեցիկ. beau.

Մուհասսէնաթ, ա. (յգ. մուհասսէն, եւլ.) հանգամանք, գործք արժանի գովութեան. առաքինութիւնք. արժանիք. qualités, actions dignes d'éloge, vertus, mérites.

Մուհասսըլ, ա. թ. (թահսիլ.) որ ստանայ. ստանօղ. որ ժողովէ. qui acquiert, obtient; qui ramasse.

Մուհասսին, ա. թ. (թահսին.) որ գեղեցիկ գործէ. qui embellit, qui enjolive, qui rend beau.

Մուհասսիս, ա. թ. (թահսիս.) որ յորդորէ. յօժարեցուցանէ. qui excite qn. à qc.

Մուհավէզէ(թ), ա. գ. խառնել. 2. վաճառական լինել ընդ ումեք. վաճառական. հաղորդութիւն ընդ այլում ումեք. se mêler; 2. avoir des rapports ou des affaires avec qn.; rapport mutuel d'affaires.

Մուհավէթէ(թ), ա. գ. նենգ գործել. խաբել. duper, tromper.

Մուհավէլէ(թ), ա. գ. ցանկալ. խնդրել. désirer; chercher, rechercher.

Մուհավէրէ(թ), ա. գ. խօսել. խօսակցութիւն. բանակցութիւն. converser, s'entretenir avec qn., conférer ensemble; entretien, conférence, conversation.

Մուհավվաթ, ա. թ. պատեալ. ցանկապատ. entouré, clos.

Մուհավվէլ, ա. թ. (թահվիլ.) փոխեալ. այլեալ. 2. յանձն արարեալ. tourné, changé; 2. remis.

Մուհավվիթ, ա. թ. որ զգուշանայ. 2. որ շուրջ պատէ. qui prend garde; 2. qui entoure, qui ceint.

Մուհատէսէ(թ), ա. գ. խօսել. խօսակից լինել. պատմել նորալուրս. խօսակցութիւն. converser, causer, s'entretenir avec qn.; se

raconter des nouvelles; conversation, entretien.

Մուհատտէպ, ա. ք. (Թահտիպ.) գապարըգ. տումպաշըգ. convexe.

Մուհատտէս, ա. ք. (Թահտիս.) ինանըլըր. հիքեայէ էտիլմիշ. 2. նագլ օլունմուշ. digne de foi; 2. raconté.

Մուհատտէտ, ա. ք. (Թահտիտ.) հատտ գօնուլմուշ. limité, borné.

Մուհատտիս, ա. ք. (Թահտիս.) նագլ էտէն հատիսլէրի. Մահէմէտի. rapporteur des traditions relatives à Mahomet.

Մուհատտիտ, ա. ք. (Թահտիտ.) օր հատտ գօյան, հատտ էտէն. qui limite, qui pose certaines bornes à qc.

Մուհատտիր, ա. ք. օր շիշիրէն. qui enfle.

Մուհաֆէզէ(թ), ա. զ. գօրումագ. գօլլամագ. garder, surveiller.

Մուհարէշէ(թ), ա. զ. իքի կիշինին արասըն աչմագ. irriter l'un contre l'autre.

Մուհարէպէ(թ), ա. զ. սավաշմագ, ճէնկ էթմէք (ճէնկ էտէրէք). սավաշ. ճէնկ. (se) faire la guerre; guerre.

Մուհարէսէ(թ), ա. զ. գօրումագ. պէքլէմէք. գօլլամագ. garder, veiller, faire la garde.

Մուհարէֆէ(թ), ա. զ. գարշըլըգ վէրմէք. rétribuer qn.

Մուհաֆըզ, ա. զ. (Մուհաֆէզէթ.) գօրուճու. gardien.

Մուհարիպ, ա. զ. (Մուհարէպէթ.) օր սավաշան. ճէնկ էտէն. qui fait la guerre, belligérant.

Մուհարիֆ, ա. զ. պէտպախթ. malheureux, infortuné.

Մուհարրէմ, ա. ք. (Թահրիմ.) ասըլմըշ. 2. արապ այլարընըն իլքի. défendu, prohibé, illicite; 2. nom du premier mois de l'année lunaire.

Մուհարրէմաթ, ա. (յգ. Մուհարրէմ, էղ.) եասագ օլունմուշ իշլէր. choses, actions défendues, illicites.

Մուհարրէմիյէ(թ), ա. մուհարրէմ այընըն պայրամ հէտիէսի. étrennes.

Մուհարրէր, ա. ք. (Թահրիր.) եազըլմըշ. écrit, rédigé.

Մուհարրէրաթ, ա. (յգ. Մուհարրէր, էղ.) եազըլմըշ. մէքթուպլար. correspondance.

Մուհարրէֆ, ա. ք. (Թահրիֆ.) տէյիշտիրիլմիշ. changé.

Մուհարրիշ, ա. ք. օր իքի կիշինին արասըն աչան. qui irrite l'un contre l'autre.

Մուհարրիս, ա. ք. (Թահրիս.) օր հըրս վէրէն, օր եէմէգ իստէմէսինի ուրանտըրան. qui inspire de l'avidité, du désir.

Մուհարրիր, ա. ք. (Թահրիր.) եազըճը. մուսաննիֆ. մուհարրիր. écrivain, auteur, rédacteur.

Մուհարրիք, ա. ք. (Թահրիք.) օր գըբրըտան. qui meut, qui met en mouvement, agitant.

Մուհաքէ(թ), ա. զ. բէնզէմէք. բէնզէր օլմագ. ressembler à qn., à qc.; être ressemblant.

Մուհաքէմէ(թ), ա. զ. դավա էթմէք. մահքէմէ եէ վէրմէք. դավա. մուհաքէմէ. poursuivre qn. (devant un tribunal); procéder par-devant un tribunal; poursuite, procédure.

Մուհաքի, ա. զ. (Մուհաքաթ.) բէնզէր. ressemblant, semblable.

Մուհաքէքէ(թ), ա. զ. հաքլաշմագ, էքլէշմէք. s'opposer, être en conflit, répugner.

Մուհաքքէմ, ա. ք. (Թահքիմ.) բէրքիթիլմիշ. գավիլէշմիշ. affermi, consolidé.

Մուհաքքէմաթ, ա. (յգ. Մուհաքքէմ, էղ.) Քուրանըն օլան այէթլէրի քի մէալլէրի հաքքընտա շիւփհէ օլմայան. versets du Coran au sujet desquels il n'y a point de controverse, dont l'interprétation est universellement reçue.

Մուհաֆազա(թ), ա. զ. (Հըֆզ էթ.) գօրումագ. գօլլամագ. գօրունմա. 2. գըլըֆ. garder, défendre, protéger; protection, défense; 2. étui, fourreau.

Մուհաֆազամըր, գ. պահապան. soldat d'une garnison.

Մուհաֆազա(թ), ա. գ. վիճիլ ընդ ումեք. se disputer, se quereller avec qn.

Մուհաֆըզ, ա. գ. (մուհաֆազաթ.) որ պահէ. պահապան. պահակ. պարսպապահ. qui garde, gardien, soldat de garnison, commandant de place.

Մուհաֆիլ, ա. գ. որ հոգ տանի (պատուոյ իւրոյ). qui a soin (de sa réputation, de son honneur), qui veille sur qc.

Մուհեի, ա. Ա. (իհեա.) որ կենդանի առնէ. qui vivifie, qui fait vivre.

Մուհզին, ա. Ա. (իհզան.) որ անարգէ. qui méprise.

Մուհզիր, ա. Ա. (իհզար.) որ ածէ ի դատաստան. նաւիրակ ատենի. qui cite en justice, huissier (du tribunal).

Մուհթագըն, ա. Ե. (իհթիգան.) որ դեղեր առնու. qui prend un lavement, un remède.

Մուհթագըր, ա. Ե. (իհթիգար.) որ անարգէ. որ արհամարհելով փնտռէ ընդ ումեք. qui méprise, qui traite qn. avec dédain.

Մուհթազըր, ա. Ե. (իհթիզար.) որ յանդիման կայանայ. մերձ. 2. յոգնի ապաշխարան. qui se présente, qui est présent, en présence; 2. agonisant

Մուհթազի, ա. Ե. մեծարեալ. estimé, considéré.

Մուհթալ, ա. Ե. (իհթիալ.) խորամանկ. նենգաւոր. rusé, fin, astucieux.

Մուհթեզին, ա. Ե. տրտմեալ. թախծեալ. triste, attristé, affligé.

Մուհթեզիր, ա. Ե. (իհթիզար.) զգոյշ. qui se tient sur ses gardes.

Մուհթելիգ, ա. Ե. (իհթիլագ.) որ սափրէ. ածիլող. սափրիչ. qui rase, barbier.

Մուհթելիմ, ա. Ե. (իհթիլամ.) երազախաբ. qui éprouve une pollution nocturne.

Մուհթեքիր, ա. Ե. որ գնէ մենավաճառութեամբ. qui accapare.

Մուհթեճիպ, ա. Ե. (իհթիճապ.) ածածկեալ. ծածկեալ ի տեսութենէ. voilé, dérobé à la vue.

Մուհթեզի, ա. Ե. (իհթիմա.) որ խորշի, հեռանայ. qui évite qc. ou s'en abstient.

Մուհթեմել, ա. Ե. (իհթիմալ.) որ ընդունի, յանձն առնու. 2. հաւանական. հնարաւոր. qui reçoit, se charge; 2. possible.

Մուհթեմիմ, ա. Ե. (իհթիմամ.) որ հոգ յանձին առնէ. որ հոգայ. qui se soucie de qc., qui a de la sollicitude pour qc.

Մուհթեննիք, ա. Ե. փորձ. տեղեակ. 2. որ ընդ իւրեւ նուաճէ. expérimenté, instruit; 2. qui soumet à sa puissance.

Մուհթեշի, ա. Ե. լցեալ. խճողեալ. rempli, bourré, farci.

Մուհթեշիմ, ա. Ե. (իհթիշամ.) ամաչեցեալ. 2. մեծ. փառաւոր. բազմաշուք. confus, honteux; 2. grand, puissant, entouré d'un cortége nombreux de serviteurs.

Մուհթեշիտ, ա. Ե. ժողովեալ. խմբեալ. réuni, rassemblé.

Մուհթեպիս, ա. Ե. (իհթիպաս.) որ արգելու ի բանտ. որ բանտարկէ. 2. բանտարկեալ. qui enferme, emprisonne; 2. emprisonné.

Մուհթեսիպ, ա. Ե. (իհթիսապ ապաստք.) հաշուող. համարակալ. համարողաց. կշռոյ և չափոյ վերակացու. qui règle un compte; officier chargé de veiller à l'intégrité des poids et mesures, commissaire de police, inspecteur du marché.

Մուհթեռս, ա. Ե. գրգռեալ. յորդորեալ. 2. որ յորդորէ. excité, poussé à qc.; 2. qui excite, qui pousse à qc.

Մուհթեվի, ա. Ե. (իհթիվա.) որ ի ներքս պարփակէ, բովանդակէ. qui contient, qui renferme, qui embrasse qc.

Մուհթեվիթ, ա. Ե. որ պատէ, պարփակէ. qui entoure, embrasse ou comprend qc.

Մուհթեսար, ա. Ե. (իհթիսար.) համառօտ. 2. բարբառեալ ցաւագին. ai-

gu, tranchant; 2. enflammé de colère, violent, emporté.

Մուհթերեմ, ա. Ե. (իհթիրամ.) Պատուեալ. պատուական ընդունելի. պատ-ուոյ. honoré, vénéré, vénérable, respectable.

Մուհթերիգ, ա. Ե. (իհթիրագ.) այրեալ. հրդեհեալ. հրով մաշեալ. embrasé, brûlé, incendié.

Մուհթերիգ-սազ, ա. հրձիգ. incendiaire.

Մուհթերիզ, ա. Ե. (իհթիրազ.) որ զգոյշ կայ անձին. զգոյշ. qui prend garde; circonspect.

Մուհթերիպ, ա. Ե. (իհթիրապ.) որ տայ պատերազմ. qui combat, qui fait la guerre.

Մուհթերիս, ա. Ե. (իհթիրաս.) որ անձնապահ լինի, զգոյշ կայ ան-ձին. qui se prémunit contre qn. ou se garde de qc.

Մուհթերիս, ա. Ե. (իհթիրաս.) որ ջանիւ ստանայ. որ հնարիւ հետամուտ լինի. որ ստանալ խնդրէ. qui recherche avidement, qui brigue qc.

Մուհթերիֆ, ա. Ե. (իհթիրաֆ.) ճարտար. արուեստաւոր. artisan, homme de métier.

Մուհթեքիմ, ա. Ե. որ իշխէ ամենայն. որ դատէ. qui exerce du pouvoir sur qn.; qui juge.

Մուհթեքիր, ա. Ե. (իհթիքեար.) մենավաճառ. accapareur, monopoleur.

Մուհթեֆըզ, ա. Ե. (իհթի-ֆազ.) որ զգուշանայ. որ զգոյշ կայ անձին. qui se garde, qui se préserve de qc., qui se tient sur ses gardes.

Մուհիգգ, ա. Ա. (իհգագ.) որ յաղթէ ի դատաստանի. qui gagne un procès.

Մուհիթ, ա. Ա. (իհաթաթ.) որ շուրջ պատէ. 2. շրջանակ. շըր-ջապատ ծիր. 3. այր խորին գիտուն. qui entoure, ceint, embrasse; 2. périphérie, cercle; 3. homme très-lettré.

Պահրը մուհիթ. համատարած. ով-կիանոս. Océan.

Մուհիթի ատլասի. ատլանտեան ովկիանոս. l'océan Atlantique.

Մուհիթի զուլմաթի. } Խաղաղական
Մուհիթի քեպիր. } ովկիանոս.
l'océan Pacifique.

Մուհիթի շէմալի. Հիւսիսային սառնամած ծով. l'océan Glacial du Nord.

Մուհիթի ճիւնուպի. Հարաւային սառնամած ծով. l'océan Glacial du Sud. [նոս. l'océan Indien.

Մուհիթի հինտի. Հնդկաց ովկիա-

Մուհիլ, ա. Ա. խորամանկ. խա-բեբայ. նենգաւոր. rusé, fourbe.

Մուհիլէ, գ. խաբէութիւն. tromperie, fourberie.

Մուհին, ա. Ա. (իհանեթ.) սպանիչ. qui tue.

Մուհիշ, ա. Ա. անապատ. ամայի. անկոխ. désert, abandonné, solitaire.

Մուհիպպ, ա. Ա. որ սիրէ. սի-րող. բարեկամ. մտերիմ. qui aime, amant, ami intime.

Մուհիպպանէ, գ. բարեկամու-թեան. 2. բարեկամութեամբ. amical; 2. amicalement.

Մուհիս, ա. Ա. որ յորդորէ, թելադիր լինի. qui excite qn. à qc.

Մուհքիֆ, ա. Ա. անստոյգ. երկ-բայական. douteux, incertain, difficile à établir, à préciser.

Մուհնիս, ա. Ա. որ տանէ զի երդմնազանց ոք լինիցի. qui pousse au parjure. [suivi.

Մուհզի, ա. Ա. հալածեալ. pour-

Մուհուզէ(թ), ա. մաքուր, ան-խառն լինել. être pur.

Մուհունէ(թ), ա. կորնչել. կո-րուստ. périr; perte.

Մուհսի, ա. Ա. (իհսա.) որ հա-մար առնէ. qui compte, qui fait un calcul.

Մուհսին, ա. Ա. (իհսան.) բա-րեգործ. բարերար. առատ. qui fait du bien, bienfaisant, bienfaiteur, généreux, libéral.

Մուհսին, ար. } ա. Ա. (իհ-
Մուհսինէ, էգ. իղ. } սան.) ցա-
Մուհսինաթ, յգ. } ծան.
continent, vertueux, chaste.

Մուհտես, ա. Ա. (իհտաս.) ստեղծեալ. նոր. նորոգ. 2. պղծեալ. créée; nouveau, récent: 2. mis dans l'état d'impureté légale.

Մուհթերի, ա. Ա. (իհթիրա.) որ հնարողներէ ըլլի. գտող. qui produit, inventeur.

Մուհրիգ, ա. Ա. (իհրագ.) այրել. հրկէզ. qui brûle, qui embrase, qui incendie.

Մուհրիզ, ա. Ա. (իհրազ.) որ շահի, ստացող. qui gagne, qui acquiert.

Մուհքէմ, ա. Ա. (իհքամ.) ամուր. հաստատուն. ferme, fort, solide.

Մուղ, գ. եւ. մուղան, յգ. մոգ. կրակապաշտ. 2. գինեվաճառ. mage, adorateur du feu; 2. cabaretier.

Մուղայեզէ(թ), ա. Գ. ի ցասումն ածել. irriter, mettre qn. en colère.

Մուճատելէթա(թ), ա. Գ. պայքարել. պայքար. controverser; controverse.

Մուղթապէ(թ), ա. Գ. բամբասել զոք. parler mal de qn. en son absence.

Մուխալէֆէթ(թ), ա. Գ. հակառակիլ. հակառակութիւն. contrarier; contrariété.

Մուխալիֆ, ա. Գ. (մուխալէֆէթ.) հակառակ. ընդդէմ. contraire, différent.

Մուղազէլէ(թ), ա. Գ. քծնել կնոջ. ողոքել կնիկն. faire la cour à une femme.

Մուղազապէ(թ), ա. Գ. բարկանալ ումեք. ի բարկութիւն գրգռել. se fâcher contre qn., se mettre en colère.

Մուղատավա(թ), ա. Գ. թշնամութեամբ լինել ընդ ումեք. être ennemi de qn.

Մուղալաթա(թ), ա. Գ. ի մոլորութիւն ածել. induire en erreur, chercher à tromper.

Մուղալէպէ(թ), ա. Գ. ջանալ յաղթել. faire des efforts pour avoir le dessus, pour vaincre.

Մուղալէսէ(թ), ա. Գ. կռուել ի ծանր յամառութեամբ պատերազմ տալ. combattre avec acharnement.

Մուղալլապ, ա. Բ. ի պարտութիւն մատնեալ. 2. յաղթող. vaincu; 2. vainqueur.

Մուղամէզէ(թ) ա. Գ. բամբասել. ամբաստանել. médire, accuser qn. de qc.

Մուղամէսէ(թ), } ա. Գ. զանձն
Մուղամէրէ(թ), } ի վտանգի կացուցանել. se jeter dans les périls, s'exposer aux hasards.

Մուղայեպ, ա. Բ. ծածկեալ. caché.

Մուղայեպէթ, յգ. } ա. ծա-
Մուղայեպէ(թ), եւ. } ծուկ իր. խորհուրդ. chose cachée, secret; mystère.

Մուղայիր, ա. Բ. (թաղյիր.) փոփոխեալ. 2. ցասուցեալ. changé, altéré; 2. fâché, irrité.

Մուղան, գ. յգ. մուղ, եւ.

Մուղաննի, ա. Բ. (թաղաննիէթ.) երգեցիկ. գուսան. chanteur, chantant.

Մուղաշշա, ա. Բ. (թաղշիյէթ.) ծածկեալ. պատեալ. couvert, recouvert, enveloppé.

Մուղապասա(թ), ա. Գ. յանկարծակի առնել. յափշտակել առնել. յարձակիլ. saisir, s'emparer, assaillir à l'improviste.

Մուղավէլէ(թ), ա. Գ. ճեպել. փութացուցանել. accélérer, hâter.

Մուղավէրէ(թ), ա. Գ. ասպատակել. faire des incursions, infester, ravager.

Մուղավիր, ա. Գ. (մուղավէրէթ.) ասպատակաւոր. qui fait de fréquentes incursions.

Մուղատերէ(թ), ա. Գ. լքանել. թողուլ. abandonner, laisser.

Մուղարրագ, ա. Բ. (թաղրիգ.) ընկղմեալ. submergé, plongé (dans l'eau).

Մուղաֆէլէ(թ), } ա. Գ. յան-
Մուղաֆէսա(թ), } կարծակի հասանել. surprendre qn.

Մուղաֆֆէլ, ա. Բ. (թաղֆիլ.) անփոյթ. 2. անխորհին. անզգայ. inattentif; 2. apathique.

Մուղզիպ, ա. Ա. (իղզապ.) որ բարկացուցանէ. irritant, qui irrite, qui excite à la colère, qui met en colère.

Մուղթազ, ա. Ե. (իղթիլազ.) բորբոքեալ բարկութեամբ. enflammé de colère.

Մուղթէապ, ա. Ե. (իղթիապ.) որ չարախօսէ զբացակայն զմին հեռացեալն. qui parle mal d'un absent.

Մուղթէզա, ա. Ե. որ յարէ ի մին յընկերաց առաւել քան զայլս ընկերս. qui se lie plus intimement avec l'un de ses compagnons, et préférablement à d'autres. [nourri.

Մուղթէզի, ա. Ե. սնուցեալ.

Մուղթէզի, ա. Ե. որ դնէ ի մտի. առաջիք. qui se propose, qui forme un projet.

Մուղթէզիլ, ա. Ե. (իղթիզալ.) որ մանէ. qui file; fileur.

Մուղթէմիզ, ա. Ե. (իղթիմազ.) որ ննջէ. 2. որ թօթափէ զարտեւանունս. qui dort, dormant; 2. qui cligne les yeux.

Մուղթէմիզ, ա. Ե. (իղթիմազ.) որ բամբասէ. qui médit de qn.

Մուղթէմիթ, ա. Ե. որ յաղթեալ է առաջի ի վիճման. qui a eu le dessus sur qn. dans une dispute.

Մուղթէմիս, ա. Ե. (իղթիմաս.) որ անարգ համարի, անարգէ. qui fait peu de cas de qc., qui méprise.

Մուղթէնիմ, ա. Ե. (իղթինամ.) որ աւար հարկանէ. qui fait du butin, qui s'empare et profite d'une chose comme d'une bonne prise.

Մուղթէպիթ, ա. Ե. (իղթիպաթ.) յաջողեալ. բարեկեցիկ. ուրախ. heureux, qui jouit du bien-être; gai, joyeux.

Մուղթէսիլ, ա. Ե. (իղթիսալ.) որ լուանայ զանձն. qui fait l'ablution, qui se lave.

Մուղթէզի, ա. Ե. (իղթիզա.) սնուցեալ. nourri.

Մուղթէրիֆ, ա. Ե. որ հանէ ջուր ձեռամբ. qui puise de l'eau avec la main.

Մուղիլան, ա. ծառ ինչ փշալից. espèce d'arbre épineux.

Մուղիս, ա. Ա. (իղասէթ.) որ օգնէ, յօգնական լինի. qui aide, qui prête secours.

Մուղլագ, ա. Ա. (իղլագ.) փակեալ. 2. դժուարիմաց. fermé; 2. abstrus, difficile à comprendre, compliqué.

Մուղմա(իւն) 'ալէյհ(ի), ա. նուաղեալ. թմրեալ. évanoui, tombé en défaillance, dans l'évanouissement.

Մուղմէտ, ա. Ա. դրեալ ի պատեան. remis dans le fourreau.

Մուղնա, ա. Ա. (իղնա.) մեծացեալ. enrichi.

Մուղշա, ա. Ա. (իղշա.) ծածկեալ. պատեալ. couvert, enveloppé.

Մուղպէրր, ա. Ը. (իղպիրար.) փոշոտեալ. couvert de poussière.

Մուղպիր, ա. Ա. (իղպար.) որ փոյթ յանձին ունի. որ ջան գործէ. որ ջան յանձին ունի. qui met du zèle, de la persistance à, dans...

Մուղրագ, ա. Ա. (իղրագ.) ընկղմեալ. հեղձամղձեալ. plongé, submergé, noyé.

Մուղ-բէչէ, պ. որդի մոգի. 2. (մէյխանէ մանչօղը). մանուկ կապելանոցի. fils d'un mage; 2. garçon de cabaret.

Մուղ-քէտէ, պ. ատրուշան. temple des mages.

Մու'ճէմ, ա. Ա. կէտանիշ. ponctué.

Մուճէպ, ա. Ը. (իճապ.) կարեւոր. 2. մասնհատ արքունի, հրովարտակ արքունի որ ձգի. chose nécessaire, requise; 2. pièce jointe à un firman et en expliquant brièvement l'objet.

Մուճէտ, ա. Ա. (իճատ.) ամրացեալ. հաստատուն. պինդ. corroboré, ferme, robuste, raffermi.

Մուճի', ա. Ա. (իճա'.) որ ցաւ ածէ ի վերայ. douloureux, qui cause de la douleur.

Մուճիզ, ա. Ա. (իճազ.) համառօտեալ. résumé, abrégé.

Մու'ճիզ, ա. Ա. (ի'ճազ.) որ տկար, անզօր գործէ. qui rend faible; impuissant.

Մու'ճիզէ(թ), ա. սքանչելիք. նշան. miracle, fait miraculeux.

Մու'ճիզ-նիւմա, պ. նշանագործ. սքանչելագործ. qui opère des miracles, miraculeux; thaumaturge.

Մու'ճիպ, ա. Ը. (ի'ճապ.) զարմանալի. étonnant, surprenant.

Մուճիպ, ա. Ա. (իճապ.) որ կարեւոր գործէ, պատճառ լինի. որ

պատճառ տուող. պատճառք. 2. հաստատական. qui rend nécessaire, qui cause, qui occasionne; cause, motif; 2. affirmatif.

— օլ. պատճառ լինել. causer, provoquer, donner lieu à qc., occasionner qc., avoir pour conséquence.

Գէր —. } ըստ. համաձայն. suivant, — ինճէ. } conformément à, en conséquence de.

Մուճիզէ(թ), ա. զարմանալիք. chose étonnante, merveille.

Մուճիպէ(թ), ա. հաստատական յառաջադրութիւն. affirmative.

Մուճիտ, ա. Ա. (իճատ.) գտող. 2. որ հաստատէ, ամուր գործէ. inventeur, auteur; 2. qui (r)affermit, qui renforce,

Մում, գ. (մօմ, ա.) (չէմ'.) մոմ. 2. (չիրաղ.) ճրագ. cire, bougie; 2. chandelle, lumière.

Գարա —. (կիրանպօլու.) ակնամոմ. propolis.

— եաղը. ճրագու. suif.

Եաղ —ու. ճրագ. chandelle, flambeau de suif.

Եէլ —ու. (մէշալէ.) ջահ. flambeau, torche.

Միւհր —ու. կնքամոմ. cire à cacheter, cire à sceller.

Պալ —ու. (մեղրամոմ.) մոմ. cire, bougie, cierge.

— էթ. (եումշաթմաք. մուլթի, բամ գըլմաք.) կակղել. amollir, adoucir.

Մումա, ա. Ա. (իմա.)

Մումա-իլէյհ(ի), ար. } եզ. } վերոյիշեալ առաջեալ, ճառեալ. ci-dessus-nommé, susdit, sus-nommé, précité.
Մումա-իլէյ-հա, էգ.
Մումա-իլէյ-հիմա, երկ.
Մումա-իլէյ-հիմ, յհ.

Մումի, գ. մոմեղէն. de cire.

Մումիեա, ա. զմռսեալ մարմին եգիպտացւոց. 2. քարիւղ. momie; 2. pétrole, huile minérale.

Մումիսէ(թ), ա. պոռնիկ. prostituée.

Մումճու, փ. ճրագակալ. ճրագավառ. chandelier.

Պալ —. մոմագործ. մոմավաճառ. fondeur de bougies, cirier.

Մումլամաք, փ. մոմել. enduire de cire.

Մումպար, փ. տես Պումպար։

Մույ, եզ. } գ. հեր. մազ. 2. Մույան, յհ. } խաւ. 3. որ ողբերգէ. cheveu, crin, poil; 2. partie velue du velours; 3. qui (se) lamente.

Մույէ, գ. ողբերգ. lamentation.

Մույէ-կէր, գ. որ ողբերգէ. qui (se) lamente.

Մույ-թապ, } գ. չուանագործ. Մույ-թաֆ, } cordier.

Մույի, Մույին, Մույինէ, } գ. մազեայ. մազեղէն. de poil, de crin, de cheveux.

Մույ-միեան, գ. նրբամէջ. fluet, grêle.

Մույ-շիքեաֆ, գ. մանրախնդիր. մանրախոյզ. qui fait des distinctions subtiles, homme à fendre un cheveu en quatre.

Մույ-շիքեաֆանէ, գ. խիստ մանր. extrêmement, minutieusement.

Մունթազամ, ա. Ե. (ինթիզամ.) կարգեալ. յարդարեալ. arrangé, mis en ordre, organisé.

Մունթազըր, ա. Ե. (ինթիզար.) որ ակն կալեալ սպասէ. qui attend.

Մունասըպ, ա. տես Միւնասիպ։

Մուշ, գ. մուկն. 2. ողբերգ. souris; 2. lamentation.

Մուշամպա, ա. տես Միւշէմմա'։

Մուշէք, գ. մկնիկ. petite souris, souriceau.

Մուշքէրի փէրրան. սկիւռ. écureuil.

Մու-շիքեաֆ..., գ. տես Մույ-շիքեաֆ...։

Մու-շիքեաֆի, գ. նրբութիւնք. subtilités.

Մուշկէր, գ. եղերամայր. pleureuse.

Մուշ-կիր, գ. մկնորս. preneur de souris, busard.

Մուշմուլա, փ. զկեռ. զկեռն. nèfle.

— աղաճը. զկեռենի. néflier.

Մուպէտ, } գ. մովպետ. մոգպետ. chef des mages.
եզ. Միւպատիդ, յհ.
Մուպէտան,

Մու-պէ-մու, գ. [illegible] exactement, avec exactitude, crupuleusement.

Մու'պէր, ա. Ա. որ [illegible] qui a presque atteint la puberté et qui n'a pas encore été circoncis.

Մուպիթ, ա. Ա. (մահ) որ [illegible] qui enlève qn. tout jeune.

Մուպետ, գ. մոգպետ. chef des mages.

Մուսա, ա. Ա. (իսա.) կտակաւ թողեալ. donné, légué par testament.

Մուսա-լէհ(ու). որ [illegible] կտակաւ. qui a hérité qc. par testament.

Մուսա-պիհ(ի). հրիտակ. legs.

Մուսա, ա. ածելի. rasoir.

Մուսա'արէ(թ), ա. Գ. [illegible] se tordre la bouche, faire une grimace.

Մուսա[illegible](թ), ա. Գ. [illegible] être le vis-à-vis de qn.

Մուսաղղա, գ. [illegible] sorte de mets turc fait avec des aubergines, des courges et de la viande hachée.

Մուսա[illegible]հա(թ), ա. Գ. [illegible] s'appeler réciproquement, crier l'un à l'autre.

Մուսա[illegible]ֆէ(թ), ա. Գ. [illegible] s'engager pour l'été.

Մուսալ, ա. Ա. (իսալ.) [illegible] parvenu.

Մուսալեհա(թ), ա. Գ. [illegible] faire la paix; conclusion de la paix, réconciliation.

Մուսալլա, ա. Թ. (Թասլիէթ.) [illegible] 2. [illegible] lieu où l'on fait la prière; 2. tapis pour faire la prière.

Մուսալլեպ, ա. Թ. (Թասլիպ.) խաչանիշ. marqué de croix.

Մուսալլի, ա. Թ. (Թասլիէթ.) որ յաղօթս կայ. qui fait la prière, qui prie Dieu.

Մուսահէպէ(թ), ա. Գ. [illegible] tenir compagnie à qn., être le compagnon, l'ami intime de qn.; entretien.

Մուսահերէ(թ), ա. Գ. [illegible] épouser la fille de qn., être ou devenir son gendre.

Մուսահիպ, ա. Գ. (մուսահէպէթ.) [illegible] compagnon intime, favori d'un roi.

Մուսահհահ, ա. Թ. (Թասհիհ.) [illegible] corrigé, rectifié, vérifié.

Մուսահհաֆ, ա. Թ. [illegible] écrit ou lu incorrectement.

Մուսահհիհ, ա. Թ. (Թասհիհ.) որ [illegible] 2. [illegible] qui corrige, rectifie, vérifie; 2. correcteur.

Մուսահրէճ, ա. [illegible] enduit de mortier.

Մուսաղղար, ա. Թ. (Թասղիր.) [illegible] rapetissé; diminué.

Մուսամմաղ, ա. Թ. [illegible] gommé.

Մուսամմէմ, ա. Թ. (Թասմիմ.) [illegible] déterminé, décidé, résolu.

Մուսայքալ, ա. [illegible] poli, rendu luisant.

Մուսաուն, ա. Ա. [illegible] conservé, gardé, défendu, protégé, préservé.

Մուսանէ'ա(թ), ա. Գ. [illegible] 2. [illegible] flatter, cajoler; 2. corrompre qn.

Մուսաննա', ա. Թ. (Թասնի'.) [illegible] fait artistement.

Մուսաննէֆ, ա. Թ. (Թասնիֆ.) [illegible] composé, écrit.

Մուսաննէֆաթ, ա. (յգ. մուսաննէֆ, եզ.) գիրք. composition, ouvrages littéraires.

Մուսաննիֆ, ա. բ. (թասնիֆ.) մատենագիր. auteur d'un livre.

Մուսապ, ա. Ա. (իսապէթ.) դիպեցուցեալ. հասեալ. atteint.

Մուսապէրէ(թ), ա. գ. համբերել. տանել. համբերութիւն. prendre patience, patienter; endurer, supporter; patience.

Մուսապպաղ, ա. բ. ներկեալ. teint.

Մուսաֆա, ա. մաքուր. անխառն. 2. ընտիր ընտրելն. ամենաազնուագոյն մասն. pur, sans mélange; 2. élite, crême, fleur.

Մուսավէլէ(թ), ա. գ. յարձակիլ ի վերայ ուրուք. assaillir qn., se jeter sur qn.

Մուսավվէր, ա. բ. (թասվիր.) կերպարանեալ. նկարեալ. figuré, peint; imaginé.

Մուսավվիթ, ա. բ. որ հնչէ, թնդայ. qui résonne, qui retentit.

Մուսավվիր, ա. բ. (թասվիր.) նկարիչ. 2. դրօշող. peintre; 2. artiste plastique, sculpteur.

Մուսատաքա(թ), ա. գ. անկեղծութեամբ գնալ. բարեկամութիւն. se conduire en ami sincère, amitié, rapports d'amitié.

Մուսանաա(թ), ա. գ. ողոքել. քծնել զոք. flatter, cajoler qn.

Մուսատէմէ(թ), ա. գ. ընդհարկանել. բախումն. s'entre-heurter; s'entre-choquer, se heurter, se rencontrer en se choquant l'un l'autre; choc, collision.

Մուսատէրէ(թ), ա. գ. հափանել յարքունիս. առնելն յարքունիս. confisquer; confiscation.

Մուսատէֆէ(թ), ա. գ. ընդ առաջ ելանել. հանդիպել. հանդիպումն. venir à la rencontre, se rencontrer; rencontre.

Մուսատիֆ, ա. գ. (մուսատէֆէթ.) որ ընդ առաջ ելանէ, հանդիպի. qui rencontre ou qui se rencontre.

Մուսատտա', ա. բ. (թաստի'.) ձանձրացուցեալ. ennuyé, importuné.

Մուսատտի', ա. բ. (թաստի'.) ձանձրէր. տաղտկալի. importun, ennuyeux.

Մուսատտագ, ա. բ. (թաստիգ.) ստուգեալ. vérifié, certifié.

Մուսատտըգ, ա. բ. (թաստիգ.) որ ստուգէ, ճշմարտէ, հաստատէ. qui vérifie, qui constate.

Մուսարէ'ա(թ), ա. գ. մրցել. ըմբշամարտք. lutter, combattre; lutte.

Մուսարէհա(թ), ա. գ. յայտնութեամբ գործել. 2. յայտնել. ի վեր հանել. առնել յայտնապէս. agir ouvertement; 2. mettre au grand jour, déclarer, dire ouvertement.

Մուսարէհաթէն, ա. յայտնապէս. ouvertement, publiquement.

Մուսարի', ա. գ. (մուսարէ'աթ.) ըմբիշ. lutteur.

Մուսարրա', ա. բ. (թասրի'.) յերկիր կործանեալ. 2. կիսատող. renversé par terre, abattu; 2. hémistiche.

Մուսարրահ, ա. բ. (թասրիհ.) յայտնի գործեալ. յայտնի. մեկին. déclaré; clair, évident.

Մուսարրահաթէն, ա. յայտնապէս. մեկին. expressément, ouvertement.

Մուսարրըֆ, ա. բ. (թասրիֆ.) համարակալ, հաշուապահ տան. maître d'hôtel.

Մուսաֆա(թ), ա. գ. առնել անկեղծ բարեկամութիւն. անկեղծ բարեկամութիւն. faire une amitié sincère; amitié sincère.

Մուսաֆէ(թ), ա. գ. ճակատիլ. se ranger en bataille.

Մուսաֆէհա(թ), ա. գ. ձեռն տալ. ձեռն կարկառել. բարեկամութիւն. մտերմութիւն. se donner les mains, donner une poignée de main à qn.; amitié, intimité.

Մուսաֆֆա, ա. բ. (թասֆիէթ.) մաքրեալ. զտեալ. purifié, épuré, purgé.

Մուսաֆֆաթ, ա. (ուղղասար.) մարտք. choc, rencontre, attaque vigoureuse entre deux corps armés. [կարգեալ. rangé.

Մուսաֆֆէֆ, ա. բ. (թասֆիֆ.)

Մուսթալահ, ե. (իսթիլահ.) } ա. ընկալեալ յանձնեցեալ. արուեստական. conventionnel, technique.
Մուսթալահի(յ), }

Մու'աբերէ(թ), ա. բամբասել. չարախօսել. médire.

Մուսթալիմ, ա. ե. (իսթիլամ.) որ բնաջինջ առնէ, խլէ յարմատոց. qui extirpe, qui déracine.

Մուսթանի', ա. ե. (իսթինա'.) որ խնճոյս առնէ. 2. որ կրթէ աշակերտս. qui donne, qui prépare un banquet; 2. qui forme un élève.

Մուսթապիր, ա. ե. (իսթիպար.) որ համբերէ, տանէ. համբերող. qui endure, qui supporte, patient.

Մուսթապպ, ա. ե. հեղեալ. versé, répandu.

Մուսթատիմ, ա. ե. (իսթիտամ.) որ ընդհարկանէ. qui est en collision avec qn. ou un corps, qui en choque un autre.

Մուսթարիֆ, ա. ե. խորամանկ. ճարտար. որ կենաց շահել ջանայ. rusé, fin, qui cherche à gagner sa vie.

Մուսթաֆ, ա. ե. ամարանոց. lieu où l'on passe l'été, habitation d'été.

Մուսթաֆֆ, ա. ե. (իսթիֆաֆ.) կարգեալ. disposé en rangs, rangé.

Մուսթաֆա, ա. ե. (իսթիֆա.) ընտրեալ. choisi, élu.

Մուսի, ար. } ա. Ա. (իսա.) որ կտակաւ պէտքն խնամս յայտ առնէ. որ պատուիրէ. qui recommande qc., qui teste, qui fait un legs.
Մուսիէ, էգ. }

Մուսիգար, գ. (մըզգալ.) որբնէ. 2. թռչուն ինչ առասպելական. flûte; 2. oiseau fabuleux.

Մուսիքի, գ. երաժշտութիւն. musique, art musical.

Մուսիլ, ա. Ա. (իսալ.) որ հասուցանէ. qui fait parvenir.

Մուսիպ, ա. Ա. (իսապէթ.) որ հասանէ ի նպատակն. qui atteint le but, qui tombe juste.

Մուսիպէ(թ), ա. էզ. մէսաիպ, յգ. աղէտք. չարիք. accident, malheur, coup du sort, infortune.

Մուսիպէթլի, թ. աղէտաբեր. malheureux, fatal, désastreux, calamiteux.

Մուսիրր, ա. Ա. (իսրար.) որ դնէ բանի. որ համառազդէ. persistant, persévérant.

Մու-սիւ-թիւրաշ, գ. որոյ գերծեալ են հերքն. qui a la tête rasée.

Մուսլիհ, ա. Ա. (իսլահ.) որ կարգեալ յարդարէ. 2. խաղաղարար. qui corrige, qui arrange, qui débrouille, qui ajuste; 2. pacificateur, réconciliateur.

Մուսլուգ, թ. ծորակ. robinet.

Մուսհաֆ, ա. էզ. մասահըֆ, յգ. գիրք. հատոր. livre, volume.

Մուսհաֆը Շէրիֆ. Ղուրան. le Coran.

Մուսմէթ, ա. անբաժ. խուլ. հոծ. 2. միագոյն. solide, plein, massif; 2. d'une seule couleur, unicolore.

Մուսուրան, ա. յգ. մասուր, էզ:

Մուվագգա, ա. Բ. արի. քաջ. յանդուգն. hardi, courageux.

Մուվագգաթ, ա. Բ. (թէվգիթ.) առժամանակեայ. provisoire, temporaire.

Մուվագգաթէն, ա. առ ժամանակ մի. provisoirement, par intérim.

Մուվագգար, ա. Բ. (թէվգիր.) մեծարեալ. honoré, estimé, respecté.

Մուվագգըթ, ա. Բ. (թէվգիթ.) որ նկատէ եւ ազդ առնէ ժամ աղօթից. qui observe et indique l'heure de la prière.

Մուվագգըթ-խանէ, գ. դիտարանոց. observatoire.

Մուվագգըր, ա. Բ. (թէվգիր.) որ մեծարէ. qui honore, qui estime.

Մուվագգըֆ, ա. Բ. (թէվգիֆ.) որ կասեցուցանէ. qui arrête.

Մուվազզաֆ, ա. Բ. (թէվզիֆ.) թոշակաւոր. ռոճկաւոր. salarié, payé, pensionné.

Մուվահհիտ, էզ. } ա. Բ. (թէվհիտ.) որ դաւանէ զմիութիւն Աստուծոյ. qui professe l'unité de Dieu, monothéiste.
Մուվահհիտին, յգ. }

Մուվաֆագա(թ), ա. գ. Հաւանիլ. համաձայնիլ. հաւանութիւն. համաձայնութիւն. s'accorder avec qn., être ou tomber d'accord, convenir de qc., se conformer, consentir à qc.; conformité, accord, consentement.

Մուվաֆըգ, ա. գ. (մուվաֆագաթ.) հաւան. պատշաճ. conforme, favorable, convenable.

Մուվաֆֆագ, ա. ռ. (թէվֆիգ.) նպաստ եղեալ. յաջողեալ. secondé, favorisé, secouru de Dieu, qui a réussi.

Մուվաֆֆագիյէթ(թ), ա. յաջողութիւն. réussite, succès.

Մուվաֆֆըգ, ա. ռ. (թէվֆիգ.) որ տայ յաջողութիւն. որ նպաստաւոր լինի. qui fait réussir, qui seconde qn.

Մու'վէլ(ուն)-ալէյհ(ի), ա. յորոյ վերայ ալեարհ կոծ լինի. qui est l'objet des lamentations, des pleurs.

Մու'վիլ, ա. Ա. որ ալեարհէ, լայ. qui lamente, qui pleure.

Մուտա', ա. Ա. (իտաա'.) հանդարտ. 2. աւանդեալ. tranquille; 2. mis en dépôt, confié.

Մու'տիմ, ա. Ա. (ի'տամ.) որ յոչինչ դարձուցանէ, բնաջինջ առնէ. qui anéantit.

Մուր, պ. մրջիւն. fourmi.

Մուրախխաս, ա. ռ. (թէրխիս.) Հրաման առեալ. արձակեալ. 2. դաշնաւոր, հաշտութեան եւ խաղաղութեան իշխանութիւն. qui a obtenu la permission; congédié, licencié, autorisé; 2. (ministre) plénipotentiaire.

Մուրաֆա'ա(թ), ա. գ. ի դատ մտանել. դատ. plaider contre qn.; procès.

Մուրաֆի', ա. գ. (մուրաֆա'աթ.) դատախազ. plaideur.

Մու'րէպ, ա. Ա. Հոլովական. déclinable.

Մու'րիզ, ա. Ա. (ի'րազ.) որ երեսդարձ, հեռանայ. qui se détourne.

Մուրիս, ա. Ա. (իրաս.) որ պատճառ լինի. պատճառ. qui cause, qui provoque, cause.

Մուրչէ, պ. մրջիկ. petite fourmi.

Մուրտ, պ. (մէրսին ագաճը.) մրտենի. 2. խոպոպիք. myrte; 2. boucle de cheveu.

Մուֆասսալ, ա. ռ. (թաֆսիլ.) լայնատարած, պարապատեսական. մանրամասն պարզեալ. ընդարձակ. 2. անջատեալ. զատեալ. détaillé, exposé en détail, (expliqué) tout au long, circonstancié; 2. séparé, distingué, disjoint.

Մուֆասսալէն, ա. լայնատարած. մանրապատում. en détail, avec détail.

Մուֆասսըլ, ա. ռ. (թաֆսիլ.) որ լայնատարած եւ պարապատեսական մեկնէ. 2. որ զատանէ. qui entre dans les détails, qui raconte avec détail; 2. qui disjoint, qui distingue.

Մուֆի, ա. Ա. (իֆա.) որ կատարէ. qui exécute, qui accomplit, qui effectue, qui réalise.

Մօլլա, պ. տէր. օրէնսգէտ. mollah, seigneur, légiste.

Մօլօզ. քլուճք. աւերածք. խոճք. gravois, gravats, décombres; éclats de pierre.

Մօմ..., ա. տես Մում...

Մօս (մօր), պ. ամենեւին (կապոյտ). tout (bleu foncé).

Մօսգօվ. ռուս. Moscovite, russe.

Մօսթրա. օրինակ. ապրանք. նմուշ. modèle, échantillon, spécimen.

Մօտա. նորաձեւ. mode.

Մօտամիզ, պ. նորաձեւ. պճնասէր. petit-maître, petite-maîtresse, élégant(e).

Մօհմուզ, պ. խթան. aiguillon.

Մօր, պ. կապուտակագոյն. bleu foncé.

— պագամ. կարմրափայտ. (bois de) brésil.

Մօրարմագ, պ. կապտագոյնիլ. devenir bleuâtre.

Մօրթուճու, ա. դիակիր. դիահող. porteur de la bière, fossoyeur.

Մօրինա (պալըգը). գաղանի. murène.

Ն

Նա, փ. (առ.) ալ. 2. ահա. prends! 2. voici.

Նայ, պ. տիւտիւք. 2. ան. ը. flûte, fifre; 2. préfixe qui a une signification négative qui correspond à in...

Նա-աշինա, պ. անլամազ. ignorant.

Նա՛ալ, ա. չաղըլ. ետեւլ. croasser, chanter.

Նա՛՛ար, ա. խառնակօղ. կավգա չըքարըճը. boute-feu, celui qui excite des discordes, suscite des querelles.

Նա՛՛արէ(թ), ա. (կին) ճչօղ. (femme) criarde.

Նագա, } ա. մաքուր,
Նագաւէթ(թ), } տուրմաք լինել. մաքրութիւն. օրթութիւն. être pur, net, propre; pureté, propreté, netteté.

Նագաւա, ա. յի. նուգաւէթ(թ), եղ։

Նագալ, ա. յուրի մալ. mauvaise marchandise.

Նագա(թ), ա. ալշանանզը լինել. ալշանանզը մալ եղէ. être de bonne qualité; élite.

Նագա(թ), ա. մազալ սուզ. chamelle.

Նագաք՛. ա. յի. նագք՛ա(թ), եղ։

Նագաքզ, ա. յի. նագըզա(թ), եղ։

Նագալէ(թ), ա. յի. նագըլ, եղ. 2։

Նագահէ(թ), ա. կերպին հասապել յորղաղութիւն. աշաղլանալ. աղածինել. 2. հասիլ լինել. être rétabli, relever d'une maladie; 2. comprendre un discours, en saisir bien le sens.

Նա-գաբիլ, պ. անհնարին. impossible.

Նագավէ(թ), ա. մաքրութիւն. յօգալութիւն. 2. ընտիր ընտրին. pureté, netteté; 2. élite, choix, la meilleure partie.

Նա-գա՛ր-եապ, պ. անյատակ. եար. sans fond, insondable, profond.

Նագարա, պ. թմբուկ. timbale.

Նագարա, փ. տես Նաղարա։

Նագար-խանէ, պ. երաժիշտք. le corps des musiciens.

Նագգալ, ա. որ պատմէ. պատմիչ. qui raconte, narrateur.

Նագգաշ, ա. նկարիչ. պատկերահան. peintre.

Նագգապ, ա. ծակիչ. celui qui fore ou perce.

Նագգատ, ա. որ զատէ դահեկանն ի ստորին դահեկանաց որոշէ. 2. ճարտար. qui fait le triage et sépare les pièces bonnes d'avec les mauvaises; 2. adroit, habile.

Նագգաֆ, ա. իմաստուն. խորհրդական. մտադիր. հետաքրքիր. prudent, attentif, curieux.

Նագզ, ա. լուծանել. լուծել. լուծումն. 2. կործանել. կործանումն. 3. ընկել. խզանել. ընկեցումն. խզանումն. rompre, violer; rupture, violation d'un traité; 2. démolir; démolition; 3. casser; cassation.

Նագըզ, ա. որ լուծանէ. qui rompt, qui dissout.

Նագըզա(թ), ա. եղ. նագաքզ, յի. հակառակութիւն. contradiction.

Նագըլ, ա. որ տանի տեղէ, կրէ. 2. եղ. նագալէ(թ), նուգալա, յի. որ պատմէ. պատմիչ. qui porte, transporte (d'un endroit à un autre), porteur; 2. qui raconte, (ra)conteur, narrateur.

Նագըլլամագ, փ. (աթ շախ գալ-գար կիտի կիթմէք.) ընթացք ընթ-ացք երթալ. aller au trot.

Նագըս, ա. պակաս. թերի. նուազ. չեալ. թերակատար. անկատար. 2. նուազ. qui manque, (qui est) diminué, défectueux; incomplet, imparfait; 2. moins.

Ֆի՛իլի նագըս. բայ՝ որոյ յետին արմատական նշանագիր է վաւ կամ եէ. verbe dont la dernière radicale est un vav ou un yé.

Նագըսէթիւլ-'ագըլ. (կին)(կարճ-եւել), անմիտ. (femme) qui manque de jugement, insensé(e).

Նագգա, ա. դրամափորձ. essayeur.

Նագի(յ), ա. եզ. Նըգգա, Նուգավա, յգ. մաքուր. սուրբ. pur, net, propre.

Նագի'. ա. որ հարկանէ ծարաւոյ. qui étanche la soif.

Նագի'ա(թ), ա. եզ. Նաքաիի', յգ. ճաշ, զոր տան է դառնալ ուղևորի է ճանապարհորդութենէն. հէտւորյթ. 2. զենլիք, զոր զենուն առ ձեռնարկել զհիւրսն. 3. ճաշ հարսանեաց, զոր տան փեսայի է հեւսել յարսամ աղջին առ նա զհարսն. repas que l'on donne à celui qui revient d'un voyage; 2. tout animal que l'on égorge pour traiter les hôtes; 3. repas que l'on donne au nouveau marié le soir où la nouvelle mariée est reconduite chez lui.

Նագիգ, ա. կռնչել գորտոյ. 2. մլաւել. 3. կրկչել հաւոյ. coasser; 2. miauler; 3. glousser.

Նագիզ, ա. հակառակական. contradictoire.

Նագիհ, ա. հանճարեղ. մտացի. intelligent, doué de sagacité.

Նագիհ, ա. նորոգ ապաքինեալ. 2. հանճարեղ. convalescent; 2. intelligent.

Նագիմէ(թ), ա. բարք. բնութիւն. caractère, nature, naturel.

Նագիպ, ա. եզ. Նուգապա, յգ. վերակացու. առաջնորդ. պետ. préposé, chef (d'une communauté), premier, supérieur.

Նագիպիւլ-էշրաֆ. էմիրն, պետ շառաւղաց Մահմետայ. souverain prince, chef des descendants de Mahomet.

Նագիպէ(թ), ա. միտք. հանճար. խորհրդութիւն մտաց. 2. յաջողութիւն. esprit, intelligence, sagacité; 2. succès, réussite.

Նագիս, ա. թերի. թերակատար. défectueux, incomplet, imparfait.

Նագիսէ(թ), ա. պակասութիւն. թերակատարութիւն. թերութիւն. ախտ. manque, défaut, vice, imperfection.

Նագիր, ա. խոռոչ է կորիզ արմաւոյ. 2. ազգ. ցեղ. petit creux le long du noyau de la datte; 2. origine, race.

— ու գըթմիր (ուէցլէմէր). մանր (պատմել, տանել). մանրազննութեամբ (անցնել). (entrer) dans les moindres details, (descendre) aux plus petits détails.

Նագըլ, ա. տանել. փոխել. անցուցանել այլուր. 2. փոխել. շրջել. 3. պատմել. եզ. Նուգուլ, յգ. պատմութիւն. 4. թարգմանել, յեղուլ յայլ լեզու. թարգմանութիւն. 5. ընդօրինակել. արտաքսել? զգիրս. օրինակ. 6. փոխել բնակութիւն. փոխել է տանէ. չուել. փոխադրութիւն. չու. 7. աղանդ ինչ ընդ ըմպելեօք. transporter, transférer; transport, translation; 2. changer; changement; 3. raconter, narrer, rapporter qc. à qn.; narration, rapport; 4. traduire; traduction; 5. transcire; transcription; 6. déménager; déménagement; 7. confitures sèches, tout ce qu'on sert pour manger en buvant du vin.

Նագըլ, ա. տես Նաքիլ. 3:

Նագլէն, ա. պատմելով. en racontant.

Նագլի(յ), ա. պատմական. en forme de conte, de raconter.

Նագլիյաթ, ա. (յգ. Նագլիյ, եզ.) պատմք. récits.

Նագլիյէթ, ա. վարձք բերելոյ եւ տանելոյ. port, prix de transport.

Նագըլ-պէնտա, պ. պատմագիր. historien.

Նագհ, ա. տես Նուգուհ:

Նագմ, ա. կշտամբել, յանդիմանել. պատուհասել. պատիժ. 2. հանել վրէժ թշնամոյն. réprimander, reprocher, reprendre; châtier; châtiment; 2. se venger de qc. sur qn.

Նագամէ(թ), ա. եզ. Նըգամ, յգ. վրէժ. vengeance, revanche.

Նագշ, ա. նկարել. եզ. Նուգուշ, յգ. նկար. peindre; peinture.

Նագշըմանտ, պ. նկարել. peindre.

Նագշըը, պ. նկարեն. peint.

Նագշ-պէնտ, պ. նկարիչ. peintre.

Նագշ-պէնտի, պ. նկարչութիւն. l'art de peindre.

Նագուս, ա. եղ. Նեմագիս, յփ. կոչնակ. զանգակ. espèce de crécelle, une planche de bois suspendue à deux cordes, et qu'on frappe avec un marteau pour indiquer aux chrétiens, dans l'Orient, les heures de la prière; cloche.

Նագուր, ա. փող. սփողայ. trompette.

Նագբ, ա. ծակել. 2. ական հատանել. percer, forer; 2. miner.

Նագբ-զէն, պ. ականահատ. mineur, sapeur.

Նագզ, ա. թշնամանել. ծաղր առնել. injurier qn.; railler qn., poursuivre qn. de ses sarcasmes.

Նագս, ա. պակասութիւն. նուազութիւն. թերութիւն. diminuation, manque, défaut.

Նագավէ(թ), ա. ընտիր ընտրելն. ազնուագոյն մասն իրիք. le choix, l'élite, la meilleure partie d'une chose.

Նագդ, ա. եղ. նուգուտ, յփ. յարգի, ընթացանելի արծաթ. առձեռնդաւտրաւոր դրամ. արծաթ վճարաւորական. 2. առձեռն հատուցանել. argent courant, espèces ayant cours, argent comptant; 2. payer comptant; payement, versement en argent comptant.

Նագդի(յ), ա. առձեռնդարձաւոր դրամոյ. վճարաւորական արծաթոյ. qui appartient à l'argent comptant.

Ճէզայի նագդի. (կրկնակն Ճէզայի նագդիյէ.) տուգանք. amende.

Նագդինէ, պ. յարգի, ընթացանելի, վճարաւորական արծաթ. monnaie qui a cours, argent comptant.

Նա-եաբ, } պ. անգիւտ. դժ-
Նա-եաֆթ, } ուարագիւտ. introuvable, rare.

Նազ, պ. (չիվէ. խաթիրնա.) նազանք. ցնցղանք. 2. (Ճիլվէ. կիրիշմէ.) քծնանք. պչրանք. simagrée, affectation, afféteries, petites façons, mignardise, minauderie; 2. coquetterie, manières coquettes, gestes amoureux. [3:

Նազաիր, ա. յփ. նազիրէ(թ), եղ.

Նազաֆէթ, ա. (յփ. նազիֆէթ, եղ.) մաքուր իրք. choses propres.

Նազամ, ա. դէզ. 2. ազնուականութիւն. վեհութիւն. 3. հոյակապ. tas de..; 2. illustration, noblesse; 3. excellent, illustre.

Նազըր, ա. փայլել. 2. դալարագեղ լինել. briller, avoir de l'éclat; 2. être verdoyant et riant.

Նազար, ա. հայել. եղ. էնզար, յփ. հայեցուածք. նայեցած. 2. նկատել. զմտաւ ածել. մտադրութիւն. 3. շնորհք. ձեռարոյ կարծիք. 4. ակնահարութիւն. չարակնութիւն. voir, regarder; vue, regard; 2. considérer; considération; 3. faveur, bonnes grâces; 4. mauvais oeil, mauvais regard.

— *տէյմէք*. (ակն առնել. ակնի գալ.) լինել ակնահար. ակնահարել. être atteint de mauvais regard.

Նազարէ(թ), ա. կանաչագեղ լինել. զուարթին. պայծառութիւն. գեղեցկութիւն. դալարութիւն. être verdoyant, riant; éclat, beauté, fraîcheur.

Նազարէ(թ), ա. հայել. նայել. 2. վերակացու, տեսուչ լինել. (Նազըրլըգ.) վերակացութիւն. տեսչութիւն. 3. նայեացք. տեսիլ. 4. դեւտմարան. voir, regarder; 2. être inspecteur, directeur; inspection, direction; 3. vue, aspect; 4. ministère, le département d'un ministre.

Նազարէն, ա. (Նայելով.) ըստ. կոյն. eu égard à, en considération de...

Վագթ ու հալա —. ըստ եղելոյ հանգամանաց իրացն. հայեցեալ ի ժամանակն. vu les circonstances.

Նազար-էնտազ, պ. որ հայի. qui jette, qui porte les yeux sur qc.

Նազար-կեահ, պ. տեսարան. թատր. lieu pour voir, théâtre, scène.

Նազար-պազ, պ. ակնարկաձգող. qui lance des oeillades.

Նազար-պազի, պ. } քծնանք.
Նազար-պազլըգ, ա. } oeillades amoureuses, lorgnade, manége de coquetterie.

Նազար-պէսթէ, պ. հմայեալ. fasciné.

Նազար-պէնտի, գ. շլացութիւն. fascination.

Նազաֆէ(թ), ա. մաքրութիւն. propreté, netteté.

Նազէնին, գ. քնքուշ. սիրելի. tendre, affectueux.

Նազէնազ, գ. որ նազի. coquet, minaudier.

Նազըճ, ա. հասուն. հասունացեալ. mûr, cuit à point.

Նազըմ, ա. որ կարգէ. կարգել. յօրինել. 2. տաղաչափ. տաղասաց. քերթող. qui arrange, met en ordre; ordonnateur, organisateur; 2. compositeur (de poésies), versificateur.

Նազըր, ա. տեսուչ. վերակացու. պաշտօնեայ. 2. եւ. Նուզզար, յն. որ հայի. հայեցող. inspecteur; intendant; directeur; ministre (d'État); 2. qui voit, qui regarde.

Նազըրէ(թ), ա. եւ. Նէվազիր, յն. տեսողութիւն. տեսանելիք. faculté de voir, vue; oeil.

Նազըրլըղ, թ. տե՛ս Նազարէ(թ). 2.

Նազիլ, ա. որ իջանէ. qui descend.

Նազիլէ(թ), ա. աղէտք. չարիք. 2. եւ. Նէվազիլ, յն. զուամ. հարբուխ. malheur; 2. catarrhe, rhume.

Նազիհ, ա. եւ. Նիզահ, Նուզէհա, յն. մաքուր. pur.

Նազիճ, ա. հասուն. հասունացեալ. mûr, cuit à point.

Նազիշ, գ. նազանք. ցուցանք. փքանք. coquetterie, minauderie.

Նազիտ, ա. բարձ. անարկ. coussin, oreiller.

Նազիր, ա. դալար. պայծառ. շքաւոր. frais, beau, éclatant.

Նազիր, ա. եւ. Նուզարա, յն. նման. համահաւասար. զուգական. 2. (սէմթի գատէմ. Նազիրիւ-ս-սէմթ.) ոտնակէտ. pareil, égal, semblable; 2. nadir.

Նազիրէ(թ), ա. նման իրք. 2. նմանութեամբ յօրինեալ արձակ բան կամ ոտանաւոր. 3. եւ. Նազաիր, յն. այր հայեցակ. chose semblable, pareille; 2. pièce, en prose ou en vers, récitée ou écrite en imitation d'une autre; 3. grand personnage.

Նազիք, գ. (Նէզաքէթլի. զարիֆ.) քնքուշ. ազնիւ. délicat, tendre, fin, élégant, gracieux.

Նազիքանէ, գ. քնքշութեամբ. délicatement.

Նազիք-էնտամ, գ. քնքշանդամ. qui a les membres délicats.

Նազիք-էտա, գ. քաղցրաձայն. քնքշաձայն. d'une voix délicate.

Նազիքի, գ. } քնքշութիւն. քաղցրութիւն. ազնուութիւն. délicatesse, tendresse, finesse.
Նազիքլիք, թ. }

Նազիք-խույլու, գ. ազնուաբարոյ. d'un naturel doux.

Նազիք-միզաճ, գ. քնքշակազմութեան. d'un tempérament délicat, d'une santé délicate.

Նազիք-պէտէն, գ. } քնքշամարմին. d'une constitution ou complexion délicate.
Նազիք-վիւճուտ, գ. }

Նաջիս, ա. աղտեղի. sale, malpropre, immonde, impur.

Նազիֆ, ա. մաքուր. սուրբ. propre, net.

Նազլանմաք, թ. (խօթիքնա. խաթիէմէ.) նազել. կեղծեալ հրաժարել. affecter des airs de réserve, minauder, faire des simagrées, faire le dédaigneux (la dédaigneuse); 2. coqueter.

Նազլը, թ. նազող. 2. ցնծող. mignard, minaudier; 2. coquet, désireux de plaire.

— պէսլէնմիւշ. փափուկ սնեալ. élevé mollement, délicatement nourri.

Նազճ, ա. եփիլ. հասուն լինել. (հասունութիւն.) ապացութիւն. être cuit, être mûr, mûrir; maturité.

Նազմ, ա. կարգել. յօրինել. ի կարգ արկանել. շարել. 2. յօրինել. ոտանաւոր. քերթուած. ranger, enfiler, arranger, mettre en ordre; 2. dire ou écrire des vers, mettre en vers; vers, poésie.

Նազուր, ա. դալար. թեթեւ. պայծառ. frais, beau, éclatant.

Նազզ, ա. հոսել. couler.

Նազ-պալըն, } պ. խարց
Նազ-պալըշ, } եըսթուք. oreiller.

Նազ-պէր-վարտ, պ. որ է նազու ատըրմագ ըմթալքեալ է. qui s'est laissé prendre aux coquetteries.

Նազըմ, ա. դիզանել. entasser.

Նազրէ(թ), ա. դալարութիւն. 2. կեանք. 3. փայլուն գեղեցկութիւն. 4. ընչաւէտութիւն. առաւօտութիւն. fraîcheur; 2. vie; 3. éclat, beauté; 4. opulence.

Նազրէ(թ), ա. հայեցուած. un seul regard, coup d'oeil.

Նազ-ֆէրվէր, պ. որ նազէ. 2. տէր նազ-ֆէրվէրա. qui coquette, coquet, qui minaude, minaudier.

Նազ-ֆէրվէրտէ, } պ. փափկա-
Նազ-ֆէրվէրտէ, } սուն. délicatement nourri, élevé mollement.

Նա-էհլ, պ. անկարող. անյաջող. անկար. incapable, inhabile.

Նա-էնտիշէ, պ. որ չէ նկատուած. qui n'est pas considéré.

Նա՛թ, ա. յղ. նա՛ութ, յփ. գովութիւն Մահմէտի (ի սկզբան գրոց). l'éloge de Mahomet (dans l'exorde d'un ouvrage).

Նաթ՛, ա. յղ. նըթա՛, յփ. մաշկե ածուխ, սփռոց, ծածկոց, ընձ սեղանոյ, շախմատի տախտակ. tapis, nappe, couverture, échiquier en cuir.

Նա-թապ, պ. անզօր. տկար. sans force, faible.

Նաթա, ա. գիտուն. ճարտար լինել. être savant, habile.

Նաթաֆէ(թ), ա. գինդ. pendant d'oreilles.

Նա-թէման, պ. անկատար. թերի. imparfait, incomplet.

Նա-թէմամի, պ. } անկատա-
Նա-թէմամլըգ, տ. } րութիւն. թերութիւն. պակասութիւն. état incomplet, imperfection, défectuosité.

Նա-թէրպիէ, } պ. անդաստ.
Նա-թէրպիյէթ, } ամիրայ. անկիրթ. qui n'est pas poli; impoli, incivil.

Նաթըգ, ա. բանաւոր. մտաւոր. raisonnable, doué de raison; doué de la parole.

Նաթըգա(թ), ա. խօսողութիւն. faculté de parler.

Նաթըգա-փէրտազ, } պ. ճար-
Նաթըգա-փիրա, } տարախօս. éloquent.

Նաթըհ, ա. որ խոյէ, եղջեր ածէ. 2. ել. նէվաթըհ, յփ. աղէտք. չարիք. qui frappe des cornes; 2. malheur, adversité.

Նաթըր, } ա. գիտուն. տեղեակ.
Նաթըր, } ճարտար. savant, habile.

Նաթըր, ա. յղ. նուաթար, յփ. պահապան (այգեստանի, մրգաստանի). garde (d'une vigne, d'un verger).

Համամ — ը. ծառայ, աղախին բաղանեաց. baigneur, baigneuse, valet, servante de bains.

Նաթիհ, ա. սպանեալ է հարուած եղջեր. tué à coups de cornes.

Նաթիհա(թ), ա. անասուն հարեալ եղջերբ. animal tué à coups de corne.

Նաթիճ, ա. յղ. նէվաթիճ, յփ. որ ծնանի, ցած հանէ. qui met bas.

Նա-թիւվան, } պ. անզօր. im-
Նա-թիւվանա, } puissant, infirme, faible.

Նա-թիւվանի, } պ. անզօրու-
Նա-թիւվանի, } թիւն. faiblesse, impuissance.

Նաթհ, ա. եղջեր ածել. frapper des cornes, cosser.

Նաթշ, ա. ամուր կազմած մարմնոյ. constitution forte et robuste.

Նաթուր, ա. յղ. նէվաթիր, յփ. պահապան այգեստանի, մրգաստանի. garde d'une vigne, d'un verger.

Նաթր, ա. պահ անել, դիտել պարտէզ. garder (la vigne, le jardin).

Նաթրուն, ա. բորակ. nitre.

Նա՛ի, ըմդ. } ա. գուժկան մա-
Նա՛ի(յ), ած.} հու. messager de la mort, celui qui annonce la mort de qn.

Նա՛ի, ա. բերել գէշ մահուան աւետիք. annoncer la mort.

Նաի՛, ա. յղ. նիհա՛. յփ. ծարաւի. altéré.

Նա՛իգ, ա. կանչել. կոչել. crier, croasser, chanter.

Նաիլ, ա. որ հասանէ, ստանայ. qui atteint, qui parvient, qui obtient.

— ոլ. հասանել. ընդունել. ստանալ. atteindre, parvenir, obtenir, gagner.

Նաիհա(թ), ա. եղ. նէվահիհ, յք. եղերամայր. լալական. pleureuse.

Նաիմ, ա. եղ. նիւվամ, յք. որ ննջէ. qui dort, dormant, endormi.

Նա՛իմ, ա. դէար. բարեկեցութիւն. հանգստութիւն. զբօսանք. յաջողութիւն. aisance, opulence, vie de délices, plaisir, volupté, prospérité.

Նաիպ, ա. եղ. նիւվվապ. յք. տեղապահ. փոխանակ. lieutenant, vicaire.

Նա՛իպ, ա. կանչել. կոչել. croasser, chanter.

Նաիպէ(թ), ա. եղ. նէվաիպ, յք. աղէտք. չարիք. ձախողանք. malheur, calamité, adversité.

Նաիր, ա. լուսաւոր. շողուն. brillant.

Նա՛իր, ա. աղաղակ. ճիչ. 2. ձայն աղեխարշ աղաղակի. cri; 2. cri de détresse.

Նաիրէ(թ), ա. եղ. նէվաիր, յք. հուր. բոց. հրդեհ. feu, flamme, incendie, embrasement.

Նա-իւմիտ, պ. անյոյս. sans espérance, désespéré.

Նա-իւմիտի, ա. անյուսութիւն. désespoir.

Նա-իւսթիւվար, պ. անհաստատ. inconstant, instable.

Նա՛իֆ, ա.

Զա՛իֆ —. (զա՛իֆ զէպուն.) անզօր եւ տկար, նուաղեալ. faible et languissant.

Նալ, պ. եղէգն նուրբ. 2. աղաղակ. ողբ. 3. որ աղաղակէ, ողբայ. roseau mince et délié; 2. gémissement; 3. gémissant.

Նա՛լ, ա. եղ. նի՛ալ, յք. սանդալ. հողաթափ. 2. պայտ. լուսին (ամբակոյ). claque; 2. fer (à cheval).

Տէօրթ — պօլու. (ուէօրթ լէճ.) (քառաթոփ.) է չորս ոտնական ձիոյ. galop.

— լաբը աթմագ. (կէպէրմէք.) սատկիլ. périr, mourir.

Նա-լայըգ, պ. անարժան. indigne, inconvenant.

Նալան, պ. որ աղաղակէ, ողբ. կոծ դնէ. gémissant.

Նա՛լ-պէնտ, պ. կազմ, պատրաստ յերթալ. prêt à partir.

Նալէ, պ. հեծութիւն. gémissement.

Նալէ(թ), ա. սանդալ. տրեխ. sandale, une semelle.

Նալէ-քիւն, } պ. որ աղաղակէ, կոծ դնէ.
Նալէ-քիւնան, } qui gémit, gémissant.

Նա՛լըն, պ. ազգ ինչ սանդալի երկաթանի. espèce de socque.

Նա՛լընճը, տ. } սանդալագործ. fabricant de socques.
Նա՛լ-թիրաշ, պ. }

Նա՛լի(յ), ա. է ձեւ պայտի. en (forme de) fer à cheval.

Նալիշ, պ. հեծութիւն. ողբ. gémissement.

Նա՛լլամագ, տ. պայտել. ferrer [un cheval.

Նա՛լլէթ, ա. տես Լա՛նէթ.

Նա՛լլը, տ. երկաթապատ. (un cheval) ferré.

Նալչա, տ. լուսնաձեւ երկաթ է ներքնան կօշկաց. fer avec lequel on garnit le talon des bottes et des souliers.

Նալչալամագ, տ. արկանել երկաթ է ներքնան կօշկաց. ferrer les bottes, garnir d'un fer les bottes et les souliers.

Նա՛լ-պանտ, } պ. պայտար. maréchal ferrant.
Նա՛լ-պէնտ, }

Նախ՛, ա. զենուլ. 2. անկեղծ լինել. égorger; 2. être sincère.

Նա-խալէֆ, պ. օտարացեալ. dégénéré.

Նա-խահ, պ. որ չկամի. 2. ակամայ. qui n'est pas de bonne volonté; 2. contre (son) gré.

Նա-խանտէ, պ. անգէտ. առանց դպրութեան. ignorant, illettré.

Նա-խասթ, պ. չխնդրեալ. չկամեցեալ. qui n'est pas désiré ou demandé.

Նախիղ, ա. դարան. embûche, embuscade.

Նախիղ-գեահ, դ. դարանք. տեղի դարանաց. embuscade.

Նախիզ, ա. երկչոտ. վատասիրտ. peureux, lâche, pusillanime.

Նախուն, դ. եղունգն. ongle.

Նախունի խամէ. ծայր գրչի. bec de plume.

Նախունի պէ-տէնտան. յաղօղ էրթեալ. qui se mord les doigts.

Նախունէ, դ. տես Նախուն. 2. Հարեչ. baguette, battoir.

Նախուն-թէրաշ, Նախուն-գիր, Նախուն-պիւր, Նախուն-պիւրա, Նախուն-պիւրայ, Նախուն-փիրայ, դ. շեփին, գրչաւ քեթրիկ հատանելոյ մգեդնետան. ciseaux ou petit couteau pour couper les ongles.

Նախուն-խարէ, Նախուն-պալ, դ. (ռամկաբ.) մատնաշուրութիւն. mal d'aventure, panaris.

Նախլ, ա. տունկ մանրատունկ. 2. արմաւենի. 3. (նազլ, ա.) գունդ ծաղկանց ամրացեալ ի հարսանիս. plant; 2. palmier, dattier; 3. guirlande ou couronne de fleurs.

Նախլ-իսթան, դ. տնկարան. 2. արմաւաստան. jardin des plantes; 2. jardin de(s) palmiers.

Նախլ-պէնտ, դ. որ յօրինէ գունդս ի ծաղկանց. qui fait des guirlandes ou des couronnes de fleurs.

Նախխաս, ա. վաճառական անասնոց. ձիավաճառ. մարդավաճառ. marchand de bétail, marchand de chevaux, marchand d'esclaves.

Նախխասէ(թ), ա. անասնավաճառութիւն. ձիավաճառութիւն. մարդավաճառութիւն. profession, métier de marchand de bétail, de chevaux, d'esclaves.

Նախճիր, դ. երէ. որս. 2. որսորդութիւն. gibier, chasse; 2. chasse.

Նախճիր-գեահ, դ. տեղի որսոյ. chasse, étendue de terrein pour la chasse.

Նախճիր-գիր, Նախճիր-վան, դ. որսորդ. chasseur.

Նախամէ(թ), ա. գեղեցկութիւն. ազնուութիւն. 2. մաղաս. 3. խլինք. beauté, élégance; 2. pituite, glaire; 3. morve.

Նախզ, ա. հանել. ծփել. խլել. 2. գինի զոր ըմպեն ով յարգել ուրուք. extraire, tirer dehors, arracher; 2. bonne gorgée de vin que l'on boit à la santé de qn.

Նախվէ(թ), ա. հպարտութիւն. ճոխաւորութիւն. orgueil avec faste et vaine gloire.

Նախվէթ-փիշէ, Նախվէթ-ֆիւրուշ, դ. հպարտ. superbe, orgueilleux.

Նա-խօշ, դ. չախորժական. désagréable.

Նա-խօշի, դ., Նա-խօշլուգ, գ. տաղտկութիւն. désagrément.

Նա-խօշ-գիւվար, դ. անհամ. insipide, sans goût.

Նա-խօշնուտ, դ. տհաճ. mécontent.

Նա-գեահ, Նա-գէհ, Նա-գէհան, դ. յանկարծօրէն. յանկարծակի. 2. պարապաժամ. անդէպ. à l'improviste, subitement, soudainement; 2. intempestif, inopportun.

Նա-գէհանէ, Նա-գէհանի, դ. յանկարծական. subit, soudain.

Նա-գէվհէր, դ. դիպուածութիւն. caractère accessoire de qc.

Նա-գիւվար, Նա-գիւվարէ, դ. չուտելի. qu'on ne peut (ou qui n'est pas bon à) manger.

Նա-հագ(ք), դ. անիրաւ. 2. յանիրաւի. injuste, inique; 2. à tort, injustement.

Նա-հագ-շինաս, դ. ապաշնորհ. անշնորհակալ. ingrat.

Նահաթ, ա. կողմն. գաւառակ. côté, district, canton.

Էհլի-ն-նահաթ. օտարական. étranger.

Նահգ, ա. (շաղ.) խանչել. խանչումն. braire; braiment.

Նա-հէմթա, դ. անզուգական. անհամեմատ. sans pareil, incomparable.

Նա-հէմվար, դ. անհաւասար. անհարթ. inégal.

Նա-հեմվարի, գ. անհաւասարութիւն. անհարթութիւն. inégalité.

Նահըգ, ա. (իշաձայնող.) որ զռնչէ. qui brait.

Նահի, ա. որ արգելու. qui interdit, défend, prohibe.

Նահիյէ(թ), ա. եւ. նեվահի, յգ. կողմն. 2. գաւառ. վիճակ. côté; 2. district, canton.

Նահիզէ(թ), ա. եւ. նեհաիզ. յգ. բնութիւն. nature.

Նահիպ, ա. աւարառու. déprédateur, pillard.

Նահիպ, ա. լալ ի ձայն բարձր. աղաղակ. pleurer à haute voix; lamentation.

Նահիս, } ա. (ամ) սովոյ, աղքատա-
Նահսա, } ւոր. (année) de famine, calamiteux, funeste.

Նահսա, ա. աղէտաւոր. աղէտաբեր. չարաղ. qui porte malheur, calamiteux, malencontreux, funeste, fatal.

Նահիտ, } գ. Արուսեակ. 2. կոյս.
Նահիտէ, } Vénus; 2. jeune fille.

Նահիտէ(թ), ա. օրիորդ. jeune fille.

Նահիֆ, ա. եւ. նիհաֆ, նուհաֆա, յգ. տկար. նիհար. faible, mince, maigre.

Նահլ, ա. բերել առանց պատճառի յանկիրանէ. 2. տալ. պարգեւել. 3. մեղու. attribuer à tort une parole à qn.; 2. donner, faire don de qc.; 3. abeille, mouche (à miel).

Նահհամ, ա. որ դժուարաւ շնչէ. 2. ագահ. qui respire difficilement; 2. avare.

Նահնահա(թ), ա. խռնչիւն. ronflement.

Նահպ, ա. կարեւոր գործ. 2. հոգ. եռանդ. փոյթ. 3. ընդդիմաբանութիւն. 4. լալ ի ձայն բարձր. աղաղակ. affaire importante, nécessité; 2. soin, diligence, empressement; 3. argument, preuve; 4. pleurer à haute voix; lamentation.

Նահս, ա. չարաբեր բախտ, աղէտաբեր լինել. ձախողութիւն. 2. աստղ բախտի չարագոյն. être de mauvaise augure, sinistre, porter malheur; mauvais sort; 2. mauvaise étoile.

Նահսը էքպէր. (զիւհալ.) Երեւակ. Կրոնոս. Saturne.

Նահսը ասղար. (Միրրիխ.) Արես. Հրատ. Mars.

Նահսէյն, ա. (երկ. նահս. եւ.) երկուքն աստեղք չարեաց բախտակիք. les deux planètes funestes, c.-à-d. Saturne et Mars.

Նահվ, ա. եւ. էնհա, յգ. կողմն. գաւառ. 2. քեր. յօդակապ բանից. յարադրութիւն. côté, plage, contrée; 2. gr. syntaxe.

Նահվի(յ), ա. եւ. նուհաթ, յգ. քերական. 2. յարադրական. grammairien; 2. qui appartient à la syntaxe, syntaxique.

Նահվիյուն, ա. յգ. նահվի, եւ. 1.

Նահր, ա. խողխողել. զենուլ. égorger.

Իտ-ըլ-նահր. (զուրպան պայրամը.) տօն ողջակիզաց. la fête des sacrifices.

Նաղարա, տ. գոչիւն. cri, vocifération.

— ուրմ. աղաղակ գոչել. vociférer.

Նաղզ, գ. գեղեցիկ. բարի. beau, bon, merveilleux.

Նաղմ, } ա. քաղցր երգել.
Նաղմէ(թ). } քաղցր երգ. chanter agréablement; chant agréable, mélodieux.

—յի տէյիշտիրմէք. (թահվիլի լիսան, պէհանէ սէրա էթ.) փոխել զլեզուն. changer de ton, changer de langage.

Նաղմէ-սազ, } գ. երգեցիկ
Նաղմէ-փէրտազ, } երաժշտա-
Նաղմէ-քէշ, } կան. chanteur, musicien.

Նաճաղ. տ. (թօզմաղը պէզր-իւք պալթա.) տապար. hache d'armes.

Նա-ճէսպան, գ. անարժան. անպատեհ. indigne, inconvenant.

Նաճի, ա. որ փրկի, ազատեցեալ. ազատեալ. qui se sauve, qui échappe; sauvé; délivré.

Նա-ճինս, գ. անազնիւ. ignoble.

Նա-ճարա, ա. անբժշկելի. incurable.

Նա-ճիւմպան, գ. անշարժ. im[mobile.

Նամ, գ. անուն. 2. համբաւ. հռչակ. nom; 2. réputation, renom, renommée.

(Օսման) —. (Ոսման) անուամբ, անուանեալ. du nom ou nommé (Osman).

Նա'իմ, ա. բարեկեցութիւն. 2. ինչք. 3. բարիք. երախտիք. bien-être; 2. biens; 3. bienfait, faveur.

Նա-մա'գուլ, գ. անհանճար. անդատեհ. absurde.

Նա-մագպուլ, գ. անհաճոյ. non agréé, désagréable.

Նամազ, գ. աղօթք մահմետականաց յոր հնգիցս աւուր աւուր է սահմանեալ ժամս կան. prière que les Musulmans sont obligés de faire cinq fois par jour.

Նամազ-կեահ, գ. աղօթարան. oratoire.

Նամազ-կիւզար, գ. աղօթարար. qui fait exactement les cinq prières prescrites.

Նա-մաթպու', գ. անհաճոյ. désagréable.

Նա-մա'լիւմ, գ. անյայտ. inconnu, ignoré.

Նա-մահտուտ, գ. անսահման. immense, infini.

Նա-մահսուր, գ. անեզր. անսահման. անսահմանական. sans bornes, sans limites, illimité, immense, infini.

Նա-մահրէմ, գ. անծանօթ. օտար որ չէ օրէն ի կանանոցն մտանել. qui n'appartient pas à la famille au degré ou au point de pouvoir entrer dans le harem.

Նա-մահրէմիյէթ, գ. անծանօթութիւն. արգելք մտանելոյ ի կանանոցն կամ տեսանելոյ զոք ի կանանց. état, condition de la personne qui est namahrem.

Նամ-ավէր, գ. անուանի. renommé, célèbre; illustre.

Նա-մա'տուտ, գ. անթիւ. innombrable, incalculable.

Նա-մա'րուֆ, գ. անծանօթ. inconnu.

Նամք, ա. գրել. գիր. écrire; [écriture.

Նամ-զէտ, գ. անուանեալ. սահմանեալ. խոստացեալ ի պաշտօն ինչ. 2. ընկալեալ. destiné, nommé à un emploi; 2. fiancé.

Նամէ, գ. նամակ. թուղթ. 2. գիրք. մատեան. lettre, missive; 2. livre, traité.

Նամէի Հիւմայուն. Հրովարտակ արքունի. diplôme, lettre royale.

Նամէ-ավէր, } գ. թղթաբեր. porteur (d'une lettre).
Նամէ-պէր, }

Նա-մէմուլ, գ. անակնկալ. inespéré, inattendu.

Նա-մէսմու', գ. անլուր. inouï.

Նա-մէ'սուտ, գ. դժբախտ. malheureux.

Նա-մէվզուն, գ. անկշիռ. չկշռուած. qui n'a pas été pesé, qui n'a pas le poids; discordant.

Նա-մէրղի, գ. չընդունելի. անհաճոյ. inacceptable, désagréable, déplaisant.

Նամէ-րէսա, գ. թղթաբեր. porteur (d'une lettre), messager.

Նա-մէրղուպ, գ. անհաճոյ. désagréable, qu'on ne souhaitait point.

Նա-մէրպութ, գ. անկապ. անյօդ. անշօդ. qui n'est pas lié ou attaché, incohérent, sans suite.

Նա-մէրտ, գ. վատ. երկչոտ. 2. ագահ. ժլատ. lâche, peureux, poltron; 2. avare.

Նա-մէրտի, գ. } վատութիւն, վատասրտութիւն. 2. ժլատութիւն. lâcheté, poltronnerie; 2. avarice.
Նա-մէրտլիք, ա. }

Նամի, ա. որ աճէ. qui croit, qui grandit.

Նամի, գ. անուանի. հռչակաւոր. célèbre, fameux, illustre.

Նամիյէ(թ), ա. զօրութիւն աճելոյ. 2. եղ. նէվամի, յ. force végétative.

Նա-միզաճ, գ. (անհանգիստ.) տկարացեալ ի խօթ. indisposé.

Նա-միհրիպան, գ. անհաւատարիմ. infidèle.

Նա-միւնէսսէր, գ. առանց յաջողութեան. qui ne réussit pas, sans succès.

Նա-միւթէնահի, գ. անսահման. անեզր. անվախճան. infini, interminable, sans fin.

Նա-մութեսավվէր, գ. զոր չէ մարթ ածել զմտաւ. անհնարին. qu'on ne peut se figurer, inconcevable, inimaginable.

Նա-մուլայիմ, } գ. անհաճ. անտեղ. անպատեհ. inconvenant, incongru.
Նա-մունասիպ, }

Նա-մուպարէք, գ. ադետաբեր. malheureux, funeste, fatal.

Նա-մուվէճճէհ, գ. մերժեալ. անհաճոյ. désapprouvé, désagréable.

Նա-մուրատ, գ. որ չհասանէ փափագանացն. qui n'obtient pas ce qu'il désire.

Նա-մուրատի, գ. վրիպումն ի յուսոյ. désappointement.

Նամլը, ա. անուամբ. 2. անուանի. հռչակաւոր. qui a un nom, nommé; 2. renommé, célèbre, fameux.

Նամլը, ա. երկաթ (սրոյ). lame (de sabre).

Նամ-ճու, գ. փառախնդիր. qui recherche la renommée, avide de réputation ou de gloire.

Նամէ(թ), ա. կեանք. շունչ. vie, âme.

Նամուս, ա. եղ. նէվամիս, յգ. օրէնք. կանոն. կարգ. 2. համբաւ. անուն բարի. 3. համեստութիւն. պարկեշտութիւն. 4. մտերիմ. խորհրդակից. ծածկագէտ. 5. հրեշտակ. loi, règle, coutume; 2. nom, renom, réputation, honneur; 3. pudeur; 4. confident; 5. ange.

Նամուսը էքպէր. հրեշտակապետն Գաբրիէլ. l'ange Gabriel.

Նամուսլու, ա. մեծարոյ. honnête.

Նամուսսուզ, ա. անամօթ. malhonnête.

Նա-մուվաֆըգ, ա. չյարմար. disconvenant.

Նամ-վէր, գ. անուանի. célèbre, illustre.

Նամ-վէրի, գ. անուն. համբաւ. célébrité.

Նամ-տար, գ. անուանի. renommé, célèbre.

Նամ-տարի, գ. } անուն. համբաւ. célébrité, renom, renommée.
Նամ-տարլըգ, ա. }

Նամ-քէօր, ա. (նան-քէօր.) (ապերախտ.) ապերախտաւոր. ապաշնորհ. անշնորհակալ. ingrat.

Նամ-քէօրլուգ, ա. (քիւֆրանը նիՙմէթ.) ապերախտաւորութիւն. ingratitude.

Նայ, գ. եղեգն. 2. սրինգ. roseau; 2. flûte, fifre.

Նայ-զէն, } գ. սրնգահար. joueur de flûte.
Նայ-պան, }

Նայ-չէ, գ. սրինգ փոքրիկ. petite flûte.

Նան, գ. հաց. pain.

Նանէ, } ա. } անանուխ. menthe, (mentha).
Նա՛նա, }
Նանէ, ա. }

Եէպանի —. դաղձն. menthe sauvage.

Նանու, ա. (նէննի.) (օր օր.) երգ ի ննջեցուցանել զմանկունս. berceuse, chanson ou air pour endormir un enfant.

Նան-փարէ, գ. պատառ հացի. 2. ռոճիկ. թոշակ. morceau de pain; 2. gages, pension.

Նան-փէզ, գ. հացագործ. boulanger.

Նան-քէօր, գ. (ապերախտ.) ապերախտաւոր. ingrat envers qn.

Նա՛շ, ա. պատգարակ. դեսպակ. փոխադրակ. 2. (մաղ.) դագաղ. 3. աթոռ. chaise à porteurs; litière, brancard; 2. cercueil; bière; 3. trône.

Պէնաթը նա՛շ. մեծ արջ. Grande Ourse.

Նա-շայեան, } գ. անպատեհ. անարժան. indigne, inconvenant, indécent.
Նա-շայեսթէ, }

Նա-շատ, գ. տրտում. sans joie, triste.

Նա-շատի, գ. տրտմութիւն. tristesse.

Նա-շէնիտէ, գ. անլուր. inouï.

Նա-շէքիպա, գ. անհամբեր. impatient.

Նա-շէքիպայի, գ. անհամբերութիւն. impatience.

Նաշի, ա. յառաջ եկեալ. ծագեալ. ծնեալ. provenant, qui provient de...

(Պու)նասըն —. վասն (այսորիկ). à cause de (cela), par suite ou en conséquence de...

Նա-շիթա, գ. (աճ գարընը.) նօթի. առանց ինչ ուտելոյ. à jeun.

Նա-շիթաք, գ. տե՛ս Նաշիթա. 2. որ չէ կերեալ ինչ. qui est à jeun.

Նա-շինաս, գ. տգէտ. ignorant.

Նա-չինաօք, գ. տգիտութիւն. ignorance.

Նաշէր, ա. որ սփռէ, հրապարակէ, ցանէ, ցրուէ, գարգէ, տարածանէ. 2. որ յարուցանէ, կենդանի առնէ. qui répand, qui divulgue, qui disperse, qui dissémine, qui étend, qui déploie; 2. qui vivifie, rappelle à la vie.

Նա-չէրին, գ. տգեղ. անհամ. laid, désagréable; fade, insipide.

Նա-չլուաթէ, գ. անլուայ. աղտեղի. qui n'est pas lavé ou nettoyé, sale.

Նա-չէւքիւֆթէ, գ. որ չէ բացուեալ. (fleur) qui n'est pas encore épanouie, ouverte.

Նա'ուրէ (թ), ա. եղ. նէվա'իր, յգ. (առւ ափլապը.) անիւ ջրահանելոյ ղողորդելու բանկառաց. noria, machine d'irrigation composée d'un tambour autour duquel s'enroule une chaine sans fin qui soutient des sceaux.

Նա-չար, գ. անօգնական. հէք. 2. կարեւոր. անհրաժեշտ. 3. բռնի. յանկարծ. privé de secours, sans (ou dépourvu de) ressource; 2. nécessaire, indispensable; inévitable; 3. forcément, par contrainte, inévitablement.

Նա-չիզ, գ. չնչին. անարգ. nul, futile, sans (ou de nulle) valeur.

Նա-չիզի, գ. } ոչնչութիւն.
Նա-չիզլիք. ա. } nullité, futilité.

[n'est pas recueilli.

Նա-չիյատէ, գ. չհաւաքուել. qui

Նաջ, ա. աղօրիք. ատամն. dent molaire, mâchelière, dent canine.

Նաբ, գ. անխառն. անապակ. յստակ. 2. անկեղծաւոր. pur, sans mélange; 2. sincère.

Նա'ք, ա. կռնչել. կռինել. croasser, chanter.

Նա-պակիսթէ, գ. անպատշաճ. անվայել. inconvenant.

Նապզ, ա. բաբախել, բաբախումն, բաբախք, զարկ երակաց. երակ. battre (le pouls); pulsation (de l'artère), pouls.

— Եօպլամագ. քննել երակ. tâter le pouls.

Նապզատ(թ), ա. բաբախ երակաց. une pulsation, un battement de pouls.

[sensé, sot.

Նա-պէ-խիրէտ, գ. անմիտ. in-

Նա-պէ-ճա, գ. անպատշաճ. անվայել. inconvenant.

Նա-պէտիտ, գ. աներեւոյթ. աներեւեալ. 2. (դաւթ.) կորուսեալ. invisible; disparu; 2. perdu.

Նա-պէր-ճա, գ. անտեղի. անպատշաճ. անվայել. déplacé, hors de propos, inconvenant.

Նա-պէ-քէար, գ. (չափազանց. խօսակցական.) անգործ. դատարկաշրջիկ. թափառական. oisif, vagabond, vaurien.

Նապըզ, ա. (երակ) որ բաբախէ, շարժի. (pouls) qui bat.

Նապըզատ(թ), ա. եղ. նէվաբիզ, յգ. երակ. artère.

Նապի', ա. որ բղխէ. qui jaillit, qui sort de terre.

Նապիթ, ա. եղ. նէվաբիթ, յգ. որ բուսանի, աճէ. բոյս. qui pousse, qui germe, qui croît; plante.

Նապիխա(թ), ա. եղ. նէվաբիխ, յգ. խօսող. 2. ամբարտաւան. parleur; 2. orgueilleux.

Նա-պի-հէնճար, գ. անվայել. impertinent, malhonnête.

Նապիղա(թ), ա. գերեր հոյակապ. excellent poëte.

Նա-պինա, գ. կոյր ի ծնէ. aveugle-né, aveugle de naissance.

Նա-պինայի, գ. } կուրութիւն.
Նա-պինայլըգ, ա. } cécité.

Նապիք, ա. եղ. նէվաբիք, յգ. բարձր. haut, élevé.

Նա-պուտ, գ. չեղեալ. qui n'existe pas, qui a disparu, réduit à rien.

[le genre humain.

Նաս, ա. մարդիկ. les hommes,

Նա'ս, ա. ննջել. ծանծաղել ննջել. sommeiller.

Նասա'(թ), ա. զուտ լինել. être pur, sans mélange.

Նասագ, ա. կարգ. յօրինուած. série, arrangement, ordre, rang.

Նա-սազ, գ. անյարմար. անվայել. discordant; inconvenant, incompatible.

[inconvenance.

Նա-սազի, գ. անվայելչութիւն.

Նա-սազ-քեարի, գ. անվայել, անյարմար. inconvenable, discord.

Նա-սազ-քեարի, գ. անհամաձայնութիւն. discordance, dissentiment, dissension.

Նասաթհ, ա. յթ. Նասիհա(թ), եւ՛

Նասահա(թ), ա. խրատել. խրատ. donner à qn. des conseils, des avis; conseil, avis.

Նա'սան, ա. որ նիրհէ. քնեայ. qui sommeille, qui a envie de dormir.

Նասարա, ա. յթ. Նասարան, եւ՛

Նա-սաֆ, գ. խառն. mêlé, mélangé.

Նասաֆէ(թ), ա. արդարութիւն. արդարադատութիւն ուղղութիւն. justice, équité.

Նա-սէզա, գ. անարժան. անպատեհ. inconvenant, indécent, indigne.

Նա-սէնճիտէ, գ. անկշիռ. qui n'a pas été pesé.

Նա-սէվապ, գ. թիւր. չար. qui n'est pas juste, mauvais.

Նա՛սըլ, մ. ինչպէ՞ս. ո՞րպէս. ինչո՞ւն օրինակ. comment? de quelle manière?

— *նըսըլըզ*. ողջո՞յն է քեզ. comment vous portez-vous? comment allez-vous? comment cela va-t-il? comment vous trouvez-vous?

Նասըր, ա. ընդ. եւ. Էնսար, նուսար, յթ. որ օգնէ. օգնական. օժանդակ. qui aide, qui assiste, aide, auxiliaire.

Նասըր, փ. կոշտոր(ած). durillon, callosité.

— *պասըրլանմաք*, } փ. կոշտորել.
Նասըրլանմաք, } se durillonner, se couvrir de durillons, se former des callosités.

Նասըրլը, փ. կոշտորեալ. calleux, couvert de durillons.

Նասի, ա. որ մոռանայ. մոռացկոտ. qui oublie, oublieux.

Նասիյէ(թ), ա. եւ. Նէվասի, յթ. ճակատ. 2. փ. (չէհրէ. կէօսթէրիշ.) արտաքինք. տեսիլ. երեւոյթ. front; 2. apparence.

Նասիյէթի հալ. արտաքինք իրաց. situation apparente, état apparent des choses.

Նասիյէ-փիրա, գ. ճակատազարդ. qui orne le front.

Նասիյէ-սայ, գ. որ շփէ ճակատ. qui frotte le front.

Նասիխ, ա. որ խափանէ. 2. որ ընդօրինակէ. qui abolit, qui abroge; 2. qui copie.

Նասիհ, ա. ընդ. եւ. Նուսահ, յթ. խրատտու. խորհրդական. 2. բարեկամ անկեղծ. qui donne des avis, des conseils; 2. ami sincère.

Նասիհ, ա. ած. եւ. Նուսահա. յթ. խրատտու. qui donne des avis, des conseils.

Նասիհա(թ), ա. եւ. Նասայիհ, յթ. խրատ. խորհուրդ. avis, instruction, conseil (que l'on donne à qn.).

— *վէրմէք*. } խրատել. խրատ տալ.
— *էթ*. } donner à qn. des avis, des conseils, conseiller, avertir.

Նասիհաթ-ամիզ, գ. խրատական. instructif.

Նասիհաթ-կէր, գ. խրատտու. qui donne des avis, des conseils.

Նասիհաթ-փէզիր, գ. որ ընդունի զխրատ. qui profite des avis.

Նասիճ, ա. ոստայնանկ. որ անկանէ. հիւսող. որ յօրինէ. tisserand, qui tisse; qui compose.

Նասիպ, ա. որ տնկէ, հարկանէ, կանգնեցանէ. 2. որ կարգէ, կացուցանէ. qui plante, qui dresse, qui élève, qui érige; 2. qui constitue, qui installe, qui établit.

Նասիպ, ա. (գըսմէթ.) բաժին. մաս. lot, part, partage, portion.

Նասիպէ(թ), ա. տես Նասիպ. 2. արձանաքար. կոթող սահմանաց. նշանակիչ ճանապարհի. borne, signe de route, jalon.

Նասիպ-տաշ, գ. բախտակից. compagnon de fortune.

Նասիպ-տար, գ. բաժանակից. բաժանորդ. հաղորդ. բաժորդ. qui a part à qc., participant à qc., copartageant.

Նասիր, ա. ած. եւ. Նուսարա, յթ. որ օգնէ. օգնական. qui aide, aide, auxiliaire.

Նա-սիւֆթէ, գ. անծակ. ողջ. անեղծ. անարատ. qui n'est point percé, entier, intact, intègre.

Նասիք, ա. նուիրեալ զանձն (Աստուծոյ), ի հրահանգս առաքինու–

թեանց). Բարեպաշտ. voué au culte de Dieu; pieux, dévot.

Նասահ, ա. խրատել. խրատ. conseiller, donner conseil; donner des avis; avis, conseil.

Նասութ, ա. մարդկութիւն. nature humaine, humanité.

Նասուհ, ա. ճշմարիտ. անկեղծաւոր. vrai, sincère.

Նասպ, ա. խանգնել. տնկել. 2. կարգել. կացուցանել. նշանակել ի գործ պաշտաման. 3. զնշանափիր ինչ ա, ի յօդնաւորել ընթերցանուլ. 4. եղ. էնսապ, յգ. սահմանաքար. խոթող սահմանաց. 5. նշան. planter, arborer, dresser; 2. nommer à une place, investir qn. de...; 3. donner à une consonne la voyelle fatha; 4. borne; statue; 5. signe.

Նասս, ա. պատգամ. 2. եղ. նուսուս, յգ. պատճառ հաստատութեան. ընծայութիւն. հանդէս. 3. ի դատաստան առաջ ատեանի տանել. oracle, texte; 2. preuve, argument, démonstration; 3. déférer qc. à qn., soumettre qc. au jugement de qn.

Նասր, ա. օգնել. օժանդակել. եղ. էնսար, յգ. օգնութիւն. նպաստ. պաշտպանութիւն. յաղթութիւն. aider, assister, secourir qn.; aide, assistance, secours; protection, victoire.

Նասրան, } ա. նազովրեցի. քրիստոնեայ. nazaréen, chrétien.
Նասրանի, եղ. }
Նասարա, յգ. }

Նասրանիյէթ(թ), ա. քրիստոնէութիւն. la religion chrétienne.

Նասրի(յ), ա. յաղթութեան. յաղթական. յաղթութեան. de victoire, victorieux, triomphal.

Նասֆէ(թ), ա. արդարութիւն. արդարախորհ անաչառութիւն. justice, équité.

Նավէրտ, պ. պատերազմ. մարտ. ճակատ. combat, bataille.

Նավէրտ-կեահ, պ. տեղի, ռազմի պատերազմի. lieu de combat, champ de bataille.

Նավէք, պ. նետ. flèche.

Նավէք-էնտազ, պ. նետաձիգ. archer.

Նավթ, ա. կախել. կառչել. (sus-) pendre, s'accrocher.

Նավի, ա. պարարտ. gras.

Նավլուն, փ. (Նէվլ. կէմի քիրասը.) վարձք նաւուն. fret, prix du fret.

Նավ-տան, պ. ջրմուղ. խողովակ. առուակ. conduit d'eau, gouttière, canal.

Նա-տան, } պ. տգէտ. ignorant, idiot.
Նա-տանիսթէ, }

Նա-տանի, պ. } տգիտութիւն. ignorance, idiotisme.
Նա-տանլըգ, թ. }

Նա-տէմ-սազ, պ. անհամաձայն. qui n'est pas d'accord, dissonant, discordant.

Նա-տէր-պէրապէր, պ. անպատշաճ. անպատեհ. inconvenant, hors de propos.

Նատի, ա. որ աղաղակէ. 2. քարոզ. 3. եղ. նէտիյէ(թ), նէվատի, յգ. ժողով. qui crie; 2. muezzin, crieur public; 3. assemblée.

Նատիմ, ա. զղջացեալ. repentant.

— օլ. ափսոսալ. զղջալ. se repentir de qc.

Նա-տիտէ, պ. (կէօրմէմիշ.) անփորձ. անհմուտ. 2. (կէօրիւլմէզ.) անտես. 3. (կէօրիւլմէմիշ.) չտեսնուած. չերեւցած. inexpérimenté; 2. invisible; 3. qui n'a jamais été vu.

Նատիր, ա. դժուարագիւտ. չնաշխարհիկ. չքնաղ. rare.

Նատիրէ(թ), ա. եղ. նէվատիր, յգ. չքնաղ իրք. rareté. chose rare.

Նատիրէ-սէնճ, պ. ճարտարախօս. orateur.

Նատիրէ-տան, պ. խոր գիտուն. հմուտ. très-savant, érudit.

Նատիրէ-քեար, պ. որ գործէ ճարտար գործս. qui fait des chefs-d'oeuvre.

Նատիրլիք, թ. անօրինութիւն. rareté.

Նա-տուրուսթ, պ. անուղիղ. որ չէ ճշմարիտ. սուտ. անճշգրիտ. անճիշդ. qui n'est pas droit, juste, qui n'est pas vrai, faux, inexact.

Նա-տուրուսթի, } սխալութիւն. manque de justesse, fausseté.
Նա-տուրուսթլըգ, }

Նար, ա. եղ. Նիւար, Նիրան, յգ. հուր. feu.

Էհլի նար. դժոխական. un homme, un esprit infernal.

— ընա եանմաք. (աէյիթիէտինի չէքմէք.) Բազում վիշտ կրել պատճառաւ (կամ ժանտութեան) ուրուք. souffrir beaucoup à cause (ou par la méchanceté) de qn.

Նար, պ. նուռն. grenade.

— աղաճը. նռնենի. grenadier.

Նա-րաւա, պ. որ հակառակի. հակառակ. որ աշկարայ յայտնապէս. 2. որ չխորհի դատողութեան առնել. qui contredit, contraire, qui nie ouvertement; 2. qui manque de jugement, de conseil.

Նա-րասթ, պ. անուղիղ. անիրաւ. qui n'est pas droit, injuste.

Նա'րէ(թ), ա. աղաղակ. ճչիւն. բարբառ աղաղակի. cri, vocifération.

Նարէնկ, } պ. (թուրինճ.) նա-
Նարէնճ, } րինջ. orange.

Նարէնկի, } պ. (թուրինճի.) նա-
Նարէնճի, } րնջագոյն. (couleur d')orange, orangé.

Նա-րէսա, պ. անպատշաճ. անվայել. inconvenant.

Նա-րէսաի, պ. անպատշաճութիւն. inconvenance.

Նա-րէվա, պ. անարժան. indigne.

Նա-րէվան, պ. խափանեալ (monnaie) qui n'a pas de cours.

Նարի(յ), ա. հրեղէն. de feu.

Նարիյէէ(թ), ա. բնութիւն, զօրութիւն հրոյ. հրեղէն բնութիւն. qualité du feu; ardeur, force du feu.

Նարին, պ. նուրբ. աղուոր. նեղ, ենթանուրբ. fin, délicat, effilé, grêle, fluet.

Նարխ. ա. } գին հատանել կամ
Նարդ, պ. } սահմանել. նիհ. taux, taxe.

— էթ. գօյմագ, } սահմանել, որոշ-
վերմէք, քէսմէք. } կանել, հատանել գինն. taxer, fixer le prix.

Նարկիլէ, պ. ծխաքարշ ծխափի Պարսկաց. pipe à la persane.

Նար-վէր, պ. ի ձև նռան. en forme de grenade.

Նար-տան, պ. հատ նռան. 2. արտասուք. 3. ակութ. grain de grenade; 2. larme; 3. brasier, réchaud.

Նար-ապէնք, պ. (նար պէքմէզի.) օշարակ ի նռանէ. sirop de grenade.

Նար-տին, պ. (սիւմպիւլի րումի.) նարդոս. nard.

Նա-փայտար, պ. անկայուն. անհաստատ. instable; inconstant.

Նա-փագ, պ. անմաքուր. աղտեղի. impur, sale, immonde.

Նա-փագի, պ. } անմաքրու-
Նա-փագլըգ, թ. } թիւն. աղտեղութիւն. պղծութիւն. impureté, saleté.

Նա-փէյտա, պ. աներեւոյթ. չգտանուալ. qui n'existe pas, introuvable.

Նա-փէսէնտ, } պ. մերժեալ.
Նա-փէսէնտիտէ, } խոտելի. անհաճոյ. improuvé, désapprouvé, déplaisant, désagréable.

Նա-փէտիտ, պ. անյայտ. աներեւոյթ. կորուսեալ. invisible, disparu, perdu.

Նա-փէրհիզ-քեար, պ. անժուժկալ. incontinent, intempérant.

Նա-փէրվա, պ. աներկիւղ. համարձակ. sans crainte, sans peur, intrépide.

Նաք, պ. ...ավոր. ...ալից. particule persane qui, ajoutée aux substantifs, en forme des adjectifs.

Զէհիր-նաք. թունաւոր. qui contient un poison, un venin, venimeux, vénéneux.

Նա-քեամ, պ. դժգոհ. դժգոհ. վրիպեալ ի յուսոյն. mécontent, échoué, désappointé.

Նա-քեամի, պ. վրիպումն ի յուսոյն. désappointement, attente déçue.

Նա-քեասթէ, պ. անպակաս. ողջ-ոյն. անայլայլական. qui n'est pas diminué, entier, inaltérable.

Նա-քեարէ, պ. անօգուտ. անպիտան. inutile, qui ne sert à rien.

Նաքլ, ա. ջանալ. փոյթ փութալ. être diligent, expéditif.

Նաքէս, պ. անարգ. արհամարհ. ժլատ. մանրախնդիր. կծծի. ագահ. vil, sordide avare.

Նաքէսթ. գ. } անարգասութիւն.
Նաքէսլիք. դ. } ժլատութիւն. աղքատութիւն. bassesse, avarice.
Նաքիլ, ա. երկչոտ. վատասիրտ. peureux, craintif, pusillanime.
Նաքիհա(թ), ա. արամիկի. une mariée.
Նաքիս, ա. որ խոնարհեցուցանէ, խոնարհեցուցեալ է գլուխն. qui baisse la tête ou a la tête abaissée.
Նաքիֆ, ա. որ չառնու յանձն, հրաժարի. qui refuse.
Նաքս, ա. յետս կալել. խուսափել. se retirer, se reculer de qn., de qc.
Նաֆ, գ. պորտ. 2. մէջտեղ. nombril; 2. le milieu.
Նաֆաքա(թ), ա. եւ. նէֆաքա, յգ. ծախք. 2. պարէնք. dépense, frais; 2. entretien, subsistance.
Նաֆէ, գ. քամփոփ մշկոյ. 2. (կէօպէք.) պորտ. 3. (քիւրք.) (մորթի.) մուշտակ (ի մորթոյ որովայնի աղուէսու). vessie de musc; 2. nombril; 3. pelisse, fourrure (toute composée du ventre du renard).
Նա-ֆէրճամ, գ. անհիմն. անօգուտ. sans (ou dénoué de) fondement, mal fondé, inutile, vain.
Նաֆթ, ա. նաւթ. կուպր. naphte, bitume
Նաֆի', ա. շահաւէտ. օգտակար. 2. առողջարար. avantageux, profitable, utile; 2. salutaire, salubre, bon pour.
Նաֆի. ա. որ դարձուցանէ. 2. որ ուրանայ. ուրացական. ժխտական. qui chasse, qui bannit; 2. qui nie, négatif.
Նաֆիզ, ա. թափանցիկ. ազդու. (գործադրեալ) կատարեալ. հնազանդեալ. qui pénètre, qui passe; efficace, exécuté, auquel on obéit.
Նաֆիզիւլ-քէլիմէթէյն. տիրապետ. խիստ իշխան. despote, prince sévère.
Նաֆիզէ(թ), ա. եւ. նէվաֆիզ, յգ. ազդու իրք. chose pénétrante.
Նաֆիլէ(թ), ա. անպարտական. աւելորդ կամ յաւելուած. 2. եւ. նէվաֆիլ, յգ. կողոպուտ աւար առել կամ շնորհք. 3. աւար. կողոպուտ. 4. պարգեւ. 5. դ. (պէ-ֆայտէ.) աւելորդ. անօգուտ. surérogatoire; 2. action, oeuvre ou prière surérogatoire; surérogation; 3. butin, proie; 4. don. cadeau, présent; 5. superflu, inutile.
— նէրէ. (պիլա ֆայտէ.) ի զուր. ընդ վայր. վայրապար. en vain, inutilement.
Նաֆիխ, ա. որ փչէ. որ հարկանէ (զփող). qui souffle; qui sonne (un instrument).
Նաֆիճ, ա. փամփուշտ մշկոյ. vésicule de musc.
Նաֆիր, ա. փախստեայ. 2. երկչոտ. fuyard; 2. peureux, craintif.
Նաֆխ, ա. փչել. հարկանել (զփող ...). souffler avec la bouche, souffler dans un instrument à vent.
Նաֆխա(թ), ա. ուռուցումն որովայնի. gonflement du ventre.
Նէ, գ. ոչ. non.
Նէ... նէ... ոչ... ոչ... ni — ni.
Նէ°, տ. զի՞նչ. quoi? que?
— մ. (պէնիմ հաքքըմ չէյիմ.) ո՞ր իմն իմ. quoi de ce qui m'appartient?
—(յ) նէ° կէրէք. զի՞ փոյթ է քեզ. que vous importe? qu'est-ce que cela vous fait?
—(յ)մէ կէրէքլիք. անփութութիւն. négligence.
— սի° վար. զի՞նչ կայ նորա. զի՞նչ է այն պակասութիւն նորա. qu'a-t-il? que lui manque-t-il? de quoi se plaint-il?
— յէ. } ինչ. վասն էր. pourquoi?
— իչիւն. } pour quelle raison?
— թահ. (շիւպհէսիզ.) անշուշտ. sans doute.
— օլըր. } զարմանք իմ. quoi donc!
— վար. } plait-il?
— մէմէ. (էյլէթթէ.) հարկաւ. անտարակոյս. cela va sans dire ou de soi, naturellement! bien entendu! parbleu!
— 'աճէպ. զի՞նչ զարմանք. quel étonnement!
— միւնասէպէթ. (նէ° մէմէ օլուռ. հաշա.) ամենեւին (ոչ). du tout.

— ուստի՞. (Հանդերձ ուղղական ինչուն.) որտեղէ՞. de quoi? d'où? [de...?
— զանազան. ո՞րչափ... combien

Նէ՛ատան, ա. բերել գոյժ մահու աւետարեր. annoncer la mort de qn., apporter la nouvelle de la mort de qn.

Նէ՛ամ, ա. այո. արդարեւ. oui, bien, très-bien.

Նէ՛ապան, ա. կռչել. կռնչել. croasser, chanter.

Նեեէլան, ա. հասանել. ստանալ. obtenir qc., parvenir à qc.

Նեզ՛, ա. հանել. խլել. 2. յոգեվարական լինել. տագնապ, հոգեվարութիւն մահուան. ոգեվարք. ôter, tirer, arracher, enlever; 2. être à l'agonie; agonie.

Հալէթիւ-ն-նեզ՛. հոգեվարութիւն, տագնապ մահուան. ոգեվարք. agonie.

Նեզալէ(թ), ա. անարգ, գձուձ լինել. գձձութիւն. անարգութիւն. être dans l'abjection et dans le mépris; vileté, bassesse, abjection. [pureté des moeurs.

Նեզահէ(թ), ա. ողջախոհութիւն.

Նեզարէ(թ), ա. սակաւ, փոքր լինել. սակաւաւորութիւն. être peu nombreux, exigu; petit nombre, petite quantité.

Նեզաքէ(թ), ա. (զարաֆէթ.) ազնուականութիւն. ազնուաբարոյութիւն. վայելչութիւն. élégance, grâce.

Նեզիլ, ա. եղ. Նիւզէլա, յն. անարգ, գձուձ. vil, abject.

Նեզիլ, ա. հիւր. եկաւոր. օտարական. hôte, étranger.

Նեզիհ, ա. մաքուր. pur.

Նեզիր, ա. եղ. Նիւզէրա, յն. մարգարէ՝ որ աղաղակայ պատժայայտարարական կոչմամբ. խրատատու. prophète qui annonce des punitions divines; avertisseur.

Նեզիրէ(թ), ա. նուիրեալ իր. 2. անձն նուիրեալ Աստուծոյ կամ ի պաշտօն կրօնից. 3. անտէրն կորց կորուսեալ զաւակ. chose consacrée; 2. personne consacrée à Dieu ou au ministère de la religion; 3. enfants perdus.

Նեզիֆ, ա. տկարացեալ ի հոսելոյ արեան. affaibli par la perte du sang.

Նեզլէ(թ), ա. զուկամ. հարբուխ. rhume, catarrhe.

Նեզհ, ա. մաքուր լինել. մաքրութիւն. être pur; pureté (des moeurs). [auprès, chez.

Նեզդ, գ. առ. առընթեր. près.
— ինտէ. առ նմա. auprès de lui.

Նեզտիք, գ. մերձաւոր. մօտ. proche, près.

Նեզր, ա. ուխտել. դնել ուխտել. Նիւզիւր, Նիւզուր, յն. ուխտ. vouer, faire voeu de...; voeu.

Նեզր, ա. սակաւ, փոքր լինել. սակաւաւորութիւն. être peu nombreux, exigu; petit nombre, petite quantité.

Նեթաիճ, յն. (ա. արդիւնք.

Նեթիճէ(թ), եղ. վախճանք. հետեւանք. եզր. ընծայութիւն. résultat, conséquence, effet; conclusion d'un syllogisme.

Նեթիճէի քէլամ. (Արիւգեր.) կարճ բանիւ ասել. bref, en un mot, enfin.

Նեթիճէ-պախշ, գ. ազդու. ուժեղ. qui produit un résultat, efficace.

Նեթիճէ-փեզիր, գ. վախճանեալ. կատարեալ. terminé, achevé, fini.

Նեթլ, ա. քաշել. հանել. tirer, extraire.

Նեխ, գ. թել. 2. կարգ. 3. օթոց. fil; 2. rang; 3. tapis.

Նեխավիրէ(թ), ա. յն. Նիխավար, եղ.

Նեհաթ, ա. մռնչել. մռնչիւն. rugir; rugissement.

Նեհաիզ, ա. եղ. Նահիզէ(թ), եղ.

Նեհար, ա. տիւ. (lumière du) jour, journée.

Նեհարիր, ա. յն. Նիհրիր, եղ.

Նեհաքէ(թ), ա. յաղթել. vaincre, avoir le dessus sur qn.

Նեհզ, } ա. յառնել. se lever.
Նեհզա(թ), }

Նեհենկ, գ. նհանգ. վիշապ. կոկորդիլոս. 2. սուր. 3. գրիչ. crocodile; 2. épée; 3. plume (à écrire).

Նեհի, ա. արգելուլ. արգելել. արգելում. défendre, interdire, prohiber; défense, interdiction, prohibition. [braire.

Նեհիգ, ա. (էշու.) խանչել.

Նեհիթ, ա. մռնչել. rugir.

Նեհիմ, ա. անյագ. որկորամոլ. կարի էմ ցանկացող. insatiable; gourmand; adonné passionnément à qc., avide de qc.

Նեհիպ, պ. երկիւղ. ահ. crainte, appréhension, peur.

Նեհիր, ա. առատ. բազում. abondant, copieux.

Նեհլէ(թ), ա. ումպ մի. gorgée, coup, trait.

Նեհհաթ, ա. մռնչող. rugissant.

Նեհհապ, ա. որ աւար հարկանէ, յափշտակէ. pillard, qui pille.

Նեհճ, Նեհճէ(թ), ա. ճանապարհ լա-րան. 2. օրինակ. chemin bien tracé; 2. voie, manière d'agir, de se conduire.

Նեհմ, ա. մռնչել. մռնչիւն. rugir; rugissement.

Նեհմէ(թ), ա. կարօտութիւն. 2. անյագ ցանկութիւն. besoin; 2. désir insatiable.

Նեհպ, ա. աւար հարկանել. կողոպտել. յափշտակել. եւ. նիհապ, յգ. աւար. առ է ապուար. կողոպուտ. piller; pillage.

Նեհր, ա. եւ. էնհար. յգ. գետ. fleuve, rivière.

Նեհրի(յ), ա. գետային. de rivière, fluvial.

Նեճա, Նեճաթ, ա. զերծանել. պրծանել. փրկել զանձն. փրկութիւն. ազատութիւն. être sauvé, délivré, se sauver; salut, délivrance.

Նեճաիպ, ա. յգ. նէճիպ, եւ.

Նեճահ, ա. յաջողութիւն գտանել. յաղթութիւն ստանալ. յաջողել. յաջողութիւն. obtenir un succès, remporter une victoire, réussir; succès, réussite.

Նեճաշի, ա. անուն գահակալ թագաւորաց Եթովպիացւոց. titre des rois de l'Abyssinie.

Նեճապէ(թ), ա. ազնուական լինել. ազնուականութիւն. être noble, de noble famille, de race; noblesse, (bonne) race.

Նեճասէ(թ), Նեճէս, ա. աղտեղի, գէշ լինել. անմաքրութիւն. գիճութիւն. աղտեղութիւն. 2. աղբ. être sale, malpropre; être immonde, impur; saleté, malpropreté; impureté; ordure, immondice; 2. excréments.

Նեճատէ(թ), ա. արի, քաջ լինել. արիութիւն. քաջութիւն. être brave, courageux; bravoure, courage.

Նեճէֆ, ա. բարձրաւանդակ. terrein élevé, tertre, monticule.

Նեճի(յ), ա. խորհրդակից. մտերիմ. qui est du secret, dans la confidence, confident, intime.

Նեճիհ, ա. ուղիղ. առողջ. իմաստուն. droit, sain, sage.

Նեճիպ, ա. նէճաիպ, էնճապ, յգ. ազնուական. noble.

Նեճիս, Նեճիս, ա. աղտեղի. անմաքուր. գէշ. sale, malpropre, immonde, impur.

Նեճիտ, ա. արի. քաջ. 2. տրտմած. թախծեալ. brave, courageux; 2. triste, affligé.

Նեճլ, ա. որդի. ծնունդ. զաւակ. enfant, fils.

Նեճճամ, ա. աստեղաբաշխ. աստեղագէտ. astronome, astrologue.

Նեճճար, ա. հիւսն. չինող. ատաղձագործ. charpentier, menuisier.

Նեճմ, ա. եւ. նիւճում, էնճիւմ, յգ. աստղ. étoile; astre.

Նեճշ, ա. յուզել. 2. հանել որսոյ զեղի. 3. լինել քաւահայր. քաւահայրութիւն. fouiller; 2. traquer; 3. se faire compère, compérage.

Նեճս, ա. եւ. էնճաս, յգ. աղտեղի գէշ. sale, malpropre; impur, immonde.

Նեճվա, ա. հշշանք. chuchotement.

Նեճտէ(թ), ա. արի, քաջ լինել. արիութիւն. քաջութիւն. être brave, courageux; bravoure, courage.

Նեճր, ա. արմատ. սկիզբն. ազգ. racine, origine, extraction.

Նեմ, պ. խոնաւ. թամաւ. 2. խոնաւութիւն. թարձութիւն. humide; 2. humidité.

Նեմա, ա. աճել. աճումն. croitre; croissance, accroissement.

Նեմաթ, ա. եւ. նիմաթ, յտ. ազգ ինչ թաղեայ ծածկոյթի. espèce de couverture de feutre.

Նեմաիմ, ա. յտ. նեմիմէ(թ), եւ.

Նեմէտ, պ. (քեչէ.) թաղիք. feutre.

Նեմէտ-զին, պ. թաղիք թամբի. feutre que l'on met sous la selle.

Նեմէտին, պ. թաղեայ. de feutre.

Նեմէտ-փարէ, պ. կտոր թաղեայ. morceau de feutre.

Նեմէտ-փուշ, պ. ծածկեալ թաղիւք. couvert de feutre.

Նեմէք, պ. աղ. sel.

Նեմէք-զար, պ. աղահանք. saline.

Նեմէք-հալալ, պ. շնորհակալ. հաւատարիմ. reconnaissant, fidèle.

Նեմէք-հարամ, պ. ապաշնորհ. ingrat.

Նեմէք-շինաս, պ. շնորհակալու. reconnaissant.

Նեմէք-պուհրամ, պ. ապաշնորհ. ingrat.

Նեմէք-սար, պ. աղահանք. saline.

Նեմէք-սուտ, պ. աղածոյ. ապուխտ. salaison; chair de boeuf salée.

Նեմէք-տան, պ. աղաման. salière.

Նեմէք-փէրվէր, պ. ծառայ հաւատարիմ. serviteur fidèle.

Նեմիգա, պ. թուղթ. նամակ. lettre, missive, dépêche.

Նեմիլէ(թ), **Նեմիմէ(թ)**, եւ. **նեմայիմ**, յտ. } ա. բանսարկութիւն. intrigue.

Նեմիմ, ա. տե՛ս Նեմիմէթ. 2. ձայն գրչի ի գրելն. bruit produit par la plume sur le papier.

Նեմիմէ-քեար, պ. բանսարկու. intrigant.

Նեմլ, ա. եւ. նիմալ, յտ. մրջիւն. fourmi.

Նեմլէ(թ), ա. տե՛ս Նեմլ. 2. մրջմնոց. 3. չարախօսութիւն. ամբաստանութիւն. զրպարտութիւն. 2. fourmillement; 3. dénonciation, calomnie.

Նեմլէնմէք, թ. խոնաւանալ. s'humecter, devenir humide.

Նեմ-կին, պ. խոնաւ. թաց. humide.

Նեմմ, ա. բամբասել. rapporter qc. à qn.

Նեմմալ, **Նեմմամ**, **Նեմմազ**, } ա. բանսարկու. ամբաստանիչ. intrigant, délateur, dénonciateur.

Նեմ-նաք, պ. խոնաւ. թաց. humide.

Նեմ-նաքի, պ. խոնաւութիւն. humidité.

Նեմնեմէ(թ), ա. զարդարել. գեղեցկացուցանել. enjoliver, décorer; embellir.

Նեմում, ա. բանսարկու. intrigant.

Նեմչէ, **Նեմսէ**, } թ. գերմանացի. allemand.

Նեմվ, ա. աճել. croître, grandir.

Նեմ-տար, պ. խոնաւ. humide.

Նեմ-ալուտ, պ. արտասուալից. humide de larmes; qui répand des larmes, larmoyant.

Նեյ, պ. սրինգ. 2. եղէգն. flûte; 2. roseau.

Նեյյիր, ա. լուսաւոր. պայծառ. 2. արեգակն. լուսին. lumineux, resplendissant; 2. soleil, lune.

Նեյյիրի ա'զամ. արեգակն. le soleil.

Նեյյիրի ասղար. լուսին. la lune.

Նեյյիրէյն, ա. երկ. երկոքին լուսաւորքն. արեգակն եւ լուսին. les deux astres brillants, savoir: le soleil et la lune.

Նեյ-զար, պ. շամբ. lieu planté de roseaux, roselière.

Նեյ-զէն, պ. սրնգահար. qui joue de la flûte.

Նեյ-իսթան, պ. շամբ. եղէգնադրան. lieu planté de roseaux, roselière.

Նեյլ, ա. հասանել. ստանալ. obtenir qc., parvenir à qc.

Նեյլէմէք, թ. զի՞նչ գործել. առնել. que faire.

Նեյ-շէքէր, պ. շաքարաբեր եղէգն. canne à sucre.

Նեյ-չէ, պ. եղէգնիկ. 2. սրինգ փոքրիկ. 3. տե՛ս Մարթիլ. petit roseau; 2. petite flûte.

Նենէ, ա. տե՛ս Նինէ։

Նէնկ, գ. պատիւ. համբաւ. անուն բարի. 2. պարկեշտութիւն. honneur, réputation; 2. pudeur.

Նէննի, տ. (օր օր.) երգ է ննջեցուցանել մանկանց. berceuse, fredonnement.

— սէօյլէմէք. երգել ննջեցուցանել մանկանց. fredonner pour endormir un enfant, assoupir par de douces chansons.

Նէշա, / Նէշաէ(թ), } ա. տե՛ս Նէշէթ.

Նէշաթ, ա. խայտառ, զուարթ, առոյգ լինել. խայտառութիւն. զուարթութիւն. առոյգութիւն. être vif, éveillé, gai, frais et dispos; vivacité, gaîté, enjouement, joie.

Նէշէ, / Նէշէթ, } ա. ծագել. ծնանել. 2. աճել. 3. արբենալ. արբեցութիւն. naître ou (pro)venir de qc.; 2. grandir; 3. s'enivrer, se griser; enivrement.

Նէշէթէյն, ա. (երկ. նէշէթ, եզ.) ծնունդ եւ յարութիւն մարդկան. naissance et résurrection.

Նէ-շէնիտէ, գ. անլուր. չլսուած. inouï, qui n'a pas été entendu.

Նէշէպ, ա. կախուել. s'accrocher à qc.

Նէշթ, ա. ելանել տեղւոյ. այլուր երթալ. sortir d'un lieu; changer de lieu, passer, aller d'un lieu à un autre. [նշտրակ. lancette.

Նէշթէր, գ. (Փիֆաստա.) նշտեր.

Նէշիէթ, ա. բուսումն. սկիզբն. երեւումն. ծագումն. germe d'une plante; commencement, apparition, naissance.

Նէշիթ, ա. եզ. նիշաթ, յգ. խայտառ. զուարթ. առոյգ. vif, éveillé, frais et dispos, gai, joyeux.

Նէշիթա(թ), ա. աւար. կողոպուտ. butin.

Նէշիպ, գ. զառիվայր. զառիթափ. վար. pente, penchant, descente.

Նէշիպ-կեահ, գ. առապար. տեղ. endroit escarpé, descente raide.

Նէշիտ, / Նէշիտէ(թ), } ա. քերթուած. տաղ. մրմունջ. vers, chant que l'on récite.

Նէշղ, ա. հեծկլալ մինչեւ ցնորել. sangloter au point de se trouver mal.

Նէշշապ, ա. նետագործ. fabricant de flèches.

Նէշշուր, ա. որ սփռէ, տարածանէ, ցանէ. qui répand, qui dissémine, qui disperse.

Նէշվ, ա. ծնանել. ծագել. 2. աճել. naître; 2. grandir, croître.

— ու նէմա պուլմագ. աճել. զարգանալ. croître et prospérer.

Նէշվան, գ. արբեալ. ivre.

Նէշվէ(թ), ա. հոտոտել. 2. տեղեկանալ. 3. արբենալ. արբեցութիւն. sentir une odeur; 2. avoir vent de qc., apprendre; 3. être grisé; ivresse.

Նէշվէ, գ. / Նէշվէ(թ), ա. } զուարթութիւն է քէֆայ. 2. տե՛ս Նէշէթ. enivrement.

Նէշվէ-պախշ, գ. զուարթացուցիչ. qui grise.

Նէշվէ-տար, գ. քաղցրացեալ. grisé.

Նէշտ, ա. խնդրել. քննել. 2. ծանուցանել ցուցանել ինչ. 3. երդմնեցուցանել զոք ասել. (re)chercher; 2. indiquer, enseigner; 3. adjurer qn. au nom de Dieu de lui dire.

Նէշր, ա. դարձել. տարածանել. տարածումն. 2. ցանել. ցրուել. սփռել. ցրումն. սփռումն. 3. համբաւել. հրապարակել. հրապարակութիւն. 4. յարուցանել. 5. յառնել. 6. տերեւել. կանաչանալ. déployer, étendre; déploiement; 2. disperser, disséminer, répandre; dispersion, dissémination; 3. divulguer, publier; divulgation, publication; 4. ressusciter, rappeler à la vie; 5. (se) ressusciter, revivre; 6. pousser des feuilles, se couvrir de feuilles; reverdir.

Նէշրի(յ), ա. տարածման. հրապարակութեան. de divulgation, de publication.

Նէշֆ, ա. կլանել. խմել. ծծել. absorber, imbiber; absorption, imbibition.

Նէ'ուզու-պիլ-լահ(ի), ա. (Աւլահա մըղղնագ.) Տեառն յանձն եղիցուք (դէ հեռի արասցէ ի մեզ չարն). քա՛ւ լիցի. nous prenons notre refuge auprès de Dieu (pour

qu'il détourne de nous le mal), à Dieu ne plaise!

Նեպ', ա. բղխել (երկրէ)· sourdre, jaillir de terre; jaillissement.

Նեպա̀, ա. լուր. պատգամ. nouvelle, avis.

Նեպա-պէտա, գ. (լազըմ տէյիլ տիր.) չէն գերեք. il ne faut pas.

Նեպաթ, եղ. } ա. տունկ.
Նեպաթաթ, յգ. } բոյս. plante.

— շէքէրի. (Նէօպէթ շէքէրի, ա.) (զտեալ շաքար.) շաքար կանդի. sucre purifié et candi.

'Ի'լմի նեպաթաթ. բուսաբանութիւն. botanique, td. phytologie.

Նեպաթի(յ), ա. բուսական. de (la) plante, végétal.

Նեպալէ(թ), ա. ճարտար լինել. ճարտարութիւն. être habile; habileté.

Նեպահէ(թ), ա. անուանի, հռչակաւոր լինել. անուն. հռչակ. être célèbre; célébrité, renom.

Նեպաշատ, գ. քաւ լիցի. մի լիցի. que cela ne se fasse pas! à Dieu ne plaise!

Նեպզէ(թ), ա. փոքր ինչ. սակաւ ինչ. un peu, une petite quantité, un peu de...

Նեպզէզան, ա. թնդալ երակաց. battre (le pouls).

Նեպէվի(յ), ա. մարգարէական. du prophète, prophétique.

Նեպէրտ, գ. պատերազմ. մարտ. ճակատամարտ. guerre, combat, bataille.

Նեպէրտ-ազմա, գ. քաջամարտիկ. vaillant, aguerri.

Նեպէրտ-կեահ, գ. ճակատատեղի. champ de bataille.

Նեպէրտ-փիշէ, գ. մարտիկ. guerrier.

Նեպթ, ա. աճել. բուսանել. croître, pousser.

Նեպի, ա. եղ. էնպիյա, յգ. մարգարէ. prophète.

Նեպիլ, ա. ճարտար. habile, industrieux, ingénieux.

Նեպիլէ(թ), ա. կին խիստ գեղեցիկ. femme très-belle.

Նեպիշթէ, գ. գրեալ. écrit.

Նեպիր, } գ. թոռն. petit-fils,
Նեպիրէ, } petite-fille.

Նեպլ, ա. եղ. Նիպալ, յգ. նետ. flèche.

Նեպշ, ա. հանել արտաքս ի գերեզմանէ, ի հողոյ. 2. յայտնել. ի վեր հանել. déterrer, exhumer; 2. révéler, découvrir (un secret).

Նէպուվվէթ, ա. մարգարէութիւն. prophétie.

Նեսպ, ա. ամբառնալ. ամբարձումն. élever, exhausser.

Նեսաիճ, ա. յգ. Նեսիճէ(թ), եղ.
Նեսաիմ, ա. յգ. Նեսիմ, եղ.
Նեսաիս, ա. յգ. Նեսիսէ(թ), եղ.
Նեսաիք, ա. յգ. Նեսիքէ(թ), եղ.

Նեսնաս, ա. այծամարդ. satyre.

Նեսաքէ(թ), ա. աստուածապաշտ լինել. être pieux, dévot.

Նեսէմ, ա. շունչ. âme, souffle.

Նեսէպ, ա. եղ. էնսապ, յգ. ազգ. տոհմ. զարմ. origine, extraction, naissance, parenté.

Նեսթէ, ա. տես Նեսնէ:

Նեսթէր, } գ. (Իսպանիա
Նեսթէրէն, } կիւլ. ապուլթօն
Նեսթէրին, } կիւլիւ.) վարդ վայ-
Նեսթէրուն, } րի. églantine.

Նեսի, ա. մոռանալ. մոռացումն. oublier; oubli.

Նեսիգ, ա. կարգեալ. յարդարեալ. rangé, disposé, mis en ordre.

Նեսիճ, ա. ոստայնանկել. 2. տես Նեսիճէթ. tissu.

Նեսիճէ(թ), ա. եղ. Նեսաիճ, յգ. ոստայնանք. tissu.

Նեսիմ, ա. եղ. Նեսաիմ, յգ. զեփիւռ. օդ. հողմ քաղցրաշունչ. vent doux et léger, zéphyr.

Նեսիպ, ա. եղ. էնսիպա, յգ. ազնուական. փառաւոր. 2. պատշաճ. bien né, d'un rang élevé, de qualité; 2 convenable, propre.

Նեսիս, ա. յետին շունչ կենաց. le dernier souffle de la vie.

Նեսիսէ(թ), ա. եղ. Նեսաիս, յգ. բամբասանք. médisance.

Նեսիքէ(թ), ա. եղ. Նեսաիք, յգ. զոհ. պատարագ. 2. (ալթըն. կիւմիւշ սէպիքէսի.) ձոյլ արծաթոյ. ոսկւոյ. sacrifice, victime; 2. lingot (d'or ou d'argent).

Նեսլ, ա. եղ. էնսալ, յգ. ազգ. սերունդ. postérité, descendance.

Նէսխ, ա. ընդօրինակել. ընդօրինա-կութիւն. 2. Ջնջել. եղծանել. խա-փանել. Ջնջում. խափանում. 3. տես Նէսխի. copier, transcrire; copie, transcription; 2. effacer, abolir, abroger; abolissement, abrogation.

Նէսխի, ա. անուն նշանագրաց սովորական Արաբացւոց գրերին յաճախ ի ձեռնագիրս գործածուածն. nom de l'écriture usuelle arabe employée ordinairement dans les manuscrits.

Նէսճ, ա. մանել. ոստայնանկել. հիւսուած. ոստայնանկութիւն. հիւսք. tisser; tissu, tissage.

Նէսիմ(թ), ա. շունչ. souffle.

Նէսնաս, գ. այծամարդ. satyre.

Նէսնէ, գ. (պիր շէյ.) իր. ինչ. իմն. 2. (հիչ պիր շէյ.) ոչ ինչ. quelque chose, une chose; 2. rien.

Նէսսաճ, ա. ոստայնանկ. tisserand.

Նէսսապ, եւ. Նէսսապէ(թ), Նէսսապուն, յգ. — ա. ազգաբան. généalogiste.

Նէշր, ա. ցանել. սփռել. ցրուել. ցրումն. սփռումն. 2. արձակ բան. disséminer, répandre, disperser; dispersion, dissémination; 2. prose.

Նէսր, ա. անգղ. vautour.

Նէսրի թայիր. արծուի. Aigle.

Նէսրի վաքը'. քնար. Lyre.

Նէսրէյն, ա. (երկ. Նէսր, եւ.) երկուքին աստեղատանց արծուոյ եւ քնարի. les deux constellations de l'Aigle et de la Lyre.

Նէսրին, գ. վայրի վարդ. 2. ալպէ նարգիզ. églantine; 2. rose de Jéricho, jonquille.

Նէվ, գ. նոր. նորոգ. 2. դալար. nouveau, récent; 2. jeune, frais.

Նէվ', ա. եւ. Էնվա', յգ. ազգ. տեսակ. genre, espèce, sorte.

Նէվա, գ. ձայն. հնչիւն. 2. ելեւէջք. երգ. նուագ. 3. հանգստութիւն. հեշտ. դիւր. 4. Հնարք. հայթայթանք. 5. ինչք. յղփութիւն. 6. պարէն. պաշար. voix, son, ton; 2. modulation, mélodie, air; chant; 3. aisance, bien-être; 4. moyens, ressources; 5. richesse, opulence; 6. provision.

Սօղուգ —. (զամէէթ պարիա.) խափանեալ. (qui est) passé de mode.

Նէվա, ա. միտք. դիտաւորութիւն. intention, projet, plan.

Նէվամիս, ա. յգ. Նամուս, եւ:

Նէվ'ա(թ), ա. ազգ ինչ. une espèce.

Նէվ-ռէսիտէ, գ. նորեկ, այն ինչ եկեալ հասեալ. arrivé tout nouvellement.

Նէվ-ակին, գ. նորաձեւ յարդարեալ. nouvellement formé.

Նէվազիլ, ա. յգ. Նազիլէ(թ), եւ. 2:

Նէվազիր, ա. յգ. Նազըրէ(թ), եւ:

Նէվաթըհ, ա. յգ. Նաթըհ, եւ. 2:

Նէվաթի, ա. յգ. Նաւթի, եւ:

Նէվաթիճ, ա. յգ. Նաթիճ, եւ:

Նէվաթիր, ա. յգ. Նաթուր, եւ:

Նէվաֆ, գ. ձայն. երգ. voix, chant.

Նէվաֆիհ, ա. յգ. Նաֆիհա(թ), եւ:

Նէվաֆիգ, ա. յգ. Նաֆիգէ(թ) եւ:

Նէվաֆիր, ա. յգ. Նաֆիրէ(թ), եւ:

Նէվա'իր, ա. յգ. Նա'ուրէ(թ), եւ:

Նէվալ, Նէվալէ(թ), — ա. պարգեւ. ընծայ. 2. երախտիք. շնորհք. don, présent; 2. faveur, bienfait, grâce.

Նէվա-կէր, գ. երաժիշտ. նուագածու. երգիչ. musicien, chanteur.

Նէվահի, ա. յգ. Նահիյէ(թ), եւ:

Նէվահի, ա. յգ. Նէհի, Նահի-յէ(թ), եւ:

Նէվ'ամա, ա. օրինակաւ իմն. en quelque façon ou sorte, de quelque manière.

Նէվամի, ա. յգ. Նամիէէ(թ), եւ. բոյսք. բուսանիք. végétation.

Նէվամիս, ա. յգ. Նամուս, եւ. 1:

Նէվայ, գ. տես Նէվա:

Նէվան, գ. որ շարժի. 2. որ լայ. qui se meut; 2. qui pleure.

Նէվան, ա. (պարզ մէրթէպէ.) օրինակաւ իմն. en quelque façon ou sorte, de quelque manière.

Նէվ-աբատ, գ. նորաշէն. nouvellement cultivé.

Նէվապիզ, ա. յգ. Նապըզա(թ), եւ:

Նէվապիթ, ա. յգ. Նապիթ, եւ:

Նէվապիխ, ա. յգ. Նապիխա(թ), եւ:

Նեվաիպ, ա. յգ. նաիպէ, եղ:

Նեվասի, ա. յգ. նասիէ(թ), եղ. 2. գլխաւորք ժողովրդեան. les notables d'une tribu.

Նեվ-իճատ, գ. նորահնար. nouvellement inventé.

Նեվահի, ա. յգ. նահիէ, եղ. 3:

Նեվատիր, ա. յգ. նատիրէ(թ), եղ:

Նեվ-արուս, գ. նորեկ հարսն. la nouvelle mariée.

Նեվաքէ(թ), ա. յիմարութիւն. անմտութիւն. sottise, imbécillité.

Նեվաֆիզ, ա. յգ. նաֆիզէ(թ), եղ: [եղ. 2:

Նեվաֆիլ, ա. յգ. նաֆիլէ(թ),

Նեվաֆիհ, ա. յգ. նէֆհա, եղ:

Նեվ-զատ, գ. նորածին. նորաբոյս. nouvellement éclos, qui vient de pousser.

Նեվենտ, գ. ձի. երիվար. cheval.

Նեվենտան, գ. երիվար երագընթաց. cheval prompt à la course.

Նեվեսան, ա. շարժել. se mouvoir.

Նեվերտ, գ. որ հատանէ անցանէ. qui traverse, qui parcourt un pays.

Նեվերտիտէ, գ. հատեալ անցեալ. parcouru.

Նեվ՚ի(յ), ա. ազգի. d'espèce, specifique.

Նեվ-՚րամ, գ. [illegible]. indompté.

Նեվհա, գ. ողբոց. lamentation.

Նեվհագէր, գ. որ ողբայ. qui se lamente.

Նեվլ, ա. վարձք նաւու. 2. պարգեւ. ընծայ. fret, prix du fret; 2. don, présent.

Նեվ-խասթ, } գ. մատաղ. նոր.
Նեվ-խիզ, } դալար. tout jeune.

Նեվհ, ա. ձայն բարձեալ լալ. ողբալ. pleurer à haute voix, pousser des lamentations.

Նեվհա(թ), ա. լալիւն. ողբոց. lamentations.

Նեվհա-կեահ, } գ. տեղի ողբա-
Նեվհա-կեհ, } րանաց. lieu de lamentation.

Նեվհա-կեր, գ. լալական. pleureur, qui pleure un mort.

Նեվ-հեվէս, գ. որ նորոգ ցանկայ. qui désire nouvellement.

Նեվ-ճիւվան, գ. երիտասարդ. jeune homme.

Նեվ-ճիւվանի, գ. երիտասարդութիւն. jeunesse.

Նեվմ. ա. ննջել. քուն. dormir; sommeil.

Նեվ-նիհալ, գ. մատաղատունկ. jeune plante.

Նեվ-շահ, գ. թագաւոր մանուկ. 2. փեսայացեալ. le jeune roi; roi; 2. nouveau marié.

Նեվ-շիւքիւֆթէ, գ. նորոգ ծաղկեալ. nouvellement épanoui.

Նեվ-պավէ, գ. նորիք. prémices.

Նեվ-պատէ, գ. խաղմաղ. քաղցուա. vin nouveau.

Նեվ-պարէ, գ. նորիք. երախայրիք. prémices.

Նեվպէթ(թ), ա. եղ. նիւվպէթ. յգ. (նէօպէթ.) պահ. 2. կարգ. garde, poste relevé d'heure en heure; 2. tour de rôle.

— իլէ. } (պի-ւ-միւնավէպէ.)
— լէյլ. } փոխանակաւ. կարգաւ. tour à tour, à tour de rôle.

— աթէշի. փոխադարձ արձակումն հրացանից. mousquetade.

— պէքլէմէք. պահապան լինել. monter la garde, être de faction.

— իճի պէքլէմէք. (գէտի'պա միւթէրաատրա օլ. իճթիհատը ֆըրսաթ.) առ. առնել պատեհ ժամու. faire le guet.

Նեվպէթ, ա. զօրահանդէս ինչ յորում զինուորք հարկանեն երաժշտութեան առաջի Սուլթանին և պալատականաց արքունի տան կարգելոց յերկրորդ գաւիթ արքունի պալատին. espèce de parade qui consiste en une musique militaire qui s'exécute en présence du Sultan et des principaux officiers de sa maison tous rangés en ordre dans la seconde cour du palais.

Նեվպէթ-ճի, գ. զօրական երաժիշտ. musicien.

Նեվպէթ-խանէ, գ. խուղ պահանորդաց. guérite.

Նեվպէթճի, փ. պահակապան. factionnaire, sentinelle.

Նեվ-պէհար, գ. առաւօտ, ժամանակ գարնանայ. printemps.

Նեվ-պէ-նէվ, գ. (նէնիանէն նէնիյէ.) նորանոր. tout récent, tout nouveau.

Նեվ-պէր, գ. նորահաս պտուղ. նորերք. prémices.

Նեվա, ա. յետս մնալ. յետս գնալ. rester en arrière; se reculer.

Նեվվահ, ար. } լալական.
Նեվվահա(թ), էգ.} pleureur, pleureuse.

Նեվ-րէս, } գ. նորահաս. նո-
Նեվ-րէսթէ, } րածին. մատղաշ.
Նեվ-րէսիտէ, } nouvellement éclos, né, surgi, nouvellement poussé, qui vient de naître.

Նեվ-րուզ, գ. տարեմուտ. ամանոր. jour de l'an, nouvel an.

Նեվ-րուզիյէ, գ. (կաղանդչէք.) տօնընծայք. 2. ամանորայ. étrennes; 2. du nouvel an.

Նեվ-փէյտա, գ. նոր. նորագիւտ. nouveau, nouvellement inventé.

Նեվք, գ. ծայր. bout.

Նեվ-քեար, գ. անփորձ. inexpérimenté.

Նեվք-տար, գ. սրածայր. pointu.

Նեվֆէ(թ), ա. ճարպկութիւն. habileté, adresse.

Նեվֆէլ, ա. ծով. mer.

Նէտամէ(թ), ա. զղջանալ. ափսոսալ. զղջութիւն. ափսոսանք. se repentir de qc., regretter (ou avoir regret de) qc.; repentir, regret, repentance.

Նէտամէթ-քեար, գ. զղջացեալ. repentant.

Նէտամէթ-քեարի, գ. զղջութիւն. repentir, repentance.

Նէտաքէ(թ), ա. արագութիւն. առոյգութիւն. ճարպկութիւն. գեղեցկութիւն. agilité, vivacité, habileté, beauté.

Նէտէմ, ա. տե՛ս Նէտամէթ։

Նէտի(յ), ա. էղ. էնտիյէէ(թ), յք. ժողով. réunion, assemblée.

Նէտիմ, ա. էղ. նիտէմա, յք. ըմպակից. խրախճանակից. բարեկամ. ընտանի. commensal, compagnon de parties de plaisir; ami intime, familier, confident.

Նէտաիյէ(թ), ա. յք. Նատի, էղ. 3։

Նէտամ, ա. զղջանալ. զիղջ. se repentir de qc.; repentir, repentance.

Նէտման, ա. խրախճանակից. 2. զղջացեալ. ափսոսացեալ. commensal; 2. qui se repent, repentant.

Նէտվէ(թ), ա. ժողով. 2. ամբոխ. assemblée; 2. troupe, multitude.

Նէտրէ(թ), ա. անօսր լինել. անօսրութիւն. être rare; rareté.

Նէր, գ. արու. mâle.

Էնկիւշթի նէր. բոյթ. pouce.

Նէրէ, գ. արու. 2. որձեւէգ. 3. տգեղ. աղտեղի. գարշելի. mâle; 2. hermaphrodite; 3. laid, sordide, abominable.

Նէ՞րէ, փ. ո՞ր տեղ. quel lieu?

— *յէ*. ո՞ւր. յո՞ւր. յո՞ր տեղ. vers où? où?

— *տի*. (հա՞նկը մահալլ.) ո՞ր կողմն. ո՞ր տեղ. quel lieu?

— *տէ*. ո՞ւր. յորո՞ւմ տեղի. où? en quel lieu? en quel endroit?

Նէրիման, գ. դիւցազն. նահատակ. homme brave, héros, champion.

Նէրիմանի, գ. դիւցազնական. 2. դիւցազնութիւն. héroïque; 2. héroïsme.

Նէրկիս, }
Նէրճիս, } գ. նարգիզ. narcisse.

Նէրկիսէ, գ. աստղ. étoile, astre.

Նէրկիսստան, գ. պարտէզ նարգիզաց. 2. թաղար նարգիզի. jardin de narcisses; 2. vase à narcisse.

Նէրմ, գ. փափուկ. կակուղ. mou, doux au toucher, tendre.

Նէրմի, գ. փափկութիւն. կակղութիւն. քնքշութիւն. mollesse, délicatesse, douceur.

Նէրմ-իլկեամ, գ. (երիվար) հպատակ. (cheval) doux, docile.

Նէրմ-սար, գ. (եավաշ թապի'աթլը.) հեզ. doux.

Նէրմ-տիլ, գ. գորովալից. գթած. tendre, compatissant.

Նէրմ-րէվ, գ. հանդարտընթաց.

(cheval) au trot léger, doux et égal.

Նէրտ, գ. նարտ. տաւլայի. trictrac.

Նէրտին, գ. նարդոս. nard.

Նէրտիւպան, գ. սանդուղք. escalier, échelle.

Նէրտ-պազ, գ. որ խաղայ տաւլայի. qui joue au trictrac.

Նէրտ-պազի, գ. խաղալն տաւլայի. action de jouer au trictrac.

Նէքեալ, ա. պատիժ որ օրինակ այլոց. punition (ou châtiment) exemplaire.

Նէզաքէթ(թ), ա. նրբութիւն. finesse, subtilité.

Նէզէս..., ա. տես Նազ-քէս...:

Նէքէպ, ա. տես Նէքպա:

Նէքիր, ա. հանճարեղ. խորամանկ. ingénieux, fin, subtil.

Նէքիրէ(թ), ա. գեր. անորոշ. gr. indéterminé ou indéfini.

Նէքըլ, ա. պատիժ. աղէտ. 2. սանձ. 3. այր քաջ. fléau; 2. bride; 3. homme brave, courageux.

Նէքհէ(թ), ա. հոտ. 2. հոտ անուշ. odeur quelconque; 2. bonne odeur, parfum.

Նէքձ(թ), ա. աղէտ. calamité, affliction.

Նէքպ, } ա. եղ. Նիւքէուպ,
Նէքպէ(թ), } յգ. աղէտք. չարիք. malheur, affliction, mal.

Նէքպա, ա. եղ. Նիւքպ, յգ. խոտորնակ հողմ. vent qui souffle d'un point situé entre deux vents cardinaux.

Նէքպէթ, ա. (մէնհուս. մէնքէուպ. ուղղութ.) աղէտաբեր. funeste, fatal.

Նէքպէթ-խանէ, պ. տուն աղէտից, թշուառութեան. demeure de la misère.

Նէքս, ա. լուծանել (ուխտին). rompre, violer (un traité, etc.).

Նէքս, ա. վեր ի վայր շրջել, հարկանել. տապալել. renverser.

Նէքր, ա. խորամանկութիւն. խորագիտութիւն մտաց. finesse d'esprit.

Նէքրա, ա. տես Նիւքիւր. 2. մեծ աղէտ. malheur, accident grave.

Նէքրէ, տ. զուարճալի. plaisant.

Նէքֆ, ա. դադարել. 2. ի բաց կալ. հրաժարել. cesser; 2. se désister, refuser.

Նէօպէթ, ա. տես Նէվպէթ:

Նէֆ', ա. օգուտ. շահ. utilité, avantage, profit, gain.

Նէֆազ, ա. թափ անցանել. ընդմտանել. անցանել. pénétrer (à travers) qc., traverser qc., passer.

Նէֆայէ(թ), ա. յետին ծայրը. անպիտան մասն. rebut.

Նէֆաիս, ա. յգ. Նէֆիսէ(թ), եղ:

Նէֆասէ(թ), ա. գերազանցութիւն. ազնուութիւն. qualité précieuse ou exquise, excellence.

Նէֆատ, ա. չքն յայտ լինել. անհետանալ. ծախիլ. փարատիլ. disparaître, s'en aller, s'évanouir.

Նէֆիէ(թ), ա. յետին ծայրը. անպիտան մասն. rebut.

Նէֆէլ, ա. եղ. էնֆալ, նիֆալ, յգ. աւար. կողոպուտ. butin.

Նէֆէս, ա. եղ. էնֆաս, յգ. շունչ. haleine, respiration, souffle.

— ալմաք. շնչել. յետ առնուլ. օդ առնուլ. 2. մտանել օդոյ. prendre haleine, respirer; 2. laisser entrer de l'air.

Պիր — տէ. ի միասին առանց դադարի. tout d'une haleine, sans reprendre haleine.

Սօն —. յետին շունչ կենաց. le dernier soupir.

Նէֆէսա, ա. եղ. նէվաֆիս, յգ. կին ծննդական. femme en couche, accouchée.

Նէֆէսլէնմէք, տ. շնչել. օդ առնուլ. reprendre haleine, respirer.

Նէֆէսլիք, տ. (մէնֆէս.) շնչահան. օդանցք. soupirail.

Նէֆէր, եղ. } } անձն. այր. ան-
էնֆար, } յգ. } հատ. 2. զի-
Նէֆէրաթ, } } նուոր. homme, individu, personne; 2. simple soldat.

Նէֆէրաթը 'ասքէրիյէ. մարտիկ զօրք. les combattants.

Նէֆէրան, ա. ի փախուստ անցանել. s'enfuir.

Նեփթ, գ. նաւթ. naphte.

— ձէթ. նաւթ. (huile de) naphte.

Նեփթի, գ. է փոյն նաւթի. թուխ կանաչ. vert foncé.

Նեփի, ա. վանել. մերժել. 2. աքսորել, արտաքսել. (աքսոր-կլին.) արտաքսել. 3. ուրանալ. ժխտել. chasser, expulser; 2. bannir, exiler; exil, bannissement; 3. nier.

Նեփիզ, ա. թափանցիկ. ազդող. qui pénètre, pénétrant.

Նեփիս, ա. պատուական. ազնիւ. 2. ընտիր. անուշահամ. համադամ. précieux, excellent; 2. délicieux, exquis, délicat.

Նեփիսէութիւն, ա. եւ. նեփասիս, յհ. ազնիւ իր. անուշահամ կերակուր. chose exquise, excellente, mets exquis.

Նեփիր, ա. ամբողջ ժողովուրդ. troupe entière; grand rassemblement d'hommes.

Նեփիրի 'ամմ. համախումբ զօրաժողով. levée en masse.

Նեփիր, գ. շեփոր. hautbois, certain instrument à vent de la musique militaire.

Նեփլ, ա. փոքր ... oeuvre, prière ou autre acte de dévotion surérogatoire.

Նեփհ, ա. բուրել հոտ անուշ. 2. շնչել. répandre son odeur; 2. souffler, respirer.

Նեփհա(թ), ա. շունչ. souffle du vent.

Նեփու', ա. օգտակար. պիտանի. utile, qui sait se rendre utile.

Նեփուր, ա. որ խրտչի. 2. որ խորշի, փախչի, ատէ. qui fuit, (animal) peureux; 2. qui abhorre, qui déteste.

Նեփս, ա. եւ. նուֆուս, էնֆաս, յհ. շունչ. ոգի. 2. արիւն. 3. էութիւն. իսկութիւն. էակութիւն. անձն. 4. ցանկութիւն. կիրք. ախտ. 5. նախանձ. 6. սերմն. souffle, âme, (principe de) vie; 2. sang; 3. nature réelle, réalité, essence, substance; la propre personne de qn., le soi-même; personne; individu; 4. cupidité, appétit déréglé, passion, vice; 5. envie, jalousie; 6. sperme.

Նեփսիւլ-էմր (մատնանշէ զայն թէ ինքն) իրն ինքնին. la chose elle-même.

Ֆի-նեփսիլ-էմր. արդարեւ. ճշմարիտ. en effet, en réalité.

Պի-նեփսիհի. } անձամբ. en per-
Պի-ն-նեփս. } sonne, personnellement.

Նեփսի էմմարէ. իշխող ախտ. passion dominante.

Նեփսի լեվվամէ. պատիժ հոգւոյ յանդիման զղջալոյն. (âme qui reproche,) état de l'âme quand elle cherche à réprimer ses passions.

Նեփսի մութմաինէ. պայման հոգւոյն յորժամ զկիրսն նուաճեր է. (âme tranquille,) état de l'âme quand les passions sont domptées.

Նեփսի նաթըգա. իմացութիւն. intelligence.

— **իէ ույմագ**. անձն ախտից հետեւիլ. suivre ses désirs, s'abandonner à ses passions.

— **իէ եէմիրմէք**. համբերել. avaler le morceau.

— **իէ պէյէնմէք**. հաճիլ ընդ անձն. se complaire.

Պալըգ —ի. ճերմակ կէտ. blanc de baleine.

Նեփսանի(յ), ա. զգայական. մարմնական. sensuel, charnel.

Նեփսանիյէթ, գ. } մարմնակա-
Նեփսանիյէթ(թ), ա. } նութիւն. ցանկականութիւն. 2. գ. (գաւառ. քին.) ատելութիւն. թէն. sensualité, concupiscence; 2. animosité, haine.

Նեփսի(յ), ա. մարմնական. ցանկական. charnel, concupiscible.

Նեփս-փէրէսթ, գ. որ զկիրս ցանկականութեանց զհետ երթայ. qui se laisse aller, emporter à ses passions.

Նեփա, ա. չքանալ. ջնջել. փարատել. disparaître, s'en aller, s'évanouir.

Նեփր, ա. փախչել. փախստական. 2. ի փախուստ դարձուցանել. s'en-

fuir; fuite; 2. mettre en fuite, en déroute.

Նեֆրէ(թ), ա. փախչիլ. փախուստ. 2. խորշիլ. զզուիլ. գարշիլ. գարշանք. զզուանք. չախորժութիւն. s'enfuir; fuite; 2. avoir de l'horreur pour qc., avoir (prendre) du dégoût pour qc., avoir de l'aversion; horreur, aversion. dégoût.

Նեֆրին, ա. անէծք. նզովք. մաղթանք չար. malédiction, imprécation.

Նեֆրին-քիւնան, պ. որ անէծս կարդայ. qui maudit.

Նեֆֆաթէ(թ), ա. (եազըլը փաչավրա.) Ջահ. գնդակ հրդեհի. torchon ou bombe incendiaire.

Նեֆֆահ, ա. բարերար. bienfaisant.

Նեֆֆաճ, ա. ամբարտաւան. մեծամիտ. arrogant, présomptueux.

Նեֆֆասէ(թ), ա. կին կախարդ. sorcière.

Նըգդա, ա. յգ. նագդի(յ), եղ։

Նըգդաթ, ա. յգ. նուգդթա(թ), եղ։

Նըգդամ, ա. յգ. նագդէ(թ), եղ։

Նըգզ, ա. եղ. էնգազ, յգ. աւերակք. démolitions, décombres.

Նըգս, ա. թանաք. encre.

Նըքեար, ա. դէմք երեսաց. կերպարանք. 2. խորագիտութիւն մտաց. physionomie, traits du visage; 2. sagacité, finesse.

Նըթ՛, ա. անհարթ մաշկ քիմաց. paroi inégale et ridée de l'intérieur du palais.

Նըթա՛, ա. յգ. նաթ՛, եղ։

Նըթագ, ա. (փութէ.) աղէ բնիւ վերարկու կանանց. 2. գօտի. 3. մէջք. jupon à deux volants; 2. ceinture; 3. reins.

Նըթահ, ա. եղջիւր ածել. 2. կռուել. frapper des cornes, cosser; 2. se battre.

Նըթասի, ա. գիտուն. հմուտ. savant, érudit, très-instruit.

Նըթաֆ, ա. յգ. նութֆէ(թ), եղ. 2։

Նըթթիսա, ա. բժիշկ ճարտար. médecin habile.

Նըթ՛ի(յ), ա. քիմական. քիմաց. palatale.

Նըսֆ, ա. եղ. էնսաֆ. յգ. կէս. հաւասարակ. moitié.

Նըսֆը նէհար. (կէսօր.) հաւասարակ օր. միջօրեայ. midi.

Նըսֆը լէյլ. (կէս գիշեր.) հաւասարակ գիշեր. minuit.

Նի, պ. ոչ. ni, ne.

Նի, ա. հում. cru, qui n'est pas cuit.

Նի՛ալ, ա. յգ. նա՛լ, եղ։

Նիգապ, ա. քող. 2. այր խորք գիտուն. voile; 2. homme très-savant.

Նիգապէ(թ), ա. կարգ, պաշտօնէի. վերակացուի համայնութեան երէց. rang, dignité d'un chef, d'un préposé d'une communauté.

Նիգար, ա. կշտամբելի բանք. յանդիմանութիւն. plainte, reproche.

Նիգրիս, ա. ոտնացաւութիւն. goutte aux pieds, podagre.

Նիգրիս, ա. առաջնորդ բարի. 2. բժիշկ ճարտար. bon guide; 2. médecin habile.

Նիգրիսալի, պ. պոտագրոտ. podagre.

Նիեա՛, ա. յգ. նայի՛, եղ։

Նիեազ, պ. խնդրել. աղաչել. աղերսել. խնդիր. աղաչանք. աղերսանք. demander, prier, supplier; demande, humble pétition, supplique.

Նիեազ-ամիզ, պ. աղերսական. աղերսալից. suppliant, pétitionnaire.

Նիեազի, պ. աղաչաւոր. 2. ցանկացող. փափագող. suppliant; 2. désireux.

Նիեազ-մէնտ, պ. աղաչաւոր. qui supplie humblement.

Նիեազ-մէնտի, պ. աղաչանք. supplication.

Նիեազ-քեար, պ. աղաչաւոր. qui supplie.

Նիեահ, **Նիեահա(թ)**, ա. լալ զմեռեալն. ողբալ. pleurer un mort; pleurs, lamentation.

Նիեամ, ա. ննջել. քուն. 2. յգ. նայիմ, եղ. s'endormir, dormir; sommeil.

Նիեամ, **Նիեապ**, պ. պատեան. fourreau, gaine.

Նիեապէ(թ), ա. տեղակալութիւն. lieutenance.

Նիեսամ(թ), ա. շարժիլ. se mouvoir.

Նիեար, ա. յգ. նար, եւ։

Նիեէթ, ա. դնել ի մտի. յառաջադրել. գոյ. դիտաւորութիւն. յառաջադրութիւն. se proposer qc., projeter qc.; intention, projet, dessein, résolution.

Նիզ, դ. նոյնպէս. 2. դարձեալ. aussi; 2. encore, de nouveau.

Նիզա՛, ա. կագել. կռուել. կագ. կռիւ. contester, se quereller, disputer; querelle, dispute, différend, contestation.

Նիզալ, ա. պատերազմ. մարտ. combat.

Նիզալ, ա. մրցել թէ ո՛ քան զո՛ առաւել ճարտար իցէ ի ձգել նետս. 2. պաշտպանել ումեք. թիկն առնել ումեք. lutter avec qn. à qui tirera mieux, à qui sera plus habile au tir; 2. prendre la défense de qn., protéger qn.

Նիզա'լաշմագ, դ. կագել. կռուել. վիճել. se disputer, avoir un démêlé, une altercation.

Նիզա'լը, դ. կռուական. contentieux, litigieux.

Նիզահ, ա. յգ. նազիհ, եւ։

Նիզամ, ա. եւ. }
Նիզամաթ, յգ. } կարգաւորութիւն. 2. կարգ. 3. (մուսթաքիլ զամ'անդէր.) կանոնաւոր զօրք. 4. պաշտօնեայ. arrangement, règlement: 2. ordre; 3. troupes régulières; 4. ministre d'Etat.

Նիզամլամագ, ա. (թամզիմ էթ.) կարգել. կարգաւորել. (ar)ranger, mettre de l'ordre dans qc., disposer (par ordre). ordonner.

Նիզամլը, դ. կարգեալ. յարդարեալ. qui est en ordre, régulier.

Նիզամսըզ, դ. անկարգ. sans ordre, en désordre.

Նիզամսըզլըգ, դ. անկարգութիւն. désordre, défaut d'ordre.

Նիզար, ա. նուրբ. բարակ. նիհար. délié, mince, subtil; grêle, maigre.

Նիզարէ(թ), ա. խրատ. avertissement.

Նիզզէ(թ), ա. ցանկութիւն. désir, souhait.

Նիզէ, դ. նիզակ. lance, dard, javelot.

Նիզէ-տար, դ. նիզակաւոր. armé d'une lance.

Նի'էմ, ա. յգ. նի'մէթ, եւ։

Նիթաճ, ա. ծնանիլ. ձագս հանել. ծնունդ. faire des petits, mettre bas; parturition, mise bas (des animaux).

Նիթէ(քի), }
Նիթէքիմ, } դ. (միալ. միւլկի.) որպէս. comme.

Նիժատ, }
Նիժատէ, } դ. ազգին. ազգ. տոհմ. origine; famille, race.

Փագ-նիժատ. ազնուական. de noble race.

Նիլ, դ. Նեղոս. 2. լեղակ. սլեբոյս. Nil; 2. indigo, pastel.

Նիլէ, }
Նիլէճ, } դ. լեղակ. indigo.

Նիլի, }
Նիլ-կեօւն, }
Նիլ-ֆամ, } դ. կապուտակագոյն. bleu, couleur d'indigo.

Նիլի-հօզզա, }
Նիլի-պահր, }
Նիլի-ռէվաքը, }
Նիլի-փէրտէ, } դ. երկինք. կամար երկնից. ciel, voûte céleste.

Նիլուպէրկ, }
Նիլուփէր, }
Նիլուֆէր, } դ. խոլոռ. nénufar.

Նիլուֆէր-խաթան, դ. պարտէզ խոլոռայ. jardin de nénufars.

Նիխրիր, ա. եւ. նէխարիրէ(թ), յգ. այր ազնուական. 2. ամբարտաւան. հպարտ. grand personnage; 2. fier, orgueilleux.

Նիկեալ, դ. խանձող. tison, charbon ardent.

Նիկեահ, դ. հայեցուած. հայեցք. տեսիլ. regard, coup d'oeil (jeté) sur…, l'oeil, la vue.

Նիկեահ-պան, }
Նիկեահ-տար, } դ. պահապան. garde, gardien.

Նիկեահ-պանի, }
Նիկեահ-տարի, } դ. պահպանութիւն. garde, surveillance.

Նիկեաշթէ, դ. նկարեալ. նկարակերտ յօրինեալ. դրոշմեալ. գրեալ. peint, brodé, écrit.

Նիկեար, դ. նկար. 2. կին գեղեցիկ. figure peinte, peinture; 2. une belle, femme d'une très-grande beauté.

Նիկեարէնտէ, գ. նկարիչ. peintre.

Նիկեարի, գ. զարդարեալ. 2. սիրելի. peint, orné; 2. amant, amante.

Նիկեարիշ, գ. նկարուած. peinture.

Նիկեար-իսթան, } **Նիկեար-խանէ**, } գ. տուն նկարաց, պատկերաց. galerie de tableaux.

Նիկեու..., գ. տես Նիք...

Նիկեուհէնտէ, գ. պարսաւադէտ. critiqueur, censeur.

Նիկեուհիշ, գ. պարսաւանք. blâme, censure.

Նիկեուհիտէ, գ. պարսաւեալ. censuré.

Նիկեուն, գ. վեր ի վայր շրջեալ. renversé, mis à rebours, interverti.

Նիկեուն-թաշթ, գ. կամար. գմբեթ. 2. երկինք. coupole, dôme; 2. ciel.

Նիկեուն-պախթ, գ. չարաճակատագրեալ. malheureux.

Նիկեու-սար, } **Նիկեուն-սար**, } գ. վեր ի վայր. գլխիվայր. sens dessus dessous, la tête en bas.

Նիկեու-քեար, գ. արդար. loyal,

Նիկեու-քեարի, գ. արդարութիւն. loyauté.

Նիկէհ... տես **Նիկեահ...**

Նիկէնտէ, ա. (ըկինտէ, ա.) օձացաւեալ, թափանցանց խոցան. piqûre.

Նիկէնտէլէմէք, ա. օձացաւեալ, թափանցանց խոցել. piquer.

Նիկէրէնտէ, գ. դէտ. observateur.

Նիկին, գ. կնքոյ. մատանի. cachet, sceau, anneau à cacheter.

Նիկին-սազ, գ. քանդակիչ կնքոյ. graveur de cachets.

Նիկին-տան, գ. տուփ մատանեաց. baguier.

Նիկերան, գ. որ հայի. ակնկառոյց. regardant, qui regarde, voyant, qui voit, qui a les yeux fixés sur qc.

Նիկերէնտէ, գ. հայեցող. նայող. regardant, qui regarde, voyant, qui voit.

Նիհ, գ. քաղաք. երկիր. 2. ի բարդ. որ դնէ. ville; pays; 2. en cp. qui met, qui place.

Գատէմ-նիհ. որ դնէ զոտն. qui met les pieds.

Նիհայէթ(թ), ա. ծագ. ծայր. եզր. վախճան. կատարած. 2. ի կատարած ամենայնի. յետոյ ապաքէն. bout, extrémité, fin, terme; 2. à la fin, enfin.

Նիհայէթիւ-լ-էմր. (վերջնագոյն) ի կատարած ամենայնի. ապա յետոյ. ապա ապաքէն. հուսկ յետոյ. 2. միով բանիւ ասել. à la fin, finalement, au bout du compte; 2. en un mot.

Նիհայէթսիզ, ա. անեզր. infini.

Նիհայէթսիզլիք, ա. անսահմանութիւն. infinité.

Նիհադ, ա. յառնել ի վերայ ուրուք. se soulever contre qn. et lui résister.

Նիհալ, գ. փոքրիկ նորատունկ. arbrisseau jeune et tendre.

Նիհալ-իսթան, գ. տնկարան. plantation.

Նիհան, գ. գաղտնի. caché, secret.

Նիհանի, գ. ծածկութիւն. 2. ծածուկ. գաղտնի. թաքուն. état de ce qui est caché; 2. caché, dérobé, secret, clandestin.

Նիհան-խանէ, } **Նիհան-տան**, } **Նիհան-տէրէ**, } գ. թաքստոց. մառան. շտեմարան. ներքնայարկ. cachette, cellier, sous-sol.

Նիհազ, ա. յգ. նէհզ, եղ:

Նիհաս, ա. } բնութիւն. բարք.
Նիհատ, գ. } nature, naturel, caractère.

Նիհատէ, գ. եդեալ. 2. որ եդեալ է. mis, placé, posé; 2. qui a mis, placé.

Փա-նիհատէ. որ դնէ զոտն. qui met le pied.

Նիհաֆ, ա. յգ. նահիֆ, եղ:

Նիհուֆթէ, գ. ծածկեալ. թաքուցեալ. caché, secret, clandestin.

Նիհլէ(թ), ա. եղ. նուհլ, յգ. վարձանք. 2. պանծանք. don nuptial; 2. vanterie.

Նիհրիր, ա. եղ. նէհարիր. յգ. հանճարեղ. ճարտար. 2. փորձ. ingénieux, industrieux, habile; 2. expérimenté, adroit.

Նիճատ, ա. կամար. գօտի սուսերի. ceinturon.

Թաւալիլու-ն-նիճատ. երկայնահասակ. de grande (haute) taille.

Նիճար, ա. ծննդքն. ազգ. racine, origine. extraction.

Նիճարէ(թ), ա. հիւսնութիւն. ատաղձագործութիւն. charpenterie, menuiserie.

Նի՞ճէ, մ. ինչպէ՞ս. ո՞րպէս. որո՞վ օրինակաւ. comment? de quelle manière? de quelle façon?

Նիմ, } գ. կէս. հաւասարակ. moitié; demi.
Նիմէ, }

Նիմաթ, ա. յգ. նէմաթ, եղ։

Նիմալ, ա. յգ. նէմլ, եղ։

Նի՛մէթ, ա. եղ. նի՛էմ, յգ. բարեկեցութիւն. 2. ինչք. մեծատութիւն. 3. շնորհք. երախտիք. բարիք. bien-être; 2. richesse, opulence; 3. bienfait, faveur, grâce.

Նիմէթ-խօր, գ. երախտապարտ. qui a reçu des bienfaits.

Նիմ-թէն, գ. տես Նիմթանա. 2. (մինթան.) կրապ(?). 2. vêtement court.

Նիմ-լահզա, գ. կէսով հայեցուած. regard à la dérobée.

Նիմ-կէրմ, գ. գաղջ. եղկ. tiède.

Նիմ-մէսթ, գ. քաղցրացեալ(?). grisé.

Նիմ-մուրտէ, գ. կիսամեռ. à moitié mort.

Նիմ-նիկեահ, գ. գողագողի(?) հայեցուած. regard à la dérobée.

Նիմ-շուֆթէ, գ. կիսով ի մէջ ծակեալ. 2. կիսակատար. թերի. թերակատար. à moitié percé, foré; 2. à moitié formé, imcomplet, à moitié achevé.

Նիմ-չէհրէ, գ. տես Նիմթանա։

Նիմ-պիսմիլ, գ. կիսով զենեալ. (animal) à moitié tué.

Նիմր, ա. եղ. նիւմուր, յգ. (զաֆլան. փելէն.) յովազաձև(?). յովազ. léopard, panthère.

Նիմ-րուզ, գ. կէս օր. demi-jour(née).

Նիմ-րուզէ, գ. կիսօրեայ. d'un(e) [demi-jour(née).

Նիմ-փիւխթ, } գ. կիսեփեայ. à moitié cuit, à moitié mûr.
Նիմ-փիւխթէ, }

Նիմ-քիւշթէ, գ. կիսով սպանեալ. à moitié tué.

Նիյմէ(թ), ա. քուն. sommeil.

Նինէ, պ. մայր. mère.

Նիշ, գ. խիթան(?). փուշ. խայթոց. 2. խայթիչ. 3. նշան. 4. դրօշ. 5. բնութիւն. բարք. toute chose pointue, épine, aiguillon; 2. piquant; 3. signe, marque; 4. étendard; 5. nature, naturel.

Նիշաթ, ա. յգ. նէշիթ, եղ։

Նիշան, գ. (ալամէթ. էմարէ. էսէր.) նշան. նշանակ. նիշ. 2. (հէտէֆ. ամաճ.) նպատակ. նշաւակ. կէտ նպատակի. 3. պ. (ալամէթի մուֆթէխարէ.) շքանշան. 4. (նամզէտլիք իշին վիրիլէն հէտիյյէի մախսուսէ.) (նշանտուք.) յիշատակ, զարդք խօստման. խօստմնի(?). 5. (թուղրայըլը մուզէյյէն ֆէրման, պէրլիղ.) հրովարտակ արքունի դրոշմեալ(?). 6. որ նստուցանէ. որ կանգնէ. որ շիջուցանէ. signe, marque, indice; 2. but (pour le tir de l'arc ou des armes à feu); blanc, point de mire, cible; 3. décoration; 4. cadeau de fiançailles; 5. lettres patentes impériales; 6. qui fait asseoir, qui assied; qui dresse, qui plante; qui éteint.

Ադալէթ-նիշան. արդար. juste, doué de justice.

— եիւզիւյիւ(?). մատանի խօստման. anneau de fiançailles.

Եարա —ը. (պէրէ.) սպի. երալ-խեղք(?). cicatrice, stigmate.

— ալմագ. (նշել.) ուղղել ի նպատակն. viser, pointer, prendre la mire, mirer.

— էթ. նշանակել. marquer qc.

— գօմագ. նշան դնել. mettre une marque à qc.

Նիշանլամագ, պ. (նիշանէ ալմագ. ամաճէ թութմագ.) (նշել.) ուղղել ի նպատակն. 2. (սօզլը, եաւուզլը, նամզէտ էթ.) (նշանել.) խօսել. խօսել յամուսնութիւն. viser, pointer, prendre la mire, mirer; 2. fiancer sa (fille) à qn., promettre sa (fille) en mariage à qn.

Նիշանլանմագ, պ. (իթթիխամ օլ.) նշանաւոր լինել. 2. (նշանուիլ.) խօսիլ. se marquer; 2. se fiancer à qn.

Նիշանլը, պ. նշանաւոր. 2. (նշանած.) ընծայուած(?). խօսնայր(?). ...

խօսուած. marqué, portant une marque; 2. fiancé, fiancée.

Նիշան-կեահ, ա. (անման.) նիշ նպատակի. ligne de mire.

Նիշանճը, պ. (Թեվգիի՝. Թուղրաքեշլերինին նաղըրը. նաղըրը տէֆթերխանէ վէ տէֆթերտարլըդ Թիմար.) գիր նիշոց. նշիչ արքունի հրովարտակաց. grand dignitaire chargé de tracer le chiffre du Sultan sur les diplômes impériaux.

Նիշանտէ, ա. տնկեալ. կանգնեալ. 2. նստեցուած. planté, dressé; 2. assis.

Նիշասթէ, } ա. (օսմ.) նաշեհ.
Նիշասթէճ, } amidon.

Նիշատըր, ա. (անուաշար.) աղա-շատ աղ. sel ammoniac.

Նիշէսթ, ա. նստած. assis.

— էթ. նստիլ. s'asseoir, être assis.

Նիշէսթէ, ա. նստած. assis.

Նիշէսթէ, պ. տես Նիշասթէ:

Նիշէսթի, ա. նստում. séance.

Նիշէսթ-կեահ, } ա. նստարան.
Նիշէսթ-կէհ, } ժողովոյ. siége.

Նիշթէ, ա. մնացեալ. 2. նստած. resté; 2. assis.

Նիշթէ-կեահ, ա. բնակութիւն. séjour, domicile.

Նիշթէր, ա. ասեղն. փուշ. 2. նշտրք. aiguille, épine; 2. lancette.

Նիշիմ, ա. տեղի բնակութեան. séjour, résidence.

Նիշիմէն, ա. նստարան. աթոռ. banc, chaise, siége.

Նիշիմ-կեահ, } ա. տեղի ժո-
Նիշիմէն-կեահ, } ղովոյ. lieu d'assemblée.

Նիշին, } ա. որ նստի. qui s'as-
Նիշինանէ, } sied, qui est assis.

Սեվահիլ-նիշին. բնակիչ ծովեզերեայ. habitant du littoral.

Նիշիտէ, ա. դրուած. mis, posé.

Նիշկիլ, ա. կարթ. hameçon.

Նիշխար, ա. որոճ(ան). rumination.

Նիշվան, } ա. տես Նէշվէ:
Նիշվէ(Թ), }

Նիշքէրտէ, ա. ձեւիչ. couteau ou tranchet d'un cordonnier.

Նի՞չէ, պ. (Նէ՞ միքտար չօղ.) ո՞րչափ. քանի՞. քանի՞. 2. (Նէ՞ վէճհ իլէ.) ինչպէ՞ս. combien? 2. comment? de quelle manière ou façon?

— քէրրէ. քանիցս. combien de fois? [quand?

— յէտէք. մինչեւ ցե՞րբ. jusqu'à

Նի՞չին, պ. չուն նէ. ընդէ՞ր. վա՞ս. առ ի՞ մ՞. pourquoi? pour quelle raison?

Նիդալ, ա. յգ. նէդլ. իլ:

Նիդաճ, ա. հաչել. հաչումն. aboyer; aboiement.

Նիսա, ա. իղ. նիսվան, յգ. կին. 2. կանայք. ազգ կանանց. femme; 2. (les) femmes, le peuple femelle, le sexe (féminin).

Նիսաճէ(Թ), ա. ոստայնանկութիւն. tisseranderie. [avril.

Նիսան, ա. ապրիլ. ապրիլ.

Նիսապ, ա. արմատ. սկիզբն. 2. չափ ընչից՝ որ ենթակայ է տալոյ զեքեաթ. ա. անկանի ընդ պարտաւոր տալոյ զեքեաթ ազգբամանութեան. 3. ճիշդ չափ. 4. պատ-պիւ. origine, principe; 2. quantité de biens qui est sujette à payer le zebat; 3. juste quantité, mesure, juste proportion; 4. dignité.

Նիսար, ա. ցանել. սփռել. 2. արծաթ զոր ցանեն ընդ ժողովուրդն ի հարսանիս եւ ի գինի հանդիսի. disséminer, répandre, disperser; 2. monnaie répandue lors des réjouissances publiques et particulières.

Նիսար, ա. որ ցանէ. սփռէ. qui dessémine, qui répand.

Նիսար-չին, պ. որ ժողովէ ցրուեալ իրս. qui ramasse les choses disséminées.

Նիսաֆ, ա. յերկուս հաւասար մասամբ բաժանել. couper, partager une chose par la moitié.

Նիսեան, ա. մոռանալ. մոռացութիւն. oublier; oubli.

Նիսթի, պ. չգոյութիւն. néant.

Նիսպէ(Թ), ա. յարաբերութիւն. յանկութիւն. ազգը. կապ. 2. դիգահամար. 3. (ռամկ.) Հինճէ. խանձել կամոք. relation (d'origine, de qualité, de famille etc,) rapport; 2. logarithme; 3. esprit d'indépendance, opiniâtreté, entêtement, mutenerie.

— էթ. հեճուկս առնել. ընդդէմ հանդէպ երևնալ. faire dépit à qn., faire qc. par dépit, de dépit, faire affront à qn.

(Օնա) —. իւր (նմա) հեճուկս առնելով. հակառակ (նմա). en dépit de (lui), malgré (lui).

— ինէ. (բարդձն. 'ինատըն.) ընդ հակառակն. en dépit qu'il en ait.

Նիսպէթէն, ա. առ. համեմատութեամբ. par rapport à, à l'égard de...

Նիսպէթճի, ք. հակառակօղ. նախանձորդ. prompt à faire dépit à qn., obstiné.

Նիսվան, ա. յգ. Նիսա, եզ.

Նիսվի(յ), ա. կանացի. de(s) femme(s), féminin.

Նիվա, ք. պարարտ. gras.

Նիվար, ք. համատարած օդ. մթնոլորտ. atmosphère.

Նիվէ, ք. ողբ. աշխար. pleurs, lamentation.

Նիվէնա, ք. միտք. intelligence.

Նիվէր, ք. տիեզերք. l'univers.

Նիտա, ա. աղաղակել. ձայնել. եղ. մասդարի, յգ. աղաղակ. ձայն. 2. քեր. ձայնարկութիւն. crier; cri, voix; 2. gr. interjection.

Նիզա, ա. եզ. էնաաա, յգ. նման. semblable, ressemblant.

Նիրան, ա. յգ. նար, եզ. 2. յգ. նուր, եզ.

Նիրէնկ, Նիրէնճ, եզ. Նիրէնճաթ, յգ. } ք. նենգ. խաբանք. 2. յմայութ. կախարդանք. ruse, supercherie; 2. enchantement, fascination.

Նիրէնկ-պազ, ք. նենգաւոր. 2. կախարդ. rusé; 2. enchanteur.

Նիրու, ք. զօրութիւն. ոյժ. force, vigueur.

Նիրու-մէնտ, ք. հաստատուն. հզօր. fort, robuste.

Նիրու-մէնտի, ք. զօրութիւն. force, puissance.

Նիւթֆէ(թ), ա. սերմն. sperme.

Նիւզզալ, ա. անարգ. արհամարհ. vil, méprisable.

Նիւզէլա, ա. յգ. նէզիլ, եզ.

Նիւզէհա, ա. յգ. նազիհ, եզ.

Նիւզէրա, ա. յգ. նէզիր, եզ.

Նիւզուլ, ա. օթեւան. իջեւան. 2. հիւրասիրութ. ճաշ. auberge, hôtel(lerie); 2. dîner impromptu servi à l'hôte.

Նիւզիւր, ա. յգ. նէզր, եզ.

Նիւզհէ(թ), ա. զբօսանք. ճեմք. զուարճութիւն. 2. լինել ազատ, ազատ ի մեղաց. սրբութիւն. promenade, partie de plaisir; plaisir; 2. être libre, exempt et se tenir loin de tout ce qui peut déshonorer; pureté.

Նիւզհէթ-կեահ, } ք. զուարճ-
Նիւզհէթ-քեանէ, } ճալից տեղ. տեղի զբօսանաց. endroit agréable, promenade.

Նիւզհէթ-փէզիր, ք. զուարճացեալ. qui a éprouvé, goûté un plaisir.

Նիւզհէթ-ֆէզա, ք. որ առաւել զուարճացուցանէ. qui fait ou cause plus de plaisir.

Նիւզուլ, ա. իջանել. ափանել. օթեւան առնել. իջք. 2. (ռամկ.) կաթուած. descendre, mettre pied à terre; descente; 2. attaque d'apoplexie, coup de sang.

— մէմուրը. (լէվազըմ թէսլիմ իտէն.) համբարապետ. officier comptable des subsistances.

Նիւզուլէ(թ), ա. անարգ, արհամարհ լինել. անարգութիւն. արհամարհութիւն. être dans l'abjection et dans le mépris; vileté, bassesse, abjection.

Նիւզուր, ա. յգ. նէզր, եզ.

Նիւզֆէ(թ), ա. սակաւիկ (ջրոյ). très-petite quantité (d'eau).

Նիւհ, ք. ինն. neuf.

Նիւհա, ա. արգել. défense, interdiction, prohibition.

Նիւհաք, ա. խռնչել. խռնչիւն (էշոյ). braire; braiement de l'âne.

Նիւհէէ(թ), ա. արգել. 2. միտք. défense, interdiction, prohibition; 2. intelligence.

Նիւհզէ(թ), ա. պատեհ դէպք. occasion, opportunité.

Նիւհ-թագ, ք. ինն կամարք երկնից. les neufs voûtes célestes.

Նիւհիւմ, ա. իններորդ. neuvième.

Նիւհուզ, ա. յարուցեալ յառաջ անցանել. se lever pour marcher, se mettre en marche.

Նիւհզէ(թ), ա. տես Նէհզ։

Նիւճհ, ա. յաջողութիւն գտանել. յաջողիլ. յաջողութիւն. réussir, obtenir un succès; succès, réussite.

Նիւճում, ա. յգ. նէճմ, եղ։ Էհլի նիւճում. աստղագէտ. astronom.

Իլմի նիւճում. աստղագիտութիւն. astronomie.

Նիւճումի(յ), ա. աստղագիտական. astronomique.

Նիւմա, } պ. որ ցուցանէ. 2.
Նիւմայ, } որ երեւի. qui mon-
Նիւմայա, } tre; 2. qui se montre, qui parait.

(Սէտաի) տէհշէթ-նիւմա. (ձայն) ահարկու. (voix) terrible.

(Տէրեաի) աէյինէ-նիւմա. (ծով) հայելանման. (mer) unie comme une glace.

Տօսթը) սաֆվէթ-նիւմայա. (բարեկամ) անկեղծաւոր. (ami) sincère.

Նիւմայեան, պ. յայտնի. երեւելի. qui apparait, qu'on voit.

— օլ. երեւիլ. յայտնիլ. (ap-)paraître, se montrer.

Նիւմայէնտէ, պ. որ ցուցանէ, ի յայտ ածէ. qui montre, qui fait voir.

Նիւմայիշ, պ. երեւումն. 2. ցոյց. apparition; 2. démonstration.

Նիւմիտ, } պ. անյոյս. déses-
Նիւմիտէ, } péré, qui est au désespoir.

Նիւմիտանէ, պ. (յուսահատաբար.) անյուսութեամբ. en désespéré, désespérément.

Նիւմիտի, պ. անյուսութիւն. désespoir.

Նիւմուն, պ. որ ցուցանէ. 2. նման. qui montre; 2. semblable, ressemblant.

(Գանունը) հիքմէթնիւմուն. իմաստուն (օրէնք). (des lois) sage(s).

Նիւմունէ, պ. օրինակ. ցոյց. modèle, exemple.

Նիւմունէ-խանէ, պ. թանգար, թանգարան գեղարուեստից երաժշտարան. musée.

Նիւմուվվ, ա. աճել. croître, accroitre, grandir.

Նիւմուտա, պ. որ ցուցանէ. որ երեւի. 2. նման. qui montre, qui parait; 2. semblable, ressemblant.

Նիւմուտար, պ. որ ցուցանէ. որ երեւի. 2. օրինակ. qui montre, qui parait; 2. modèle, exemple.

Նիւմուտէ, պ. ցուցեալ. montré.

Նիւմուտէճ, պ. օրինակ. ապրանքի փորձ. exemple, modèle, montre, échantillon.

Նիւմուր, ա. յգ. նէմր, եղ։

Նիւշշապ, յգ. } ա. նետ.
Նիւշշապէ(թ), եղ. } flèche.

Նիւշխար, } պ. որոճումն. որո-
Նիւշխարէ, } ճալ. որոճք. ru-
Նիւշխոր, } mination.
Նիւշխորէ, }

Նիւշուվ, ա. բողբոջիլ. germer.

Նիւշուր, ա. տես Նէշր։

Նիւշուպ, } ա. կառչիլ. կա-
Նիւշպէ(թ), } խուիլ. s'accrocher à qc.

Նիւշրէ(թ), ա. բժժանք. amulette.

Նիւպհ, ա. զարթնուլ ի քնոյ. զարթնութիւն. s'éveiller, se réveiller; réveil.

Նիւպու', ա. բղխել. sourdre, jaillir.

Նիւսալ, ա. բուրդն, մազ, փետուր որ անկանին ի ժամանակի ղերփոխ., զգեստաւորաց փոխելոյ. laine, poil, plumes, qui tombent à la mue.

Նիւսարէ(թ), ա. ցան. ce qu'on dissémine ou répand.

Նիւսաֆէ(թ). ա. յարդ. կրկտանք. paille, brins.

Նիւսէ(թ), ա. (միրէսիյէ ալմաք.) գնել. գնոց խոստմամբ հատուցանելոյ. acheter à crédit.

Նիւվազ, } պ. որ գգուէ.
Նիւվազէնտէ, } qui caresse.
Նիւվազիշ-կեար, }

Խաթըր-նիւվազ. մարդասէր. complaisant.

Նիւվազիշ, եղ. } պ. գգուանք.
Նիւվազիշաթ, յգ. } caresses.

Նիւվազիշ-նամէ, պ. թուղթ սիրոյ, գորովալից. lettre affectueuse,

pleine de marques de bienveillance.

Նիւվազիշ, պ. փայփայանք. caresses.
— էթ. փայփայել. caresser, cajoler.

Նիւվազիշթէ, պ. փայփայեալ. caressé.

Նիւվահ, ա. լալ զմեռեալն. լալիւն. ողբ. pleurer la mort de qn.; pleurs, gémissements.

Նիւվասէ, պ. թոռն. petit-fils, petite-fille.

Նիւվէպ, ա. յհ. նէվպէ(թ), եղ.

Նիւվիշթ, պ. գիր. écrit, écriture.

Նիւվիշթէ, պ. գրեալ. 2. գիր. écrit; 2. écrit, écriture.

Նիւվիս, **Նիւվիսէնտէ**, պ. որ գրէ. գրիչ. qui écrit, écrivain.

Նիւվիտ, պ. աւետիք. bonne nouvelle.

Նիւվվամ, ա. յհ. նաիմ, եղ.

Նիւվվապ, ա. յհ. նաիպ, եղ.

Նիւտէմա, ա. յհ. նէտիմ, եղ.

Նիւտպէ(թ), ա. եղերերգութիւն. ողբերգանք. élégie, plainte funèbre.

Նիւքեաս, ա. կրկնումն հիւանդութեան. rechute, récidive.

Նիւքէթ, յհ. } **Նիւքթէ(թ)**, եղ. } **Նիքեաթ**, յհ. } կէտ. նիշ. 2. նուրբ, ճարտարաբանք. 3. խորագիտութիւն. նուրբ ճարտարաբանութիւն. point; 2. pointe (d'esprit), bon mot, trait d'esprit, action ou parole ingénieuse; 3. subtilité, finesse d'expression et de raisonnement.

Նիւքթէ-կէու, պ. նրբախօս. (personne) subtil, spirituel.

Նիւքթէ-շինաս, **Նիւքթէ-շին**, **Նիւքթէ-պին**, **Նիւքթէ-տան**, **Նիւքթէ-փէյմա**, **Նիւքթէ-փէրվէր**, **Նիւքթէ-փէրտազ**, } խորագէտ. հանճարեղ. subtil, fin, ingénieux.

Նիւքթէ-տանի, **Նիւքթէ-փէյմայի**, } խորագիտութիւն մտաց. esprit de saillie, subtilité, (finesse d')esprit.

Նիւքթէ-փէյվէնտա, պ. հանճարեղ (բան). spirituel, piquant.

Նիւքէուլ, **Նիւքէուս**, } ա. ի բաց, յետս կալ. հրաժարել. se retirer, reculer.

Նիւքէուպ, ա. մոլորիլ. զարտուղի ելանել. 2. յհ. նէքպ, նէքպէթ, եղ. 3. կողմնակի շնչել. s'égarer, dévier, s'écarter du chemin; 3. souffler de côté.

Նիւքէուր, ա. ուրանալ. renier.

Նիւքիւր, ա. զարմանալի (իր). 2. դժուարին (իր). (chose) étonnant(e); 2. dur à supporter, pénible.

Նիւքէլ(թ), ա. պատիժ. պատուհաս առ օրինակի. châtiment exemplaire.

Նիւքպ, ա. յհ. նէքպա, եղ.

Նիւքս, ա. կրկնումն հիւանդութեան. rechute, récidive.

Նիւքր, ա. խորագիտութիւն մտաց. finesse d'esprit.

Նիւֆահ. ա. տարածանել զհոտ իւր. répandre son odeur.

Նիւֆաաէ(թ), ա. թուք. փսխուրք. crachat.

Նիւֆուզ, ա. թափ անցանել. ազդեցութիւն. 2. (Տէօզ կէչմէ. խաթըր սէօզիւ. իթիպար.) իշխանութիւն. ձեռնտուութիւն. 3. կատարիլ, հնազանդիլ լինել. pénétrer (à travers) qc., traverser qc.; 2. influence, crédit, grand pouvoir; 3. être exécuté, obéi.

Նիւֆուզլու, ա. ազդող. բանկայ. qui a de l'influence, personne influente.

Նիւֆուհ, ա. երկչոտ լինել. 2. հլու, հպատակ լինել. être timide; 2. devenir docile.

Նիւֆուր, ա. փախչել. s'enfuir.

Նիւֆուրէ(թ), ա. վճիռ դատաւորի. 2. ազգականք. բարեկամք. sentence, arrêt du juge; 2. parents et amis d'un individu.

Նիք, պ. եղ. նիքեան, յհ. բարի. բարիոք. լաւ. գեղեցիկ. bon, bien, beau.

Նիք-ախթէր, պ. բախտաւոր. de bon augure, fortuné, né sous une bonne étoile.

Նիքեահէ(թ), ա. ընդ սուր հանել. ի սուր սուսերի կոտորել. passer au fil de l'épée.

Նիքեաթ, ա. յգ. Նիւքթէ(թ), եւ։

Նիքեահ, ա. ամուսնանալ. եւ. էնքեահ(թ)։ յգ. ամուսնութիւն. se marier; prendre femme; mariage.

Նիքեահի(յ), ա. ամուսնական. matrimonial, de mariage.

Նիքեահլը, գ. (հալիլէ.) ամուսնացեալ. mariée légitimement.

Նիքեան, գ. յգ. Նիք, եւ։

Նիքեապ, ա. ձեռնոց. gant.

Նիքեապէ(թ), ա. իշխան, գլուխ լինել. 2. ծռել խոժոռաել. être chef; 2. souffler de côté.

Նիքու, գ. բարի. գեղեցիկ. bon, beau.

Նիքուլուք, գ. բարութիւն. գեղեցկութիւն. bonté, beauté.

Նիքու-խահ, գ. չարախնամ. խորհրդով բարեաց. bienveillant, bien intentionné.

Նիքու-սար, գ. վեր ի վայր. գլխիվայր. sens dessus dessous, renversé.

Նիք-էնտիշ, գ. բարեմիտ. բարի խորհրդով. bien intentionné.

Նիք-թէր, գ. լաւագոյն. meilleur.

Նիք-թէրին, գ. ամէն լաւ. très-bon, le meilleur de tous.

Նիքի, գ. բարութիւն. ազնուութիւն բարութեան. գեղեցկութիւն. bonté, bonne qualité, beauté.

Նիք-խահ, գ. խորհրդով բարեաց. բարեխոհ. բարեմիտ. qui veut du bien à qn., bien intentionné, complaisant.

Նիք-խուլէթ, }
Նիք-խու, } գ. բարեբարոյ. doué d'un bon naturel.
Նիք-խույ, }

Նիք-կէրտար, գ. առաքինի. արդար. vertueux, juste.

Նիք-մանզար, գ. գեղեցիկ տեսանելի. d'une belle apparence.

Նիք-նամ, գ. բարեհամբաւ. անուանի. qui jouit d'une bonne réputation, honnête.

Նիք-նամի, գ. }
Նիք-նամլըք, փ. } բարեհամբաւութիւն. bonne réputation.

Նիք-նիհատ, գ. բարեբարոյ. doué d'un bon naturel.

Նիք-պազ, գ. արդար. juste, honnête.

Նիք-պախթ, գ. բարեբաստիկ. heureux, fortuné.

Նիք-ֆալ, գ. յաջող. d'un bon augure.

Նիք-ֆէրճամ, գ. առաքինի. արդար. vertueux, juste.

Նիֆա', ա. օգուտ. շահ. émolument, avantage, utilité, profit.

Նիֆաք, ա. կեղծաւորութիւն. ապաշութիւն. 2. երկպառակութիւն. 3. յգ. նաֆաքա(թ), եւ. hypocrisie, fausseté; 2. discorde.

Նիֆալ, ա. յգ. Նէֆէլ, եւ։

Նիֆաս, ա. ծննդաբերութիւն. accouchement.

Նիֆար, ա. փախչել. s'enfuir.

Նուա'ս, ա. նիրհել. նինջ. քուն. sommeiller; avoir envie de dormir; envie de dormir.

Նուգաւէ(թ), ա. եւ. նագավէ, յգ. ընտիր ընտրելն. ազնուագոյն մասն իրի. la meilleure partie d'une chose, choix, élite.

Նուզալա, ա. յգ. նազիլ, եւ. 2։

Նուզապա, ա. յգ. նազիփ, եւ։

Նուզամա, ա. յգ. նազիմ(յ), եւ։

Նուզուլ, ա. աւերակ. ruine.

Նուքթա(թ), ա. եւ. նըքթաթ, յգ. (նօքթա.) կէտ. point.

Նուքուլ, ա. յգ. նաքլ, եւ. 3։

Նուքահ, ա. հանգստանալ յառողջութեան. 2. հասու լինել. իմանալ. se rétablir d'une maladie; 2. comprendre, entendre.

Նուքուշ, ա. յգ. նաքշ, եւ։

Նուքուտ, ա. յգ. նաքտ, եւ։

Նուքրէ, գ. արծաթ. 2. սպիտակ իրք. argent; 2. chose blanche.

Նուքրէյի խամ. անոյր արծաթ. faux argent.

Նուզար, ա. ոսկի, արծաթ անխառն. or ou argent pur.

Նուզարա, ա. յգ. նազիր, եւ. 1։

Նուզզար, ա. յգ. նազըր, եւ. 2։

Նուզլա, փ. տե. Նէզլէ։

Նուզուլ, ա. արբել ներքս. 2. անձուկ լինել. նիհար. être absorbé; 2. être exigu, maigre.

Նուշարա, ա. յգ. նաշըր, եւ։

Նուշաֆան, ա. հոսել մեղմիւ. couler doucement.

Նութաֆէ(թ), ա. հոսել կամաց. 2. ամբաստանել պղծութեան. couler doucement; 2. accuser qn. d'une turpitude.

Նութք, ա. խօսք. ճառ. discours.

— *ա կէլմէք*. սկսանիլ խօսիլ. commencer à parler.

— *էթ.* խօսիլ. prononcer, parler.

— *թութուլմագ*. կարկիլ. rester court, ne pouvoir pas parler.

Նութէֆ, ա. յգ. նութֆէ(թ), եւ. 1։

Նութի, ա. եւ. նէվաթի, յգ. նաւաստի. marin, matelot.

Նութու', ա. յգ. նաթ', եւ։

Նութուա, ա. մաքուր բժիշկք. 2. որ արթնութեամբ անձանց զգուշաւորին. médecins très-habiles; 2. ceux qui sont constamment sur leurs gardes et évitent de se salir ou de se souiller.

Նութաէ(թ), ա. մաքրասէր. puriste, celui qui affecte une grande pureté.

Նութֆէ(թ), ա. եւ. նութէֆ, յգ. սերմն. 2. եւ. նըթաֆ, յգ. յստակ ջուր. 3. ծով. sperme; 2. eau claire et limpide; 3. mer.

Նուլ, ա. կտուց. bec d'oiseau.

Նուխա', ա. ողնուղ ուղեղ. la moelle épinière.

Նուխալէ(թ), ա. ազնուագոյն մասն իրին. 2. թեփ. la meilleure partie d'une chose; élite; 2. son, résidu de la mouture des grains.

Նուխուսթ, պ. առաջին. premier.

Նուխուսթ-զատա, } պ. անդրանիկ. premier-né, aîné.
Նուխուսթ-զատէ, }

Նուխուսթին, պ. առաջին. le premier.

Նուխուտ, պ. սիսեռն. pois chiche, td. cicerole.

Նուխպէ(թ), ա. ազնուագոյն, ընտիր մասն իրին. 2. հրաւիրակից. élite, quintessence, crème; 2. convive, compagnon.

Նուխրէ(թ), ա. մրրիկ. հողմակոյտ. bourrasque, tempête.

Նուքէր, պ. ծառայ. սպասաւոր. domestique, valet, serviteur.

Նուքէրի, պ. ծառայութիւն. servitude. [եւ. 2։

Նուհաթ, ա. յգ. նահիթ(յ),

Նուհաս, ա. պղինձ. cuivre.

Նուհասի(յ), ա. պղնձի. de (en) cuivre.

Նուհաֆա, ա. յգ. նահիֆ, եւ։

Նուհաֆէ(թ), ա. նիհարութիւն. վտիտութիւն. minceur, maigreur.

Նուհլ, ա. յգ. նիհլէ(թ), եւ։

Նուհուսէ(թ), ա. չարիք. աղէտք. mauvais présage, mauvaise influence.

Նու'մա, ա. բարեկեցութիւն. 2. ինչք. 3. բարերարութիւն. շնորհք. bien-être; 2. richesse, opulence; 3. bienfait, faveur, grâce.

Նուն, ա. 29երորդ նշանագիր օսմանցւոց. 2. նշանակ 50 համարոյ. 3. նշան Ռամազան ամսոյ. 29e lettre de l'alphabet ottoman; 2. vaut 50; 3. marque, par abréviation, le mois Ramazan.

Նուն, ա. ձուկն. poisson.

Նուշ, պ. որ ըմպէ. 2. ըմպելի. 3. կեանք. 4. զբօսանք. qui boit; 2. boisson; 3. vie; 4. plaisir.

— *էթ.* ըմպել. boire.

Նուշա, պ. որ ըմպէ. qui boit, buveur.

Նուշ-ա-նուշ, պ. բաժակ ի բաժակ, անդադար. à coupes renouvelées, en buvant continuellement.

Նուշ-ապէ, պ. յաւիտենական կեանք. vie éternelle.

Նուշատիր, պ. անուշ աղ. sal ammoniac.

Նուշէ, պ. ուրախ. զուարթ. բախտաւոր. gai, enjoué; heureux, fortuné, prospère.

Նուշէնտէ, պ. որ ըմպէ. qui boit.

Նուշին, պ. քաղցր. անոյշ. doux, savoureux, délicieux, exquis.

Նուշտարու, պ. անդեղեայ. 2. գինի. antidote, contre-poison; 2. vin.

Նու'ութ, ա. յգ. նա'թ, եւ. 2. գովութիւնք. éloges, louanges.

Նուսախ, յգ. } ընդօրինա-
Նուսախաթ(թ), եւ. } կութիւն. գաղ-
ափար. 2. օրինակ. 3. պատճէն. 4.

(իւր քեուշեսի համմաթիւ.)(մուսղա. նուսղա, ա.) յաղթագիր. copie; double; 2. exemplaire; 3. recette; 4 amulette ou charme en écriture, talisman, amulette de cuir... triangulaire.

Նուսահա, ա. չէ. նասիհ, եւ։

Նուսարա, ա. չէ. նասըր, եւ։

Նուսաւ', ա. մաքրիլ, յստակ լինել. 2. սպիտակ լինել. յստակութիւն, սպիտակութիւն կենդանւոյ. être pur, sans mélange; 2. être candide, tout blanc; pureté, vivacité de couleur.

Նուսաւա, ա. չէ. նասա, եւ. 2։

Նուսուր, ա. օգնականութիւն. aide, assistance, secours.

Նուսասահ, ա. չէ. նասըհ, եւ։

Նուսսար, ա. չէ. նասըր, եւ։

Նուսրէթ(թ), ա. եւ. էնսար. չէ. օգնութիւն. 2. յաղթութիւն. aide, assistance de Dieu; 2. victoire.

Նուր, ա. եւ. էնվար. նիրան, չէ. լոյս. պայծառութիւն. lumière, clarté.

Նուրանի(յ), ա. լուսաւոր. resplendissant, lumineux.

Նուրանիյէթ(թ), ա. լուսաւորութիւն. clarté.

Նուրէյն, ա. եր. նուր, եւ. երկու լուսաւորք. 2. երկու աչք. les deux luminaires; 2. les deux yeux.

Նուր-էֆշան, ա. լուսացայտ. qui répand de la lumière, luisant, éclatant.

Նուրի(յ), ա. լուսոյ. de lumière.

Նուրլու, թ. (մուշաթթէնիր. լաճ.) լուսաւոր. resplendissant, lumineux.

Նուր-պախշ, պ. լուսատու. qui donne de la lumière.

Նուր-փաշ, պ. լուսացայտ. qui répand de la lumière, éclatant.

Նուֆահ, ա. բուրել հոտ անուշութիւն. répandre une bonne odeur.

Նուֆէր, պ. ջրաշուշան. nénufar.

Նուֆուս, ա. չէ. նէֆս, եւ։ — դաֆթէրի. դաւթարան անձանց եւ գիրք ծննդեան եւ մահուան. état civil. [թա(թ)ւ

Նօգսա(թ), ա. տես Նուգս.

Նօգսան, ա. թերութիւն. նուազութիւն. վնաս. 2. թերի. անկատար. թերակատար. diminution, déchet, détriment, dommage, perte; 2. défectueux, imparfait.

Խաթըրը — կէլմ. վիրաւորիլ. se trouver offensé.

Խաթըրը — կէթիրմէք. վրդովեցնել. offenser.

Նօլայըդը. թ. էյվա. Երանի թէ. plût à Dieu que.

Նօխուտ, թ. սիսեռ. pois chiche, td. cicerole.

Շ

Շաա, ա. կամեցաւ. il a voulu, il lui a plu.

Տես Ին-շաա-լլահ։

Շագա, ա. տես Շէգավէթ(թ). 2։

Շագա, թ. կատակ. խաղ. ծաղր. plaisanterie, raillerie.

Շագաթ, թ. մուրէնէ. murène.

Շագայիգ, ա. չէ. շագիգա(թ), եւ. 1. 2. մանուշակ. 2. pivoine.

Շագայիգի նիւ'ման. անեմոն. anémone. [turpitude.

Շագահաթ(թ), ա. ծաղրականութիւն.

Շագաճը, թ. երգիծական. կատակաբան. plaisant.

Շագգ. ա. դժուար. տաժանելի. dur, pénible, fatigant, difficile.

Շագգ, ա. ճեղքել. պատռել. 2. եւ. շուգուգ, չէ. ճեղքուածք. ճեղք. fendre; 2. fente, fissure. [claquer.

Շագըրտամագ, թ. շառաչել. Խաղմուր —. տեղալ ձայն ուժգին. tomber avec bruit ou fracas. [ել. chanter.

(Պիւլպիւլ) —. դայլայլել

Շագի, շէր. | ա. թշուառ.
Շագի(յ), ճէ. եւ. | չար. 2. ան-
էշգիեա, չէ. | զգամ. անզգ-

րադ. misérable, malheureux; 2. méchant, vaurien. scélérat.

Շագիգ, ա. յերկուս ճեղքեալ. 2. կէս. 3. հարազատ եղբայր. fendu en deux; 2. moitié d'une chose; 3. frère germain.

Շագիգա(թ), ա. եզ. շագագիգ, յգ. ճեղքուած. 2. քոյր հարազատ. fente; 2. soeur germaine.

Շագիհ, ա. տգեղ. laid, difforme.

Շագլաթմագ, բ. (Գամչը) —. շառաչեցուցանել. faire claquer.

Շագմագ, բ. փայլատակել. faire des éclairs.

Շագուլ, բ. լար ուղղութեան արճճագնդոյ. fil à plomb.

Շագուլլամագ, բ. կշռել, քննել ուղղութիւն կազմածոյ երեք կառագործաց. plomber.

Շագավէ(թ), ա. չարաբարոյութիւն. 2. թշուառութիւն. méchanceté; 2. malheur.

Շագրագ (ռամկ), բ. շաղփախօս. bavard, cancanier.

Շաեան, գ. պատշաճ. արժանի. արժան. convenable, digne; décent.

Շաեանը թահսին. արժանի գովութեան. գովելի. digne d'éloges, louable, recommandable.

Շաեէսթէ, գ. արժանի. պատշաճ. ի դէպ. digne; convenable, décent.

Շաեէսթէկի. գ. պատշաճութիւն. convenance, décence.

Շաեէտ, գ. թերեւս. գուցէ. peut-être.

Շաեիկեան, } գ. պատշաճ. արժանի. 2. մեծ.
Շաեիկեանէ, } ընդարձակ. առատ. յորդ. convenable, digne; 2. grand, vaste, riche, beaucoup de..., abondant.

Շաեիկեանի, գ. առատութիւն. յաճախութիւն. grand nombre, grande quantité.

Շադ, գ. ուրախ. զուարթ. gai, joyeux.

Շազզ, ա. անկանոն. շեղադարձ. irrégulier, qui fait exception, qui échappe à la règle.

Շադի, գ. } ուրախութիւն.
Շադլըգ, բ. } ցնծութիւն. բերկրութիւն. gaieté, allégresse, joie.

Շաթ, ա. (գաւառ.) ոչխար. խաշն. brebis, mouton.

Շաթըր, ա. խորամանգ. նենգաւոր. 2. ճարպար. rusé, perfide; 2. adroit. habile.

Շաթըր, գ. սուրհանդակ. նաժարակ. coureur, laquais, valet de pied.

Շաթիմ, ա. որ արհամարհէ յերեսս ուրուք թշնամանէ. qui insulte, qui injurie qn.

Շաթրէնճ, գ. սատրընճ խաղ. ճատրակ. (jeu d')échecs.

Շա'ի, ընդ. եզ.) ա. հրապարակեալ. répandu,
շէվա'ի, յգ. } divulgué, pu-
Շայ', ած.) blié. [bruit qui court.

Շայ'ա(թ), ա. լուր. համբաւ.

Շա'իլէ(թ), ա. պատրոյգ վառեալ, բորբոքեալ. mèche allumée d'une lampe.

Շա'իլէ(թ), ա. եզ. շէվա'իլ, յգ. բոց. flamme.

Շայպէ(թ), ա. տարակոյս. կասկած. 2. եզ. շէվայիպ, յգ. բիծ. doute, soupçon; 2. tache.

Շա'իր, ա. եզ. շու'արա, յգ. բանաստեղծ. քերթող. 2. բ. նուագածու մուրացիկ. poëte; 2. musicien ambulant.

Շա'իր, ա. (արաբ.) գարի. orge.

Շա'իրէ(թ), ա. գարեհատ. 2. եզ. շէ'աիր, յգ. ծէսք. grain d'orge; 2. rite, cérémonie.

Շալ... տես Շէլ...

Շալ, գ. շալ. châle.

Շալի, բ. այծեայ. կերպաս այծենի. camelot.

Շախ, գ. ոստ. ճիւղ. շառաւիղ. 2. եղջիւր. branche, rameau; rejeton; 2. corne.

— գալքմագ. կանգնել երկարէ. se cabrer, pointer.

Շախէ, գ. լուծ. joug.

Շախլանմագ, բ. տես Շախ գալգմագ. 2. (ծառ պու տագ օլ.) ոստս արձակել. se ramifier.

Շախս, ա. եզ. էշխաս, շուխուս, յգ. անձն. individu, personne.

Շախ-սար, գ. անտառակ. պուրաստան. bocage, bosquet.

Շախսի(յ), ա. անձնական. personnel.

Շախսիյէթ(թ), ա. անձնաւորութիւն. personnalité.

Շախ-տար, գ. ոստոստեր. թաւ-ճաւոր. 2. եղջերաւոր. branchu, rameux; 2. à cornes, cornu.

Շակիրտ, գ. աշակերտ. 2. մանչուկ. élève, écolier, disciple, apprenti; 2. garçon.

Շակիրտանէ, գ. աշակերտի. 2. աշակերտաբար. d'élève, d'écolier, d'apprenti; 2. en élève, en écolier, en apprenti.

Շակիրտի, գ. } աշակերտութիւն. qualité d'élève, d'écolier, apprentissage.
Շակիրտլըք, բ. }

Շահ, գ. եղ. շահան, յգ. արքայ. թագաւոր. (s)chah, roi.

— տամար. շնչերակ. artère.

Շահա, գ. ո՛ արքայ. o roi!

Շահամէթ(թ), ա. շաղղաղեղց գէրութիւն. obésité, embonpoint.

Շահան, գ. յգ. շահ, եղ.

Շահանէ, գ. արքունի. royal, du (de) roi.

Շահ-զատէ, գ. արքայորդի. fils du roi, prince royal ou impérial.

Շահթէրէ, բ. ծխախոտ. fumeterre.

Շահի, գ. թագաւորական. 2. թագաւորութիւն. royal; 2. dignité royale; royauté.

Շահիգ, ա. եղ. շէվահիգ, յգ. բարձրաբերձ. haut, élevé.

Շահիգա(թ), ա. գագաթն. արփեան լերին. cime de montagne.

Շահին, ա. եղ. շէվահին, յգ. շահէն. épervier.

Շահին-շահ, } գ. արքայից արքայ. roi des rois.
Շահին-շէհ, }

Շահին-շահի, գ. } արքայութիւն. թագաւորական պատիւ. dignité royale et impériale.
Շահին-շահլըգ, բ. }

Շահիտ, ա. եղ. էշհատ, շիւհուտ, շէվահիտ, յգ. վկայ. 2. Մահմէտ. 3. հրեշտակ. témoin; 2. Mahomet; 3. ange.

— թութմագ. առնել զոք վկայ. prendre qn. à témoin.

Եալան — ի. (շահիտի զօր.) սուտ վկայ. faux témoin.

Շահիտա, գ. կին գեղեցիկ. la belle, une femme qui a de la beauté, amante favorisée.

Շահիտլըք, բ. վկայութիւն. témoignage.

Շահիտ-պազ, գ. բոզ. femme galante, coquette, courtisane.

Շահիտ-պազի, գ. անօրէն խառնակ. commerce illicite.

Շահլըգ. բ. տե՛ս Շահի. 2.

Շահմ, ա. ճարպ. graisse.

Շահ-մաթ, գ. գալարուած թագաւորէ ի սատրինջ խաղու. (échec et) mat.

Շահնամէճի, բ. պատմագիր. historien.

Շահնէ, գ. ոստիկան. agent de police, préfet de police.

Շահ-նշին, գ. (շահնշինը, ա.) պատշգամ. sorte de balcon.

Շահ-պազ, գ. (պէյազ մէ իրի տօղան դուշու.) ոսկեբազ. մեծ շահէն. 2. բ. զօրաւոր. ուժեղ. faucon royal, la première espèce de faucon; 2. fort, robuste, vigoureux.

Շահ-պալ, գ. կարգաթեւք. longues plumes des ailes d'un oiseau.

Շահ-պէյթ, գ. վերջին տուն տաղից. le dernier distique d'un poëme.

Շահ-պէնտէր, գ. հիւպատ. գործակալ վաճառականութեան. consul, agent commercial.

Շահ-սուվար, գ. ձիաւոր քաջ. bon cavalier.

Շահ-վա, գ. արքունի. թագաւորական. digne de roi, royal.

Շահ-վար, գ. տե՛ս Շահ-վա. 2. մարգարիտ պայծառ. perle d'une belle eau.

Շահվէ(թ), ա. քայլ. pas.

Շահ-վէշ, գ. տե՛ս Շահ-վար։

Շահ-տանէ, գ. հատ. սերմն կանեփի. 2. մարգարիտ մեծ եւ պատուական. graine de chanvre, chènevis; 2. gros grain de perle.

Շահ-տարու, գ. գինի. vin.

Շահ-րահ, գ. ճանապարհ արքունի. grand chemin, grand route.

Շահ-րէկ, գ. շնչերակ. la grande artère.

Շահ-րուտ, գ. գետ. fleuve.

Շահ-փէր, գ. կարապետութեան. longues plumes des ailes d'un oiseau.

Շաղալ, գ. չնագայլ. chacal.

Շաղըլ, ա. որ զբաղեցուցանէ. occupant, qui donne de l'occupation.

Շաղըլէ(թ), ա. եւ. շէվաղըլ. յհ. զբաղանք. պարապմութիւն. occupation. [occupé.

Շաղիլ, ա. խիստ զբաղեալ. très-

Շաղդ, ա. աղմուկ յարուցանել. աղմուկ. faire du tapage; tapage, tumulte.

Շաղֆ, ա. մոլեկան սէր. amour passionné, passion.

Շամ, ա. երեկոյ. ժամանակ երեկոյի. 2. ընթրիք. soir; 2. le souper.

Շամ, ա. Ասորիք. Դամասկոս. Syrie; Damas. [mas.

— էրիկի. դամասկ. prune de Da-

— ֆըստըղը. պիստակ. pistache.

Շամաթա, -ա. տես Շէմաթէ(թ)։

Շամաթալը, պ. աղմկարար. tumultueux. [miste.

Շամաթաճը, պ. աղմկիչ. alar-

Շամամա, պ. տես Շէմամէ(թ)։

Շամանտուրա, պ. պատրուքակալ. porte-mèche.

Շամար, պ. ապտակ. soufflet.

Շամէ, գ. գլխադիր կանանց. coiffure, mouchoir de tête.

Շամէ(թ), ա. եւ. շէհամ, շէհամաթ, յհ. թիծ ի ծնէ. դրոշմ, նիշ յերեւոյ. 2. թերութիւն. tache noire, envie, marque (de naissance), grain de beauté; 2. vice, manque, défaut.

Շամէ-քէշ, գ. որ ծածկէ գլուխն, դնէ գլխադիր. qui se coiffe.

Շամէ-քէշուշա, գ. որ հանէ գլխադիրն. qui ôte sa coiffure.

Շամիլ, ա. եւ. շէմալիլ, յհ. որ բովանդակէ, ժամկէ ի ներքս. 2. ընդհանուր. qui comprend, qui renferme, qui contient, contenant; 2. général, universel.

Շամիխ, ա. եւ. շէմամիխ, յհ. բարձրացեալ. բարձր. 2. հպարտ. haut, élevé, sublime; 2. fier, hautain.

Շամ-կեահ, գ. ժամանակ երեկոյի. soir.

Շամմ, ար. } ա. որ հոտոտէ.
Շամմէ(թ), էգ. } qui flaire.

Գուվվէի շամմէ. հոտոտելիք. l'odorat.

Շամտան, պ. տես Շէմ'տան։ Եւ —ը. աշտանակ ջահից. bougeoire. [saïque.

Շայգա, պ. այլ ինչ նաւակ.

Շան, ա. հռչակ. համբաւ. 2. անուն. պատիւ. 3. եւ. շիւուն, շիւունաթ, յհ. պայման. հանգամանք. réputation, renom, renommée; 2. nom, dignité, honneur; 3. état, condition.

Շանէ, գ. սանտր. peigne.

Շանէ-զէն, գ. որ սանտրէ. qui peigne. [peigné.

Շանէ-զէտէ, գ. սանտրեալ.

Շանի(յ), ա. անուանական. պայմանի. qui a rapport à la dignité, à la condition.

Շանլը, պ. անուանի. հռչակաւոր. illustre, renommé.

Շաշ'ա'ա(թ), ա. պայծառութիւն. ճառագայթաւոր լոյս. փայլուն. spendeur, lustre, éclat.

Շաշաճագ շէյ, պ. ('աճա'իպ. ղարիպէ. ու'ճու'պէթ.) զարմանալի. նորանշան իր. 2. (նէ 'աճէպ.) զարմանք է. chose étonnante; 2. chose étonnante!

Շաշգըն, պ. (հայրը. մութէհայիր. մէտհուշ. մէպհութ. մէրպէրան. մէրպէշթէ.) յապաղ կըթեալ. 2. ապուշ. թանձրամիտ. interdit, stupéfait; 2. sot, stupide, hébété.

Շաշգընլըգ, գ. ապշութիւն. անմտութիւն. stupidité, sottise.

Շաշըրթմա, պ. մանրամածապատ. 2. (խաֆ.) հնարք փախստեան. մանրամածապատ շրջանք. détourné; 2. ruse, (tours et) détours.

Շաշըրթմագ, պ. (թաղլիթ.) խոտորեցուցանել. ապերբերել. 2. (թէտհիշ.) խռովել. շփոթել. dérouter, désorienter, dépayser; 2. étourdir, déconcerter, embarrasser.

Ֆիտան —. փոխել այլուր. transplanter.

Շաշըրմագ, գ. շփոթիլ. վրիպիլ. մոլորիլ. 2. շուարիլ. խռովիլ. se tromper (en parlant, en lisant), se brouiller en parlant; 2. se troubler, s'embrouiller, se déconcerter, s'embarrasser, se confondre.

Այագ —. գթիլ. սայթաքել. (le pied lui a manqué,) faire un faux pas, broncher.

Եօլ —. մոլորիլ. manquer son chemin, se tromper de chemin, de route.

Փուսուլայը —. շուարիլ. perdre la carte, se brouiller, se confondre dans ses idées.

Շաշը, ա. (աչքէն.) շիլ. louche, bigle, qui a l'oeil dévié.

Շաշըլըգ, գ. շլութիւն. louchement.

Շաշգըն, ա. (Թէ'ած ձիւղ. Հայերէն.) զարմանք, ապշութիւն. surprise, ébahissement.

Շաշմագ, գ. (Թէ'ած ձիւղ. Թէհայերէն. Խոթի'ձայն. Խոթիղբայ.) յապուշ կրթիլ. ապշիլ. être stupéfait, être interdit ou étourdi.

Եօլտան —. շաւղէ ելանել. անկանել. խոտորել. շաւղէն ի ճանապարհէ, ի շաւղէ. ոտնկոխել. se dérouter, se dévoyer, se fourvoyer, faire fausse route, s'égarer.

Այագ —. սայթաքել. (le pied lui a manqué,) faire un faux pas.

Նիշանտան —. շփէդել. չհարկանել. manquer son (ou le) but (en tirant).

Շաշըրթմագ, գ. ապշեցուցանել. յապուշ կարկեցուցանել. frapper d'étonnement, stupéfier.

Շապ, ա. (շիպ.) պաղլեղ. արջն. alun.

Շա'պան, ա. եղ. շէ'պանի, յգ. ութերորդ ամիս լուսնական տարւոյ. le huitième mois de l'année lunaire.

Շապաշ, ա. (աֆէրին.) ապրի'ս. parfait! c'est bien! bravo!

Շապաշը, ա. խոյթիւն. ծափահարութիւն. (cri) d'applaudissement.

Շապգա, գ. գլխարկ. խոյր. chapeau.

Հասըր —. գլխարկ ի յարդէ. chapeau de paille.

Շապգալը, գ. խոյրաւոր. qui porte un chapeau.

Շապգաճը, գ. խոյրավաճառ. խոյրագործ. (marchand) chapelier, fabricant de chapeaux.

Շապլագ, գ. (սիլլէ.) ապտակ. soufflet.

Շապլագլամագ, գ.

Վէր սիլլէ —. հանել, ածել ապտակ. donner, appliquer un soufflet.

Շախս, ա. եղ. էշխաս. յգ. մարմին. corps.

Շապպ, ա. եղ. շուպպան, յգ. երիտասարդ. jeune homme.

Շավք, գ. լոյս. ճառագայթ. rayon.

Շատ, ա. հաճ. ուրախ. զուարթ. 2. գինի. content, gai, joyeux, réjoui; 2. vin.

Շատան, ա. տե՛ս Շատ. 1:

Շատանեք, ա. կանեփահատ. graine de chanvre, chènevis.

Շատ-ապ, ա. ջրոտ. ջրալից. թարմ. ջրարբի. ոռոգեալ. դալար. qui contient beaucoup d'eau; aqueux, abreuvé, frais, vert.

Շատըրվանլանմագ, գ. (սու շագըլտամագ. Ֆըշգըրմագ.) ցայտել. հոսել. ժայթել. ցնցղանալ. jouer, jaillir (en parlant des cascades, des jets d'eau, etc.).

Շատի, ա. ուրախութիւն. խնդութիւն. gaieté, joie, enjouement.

Շատըրվան, ա. շատրուան. jet d'eau.

Շատ-ման, | ա. ուրախ. զուարթ.
Շատ-նագ, | gai, joyeux.

Շատ-մանի, ա. հաճութիւն. ուրախութիւն. խնդութիւն. contentement, gaîté, joie, enjouement.

Շատ-պաշ, ա. քա'ջ լեր. bravo! c'est bien!

Շատ-քեամ, ա. ուրախ. հաճ. gai, joyeux, content.

Շար, ա.' քաղաք. ville.

Շա'ր, ա. հեր. մազ. poil, cheveu.

Հարաթ, ա. եւ. եղաթ, յն. նշան. signe, marque, indice.

Հարգ, ա. արեւելք. արեւելումն. Orient, Levant.

Հարգասէ, փ. խրոխտ. frivole, pétulant.

Հարգասէլիք, փ. լրբութիւն. ժպրհութիւն. pétulance, frivolité.

Հարգի, փ. երգ. chanson.

Հարգի(յ), ա. արեւելեայ. արեւելեան. oriental.

Հարգ-կողմն, գ. արեւելք. le Levant.

Հարըգ, ա. որ ծագէ. 2. արեւելք. qui se lève et brille; 2. orient, lever.

Հարըգա(թ), ա. եւ. ճեմարիգ, յն. լոյս. պայծառութիւն. lumière, splendeur.

Հարթ, ա. եւ. շուրութ, յն. (թելադրութեան.) պայման. սահման. condition.

Հարթի(յ). ա.|(թելադրեան.) պայ-

Հարթլը, փ. | սահմանաւոր. conditionnel, soumis à certaines conditions.

Հարթիյէ(թ), ա. պայմանաւորութիւն. limitation, conditionnement.

Հարթ լաշմագ, փ. պայման դնել ընդ մեկուսի. դաշինս հաստատել. stipuler, faire ses conditions.

Հարթ-նամէ, գ. դաշնագիր. traité.

Հարի'. ա. որ սկզբն առնէ. որ յիշէ ի գործ արկանէ. 2. եւ. ճեմարի', յն. արքունի ճանապարհ. 3. օրէնս-դիր. մարգարէ. qui commence, qui entame; 2. grand' route; 3. (qui institue, qui établit une loi d'origine divine), législateur, prophète.

Հա'րիշէ, փ. (ճէհրիշէ. ա.) թել-խմորայ. vermicelle.

Հարիթա(թ), ա. եւ. ճերաիթ, յն. պայման. 2. կանոն. condition, clause, stipulation, pacte, acte de convention; 2. règle.

Հարիհ, ա. Մեկնիչ. interprète, commentateur.

Հարիպ, ա. եւ. ճեմարիպ, յն. (պըյըգ.) պեխք-երկու. moustache.

Հարիա, ա. տարածեալ. ի բերան ամենեցուն. répandu, qui est dans la bouche de tout le monde.

Հափրտաթմագ, փ. կլանել (թերանոյ). sucer ou avaler qc. en faisant entendre un bruit.

Հաքի, ա. կազմ պատրաստ. 2. որ տրտնջէ, բողոքէ. armé de pied en cap; 2. qui se plaint.

Հաքիլէ(թ), ա. եւ. ճեմարիլ, յն. կանոն, պայման կենաց. 2. բնութիւն. institut, règle de conduite; 2. nature.

Հաքիր. ա. որ շնորհակալ, շնորհ ունի. շնորհակալ. qui remercie, qui rend grâce; reconnaissant.

Հաֆագա(թ), ա. գթութիւն. սրտ-ցաւութիւն. pitié, compassion, tendresse.

Հաֆագաթլը, փ. գթած. բարեսէր. compatissant, bien affectionné.

Հաֆագաթսըզ, փ. անգութ. inhumain, sans pitié.

Հաֆագաթսըզլըգ, փ. անգթութիւն. inhumanité.

Հաֆի', ա. բարեխօս. qui intercède, intercesseur.

Հաֆի, ա. առողջարար. 2. յայտնի. qui guérit, qui rend la santé, salutaire; salubre; 2. clair, évident, catégorique.

Հէ'աֆիր. ա. յն. շա'իրէ(թ). եւ.

Հէմամ(թ), ա. չարաբաստութիւն. դժբախտութիւն. malheur, fatalité, mauvais augure.

Հէ'ակէյհ, ա. եւ. շա'ակա, եւ.

Հէգավէ(թ), ա. թշուառութիւն. 2. անօրէնութիւն. չարութիւն. malheur, misère; 2. iniquité, malignité, méchanceté.

Հէեաթին, ա. յն. ճէյթան, եւ.

Հէզրէ(թ), ա. եւ. շիւզուր, յն. մասնիկ ոսկւոյ. parcelle d'or.

Հէեամ(թ), ա. չարաբաստութիւն. դժբախտութիւն չարեայ. malheur, mauvais augure.

Հէեպիր, ա. յն. շիւպուպ, եւ.

Հէթաթ, ա. ցրուիլ ցանիլ. être dispersé, disséminé.

Հէթարէ(թ), ա. զուարթութիւն. խնդութիւն. gaieté, hu-

meur joyeuse, enjouement, réjouissance.

Շէթթ, ա. անջատեալ լինել. անջատումն. être séparé, jeté çà et là, séparation.

Շէթթա, ա. ազգի ազգի. անհամար. բազում. divers, nombreux, différents, plusieurs.

Շէթթիթ, ա. անջատեալ. ցրուեալ. séparé, isolé, dispersé, disséminé.

Շէթիմ, ա. թշնամանեալ. 2. տգեղ. injurié, insulté; 2. laid.

Շէթիմէ(թ), ա. թշնամանք. injure, insulte.

Շէթմ, ա. թշնամանել. եզ. շթում, յգ. թշնամանք. insulter, injurier qn., invectiver contre qn.; insulte, injure, invective.

Շէթում, ա. թշնամանեալ. 2. տգեղ. injurié, insulté; 2. laid.

Շէլլաֆ, պ. կափակեր. ծաղրածու. très-léger, frivole, folâtre.

Շէլղամ, ա. (շալղամ, ա.) շաղգամ. navet.

Շէլվար, պ. լայն անդրավարտիք. pantalon bouffant.

Շէհ, պ. արքայ. թագաւոր. roi, (s)chah.

Շէհա, պ. ո՛ արքայ. o roi!

Շէհամէ(թ), ա. խորագիտութիւն մտաց. 2. քաջութիւն. sagacité, pénétration d'esprit; 2. bravoure, courage, valeur.

Շէհամէթլի, թ. քաջ. արի. valeureux, courageux.

Շէհանէ, պ. արքայական. royal.

Շէհաբ, ա. եզ. շուհպան, յգ. աստղ անկեալ. թռիչ. étoile tombante.

Շէհամ, ա. տես Շահիմ:

Շէհադէ(թ), ա. վկայ լինել. վկայել. վկայութիւն տալ. վկայութիւն. 2. մարտիրոսութիւն վասն մահմետական կրօնից. 3. դաւանութիւն մահմետական կրօնից. 4. ներկ, առաջի լինել. մօտաւորութիւն. առաջակայութիւն. être témoin de qc., attester, rendre témoignage de qc.; témoignage; 2. martyre pour la foi musulmane; 3. profession de foi musulmane; 4. être présent; présence.

Ալէմի շէհադէթ. աշխարհ. le monde visible.

— փարմաղը. (շէհադէթ.) ցուցել մատն. index, le doigt index.

Շէհադէթ-նամէ, պ. վկայութիւն. վկայական գիր. certificat, attestation écrite.

Շէհ-զադէ, պ. արքայորդի. prince royal.

Շէհի, պ. արքայական. royal.

Շէհի(յ), ա. ցանկալի. քաղցր. անուշահամ. ազնիւ. գեղեցիկ. désiré avec ardeur, appétissant, délicat; charmant, joli, beau.

Շէհիգ, պ. հեծեծել. հեծկալ. հեծեծանք. sangloter; sanglot.

Շէհիմ, ա. խորագէտ մտօք. doué de sagacité.

Շէհին-շահ, } պ. արքայից արքայ. roi des rois,
Շէհին-շէհ, } monarque.

Շէհին-շահի, պ. թագաւորութիւն. 2. արքունի. dignité de roi, monarchie; 2. royal.

Շէհիտ, ա. եզ. շուհէտա, յգ. վկայ. մարտիրոս. martyr, soldat tué pour la défense de la religion musulmane.

Շէհիտլիք, թ. մարտիրոսութիւն. martyre.

Շէհիր, ա. անուանի. հռչակաւոր. connu, notoire, célèbre.

Շէհլա, ա. թուխ (աչք). 2. շիլ. (oeil) bleu foncé; 2. louche.

Շէհմ, ա. եզ. շիհամ, յգ. խորագէտ. 2. քաջ. արի. doué de sagacité, de pénétration d'esprit; 2. brave, courageux.

Շէհ-մաթ, պ. ճատրակի թագաւորն է անպարտելին եղեալ. (échec et) mat.

Շէհ-նիշին, պ. տես Շահ-նիշին:

Շէհբա, պ. մոխրագոյն. de couleur de cendre.

Շէհ-պազ, պ. (պէզլիւք պէ-յազ առօղան.) շահէն. épervier.

Շէհ-պալ, պ. փետրաշարք. longues plumes des ailes d'un oiseau.

Շէհ-պէյթ, պ. վերջին տուն տաղից. le dernier distique du poëme.

Շէհ-պէնտէր, գ. հիւպատոս. վաճառական (վաճառականութեան). consul, agent commercial.

Շէհպայ. տես Շէպ-պօյ:

Շէհ-սիւվար, գ. քաջարի. cavalier adroit et courageux.

Շէհվաթ, ա. յք. շէհվէ(թ), եւ:

Շէհվան, ա. ցանկացող. ցանկասէր. qui désire ardemment, homme sensuel.

Շէհվանի, ա. տես Շէհվան. 2. ագահութեան. ագահական. avide; 2. sensuel.

Շէհ-վար, գ. ազնուագոյն իրք. 2. մարգարիտ ազնիւ մեծ. toute chose de qualité supérieure; 2. perle grosse et fine.

Շէհվէ(թ), ա. եւ. շէհվաթ, յք. ցանկութիւն. մարմնաւորութիւն. désir, appétit sensuel, charnel, concupiscence, sensualité.

Շէհվէթ-էնկիզ, գ. որ ցանկութիւն ի միտ արկանէ. qui fait convoiter.

Շէհվէթ-փէրէսթ, գ. մարմնաւոր. qui se livre aux sensualités.

Շէհվի(յ), ա. ցանկասէր. sensuel.

Շէհտ, ա. մեղր. miel.

Շէհ-տանէ, ⎫ գ. սերմն կանեփի.
Շէհ-տանէք, ⎬ 2. մարգարտամեծ.
Շէհ-տանէճ, ⎭ graine de chanvre, chènevis; 2. grosse perle.

Շէհտ-ապ, ⎫ գ. մեղրաջուր.
Շէհտ-ապէ, ⎭ eau miellée.

Շէհտ-քեամ, գ. համեղ. քաղցրահամ. savoureux. [mois.

Շէհր, ա. եւ. շիւհուր, յք. ամիս.

Շէհր, ա. քաղաք. ville.

Շէհր-աշուպ, գ. խռովիչ. perturbateur.

Շէհր-արա, գ. զարդ քաղաքի. ornemement de la ville, qui orne la ville.

Շէհ-րահ, ⎫ գ. ճանապարհ արքու-
Շէհ-րէհ, ⎭ նի. հրապարակա-ուղի. grand chemin, grand' route.

Շէհ-րէկ, գ. շնչերակ. artère.

Շէհրի(յ), ա. (ամսական.) ամսաւոր թոշակ, վարձք. 2. ամսոյ. salaire mensuel, mois; 2. mensuel.

Շէհրի, գ. ⎫ քաղաքացի. habi-
Շէհրլի, թ. ⎭ tant d'une ville, citadin.

Շէհրի-եար, գ. ինքնակալ. արքայ. monarque.

Շէհրի-եարանէ, գ. արքունի. royal, du (de) roi.

Շէհրի-եարի, գ. արքունի. 2. թագաւորութիւն. royal, impérial; 2. dignité impériale.

Շէհրիյէ, ա. տես Շա'րիյէ:

Շէհրիլիք, թ. քաղաքավարութիւն. civilité.

Շէհր-իսթան, գ. քաղաք մեծ. grande ville.

Շէհր-կարիպ, գ. օտարական. étranger.

Շէհրուտ, գ. գետ մեծ. grand fleuve.

Շէհ-փէր, գ. կարգաթեւք. longues plumes des ailes d'un oiseau.

Շէճա'աթ, ա. արիութիւն. քաջութիւն. valeur, bravoure.

Շէճէն, ա. եւ. էշճան, յք. տրտմութիւն. վիշտ. հոգք. 2. եւ. շիւճուն, յք. ճիւղ. chagrin, peine, souci; 2. branche, rameau.

Շէճէր, ա. եւ. էշճար, յք. ծառ. arbre.

Շէճէրէ(թ), ա. ծառ մի. 2. ծառ ազգահամարի. un arbre; 2. arbre généalogique.

Շէճէր-իսթան, գ. անտառ. bois, forêt.

Շէճէր-նամէ, գ. ծառ ազգահամարի. arbre généalogique.

Շէճի, ա. տրտում. triste, affligé.

Շէճի', ա. եւ. էշճի'ա(թ), շիւճէ'ա, շիւճա'ան, յք. արի. քաջ. brave, vaillant, valeureux.

Շէճիճ, ա. ջախջախ գլխով. qui a la tête brisée.

Շէճճ, ա. վիրաւորել. ջախջախել գլուխ. blesser, casser, briser la tête.

Շէճճէ(թ), ա. եւ. շիճաճ, յք. վէրք գլխոյ. blessure à la tête.

Շէմ', ա. եւ. շիւմու', յք. մոմ. ճրագ. bougie, cierge.

Շէմաթէ(թ), ա. (շամաթա, ա.) աղմուկ. դղրդիւն. 2. աղմ-

հարայութիւն. bruit, vacarme; 2. joie maligne (qu'on éprouve du mal d'autrui).

— էթ. աղմկել. դղրդել. faire du bruit, du tapage.

Շէմայիլ, ա. յփ. շէմալ, եւ

Շէմայիմ, ա. յփ. շէմիմէ(թ), եւ

Շէմարիխ, ա. յփ. շէմրախ, եւ

Շէմ'է, պ. մոմ. bougie (filée), rat de cave.

Շէմիմ, ա. անուշահոտ. 2. հոտ առնել. 3. հոտոտել. odoriférant, parfumé, odorant; 2. bonne odeur; 3. flairer.

Շէմիմէ(թ), ա. եւ. շէմայիմ, յփ. անուշահոտութիւն. bonne odeur, bonne senteur, parfum.

Շէմլ. ա. ծածկել. պատել. 2. փակել. բովանդակել. couvrir, envelopper; 2. renfermer, contenir.

Շէմմ, ա. հոտոտել. դհոտ առնուլ. flairer, sentir.

Շէմմամէ(թ), ա. պզտի ինչ անուշահոտ սեխ. շամամ. un petit melon parfumé.

Շէմմաս, եւ. } ա. սարկաւագ. diacre.

Շէմմասիէթ, յփ. }

Շէմմէ(թ), ա. հոտ. բուրումն. 2. հոտոտել. 3. սակաւ ինչ. չափ ինչ. odeur; 2. flairer; sentir; 3. petite portion d'une chose, pincée, atome, bluette.

Շէմշիյէ, տե՛ս Շէմսիյէ։

Շէմում, ա. անուշահոտ. odoriférant, qui sent bon.

Շէմպիհ, պ. շաբաթ. samedi.

Շէմս, ա. եւ. շիւմուս, յփ. արեգակն. soleil.

Շէմսի(յ), ա. արեգակնային. solaire. [laire.

Հուրուֆը շէմսիյէ. արեգակնային տառեր. lettres solaires.

Շէմսիյէ, ա. հովանոց. անձրեւանոց. ombrelle; parapluie.

Շէմ'տան, պ. աշտանակ. chandelier.

Շէյ, ա. (եւ. էշյա, յփ.) իր. ինչ. 2. ոչ ինչ. chose, quelque chose; 2. rien.

Զօր —. զարմանք. c'est fort! c'est étonnant!

Շէյթան, ա. եւ. շէյաթին, յփ. սատանայ. դեւ. satan, diable, démon.

— աղընթըսը. փրփրանք. tournant.

— պօղուս. անգժադ. assa foetida.

Շէյթանի(յ), ա. սատանայական. diabolique.

Շէյթանէթ(թ), } ա. } սատանայական. diablerie.

Շէյթանիյէթ(թ), } } ութիւն.

Շէյթանլըգ, պ. } սատանայական գործ. diablerie.

Շէյխ, ա. եւ. էշյախ, շիյուխ, շիյախէթ, մէշայիխ, մէշայխա(թ), յփ. ծեր. 2. նահապետ. ցեղապետ. 3. հայր վանաց. vieillard; 2. chef d'une commune ou d'une tribu; 3. chef d'un couvent de religieux.

Շէյխիւլ-իսլամ. գլխաւոր մահմէտականաց. pontife de l'islamisme.

Շէյխուխէթ(թ), } ա. ծերութիւն. état

Շէյխուխիյէթ(թ), } de vieillesse, âge avancé.

Շէյն, ա. ամօթ. honte, déshonneur, ignominie.

Շէյպ, ա. ալեւորիլ. ալեւորութիւն. ալեւոր հեր. grisonner; vieillesse, cheveux blancs.

Շէյպա, ա.

Լէյլէ շէյպա. ամսոյն վերջին գիշեր. 2. հարսանեաց գիշեր. dernière nuit d'un mois; 2. nuit de la consommation du mariage.

Շէյտա, պ. յիմար. fou, insensé.

Շէյտայի, պ. յիմարութիւն. folie.

Շէն, պ. (մի՛ շփոթեր ընդ շէհր.) ուրախ. զուարթ. խայտառ. առոյգ. 2. (մա'մուր.) շէն. gai, joyeux, alerte; 2. bien cultivé.

— օլ. ուրախ լինել. être gai.

Շէն', } ա. խայտառակութիւն. turpitude.

Շէնա', }

Շէնա'ա(թ), }

Շէնաթ', ա. յփ. շէնի'ա(թ), եւ

Շէնար, ա. խայտառակ. affront, déshonneur, ignominie.

Շէնի', ա. գարշ. պիղծ. abominable, honteux.

Շէնի'ա(թ), ա. եւ. շէնա', յփ. խայտառակութիւն. turpitude.

Շէնլէթմէք, } թ. (ի'մար.) բարեշէնել,

Շէնլէնտիրմէք, } շէն առնել. peupler, cultiver.

Շէնլէնմէք, բ. բնակչամարդ, շէն լինել. être peuplé, cultivé.

Շէնլիք, գ. ուրախութիւն. ցնծութիւն. հանդէս. տօն. 2. (մա'մուրիյէթ.) շինութիւն. gaieté, joie, allégresse, réjouissance publique, divertissement, fête, solennité; 2. (état de) culture.

Շէն-կէրֆ, գ. (զինճիֆրէ.) երուակ. cinabre.

Շէշ, գ. վեց. six.
— 'արուա, — խաթուն, — պանու, } լուսին եւ հինգ մեծ մոլորակք. la lune et les cinq grandes planètes.
— պէշ (կէօրմէք). այլ ընդ այլոյ. confusément.

Շէշիւմ, գ. վեցերորդ. sixième.

Շէշ-խանէ, գ. վեցանկիւնի հրացան, թնդանօթ. fusil ou canon rayé.

Շէշխանէլի, ա. վեցախորշ. rayé.

Շէշմէք, բ. լուծանել. արձակել. délier, dénouer.

Շէշ-տէր, գ. աշխարհ. monde.

Շէշ-փա, գ. վեցոտնեան. à six pieds.

Շէշ-փէր, գ. թակ. masse d'armes, maillotin.

Շէշ-փիսթան, գ. ձագ. chienne.

Շէպ, գ. եզ. շէպան, յգ. գիշեր. nuit.

Շէպա'ա(թ), ա. յագենալ. յագուրդ. յագեցութիւն. se rassasier, rassasiement, satiété.

Շէպահէ(թ), ա. տարակոյս. երկմտութիւն. նմանութիւն. doute, incertitude, vague; ressemblance.

Շէպ'ան, ա. յագ. կշտացեալ. rassasié.

Շէպան, գ. յգ. շէպ, եզ. 2. կանանոց. harem.

Շէպանէ, գ. գիշերային. 2. գիշերանոց հանդերձ. de nuit; 2. vêtement de nuit.

Շէպաբէ(թ), ա. գեղեցիկ ժամանակ երիտասարդութեան. l'éclat, la fraicheur de la jeunesse.

Շէպան-կեահ, գ. ժամ երեկոյեայ. soir.

Շէպ-ան-կիզ, գ. չղջիկն. chauve-souris.

Շէպան-րուզ, գ. տիւ եւ գիշեր. nuit et jour.

Շէպապ, } ա. երիտասար-
Շէպապէ(թ), } դութիւն. jeunesse.

Շէպապիք, ա. յգ. շիւպպաքէ(թ), եզ.

Շէպ-զինտէտար, գ. հսկող. պահակ. qui veille; veilleur, garde (ou gardien) de nuit.

Շէպէք, գ. տտնաւոր կապիկ. cercopithèque.

Շէպէքէ(թ), ա. եզ. շիպաք, յգ. վանդակ. 2. ուռկան. վարմ. grille, grillage; treillage; 2. filet.

Շէպ-էֆրուզ, գ. որ լոյս տայ ի գիշերի. qui luit pendant la nuit.

Շէպի-եէլտա, գ. երկայնագոյն գիշեր ձմերան. nuit la plus longue de l'hiver.

Շէպիհ, ա. նման. ressemblant, semblable.

Շէպիպէ(թ), } ա. երիտասար-
Շէպիպիյէէ(թ), } դութիւն. jeunesse.

Շէպ-իսթան, գ. օթեւան անկողնոյ. 2. կանանոց. chambre à coucher; 2. appartement des femmes.

Շէպիքէ(թ), ա. ուռկան. ցանց. toute espèce de réseau, filet.

Շէպ-խան, գ. սոխակ. rossignol.

Շէպ-խիզ, գ. որ յառնէ գիշերայն, հսկէ. qui se lève la nuit, qui veille la nuit.

Շէպ-խուն, գ. յարձակումն ի գիշերի. attaque nocturne.

Շէպ-կեուն, գ. սեաւ. noir.

Շէպ-կիր, գ. որ հսկէ եւ վաստակէ ի գիշերի. qui veille et travaille pendant la nuit.

Շէպ-հէնկեամ, գ. ժամանակ երեկոյեայ. soir.

Շէպն, ա. տես Շէպանէ(թ)։

Շէպ-նէմ, գ. ցօղ. rosée.

Շէպ-չէրաղ, գ. կարկեհան. 2. (կրակիկ.) փայլատակայ. roubis rouge; 2. ver luisant.

Շէպ-պույ, գ. (շէհպոյ. ա.) շահպրակ. միխակազգի. giroflée.

Շէպ-տիզ, գ. ձի սեաւ. cheval noir.

Շեպ-րէնկ, գ. սեւ. noir.

Շեպ-րէվ, գ. գիշերագնաց. 2. պահակ. qui marche ou voyage pendant la nuit; 2. gardien de nuit.

Շեպ-փէրէ, գ. չղջ. չղջիկան. chauve-souris.

Շէսթ, գ. եղ աղեղան. 2. կարթ. 3. վաթսուն. anneau des archers; 2. hameçon; 3. soixante.

Շեվամ'ի, ա. յգ. շամ'ի, եղ:

Շեվամ'իլ, ա. յգ. շամ'իլէ(թ), եղ:

Շեվամիղ, ա. յգ. շամիղէ(թ), եղ. 2:

Շեվահիտ, ա. յգ. շահիտ, եղ:

Շեվահին, ա. յգ. շահին, եղ:

Շեվահիգ, ա. յգ. շահիգ, եղ:

Շեվազիլ, ա. յգ. շազըլէ(թ), եղ:

Շեվամիլ. ա. յգ. շամիլ. եղ:

Շեվամիխ, ա. յգ. շամիխ, եղ:

Շեվարի', ա. յգ. շարի', եղ. 2:

Շեվարիպ, ա. յգ. շարըպա(թ), եղ:

Շեվարիգ, ա. յգ. շարիգ, եղ:

Շեվաքիլ, ա. յգ. շաքիլէ(թ), եղ:

Շեվգ, ա. սաստիկ ցանկալ. եղ. էշվագ, յգ. աստիճ ցանկութիւն. 2. ուրախութիւն. désirer ardemment, se passionner, s'éprendre d'amour; désir ardent; 2. réjouissance.

Շեվգի(յ), ա. ցանկական. concupiscible.

Շեվգլի, գ. փափագող. 2. ուրախ. զուարթ. désireux; 2. gai, réjoui.

Շեվքէնտէ, գ. որ կէ. qui existe.

Շեվթ, ա. եղ. էշվաթ, յգ. եօթն շրջանք շուրջ տաճարին Մէքքէյ. les sept courses autour du temple de la Mecque.

Շեվլինէ, գ. որ է շեղ. խոտորնակի. en écharpe, en biais.

Շեվհէր, գ. այր. mari.

Շեմպէ(թ), ա. շտեմարան. grenier, magasin aux grains.

Շեվվալ, ա. 10երորդ ամիս լուսնական տարւոյ. nom du 10e mois de l'année lunaire.

Շեվք, ա. փուշ. épine.

Շեվքէ(թ), ա. զօրութիւն. մեծափառ փառաւորութիւն. 2. սպառազինութիւն. 3. փուշ. puissance, majesté; 2. être armé de pied en cap; 3. épine.

Շեվքէթլի, գ. }
Շեվքէթ-դարար, } գ. } մեծա-
Շեվքէթ-մեդարուն, } } զօր.
Շեվքէթ-մէաբ, } } մեծա-
Շեվքէթ-մէսիր, } } փառ.
Շեվքէթ-սիմաթ, } } շքեղ.
puissant, majestueux, magnifique, glorieux.

Շեվքել, ա. հետեւակ. 2. աջ, ահեակ թեւ բանակի. infanterie; 2. l'aile droite, l'aile gauche d'une armée.

Շէտայիտ, ա. յգ. շէտիտէ(թ), եղ:

Շէտիտ, ա. եղ. շիտատ, էշիտա, յգ. սաստիկ. սաստկին. հզօր. violent, véhément, fort, rude, impétueux, intense.

Շէտիտէ(թ), ա. եղ. շէտայիտ, յգ. դժնդակ իրք. աղետք. նեղք. malheur, tribulation, peine, affliction.

Շէտտ, ա. կապել. հաստել ամրացընել. ամրապնդել. 3. կարդալ ընթերցանութեամբ թէշտիտին. lier, serrer fortement; 2. raffermir, fortifier, donner de la force, renforcer; 3. lire avec un techdid.

Շէր', ա. (աստուածային) օրէնք. արդարութիւն. loi (divine), justice.

Շէրագ, ա. մեռնիլ ի յետին տագնապ մահու. être aux abois; agonie.

Շէրաղէ(թ), ա. խստութիւն. dureté.

Շէրաղիմ, ա. յգ. շիրղիմէ(թ), եղ:

Շէրար. ա. (յգ. շէրարէ(թ), եղ.) կայծակունք. étincelles.

Շէրար', ա. յգ. շէրի'ա(թ), եղ:

Շէրաիթ, ա. յգ. շարիթա(թ), եղ:

Շէրաին, ա. յգ. շիրեան, եղ:

Շէրաիր, ա. յգ. շէրարէ(թ), եղ:

Շէրաիք, ա. յգ. շէրիք, եղ:

Շէրաիֆ, ա. յգ. շէրիֆէ(թ), եղ:

Շէր'ան, ա. ըստ իրաւանց. juridiquement.

Շէրապ, ա. եղ. էշրիպէ(թ), յգ. ըմպելի. 2. գինի. boisson; 2. vin.

Շէրապ-խանէ, գ. գինետուն. 2. գինետան. cabaret, débit de vin; 2. cave (à vin).

Շէրապ-խոր, գ. գինեմոլ. buveur.

Շէրասէթ(թ), ա. չարաբարոյութիւն. դժնդակ բարք. méchanceté, âpreté du caractère, esprit querelleur.

Շէրարէթ(թ), ա. եւ. շէրարէ, յի. կայծ. կայծակն. 2. չարաբարոյութիւն. չարութիւն. étincelle; 2. méchanceté, malignité, malice.

Շէրաֆէթ(թ), ա. անուանի, համբաւ լինել. համբաւ. փառք. բարձ. 2. ազնուական լինել. ազնուականութիւն. être illustre, élevé par son rang; illustration, gloire, haut rang; 2. être noble; noblesse.

Շէրէհ, ա. տենչալ. տենչ. ցանկութիւն. être avide de qc.; avidité.

Շէրէհան, ա. խիստ ցանկացող. անյագ. très-avide.

Շէրէր, ա. կայծակունք. 2. չարութիւն. չարաբարոյութիւն. étincelles; 2. méchanceté, malice.

Շէրէր-ֆիշան, պ. կայծակնացայտ. étincelant.

Շէրէֆ, ա. բարձրութիւն. 2. ազնուականութիւն. 3. փառք. պատիւ. élévation, hauteur; 2. noblesse; 3. honneur, gloire, dignité.

Շէրէֆ-եապ, պ. պատիւ գտեալ. փառաւոր. qui a obtenu des honneurs, de la gloire, glorieux.

Շէրէֆլի, թ. մեծապատիւ. մեծաշուք. պատուաւոր. majestueux, très-honoré, très-honorable, illustre.

Շէրէֆ-պախշ, } պ. պատուա-
Շէրէֆ-պախշա, } տուիչ. պատուող. qui honore, qui confère les honneurs.

Շէրէֆ-սատըր օլ. } ա. հրա-
Շէրէֆ-սուտուր էթ. } տարակիլ. être émis ou publié (un décret).

Շէրէֆ-ֆէզա, պ. մեծապատիւ. մեծաշուք. très-honoré, très-honorable.

Շէրի', ա. քաջ. արի. brave, courageux.

Շէր'ի(յ), ա. ըստ օրինաց. արդար. conforme à la loi (divine), juste.

Շէրի'աթ(թ), ա. եւ. շէրա՛, յի. աստուածային օրէնք, կրօնական. արդարութիւն. loi divine, justice.

Շէրիթ, պ. ժապաւէն. ruban.

Շէրիթլէմէք, թ. ժապաւինել. attacher, mettre un ruban.

Շէրիյէթ(թ), ա. ճանապարհ. 2. բարք. chemin; 2. nature, naturel.

Շէրիր, ա. եւ. էշրար, էշիրրա, շիրար, յի. չար. չարաճճի. ժանտ. méchant, malin, malicieux, malfaisant.

Շէրիք, ա. եւ. էշրաք, շուրէքա, շէրաքէ, յի. ընկեր. ընկեր. associé, compagnon.

Շէրիքլիք, թ. ընկերակցութիւն. 2. ընկերութիւն. camaraderie; 2. compagnie.

Շէրիֆ, ա. եւ.
էշրաֆ, շուրէֆա, յի.
Շէրիֆէ(թ), իգ. եւ.
շէրաիֆ, յի. } հռչակաւոր. անուանի. 2. զարմ Մահմէդի. 3. պատուական. 4. իշխան (Մէքքայ). illustre, distingué; 2. (prince) descendant de Mahomet; 3. précieux; 4. le chérif, prince (de la Mecque).

Շէրիֆի(յ), ա. իշխանական. du chérif.

Շէրհ, ա. մեկնել. եւ. շուրուհ, յի. մեկնութիւն. 2. հերձել. expliquer, commenter; explication; commentaire; 2. disséquer.

Շէրհա(թ), ա. կտոր միս. 2. կտրուած. morceau de viande, tranche; 2. coupure, taillade.

Շէրմ, պ. ամօթ. պատկառանք. pudeur, honte, confusion.

Շէրմէթ, պ. արագոտն. կայտառ. երագընթաց. aux pieds légers, agile, bon coureur.

Շէրմէնտէ, պ. ամօթապարտեալ. ամչկոտ. confus.

Շէրմէնտէկի, } պ. ամօթխածու-
Շէրմ-սարի, } թիւն. ամօթ. confusion, timidité.

Շէրմ-գին, } պ. ամօթխած. պատ-
Շէրմ-նաք, } կառոտ. honteux,
Շէրմ-սար, } confus, timide, pudique.

Շէրուա, ա. (բառ) յամենեցուն բերանս ընթացեալ (vers, poëme) répandu et qui est dans la bouche de tout le monde.

Շէրպէթ(թ), ա. ըմպելի. 2. շաքարաջուր. 3. օրհնեալ. ce qu'on boit

en une fois, gorgée; 2. sorbet; 3. purgatif.

— փարասը. } Ձեռաց Ձեր.
Շէրպէթլիք, գ. } պարգեւ. pourboire, douceur, bonne main.

Շէրպէթճի, գ. ըմպելավաճառ, անուշարար. marchand de sorbets.

Շէրր, ա. Եղ. էշրար, շիւրուր, յք. չարութիւն. անզգամութիւն. ապերասանութիւն. malignité, malice, méchanceté, iniquité.

Շէրրահ, ա. Մեկնիչ. interprète, commentateur.

Շէրր-էնկիզ, գ. չարագործ. Վնասակար. malfaiteur; nuisible.

Շէքաւաթ, ա. հիւանդութիւն. maladie, indisposition.

Շէքավէ(թ), ա. վհատութիւն. (mauvaise) humeur, morosité.

Շէքուր, ա. Շնորհակալ. reconnaissant.

Շէքէր, գ. շաքար. sucre.

— 'իլլէթի. շաքարախտ. diabète.

Պատէմ —ի. շաքարանուշ. praline.

Շէքէր-գաւուս, գ. (Նէպաթ շէքէրի.) (Պաղ շաքար.) կանդաշաքար. sucre candi.

Շէքէր-իսթան, գ. շամբ շաքարաբուսի եղէգանց. endroit où croit la canne à sucre.

Շէքէրլէմէ, գ. շաքարեղէնք. շաքարաքաղցք. sucreries.

Շէքէրլէնմէք, գ. (շէքէր քէսիլմէք.) շաքարանալ. se saccharifier.

Շէքէր-լէպ, գ. քաղցր շրթամբք. qui a les lèvres sucrées, douces.

Շէքէրլի, գ. շաքարալից. sucré, (fait) de sucre.

Շէքէր-խանտա, } գ. որ քաղցր
Շէքէր-խանտէ, } ժպտի. qui a un sourire doux, charmant.

Շէքէր-կիւֆթար, գ. քաղցրաբան. qui a la parole douce et agréable.

Շէքէրճի, գ. շաքարավաճառ. շաքարագործ. qui vend du sucre et des sucreries, confiturier, confiseur.

Շէքէր-շիքէն, գ. քաղցրախօս. qui a la parole douce.

Շէքէր-պար, գ. (որ շաքար տեղայ.) քաղցր. (qui fait pleuvoir du sucre,) doux, agréable.

Շէքէր-տան, գ. շաքարաման. sucrier.

Շէքէր-րիզ, գ. քաղցր. 2. արտասուք ուրախութեան. (qui répand du sucre,) doux, agréable; 2. larmes (ou pleurs) de joie.

Շէքէր-րիզի, գ. բանք քաղցրանք. 2. արտասուք ուրախութեան. parole douce, discours agréable; 2. larmes (ou pleurs) de joie.

Շէքիյէ(թ), ա. տրտնջիւն. action de se plaindre.

Շէքիլ, ա. կայելուշ. bien conformé.

Շէքիմէ(թ), ա. սանձանակ. mors, frein.

Շէքիպ, գ. համբերութիւն. 2. համբերող. patience; 2. patient.

Շէքիպա, գ. համբերող. patient.

Շէքիպաի, գ. համբերութիւն. patience.

Շէքիպէնտէ, գ. համբերող. patient.

Շէքիքէ(թ), ա. գունդ. աղանդ. 2. բարք. troupe, secte; 2. naturel.

Շէքլ, ա. Եղ. էշքեալ, շիւքուլ, յք. Ձեւ. կերպարանք. forme, figure.

Նէ՞ —. ո՞րպէս. comment?

Շէքվա, ա. տրտունջ առնել. տրտունջ. 2. ամբաստանութիւն. գանգատաւորութիւն. se plaindre à qn. de qc., de qn.; plainte; 2. accuser qn. de qc.; accusation.

Շէքվաճը, գ. գանգատող. ամբաստանող. demandeur, plaignant.

Շէքք, ա. տարակուսիլ. երկմտել. Եղ. շիւքուք, յք. տարակոյս. կասկած. douter; doute, incertitude.

Շէքքի(յ), ա. երկբայական. douteux.

Շէօ'լէ(թ), ա. բոց. լոյս. պայծառութիւն. flamme, éclat, splendeur.

Շէօ'լէ-զէն, } } բոցավառեալ.
Շէօ'լէ-խիզ, } } լուսաւոր.
Շէօ'լէ-կիր, } գ. } շողշողուն. ճառա-
Շէօ'լէ-վէր, } } գայթաւոր.
Շէօ'լէ-տար, } } flamboyant,
Շէօ'լէլի, գ. } éclatant, brillant, resplendissant.

Հեօ'լէլէնմէք, չ. փայլիլ. շողալ. briller, luire.

Հեօհրէ(թ), ա. հռչակ. համբաւ. անուն. célébrité, réputation, renom, renommée.

Հեօհրէթլի, չ. } հռչակաւոր.
Հեօհրէթ-շի'ար, գ. } հռչակաւոր. հայտնի. célèbre, renommé; fameux. [célèbre.

Հեօհրէթ-կիր, գ. հռչակաւոր.

Հեօհրէթ-կիւզին, գ. որ համբաւ կը փնտռէ. qui cherche de la renommée.

Հեօյլէ, չ. այսպէս. այնպէս. օրինակ. ... ainsi, comme cela, de cette manière ou façon, de la sorte.

— քի. այնպէս որ. de sorte que, tellement, à tel point que.

— … ոչ միայն ... այլ և ... non-seulement... mais.

Հեֆա'աթ, ա. բարեխօսել. բարեխօսութիւն. intercéder pour qn.; intercession.

Հեֆագ, ա. եզ. էշֆագ, յգ. վերջալոյս. 2. (մթնշաղ.) արշալոյս. crépuscule; 2. crépuscule du matin, aube du jour.

Հեֆագ-ռէնկ, գ. լուսագոյն. couleur d'aurore.

Հեֆգաթ, ա. եզ. էշֆագ, յգ. տես Հաֆագաթ.

Հեֆէ(թ), } ա. եզ. շիֆահ,
Հեֆէհ, } յգ. շրթունք. lèvre.
Հեֆէհէ(թ), }

Հեֆէհի(յ), } ա. շրթնային. labial
Հեֆէվի(յ), }

Հեֆէվաթ, ա. յգ. շեֆէհ, եզ.

Հեֆթ, գ. կապարճ. carquois.

Հեֆթալի, չ. } գրկել. 2.
Հեֆթալու, } գ. } համբոյր.
Հեֆթալուխ, } } pêche; 2. baiser, embrassement.

Հեֆի(յ), ա. շրթնային. labial.

Հեֆի', ա. եզ. շիւֆէ'ա, յգ. բարեխօս. 2. որ ... իրաւունք ունի ... intercesseur; 2. qui a le droit de préemption.

Հեֆիգ, } ա. գթած. ողորմ.
Հեֆուգ, } compatissant.

Հեֆիր, ա. եզր. կողմ. bord, côté.

Հեֆֆաֆ, ա. թափանցիկ. լուսաթափանց. transparent.

Հիգգ, ա. կէս. մաս. 2. բաժին. moitié, partie d'une chose; 2. section.

Հիգգա(թ), ա. եզ. շիգգէ, յգ. կէս. 2. նամակ. պիտակ. une moitié d'une chose fendue; 2. billet, petite lettre.

Հիրագ, չ. շաչիւն. շառաչիւն. son, cliquetis des armes.

Հիրըլթը, չ. ձայն [illegible], համարձակ. մռմռոց. murmure.

Հիրըլտամագ, չ. մռմռել. murmurer.

Հիրլական, չ. շուշմայի իւղ. huile de sésame.

Հիրլամագ, չ.

Հեյլա — անձրեւել. pleuvoir.

Հիրօպ, չ. (շիրօպ.) ըմպելիք. sirop. [illegible]

Հի'ա', ա. յգ. շիւ'ա', եզ.

Հի'աթ, ա. եզ. շի'է', յգ. օգնականներ. պաշտպաններ. կուսակիցներ. 2. ամբոխ, ժողով. 3. Հիւսէյինի Հիւեայ. aides, auxiliaires, partisans, adhérents; 2. parti, réunion d'hommes; 3. secte des Chiites.

Հի'այ, ա. յգ. շի'ա, եզ. 2. շու'այէ(թ), եզ.

Հի'ար, ա. շապիկ. 2. նշան. 3. ի բրդ. ... chemise; 2. signe, marque; 3. en cp. doué de.

Սադաքաթ-շի'ար. հաւատարիմ. fidèle. [néreux.

Քերէմ-շի'ար. առատաձեռն. gé-

Հիգագ, ա. կռուիլ. շփոթուիլ. կռուռկութիւն. երկպառակութիւն. se brouiller, discorder, être en discorde; brouillerie, discorde.

Հիդէդ, ա. յգ. շըդդա(թ), եզ.

Հիյա', ա. տարածուիլ. հռչակուիլ. հրապարակուիլ. հրապարակութիւն. se répandre, être divulgué, publié; divulgation, publicité.

Հիմալ, } ա. յգ. շամէ(թ),
Հիմամաթ, } եզ.

Հիմէմ, ա. յգ. շիմէ(թ), եզ.

Հիյէ', ա. յգ. շի'ա(թ), եզ.

Հիէ(թ), ա. ցանկալ. կամիլ. կամք. désirer, vouloir; désir, volonté.

Շիթա, ա. ձմեռն. hiver.
Շիթալէնք, պ. պձեղն. cheville du pied.
Շիթապ, պ. չապուկ. ձեպ. 2. փութացող. ձեպող. hâte; 2. qui se hâte, qui se dépêche.
Շիթապան, պ. փութացող. 2. փութացեալ. qui se hâte; qui se dépêche; 2. en se hâtant, à la hâte.
Շիլան, ա. արքայն թագաւորին... table royale.
Շիլթէ, թ. անկողնակ. petit matelas rempli ordinairement de coton.
Շիկուֆէ, պ. ծաղիկ. fleur.
Շիկուֆէ-զար, } պ. ծաղկոց.
Շիկուֆէ-սիթան, } jardin fleuriste, champ couvert de fleurs.
Շիկուֆթէ, պ. բացեալ. փթթեալ. épanoui, éclos.
Շիկէրֆ, պ. գեղեցիկ. beau; gracieux, charmant.
Շիճաճ, ա. յտ. շէճճէ(թ), եւ՝
Շիհամ, ա. յտ. շէհմ, եւ՝
Շիհար, ա. ամիս արկանել վարձ կալ ամսոյ. ամիս վարձ ամսոյ. faire avec qn. un contrat pour un mois, engagement au mois.
Շիհէ, պ. վրնջիւն. hennissement du cheval.
Շիմալ, ա. եւ. շէմաիլ, յտ. բարք. բնութիւն. nature, naturel, caractère.
Շիմալ, ա. ձախակողմն. 2. հիւսիս. côté gauche; 2. nord.
Շիմալի(յ), ա. հիւսիսային. du nord, septentrional, boréal, arctique.
Շիմամ, ա. հոտոտել. զհոտ առնուլ. flairer; sentir.
Շիմէ(թ), ա. եւ. շիէմ, յտ. բնութիւն. բարք. բարոյ. բարուց. naturel, caractère, moeurs.
Շիմէր, ա. սաստիկ. ահագին. violent, terrible.
Շիմշատ, պ. (շիմշիր.) տուփաթի. buis.
Շիմշէք, թ. (պերք.) փայլակն. éclair.
Շիմշիր, պ. սուր. épée, sabre.
Շիմշիր, թ. տուփաթի. buis.
Շիմշիր-զէն, պ. սուսերամարտ. փախաբերաւոր զէն է սուր. qui manie le sabre, sabreur.
Շիմտի, թ. (էլ-ան. հալա.) այժմ. արդ. այժմիկ. à présent, à l'heure qu'il est, maintenant, actuellement.
— յէ անէկին.(իլէ-ւ-հալ.) ցայժմ. մինչեւ ցայսօր ժամանակս. jusqu'ici, jusqu'à ce jour.
— անէն կէրի. (պա'տ-էզ-իմ.) յայսմ հետէ. այսուհետեւ. dorénavant.
— անէն. այժմէն. dès à présent.
Շիմտիլիք, թ. (հալը հազըրտա. էլ-հալէթիւ-հազիր-հի.) առ այժմ. pour le présent.
Շիմտիճիք, թ. (անըրհալ.) այժմիկ. dans ce moment, à l'instant.
Շիմտիքի, թ. արդի. այժմու. d'à present, d'aujourd'hui, présent, actuel.
Շիմրախ, ա. եղ. շէմարիխ, յտ. ողկոյզ. grappe.
Շիյխան,. } ա. յտ. շէյխ, եւ՝
Շիյխէ(թ), }
Շիյպէ(թ), ա. ալեւորութիւն. ալիք. grisonner; vieillesse, cheveux blancs.
Շիվէն, պ. ողբ. plainte.
Շին, ա. 16երորդ նշանագիր օսմանեան այբուբենից. 2. թիւ համարոյ 300. 3. նշան շա'պան ամսոյ. seizième lettre de l'alphabet ottoman; 2. vaut 300; 3. marque, par abréviation, du mois lunaire de cha'ban.
Շինա, պ. լողալն. action de nager, natation.
Շինախթէ, պ. ծանօթ. ծանօցեալ. connu.
Շինավ, պ. լողալն. 2. լողակ. action de nager, natation; 2. qui nage, nageur.
Շինավէր, պ. լողացող. nageur.
Շինաս, պ. գիտակ. ծանօթ. իմացող. qui connaît, qui sait, qui comprend, connaisseur.
Փէրխաշ-շինաս. պատերազմ գիտութեան. versé dans la science des armes.
Շինավէր, } պ. լողակ. nageur.
Շինար, }

Շինէվա, պ. որ լսէ, ունկն դնէ. qui entend, qui écoute.

Շինիտա, պ. լսելն. լսելութիւն. action d'écouter, d'entendre, audition.

Շինիտէ, պ. լսուած. (qui a été) entendu, ouï.

Շինշինէ(թ), ա. բարք. սովորութիւն. disposition naturelle, caractère, habitude, moeurs.

Շինտըրէ, թ. տախտակեայ կղմինդրի եղանակը. bardeau.

Շիշ, թ. շամփուր. 2. ուռոյց. broche; 2. tumeur, enflure.

Չօրապ — ը. շիշ հիւսելոյ գործակալան. aiguille ou broche à tricoter (des bas).

Շիշգօ, թ. յղփ. գէր. replet, gras, dodu.

Շիշէ, պ. շիշ. bouteille.

Շիշէք, թ. գառն երկամեայ. agneau de deux ans.

Շիշիր(թ)մէք, թ. ուռուցանել. enfler, gonfler, grossir.

Շիշլէմէք, թ. շամփրել. ի շամփուր հարկանել. embrocher, mettre à la broche.

Շիշման, թ. գէր. յղփ. gras, corpulent, replet, obèse, dodu.

Շիշմանլըգ, թ. գիրութիւն. corpulence, obésité, embonpoint.

Շիշմէք, թ. այտնուլ. ուռճանալ. (s')enfler, grossir, se gonfler.

Շիշ-պօղազ, թ. որկորամոլ. շատակեր. gourmand.

Շիշ-պօղազլըգ, թ. որկորամոլութիւն. շատակերութիւն. gourmandise.

Շիշգին, թ. ուռուցեալ. enflé, gonflé.

Շիշգինլիք, թ. ուռուցումն. état d'être enflé, gonflure.

Մի'տէ — շի. (իմթիլա.) տհալութիւն. indigestion.

Շիպ, պ. զառ ի վայր. զառ ի թեք. դար. 2. խոնարհ. pente, descente, penchant d'une montagne; 2. bas.

Շիպ ու Ֆիրազ. զառ ի վայր զառ ի վեր. en descendant, en montant.

Շի'պ, ա. եղ. շի'ապ, յգ. ճանապարհ ընդ մէջ լերանց. 2. ճանապարհ. 3. ձոր. chemin à travers les montagnes; chemin; 3. valée.

Շիպա', ա. յագենալ. յագուրդ. se rassasier; rassasiement, satiété.

Շիպաք, ա. յգ. շէպէքէ(թ), եղ։

Շիպհ, ա. եղ. էշպահ, յգ. նման. ressemblant, semblable.

Շիպհի ճէզիրէ. ցամաքակղզի. presqu'île, péninsule.

Շիպր, ա. թիզ. empan.

Շիվ, թ. զառ ի վայր. 2. հակեալ. pente, penchant; 2. incliné, penché.

Շիվէ, պ. գեղեցկութիւն. վայելչութիւն. ազնուականութիւն. 2. քծինք. նազանք. պչրանք. grâce, élégance; 2. coquetterie, geste amoureux ou gracieux, minauderie, agacerie.

Շիվէլի, թ. } պ. պչրող. քծնող. coquet, sémillant, minaudier.
Շիվէ-կեար,
Շիվէ-պազ,

Շիտատ, ա. յգ. շէտիտ, եղ. 2. խստութիւն. զօրութիւն. être dur, fort; dureté, force.

Շիտտէ(թ), ա. խստութիւն. սաստկութիւն. անգթութիւն. բռնութիւն. violence, véhémence, rudesse, impétuosité, intensité.

Շիտտէթլի, թ. սաստիկ. անգթին. violent.

Շիր, պ. առիւծ. 2. կաթն. lion; 2. lait.

Շի'ր, ա. եղ. էշ'ար, յգ. քերթուած. poésie.

Շիրա, ա. վաճառել. վաճառումն. 2. գնել. գնումն. vendre; vente; 2. acheter; achat.

Պայ' ու շիրա. վաճառատուր. commerce, trafic.

Շիրա, պ. տես Շիրէ։

Շիրա', ա. եղ. էշրի'ա(թ), յգ. առագաստ (նաւու). voile.

Շիրաղ, պ. հակառակիլ. մաքառել. յամառել. disputer, combattre, s'obstiner.

Շիրազէ, պ. կազմ գրոց. կարան. reliure, couture du dos d'un livre.

Շիրազէ-պէնտ, պ. կազմեալ. 2. որ կազմէ. relié; 2. qui relie.

Շիրազէ-քեշ, գ. կազմարար. relieur.

Շիրաթ, ա. պայման կնել. պայմանել. stipuler, faire des conditions; stipulation.

Շիրանէ, գ. առիւծային. 2. առիւծաբար. du (de) lion; léonin; 2. comme un lion.

Շիրար, ա. կայծակունք հրոյ. 2. յգ. շերեր, եւ. étincelles.

Շիրաք, } ա. ընկերութիւն.
Շիրաքէ(թ), } 2. շաւիղ. association; 2. petit sentier.

Շիրա-քեշան, գ. որ պարզէ առագաստ. qui déploie les voiles.

— օլ. նաւել. պարզել առագաստ. faire voile, mettre à la voile.

Շիրեան, ա. եւ. շերաթն, յգ. երակ. artère.

Շիրզիմէ(թ), ա. եւ. շերզիմ, յգ. փոքր խումբ. petite troupe d'hommes; corps d'hommes.

Շիրէ, գ. քաղցու. խաղողու. moût.

Շիրի, գ. առիւծային. 2. քաջութիւն, սրտութիւն առիւծու. de (du) lion, léonin; 2. férocité, force de lion, bravoure.

Շիրին, գ. քաղցր. համեղ. հաճոյ. doux, agréable, aimable.

Շիրին-զեպան, գ. քաղցրախօս. qui a la parole douce et agréable.

Շիրին-եատա, գ. քաղցրաձայն. qui a la voix mélodieuse.

Շիրին-թապ', ա. ազնուաբարոյ. de bon naturel.

Շիրինի, գ. } քաղցրութիւն.
Շիրինլիք, ա. } սիրելի լինել. douceur, amabilité.

Շիրին-կիւվար, գ. անուշահամ. de bon goût, savoureux. [gue.

Շիրինդա. որին թռչուն. serin-

Շիրին-քեամ, գ. որ ճաշակ է ... qui a goûté la douceur.

Շիրին-քեար, գ. քաղցրաբարոյ. agréable, charmant, caressant.

Շիր-խաթան, գ. տեղի առիւծոց. endroit qui abonde en lions.

Շիրփէնջէ, ... cancer, chancre.

Շիր-խար, } գ. կաթնասէր. qui
Շիր-խարէ, } suce le lait, (en-
Շիր-խօր, } fant) à la ma-
Շիր-խօրաէ, } melle.

Շիր-կիր, գ. ... gris, grisé. [lant.

Շիր-մէրտ, գ. արի. քաջ. vail-

Շիր-պան, գ. պահապան առիւծոց. garde de lions.

Շիր-ման, գ. ... ventricule d'agneau.

Շիր-տար, գ. կաթնատու. qui donne du lait.

Շիր-տիլ, գ. առիւծասիրտ. brave comme un lion.

Շիրրէ(թ), ա. } չարութիւն.
Շիրրէթլիք, ա. } méchanceté, malice, malignité.

Շիրրիր, ա. կարի չարագործ. très-méchant.

Շիրք, ա. եւ. ... religion dans laquelle on associe à Dieu des compagnons, polythéisme, idolâtrie.

Էհլի շիրք. ... qui associe à Dieu des compagnons, idolâtre.

Շիրքէ(թ), ա. ընկեր լինել. ընկերութիւն. être associé; association, compagnie, société de commerce.

Աքէֆարրէ — ի. ... société en commandite.

Շիւ'ա, ա. եւ. ... rayon du soleil.

Շիւ'ա'ա(թ), ա. յգ. ... ,
Շիւ'ա'ա(թ), ա. ... un rayon du soleil.

Շիւ'աի(յ), ա. նման ճառագայթից. semblable aux rayons, rayonné.

Շիւ'արա, ա. յգ. ...

Շիւեու', ա. ... se répandre, se divulguer; divulgation, publicité.

Շիւյուխ, ա. յգ. շէյխ, եղ։

Շիւյուխիյէթ(թ). ծերութիւն. vieillesse.

Շիւյուն,
Շիւյունաթ, } ա. յգ. շան, եղ. Յ։

Շիւզուզ, ա. անկանոնութիւն. բացառութիւն. anomalie, irrégularité, exception.

Շիւզուր, ա. յգ. շէզրէ(թ), եղ։

Շիւթիւր, պ. ուղտ. ջամալ. chameau.

Շիւթիւր-կէավ,
Շիւթիւր-կէավ-փէլէնկ. } պ. (զիւրաֆէ.) ընձուղտ. girafe.

Շիւթիւր-կէրպէ, պ. անպատեհ. անպատշաճ. inconvenant, inopportun.

Շիւթիւր-մուրղ, պ. (աթէշ կուշու.) ջայլամ. autruche.

Շիւթիւր-պան, պ. ուղտապան. chamelier.

Շիւթիւր-պար, պ. բեռն ուղտի. chamelée, charge d'un chameau.

Շիւթիւր-պէչէ, պ. ձագուկ. chamélon, le petit du chameau.

Շիւթիւր-խիւյ, պ. ոխակալ երկչոտ. homme d'un caractère vindicatif; peureux.

Շիւթութ, ա. (յգ. շէթթ, եղ.) ցանցառ, ցրուած իրք. choses dispersées.

Շիւթուր, ա. յգ. շէթր, եղ։

Շիւհէտա, ա. յգ. շէհիտ. եղ։

Շիւհուտ, ա. վկայ. ներկայ լինել. 2. յգ. շահիտ, եղ. être témoin, être présent; présence.

Շիւհուր, ա. յգ. շէհր, եղ։

Շիւհպան, ա. յգ. շէհապ, եղ։

Շիւճա', ա. արի. քաջ. brave, vaillant, valeureux.

Շիւճա'ա,
Շիւճ'ան, } ա. յգ. շէճի', եղ։

Շիւճնէթ(թ)իւ-ր-րահմ, ա. խնամութիւն. affinité, parenté.

Շիւճուն, ա. յգ. շէճէն, եղ. 2։

Զու-շիւճուն. խառն. compliqué.

Շիւմար, պ. թիւ. 2. ի բրդ. բազմութեամբ իբրեւ... nombre; 2. en cp. nombreux comme...

Էնճիւմ-շիւմար. իբրեւ զաստեղս բազմութեամբ. nombreux comme les étoiles.

Պի-շիւմար. անթիւ. անհամար. innombrable, incalculable,

'Աատ ու — էթ. թուել. համարել. compter, calculer, nombrer.

Շիւմարէնտէ, պ. որ թուէ. qui compte, qui fait le calcul.

Շիւմարտէ,
Շիւմէրտէ, } պ. թուեալ. compté.

Շիւմէ', ա. յգ. շէմ', եղ։

Շիւմուլ, ա. բովանդակել. պարունակել ի ներքս. բովանդակութիւն. comprendre, embrasser, contenir, renfermer qc.; le contenu.

Շիւմուս, ա. յգ. շէմս, եղ։

Շիւն'ա(թ), ա. գարշութիւն. turpitude.

Շիւնղար, պ. ազգ ինչ որսոյ բազէ. sorte de faucon de chasse.

Շիւպաթ, ա. (ասորերէն) փետրուար ամիսն. février.

Շիւպ'աթ, ա. կերակուր յագուրդ. quantité de nourriture qui suffit pour rassasier.

Շիւպան, պ. հովիւ. berger, pâtre.

Շիւպհէ, յգ.
Շիւպհէ(թ), եղ. } ա. երկբայութիւն. երկմտութիւն. կասկած. incertitude, doute, soupçon, scrupule.

— էթ.
— յէ տիւշմէք.
Շիւպհէլէնմէք, տ. } երկբայել. երկմտել. douter de qc., soupçonner.

Շիւպհէլի, տ. (մէշքուք.) երկբայական. douteux, incertain.

Շիւպհէսիզ, տ. անտարակոյս. անկասկած. indubitable, sans doute.

Շիւպուպ, ա. եղ. շէպապիպ, յգ. տեղատարափ. ondée, averse.

Շիւպպան, ա. յգ. շապպ, եղ։

Շիւպպաքէ(թ), ա. եղ. շէպաքիկ, յգ. վանդակ. 2. ուռկան. grille, grillage; 2. filet.

Շիւսթէ էթ. պ. լուանալ. laver

Շիւսթէ, պ. լուացեալ. lavé.

Շիւվազ, ա. բոց. flamme pure sans fumée.

Շիւտ, պ. երթ. allée, action d'aller.

Ամտ շիւտ.
Ամտ ու շիւտ. } երթեւեկ. aller et venir, mouvement de personnes (des voyu-

geurs) qui vont et qui viennent, circulation.

Շիւանէկեան, գ. ննջեցեալք. les trépassés, les défunts.

Շիւրքէքեա, ա. յգ. շէրիք, եղ։

Շիւրէֆա, ա. յգ. շէրիֆ, եղ։

Շիւրէֆաթ, ա. յգ. շիւրֆէթ, եղ։

Շիւրուհ, ա. յգ. շէրհ, եղ։

Շիւրուտ, ա. փախչիլ. s'enfuir.

Շիւրուր, ա. յգ. շէրր, եղ։

Շիւրպ, ա. ըմպել. ըմպելի. boire; boisson.

Շիւրֆէ(թ), ա. եղ. շիւրէֆաթ, շրջանակ աշտարակի մզկիթայ. 2. գագաթն. galerie autour des minarets; 2. sommet.

Շիւքուլ, ա. յգ. շէքլ, եղ։

Շիւքուհ, գ. վեհագոյն փառաւորութիւն. ահ. երկիւղ. majesté, grandeur, aspect sévère, dignité; frayeur.

Շիւքուր, ա. յգ. շիւքր, եղ։

Շիւքուք, ա. յգ. շէքք, եղ։

Շիւքուֆէ, գ. ծաղիկ. fleur.

Շիւքուֆթէ, } գ. փթթեալ. é-
Շիւքիւֆթէ, } panoui.

Շիւքր, ա. շնորհակալ լինել. շնորհ ունել. փոխարէն տալ. եղ. շիւքուր, յգ. շնորհակալութիւն. գոհութիւն. 2. տալ վարձս առնէ. վարձք. remercier qn. de qc.; faire des actions de grâces; remercîment, action de grâces; 2. récompenser qn.; récompense.

Շիւքրան, ա. շնորհակալ լինել. երախտագիտութեան լինել. շնորհակալութիւն. գոհութիւն. savoir (bon) gré, beaucoup de gré à qn.; reconnaissance (pour ou de qc.), (marque de) gratitude envers qn.

Շիւքրանը նի'մէթ. (երախտագիտութիւն.) երախտագիտական. reconnaissance d'un bienfait reçu.

Շիւքր-կիւզար, գ. շնորհակալ. երախտագիտութեան. reconnaissant, qui donne des marques de sa gratitude.

Շիւքր-կիւզարի, գ. շնորհակալութիւն. reconnaissance.

Շիւֆ'ա(թ), ա. (= հա'գգը շիւֆ'ա.) (շիֆա, ա.) իրաւունք յառաջագոյն գնելոյ. յառաջնահաւանութեան իրաւունք յետս գնելոյ զվաճառեալն. droit d'acheter le premier, préemption; retrait.

Շիւֆէ'ա, ա. յգ. շէֆի', եղ։

Շիքեայէթ(թ), ա. տրտնջել. տրտունջ. 2. ամբաստանել. ամբաստանութիւն. se plaindre à qn. de qc., de qn.; plainte; 2. accuser qn. d'un..., incriminer (l'action de) qn.; accusation.

Շիքեայէթճի, գ. տրտնջող. ամբաստանող. qui se plaint, plaignant; accusateur.

Շիքեաթ, ա. տրտունջ առնել. se plaindre de qc. à qn.

Շիքեալ, գ. ոտնակապ ձիոյ. entraves de cheval.

Շիքեար, գ. որս. որսորդութիւն. ձկնորսութիւն. 2. որս. եղե. 3. ի բրդ. որ որսայ. chasse, vénerie, pêche; action de chasser, de pêcher; 2. (le gibier pris ou tué à la) chasse, venaison, pêche, poisson qu'on a pêché; 3. qui chasse, qui prend, qui pêche.

Ճան-շիքեար. որ զհոգին որսայ. qui chasse l'âme.

Շիքեար (շէյ), գ. (նա-մնաց-պա'լ նաշիզ շէյ.) չնչին իր. peu de chose, bagatelle.

Շիքեարի, գ. որսոյ. որսական. de chasse.

Շիքեար-խաթան, } գ. տեղի որ-
Շիքեար-կեահ, } սոյ, որսա-
տեղի. որսատեղ. chasse, pays giboyeux.

Շիքեար-կէր, }
Շիքեար-կիր, } գ. } որսորդ.
Շիքեար-ջիւնան, } } chasseur.
Շիքեարչը, գ. }

Շիքեաֆ, գ. ճեղքուածք. 2. ի բրդ. որ ճեղքէ. fente, crevasse, gerçure, caverne; 2. en cp. qui fend.

Մու-շիքեաֆ. որ զմազ ճեղքէ. ճարտար. qui sait fendre un cheveu, habile.

Շիքեուհ, գ. ահ. երկիւղ. peur, crainte, frayeur.

Շիքեմ, գ. որովայն. ventre.

Շիքեմպէ, գ. (իշքէմպէ, ա.) փորոտիք. tripes.

Շիքեմ-փերեսթ, Շիքեմ-պենտե, Շիքեմ-փերեսթեր, [illegible] esclave de son ventre, gourmand.

Շիքեն, [illegible] rupture; (re)pli; 2. en cp. qui brise, qui rompt.

[illegible] qui offense, qui blesse.

[illegible] qui bat les ennemis.

Շիքենճ, [illegible] 2. [illegible] (re-)pli; 2. tourment, torture.

Շիքենճե, [illegible] tourment, torture.

Շիքեսթ, [illegible] brisé, rompu, cassé.

Շիքեսթե, [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] rompu, cassé; 2. dérouté, mis en fuite; 3. fâché, affecté par qc., affligé; 4. malheureux; 5. genre d'écriture persane.

Շիքեսթեկի, [illegible] état d'être brisé, état de rupture.

Շիքեսթե-հալ, [illegible] malheureux.

Շիքեսթե-տիլ, [illegible] 2. [illegible] blessé au coeur, affecté, affligé; 2. qui a l'aile brisée.

Շիքեսթե-խաթըր, [illegible] triste, affligé.

Շիքեսթե-փա, [illegible] qui a le pied cassé.

Շիֆա, [illegible] 2. [illegible] (se) guérir; guérison, convalescence; 2. cure, remède.

— [illegible] guérir, recouvrer la santé.

— [illegible] guérir.

Շիֆա-խանե, [illegible] hôpital; infirmerie, maison de santé.

Շիֆա-եապ, [illegible]

— [illegible] recouvrer la santé, guérir.

Շիֆա-խանե, [illegible] hôpital, maison de santé.

Շիֆահ, [illegible] 2. [illegible] s'aboucher.

Շիֆահեն, [illegible] bouche à bouche, face à face.

Շիֆահի(յ), [illegible] verbal, oral.

Շիֆա-պախշ, Շիֆա-պաղ, Շիֆա-րեսան, [illegible] qui donne la santé, salutaire, salubre, sain.

Շիֆթե, [illegible] fou (d'amour).

Շիֆթեկի, [illegible] folie.

Շիֆրե, [illegible] chiffre, caractères de convention pour une correspondance secrète.

Շիֆրելեմեք, [illegible] chiffrer.

Շիֆրելի, [illegible] chiffré.

Շու, [illegible] 2. [illegible] laver, blanchir; 2. en cp qui lave.

Շու, [illegible] 2. [illegible] ce, cet (homme-)ci, (l'homme) que voici; 2. celui, cela.

— [illegible] par là; de là, de ce côté-là, de ce lieu-là.

— [illegible] ce lieu-là.

— [illegible] qui est de ce lieu-là, d'ici, de ce pays-ci.

— [illegible] çà et là.

— [illegible] tel, de telle manière.

— [illegible] tant, autant.

— րա(նդ)ամ. այդր. en ce lieu-là, dans ce pays-ci.

Հուդդա(թ), ա. կէս. 2. պարագ, պրակ կտրուած. une moitié d'une chose fendue; 2. balle, ballot, pièce.

Հուդուդ, ա. յն. շադդ, եղ. 2:

Հուլալ, բ. հարկանելի կարան. faufilure.

— ել. } հարկանել
Հուլալլամիշ, բ. } կարել. baguer.

Հուլկանէ, գ. խառնուած. այլայլեալ. agité, troublé.

Հուլի, գ. անամօթ. լկտի. impudent, effronté.

Հուխում, ա. ապականիլ. նեխիլ. se gâter, se corrompre.

Հուխուա, ա. յն. շախա, եղ:

Հուղլ, եղ. } ա. զբաղումն.
Եշղալ, } յն. } գործ. պարապմունք.
Հուղուլ, } գործ. occupation, travail.

Հում, ա. չարագոյն. ապերախտ. չար. noir, malheureux, sinistre, fatal.

Հոմմ, ա. գուշակութիւն չարեաց. չարաչարութիւն. mauvais augure, effet ou influence sinistre.

Հոմմ-գատամ, գ. նշանակ. ապերախտ. porte-malheur, homme dont les pas, l'arrivée portent malheur.

Հուշ, գ. լուանալ. 2. որ լուանայ. laver, blanchir; 2. qui lave, qui blanchit.

Մէյթ-շուշ. որ զմեռեալսն լուանայ. qui lave les morts.

Հունդապ, բ. ազգ ինչ բազէի. sorte de faucon de chasse.

Հուշէ, գ. իրք ի ձեւ ձուլածոյ ոսկւոյ. chose en forme de lingot.

Հու'ուշ, ա. միտք. intelligence, esprit.

Հուպան, գ. հովիւ. berger, pâtre.

Հու'պէ(թ), ա. եղ. շի'ապ, յն. ճիւղ. ոստ. 2. բազուկ. 3. ազգ. տուն. branche, rameau; 2. bras; 3. famille, maison.

Հուպէզէ, } գ. (Հօգգապազ-
Հուպէաէ, } ալ.) յեռանդանա-
թիւն. (tours de) passe-passe, escamotage, jonglerie.

Հուպէաէ-պազ, գ. (Հօգգապազ.) յեռանդանա. escamoteur, prestidigitateur.

Հուր, գ. աղի. աղտաղտին. աղտաղտուկ. դառն. 2. աղէտաւոր. 3. շփոթութիւն. խռովութիւն. աղմուկ. salé, saumâtre; amer; 2. sinistre, fatal; 3. confusion, trouble, tumulte.

Հուրա, ա. խորհուրդ. conseil (des ministres).

Հուրա, բ. այդ տեղ. cette place-là, ici, là.

Հուրապէ, գ. ջուր դառն. 2. արտասուք. eau amère; 2. larme, pleurs.

Հուրէ-զար, գ. աղտաղտուտ. երկիր աղտաղտուկ. sol stérile.

Հուր-էնգիզ, գ. աղմկել. tapageur.

Հուր-էֆքէն, գ. խռովիչ. fauteur de troubles, perturbateur.

Հուրթա, գ. հով յաջողակ. vent favorable.

Հուրիշ, գ. խռովութիւն. աղմուկ. confusion, tumulte.

Հուր-խաթան, գ. աղտաղտուտ. sol stérile.

Հուրիտէ, գ. խռովեալ. troublé, confus.

Հուրիտէ-խաթըր, գ. վշտացեալ. affligé.

Հուրիտէգի, գ. խռովութիւն. trouble.

Հուրիտէ-հալ, գ. խռովեալ. troublé.

Հուրիտէ-պախթ, գ. չարաբախտ. malheureux.

Հուրիտէ-րահ, գ. մոլորեալ. égaré.

Հուրու', ա. սկիզբն առնել. յեռն ի գործ արկանել. commencer, entamer, entreprendre; commencement.

Հուրուժ, ա. յն. շարժ, եղ:

Հուրպա, գ. (ապուր.) թան. soupe.

Հուր-պախթ, գ. չարաբախտ. malheureux.

Հօլ, բ. այդ. այն. ceci, cela, celui-ci, celle-ci, celle-là.

Ո

Ու, շ. եւ. et.

'Ուգամա, ա. յտ. 'Ագիմ, եղ։

'Ուգապ, ա. արծուի. aigle.

Ուգարա, ա. յտ. գարի. եղ։

'Ուգէլա, ա. յտ. 'Ագըլ, եղ։

Ուգհուվան, ա. (փափաթիա.) երէցուկ. camomille.

'Ուգմ, ա. ամուլ ըլլել. ամլութիւն. être infécond, stérile; infécondité, stérilité.

Ուգնում, ա. եղ. ագանիմ, յտ. արմատ. 2. անձնաւորութիւն. racine; 2. hypostase, personne.

'Ուգուգ, ա. անհնազանդութիւն. désobéissance.

'Ուգուլ, ա. յտ. 'Ագլ, եղ։

'Ուգուպէ(թ), ա. պատիժ. պատուհաս. peine, châtiment.

'Ուգուտ, ա. յտ. 'Ագտ, եղ. 2. 'Ըգտ, եղ։

'Ուգպա, ա. հատուցումն. պատիժ. վարձք. 2. անդին կեանք. rétribution d'une action, peine ou récompense; 2. vie future.

'Ուգր, ա. ամուլ ըլլել. ամլութիւն. être infécond; infécondité.

'Ույուն, ա. յտ. 'Այն, եղ։

'Ույուգ, ա. յտ. 'Այգ, եղ։

Ուզագ, թ. (պա'իտ. աուլը.) հեռի. հեռաւոր. բացարձակ. 2. հեռի. ի բաց. éloigné, lointain, distant; 2. loin. [s'éloigner.

Ուզագլանմագ, թ. հեռանալ.

Ուզագլաշմագ, թ. (թէպա'ուտ.) հեռանալ ի միմեանց. s'éloigner (l'un de l'autre).

Ուզագլըգ, թ. (պու'տ. ասուրգ.) հեռաւորութիւն. բացարձակութիւն. éloignement, distance.

Ուզաթմագ, թ. (թաթվիլ. մէտտ.) երկայնել. 2. (իթալէ. պասթ.) կարկառել. ձգել (ձեռն). տարածանել (շորը). 3. (իթնապ. թէքթիր. իմհալ.) յերկարել. ի ձգէ արկանել. 4. իջուցանել. խոնարհեցուցանել (զլուխն.) (r)allonger; 2. allonger, avancer, étendre, tendre; 3. allonger, prolonger, proroger; tirer en longueur, traîner en longueur ou traîner qc.; 4. laisser descendre.

Ձէհրէ —. (մուքէտտէր, մունֆա'իլ օլ.) պռպռել. allonger le visage.

Տիլ —. (իթալէի լիսան.) թշնամանել. insulter qn. de paroles.

Էլ —. (իթալէի աէսթ.) կարկառել, ձգել ձեռն. tendre la main.

Սաչ —. թողուլ աճել հերաց. se laisser croître les cheveux.

'Ուզալ, ա. ծանր (հիւանդութիւն). (maladie) grave.

'Ուզամա, ա. յտ. 'Ազիմ, եղ։

Ուզա(լ)մագ, թ. (թէթավվուլ. իմթիտատ. թէպա'ուտ.) երկայնել. տարածանել. հեռանալ. 2. (թէէխխուր էթ.) յերկարել. յապաղել. 3. (պօյ աթմագ.) աճել հասակաւ. s'allonger, s'étendre, s'éloigner; 2. traîner (en longueur), tirer en longueur, se prolonger; 3. grandir.

Ուզանմագ, թ. պէս Ուզա(լ)մագ. 2. ընկողմանել ընդ երկայնութեան ի վերայ. 2. կարկառել. 3. ձգնալ. s'étendre ou se coucher tout de son long, s'étendre ou s'allonger sur...; 2. (s')avancer; 3. tendre, aller vers...

Ուզլաշմագ, թ. (մուսալէհէթ. մուվաֆագաթ.) հաշտել. 2. (մուվաֆագաթ.) միաբանել. 3. իրաւախոհ ըլլել. se (ré)concilier, se rapprocher, se raccommoder avec qn.; 2. convenir de qc. (du prix); 3. s'accorder, transiger avec qn.

Ուզլաշդըրմագ, թ. միաբանել. համաձայներ ըլլել ի խաղաղութիւն. հաշտեցուցանել. accommoder (arranger ou vider) un différend, ajuster deux personnes, rapprocher deux personnes, les partis ou une personne d'une autre, raccommoder.

Ուզլուլէ(թ), ա. մոլորութիւն. վրեպ. վրիպանք. յանցանք. erreur, égarement.

Ուղճուքէ(թ), ա. ծաղրական խօսք. ծաղրածու բանք. ridicule, plaisanterie.

'Ուզմ, ա. հպարտութիւն. orgueil.

'Ուզմա, ա. նէ. ա'զմ, ար։

'Ուզմաք, ա. հաստատուն միտք յէտն ի գործ արկանել. entreprendre qc. avec une ferme résolution.

'Ուզէթ(թ), ա. ազգական. parenté, proches.

Ուզուն, ս. (թավիլ. ատրաղ.) երկայն. 2. (մէտիտ. մուտտէթուն.) երկար. 3. (մուֆասսալ.) մանրամասն. երկայնաբանութիւն. 4. (պոյլու-պասուս. սէր-ֆիրաղ.) երկայնահասակ. long, étendu; 2. long, qui dure (depuis) longtemps; 3. long, prolixe; 4. (homme) grand.

— էթ. (թաթվիլ. իթնապ.) երկարել. երկայնել. allonger, être prolixe.

— թութմագ. յերկարել. յապաղել. tirer une affaire en longueur, différer.

— ուզատըյա. (տուր ու աթրաղ.) լայնածաւալ ի մանրամասնաբար. մանրամասն. երկայնաձեւ. (tout) au long, amplement, avec détail.

Ուզունլուգ, ս. (թուլ. աթրաֆի.) երկայնութիւն. երկարութիւն. 2. (գամաթ.) երկայն հասակ. longueur; 2. taille longue.

— զունա. (թուլէն.) յերկայնութիւն. en (ou dans le sens de la) longueur, en long, longitudinalement.

Ուզունճա, ս. երկայնաձեւ. երկայնաւուն. 2. երկայնաձեւով. յերկարաբար. un peu long, allongé; oblong; 2. longuement.

'Ուզուլ, } ա. լեզուանի լի-
'Ուզուլէ(թ), } նել. avoir la langue bien affilée.

'Ուզուպէ(թ), ա. քաղցր, անոյշ լինել. քաղցրութիւն. անուշութիւն. être d'un goût agréable et doux; douceur, bon goût, goût agréable.

'Ուզուպէ(թ), ա. (էրկէկլիք.) ամուրիութիւն. célibat.

'Ութավա, ա. յք. 'աթիզ, էշ։

'Ութաթ, ա. յք. 'աթի, էշ։

Ութանմագ, ս. (մա'էուպ. 'այպ.) ամօթալի. խայտառակ. նախատական. honteux, déshonorant, ignominieux.

Ութանըք, } ս. (մաhճուպ.
Ութանգան, } չէրմ-սար. չէրմ-
Ութանգուն, } կին. չէրմ-նագ.
չէրմին.) ամօթխած. պատկառոտ. honteux, timide, qui rougit de honte, de pudeur, modeste, pudique.

Ութանըգլըգ, } ս. (չէրմ.
Ութանգանլըգ, } հայա. 'ար.
մահճուպիյէթ.) ամօթխածութիւն. pudeur, timidité.

Ութանմագ, ս. (հիճապ, հայա, չէրմ էթ.) ամաչել. պատկառել. ամօթի հարկանել. avoir honte de qc., de qn.; être honteux, confus de qc.

Ութանմազ, ս. (յիւզ-հայա.) անամօթ. effronté, éhonté, impudent.

Ութանմազլըգ, ս. անամօթութիւն. effronterie, impudence.

Ութանտըրմագ, ս. (թախճիլ. մահճուպ էթ.) ամաչեցուցանել. պատկառեցուցանել. rendre honteux, confus, confondre, faire honte à qn.

'Ութարիա, ա. փայլածու. Mercure.

'Ութլէ(թ), ա. անգործութիւն. պարապութիւն. désoeuvrement.

'Ութհ, ա. զառանցանք. aliénation mentale.

Ութմագ, ս. շահել ի խաղս. gagner (la partie).

Ու'թուպէ(թ), ա. պարսաւանաց, նախատանաց. sujet de reproches.

'Ութուվվ, ա. ամբարտաւան հպարտութիւն. orgueil démesuré.

Ուլա, ա. նէ. էվվէլ, ար։

Ուլագ, ս. (ա'լի. պէրիտ.) սուրհանդակ. առաքեալ. courrier (à cheval), messager.

Ուլամագ, ս. (թէվսիլ.) յարել. կցել. joindre, attacher.

Ուլամա հօրնա, ս. (գէնէպիլ-լ-խայլ.) ձիաձետ. prêle, queue de cheval.

Ուլաշ, ս. համաձայն առ միացումն. միաւորութիւն. jonction.

Ուլաշըգ, ա. (մուլթըթասըգ.) կից. յար. joint, réuni, contigu.

Ուլաշմագ, ա. (վուսուլ. ֆէյզեաբ- թէ օլ.) հասանիլ. ժամանել. 2. (մուլասագէթ.) կցորդիլ. հասանել կցանակամ առ միմեանս. (venir) joindre, atteindre; 2. se joindre.

Ուլաշըգլը, ա. տես Ուլաշըգ. 2. (մութթասըլէն.) անընդհատ. de main en main, consécutivement, continuellement.

Ուլաշտըրմագ, ա. (իսալ. թէպ- լիղ.) հասուցանել. ժամանեցուցանել. faire joindre, faire atteindre, faire parvenir.

'Ուլեա, ա. էգ. ա'լա, ար:

Ուլի, } ա. տէրք. ստացօղք.
Ուլու, }...տառք. maitres, possesseurs, doués de...

Ուլու-լ-էլպապ. մտացիք. հանճարեղք. les intelligents.

Ուլու, ա. ('ազիմ. պէյիւք.) մեծ. բարձր. grand, haut, élevé.

Ուլուլա(թ)մագ, ա. (թա'զիմ. թեքրիմ. իճլալ.) մեծացուցանել. պատուել. փառաւորել. agrandir, honorer, célébrer, exalter.

Ուլուլանմագ, ա. (թէ'ազզում. իթիխամ էթ.) մեծանալ. բարձրանալ. grandir, s'élever.

Ուլուլուգ, ա. ('ազամէթ. ճէլալէթ.) մեծութիւն. grandeur, majesté.

Ուլումագ, ա. ոռնալ. ճչել. կաղկանձել. hurler, glapir.

Ու'լամէ(թ), ա. նշան(ակ). signe, marque.

'Ուլուվվ, ա. բարձր լինել. բարձրութիւն. être haut, élevé; hauteur, grandeur, élévation.

'Ուլուվվի հիսսիյէթ. ազնուական զգացք. sentiment noble, élevé.

'Ուլուֆ, ա. ծեր զառամեալ. vieillard décrépit.

'Ուլուֆ, ա. յգ. 'ալէֆ, եզ:

'Ուլվի(յ), ա. բարձր. 2. երկնաւոր. 3. հրեշտակ. 4. աստղ հեռաւորագոյն յարեգակնէ քան զերկիր. haut, supérieur, élevé; 2. céleste; 3. ange; 4. planète supérieure.

'Ուլվիյաթ, ա. (յգ. 'ուլվիյ, եզ.) բարձր, հոյակապ հանգամանք. qualités sublimes.

'Ուլվիյէթ(թի), ա. բարձրութիւն. hauteur, élévation.

Ուխթ, ա. քոյր. soeur.

Ուխուվվէթ(թի), ա. եղբայրութիւն. fraternité.

Ուխտուտ, ա. եղ. ախատիտ, յգ. երկայն պալարք որ ելանեն ի հարուածոց խարազանի. 2. փոս. longues ampoules qui s'élèvent sur la peau à la suite de coups de fouet; 2. fosse, fossé.

Ուխրա, ա. էգ. ախէր. ար:

Ուխրէվի(յ), ա. անդի կենաց. հանդերձեալ աշխարհի. de l'autre vie, de l'autre monde.

Ուհատ ուհատ, ա. մի ըստ միոջ. un à un.

'Ուհուտ, ա. յգ. 'ահտ, եզ:

'Ուհուր, ա. պոռնկել. շնալ. պոռնկութիւն. շնութիւն. commettre un adultère, une fornication; adultère, fornication.

Ուղլամագ, ա. բզզել. զնգել. bourdonner, tinter.

Ուղլութա(թ), ա. (ղանըլթմաճ. պիլմէճէ.) ապակողմնած. բան՝ որ տանի ի մոլորութիւն. mot, langage, discours fautif, qui induit en erreur.

Ուղրալդամագ, ա. ձայնել. donner de la voix, faire entendre une voix.

Ուղուլտը, ա. զանգիւն. բզզումն. bruissement, bourdonnement, tintement.

Ուղուր, ա. (եփի. Ճ. խայր. սա'տ. ֆալ.) յաջողութիւն. բախտ. նպաստաւորութիւն. bonheur, chance bonne, hasard favorable, heureux auspice; veine.

Գիր — տան. (Ճիւմլէսի պիրտէն.) միահաղոյն. միանգամայն. tout d'un coup, à la fois, tout ensemble.

— (լար) օլա. ողջամբ երթ. bon voyage! (formule d'adieu).

(Վաթան) — ընա (էօլմէք). (= էօլունմա.) (մեռանել) ի վերայ (հայրենի աշխարհին). (mourir) pour (la patrie). [mour de (vous).

— ունա. ձեր. սիրոյն... pour l'a-

Ուղուրլու, ա. (մէյմուն. մուպարէք. Ֆիւրրուխ. խուճեսթէ.) օրհնութեանբեր. բարեբեր. բարե-

նշան. նպաստաւոր. qui porte bonheur, de bon augure, heureux, favorable.

— գտանեմք օլա. (շնորհաւոր ըլլայ.) յաջողութիւնք, օրհնութիւնք, բարեաւ վայելեցէք. je vous félicite.

Ուղուրլուլուք, ս. (միյմէնէթ. փերխիւնտէլիք.) յաջողութիւն. bonne chance.

Ուղուրսուզ, ս. (շու'մ, մէշ'ում. շու'մ-գատէմ.) վատաբաստ. չարաբեր. նշան, դժբաղդ չարերաց. վատաղն. qui n'a jamais de chance, malencontreux; de mauvais augure, malheureux; porte-malheur.

Ուղուրսուզլուք, ս. (շէամէթ. նըհուսէթ.) վատաբաստութիւն. չաջողութիւն. mauvaise chance, déveine, guignon.

Ուղրաթմաք, ս. պատահեցուցանել. հանդիպեցուցանել. հասցնել (ի նպատակն). faire rencontrer, toucher, atteindre.

Պէլայա —. թաթաւել, չարել չար ի փորձ ինչ չար. embourber qn. dans une mauvaise affaire, mettre qn. dans l'embarras, mettre qn. dedans, dans le pétrin.

Ուղրամաք, ս. հանդիպել. դիպել. 2. անկանել ի... rencontrer, toucher, arriver, parvenir (par hasard) à...; 2. tomber dans.., sur...

Լիմանա... — մերձենալ ի... toucher (à un port, à une île), y relâcher, en passant et pour un peu de temps.

Կէմի... թաշա... — հարկանել ի... բախել. toucher, frapper en passant, de sa quille ou de son flanc, sur une roche, sur un écueil.

Պիր քիմէսնէյէ —. մտանել յանցանելն առ ոք. passer chez qn., rendre visite à qn. en passant.

Պէլայա —. թաթաւել թաւալել, չարել պատել ի չարիս. ի դժուարութեան ինչ եւ ի դժնդակ գործս անկանել. s'embourber dans une méchante affaire, se trouver dans l'embarras, avoir une mauvaise affaire sur les bras.

Ուղրաշ, ս. հանդիպումն մարտէն պատերազմական. բախումն. rencontre, choc, combat.

Ուղրաշմաք, ս. (մուսատէմէ.) պատահել. 2. (մու'արազա. մուհարէպէ. միւճատէլէ. մուխասէմէ.) կռուել. պատահել գնդաց մարտնչել պատերազմաւ. 3. (իջթիհատ. իսրար. ի'թինա, միւճահէտէ, սա'յ էթ.) ջանալ. se rencontrer, se toucher l'un l'autre; 2. se battre; 3. s'appliquer fortement, s'occuper à une chose.

Ուղուր, ս. (խաթթ.) գիծ. ligne, trace.

Կիւն — ու. (Թուլու' Հըղավը.) կողմ արեւելից. côté oriental ou du levant.

Սաման — ու. (քէհքէշան. հաճըլէր եօլու.) Ծիր կաթին. յարդգողի. voie lactée, chemin de St. Jacques.

Ուղրը, ս. (սարըգ. լուտա. ափուզա. հարամի.) գող. voleur, filou, larron.

Ուղրըլամաք, ս. (լուսուսէթ. սըրգաթ.) գողանալ. voler, faire un larcin.

Ուղրըլայըն, } ս. (էսղրանէ. խըրսըզլամա.) ի ծածուկ. գողտ(ագողի). furtivement, à la dérobée.
Ուղրըն,

— ուղրըն. (եավաշ եավաշ.) կամաց. ... ... tout doucement, peu à peu.

Ուղրըլըք, ս. (լուսուսիյէթ. սըրգաթ. ափուզալըք.) գողութիւն. volerie. larcin.

Ուճ, ս. ծայր. ծագ. սուր ծայր. 2. վախճան. կատարած. bout, extrémité, point extrême; pointe, bout pointu; 2. fin.

(Թամա'ա) — ուճունտան (պէլայա տիւշմէք). ագահութեան պատճառաւ անկանել ի չարիս ինչ. (tomber dans le malheur) par (avarice).

Պաշ — ու. (եաստըգ թարաֆը.) սնարք. chevet.

Պաշ — ուճունա տիքիլմէք. ելնել կալ առ աջոք. se planter devant qn.

Կէօզ — ու (յլը պագմագ).(հայել) ծագ(ի) աչաց. (regarder du) coin de l'oeil.

Ուճալամագ, բ. ելանել ի ծայր, ի գագաթն. monter au faîte.

'Ուճմէ(թ), ա. (տիլ թութուգլուղու.) ծանրախօսութիւն. embarras de la langue, balbutiement.

Ուճուզ, բ. (բահալը. էհվէն.) (աժան.) դիւրագին. լաւագին. à bon (ou meilleur) marché, à bon prix, à bon compte.

— գուրթուլմագ. ազատաւ ձերծանել. en être quitte, en sortir à bon marché.

— աթմագ. դիւրագնի վաճառել. faire bon marché d'une chose.

Ուճուզլաթմագ, բ. (աժանցընել) նուազեցուցանել զգինն. faire bon marché, (a)baisser le prix, diminuer le prix du ..

Ուճուզլա(ն)մագ, բ. (աժաննալ. աժննալ.) դիւրագին լինել. նուազել գնոց. devenir bon marché, baisser ou diminuer (de prix).

Ուճուզլուգ, բ. (բօլլուգ.) (աժանութիւն.) դիւրագնութիւն. bon marché, grand marché; meilleur marché.

Ու'ճուպէ(թ), ա. եզ. ա'աճիպ, յգ. զարմանալիք. chose étonnante, merveille.

'Ուճպ, ա. մեծամեծ խորհել զանձնէ. անձնակարծութիւն. յանձնահաւանական ժպրհութիւն. s'infatuer; fatuité, haute opinion de soi-même.

'Ումգ, ա. խորութիւն. profondeur.

Ումմա, բ. (իւմիտ. էմէլ.) յոյս. espoir, espérance, attente.

Ումմագ, բ. յուսալ. ակն ունել. ակն կալեալ սպասել. espérer, attendre qc., s'attendre à qc.

Ումմաճը, բ. (թահալիֆ.) ճիւաղ. croque-mitaine.

Ումու, բ. տես Ումմա:

Ումուլմագ, բ. յուսացեալ լինել. être espéré.

'Ումուհ, } 'Ումուհէ(թ), } ա. չգիտել զի՞նչ գործել. այսր անդր ընթանալ. 2. զարմացեալ կալ. perdre la tête, ne savoir que faire, courir çà et là; 2. être stupéfait, rester interdit, indécis.

'Ումում, ա. ընդհանուր, հասարակաց լինել. ընդհանրութիւն. հասարակացութիւն. être universel, général, commun à tous; universalité, généralité.

'Ումումէ(թ), ա. հօրեղբայրութիւն. qualité d'oncle.

'Ումումէն, ա. մկ. հասարակաւ. ընդհանուր. universellement, généralement, en général.

'Ումումի(յ), ա. համաշխարհական. հասարակաց. universel, général, public.

Թահրիրաթը 'ումումիյէ. շրջաբերական թուղթ, յայտագիր. lettre, note circulaire.

'Ումումիյէ(թ), ա. ընդհանրութիւն. հասարակացութիւն. universalité, généralité.

Ումունմագ, բ. յուսալ. espérer.

Ումուտ..., տես Իւմիտ...:

Ումուր, ա. յգ. էմր, եզ. 3. 2. բ. մբ. (վէսվէսէ.) հոգ. հոգս. souci, sollicitude, soin inquiet, peine.

— էթ. հոգ ի մտի առնել. փոյթ իմն գործոյն ցուցանել. prendre du souci; faire de l'embarras, des (ou ses) embarras, se mettre en peine.

Նէ՞ — ում. } ինձ զի՞ փոյթ է.
— ումամա ամէյիլ. } ոչ ինչ փոյթ է ինձ. qu'est-ce que cela me fait? cela ne me touche en rien, c'est la moindre (le cadet) de mes soucis.

Ումուրտիտէ, գ. փորձ. հմուտ. expérimenté, versé dans les affaires.

Ումանմագ, բ. տես Ումունմագ:

'Ումտէ(թ), ա. նեցուկ. ձող. 2. այր հոյակապ. գլխաւոր. անձն նշանաւոր. soutien, étai; 2. personnage principal.

Ումտուրմագ, բ. յուսացուցանել. faire espérer.

Ույանըգ, բ. (միւթէյաքգըզ. ակեահ.) արթուն. զուարթուն. (r)éveillé, vigilant, alerte.

Ույանըգլըգ, բ. (էյագաթ. ինթիպահ.) արթնութիւն. vigilance.

Ույանմագ, բ. (ույգուտան օլ. թէյագգուզ. ինթիպահ էթ.) զարթնուլ. s'éveiller, se réveiller.

Նէպաթաթ —. աճանիլ, պտկիլ, բողբոջիլ. commencer à pousser.

Ույանտըրմագ, փ. (իգտաշ. պի-տար գըլմագ.) զարթուցանել. (r)éveiller.

Ույգու, փ. (նէվմ. խապ.) քուն. նինջ. նիրհ. sommeil.

— մ կէլտի. աչք իմ ծանրանան. ծանրանամ ի քնոյ. j'ai envie de dormir.

— յա վարմագ. ի քուն երթալ. գքնով անկանիլ. s'endormir.

Ույգու-զէն, } փ. քնեած. քնեայ.
Ույգուճու, } (grand) dormeur.

Ույգուսուզ, փ. անքուն. քնահատ. sans (ou privé de) sommeil.

— գօմագ. չտալ թոյլ ննջել. priver de sommeil.

Ույգուսուզլուգ, փ. անքնութիւն. insomnie.

Ույլուգ, փ. բարձք. cuisse, fémur.

— ատիպի. (գալչա պաշը.) ազդր. hanche.

Ույղուն, փ. (մունասիպ. մուվաֆըգ. մութապըգ.) պատշաճ. պատեհ. դիպող. յարմար. convenable, bien assorti, propre, apte, opportun.

Ույղունլուգ, փ. (մունասէպէթ. մութապագաթ.) պատշաճաութիւն. յարմարութիւն. պատեհութիւն. convenance, aptitude, opportunité.

Ույղունսուզ, փ. անպատշաճ. անդէպ. անյարմար. տարաժամ. inconvenant, mal choisi, impropre, déplacé, inopportun.

Ույղունսուզլուգ, փ. անյարմարութիւն. անպատշաճութիւն. 2. (ֆէսատ. նիֆագ.) կռիւ. խռով. inconvenance, impropriété, inaptitude, inopportunité; 2. collision, émeute populaire.

Ույմագ, փ. (մուվաֆըգ կէլմէք. թէվաֆուգ. մուվաֆագաթ. մութապագաթ.) միաբանիլ. ճահիլ. ի դէպ ելանել, գալ. յարմարել. 2. (իմթիսալ. իթթիպա՛. իգթիֆա. մութավէ՛աթ. մութապէ՛աթ.) հետեւ երթալ. անսալ. être juste, aller bien, s'adapter à qc., s'assortir à qc., être fait pour qc., s'accorder avec qc., aller bien ensemble; convenir, être convenable; 2. s'accommoder, se conformer, se prêter à qc., se régler sur...; suivre.

Ույուգ, փ. (էզիլիք.) խրտուել. խալամ. épouvantail de jardin ou de vigne.

Ույուգլամագ, փ. (մրափել.) ծանծաղաքոյն ննջել. նիրհել. sommeiller.

Ույուզ, փ. քոս — քորոտութիւն. 2. քոսոտ. քորոտ. psore, gale; lèpre: 2. psorique, galeux; lépreux.

Աղճա — ը. քոս ծառոյ. teigne.

— օթու. քոսաբոյս. scabieuse.

Ույուզլուգ, փ. քոս. gale.

Ույութմագ, փ. (թէնվիմ.) ննջեցուցանել. faire dormir, laisser dormir.

Ույումագ, փ. (նաիմ, զուհու-ատ օլ.) (քնանալ.) ննջել. ի քուն լինել. dormir.

Ույուշմագ, փ. միաբանիլ. s'accorder.

Ույուշմագ, փ. նիրհել. թմրիլ. ընդարմանալ. s'endormir, s'assoupir; s'engourdir.

Ույուշուգ, փ. թմրեալ. ընդարմացեալ. endormi, assoupi, engourdi.

Ույուշուգլուգ, փ. մրափութիւն. թմրութիւն. ընդարմանալն. assoupissement, torpeur, engourdissement.

Ույուշտուրմագ, փ. նիրհեցուցանել. թմրեցուցանել. ընդարմացուցանել. assoupir, endormir, engourdir.

Ույտուրմա, փ. կցկցանք. առայօր բանք. fiction, invention fabuleuse.

Ույտուրմագ, փ. յարմարել. պատշաճ(եցուցան)ել. 2. յօրել. կցկցել. հնարել. adapter, approprier, assortir, accommoder une chose à une autre, régler une chose sur une autre; 2. inventer ou controuver, forger.

Ուն, փ. (տագիգ. թահին.) ալիւր. farine.

— գափանը. Կոստանդնուպօլսոյ ալեւր. halle à farine à Constantinople.

Խաաս —. առաջին ալիւր. farine de première qualité.

Սիմիթ — ու. ընտրական ալիւր. նաշիհ. fleur de farine.

Ունլամաք, փ. ալիւր ցանել. թաթաւել ալիւրի. (en)fariner, (sau)poudrer de farine.

Ունճու, փ. ալիւրավաճառ. marchand de farine, farinier.

Ունութգան, փ. մոռացկոտ. oublieux.

Ունութմաք, փ. (նեսի, նիսեան, ֆերամուշ էթ.) մոռանալ. oublier. [մոռնալ. faire oublier.

Ունութդուրմաք, փ. փող մո-

Ունութուլմաք, փ. մոռացուել ինկնել. tomber en (dans l')oubli.

Ուշագ, փ. մանուկ. 2. (խըզմէթքեար.) մանուկ. ծառայ. սպասաւոր. petit garçon, enfant; 2. garçon, valet, domestique; serviteur.

Աթ — ըը. (աթ օղլանը.) կառավարապան. ձիապան. valet d'écurie.

Էվ — ըը. (չօլուգ չօճուգ. էվ խալգը.) ընտանիք. la (petite) famille.

Զամգը — ըը. ամոնակ. խունկ ի Քամիայէ. gomme ammoniaque.

Տիւքքեան — ըը. աշակերտ. commis (marchand); garçon de boutique, apprenti.

— դալաժան. անգղ խառնակ. vautour griffon, td. gypaète (barbu).

— Փիռամբը. Բամբիոյ. agasillis.

'Ուշ. ա. բոյն (բնակոյ). nid.

'Ուշագ, ա. յի. 'Աշըգ, եւ.

'Ուշգ, ա. դալար. herbe verte.

Ուչգուր, փ. խանջան. ceinture ou cordon qu'on passe dans les coulisses d'un caleçon (ou d'une culotte) pour le (la) serrer autour de la taille.

Ուչգուրլուգ, փ. փոքր խանջան. 2. համառօտան ցցախինլոյ խանջան. coulisse, ceinture de culotte; 2. petit bâton avec lequel on fait passer la ceinture dans la coulisse d'un vêtement.

Ուչար, } փ. (Թափը. Թայյարան.
Ուչուճը, } փետրաւոր.) թռչուն. թռչող. volant.

Ուչարը ալթմաք. ի թռչելն, յօդ- հարկանել. tirer, tuer un oiseau au vol.

Ուչմաք, փ. (Թայյարան, փերվազ էթ.) թռչել. 2. ցնդել. 3. վահ- իջնել, դարձան անկանել. (s'en-)voler; 2. se volatiliser; 3. se précipiter, se jeter de haut en bas.

Ուչմաք, փ. (Ֆիրտեվս. պէհիշթ. ջննէթ.) դրախտ. երկինք. paradis, ciel.

Ուչուգ, փ. (Թեպխալէ.) դալար ի շրթանս. bouton des lèvres (provoqué par la fièvre).

Ուչուգլամաք, փ. պալարքոտել շրթանց. avoir les lèvres enflées, tuméfiées par la fièvre.

Ուչուշմաք, փ. (Թռչիլ.) Թըռ- թռալ. voltiger, voleter.

Ուչուրթմաք, փ. Թռուցանել. faire voler.

Ուչուրմա, փ. (օդաթիռիկ.) Թըռ- ուռ խաղալիկ ի թղթոյ. cerf-volant.

Ուչուրմաք, փ. Թռուցանել. 2. խորտակել. faire voler en l'air, lancer un oiseau; 2. faire voler en éclats.

Ուչուրում, փ. (վարթա.) վայր. դահավանդ. pente raide, escarpement, précipice.

Ուչուրումլը, փ. վարիվայր (վայր). escarpé.

Ուփաշ, ա. խառնամաղ ամբոխ. ramassis de gens de toute espèce.

'Ուպաթ, եւ. } ա. կատաղի յորդ-
'Ուպուպ, յի. } ջուր. eaux qui débordent.

'Ուպուս, ա. խոժոռել դէմս. 2. խոժոռ դէմս ունել. խոժոռա- թիւն դիմաց. se re(n)frogner le visage; 2. avoir un visage refrogné; une mine renfrognée.

'Ուպուսէթ(թ), ա. խոժոռա- թիւն. renfrognement.

'Ուպուսա, ա. յի. 'Աբուս, եւ.

'Ուպուտիյեթ(թ), ա. ծառայասիրու- թիւն. արբանեկութիւն. servitude, dévouement.

'Արզը 'ուպուտիյեթ } էթ.
Իզհարը 'ուպուտիյեթ } ցու- ցանել, տալ մեծարանս. présenter ses hommages.

'Ուղուր, ա. անցանիլ. անցք. passer; passage.

Ուս, գ. (Էսէզ. 'ագլ. Ֆիրասէթ.) գիտնութիւն. իմաստութիւն. խելք. sagesse, raison, bon sens, justesse d'esprit.

— պէհառը. փորձ. expérience.

'Ուսաթ, ա. յգ. 'ասր, եղ:

Ուսալա, ա. յգ. ասըլ, եղ. 2:

Ուսանըճըր, գ. ձանձրացող. qui s'ennuie facilement.

Ուսանճ, գ. (Ձէլալ. պիզարի.) ձանձրոյթ. տաղտկութիւն. ennui, dégoût.

Ուսանմագ, գ. (Ձէլալ, քէլալ էթ. պիզար օլ.) ձանձրանալ. տաղտկանալ. s'ennuyer.

Ուսանտըրմագ, գ. ձանձրացընել. տաղտկացընել. ennuyer.

Ուսթա, գ.
Ուսթազ, ա. եղ. էսաթիզ, էսաթիզէ(թ), յգ.
Ուսթաս, գ.
} (Մուալլիմ. խօճա.) վարժապետ. ուսուցիչ. 2. (Հիրէֆ ուէրքեարը.) արուեստապետ. ձեռնապետ. 3. (Մահիր. Հազըգ. Հիւներվէր.) ճարտար. փորձ. տեղեակ. 4. (Ճարիէլէրին մուրէպպիյէսի.) գլխաւոր աղախնեայց. maître d'école, instituteur, maître, professeur; 2. maître, chef de métier, patron; maître d'oeuvre; 3. maître, savant, expert, éminent en qc., qui excelle à...; 4. maîtresse d'hôtel.

— օլ. ճարտար, փորձ լինել. être passé maître en qc., être un homme habile en...

— չըգմագ. ելանել յաշակերտութենէ. passer maître, sortir d'apprentissage. [baigneuse.

Համամ — սը. աղախին բաղանեաց.

Ուսթալըգ, գ. (Մէհարէթ. Հազագաթ. Մա'րիֆէթ.) վարժապետութիւն. արուեստագիտութիւն. ճարտարութիւն. maîtrise, supériorité, habileté.

Ուսթալըգլը, գ. (Մուսաննա'.) ճարտար. կատարեալ. (de main) de maître, supérieur, achevé.

Ուսթուրլապ, ա. (ἀστρόλαβον) աստղաբոն. astrolabe.

Ուսլանթըրմագ, գ. (Թէ'տիպ.)(Եէլքէնլընել.) իմաստնացընել. զգօնացընել. զգաստացընել. rendre sage, faire rentrer dans le devoir.

Ուսլանմագ, գ. (Եէլքէնալ.) իմաստնանալ. զգօնանալ. devenir sage, revenir à la raison.

Ուսլու, գ. (Էտիպ. քէմալլը.) (Եէլքէ.) զգօն. իմաստուն. sage, posé, tranquille.

— աթ. երէ ձոր հանդարտ. cheval doux.

Ուսլուլուգ, գ. (Թէմքին. Մէքեանէթ.) զգօնութիւն. իմաստութիւն. sagesse, modération, retenue.

Ուսլուպ, ա. եղ. էսալիպ, յգ. օրինակ, պայման կերպերոյ. կարգ. կանոն. manière (ou façon) d'agir, procédé(s), méthode, ordre, forme.

Ուսլուպլու, գ. կարգաւոր. méthodique.

Ուսլուպսուզ, գ. անկարգ. sans méthode, sans ordre.

Ուսլուպսուզլուգ, գ. անկարգութիւն. manque d'ordre, de méthode.

Ուսուլ, ա. յգ. ասըլ, եղ. 2. գ. ձև. օրինակ. պայման. ոճ. manière, façon, système.

— իլա. մեղմով. doucement.

'Ուսուր, ա. յգ. 'ասր, եղ:

Ուտ, գ. ամօթ. honte.

— եէրլէրի. ամօթոյք. les parties naturelles.

'Ուտէլա, ա. յգ. 'ատիլ, եղ:

'Ուտէմա, ա. յգ. 'ատիմ, եղ:

'Ուտուլ, ա. խոտորիլ. մոլորիլ. խոտորում. մոլորում. (se) dévier; déviation.

'Ուտվան, ա. թշնամութիւն. ոսոխութիւն. inimitié, hostilité.

'Ուտտէ(թ), ա. պատրաստութիւն. հանդերձանք. կազմութիւն. préparation, préparatifs, apparat, équipement.

Ուր, գ. ուռեց, ելունդն պարանոցի. goitre, tubérosité, excroissance bosselée.

'Ուր, ա. յգ. ա'վէր, եղ:

'Ուրաղա(թ), ա. ընծայ՝ զոր բերէ ոք ի դառնալ իւրեամ ի ճանապար-

հայրդարձութենէ. cadeau que l'on fait au retour d'un voyage.

'Ուրաթ, ա. յէ. 'արի, եւլ:

'Ուրեան, ա. մերկ. հոլանի. nu.

'Ուրեէ(թ), ա. մերկութիւն. nudité.

'Ուրզէ(թ), ա. նպատակ. but, cible, point où l'on vise.

'Ուրէգա, ա. անխառն. pur (sang).

'Ուրէֆա, ա. յէ. 'արիֆ, եւլ:

Ուրլանմագ, դ. այտնուլ. se tuméfier.

'Ուրճան, ա. յէ. ա'րէճ, եւլ:

Ուրգուն, դ. (մէճրուհ. մուսապ.) հարեալ. վիրաւորեալ. 2. գրաւեալ սիրով. frappé, atteint; 2. passionné.

Ուրմագ. դ. (դարպ.) հարկանել. 2. (իսապէթ.) հարկանել. դիպեցուցանել. 3. (չաթմագ. չարփմագ.) ընդհարկանել. battre, frapper; porter un coup; 2. atteindre, toucher, frapper sur; 3. heurter contre, donner contre...

Գունտուրա } — . վիրաւորել. blesser, fouler.
Էյէր }

Եըլտըրըմ — . հարկանել կայծակի. la foudre tombe sur...

Կէնի գարայա — . բախել ծովա- ի ցամաք. ելել. faire côte, donner à la côte, échouer à la côte.

Կիւնէշ հէվա — . արեւահար լինել. recevoir un coup de soleil.

Կիւնէշ — . անկանել ի վերայ... frapper (lumière).

Շէրապ պաշա — . ըմպելի գալ (գինւոյ). հարկանել ի գլուխն. մթագնել ուղեղն գործել. porter (monter) à la tête, donner dans la tête, entêter, frapper le cerveau.

Սա'աթ — . հարկանել ժամացուցա- ցի. sonner (l'heure), l'heure a frappé ou sonné (dix).

Րիւզկեար, եագմուր... — . շնչել ընդդէմ. կոծել. բախել. տեղալ ի վերայ. fouetter contre..., fouetter dans le visage.

Եէրէ — . գետնել. terrasser qn., battre un homme à terre.

Իւսթէ — . (գամմ. 'իլավէ.) յաւելուլ ի վերայ. ajouter.

Պաշա — . սաստկակոծ առնել. donner sur les doigts à qn., tancer.

Պաշընա ուրտուն. բարւոք իմացար, գիտակցեցիր. tu as mis le doigt dessus (mettre le doigt dessus (sur) qc.).

Պօյունա — . աճել հասակաւ. pousser, grandir.

Փարմագլարընա — . հարկանել զմատունսն. donner sur les doigts à qn., frapper qn. sur les doigts.

Զինճիրէ, պէնտէ, փրանկայա — . արկանել ի շղթայս. mettre aux fers.

Աչըղա — . ելանել ի ծովն. tirer à la mer, prendre la haute mer en pleine mer.

Սաղա... — . մտանել յաջակողմեան կողմն. enfiler à droite, tirer de ce côté.

Եօլա — . մտանել ի ճանապարհն. enfiler un chemin, une rue, prendre (ou suivre) une route.

Եիւզէ — . յանդիմանութեամբ յերեսս հարկանել. reprocher en face.

Կէօզէ — . (աչքի զարնել.) յայտ անկանել. sauter aux yeux, éclater aux yeux.

Կէօրմէզլիկէ — . (աչք գոցել.) ընդ չտես առնել. faire semblant de ne pas voir, fermer l'oeil dessus (sur) qc.

Իշիթմէզլիկէ — . (ասար իշէ տալ. լսելու զարնել.) չլսելոյն առնել. faire semblant de ne pas entendre, de ne pas écouter, faire la sourde oreille.

Տէլիլիկէ — . (խելացնորել.) ի յիմարութիւն հականել. se livrer à toutes sortes de folies.

Սէֆիհլիկէ — . ի ցոփութիւն հականել. donner dans le libertinage, se laisser aller à..., s'abandonner à..., se livrer à...

Պաշընը — . բախել զգլուխն. ընդհարկանել. donner la tête contre, se heurter la tête contre.

Պօյն — . քլխատել. կոճատել. պարանոցն հարկանել. décoller, décapiter.

Սիլլէ, Թօգաթ — . ապտակ ածել. souffleter qn., donner, appliquer un soufflet à qn.

Էլ —. (մուպաշէրէթ. մուպաշարէթ.) ձեռն արկանել. բազուկ հարկանել. 2. շօշափել. 3. ծափս հարկանել. mettre la main, entreprendre qc.; 2. toucher; 3. battre des mains, frapper des mains, applaudir.

Եիւք —. բեռնին բառնալ. charger, mettre un fardeau sur...

Էյէր —. թամբս հարկանել. թամբել. seller, mettre la selle à...

Եամա —. (կարկտել.) կապերտս արկանել. mettre une pièce sur qc.

Պոյա —. (ներկ շարնել.) ներկել. ներկ արկանել. mettre en couleur, colorer, teindre, appliquer des couleurs sur une toile, coucher une couleur sur...

Տէօթէք —. մայթս հաստատել. նեցուկս դնել. étayer.

Քէօսթէք —. պնդել յոտնակապս. mettre des entraves, entraver.

Գուլագ —. ականջ դնել. ունկնդրել. prêter l'oreille.

Նա'րէ —. աղաղակ դնել. pousser des cris, des clameurs, frapper l'air de cris, de clameurs.

Լաֆ —. } Ճոխաբանութ իւնել. պանծալ. hâbler, se vanter.
Տէմ —. }

Չատըր —. խորան հարկանել. dresser une tente.

Տամղա —. դրոշմել. appliquer un sceau, un cachet sur...

Տաղ —. խարել. դրոշմել խարանաւ. marquer d'un fer chaud, stigmatiser, appliquer un fer chaud sur...

Եօլ —. աւազակել. voler sur les grands chemins.

Քէրվան —. կողոպտել կիւրաւան. piller une caravane.

Իւէրի —. ի նորոյ հկառակ դարձիւ. se rejeter sur..., rentrer.

Տըշարը —. ի վեր ելանել հկառակ դարձիւ. faire une éruption, venir, apparaître.

Օլթա —. երկայնե առնալ. se promener en long et en large.

Ֆիսքէ —. հարկանել ճկոյթ մատամբ. donner une chiquenaude à qn.

'Ուրուգ, ա. յղ. 'ըրգ, եղ։

'Ուրուղ, ա. յղ. 'արաղ, եղ։

Ուրուլմագ, գ. (մուսաադ. մէճ-րուհ օլ.) հարկանիլ. վիրս առնուլ. խոցիլ. 2. (մէֆթուն, 'աշգ օլ.) երաանել սիրով. հարկանել ի սէր. être battu, frappé, atteint; 2. se passionner de ou pour.

Ուրղան, գ. պարան. ճոպան. grosse corde.

'Ուրուճ, ա. ի վեր ելանել. համբառնալ. monter, s'élever.

Ուրում, գ. (հոռոմ.) յոյն. grec.

Ուրուշ, գ. (ղարգ. զարպէ, քէռուպ. հարպ. մուհարէպէթ.) հարուած. բախումն. պատերազմ. coup, choc, combat.

Ուրուշմագ, գ. (մուզարէպէ. մուզարէ'ա, մուպարէզէ էթ.) հարկանել զմիմեանս. 2. բախել, մարտնչել ընդ միմեանս. s'entre-frapper, se battre; 2. s'entre-heurter, s'entre-choquer.

(Ու)րուպ, գ. ութերորդ մասն կանգնոյ. la huitième partie de l'aune.

(Ու)րուպա. (roba) (սէվպ. էսվապ. լպաս. էլպիսէ.) զգեստ. habit, vêtement.

'Ուրուպի(յ), ա. անխառն. (arabe) pur rang.

'Ուրուպիյէթ(թ), ա. անխառնութիւն. pureté.

Ուրուպիյէ, գ. (ալթուն չէրէկիյի. ուֆագ ալթընճըգ.) չորեք մասն ոսկւոյ. petite monnaie d'or.

Ուրուս, գ. (ռուսիէլի.) ռուս. russe.

'Ուրպան, ա. յղ. 'արէպ, եղ. 1։

'Ուրս, ա. ճաշ հարսանեաց. (repas de) noce.

'Ուրվէ(թ), ա. ականջ անօթոյ. anse.

Ուփ (ուզուն), գ. համայն (երկայն). tout (long).

'Ուքուֆ, ա. բնակիլ առնել. séjourner, passer tout le temps dans un lieu.

Ու՛ֆ, գ. այ. ouf!

Ուֆագ, գ. (մանրիկ. խուրտէ.) մանր. menu.

— թէֆէք. մեր թէֆէք։

— եաղմուր. ցօղ մանրացօղ. pluie menue.

— ագչէ. դրամ. (menue) monnaie.

Ուփա(դ)լամադ, } (Թէադիդ.) մանրել. mettre en petits morceaux, mincer, couper en petits morceaux, hacher menu.
Ուփա(լ)թմադ, }

Ուփադըը, ս.
Իրիլի —. մեծ եւ մանր. gros et menu.

Ուփադլըդ, ս. (պօղուլ փարա.) մանր դրամ. (menue) monnaie.

Ուփալմադ, } ս. է մանր մանր
Ուփանմադ, } մասնաւոր բաժանել լինել. մանրիլ. se réduire (se casser, se briser) en petits morceaux.

Ուփանթը, ս. Նշխար. փշրանք (հացի). petit morceau, miette, mie de pain.

Ուփարադ, ս. (ադըր.) (պզտիկ-նել.) փոքրագոյն. plus petit.

Ուփլամադ, ս. յօրանջ հանել. pousser des oufs.

Ուփուգ, ա. եւ. ափագ, յօ. հորիզոն. horizon. [horizontal.

Ուփուգի(յ), ա. հորիզոնական.

Չ

Տես եւ Ճ.
Voir aussi le Ճ.

Չադ, ս. (դադար.) մինչեւ ց... jusqu'à...
— Պաղտատա-տադ. } մինչեւ
— Պաղտատա-տէյին. } ցՊաղդադ. jusqu'à Bagdad.
— ադշամադադ. մինչեւ ցերեկոյ. juqu'au soir.

Չադալ, ս. (շաղալ.) շնագայլ. chacal.
— էրկյի. մանանա. prunelle.

Չադալօղ (Թօփու), ս. քարընկէց թնդանօթ. pierrier.

Չադաշադ. ս. շառաչիւն. բաբախ. bruit, cliquetis.

Չադը, ս. կրոյ. couteau pliant, couteau de poche.

Չադըլ (Թաշը), ս. կայծ. caillou, td. silex.

Չադըլըդ, ս. յատակ ի կայծոյ. pavé de cailloux.

Չադըլադ, ս. ծիծեղն աղօրեաց. claquet, cliquet.

Չադըմ, } ս. փայլակն. éclair.
Չադըն, }

Չադըշմադ, ս. ընդհարուիլ ընդ միմեանս. s'entre-choquer.

Չադըշդըրմադ, ս. ընդհարուցանել. heurter l'un contre l'autre.

Չադը, ս. (խամր. մէյ. բաճ. բէճիդ. շէրապ. պատաւէ.) գինի. vin.
— քէյփ. զմայլեալ, զուարթացեալ ի գինւոյ. արբեալ. gris(é); ivre, soûl.

Չադըր, ս. կապոյտ. vert de mer, td. glauque.
— կէօզ. կապուտաչ. aux (ou qui a les) yeux d'un bleu vif ou glauques.
— (տօղան). Ճուռակ. émerillon.

Չադմադ, ս. հրահան. briquet, fusil.
Թիւֆէքի — դը. հրահան հրացանի. platine.
— թաշը. կայծքար. pierre à fusil ou à briquet.

Չադմադ, ս. հարկանել. բախել. 2. հարկանել զբաժակս. 3. ըմպել. battre (le briquet, un caillou, pour en faire sortir du feu); 2. choquer le verre, trinquer; 3. boire.
Շիմշէք —. փայլատակել. il fait des éclairs, il éclaire.

Չադմադլը (Թիւֆէք), ս. հրահանաւոր. à batterie.

Չադշըր, ս. (շալվար, ա.) անդրավարտիք. 2. փետուրք ազդր թռչնոց. chausses; 2. plumes de cuisses de la volaille.

Չադշըրլը, ս. փետրոտն. pattu.

Չադշադ, ս. բախիւն. շաչիւն. bruit, cliquetis.

Չադշադ, ս. օղակ դրան. marteau (de porte), heurtoir.

Չադըրդմադ, ս. արբեցուցանել. faire boire. [s(c)hako.

Չադօ. գլխանոց ձի. զինուորաց.

Չաթ, ձ. շաչ. crac!
— շութ. ճարճատ. cric-crac!
— շաթ էթ. շաչել. ճարճատել. faire crac.
— փաթ. (Նաւատիրքէն. շուրաստա պուրաստա.) ընդ ժամանակս ժամանակս. առ ընդ. de temps en temps, de temps à autre; de loin en loin.

Չաթալ, ա. պատառաքաղ. 2. երկժանի. 3. երկճիւղ. բաժանեալ յատակս. fourchette; 2. instrument à deux fourchons, fourche; 3. à deux fourchons ou pointes, fourché, divisé à la façon d'une fourche, bifurqué.
— սէօզ. զարտուղաբան, երկդիմի. երկախօսական բան. mots à double entente, parole, mot équivoque.
— անահթար. բանալի պտուտակի. tournevis.
Աղաճ —. երկժանի փայտեայ խոտոյ. fourche (à faner).
— թըրնագ. կճղակ բաժանեալ. թաթ հերձեալ. pied fourchu.
Կէյիք... — ը. եղջերք եղջերուի. enfourchure.
Արապա — ը. երկճիւղ ձողք կառաց. limonière.

Չաթալլանմագ, } ձ. բաժանել
Չաթալլաշմագ, } յատակս. լինել բաղմաճիւղ. յերկուս, յերկս բաժանել. հերձանել. (se) fourcher, faire la fourche, se bifurquer.
Կիւր մէսէլէ —. խճճել. անհնարանալ, ընդ պարագաստանօք լինել. s'embarrasser, se compliquer.

Չաթգըն, ձ. որ բարեկամացեալ է ընդ նշանաւոր անձին. qui s'est faufilé auprès d'un grand.

Չաթը, ձ. յարկ. 2. առաստաղամած. հեծանաձեւութիւն. toit; 2. chevronnage, ferme.

Չաթըգ, ձ. (մուլթեսագ. մուլասըգ.) կից. յար. յեց. voisin de qc., avoisinant qc., contigu, joint.
— գաշ. յօնակից. qui a des sourcils qui se joignent.

Չաթըշմագ, ձ. ընդհարկանել ընդ միմեանս. 2. յարել. կցել. s'entre-heurter, se heurter l'un l'autre, se choquer, s'aborder; 2. se toucher.

Չաթըր չաթըր, ձ. շառաչմամբ. ճարճատմամբ. en craquant, en pétillant.

Չաթըրտամագ, ձ. շաչել. ճարճատել. ճայթմամբ փորձել. շառաչել. craquer, crépiter, pétiller, craqueter.

Չաթըրթը, ձ. շաչիւն. շառաչիւն. ճարճատիւն. craquement, crépitation, pétillement, craquétement.

Չաթլագ, ձ. ճեղքեալ. ճայթեալ. բեկեկեալ. 2. ճեղք(ուած). ճեղքուած. ծերպք. ճեղ(ուածի). պատառուածք. crevé, crevassé, gercé, fèlé, fendu, fendillé, éclaté: lézardé; 2. crevasse, gerçure, fêlure, fente, fissure.
Տիվար — ը. ծերպք որմոյ. lézarde.

Չաթլաթմագ, ձ. ճեղքել. ճեղքեկել. խորտակել. (faire) crever, faire éclater, fèler, gercer, fendre, lézarder.

Չաթլամագ, ձ. (շագգ. մունշագգ օլ. թէշագգուգ, խնձիգաք էթ.) ճայթել. ճեղքել. ճեղքեկել. խորտակել. crever, se crevasser, (s')éclater, se fêler, se fendiller, se fendre, (se) gercer.
Պաշ —. գլուխ իմ ճեղքանի ցաւոց. la tête me fend.
Տամար —. պատառել երակի. se rompre (la veine).
Տիվար —. ճեղքեկել որմոյ. se lézarder.
Աղլամագ —. լալ դառնապէս. pleurer excessivement, à chaudes larmes.

Չաթըլըգ, գ. կաթողիկոս. catholicos.

Չաթմա, ձ. բարձ կերպասեայ. coussin de sofa.
Տիւրմէ —. հատուածոյ. ծաղկեայ. fait (composé) de pièces prises de côté et d'autre.

Չաթմագ, ձ. բախել. ընդհարկանել. 2. կցել. յարել. յար. կից լինել. միաւորել. 3. կառուցանել. կանգնել. 4. կարել կարկատաւ. 5. լծել. տեսացանել. 6. բախկամանալ (հպիլ առ այն). heurter, choquer, toucher, aborder, donner contre,

rencontrer; 2. toucher qc., (se) joindre, se toucher; toucher à un certain temps; 3. dresser, établir; 4. faufiler, bâtir, baguer; 5. assembler; 6. se faufiler, s'insinuer auprès de qn.

Աթել — . արծարծանել զհուրն. attiser le feu.

'Ազեր թիւֆէնգլէրի պիր պիրինէ — . զհրացանս ի բրգաձեւս կանգնել. mettre les fusils en faisceaux.

Գաշ — . (չինի ճէպին էթ.) ի վեր պրկել, պատռել, ձգել յօնս. froncer les sourcils.

Պաշ պաշա — . (մուշավէրէ.) խորհրդակցել. քանակակից լինել. conférer ensemble, avoir un tête-à-tête.

Քէյֆ — . խրախանալ. զուարթանալ ի գինւոյ. se griser.

Ջաթտըրմագ, ա. յարել. կցել. ընդհարկանել. 2. կառուցանել. կանգնել. faire joindre, toucher, frapper; 2. élever, ériger, dresser.

Ջաթրա-փաթրա գօնուշմագ, ա. աղ բարբառ խօսել զբարբառ լեզւ. écorcher une langue.

Ջալ, ա. (չալար, չալըգ րէնգ.) գորշագոյն. grisâtre.

Ջալաղան, ա. (ըսըրղան օթու.) եղինճ. ortie.

Ջալագ, ա. տես Ջէլէպ։

Ջալար (սաաթ), ա. (ժամացոյց) հարկանող. (pendule, montre) à sonnerie, (horloge, montre) sonnant(e), à répétition.

Ջալագ, գ. չոյտ. արագ. ճարտար. agile, leste, preste, alerte à qc.

Ջալագի, գ. երագութիւն. չոյտ-թափութիւն. agilité, promptitude, prestesse.

Ջալգամագ, ա. ժխթել. ծփել. յուզել. 2. ողողել. լուանալ. remuer, agiter; aiguayer; 2. rincer (un verre...).

Աղըզ — . ողողել զբերան. rincer sa bouche, se rincer la bouche.

Ջալգանթը, ա. ծփումն. 2. ողողումն. 3. տատանումն, երերումն նաւու. agitation; 2. rinçure; 3. roulis.

Ջալգանմագ, ա. տարուբերել. ծփել. տատանել ի վերայ ջրոյ. s'agiter, se remuer.

Կէմի — . ճօճել. rouler, se mouvoir de droite à gauche et de gauche à droite.

Տէնիզ — . ծփել. տատանել ալեաց ծովու. clapoter.

Ջալը-եագա էթ, ա. (գավրամագ.) ձերբակալ առնել. saisir par le collet.

Ջալը, ա. ցախ. մացառ. buisson.

— գուշու. ցախսարեկ. roitelet.

— չըրփը. կրկոռ. broussailles.

Ջալըգ, ա. հպեալ. effleuré.

Ռէնկի — . գունատ. pâle.

'Ագըլ — . թափած. follet, une cervelle, une tête timbrée.

— աթ. (երիւրիւմէյիպ եան դալդան.) երկներ խոտորան. cheval rétif.

— գուշու. խածկտիկ. bouvreuil, pivoine.

Ջալըլը, ա. մացառուտ. buissonneux.

Ջալըլըգ, ա. մացառուտ. թաւուտ. hallier.

Ջալըմ, ա. բերան սրոյ. 2. պանծացութիւն. ցոյց. fil, tranchant d'une épée; 2. faste, parade.

— էթ. պարծ ըլլել. se pavaner, faire parade de qc.

— ընա կէթիրմէք. (թագըմ-թըրա, պիր չէշիտ ոլյուալը մազ.) դասավորել. assortir.

Ջալընմագ, ա.

Գուլագա — . (սէս վուրմագ օլ.) հասանել յականջն ձայնի. frapper l'oreille (le bruit).

Ջալըշգան, ա. (մուգաւիմ.) աշխատասէր. փութոն. ժիր. laborieux, assidu (au travail), appliqué.

Ջալըշմագ, ա. (սայրքը մագատուր, պէդլի մագաւէրէթ, իհթիմամ, սայ էթ.) աշխատել. ճգնել. ջան դնել. travailler; travailler à..., s'occuper de, tâcher à... s'efforcer de...

Ջալըշտըրմագ, ա. ('ամէլէ իսթիխտամ էթ.) աշխատ առնել. տալ գործել. faire travailler, employer (des ouvriers).

Ջալըշ, գ. պատերազմ. guerre, combat.

Չալղը, փ. (սազ.) գործի (երաժշտութեան). նուագարան. 2. երաժշտութիւն. (instrument de) musique; 2. musique.

Չալղըճը, փ. (սազէնտէ.) նուագածու. երաժիշտ. musicien.

Չալմա, փ. (տէսթար.) գլխակապ. bandeau.

Չալմագ, փ. հարկանել. հնչեցուցանել. 2. (օղրլամաք. խաթիրմագ.) գողանալ. 3. յուզել. ձգել. sonner; 2. voler, dérober; 3. remuer, agiter.

Տաւուլ —. հարկանել զթմբուկ. battre la caisse ou le tambour.

Գօրու —. հնչեցուցանել. հարկանել զփող. sonner d'un instrument à vent.

(Քէմանէ...) —. հարկանել (քնար). jouer d'un instrument.

Գէյագա, սիյահա... — հարկանել ի գոյն (կանաչութեան). tirer sur le (rouge).

Աճըյա —. դառնահամ լինել. avoir un goût amer.

Եէրէ —. (Թէհվիլ.) յերկիր կործանել. abattre, renverser.

Ըսլըգ —. սուլել. siffler.

Գափու —. (տէգգի պապ.) բախել զդրան. frapper, heurter à la porte.

Հէր թէլտէն —. ձեռք ի լարս ամենայն լինել ամենայն երգոց. jouer sur tous les tons.

Պիր հէվա —. նուագել զնուագ ինչ. jouer un air.

Չան —. հարկանել, հնչեցուցանել զզանգակ. sonner une cloche.

'Աղըլ —. որսալ զմիտս. զարմացուցանել մտքեր. յափշտակել. charmer.

Էլ —. ձափս հարկանել. battre des mains, applaudir.

Փալա —. (սիւրթմէք.) թափառական շրջել. battre le pavé, aller et venir par désoeuvrement.

Գըլըճըլա էլինի —. թռանալ, հպանել զձեռն ինչ. effleurer la main.

Չալփարա, փ. բամբիռն. cliquette.

Չախշըր, գ. անդրավարտիք. chausses.

Չահ, գ. ջրհոր. puits.

Չահ-սար, գ. տեղի ուր բազմայաճախութիւն է ջրհորոց. lieu où il y a beaucoup de puits.

Չաղ, փ. ժամանակ. 2. հասակ. տիք. temps, saison; 2. âge.

Սապահ — ը. (ֆէճր.) այգ. aube du jour, point du jour.

Օրթա — սը. միջահասակ. de moyen âge.

Չաղանա, փ. ազգ նուագարանի. espèce d'instrument de musique.

Չաղանօզ, փ. (տէնիզ եէնկէճի.) խաւաքար. cancre, crabe, écrevisse de mer.

Չաղլթը, փ. կարկաչիւն. խոխոջիւն ջրոյ. murmure, gazouillement, gargouillis.

Չաղըլ չաղըլ (ադմագ), փ. խոխոջելով. կարկաչելով. en gazouillant, avec murmure.

Չաղըրըշ, փ. աղաղակ. ճչիւն. ճիչ. գոչիւն. cri(s), cri(aill)erie, clameur.

Չաղըրգան, փ. ճչող. criard.

Չաղըրմագ, փ. գոչել. կոչել. 2. կոչել զոք. 3. փողով կարդալ. ծանուցանել. 4. կոչել. հրաւիրել. 5. երգել. crier; 2. mander, appeler qn.; 3. crier, annoncer par des cris, publier à cri; 4. inviter, convier, convoquer; 5. chanter.

Թիւրքի —. երգել երգս ինչ. chanter un air, une chanson.

Գաղըրըգ —. աղմկել. faire du tapage.

Չաղլա պատէմ, փ. նուշ կանաչ կեղեւով. amande verte avec l'écorce.

Չաղլամա, փ. տե՛ս Չաղլթը.

Չաղլամագ, փ. կարկաչել. murmurer, ruisseler.

Չաղլայան, փ. (շէլալէ.) ջրվէժ. ջրաթափ. cascade, chute (d'eau), cataracte.

Չաղլար (պունար), փ. (աղբիւր) կարկաչահ. (source) murmurant(e).

Չաղըրըշմագ, փ. ճչել. գոչել ի միասին. crier, criailler ensemble.

Չամ, փ. (սանէվպէր.) սոճ. սարոյ. pin. [pin.

Ագ — (— քէօզնար.) եղեւնի. sa-

Գաթրան — ը. բարձր եղեւնի. sapin élevé.

— Փըշթըղը. (սանէվլղեր.) ղէօզալ լօզայ. pomme de pin, td. strobile.

— սագըզը. ռետին. résine, suc résineux.

Ջամաշըր, ս. (ճամէ-շույ)(ճերմըկեղէն. լուացք.) սպիտակ կտաւեղէն. linge (de corps).

Ջամաշըրճը, ս. լուացարար. blanchisseur, lessiveur.

Ջամէ, զ. ոտանաւոր. տաղ. poëme. [poëte.

Ջամէ-կեռու, զ. տաղերգու.

Ջամուր, ս. ցեխ. տիղմ. 2. շաղախ. boue, crotte; 2. mortier.

Ջէօմլէքճի — ը. կաւ բրուտի. terre (à pot ou à potier).

Լիւլէճի —. կաւ յօրինելոյ զխեցէ ամանօ ծխախոտոյ. terre de pipe.

Ջամուրլամագ, ս. ցեխոտել. ցայտել ցեխով ի վերայ. crotter, salir. éclabousser.

Ջամուրլու, ս. ցեխոտ. տղմախառն. boueux; fangeux; crotté, bourbeux.

Ջամուրլուգ, ս. տղմուտ վայրք. մօրասք. ճահիճք. bourbier, margouillis.

Ջամճագ, ս. (չամանած սու գաւաթը.) կուժ. écuelle de bois.

Ջայ, ս. (նէհր. ճույ.) գետ. rivière.

Ջայ, զ. թէյ. thé.

Ատա — ը. թաս սալվայ. sauge.

Ջայըր, ս. (մէր'ա. մէրթա'. չէ-րա-մին. չէմէն-զար.) մարգագետին. արօտ. 2. դալար. դալարք. դալարի. pré, prairie; herbage, pâturage, pacage; 2. de la verdure, de l'herbage, fourrage vert.

— գուշու. (աբեղայակ.) արտոյտ. alouette.

— չիմէն. դալարաբեր վայր. pelouse, gazon, terrein gazonné.

Ջայըրլըգ, ս. արօտ. մարգ. herbage.

Ջայըր չայըր (եանմագ), ս. (այրել) ճարճատմամբ. (brûler) en pétillant. [lan.

Ջայլագ, ս. աւարառ. ցին. mi-

Ջան, ս. զանգակ. cloche.

Սա'աթ — ը. ժամացուցի թակոցակ, ակահ ժամացուցի. timbre d'une pendule, d'une montre.

— գուլէսի. զանգակատուն. clocher.

Ջանագ, ս. պնակ. coupe, vase hémisphérique, bol, jatte.

— չէօմլէք. (սիֆալ. ավանիի խանէ.) անօթք (խեցեղէնք). անօթք խոհանոցի. պղնձանք. poterie; batterie de cuisine.

Գաւ — ղը. ոսկրապատ գլխոյ. crâne.

Ջանավըլըգ, ս. թակոցաղաղ նաւու. hune.

Ջանէ, զ. կզակ. ծնօտ. menton, mâchoire.

Ջանթա, ս. մախաղ. մարտիկաց պայուսակ զօրաց. sac, havre-sac.

Ավճը — սը. մախաղ որսորդաց. gibecière, carnassière.

Ջանդըրտամագ, ս. զնգանջել. թնչել. հնչել. tinter, sonner.

Ջանդըրտը, ս. թնչյուն. զնգանջիւն. հնչիւն. tintement, sons argentins.

Ջանջան, ս. շատախօս. շաղակրատ. braillard, brailleur.

Ջանբարալը, ս. ծնծղայ. cymbale.

Ջալաք-սան, զ. կողով հացի. panier.

Ջաշգըր, ս. տե՛ս Ջագըր։

Ջաշթ, Ջաշթէ, Ջաշթի, Ջաշթ-կեահ, Ջաշթ-կէհ, } զ. (գուշլուգ վագթը.) ժամանակ յառաջ քան զմիջօրեայ. 2. (գուշլուգ թա'ամը.) նախաճաշ. le temps du déjeuner; 2. déjeuner.

Ջաշնի, զ. ճաշակ. համ. goût, saveur.

— ալմագ. ճաշակել. առնուլ զհամ. goûter, tâter d'un mets.

Ջաշնի-կիր, զ. նախաճաշակիչ. écuyer de bouche, de cuisine.

Ջաշութ, ս. տե՛ս Ճասուս։

Ջաշութլամագ, ս. լրտեսել. espionner.

Ջալ-սան, զ. կողով հացի. panier.

Ջաուշ, ս. վերակացու. դռնապան. huissier (de chambre...).

Ալայ — ըզ. գնդապետ. chef de corps, colonel.

'Ասքէր — ըզ. հարիւրապետ. յիսնապետ. sergent-major.

Ցիվան — ըզ. (մուհզիր.) նաւիրակ ատենականաց. huissier (du tribunal).

— գուշու. (հիւտհիւտ.) յոպոպ. huppe.

Ջապալամազ, տ.

Ջալըշըգ — . (սա'յ ու իգտամ.) ջանադրաբար աշխատ լինել. ճգնել. ջանալ. se démener pour une affaire, se donner beaucoup de peines pour qc.

Ջապալանմազ, տ. շփշփել. թաւալել. ոտքով ձեռքով. se débattre (des pieds et des mains), se démener, s'agiter.

Ջապիլուս, գ. շողոքորթ. փաղաքուշ. flatteur, adulateur, flagorneur.

Ջապիլուսի, գ. շողոքորթութիւն. flatterie, adulation, flagornerie.

Ջապուգ, տ. } (սէրի'.) արագ. շուտ. vite,
Ջապուք, գ. }
prompt; rapide, accéléré.

Ջապուգլըգ, տ. } (սիւր'աթ.) արագութիւն.
Ջապուքի, գ. }
vitesse, rapidité, promptitude.

Ջապուճագ, տ. վաղվաղակի. իսկ և իսկ. bientôt, aussitôt.

Ջապուք-խիրամ, գ. արագընթաց. qui va vite.

Ջապուք-սիւվար, գ. ձիավարժ. écuyer.

Ջապուք-տէսթ, գ. փոյթ. շուտ. expéditif, leste.

Ջապուք-րէվ, գ. արագընթաց. qui marche vite.

Ջասար, գ. կայսր. empereur.

Ջավ, գ. համբաւ. 2. հռչակ. bruit; 2. réputation, renom.

— օլ. } համբաւել.
Ջավլանմազ, տ. } հռչակիլ. se répandre (un bruit).

Ջավտար, տ. հաճար. seigle.

— էթմէյի. հաճարահաց. pain de seigle.

Ջատըր, գ. վրան. խորան. tente.

— չիչէյի. փաթածաղիկ. վրանածաղիկ. liseron, liset.

Ջար, գ. ճար. հնարք. 2. չորք. remède, ressource; 2. quatre.

Ջար նա-չար. } կամայ և ակամայ. bon gré,
Ջար ու նա-չար. }
mal gré.

Ջար. Ցար. կայսր Ռուսաց. czar, tsar.

Ջարգ...., տ. տես Ջարխ...:

Ջար-եէք, գ. չորրորդ մասն. քառորդ. quart (d'heure...).

Ջարէ, գ. ճար. դարման. հնարք. remède, moyen, ressource.

— պուլմ. դարման գտնել. remédier à qc.

Ջարէ-սազ, } գ. որ դարման
Ջարէ-քեար, } տանէ. qui porte
Ջարէ-քէր, } remède.

Ջարէսիզ, տ. անճար. անդարմանելի. առանց դարմանոյ. 2. (նա-չար. լա-'իլաճ.) լա-պիւտտ.) հարկաւ. է հարկէ. ակամայ. irrémédiable, irréparable; 2. inévitablement, nécessairement.

Ջարէսիզլիք, տ. չքաւորութիւն. 2. անհրաժեշտ հարկ. dénûment; 2. nécessité inévitable.

Ջարըգ, տ. տրեխ. sandale.

Ջար-թագ, գ. դամալիկ. 2. հովանոց. guérite, plate-forme, sorte de terrasse sur un édifice; 2. berceau, tonnelle.

Ասմա — ըզ. ձողաթառ որթոյ. treille.

Ջարիչա. դշխոյ Ռուսաց. czarine, tsarine.

Ջարիւմ, գ. չորրորդ. quatrième.

Ջարխ, գ. անիւ. 2. երկինք. 3. մեքենայ. գործիք. 4. թաղեար. roue; 2. sphère céleste, ciel; 3. rouage, tour, machine; 4. arbalète.

Ջարխը Ֆէլէք. ծաղիկ ինչ. 2. քարձէ ինչ պատերազմի. 3. երկինք. 4. բախտ. fleur de la passion, grenadille; 2. cheval de frise; 3. sphère céleste; 4. chance, fortune.

Ջարխա, գ. որ դառնայ. 2. քարեկ թնդանօթ. qui se tourne; 2. pierrier.

Ջարխա, տ. մարտ յառաջապահ զօրաց. escarmouche.

Չարխալաշմամբ, ա. բախել յա-ռաջապահ զօրաց ընդ միմեանս. escarmoucher.

Չարխաճը, ա. յառաջամարտիկ. escarmoucheur.

Չարխլը, ա. անուաւոր. à roues.

Չար-կեահ, գ. աշխարհ. le monde.

Չարմըղ, ա. } ձգիչ. 2. պարան
Չարմըխ, գ. } կայմին հաստատութեան վերաբերեալ է կայր առ խաչտան պա-հելոյ. 3. խաչ. bandoir, appareil de tension; 2. hauban; 3. croix.
— ղա կերմէք. ի խաչ բեւեռել. crucifier.

Չարմին, գ. չորրորդ. quatrième.

Չարշամպա, ա. } չորեքշաբա-
Չար-շէմպէ, } գ. } թի. mer-
Չար-շէմպէհ, } } credi.

Չարշաֆ, } գ. սաւան. une
Չարշէֆ, } paire de draps,
Չարշէպ, } draps blancs.

Նաթալ — ը. սաւան անկողնոյ. drap de dessous.

Եօրղան — ը. սաւան վերմակի. drap de dessus.

Չար-շու, } գ. (շուկայ.) վա-
Չար-սու, } ճառանոց. marché.

Չարուպ, գ. աւել. balai.

Չար-չէշմ, գ. ակնոցաւոր. celui qui porte des lunettes.

Չար-պալիշ, գ. գահ. 2. չորե-քին տարերք. 3. աշխարհ. trône; 2. les quatre éléments; 3. le monde.

Չար-փա, գ. չորքոտանի. à quatre pieds; quadrupède.

Չար-փարէ, գ. (չալփարէ.) բամբիշան. (une paire de) castagnettes. [tortu, courbé.

Չարփըգ, ա. ծուռ. contourné, — աղըզլը. բերանածուռն. qui a la bouche torse.

Չարփըլմամբ, ա. ծռիլ. 2. հա-կիլ. se contourner, se tortuer; 2. s'incliner, se pencher.

Չարփըճը, գ. ասպատակաւոր. celui qui fait une course, maraudeur. [clapotage.

Չարփընթը, ա. ծփանք ալեաց.

Եիւրէք — ըը. թնդիւն սրտի. battement (palpitation) de coeur, tic tac du coeur.

Չարփըշմամբ, ա. ընդ միմեանս բախել. se heurter l'un contre l'autre, se choquer.

Չարփմամբ, ա. ընդհարկանել. 2. յափշտակել. 3. ապտակ հարկանել. frapper ou heurter contre qc.; 2. enlever, ravir; 3. souffleter qn.

Տաշա —. խորտակել աւերս. se briser contre…

Եիւրէք —. թնդալ. ի վեր վազել սրտի. battre (le coeur), palpiter.

Գափու —. փակել յանկարծակի. se fermer brusquement.

Եէրէ —. յերկիր կործանել. terrasser qn.

Չար-քէօշէ, գ. չորեքկուսի. carré, quadrangulaire.

Չափ, ա. չափ. ծնդաչափ. calibre; lunette à calibrer.

Կիւլլէ — ը. ծնդաչափ գնդի. passe-balle, passe-boulet.

Չափա, ա. բրիչ. քոքր. houe, hoyau. [cire.

Չափագ, ա. ծիծ. մծղոր. chassie,

Չափագլը, ա. ծիմոտ. ծմակից (-ծի). chassieux. [houer.

Չափալամբ, ա. բրել փորել.

Չափաշուլ, ա. անյաջողակ. maladroit, gauche.

Չափար, ա. (Թաթար. ուլագ.) սուրհանդակ. courrier.

Չափարըղ, ա. (փաշարըղ, ա.) ար-գել. կծիկ. փորձ ինչ դժուարին. դժնդակ. 2. դժուարին. դժնդակ. 3. (արգուրի.) Բեւեր. խոտորնակ. շեղ. grand embarras, obstacle; 2. difficile, compliqué; 3. traversal; td. transverse, en écharpe.

Չափարըղլանմամբ, ա. դժուարանալ. devenir difficile, s'embrouiller.

Չափարըղլը, ա. խառնակ. դժուա-րին. (em)brouillé, confus; difficile.

Չափարըղլըգ, ա. արգել. դժուա-րութիւն. traverse, difficulté.

Չափգան, ա. տես Չէփքէն.

Չափգըն, ա. քաջընթաց. արագ-ընթաց. 2. երիվար արշաւասոյր. 3. (մանուկ) տափառակ. qui va vite, coureur; 2. cheval qui va au galop; 3. gamin (de la rue), polisson, voyou.

Ձափզընլըգ, գ. սրահանութիւն. polissonnerie, gaminerie.

Ձափլամագ, բ. (իլդար էթ.) արշաւել. 2. (ագըն էթ.) ասպատակել. courir; 2. faire une course ou une incursion.

Ձափուլթ, գ. ցնցոտի. հնոտի. guenille, haillon.

Ձափուլ, գ. ասպատակ. excursion, incursion, course.

Ձափուլլամագ, բ. արշաւել. ասպատակ դնել. faire des courses.

Ձափուլճը, գ. ասպատակաւոր. qui fait une course.

Ձափուրգ... տես Ձապուլգ...

Ձափրագ, բ. թամբի (երէսաքէ). (s)chabraque, caparaçon, housse.

Ձափրազ, } բ. ուր ընդ ան-
Ձափրազթ, } ...ն արմուկ. 2. ծալծաղ. ... (կօճակ). en écharpe, de biais, en biais; 2. bouton en forme de petite boule, qui orne le bord d'un vêtement, (une ceinture à) boucle.

Ձափրաչըգ, բ. (մուշքիլ) դժուարին. դժնդակ. difficile, malaisée.

Ձափրալամագ, բ. դժուարանալ. s'embrouiller, se compliquer.

Ձար, գ. պատառեալ. 2. պատառուած. 3. զանգի ... déchiré, mis en pièces; 2. déchirure, rupture, fissure; 3. cliquetis d'épées.

— էթ. պատառել. déchirer, fendre.

Ձարբուլար, գ. զանգի ձայն. 2. պատառոտուն. cliquetis d'épées; 2. tout déchiré.

Ձարփուճ, գ. մուրճ. marteau.

Ձաքէր, գ. ծառայ. serviteur, domestique.

Ձաքէրանէ, գ. ծառայաբար. 2. ակնածանօք. de serviteur, de domestique; 2. révérencieusement.

Ձաքէրլիք, գ. ծառայութիւն. service, servitude.

Ձաքէր-նիւվազ, } գ. մեծար-
Ձաքէր-փէրվէր, } գոյ ... ողորմած. bienveillant (à l'égard de...), charitable envers (l'inferieur).

Ձաքէր-նիւվազի, } գ. մարդա-
Ձաքէր-փէրվէրի, } սիրութիւն. ... bienveillance (à l'égard de l'inférieur).

Ձաքու, գ. ծալոյ. couteau pliant, couteau (de poche), jambette.

Ձաքըլաք, գ. տես Ձաքմաքլաք.

Ձէ, գ. նուազական մասնիկ. ... particule diminutive, — petit.

Պաղ-չէ. պարտիզակ. petit jardin, jardinet.

Ձէթարի, բ. ... espèce d'étoffe rayée.

Ձէթէ, գ. ասպատակութիւն. excursion, course.

Ձէթէլէ, բ. հասակ. taille, marque.

Ձէթին, բ. դժուարին է ... dur; 2. difficile, malaisé.

Ձէթինլէշմէք, բ. (...) դժուարանալ. devenir difficile.

Ձէթինլիք, բ. (...) դժուարութիւն. difficulté.

Ձէթլէմպիկ, } բ. (...) նետ-
Ձէթլէմպիք, } ենի. fruit du micocoulier.

— ագաճը. նետենի. micocoulier.

Ձէթր, գ. վրան. 2. արեւնոց. tente; 2. parasol.

Ձէլէնք, բ. ... décoration, espèce de main en argent, aigrette.

Ձէլէպ, բ. Աստուած. Dieu.

Ձէլէպի, բ. տէր. maître, seigneur.

— ատէմ. այր ազնուական. seigneur noble.

Ձէլէպիլիք, բ. ազնուականութիւն. noblesse, honnêteté.

Ձէլթիք, բ. (բրինձ.) արտ. 2. ... riz; 2. champ de riz, rizière

Ձէլիք, բ. պողպատ. acier.

— չուպուգ. (...) ... bâtonnet.

Ձէլմէք, բ. ... 2. ... donner le croc-en-jambe; 2. effleurer.

Ձէհ, գ. ջրհոր. puits.

Ձեհան, ա. որ կաթէ. qui tombe goutte à goutte.

Ձեհար, ա. չորս. quatre.

Ձեհարիւմ, ա. չորրորդ. quatrième.

Ձեհար-կեանե, ա. չորեքպատիկ. quatruple.

Ձեհար-շէմպէ, ա. չորեքշաբաթի. mercredi.

Ձեհար-պալիշ, ա. գահ. 2. չորից տարերք. 3. աշխարհ. trône; 2. les quatre éléments; 3. monde.

Ձեհար-տէհիւմ, ա. չորեքտասաներորդ. quatorzième.

Ձեհար-րուզէ, ա. չորեքօրեայ. 2. անցաւոր. de quatre jours; 2. passager, périssable.

Ձեհար-փա, ա. չորքոտանի. à quatre pieds; quadrupède.

Ձեհար-փարէ, ա. բամբիռն. (une paire de) castagnettes.

Ձեհար-քէօշէ, ա. չորեքանկիւնի. carré, td. quadrangulaire.

Ձեհիզ, ա. օժիտ. trousseau, dot.

Ձեհրէ,) ա. դէմք. երես. vi-
Ձեհր, } sage, mine.

Ձեհրէ, ա. դէմք. երեսք. 2. խոժոռ դէմք. visage, mine; 2. mine, visage austère.

— էթ. (խօսքարկել. խոժոռ ալուչ նայիլ.) խոժոռել. faire la mine à qn.

Ձեհրէ-խիրաշ, ա. որ ցաւ դէ-րէ. qui blesse le visage.

Ձեհրէ-նիւմուտ, ա. որոյ ցոյ-ցեալ է դէմքն. qui a montré le visage.

Ձեհրէ-փէրտազ, ա. նկարիչ. peintre.

Ձեհրէ-քիւշա, ա. որ դդեմն ցուցանէ. 2. նկարիչ. qui montre le visage; 2. peintre.

Ձեհրէ-քիւշայի, ա. զդեմն ցուցանել. action de montrer le visage.

Ձեղանէ, ա. տեսակ ինչ երաժշ-տութեան. sorte d'instrument de musique.

Ձեմէն, ք. չաման. cumin (des prés).

Ձեմէն, ա. մարգ (ագեստին). դալար-տեղ. հովանաւոր վայր. pré, prairie, jardin, lieu ombragé.

Ձեմէն-զար, } ա. } դալարա-
Ձեմէն-իսթան, } } ւէտ վայր.
Ձեմէնլիք, ք. } մարգ(ագե-տին). pelouse, pré, prairie.

Ձեմէն-սօֆֆա, ա. բազմոց դալարեայ. դալարիք. banc de gazon, tapis de verdure.

Ձեմէն-պէնտա,) ա. պարտիզպան.
Ձեմէն-փիրա, } jardinier.

Ձեմչազ, } ք. (պէզիմիւք եասսը
Ձեմչէ, } քէֆչէ.) շերեփ. cuiller à pot.

Ձեմպէր, ա. շրջանակ. cercle, cerceau, bordure d'un seau.

Պզնուն — ի. անրակ. clavicule.

Ձեմպէրլէմէք, ք. գծել շրջա-նակ. cercler.

Ձեյրէք, ք. տե՛ս Ձէրիրէք։

Ձէյրէկ, ք. (չար-եէք.) քառորդ. quart (d'heure...).

Մէճիտիէ — յի. (պէշլիք.) 5 դահեկան. une pièce de 5 piastres turques.

Ալթուն — յի. 25 դահեկան. une pièce de 25 piastres.

Ձէյտէր, ա. ճանապարհ արքու-նի. grand chemin, chaussée.

Ձէքան, ա. որ վաստակի. qui travaille.

Ձէնէհ, ա.) (զէնէխ-տան.) ծնօտ.
Ձէնէ, ա. } menton.

— չուքուրու. (չուքուր զէնէխտան.) փոսիկ կզակի. trou mentonnier.

— աթմագ. յետին տագնապ ըլ-լալ. être à l'agonie.

— եօրմագ. ի զուր, ընդ վայր խօ-սել. parler en pure perte.

— ըս ալըճըգ. շատախօս. grand parleur, bavard.

Ձէնթիլմէք, ք. ատամնաւոր լինել. être ébréché. [coche, entaille.

Ձենթիկ, ք. խազ. petite

Ձենթիքլէմէք,) ք. խազել. ատամ-
Ձենթմէք, } նաւոր, ճեղքեա-ձեւ քերթել. faire des coches à..., entailler, ébrécher.

Ձենկ, ա. նուագարան ինչ. 2. մագիլ. sorte de harpe; 2. ongle, griffe.

Ձենկեալ, ա. մագիլ. ongle, griffe.

Ձենկէլ, ա. ճանկ. ակեռ. կոր-կոտոյ եղեգ. կեռ. 2. անտառ. crochet; 2. bois, forêt.

Չէնկէլ-իսթան, պ. անտառ. bois, forêt.

Չէնկէլլէմէք, թ. առնուլ, ըմբռնել ճանկիւ. accrocher, agrafer.

Չէնկէլլի, թ. կորնթաւ. ճանկաւոր. crochu.

Չէնկի, պ. նուագածու. 2. խաղացող. musicien; 2. danseur, baladin.

Չէնտ, պ. որչափ. 2. քանի մը. combien? 2. quelques.

Չէնտան, պ. այնչափ. որչափ. որչափ եւ. autant, tant.

Չէշ, } պ. որ ճաշակէ. 2. որ
Չէշէնտէ, } ճաշակ առնու. qui goûte; 2. qui goûte; degustateur.

Չէշիթ, թ. (նէվ'. կէօնէ.) օրինակ. ազգ. տեսակ. 2. (մօսթրա. էօրնէք. նմունէ.) օրինակ. ապացոյց. նմոյշ. genre, espèce; 2. modèle, échantillon, spécimen.

— չէշիթ. (կէօնէ կէօնէ. կէօնակէօն.) զանազան. երփն երփն. գունով գունով. ազգի ազգի. պէսպէս. différents, divers, (de) toutes sortes de, de différentes couleurs.

Չէշիթլէմէք, թ. գունով գունով, պէսպէս գործել. diversifier.

Չէշիտէ, պ. (տատտարմըշ.) որ ճաշակած է. 2. (տատտըլըմըշ.) ճաշակուած. qui a goûté; 2. goûté.

Չէշմ, պ. աչք. ակն. oeil.

Չէշմ-զախմ, պ. ակնհարութիւն. չարաչքութիւն. mauvais regard.

Չէշմէ, պ. աղբիւր. աղբերակն. 2. ծակ ասղան. source, fontaine; 2. trou d'(une) aiguille, chas.

Չէշմէ-սար, պ. վայր յորդառատ բղխմամբ յաճախութեան ի աղբերաց. lieu abondant en fontaines.

Չէշմ-պուս, պ. համբուրելն զաչս. 2. որ համբուրէ զաչս. action d'embrasser qn. sur les yeux; 2. qui embrasse qn. sur les yeux.

Չէշմ-պուսի, պ. տես Չէշմ-պուս. 1։

Չէշն, պ. կոչունք. խնճոյք. հարսանիք. repas, festin, noces.

Չէշնի, պ. համ. ճաշակ. goût, saveur. [devenir savoureux.

Չէշնիլէնմէք, թ. համեղանալ.

Չէփ, պ. ձախ. ձախակողմն կոյս. la gauche, le côté gauche.

Չէփ-էնտազ, պ. խաբեբայ. 2. թիւր. trompeur, mensonger; 2. gauche.

Չէփ-էնտազանէ, պ. խաբեբայաբար. trompeusement.

Չէփ չէվրէ, թ. շուրջանակի. tout autour, à la ronde.

Չէսփան, պ. արժանի. պատշաճ. վայելուչ. digne, convenable.

Չէվիրմէք, պ. դարձուցանել. շրջել. ի բաց դարձուցանել. (faire) tourner (une roue...), rouler, retourner, détourner, renverser.

Չէքիփ —. (իտարէ էթ.) վարել. տնտեսել. administrer.

Թէրսինէ —. շրջել. retourner.

Քէպապ —. շրջշրջել շամփուր. tourner la broche.

Եիւզ —. թիկունս դարձուցանել առ ոք. tourner le dos à qn.

Տիվար —. պատել որմով. entourer d'une muraille.

Թէսպիհ —. ձգել տերողորմեան. égrener le chapelet.

Կէրի —. յետս դարձուցանել. հատուցանել. rendre, restituer.

Լաքըրտըյը —. շրջել զբանս. changer de discours.

Չէվիք, թ. արագ. թեթեւաշարժ. շոյտ. agile, leste, preste.

Չէվիքլիք, թ. արագութիւն. շուտութիւն. agilité, prestesse.

Չէվկեան, պ. ցուպ կորաձեւ. գնդահար. crosse, raquette; battoir.

Չէվրէ, թ. շրջանակ. 2. թաշկինակ նախշեալ. վարշամակ ասեղնագործ. tour, contour, enceinte, circuit, circonférence; 2. mouchoir brodé, blanc.

— յէ ալմաք. շուրջ պատել. entourer, (en)ceindre.

Չէվրինթի, թ. գնդակ. 2. պտոյտք. balle; 2. tourbillon.

Չէտիք, թ. մաճակ ինչ կանանց. sorte de bottines de femme.

Չէտիքճի, թ. (խաֆֆաֆ.) կօշկակար. bottier.

Չէրա, պ. ճարակիլ. արածել. paitre, brouter l'herbe, pâturer.

Չերա-գար, **Չերա-խառ**, **Չերա-խօր**, **Չերա-կեահ**, **Չերա-կեհ**, } գ. արօտ. pâturage, pacage.

Չերա-կեր, գ. ճարակաւոր. animal au pâturage.

Չերաղ, գ. ճրագ. լոյս. 2. առաջնորդ. ճանապարհացոյց. 3. խանգնաձ երէցարէ. 4. Թոշակաւոր. 5. աշակերտ. աշակերտ եղեալ յաշակերտութենէ. 6. գինի. lumière, flambeau, chandelle; 2. guide; 3. pointe; 4. pensionnaire; 5. élève, apprenti; apprenti terminant son apprentissage; 6. vin.

Չերաղան, գ. յգ. չերաղ, եղ. 2. մբ. (պաղ մէ պաղչէ տօնանմասը.) լուսաւորութիւն (պարտիզաց). illumination (des jardins).

Չերաղ-տան, գ. ճրագարան. candélabre, chandelier.

Չերաղ-փա, գ. ճրագարան. աշտանակ. 2. երիվար որ կանգնի յերկուս ոտս. chandelier; 2. cheval cabré.

Չերաղ-փերվանէ, գ. (փերվանէ.) թիթեռն գիշերոյ որ թաթռայ զճրագաւ. papillon de nuit qui tourne autour de la chandelle.

Չերաղ-փերհիզ, գ. լապտեր. lanterne.

Չերա-ճա, **Չերամ**, **Չերամին**, } գ. արօտ. մարգագետին. ճարակաւոր վայր. pâturage, pacage.

Չերէզ, բ. աղանդեր. des hors-d'oeuvre; dessert.

Չերէզլէնմէք, բ. (վաղթօլը այլաճաք գատտար չէյ եէմէք.) սակաւ ինչ նախաճաշ ընել. faire un léger repas.

Չերէնա, **Չերէնաւէ**, } գ. ճարակաւոր. animal au pâturage.

Չերէստան, գ. շալակ մուրացողաց. besace des (derviches) mandiants.

Չերի, բ. զինուոր. milice.

— պաշը. զօրավար. 2. գլուխ թափառականաց. commandant, capitaine; 2. chef des Bohémiens.

Ենիչերի —. նոր զօրքն Օսմանեանց. janissaire.

Չերկէ, **Չերկի**, } բ. յարկ որմայեց. հիւղ. appentis, tente longue soutenue par deux poutres.

Չերղան, գ. թուղմ, նիշ արքունի. chiffre du souverain.

Չերմինէ, գ. մորթ այծենի. maroquin.

Չերմինէ-տուզ, գ. կաշեգործ. կօշկակար. cordonnier.

Չերչի, բ. (խուրճեվաճառութ.) մանր վաճառք. marchandises de colporteur.

Չերչիճի, բ. մանրավաճառ. շրջուն փերեզակ. marchand ambulant, colporteur.

Չերչիճիլիք, բ. փերեզակութիւն. colportage.

Չերչիվէ, բ. շրջանակ. châssis (de fenètre, d'imprimerie etc.). (Անինէ, բեամ...) — մի. շրջանակ (հայելւոյ...) cadre (de glace...).

Չերպ, գ. վեր ի վերոյ. 2. պարարտ. ճարպաւոր. 3. պարարտութիւն. supérieur à qn.; 2. gras; 3. obésité, graisse, onctuosité.

Չերպ-զեպան, գ. քաղցրախօս. 2. շողոքորթ. insinuant; 2. flatteur.

Չերպ-զեպանի, գ. քաղցրախօսութիւն. ճարտարաբանութիւն. langage insinuant.

Չերպ-տեսթ, գ. ճարտար. յաջողակ. habile, adroit.

Չերպ-փեհլու, գ. գէր. obèse, pansu.

Չերպիւ, գ. } հալեալ ճարպ.
Չերվիւ, բ. } graisse fondue.

Չերփի, գ. կակղութիւն. 2. քաղցրութիւն. 3. պարարտութիւն. ճարպալեղց գիրութիւն. 4. դիւրութիւն. 5. ստացուած երկրաւոր բարեաց. tendreté; 2. douceur; 3. onctuosité, obésité; 4. facilité; 5. acquisition de biens terrestres.

Չերքէզ, բ. Չարքեզ. Circassien.

Չերքէզլիք, բ. Չարքեզք. Circassie.

Չեփ չեվրէ, բ. (պիւթիւն էթրաֆ, տօլայը.) շուրջանակի. tout autour, à la ronde.

Չեփիլ, բ. ճպռոտ. chassieux.

Ձեփիճ, գ. ամլ. այծ գառնուկ. chevreau d'une année.

Ձեփիրեշիք, ա. խառնակեալ. խառնակ. չէօթ. դժուարին. (em-) brouillé, confus; difficile.

Ձեփիրեշմէք. գ. (պիրիր պիրինէ կէշմէք.) խառնակիլ. s'embrouiller, s'entortiller, se mêler.

Ձեփքէն, գ. Թիկնոցաւոր. veste à longues manches fendues, dolman.

Ձէք, գ. մուրհակ (ստացուածոյ). titre (de propriété), pièce, certificat (de propriété).

Ձէքեան, ա. որ ծորի, կաթի. qui tombe goutte à goutte.

Ձէքեաշեաք, } գ. շաչիւն. cliquetis d'épées, bruit.
Ձէքեաշէք, }

Ձէքեալ. գ. (Թօյղար գուշու.) արտոյտ. alouette.

Ձէքէմէք, գ. (Հասէտ էթ.) նախանձիլ չինել. porter envie à..., être jaloux de...

Ձէքթիրմէ, գ. երկայնկի նաւ. galiote.

Ձէքի. գ. կշռոց, կշիռ (փայտի). 2. կշռոց մի փայտի. poids de 225 livres, qui sert particulièrement à peser le bois; 2. une charge de bois de 225 livres pesant.

— յէ կէլմէզ. (իշէ եարամազ.) անպիտան. անօգուտ. inutile.

Ձէքիլմէզ, ա. անհանդուրժելի. անտանելի. insupportable, intolérable.

Ձէքիլմէք, գ. (ինիզիվա. իթիթի- եարը 'ի-զէթ էթ.) ծածկիլ. ամաչնալ. 2. (կէրի ատւլմաք.) ի բաց մեկնիլ. հրաժարիլ. se retirer; 2. se retirer de qc.

Աուլար —. ջախնալ. նահանջել (Լուրջ). se retirer, rentrer dans le lit, descendre.

Աինիր... —. կարճիլ. կարկամիլ. se retirer, se rétrécir.

Ձէքիճ, գ. մուրճ. marteau.

Ձէքիճլէմէք. գ. հարկանել ստ մուրճ. կոփել. marteler.

Ձէքինմէք, գ. (իՀԹիրազ. իճ-Թինալ. խաԹիՀէա.) ամօթ ածել. ամաչել. avoir honte, se gêner.

Ձէքիշմէք, գ. (մու'աբաղա. մու-նազա'ա.) ձգձգել զմիմեանս. կռուել. կռուել ընդ միմեանս. se tirailler, se tirer les uns les autres, se houspiller, se disputer, se quereller.

Ձէքիշտիրմէք, գ. ձգձգել. 2. (իղքիրը զէմմէ դըլմաղ.) պարսաւել. պախարակել. պարսաւ, բամբաս ընել. tirailler, houspiller; 2. blâmer, censurer.

Ձէքիրտէ, ա. կաթիլ. 2. կաթել. qui est tombé goutte à goutte; 2. goutte.

Ձէքիրկէ, գ. մարախ. sauterelle, td. locuste.

— գուշու. (սըղըրճըգ.) տարմահաւ. étourneau.

Ձէքիրտէք, գ. կորիզ. Թիշ. noyau, pepin, grain, graine.

Ձէքիրտէքլի, ա. որ ունի կորիզ. rempli de pepins, de grains.

Ձէքլէմէլի, ա. տե. Ձէքմէճէ.

Ձէքմէճէ, գ. դարակ. 2. դիւանագիր. tiroir; 2. secrétaire.

Ձէքմէք, գ. քաշել. ձգել (ի վեր...). 2. ձգտել. երկայնել. 3. տարածել. 4. կարճել. 5. կշռել. tirer (en haut, en bas, vers etc), (re-) tirer (dehors), trainer, ôter (en tirant); 2. étendre, (d)étirer, allonger; 3. (é)tendre sur.; 4. rétrécir; 5. peser (avec la romaine).

Արապա —. կառս ձգել. tirer ou trainer une voiture, le chariot.

Տիշ —. հանել ատամն. arracher une dent.

Չիզմէ —. հանել զմոյկս յումեքէ. tirer les bottes à qn.

Գույուտան սու —. հանել ջուր. tirer de l'eau d'un puits.

Գըլըճ —. (սէյֆ սէլլ.) ձգել սուր. tirer l'épée du fourreau.

Էլ —. ձեռն. se désister de qc.

Քէնտինէ —. դէպի իւր ձգել. յինքն յանկուցանել. s'attirer, gagner, captiver.

Պէեազա —. (Թէպյիզ.) գրել մաքուր. mettre au net.

Կէրի —. յետս ձգել. հեռացուցանել. reculer, écarter.

Գուրբուրան — . ծծել յանկարծ. aspirer.

Էնֆիյէ — . առնուլ ռնգախոտ. prendre du tabac, priser.

Եէր սույու — . ծծել. absorber.

Տուլումբա — . քարշել ջուր. aspirer, pomper.

Գուլագ — . ձգել ականջէն. tirer les oreilles à qn.

Սաչ — . քաշել մազերէն. tirer les cheveux à qn.

Քիւրէք — . վարել թիակով. ramer.

Վանթուզ — . դնել ի վերայ ուռուցքի շրթան. ventouser.

Չուպուգ — . ձգել ծխափողով քարշել. fumer une pipe.

Կէօնիւլ — . յինքն ձգել սիրտ. prévenir qn. en sa faveur.

Տիվար — . ածել որմ. conduire un mur.

Ասքէր — . ածել, վարել զօրս. conduire une armée, faire avancer une armée.

Փէրտէ — . ձգել վարագոյրս. tirer le rideau, fermer le rideau en tirant.

Չիզգի — . գիծ ձգել, գրագծել. tracer.

Ահ, իչ, կէօյիւս — . յոգւոց հանել. pousser des soupirs.

Սուրէթ, շէքլ — . ծրագրել պատկեր. dessiner une figure.

Րասթըգ — . ծարրել աչս. peindre les yeux.

Գավարա (օսուրուգ) — . փորտ արձակել. faire, lâcher un pet.

Թէսպիհ — . ձգել հատս. égrener le chapelet.

Աճըգ — .
Ազըը, ճէֆա, միհնէթ — .
Էմէք, զահմէթ — .
Զարար — .
} տանել. կրել. essuyer, endurer, souffrir, supporter, subir.

Զիեաֆէթ — . սեղան կարգել. dresser une table ou un festin.

Մասրաֆլըը — . հատուցանել. վճարել ծախսն. payer les frais.

Կիւճլիւք — . դժուարութիւն կրել. éprouver de la difficulté à..., avoir (ou trouver de la) difficulté à....

Սօփա — . փայտ հարկանել. donner une charge de coups de bâton.

Տայագ — . հարկանել. donner des coups.

Ար — . նախատել. porter atteinte à l'honneur de qn., médire de qn.

Փիշքէշ — . ընծայս բերել. porter des présents.

Նէտամէթ — . զղջանալ. être touché de repentir.

Մաթէմ — . սգալ. porter le deuil.

Չէքիշմէ, գ. շաչիւն, շառաչիւն (զինուց). cliquetis d'armes.

Չէքթիրի, գ. ցռկանաւ. galère.

Չէքթիրիճի, գ. թիրի ցռկանաւու. galérien.

Չէօզիւլմէք, գ. լուծանիլ. քակել. se défaire, se délier, se dénouer, se déboucler.

Տիւյմէ — . քակել կոճկամանդս. se déboutonner, se décrocher, se délacer.

Տիքիշ — . քակել կարանս. se découdre.

Չէօզիւք, գ. լուծեալ. քակեալ. délié, détaché, dénoué.

Չէօզմէք, գ. (հալ. քիւլլա էթ.)

Իփի — . լուծանել. թուլացնել զմանս. desserrer.

Սագը — . լուծանել զհետոյ ճարմանդ. déboucler.

Պաղը — . լուծանել զկապ. délier, détacher.

Տիւյմէյի — . լուծանել, քակել զկոճակացն. déboutonner.

Տիւյիւնի — . լուծանել զհանգոյցն. défaire, dénouer.

Եիւքի — . լուծանել զբեռինն. décharger.

Չէօլ, գ. (պէրրիյէ. սահրա. պէեապան.) անապատ. désert, solitude.

Չէօլլիւք, գ. ամայի տեղիք. (lieux) déserts.

Չէօլմէք, գ. տե՛ս Չէօմլէք:

Չէօկէն, գ. տե՛ս Չէգյէն:

Չէօկիւնտիւր, գ. (թանկլար.) ճակնդեղ. betterave.

Չէօկիւր, գ. տեսակ քնար. sorte de guitare ou de harpe.

Չէօմիւլմէք, գ. նստել ի կուչ. s'accroupir.

Չէօմլէք, գ. պուտին. pot (de terre), marmite.

Ձէօմլէքճի, գ. բրուտ. potier.
Ձէօյէն, գ. տես Ձօղան։
Ձէօրէք, գ. կարկանդակ. gâteau, patisserie turque faite avec du beurre, petit pain blanc au beurre.
— օթու. (սանիճ.) սրճնդեղ. nielle.
Ձէօրլիք, գ. փշաւէտ. lieu plein d'épines.
Ձէօր չէօփ, գ. աւելուածք. կեր-կուր. խոտ. balayure.
Ձէօրատիւք (օթու), գ. (զուֆա.) զոպայ. (herbe d')hys(s)ope.
Ձէօփ, գ. շիւղ. brin (de bois), fétu. [rafle.
Իւզիւմ — ի. չամչենդ. rape,
Ձէօփիլիւր, գ. պիսակ ի դէմս. 2. պիսակ դիմօք. taches de rousseur; 2. couvert de taches de rousseur.
Ձէօփլէնմէք, գ. (չերչիւրուլ.) առնել փոքր ինչ ճաշ. prendre un léger repas.
Ձէօփլիւք, գ. աղբիւս. դրան զաւելման արկանելոյ. cour à fumier, pailler.
Ձէօփճիւ, գ. (չղջղան.) որ տանի զաղբիւնս. qui emporte les ordures.
Ձէօքէրէք, } գ. մրուր. dépôt,
Ձէօքիւնթի. } sédiment, résidu.
Ձէօքիւնմէք, գ. նստիլ, ծալու-մել ի յատակն. se reposer, se rasseoir. [ment.
Ձէօքիւշ, գ. նստումն. affaisse-
Ձէօքիւր(թ)մէք, գ. ի ծունր իջուցանել. նստուցանել. faire mettre à genoux.
Ձէօքիւք, գ. նստեալ. իջեալ. affaissé, fondu, enfoncé.
Ձէօքիւքլիւք, գ. նստումն. affaissement.
Ձէօքմէք, գ.
Դորթուն. —. նստել. ծալումն ի յատակն. se reposer, se rasseoir.
Ակուրթ, եէր —. նստել. իջանել. s'affaisser, fondre.
Տիզ —. ծունր դնել. se mettre à genoux, s'agenouiller.
Ձէօքտիւրմէք, գ. տալ դնել ծունր. faire mettre à genoux.
Ձէֆթ, գ. պատշգամբ. հովանոց. ouvrage en bois en forme de balcon ou de galerie découverte, guérite, terrasse.
Ձըգար, գ. օգուտ. խէր. cause, intérêt.
Քէնտի — ըտին պատճառ. որ անձին օգտին տայ ուշ. qui ne songe qu'à ses intérets.
Ձըգարթմաք, գ. (իխրաճ իթտիրմէք.) տալ հանել. faire sortir.
Ձըգարմաք, գ. (իխրաճ.) հանել. (faire) sortir; tirer.
Եաղ, րուհ —. հանել. մզել. extraire l'esprit, l'huile de quelque substance, tirer de l'huile de qc.
Աճը —. հանել զվրէժ քինուն. tirer vengeance de qc.
Էլտէն —. հանել ի ձեռաց. laisser échapper des mains.
Եօլա —. յուղի արկանել. mettre en route, faire partir.
Խաչ —. դրոշմանել զխաչն. se signer, faire le signe de la croix.
(...տէն) տիքէն —. հանել փուշ (յոտից...). tirer une épine (des pieds). [disculper.
Պէհանէ —. արդարացուցանել.
Ձըգըգ, գ. խախտեալ. հանեալ (ոսկր). disloqué, luxé.
Ձըգըգճը, գ. բժիշկ խախտելոց ոսկերաց. chirurgien (qui remet les membres disloqués).
Ձըգըն, գ. ծրար փոքրիկ. petit paquet. [réprimande.
Ձըգըշ, գ. սաստ. կշտամբանք.
— էթ. } (թագ'թիր էթ.)
Ձըգըշմաք, գ. } (սիլմէք.) յանդիմանել. réprimander qn.
Ձըգըլգ, գ. բերկրուկ. mésange.
Ձըգմաք, գ.
Եէնի —. նորաձեւ. innové, nouvellement inventé, à la mode.
Ձըգմաք, գ. (խուրուճ.) (բարձր ելել.) (սրբապեալ) ելանել ի(փողոց)ի. 2. (վերելք) ելանել ի (վերայ). 3. (ուրուճ. սուտ'ուտ. իրթիֆա'.) (վեր ելել.) ելանել բարձրանալ. 4. ծակ անցանել. sortir; 2. monter (sur, à, au haut de..., dans...); 3. s'élever, monter, remonter; 4. percer d'outre en outre, forer de part en part, passer à travers en forant.

'Ազա մերքինտէն —. խախտիլ. se déboîter, se démettre, se disloquer, se luxer.

Պէհայա —. (ազնալ.) լինել թանգ-ագնոյ. hausser, monter, enchérir.

Օրթայա —. հրապարակիլ. ծանուցեալ լինել. être divulgué, révélé. [germer.

Ֆիտան —. բուսանիլ. pousser,

Սէօզ —. (թէհաքքուք.) ճշմարտիլ. ստուգիլ. se confirmer, se vérifier.

Եալան —. (թէքզիպի օլունմ.) սուտ լինել. être démenti.

Եան —. (բիր եկմէ.) առնել կողմն ուրուք. être du parti de qn., tenir pour qn.

Թօզ } —. ելանել փոշւոյ, փոթորկի. s'élever.
Պօրա }

Կիւնէշ } —. ծագել. ելանել
Րիւզկեար } արեգական, հողմոյ. se lever.

Ատ —. կորուսանել զհամբաւ. perdre de sa réputation, avoir une mauvaise réputation.

Տիշ —. գալ ատամանց. faire ses dents, percer (la gencive), sortir.

Պոյա —. չմնալ հաստատուն ներկոյ. se délaver.

Կէօզ —. պայթել աչաց. crever.

Պիր քալըպտա պէշ արշըն գուվանչ-աան —. յօրինել համեմատ ձեւոյ է հինգ կանգնոյ. façonner, former.

Աչըղա, մէյտանա —. (պիւրուզ. հուտուտ.) ի յայտ գալ. երեւել. paraitre, venir au jour.

Ուսթէ, եիւզէ —. ի վեր ելանել. surmonter, se montrer à la surface (de l'eau), revenir à la surface.

Եարըշա —. մրցել. rivaliser avec qn.

Պօշա —. ի դերեւ ելանել. manquer, échouer, rater.

Հուզուրա —. յանդիման լինել. se présenter devant qn., comparaitre devant le tribunal ou en justice.

Կեզմէյէ —. զբօսնալ. զբօսանալ. aller se promener, sortir.

Հատտէն —. անցանել ըստ չափ, ըստ սահման. dépasser, excéder les bornes, la mesure, outrepasser, aller au-delà.

Արատան —. թողուլ. ելանել. abandonner, laisser s'échapper.

Փարասան —. ծախս առնել. se mettre en frais.

... պին գուրուշա —. հասանել ծախուց ի... se monter ou s'élever à tant.

Ջըգմագ, թ.
— սօգագ. (կիւրիմէ.) անել փողոց. impasse, cul-de-sac.

Ջըգրըգ, թ. ճախարակ. անիւ. tour à tourner; rouet, roue.

Ջըգրըգճը, թ. ճախարակագործ. tourneur.

Ջըզ(կ)ը, } թ. գիծ. raie, trait
Ջըզգը, } (de plume, de crayon), ligne. [... ride.
Եիւ, ալըն — չարը. խորշ ճակատոյ

Ջըզըգ, թ. գծեալ. rayé.

Ջըզմագ, թ. գծել. 2. Ջնջել. rayer; 2. rayer, biffer, passer un trait sur qc.

Ջըզզը —. գիծս ձգել, տողել. գծել. rayer du papier (avec le crayon), régler.

Ջըզարըրմագ, թ. ցտել զմորթն. scarifier.

Ջըթ, թ. շառ. crac!

Ջըթագ, թ. կին անարգ. femme, fille du commun.

Ջըթըր ջըթըր, թ ճարճատմամբ. en craquant, en pétillant.

Ջըթըրտամագ, թ. շառաչել. ճարճատել. craqueter, crépiter.

Ջըթըրտը, թ. շառաչիւն. շառաչիւն. craquement, crépitation.

Ջըթլամագ, թ. ճայթել. շաչել. pétiller, craquer.

Ջըլգըն, թ. յիմար. մոլի. մոլեգին. մոլաբարի. aliéné, furieux, forcené, frénétique.

Ջըլգընլըգ. թ. յիմարութիւն. aliénation, frénésie.

Ջըլպըր, թ. կերակուր ինչ ի ձուոյ. espèce de mets préparé d'oeufs.

Ջըլդըրմագ, թ. (թէճէննիւն էթ.) յիմարել. devenir fou, tomber en démence.

Ջըգըր, թ. շաւիղ. sentier qui aboutit à la route.

Զըղըրթմա, փ. սրինգ. fifre, flageolet.

Զըղըրմագ, փ. կոչել. appeler qn.

Զըղնամագ, փ. ոտ ոտն կոխել. կոխան առնել. fouler aux pieds.

Զընար, գ. սօսի. platane.

Զընղըրտամագ, փ. հնչել. sonner, tinter.

Զընգըրտը, փ. հնչիւն. tintement, sons argentins.

Զընղըլ, փ. ճիւղ. grappillon.

Զընղըր(ա)ագ, փ. զանգակիկ. 2. բոժոժ. sonnette, clochette; 2. grelot.

Տէվէ... — զը. զանգակիկ է պարանոցայ անասնոց. sonnaille.

Զընղըրտամագ, փ. հնչել. sonner, produire un son clair ou aigu.

Զընլամագ, } փ. հնչել. sonner,
Զընրամագ, } tinter.

Զըպլագ... տես Զըփլագ...։

Զըպուգ, փ. տես Զուպուգ։

Զըր(չըփլագ), փ. ամենեւին (մերկ). tout (nu, nu comme la main ou comme un ver).

Զըրա, փ. մայրի. bois (de pin) résineux, bois pénétré de résine.

Զըրագ, փ. աշակերտ. apprenti.
— չըգմագ. աշխատել յաշակերտութենէ. sortir d'apprentissage.

Զըրագտա, փ. աշտանակ. chandelier.

Զըրալ, գ. տես Զէրալ։

Զըրաղան, փ. տես Զէրաղան. 2։

Զըրթլագ, փ. ծղրիդ. grillon, cri-cri.

Զըրլագ (չըպլագ), փ. ամենեւին (մերկ). tout (nu).

Զըրնըգ, փ. մակոյկ. petit bateau, nacelle.

Զըրփը, փ. կտրուք. 2. ծծմբաթել. 3. ծիծ ուղիղ. rognure; 2. cordeau; 3. ligne droite.
— սահն չըգմագ. (Հասարը Թէճավուզ էթ.) անցանել ըստ չափ. franchir les bornes.

Զըրփըճը, փ. (գասար.) լուացող. սպիտակացուցիչ. blanchisseur.

Զըրփընթը, փ. բաբախումն սրտի. palpitation du coeur.

Զըրփընմագ, փ. բաբախել սրտի. battre (le coeur).

Զըրփըշմագ, փ. բաբախել թեւատարածել. trémousser de l'aile, battre des ailes.

Զըրփմագ, փ. հատանել ծայրը. 2. լուանալ. 3. գծագծել. ծծել պարանաւ. rogner, couper l'extrémité, rafraichir, tondre; 2. rincer du linge; 3. tracer, marquer par un cordeau frotté de craie...

Եիւրէգ —. բնդալ. է մեր էռթել սրտի. battre (le coeur), palpiter.

Էլ —. ծափ հարկանել. battre des mains.

Զըփլագ, փ. ('արի. 'ուլրնան. պէրհէնէ.) մերկ. nu.

Պալըրըր —. չուալըրը. vagabond (aux jambes nues).
— թագըմը. խառնամուժ. populace.
— էթ. (ագլմագ.) մերկացուցանել. dépouiller, mettre à nu.

Զըփլագլըգ, փ. մերկութիւն. nudité.

Զըֆըթ, փ. } հրեայ. juif.
Զըֆուտ, գ. }

Զի, գ. զի. զինչ. quoi?

Զիլ, գ. ինչ. իրք. chose quelconque, quelque chose.

Զիգէ-պուտ, գ. պատճառ. cause.

Զիգէ-պուտ-կէր, գ. պատճառ պատճառաց. cause des causes, la souveraine cause.

Զիզմէ, փ. կօշիկ. botte.

Ինճէ —. կօշիկ. bottine.

Զիթ, փ. ցանկ. haie.

Զիթ, գ. կերպաս ինչ նկարէն. indienne, calencar.

Զիթ(իլէ)մէք, փ. շփել. frotter, frictionner.

Զիլ, փ. պիսակ. բիծ. taches de rousseur.
— ադզէ. նոր, փայլուն դրամ. monnaie neuve et brillante.
— թավուգ. դրեայ հաւ. մայրեհաւ. gelinotte (des bois).
— եիւզլիւ. պիսակաւոր. couvert de taches, de rousseur.

Զիլէ, գ. լար աղեղն. 2. բամբակահարաց աղեղն. նեղութիւն. հար...

հանդէ. corde d'un arc; 2. quarante jours de...

Չիլէ, ա. կարժ. écheveau.

Չիլէք, ա. ելակ. fraise.

Չիլթիեան, ա. վարտիք կնոջ. caleçon de femme.

Չիլինկիր. ա. փականագործ. serrurier.

Չիփ, ղ. ծիծ. chassie.

Չիյ, ա. հում. cru.

Չիյ, ա. ցօղ. շաղ. rosée.

Չի-կիւնէ, ղ. ինչպէս. ո՞րպէս. comment? de quelle manière?

Չի-կիւնէկի, ղ. որպիսութիւն. le comment, état d'une chose, sa qualité, sa manière d'être.

Չիկլիք, ա. հմութիւն. crudité.

Չիհէլ, ղ. քառասուն. quarante.

Չիղարա. խոտ, ծխախոտ ծխափող. cigarre(tte).

Չիմ, ղ. եօթներորդ գիր օսմանեան այբուբենի. septième lettre de l'alphabet ottoman.

Չիմմէք, ա. լոգանալ. լուանալ. entrer dans l'eau pour se laver, se baigner.

Չիմշիր, ա. տօսախ. buis.

Չիմպալօ. դաշնամուր. piano.

Չիմտիք, ա. (կսմիթ) ապտ. կիտ. կիպտուածք. pincement, pinçon, bleu. [pincer.

Չիմտիքլէմէք, ա. (կսմթել) կսմել.

Չիյնէմէք, ա. ծամել. mâcher.

Այաք, արտաքս —. կոխան առնել. fouler.

Չին, ղ. ալարան. 2. ի բրդ. որ ժողովէ. pli, ride; 2. en. cp. qui cueille, rassemble.

Չին, ա. Չինաստան. Chine.

Չինա, ա. որ ժողովէ. qui cueille, qui rassemble.

Չինթիեան, ա. վարտիք կնոջ կանանց. caleçon de femme.

Չինի, ղ. յախճապակի. porcelaine de Chine.

Չինիտէ, }
Չինէտէ, } ղ. քաղեալ. cueilli.

Չինլէմէք, ա. զնգալ ականջաց. tinter (oreille).

Չինկեանէ, ա. (գնչու. բօշայ.) ազգ մուրացողաց. 2. մուրող ձանձրացուցիչ. bohémien; 2. demandeur importun.

Չինկեանէլիք, ա. (բօշայութիւն.) մուրողութիւն. demande importune. [Chine.

Չինումաչին, ա. աշխարհ Չինաց.

Չին չին (էթմէք), ա. քաղցրահնչիւն լինել. sonner bien.

Չին-սապահ, ա. այգ. point du jour.

Չինքէ, ա. պար. ronde, branle.

Չիշ, ա. (խորխ. պէղկ.) (չիշ. մէզ.) միզ. urine.

Չիչէք, ա. (գէհր. գէհրէ. չիչէ.) ծաղիկ. fleur.

— ՚իլլէթի. (ծիւանդր.) ծաղիկ ախտ. petite vérole, variole.

Սու —յու. (կրծաղիկ.) ջրոյ ծաղիկ ախտ. petite vérole volante, varicelle.

Չիչէքլէնմէք, ա. ծաղկիլ. fleurir.

Չիչէքլի, ա. ծաղկազարդ. ծաղկաւոր. émaillé de fleurs.

Չիչէքլիք, ա. ծաղկոց. parterre de fleurs. [bourgeon.

Չիպան, ա. պալար. bouton, գրան —ը. պալար արիւնալից. clou, td. furoncle.

Չիսէլէմէք, ա. մանր ցօղել. bruiner.

Չիվ, ա. ճռուողում. cri du moineau. [pépier.

— չիվ էթ. ճչել. ճռուել. crier,

Չիվի, ա. բևեռ. cheville.

Տէմիր —. բեւեռ. clou.

Չիվիտ, ա. (նիլ.) չիվիդ. indigo.

Չիվիլէմէք, ա. բեւեռել. cheviller.

Չիվիլ չիվիլ էթմէք. }
Չիվիլտամաք, } ա. ճռուողել. ճռուել. crier, pépier.

Չիվիլտէմէք, ա. ճռուողել. 2. մնչել. gazouiller, murmurer; 2. marmotter.

Չինէ, ղ. քաղեալ. cueilli.

Չի-րա, ղ. ընդէ՞ր. pourquoi?

Չիրէ, ղ. հզօր. արի. քաջ. յաղթական. fort, vaillant, courageux, victorieux.

Չիրէկի, ղ. երախայ. արիութիւն. քաջութիւն. courage, force, vaillance.

Չիրէ-տէսթ, ղ. յաջողակ. ճարպար. habile, adroit.

Չիրիշ, ա. (սպը [illegible].) [illegible]. 2. (չրիշ.) ծիծ. asphodèle jaune; 2. colle, poix noire.

Ձիրք, գ. աղբ. աղտեղութիւն. թարախ. saleté, souillure, salissure crasse, ordure; pus, matière purulente.

Ձիրք-ալուտ, գ. աղտեղի. sale.

Ձիրք-սու, գ. } Ջուր աղտեղի.
Ձիրքէֆ, ա. } Ջուր լուացուածոյ. de l'eau sale, lavure.

Ձիրքինլէմէք, ա. տգեղնալ. devenir laid.

Ձիրքին, գ. աղտեղի. 2. (գաղղիհ. գեղջ.) տգեղ. 3. (բերան. մեղմուկ.) չար. sale, malpropre; 2. laid, difforme; 3. vilain.

Ձիրքինլէմէք, ա. (գէմ. թագահ.) պարսաւել, արհամարհել. blâmer.

Ձիրքինլիք, ա. տգեղութիւն. laideur, difformité.

Ձիրքինսիմէք, ա. (պէյէնմէմէք.) չհաճել. ne pas approuver, désapprouver.

Ձիրօզ, ա. ձուկն որ թիւն աղեալ, ցամաքեցուցեալ. 2 մարդ չոր. maquereau salé; 2. (un homme) sec.

Ձիւղիւլ, } գ. բանսարկու.
Ձիւղիւլ-խօր, } փառ. intrigant, rapporteur.

Ձիւղիւլ-խօրի, գ. բանսարկութիւն. intrigue.

Ձիւղուլ, գ. (ճնճղուկ.) ճնճղուկ. moineau, passereau.

Ձիւղտ, գ. բու. hibou.

Ձիւմադ, գ. տես Ձումադ.

Ձիւն-ան, գ. այնպէս. ainsi, de cette manière, tel(lement).

Ձիւն-ին, գ. այսպէս. ainsi, comme cela, de même.

Ձիւնքի, գ. որովհետեւ. puisque, parce que.

Ձիւսթ, գ. արագ. շուտ. 2. գեղեցիկ. prompt, agile, leste, preste; 2. beau.

Ձիւսթի, գ. արագութիւն. շուտափութիւն. agilité, promptitude, prestesse.

— սէօղ. անհաճոյ պարտութիւն. (mauvaise) défaite.

— սանտա. (պիւ-էսասս) անհաստատ դատ. cause douteuse.

— մալ. չար ապրանք. marchandise de mauvaise condition.

— ալաճագ. փուճ պարտք. une créance véreuse.

Ձիւրիւմէք, ա. փտիլ. ապականիլ. (se) pourrir; tomber en pourriture, td. se putréfier; se carier.

Ձիւրիւք, ա. փտած. փտեալ. pourri; carié.

Ձիւրիւքլիւք, ա. փտած. փտութիւն. pourri, pourriture, putréfaction.

Ձիֆինլիք, ա. ծածկոց որ է պահպանութիւն մժղաց. վարագոյր. cousinière, moustiquaire.

Ձիֆթ, գ. զոյգ. դոյգ. կրկին. 2. զոյգք. ամոլք. 3. լծոյ եզանց. 4. արօրոյ. pair, appareillé; 2. paire, couple; 3. attelage de boeufs; 4. champs (ou terre) de labour.

— սիւրմէք. հերկել. հերկ հարկանել. արօրադրել վարել. լծել. labourer, cultiver. [atteler.

— գօշմագ. լծել զոյգ եզինս.

Ձիֆթէ, ա. երկու. զոյգ. 2. կիցք. qui est au nombre de deux, une paire de; 2. ruade.

— աթմագ. կիցս ընկենուլ. աքացել. ruer, lancer, détacher la ruade.

— գափու. դուռն երկփականեայ. porte à deux battants.

— թիւֆէք. հրացան երկփողեան. fusil à deux canons.

— նագգարա. զոյգ թմբկաց. une paire de timbales.

— շէմ'տան. աշտանակ երկճիւղեան. chandelier à deux branches.

Գէմի — . նաւ երկթիականի թիկնոց. bateau à (rangs de) deux rames.

Գէշ — . նաւ հնգթիականի կարգաց. bateau à cinq rangs de rames.

Ձիֆթէլի, ա. կիցս ընկեց. աքացօղ. 2. երկերեսի. երեսպաշտ. rueur; 2. à deux faces, perfide, faux.

Ձիֆթէ-խանէ, գ. տեղի զուգաւորութեան թռչնոց. nichoir, volière.

Ձիֆթլէշմէք, ա. զուգել. s'accoupler; s'appareiller, s'apparier.

Ձիֆթլիք, ա. ագարակ. խաշնարած. ferme, métairie.

Ձիֆթճի, ա. (գէքեա'. հարթնա.)

հերկահար. հողագործ. երկրագործ. մշակ. laboureur, cultivateur.

Չիփրա. հեռակ գծից. coup ou trait de plume.

Չու, ա. որպէս. իբրև. 2. արդէն հետև. քանզի. comme; 2. parce que, puisque.

Չուգալ, գ. միզաման. միզարան. vase de nuit, pot de chambre.

Չուգուր, գ. (Հաֆիզէ.) փոս. խորք. խոռոչ. 2. (գա՛իր. 'ամիգ.) խոր. խոռոչութիւն. fosse, fossé; creux; 2. creux, cave.

Չուգուրլաթմագ, գ. խորել. creuser.

Չուգուրլանմագ, } գ. խորանալ.
Չուգուրլաշմագ, } devenir ou être creux.

Չուլ, գ. խուրձ. մազոյ. խարազն. étoffe de crin ou de poil.

Չուլլուգ, գ. կտցար. ձիակտն թռչուն. bécasse.

Չուլհա, գ. (ճիւլլահ.) ոստայնանկ. tisserand.

Չուխա, գ. տե՛ս Չօգա:

Չումագ, ա. մական. massue de bois ou de fer.

Չույ-կեան, ա. կորածայր փայտ. գնդախաղի. ձեռնահար. crosse, raquette; battoir. [puisque.

Չուն, ա. որովհետև. parce que,

Չունու չի-րա. ընդէ՞ր. pourquoi?

Գի-չուն-ու-չի-րա. Աստուած. Dieu.

Չուն-չիրա, ա. կռիւ. altercation, contestation, litige.

Չուպուգ, գ. փայտ. 2. գիծ, գաւազան, շերտ ի մէջ կերպասու. 3. ձող. petit bâton; canne; baguette, verge; 2. raie; rayure; 3. barre, barreau.

Սամա — ըր. որթ. թակաղակ. sarment.

Թիւթիւն — ըր. ծխափող. pipe.

Չուպուգլամագ, գ. հարկանել գաւազանաւ. battre avec une baguette, passer par les baguettes.

Չուպուգլու, գ. գաւազանաւոր. ճապաղոր. rayé.

Չուպուգլուգ, գ. տնկարան. plantation.

Չուպուգճը, գ. ծառայ որ յարդարէ ծխափող. valet qui charge la pipe, qui met du tabac dans la pipe de son maître.

Չուվալ, ա. պարկ. քուրձ. sac.

Չուվալդըզ, գ. } մախաթ. ai-
Չուվալդուզ, ա. } guille d'emballage (ou d'emballeur), aiguille à passer, carrelet.

Չօգ, գ. (քէօթիր. վաֆիր. պիւմ.) բազում. 2. (գիմատէ.) կարի. յոյժ. beaucoup de..., maint, bien (des...); nombreux, plusieurs; 2. très-...

— եաշա. (ապրի՛ս.) կեցցե՛ս. vivat! vivez longtemps!

— տան. (էզ զամանմ. էզ տուր.) ի բազմաց հետէ. depuis longtemps.

— քէրրէ. (տէֆաթըլա.) բազմիցս. բազում անգամ. bien des fois, mainte(s et maintes) fois.

Ալ —. (էքսէր.) բաւական. assez.

Չօգա, գ. ասուի. drap.

Չօգաճը, գ. ասուեգործ. վաճառական ասուոյ. fabricant, marchand de drap.

Չօգա-տար, գ. սպասաւոր. ետևէն գնացող. laquais.

Չօգըլաշմագ, գ. բազմանալ. (se) multiplier, augmenter.

Չօգլուգ, գ. (քէսրէթ.) բազմութիւն. յաճախութիւն. 2. յաճախ. multitude, abondance; 2. souvent.

Չօգսամագ, } գ. շատ համարել.
Չօգսընմագ, } trouver qc.
Չօգսումագ, } grand ou nombreux.

Չօգրամագ, գ. աղմկել դղրդիւն. faire du bruit.

Չօգօլաթ(օ). հայս ի բմպելի ի հնդկաց. chocolat.

Չօթուրա, } գ. հաստակ. cruche
Չօթրա, } ou bouteille de bois.

Չօլագ, գ. (Յախիլի.) որ ձախոյ ձեռամբ գործէ. ի ձախոյ ձեռանէ յաջողակ. gaucher.

Չօլագլըգ, ա. անյաջողութիւն. gaucherie, maladresse.

Չօլուգ չօճուգ, գ. մանկունք. les enfants.

Չօլփա(զ), գ. անյաջող. անարուեստ. maladroit.

Չօլփագլըգ, գ. անյաջողութիւն. maladresse.

Չօղալթմագ, թ. բազմապատկել. multiplier, augmenter.

Չօղալմագ, թ. (թէքէսսիւր. թէզայիւտ.) բազմանալ. (se) multiplier, augmenter.

Չօղան, թ. օճառախոտ. saponaire.

Չօճուգ, թ. (Թըֆլ. սապի.) մանուկ. տղայ. enfant.

Չօճուգլուգ, թ. (սապավէթ. թուֆուլիյէթ.) մանկութիւն. տղայութիւն. 2. տղայութիւն. խօսքեր, խաղեր տղայոց. enfance, bas âge; 2. enfantillage, puérilité, enfance.

Չօմար, թ. շուն հովուի. chien de berger, mâtin.

Չօփ, պ. փայտ. bois.

Չօպան, թ. (րաի՛. չիւպան.) հովիւ. խաշնարած. berger.

Սըղըր — ը. (սըղըրթմաճ.) անասնարած. pâtre.

Չօպէր, պ. շիւղ. փայտ. գաւազան. ցուպ. brin de bois; petit bâton, baguette. [en bois.

Չօպ-ին, պ. փայտեայ. de bois,

Չօպ-խոր, պ. որդն փայտի. ver de bois, perce-bois.

Չօպ-փարէ, պ. տաշեղ. copeau, éclat de bois.

Չօրագ, թ. աղտաղտային. terre ferrugineuse ou saline.

Չօրապ, թ. (ճուրապ.) գուլպայ. bas. [ճաշ. soupe.

Չօրպա, թ. (շուրպա.) (ապուր.)

Չօրպաճը, թ. տէր. maître.

Պ

Համեմատէ եւ զՓ:

Comparez aussi le Փ.

Պա, ա. երկրորդ գիր օսմանեան այբուբենի. 2. նշանակ 2 թուոյ. 3. նշանակ Րէճէպ ամսոյ. seconde lettre de l'alphabet ottoman; 2. vaut 2; 3. marque le mois de Rédjeb.

Պա, պ. ընդ. հանդերձ. 2. կարգի ի կազմել ածականս. avec; 2. sert à former des adjectifs.

Պա-իսթիդա՛տ. պարգեւանդամ. bien ou heureusement doué, plein de talents.

Պա', ա. (գուլա՛ճ.) կրկնակ. brasse.

Պագա, ա. տեւել. տեւականութիւն. հաստատութիւն. continuer d'exister, durer; durée, continuation, stabilité; permanence.

Տա՛րը պագա. անդին կեանք. l'autre monde.

Պագասա, ա. յէ. պագըյէ(թ), տե՛ս.

Պագալա (պագալը), թ. ձողաձուկն. morue.

Պագամ, ա. (խասսա օլմայան հէր բոյա.) ներկ տկար. teinture peu solide.

— աղաճը. չէքափայտ. bois du Brésil.

Պագանագ, ա. կճղակ հերձեալ. sabot fourchu.

Պագար, ա. եզ. պուգուր, յէ. պագարէ. եզն. gros bétail, la race bovine.

Պագարէ(թ), ա. եզն. կով. boeuf.

Պագգալ, ա. նպարավաճառ. marchand détaillant, (marchand) épicier, regrattier, débitant.

Պագը, ա. ընդ. մնացական. տեւական. հաստատուն. մշտնջենական. 2. աւելորդ. այլ. permanent, durable, stable; 2. au reste, au superflu.

— գալմագ. մնալ. յաւելուլ. rester, être de reste.

— ըը. } մնացորդ. մնացեալ.
— գալան. } le restant, le reste.

— օլ. տեւել. բնակել. կալ մնալ. durer, demeurer.

Եւ-պագը. որ մնաց ասել. այլեւս հանդերձ. ce qui était encore dire, et le reste.

Եւ-պագը էտտուա՛. ի միջի աղօթք. il n'y a plus rien à dire que: la prière.

Պագըճը, թ. վհուկ. հարցուգուշակ. diseur de bonne aventure, devin.

Պագըճըլըգ, թ. հմայութիւն. divination.

Պագըմ, թ. հայեցուած. նկատուած. vue, aspect, contemplation.

Պիր — ա. նկատմամբ իւիք. sous un rapport, d'un certain point de vue.

Պագըմլը, թ. սնուցեալ. պարարտ. bien nourri, gras.

Պագիյէ(թ), ա. եզ. պագայա, յգ. մնացորդ. մնացուած. ce qui reste, le restant.

Պագիյէթիւ-ս-սիւյուֆ. ազատեալք ի կոտորածէն. les survivants, restes de la défaite.

Պագընմագ, թ. հայել շուրջ զարմացմամբ. շուրջ դիտելով ածել. regarder autour de soi avec étonnement, regarder alentour.

Պագըշ. թ. հայեցուածք. նայեցած. regard.

Եան —. հայեցուածք, նայեցուածք կողմնակի. oeillade.

Պագըշլը, թ. հայեցուածով. qui a un regard...

Արսլան, շահին —. ահարկու, սաստիկ հայեցուածով. qui a un regard terrible, farouche, vif, perçant.

Պագըշմագ, թ. հայել ընդ միմեանս. 2. տես Պագընմագ, se regarder l'un l'autre.

Պագըր, թ. (Նուհաս. Ար.) պղինձ. cuivre.

— փարա. պղինձ. դահեկան պղնձի. monnaie de cuivre.

Պագըրճը, թ. պղնձագործ. chaudronnier.

Պագի, ա. ած. մնացական. տեւական. մշտնջենական. durable, permanent, stable.

Պագլա(թ), ա. եզ. պագուլ, յգ. սանդք. ընդեղէնք. 2. բակլայ. légume; 2. fève.

Աճը —. գերմանդ. lupin.

Պագլավա, թ. կարկանդակ իւղ հատուածել ձեւ շեղանկիւնագծական. sorte de gâteau coupé en tranches de forme rhomboïdale.

— դիլիմի, բէնզի. ի ձեւ շեղանկիւնագծական. en rhomboïde.

Պագմագ, թ. հայել. նայել. յակն արկանել. regarder qn. ou qc., porter la vue sur, voir, inspecter.

Էյրի —. խեթիւ հայել յոք. ընդ ակնամբ հայել յոք. regarder qn. de travers, de côté, de mauvais oeil.

Էյի կէօզէ —. հայել յոք մարդասիրութեամբ. voir qn. de bon oeil, regarder qn. favorablement, de bon oeil.

Էյի կէօզէ պագմամագ. (բու-հիւրատան օլ.) զակն արկանել յոքէ. détourner la vue de qn.

(Էվ պաղչէ իւսթիւնէ) —. նայել (տուն... ի վերայ պարտիզի...). donner sur... voir sur, avoir vue sur...

Ցէօրթ եանա —. (իհթիեաթ.) զգուշանալ. (regarder de tous côtés,) user de grande circonspection.

Խասթայէ —. դարմանել զհիւանդն. voir un malade, traiter, soigner un malade.

Տատընա —. ճաշակել. goûter, vérifier la saveur d'une chose.

Ֆալա —. հմայս հմայել. dire la bonne aventure.

Բիր պիրինէ —. հայել ընդ միմեանս. se voir. se regarder mutuellement.

Իշինէ պագ. դու՛ զգոյշ լեր. ի քո գործդ լեր զբաղեալ. mêlez-vous de vos affaires!

Պիրինէ —. նմանել. imiter, suivre [qn.

Պագսանա պագ. այ դու. hé! holà! dis donc!

Պագալըմ. տեսցուք. voyons! at- [tendons!

Պագշիշ, —. տես Պախշիշ:

Պագդըրմագ, թ. ցուցանել (թէլքի). faire voir.

Պագրաճ, թ. դոյլ, անօթ մետաղեայ. seau ou vaisseau de métal.

Թուլումպա —ը. մխիչն ջրոյ ներհանի. piston de pompe.

Պաիսէ, պ. (մուգթէզա. լազըմ.) կարեւոր. nécessaire.

Պայի', ա. վաճառող. qni vend, vendeur.

Պային, ա. առանձին. զատ. 2. յայտնի. séparé, distinct; 2. clair, manifeste.

Պայիսթէ, պ. կարեւոր. պատշաճ. nécessaire, convenable.

Բազ, ա. (շահին.) շահէն. épervier.

Բազ, պ. բաց. բացեալ. 2. որ խաղայ. որ տայ խաղալ. 3. յետս. ընդ կռնակն. ouvert; 2. qui joue, qui fait jouer; 3. à reculons, en arrière.

Բազար, գ. (փազար, ա.) (շուկայ.) վաճառատեղի. վաճառափողոց. վաճառանոց. marché; foire.

— (կիւնի). (եէք-շէմպիհ. եէվմի ահատ.) կիրակի. dimanche.

— էթ. սակ արկանել. marchander qc.

Աթ — ը. վաճառանոց երիվարաց. foire aux chevaux, montre.

Բալըգ — ը. վաճառանոց ձկանց. marché (ou halle) aux poissons.

Չիչէք — ը. վաճառանոց ծաղկանց. marché aux fleurs.

Թաւուգ — ը. վաճառանոց հաւուց. marché aux poules.

Բիթ (= պաթ) — ը. վաճառանոց հնոտեաց. marché aux vieux habits ou de bric-à-brac, friperie.

Աքշամ — ը. վաճառանոց ուր ընդ երեկս վաճառէ թեթեւագնի. marché où l'on offre à vil prix vers le soir.

Սալը, չէհար-շէմպիհ — ը. տօնավաճառ երեքշաբաթւոյ . . . le marché du mercredi.

Բազարլաշմագ, չ. սակ արկանել. marchander, traiter avec qn. du prix de...

Բազարլըգ, չ. սակ. սակարկութիւն. marché, discussion de prix.

— էթ. տես Բազարլաշմագ։

Բազարճը, գ. վաճառական. marchand forain.

Բա'զէն, ա. երբեմն. մերթ. quelquefois.

Բազէն. կոնք ուր թեղուն է ի բաղանիսի. basin.

Բազէնտէ, պ. խաղացող. joueur.

Բա'զ(ը), ա. ինչ. իմն. quelque, certain, un petit nombre de.

—ըսը. —ըլարը. —ը քիմսէ. } ոմանք. quelques-uns.

— ը քէրրէ. երբեմն. մերթ. quelquefois.

Բազըլաթ, ա. վէրք. blessure.

Բազի, գ. խաղ. jeu.

Բազիլ, ա. տուօղ. առատ. առատա-տայեան. donneur, généreux.

Բազիչէ, գ. խաղալիկ. jouet, joujou.

Բազիրկեան, գ. վաճառական. marchand, négociant.

Բազիրկեանի, գ. } վաճառականութիւն.
Բազիրկեանլըգ, պ. } commerce, négoce.

Բազի-քեահ, գ. տեղի խաղոյ. place des jeux.

Բազ-խասթ, } գ. (Տր) յարութիւն. (le jour
Բազ-խիզ, } de la) résurrection.

Բազ-խասթ, գ. պատասխանի. réponse.

Բազ-կէունէ, գ. վեր ի վայր. ընդ հակառակն. շրջեալ. renversé, en sens inverse, (mis) à rebours, interverti.

Բազ-մանտէ, գ. մնացորդ. մնացորդք. restant, reste.

Բազու, գ. բազուկ. bras.

Բազու-պէնտ, գ. ապարանջան. bracelet.

Բազու-տիրազ, գ. երկայնաբազուկ. à longs bras.

Բազ-փէս, գ. յետին կողմ. 2. յետս. յետոյ. arrière, derrière; 2. en arrière, par derrière.

Բազ-փիւրս, գ. հարցափորձ. enquête, information, interrogatoire.

Բաթագ, պ. մօր. ճահիճ. marais, marécage.

Գարա —. հողամաղ. plongeon, grèbe.

Բաթագլըգ, պ. տղմուտ տեղի. bourbier, fondrière.

Բաթագճը, պ. խաղ. նենգաւոր. filou, escroc.

Բաթագճըլըգ, պ. նենգաւորութիւն. խաղութիւն. filouterie, filoutage, escroquerie.

Բաթալ, ա. եղ. աղթալ. յաղթ. դիւցազն. brave, héros.

Բաթարեա. մարտկոց. batterie.

Բաթգըն, պ. ընկեալ. կոխեալ. fondu, enfoncé.

Բաթը, պ. արեւմուտք. 2. հողմ արեւմտից. couchant, ouest; 2. vent d'ouest.

— լօտօս. հարաւահողմ արեւմտեան. vent de sud-ouest.

— գարա եէլ. հողմ արեւմտեան հիւսիսոյ. vent de nord-ouest.

Պաթըգ, ա. ընկղմեալ. enfoncé.

Պաթըլ, ա. (ընդ)ունայն. անօգուտ. vain.

Պաթըն, ա. ներքին. 2. ներքինն. 3. շունչ մարդոյ. intérieur, intime; 2. l'intérieur; le dedans; 3. souffle.

Պաթընի(յ), ա. ներքնոյ. de l'intérieur.

Պաթըշ, ա. ընկղմումն. ընկղմութիւն. plongeon, submersion.

Պաթըրմագ, բ. ընկղմել. 2. թանալ. plonger dans..., immerger; 2. tremper dans...

Կէմիյի —. ընկղմել զնաւ. couler bas ou à fond, submerger.

Պաթթ, ա. սագ. բադ. 2. տիկեայ. ըմպաման. oie, canard; 2. vase à boire en cuir.

Պաթթալ, ա. ունայն. պարապորդ. խափանեալ. 2. քաջ. vain, inutile, passé de mode, de l'ancien régime, vieux, aboli; 2. brave.

— էթ. ջնջել. խափանել. annuler, abolir, supprimer, casser.

Պաթի(յ), ա. յամր. lent.

Պաթիշ, ա. հզօր. սաստիկ. բռնաւոր. fort, violent.

Պաթմագ, բ. ընկղմել. սուզանել. 2. ընկղմել (ի խորհուրդս). (se) plonger, se submerger; 2. s'abimer, s'enfoncer.

Կիւնէշ —. մտանել արեգական. ի մուտն մտանել. զառանալ. ի մայրն մտանել. se coucher, disparaître sous l'horizon.

Կէմի —. ընկղմել. aller au fond de l'eau, couler (bas).

Այագ, ալքէն —. մխել (ոտքն, ձեռս ի...). s'enfoncer dans (le pied...).

Եէր —. կլել. fondre (terre).

Մալ —. կորնչել. périr.

Թէրէ —. ի քրտանս համակիլ. ընդ քրտամբ թաթաւել. fondre en sueur, être tout en sueur, être tout dégouttant de sueur.

Պօրճա —. ընդ բազում պարտեօք անկանել. avoir des dettes par-dessus la tête, être abimé de dettes.

Չամուրա —. ընդ տիղմ թաթաւել. s'enfoncer dans la boue.

Պաթման, բ. չափ ինչ. լիտր (Հալէպոյ). mesure de capacité.

Պաթն, ա. եզ. պութուն, յգ. փոր. որովայն. 2. ներքին մասն. խորհ. 3. ցեղին. հատուած. ventre; 2. l'intérieur, partie intérieure, le sens caché ou mystique; 3. division d'une tribu, petite tribu.

Պաթն-փէրէսթ, գ. գերոյ ծառայ. որովայնի որկրամոլ. esclave de son ventre, gourmand.

Պաթշ, ա. առնել զօրութեամբ. 2. բռնութիւն. սաստկութիւն. ասպատակութիւն. զօրութիւն. se saisir de qn. par force; 2. violence, impétuosité, force, vigueur.

Պաթուր, բ. շինական այր. un rustre, un butor.

Պաթ-պազարը, բ. (պիթ պազարը, ա.) հնավաճառաց հրապարակ. marché aux vieux habits ou de bric-à-brac, friperie.

Պաթ-պազարճը, բ. հնավաճառ խան հրապարակի. fripier, revendeur, marchand de bric-à-brac.

Պաճըղ, ա. որ ձու ածէ. ovipare, qui pond des oeufs.

Պա՛իս, ա. պատճառ. 2. որ յարուցանէ, ստեղծող, առաքիչ. cause, motif; 2. qui ressuscite, qui crée, qui envoie.

Պա՛իտ, ա. հեռի. ի բացեայ. հեռաւոր. 2. հեռի. distant, éloigné, lointain; 2. loin.

Պաճիր, ա. յիմարեալ. ապշեալ. 2. ստահակ. սրիկայ. étourdi, stupéfait, confus; 2. vaurien.

Պալ, ա. սիրտ. coeur.

Պալ, գ. թեւ (թռչնոյ). aile.

Պալ, բ. մեղր. miel.

Պա՛լ, ա. եզ. պա՛ուլէ(թ), յգ. այր. կին. փեսայ. հարսն. ամուսին. époux ou épouse, mari ou femme.

Պալա, բ. տես Փալաղ:

Պալա, ա. բարձր. 2. բարձրութիւն. հասակ. haut, élevé; 2. hauteur, stature, taille d'homme.

— ալէ զիքր օլունան. վերագոյն ասացեալն. յառաջագոյն ճառեալն. susdit, susnommé, susmentionné.

'Ալէմի պալա. երկինք. le ciel.

Զէյր ու պալա· վեր է վայր· sens dessus dessous.

Պալա-թէր, ա. վերագոյն· բարձրագոյն· plus haut, plus élevé.

Պալա-խանէ, ս. վերնատուն· պատշգամ· belvédère, balcon.

Պալա-հիմմէթ, ա. մեծանձն· magnanime, généreux.

Պալա-նշին, ա. բարձրերեց· գահերէց· qui est assis en haut, qui occupe la première place, président.

Պալապան, ա. մեծագլուխ· յաղթ· à grosse tête, gros.

Պալա-տէսթ, ա. վեր է վերայ· supérieur.

Պալա-տէսթի, ս. վերադասութիւն. առաւելութիւն. supériorité.

Պալար, ս. տախտակ նօսր եղեւնի· planche mince de sapin.

Պալա-փէրվազ, ա. բարձրաթռիչ· qui vole à tire-d'aile.

Պալգան, ս. լեռնաշղթայ, շղթայ լերանց· chaine de montagnes.

Պալեէ, հան. բեռն կապոց· balle.

Պալ-եէմէզ (թօփ), ս. օձաձեւ թնդանօթ· couleuvrine.

Պալեէ-ճը, ա. պարկապան· emballeur.

Պա'լէ(թ), ա. կին. ամուսին. épouse.

Պալէնա. կէտ· baleine.

Պալըգ, ս. (ատէնը. մահի.) ձուկն· poisson.

Պալըգլըգլը, ս. ձկնարանէ· vivier, étang.

Պալըգլը, ա. լեցուն ձկամբ· poissonneux.

Պալըգ-խանէ, ս. ձկնարան. ձկնարանէ· vivier.

Պալըգճը, ս. ձկնավաճառ. 2. ձկնորս· marchand de poisson, poissonnier; 2. pêcheur.

Պալըգճըլ, ս. (մահի-խօր.) արագիլ. ձայ ձկան· héron.

Պալըգ-ճըլ, ս. ալկիոն· alcyon.

Պալթա, ս. (թէպէր.) կացին· cognée; hache.

Պալթաճը, ս. տե՛ս Պալթաճը 1. 2.

Պալթալըգ, ս. անտառ հասարակաց որ է հատանել· bois communal destiné à être mis en coupe.

Պալթաճը, ս. կացնաւոր. 2. ատաղձագործ. 3. փայտահատ· hallebardier; 2. sapeur; 3. fendeur de bois; bûcheron.

Պալը, ա. հին. 2. ծեր· vieux; usé; 2. veillard, âgé.

Պալիղ, ա. որ հասանի, ժամանի. 2. հասակաւոր. չափահաս. հասուն. 3. կատարեալ. հասունն. qui arrive, qui parvient à...; 2. majeur, pubère, nubile; mariable; 3. parfait, excellent, mûr.

Պալըն, ս. բարձ· coussin.

Պալըն-փէրէսթ, ա. ծոյլ. անփոյթ· paresseux, fainéant.

Պալիշ, ս. բարձ. բարձ երկայն· coussin, coussin de canapé en forme de rouleau.

Պալլանմագ, ն. թանձրանալ. 2. մեղրանալ· s'épaissir, se prendre; 2. devenir mielleux.

Պալլանտըրմագ, ն. գովել յոյժ· prodiguer les éloges.

Պալլը, ա. մեղրահամ. մեղրաբոյր. mielleux, fait de miel.

Պալչագ, ս. ականջակ. 2. (պաքը. պալապաք.) կանթ երկաթեայ. երկաթակալ. petite anse; 2. pommeau (d'épée), poignée, garde du sabre.

Պալչըգ, ս. տիղմ. կաւ. ցեխ. ճահիճ. ահլ. argile, limon, boue, bourbier.

Պալչըգլը, ա. տղմոտ. ցեխոտ· embourbé, limoneux, bourbeux, fangeux.

Պալչըգլանմագ, ն. թանձրանալ. 2. (լեզուն.) թոթովել. թոթովիլ· s'épaissir, s'enfler; 2. bredouiller.

Պալ-գանատ, } ա. թեւաւոր. ailé.
Պալ-գէր, }

Պալտագ, ս. տե՛ս Պալչագ. 2.

Պալտըզ, ս. քենի· belle-soeur, celle dont on a épousé la soeur.

Պալտըր, ս. բարձ. բարձ սրունքի. mollet.

— ը գարա. մազախոտ· adiante.

Պալտըրըգ, ս. երասան. lacet, aiguillette.

Պալտըրան, ս. մոլեխինդ. մոլեխոտ. ciguë.

Սու — ը. սամիթ. fenouil.

Բալտըրղան (բուսոյ), գ. (հալ-թիթ.) անգժդադ. assa foetida.

Բալօ. պարք. bal.

Բալօն. օդապարիկ. ballon.

Բալօնճը, գ. օդանաւորդ. aéronaute.

Բախիէ, գ. կարուած. հարեւանցի կարուած. couture, faufilure.

Բախիէ-ջէն, գ. որ կարէ. որ հարեւանցի կարէ. qui coud, qui faufile.

Բախիէ-տար, գ. կարեալ. հարեւանցի կարեալ. cousu, faufilé.

Բախթ, գ. բախտ. յաջողութիւն. երջանկութիւն. sort, destinée, fortune, bonheur, chance favorable.

Բախթ-աւէր, } գ. երանելի երջա-
Բախթ-եար, } նիկ. բախտաւոր. heureux, fortuné.

Բախթ-եարլը, գ. բախտաւորութիւն. bonheur, chance heureuse.

Բախթէ, գ. կորսուած ի խաղու. 2. խաղցուած. perdu au jeu; 2. joué.

Բախթլը, ա. բախտաւոր. heureux, fortuné.

Բախթ-խուֆթէ, } գ. դժ-
Բախթ-գէր-չէզթէ, } բախտ. թշուառ. malheureux, infortuné.

Բախթ-իյար, գ. երանելի երջանիկ. heureux, fortuné.

Բախթսըզ, ա. թշուառ. դժբախտ. malheureux, infortuné.

Բախիլ, ա. եւ. պուխալա, յէ. ագահ. avare.

Բա-խիրէտ, գ. հանճարեղ. մտացի. intelligent.

Բախշ, գ. բաժին. մաս. բաժին վիճակ. 2. ի բրդ. որ տայ, բաշխետուող. portion, partie, sort; 2. en cp. qui donne, qui distribue, donneur.

— էթ. տալ. բաշխել. donner, distribuer.

Հայրեթ-պախշ. զարմանալի. étonnant.

Բախշա, } գ. ի բրդ. որ տայ.
Բախշայ, } բաշխէ. en cp. qui donne qui distribue.

Սէֆա-պախշա. հաճոյ. ախորժ. plaisant.

Բախշայիշ, գ. պարգեւ. նուէր. տուրք. don, présent.

Բախշէնտէ, գ. որ տայ առատապարգեւ. 2. որ թողու. qui donne; 2. qui pardonne.

Բախշիշ, գ. պարգեւ. նուէր. տուրք. 2. ընծայատուք. don, présent; 2. pourboire, bonne main.

— վէրմէք. պարգեւ տալ. donner un présent, un pourboire.

Բա-խուսուս, ա. առանձինն. առաւելապէս. մանաւանդ. particulièrement, surtout.

Բախա, ա. թերի. անկատար. 2. արգասաւոր. արգաւանդ. défectueux, incomplet; 2. fertile, fécond.

Բահ, ա. խառնակ. մերձաւորութիւն. coït, acte conjugal.

Բահար. տես Բէհար։

Բա-հէմ, գ. ի միասին. ensemble, dans le même endroit.

Բահթ, ա. սուրբ. մաքուր. զուտ. անխառն. pur, sans mélange, sans alliage.

Բահիլ, ա. ազատ. անկախ. ինքնիշխան. 2. անգործ. պարապորդ. libre, indépendant; 2. désoeuvré.

Բահիր, ա. շողշողուն. փայլուն. ճառագայթող. 2. յայտնի. ակներեւ. բացայայտ. éblouissant, brillant, resplendissant; 2. clair, évident, manifeste.

Բահուր, ա. ամառուայ մեծ տօթոյ ամառն. gros de l'été.

Էյեամը պահուր. եօթն կարճ տօթագին ամառուայ ամառն. ժամանակ շնիկ աստեղ. jours caniculaires. canicule.

Բահս, ա. խօսիլ. ճառել. եւ. էպհասս, յէ. խօսք. ճառ. 2. խնդիր. 3. նիւթ. կէտ. 4. (պէս, ա.) (թաւք թանել.) թաւք արկանել, դնել. ի թաւք գալ ընդ գրաւոյ. débattre, discuter (ou disserter sur) qc.; débat, discussion, dissertation; 2. question; 3. article, matière; 4. faire un pari; pari.

— ա կիրիշմէք. ի նիւթն առնել խօսել. entrer en matière.

Բահր, ա. չար հոտ բերանոյ. mauvaise haleine.

Բահր, ա. եւ. էպհար, պիհար,

պուհուր, յտ. ծով. 2. գետ, լիճ մեծ. 3. չափ չափական բանից. mer; 2. grand fleuve, lac; 3. mètre d'un vers.

Պահրէյն, ա. (երկ. պահր, եղ.) երկու ծովք. Եգէական ծով եւ Սեւ ծով. Միջերկրական ծով եւ ովկիանոս. les deux mers, c.-à-d. l'Archipel et la mer Noire; la Méditerranée et l'Océan.

Պահրի(յ), ա. ծովային. marin, maritime.

Պաղ, գ. պարտէզ. 2. այգի. այգեստան. jardin; 2. vigne.

— պօզմագ. կթել, քաղել (խաղողի). faire vendange, vendanger.

— պօզումու. այգեկութք. vendange.

Պաղ, գ. (պէնտ. գայտ.) կապ. lien, bande.

Գասըգ — ը. ձուայկախանոց. suspensoir.

Գուշագ — ը. կամար, գօտի ...երիզ. baudrier, ceinturon.

Ջօրապ — ը. ծնրակապ. jarretière.

Պօյուն — ը. փողկապ. cravate.

Սաչ — ը. վարսակապ. bandelette de coiffure.

Օթ — ը. խուրձն. botte d'herbe.

Պաղա, գ. ելեփ կրիայի. écaille d'une tortue, carapace.

Գուր —. գորտ. grenouille.

Թօս —. կրիա. tortue.

Պաղատան. ա. յտ. պաղտէն, եղ.

Պաղտան, գ. վիժած. avorton.

Պաղաւէթ(թ), ա. ապստամբութիւն. անհնազանդութիւն. rébellion, désobéissance.

Պաղզա, ա. ատելութիւն սաստիկ. haine violente.

Պաղը, գ. կախարդանք. հմայք. charme, enchantement, fascination.

Պաղըճը, գ. կախարդիչ. enchanteur, fascinateur.

Պաղըշլամագ, գ. պարգեւել. թողուլ. ներել. faire grâce à qn. de qc., gracier qn., pardonner à qn., amnistier qn., remettre.

Պաղըր, գ. լեարդ. foie.

Տաղ — ը. ճակատ լերան. le front d'une montagne.

— էէլէյի. զրահ. cotte de mailles.

Պաղըրըշ, գ. աղաղակ. cris (prolongés).

Պաղըրթլագ, գ. մրտիմն. ազգ ինչ բադի. sarcelle.

Պաղըրմագ, գ. (գոռալ). աղաղակել. ճչել. աղաղակ հանել. crier, pousser des cris.

Պաղըրսագ, գ. աղիք. ընդերք. intestins, viscères; entrailles.

Պաղըրտագ, գ. խանձարուրք. langes, maillot.

Պաղթէթէն, ա. յանկարծօրէն. յանկարծակի. subitement, soudainement, à l'improviste, tout-à-coup.

Պաղի, ա. պոռնկել. շնանալ. 2. անիրաւաբար գործել. թշնամանել. անցանել զչափ. commettre la fornication ou l'adultère; 2. agir contre tout droit, injustement, insulter qn.; dépasser excéder les limites, sortir des bornes, s'écarter de ce qui est juste.

Պաղի. ըստ. եղ. / պուղաթ, յտ. / Պաղի(յ), ա. եղ. / պաղաէտ, յտ. — անիրաւ. 2. ապստամբ. injuste; 2. rebelle.

Պաղ-իսթան, գ. այգի. այգեստան. pays de vignobles.

Պաղլ, ա. եղ. պիղալ, յտ. ջորի. mulet.

Պաղլ, գ. անութ. aisselle.

Պաղլաթմագ, գ. տալ կապել. faire lier, attacher.

Պաղլամագ, գ. (րապթ, գայտ, պէնտ էթ.) կապել. ընդ. պնդել. lier, attacher, fermer en liant, envelopper et lier, lier ensemble, nouer, fixer (à l'aide de liens), serrer.

Գուշանմագ... —. ածել գօտի... ընդ մէջ. se ceindre de qc.

Եաշմագ —. (թէսթէր.) քողել երեսն. se voiler le visage.

Պիր գավուգն պաղ—. (Գօթօզ գափամագ.) ծածկել գտակաւ. coiffer avec un bonnet, de...

Եէլքէն —. ամփոփել առագաստս. ferler les voiles.

Տէմէթ —. փունջ ծաղկանց յօրինել. faire un bouquet.

Ցէօթէյէ —. կապել ի ցից. accoler.

Կէմիյի գաբայա —. կապել, պնդել նաւակը. amarrer un bâtiment, un canot.

Էլլերինի —. կապել ձեռաց. արգելուլ. խափանել. lier les mains à qn.

Սույու եէրէ —. ոռոգանել. irriguer.

Էթ —. գիրանալ. prendre de l'embonpoint.

Եաղ —. պարարտանալ. s'engraisser, se charger de graisse.

Սիւթ գայմագ —. (սեր կապել.) թանձրանալ, մածնուլ կաթին. crémer. [տել. se rouiller.

Մա'ատենիյաթ փասը —. ժանգո-

Էլլերը քիր —. աղտեղել. se crasser, s'encrasser.

Սուլար պուզ —. սառել. se couvrir de glace.

Եօսուն —. ծածկիլ մամռով. se couvrir de mousse.

Եարա ճէրահաթ —. թարախել. suppurer, rendre (jeter ou sécréter) du pus.

Կէօնիւլ —. կապել. յարել սիրով. avoir de l'attachement, s'attacher à qn.

Իրատ —. (թախսիս, թա'եինն էթ.) հաս սահմանել. constituer une pension à qn., destiner tant par an à qn. ou à qc.

Կէօզ —. շլացուցանել. fasciner.

Սաֆ —. կարգել. ի կարգ անկանել. se ranger, se mettre en bataille.

Նիքեահ —. ամուսնանալ. conclure un mariage.

Շուրութ —. պայման դնել. stipuler des conditions.

Պաղլայըշ, բ. կախարդանք. fascination, enchantement.

Պաղլանմաք, բ. կապել. se lier, s'attacher.

Պաղլը, բ. (մէրպութ.) կապեալ. 2. (մէնութ.) կախեալ. lié, attaché, noué; 2. dépendant de qc.

Պաղլը —. (մէնքեուհէ.) ամուսնի. femme mariée.

Տիլի —. (էպքէմ.) համր. muet.

Կէօզի —. անգէտ. անմեղ. ignorant, innocent.

Պազու-կիրի, գ. (գօլթուգ թութմաք. գօլթուգունա կիրմէք.) ընդ թեւն առնուլ զձեռն անձնաւորանել առ ի պաշտպանել. action de prendre le bras de qn.

Պաղղալ, ա. ջորեպան. muletier.

Պաղճը, բ. այգեգործ. vigneron.

Պաղլամաք, բ. թովել. դիւթել. կախարդել. ensorceler.

Կէօզ —. շլացուցանել զաչս. fasciner.

Պաղշիշ, բ. տես Պախշիշ։

Պաղ-չէ, գ. պարտէզ. jardin.

Պաղ-չէճի, բ. } գ. } պարտիզպան. jardinier.
Պաղ-չէվան,
Պաղ-չէպան,

Պաղ-պան, } գ. պարտիզպան. 2. այգեգործ. jardinier; 2. vigneron.
Պաղ-վան,

Պաղ-պանլը, գ. մշակութիւն պարտիզաց. jardinage.

Պաղաւէրէ(թ), ա. յոյզք. ծփանք. շփոթ. խառնակութիւն. agitation, tumulte, désordre.

Պաղտալլամաք, բ. գլտեցուցանել. donner à qn. le croc-en-jambe.

Պաղտաճ, } բ. նստելն ամփոփեալ ոտիւք. manière de s'asseoir les jambes croisées, les genoux ployés.
Պաղտաշ,

— գուրմաք. } կծկել նստել ամփոփեալ ոտիւք. s'asseoir à la turque.
Պաղտա(շ)մաք, բ.

Պաղտու, բ. ճառագայթք արեգական. լոյս. rayons du soleil, lumière, éclat.

Պաղըրըշմաք, բ. գոչել. աղաղակել ի միասին. crier ensemble.

Պաճ, գ. մաքս. բաժ. droit de douane, de passage, de transit.

Պաճա, գ. երդ. ծխահան. lucarne, soupirail sans vitrage, cheminée.

Պաճագ, բ. բարձք. սրունք. 2. դապանեակ. սպասաւոր (ի տարրերս խաղուց). jambe, cuisse; 2. un valet.

Պաճագսըզ, բ. առց կարճասրուն. կարճոտն. sans jambes, basset, aux (ou qui a les) jambes courtes.

Պաճանագ, բ. քենակալ. beau-frère, époux de deux soeurs.

Պաճը, գ. [illegible] soeur (ainée).

Պաճ-կիր, } ա. [illegible]
Պաճ-տար, } douanier.

Պաճ-վէրիճի, ա. [illegible] celui qui paye un droit, l'impôt.

Պաճ-[illegible], գ. [illegible] piment.

Պամ ([illegible]), գ. [illegible] tout (autre).

Պամ, գ.

— Թէլի. [illegible] barbiche.

— [illegible] corde grave d'un instrument.

Պամ, ա. [illegible] voûte, toit, plafond; 2. lumière, aurore.

Պամեա, գ. ([illegible]) [illegible] bamie (alcoea egyptiaca).

Պամ-[illegible], ա. [illegible] heure du matin.

Պայ, ա. ([illegible]) [illegible] prince; homme riche, opulent, fortuné.

— ու [illegible] le riche et le pauvre, c.-à-d. tout le monde.

Պայ', [illegible] vendre; 2. acheter.

— ու շիրա. [illegible] vente et achat, trafic, négoce.

Պայաթ, գ.

— էքմէք. ([illegible]) [illegible] pain rassis.

— [illegible] vieille nouvelle.

[illegible] rebut de magasin.

Պայաթլա(ն)մագ, գ. [illegible] devenir vieux, rassis, démodé, vieillir.

Պայաղը, գ. [illegible] simple, ordinaire, commun, vulgaire.

— ատէմ. [illegible] homme de commun.

Պայաղըլըգ. գ. [illegible] vulgarité.

Պայղուշ. գ. [illegible] chat-huant, chouette.

Պայըլմագ, գ. ([illegible]) [illegible] (se) pâmer; s'évanouir, tomber en pâmoison, en défaillance; 2. passer, se flétrir.

[illegible] — [illegible] crever de faim, avoir une faim violente.

Պայըլտըճը, գ.

Կէօզ — [illegible] fascinateur.

Պայըլտըճըլըգ, գ.

Կէօզ — [illegible] fascination.

Պայըլտը, գ.

Իմամ — [illegible] aubergine accommodée avec beaucoup d'huile.

Պայընտըր, գ. [illegible] florissant, prospère; 2. libéral, généreux.

Պայըր, գ. [illegible] coteau, colline.

Պայըրճըգ, գ. [illegible] petite colline.

[illegible], գ. [illegible] s'enrichir.

Պայթագ, ա. [illegible] pion.

Պայթար, գ. [illegible] vétérinaire.

Պայթարլըգ, գ. [illegible] médecine (ou art) vétérinaire.

Պայլըգ, գ. [illegible] richesse, opulence; 2. matrice.

Պայղըն, գ. [illegible] pâmé, évanoui; 2. pâle.

Պայղընլըգ, գ. ([illegible]) [illegible] évanouissement, pâmoison, défaillance.

Պայմագ, գ. [illegible] fasciner.

Պայրագ, ա. ([illegible]) [illegible] drapeau, étendart.

— [illegible] pavoisement.

— [illegible] lever l'étendard de la révolte.

Պայրագլըգ, գ. [illegible] compagnie de soldats.

Պայրագ-տար, ա. [illegible] porte-drapeau, porte-étendard.

Պայրամ, ա. տօն. fête, jour de fête.

Քուրպան — ը. զոհաբերութեան. la fête des sacrifices.

Պան, ա. է թրք. ...պան. en cp. gardien.

Տէր-պան. դռնապան. portier.

Պան, ա.

— օղլանը. (տուրքուն օտարական.) Եգիպտական ուռենի. saule d'Egypte.

— օթու. բանջ. jusquiame, (hyoscyamus).

Պան. իշխան. պետ. chef, gouverneur.

Պանութ. իշխանութիւն. principauté.

Պանքա. դրամատուն. 2. տես Պանքօ. banque.

Պանքան, ա. բանջի իւղ. huile de ban.

Պանքնօթ. (պանքա գաղղ. ... ...) թղթադրամ. billet de banque, papier-monnaie.

Պանքօ. նստարան. նստարան. banc.

Պանեօ. բաղնիք. bain.

Պանի, ա. որ շինէ, շինող. qui bâtit, qui fait bâtir, qui construit.

Պանկ, ա. ձայն. աղաղակ. 2. աղօթքի կոչ. voix, son, ton, cri; 2. appel à la prière.

Պանմագ, ա. թաթխել. tremper.

Պանտօ. զինուորական նուագ. նուագածուաց խումբ. musique militaire, une bande de musiciens.

Պանտըրմագ, ա. թաթխել. (faire) tremper, mouiller.

Պանտըրա. դրօշ. դրօշակ. նաւու. bannière, pavillon, flamme de navire.

Պանու, ա. տիկին. (ma)dame.

Պարի, ա. գոնէ. soit!

Պաշ, ա. գլուխ. 2. գլուխ. գագաթն. 3. ծայր. ծագ. 4. գլխաւոր. պետ. tête; 2. tête, sommet, le haut; 3. extrémité, bout; 4. premier, en chef, grand.

Ազիօ — ը. (եաղօնթօ.) դրամափոխութիւն. agio, change.

Այ — ը. ամսագլուխ. ամսական. 2. դաշտան. le premier jour du mois; 2. menstrues.

Եըլ — ը. տարեգլուխ. le jour, le premier jour de l'an.

Հաֆթա — ը. շաբթու օր շաբաթու. premier jour de la semaine.

Թէփէ — ը. գագաթ բլուրին. le haut de la colline.

Տաղ — ը. գագաթ լերին. pic ou sommet d'une montagne.

Օմուզ — ը. ուսի ծայրը. naissance des épaules. [chef.

Կէմի — ը. նաւու քիթը. proue,

Մէմէ — ը. պտուկ ստեան. mamelon, bout (de sein), tetin.

Փընար — ը. աղբիւր. source.

Գուշ — ը. ձիւն մեծ փաթիլ. de gros flocons de neige.

Գօտա — ը. (ճակնդեղ. բանջար.) ճակնդեղ. betterave.

Պուղտայ — ը. հասկ. épi.

Սօղան — ը. սոխի գլուխ. tête d'un oignon.

Աշճը — ը. խոհարար խոհարարապետ. chef de cuisine ou d'office, écuyer grand-maître de cuisine.

Հէքիմ — ը. բժշկապետ. médecin en chef, médecin principal ou major.

Պէօլիւք — ը. գնդապետ. գնդապետ. commandant d'une cohorte.

Պին — ը. հազարապետ. commandant de mille hommes, chiliarque.

Նէօպէթ — ը. պահակ պետը. chef de faction.

— գըյաֆէթի. (կախաղ. գտակ. գլխարկ.) գլխանոց. coiffure, bonnet.

— ը ագլամըշ. գորշացեալ է գլուխ. gris, grisé.

— թասը. գանկ. գլուխ. crâne, tête.

— սաղլըղը վերմէք. ցաւակցութիւն այցելել. faire sa visite de condoléance.

— աչմագ. բանալ գլուխը. ôter son chapeau, découvrir la tête, se découvrir.

— գալդըրմագ. (գլուխ վերցնել.) գլուխ բարձրանալ. (re)lever la tête. [mettre en boutons.

— վերմէք. կոճկել. boutonner, se

— պէլասը. ծանրագլխացաւ. casse-tête.

— ընը ուրմագ. յանդիմանել. tancer.

— պաշա վէրմէք. խորհուրդ ի մէջ առնուլ. causer en tête-à-tête. se consulter. [être chef.

— օլ. գլուխ լալ. être à la tête,

— պաշա. գլուխ ընդ գլխոյ (առանձ). tête à tête.

— տան այաղա. (ոտքը-գլուխ.) յոտից (գնչև) ցգլուխ. de la tête aux pieds, des pieds à la tête, depuis la tête jusqu'aux pieds, de pied en cap.

Պիր — տան. ի միում հարուածի. d'un seul coup, d'une fois.

Չիպան — վէրմէք. հասանել վիրաց. aboutir, arriver à suppuration.

— աշաղը. (մաւքեուս. մէնքեուս.) յղփուլ. renversé, (mis) à rebours, interverti. [veau de soie.

Պիր — իփէք. խուրձ մետաքսի. écheveau de soie.

Ատամ — ըն. ըստ այր. (payer tant) par tête, pour chaque homme. [de bétail.

Օն — սըղըր. տասն եզն. dix pièces de bétail.

— ը աչըգ. } մերկագլուխ. 2. կնդ-
Աչըգ —. } գլուխ. tête nue, nu-tête; 2. tête pelée, tête chauve.

Եէնի — տան. վերստին. de nouveau.

Կէմի — ուրմագ. ծփել նաւու յերկայնութիւն. տատանել եւ-եւ ի վեր եւ յասպարեզ. tanguer.

— ա կէչմէք. գլխաւոր լալ. se jeter à la tête, se mettre à la tête.

— գօմանտան. գլխաւոր հրամանատար. commendant (ou général) en chef.

Աթա — էյրէթմէք. վարժել նժոյգ. dresser un cheval.

Ակըր — լըա. (ծանրագլուխ.) զգօն. sensé, tête rassise, posée.

— ը պօզուգ. անկանոն զօրք. troupes irrégulières, corps francs.

Քէնտի — ը. (ինքնագլուխ.) ազատ. ինքնիշխան. ինքնօրէն. անկախ. indépendant.

Քէնտի — ընա իշ իշլէմէք. գործել ըստ կամս անձին. en faire à sa tête, agir à sa tête.

— տան պաշա. ծայր ի ծայր. ի սկզբանէ գնչև ցվախճան. d'un bout à l'autre.

— փարմաղ. բութ. pouce.

— իլէ ալմագ, սաթմագ. գնել. վաճառել լուծմամբ. acheter, vendre avec agio.

— տան. (իպթիտատան.) ի սկզբա-նէ. de commencement.

— ա կէթիրմէք. յանձն յղել. attirer sur sa tête.

Պաշաք, ա. հասկ. épi (de blé).

— թութմագ. } հասկ արձակել.
— պաղլամագ. } հասկ կապել.
Պաշաքլան-մագ, ա. } չհասկն դարձա-նել. ածել ի գլուխ. épier; monter en épi.

Պաշաքճը, ա. հասկաքաղ. glaneur.

Պաշարմագ, ա. կատարել. ի գլուխ հանել. 2. սկսանել. accomplir, achever, venir à bout; 2. commencer.

Պաշգա, ա. (զայրը. աէերը. աէ-կէր. սաիր.) (այլ.) այլ. օտար. 2. բաց ի (նմանէ). autre, différent, distinct; 2. outre, excepté.

Պունտան —. բաց յայսմանէ. outre cela, excepté cela.

Սիզտէն —. բաց ի ձէնջ. autre que vous.

— պաշգա. } առանձինն. յա-
Պաշգաճա, ա. } տանձն յանձանե. աւրայն. séparément, particulièrement, d'une façon distincte. [changer, s'altérer.

Պաշգալաշմագ, ա. այլայլել.

Պաշգալըգ, ա. այլութիւն. այլեւայլութիւն. différence, diversité.

Պաշէ, ա. (աթմաճա.) բազէ. épervier.

Պաշէա, ա. եղիցի. soit.

Պաշընմագ, ա. յամառել. հեստել. se refuser, se cabrer contre qc.

Պաշլաթմագ, ա. տալ սկսանել. 2. առաքել ի դպրոց. faire commencer; 2. envoyer un enfant à l'école.

Պաշլամագ, ա. սկսանել. սկսանել. commencer.

Պաշլայըշ, } ա. սկիզբն. com-
Պաշլանգըճ, } mencement.

Պաշլանըլմագ, } ա. սկսանել.
Պաշլանմագ, } être commencé, commencer.

Պաշլանմագ, տ. գնդանալ. se nouer.

Պաշլը, տ. որոյ .... գլուխ է. qui a la tête conformée de telle ou telle manière, qui a tel ou tel nombre de têtes.

— պաշըղրա. ինքնօրէն. ազնիւ. անկախ. indépendant, qui agit à sa tête.

— իշ. կարեւոր իրք. affaire grave.

Պէլլի —. հռչակաւոր. ականաւոր. notable, distingué.

Փէք —. (Կոշտ գլուխ.) յամառ. խստապարանոց. անհնազանդ. entêté, homme têtu.

Իքի —. երկգլխանի. à deux têtes.

Պէօյիւք —. հանճարեղ. forte tête.

Շէհիրին — թաճիրի. վաճառական ականաւոր քաղաքին. notable commerçant de la ville.

— աէյնէքը. գնդով գաւազան. canne à pommeau.

— էօլչէք. լափ լիալցուն. mesure comble.

Պաշլըգ, տ. գլխանոց. ինքոյր. 2. գլխակապ ձիոյ. 3. խոյակ. ս-իւնագլուխ. coiffe, bonnet, coiffure, capuchon; 2. têtière; 3. chapiteau.

Ճէպէ — ը. սաղաւարտ. casque.

Պաշլըճա, տ. կարեւոր. մեծ. 2. (գլխաւորաբար.) առաւելն. մանաւանդ. grand, important, principal; 2. principalement.

— մատտէ. գլխաւոր նիւթ. article essentiel.

Պաշճը, տ. վաճառական գլխոյ ոչխարաց. marchand de têtes de mouton. [պալար. bouton.

Պաշճըղազ, տ. (չիպան ուճու.)

Պաշմագ, տ. մաշիկ. հողաթափ. chaussure, soulier.

Պաշմագլըգ, տ. երկիր, կենսակ տրուած է կալուածոյ թագմօրն. apanage établi sur les revenus de certaines villes au profit de la sultane-mère.

Պաշմագճը, տ. կօշկակար. cordonnier. [մժղակ. cousin.

Պա'ուլէ(թ), ա. (աժմէր աժնէքը.)

Պա'ուլէ(թ). ա. ամուսնութիւն. 2. յգ. պա'ըլ. էր. état de mari ou de femme.

Պապ, ա. իլ. էպվապ, էպվիպէ(թ), յգ. դրան. 2. դուռն. ապարանք. պալատանարան. 3. գլուխ (գրոց). 4. նիւթ. իրք. porte; 2. hôtel, résidence d'un ministre, ministère; 3. chapitre (d'un livre); 4. article.

Պապը 'ալի. (Վէհի դափուռ.) Դուռն. la Porte (Ottomane), la Sublime Porte.

Պապը սէր'ասքէրի. (սէր'ասքէրիաթ.) պալատանարան պատերազմի. ministère de la guerre.

Պապը սէ'ատէթ. դրան արքունի ապարանից. porte du palais impérial.

Պապը Հիւմայուն. առաջին դրան արքունի ապարանից. la première porte du palais impérial.

— թուլթէմագ. (մուլթէֆին 'աստէթ.) բարեաց գուշակ համարել. bien augurer, considérer comme heureux. [հայր. père.

Պապա, պ. (ախատէր. վալիտա.)

— պուրպը. ակատ. agate ou onyx.

— Հինտի. հնդկահաւ. dindon.

— սը թութմագ. լուսնոտել. avoir une épilepsie, avoir une crise de nerfs.

— տան պապայա. (ապա 'ան ճէտտ.) յազգէ յազգ. de génération en génération.

— տան օղուլա. որդւոյ ի հօրէ. de père en fils. [homme.

— ատէմ. այր պատուական. digne homme.

Պէօյիւք —. (ճէտտ. ատատ.) (պապ.) հաւ. grand-père, aïeul.

— լար. (էճտատ.) հարք. նախնիք. les aïeux, pères, anciens.

— եիկիթ. այր կորովեան, զօրաւոր. jeune homme fort et robuste.

Պապայանէ, պ. հայրական. 2. հայրաբար. paternel; 2. en père.

— ատէմ. այր զգօն. homme sage, posé.

Պապալըգ, տ. հայրութիւն. 2. հայրացիր. հօրու. paternité; 2. père adoptif, beau-père.

Պապէթ, տ. ազգ. տեսակ. ցեղ. genre, espèce; catégorie, tas.

— պապէթ գօմագ, այըրմագ. դասել. classer.

Պասղուլուգ, տ. } պոռնկոց.
Պասղուլ-խանէ, գ. } maison de prostitution, maison de tolérance; maison de débauche.

Պա՛ս, ա. առաքել. առաքումն. 2. զարթուցանել. 3. յարուցանել. յարութիւն. envoyer; mission; 2. éveiller, exciter; 3. ressusciter; résurrection.

Պաս, գ. երկիւղ. crainte, peur.

Պասասիր, ա. յգ. պասիրէ(թ), եղ. 3։

Պասալ, ա. սոխ. 2. խոճղեղ. oignon; 2. bulbe.

Պասամագ, տ. ոտքիճան. աստիճան. սրունք սանդղոց. marchepied, marche, degré, échelon.

Պասան, տ. } (աղըրլըգ.) մղձաւա-
Գապուս —. } նջ. ճնշում. cauchemar.

Պասար, ա. եղ. էպսար, յգ. աչք. 2. տեսանել. vue, oeil; 2. voir.

Պասարէ(թ), ա. տեսանել. իմանալ ըմբռնել. voir, comprendre.

Պասարըգ, տ. ոտնատախտակ ոստայնանկաց. pédale de métier de tisserand.

Պասգը, տ. (ճէնպէրէ. մէնկէնէ.) մամուլ. ճնշարան. 2. (մ'ասարէ.) հնձան. presse; 2. pressoir.
— ալթընտա. ընդ իշխանութեամբ վարժապետի. sous la férule du maître.

Պասգըճ, տ. սանդուղք. աստիճան. escalier, échelle; marche, degré.

Պասմաճը, տ. տպող, տպագրիչ կտաւեաց, չիթագործաց. imprimeur de toiles de coton, indienneur.

Պասգըն, տ. ծանր. 2. (շէպխուն. հիւճիւմ նապէհանի.) յարձակումն ի գիշերի. այցելութիւն արդարութեան. pesant, lourd; 2. attaque nocturne, razzia de nuit; descente de justice.
— կիրմէք. յանդգնաբար ըմբռնել (անդէն ի գործին յանցանաց). être pris sur le fait. [bas, écrasé.

Պասըգ, տ. ճնշեալ. déprimé,

Պասիտ, ա. ընդ. պարզ. 2. որ տարածանէ. simple; 2. qui étend.

Պասըլմագ, տ. կոխան լինել. 2. ճնշել. ճմլել. 3. յարձակման ենթարկիլ. ըմբռնել յանկարծօրէն. 4. մարեցեալ լինել. մեռանել. être foulé aux pieds; 2. être pressé, pressuré; 3. être surpris; 4. être éteint, apaisé.

Պասըր, ա. ընդ. որ (լաւ) տեսանէ. qui voit (bien), voyant.

Պասըրէ(թ), ա. աչք. la vue, oeil.

Պասըրգանմագ, տ. ունել մղձաւանջ. avoir le cauchemar.

Պասթ, ա. տարածանել. պարզել. բանալ. 2. յայտ առնել. մանրապատում առնել. մեկնել. étendre, déployer; ouvrir; 2. exposer, détailler, expliquer.

Պասթարտա. (bastarda). ազնիւ նաւակ. bâtiment léger, grande galère.

Պասթօն. գաւազան. bâton, canne.

Պասիր, ա. սրատես. տեսանող. խորագէտ. արագէտ. qui a une bonne vue; intelligent, sagace, perspicace.

Պասիրէ(թ), ա. միտք. իմացականութիւն. հանճար. 2. յառաջատեսութիւն. զգուշութիւն. 3. եղ. պասաիր, յգ. ընծայութիւն. յանդիմանութիւն. intelligence, perspicacité, pénétration; 2. prévoyance, circonspection; 3. preuve, argument.

Պասիրէթ-քեարանէ, գ. զգուշաւոր (ընթացք). (conduite) circonspect(e).

Պասմա, տ. պաստառ. խորնկարէն. toile de coton, calicot, indienne.

Պասմագ, տ. կոխել ոտն. 2. ճնշել. 3. (պայմալ, պայգեալ էթ.) կոխան առնել. առ ոտն հարկանել. 4. ծանրանալ ի վերայ. ճնշել. 5. դրոշմել ի վերայ. տպագրել. 6. տպել. դրոշմել. 7. յանկարծ, գիշերայն յարձակիլ. 8. յանկարծակի ի վերայ հասանել. յանկարծ, յանդգնաբար ըմբռնել (ի գործին յանցանս լինել). 9. գալ մտան դարմանալի կամ արտաքսմանութեան տան առաջ. 10. թեթել.

(գերազանցել.) յաղթել. անցանել. poser ou appuyer le pied; 2. marcher sur qc.; 3. fouler aux pieds, avec les pieds, piétiner; 4. peser sur, presser, mettre sous presse; 5. empreindre sur, imprimer sur, à; 6. imprimer, tirer; 7. faire une attaque nocturne, attaquer de nuit à l'improviste; 8. surprendre, prendre qn. sur le fait; 9. faire une descente de justice chez qn.; 10. couver; 11. vaincre, surpasser qn., l'emporter sur qn.

Սըղըր —. զենուլ եզն. égorger un boeuf.

Այագ —. դնել ոտն. մտանել. ելանել. 2. (իսրար էթ.) պնդել. կալ ձայն. mettre le pied sur, les pieds dans une maison; 2. insister sur.

Աթէշ —. խորէ ի՛ն զայրանալ. être dans le paroxysme de la colère.

Գուճաղա —. ընդգրկել. presser contre son sein.

Զիյարէթ —. այց առնել. faire une visite.

Եայղարա —. ճչել. pousser des cris, faire (du) tapage.

Աղըրլըգ —. առնել մղձաւանջ. avoir le cauchemar.

Ույգու —. ծանրանալ աչաց ի քնոյ. commencer à s'appesantir (les yeux), gagner (le sommeil).

Եաշա —. մտանել ի (քսաներորդ) ամ հասակի. venir d'avoir (vingt) ans.

Իւզիւմ —. հնձան հարկանել. pressurer la cuve, fouler le raisin, la vendange.

Էօրթ պասա էթ. ծածկել. couvrir.

Պասմախանէ, փ. (մաթպաա'ա. մաթպա'.) տպարան. imprimerie.

Պասմաճը, թ. տպող. կտաւական տպագրող, չիթագործ. imprimeur de toiles de coton, indienneur, cotonnier.

Պասմաճըլըգ, թ. տպագրութիւն չիթերու. impression d'indiennes.

Պասուր, ա. եւ. պէվասիր, յգ. (մայասըլ.) տեղատուութիւն. hémorroïdes.

Պասդը, թ. կերակուր ի բանջարեղինաց եւ ի մսոյ. légumes cuits à l'étuvée.

Քիւլ —. միս ի խանձարոյ. tranche de viande grillée, cotelette.

Պասդըրմա, թ. (պաստըրմա.) աղաղեալ. viande préparée avec des herbes, salée, mise au pressoir et torréfiée à l'air.

Տօնուզ — ու. աղաղեալ խոզմիս. jambon.

Պասդըրմագ, թ. տալ կոխել, ճզմել, ճմլել. 2. տալ տպել, տպագրել. 3. (գերազանցել.) անցուցանել. faire fouler, presser; 2. mettre sous presse, faire imprimer; 3. surpasser.

Գուլուչգա Թաւուղա —. ի թուխս նստուցանել. faire couver.

Եանղըն —. շիջուցանել հրդեհ. étouffer l'incendie, éteindre, apaiser, arrêter l'incendie.

Պավէր, ա. ճշմարիտ. վաւեր. հաւատարիմ. vrai, digne de foi.

Պա-վիւճուտ-ը, ա. (մաամաֆի-հ. չուն-քի.) թէպէտ եւ. malgré que, quoique.

Պատ, ա. հողմ. 2. շունչ. vent; 2. souffle, haleine.

Պատա, } ա. եղիցի. qu'il soit;
Պատաա, } soit!

Պատէմ, ա. նուշ. amande.

Պատանա, թ. բռոր. badigeon, badigeonnage.

— էթ. } բռել. blanchir ou
Պատանալամագ, թ. } badigeonner.

Պատանաճը, թ. բռիչ. badigeonneur.

Պատաշլամագ, թ. տես Պաղլամաշլամագ:

Պատի-հավէ, } ա. յանկարծա-
Պատի-հավէյա, } դէպ շահ. au-
Պատի-հավէյէ, } baine, tout avantage inattendu.

Պատյէ, ա. տաշտ. սափոր. auge, baquet en bois; cruche.

Պատ-զէհր, ա. անդեղեայ. antidote, contre-poison.

Պատ-զէհրիյէ, ա. } բնութիւն
Պատ-զէհրլիք, թ. } անդեղեայ. qualité de contre-poison.

Պա'տ(է), ա. յետ. յետոյ. après.

Բադէ, գ. գինի. vin.

Բա'դ-էզ-ին, գ. (պաւնաւան թօնքա.) յայսմ հետէ. dorénavant, à l'avenir.

Բա'դէ-զու, ա. (անդանէն թօնքա.) յետ այսորիկ. ապա. ensuite, après cela.

Բադէմ, գ. նուշ. amande.

— շիւրէնէսի. ամուսնալ է նշոյ եւ է շաքարի. orgeat, lait d'amandes.

— տըրախթ. նշի. նշենի. amandier.

— անգուշտ. ցուցիչ մատն. (le doigt) index.

Բա'դէ-մա, ա. յետ այսորիկ. [après cela.

Բադէմլիք, բ. նշենիք. plantation d'amandiers.

Բադէմչէք, բ. նշաձեւ գեղձք յերկոսին կողմանց կոկորդի. amygdales.

—'իլէթի. (նշկապաղ.) բարդնշաձեւ գեղձից կամ նշոյ. amygdalite.

Բա'դէն, ա. ապա. յետոյ. après, ensuite.

Բա'դէ-զամա'անի, ա. (տիր ժամանակէն թօնքա.) յետ ժամանակաց ինչ. après un laps de temps.

Բա'դէ-վագթի, ա. (տիր գէժամանակէն թօնքա.) յետ ժամանակաց ինչ. après un laps de temps, quelque temps après.

Բադի, ա. յայտնի. 2. արարիչ. 3. պատճառ. visible, clair; 2. créateur, auteur; 3. cause, motif.

Բադիա, բ. տաշտ. թակոյկ. auge, baquet en bois; cruche.

Բադիէ(թ), ա. եւ. անապատ, յէ. անապատ. désert.

Բադիէ-փէյմա, գ. ճանապարհորդ. voyageur.

Բադինճան,) գ. (փաթլըճան, Բադինջան,) ա.) պատնկան. սմբուկ. mélongène, aubergine.

Բադի-հէվա, բ. տես Բադ-հէվա:

Բադ-'իման, գ. արագընթաց. prompt, rapide.

Բադիր, ա. յանկարծակի. soudain, surprenant. [délit.

Բադիրէ(թ), ա. յանցանք. faute,

Բադ-խանէ, գ. (դասըք խոշըռ.) աղիքաթափութիւն. hernie.

Բադ-կէրտ, գ. (փոթորիկ.) մրրիկ. tourbillon (de vent.)

Բադ-հէվա, գ. ձրի. pour rien, gratis, gratuitement.

Բադ-նիւմա, գ. հողմացոյց. girouette.

Բադ-պան, գ. առագաստ. voile.

Բադ-պան-քէշան, գ. որ զարգարէ առագաստ. qui fait voile.

— օլ. առագաստան պարզել. déployer les voiles.

Բադ-պէ-տէսթ, գ. աղքատ. չքաւոր. pauvre, indigent.

Բադ-րէֆթար. գ. արագընթաց. qui marche vite comme le vent.

Բադ-սիւվար, գ. արագընթաց. rapide.

Բադ-քէֆթար, գ. արագ. rapide comme le vent.

Բադ-փա, գ. արագոտն. aux pieds légers, rapides.

Բադ-փէյմա, գ. երագընթաց. rapide comme le vent.

Բար, գ. բեռն. ծանրութիւն. նեղութիւն. 2. պտուղ. հունձք. 3. անգամ. 4. ի բրդ. որ բերէ անձրեւ. 5. պարիսպ. charge, fardeau, poids, chagrin; 2. fruit, récolte; 3. fois; 4. en cp. qui fait pleuvoir; 5. mur, muraille.

Կէվհէր-պար. որ մարգարիտ թափէ. qui répand des perles.

Հէր —. միշտ. հանապազ. toutes les fois, chaque fois, toujours.

Բար, բ. (տէր-պար. պար-կէահ.) ապարանք. սրահ ընդունելութեան. cour d'un prince; salle de réception.

Բարագ, բ. թաւ. 2. թաւ թաղիք. 3. որսորդ շուն. poilu, velu; 2. drap à longs poils; 3. chien de chasse.

Էսպ —. ազնիւ երիվար. cheval de race, à longs poils et dont la crinière est longue et flottante.

Բարագա. խրճիթ. baraque.

Բարան, գ. անձրեւ. pluie.

Բարանիէ, գ. (եաղմուրլըգ. վերարկու. փառաքաղ. mante pour la pluie, imperméable.

Բար-ավէր, գ. բերրի. fertile

Բարգ, բ.

Էհլ —. ընտանիք. famille, maison, ménage.

— էվ — օլ. } ամուսնանալ.
Պարգլանմագ, գ. } se mettre en ménage. [que.
Պարգա. (barca). մակոյկ. barque.
Պարգլը, գ. ամուսնացեալ. տէր ընտանեաց. marié, établi, père de famille.
Պարէ, գ. անգամ. նուագ. 2. պատնէշ. պարիսպ. fois; 2. mur, muraille.
Պարէթա. (baretta) գդակ. calotte de drap
Պարէ(մ), գ. (պարի. Հէլ օլմազ.) գոնեայ. գէթ. du moins, tout au moins.
Պարէք-Ալլահու, ա. Տէր Աստուած օրհնեսցէ. que Dieu bénisse!
Պարգա(թ), ա. էլ. պէվարիգ, յն. որ խայծակն արձակէ. 2. փայլուն, պայծառ իր. qui lance des éclairs; 2. chose resplendissante, brillante.
Պարգաքանմա, գ. փայլուն. պայծառացեալ. resplendissant, brillant.
Պարընմագ, գ. կենակցիլ, կենցաղավարել. փոխադարձել. se conduire, se comporter.
Պարըշ, գ. (սուլհ ու սալահ. 'ապա մուսալէհէ. խուսն ղպէյն.) հաշտութիւն. համաձայնութիւն. paix, réconciliation; conciliation.
Պարըշըգ, գ. հաշտ. հաշտուած. 2. տես Պարըշ. réconcilié.
Խըյըրլը — . բարեբախտիկ. fortuné.
Պարըշըգլըգ, գ. հաշտութիւն. réconciliation.
— էթ. } (մուսալէհա.)
Պարըշմագ, գ. } հաշտիլ. se réconcilier avec qn.
Պարըշտըրմագ, գ. (խալահը մապէյն էթ.) հաշտեցնել. 2. (թէլիֆ էթ.) միաբանել. réconcilier avec qn.; 2. concilier.
Պարի', ա. գեր ի վերոյ. ամենեցուն. supérieur aux autres, excellent.
Պարի, ա. արարիչ. créateur.
Պարի, գ. մի անգամ. 2.(պէլաղ-պէ.) գոնեայ. գէթ. une fois; 2. tout au moins, du moins.

Պարիզ, ա. յայտնի. մեկին. clair, manifeste.
Պարիկլէ, գ. տես Պարէմ.
Պարիտ, ա. էլ. պէվարիտ, յն. ցուրտ. froid.
Պարիք, գ. (թարաֆ.) անօսր. նուրբ. fin, menu, mince.
Պար-խանէ, գ. մթերանոց. magasin, fonds.
Պար-կեահ, գ. արքայ ատեանն դահլիճն. salle d'audience.
Պար-կիր, գ. (պէկիր, ա.) բեռնակիր. անասուն բեռնաբարձ. 2. ձի մալեալ. cheval de somme, de trait, sommier; 2. cheval hongre.
Պար-կիրճի, գ. (պար-կիր սուրուճու.) ջորեպան. loueur de chevaux, muletier.
Պարինմագ, գ. երթալ. 2. պաշտպանել. 3. ապաստանել. aller; 2. protéger, défendre; 3. abriter dans le port.
Պարու, գ. պարիսպ. պատնէշ. mur, muraille, barrière, refuge.
Պարութ, գ. վառօդ. poudre.
— քէսիլմէք. ել մտնել ցասմամբ. être transporté de fureur.
Պարութ-խանէ, գ. վառօդանոց. poudrière. [téger.
Պարունմագ, գ. պաշտպանել. pro-
Պարունմագ, գ. ապաստանել. 2. ամրանալ. se réfugier; 2. s'abriter, jeter l'ancre dans le port.
Պարչա. (barca) խոշոր նաւ. grande barque. [poignée de l'épée.
Պարչագ, գ. երախակալ. garde,
Պարպունիա. (barbone) արծաթանի ձուկն. barbeau.
Պարս, գ. յովազ. ինձ. panthère.
Պարտա. (alabarda) տաշոց տակառագործաց. herminette de tonnelier.
Պար-վէր, } գ. պտղաբեր. որ
Պար-տար, } ամենի պտուղ. 2. յղի. qui porte des fruits, (arbre) fruitier; fructueux; 2. (bête) pleine; grosse; enceinte.
Պարտագ, գ. (փարջ.) կուժ. pot à l'eau.
Պարր, ա. էլ. պէրէրէ(թ), յն. արդար. առաքինի. juste, vertueux.
Պար-քէշ, գ. բեռնակիր. portefaix.

Գարօմէթրօ. ծանրաչափ. baromètre.

Գա-փայէ, գ. պաշտօնեայ. dignitaire.

Գաք, գ. երկիւղ. crainte, peur.

Գաքեւրէ, գ. երախայրիք. նուբք. les prémices.

Գաքէմիլ, գ. կատարեալ. 2. կատարելապէս. parfait; 2. parfaitement.

Գաքի, ա. եղ. պիւքեաթ, յէ. որ լայ. qui pleure.

Գաքիրէ(թ), ա. կոյս. օրիորդ. vierge (intacte), pucelle.

Գաֆ, գ. որ անկանէ, հիւսօ. qui tisse, tresse.

Գաֆթ, գ. անկանելը. հիւսուլը. ոստայնանկելը. 2. անկեալ. action de tisser, de tresser; 2. tissé, tressé.

Գաֆթէ, գ. անկեալ. ոստայնանկեալ. tissé, tressé.

Գէ, գ. ընդ. հանդերձ. avec.

Թա-սպէ-սապահ. մինչեւ յառաւօտ. jusqu'au matin.

Գէեազ, ա. (միրմակ.) սպիտակ. 2. մաքուր պատճէնն. blanc; 2. copie au net.

Գէեազէ(թ), ա. } սպիտակու-
Գէեազըրգ, ա. } թիւն. blancheur.

Գէեազդանիմաք, ա. սպիտականալ. blanchir, devenir blanc.

Գէեաշէ(թ), ա. վաճառումն. գնումն. action de vendre, d'acheter.

Գէեան, ա. յայտ առնել. ցուցանել. յայտնութիւն. ցուցութիւն. exprimer, expliquer, déclarer, exposer clairement; déclaration, explication.

Գէեան-նամէ, գ. յայտարարութիւն. manifeste.

Գէզ, ա. } գաստառ. կտաւ.
Գէզզ, ա. } toile.

Էլ — ի. սրբիչ ձեռաց. essuie-main. [nappe.
Սուֆրա — ի. ծածկոյթ սեղանոյ.

Գէզ, ա. գեղձ. խաղամուղ. ամփոփեալ ի մաշկի. glande, tumeur enkystée.

Աֆէ — ի. բերանացաւ. aphthe.

Գօլթուգ — ի. խաղաղատ. bubon.

Էթ — ի. քսակ. kyste.

Գօզալ — լէրի. գեղձք պարանոցի. glandes du cou.

Գէզաֆ. յէ. պիզաա(թ), եւ։

Գէզաֆի, ա. բիւրեղ. béryl.

Գէզզազ, ա. կտաւավաճառ. (marchand) toilier, linger.

Գէզէ, գ. մեղք. յանցանք. péché, faute, délit, crime.

Գէզէմէք, ա. (թէզէյին էթ.) զարդարել. orner, embellir, parer, décorer.

Գէզէնմէք, ա. (զարդաթէ օլ. թէզէյիւմ.) զարդարիլ զարդն. être orné; s'orner, se parer.

Գէզէք, ա. (զիյնէթ. զարդ. փիրայէ. թէզէյին. զարդարել.) զարդ. ornement, parure.

Գէզ-խաթան, գ. կտաւավաճառաց կրպակ. marché où l'on vend des toiles.

Գէզլ, ա. տալ. 2. ծախել. ի գործ ածել. donner; 2. dépenser, employer.

Գէզլի ճիհէթ էթ. ջանք ի բնաւ հնար յանձին առնել. mettre tous ses soins possibles.

Գէզլի տիգգաթ էթ. ուշ դնել. prêter attention, attacher son esprit.

Գէզլի ամ' էթ. ջան յանձին առնել. mettre toute son application.

Գէզլին, ա. ձանձրացեալ. տաղտկացեալ. ennuyé, dégoûté.

Գէզզէֆ, ա. (գէզզազ.) կտաւավաճառ. toilier; marchand toilier, linger.

Գէզմ, գ. խնճոյք. խրախճանք. festin, banquet.

Գէզմէք, ա. ձանձրանալ. տաղտկանալ. être las de qc., avoir du dégoût, s'ennuyer.

Գէզմ-կեահ, } գ. խնճոյ, տեղի
Գէզմ-կէհ, } խնճոյից. lieu de réunion, de festin.

Գէզուլ, ա. առատաձեռն. libéral, généreux.

Գէզդանէ, գ. ջաւզիբուայի կեղեւ. macis.

Գէզանմ, ա. ազդր. hanche.

— քէմիյի. ողն ետեւի ի վերջն յետին ոսկերն. coccyx.

Պէզտիրմէք, թ. ձանձրացընել. տաղտկացընել. donner de l'ennui, inspirer du dégoût, de l'aversion.

Պէզր, ա. (եղ. էպզար, յգ. էպզա-զիր, եւ. յգ.) պիւզուր, յգ. սերմն. սերմնահատ. կանեփահատ. semence, grain (de semence), chènevis.

Պէթաէթ(թ), ա. դանդաղութիւն. lenteur.

— **էթ.** յապաղիլ. tarder, être en retard.

Պէթալէթ(թ), ա. ծուլութիւն. 2. քաջութիւն. oisiveté, paresse; 2. courage, valeur.

Պէթէր, թ. չարագոյն. pire, plus mauvais.

Պէթուլ, ա. կոյս. 2. Սուրբ Կոյս. 3. Փատիմէ դուստր Մահմետի. vierge; 2. (la sainte) Vierge; 3. Fatimé, la fille de Mahomet.

Պէտա, ա. չար. mauvais.

Պէլ, թ. (մէթան. ջէմէք-պէլ.) մէջք. երիկամունք. reins, lombes.

— **աղրըսը.** ցաւ երիկամանց. douleur dans les reins.

— **սօուքլուղու.** սերմնահոսութիւն. սերմնաժողութիւն. écoulement, gonorrhée.

— **պիւքմէք.** կամարանալ. se voûter.

— **գըրմագ.** (մէջքը կոտրել.) խորտակել մէջքը. éreinter.

— **պաղլամագ.** պնդել մէջքը. se ceindre les reins.

Պէլ, թ. բահ. bêche.

Պէլ, ա. (պէլքի. պէ ամմա.) ընդհակառակն. նոյն հակառակն. մանաւանդ. au contraire, bien plus, mais plutôt.

Պէլ', ա. կլանել. avaler, absorber, engloutir.

Պէլ, թ. (աշկեարէ. աչքէփորեր.) յայտնութիւն. évidence, manifestation.

Պէլա, ա. (ապէլթ.) չարիք. աղէտ. թշուառութիւն. վիշտ. տառապանք. malheur, calamité, misère, peine, affliction.

Պաշ — **ըր.** (պաշպէլասը.) ծանրապայման կէր. casse-tête.

— **սընը պուլմագ.** պատժուիլ չարեաց յանցանաց. être puni d'un méfait.

Ալլահ — **պէլասընը վէրսին.** Աստուած խորտակէ. que Dieu le punisse!

Պէլաքէշ, ա. յգ. պէլիյէթ(թ), եղ.

Պէլազէտէ, պ. թշուառ. malheureux.

Պէլալը, թ. աղէտաւոր. եղերական. malheureux, fatal.

Պէլահէթ(թ), ա. անմտութիւն. stupidité, bêtise.

Պէլաղ, ա. հասանել. 2. բաւականութիւն. 3. ամբողջութիւն. կատարելութիւն. parvenir, arriver; 2. suffisance; 3. perfection.

Պէլաղէթ(թ), ա. ճարտարախօսութիւն. éloquence.

Պէլաէ, գ. չարագործ. անիրաւ. ապերասան. méchant, malhonnête, malfaisant, scélérat.

Պէլաէթ(թ), ա. անմտութիւն. stupidité.

Պէլազէտէ, պ. թշուառական. malheureux.

Պէլէշ, թ. (պարա-հէտեա. Շաղլա.) ձրի. pour rien, gratis.

Պէլէսան, պ. բալասան. ապրաշամ. baume.

Պէլէտ, ա. եղ. պիլատ, պիլ-լատ, յգ. քաղաք. ville.

Պէլէտի(յ), ա. քաղաքային. 2. քաղաքացի. 3. թ. կտաւ. de (la) ville, citadin, municipal, urbain; 2. habitant d'une ville, citadin; 3. cotonnade. étoffe de toile.

Հուքուգու պէլէտիյէ. իրաւունք քաղաքացւոց. bourgeoisie.

Խաճէրէ } պէլէտիյէ. քաղաքապետութիւն. ժողովք քաղաքի. mairie, municipalité.
Տաիրէ }

Պէլէտիյէթ(թ), ա. քաղաքացիի բարք. état et moeurs de citadin.

Պէլէն, թ. բլուր. colline, hauteur, éminence.

Պէլի, ա. այո. oui.

Պէլիղ, ա. եղ. պիւլղա, յգ. ճարտարախօս. 2. մեծ. անչափ. éloquent; 2. grand, immense.

Պէլիյէթ, } յգ. } ա. չարիք. աղէտ. malheur, mal, accident.
պէլաեա, }
Պէլիյէթ(թ), եղ. }

Պէլին, թ. ահ. երկիւղ. crainte, peur.

Պէլինմէք, թ. սարսռալ. frissonner, trembler.

Պէլինլէնմէք, բ. ցաւէ հարկանել. être dans les transes.

Պէլիտ, ա. ապուշ. անմիտ. stupide, sot, insensé, imbécile.

Պէլիրթմէք, բ. (պէլլի էթ. մա'ալում էթ.) յայտնի ցուցնել. ստանել. 2. բեւեռել աչքը. rendre évident, manifeste, clair, faire connaitre; 2. regarder fixement qc.

Պէլիրմէք, բ. (պէլլի օլ. Թէպէյյուն քէսպ էթ.) երեւիլ. յայտնի լինել. 2. ակնապիշ լինել. être connu, devenir clair, évident; 2. avoir le regard fixe, immobile.

Պէլիք, ա. ակնապիշ. qui a le regard fixe, immobile.

Պէլիքլէմէք, բ. ակնապիշ լինել. regarder fixement.

Պէլլէթմէք, բ. տալ պահել ի մտի. faire retenir qc.

Պէլլէմէք, բ. դրոշմել, պահել ի մտի. retenir qc.

Պէլլէյիշ, գ. դրոշմումն, պահումն ի մտի. action de retenir qc.

Պէլլէնմէք, բ. դրոշմեալ լինել ի մտի. être retenu. [bêcher.

Պէլլէմէք, բ. բրել մրկել բահիւ.

Պէլլի, ա. (ճահիր. 'աշկեար. աշիքեար. աէրքեար. պէտիհի. հիւվէյտա.) ծանօթ. յայտնի. երեւելի. ճանաչելի. connu, reconnaissable; notoire; évident, manifeste, patent, clair; apparent, visible; public.

Պէլլիսիզ, ա. անծանօթ. աննշան. անյայտ. աներեւ. inconnu, ignoré; indistinct, vague, obscur, peu intelligible.

Պէլլի —. (նիւզիճէ ղաՀիր.) սակաւ ինչ յայտնի. peu distinct.

Պէլլիլէմէք, բ. նշանակել. դրոշմել. 2. պահել ի մտի. marquer; 2. retenir qc.

Պէլլութ, ա. (մէշէ աղաճը.) կաղնի. 2. կաղնեպտուղ. chêne; 2. gland.

Պէլլուր, ա. ակնաքար. cristal; cristal de verre.

Պէլղամ, գ. մաղաս. խուխ. թանձր. glaire, mucosité, flegme, pituite.

Պէլղամի, գ. } մաղասոտ. glaireux, flegmatique, pituiteux.
Պէլղամլը, ա. }

Պէլճի, ա. որ բրէ բահիւ մրկե. bêcheur.

Պէլուա', ա. որկորամոլ. vorace, glouton.

Պէլ պէլ (պագմագ), ա. (Թէհայյիւրանէ.) ակնապիշ լինել. (regarder qc.) fixement.

Պէլտէ(թ), ա. քաղաք. ville.

Պէլքի(մ), մ. թերեւս. գուցէ. peut-être.

Պէ-խիլաֆ, մ. (խիլաֆ իւզրէ. 'աքսի օլարագ.) հակառակաբար. contrairement, faussement.

Պէ-խօտա, մ. առանձինն. seul.

Պէկ... տես Պէյ...:

Պէ-կեահ, մ. (նէրքինտէ. վագթընտա օլան.) ի ժամու. à temps.

Պէկիր, ա. տես Պար-կիր:

Պէհ, մ. ընդ. avec.

Պէհ, ձ. այ դու. eh! hola!

Պէհա, ա. գեղեցկութիւն. beauté.

Պէհա, գ. (քիւհա, ա.) (արժէք.) գին. յարգ. prix, valeur.

Գան — ար. գին արեան. prix du sang.

— գօմագ. } գին հատանել. taxer,
— պիչմէք. } fixer le prix, éva-
— քէսմէք. } luer, apprécier.

Եօք —յա. Թեթեւագին. յոչ. à vil prix, pour rien.

Պէհաթիմ, ա. յգ. պէհիմէ(թ). եւ:

Պէհալը, ա. (ղալի.) (թանգ.) ծանրագին. մեծագին. cher, d'un prix élevé, haut; coûteux.

Պէհալըլըգ, գ. (ղալա.) (թանգութիւն.) մեծագնութիւն. prix élevé, cherté.

Պէհա-կիր, ա. մեծագին. précieux.

Պէհամէ(թ), ա. գեղեցկութիւն. beauté.

Պէհաճը, ա. որ վաճառէ մեծագնի. cher, qui vend à haut prix.

Պէհանէ, գ. (մա'զերէ. 'էօ'զիր վահի. վէսիլէ. սէր-րիշթէ.) պատրուակ. պատճառանք. prétexte, vaine raison.

— էթ. (Թէ'ալլուլ. Թ'Թիկար.) պատրուակաւ պատրուակել. prétexter, se servir de prétexte.

— պուլմ. պատրուակ առնուլ. prendre prétexte de, prendre pour prétexte.

— պատճէ. ընդ պատրուակաւ. sous prétexte de.

Գեհաւոր, ա. (գահաւոր, ա.) արի. քաջ. նահատակ. vaillant, valeureux, courageux (comme un héros).

Գեհաւորաբար, մ. արիաբար. քաջաբար. courageusement, en (ou comme un) héros.

Գեհաւորի, ա. } արիութիւն.
Գեհաւորութիւն, ա. } քաջութիւն. courage, bravoure, valeur héroïque.

Գեհար, ա. ժամանակ տարւոյ ընդ գիշերահաւասար եւ ընդ արեւադարձ. 2. գարուն. temps de l'année entre l'équinoxe et le solstice; 2. printemps.

Իւր, եղեւ —. գարուն. printemps.

Աշն —. (կիւզ.) աշուն. automne.

Գեհար, ա. գեղեցիկ. պայծառ. beau, brillant.

Գեհար, ա. (եգգւար.) համեմ. épice, aromate, drogue.

Գեհարէ(թ), ա. գեղեցկութիւն. պայծառութիւն. ազնուութիւն. beauté, éclat, excellence.

Գեհարի, ա. գարնանային. de (ou du) printemps, printanier.

Գեհարութան, ա. գարուն. printemps.

Գեհարլամագ, ա. համեմել. համեմեցնել համեմանօք. épicer, assaisonner.

Գեհարլը, ա. համեմեալ. épicé, fortement assaisonné.

— անէգա. (մուշ.) մուշկ. musc.

Գե-հեմ, ա. ի միասին. ensemble, l'un avec l'autre.

Գե-հեմ-գեռե, ա. խառնամանն. խառնշփոթեան. tout mêlé, embrouillé, confus. [en tout cas.

Գեհեմ-հալ, ա. յամենայն դէպս.

Գեհեյ, ա. ահ. eh!

Գեհեր, ա. վասն. առ. 2. մասն. բաժին. à cause, pour; 2. lot, part, sort.

Գեհեր, ա. իւրաքանչիւր. իւրաքանչիւր ոք. chaque; chacun.

Գեհի(յ), ա. գեղեցիկ. beau.

Գեհիճ, ա. գեղեցիկ. 2. ուրախ. զուարթ. beau; 2. joyeux, gai.

Գեհիմ, ա. միագոյն. d'une seule couleur, td. unicolore.

Գեհիմէ(թ), ա. եւ. գեհամիմ, յք. անասուն. animal, bête, brute.

Գեհիփ(յ), ա. անասնայ. անասնական. animal, bestial, brutal.

Գեհիշթ, ա. դրախտ. երկինք. paradis, ciel.

Գեհիշթի, ա. երկնաւոր. céleste.

Գեհիշթ-նշին, ա. երանելի. (assis dans le ciel,) bienheureux.

Գեհիրէ(թ), ա. կին գեղեցիկ. 2. մեծարոյ, պատուական կին. femme jolie; 2. femme honorée et respectée.

Գեհճէ(թ), ա. գեղեցկութիւն. սիրելի լինել. 2. ուրախութիւն. զուարթութիւն. beauté, amabilité; 2. gaieté, joie.

Գեհրէ, ա. մասն. բաժին. lot, portion, part, sort.

Գեհրէ-մէնտ. } ա. բաժանորդ.
Գեհրէ-ատր, } հաղորդ. qui a sa part, participant.

Գեճա, ա. պատշաճ. արժանի. 2. փոխանակութիւն. (ce qui est à sa place,) convenable, digne; 2. échange, troc d'une chose pour (ou contre) une autre.

Գեճաել, ա. փոխանակութիւն. échange, troc d'une chose pour (ou contre) une autre.

— օլ. (կրի մ'մուր պիր պիրինին մանսըպըն կեչմէք.) փոխել զպաշտօնս. permuter de fonctions, de grade)

Գեճերիք, ա. խոհականութիւն. savoir-faire, habileté.

Գեճերիքլի (ատեմ), ա. յաջողակ. habile, adroit.

Գեճերիքսիզ, ա. անյաջողակ. inhabile, maladroit.

Գեճերիքսիզլիք, ա. անյաջողակութիւն. incapacité, maladresse.

Գեճերմէք, ա. ի գլուխ հանել. կարգել. faire réussir, arranger.

Գեճիլ, ա. այր պատուական. մեծարոյ. homme respecté, respectable.

Գե-ճիտտա, ա. կատարեալ. ստուգիւ. sérieusement, fortement, expressément.

Պէմ (պէյազ), ա. համայն (ամբողջ). tout (blanc).

Պէ-միւհիւր, ա. կնքեալ. cacheté, scellé.

Պէյ, ա. իշխան. տիրապետ. պարոն. 2. (Թղթոյ.) Թագաւոր թղթախաղի. 3. Ազնուական տիտղոս. beg ou bey, seigneur, chef d'un district; 2. un as; 3. titre honorifique.

Ալայ —ի. գնդապետ. colonel.

—լէր պէյի. ընդհանրապետ. gouverneur général.

Պէյ'աթ, ա. հնազանդութիւն. 2. երդումն, հաւատարմութեան երդումն ի գահակալութեան. hommage; 2. prestation de serment, inauguration.

Պէյի', ա. որ ծախէ. 2. որ գնէ. յաճախորդ. vendeur; 2. acheteur, chaland.

Պէյիաղ, ա. ջրկիր. ջրվաճառ. porteur ou vendeur d'eau.

Պէյին, ա. յայտնի. յստակ. manifeste, évident, clair.

Պէյինէթ(թ), ա. յայտարարութիւն. ցուցմունք. ապացուցութիւն. յայտնութիւն. յայտնի իր. preuve, argument, évidence.

Պէյինէն, ա. յայտնապէս. clairement.

Պէյզա, ա. իգ. սպիտակ, որ. 2. ա. ձուաձեւ. ovalaire

Պէյզա(թ), ա. ձու. oeuf.

Պէյզավի(յ), } ա. ձուաձեւ.
Պէյզի(յ), } ձուաձեւ. ovale, td. ovalaire.

Պէյ-զադէ, ա. իշխանորդի. ազնուազգի. fils d'un bey, gentilhomme, personne d'une naissance distinguée.

Պէյ-զադէլիք, ա. ազնուականութիւն. gentilhommerie, noblesse, distinction de naissance, de rang.

Պէյէնիլմէք, ա. հաճոյ լինել. être approuvé, agréé, plaire.

Պէյէնմէք, ա. (հաւնիլ.) հաճել. հաճ լինել. ախորժել. approuver, trouver bon; se plaire à.., aimer.

Պէյէնտիրմէք, ա. հաճելի, ընդունելի առնել. faire approuver ou agréer, rendre agréable.

Պէյթ, ա. տուն. յի. բնակութիւն. 2. տուն. երգութեան, յի. տուն. տող. maison; 2. vers, distique.

Պէյթութէթ(թ), ա. ագանիլ. [passer la nuit.

Պէյլիք, ա. պարոնութիւն. 2. գանձ արքունի. 3. արքունական. dignité de bey, seigneurie; 2. fisc ou trésor public; 3. de l'État.

—կէմիսի. նաւ պատերազմի. bâtiment de guerre, vaisseau.

Պէյլիքճի, ա. պահակ արքունի դիւանի. 2. պետ արքունական գանձատան. un garde du divan impérial; 2. le directeur de la section des finances.

Պէյն, } ա. ուղեղ. cerveau.
Պէյնի, }

Պէյն, ա. անջրպետ. մէջ. հեռաւորութիւն. 2. ընդ. ի մէջ. intervalle, interstice, distance, milieu entre deux choses; 2. entre, parmi.

—էհիմ. ի մէջ նոցա. parmi ou entre eux.

Պէյնէ, ա. ի. ի միջի. ի մէջ. entre, parmi, au milieu.

Պէյնէ-հիւմա. ի մէջ երկոցունց. entre les deux.

Պէյնէ-լ-աքրան. ի մէջ հաւասարաց. parmi les égaux.

Պէյնէ-ն-նաս. ի մարդկան մէջ. parmi les hommes.

Պէյնէ-նա-նէ. ի մէջ մերում. ընդ մէջ մեր. entre nous.

Պէյնէ-լ-տէվլէթէյն. ընդ երկու պետութիւնս. entre les deux États.

Պէյնութէ(թ), ա. անջրպետ. հեռաւորութիւն. intervalle, distance, espace.

Պէյվէ, ա. այրի. veuve.

Պէյապան, ա. անապատ. désert.

Պէյատա, ա. հետեւակ (ի ճատրակի). pion.

Պէյտահ, ա. երագոտն ձի. 2. հետեւակ ի ճատրակի. cheval agile, coursier, cheval fougueux; 2. pion.

Պէն, ա. (խալ. չամ.) նիշ. դէմ յերեսի. tache noire, envie, marque (de naissance), grain de beauté; taches de rousseur.

Պէն, դ. ես. je, moi.
—ձէ. ըստ իս. selon moi, à mon avis.

Պէնաթ, ա. յգ. պինթ, եղ։

Պէ-նամ, ած. անուանի. fameux, célèbre.

Պէնան, յգ. } ա. ծայր մատին. մատն.
Պէնանէ(թ), եղ. } bout du doigt, le doigt.

Պէնաւուրգ, ա. յգ. պինաւուրգ, եղ։

Պէնաւաիր, ա. յգ. պէնաւէր, եղ։

Պէնկ, դ. գոյն երեսաց. 2. երեսք. teint; 2. visage.
—ի աթմաք. ըլլել, հափանել գունոյ, երեսաց. changer de couleur, changer de visage.
—ի սօլմաք, պօզուլմաք. տղեգունանել. գունաթափել. pâlir.

Պէնզէթմէ, դ. արուեստական. artificiel, faux.

Պէնզէթմէք, դ. նմանեցուցանել. faire ressembler, imiter.

Պէնզէմէք, դ. նմանիլ. նմանող ըլլել. ressembler; imiter.

Պէնզէյիշ, դ. նմանութիւն. ressemblance.

Պէնզէր, դ. նման. semblable, ressemblant.

Պէնէվի(յ), ա. որդիական. de fils, filial.

Պէնէք, դ. պիսակ. խայտաբղէտ. tache, moucheture.

Պէնէքլէմէք, դ. պիսակ դրոշմել. խայտաբղէտ առնել. marqueter, moucheter.

Պէնէքլէնմէք, դ. պիսակ լինել. se tacheter.

Պէնէքլի, դ. խայտաբղէտ. tacheté, moucheté.

Պէնէֆշէ, գ. (մէնէքշէ, ռ.) մանուշակ. violette.

Պէնի, ա. յգ. իպն, եղ։

Պէնի Ադէմ. որդիք Ադամայ. մարդիկ. les fils d'Adam, les hommes.

Պէնիմ, դ. իմ. mon.

Պէնիմքի, դ. (իմս.) որ ինչ իմ է. le mien.

Պէնլի, դ. (խալլըտար.) պիսակաւոր. tacheté, moucheté.

Պէնլիք, դ. (էնանիյէթ.) ինքնահաւանութիւն. égoïsme, prétention

Պէնկ, գ. (էսրար.՝ հաշիշէ.) խոտ մի արբեցուցիչ կանեփ է տերեւոց կանեփի. hachich.

Պէնկեահ, գ. վրան թաղիքեայ. 2. գանձատուն. 3. բեռն. tente d'étoffe de laine; 2. trésor; 3. charge, fardeau, bagage.

Պէնկի, գ. արբշիռ հաշիշի. qui s'enivre au moyen de beng.

Պէննա, ա. ճարտարապետ. շինող. architecte.

Պէննէ(թ), ա. հոտ. odeur.

Պէնժ, ա. ծուլութիւն. թուլութիւն. mollesse, manque de vigueur.

Պէնու(վ). } ա. յգ. իպն, եղ։
Պէնուն, }

Պէնտ, գ. կապ. հանգոյց 2. ջրդանարան լիճ. 3. գլուխ. հատած. 4. արարուած. 5. ի բրդ. որ կապէ. lien. noeud; 2. réservoir d'eau, bassin, digue; 3. chapitre (d'un livre), article (d'un journal); 4. pièce dramatique, drame; 5. en cp. qui lie.
—էթ. կապել. lier. attacher.

Պէնտա, ա. եղ. պիւնուտ, յգ. դրօշ. 2. գունդ. étendard, drapeau; 2. corps d'armée de dix mille hommes.

Պէնտէ, գ. եղ. պէնտէկեան, յգ. կապեալ. 2. ծառայ. ստրուկ. գերի. lié; 2. esclave, serviteur, serf.

Պէնտէ-զատէ, գ. ընդոծին. fils d'un esclave.

Պէնտէլիք, դ. տես Պէնտէկի։

Պէնտէ-խանէ, գ. տուն ծառայի. maison de serviteur.

Պէնտէկեան, գ. յգ. պէնտէ, եղ։

Պէնտէկի, գ. ծառայութիւն. esclavage, servitude.

Պէնտէ-նիւվազ, գ. գթած. ողորմած առ ծառայս. bienveillant envers le serf.

Պէնտէր, գ. (եղ. պէնատիր. յգ. ա.) նաւահանգիստ. քաղաք ծովեզերեայ. rade, port, ville maritime.

Պէնտէր-կեահ, գ. հանգրուան նաւաց. port.

Պէնտէ-փէրվէր, գ. մարդասէր առ ծառայս. bienveillant envers le serf.

Պէնտպասթէ, գ. կապուած. 2. ծառայ. lié; 2. esclace, serf.

Պէնտէ-կեար, գ. ծառայ. esclave, serf.

Պէնտք, տ. տես Պէնտէք:

Պէշ, տ. (խառնուէ. փէնճ.) հինգ. cinq.

— փարմաղ. հնգաթերթեան. ոսկեծաղիկ. quintefeuille.

— ատէ պիր. հինգերորդ մաս. cinquième partie, quint.

Պէշաշէ(թ), ա. զուարթութիւն. ընդարձակութիւն. զուարթութիւն. gaîté, enjouement.

Պէշարէ(թ), ա. գեղեցկութիւն. 2. աւետիք. beauté; 2. bonne, heureuse nouvelle, nouveauté.

Պէշ-եիւզ, տ. հինգ հարիւր. cinq cents.

Պէշէր, ա. ազգ մարդկան. 2. մորթ. les hommes, le genre humain, l'espèce humaine; 2. peau.

Էպու-լ-պէշէր. հայր մարդկութեան. le père des hommes.

Պէշէր, տ. հինգ իւրաքանչիւր. cinq à chacun.

— պէշէր. հինգ հինգ. cinq à cinq.

Պէշէրէ(թ), ա. արտաքին մորթ մարմնոյ. épiderme.

Պէշէրի(յ), ա. մարդկեղէն. humain.

Պէշէրիյէ(թ), ա. մարդկեղէնութիւն. humanité.

Պէշի', ա. անհաճոյ. գարշելի. désagréable, abominable.

Պէշինճի, տ. հինգերորդ. cinquième.

Պէշիր, ա. աւետաւոր. աւետաբեր. 2. գեղեցիկ. porteur de bonnes nouvelles; 2. beau.

Պէշիրի, ա. } աւետաբերութիւն. action de porter une bonne nouvelle.
Պէշիրլիք, տ. }

Պէշիք, տ. (Ճէհա. կէհվարէ.) (օրօրոց.) օրրոց. berceau.

— սալլամաք. օրօրել. bercer.

Պէշլիք, տ. (հինգնոց). հնգղրուշեան. pièce de cinq piastres = 1 franc 10 centimes.

Պէչ, տ. Վիեննա. Vienne.

— թաւուգու. հաւ քոչինչինայ. poule de Cochinchine.

Պէչէ, եւ. } գ. ձագ. կորիւն.
Պէչէկեան, յգ. } 2. մանուկ. petit d'animal; 2. petit enfant.

Պէպաղա, գ. պապաղայ. perroquet.

Պէպէր, գ. յովազարիւծ. léopard.

Պէպէք, գ. բիբ. 2. մանկիկ. 3. պաճուճապատանք. prunelle, pupille; 2. enfant emmaillotté, poupée; 3. poupée.

Պէտ, ա. չարիք. չար. 2. զօրութիւն. malheur, mal, dommage; 2. force, vigueur.

Պէտ, ա. չար է. il y a du mal.

Պէս, գ. բազում. beaucoup de... maint, bien des...

Պէս (պէրապէր), տ. է ժողովն. tout ensemble.

Պէս (պէլլի), տ. ամենայն (ծանօթ). tout (connu).

Պէսաթին, ա. յգ. պօսթան, եւ:

Պէսաթի, ա. յգ. պէսիթ, եւ:

Պէսալէ(թ), ա. համարձակութիւն. քաջութիւն. արիութիւն. hardiesse, bravoure, courage.

Պէսթ էթ. գ. կապել. lier, attacher.

Պէսթէ, գ. կապեալ. փակեալ. 2. տ. երգ. lié, fermé; 2. air, chant; air mis sur des paroles.

Պէսթէկի, գ. կապուած ըլլալ. état d'être lié.

Պէսի, տ. տեղի պարարտացուցանելոյ. lieu où l'on engraisse les animaux.

— յէ գօմաք. պարարել. պարարտացուցանել. mettre à l'engrais.

Պէսի, գ. բազմութիւն. յաճախութիւն. multitude, grande multitude, abondance.

Պէսիթ, ա. եւ. պէսաթիթ., յգ. տարածեալ. լայն. ընդարձակ. մեծապարած. 2. պարզ. 3. տեղի ընդարձակ. 4. բաց. étendu, large, ample, spacieux, grand, vaste; 2. simple; 3. lieu spacieux; 4. ouvert.

Պէսիթա(թ), ա. ժամացոյց արեգակնային. cadran (ou horloge) solaire.

Պէսիճ, գ. հանդերձանք. պատրաստութիւն. 2. է Բրդ. որ հանդերձի. articles de voyage, ef-

fets, bagages; préparation; 2. en cp. qui se prépare.

Պէսիմ, ա. զուարթադէմ. d'un air riant.

Պէսիր, ա. բազմաթիւ. բազում. յոլով. nombreux, beaucoup de...

Պէսլէմէ, գ. նաժիշտ. bonne, servante.

Պէսլէմէք, ն. (ի'սլէ, փէրվէրիշ էթ.) սնուցանել. դարմանել. գիրացուցանել. պահել. nourrir; entretenir; engraisser; élever des bestiaux.

Պէսլէնմէք, ն. սնանիլ. դարման ընդունել. se nourrir; prendre nourriture.

Պէսլի, ն. սնեալ. պարարտ. bien nourri, engraissé, gras.

Պէսմէլէ(թ), ա. խօսել զանուն Աստուծոյ. dire, prononcer bismillah.

Պէսպասէ(թ), ա. ցանցակերպ թաղանթն հնդիկ ընկուզի. macis.

Պէսս, ա. ցանել. սփռել. տարածանել. disperser, répandre, divulguer.

Պէվա, գ.

Ճէվզի պէվա. հնդիկ ընկոյզ. noix muscade.

Պէվահան, ա. յայտնապէս. հրապարակաւ. ouvertement, en public, en plein jour.

Պէվասիր, ա. յգ. պասուր, եզ։

Պէվար, ա. ապականել. կորնչել. կորուստ. se gâter, périr, se perdre; ruine, perte, perdition.

Տարը պէվար. Դժոխք. Enfer.

Պէվարի, ա. յգ. պուրի, եզ. 3։

Պէվարիդ, ա. յգ. պարիդէ(թ), եզ։

Պէվարիգ, ա. յգ. պարըգա(թ), եզ։

Պէվարիկա, ա. յգ. պարիկա, եզ։

Պէվլ, ա. եզ. էպվալ. յգ. մէզ. urine.

Պէվշ, ա. բազմութիւն. ամբոխ. խառնամած ամբոխ. foule, cohue, ramassis de gens de toute espèce.

Պէվվապ, ա. դռնապան. concierge, portier.

Պէվվապի(յ), ա. դռնապանի. du (de) portier.

Պէտ, գ. չար. յոռի. վատթար. տգեղ. զազրալի. 2. չարութիւն. յոռութիւն. տգեղութիւն. mauvais, méchant, laid, difforme, vilain, désagréable, nuisible; 2. malignité, malice, méchanceté; laideur, difformité.

Պէտա', ա. սկիզբն առնել. սկսանել. սկիզբն. commencer; commencement.

Պէտ-ատէթ, գ. որոյ չար սովորութիւն է. qui a une mauvaise habitude.

Պէտայէթ, ա. սկիզբն. commencement. — (մահքէմէսի). առաջին ատեան. tribunal de première instance.

Պէտայի', ա. յգ. պէտի'ա(թ), եզ։

Պէտ-ախթէր, գ. չարաբաստիկ. infortuné, malheureux.

Պէտ-ախլագ, ն. չարաբարոյ. d'un naturel malin, malicieux, malveillant.

Պէտահէթ, ա. հասանել ի վերայ. յանկարծակի գալ. arriver à l'improviste, survenir inopinément; avoir lieu d'une manière inattendue; événement inattendu, surprise.

Պէտ-'ահտ, գ. ուխտադրուժ. նենգաւոր. infidèle, perfide.

Պէտ-'ամէլ, գ. չարագործ. qui agit mal, malfaisant, scélérat.

Պէտ-ամուզ, գ. չար սովորեալ. որոյ չար սովորութիւնք են. malappris, qui a de mauvaises habitudes.

Պէտ-ասըլ, գ. վատատոհմիկ. անտոհմ. անարգ. de basse extraction, de basse naissance, ignoble.

Պէտավէթ, ա. կեանք արօտական. 2. սկիզբն. vie nomade, vie du désert; 2. commencement.

Պէտավի(յ), ա. արօտական. վաչկատուն. bédouin, nomade, habitant du désert.

Պէտ-զէհրէ, գ. երկչոտ. վատ. չարակամ. կասկածոտ. craintif, lâche, malveillant, méfiant.

Պէտ-զէպան, գ. չարախօս. պղծաբերան. médisant, ordurier.

Պէտէլ, ա. փոխարինութիւն. հատուցումն. դարձ փոխարինի. (փոխարէն) հաւասարազօր. փոխարէն տուած. compensation; équivalent; échange; dédommagement.

Գէօտէշլէշմէք, փ. առնել փոխ փոխարինել փոփոխանակ. se donner réciproquement un équivalent.

Գէօվտէն, ա. եղ. էգտամն, յգ. մարմին. իրան. կոճղ. 2. պարսպապատ. պարսպել. ատամն պարսպաձև. corps, tronc; 2. rempart, créneau, muraille crénelée.

— *Քէնտէն մասրաֆը չէօքմէք.* զինքն անձամբ հատուցանել. supporter soi-même la dépense.

Գէօվտէնի(յ), ա. մարմնոյ. de (du) corps. [corpulence.

Գէօվտէնլիյէէ(թ), ա. մեծամարմնութիւն.

Գէօվտէնլի, ա. անձնեայ. 2. պարսպապատ. gros, de forte encolure; 2. muni de créneaux.

Գէօթիւ-էնտիշ, ա. չարախորհուրդ. malintentionné, malveillant.

Գէօտէօթան, ա. տես Գէօզլիւ-թան:

Գէօչէպի(յ), ա. վաչկատուն. bédouin, nomade.

Գէօտէր, ա. արտաքին. extérieur, dehors.

Գէօթիւ-թէր, ա. չարագոյն. pire, plus mauvais.

Գէօթիւ-թէրին, ա. խիստ չար. très-mauvais.

Գէօրի', ա. նորաձևի. նոր. չքնաղ. 2. գիւտ. արարիչ. nouvellement inventé, nouveau, rare, merveilleux; 2. inventeur, créateur.

Գէօրի'ա(թ), ա. եղ. գիւտա', յգ. նորաձևիք, նորանշան իրք. chose nouvellement inventée.

Գէօնիւլ, ա. սրտի մտօք. մտադիւրաբար. du fond du coeur, sincèrement.

Գէօհիհէ(թ), ա. յանկարծակի գտնել. arriver à l'improviste, survenir inopinément.

Գէօհիհէն, ա. յանկարծակի. à l'improviste, inopinément.

Գէօհիհ, ա. դարձահանկ. յանկարծական. 2. յայտնի. ճանաչ. imprévu, subit; 2. évident, manifeste, patent.

Գէօհիհյաթ, ա. յանկարծադէպ իրք. événements inattendus.

Գէօրիւ, } ածք. տեսանելի. յայտնի.
Գէօրիւնիւր, } visible, clair, manifeste.

Գէօթիւլիք, փ. չարութիւն. méchanceté, mauvais caractère.

Գէօթիւ-խահ, ա. չարակամ. malveillant.

Գէօթիւ-խահի, ա. } չարակամութիւն.
Գէօթիւ-խահլըգ, փ. } malveillance.

Գէօթիւ-խըսլը, } ա. չարաբարոյ.
Գէօթիւ-խու(յ), } d'un mauvais
Գէօթիւ-խուլու, } naturel.

Գէօթիւ-խույի, ա. } չարաբարոյութիւն.
Գէօթիւ-խույլուգ, փ. } mauvais naturel.

Գէօթիւ-կէու, } ա. չարախօս. զըր-
Գէօթիւ-կէույ, } պարտ. ասող. médisant, détracteur, calomniateur délateur.

Գէօթիւ-կէվհէր, ա. չարաբարոյ. de mauvaise nature, malin.

Գէօթիւ-կիւմէն, ա. չարախորհուրդ. կասկածոտ. malintentionné; méfiant.

Գէօթիւ-հալ, ա. թշուառ. misérable, malheureux.

Գէօթիւ-ճինս, ա. չարատոհմ. de mauvaise famille.

Գէօթիւ-մանզար, ա. չարադէմ. laid.

Գէօթիւ-մէշր, ա. դժնդակ. inhumain, illibéral.

Գէօթիւ-նամ, ա. չարահամբաւ. վատանուն. décrié, diffamé.

Գէօթիւ-նէժատ, } ա. անազնիւ. ան-
Գէօթիւ-նիժատ, } ազնիւ. de mauvaise origine, ignoble, vil.

Գէօթիւ-նիյէթ, ա. չարախորհուրդ. malintentionné.

Գէօթիւ-նիհատ, ա. չարաբարոյ. de mauvais naturel, malicieux.

Գէօթիւ-նիւմա, ա. չարատեսիլ. չարադէմ. d'un mauvais aspect, laid.

Գէօթիւ-ուսլուպ, ա. ոչ չար ձևոյ. տգեղ. de mauvaises manières; laid.

Գէօթիւ-չէհրէ, ա. չարադէմ. laid (de visage).

Գէօթիւ-չէշմ, ա. չարաչք. à mauvais oeil, envieux.

Գէօթիւ-պախթ, ա. չարաբաստիկ. malheureux, infortuné.

Գէօթիւ-զին, ա. չարատես. désagréable à voir.

Պէտ-պու, պ. գարշահոտ. puant, fétide, de mauvaise odeur.

Պէտ-պախտ, պ. չար. գարշելի. mauvais, vil, détestable.

Պէտ-սիրէթ, պ. չարաբարոյ. ախտաւոր. de mauvais naturel, vicieux.

Պէտ-տուա, պ. անէծք. նզովք. malédiction, exécration, imprécation.

Պէտր, ա. լիալուսին. լուսաւոր, լրացեալ լուսին. pleine lune.

Լէյլէթիւ-լ-պէտր. հնգետասաներորդ գիշեր ամսոյ. 15° nuit du mois lunaire.

Պէտրագա, պ. առաջնորդ. 2. ուղիղ ճանապարհ. guide, conducteur; 2. voie droite.

Պէտ-րահ, պ. ճանապարհէն անկեալ. մոլորեալ. dévié, égaré.

Պէտ-րամ, պ. տեղի զբօսանաց. 2. կոչունք. խնճոյք. promenade; 2. repas prié, festin.

Պէտրէ(թ), ա. աչք կենդանի, սուր. oeil vif, perçant.

Պէտ-րէյ, պ. չարախորհուրդ. malintentionné, malveillant.

Պէտ-րէֆթար, պ. յամրընթաց. qui a un mauvais pas (un cheval).

Պէտ-քեար, } պ. չարագործ.
Պէտ-քէրտար, } malfaiteur, méchant.

Պէտ-ֆէրճամ, պ. չար. de mauvaise fin, méchant.

Պէտ-ֆէրման, պ. որ հրաման տայ չարեաց, չարիք գործել. qui ordonne du mal.

Պէտ-ֆի'ալ, ա. չարագործ. malfaiteur, méchant.

Պէր, պ. որ տանի, բերէ. 2. կուրծք. ծոց. 3. ի վերայ. 4. տերեւ. qui porte, emporte, apporte; 2. sein, poitrine; 3. sur; 4. feuille.

Պէր մուճթէզայի հալ. ըստ պահանջման հանգամանաց. suivant les circonstances.

Պէր սէր. ի վերայ գլխոյ. sur la tête.

Պէր մինուալի մուհառրէր. ըստ գրեցելոյն. ըստ գրոյն. selon la manière écrite.

Պէր-մուճիպ. ըստ. conformément à...

Պէր, ա. ազատիլ. ապրիլ. 2. առողջանալ. être délivré, se sauver, se délivrer; 2. guérir, relever ou sortir de maladie.

Պէրա, ա. ազատ լինել. être libre, exempt de qe.

Պէրա'ա(թ), ա. կատարեալ լինել. վեր ի վերայ լինել. առաւելութիւն. կատարելութիւն. գերազանցութիւն. être homme accompli; être supérieur à qn. en qc.; supériorité, perfection, excellence.

Պէրա'աթիւ-լ-իսթիհլալ. ներածութիւն գեղեցիկ յօրինեալ. introduction (ou exorde) parfaitement bien composé(e).

Պէրայա, ա. յգ. պէրիյյէ(թ). եւ. 2. հպատակք. հնազանդեալք. vassaux.

Պէրաէթ, ա. ազատ լինել. ազատահարկ. անխնդիր ազատութիւն. 2. առողջութիւն. 3. հրովարտակ արտօնութեան. immunité, exemption; être exempt, libre; 2. santé; 3. diplôme qui confère quelque privilége.

Պէրաթ, ա. եւ. պէրէվաթ, յգ. հրովարտակ, արքունի մուրհակ ազատահարկ, արտօնեալ իշխանութեան. brevet d'exemption, diplôme impérial qui accorde des immunités ou priviléges.

Լէյլէթիւ-լ-պէրաթ. (պէրաթ կիճէսի.) 15երորդ գիշեր Շա'պան ամսոյ (յորում գիշերի՝ ըստ կարծեաց ժողովրդոց՝ բոլոր ամենայն մահմետականի կեանք որոշի վասն ամբողջ տարւոյ). 15° nuit du mois Cha'ban (où selon la croyance populaire, la destinée de chaque musulman est fixée pour toute l'année).

Պէրաթիլ, ա. յգ. պէրէթիլ, եւ.

Պէրաթլը, թ. արտօնեալ. ազատ. porteur d'un diplôme, breveté, privilégié.

Պէրահ, պ. զարդ. գեղեցկութիւն. 2. զարդարեալ. գեղեցիկ. ornement, beauté, élégance; 2 orné, beau.

Պէրահմէն, եւ. } ա. բրահման.
Պէրահմինէ(թ), յ. } bramin(e).

Գերահզին, ա. յգ. գերահզօր, եւլ։

Գերայ, դ. վասն. ի պատճառս. à cause, pour.

Գերապէր, դ. հաւասար. զուգական. 2. ի միասին. égal, pareil, sur le même niveau, parallèle; 2. ensemble, de compagnie.

— ել. հաւասար հարթել. égaliser.

Քաղաք — ել. հարթ յատակ առնել. démolir, raser (une ville).

(Գիտասէրէ)բուհ-գերապեր. (եղբայր) համախորհուրդ. (frère) unanime.

Գերապերէ(թ), ա. յգ. գերապեր, եւլ։

Գերապերի, դ. } հաւասարութիւն. parité,
Գերապերութիւն, տ. } égalité, conformité.

Գերապերեմ, տ. հաւասար հարթել. égaliser, mettre sur la même ligne.

Գերապերիմ, տ. հաւասար, զուգական միասին լինել. être égaux, être mis ensemble.

Գերապերմէ, տ. հաւասար. également.

Գերապէր, ա. յգ. գերպէր, եւլ։

Գերաս, ա. բորոտութիւն. lèpre.

Գեր-ամբարձ, դ. ի վեր ամբարձեալ. (é)levé. [եւլ։

Գերարի, ա. յգ. գերբերկեբ(թ),

Գերգ, ա. փայլակն. éclair.

Գերգան, ա. փայլատակել. faire des éclairs, briller.

Գեր-գարար, ա. հաստատուն. կայուն. մնայուն. permanent, stable, constant, durable.

Գերգ-ենտազ, դ. հրացանաձիգ. 2. փայլակնացայտ. fusilier; 2. qui lance des éclairs.

Գերզախ, ա. մէհ ընդ արքայութեան երկնից եւ ընդ դժոխս. ժամանակ ընդ մահ եւ ընդ յարութիւն. լիմբոս. gouffre entre le paradis et l'enfer; temps entre la mort et la résurrection; les limbes.

Գեր-զեան, դ. ի վեր ամբարձեալ. վերացուցեալ. élevé, enlevé.

Գերէ, դ. գառն. agneau.

Գերէի Փէլէք. խոյ աստեղատուն. Bélier.

Գերէ, ա. վէրք. սպի. խոցո-տանքեալ նշան հարուածոյ. blessure, cicatrice, contusion, enchymose.

Գերէհմէն, դ. բրահման. brahmane.

Գերէհնէ, դ. մերկ. nu.

Գերէհնէ-սէր, դ. մերկագլուխ. 2. կրօնաւոր մահմետական. nu-tête, (la) tête nue; 2. derviche.

Գերէհնէ-փա, դ. բոկոտն. nu-pieds, pieds nus.

Գեր-էնտազ, դ. որ ի վեր ամբառնայ. qui élève.

Գեր-էնտախթէ, դ. ի վեր նետեալ. ամբարձեալ. jeté, élevé en haut.

Գերէվաթ, ա. յգ. գերաթ, եւլ։

Գերէրէ(թ), ա. յգ. գարր. եւլ։

Գերէքէաթ, յգ. } ա. օրհնութիւն Ա-
Գերէքէ(թ), եւլ. } ստուծոյ. յաջողութիւն. առատութիւն. պտղաբերութիւն. bénédiction de Dieu, prospérité, abondance, fecondité, fertilité.

— վերաքին. օրհնութիւն Տեառն ի վերայ ձեր. հատուսցէ ձեզ Տէր. que Dieu vous bénisse! Dieu vous le rende!

Գերէքէթլի, տ. առատ. յորդ. բերրի. արգասաւոր. copieux, abondant, fertile.

Գերթ, տ. քաչալութիւն. teigne.

— գալ. քոսոտ լինել. քաչալ. teigneux.

Գեր-թարաֆ, դ. ի մի կողմ. մեկուսի. de côté, à part, séparément.

Գեր-թեր, դ. բարձրագոյն. վերագոյն. supérieur, plus élevé.

Գեր-թերին, դ. վերին բարձր. très-élevé.

Գերթմէք, տ. խախտել. disloquer, luxer.

Գերի(յ), ա. ազատ. զերծ. հեռաւոր. libre, affranchi de qc., loin de, exempt de qc.

Գերի, տ. այսր. յայս կոյս. 2. ի... հետէ. en deçà; 2. depuis, à partir de...

— գելմէք. մերձենալ. s'approcher.

Իօթէ —. այսր անդր. çà et là.

Իօթէտէն —. ի բազմաց հետէ. depuis longtemps.

կէլէլիտէնպէրի —. յորմէ հետէ եկի. depuis que je suis venu.

Պէրիգ, ա. փայլումն. 2. փայլել. éclat, brillant; 2. briller, luire.

Պէրիյաթ, } յհ. } արարած. մարդ. պէրայա, } } créature, Պէրիյյէ(թ), եւ. } homme.

Պէրին, ա. վերին. վերնագոյն. très-haut, le plus haut, sublime.

Պէրիշիմ. գ. (իպրիշիմ.) մետաքս. (fil de) soie.

Պէրիս, ա. բորոտ. lépreux.

Պէրիտ, գ. սուրհանդակ. գե-շտապն. 2. երիվար փոխանակայ. courrier, postillon; 2. cheval de poste.

Պէրիտէքի, } ա. որ իցէ յայս կոյս. Պէրիքի, } յայսմ կողմն. qui est en deçà; citérieur.

Պէրպայ, ա. գիւղական. grossier, rustaud.

Պէր-խաշ, գ. աղմուկ. խռով. պատերազմ. մարտ. bruit, tumulte, guerre, combat, bataille.

Պէր-խասթ, գ. յառնելն. կանգնելն կալն. 2. յարուցեալ. action de se lever; 2. qui s'est levé.

Պէր-խասթէ, գ. յարուցեալ. levé.

Պէր-խոր, գ. մասն. բաժին. վիճակ. part, portion, sort, lot.

Պէր-խիզ } էթ. գ. յոտն կալ. 2. Պէր-խիզիտ } յառնել. 3. ապստամբել. ապստամբութիւն. խռովել. se lever, se relever; 2. ressusciter; 3. se révolter; soulèvement.

Պէր-խօր, գ. տես Պէր-խոր:

Պէր-խօրտար, գ. հաղորդ. բաժանորդ. բաժնորդ. 2. երջանիկ. բախտաւոր. qui prend part, participant; 2. heureux, fortuné.

Պէրգ, գ. տերեւ. 2. ինչք. ստացուածք. feuille (d'arbre); 2. biens, avoir.

Պէրկէշթէ, գ. անկեալ. չարաբաստիկ. déchu, malheureux.

Պէր-կիւզար, գ. փոքրիկ պարգեւ. յիշատակ. petit présent, souvenir.

Պէր-կիւզիտէ, գ. ընտրեալ. élu, choisi.

Պէրկ-ու-նէվա, } (մալ ու Պէրկ-ու-սազ. } միւլք.) ինչք եւ ստացուածք. biens et avoir.

Պէրկ-ու-պար, գ. տերեւ եւ պտուղ. feuille et fruit.

Պէրկ-րէզ, գ. որ տերեւաթափ առնէ. աշուն. qui fait tomber les feuilles, automne.

Պէրհէ(թ), ա. անընդհատութիւն ժամանակի. long espace de temps.

Պէր-հէմ, գ. խառնակեալ. վեր ի վայր. confondu, sens dessus dessous.

Պէր-հէմ-զէն, գ. որ խռովութիւն յարուցանէ. խռովարար. perturbateur, trouble-paix.

Պէր-հէմ-զէտէ, գ. խառնակեալ. confus, embrouillé.

Պէր-հէմ-ապէր-հէմ, գ. խառնամառն. խառնիխուռն. tout mêlé, embrouillé, confus, pêle-mêle.

Պէր-ճա, գ. ի տեղւոջ իւրում. պատշաճ. en son lieu, en sa place; juste, convenable.

Պէրճմիւժ(թ), ա. միջին յօդ մատին. articulation du milieu d'un doigt.

Պէրնա, գ. երիտասարդ. jeune homme.

Պէրնիգ, ա. ձիաձուկ. hippopotame.

Պէրշ, ա. ըմպելի թմբրեցուցիչ ի կանեփոյ. boisson enivrante préparée avec des feuilles de chanvre.

Պէրշավուշ, գ. Պերսեւս աստեղատուն. Persée.

Պէրումէնտ, գ. ընչեղ. յաջող. առողջ. զօրաւոր. դալար. riche, opulent; prospère, sain, vigoureux, frais.

Պէրումէնտի, գ. պտղաբերութիւն. առատաբերութիւն. յաջողութիւն. fertilité, prospérité.

Պէր-ու-ֆէրու, գ. (աշագը եուգարը. էնիշ չըգըշ.) վար ի վայր վար ի վեր. en descendant en montant.

Պէր-չին, } գ. որ ժողովէ. ramassant. Պէր-չինա, }

Պէր-չիտէ, գ. ժողովեալ. rassemblé, recueilli.

Պէրհանգ, ա. լեղակոտ. plantain.

Պէր-պատ, գ. եղծեալ. կործանեալ. կորուսեալ. աւերեալ. չքացեալ. 2. ա. աղտեղի. աղտեղեալ. détruit, ruiné, perdu, dévasté, anéanti; 2. sale, souillé.

— եմ. աղտեղել. աղաւաղանել. եղծանել. souiller, salir, abîmer.

Գերապղծութիւն, գ. աղտեղութիւն. saleté, souillure.

Գերբարիս, գ. (ամբերբարիս.) ծորենի. berbéris, épine-vinette.

Գերբեր, գ. ճարտավերայ. ածելիչ. վիրաբոյժ. barbier; chirurgien-barbier.

Գերբեր, ա. եւ. պերպարեր, պերպարերէ(թ), յգ. բնակիչք Ափրիկեայ. Berbers.

Գերբութ, գ. վին. քնար. espèce de luth.

Գերաքիւրած, գ. համբարձեալ. բարձեալ. տարեալ. enlevé, emporté.

Գերս, ա. խոտնի պատրաստեալ ի տերեւոյ կանեփոյ. drogue préparée avec des feuilles de chanvre.

Գերա, ա. ցրտութիւն. հովութիւն. զովութիւն. le froid, frais, fraicheur.

Գերաշխէ, գ. ամբարձեալ. élevé, enlevé.

Գերաբար, գ. կախեալ. 2. պտղաբեր. բերրի. 3. որ ամբառնայ. որ առնէ. որ տանէ. որ կրէ. որ հնազանդի. pendu, suspendu; 2. qui porte des fruits, fertile; 3. qui soulève, soutient, qui porte, supporte, qui obéit.

Գերաէ, եւ. } գ. գերի. prisonnier, esclave.
Գերաէկեան, յգ. }

Գերաեւամ, գ. մշտնջենապէս. միշտ. հանապազ. perpétuellement, continuellement, toujours.

Գերաթ, ա. պապիրոս. papyrus.

Գերաուս, գ. բարձեալ յուս. porté sur l'épaule.

Գերր, ա. ցամաք. երկիր. 2. Աստուած. 3. եւ. էպրար, յգ. ճշմարիտ. արդար. terre ferme, continent; 2. Dieu; 3. vrai, véritable, véridique; juste.

Գերրազ, ա. պայծառ. ջինջ. յստակ. clair, pur, limpide.

Գերրի(յ), ա. ցամաքային. ցամաքական. երկրաւոր. de terre, continental; terrestre.

Գերրիյեէ(թ), ա. եւ. պերարի, յգ. անապատ. désert, solitude.

Գերրիյեէթ-նշին, գ. բնակիչ անապատի. habitant du désert.

Գերաֆա, գ. յոտին. 2. ի զօրութեան. qui est sur les pieds, debout; 2. (qui est) en vigueur.

Գերզ, ն. ամուր. հաստատուն. fort, solide, ferme.

Գերաքենած, գ. արմատահանեալ. քաղեալ. déraciné, extirpé.

Գերաքեշթէ, գ. հանեալ. ելեալ. tiré; sorti.

Գերզէթմէք, ն. հաստատուն, ամուր դարձնել. rendre solide, ferme.

Գերզլիք, ն. պնդութիւն. հաստատութիւն. ամրութիւն. dureté, fermeté, solidité.

Գերֆ, գ. ձիւն. neige.

Գեքեա, ա. լալ. pleurer.

Գեքեամ, գ. յաջողեալ. երջանիկ երջանիկ. qui réussit, heureux.

Գեքեամէ(թ), ա. համրութիւն. 2. անամուսնութիւն. ամուրութիւն. mutisme; 2. célibat.

Գեքեար, ա. ամուրի. célibataire.

Գեքեարէ(թ), ա. կուսութիւն. (fleur de la) virginité, pucelage.

Գեքեի(յ), ա. որ լայ. qui pleure.

Գեքլէթ(միր)մէք, ն. տալ սպասել. 2. տալ պահ առնել. faire attendre, retarder; 2. mettre en sentinelle, faire garder.

Գեքլէմէք, ն. սպասել. 2. ակն ունել. 3. զգուշանալ. պահ առնել. attendre qn., après qn.; 2. attendre de qn.; espérer; 3. garder, avoir soin de, soigner.

Գեքջի, ն. պահապան. պահանորդ. gardien, sentinelle.

Գեքջիլիք, ն. պահպանութիւն. action ou métier de faire le garde.

Գեքմէզ, } ն. (գզյուլամըշ. գույնամըշ չիրէ.)
Գեքմէս, } անուշ. քաղցր եփեալ. moût de raisin cuit et épaissi.

Գեքուբի(յ), ա. անդրանիկ. enfant premier-né, premier-né, aîné.

Գեքուբիյեէ(թ), ա. անդրանկութիւն. (droit d')aînesse.

Գեքափէթ, ն. պաքսիմատ. կտղի. biscuit, biscuit de mer.

Պէքրի, ա. արբեցող. ivrogne.

Պէքրիլէնմէք, չ. յարբեցութեան հակամիտել. s'adonner à la boisson.

Պէքրիլիք, գ. արբեցութիւն. ivrognerie.

Պէօլիւնմէք, չ. բաժանիլ. բաժանելի լինել. être partagé ou divisé, se diviser, se laisser diviser.

Պէօլիւշմէք, չ. բաժանել յիւրեանս. se partager qc.

Պէօլիւք, գ. բաժին. մաս. 2. բանակ, գունդ զօրաց. 3. բաժանմունք. division; 2. corps d'armée; 3. compartiment; case.

Պէօլմէ, գ. բաժանումն. division.

Պէօլմէք, չ. բաժանել. զատանել. partager, diviser; séparer.

Պէօճէք, գ. որդն. ճճի. ver, insecte.

Սիւմիւքլիւ —. խխունջ. limaçon.

Գունտուզ — մի. կոյատնտրիչ. cantharide.

Պօք — մի. կոյատնտրիչ. escarbot; fouille-merde.

Տէնիզ — մի. խեցգետին ծովու. écrevisse de mer.

Էքին — մի. բուլի. charançon.

Իփէք — մի. շերամ. կերպասաբեր որդն. ver à soie.

Խանըմ — մի. ոսկի բզէզ. cétoine.

Մայիս — մի. ճճի Մայիսի. ver de mai.

Պէօճէքլէնմէք, չ. որդնալից լինել. se vermouler, se piquer.

Պէօյիւրէք, գ. երիկամունք. rein, rognon.

— եաղը. ճարպ երիկամանց. graisse de rognons. [vage.

Պէօյիւրթլէն, գ. մոր. mûre sau-

— չալըսը. մորենի. mûrier sauvage, ronce de haie.

Ահուլթանի —. ազնիւ մոր. framboise. [ճէ։

Պէօյիւրիւլճէ, գ. տե՛ս Պէօյրիւլ-

Պէօյիւրմէք, չ. մռնչել. բառաչել. mugir, beugler.

Պէօյլէ, մ. այսպէս. այն ձեւով. ըստ օրինակի ըստ այսմ. ainsi, tellement, de cette manière.

Շէյլէ —. } կայտառեայնպէս. այս-
— պէօյլէ. } կամ այն. comme ci comme ça; doucement, peu à peu.

Պունտան —. յայսմ հետէ. dorénavant, désormais.

— ճէ. այսպէս. այն օրինակ. ainsi.

Պէօյրիւլճէ, գ. փասուլ. faséole.

Պէօն, գ. ապուշ. պանդոյր. պարզամիտ. benêt, niais, nigaud, sot.

Պէօնլիւք, գ. պարզմտութիւն. niaiserie, sottise.

Պէօպիւրլէնմէք, չ. պանծալ. se vanter, faire le fier.

Պէօպրէք, } —. տե՛ս Պէօյիւրէք։
Պէօմրէք, }

Պէօրէք, գ. պղակաւանդ. խարխանդակ. pâté feuilleté.

Էթլի —. պղակաւանդ մսով. pâté à la viande.

Փէյնիրլի —. պղակաւանդ պանրով. pâté au frommage. [pâtissier.

Պէօրէքճի, գ. պղակաւանդագործ.

Պէօրք, գ. գլխանոց յոչխարենեաց. bonnet de peau de mouton.

Պէյ — ի. բազմաթերթ անթառամ. amarante double.

Պըգգըն, ա. ձանձրացեալ. dégoûté, ennuyé.

Պըգգընլըգ, գ. ձանձրութիւն. dégoût (pour qc.); ennui.

Պըգմագ, չ. տաղտկալ. ձանձրանալ. avoir (ou éprouver) du dégoût pour qc., se dégoûter de qc., s'écoeurer; se lasser, s'ennuyer de qc.

Տիւնեատան —. տաղտկալ յաշխարհէ. prendre le monde en horreur.

Պըգդըրմագ, չ. տաղտկացուցանել. ձանձրացուցանել. dégoûter qn. de qc., faire perdre à qn. le goût de qc., écoeurer.

Պըզըգճը, ա. խարդախ. դրժող (ի խաղս). tricheur, un homme qui filoute au jeu.

Պըզըգճըլըգ, գ. խարդախութիւն. դրժանք (ի խաղս). tricherie, tromperie au jeu.

Պըլտըր, գ. (սէնէի սապըգա, մազիյէ.) հերու. l'année passée.

Պըլտըրճըն, գ. լոր (ամարգի). caille.

Պըյըգ, գ. (շարիպ.) (գիր.) ընչացք. moustache(s).

Պէշ —. զկեռ. nèfle.

Պըյըգլը, ա. (գեղջկաբար.) որոյ ընչացք են. qui a des moustaches.

Պըչագ, թ. դանակ. couteau.

— պըչաղա. (պօզլագ պօզլաղա.) ի ձեռին ինքնամարտութեան. (en être) aux couteaux tirés, (être) à couteaux tirés.

— սարաճը. կերճուածք. entaille dans le maroquin, etc.

Չէրրահ — ըը. վիրաբուժական. bistouri. [de cuisine.

Աշճը — ըը. դանակ խոհ. couteau

Գասսապ — ըը. դանակ սպանդանոցի. machette, couteau de boucher.

Պաղչէվան — ը. յօտոց. serpe.

Պըչագճը, թ. դանակագործ. դանակավաճառ. fabricant de couteaux, coutelier.

Պըչգը, թ. յօտոց. 2. դանակ կամ կտրոց կաշեգործաց. serpe; 2. tranchet (de cordonnier, de relieur).

Պըրագմագ, թ. թողուլ. լքանել. laisser, abandonner; quitter.

Աթէշ —. հրձիգ լինել. mettre le feu à (une maison).

Պըրըլտըլը. փայլուն. brillant.

Պի, ա. ընդ. հանդերձ. avec.

Պի-հագգըն. յիրաւի. իրաւամբք. à bon droit, à juste titre.

Պի, պ. առանց. ան... sans, in..., dis,... dés... etc.

Պի՛ա(թ), ա. եղ. պայ՛, յգ. եկեղեցի. église, temple chrétien.

Պի՛ալ, ա. մերձենալ առ կին. զկնել. խառնակ. se livrer au coït; coït, acte conjugal.

Պի-աման, պ. անգութ. անողորմ. cruel, sans pitié.

Պի-այնի-հի, ա. ('այնը վէ թըգ-գը օլարագ.) ճշգրիտ կերպով. յար և նման. exactement, tout juste.

Պի-աւնի, ա. օգնականութեամբ. avec le secours de..., (Dieu) aidant.

Պի-արամ, պ. անհանգիստ. sans [repos.

Պիգա', ա. յգ. պուգ'ա(թ), եղ:

Պի-գայտ, պ. անհոգ. անտարբեր. sans souci; indifférent.

Պի-գարար, պ. անհաստատ. յեղյեղուկ. inconstant, changeant.

Պի-գըյաս, պ. անչափ. անսահման. sans mesure, infini.

Պիապան, պ. անապատ. plaine inculte, désert, terre, inculte.

Պիապանի, պ. խոպան. ամայի. désert.

Պիապան-նիշին, պ. անապատաբնակ. habitant du désert.

Պիզ, պ. ի բաղ. որ ցրէ. որ մաղէ. en cp. qui crible, répand.

Ֆիթնէ-պիզ. խռովարար. qui répand des troubles, fauteur de troubles.

Պիզ, ա. սուսերք. 2. սպիտակ պայծառ լինել. les glaives; 2. être blanc et brillant.

Էյեամը-ըլ-պիզ. երեքտասաներորդ. չորեքտասաներորդ. հնգետասաներորդ աւուրք ամսեան. les jours du 13—15 du mois, où le clair de lune est le plus vif.

Պիզ, թ. մեք. nous.

— պիզէ. (միյանէմիզդէ.) ի մէջ մեր. entre nous.

Պիզ, թ. հերիւն. alène.

Պիզա'ա(թ), ա. եղ. պէզա', յգ. դրամագլուխ ընչից. դրամագլուխ. capital, fonds. [personne.

Պի-զաթ-հի, ա. անձամբ. en

Պիզար, պ. ձանձրացեալ. las, ennuyé, dégoûté.

Պիզարի, պ. ձանձրութիւն. ennui, dégoût d'une chose.

Պի-զզաթ, ա. անձամբ. ինքնին. en personne.

Պի-զ-զարուրէ, Պի-զ-զարուրէթ, Պի-զ-զարուրի, ա. (նաչար օլարագ.) ի հարկէ. nécessairement, par nécessité.

Պիզէլյա, թ. ոլոռն. pois.

Պի-զէպան, պ. համր. muet, privé de l'usage de la parole.

Պի-զէպանի, պ. համրութիւն. privation de (l'usage de) la parole.

Պի-զէվալ, պ. անխափանելի. անեղծ. impérissable.

Պի-զէր, պ. անարծաթ. աղքատ. sans le sou, pauvre.

Պիզիմ, թ. մեր. notre.

— գի. մեր. le nôtre.

Պիզլամագ, թ. որթ ծնանել. vêler.

Պիզլանգըճ, թ. խթան. տաւարածի փայտ սրածայր. aiguillon du bouvier, petit bâton pointu.

Գիզ-ճէ, տ. (պիզիմ գավլի ու րէյիմիզէ նազարէն.) ըստ մեզ. selon nous, selon notre avis.

Գի-էյլէ-հալին, ա. (հէր նասըլ օլուր իսէ օլսուն.) յամենայն դէպս. անպայման. quoi qu'il arrive, quoi qu'il en soit, en tout cas, dans tous les cas.

Գի-էնտազէ, ա. անչափ. immense.

Գի-էսրի-հա,) ա. այլովքն
Գի-էսրի-հի, } հանդերձ. et
Գի-էսրի-հիւմ,) ainsi de suite, et caetera, et le reste.

Գի-էտէպ, ա. անհամեստ. անկիրթ. incivil, malhonnète.

Գի-էտէպանէ, ա. տմարդութեամբ. incivilement.

Գիթ, տ. ոջիլ. pou.

— օթու. բուսնի իշխ ամարանիշխ ոջլոյ. péduculaire.

— սիրքէսի. անիծ. lente.

Չիչէք — ի. լու, տեղ տնկոյ. puceron.

Գասըգ — ի. մարմնոյ ոջիլ. morpion.

Գուլագ — ի. ականջամուտ. perce-oreille, forficule auriculaire.

Քէնաբմա — ի. ցեց. gerce, teigne.

Գունտուզ — ի. (թէզմա.) բաղխ. ատամն ցորենոյ. charançon.

Թախթէ — ի. մլուկն. punaise.

Գիթագա(թ), ա. պիտակ. նամակ. 2. ցուցակ. կիր. նշան. billet, petite lettre; 2. étiquette, marque, chiffre.

Գի-թաքաթ, ա. անզօր. sans force, faible.

Գի-թաիլ, ա. անօգուտ. inutile.

Գիթանէ(թ), ա. գաղտնիք. 2. մտերիմ. secret; 2. ami intime.

Գի-թաք, ա. անզօր. sans force, impuissant.

Գի-թաքանէ, ա. անզօրութեամբ. faiblement.

Գի-թարիգ, ա. ճանապարհաւ. par le chemin.

Գի-թէա, ա. առանց ծըրծալ-ծալ. sans plis.

Գի-թէմամ-հի, ա. ամբողջու-թեամբ. entièrement, complétement.

Գիթէքի, տ. կուռ. կապակցեալ. entier, tout d'une pièce, compacte.

Գի-թըրգըր-հի, ա. (թըրգըր մէ 'այնը օլարագ.) ճշդիւ այնպէս. ըստ նմին օրինակի. juste comme cela, précisément ainsi.

Գի-թ-թախսիս, ա. (մասնաւորա-պէս.) առանձնապէս. particulièrement.

Գի-թ-թապ', ա. բնապէս. բնականապէս. ի բնէ. naturellement.

Գի-թ-թավ՛ մէ-ր-րիզա, ա. կամաւ. volontiers.

Գի-թ-թէճրիպէ, ա. փորձիւ. par expérience.

Գի-թ-թէմամ, ա. (էքսիք օլ-մայարագ.) ամբողջապէս. ամենեւին. ի բոլորովին. entier, entièrement, intégralement.

Գիթիշիք, տ. (մուլթէսագ.) կից. յար. joint, adhérent, contigu.

— օլ. կից լինել. կցիլ. յարիլ. adhérer, être joint.

Գիթիշիքլիք, տ. կապակցութիւն. յարակցութիւն. cohérence, cohésion, contiguïté.

Գիթիշմէք, տ. կցիլ. կապակցիլ. se joindre (ensemble), se réunir.

Եարա գիթիշմէ — կցիլ. բժշկիլ. փակիլ. se fermer, se cicatriser (la plaie).

Գիթիշտիրմէք, տ. կցել. յարել. միացնել. joindre ensemble, réunir; annexer; assembler, aboucher.

Գիթիրմէք, տ. կատարել. աւարտել. ի գլուխ հանել. 2. սպառել. finir ou terminer qc.; mettre fin ou terme à qc.; achever qc.; 2. épuiser, consommer, employer.

Գիթիքի, տ. լմնցած. կատարեալ. complétement fait, parachevé.

Գիթիպճի, տ. դպիր. գրիչ. écrivain.

Գիթիպ, տ. նամակ. գիր. lettre.

Գիթլէմէք, տ. (ոջիլ.) ոջլել. ոջիլ. épouiller.

Գիթլէնմէք, տ. ոջլոտիլ (բոյսի...). 2. (ոջիլ.) ոջլել ոջիլ իր. pousser, naître; se gâter; 2. s'épouiller, chercher ses poux.

Գիթլի, տ. ոջլոտ. pouilleux, plein de poux.

Գիթմէք, տ. գրել. écrire.

Գիթմէք, տ. բաժանել. անել. 2. ի գլուխ ելնել. լմնցնել.

վճարիլ. 3. սպառիլ. հատանիլ. germer, croitre; 2. finir, se terminer; pousser, tirer ou toucher à sa fin; expirer; 3. se consommer, s'épuiser.

Իմս գիտութ. (բանս բռնաւած.) վճարեալ է վասն իմ. c'est fait de moi. [traint.

Գի-իխթիար, գ. բռնի. con-

Գի-իխթիարի, գ. բռնութեան. contrainte.

Գի-իման, գ. անհաւատ. sans foi, irréligieux.

Գիլ, գ. (պարզեմական պէլի.) բահ. bèche.

Գիլա, ա. առանց. sans.

— ֆայտէ. առանց օգտի. անօգուտ. sans profit, inutile.

— նիզա. առանց կռուոյ. sans contestation.

Գիլաղ, ա. կարէ իմ աշխատ ըն-նել. faire tous ses efforts, travailler à qc. avec zèle et assiduité.

Գիլամ, ա. յհ. պէլէա, եղ։

Գիլերպաօ. ինտամոզ եող. billard.

Գիլէ, տ. ի միասին. ընդ. հանդերձ. 2. իսկ. ensemble, avec; 2. même.

— մէնէ. ընդ իս. avec moi.

— սէնէ. ընդ քեզ. avec toi.

— անընէ. ընդ նմա. avec lui.

Գիլէզիկ, տ. ապարանջան. 2. շրթնակ, ծնօտ ջրհորոյ. bracelet; 2. margelle.

Գիլէմէք, տ. սրել. թեւել. aiguiser, émoudre, repasser, affiler, donner le fil à.

Գիլէյի, տ.

— թաշը. յեսան. pierre à aiguiser; cous, queue ou queux.

— չարխը. շրջանակաւոր յեսան. meule (de grès), pierre de rémouleur.

— ատէմիրի (մսագործ.) երկաթ սրելոյ. fusil (de boucher).

— գայըշը. կաշի թեւելոյ. cuir à rasoir.

Գիլէյիճի, տ. սրիչ. թեւիչ. émouleur, repasseur.

Գիլէք, տ. դաստակ (ձեռաց). poignet.

Այագ — ալթը. ոտն ոտից. cou-de-pied.

— կիտըր (ռամկ.). յորդառատութեամբ. (couler) abondamment.

Գիլէպչէ, տ. ձեռնակապ. menottes.

Գի-ւիթթիֆագ, տ. (իթթիֆագ իլէ, իւզրէ.) միաբանութեամբ. unanimement, d'un commun accord.

Գիլինմէք, տ. ծանուցանել լինել. être connu.

Գիլիշ, տ. ծանօթութիւն. connaissance; savoir.

Գիլիք, տ. տես Գիլկի։

Գի-ւլլահի, ա. յանուն Աստուծոյ. au nom de Dieu.

Գիլլօր, գ. ակն լուսի. պաղպաղակ. բիւրեղ. cristal.

Գի-ւլխայր, ա. (խայր ու ֆէլահ իլէ.) յաջողութեամբ. heureusement.

Գիլկի, տ. ծանօթութիւն. գիտութիւն. 2. նշան. connaissance, savoir; 2. marque, signe.

Գիլկիլի, տ. տեղեակ. ճարտար. connaisseur, habile.

Գիլկիլիք, տ. նշան. նշանակ. թիւ. signe, marque, timbre, cachet.

Գիլկիճ, տ. կարի գիտուն, տեղեակ. 2. (խօճայի ճիհան թաալլուգը) չիմաստուն. իմաստակ. grand savant; 2. pédant.

Գիլկիճլիք, տ. (ամէնի մա'րիֆէթ.) չիմաստութիւն. իմաստակութիւն. pédantisme.

Գի-ւճիւմլէ, ա. համօրէն. ամենայնիւ. ողջոյն. առ հասարակ. en somme, totalement, généralement.

Գի-ւլմա'նա, ա. ճշմարտութեամբ. արդեամբք. en vérité, véritablement, réellement.

Գիլմէ, տ. գիտութիւն. connaissance, savoir.

Գիլմէզ, տ. տգէտ. ignorant, ignare. [arrogant

քէնտինի —. ծաղրէ. յանդուգն

Գիլմէզլէնմէք, տ. անգիտութիւն գործել. faire l'ignorant.

Գիլմէզլիք, տ. անգիտութիւն. ignorance.

Գիլմէջէ, գ. (մու՛ամմա.) (հանելուկ.) առակ. énigme.

Գիլմէտիք, գ. անծանօթ. ignoré, inconnu.

Գիլմէք, գ. գիտել. ճանաչել. տեղեակ լինել. savoir, connaître, être instruit de qc.

Գիր աունէմ օղրու, 'ալիմ... — առնել զոք արդար, իմաստուն... tenir qn. pour droit, sage...

Իտէ, ալա, կէօրէ... — կարել առնել. առնուլ. տեսանել... pouvoir faire, prendre, voir...

Օլա գիլիր. հնար է. il est possible.

Ֆարզ —. (լազըմ կէօրմէք.) պարտք համարել. considérer comme un devoir.

Քէնտինի —. ճանաչել զանձն. se connaître soi-même, être modeste, humble.

Էյիլճէ —. լաւ տեղեակ լինել. savoir à fond, être bien instruit.

Գիրինի —. (Մէսուլ թութմաք.) պատասխանատու առնել. rendre qn. responsable.

Գիրինտէն —. (շիւպհէլէնմէք. 'ալըլ էթ.) կասկածել. soupçonner qn. d'avoir fait qc.

Էյիլիք —. երախտապարտ լինել. երախտ առնել. reconnaître un bienfait, être reconnaissant.

Գի-ըմիւշաֆէհէ(թ), ա. (երեւ երեւէ կէօրիւշէրէք.) բերանացի. de bouche.

Գի-ըմիւվաճէհէ(թ), ա. (գարշը գարշը օլարագ.) դէմ ընդ դէմ. դէմ յանդիման. vis-à-vis, face à face.

Գի-լութֆը-հի, ա. երախտիւ (Աստուծոյ). par la grâce (de Dieu).

Գի-ըլ-պէտահէ(թ), ա. յանկարծակի. inopinément, à l'improviste.

Գիլտիրիլմէք, գ. ազդ լինել. être notifié, annoncé.

Գիլտիրմէք, գ. ծանուցանել. ազդ առնել. faire savoir, faire connaître, avertir, notifier, informer.

Գիլտիք, գ. ծանօթ. gens de connaissance.

— շըգմագ. ճանաչել զինքեան. se (re)connaître.

—մինտէն շաշմամագ. չհրաժարել յիւրոց կարծեաց. être attaché à son opinion.

Գի-ըլ-քիւլլիյէ(թ), ա. ամբողջապէս. բոլորովին. en tout, totalement, pleinement.

Գիլինմէտիք, } տգէտ. 2. ապաշնորհ. 3. անծանօթ.
Գիլմէտիք, } ignorant; 2. ingrat; 3. méconnu, ignoré.

Գի-լ-ֆի'իլ, ա. ճշմարտիւ. արդեամբք. réellement, en effet.

Գիք, գ. արմատ. սկիզբն. racine, origine, principe.

Գի-խանըման, գ. առանց բնակութեան. ճանապարհորդ. sans domicile, voyageur.

Գի-խապ, գ. առանց քնոյ. sans sommeil, sans dormir.

Գի-խապէր, գ. անգէտ. անտեղեակ. ignorant, non informé.

— օլ. անգէտ լինել. տգիտել. être ignorant de, en, dans; ignorer qc.

Գի-խազան, գ. անաշուն. sans automne.

Գի-խրէտ, գ. խոհեմ. հանճարեղ. sensé, sage.

Գի-խրէտ, գ. անմիտ. déraisonnable.

Գի-խրէտի, գ. իմաստութիւն. զգօնութիւն. bon sens, sagesse.

Գի-խուտ, գ. անզգայ. թմբրեալ. թալացեալ. նուաղեալ. hors de soi, privé de sens; évanoui.

Գի-խուտլուգ, գ. թալանք. նուաղումն. évanouissement, pâmoison, extase. [tre-temps.

Գի-կէաշ, գ. դարձակամ. à con-

Գի-կէանէ, գ. անծանօթ. inconnu, étranger.

Գի-կէանէ-զատէ, գ. օտարի զաւակ. fils d'étranger, étranger.

Գէ-կէանէկի, գ. } պանդխտութիւն. նժդեհութիւն.
Գի-կէանէլիք, գ. } état d'un étranger.

Գի-կէրան, գ. անվախճան. 2. անգին. անկշիռ. sans bornes, illimité; 2. sans prix, inestimable.

Գի-կիւման, գ. առանց երկմտութեան. sans doute.

Գի-կիւնահ, գ. անմեղ. innocent, exempt de péchés.

Պիհ, գ. կիւզէլ. bon, beau.

Պի-հա, ա. ինք. ընդ նմա. avec elle.

Մատտէի մութթէհիմէ պի-հա. Գլուխ ամբաստանութեան. chef d'accusation.

Մահքէմէի մուճ պի-հա պիր մատտէ. դատեալ իր. chose jugée.

Պի-հաճմ, գ. հարթ. plat.

Պիհամ, ա. գաճառ. տաւար. bétail.

Պի-հասըլ, գ. անպտուղ. stérile, infructueux, improductif.

Պի-հասպի, ա. (հասպէպիլէ. իսթիհղաքնամէ եալկը.) ի պատճառս. վասն. առ. en conséquence de, par suite de..., par.

Պի-հատտ, գ. անսահման. անեզր. sans bornes, sans limites, illimité, infini, immense.

Պիհար, ա. յէ. պահար, եղ.

Պիհ-զատ, գ. բարետոհմ. de bonne extraction, de bonne famille.

Պի-հէմթա, գ. անզուգական. sans pareil, incomparable.

Պի-հէնկեամ, գ. տարաժամ. ի տարաժամու. intempestif, intempestivement. [leur.

Պիհ-թէր, գ. լաւագոյն. meil-

Պիհ-թէրին, գ. ամենալաւ. très-bon, le meilleur de tous.

Պի-հի, ա. առ. ընդ նմա. avec lui.

Պի-հիճապ, գ. անամօթ. անպատկառ. sans pudeur, sans honte.

Պիհին, գ. լաւագոյն. meilleur.

Պի-հիսապ, գ. անհամար. անթիւ. sans nombre, innombrable, infini.

Պի-հիւմալ, գ. անհամեմատ. ազնիւ. incomparable, excellent.

Պի-հիւնէր, գ. անարուեստ. sans art, inhabile.

Պի-հիւքմ, ա. (հիւքմինճէ, իղթիզասընա եալի.) ըստ օրինի. ըստ պահանջման. ըստ. selon, selon l'exigence.

Պի-հիւքմ (զարուրէթ). առ (հարկի). par (nécessité).

Պի-հուզուր, գ. անհանգիստ. տագնապեալ. sans repos, agité, inquiet.

Պի-հուշ, գ. յապուշ կտրեալ. privé de raison, étourdi, stupéfait, évanoui.

Պի-հուտէ, գ. ունայն. անպէտ. վայրապար. զուր տարապարտուց. vain, mal à propos; vainement.

— սէօզլէր. անօգուտ բանք. paroles futiles.

Պի-հուտէլիք, գ. անպէտք. անհանճարութիւն. vanité, absurdité.

Պիհզատէ, գ. բարի. ազնիւ. մեծագին. փառաւոր. անուանի. bon, noble; précieux, glorieux, illustre.

Պիղալ, ա. յէ. պաղալ, եղ.

Պի-գայէ, գ. անվախճան. sans fin, infini, immense.

Պի-գայէթ, ա. (գայէթլէ.) կարի. յոյժ. անչափ. extrêmement, excessivement, très-...

Պի-ղայրի, ա. (պիլա. պի.) առանց. բաց ի. sans, outre, hors de, excepté.

Պի-գաւր, գ. ծանծաղ. 2. անխոր. sans fond, sans profondeur; 2. insensé.

Պի-ղարէզ, գ. անաչառ. impartial, sans ressentiment.

Պի-ղարէզանէ, ա. անաչառութեամբ. impartialement, d'une manière desintéressée. [inanimé.

Պի-ճան, գ. անշունչ. sans âme,

Պիմ, գ. (վախ.) ահ. երկիւղ. crainte, peur.

Պի-մաղզ, գ. անմիտ. ապուշ. imbécile, stupide. [fiant, nul.

Պի-մանա, գ. աննշանակ. insigni-

Պի-մանա-հու, ա. (պու մաանա իլէ.) ի նոյն միտս. նոյնանշանութեամբ. dans le même sens.

Պիմար, գ. հիւանդ. տկար. ախտաւոր. malade, faible, infirme, indisposé. [maladie, infirmité.

Պիմարի, գ. հիւանդութիւն.

Պիմար-խանէ, գ. հիւանդանոց. 2. յիմարանոց. hôpital, infirmerie; 2. hôpital de fous.

Պի-մէալ, գ. աննշանակ. անհեթեթ. insignifiant, absurde.

Պի-մէճալ, գ. անզօր. տկար. ուժասպառ. faible, impuissant fatigué.

Պի-մէքեան, պ. առանց բնակութեան. sans demeure.

Պի-միւհապա, պ. առանց ակնածելոյ. sans égard.

Պի-միննէթ, պ. որ ոչ յերեսս հարկանէ պարգեւին. որ ձրի տայ. qui ne reproche pas un bienfait à qn., qui donne gratuitement.

Պի-միսալ, պ. աննման. incomparable, sans pareil.

Պի-միսալի, պ. աննմանութիւն. caractère incomparable.

Պին, ա. որդի. fils.

Պին, պ. ի բրդ. որ հայի. դիտէ. տեսանէ. en cp. qui voit, qui regarde.

Խուրտէ-պին. մանրադիտակ. microscope.

Պին, թ. (ելֆ. հէզար.) հազար. mille, mil.

— քէրրէ. բազում անգամ. mille fois.

— եաշա. կեցցէս յամս յամս. vive!

— ճան իլէ. մտադիւր. յօժարութեամբ. de grand coeur, de tout coeur.

— կէօզ օթու. սաքամոնէ. scammonée.

Պինա, ա. շինել. կառուցանել. եղ. եպնիյէ(թ), յգ. շինութիւն. շինուած. bâtir, construire; bâtiment, batisse, construction.

Պինա, պ. որ հայի. քաջատես. սրատես. voyant, clairvoyant, perspicace.

Պինազիր, պ. անզուգական. incomparable, sans pareil.

Պինաէն, ա. հաստատեալ ի..., ըստ. fondé sur, en conséquence de, d'après, selon.

Պունա պինաէն. | Պինաէն-'ալէյհ(ի). | Պինաէն-'ալա-զալիք. | Պինաէն-'ալա-հէզա. | (օլ եսպեպտէն. օլ մուճանէպէթ իլէ. պինաէպէր-ին.) ըստ այսմ, յայս հաստատեալ. վասն այսորիկ. en conséquence de cela, conformément à cela, à cause de cela, conséquemment.

Պինա-կէուշ, պ. բլթակ. lobe de l'oreille.

Պինայի, ա. տեսողութիւն. vue.

Պի-նամ, պ. անանուն. անծանօթ. sans nom, inconnu.

Պի-նամուս, պ. անամօթ. անպատկառ. անօրէն. անկրօն. անկիրթ. sans honneur, impie, irréligieux, impoli, malhonnête.

Պինաապէր, պ. վասն. ի պատճառս. ըստ. à cause de, en conséquence de. conformément à...

Պինաապէր-ին, պ. վասն այսորիկ. à cause de cela, en conséquence de cela, conséquemment.

Պի-նասիպ, պ. անբաժին. անմասն. qui n'a point de part, privé de...

Պի-նէմէք, պ. անաղի. անհամ. sans sel, sans goût, sans saveur, insipide.

Պի-նէվա, պ. անելք. sans ressource.

Պինէնտէ, ա. որ հայի, նկատէ. խորագիտ. voyant, regardant, perspicace.

Պինէք (հայվանը), թ. հեծանելիք. monture.

— թաշը. զատասանդան հեծանելոյ յերիվար. montoir.

Պի-նէֆսիհի, ա. (պի-զզաթ. զաթընտա. քէնտի(տէ). քէնտի նէֆսի. քէնտի զաթը.) ինքնին. en personne.

Պինթ, ա. եղ. պէնաթ, յգ. դուստր. կոյս. օրիորդ. fille, vierge, pucelle.

Պին-թապ, պ. տեսողութիւն. vue.

Պինթի(յ), ա. կուսէ. կուսական. de (jeune) fille, virginal.

Պինի, պ. ռունգ. քիթ. nez.

Պինի, թ. դրան կանգնաւոր. montant d'une porte.

Պի-նիեազ, պ. աննեղ. անկարօտ. qui est sans besoin, qui n'est pas indigent.

Պի-նիհայէ, պ. անվախճան. infini, sans fin.

Պինիշ, պ. տեսութիւն. խորամտութիւն. action de voir, perspicacité.

Պինիշ, թ. հեծելութիւն. 2. վերարկու երկայն թեզանիօք. équitation; 2. manteau à grandes manches.

Պինլէրճէ, թ. հազարաւոր. par milliers.

Պինմէք, թ. (րաքիպ. սուվար օլ.)

Աթա —. ելանել, հեծանել յերիվար. monter à (sur un) cheval, enfourcher.

Կեմիյէ — . ելանել, մտանել ի նաւ. s'embarquer, monter sur un vaisseau, sur mer.

Արապայա — . ելանել, նստել ի կառս. monter dans une voiture, en voiture.

Եագայա — . (Թէ՛ արբուց.) Նեղել. [molester, vexer.

Պինտիրմէք, ներ. հեծուցանել. faire monter.

Պիշ, գ. յոյժ. խիստ. beaucoup, plus, davantage.

Պի-շաիպէ, գ. առանց տարակուսանաց. աներկբայ. hors de doute, indubitable.

Պիշարէ(թ), ա. աւետիք. 2. աւետեաց. bonne, heureuse nouvelle; 2. cadeau qu'on donne au porteur d'une bonne nouvelle.

Պիշէ, գ. մայրի. շամբ. forêt, massil de roseaux.

Պի-շէյլէրին էէօրրին, ա. (պի-էէօրրին). Բրէքիլ. իբրեւ. à peu près, à peu de chose près.

Պի-շէքիպ, գ. անհամբեր. impatient.

Պի-շէքք, } գ. անտարակոյս. sans
Պի-շիւպհէ, } aucun doute.

Պի-շիւմար, գ. անհամար. անթիւ. sans nombre, innombrable.

Պիշր, ա. զուարթութիւն. gaieté, enjouement.

Պի-չարէ, գ. ողորմելի. հեք. sans moyens, malheureux.

Պիչիճի, ա. հնձող. արդհնաւոր. 2. ձեւող հանդերձից. moissonneur; 2. coupeur, tailleur d'habits chargé de la coupe.

Պիչիմ, ա. ձեւ. 2. հունձք. coupe, taille, forme, façon; 2. (temps de la) moisson.

— իյի կէթիրմէք. (ռամկաբար.) պատշաճեցուցանել. accommoder, faire aller.

Պիչիմլի, ա. բարեձեւ. վայելուչ. de bonne forme ou façon, bien fait, (homme) de belle taille.

Պիչիմսիզ, ա. տձեւ. անշուք. անշնորհ. sans forme, difforme, mal fait, mal bâti.

Պիչին, ա. հունձք. moisson.

Պիչմէ, ա. ձեւելն (զհանդերձս). 2. ձեւեալ. coupe; 2. coupé, taillé.

Պիչմէք, ա.

Թախթէ — . հատանել տախտակս. scier du bois.

Գուզղալ, օթ — . հնձել. couper, moissonner; faucher.

Լիպաս — . ձեւել (զհանդերձս). tailler (des chemises), couper un habit, une robe.

Էօլչիւպ — . խորհել, կշռել բազում հայեցուածովք. y régarder à deux fois avant de..., considérer qc. sous différents points de vue.

Քէսիպ — . (Հալլ ու Ֆասլ.) սահմանել. վճռել. juger, décider.

Փայ — . ('Իպրէթ ալմ.) ուսանել յօրինակէ այլոց. s'instruire par l'exemple d'autrui.

Պի-չուն, գ. անքննելի. անհաս. (Աստուծոյ). qui ne peut être examiné, inscrutable, impénétrable.

Պիչտիրմէք, ներ. տալ կտրել, հնձել. 2. տալ ձեւել. faire couper, faucher, moissonner; 2. faire tailler, couper.

Պի-պասիրէթ, գ. անհանճար. անմիտ. sans raison, déraisonnable.

Պի-պաք, գ. աներկիւղ. sans crainte, sans peur, intrépide.

Պի-պէհրէ, գ. զրկեալ. dénué, privé, disgracié.

Պիպէր, ա. պղպեղ. poivre.

Պիպէրիէ, } ա. խնկունի. ro-
Պիպէրինէ, } marin.

Պի՛ռ, ա. գարշ. oh, comme c'est vilain!

Պի-սազ, } գ. անինչ. չքաւոր.
Պի-սաման, } sans biens, gueux.

Պի-սան, գ. անհամեմատ. անզուգական. incomparable.

Պիսաթ, ա. կապերտ. անկողին. օթոց. tapis, natte, matelas, lit.

Պիսեար, գ. բազում. յոլով. nombreux, beaucoup de...

Պիսեարի, գ. յաճախութիւն. բազմութիւն. abondance, grande quantité.

Պի'սէ(թ), ա. առաքումն. 2. յարութիւն. mission; 2, résurrection.

Պիսթ, գ. քսան. vingt.

Պիսթան, գ. ստինք. 2. պտուկն ստեանց. sein, mamelle; teton; 2. tetin.

Պիսթէր, գ. անկողին. lit.

Բի-սթութուն, պ. առանց սեան. sans colonne.

Բի-սմի(-լլահի), ա. յանուն, անուամբ (Աստուծոյ). au nom (de Dieu). [immolé.

Բիսմիլ, պ. զենեալ. égorgé,

Բիսմիլ-կեահ, պ. սպանդանոց. զենարան. abattoir.

Բի-վագթ, պ. տարաժամ. ի տարաժամու. inopportun, à contre-temps.

Բի-պէհրէ, պ. անմասն. անբաժին. qui ne participe pas à qc., qui ne prend pas part à...

Բիվապէ(թ), ա. դռնապանութիւն. charge de portier.

Բի-կեանէ, պ. օտարական. étranger.

Բի-վէֆա, պ. նենգաւոր. ապերախտաւոր. sans foi, infidèle, perfide, ingrat.

Բի-վուգուֆ, պ. անփորձ. անտեղեակ. inexpérimenté, peu habile.

Բիտ, պ. (*սէօյիւտ աղաճը.*) ուռի. saule.

Բիտա՛, ա. յգ. *պիտա՛ա(թ)*, եղ. 2:

Բիտա՛ա(թ), ա. հնարել. ստեղծանել. 2. եղ. *պիտա՛*, յգ. նորաձեւութիւն. inventer, créer; 2. innovation.

Բի-տանիշ, պ. տգէտ. ignorant.

Բի-տատ, պ. անիրաւ. 2. անիրաւութիւն. injuste; 2. injustice, iniquité.

Բի-տատ-կէր, պ. անիրաւ. աղէտարար. injuste, oppresseur.

Բիտար, պ. արթուն. զգոյշ. éveillé, vigilant.

Բիտարի, պ. զգօնութիւն. զգուշաւորութիւն. մտադրութիւն. vigilance, vivacité, attention.

Բիտար-պախթ, պ. երանելի երջանիկ. fortuné, heureux.

Բիտար-տիլ, պ. խայտառ. արթուն. alerte.

Բիտի-մէճնուն, պ. թաթեւանաւոր ուռի. saule pleureur.

Բի-տին, պ. անհաւատ. infidèle, irréligieux.

Բի-տիրէնկ, պ. առանց յապաղութեան. լոյծ. sans délai, prompt, prêt.

Բի-տիրիղ, պ. ոչ մերժեալ. շնորհեալ. qui n'est pas refusé, promptement accordé.

Բի-տէֆ'աթ, ա. բազում անգամ. à plusieurs reprises, plusieurs fois.

Բի՛ր, ա. եղ. *ապար*, յգ. Լըհոր. puits.

Բիր, թ. (*ահատ. վահիտ. եէկ.*) մի. 2. (*վահիտ. եէկանէ. եէկի.*) միայն. un; 2. seul, unique.

— *իքի* (*պա՛զը. չէնտ.*) քանի մի. quelques.

— *ատէն*. | (*տէֆ'աթէն. նա-*

— *ատէն պիրտէ*. | *կէհան.*) յանկարծ. subitement, à l'improviste, tout à coup.

— *քէրրէ*. մի անգամ. une fois.

— *տահա*. դարձեալ. 2. երբեք. encore, de nouveau; 2. jamais.

— *ի(սի)*. ած. ոք. quelqu'un.

— *ազ*. սակաւ ինչ. un peu.

— *տիւզիւյէ*. անդադար. sans cesse.

Եքսէրտէ — *ատէ*. յաճախ. souvent.

Օ(ւ) — *ի*. (*ատիկէրի.*) միւսն. l'autre.

—(*ի*) *պիրի*. միմեանց. իրերաց. l'un [l'autre.

— *տէ*. (*անիտէ. հէման.*) անդէն. aussitôt, sur le champ.

Սէօզ — *էթ*. (*խօսք մէկ ընել.*) միաբանել. convenir de qc., concerter qc.

Բիրա. (birra) (*արփա սույու.*) գարեջուր. խաւաջուր. bière.

Բիրա-խանէ, թ. գործարան գարեջրոյ. brasserie.

Բի-րահ, պ. մոլորեալ. ճանապարհէ անկեալ. 2. անհաւատ. égaré; 2. infidèle.

Բիրատէր, պ. եղբայր. frère.

Բիրատէրանէ, պ. եղբայրական. 2. եղբայրաբար. fraternel; 2. en frère.

Բի-րէյպ, պ. առանց երկմտութեան. sans doute.

Բի-րէնկ, պ. անգոյն. sans couleur, incolore.

Բիրէր. }
— *պիրէր*. } թ. մի մի. un à un.

Բիրթիլ, ա. եղ. *պէրաթիլ*. յգ. կաշառ. corruption, cadeau donné pour corrompre un juge.

Գի-րբեա, գ. անկեղծաւոր. franc, sincère, sans hypocrisie.

Գիրինճ, գ. (փիրինճ.) (բրինձ.) որիզ. riz, grain de riz.

Գիրինճի, ք. (եզակի.) առաջին. առաջներորդ. le premier.

Գիրինճիլիք, ք. նախադասութիւն. priorité.

Գիրիքինակ, ք. ժողով. ramas.

Գիրիքմէք, ք. (թեճեմիւ', իճթիմա'. թերաքիւմ.) ժողովիլ. համարիլ. se réunir en un même lieu, se rassembler, s'amasser.

Գիրիքտիրմէք, ք. ժողովել. համարել. réunir, ramasser.

Գիրլէ, ք. հանդերձ. ի միասին. 2. ընդ (յարանուն). avec, ensemble; 2. aussitôt que, dès que.

Կէլտիկի —. ընդ գալն. aussitôt qu'il vient, qu'il est vennu, dès qu'il arrive ou arrivera.

Գիրլէմէք, ք. (թեվհիտ.) միաւորել. unir.

Գիրլէշմէք, ք. միանալ. s'unir, se réunir.

Գիրլէշտիրմէք, ք. միաւորել. unir, réunir.

Գիրլիք, ք. (աճատիյէթ.) միաւորութիւն. 2. (իթթիհատ.) միաբանութիւն. unité; 2. union, concorde.

— տէ. ի միասին. ensemble, en compagnie.

Աղըզ —յի. միաբանութիւն բանից, խորհրդոյ. conformité de langage, d'opinion.

Էլ —յի. ընկերութիւն. association, union.

Ծիլ —յի. համամտութիւն. unanimité.

Կէօնիւլ —յի. միաբանութիւն. accord.

Գի-րու, գ. (աներես.) անամօթ. déhonté, éhonté, dévergondé.

Գի-րուզ, գ. լքեալ. disgracié, malheureux.

Գի-րուզէ, գ. հանապազօրեայ հանդերձ. vêtement de tous les jours.

Գիրուզէճ, գ. փիրուզ. turquoise.

Գի-րուզի, գ. անհաց օրապահիկ. sans pain, sans ressource.

Գիրուն, գ. արտաքին. արտաքին երես. 2. արտաքոյ. արտաքս. ընդ. l'extérieur; 2. hors, dehors, au-delà, outre.

Գիրուպար, գ. որ էն. celui qui est unique et existant, Dieu.

Գիրս, ա. աղուամազ քաղեալ ի պղպեղէ. duvet cueilli de la plante du papyrus.

Գիրր, ա. շնորհել, բարեաւ առնել. 2. ճշմարիտ լինել. 3. պաշտօնավոր լինել. faire grâce de qc., donner; 2. être vrai; 3. être pieux, vertueux.

Գիրքէ(թ), ա. լճ. աւազան. լըճակ. étang, petite pièce d'eau, bassin.

Գիւեու', ա. յն. պայ', եղ։

Գիւեութ, ա. յն. պէյթ, եղ. 1։

Գիւզիւլմէք, ք. ամփոփիլ. ժողովիլ. ծալլիլ. խորշիլ. ճմռթիլ. se resserrer, se contracter, se retirer, se rétrécir, se ratatiner, se froncer.

Գիւզիւրկ, եղ. } գ. մեծ. աստուածային. 2. ծերացեալ. grand, d'un rang élevé, de qualité, puissant; 2. âgé, avancé en âge.
Գիւզիւրկեան, յն. }

Գիւզիւրկեանէ, գ. շքեղ. magnifique.

Գիւզիւրկ-վար, գ. մեծ. նշանաւոր. երեւելի. անուանի. grand, notable, distingué, illustre.

Գիւզիւրկ-վարի, գ. մեծութիւն. ազնուականութիւն. պատիւ. grandeur, noblesse, honneur.

Գիւզիւք, ք. ութան. anus.

Գիւզզալէ, գ. (գառնուկ.) գառն. agneau.

Գիւզմէք, ք. ամփոփել. ժողովել. անձկացուցանել. contracter, rétrécir, serrer.

Աղըզ —. շհանել. faire la petite bouche, faire le dégoûté.

Գիւզուր, ա. յն. պէզր, եղ։

Գիւթ, գ. կուռք. 2. գեղեցիկ ոք. idole, simulacre; 2. beau jeune homme, jeune fille belle.

Գիւթ, ա. յամրութիւն. lenteur.

Գիւթ-թիրաշ, գ. դրօշագործ. sculpteur d'idoles.

Գիւթիւն, ք. բոլորովին. ամբողջ. համօրէն. entier, tout.

— կիւն. զօրն ողջոյն, pendant toute la journée.

Պիւս —. } ամբողջապէս.
— պիւթիւնէ. } entièrement, tout à fait, complétement.

Պիւթիւնլէմէք, բ. կատարեալ գործել. compléter.

Պիւթիւնճէ, բ. լիով. բովանդակ. entièrement.

Պիւթ-խանէ, գ. մեհեան. 2. պոռնկոց. 3. գինետուն. temple païen; 2. maison de prostitution; 3 cabaret.

Պիւթ-փէրէսթ, գ. կռապաշտ. adorateur des idoles, idolâtre.

Պիւթ-փէրէսթի, գ. } կռա-
Պիւթ-փէրէսթլիք, բ. } պաշտութիւն. culte des idoles, idolâtrie.

Պիւթրա, ա. (Լէզ. եպթեր, ար.) կրճատ. 2. խեղեալ. écourté; 2. mutilé.

Պիւթ-քէտէ, գ. մեհեան. temple d'idoles.

Պիւլէղա, ա. տե. պէլիղ, եւ։

Պիւլէնտ, գ. բարձր. haut, élevé, sublime.

Պիւլէնտ-ախթեր, գ. կարի երջանիկ. ամենազօր. très-fortuné, très-puissant.

Պիւլէնտ-ավազ, գ. բարձրաձայն. qui a la voix élevée.

Պիւլէնտ-իգթիտար, գ. ամենազօր. très-puissant.

Պիւլէնտ-հիմմէթ, գ. կարի ջոյթ. très-assidu.

Պիւլէնտ-մէրթէպէ, գ. բարձրաստիճան. très-distingué.

Պիւլուղ, ա. հասանել. ժամանումն. 2. ի չափ հասակի հասանել. արբունք. parvenir, arriver, atteindre à; arrivée, approche; 2. atteindre l'âge de puberté, âge de la puberté.

Պիւլուղիյէթ(թ), ա. չափահասութիւն. արբունք. majorité, puberté.

Պիւլպիւլ, գ. ('անտալիպ. հէզարտաստանթան.) սոխակ. rossignol.

Պօզ — ի. } շէկահաւ. fau-
Պօզլուճա —. } vette.

Պիւլտան, ա. տե. պէլէտա, եւ։

Պիւհթան, ա. զրպարտել. զըրպարտութիւն. calomnier qn.; calomnie.

Պիւճիւր, բ. փոքր. petit, mince, menu.

Պիւճիւք, բ. ճիւաղ. croquemitaine.

Պիւյիւթմէք, բ. մեծացուցանել. աճեցուցանել. ստուարացուցանել. agrandir; accroitre, augmenter; amplifier, exagérer; aggraver.

Պիւյիւմէք, բ. մեծանալ. աճել. ստուարանալ. grandir, grossir; croitre, pousser; (s')augmenter, s'accroitre.

Տաղտա պիւյիւմիւշ. վայրենի. sauvage.

Պիւյիւ, բ. (սըհր. էֆսունէ. ճատուպի.) կախարդութիւն. հմայք. մոգութիւն. վհկութիւն. դիւթութիւն. enchantement, ensorcellement; magie, sorcellerie.

— եափմագ, պաղլամագ. վհկել. հմայել. exercer la magie, user de charmes ou d'enchantements.

Պիւյիւճիւ, բ. կախարդ. վհուկ. enchanteur, sorcier, magicien.

Պիւգիւն, բ. (էլ-եէվմ. իմ-րուզ.) այսօր. aujourd'hui.

Պիւյիւր, բ. (ճէմպ. փէհլու.) կուշտ. կող. flanc, côté.

Պիւյիւք, բ. ('ազիմ. քէպիր. ճէսիմ.) մեծ. 2. գլխաւոր. աւագին. grand; 2. principal, en chef, grand.

— աթա. (ճէտտ.) (գամ.) հաւ. grand-père, aïeul.

— անա. (ճէտտէ.) հանի. grand' mère, aïeule.

— գարտաշ. անդրանիկ եղբայր. frère ainé.

— սէօզ. մեծաբանութիւն. hâblerie, haut ton, fanfaronnade, grand mot, craquerie, boursouflage.

— սէօզ սէօյլէմէք. մեծաբանել. մեծամեծ խօսել. hâbler, faire le grand parleur.

Պիւյիւքլիւք, բ. մեծութիւն. grandeur.

Պիւյրիւ, բ. տես էյրի։

Պիւն, գ. արմատ. հիմն. կոճան. ծառ. ծայր. բուն. racine,

fond, base, fondement; fin, extrémité, tronc.

Պիւն-ավէր, պ. հիմնեալ. fondé.

Պիւնեան, ա. շինութիւն. շինուած. 2. արարուած մարմնոյ. կառուցուած. մարմին. bâtiment, construction; édifice; 2. conformation du corps, constitution.

Պիւնեատ, պ. հիմն. 2. շինուած. fondement, base; 2. bâtiment, construction.

— էթ. հիմն արկանել. poser les fondements, fonder.

Պիւնիէ(թ), ա. շինուած. կազմութիւն. յօրինուած. կերպարանք. 2. կազմած մարմնոյ. bâtiment, construction; forme; 2. constitution, conformation du corps.

Պիւնիւվվէ(թ), ա. որդիութիւն. qualité de fils, filiation.

Պիւնն, ա. (գահվէ. գահվէ աղաճը.) կաֆ. 2. կաֆէնի. café; 2. cafier, caféier.

Պիւնտուգ, ա. յգ. պէնատ, էդ։

Պիւնտուգ, ա. էզ. պէնատըգ, յգ. կաղին. 2. հրացան. 3. գնդակ հրացանի. noisette, aveline; 2. fusil; 3. balle (à fusil).

Պիւշարէ(թ), ա. տես Պիշարէ(թ)։

Պիւշրա, ա. աւետիք. bonne, heureuse nouvelle.

Պիւպէրլէմէք, թ. պղպեղել համեմել. poivrer.

Պիւպէրլի, թ. պղպեղով համեմեալ. poivré. [teux.

Բուզղու —. ծանրագին. cher, coû-

Պիւպէրլիք, թ. կուժրիկ աման պղպեղի. poivrier.

Պիւպիւ, պ. բիբ. 2. ազնուագոյն մասն իրին. prunelle, pupille; 2. la crème, le meilleur d'une chose.

Պիւսթա(թ), ա. առաւելութիւն. 2. բազում գիտութիւն. 3. ընդարձակութիւն. տարածութիւն. qualité supérieure; 2. vastes connaissances, une grande étendue de connaissances; 3. étendue.

Պիւսալ, ա. արի, քաջ լինել. արիութիւն. քաջութիւն. être brave, courageux; bravoure, courage.

Պիւզգիւ, թ.

Էսքի —. հնոտի. ցնցոտի. vieux, usé, dégouenillé, fripé.

Պիւտէ, պ. (գավ.) աբեթ. amadou.

Պիւտճէ. ֆր. հաշիւ ելից եւ մտից. ելեւմուտք. budget.

Պիւրատէ(թ), ա. չերդ. տաշեղ. éclat de bois, copeau.

Պիւրգա, ա. քող. voile (des femmes).

Պիւրիան, պ. (քէպապ. գավուրմա.) խորովածք. rôti, viande rôtie, friture.

Պիւրիտէ, պ. հատեալ. coupé, retranché.

Պիւրիւմ, թ. ծալք. pli,

Պիւրիւմէք, թ. ծալել. կծկել. 2. ծածկել. պատել. plier ou ployer; 2. couvrir, envelopper.

Պիւրիւնճիւք, թ. տեռ. gaze, crèpe; voile.

Պիւրիւնմէք, թ. պատատել զանձն. ծածկել. s'envelopper, se couvrir.

Պիւրիւշթէ, պ. խորովեալ. այրեալ. rôti, brûlé.

Պիւրհան, ա. եղ. պէրահին, յգ. ընծայութիւն. յանդիմանութիւն. argument, preuve, démonstration.

Պիւրհանի(յ). ա. յայտարար. démonstratif.

Պիւրղուլ, պ. ձաւար. blé mondé.

Պիւրղուս. պ. (փիրէ.) բութ. pouce.

Պիւրճ. ա. եզ. էպրաճ, պիւրուճ, յգ. աշտարակ. 2. աստեղատուն. tour, bastion; 2. signe du zodiaque, constellation.

Պիւրնիւս, ա. վերարկու բեղ ի սպիտակ բրդոյ ճերմակ. burnous.

Պիւրուզ. ա. երեւիլ. ելանել. յայտնի լինել. sortir, paraître, venir au jour, devenir évident.

Պիւրուճ, ա. յգ. պիւրճ, եզ.

Մինթագաթիւ-լ-պիւրուճ. զօդիակոս. կենդանակերպ. le zodiaque.

Պիւրուտէ(թ), ա. ցրտութիւն. 2. սառնութիւն (ի բարեկամութեան). froid, froideur; 2. refroidissement (de l'amitié, de l'amour).

Գիւրա, } ա. նկարած շեր-
Գիւրանէ(թ), } տաւոր. étoffe rayée. [chant.

Գիւրրան, ա. սուր. aigu, tran-

Գիւզ, գ. անտառախիտ մայրի. bois touffu.

Գիւզել, ա. լալ. pleurer.

Գիւզելաթ, ա. յի. պաշտի, եւ.

Գիւզէն, գ.

Գարզա — . հնդիկ ընկոյզ. noix vomique.

Գիւզիւլիւ, գ. ոլորեալ. tordu.

Գիւզիւլմէք, } գ. ոլորել. թաւալ-
Գիւզիւնմէք, } գլել. se tordre, se rouler, se plier.

Գիւզիւմ, գ. ոլորք. թաւալումն. tortillement.

Գիւզմէք, գ. ոլորել. թաւալել. cordonner, tordre; rouler, plier.

Գի-փայան, գ. անչափ. անսահման. immense, infini.

Գի-փէրվա, գ. աներկիւղ. խրոխտ. intrépide, sans peur, insolent.

Գի-փէրտէ, գ. յայտնի. sans voile, ouvert.

Գի-քեար, գ. անգործ. պարապոյ. oisif, sans occupation.

Գի-քեմ-ու-քեասթ, գ. լիով. ամ բոլորովին. ամբողջ. entièrement, complètement.

Գի-քէս, գ. անօգ. անօգնական. abandonné, délaissé.

Գիզզ, ա. եւ. էգզէար, յի. կոյս. 2. կուսութիւն. vierge; 2. (fleur de la) virginité.

Գու, գ. այս. 2. այն. սա. ce, cet, cette, ce...-ci; 2. ceci, celui-ci.

Գու — . զանին ու այլ. ոմանք. ceux-ci et les autres, quelques-uns.

Գու, ա. հայր. père.

Գու, գ. հոտ. odeur.

Գուզ'ա(թ), ա. եւ. պերզա', յի. բարձր շինուած. 2. երկիր. կալուած. կէմ. édifice haut; 2. propriété champêtre; sol, terrein, champs.

Գուզալէմուն, գ. փոփոխագոյն. 2. երփն երփն. caméléon; 2. de couleurs variées.

Գուզանը, գ. ոտնակապ. շղթայ. entrave; chaine, fers aux pieds des prisonniers.

Գուզանըլամագ, գ. կապել ոտ-նակապով. entraver, enchaîner, mettre aux fers.

Գուզըզ, գ. ոսկր ինչ ոտին երկրորդ. canon, articulation du tibia chez le cheval.

Գուզուլ, ա. յի. պատզար(թ), եւ.

Գուզուր, ա. յի. պատզար, եւ.

Գուզ, գ. (Տեաճա. ձեռ.) սառն. glace.

Գուզմը, գ. (մսղ. հորթ.) ծծա-կեր. որթ. 2. ձագ ընձուղտի. veau qui tète encore; 2. petit de la girafe.

Գուզուլամագ, գ. որթ ծնա-նել. vêler.

Գուզըլըզ, գ. յետին հնձոյ խոտը. dernière fenaison.

Գուզլանմագ, գ. սառել. geler, se glacer. [glacé.

Գուզլու, գ. սառնապատ. gelé,

Գուզլուզ, } գ. սառնարան.
Գուզ-խանէ, } glacière.

Գուշ, գ. ազդր. զիստ. (haut de la) cuisse.

Գոլաւ — ու. զիստ ոչխարի. gigot.

Գրզըրճըզ — ու. ազդր խոյոյ մա-տղոյ. éclanche.

Աղզը, բնէզ — ու. ազդր եզին, կովու. trumeau.

Աշ — ու. զիստ. ազդր եղջ. cuissot.

Գութա, գ. հալոց. խառնարան. creuset; coupelle.

Գութլուզ, գ. բարձպանակ. cuissard.

Գութլան, ա. ընդունայն լինել. ընդունայնութիւն. նանրութիւն. ունայնն էր. être vain, inutile; vanité, futilité.

Գութնան, ա. ներքին կողմ. l'intérieur.

Գուծուէ(թ), ա. արիութիւն. քաջութիւն. bravoure, courage, vaillance.

Գուծուն, ա. յի. պաշտն, եւ.

Գութրագ, գ. հանգոյց. ծառ. noeud (d'arbre).

Գոլաւ — զը. երեւանակ. aigremoine.

Գութրագլը, գ. հանգոյց ունե-նալ. noueux.

Պուլա, փ. հօրաքոյր. կին հօրեղբօր. tante du côté paternel, la femme de l'oncle paternel.

Պուլագ, փ. աղբիւր. source.
— օթու. բրբնջուկ. cresson.
Ալագ պուլագ. } խառնաշփոթ.
— պուլագ. } pêle-mêle.

Պու-լը'աճէպ, ա. զարմանալի. 2. հաչիւթակ. merveille; 2. parasite.

Պուլամագ, փ. թաթախել. salir, souiller.
Գանա —. յարիւն թաթախել. souiller de sang, tremper de sang.
Ուն —. թաթախել ալիւր. enfariner.

Պուլամաճ, փ. եփած իւղ պանրով. bouillie de farine et de fromage.

Պուլանըգ, փ.
Սալընը — եկիւրիւմէք. շնթանալ պտտելով. marcher en se dandinant de droite et de gauche.

Պուլանըգ, փ. պղտոր. trouble, brouillé.

Պուլանըգլըգ, փ. պղտորութիւն. trouble.

Պուլանմագ, փ. պղտորիլ. se troubler; se ternir.
Հավա —. ծածկիլ ամպով. se couvrir, s'obscurcir (le temps).
Եիւրէք, միտէ —. յօժարիլ փսխել. avoir envie de vomir, avoir mal de coeur, avoir des nausées.

Պուլանտըրմագ, փ. պղտորել. troubler, rendre trouble; ternir.
Միտէ —. յօժարել սրտի. exciter des naussées.

Պուլաշըգ, փ. թաթախեալ. շաղախեալ. 2. (փոխադրական. փոխանցական.) ճանապարհորդ. փոխանցական. souillé; 2. contagieux, communicatif.

Պուլաշըգլըգ, փ. (փոխադրական-թիւն.) փոխանցումն. յայլս փոխելն հիւանդութեան. contagion.

Պուլաշմագ, փ. զեղծիլ. 2. ախտանալ. զեղծանել. 3. միջամտել է գործի լինել. se souiller; 2. s'infecter d'une maladie; se communiquer, être contagieux; 3. se mêler d'une affaire.

Պուլաշտըրմագ, փ. թաթախել. 2. զեղծանել. souiller; 2. communiquer ou donner une maladie, infecter.

Պու-լ-հէվէս, ա. (պուլաւալը.) յիմար. ապուշ. sot, imbécile.

Պուլղար, գ. կաշի մորթ Ռուսաց. cuir de Russie.

Պուլկուր, } փ. ձաւար. blé
Պուլղուր, } mondé.

Պուլմագ, փ. գտանել. trouver.

Պուլութ, փ. (տէհնագ. եաղը.) ամպ. nuage.

Պուլութլանմագ, փ. ամպանալ. se couvrir de nuages.

Պուլութլու, փ. (ամպոտ.) ամպով ծածկեալ. nuageux, couvert de nuages.

Պուլունմագ, փ. գտանել. առկայ լինել. se trouver, être présent.

Պուլունուշ, փ. գիւտ. découverte.

Պուլուշմագ, փ. հանդիպել դէմ յանդ. se rencontrer, s'aboucher.

Պուլունմուշ, փ. գտեալ. trouvé, existant. [faire trouver.

Պուլունտուրմագ, փ. տալ գտանել.

Պու-լ-Ֆիւզուլ, ա. շաղփաղփ. շատախօս. bavard.

Պուխար, ա. եւ. էմխիրէ(թ), յփ. շոգի. գոլորշի. vapeur, exhalaison, exhalation.
— կէմիսի. շոգենաւ. bateau à vapeur, un vapeur.

Պուխալա, ա. յփ. պախիլ. եւ.

Պուխուլ, ա. ագահութիւն. avarice.

Պուխուր, ա. եւ. էպխիրէ(թ), յփ. խունկ անուշ ծխելիք. parfums à brûler.

Պուխուրլամագ, փ. արկանել խունկ. parfumer.

Պուխուրճու, փ. խնկեվաճառ. խնկավաճառ. parfumeur.

Պուխուրտան, գ. } բուրվառ. en-
Պուխուրտանլըգ, փ. } censoir.

Պուհ, } ա. բու. hibou.
Պուհէ(թ), }

Պուհայրէ(թ), ա. ծովակ. petite mer, lac.

Պուհուր, ա. յփ. պահր. եւ.

Պուհրան, ա. տագնապ. ճգնաժամ. crise, moment critique.

Պուղա, փ. ցուլ. taureau.
Գարա —. գոմէշ. buffle.
Պուղաթ, ա. յէ. պապղի, եղ.
Պուզաղլամագ, փ. որթս ծնանել. vêler.
Պուղատա, փ. մոխրաջուր. լուացքի մոխրաջուր. lessive.
— էթ. } լուանալ մոխրա-
— յա գօյմագ. } ջրով. mettre du linge à la lessive, lessiver.
Պուղեան, ա. անիրաւութիւն. injustice.
Պուղզ, ա. ատել. ատելութիւն. haïr, détester; haine, aversion.
Պուղզա, փ. էէ. եպղազ, ար՛
Պուղու, փ. շոգի. vapeur, fumée, exhalaison méphitique.
— գուշու. բայգուշ. chat-huant.
Պուղուլանմագ, փ. շոգիանալ. ցնդանալ. արձակել գոլորշի. s'évaporer, s'exhaler, fumer.
Պուղտայ, փ. ցորեան. 2. ցորենահատ. blé, froment; 2. grain.
Մըսըր —ը. (Եգիպտացորեան.) հնդկէ ցորեան. սիմինդր. maïs, blé d'Espagne, blé de Turquie.
Պուճագ, փ. (զէվիյէ. քէօշէ. փէյղուլէ.) խորշ. անկիւն. angle, coin.
Միֆրի —. (զավիյէի հատտէ.) սուր անկիւն. angle aigu.
Կէօնիէ —. (զավիյէի գայիմէ.) ուղիղ անկիւն. angle droit.
Պիւթ —. (զավիյէի մունֆերիճէ.) բութ անկիւն. angle obtus.
Պիր — ղա թըգըլմագ. (ինզիվա, խալվէթ էթ.) մտանել առանձինն ապրել. se retirer dans un coin, vivre dans la retraite.
Ուճու — զը եօգ. խարէ ընդարձակ. très-vaste, sans limites.
— պուճագ արամագ. խնդրել ամենայն առրել. chercher, fureter dans tous les coins.
Պուճագլը, փ. անկիւնաւոր. angulaire, anguleux.
Պում, ա. բու. hibou.
Պում, ա. երկիր. վիճակ. գաւառ. territoire, pays.
Պումպար, փ. նախաղի. boyau, saucisson, andouille.
Պույ, ա. բոյր. հոտ. 2. յոյս. 3. ի բերդ. ...հոտ. odeur, parfum; 2. espoir, espérance; 3. en cp. qui répand l'odeur de...
'Անպէր-պույ. յամպարաբոյր. qui répand l'odeur de l'ambre.
Պույնուզ, փ. եղջիւր. 2. եղջերեայ փող. corne (d'animal); 2. cor (instrument).
Հաճամաթ — ու. արդանակ. ventouse.
Քէչի — ու. եղջիւր. caroube.
Պույնուզլու, փ. եղջերաւոր. à cornes, cornu.
Պույուրմագ, փ. հրամայել. պատուիրել. 2. (= էթմէք. գըլմագ.) առնել. ordonner, commander; 2. faire.
Էմր —. հրաման տալ. donner un ordre.
'Ինայէթ —. շնորհել. permettre, accorder sa bienveillance.
Պույուրուն. } ահաւասիկ եմ.
Պույուրունուզ. } qu'y a-t-il pour (ou à) votre service? plait-il?
Նէ՞ պույուրդունուզ. զի՞նչ ասացիք. qu'avez-vous dit? plait-il?
Սօֆրայէ պույուրունուզ. եկայք ի ճաշ. veuillez vous mettre à table.
Պույուրուն օթուրուն. եկայք բազմեցարուք. assayez-vous, s'il vous plait, veuillez bien vous asseoir.
Իչէրի պույուրուն. եկայք ի ներքս. entrer, je vous prie.
Պույ(ու)րուգ, փ. հրաման. պատուէր. հրովարտակ արքունի. ordre, commandement, diplôme royal.
— թութմագ. հնազանդել հրամանաց. obéir.
Պույուրուլտու, փ. հրաման. ordre.
Պույրուլթու, փ. գիր հրամանաց. diplôme royal.
Պույրուլմագ, փ. հրամայել. être ordonné, commandé.
Պունագ, փ. ալեպեալ. radoteur.
Պունագլըգ, փ. ալեպանք. radotage.
Պունալթմագ, փ. անձկանալ, անձկեայ գործել. étouffer, asphyxier, suffoquer.
Պունալմագ, փ. թալկանալ. étouffer, suffoquer.

Պունամամագ, թ. զառանցել. ալեւ-ծանալ. tomber en enfance, radoter.

Պունամըշ, թ. զառանցեալ. décrépit.

Պունար, թ. ('այնը չեշմէ. մէմպա'.) աղբիւր. աղբերակ. source, fontaine.

Պունճա, թ. այսչափ. այնչափ. tant. [fois.

— քէրրէ. այսչափ յաճախ. tant de

— վագըթտան պէրի. յայսչափ ժամանակաց հետէ. depuis si longtemps.

Պունճալայըն, թ. այն օրինակ. ainsi, de cette manière.

Պունճուգ, թ. ապակեայ ուլունք. grain de verre.

Պունտա, թ. աստ. ici, dans ce pays-ci.

Պունտան, թ. աստի. ընդ այս. (à partir) d'ici, ici, de ce côté(-ci).

Պուչուգ, թ. կէս. moitié, demi.

Պուպու, թ. յոպոպ. huppe.

Պուս, գ. համբոյր. 2. ի բրդ. որ համբուրէ. baiser, embrassement; 2. en cp. qui embrasse.

— էթ. համբուրել. երեսն արկանել. baiser qn. à…, embrasser qu. sur…, donner un baiser à qn.

Պուսէ, } գ. համբոյր. baiser,
Պուսի, } embrassement.

Պուսէ-ճա, գ. շրթն. lèvre.

Պուսիտէ, գ. փտեալ. ապականեալ. 2. համբուրեալ. pourri. corrompu, gâté; 2. baisé.

Պուսիր, գ. արեանահոսութիւն. hémorroïdes.

Պուսո-կեահ, գ. շրթն. lèvre.

Պուտ, գ. գոյութիւն. existence.

Պու՛տ, ա. եւ. էպ'ատ, չէ. հեռաւորութիւն. բարձրահասակութիւն. 2. հասակ երկայն. éloignement, distance; 2. grande ou haute taille.

Պուտագ, թ. ոստ. branche d'arbre; noeud (d'arbre).

Թախթէ — ըը. ոստ. հանգոյց. noeud (dans le bois).

Պուտագլանմագ, թ. արձակել ոստս. pousser des branches.

Պուտագլը, թ. ոստաւոր հանգուցաւոր. noueux.

Պուտագսըզ, թ. անոստ. sans noeud. [imbécile.

Պուտալա, թ. ապուշ. niais,

Պուտալալըգ, թ. ապշութիւն. անմտութիւն. sottise, imbécillité, bêtise.

Պուտամագ, թ. էտել. զատել ուռս. յատանել. tailler, ébrancher.

Պուտայըճը, թ. էտիչ. յատիչ. qui taille les ceps de vigne et les treilles.

Պուր, գ. (սիւլիւն գուշու.) փասիան. faisan.

Պուրա(սը), թ. այս տեղի. cet endroit(-ci).

— յա. այսր. en (ou vers) cet endroit-ci, par (ou vers) ici.

— յա-տագ. ցայս վայր. jusqu'ici.

— տան. աստի. 2. ընդ այս. (à partir) d'ici, de ce côté(-ci); 2. par ici.

— տա. աստ. ici, dans ce pays.

— լը. այսր տեղւոյ. (qui est) d'ici, de ce lieu.

Օրայա — յա. այսր անդր. (aller) de çà et de là.

Պուրաճըգ, թ. աստ մերձ. tout près d'ici.

Պուրագ, թ. բորակ. nitre, borax.

Պուրամ պուրամ, թ.

— գար եաղմագ. առատապէս ձիւնել. neiger à gros flocons.

— թէրլէմէք. առատապէս քրտնել. suer à grosses gouttes.

Պուրանի, թ.

Ըսպանագ — ըր. խորովոյ ի շոմին. friture d'épinards.

Պուրանճէ, թ. եզնալեզու. bourrache, buglo(s)se.

Պուրէ, գ. բորակ. borax, nitre.

Պուրըշ, թ. խորշ. ride.

Պուրըշթուրմագ, թ. պատուել. ի վեր ղրկել. խորշ խորշ փորձել. froncer (le front).

Պուրի, գ. խողովակ. փող. 2. փող. 3. եղ. պէվլարի, չէ. տես Պուրիա. tuyau; 2. trompette.

Պուրիա, գ. խսիր. natte, paillasson. [nattier.

Պուրիա-պաֆ, գ. խսիագործ.

Պուրի-զէն, գ. փողահար. trompette.

Գուրզաձ, } ա. խոժոխոր. թեքոր.
Գուրզաձըլըգ, } 2. խեղաթիւրու-
թիւն. de travers, tortueux, tortu; 2. détour, sinuosité.

Գուրզաձլանմաք, չ. շրջան յօրինել. se détourner, contourner.

Գուրզու, գ. ծակիչ. գայլ-իկոն. vrille; foret; tarière.

Թիւֆէկի — ոց. խծծահան. tire-balle.

Տըգըը — ոց. ծակիչ տակառի. perçoir, foret de tonnelier.

Գուրզուլ, գ. (գուլգուր, ա.) ձաւար. blé mondé.

Գուրզուլամաք, չ. ծակիչով ծակել. forer, percer avec une vrille. [Թեր. gui.

Գուրձ, գ. փառնի ինչ ասեղնյա-

Գուրմա, ա. ոլորեալ. պտուտա-կաւոր. 2. շրջանաձև աստիճանք. շարժական ելանելիք. 3. պտուտակ. tourné, à vis; 2. escalier en limaçon, escalier tournant; 3. vis.

Գուրթմաք, բ. ոլորել. քամել. tordre (du linge, des cordes...), contourner.

Ներքէ — . խիթ տալ. causer des tranchées.

Պըյըգ — . ի վեր պարզել բեղը. 2. յընկալ ծերել. առնել. retrousser sa moustache; 2. narguer, faire nargue à qn.

Տիլ — . խածնել լեզուն. piquer la langue.

Տուտագ — . պատռել շրթունս. froncer les lèvres.

Գօլ — . ոլորել մէկուն բազուկ. tordre les bras à qn.

Պօյուն — . խեղդամահ առնել. tordre le cou à...

Գուրթմալամաք, բ. հաստատել պտուտակաւ. visser.

Գուրթնալ, ա. մեծաքիթ. qui a un grand nez.

Գուրթու, } ա. խիթք. tran-
Գուրթում, } chées; td. co-
Գուրթունաբ, } lique.

Գուրթուլմաք, բ. քամուիլ. կծկուիլ. se tordre, se rider.

Գուրթում պուրթում գօփարմաք. բ. սաստիկ խիթ ունենալ. avoir de violentes tranchées.

Գուրթուն, գ. քիթ. ռունգ. 2. կտուց. 3. հրուանդան. nez; 2. bec; 3. promontoire, cap.

— օթու. ընչառելիք. tabac à priser.

— ունառան ափուչափուչ. ամինիային նման. tout pareil, très-semblable.

— ու պէյլիւր. մեծաքիթ. արհամարհոտ. fier, hautain, dédaigneux.

Կիւլ — ու. մասուր. fruit ou pomme d'églantier.

Մում — ու. ծայր պատրոյգի լուցելոյ. moucheron, lumignon.

Գուրթունճմաք, բ. (ակլինին կի-ալի ասանճըմաք.) խիթ ունել. éprouver des tranchées.

Գուրթունասլըգ, գ. ցախակապ. ձարձելիք. muselière, caveçon.

Գուրթունսըզ, ա. ընչատ. homme sans nez.

Գուրթունասուրուգ, գ. ցախակապ. շրթնակալ. muselière, muserolle.

Գուրուշ, գ. խորշք. chiffonnage, froissement.

Գուրուշմաք, չ. խորշոմիլ. կորկամել. քամուիլ. se ratatiner, se crisper, se froncer.

Եիւզ — . խորշոմիլ. se rider.

Էլլպուէ, գուշմաւ — . (մորթելու. քաշելու.) խորշ խորշ ըլլալ. կծկել. se chiffonner, se froisser.

Գուրուշուգ, ա. խորշոմեալ. 2. խորշք. chiffonné, froissé; 2. froncis. [ridé.

Գուրուշուգլու, ա. խորշոմեալ.

Գուրուշդուրմաք, բ. խորշ արկանել. խորշոմացուցանել. chiffonner, froisser; contracter, crisper, rider.

Եիւզ — . խոժոռել դէմքը. se re(n)frogner le visage, faire grimace.

Գուրշագ, ա. ոլորեալ. contourné, bouclé.

— օթու. ցիկ. vesce.

Գուրսաուգ, ա. կեղծ. if commun.

Գրէ, ա. այ դուն. այր դուն. hé! hola!

Գօգ, ա. աղբ. աղտեղութիւն. excréments; fiente; chiasse; merde; ordure(s), immondices.

Տէմիր —ու. կռուանք երկաթոյ. mâchefer.

Պօգալ. շիշ. bocal.

Պօգլամագ, բ. թաթախել յաղբ. souiller, salir d'immondice.

Պօգլու, ա. աղբոտեալ. աղտեղեալ աղբով. merdeux, misérable.

Պօգլուգ, ա. կոյանոց. աղբանոց. fumier, tas d'ordures.

Պօգլուճա գուշու, ա. չիփ-չաւ. fauvette.

Պօգճու, ա. աղբահան. boueur, vidangeur.

Պօզ, ա. գորշ. gris, cendré.

Դօրու —. շէկ. fauve.

— չիլ. պիսակ. gris pommelé.

Պօզա, ա. ըմպելի ի կորեկանէ. bosan, breuvage turc fait avec du millet bouilli dans l'eau.

Պօզաճը, ա. կուզէն, վաճառական ըմպելւոյ ի կորեկանէ. fabricant ou marchand de bosan.

Պօզարմագ, բ. տժգունիլ. գունաթափիլ. կապտագունիլ. pâlir, devenir livide.

Պօզգուն, ա. խորտակեալ. փախստեայ. 2. կոտորած. défait, dérouté; 2. défaite, déroute.

— միլրմէք. խորտակիլ զօրաց. être mis en déroute.

Պօզգունլուգ, ա. կոտորած. défaite, déroute. [grisâtre.

Պօզճա, ա. աղօտ ինչ գորշ.

Պօզմագ, բ. (աւրել.) աւերել. ապականել. լուծանել. խափանել. խանգարել. ruiner, altérer, détériorer; corrompre; tarer; abolir, abroger.

Բարա —. մանրել դրամ. changer de l'argent.

Գըզ —. ապականել. կուսութիւնը ... defiorer.

Պաղ —. կթել այգի. faire vendange, cueillir le raisin, vendanger.

'Ասգէր —. խորտակել զզօրս. փախստեայ հանել. mettre en déroute ou en fuite, défaire une armée.

Եազը —. ջնջել. effacer.

Սաաթը —. ապականել զժամացոյց... détraquer une montre...

Ձէհրէյի —. ծռել զդէմս. faire des grimaces.

Ահլագը —. մոլորեցուցանել. pervertir qn., corrompre les moeurs de qn.

Մէ'տէյի —. խանգարել զստամոքս. se déranger l'estomac, se donner une indigestion.

Օրուճ —. լուծանել զպահս. rompre le jeûne.

Աղզըն —. անարգել հայհոյել. թշնամանել. dire des injures.

Էֆքեար —. շփոթել զմիտս. confondre les opinions.

Քիլիտ —. ապականել. fausser une serrure.

Բազարլըգը —. լուծանել զվաճառութիւն. rompre un marché.

Ալ —. աղարտել զճակատն. entacher, flétrir.

Աբտէսթ —. } միզել. faire ses petits besoins.
Աբտէսթ —յը թէզէլէ. }

'Ահտ ու փէյման —. լուծանել զդաշինս. rompre un traité.

Պօզմաճը, ա. հնավաճառ. fripier.

Պօզուգ, ա. աւերեալ. ապականեալ. խափանեալ. խանգարեալ. ruiné, gâté, corrompu, taré.

— ատամ. այր զեղծեալ. homme perverti.

— փարա. (— ուֆագլըգ.) մանր դրամ. (menue) monnaie.

— պէնզ. դժգոյն գոյն. teint défait.

Չիչէգ — ու. (չիչուա.) դաջեալ ի ծաղիկ ախտէ. marqué de petite vérole.

Պօզուգլուգ, ա. ապականութիւն. խանգարումն. 2. գժտութիւն. ruine, corruption, altération, état d'une chose qui se gâte; 2. brouille.

Մէ'տէ — ու. խանգարումն ստամոքսի. dérangement de l'estomac.

Պօզուլմագ, բ. ապականիլ. խանգարիլ. եղծանիլ. փտիլ. ջնջիլ. se gâter, s'altérer, se détériorer, se corrompre, pourrir, s'avarier, se détraquer; s'effacer.

Պօզում, ա. . .

Պաղ —ու. այգեկթութ. vendange.

Պօզուլմագ, թ. Թշնամանալ. գժտիլ. se brouiller.

Պօզուշգունլուգ, թ. գժտութիւն. brouillerie.

Պօզուշտուրմագ, թ. գժտեցուցանել. brouiller.

Պօզտօղան, թ. Բիր. massue.

— արմուտու. ազնիւ տանձ. poire de bon chrétien.

Պօզտուրմագ, թ. տալ աւրել. աղաւաղել, լուծանել, ապականել, խափանել. faire ruiner, gâter, altérer, détériorer, corrompre, tarer, abolir, abroger.

Սըզէ —. տալ մանրել դրամ. faire changer...

Պօլ, թ. լայն. ընդարձակ. 2. առատ. բաւական. ample, vaste, large; 2. plus que suffisant, abondant, surabondant, copieux.

— պօլ. } առատապէս.
— ճէօմէրտճէ. } առատաձեռն. abondamment, amplement, à pleines mains, à profusion.

Պօլլաթմագ, թ. լայնել. élargir.

Պօլլանմագ, } թ. լայնիլ. s'élargir.
Պօլլաշմագ, }

Պօլլուգ, թ. լայնութիւն. 2. առատութիւն. largeur, ampleur; 2. abondance.

Պօշ. Տէր. պետ. 2. առաջնորդ. chef, maître; 2. guide, éclaireur.

Պաշ —. սպարապետ. général en chef.

Պօղազ, թ. կոկորդ. 2. պարանոց. ուլն. փող. gorge, gosier; 2. cou; col.

— իչի. Նեղուց Կոստանդնուպօլսոյ. Բոսփորոս. [illegible]. Bosphore, canal ou détroit de Constantinople.

Չայ — ը. գետաբերան. embouchure.

Տէնիզ — ը. նեղուց. détroit, canal.

Տաղ — ը. անձուկ կիրճ լերանց. défilé.

Փիս —. որկրամոլ. gourmand, glouton.

— պօղազա կէլմէք. շփոթանց կոկորդէ առնել. se prendre à la gorge.

— Թօգլուգունա. առանց վարձոյ. sans gages.

— ա գատար օլմագ. խորէ յագեալ լինել. être plus que rassasié.

— գըսըլմագ. խռխռել կոկորդէ. s'enrouer.

Պօղազլամագ, թ. փողոտել. égorger, couper la gorge.

Պօղաչա, թ. կարկանդ. espèce de gâteau.

Պօղմագ, թ. (Թամփամագ.) խեղդել. խեղդ առնել. խեղդամահ առնել. հեղձուցանել. suffoquer, étrangler; étouffer; noyer.

Պիր գաշըգ սու իլէ —. խորէ թշնամութեամբ ատել ընդ [illegible]. haïr à la mort.

Սէս —. տալ խռխռել կոկորդէ. enrouer.

Պօղմագ, թ. յօդ. 2. մանեակ. articulation des doigts; 2. collier.

Պօղմագլը, ա. յօդաւոր. articulé.

Պօղմաճա, թ. շնչարգել հազ մանկանց. coqueluche.

Պօղուգ (բուղմա), թ. խեղդեալ. խռխռեալ. étouffé, enroué.

Պօղուլմագ, թ. խեղդիլ. հեղձնուլ. se noyer; étouffer; étrangler; suffoquer.

Պօղում, } թ. ծանգ. noeud.
Պօղուն, }

Պօղնագ, } թ. խեղդեալ. 2.
Պօղունագ, } փոթորիկ. étouffé; 2. ouragan.

Պօղունթու, թ. հեղձամղձուկ. suffocation violente, malaise.

Պօղումլու, թ. ծնկնոտ. noueux.

Պօղունմագ, թ. հեղձնուլ. (s')étouffer.

Պօղուշմագ, թ. խեղդել զմիմեանս. s'étrangler, se prendre réciproquement à la gorge.

Պօղուրթլագ, թ. խռչափող. larynx.

— գուշու. հաւալուսն. pélican blanc.

Պօղչա, թ. ծրար. պատատ. petit paquet, enveloppe, morceau de toile ou d'autre étoffe, communément carré, pour envelopper les habits, châles ou linges.

— շալ. չորեքկուսի շալ. châle carré.

Պօղչալամագ, թ. ծրարել. envelopper, mettre en paquet.

Պօղչաճը, ս. որ չաշխանի ծախող. qui vend des mouchoirs.

Պօշա էթ. թափել. verser.

Պօճուրղադ, ս. ծանրաքարշ մեքենայ բեռներու, գերանի. grue.

Կէմի — ը. անուանեալ. 2. ծանրաքարշ հանելոյ գործիք ի նաւի. cabestan; 2. guindal.

Պօզ, ս.

— պօզ. համակ գորշ. tout gris.

— պօշ. ամբողջովին պարապ. tout à fait vide.

Պօյ, ս. (գամաթ. գամէթ.) հասակ. taille d'homme, stature.

Պաշ —. բարձր հասակ. grande taille.

Օրթա —. միջակ հասակ. taille moyenne.

Ալչագ —. կարճ հասակ. petite taille.

— աթմագ. } աճել հասակաւ.
— չէքմէք. } grandir, pousser.

Պիր — տա, ի նմին հասակի. de même taille.

— պօս. բարձրութիւն հասակի. stature (de l'homme).

Պօյա, ս. ներկ. գոյն. teinture, couleur.

Պօյալամագ, ս. ներկանել. teindre, mettre en couleur.

Պօյալը, ս. ներկեալ. teint.

Պօյաճը, ս. ներկիչ. teinturier, peintre en bâtiment, barbouilleur.

Պօյամագ, ս. ներկանել. colorer, teindre, mettre en couleur.

Պօյան, ս. մատուտակ. réglisse.

Պօյլու, ս. բարձրահասակ. de haute taille.

Ալչագ —. կարճահասակ. de petite taille.

Պօյնիքը, ս. պարկապզկի. joueur de cornemuse.

Պօյուն, ս. վիզ. պարանոց. cou, col.

— ա ալմագ. յանձն առնուլ. prendre sur soi.

— միլմէք. ծնրադրել. հնազանդ լալ. tendre le cou, être obéissant, se soumettre.

Պօյունլուգ, ս. վզնոց. collier.

Պօյունտուրուգ, ս. լուծ. joug de boeufs.

Պօյսուզ, ս. կարճահասակ. petit de taille.

Պօնօ. (buono) նշանակէ բարի. bon.

Պօշ, ս. (խալի. թէհի. զօֆ. էճնէպի.) (պարապ.) դատարկ. թափուր. սին. ունայն. 2. (պէեազ.) սպիտակ մաքուր, անկրկնի. 3. (վահի. պի-էսաս. պի-մաանա. պի-ֆայտա.) անհիմն. անհիմն. անօգուտ. ունայն. 4. (պի-չուղլ.) դատարկաշրջ. պարապորդ. vide, vidé, évacué; inoccupé, libre, vacant; creux (à l'intérieur); 2. (en) blanc; 3. insignifiant, vain, sans fondement, oiseux; 4. désoeuvré, oisif, inoccupé, désoccupé, sans occupation.

Պաշը —. ազատ. libre.

— պէօյիւր. կուշտ. կող. défaut des côtes, flanc; td. faux-du-corps.

— տուր. ի զուր. ընդ վայր է. c'est en vain, inutile.

— գօյմագ. ազատել. laisser libre, laisser aller; lâcher.

Էլի —. ձեռնունայն. les mains vides.

— լագըրտը. ունայն բանք. des paroles vaines, oiseuses.

— վագթ. ժամանակ պարապոյ. loisir, temps libre.

— տա գալմագ. դատարկ մնալ. être vacant.

— (տա) օլ. ի դատարկութեան. անգործ լինել. être sans place, sans emploi.

Իչի —. (զօֆ.) ոչն. էսը. սնամէջ. [creux.

Գարընը —. քաղցեալ. affamé.

Գաֆասը —. թեթեւ ուղեղ. tête écervelée, homme sans cervelle.

— պուլմագ. պարապ առնուլ. prendre du loisir, trouver une occasion favorable.

— օթուրմագ. կալ պարապ. rester oisif, demeurer les bras croisés.

— պօղազ. շատախօս. bavard.

— պօղազլըգ. շատախօսութիւն. bavarderie.

(—) պօշունա. } ի զուր. en vain,
— եէրէ. } inutilement, en pure perte.

Պօշա(լ)թմագ, բ. (դարդըլ.) դատարկացուցանել. թափուր առնել. vider, évacuer, décharger.

Թիւֆէքը —. արձակել հրացան... décharger le fusil.

Պօշալմագ, բ. (դարդաղըլ.) դատարկանալ. se vider, se désemplir.

Պօշամագ, բ. (թալագ լը.) արձակել (կինը). 2. (թախլիէ.) (դարտըլ.) դատարկացուցանել. renvoyer, répudier (sa femme); 2. vider, évacuer, décharger.

Պօշանմագ, բ. դատարկանալ. 2. արձակիլ (կին). 3. արձակիլ. être vidé; 2. être répudié; 3. être mis en liberté.

Թիւֆէք... —. արձակիլ հրացանի. se décharger, partir, venir à tirer.

Լագըրտըյա —. զբանէնաք անխօսանել. faire un long verbiage.

Պօշատըլմագ, բ. դատարկանալ. être vidé.

Պօշլամագ, բ. թողուլ. laisser, abondonner.

Արդընը պօշլամամագ. չհեռ լինել. poursuivre qc., s'acharner à.

Պօշլու, բ. (դարդաղ.) փոքր թղթախաղ. une basse carte.

Պօշլուգ, բ. դատարկութիւն. դատարկաբանութիւն. ունայնութիւն. 2. անգործութիւն. պարապութիւն. vide; insignifiance, vanité, creux; 2. désoeuvrement, manque d'occupation.

Պօյ, բ. հասակ. taille.

Պօսթան, դ. (եղ. պէսթանի, յգ. ա.) բանջարանոց. jardin potager ou maraicher.

Պօսթան-էֆրուզ, դ. անթառամ ծաղիկ. amarante.

Պօսթանճը, դ. } պարտիզպան
Պօսթանճըք, բ. } բանջարեղինաց. (jardinier) maraîcher.

Պօսթան-սէրայ, դ. (քէօշք.) հովանոց ի պարտիզի. palais ou pavillon dans un jardin.

Պօսթան-վիրա, դ. պարտիզպան բանջարեղինաց. (jardinier) maraicher.

Պօյլանմագ, բ. բարձրանալ. grandir, s'allonger.

Պօյլու, բ.

Պիւյլու —. բարձրահասակ. de haute taille.

Պօտուր, բ. կարճահասակ. court (de jambes), petit de taille.

Պօտուրլուգ, բ. կարճ հասակ. taille courte.

Պօտրում, բ. նկուղ. գետնափոր. cave.

Պօզ, բ. երկիր օտար ի մշակութենէ. terre impropre à l'agriculture.

Պօրա, բ. մրրիկ. փոթորիկ. tempête, orage.

Պօրալը, բ. մրրկալից. մրրկաբեր. orageux.

Պօրա(ղա)ն, բ. հողմ սաստկագին. tourbillon, ouragan.

Պօրը, դ. տես Պօրու:

Պօրճ, բ. (տէյն. տըյնուն.) պարտք. 2. պարտաւորք. dette; 2. obligation, devoir.

Վա'տէլի —. պարտք ժամանակաւոր. dette à échéance fixe.

— **ալմագ**. (խաթիրդան. իսթիգրանէ էթ.) առնուլ փոխ. faire un emprunt.

— **էթ**. } մտանել ընդ
— **ա կիրմէք**. } պարտեօք.
Պօրճլանմագ, բ. } զանձն ընդ պարտեօք արկանել. faire ou contracter des dettes; s'endetter.

— **ա պաթմագ**. ընդ բազում պարտեօք անկանել. avoir des dettes par-dessus la tête, être perdu de dettes.

Պօրճլու, բ. պարտաւոր. պարտապան. endetté, qui est débiteur, qui doit (une somme d'argent).

Պօրու, դ. փող. խողովակ. 2. փող. շեփոր. tuyau, tube; 2. trompette.

Պօրու-զէն, դ. } փողահար. trom-
Պօրուճը, բ. } pette.

Պօրսա. ակմբանոց վաճառականաց, վաճառականաց տեղի վաճառելոյ եւ գնելոյ ... Bourse.

Պօրսալըգ, բ. տես Պուրսուն-ալըգ:

Ս

Սա, գ. ի բրդ. որ շփէ. 2. նման. en cp. qui frotte; 2. semblable, ressemblant; comme.

Ճակատի-սա. որ ճակատը շփէ. qui frotte le front.

Առիւծ-սա. նման առիւծու. semblable à (ou comme) un lion.

Սա՛, ա. (բիբլ.) կորի. boisseau.

Սա՛, Սա՛աթ, Սա՛ա(թ), յգ. եղ. ա. ժամ. 2. ժամ մահու, յետին դատաստանի. 3. ժամացոյց. 4. փարսախ. heure; 2. heure de la mort, du jugement dernier; 3. horloge, montre; 4. lieue.

Պատուէ — ը. ժամացոյց մեծ (աշտարակի). horloge.

Կէմի — ը. ժամացոյց ծովային. montre marine.

Կիւնէշ — ը. ժամացոյց արեգակնային. cadran (ou horloge) solaire.

Չէքմէճէ — ը. ժամացոյց պատուանդանաւոր. pendule (de cheminée).

Սու — ը. ժամացոյց ջրոյ. horloge d'eau, clepsydre.

Ցօլապլը — . ժամացոյց անուաւոր. montre à remontoir.

Ցիմլար — ը. արդուզար ժամացոյց. cartel.

Ռագգա — . ժամացոյց ճօճանակաւոր. pendule, horloge à pendule.

Մաշալը — . ամենալաւ ժամացոյց. montre à ancre.

Օլ — սա. (ածական.) նոյնժամայն. aussitôt, tout de suite.

.— ըն սըրաէ. ի յետնում վայրկենին. au dernier moment.

— Թախթէսի. տախտակ ժամացոյցի. cadran (de montre).

Սա՛աթլըգ, գ. տարածութիւն մէկ ժամու. 2. ... ժամուա. espace ou distance d'une heure; 2. qui dure tel ou tel nombre d'heures.

Սա՛աթճը, գ. ժամագործ. horloger.

Սա՛աթճըլըգ, գ. արուեստ ժամագործի. horlogerie.

Սա՛իգա, ա. յգ. սաւա՛իգ, եղ.՝ Սա՛իտ, ա. սաստիկ. violent.

Սագ, ա. (ծնծիկ.) սրունք. ոտնակ. 2. բուն. ցօղուն. 3. ուղղան. tibia, jambe; 2. tronc (d'arbre), tige; 3. côté de l'angle droit (d'un triangle rectangle).

Սագգա, ա. ջրկիր. porteur d'eau.

— գուշու. հաւալուսն. 2. (կարճ կտուց.) եղեւնիկ. pélican; 2. chardonneret.

Սագագ, գ. մորթ կախեալ ընդ պարանոցաւ արջառոց. fanon.

Սագա(թ), ա. ետեւապահք. arrière-garde.

Սա՛գա(թ), ա. նուաղիլ. s'évanouir, tomber en défaillance.

Սագաթ, ա. հաշմ. եղկ. impotent, atteint de quelque infirmité, estropié.

— գալմագ. եղկիլ. être estropié.

Սագաթ, ա. անպիտան իր. 2. վրիպանք. վրիպանք. 3. անպիտան վաճառք. fretin; 2. faute; 3. (marchandise de) rebut.

Սագաթլամագ, գ. եղկել. estropier, mutiler. [pié.

Սագաթլանմագ, գ. եղկ. estro-

Սագաթլըգ. գ. եղկութիւն. հաշմութիւն. impotence, estropiement.

Սագալ, ա. եղ. Եզաւլ. յգ. բեռն. ծանրութիւն. աղխ. աղխք. ծանրագին իր. charge, poids, bagage, effets; objet précieux.

Սագալ, գ. (մէջեթ. բերդ.) մօրուք. barbe.

Սգ — գարը —. (պիտանիք եւ քիւչիւք. քիհան ու միհան.) ծեր եւ երիտասարդ. le vieillard et le jeune.

— ալէպէն. (դըրդ այագ.) օձատնդր. mille-pieds.

— պալը. ծամծմք. les tempes.

Սագալան, Սագալէյն, ա. (երկ. սագալ, եղ.) մարդիկ եւ դեւք. les hommes et les génies.

Սագալլը, գ. (մօրուսաւոր.) մօրուաւանի. մօրուաւէտ. barbu.

Սագալսըզ, գ. անմօրուս. imberbe.

Սագամ, ա. եղ. Եագամ, յն. հիւանդութիւն. տկարութիւն. maladie, infirmité, indisposition.

Սագամէթ(թ), ա. հիւանդութիւն. տկարութիւն. 2. չարիք. վնաս. պակասք. maladie, infirmité; 2. mal, dommage, tort.

Սագանգուր, գ. ազգ մողէսի. 2. գօտագօտ. espèce de lézard; 2. pièce de mousseline qui sert d'enveloppe aux lettres et aux papiers officiels.

Սագար, ա. դժոխք. enfer.

Սագար, գ. (աստղաճակատ.) աստղաձեւ նշան ի ճակատու ձիոյ. étoile (en tête), marque en tête.

Սագարլը (աթ), գ. (ձի) աստղաւ նշանաւոր ի ճակատու. (cheval) marqué en tête.

Սագըզ, գ. խէժ. gomme, résine.
Ցամլա — ը. (մաստաքայ.) մաստաքի. mastic.
Նեֆ — ը. (նեֆթ.) կուպր. bitume.
Չամ — ը. ռետին. résine.
Կնդան — ը. (գիւնլիւք.) կնդրուկ. encens.
Գարա —. (գարա գիւնլիւք.) ստորաքին. storax.
— աղաճը. հերձի. lentisque.
— ատասը. Քիոս. Chios.

Սագսըղան, գ. կաչաղ. pie.

Սագըթ, ա. որ անկանի. 2. վիժած. 3. անօգուտ. ընդունայն բանք. 4. եղ. սուգգաթ, յն. անարգ. վատթար. qui tombe, déchu; 2. avorton; 3. parole oiseuse; 4. vil, méprisable, bas.

Սագընաճագ, գ. զգուշութեան. զգուշալի. dont il faut prendre garde.

Սագընգան, գ. (մուխթեթիգ.) զգոյշ. qui prend garde, circonspect.

Սագընըշ, } գ. զգուշութիւն.
Սագընմա, } précaution, circonspection, réserve.

Սագընմագ, գ. (հազըր. իհթիրազ. իհթիյաթ. թեվագգը. թեհաֆֆուզ.) զգուշանալ. 2. (իճթինապ. թեվեքքիւլ, թեճանիւպ. մուճանեպեթ. իթթիգա եթ.) զգոյշ լինել. խոյս տալ. անձնապահ լինել. խորշել. հրաժարել. être (se mettre, se tenir) sur ses gardes, se garder de qc., prendre garde contre..., se préserver de...; 2. éviter, fuir qc., s'abstenir de qc. d'inconvenant ou d'illicite.
Գէօզինի —. պահպանել զոք. préserver, défendre, protéger qn.

Սագըն. զգոյշ լեր. gare! veillez ou ayez soin.

Սագըրղա, գ. ազգ ինչ շանաճանճի. sorte de tique.

Սագըր սագըր (թիթրեմեք), գ. (սարսռալ) ամենայն անդամովք. (frissonner, frémir, trembler) de tous ses membres, depuis les pieds jusqu'à la tête.

Սագըրտամագ, գ. սարսռալ. frissonner, frémir.

Սագթա(թ), ա. վրիպանք. faute.

Սագի, ա. որ արբուցանէ. 2. եղ. սուգգաթ, յն. մատռուակ. qui abreuve; qui donne à boire; 2. échanson.

Սագի', ա. (գըրաղը.) եղեամն. frimas, gelée blanche; givre.

Սագիէ(թ), ա. եղ. սեվագի, յն. կոյս մատռուակ. 2. առու. 3. անիւ ջրհորոյ. fille qui donne à boire; 2. rigole, conduit; 2. roue d'irrigation.

Սագիլ, ընդ. } ա. ծանր. 2.
Սագիլ, ած. եղ. } ծանրաբարոյ.
սագիլա, յն. } գ. 3. գ.
(պէտ. ճիրքին.) տգեղ. pesant, lourd; 2. ennuyeux, fastidieux; 3. laid, difforme.

Սայգըլ, ա. ողորկ. փայլուն. poli, fourbi, luisant.

Սագիմ, ա. հիւանդ. խոթ. 2. սխալ. վրիպական. malade, infirme, indisposé; 2. erroné, fautif.

Սագիպ, ա. որ թափ անցանէ. թափանցանց. perçant, pénétrant.

Սագիֆ, ա. խորագէտ. sagace.

Սագլ, ա. ողորկել. յղկել. փայլեցուցանել. polir; fourbir; lisser; lustrer.

Սագլամագ, գ. պահել. պահպանել. 2. (հիֆազեթ, միւհաֆազէ. հըֆզ,

սիյանէթ էթ.) պահպանել. պաշտպանել. 3. (իխֆա, գէթմ, նիհան էթ. կիզլէմէք. իզմար. սըրր էթ.) ծածկել. թաքուցանել. garder, conserver, réserver; retenir; 2. garder, protéger, préserver qn. de qc.; 3. garder, tenir secret qc. à qn., cacher, dérober à la vue.

Սագլամպաճ, գ. (պահմտուք.) թաքստի խաղ. cache-cache, cligne-musette.

Սագլայըճը, գ. (հաֆըզ. հարիս. մուհաֆըզ.) որ պահէ, պաշտպանէ. qui garde, préserve, protége.

Սագլանմագ, գ. (իխթիֆա էթ.) թաքչիլ. 2. խաղալ ի խաղ թաքստի. 3. պահպանեալ լինել. se cacher; 2. jouer à cache-cache; 3. être gardé, préservé.

Սագլանաճ, գ. տեղի թաքստի. cachette.

Սագլը, գ. պահեալ. 2. թաքուցեալ. 3. (խաֆի.) ծածկեալ. gardé, conservé, mis en réserve; 2. caché, dérobé, couvert; 3. secret, clandestin.

Սագմունեա, ա. սակամոնի. scammonée.

Սագպ, ա. ծակել. թափ անցանել. 2. եզ. նագպ, յգ. ծակ. 3. գիտութիւն. percer, pénétrer; 2. trou (de part en part); 3. connaissances.

Սագպէ(թ), ա. ծակ. trou.

Սագսը, գ. թաղար. pot à fleurs.
— չիչէյի. ամանի ծաղիկ. fleur en ou de pot.

Սագսաղան, գ. կաչաղակ. pie.

Սագֆ, ա. խորաթափանց լինել. խորամտութիւն. être sagace; sagacité.

Սագֆ ա. եզ. սուգուֆ, յգ. յարկ. 2. ձեղուն. 3. երկինք. toit, toiture; 2. plafond; 3. ciel.

Սայտ-ատէ(թ), ա. որսալ. որսորդութիւն. chasser; chasse; pêcher; pêche.

Սայէ, գ. ստուեր. հովանի. շուք. 2. պաշտպանութիւն. ombre, ombrage; 2. protection.

Սայէ-կեահ, գ. հովանաւոր տեղի. lieu ombragé, ombrage.

Սայէ-կիւսթէր, գ. որ հովանի տայ. qui donne de l'ombre.

Սայհա, ա. աղաղակել ի ձայն մեծ. աղաղակ. crier à haute voix, crier à tue-tête; cri, exclamation.

Սայէ-նիշին, գ. որ նստի ընդ հովանեաւ. qui est assis dans l'ombre.

Սայէնտէ, գ. որ շփէ. 2. որ յղկէ, ողորկէ. qui frotte; 2. qui polit, lisse.

Սայէ-պան, գ. տեղի հովանաւոր. հովանոց. հովանի. lieu ombragé, ombrage; marquise; tendelet; ombrelle, parasol; tente.

Սայէ-տար. գ. հովանաւոր. ombreux, ombragé.

Սայիշ, ա. շփումն. frottement.

Սայիտէ, գ. շփեալ. 2. պատառոտեան. frotté; 2. deguenillé.

Սայիպ, ա. որ երթայ հասանէ ի նպատակն. qui atteint le but.

Սայիպէ(թ), ա. տես Սայպ.

Սայիմա, ա. շուն որսորդական. chien de chasse.

Սազ, գ. որ առնէ. .....ազ. ...իչ. 2. կազմած. 3. նուագարան. en cp. qui fait, qui forge, façonne; 2. instruments, outillage, matériel, armes; 3. (instrument de) musique.
ինճէ —. ջութակ. violon.
— սէօզ. խաղ. ծաղր. raillerie. moquerie.

Սազ, գ. (= սէփէթ սազը.) եղեգն. թիթեղն. jonc.

Սազ, գ. Սաքսոնեցի Արդեալի. les Saxons de la Transylvanie.

Սազան, գ. փունջ եղեգնոյ. une touffe de joncs.
— (պալըղը). ծածան. carpe.

Սազէնտէ, գ. նուագածու. 2. որ կազմէ, յարդարէ. musicien; 2. qui arrange, qui met en ordre.

Սազի, գ. յարդարումն. disposition.

Սազիճ, ա. անխառն. pur, sans mélange ou alliage.

Սազիշ, գ. կարգ. կարգաւորութիւն. arrangement.

Սազլը, գ. լի թիթեղով. plein ou couvert de jonc.

Սազլըգ, գ. ամառուտ, տեղի պրտուոյ. jonchaie.

Սազ-պազ, դ. որ կազմէ զինու. [qui s'arme.

Սազքեար, ա. վայելուչ. պատշաճ. convenable, bien assorti, propre.

Սազքեարլըք, գ. վայելչութիւն. պատշաճութիւն. accord, concordance, convenance.

Սաթաշմագ, բ. պատահել գործոյ. խառնուել ընդ այլոց. 2. անկանել. պատահել. se rencontrer, avoir affaire à qn., s'entremettre d'une affaire; 2. rencontrer, tomber sur qc.

Սաթըշ, գ. (պայ'. մուպայեէ'աթ.) վաճառումն. vente.

— պազարը. (ուճուզ գըյմէթ.) նուաստ գին. vil prix.

Ալըմ —. [illegible]. 2. յաճախ վաճառումն. commerce; 2. débit.

— օլմամագ. (քեսատ.) նուաղել վաճառականութեան. être languissant ou mou (le commerce).

Սաթըլմագ, բ. վաճառել. se vendre, s'écouler bien, être de bonne vente.

Սաթըհ, ա. որ տարածանէ. արարիչ. qui étend; créateur.

Սաթըճը, գ. (պայի'.) վաճառող. 2. շրջուն [illegible]. vendeur; 2. colporteur, marchand ambulant.

Սաթըմ, գ. տե՛ս Սաթըշ։

Սաթըն, գ.

— ալմագ. (իշթիրա. իշթիրաա'.) գնոյ առնուլ. գնել. acheter.

— ալըճը. գնող. acheteur.

Սաթըր. ա. տե՛ս Սաթուր.

Սաթի' ա. եղ. սէվաթի'. յ+. պայծառ. յայտնի. փայլուն. reluisant, brillant, clair, évident.

Սաթիր, ա. որ ծածկէ. qui couvre, recouvre, cache.

Սաթըլըգ, գ. (ծախու.) վաճառելի. à vendre. [vente.

— օլ. վաճառելի լինել. être en

Սաթըլճան, գ. (զաթիւլ-ճէնպ.) կողատեղի ցաւ. pleurésie.

Սաթհ, ա. եղ. սութուհ, յ+. վերին երեսք. (մակերեւոյթ.) superficie, surface.

Սա՛թհը մուսթէվի. հարթ երեսք. surface plane.

Սա՛թհը մուգաթէարիր. [illegible] երեսք. surface arrondie.

Սաթհի(յ), ա. երեսաց. de (la) surface, de (la) superficie.

Սաթմագ, բ. (պայ, ֆիւրուխթ էթ.) վաճառել. vendre.

Ակուրթ —. արագ խօսել. parler avec volubilité, à pleine bouche.

Ուսթալըգ —. ճարտարութիւն ցուցանել. faire l'habile.

Զարաֆէթ... —. (թէզաուրրուֆ...) ազնիւ, հանճարեղ, գեղեցիկ ցուցանել. faire le fin, l'ingénieux, le beau.

Մա'լումաթ —. գիտութիւն ցուցանել. faire montre de son savoir.

Քէնտինի —. (էօյիւնմէք.) պանծալ. faire le fanfaron.

Սաթուր, դ. (սաթըր, գ.) սակր. hachoir, couperet.

Սաթուրճը, գ. աշկերտ մսավաճառի. garçon boucher.

Սաթվէ(թ), ա. զօրութիւն. կարողութիւն. տէրութիւն. force, puissance, pouvoir, domination.

Սաթդըրմագ, բ. տալ վաճառել. faire vendre.

Սաթր, ա. եղ. էսթար, սթուր, յ+. կարգ. տող. գիծ. գիր. rangée, ligne, tracée, ligne d'écriture, écriture.

Սաթրանճ, գ. [illegible] խաղ. ճատրակ. (jeu d')échecs.

Սա'ի, ա. որ ջան դնէ. որ ջանն [illegible]. 2. բանսարկու. զեկուցիչ. 3. հետիոտ սուրհանդակ. qui s'efforce, qui s'applique; 2. intrigant, dénonciateur; 3. pédon, courrier à pied.

Սաիհ, ա. որ մոլորեալ կորնչի. qui erre à l'aventure et périt.

Սաիգ, ա. որ յառաջ մղէ. որ տանի, վարէ. qui pousse, qui fait marcher devant soi, qui mène, qui conduit.

Սաիգա(թ), ա. իրք որ դրդէ, յորդորէ. chose stimulante.

Սա'իգա(թ), ա. եղ. սավա'իգ, յ+. շանթ. 2. մահ. 3. պատուհաս. foudre; 2. mort; 3. supplice, tourment.

Սաիլ, ա. եղ. սէէլէ(թ), յ+.

[illegible] 2. [illegible] qui demande, qui prie, qui interroge; mendiant; 2. qui coule.

Սաիլ, ա. [illegible] assaillant.

Սաիղ, ա. [illegible] qui descend facilement dans le gosier; facile, aisé.

Սաիմ, ա. [illegible] qui jeûne, qui observe le jeûne.

Սաիմէ(թ), ա. [illegible] qui paît, qui est au pâturage.

Սաիպ, ա. [illegible] qui va droit au but et l'atteint; droit.

Սաիպէ(թ), ա. [illegible] mis en liberté, libre; congédié; lâché.

Սաիս, ա. [illegible] 2. [illegible] chef, gouvernant; 2. palefrenier.

Սաիս-պէյկի, գ. [illegible] cheval de charge.

Սա'իտ, ա. [illegible] bras.

Սա'իտ, ա. [illegible] 2. [illegible] qui monte, s'élève; 2. haut, élevé.

Սա'իտ, ա. [illegible] de bonne augure, heureux, fortuné.

Սա'իտ, ա. [illegible] terre, sol; poussière.

Սաիր, ա. [illegible] 2. [illegible] qui marche, qui voyage; 2. autre.

Սաիր, ա. [illegible] 2. [illegible] feu; flamme; 2. quatrième degré inférieur de l'enfer.

Սաիֆ, ա. [illegible] chaud.

Սալ, գ. [illegible] an, année.

Սալ, փ. [illegible] radeau.

Սալա, ա. [illegible] prière, invitation à la prière.

Սալապա(թ), ա. [illegible] eau sale.

Սալաթ, ա. [illegible] prière.

Սալաթա. [illegible] salade.

Սալաթալըգ, փ. [illegible] à faire de la salade.

Սալաթին, ա. [illegible]

Սալա-խան, գ. [illegible] celui qui appelle à la prière, muezzin.

Սալահ, ա. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] convenir, s'adapter, aller bien à qc.; être en bon état; 2. bon état; bon ordre; 3. paix, réconciliation; 4. probité, vertu.

Սալահիյէթ, ա. [illegible] 2. [illegible] bonté, aptitude: 2. autorisation, droit de faire qc., capacité, habelité, faculté légale.

Սալամուրա. [illegible] saumure, marinade.

Սալապէ(թ), ա. [illegible] 2. [illegible] dureté; force, vigueur; 2. valeur, bravoure.

Սալավաթ, ա. [illegible]

Սալար, գ. [illegible] chef, commandant, général.

Սալգը, փ. [illegible] pendant; mou, lâche.

— [illegible] nuage chargé de pluie.

Սալգըմ, փ. [illegible] grappe; grappe de raisin.

— [illegible] mitrailleuse.

— [illegible] saule pleureur.

— [illegible] pendeloque.

— [illegible] épars.

Սալգընմագ, փ. [illegible] tomber (les mains).

Սալեա, փ. [illegible]

— [illegible] baver, jeter de la bave.

Սալեալը, գ. [illegible]. baveux.

Սալեան-կէօզ, գ. [illegible]. escargot. [salive, bave.

Սալեար, գ. [illegible]. écume,

Սալը, գ. ..[illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. âgé de...; de tant d'an(née)s; 2. d'un an, annuel; 3. arrière-garde.

Փիրի սաա-սալը. [illegible] un vieillard de cent ans.

Սա'լէպ, ա. ([illegible]) [illegible]. 2. ([illegible], գ.) [illegible]. renard; 2. orchis, salep; salep, boisson faite avec les bulbes des orchis.

Սալէպճի, գ. [illegible]. marchand de salep.

Սալը ([illegible]), գ. ([illegible]) [illegible]. mardi.

Սալլընթը, գ. [illegible]. agitation; dandinement, oscillation.

Սալլընթըլը, գ. [illegible]. vacillant, branlant.

Սալլընճագ, գ. [illegible]. escarpolette.

Սալլանմագ, գ. [illegible]. se balancer, se dandiner.

[illegible]. tortiller des hanches, marcher en se balançant.

Սալը-վերմէք, գ. [illegible]. laisser aller, (re)lâcher, mettre en liberté.

Էթէկլերի —. [illegible]. laisser trainer les pans d'un habit.

Սագալ —. [illegible]. laisser croitre sa barbe.

Սալթ, գ. [illegible]. 2. [illegible]. seul; 2. seulement.

Սալթա, գ. [illegible]. vêtement court.

Սալթանաթ, ա. [illegible]. puissance, domination, grandeur, magnificence, pompe, pouvoir impérial, empire, souveraineté, gouvernement.

— էթ. } [illegible]. ré-
— սիւրմէք. } gner.

Սալըեանէ, ա. [illegible]. tribut annuel, impôt sur les revenus.

Սալըհ, ա. [illegible]. armé.

Սալիհ. ա. [illegible]. bon à qc.; probe, vertueux, pieux.

Սալիհաթ, ա. ([illegible]) [illegible]. 2. [illegible]. femmes vertueuses; 2. bonnes actions; le bien.

Սալիմ, ա. [illegible]. 2. [illegible]. sain, sauf, intact; bien conservé; entier; 2. régulier.

Սալիպ, ա. [illegible]. 2. [illegible]. qui ravit, qui enlève, qui arrache de vive force; 2. qui (re)nie.

Սալպ, ա. [illegible]. dur.

Սալիպ, ա. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. dur; 2. pendu, crucifié; 3. croix; crucifix.

Սալիպի(յ), ա. [illegible]. chrétien.

Սալիս, ա. [illegible]. 2. [illegible]. troisième; 2. intermédiaire.

Սալիսի [illegible]. ([illegible]) [illegible]. le tiers.

Սալիսա, } ա. [illegible].
Սալիսէն, } troisièmement, en troisième lieu, tertio.

Սալիսէ(թ), ա. [illegible]. 2. [illegible]. 1/60 d'une seconde.

Սալիք, ա. [illegible]. qui suit ou tient une route.

Սալիֆ, ար.
Սալիֆէ(թ), [illegible].
[illegible].
} ա. ([illegible]) [illegible]. prédécesseur, précédent, passé.

Սալիֆիւ-զզիքր. } [illegible]
Սալիֆիւ-լպէյան. } [illegible]. susmentionné.

Սալլագ, ա. [illegible]. éloquent.

Սալլալլահու ալէյհի վէ սէլլէմ, ա. օրհնեսցի զնա Աստուած եւ ողջոյն տացէ նմա. que Dieu le bénisse et le salue!

Սալլամագ, ֆ. շարժել. տատանել. ճօճել. agiter (en sens divers), donner à qc. un mouvement de va-et-vient; balancer (sur une escarpolette).

Սալլանմա, ա. երերումն. տատանումն. balancemet, branle, branlement, chancellement, ballottement, oscillation.

Բէշիք — օրրել. շարժել զօրրոցն. bercer.

Պաշ — շարժել զգլուխ. hocher la tête.

Գույրուգ — շարժել ձէտ, շարժել. remuer la queue, frétiller de la queue.

Այագ լարընը, պաձագ լարընը — շարժել, տարուբերել զոտսն. branler, brandiller les jambes, gambiller.

Սալլանմագ, ֆ. ճօճիլ. տատանիլ. ճօճիլ. երերել. տարուբերել. ծածանել. s'agiter (en sens divers), se balancer (sur une escarpolette) être ballotté, branler, se brandiller, (se) dandiner, chanceler, vibrer, osciller, vaciller, flotter.

Սալլանդըրմագ, ֆ. ճօճեցուցանել. balancer en l'air.

Սալլապաթըր, ֆ. (միւլահազասըզ.) յանկարծ. անխորհրդաբար. précipitamment, à (la) boule vue, à l'étourdie.

Սալխ, ա. յետին օր ամսոյն. 2. մորթել. զերծուլ զմորթն. le dernier jour du mois; 2. écorcher.

Սալ-խուրդ, Սալ-խուրդա, Սալ-խուրդէ, } դ. ծերամեայ. âgé, avancé en âge, chargé d'années.

Սալխխանէ, դ. (սալխանէ, ա.) սպանդանոց. abattoir.

Սալհա, դ. յհ. սալ, եւ:

Սալղըն, ֆ. հարկ. բաժ. tribut, impôt.

— քէօփէկը. չար խածանող. chien hargneux.

— խասթալըգ. ախտ ժանտակործ. maladie contagieuse, épidémique.

Սալըճը, ա. լողացուցիչ. flotteur.

Սալըմա, ա.

— հայվան. (դաւար դօշ.) արձակ. libre.

Սալըմագ, ֆ. արձակել. 2. դիմել. անկանել ի. lancer, lâcher, pousser; 2. s'élancer, fondre, sauter, se lancer, se précipiter.

Կէմիյի — իջուցանել ի ծով. lancer un navire.

Աղաճ դալ պուդագ — արձակել ոստս. pousser ses branches (un arbre).

Իշի սօնրայա — յապաղել. différer, remettre à...

Էքմէկի ֆուրունա — արկանել ի փուռն. mettre le pain au four.

Սալար քէօփէք. չար խածանող. chien hargneux.

Սալուս, ա. Երրորդութիւն. Trinité.

Սալուս, ա. խաբեբայ. կեղծաւոր. trompeur, hypocrite.

Սալուսի, դ. խաբէութիւն. նենգութիւն. կեղծաւորութիւն. tromperie, fraude, hypocrisie.

Սալպ, ա. կախել. ի խաչ հանել. pendre, crucifier.

Սալվէ(թ), ա. եղ. սալավաթ, յգ. աղօթք. 2. ողորմութիւն. թողութիւն. prière; 2. miséricorde, pardon, indulgence.

Սալ-տար, Սալ-տիտէ, } դ. ծերամեայ. âgé, avancé en âge, chargé d'années.

Սալտըրմագ, ֆ. տե՛ս Սալըմագ. 2:

Սախա, Սախավէ(թ), } ա. առատութիւն. առատաձեռնութիւն. générosité, libéralité.

Սախան, ա. խտութիւն. թանձրութիւն. 2. թանձր. épaisseur, densité; 2. dense.

Սախանէ(թ), ա. ջերմ լինել. ջերմութիւն. être chaud; chaleur.

Սախավէթլի, ֆ. Սախա-քէար, դ. } առատաձեռն. généreux, libéral.

Սախա-քէարի, դ. առատաձեռնութիւն. առատութիւն. générosité, libéralité.

Սախաֆէ(թ), ա. անմտութիւն. imbécillité.

Սախթ, գ. արարեալ. 2. առնելը. fait, contrefait; imité, formé; 2. action de former, de façonner, de forger, de contrefaire.

Սախթ, գ. ագահ. 2. բազում. յոյժ. առատ. 3. կարծր. խիստ. 4. անձուկ. դժուարին. avare, vil, sordide; 2. beaucoup de..., nombreux, abondant; 3. dur, fort; 4. étroit, pesant, difficile.

Սախթէ, գ. արարեալ. կերպարանեալ. կերպարանաւոր. պաճուճեալ. fait, contrefait. imité, falsifié, postiche.

Սախթէլիք, գ. } նմանագործութիւն. fausseté, contrefaçon.
Սախթէկիք, գ. }

Սախթի, գ. կարծրութիւն. սաստկութիւն. խստութիւն. նեղութիւն. dureté, rudesse, âpreté, gêne, détresse.

Սախթիեան, գ. սեկ. (cuir) maroquin.

Սախթ-լիկեամ, գ. խստերախ. (cheval) indompté, indocile, fougueux.

Սախթ-կիր, գ. որ պինդ առնէ. qui tient ferme.

Սախթ-պազու, գ. հաստաբազուկ. qui a le bras fort, au bras vigoureux.

Սախթ-րու, գ. խոժոռադէմ. qui a un visage renfrogné, austère.

Սախի(յ), ա. եւ. էսխիա, յփ. առատաձեռն. libéral, généreux.

Սախիթ, ա. սրդողեալ. ցասուցեալ. indigné, irrité.

Սախիր, ա. այպանող. ծաղրածու. խեղկատակ. railleur, moqueur, persifleur, bouffon, farceur.

Սախիր, ա. յաղթ քար. pierre énorme.

Սախիֆ, ա. դանդաղամիտ. 2. նօսր, անօսր մաշեալ. 3. աննշանակ. անհիմն. 4. անյատակ. faible d'esprit, stupide; 2. mince; qui montre la corde, rapé; 3. insignifiant; 4. sans fond.

Սախիֆէ(թ), ա. ստութիւն. սուտ. mensonge.

Սախըն, ա. ջերմութիւն. chaleur.

Սախր, յփ. } ա. վէմ. roc, rocher.
Սախրէ(թ), եւ. }
սուխուր, յփ. }

Սախֆ, ա. դանդաղամտութիւն. faiblesse d'esprit, stupidité.

Սահ, } յփ. } ա. հրապարակ. 2. ծովեզր. place ouverte, cour (d'une maison); 2. bord; rive, rivage.
Սահաթ, }
սուհ, }
Սահա(թ), եւ. }

Սահաթ, ա. կողմն. եզերք. contrée, plage.

Սահաիֆ, ա. յփ. սահիֆ, եւ.

Սահաիֆ, ա. յփ. սահիֆէ(թ), եւ.

Սահան, ա. տես Սահն.

Սահանլըգ, գ. քառակի ի վերայ սանդղոց. palier, repos (d'un escalier).

Սահապէ(թ), ա. ընկերութիւն. 2. պաշտպանութիւն. 3. յփ. սահիպ, եւ. 2. compagnie, camaraderie; 2. patronage, protection.

Սահապի, ա. մի յընկերաց Մահմետայ. un des compagnons de Mahomet.

Սահար, ա. եւ. էսհար. յփ. այգ. առաւօտ. aube du jour, grand matin.

Սահարա, ա. յփ. սահրա, եւ.

Սահարէ(թ), ա. յփ. սահիր, եւ.

Սահար-խեզ, գ. վաղայարոյց. matinal.

Սահար-կեահ, } գ. վաղ առաւօտ. matinée.
Սահար-կէհ, }

Սահար-կէհան, գ. ընդ այգն. de grand matin.

Սահգ, ա. մանրել. broyer, piler.

Սահիգ, ա. որ մանրէ. քերէ. qui râpe, triture, broie.

Սահիդ, ա. հեռացեալ. éloigné.

Սահիլ, ա. եւ. սէվահիլ, յփ. ափն. եզերք. ծովեզր. bord, rive, rivage.

Սահիլ, ա. որ խրխնջէ. qui hennit.

Սահիլ, ա. խրխնջել. խրխնջիւն. hennir; hennissement.

Սահիլ-խանէ, գ. տուն առ ծովեզերբ. maison de plaisance située sur le rivage de la mer.

Սահիլ-սէրայ, գ. ապարանք առ ծովեզերբ. sérail situé sur le rivage de la mer.

Սահիհ, ա. եւ. սահահ, սուհահ, սուհհէ(թ), յփ. ողջ. առողջ.

2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] sain, bien portant; 2. parfait, sans défaut; 3. complet; 4. vrai.

[illegible] vraiment, certainement, positivement.

[illegible] certifier, vérifier, confirmer, constater.

[illegible] se vérifier, se confirmer.

[illegible] vérité, certitude.

[illegible] qui traîne par terre.

[illegible] 3. [illegible] maître, propriétaire, possesseur; 2. compagnon, ami; 3. doué de...

— [illegible] se déclarer, prendre parti pour qn., prendre le parti de qn.

[illegible] heureux, fortuné, favorisé par la fortune.

[illegible] 2. [illegible] état d'un roi favorisé par la fortune; 2. royal, impérial.

[illegible] maîtresse, propriétaire.

[illegible] 2. [illegible] abandonné, épave; 2. privé de secours, sans protection, abandonné.

[illegible] enchanteur, enchanteresse; sorcier, sorcière.

[illegible] 2. [illegible] surface de la terre; 2. plaine sur laquelle Dieu doit réunir le genre humain au jour de la résurrection.

[illegible] surface de la terre.

[illegible] page.

[illegible] visa.

— [illegible] viser.

[illegible] enchanteur, magicien, sorcier. [braire.

[illegible] li-

[illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] casserole, marmite; 2. cour; 3. sol, terrein.

[illegible] 2. [illegible] forme; 2. teint, couleur.

[illegible] 2. [illegible] veille, insomnie; 2. gaine de la lune.

[illegible] nourriture que l'on prend, pendant le mois de Ramazan, avant l'aube du jour.

[illegible] 2.

[illegible] vin.

[illegible] se désenivrer; désenivrement.

[illegible] plaine vaste, désert.

[illegible] champêtre.

[illegible] (qui demeure dans la plaine,) nomade.

[illegible]

[illegible] citerne.

[illegible] 2. [illegible] côté droit, la droite; 2. droit.

— [illegible] la droite, la main droite.

— [illegible] arriver, avoir lieu à propos.

— [illegible] adjudant-major (du régiment).

[illegible] tribord.

[illegible] 2. [illegible]

sain et sauf, guéri, en bon état, bien conservé, intact, entier; 2. vif, vivant.

— ըլ. կալ. մնալ ի կենդանութեան. être en vie, être encore de ce monde.

— ըլ. կաց. jouissez d'une parfaite santé!

Դողրու — . (ափուրթութ.) արդար. արդարամտօրէն. droit, sincère.

Սաղ — . ամենեւին ողջ առողջ. tout plein de vie.

Գալը — օղուրլամա կիթմէք. (թաւզիէթ.) երթալ ցաւակցելու ամէն մահուան առթիւ մնելու. faire sa visite de condoléance.

— դուրթմալ. ողջանդամ առդառնալ. revenir sain et sauf.

— սէլիմ. } (ամլիմէն. ողի-ւ-
— սէլամէթ. (ս'ափիէ.) ողջ առողջ. յաջողութեամբ. (revenir) sain et sauf; (arriver) heureusement.

Սաղաթը, ա. յգ. սաղերէ(թ), եղ:

Սաղալթմաք, ա. բժշկել. guérir.

Սաղալմաք, ա. բժշկիլ. առողջանալ. (se) guérir, être guéri.

Սաղանաք, ա. (տեղա)տարափ. թօն. averse, ondée.

Սաղանաքլը եաղմուր. ա. յորդահոս տեղատարափ. անձրեւ յորդահեղեղ. pluie torrentielle, pluie battante.

Սաղաղէ(թ), ա. քաղցնալ. քաղց. avoir faim; faim.

Սաղար, գ. բաժակ. coupe à boire, gobelet.

Սաղըր, ա. փոքրկութիւն. կրտսերութիւն. տղայութիւն. petitesse, enfance.

Սաղարէ(թ), ա. յգ. սաղըր, եղ:

Սաղըրէ(թ), ա. փոքրկութիւն. petitesse.

Սաղը, գ. աղբ թռչնոց. fiente.

Սաղըմլը, գ. կաթնատու. qui donne du lait.

Սաղիր, ա. ըստ. եղ. սաղարէ(թ), յգ. որ նուաստանայ. qui se fait petit, vil, méprisable, qui s'avilit.

Սաղըր, գ. խուլ. sourd.

— ճամ. (խուլ ապակի.) անթափանցիկ ապակի. verre douci.

— փէնճէրէ. պատուհան կեղծեալ. fenêtre feinte, fausse fenêtre.

— գափու. դուռն կեղծեալ. porte feinte, fausse porte.

— նուն. 26երորդ նշանագիրը օսմանեանց. noun sourd.

— օտա. սենեակ որ ոչ ձայն, թնդիւն. appartement sourd.

— թէնճէրէ. աման որ ոչ դիւրաւ եռայ. casserole qui fait difficilement bouillir.

— եըլան. իժ. aspic.

Սաղըրլաթմաք, ա. խլացուցանել. rendre sourd, assourdir.

Սաղըրլանմաք, ա. խլանալ. devenir sourd. [dité.

Սաղըրլըք, ա. խլութիւն. sur-

Սաղիր, ա. եղ. սղալ, սուղալ, յգ. փոքր. petit.

Սաղիրէ(թ), ա. եղ. սաղարիր, յգ. թեթեւ մեղք, յանցանք. péché véniel, peccadille, faute légère.

Սաղլամ, գ. հաստատուն. solide, constant.

— մալ. ընտիր ընտիր վաճառք. marchandise de bonne condition.

— ատէմ. (ափուրթութ.) այր հաստատուն. homme solide.

— սէօզ. հաստատուն բան. parole effective. [solide.

— հէվա. հաստատուն օդ. temps

— խապէր. ստոյգ լուր. nouvelle sûre, certaine.

Սաղլամլամաք, ա. ամրացնել, զօրացնել, հաստատուն կացնել. assainir, fortifier, assurer.

Սաղլաք, գ. յաջ ձեռնի յաջողակ. droitier.

— սօլլու. յերկոցունց ձեռաց յաջողակ. ambidextre.

Սաղլըք, } ա. (առողջութ. ամ-
Սաղլըգմաք, } լամէթ.) առողջութիւն. ողջութիւն. 2. (հայաթ. զինտէկի.) կենդանութիւն. santé; intégrité; 2. vie.

— իչմա թաւլ էթ. ըմպել յառողջութիւն. boire à la santé de qn., porter un toast, toaster.

Գալ — լը. ողջութիւն. bien-être, (bonne) santé.

— ըլա (գալ). Երթ բարով. adieu! portez-vous bien!

— գալ ի հիւղ թմրման. ողջանալ, առողջանալ. entrer en convalescence.

Սաղմա, գ.

Ելէկիմաղմա. աղեղն երկնից. arc-en-ciel.

Սաղմամ, գ. լալ զմեռեալն. pleurer la mort de qn.

Սաղմամ, գ. կթել. traire.

Գաւ —. կթել զմեղս. châtrer une ruche.

Սաղմաւ, գ. տե՛ս Սաղմամն:

Սաղնամամ, գ. ծրտել. աղբ ընկենուլ. fienter.

Սաղու, գ. ողբ. աղաղակ ի վերայ մեռելոյն. plainte funèbre.

— սաղմամ. (Հրաժեշտ օգնութեամբ.) եղերերգութիւն յօրինել. composer une élégie.

Սաղուճք, գ. եղերամայր. pleureuse.

Սաղտոնճ, գ. կնքաւոր. 2. կնքահայր. compère; 2. parrain.

— գաւոնքն. կնքամայր. marraine, commère.

Սաղտոնքեմ, գ. արծաթ կորզել յայլմէ. soutirer de l'argent à qn. [սահմանք. confins.

Սաղր, ա. եղ. սուղուր, չք.

Սաղրք, գ. քամակ. fesse, croupe de cheval, le derrière.

Սաճ, գ. թիթեղ երկաթի. խառն. թանաք. 2. տապակ. tôle, fer en feuilles; 2. plaque de tôle.

— սօսքա. կրակարան ի խառնոյ. poêle de tôle.

— այաղ. (սէ-փայ.) (խաղերկաթ.) երեքոտանի (խոհանոցի). trépied (de cuisine). [d'arbre.

Սաճ, գ. հնդկի ծառ. espèce

Սաճի՛, ա. որ խօսի կամ գրէ շափով բանիւ. 2. հաստատամտութեամբ. qui parle ou écrit en prose rimée; 2. persévérant.

Սաճիտ, ա. երկրպագու. qui adore, adorateur.

Սամ, գ. ծիածան. 2. կոճակ. arc-en-ciel; 2. bouton.

Սաման, գ. յարդ. paille.

— քահրպան. սաթ. ամբ քահրամանա-նի. ambre jaune.

Սաման, գ. կարասիք իրք. ինչք. գոյք. կահ կարասիք. զէնք. զարդք. 2. խաղաղութիւն. յաջողակութիւն. հանդարտութիւն. կարգ. 3. ծայր. ծագ. սահման. 4. ժուժկալութիւն. մաքրութիւն. սրբութիւն. 5. միտք. bien, avoir, fortune; armes, ustensiles de ménage, meubles, attirail; 2. repos, paix, situation aisée; ordre, disposition; 3. extrémité, but; fin, terme, borne, bord; limite; 4. continence; pureté, propreté; 5. raison, intelligence.

Սամանի, գ. ի գոյն յարդի. (couleur ou jaune) paille.

Սամանեայ, գ. յարդային. de paille.

Սամանոց, գ. (հարաւ.) յարդանոց. fenil, grenier à paille, pailler.

Սաման-սուզ, գ. յիմարեցուցիչ. étourdissant.

Սամ եէլի, գ. (սէմում.) խորշակ. hâle.

— ուրմ. շաղմամ. խորշակահար առնել. hâler.

Սամտ, գ. տեղի ապաստանի. refuge, asile.

Սամէտ, ա. մշտնջենաւոր. յաւիտենական. perpétuel, éternel.

Սամատանի(յ), ա. աստուածային. divin.

Սամատանիյէթ(թ), ա. աստուածութիւն. մշտնջենաւորութիւն Աստուծոյ. divinité, éternité de Dieu.

Սամթ, ա. լռել. լռութիւն. se taire; silence, taciturnité.

Սամի, ա. բարձր. haut, élevé, sublime.

Սամի՛, ա. եղ. սամի՛ուն, չք. որ լսէ. ունկնդիր. qui entend, écoute, auditeur. [culté d'entendre.

Սամի՛ա(թ), ա. լսելիք. ouïe, fa-

Սամիթ, ա. որ լուռ կայ. 2. անշնչական. qui se tait; 2. inanimé.

Սամթթ, ա. խիստ լռական. très-silencieux, taciturne.

Սամիւլ, ա. որ ճանց վաստակել զապրուստ գործէ. qui travaille sans cesse pour se procurer les moyens de subsistance.

Սամիհ, ա. առատ. առատաձեռն. généreux, libéral.

Սամիմ, ա. մաքուր. յստակ. մաքուր. 2. միջին ոսկր, կամ անդամոյ. pur; 2. os, nerf du milieu d'un membre.

Սամիմի(յ), ա. սրտի. անկեղծ. մտերիմ. cordial, sincère, intime, pur.

Սէմին, ա. պարարտ. gras.

Սամին, ար. } ա. ութերորդ.
Սամինէ(թ), էգ. } huitième.

Սամինա, ա. ութերորդ անգամ. huitièmement, en huitième lieu.

Սամի'ուն, ա. յհ. սամի', եզ. ունկնդիրք. l'auditoire.

Սամիր, ա. պտղատու. պտղաբեր. fruitier, fructueux.

Սամղ, ա. եզ. սամուղ, յհ. (ղամղ, ա.) խէժ. յաւլ. gomme.

Սամղը 'արէպի. արաբական խէժ. gomme arabique.

Սամմ, ա. թունաւոր. 2. խորշակ թունաւորող. qui empoisonne, vénéneux, venimeux; 2. vent brûlant et mortel.

Սամմա, ա. յհ. սամմ. ար. 2. կարծր. 3. ժայռ. dur; 3. roc, rocher.

Սամմէ(թ), ա. եզ. սէմմամ, յհ. թունաւոր անասուն. animal venimeux.

Սամութ, ա. լռիկ. մնջիկ. silencieux, taciturne.

Սամսամ, ա. սուր սայրասուր. épée tranchante.

Սամսար, ա. տե՛ս Սանսար։

Սամ-ալը-գուզահ, գ. ծիածանի վրայ կամ ի կորագոյն կամարին. qui se trouve, qui est monté sur l'arc-en-ciel...

Սամսուն, ա. տե՛ս Սանսուն։

Սայ, գ. տե՛ս Սա. 2. որ ողորկէ, յղկէ. qui polit, qui lisse.

Սա'յ, ա. ջանալ. փոյթ ընդունել. փոյթ ի գործ առնուլ. ճիգն. փոյթ. s'efforcer, faire ses efforts, tâcher; chercher à...; effort, travail.

Սայգալ, ա. յղկումն. փայլեցուցանել. 2. (մեքենայ.) յղկիչ փորձի. polissure; 2. polissoir, roue à polir.

Սայատ, ա. որսորդ. ձկնորս. chasseur, pêcheur.

Սայիղ, ա. ոսկերիչ. orfèvre

Սայիր, ա. միտք. 2. տե՛ս Սայրուրէ(թ). esprit, entendement.

Սայրուրէ(թ), ա. վախճան. կատարած. ելք. արդիւնք. արդիւնք. fin, issue, résultat.

Սայը, թ. ('ատէտ. չիւմար.) թիւ. համար. nombre.

Սայը, թ. տե՛ս Սա'յ։

Սայըգլամագ, թ. այլ ընդ այլոյ խօսել. բանդագուշել. զառանցել. երազել. être en délire, déraisonner, extravaguer, radoter; rêver.

Սայըլը, թ. թուեալ. compté, dénombré.

Սայըլմագ, թ. համարոյ լինել. (être calculable), être estimé.

Սայըշմագ, թ. ի համար թուել. հաշուել. compter avec qn. ou les autres, calculer avec qn.

Սայըսըզ, թ. (ապի-չիւմար. լա-եուհսա.) անթիւ. անհամար. sans nombre, innombrable.

Սայիս-պարգը, թ. բեռնակիր ձի. cheval de bât ou de somme, cheval de bagage.

Սայհա(թ), ա. աղաղակել ի ձայն մեծ. աղաղակ. crier à haute voix, crier à tue-tête; cri, exclamation. [considération.

Սայղը, թ. ակնածութիւն. égard,

Սայղըլը, թ. զգուշաւոր. ակնածու. circonspect.

Սայղըսըզ, թ. անզգոյշ. անակնած. qui ne tient compte de rien, inconsidéré, indiscret.

Սայմագ, թ. (թա'տատ. չիւմար էթ.) թուել. համարել. համարիլ. 2. կարծել համարել. compter, calculer; 2. estimer, considérer.

Սէօյմէք —. ատել բանս բիրտս եւ նախատանաց. dire de grosses injures.

Հիչէ —. } ոչ ինչ համարել.
Սայմամագ. } արհամարհել. compter ou considérer pour rien, ne tenir aucun compte, ne faire aucun cas de...

Ադէմ եէրինէ —. արհամարհել. փոքրացնել. déprécier qn.

Սայպ, ա. հասանել ի նիշ նշանակն. atteindre le but.

Սայվան, պ. տես Սայէպան:

Սայվանիյէ, պ. հովանոցաձեւերդ ծաղկօք. ombellifère.

Սայտ, ա. որսալ. որս. որսորդութիւն. ձկնորսութիւն. chasser; chasse; pêcher; pêche.

Սայտ-կեահ, գ. տեղի որսոյ. (lieu où se fait la) chasse.

Սայր, ա. լինել. devenir, se faire.

Սայրէֆ, } ա. սեղանաւոր.
Սայրէֆի(յ), } հատավաճառ. լումայափոխ. changeur, banquier.

Սայրու, պ. (խասթէ. մարիզ.) հիւանդ. malade.

Սայրուլուգ, պ. հիւանդութիւն. maladie.

Սայրուրէ(թ), ա. լինել. devenir, se faire.

Սայֆ, ա. եզ. ասեաֆ, յգ. ամառն. été.

Սայֆի(յ), ա. ամառնային. d'été, de l'été, estival.

Սայֆիյէ(թ), ա. ամարանոց. habitation d'été, maison de campagne.

Սան, գ. նման. 2. պատճառք. 3. նմանութիւն. կանոն. օրինակ. ղայման. semblable à, ressemblant; 2. cause, motif; 3. ressemblance, règle, mode.

Սան, պ. պատիւ. անուն. համբաւ. considération, autorité, crédit.

Սանը —ը վար. պատուաւորական. ան-[ուանի. notable.

Սանա'ա(թ), ա. տես Սընա'ա(թ):

Սան'ա(թ), ա. արուեստ. ճարտարութիւն. art, métier, profession.

Սանայի', ա. յգ. սընա'ա(թ), եզ:

Սանատիգ, ա. յգ. սընտուգ, եզ:

Սանատիտ, ա. յգ. սընտիտ, եզ:

Սանգ, պ. ծիրտ թռչնոյ. fiente des oiseaux.

Սանէմ, ա. եզ. ասնամ, յգ. կուռք. 2. սիրելի. idole; 2. amante.

Սանէվպէր, գ. (շամ ֆըսթըգը.) նուշ պիստակի. 2. պիստակ. 3. (շամ ֆըսթըգը աղաճը.) պիստակենի. noix de pistache; 2. pistache; 3. pistachier.

Սանէվպէրի(յ), ա. պիստակաձեւ. կոնաձեւ. conique.

Սանթ, պ. կաքիայ. acacia.

Սանթիմ. Հարիւրորդ մասն ֆրանքի. centime.

Սանթիմէթրօ. Հարիւրորդ մասն մեթրի. centimètre.

Սանթուր, պ. սաղմոսարան. տաւիղ. tympanon.

Սանի, ա. որ. ասնիյէ(թ), իգ. երկրորդ. 2. որ դարձուցանէ. deuxième, second; 2. qui fait tourner.

Սանի', ա. ընդ. եզ. սուննա', յգ. որ առնէ, գործէ. 2. ճարտար. 3. արարիչ. qui fait, qui fabrique; 2. artisan; 3. créateur.

Սան'ի(յ), ա. ած. արարեալ. գործեալ. արուեստակեան. fait, fabriqué; artificiel.

Սանի', } ա. գործ. ouvrage,
Սանի'ա(թ), } oeuvre.

Սանիյէ(թ), ա. եզ. սէվանի, յգ. մանրերկրորդ. 2. իգ. սանի, ար. seconde, soixantième partie d'une minute d'heure.

Սանիեն, ա. երկրորդ անգամ. secondement, deuxièmement, en second lieu.

Սանիհ, ա. որ ծագէ, ելանէ. որ ընդ առաջ ելանէ, դիպի. qui émane, qui se présente, qui s'offre.

Սանիհա(թ), ա. դէպք. պատահար. événement, accident, fait.

Սանլը, պ. տես Շանլը:

Սանգը, պ. ապշեալ. stupéfait, étourdi.

Սանգըլամագ, պ. յապուշ կտրել. être stupéfait, étourdi.

Սանճագ, պ. դրօշ. 2. գաւառ. bannière, drapeau, étendard; 2. district d'une province.

Սանճագ-տար, գ. դրօշակիր. porte-drapeau; porte-enseigne; porte-étendard.

Սանճը, պ. խիթք. tranchées; td. colique.

Սանճը(լան)մագ, պ. խիթք ի փորն ունենալ. avoir des tranchées, avoir la colique.

Սանճմագ, պ. ի շամփուր հարկանել. վարսել. շամփրել. embrocher, enferrer.

Սանմագ, պ. կարծել. համարել.

կարծանել. դնել, հաւել. ենթադրել, երեւակայել. penser, être d'avis, croire, supposer, s'imaginer.

Սան-քի(մ). (կերպով. քէէննէ. Փարսկերէն.) որպէս թէ. իբր այն թէ. comme si…

Սանըու, գ. կարծիք. կասկած. opinion; soupçon.

Սանսար, գ. (սամսար, ա.) կզաքիս. fouine, mart(r)e domestique.

Սանսուն, գ. (սամսուն, ա.) գամփռ. (boule)dogue.

Սանտալ, ա. ճանդան. (bois de) santal, sandal.

Սանտալ, գ. մակոյկ. chaloupe; canot.

Սանտալճըլըք, ա. ճանդանավաճառ. marchand de santal.

Սանտալիէ, գ. } աթոռ. chaise.
Սանտալիէէ, գ. }

Սանտալճը, գ. մակուկավար. batelier, canotier.

Սանտըգ, ա. եւ. սնտուկ, յ+. (սանտըգ, ա.) արկղ. coffre, caisse.

Իհթիեաթ — գր. արկղ պահեստի. caisse de réserve.

Իʻթիպար — գր. արկղ վարկաց. caisse de crédit.

Իտտիխար (խնայողութեան) — գր. արկղ խնայողութեան. caisse d'épargne.

Իսթիհլաքի տիւիուն — գր. արկղ հատուցման պարտուց. caisse d'amortissement.

Սանտըգա, գ. արկղ. 2. շիրիմ. coffre; 2. sorte de construction en bois ou en pierre érigée sur les tombes.

Սանտըգճը, գ. արկղագործ. coffretier, bahutier.

Սանտըգ-չէ, գ. արկղիկ. coffret, cassette.

Սանտըգ-քեար, գ. արկղապետ. caissier.

Սանքի(մ), տե՛ս Սանքիմ.

Սաուլ… տե՛ս Սավուլ…

Սա'ուպէթ(թ), ա. դժուարութիւն. difficulté.

Սա'ըր, ա. հնոց. փուռն. հուր. four; feu.

Սա'ըրէթ(թ), ա. հուր. feu.

Սաչ, գ. (կէյսու.) հեր. մազ. cheveux, chevelure.

Ալըն — գր. (քեաքիւլ.) ցցուն. toupet.

Թէփէ — գր. (փէրչէմ.) գէս. գիսակ. touffe de cheveux, toupet.

— ը գիւլիւֆ. խոպոպեայ. à cheveux bouclés, à tête bouclée.

Սաչաք, գ. ծոպք. ապարօշ. ծոպազարդ. frange, garniture de franges, crépine.

Տամ — գր. քիւ. auvent.

Սաչագլամագ, գ. է ծոպազարդել եւ զարդարել. franger.

Սաչագլը, գ. ծոպաւոր. frangé.

— քէօփէք. շուն խանխրամայ. caniche, barbet.

Սաչը, գ. ընծայք. մանր դրամներ որ սովորութիւն է հարսանեաց. petits présents ou de l'argent que l'on a coutume de répandre aux noces.

Սաչըք, գ. (մնուշ. փէրիշան.) ցրուեալ. ցիր եւ ցան. dispersé, disséminé, répandu.

Սաչըլմագ, գ. ցրուիլ. ցանիլ. se répandre, se disséminer, se disperser.

Սաչըլդըրմագ, գ. (ազար ազար էբմէք. սէրփմէք.) աստ անդ ցանել. disséminer, éparpiller.

Սաչլը, գ. հերաւոր. գիսաւոր. chevelu.

— եըլտըզ. գիսաւոր աստղ. comète chevelue.

Սաչմա, գ. ճարպակ (կապարէ փամփուշտ). 2. ցանց. 3. անօգուտ բանք. plomb de chasse, dragée; 2. traine, seine; 3. sornettes.

— սաւտան սէօզ. անհիմն, անկապ բանք. paroles en l'air.

Սաչմագ, գ. (փաշ. նէշր էթ.) ցանել. տարածել. ցանել. ցրուել. répandre, disséminer, disperser.

Աթէշ — . հուր արձակել. կայծակնել. 2. բոցավառ կայծակնել. jeter des feux, des étincelles; 2. jeter feu et flamme.

Եաշ — . արտասուս արտասուել. répandre, verser des larmes.

Սապ (սարը), գ. համակ (դեղին). tout (jaune).

Սա'պ, ա. եւ. սարպ, յ+. դժուարին. difficile.

Սապա, գ. } հով հիւսիսային
Պատի սապա. } արեւելեան. …

ալըր. հով փաղցրաշունչ. vent du nord-ouest, vent du matin, zéphire.

Սապավա, ա. յր. սապիհէթ(թ), եղ։

Սապահ, ա. եղ. սապահ, յր. առաւօտ. matin.

— եըլտըզը. արուսեակ. étoile du berger.

— շէրիֆ խայր օլսուն. ողջոյն. լոյս, օր բարի. bonjour.

Սապահէթ(թ), ա. գեղեցկութիւն. beauté.

Սապահլըյըն, փ. այգուց. de bon matin; à la pointe du jour.

Սապահլանմագ, փ. այգանալ. առաւօտանալ. 2. գիշերն (ամբողջ) ի գլուխ հանել. il se fait jour; 2. arriver à la pointe du jour.

Սապահ-կեահ, պ. ժամանակ առաւօտուն. matinée.

Սապան, փ. արօր. charrue.

Սապապէթ(թ), ա. սիրել խանդաղատանօք. սէր. aimer tendrement; amour, affection.

Սապավէթ(թ), ա. մանկութիւն. enfance.

Սապարէթ(թ), ա. երաշխաւոր լինել. երաշխաւորութիւն. se rendre caution ou garant de qn.; cautionnement.

Սապգ, ա. յառաջել. խոյանալ. devancer, arriver le premier à la course.

Սապըգ, ա. եղ. սիւապըգա, յր. առաջին. նախնական. յառաջընթաց. յառաջագոյն. անցեալ. 2. փ. (մա'զուլ.) անկեալ. եղեալ (պաշտօնեայ) (պաշտօնեայ) յառաջ ժամանակաւ. précédent, premier; ancien, passé, dernier, susdit, mentionné ci-dessus, précité; 2. ex..., ancien.

Պունտան —. յառաջագոյն քան զայս. avant cela.

Սապըգա, ա. (կէլէնլէրտէ.) աւելի է յառաջագոյն, ու յառաջ քան զերեկ չէ առաջ. dernièrement, récemment, depuis peu.

Սապըգաթ, ա. (յր. սապըգա(թ), եղ.) հրեշտակք. anges.

Սապըգաթ(թ), ա. եղ. սապըգա, յր. անցեալ իրք. գործք. նախընթացութիւն. 2. փ. (Փըգհիէրէ Տիւանեթ.) անյ կրկնել զանցանս փորձել. chose précédente ou antérieure, chose passée; antériorité, priorité; 2. récidive.

Սապըգալը, փ. (Փըգհիէրէ Տիւանեթ.) որ զնոյն յանցանս, զոր ինքն կրկնեալ գործեալ է. en état de récidive, récidivé; récidiviste.

Սապըգըյն, ա. (յր. սապըգ, եղ.) առաջինք. հինք. նախնիք. les précédents, les antérieurs, les anciens.

Սապըր, ա. եղ. սապուր, յր. որ համբերէ. համբերող. երկայնամիտ. patient, endurant.

Սապի', ա. եօթներորդ. septième.

Սապի(յ), ա. եղ. սըպեան, սապիէթ, յր. մանուկ. տղայ. enfant, petit garçon.

Սապի'էն, ա. եօթներորդ անգամ. septièmement.

Սապիթ, ա. հաստատուն. անշարժ. 2. անջինջ. fixe, immobile; 2. indélébile, bon, solide.

Սապիթ-գատէմ, պ. հաստատուն. հաստատապինդ. ferme, constant, persévérant.

Սապիթէ(թ), ա. եղ. սէվապիթ, յր. հաստատուն աստղ. étoile fixe.

Սապիհ, ար. եղ. } ա. որ լողայ.
սըպահ, յր. } լողորդ.
Սապիհէ(թ), իգ. } nageur, qui nage. [գեղեցիկ. beau.

Սապիհ, ա. եղ. սըպահ, յր.

Սապիհա(թ), ա. ժամանակ առաւօտու. matinée.

Սապիհաթ, ա. (յր. սապիհէ(թ), եղ.) նաւք. աստղք. հոգիք հաւատացելոց. vaisseaux; étoiles; âmes des fidèles.

Սապիղ, ա. երկայն. առատ. լի. զուարթ. long, abondant copieux; complet; aisé.

Սապիյէ(թ), ա. եղ. սապաեա, յր. աղջիկ փոքրիկ. petite fille, fillette.

Սապիր, ա. համբերող. 2. երաշխաւոր. patient; 2. garant caution.

Սապղ, ա. ներկանել. colorer, teindre.

Սապուգ, թ. մոլար. խոտոր. թիւր. écarté, détourné.

Սապուգ —. (ափեղցփեղ.) անմիտ, անխորհուրդ բանք. sottises, coq-à-l'âne, paroles ineonsidérées.

Սապուհ, ա. ըմպելի առաւօտեան. boisson que l'on prend dans la matinée.

Սապուն, ա. (սապոն.) օճառ. savon.

Սապունճի(յ), ա. օճառավաճառ. վաճառական օճառի. savonnier, marchand de savon.

Սապունլամագ, թ. լուանալ օճառով. savonner.

Սապունլու, թ. օճառոտ. լի օճառով. savonneux.

Սապուն-խանէ, թ. օճառատուն. արհեստանոց, գործատուն օճառի. savonnerie.

Սապունճը, թ. օճառավաճառ. վաճառական օճառի. savonnier, marchand de savon.

Սապուր, ա. համբերող. patient, endurant.

Սապպ, ա. (սեպիւղ սապըը.) որ թշնամանէ, հայհոյէ, լուտայ. qui insulte, qui invective, qui injurie, blasphème.

Սապպ, ա. հեղուլ. թափել. հեղումն. verser; vider; répandre; épanchement.

Սապպաղ, ա. ներկարար. teinturier.

Սապավէ(թ), ա. մանկութիւն. enfance.

Սապր, ա. (սապըր, թ.) համբերել. համբերութիւն. երկայնմտութիւն. 2. հալուէ. 3. ծաղիկ մի. prendre patienee, patienter, endurer; patience; 2. aloès; 3. espèce de fleur.

Սապրլը, թ. համբերող. երկայնամիտ. patient, endurant.

Սապրսըզ, թ. անհամբեր. կարճամիտ. impatient.

Սապրսըզլըգ, թ. անհամբերութիւն. կարճմտութիւն. impatience.

Սապաէ(թ), ա. յգ. սապիս, եզ. 2:

Սավաթ, թ. (մինէ.) էրակնափիւն. email.

Սավա'իգ, ա. յգ. սա'իգա(թ), եզ. 1:

Սավաիֆ, ա. (յգ. սաիֆէ(թ), եզ.) ամառնային արշաւանք. expédition d'été.

Սավալիհ, ա. (յգ. սալիհա(թ), եզ.) բարիք. գործք բարեաց. le bien.

Սավալիճ, | ա. յգ. սավլճ-
Սավալիճէ(թ), | ճան, եզ:

Սավաճագ, թ. նուրբէլ ...նի. bonde. [եզ:

Սավամի', ա. յգ. սավմէ'ա(թ),

Սավաշ, թ. պատերազմ. guerre, combat.

Սավաշմագ, թ. կռուել. մարտնչել. se (com)battre.

Սավագ... տես Սէվագ...:

Սավարըմ, ա. յգ. սարիմ, եզ:

Սավարիֆ, ա. յգ. սարիֆէ(թ), եզ:

Սա'վէ(թ), ա. (գոյնութագ սալիան.) խաղտտնիկ. hoche-queue.

Սավէլան, ա. տես Սավլ:

Սավթ, ա. եզ. ասվաթ, յգ. հնչիւն. ձայն. son, voix.

Սավթ, ա. եզ. սիյաթ, յգ. խարազան. մտրակ. fouet, cravache.

Սավլ, | ա. յարձակիլ ի վերայ.
Սավլէ(թ). | յարձակումն. attaquer, assaillir; attaque, assaut.

Սավլէճան, ա. եզ. սավալիճ, սավալիճէ(թ), յգ. (—ճէվկէան.) ծառ խաղաձող. ... crosse, raquette; battoir.

Սավղ, ա. ձուլել. կռանել. յօրինել. ստեղծագործել. fondre, forger, former, façonner, créer.

Սավմ, ա. ծոմ. պահք. jeûne.

Սավման, թ.

Գաւլըման —. (ինչպէս պէտք է.) հարեւանցի. անփութաբար. par manière d'acquit, négligemment.

Սավմա', | ա. վանք. մե-
Սավմէ'ա(թ), եզ. | նաստան. couvent, mo-
սավամի', յգ. | nastère.

Սավմագ, թ. անցանել. 2. վանել. արտաքսել. հեռացնել. passer; 2. repousser, éloigner, écarter.

Գաւլըման —. (մէկէն ներելի.) հեռացնել. écarter qc., se débarrasser.

Սավմա'ա-նշին, պ. միանձնեայ. moine, religieux, conventuel.

Սաքը, ա. պահել. պահպանել. պաշտպանութիւն. garder, protéger, défendre contre...; garde, protection.

Սավուլ, տ. (սավուշ.) է թօղ ճամբայ. gare! faites place!

Սավուլմագ, տ. է թօղ ճամբայ տալ. տեղի տալ. faire place, se ranger (pour laisser passer qn.).

Սավուշ. տ. է թօղ ճամբայ. տեղի տուր. faites place!

Սավուշմագ, տ. հեռանալ. երթալ երթալ. անցնիլ երթալ. s'éloigner, s'en aller, se sauver.

Սավուշտուրմագ, տ. հեռացնել. զատել. écarter.

Սավուրմագ. տ. հովել. ցրուել. ցանել ցրուել. vanner, éventer, disperser.

Սավգ, ա. կողմն. կող. côté.

Սավսագլանմագ, տ. յամրանալ. դանդաղիլ. trainer, lambiner, chipoter.

Սավվամ, ա. որ պահք յաճախ. qui jeûne beaucoup.

Սավվաֆ, ա. ասրավաճառ. ասրեգործ. ասրեվաճառ. lainier, marchand de laines, marchand de drap, (marchand) drapier.

Սավուրդմագ, տ. անցընել. faire passer.

Սավրուգ, տ. անխորհուրդ. թեթեւ միտք. inconsidéré, irréfléchi.

Սատ, ա. Եօթնեւտասներորդ նշանագիր օսմանեան. 2. թիւ համարոյ 90. 3. նշան սաֆէր ամսոյ. 17e lettre de l'alphabet ottoman; 2. vaut 90; 3. marque de la lune safer.

Սատ, պ. հարիւր. cent.

Սա'տ, ա. երջանկութիւն. բախտ. 2. եւ. սուա'ուտ, յհ. աստղ բաղդի բարեբաստ. 3. օր երջանկութեան. bonheur; 2. étoile heureuse; 3. jour de bonheur.

Սա'տը էքպէր. Լուսնթագ. Արուսեակ. Jupiter.

Սա'տը ասղար. Արուսեակ. Vénus.

Սա'տ, ա. բարձր. haut, élevé.

Սատագ, ա. վարձանք. dot, donation faite à la femme qu'on épouse.

Սատագաթ, ա. հաւատարմութիւն. fidélité.

Սատագա(թ), ա. ողորմութիւն. aumône.

Սաատէթ, ա. յհ. սէյիէթ. եւ.

Սաատիր, ա. (յհ. սաատէթ) եւ.) գործք. actions.

Սա'տան, ա. (երկ. սա'տ, եւ.) (սա'տէյն.) Լուսնթագ եւ Արուսեակ. les deux étoiles heureuses, c.-à-d. Jupiter et Vénus.

Սա'տանէ(թ), ա. պտուկն ստինք. mamelon.

Սատր, ա. կուրծք. որ դիտուի կամ. 2. խնդիր. 3. կամք. le côté opposé; 2. sujet de discussion, question; 3. dessein, intention, désir.

Սա'տարէ(թ), ա. եպարքոսութիւն. vizir(i)at, dignité de vizir.

Սատէ, պ. պարզ. 2. զուտ. անխառն. 3. անզարդ. 4. անկեղծ. 5. միայն. սոսկ. simple; 2. pur, sans mélange; 3. sans ornement; 4. sans déguisement, sincère, simple; 5. simplement, seulement.

— կիւզէլ. (պէ-թէքէլլուֆ.) պարզ. առանց պաճուճանաց. tout uniment.

— բէտր. (խարար.) վիճել. pissement.

Սատէ(թ), ա. յհ. սէյիէթ, եւ. 2. իշխանութիւն. մեծութիւն. grandeur, autorité, dignité de chef ou de prince.

Սատէ-տիլ, պ. առողջ. անհոգ է հոգոյ. 2. տգէտ. gai, sans souci; 2. ignorant.

Սատէլիք, տ. } պարզութիւն.
Սատէլի. պ. } simplicité, pureté.

Սատէմէ(թ), ա. ընդհարումն. բախումն. choc, heurt(ement), collision.

Սա'տէյն, ա. տես Սա'տան.

Սատէ-տիլ, պ. (սաֆ կէօնիւլլիւ) պարզամիտ. միամիտ. անկեղծ. simple, innocent; sincère, franc.

Սատէ-քեար, պ. ոսկերիչ ծաղր գործող. orfèvre.

Սատէֆ... տես Սէտէֆ...

Սատըգ, ա. եւ. սատըգա, սատ. յհ. հաւատարիմ. ճշմարիտ. fidèle, vrai.

Սատըր, ա. որ ելանէ. qui émane.

Սատի, ա. անարգ. չնչին. abject, vil.

Սատի', ա. որ ածէ գլխացաւութիւն. qui cause des maux de tête.

Սատիճ, ա. եզ. սէտվատիճ, յգ. պարզ. անխառն. simple, naturel, sans mélange.

Սատին, ա. եզ. սէտանէթ, յգ. պահապան տաճարի. gardien, surveillant d'un temple.

Սատիս, ա. վեցերորդ. sixième.

Սատիսէն, ա. վեցերորդ անգամ. sixièmement, en sixième lieu.

Սատ-հէզար, գ. հարիւր հազար. cent mille.

Սատմ, ա. ընդհարկանելն. ընդհարումն. choc, heurt(ement), collision.

Սատուգ, ա. ճշմարիտ. vrai.

Սատ-պէրկ, գ. հարիւրաթերթի. cent-feuilles.

Սատտ, ա. որ խցէ, փակէ, արգելու. qui bouche, qui obstrue; qui ferme; qui retient, qui arrête.

Սատտիւ-ր-րամագ. որ արգելու շնչոյն վերջին օրհասականին. qui retient le dernier soupir d'un mourant..

Սատտ, ա. արգելուլ. խափանել. détourner, empêcher.

Սատր, ա. եզ. սուտուր, յգ. կուրծք. լանջք. 2. յառաջակողմն. 3. նախագահութիւն. յառաջնակարգութիւն. 4. եպարքոսութիւն. 5. ծագել. բղխել. ծնանել. poitrine; 2. le devant; 3. présidence; 4. dignité de vizir; 5. sortir, émaner, paraître.

Սատրը ա'զամ. (սատրազամ.) եպարքոսայ. grand vizir, premier ministre de l'empire ottoman.

Սատրի(յ), ա. կրծոց. de (la) poitrine.

Սատր-նշին, գ. նախագահեց. président.

Սատ-փա, գ. [illegible]. mille-pieds.

Սատ-փարէ, գ. խորտակեալ ի հարիւր մասունս. divisé en cent morceaux.

Սար, ա. եզ. սուար, յգ. վրէժ. vengeance.

Սար, գ. գլուխ. 2. (ըրզըր՛ըք.) սարմահաւ. 3. տեղի. վայր. 4. ի բրդ. տեղի՝ ուր գտանի ինչ բազում յաճախութեամբ. tête; 2. étourneau; 3. lieu, place, endroit; 4. en cp. lieu ou endroit où qc. se trouve en abondance.

Գէուհ-սար. լեռնաշխարհ. լեռնակողմն. pays montagneux.

Սարա, գ. մաքուր. անխառն. pur, sans mélange ou alliage.

Սար'ա, ա. թալկացումն. յանկարծախտ. épilepsie, mal caduc.

Սար'ալը, ա. լուսնոտ. վերնոտ. épileptique.

Սարահա(թ), ա. յայտնութիւն. clarté, évidence, publicité.

Սարահաթէն, ա. յայտնապէս. clairement, explicitement.

Սարաուըր, ա. յգ. սարուրա. տես.

Սարարէ(թ), ա. որ չէ բնաւ երթեալ ուխտաւորութեամբ ի Մեքքայ. 2. ամուրի. celui qui n'a jamais fait le pèlerinage de la Mecque; 2. célibataire.

Սարարթմագ, թ. դեղին գործել. տժգունել. rendre jaune, pâlir.

Սարարմագ, թ. դեղնիլ. տժգունիլ. jaunir; pâlir.

Սարգըգ. թ. (մուհէսէյալ.) կախեալ. ի կախ. pendant.

Սարգը(թ)մագ, թ. կախել. իջուցանել. laisser pendre, faire descendre.

Սարգըլմագ. թ. կախեալ կալ. [être pendu.

Սարգընմագ. թ. խոնարհիլ. se pencher, s'incliner.

Սարգընալը, թ. անիրաւութիւն. հարստահարութիւն. injustice, oppression, vexation.

Սարգընալըգ, թ. (խըրսըզլըգ.) գողութիւն. vol, larcin, volerie.

Սարգմագ, թ. (ինիւեզմէք.) կախել. իջանել. pendre, descendre vers la terre en flottant.

Սարը. թ. ի. vers.

Շէհրը — կիթմէք. երթալ ի քաղաք կոյս. aller vers la ville.

Սարը. թ. դեղին. 2. գունատ. jaune; 2. pâle.

Եումուրթա — սը. դեղնուց ձուոյ. jaune d'oeuf.

Սարըգ, ա. եղ. սիւրրագ, յհ. գող. voleur, filou, larron.

Սարըգ, գ. ('իմամէթ.) ապարօշ. turban.

Սարըգլը, գ. (մուս'ամմէմ.) ապարօշեալ. coiffé d'un turban, qui porte un turban.

Սարարմագ, գ. դեղնիլ. գունատիլ. jaunir; pâlir.

Սարըլըգ, գ. դեղնութիւն. 2; դալուկն. jaune, couleur jaune; 2. jaunisse.

Սարըլըգլը, գ. դալկոտ. qui a la jaunisse.

Սարըլմագ, գ. պատատիլ. s'entortiller autour de qc., s'entrelacer de qc., s'envelopper.

Պօյնունա —. ձեռն արկանել. փարել զպարանոցաւ. embrasser qn.

Այաղա —. փարել ծնկաց. embrasser les genoux.

Եէշիլլիկէ —. մագլել պատել ընդ[illegible]. grimper à...

Սարըմթը(րա)գ, գ. (դեղնորակ.) [illegible] է դեղին. jaunâtre.

Սարընմագ, գ. պատատիլ. s'envelopper de qc.

Սարըշըն, գ. [illegible] է դեղին. jaunâtre.

Սարի, ա. անցաւոր. ապականիչ. վարակիչ. qui se communique, se propage, pénètre; contagieux.

Սարիհ, ա. եղ. սաւրէհա, յհ. մաքուր. անխառն. 2. յայտնի. յստակ. pur, non mêlé; 2. évident, clair, exprès, explicite.

Սարիմ, ա. եղ. սամսամ, յհ. հատու սուսեր. 2. այր քաջ. épée tranchante; 2. homme brave, courageux.

Սարիմէ(թ), ա. կամք. dessein, projet.

Սարիյէ(թ), ա. սիւն. գերան. colonne, poutre.

Սարընճ, գ. ջրամբար. citerne.

Սարիֆ, ա. որ շրջէ. փոփոխէ. 2. որ ծախս առնէ. qui tourne, change; 2. qui dépense.

Սարիֆաթ, յհ. } ա. փոփոխութիւնք (բախտի). փոփոխմանք. revirement du sort, vicissitudes.
Սարիֆէ(թ), եղ. }
սավարըֆ, յհ. }

Սարհ, ա. եղ. սուրուհ, յհ. շինուած. հովանոց բարձր. édifice; kiosque, château élevé.

Սարգը, գ. փաթ. պատատանք. bandage, enveloppe.

Եարա — ըլ. պատան վիրաց. bandage, appareil.

Պաշ — ըլ. ապարօշ. գլխակապ. bandeau.

Պօյուն — ըլ. վզկապ. cravatte; fichu.

Սարմ, ա. հատանել ի բաց. retrancher, couper.

Սարմա, ա. (ու'փադ եափրագ տոլմասը.) [illegible]. 2. [illegible]. viande hachée enveloppée dans des feuilles de vigne; 2. croc-en-jambe.

Սարմագ, գ. պատ(ատ)ել. փաթաթել. entortiller autour de qc., rouler, enrouler; entrelacer; envelopper.

Եարէյի —. պատել վէրս. panser une plaie.

Սարմաշըգ, գ. պատատուկ. 2. բաղեղն. entortillé, entrelacé; 2. lierre.

Գօյուն — ըլ. [illegible]. arroche.

Սարմաշմագ, գ. պատել. փաթել զմիմեանս. [illegible]. s'envelopper, s'embrasser, s'entortiller.

Սարմըսագ, գ. սխտոր. ail.

Սարմըսագլը, գ. սխտորաւոր. à l'ail, assaisonné d'ail.

Սարնիճ, գ. (ամբարիճ.) ջրամբար. citerne.

Սարու, գ. [illegible]. bruant, bréant.

Սարփ, գ. ('ասիր. մուշքի'լ. աւիր. [illegible].) դժուարին. difficile.

— տաղ. լեռն դժուարին. montagne escarpée.

— գալէ. բերդ անառիկ, անմատչելի. fort inexpugnable.

— ատէմ. այր դժնեայ. homme d'une humeur difficile.

— սիրքէ. քացախ թունդ. vinaigre [fort.

Սար-վան, գ. (շուտուր-պան.) ուղտապան. chamelier.

Սարսար, ա. եղ. սաստկաշունչ, յհ. հողմ սառնաշնչական. 2. ձայն սաստկալի. vent froid et violent; 2. bruit violent.

Սարսռումն, գ. ցնցումն. դողումն. secousse.

Սարսռիմ, կ. սասանել. սասանել. դողդողել. être secoué, trembler, s'ébranler.

Սարսռեմ, ն. (ցնցել դող.) սասանել. դողդողացուցանել. secouer, ébranler; faire trembler.

Արսափ — . թափթփել, սասանել. ցնցել կառքը. cahoter.

Սարտելա, գ. (ձկնեակ.) ակներ. sardine.

Սարր, ա. ուրախարար. réjouissant.

Սարրաֆ, ա. լումայափոխ. հատավաճառ. ափոխանակող. changeur, banquier.

Սարրաֆլըգ, գ. լումայափոխութիւն. état de changeur, de banquier.

Սարրաֆիյէ(թ). ա. (պաշ. ապու. դրամ.) լումայափոխութեան. change, le prix que prend le changeur.

Սարփ, գ. տես Սարպ։

Սարփըլաշմագ, գ. դժուարանալ. devenir difficile, donner de l'embarras.

Սարֆ, ա. ի ներ արկանել. ծախել. վատնել. անծել. եղ. եարաֆ, յհ. ծախք. 2. ի բաց դարձուցանել. 3. քերականութիւն. առաջին մասն քերականութեան. employer, mettre (beaucoup de zèle à...), prodiguer; dépenser; emploi, dépense; 2. détourner; tourner; 3. grammaire.

Սարֆը նազար. դարձ ի բաց դարձուցանել. détourner les yeux de qc.

Սարֆը գուտրէթ, մաղտէրէթ. զանձանց գործ ի գործ ածել. faire tous ses efforts, employer toutes ses forces.

Սարֆը հիմմէթ. զամենայն ջան ի գործ ածել. mettre tous ses soins possibles.

Սարֆի(յ), ա. քերականական. grammatical.

Սարֆիյուն, ա. յհ. (սարֆիյ, եղ.) քերականք. les grammairiens.

Սարֆիյաթ. ա. (յհ. սարֆիյ, եղ.) ծախք. consommation.

Սափ, գ. (կոթ.) թառն. կոթի. manche.

Եափրագ — ը. կոթառն տերեւոյ. queue d'une feuille, td. pétiole.

Չիչէկ, չիչէկ — ը. կոթառն ծաղկանց. պտղոյ. queue d'une fleur, td. pédoncule, pédicule.

Սիւփիւրգէ — ը. թառն ավելի. manche à balai.

Գըլըճ — ը. եռախաղ … poignée.

Նագգաշ ֆըրչէսի — ը. … hampe de pinceau.

Մըզրագ — ը. նիզակաթառն. bois de lance.

Գուզաղ, օթ... — ը. ցօղ. ցօղուն. tige.

Գալէմ — ը. գրչակալ. porte-plume.

Սափա, գ. թեք. մեկուս. խոտոր. զատորոշ. écarté.

— եօլ. … chemin de traverse.

— … … diverger.

Սափան, գ. (Ֆէլախան.) պարսատիկ. fronde.

Սափարթա, գ. … forte, sévère réprimande.

— յը եէմէք. (… …) … être réprimandé fortement.

Սափըթմաք, գ. խոտորեցուցանել. écarter.

Եօլը — . մոլորել. se tromper de route.

Սէօզը — . (…) … faire des coq-à-l'âne.

Սափլամաք, գ. վարել. ցցել. enfoncer, ficher, planter.

Սափլանմաք, գ. վարիլ. ցցիլ. s'enfoncer, être enfoncé, fiché, planté.

Սափլը. գ. կոթաւոր. 2. ցցեալ. à manche; 2. planté, fiché, enfoncé.

Սափմաք, գ. խոտորել ի ճանապարհէ. … s'écarter.

Սէօզիւնտէն —. խօսաբել է կարգէ թանէյ. divaguer.

Սափարըրմազ, ա. տես Սափըրթմազ։

Սաք, ա. (նարնջագան.) խանձ արմտեաց. nielle, charbon.

Սաքէութէ(թ), ա. լռութիւն. taciturnité, silence.

Սաքիթ, ա. որ լռէ կայ. լռակայ. լռին. qui se tait, taciturne, silencieux.

Սաքին, ա. խաղաղ. հանդարտ. 2. եւ. սէկնեաքին. սէքէնէ(թ), սուկունէ. յգ. բնակիչ. 3. անձայն. առանց ձայնաւորի. 4. մեղմ. չափաւոր. calme, tranquille, paisible; 2. habitant; 3. quiescent, qui n'a point de son, de voyelle; 4. doux, tempéré.

Սաքիպ, ա. որ հեղու, թափէ. հոսէ. qui verse, qui répand, qui fait couler.

Սաքք, ա. եւ. սուքքուք, սքքեաք, յգ. վճիռ դատաստանի. մուրհակ պարտաւորական. arrêt, jugement; acte, billet, obligation juridique.

Սաքքեար, ա. ատենադպիր. greffier.

Սաֆ, ա. անարատ. յստակ. անխառն. pur, qui n'est pas mêlé, sans mélange ou sans alliage.

Սաֆ, ա. կարգ. շար. գունդ. ճակատ. rang, rangée; troupe; ligne de bataille.

Սա'ֆ, ա. գինի. vin.

Սաֆահա(թ), ա. լկտի լինել. լրբութիւն. être éhonté; effronterie.

Սաֆաիհ, ա. յգ. սաֆիհա(թ), եւ։

Սաֆքա(թ), ա. ձեռն տալով փակել պայմանադրութիւն. պայման. դաշն. conclure un marché, un contrat, convenir de qc. en se donnant la main; alliance ou stipulation conclue, marché conclu.

Սաֆէր, ա. (արաբական ամսոց.) դալուկն. 2. երկրորդ ամիս լուսնական ամսոյ. jaunisse; 2. nom du deuxième mois de l'année lunaire.

Սաֆի, ա. ընտիր. եւ. աաֆիէա. յգ. անարատ. զուտ. անխառն. pur, qui n'est pas mêlé, sans mélange ou sans alliage.

Սաֆի, ա. ջինջ. անարատ. յստակ. pur, clair, limpide.

Սաֆիյուլ-լահ. Ադամ. Adam.

Սաֆիհ, ա. անամօթ. լիրբ. effronté, éhonté.

Սաֆի-դալ, դ. պարզամիտ. qui a le coeur pur, ingénu.

Սաֆիլ, ա. ցած. խոնարհ. անարգ. ստորին. qui est au-dessous, vil, bas.

Սաֆիլէ(թ), ա. եւ. ստորութիւն. յգ. խոնարհագոյն կողմ. partie inférieure, bas, dessous.

Սաֆիհ, ա. հարթ. տափարակ. լայն. plat, large.

Սաֆիհա(թ), ա. եւ. սաֆայիհ. յգ. հարթ երես. 2. տափարակ իր. 3. սուսեր լայն. 4. թիթ դրանց. superficie, surface; 2. objet plat; 3. épée large; 4. battant d'une porte.

Սաֆինաթ, ա. ազնիւ երիվարք. chevaux de race.

Սաֆի-աքըլ, դ. տես Սաֆի-դալ։

Սաֆիր, ա. ճանապարհորդ. 2. պատգամաւոր. 3. դպիր. voyageur; 2. envoyé; 3. écrivain, secrétaire.

Սաֆիր, ա. սուլել. սուլումն. 2. (արդ եղանակէ.) յակինթ. siffler; sifflement; 2. hyacinthe.

Սաֆիրէ(թ), ա. ճանապարհորդք. troupe de voyageurs.

Սաֆիք, ա. որ հեղու, թափէ. հոսէ. qui verse, qui répand, qui fait couler.

Սաֆհ, ա. թողուլ պարտուց. ներել. թողութիւն. pordonner; pardon.

Սաֆհա(թ), ա. մեր երես. 2. (եւ այսպէս) ափ. superficie, surface; 2. plat de la main.

Սաֆուհ, ա. որ ներէ, թողու. qui pardonne, pardonneur.

Սաֆվան, ա. անարատ. անխառն. pur, sans mélange.

Սաֆվէ(թ), ա. անարատութիւն. pureté.

Սաֆ-տէր, ա. ար. հարպանէ, խար-փալը գճակիր թշնամեաց. պատերազ-մող. քաջ. qui rompt les rangs (de l'ennemi), belliqueux, courageux.

Սաֆ-տէրանէ, մ. քաջա-թեամբ. courageusement, héroïquement.

Սաֆ-տէրի. գ. քաջութիւն. արութիւն. bravoure, courage.

Սաֆրա, ա. դեղին. 2. (ճոտ.) լեղի. մաղձ. jaune; 2. bile.

Սաֆրալը, պ. } մաղձոտ. bi-
Սաֆրէվի(յ), ա. } lieux.

Սաֆֆ, ա. եւ. սաֆֆ, սուֆուֆ, յգ. կարգ. շարք. ճակատ. file, rang, rangée; ligne de bataille, ordre de bataille.

Սաֆֆ-արա, գ. շարքի ճակատու կարգերու. ornement de la ligne de bataille.

Սաֆֆ-գէն, } գ. որ խարտախէ
Սաֆֆ-շիքէն,} ճակատը. քաջ. qui attaque ou renverse les rangs, courageux, brave.

Սաֆֆ-գէնի, գ. արութիւն. քաջութիւն. bravoure, courage.

Սաֆֆ-պէսթէ, գ. կարգուած. rangé.

Սէ, ա. Հինգերորդ նշանագիր օս-մանայերէն. 2. նշանակ 500 թուոյ. 5e lettre de l'alphabet ottoman; 2. vaut 500.

Սէ, գ. երեք. trois.

Սէամիլ, ա. յգ. սիւլուլ, եւ.

Սէամէ(թ), ա. ձանձրանալ. ձանձրոյթ. se dégoûter, s'ennuyer, être las de qc.; dégoût, ennui.

Սէ'ապիպ, ա. լորձն. salive.

Սէ'ատէ(թ), ա. երջանկութիւն. յաջողութիւն. երանութիւն. félicité, prospérité, bonheur.

Սէ'ատէթլի, պ. } երանելի
Սէ'ատէթ-մէնտ, գ. } երջանիկ. բարեբախտ. heureux, fortuné.

Սէգալ, ա. ծանր լինել. ծանրու-թիւն. être lourd, pesant; lourdeur, pesanteur, poids.

Սէգաֆէ(թ), ա. խորագիտութիւն միտք. sagacité.

Սէգիֆ, ա. հանճարեղ. intelligent.

Սէեահա(թ), ա. ճանապարհոր-դել. ճանապարհորդութիւն. voyager; voyage.

Սէեէլան, ա. հոսել. couler.

Սէզա, գ. արժան. արժանաւոր. պատշաճ. 2. վարձք. digne de..., qui mérite que..., convenable; 2. récompense.

Սէզապ, գ. (սոս. թէրէզէ.) կոտ-ոտիմ. cresson des prés.

Սէզա-վար, գ. արժանաւոր. պատ-շաճ. digne, qui mérite que..., convenable.

Սէզիլ(մէ)մէք, պ. նշմարել. զգա-ցել. իմանալ. sousentendre, entr'ouïr, être entendu.

Սէզիք, պ. (ըստգր.) ծանուցանե-ձանօթութիւն. ապացոյց. avis, indice.

Սէզմէք, պ. (Հիսս, տէրք. թէ-ֆէքքիւր, թէֆահիւմ էթ.) կարծել. համարել. զննել. նշմարել. իմանալ. croire, penser, opiner, remarquer, juger, discerner, concevoir, distinguer.

Սէէլէ(թ), ա. յգ. սուալ, եւ.

Սէթ, պ. դաշ. étage, plan.

— չէքմէք. արգելուլ. խափանել. empêcher.

Սէթարէ, պ. երեք լարեայ. 2. համաչափութիւն. չափակցութիւն. instrument de musique à trois cordes; 2. (belle) proportion.

Սէթարէսիզ, պ. (պիչիմսիզ. թէրթիպսիզ. խուրսամսըզ.) ան-չափակից. այլա. disproportionné, disproportionnel; difforme.

Սէթթար, ա. որ ծածկէ, ծածկիչ. Աստուած որ ծածկէ կամ թողութիւն տայ մարդկան. qui voile ou couvre: Dieu qui couvre et pardonne les péchés de l'homme.

Սէթլի, պ. դարկա. étagé.

Սէթր, ա. ծածկել. քօղ արկա-նել. couvrir, voiler. [surtout.

Սէթրի. պ. վերարկու. թիկնոց.

Սէլաթէ(թ), ա. անել լեզու-դառնութիւն. avoir une mauvaise langue. [եւ. 2.

Սէլալ. ա. յգ. սէլիլէ(թ).

Սէլամ. ա. ողջ եւ առողջ լինել. ողջութիւն. առողջութիւն. 2. ող-

կեալ դալ. ողջամբ լինել. ողջոյն. être sain et sauf; santé; 2. saluer; salut; salutation.

Սելամ(ըն)ը-'ալէյքիւմ. ողջոյն ընդ ձեզ. ողջ եր. salut, je vous salue.

Վէ-ս-սէլամ. ահաւասիկ թէ աւարտեցաւ է. voilà qui est fini, voilà tout.

— էթ. ողջոյն առաքել. (faire) saluer.

— վերմէք. ողջոյն տալ. saluer.

— ալմագ. ընդողջոյն առաքել ընկալեալ ահարկեն ողջոյն տալ. rendre le salut.

— դուրմագ. զէն յողջոյն առաքել զզինուն առ առ զինուել. présenter les armes.

— օթու. խաւարծիլ. livèche.

Սելամէթ(թ), ա. փրկութիւն. salut.

— իլէ. Կէթ բարեգործութեամբ. bon voyage!

— գալք. ողջամբ դարձ. ողջամբ դառնալ. en revenir sain et sauf.

Սելամլամագ, չ. ողջոյն տալ. saluer.

Սելամլաշմագ, չ. ողջոյն տալ փոխանց. se saluer, se faire l'un à l'autre un salut.

Սելամլըգ, ա. (սէլամիա կէլէնլէրին մահսուս դաարէ.) արանց սենեակն. ընդունարան. salle de réception; appartement des hommes.

Սելասէ(թ), ա. երեք. trois.

Սելասէթ(թ), ա. դիւրութիւն. հեզութիւն. հնազանդութիւն. քաղցրութիւն. facilité, docilité, obéissance, douceur.

Սելասին, ա. յգ. սեւսելէ(թ), էն.

Սելասին, ա. երեսուն. trente.

Սելէ, չ. կողով. սրբ. cabas, corbeille.

Սելէմ, ա. կանխաւ հատուցանել զգին ինչ առնելոյ. faire des avances.

Սելէմի(յ), ա. բարեկամական. amical.

Սելէպ, ա. էդ. սիլպիւ, յգ. կողոպուտ. կապուտ. 2. ապրանք. 3. աւար. դէթ. dépouille, butin, proie; 2. négation; 3. bagage.

Սելպի(յ), ա. ապականական. ժխտական. négatif.

Սելասա, ա. երեքշաբթի. mardi.

Սելասէ(թ), ա. երեք. trois.

Սելասին, } ա. երեսուն. trente.
Սելասուն, }

Սելէֆ, ա. էդ. էսլաֆ, սեւ. նախնի. յգ. նախնիք. նախորդ. 2. առաջ ժամանակաւ յառաջագոյն. un ancêtre; prédécesseur; 2. avance, déboursés.

Սելիթ, } ա. ամնել լեզու
Սելիթա(թ), } չարախօսութիւն. avoir une mauvaise langue.

Սելիգա(թ), ա. ախորժութիւն. բնական բարք. habitude, faculté innée, génie naturel.

Սելիթ, ա. } ա. լեզուանի.
Սելիթա(թ), էդ. } լրբաթ. mauvaise langue.

Սելիլ, ա. մանուկ նորոգ ծնեալ. enfant nouveau-né.

Սելիլէ(թ), ա. դուստր. 2. էդ. սէլամիլ. յգ. արդիւնք. fille; 2. fin, résultat.

Սելիմ, ա. ողջ. sain.

Սելիմ-ալիլ, գ. անխիղճ. sincère.

Սելիպ, ա. յիմարեալ. յապուշ կրթել. aliéné, stupéfait, transporté, déconcerté.

Սելիս, ա. ճարտարաբան. բանիբուն. éloquent.

Սըլլ, ա. հանել. ձեռնին սուրն է պատեանէն. tirer l'épée.

Սըլլամ, ա. ձիւնավաճառ. qui vend de la neige, de la glace.

Սըլլաֆ, ա. ճարտարաբան. ճարտարախօս. éloquent.

Սըլլէ. ա. (սէլէ.) կողով. corbeille, panier.

Սըլլէ-պաֆ, գ. կողովագործ. vannier.

Սըլլէմէ, ա. (սէլամ ու սէլամէթ վէրսին, 'ալէյհի ու սէլամէթին ալլահ իւլէյհին.) փրկեսցէ զնա Տէր Աստուած. que Dieu lui donne le salut!

Սըլճ, ա. էդ. սիւլուճ, յգ. ձիւն. neige.

Սըլմ, ա. ակոսաձեւ փորձել. փլշուածին փորձել. ébrécher; fêler.

Սէլմէ(թ), ա. խրամ. ճեղք. brèche, fêlure.

Սէլուքի(յ), ա. շուն. chien.

Սէլպ, ա. յափշտակել. կողոպտել. զրկացուցանել. կողոպուտ. կողոպտումն. 2. ժխտել. ուրանալ. ժխտումն. ուրացութիւն. ravir, enlever; dépouiller; spoliation; 2. nier, dénier; négation.

Սէլսալ, } ա. ախորժելի, անուշա-
Սէլսէպիլ, } շահամ ջուր. eau douce et limpide.

Սէլվա, ա. լորամարգի. caille.

Սէլվէ(թ), ա. հանգստութիւն. խաղաղութիւն. quiétude, tranquillité d'esprit.

Սէ-խան, գ. քրիստոնեայ. որ հաւատայ յԵրրորդութիւն սուրբ. chrétien; qui croit la sainte Trinité.

Սէխանէ(թ), } ա. թանձր լինել.
Սէխէն, } թանձրութիւն.
Սէխնէ(թ), } խոշորութիւն. être épais, gros; épaisseur, grosseur.

Սէխին, ա. թանձր. épais, gros.

Սէկ, եզ. } գ. շուն. chien.
Սէկեան, յգ. }

Սէկեանէ, գ. ազգ. espèce, sorte.

Սէկ-պան, գ. տես Սէյմէն։

Սէհաիպ, ա. յգ. սէհապէ(թ), եզ։

Սէհալէ(թ), ա. տես Սուհուլէ(թ)։

Սէհապ, եզ. } ա. ամպ.
սուհուպ, յգ. } nuage, nue.
Սէհապէ(թ), եզ. }
սէհաիպ, յգ. }

Սէհի, գ. ուղղորդ. կանգուն. droit.

Սէհիմ, ա. բաժանակից. բաժանորդ. qui a part, participant.

Սէհլ, ա. դաշտ. 2. եզ. սուհուլ, յգ. դիւրին. հարթ. տափարակ. plaine; 2. facile, uni, plat.

Սէհլիւ-լ-ֆէհմ. (գօլայ անլաշըլըր.) դիւրիմաց. compréhensible.

Սէհմ, ա. եզ. էսհամ, սիհամ, յգ. նետ. 2. եզ. սուհմա՞ն, յգ. մասն. բաժին. 3. հանդանակ. 4. հաս շխանո, նշանակութիւն արքունի գանձուն. 5. ծոցակից. flèche; 2. lot, part, portion; 3. écot, sort; 4. action de rente viagère, bon du trésor impérial; 5. cosinus.

Սէհմ, ա. ահ. երկիւղ. crainte, peur.

Սէհմ-կին, գ. երկչոտ. craintif, timide.

Սէհմ-նաք, գ. տես Սէհմ-կին. 2. երկիւղեալ. effrayé.

Սէհվ, ա. վրիպել. սխալել. վրիպակ. վրիպանք. սխալանք. se tromper, manquer, faillir; méprise, bévue; faute, erreur; faute d'écriture.

Սէհվէն, ա. վրիպակաւ. par erreur, par mégarde.

Սէճ', ա. եզ. էսճա', յգ. էսաճի', կրկ. յգ. (ոտանաւոր.) չափով բանք. discours rhythmique, rhythme, assonance en prose.

Սէճայա, ա. յգ. սէճիյէէ(թ), եզ։

Սէճահա(թ), ա. քաղցրութիւն բարուց. douceur de caractère.

Սէճէնճէլ, ա. հայելի. miroir.

Սէճիյէէ(թ), ա. եզ. սէճայա, յգ. բարք. բնութիւն. nature, naturel, caractère, moeurs.

Սէճլ, ա. եզ. սիճալ, սուճուլ, յգ. դոյլ. 2. այր առատաձեռն. grand seau; 2. homme généreux.

Սէճհ, ա. գեղեցկութիւն. beauté.

Սէճհա(թ), ա. բարք. nature, naturel, caractère.

Սէճճան, ա. բանտապահ. geôlier.

Սէճճադէ(թ), ա. ախոյմի. բազմոց. petit tapis.

Սէճճադէ-նիշին, գ. որ յաղօթս կայ. priant, qui prie.

Սէճմ, ա. կաթեցուցանել. հոսեցուցանել. laisser couler, répandre.

Սէճն, ա. ի բանտ արկանել. բանտարգել առնել. emprisonner, incarcérer.

Սէճտէ, ա. երկրպագութիւն. պաշտօն. adoration, prosternation.

— էթ. } երկիր պագանել. պաշ-
— գըլմ. } տօն տանել. se prosterner, adorer.

Սէճտէ-կեահ, գ. տաճար. տեղի պաշտաման. lieu d'adoration.

Սէճֆ, ա. եզ. սուճուֆ, յգ. քօղ. վարագոյր. voile, rideau.

Սէմ', ա. լսել. ականջ դնել. 2. լսողութիւն. 3. ականջ. լսելիք. en-

tendre, écouter; 2. faculté d'entendre, l'ouïe; 3. oreille.

Սէմա, ա. եղ. սէմավաթ, սէմէ-վաթ, յհ. երկինք. ciel.

Սէմա'ա(թ), ա. լսել. ունկնդրել. entendre, écouter.

Սէմա'ի(յ), ա. անկանոն. fondé sur l'usage, irrégulier.

Սէմաւիմ, ա. յհ. սէմում, եւ:

Սէմահ, } առատաձեռնութիւն. բարերարութիւն. libéralité, générosité; bienfaisance, bonté.
Սէմահա(թ),

Սէմաճէ(թ), ա. տգեղութիւն. laideur, difformité.

Սէման, ա. ութ. huit.

Սէմանէ(թ), ա. գիրութիւն. graisse.

Սէմանիյէ(թ), ա. ութ. huit.

Սէմանին, } ա. ութսուն. quatre-vingts.
Սէմանուն,

Սէմանճուկի(յ), պ. (կէօք եա-գութ.) լաջվարդ. saphir.

Սէմավաթ(թ), ա. յհ. սիմաւր,
եւ:

Սէմավաթ, ա. յհ. սէմա, եւ:

Սէմավի(յ), ա. երկնային. 2. երկնագոյն. céleste; 2. azuré.

Սէմէլէ(թ), ա. հանդերձ հնացեալ. vêtement usé.

Սէմէհա, ա. եւ. եսմահ, ար:

Սէմէն, ա. իւղ. արգար իւղ. graisse; graisse fondue.

Սէմէն, ա. գին. prix, valeur.

Սէմէն, պ. (եասէմին.) յասմիկ. jasmin.

Սէմ'էն մէ թա'աթէն, ա. խանդաղ. մարդկային. très-volontiers.

Սէմէնտ, պ. երիվար ազնիւ. 2. (գունով աթ.) աշխետ ձի. cheval de race, coursier; 2. cheval aubère.

Սէմէնտէր, պ. աղամանդր. salamandre.

Սէմէվաթ, ա. յհ. սէմա, եւ:

Սէմէր, ա. եղ. սիմար, էսմար, յհ. պտուղ. fruit.

Սէմէր, ա. եղ. էսմար, յհ. խօսակց, գիշերային երեկոյ. assemblée, entretien ou causerie pendant la nuit.

Սէմէր, պ. համետ. բարձ. bât.

Սէմէրաթ, յհ. } ա. պտուղ.
Սէմէրէ(թ), եղ. } fruit.

Սէմէրլէմէք, տ. համետել. բառնել. bâter.

Սէմէրլի, տ. համետեալ. bâté.

Սէմէրճի, տ. համետագործ. bâtier.

Սէմէք, } ա. ձուկն. poisson.
Սէմէքէ(թ),

Սէմթ, ա. եղ. սիւմութ, յհ. ճանապարհ. առաջնորդութիւն. կողմն. տուն. 2. բնակութիւն. 3. հորիզոն. voie, chemin, route, direction, contrée; 2. maison, habitation; 3. horizon.

Սէմթիւրրէ'ս. գագաթն երկնից. zénith.

Սէմթիւ քատէմ. ոտնաւորից. nadir.

Սէմի', ա. եղ. սիմա'ա, յհ. ունկնդիր. qui entend, auditeur.

Սէմի(յ), ա. բարձր. haut, élevé.

Սէմիզ, տ. գիրագէր. գէր. gras.

— օթու. անդրակող. պէրպէր. pourpier.

Սէմիզլ(էն)մէք, տ. գիրանալ. գիրանալ. (s')engraisser, devenir gras.

Սէմիզլիք, տ. գիրութիւն. գիրութիւն. graisse, embonpoint.

Սէմիլ, ա. հանդերձ հնացեալ. vêtement usé.

Սէմիճ, ա. եղ. սիմաճ, յհ. տգեղ. laid, hideux, difforme.

Սէմին, ա. մեծագին. թանկագին. précieux, cher, de grand prix.

Սէմին, ա. գիրագէր. գիրացեալ. gras.

Սիմիթ, ա. (սիմիթ, ա.) թանկագին. sorte de craquelin ou de pain blanc fait en forme d'anneau.

Սէմիր, ա. պտղաբեր. պտղալից. fruitier, fructueux.

Սէմիր, ա. զրոյց գիշերոյ. 2. բնութիւն. բարք. conversation, entretien du soir; 2. naturel.

Սէմիրթմէք, տ. գիրացուցանել. գիրացնել. engraisser.

Սէմիր(էն)մէք, տ. գիրանալ. գիրանալ. (s')engresser, devenir gras. [assoupi, engourdi.

Սէմիրկին, տ. նիրհեալ. թմրեալ.

Սէմիհ, ա. եղ. սիմահա, յհ. առատաձեռն. libéral, généreux.

Սէմհ, ա. անօգուտ, ընդունայն բր. bagatelle, niaiserie.

Սէմմ, ա. եղ. սըմում, սըւմում, յգ. թոյն. զեհր մահու. 2. ծակ. ծակուկ. poison, venin; 2. trou, petit trou, oeil, bouche.

Սէմմուր, ա. սամոյր. սամոյրենի. zibeline.

Սէմուլ, ա. հին. մաշ. usé.

Սէմուհ, ա. առատաձեռն. généreux, libéral.

Սէմում, ա. եղ. սէմումիմ, յգ. խորշակ մահաբեր. semoum, vent brûlant et mortel.

Սէյյալ, ա. որ հոսի. ծորան. qui coule; coulant, fluide, liquide.

Սէյյալէ(թ), ա. հեղեղ. առու. torrent.

Սէյյահ, ա. ճանապարհորդ. voyageur.

Սէյյար, ա. որ ընթանայ, ճանապարհորդէ. qui marche, court, voyage beaucoup.

Սէյյարէ(թ), ա. ճանապարհորդ. թագաւորութիւն ճանապարհորդաց. 2. մոլորակ. troupe de voyageurs, caravane; 2. planète.

Սէյյաֆ, ա. սուսերագործ. 2. սուսերակիր. forgeur d'épées; 2. qui porte l'épée.

Սէյյի, ա. չար. mal, mauvais.

Սէյյիաթ, յգ. } ա. չար գործ.
Սէյյիէ(թ), եղ. } մեղք. յանցանք. action mauvaise, péché, crime.

Սէյյիպ, ա. որ չէ կոյս. qui n'est plus vierge.

Սէյյիպաթ, յգ. } ա. յղի որ ալ
Սէյյիպէ(թ), եղ. } կին որ կոյս. femme qui n'est plus vierge, femme mariée, divorcée ou veuve.

Սէյյիտ, } ա. եղ. էսատիտ,
Սէյյիտէ(թ), } ական(թ), սատաթ, սատէ(թ), յգ. տէր. իշխան. 2. զարմ Մահմետի. maître, seigneur, prince; 2. descendant de Mahomet.

Սէյյիտանի(յ), ա. տէրական. d'un chef.

Սէյիրթմէք, թ. ընթանալ. արշաւել. courir.

Սէյիրմէք, թ. ոստոստել. sautiller.

Սէյիրտիմ, } թ. ընթացք. course.
Սէյիրտիշ, }

Սէյիրտիշմէք, թ. ընթանալ ի միասին մրցելով. courir ensemble.

Սէյլ, ա. հոսել. 2. եղ. սիւլուլ. յգ. հեղեղ. առու. couler; 2. torrent.

Սէյլ-ապ, } պ. հեղեղ. ողողո-
Սէյլ-էիզ, } ւածք. torrent.

Սէյհան, ա. ճանապարհորդել. ճանապարհորդութիւն. voyager; voyage.

Սէյյատէ(թ), ա. լինել իշխան. պետ. իշխանութիւն. être chef, prince; dignité d'un chef.

Սէյր, ա. շրջել. շրջիլ. քալել. դիտել. 2. հայել. նայել. 3. տեսիլ. se promener, marcher; 2. regarder, voir; 3. spectacle.

Սէյրան, ա. զբօսնուլ. դիտել. 2. հայել. se promener; 2. regarder.

Սէյրան-կեահ, պ. (տէյրի կէ-րի.) տեսարան. 2. տեղի զբօսնլոյ. spectacle; scène; 2. promenade.

Սէյրեկ, թ. (ցանցառ.) անօսր. անձուկ. 2. դառն առանձ. clair, clair-semé, peu serré; rare; 2. rarement.

Սէյրէքլէշ, } թ. անօսրանալ.
Սէյրէքլէշմէք, } անձկանալ. devenir clair, rare, se raréfier.

Սէյրճի, պ. հանդիսատես. spectateur.

Սէյֆ, ա. եղ. էսեաֆ, սիւյուֆ, յգ. սուր. սուսեր. épée, sabre, glaive.

Սէն, թ. դու. tu, toi.

Սէնա, ա. գովել. օրհնել. եղ. էօզնիյէթ(թ), յգ. գովեստ. գովասանութիւն. օրհնութիւն. louer; éloge, louange.

Սէնա, ա. պայծառութիւն. լոյս. 2. (սինամէքի.) (անուն.) արեւելեան խոտ. 3. բարձրանալ. splendeur, lumière, clarté; 2. séné; 3. s'élever.

Սէնաէթ(թ), ա. գեղեցկութիւն. վայելչութիւն. beauté, élégance.

Սէնապիլ, ա. յգ. սիւնպիւլէ(թ), եղ.

Սէնապիք, ա. յգ. սէնպէք, եղ.

Սենա-խան, Սենա-գեու, Սենա-գիր, Սենա-քեար, գ. [illegible] celui (celle) qui loue, qui fait des voeux, des souhaits.

Սենա-խանի, Սենա-գեուի, Սենա-գիրի, Սենա-քեարի, գ. [illegible] action de louer, de faire des voeux, des souhaits.

Սենա-գերանէ, Սենա-քեարանէ, մ. [illegible] en loueur.

Սենէ(թ), ա. եղ. [illegible] an, année.

Սենէլիք, [illegible] de tant d'an(née)s, annuel, annal.

Սենէվի(յ), ա. [illegible] dualiste.

Սենէվի(յ), ա. [illegible] annuel.

Սենէտ, ա. եղ. [illegible] acte, document, diplôme, reconnaissance.

Հուճճէթ, [illegible] — connaissement.

Սենի', ա. [illegible] beau, élégant.

Սենի(յ), ա. [illegible] haut, élevé, sublime.

Սենին, ա. [illegible]

Սենին, [illegible] ton.

Սենին-քի, [illegible] le tien.

Սենկ, գ. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] pierre; 2. poids; 3. sérieux, gravité.

Սենկին, գ. [illegible] de pierre.

Սենկ-խաթան, Սենկ-լախ, գ. [illegible] endroit pierreux, terrein rocheux.

Սենկ-խարա, գ. [illegible] sorte de pierre très-dure.

Սենկ-սար, գ. [illegible] lapidation.

Սենկ-տիլ, գ. [illegible] qui a le coeur dur.

Սենճ, գ. [illegible] qui pèse.

Սենճեր, գ. [illegible] extasié.

Սենճեր-խանէ, գ. [illegible] couvent de derviches.

Սենճիտէ, գ. [illegible] pesé.

Սենտ, ա. [illegible] plier.

Սենտէլ, ա. [illegible] corne, sabot.

Սենտալ, գ. [illegible] 2. [illegible] nacelle, chaloupe; 2. (bois de) santal.

Սենտելէմեք, [illegible] chanceler, branler.

Սենտերուս, (σανδαράχη). [illegible] sandaraque.

Սե-շէմպիհ, գ. [illegible] mardi.

Սեչիլմեք, [illegible] être choisi, élu.

Սեչկին, Սեչմէ, [illegible] choisi, élu.

Սեչմեք, [illegible] choisir; élire.

Սեպ', Սեպ'ա(թ), ա. [illegible] sept.

Սեպագ, ա. [illegible] leçon. [leçon.
— [illegible] prendre
— [illegible] donner une leçon, donner le bon exemple à qn. [[illegible] gageure.

Սեպագ, ա. [illegible]

Սեպագ-խան, գ. [illegible] qui apprend sa leçon, élève.

Սեպատեա, ա. [illegible]

Սեպաթ, ա. [illegible] être ferme; fermeté, constance.

Սեպաթլը, [illegible]

Սեպգ, Սեպգա(թ), [illegible] précéder, devancer, dépasser qn.; arriver le premier, avoir lieu; 2. surpasser.

Սեպզ, գ. [illegible] 2. [illegible] vert, frais; 2. de la verdure, de l'herbage.

Սեպզէ, գ. [illegible] légumes.

Սեպզեվաթ, ա. [illegible] de l'herbage, légumes, verts.

Սեպզէ-զար, գ. դալարաւէտ վայր. pelouse, pré.

Սեպզէճի, } ս. (զէրզէ-
Սեպզէվաթճը, } վաթճը, ա.) բանջարավաճառ. marchand de légumes.

Սեպզի, գ. դալարութիւն. verdeur. verdure, vert, couleur verte.

Սեպզ-րէնկ, գ. դալար. կանաչ. vert.

Սեպզ-փուշ, գ. կանաչազգեստ. vêtu de vert, couvert de verdure.

Սեպզ-ֆամ, գ. դալար. կանաչ. vert.

Սեպէլ, ա. անձրեւ. 2. (փէրտաէ 'այնէթի). լուսան. pluie; 2. cataracte.

Սեպըլէ(թ), ա. (գիր.) պեխեր-եղ. moustache.

Սեպէլ-նաք, գ. որ լուսան ախ-տացեալ է. affecté de la cataracte.

Սեպէպ, ա. եզ. էսպապ, յհ. պատճառ. հնարք. առիթ. դրդիչն. cause, raison, motif, sujet, lieu, moyens.

— օլ. պատճառ ըլլալ. առիթ. causer, donner lieu à, occasionner, produire, provoquer.

Սեպէպիյէթ(թ), ա. պատճառ. cause, occasion.

Սեպէպլէնմէք, ս. (թէ'սիրիւլ էթ.) կարել ապրիլ. օգտիլ. vivoter, vivre; profiter de qc.

Սեպէպսիզ, ս. անպատճառ. sans raison, sans cause, frivole.

Սեպթ, ա. (գայդ, թահրիր էթ.) ի գիր հանձնել. արձանագրել. mettre (ou coucher) par écrit, inscrire.

Սեպթ, ա. եզ. սիւպութ, յհ. շաբաթ. samedi.

Էսհապըւ-ս-սեպթ. Հրեայք. les Juifs.

Սեպի, ա. գերել. ի գերութիւն վարել. rendre captif, mener captif.

Սեպի(յ), ա. եզ. սէպայա, յհ. գերի. prisonnier de guerre, captif.

Սեպիթ, ա. հաստատուն. fixe, constant.

Սեպիլ, ա. եզ. սիւպիւլ, յհ. ճանապարհ. 2. ազատեալ. ապրե-լեալ. 3. ազնիւ հասարակաց. chemin, route; moyen d'échapper; 2. délivré; 3. fontaine publique.

Իպնիւ-ս-սեպիլ. եզ. էպնաի սէ-պիլ, յհ. ճանապարհորդ. voyageur.

Ֆի-սեպիլի-լլահի. վասն Աստուծոյ. pour l'amour de Dieu.

Սեպ'ին, ա. եօթանասուն. soixante-dix.

Սեպիւք, գ. թեթեւ. léger.

Սեպիւք-'ինան, գ. թեթեւընթաց (երիվար). léger à la course.

Սեպիւք-միւէ, գ. թեթեւագին. à bon marché, sans (de nulle) valeur.

Սեպիւք-մաղզ, գ. թեթեւամիտ. դատարկամիտ. niais, sot.

Սեպիւք-ռիքաբ, գ. ի բնէ թեթեւ. բնաւթեամբ թեթեւ. léger.

Սեպիւք-պար, գ. թեթեւաբեռն. թեթեւ. qui a un fardeau léger, qui porte une charge légère, léger.

Սեպիւք-սար, } գ. թեթեւամիտ.
Սեպիւք-սէր, } léger, écervelé.

Սեպիւք-րէվ, գ. թեթեւընթաց. արագընթաց. qui marche vite, rapide.

Սեպիւք-փայ, գ. արագոտն. aux pieds légers.

Սեպիւք-փէրվազ, գ. արագաթռիչ. au vol rapide.

Սեպիքէ(թ), ա. եզ. սէպայիք, յհ. ձուլածոյ. շանթ, ձոյլ ոսկւոյ, արծաթոյ. lingot.

Սեպք, ա. հեռանալ. քաշել. s'éloigner, se retirer, se reculer.

Սեպհ, ա. լողալ. լող. nager; natation.

Սեպհէլէ(թ), } ա. գոչել զսուպ-
Սեպհէնէ(թ), } հանա-լլահու. s'écrier, s'exclamer: Dieu soit loué!

Սեպու', ա. եզ. սիպա', յհ. գազան շար. animal féroce ou rapace.

Սեպու, գ. (սու մէ չէքմէկ աէս-թիկի մէ պարտաղը.) սափոր (կժոյ). հապազուկ. (գաւաթ.) դուրակ. cruche (à eau, à vin), broc, coupe.

Սեպու'ի(յ), ա. վայրենի. féroce.

Սէպու'իյյէթ, ա. վայրենութիւն. férocité.

Սէպուհ, ա. եւ. սիւպեհա, յն. լողորդ. nageur.

Սէպ'ուն, ա. եօթանասուն. soixante-dix.

Սէպու-չէ, պ. սափոր փոքրիկ. petite cruche (à eau ou à vin).

Սէպպ, ա. թշնամանել. հայհոյել. թշնամանք. հայհոյութիւն. insulter, injurier qn., invectiver contre qn.; insulte, injure, invective.

Սէպպահ, ա. լողորդ. nageur.

Սէպպապէ(թ), ա. (շէհատէթ փարմաղը.) ցուցեր մատն. index, le doigt index.

Սէպպապէ-կէզա, ած. յափշտակ կրթեալ. ébahi, charmé.

Սէպպագ, ա. ձուլիչ. fondeur.

Սէպգ, ա. ձուլել. 2. յօրինել. կարգ բանից. fondre, façonner, former sur un modèle; 2. composer; ordre des mots dans la phrase.

Սէպք, ա. կերպարանք. 2. գոյն. 3. գեղեցկութիւն. forme, manière, façon; 2. couleur, teint; 3. beauté.

Սէս, թ. (սատա. սէտա. ավազ.) ձայն. 2. հնչիւն. voix; 2. son.

— չըգարմամագ. չխօսել. ձայն չհանել. ne rien dire, ne pas souffler mot.

Սէսլէնմէք, թ. հնչել. rendre un son, résonner, retentir.

Սէվա, ա. այլ. այլազգ. 2. հաւասար լինել. հաւասարութիւն. autre; 2. être égal; égalité.

Սէվագըպ, ա. (յն. սագիպէ(թ), եզ.) ատրեզք պայծառափայլք. étoiles brillantes.

Սէվագի, ա. յն. սագիյէ(թ), եզ.

Սէվաթի', ա. յն. սաթի', եզ.

Սէվաիմ, ա. յն. սաիմէ(թ), եզ.

Սէվալիս, ա. յն. սալիսէ(թ), եզ.

Սէվալիֆ, ա. յն. սալիֆէ(թ), եզ.

Սէվահիլ, ա. յն. սահիլ, եզ.

Սէվամիմ, ա. յն. սամիմէ(թ), եզ.

Սէվանիհ, ա. յն. սանիհէ(թ), եզ.

Սէվանիհ, ա. յն. սանիհա(թ) եզ.

Սէվապ, ա. վարձք բարեաց բարեաց. récompense.

Սէվապ, ա. արդիւն. 2. (’ամէլի խայր. խայրըն ճէզասը.) գործ բարեաց. արժանի վարձուց հատուցման. վարձք գործոց բարեաց. le juste, le vrai; 2. oeuvre bonne, méritoire; récompense d'une bonne oeuvre.

Սէվապ-էնտիշ, ած. բարեկամ. բարեխորհ. bienveillant.

Սէվապըգ, ա. յն. սապըգա(թ), եզ.

Սէվապիթ, ա. յն. սապիթէ(թ), եզ.

Սէվապ-նիւմա, ած. որ զարդն ցուցանէ. 2. նշմարաբանական. հաւանականութիւն. qui montre le juste, le droit; 2. vraisemblable.

Սէվապ-տիտա, } ած. գովելի
Սէվապ-տիտէ, } համարեալ. approuvé, qui a été trouvé juste, raisonnable.

Սէվատ, ա. սեւութիւն. 2. սեւագիր. ձեռագիր. 3. քաղաք. գիւղ. noirceur, couleur noire; 2. brouillon, minute; 3. ville, village.

Սէվատըի ա'զամ. քաղաք մեծ. Մեքքա. grande ville; la Mecque.

Սէվատի-ւլ-գալպ. (գարա ճիյէր.) լեարդ. 2. տրտմութիւն սրտի. foie; 2. chagrin.

Սէվատի-ւ-'այն. բիբ. 2. սիրելի. prunelle, pupille; 2. amante.

Սէվատիճ, ա. յն. սատիճ, եզ.

Սէվաքին, ա. յն. սաքին, եզ. 2:

Սէվաֆիլ, ա. յն. սաֆիլէ(թ), եզ.

Սէվգ, ա. վարել. խաղացուցանել. առաքել. faire avancer, pousser devant soi, faire marcher, mener, expédier.

Սէվի(յ), ա. հաւասար. égal.

Սէվիգ, թ. ալիւր իւղ դարէն եփանդուրհի. sorte de gruau bouilli ou de polenta, soupe faite [...] froment, tisane.

Սէվիլմէք, թ. սիրելի լինել. être aimé.

Սէվիմ, թ. սէր. amour.

Սէվիմլի, ս. սիրելի. aimable, gracieux.

Սէվիյյէէ(թ), ա. հաւասարութիւն. unité, égalité.

Սէվինճ, ս. (իմպիաստթ. սուր. շաաբ.) ուրախութիւն. 2. աւետիք. joie, plaisir, réjouissance; 2. bonne nouvelle.

— տէն էէրէ պասամամազ. խըն-դալ խնդութեան մէջ. être transporté de joie.

Սէվինմէք, ս. (մէսրուր, մէմնուն, միւպթէհիճ, մահզուզ, շատ, շատման, ֆէրհան օլ.) ուրախ լինել. խնդալ. ցնծալ. զուարճանալ. se réjouir, être bien aise, être heureux de qe., trouver plaisir à qc.

Սէվինտիրմէք, ս. ուրախ առնել. réjouir, faire plaisir à..., causer de la joie.

Սէվիշմէք, ս. սիրել զմիմեանս. s'aimer l'un l'autre, s'entr'aimer.

Սէվկէնտ, գ. երդումն. serment.

Սէվկի, ս. (հըպպ. մուհապպէթ. ալաքա.) սէր. amour.

Սէվկիլի, ս. սիրելի. aimé, cher.

Սէվմ, ա. գին հատանել. taxer, fixer le prix.

Սէվմէք, ս. սիրել. aimer, affectionner, chérir.

Սէվնէթ, գ. կուռք. idole.

Սէվպ, ա. եղ. էսվապ, սիպապ, յգ. հանդերձ. vêtement, habit.

Սէվսէն, գ. հիրիկ. iris, flambe.

Սէվտա, գ. սեւամաղձութիւն. 2. ցանկութիւն. մոլեկան սէր. 3. անյագ ցանկութիւն. 4. մաղձ. mélancolie; 2. amour passionné; 3. désir immodéré, avidité; 4. bile.

Սէվտա-զէտէ, գ. } սեւամաղձոտ. 2.
Սէվտալը, ս. } խանդակաթ. մոլեալ ի սէր. mélancolique; 2. passionné, amoureux.

Սէվտա-կէր, գ. տե՛ս Սէվտազէտէ. 2. վաճառական. marchand.

Սէվտավի(յ), ա. սեւամաղձոտ. mélancolique.

Սէվտա-փէրէսթ, գ. ծառայ իւրոց չարաց ցանկութեանց. անյագ էծ ցանկացող. esclave de ses passions, avide.

Սէվտիրմէք, ս. սիրելի առնել. faire aimer.

Սէվր, ա. ցուլ. 2. ցուլ աստեղատուն. 3. փոշի, աղմուկ յարուցանել. taureau; 2. Taureau; 3. soulever de la poussière, exciter du tumulte.

Սէվրէ(թ), ա. զօրութիւն. սաստկութիւն. 2. յարձակիլ. յարձակումն. 3. իշխանութիւն. բռնակալութիւն. force, violence, impétuosité; 2. assaillir, fondre sur qn.; assaut, attaque; 3. puissance, tyrannie.

Սէտա, ա. եղ. ստիւն, յգ. ստինք. mamelle, teton.

Սէտա, ա. եղ. սատա, յգ. ձայն. [son, voix.

Սէտաթըլ, ա. յգ. սէտաթըլ, եղ։

Սէտաճէ(թ), ա. պարզութիւն. անմեղութիւն. պարզմտութիւն. simplicité, pureté, simplicité de coeur.

Սէտապ, գ. (սէտէֆ.) փեգենայ. rue, plante ligneuse d'une odeur très-forte.

Սէտատ, ա. ուղիղ, արդար լինել. ուղղութիւն. արդարութիւն. յստակութիւն. être droit, juste; droiture, intégrité, rectitude.

Սէտէնէ(թ), ա. յգ. սատին, եղ։

Սէտէֆ, ա. եղ. սատաֆ, յգ. ծաղկաքար (մարգարտի). nacre (de perles).

— օթու. փեգենայ. rue, plante ligneuse d'une odeur très-forte.

Սէտէֆ-չէ, գ. ծաղկաքար փոքր. petite nacre.

Սէտիլ, ա. եղ. սէտաիլ, յգ. վարագոյր. քող. rideau; voile.

Սէտիտ, ա. ուղիղ. ճշմարիտ. արդար. 2. հաստատուն. droit, vrai, juste; 2. fort, solide. [sopha.

Սէտիր, ս. բազմոց. sofa ou

Սէտլ, ա. կախել. թուլցուցանել. lâcher, laisser descendre.

Սէտյ, ա. եղ. ստիւն, յգ. ստինք. sein, mamelle, teton.

Սէտտ, ա. տե՛ս Սիտտէ(թ)։

Սէտր, ա. վարագոյր. քող. rideau, voile.

Սէտտ, ա. խցել. փակել. արգելուլ. խափանել. արգել. խափան. խող ի խոթ. 2. թամբ. պատնէշ. պատուար. 3. եղ. էսպապ(թ),

յէ. թխրամթեան. դադարմթեան. boucher, fermer; retenir, arrêter; empêchement, obstacle; 2. digue, barrière, barricade; 3. vice, défaut.

Սէր, գ. գլուխ. 2. գագաթն. 3. ծայր. ծագ. 4. գլխաւոր. մեծ. tête; 2. le haut, sommet; 3. extrémité, bout; 4. premier, en chef, grand.

— գուլբէնտյը չահանէ. (պաշ մապէյնճի.) սենեկապետ արքունի. grand chambellan.

Սէրա, ա. հող. փոշի. 2. ճոխութիւն. ընչաւէտութիւն. terre, poussière; 2. richesse, opulence.

Սէրա, գ. տես Սէրայ։

Սէրաէտա, ա. յէ. սէրիյէտ(թ). եղ։

Սէրախէնտէ, գ. երգող. chantant, chanteur.

Սէրախա, ա. յէ. սէրիա, եղ։

Սէրախր, ա. յէ. սէրիրէ(թ), եղ։

Սէր-ահէնկ, գ. յառաջապահ. garde.

Սէր-ագազ, գ. սկիզբն. 2. յառաջաբանութիւն. commencement; 2. préface, préambule.

Սէր-ամէտ, գ. կատարեալ. 2. ազնիւ. հռչակաւոր. achevé, parfait, complet; 2. excellent, distingué, fameux.

Սէրայ, գ. պալատ. ապարանք. 2. որ երգէ. 3. որ պատմէ. palais, grand hôtel; 2. qui chante; 3. qui raconte.

Սէրայլը, տ. (պալատական.) արքունի ապարանաւոր. courtisan.

Սէր-'աշէր, գ. աստղիկ նշանակ յիւրաքանչիւր տասն տասնն չափով թանէց կուրանի. astérisque placé de dix en dix vers du Coran.

Սէրապ, ա. Մօտաւոյն երեւոյթ հեռաւոր ջրոյ յօդս. mirage.

Սէրապիլ. ա. յէ. սիրպալ, եղ։

Սէրապ-խանէ, գ. աշխարհ. le monde.

Սէրասէր, գ. (պաշտաան պաշտ. քիւլլիէն.) յոտից մինչեւ ցգլուխ. ծայրէ ի ծայր. d'un bout à l'autre, tout à fait.

Սէրասէմ, } գ. յիմարեալ. յա-
Սէրասիմէ, } պուշ կտրեալ. étourdi, stupéfait.

Սէրասիմէկի, գ. զարմանք. ապշութիւն. étonnement, stupéfaction.

Սէր-'ասքէր, գ. զօրավար. séraskier, sérasquier, général en chef.

— փաշա. պաշտօնեայ պատերազմի. ministre de la guerre.

— գափուսու. } պաշտօնա-
Սէր-'ասքէրիաթ, գ. } րան պատերազմի. ministère de la guerre.

Սէր-'ասքէրլիք, տ. զօրավարութիւն. dignité, charge, rang du seraskier, généralat.

Սէրավիլ. ա. (իչ տօնու.) վարտիք. caleçon.

Սէրապէրտ, ա. վարագոյր խորանի. 2. տուն. rideau d'une tente; 2. maison.

Սէրար, } ա. յետին գիշեր
Սէրարէ(թ), } ամսեան. la dernière nuit d'un mois lunaire.

Սէրարի, ա. յէ. սիւրրիյէ(թ), եղ։

Սէր-ա-փա, գ. յոտից մինչեւ ցգլուխ. de la tête aux pieds, des pieds à la tête, depuis la tête jusqu' aux pieds.

Սէրափէրդէ, գ. (թօզզուգ.) վարագոյր արքունի տաղաւարի. rideau ou portière de la tente ou cour royale.

Սէր-զէնիշ, գ. (չէրէ.) յանդիմանութիւն. նախատինք. reproche, réprimande, blâme.

— էթ. (չէրէլ.) յանդիմանել. նախատել. reprocher, réprimander.

Սէր-զէտէ, գ. որ դիպի. qui survient. [empan.

Սէրէ, տ. թիզ. ափ. palme,

Սէրէթան, ա. աստեղատուն խեցգետնոյ. Cancer.

Սէրէն (արէպյի), տ. կայմ. mât.

Սէր-էնկիւշթ, գ. ծայր մատին bout du doigt.

Սէր-էնճամ, գ. վախճան. կատարած. 2. դէպք. պատահար. fin, résultat, conclusion d'une chose; 2. événement, accident, fait.

Սէրէֆ, ա. վատնել. վատնում. անչափ ծախք. dissiper, gaspiller; gaspillage.

Սէր-էֆրազ, գ. որ ամբառնայ գլուխն. մծ. բարձր. qui élève la tête, grand, élevé.

Սէրթ. ա. խորդ. խիստ. անսաստ- ւէկ. dur, rude, âpre, rigoureux, revêche, intraitable.

— *աթ*. երիվար խրտնական. cheval quinteux.

— *սիրքէ*. խիստ քացախ. vinaigre fort.

— *րուզկեար*. հողմ խռովական. vent violent, impétueux.

— *տէնիզ*. ծով յուզեալ. mer houleuse, agitée.

Սէր-թագ, գ. վերնատուն. donjon, pavillon élevé au comble d'une maison.

Սէր-թաճ, գ. գլուխ. գլխաւոր. chef.

Սէր-թա-պէր, գ. ծայր ի ծայր. d'un bout à l'autre, tout à fait.

Սէր-թաք, գ. յամառ. entêté, têtu, obstiné, opiniâtre.

Սէր-թա-փա, գ. յոտից մին- չեւ ցգլուխ. de la tête aux pieds, depuis la tête jusqu' aux pieds.

Սէր-թիզ, գ. սրածայր. սայրա- ւոր. pointu, aigu, tranchant.

Սէրթլէնմէք, } ա. խործրանալ.
Սէրթլէշմէք, } խստանալ. se durcir, s'endurcir; devenir rude, âpre.

Սէրթլիք, ա. խործրութիւն. խստութիւն. dureté, rudesse, âpreté.

Սէրի՛, ա. արագ. շուտ. prompt, vite, rapide.

Սէրի՛էն, մ. փութով. վաղվաղա- կի. promptement, vite.

Սէրիլմէք, ա. տարածիլ. s'étendre, se coucher tout de son long.

Սէրիյէէ(թ), ա. եղ. սէրայէա, յգ. յառաջամարտիկ. escarmoucheur.

Սէրին, ա. հով. զով. թարմական. frais, un peu froid.

Սէրինլէթմէք, ա. զովացու- ցանել. rafraîchir, rendre frais.

Սէրինլէ(ն)մէք, ա. զովանալ. հո- վանալ. se rafraîchir.

Սէրինլիք, ա. հովութիւն. զո- վութիւն. fraîcheur.

Սէրիտա, ա. եղ. սէրաթա, յգ. (թիրիթ.) հացաթան. pain cassé et trempé de bouillon.

Էրգասը զուլ'ա մէ սէրիտա. հացկատակ. parasite.

Սէրիր, ա. եղ. սուրէր, յգ. գահ. աթոռ. 2. պատգարակ. trône; 2. brancard.

Սէրիրէ(թ), ա. եղ. սէրաիր, յգ. գաղտնիք. խորհուրդ. secret, mystère, arcane, pensée intime.

Սէր-խայլ, գ. զօրավար այրու- ձիոյ. mestre de camp général de cavalerie.

Սէր-խան, գ. առաջին ընթեր- ցող. 2. գլուխ սեղանոյ. lecteur en chef; 2. tête de la table.

— *էթ*. հրատարակել. publier.

Սէր-խօշ, գ. (մէսթ. սէրխօշ.) (քէֆլի.) արբեալ. 2. ուրախ. enivré, ivre; 2. réjoui.

— *օլ*. արբենալ. s'enivrer.

Սէր-խօշլուգ, ա. արբեցութիւն. ivresse.

Սէր-կէշթէ, գ. ապշեալ. շուարեալ. étourdi, étonné, confus.

Սէր-կէրմ, գ. արբեալ. թաղ- ցաւալից. enivré.

Սէր-կէրտան, գ. յապուշ կըր- թեալ. հիացեալ. շուարեալ. étourdi, étonné, confus, surpris.

Սէր-կէրտանի, գ. ապշութիւն. զարմանք. étonnement, surprise.

Սէրկի, ա. կրպակ փոքրիկ վաճառա- կանաց. échoppe.

Սէրկին, գ. աղբ. fumier.

Սէրկին, ա. տարածեալ. étendu.

Սէր-կիրան, գ. ցասուցեալ. սրտմտեալ. 2. արբեալ. գինովցեալ. 3. հպարտ. indigné; 2. ivre; grisé, enivré; 3. orgueilleux.

Սէր-կիրանի, գ. ծանրութիւն գլխոյ. pesanteur de la tête.

Սէր-կիւզէշթ, գ. դէպք. պա- տահարք. անցք. accident, événement, aventure.

Սէր-կիւզին, գ. ընտրեալ. élu.

Սէր-հատտ, գ. սահման. սահ- մանագլուխ. limite, frontière; confins.

Սէր-հատտ-տար, գ. մարզպան. commandant d'une forteresse

de frontière, 'gouverneur d'une province (située sur la frontière).

Սէր-հէնկ, գ. նախարար. huissier. [selle.

Սէրճ, ա. եղ. սիսռուճ, յգ. թամբ.

Սէրմ, գ. խորտակել զատամունս ուրուք. casser les dents à qn.

Սէրմա, գ. ձմեռն. hiver.

Սէրմայէ, գ. դրամագլուխ. capital, fonds.

Սէրմայէ-տար, գ. (սէրմայէ սահիպի. սահիպի սէրմայէթ.) դրամատէր. capitaliste.

Սէր-մէշք, գ. օրինակ գրչութեան. exemple d'écriture.

Սէր-մէսթ, գ. արբեալ. ivre.

Սէր-մէսթի, գ. արբեցութիւն. ivresse.

Սէրմէտ, ա. մշտնջենաւոր. յաւիտենական. perpétuel, éternel.

Սէրմէտի, ա. յաւիտենական. աստուածային. éternel, divin.

Սէրմէք, բ. տարածանել. սփռել. étendre.

Սէր-մու, գ. աննշան. չնչին իրք. peu de chose, un rien.

Սէրմուզէ, գ. կօշիկ. sorte de galoche.

Սէր-նամէ, գ. վերնագիր. épigraphe, inscription, en vedette.

Սէր-նիկիւն, գ. վեր ի վայր. գլխիվայր. renversé, (mis) à rebours, interverti.

Սէր-շար, գ. լի. թաթաւուն. plein jusqu' au bord.

Սէրչէ, բ. ('ասֆուր. չիւնճիշք.) ճնճղուկ. moineau, passereau.

Սէր-չէշմէ, գ. աղբիւրակն. աղբիւր. source, fontaine.

Սէր-պազ, գ. յանդուգն. համարձակ. քաջասիրտ. qui risque la vie, audacieux, courageux.

Սէր-պազի, գ. յանդգնութիւն. քաջասրտութիւն. audace, courage.

Սէր-պալին, գ. բարձ գլխոյ. coussin, oreiller.

Սէր-պար, գ. բեռն գլխոյ. բեռն բարձեալ ի գլուխ. 2. զբաղեալ. charge portée à la tête; 2. occupé.

Սէր-պէ-զէմին, գ. խոնարհեալ յերկիր. qui a baissé la tête.

Սէր-պէհա, գ. հարկ. մարդահարկ. 2. գին արեան. impôt personnel, capitation, taxe par tête; 2. prix du sang.

Սէր-պէ-ճէյպ, գ. որ խոնարհեցուցեալ է զգլուխն. մտախորհ. qui a baissé la tête; confus; pensant, pensif.

Սէր-պէ-մուհր, գ. լուռ. silencieux, taciturne.

Սէր-պէնտ, գ. ապարօշ. 2. խցուկ. bonnet, coiffure; 2. bouchon.

Սէր-պէ-սէր, գ. ծայրէ ի ծայր. ամբողջն. d'un bout à l'autre, tout à fait, totalement.

Սէր-պէսթ, գ. ազատ. անկախ. 2. համարձակ. libre, indépendant; 2. franc.

Սէր-պէսթէ, գ. ծածկեալ. թաքուցեալ. caché.

Սէր-պէսթի, Սէր-պէսթիյէթ, Սէր-պէսթլիք, } ա. ազատութիւն. liberté.

Սէր-պէսթճէ, բ. համարձակ. համարձակութեամբ. librement, franchement.

Սէր-պէ-սիւճուտ, գ. երկրպագու. adorateur.

Սէր-պէ-րահ, գ. մերձ ի կատարել. qui va finir.

Սէր-պիւլէնտ, գ. բարձր. մեծ. haut, grand, élevé.

Սէրսամ, Սէրսէմ, } գ. ապշած. շուարեալ. étourdi, stupéfait.

Սէրսէմլէմէք, բ. շուարեցուցանել. ahurir, déconcerter.

Սէր-սէպզ, գ. դալար. առողջ. երիտասարդ. 2. բախտաւոր. frais, jeune; bien portant; 2. fortuné.

Սէր-սէպիւք, գ. թեթեւամիտ. étourdi, folâtre.

Սէրսէր, գ. անհոգ. négligent.

Սէրսէրի, գ. անհոգութիւն. անհանճարութիւն. անխորհրդաբար համարձակութիւն. 2. թափառական. թափառաշրջիկ. négligence, folie, témérité; 2. aventurier.

Սէրվ, գ. } (սէլվի. սէրվի. ա.)
Սէրվի, բ. } նոճի. cyprès.

Սէրվի ազատ. մայր. cèdre.

Սեր-վաղթ, գ. Ներքին օթեւանք. 2. պարապ. cabinet de solitude; 2. loisir, temps libre.

Սերվան, ա. Փարթամական. ընչաւետ. riche. opulent.

Սերվ-գամէթ, գ. Բարձրահասակ. d'une taille avantageuse.

Սերվէթ, ա. Փարթամութիւն. ընչաւետութիւն. richesse, opulence.

Սեր-վէր, գ. Գլխաւոր. պետ. առաջնորդ. իշխան. chef, préposé, général, prince.

Սեր-վէրի, գ. Հրամանատարութիւն. առաջնորդութիւն. վերակացութիւն. commandement, supériorité, présidence.

Սերվ-իսթան, գ. անտառ նոճեաց. lieu abondant en cyprès.

Սերա, ա. կարել. 2. հիւսել. 3. կարգել մասնաւորութեամբ զբանն. պատմել մի բանէ. coudre; 2. tresser; 3. arranger avec art toutes les parties du discours, réciter.

Սերմա, գ. ցուրտ. froid.

Սերտա-աբ, } գ. ստորերկրեայ բնակարան. habitation
Սերտա-աբէ, } souterraine.

Սեր-աստէ, գ. թաւալեալ. poussé.

Սեր-ասքեր, գ. հրամանատար. զօրավար. commandant, général en chef.

Սեր-տէրտ, գ. գլխացաւ. mal de tête.

Սեր-տեֆթեր, գ. առաջին էջ գրոց. ցանկ. première page d'un livre, préface, table des matières qui précède le livre.

Սերտ-սէխան, գ. անհամ, ցուրտ (բան). (discours) fade.

Սերրա, ա. ուրախ լինել. ուրախութիւն. se réjouir; réjouissance.

Սերրաճ, ա. թամբագործ. sellier.

Սերրաճ-խանէ, գ. գործատուն թամբագործի. վաճառանոց թամբից. boutique d'un sellier; marché où sont les boutiques des selliers.

Սեր-րիշթէ, գ. ծայր առասանոյ. 2. պատճառ. առիթ. պատրուակ. bout de fil; 2. occasion, sujet, lieu, prétexte.

Սեր-փէնճէ, գ. թաթ ձեռին. եղունգունք. ճիրանունք. main, patte, griffes, ongles.

Սերփիլմէք, բ. ցօղիլ. ոռոգիլ. 2. աճիլ. զարգանալ. être arrosé; 2. croître, grandir.

Սերփինթի, բ. ցօղ մանրացօղ. ցօղանիքն անձրեւ. pluie fine.

Սերփիչ, գ. պսակ. couronne.

Սերփմէք, բ. ցօղել. ոռոգել. arroser de qc.; asperger.

Սեր-փուշ, գ. փուշ. գլխարկ. bonnet, coiffure.

Սերփքին, բ. տես Սեփքին։

Սեր-քեար, գ. պետ. տեսուչ. վերակացու. հրամանատար. chef, inspecteur, intendant, directeur, commandant.

Սեր-քուչէ, գ. գլուխ փողոցի. tête de la rue.

Սեր-քեուպ, գ. հարուածք գլխոյ. որ հարկանէ զգլուխ. coup sur la tête, ce qui frappe la tête, casse-tête.

Սեր-քեշ, գ. յամառ. անհնազանդ. ապստամբ. opiniâtre, désobéissant, rétif, rebelle.

Սեր-քեշի, գ. } յամառութիւն.
Սեր-քեշլիք, բ. } անհնազանդութիւն. opiniâtreté, désobéissance.

Սեր-քերտէ, գ. պետ. զօրապետ. ոստիկան. chef. commandant en chef; chef de police.

Սեր-ֆիրազ, գ. բարձր. գերազանց. երանելի երջանիկ. haut, élevé, éminent; heureux.

Սեր-ֆիրազի, գ. բարձրութիւն. փառք. ճոխութիւն. երանութիւն. éminence, gloire, richesse, bonheur.

Սեր-ֆիւրու, գ. խոնարհ. հպատակ. humble, soumis.

Սեր-ֆիրու-պիւրտէ, գ. որ խոնարհեցուցեալ է զգլուխն. qui a baissé la tête.

Սեփա, } գ. երեքոտանի. եռո-
Սեփայ, } տանի. trépied.
Սեփայէ, }

Սեփէթ, } գ. կողով. panier, cor-
Սեփէտ, } beille.

[nasse.

Պալըք — ի. կողով ձկնորսաց.

Ճամճլոյ — ի. կողով կասկեայ լուայսլոյց. manne.

Սէփէթլիք —ի. … gabion.

Սէփէթլիք, գ.

Գէօպէքի —յի. … nombril.

Սէփի, գ. … tan, écorce.

Սէփիլէմէք, գ. … tanner.

Սէփիտ, ա. … blanc.

Սէփիտէ, ա. … 2. … matinée; 2. céruse, blanc.

Սէփիտէ-տէմ, ա. … aube du jour; matinée.

Սէփմէք, գ. … lécher; sucer.

Սէփրին, գ. … pluie fine.

Սալքու —. (…) … bruine.

Սէքէրաթ, ա. յի. …, եւ.

Սէքէլ, ա. … perdre son enfant ou son ami.

Սէքէն, եւ. / Սէքէնաթ, յի. … cessation des mouvements; 2. demeure, habitation.

Սէքէնէ(թ), ա. յի. …, եւ. 2.

Սէքէրաթ, ա. յի. …(թ), եւ.

Սէքթ, ա. … se taire; silence.

Սէքթէ(թ), ա. … 2. … se taire; silence; 2. cessation de commerce etc., interruption, arrêt, retard.

Սէքթէ-տար, ա. … qui se tait, silencieux.

Սէքթէ-տարլըք, գ. տէս Սէքթէ. 2.

Սէքիզ, գ. … huit.

—ինճի … le huitième.

Սէքիզինճի, գ. … huitième.

Սէքիզլի, գ. (…) … un huit.

Սէքինէ(թ), ա. … 2. … tranquillité, calme; 2. arche d'alliance.

Սէքլա, ա. … femme qui a perdu son enfant.

Սէքմէք, գ. … bondir, rebondir.

Սէքսան, / Սէքսէն, գ. … quatre-vingts.

Սէքսանէ, / Սէքսէնէ, գ. … cheval de somme.

Սէքսէնինճի, գ. … quatre-vingtième.

Սէքր, ա. … ivresse.

Սէքրան, ա. … ivre, enivré.

Սէքրէ(թ), ա. … ivresse.

Սէքքաքին, / Սէքքաքի, coutelier.

Սէօզ, գ. … 2. … 3. … parole, mot; discours; 2. promesse; 3. objection.

Սէօզիւմ … je n'ai pas d'objection (à faire), je n'ai rien à y redire ou à redire à cela.

—տէ. (…) … soi-disant, prétendu, nommé.

Սէօհպէթ, ա. … 2. … compagnie, amitié; 2. conversation.

Սէօյիւթ, գ. … saule.

Սէօյիւշ, գ. … 2. … bouilli, viande bouillie; 2. injures, invectives.

Սէօյիւշմէք, գ. … s'injurier, s'insulter.

Սէօյլէթմէք, գ. … faire parler, laisser parler.

Սէօյլէմէք, գ. … 2. … dire; 2. parler.

Հիքեաէլէ —. … faire un récit, raconter.

Տօղրու —. … dire la vérité.

Եալան —. … mentir.

Եալանտան —. … dire pour plaisanter, pour rire.

Չօգ —. … parler beaucoup, bavarder, babiller.

Թուրքի, մանի—. երգել. chanter.

Սէօյլէյիճի, գ. որ խօսի. parleur, qui parle.

Սէօյլէմէ, գ. խօսք. (le) parler; parole, dire.

Սէօյլէնմէք, գ. մրմնջել. շշնջել. murmurer.

Սէօյլէշմէք, գ. խօսակից լինել. converser, s'entretenir.

Սէօվմէք, գ. հայհոյել. նախատել. blasphémer, injurier, insulter qn.

Սէօյիւպ սայմագ. նախատել ուել թանձ նախատինս. se répandre en injures contre qn.

Սէօնիւք, գ. շիջեալ. éteint.

Սէօնմէք, գ. շիջանիլ. մարիլ. s'éteindre.

Սէօնտիւրմէք, գ. (իթթ.) շիջուցանել. խափանել. անցուցանել. éteindre.

Սէօքիւլմէք, գ. քակիլ. լուծանիլ. se dénouer, se défaire, se délier, se résoudre.

Սէօքիւք, գ. քակեալ. décousu, défait.

Սէօքմէք, գ. քակել. լուծանել. dénouer, défaire, délier; résoudre.

Հաֆագ —. (թէֆէճճիւք.) այգ ծագել. commencer à paraître ou à poindre.

Տիքիշ —. քակել կարան. découdre.

Տիւյմէյի —. լուծանել կոճակս. déboutonner.

Տիւյիւմ —. լուծանել հանգոյցն. défaire (le noeud).

Մաքինայը —. քակել մեքենայ. démonter.

Սէֆա, ա. զուտ լինել. յստակութիւն. 2. բերկրութիւն. զբօսանք. զուարճութիւն. être pur, sans mélange; 2. plaisir, agrément, jouissance, divertissement.

— կէլտին. բարի ես եկեալ. soyez le (la) bienvenu(e)!

— սիւրմէք. կեցանել. vivre dans les plaisirs.

— էթ. զուարճ լինել. զուարճանալ. se divertir, faire bonne chère.

Սէֆաթին, ա. յգ. սէֆահէթ(թ). եւ

Սէֆալէթ(թ), ա. թշուառութիւն. աղքատ. misère.

Սէֆալը, գ. հաճոյ. բերկրալից. զուարճալի. divertissant, réjouissant, amusant.

Սէֆահ, } ա. թեթեւամտութիւն. անմտութիւն.
Սէֆահէթ(թ), } 2. (մսխել) շռայլել. շռայլութիւն. légèreté, étourderie, déraison, manière d'agir déraisonnable; 2. prodiguer, jeter à tort et à travers; prodigalité.

Սէֆա-պախշ, գ. ախորժաբեր. զուարճացուցիչ. délicieux.

Սէֆարէթ, ա. հրեշտակութիւն. դեսպանութիւն. 2. տես Սէֆարէթ-խանէ. légation, ambassade.

Սէֆարէթ-խանէ, դ. դեսպանատուն. (hôtel d')ambassade.

Սէֆա-փէզիր, գ. ուրախ. զուարթ. gai, joyeux.

Սէֆէհ, ա. տես Սէֆահէթ(թ).

Սէֆէր, ա. եւ. էսֆար, յգ. ճանապարհորդութիւն. 2. արշաւել. խաղալ գունդ ի պատերազմ. արշաւ. պատերազմ. 3. նուագ. անգամ. voyage; 2. se mettre en campagne, marcher à l'ennemi; aller à la guerre; campagne, expédition, guerre; 3. fois.

Սէֆէրի(յ), ա. ճանապարհորդի. de voyage.

Սէֆէրճէլ, ա. (այվա.) սերկեւիլ. coing.

Սէֆէր-պէր, գ. ճանապարհորդ. կազմ պատրաստ յուղի. qui est en voyage, prêt à partir (en voyage).

Սէֆթէճէ(թ), ա. փոխանակագիր. lettre de change.

Սէֆիլ, ա. (պի-չարէ.) թշուառ. հէգ. աղքատ. misérable, pauvre.

Սէֆիլլիք, գ. թշուառութիւն. հէգութիւն. misère.

Սէֆիհ, ա. եւ. սիւֆէհա, սիւֆահ, յգ. յիմար. անմիտ. զեղխ. շռայլ. խառնակեաց. sot, déraisonnable, insensé; 2. prodigue, homme débauché, voluptueux.

Սէֆահէթ, ա. խառնակեցիկ կեանք. անառակութիւն. libertinage, déréglement, habitude de débauché.

Սէֆինէ(թ), ա. եղ. սէֆային, սուֆուն, յգ. նաւ. vaisseau, navire, bâtiment.

Սէֆիտ, ա. սպիտակ. blanc.

Սէֆիտաճ, } ա. սնգոյր. fard
Սէֆիտ-աբ, } blanc.

Սէֆիր, ա. եղ. սուֆերա, յգ. դեսպան. ambassadeur.

Սէֆուֆ, ա. փոշի. poudre médicinale.

Սէֆսէթա(թ), ա. սոփեստութիւն. իմաստակութիւն. sophisme.

Սէֆք, ա. հեղուլ. հեղումն. verser. répandre; effusion.

Սէֆֆագ, ա. որ հեղու. արիւնահեղ. արիւնարբու. արիւնախանձ. qui verse, qui répand du sang, sanguinaire, meurtrier.

Սը'աղ, ա. յգ. սա'ղ, եղ.

Սըգ, թ. խիտ. հաստ. թանձր. թաւ. ամփոփ. compacte, dense, condensé, épais, serré, étouffé, touffu.

— *օրման*. անտառ թանձրախիտ. forêt bien fourni.

— *պէզ*. կտաւ. étoffe serrée.

— *տալլը աղաճ*. ծառ ստուարախիտ. arbre branchu, touffu.

— *սըգ*. (*մուքէրրէր. քէսիրէն.*) յաճախ. ստէպ. souvent, fréquemment.

Սըգայէթ(թ), ա. արբուցանել. 2. բաժակ ըմպելւոյ. abreuver, donner à boire; 2. coupe à boire.

Սըգաթ, ա. յգ. սըգա(թ), եղ. 2։

Սըգամէ, ա. փոխանակաւ խօսել. խօսակցել. dialoguer; parler à tour de rôle avec qn.

Սըգա(թ), ա. վստահ լինել. վստահութիւն. 2. եղ. սըգաթ, յգ. յոր կողմ ով վստահ լինել. այր յոր մարթ է վստահ լինել. 3. բարեկամ հաւատարիմ. se confier; confiance; 2. tout ce à quoi l'on peut se fier, personne digne de (toute) confiance, autorité; 3. ami sûr.

Սըգալ, ա. ողորկել. յղկել. polir, fourbir, lisser, donner du lustre.

Սըգը, թ. պինդ. սեղմուած. serré.

Սըգըլամագ, թ. պնդել. հաստատել. serrer, resserrer.

Սըգըլըգ, թ. նեղութիւն. manque de largeur.

Սըգըլմագ, թ. ճմլիլ. ճնշիլ. 2. յանձրանալ. նեղանալ. être pressé, serré; 2. s'ennuyer, avoir le coeur serré.

Սըգընթը, թ. նեղութիւն. տաղտուկ. տառապանք. նեղսրտութիւն. peine, souffrance, embarras, gêne, tourment.

Սըգընթըլը, թ. նեղիչ. տաղտկալի. assommant, pénible.

Սըգըշմագ, թ. խռնիլ. se presser, se serrer les uns contre les autres, se pousser.

Սըգըշտըրմագ, թ. ճմլել. ճնշել. նեղել. presser, serrer, pousser, gêner, vexer.

Սըգլամագ, թ. լալ դառնապէս. 2. սուլել. pleurer amèrement; 2. siffler.

Սըգլանմագ, } թ. (սըգ սըգ գալ
Սըգլաշմագ, } հալ իթմէք գաշլամագ.) ստէպ դէպել. յաճախել. devenir fréquent.

Սըգլէ(թ), ա. նեղութիւն. անձկութիւն. տագնապ. տաղտկութիւն. (res)serrement, angoisse(s), serrement de coeur.

Սըգլըգ, թ. խտութիւն. հաստութիւն. թանձրութիւն. compacité, td. densité. épaisseur.

— *կէլիպ կիթմէք*. յաճախ երթալ գալ ստէպ. aller et venir fort souvent.

Սըգճա, թ. յաճախ. ստէպ. très souvent.

Սըգմագ, թ. ճմլել. ճնշել. սեղմել. 2. պնդել. պնդագոյն կազմել. presser, serrer; 2. resserrer.

Ճան —. կսկծացուցանել. fâcher.

Թապանճա... —. արձակել հրացան... décharger un pistolet...

Սըյաղաթ, ա. (յգ. սըյաղէ(թ), եղ.) արծաթեղէնք. (marchandises d')orfèvrerie.

Սըյաղէ(թ), ա. ոսկերչութիւն. orfèvrerie.

Սըյամ, ա. պահք պահել. ծոմ. պահք. jeûner, faire maigre; jeûne.

Սըյան, } ա. պաշտպանել.
Սըյանէ(թ), } պատսպարել. պահել. պահպանել. պաշտպանութիւն.

պահպանութիւն. protéger, garder, défendre; protection, préservation.

Սըզէմ, ա. յն. սաթմ, եղ.

Սըզ, ս. -ն... -ութ. sans, in... etc.

Տատ-սըզ. անհամ. sans goût, fade, insipide.

(Օլմադ)ըսըզըն.(օլմադան. օլմայարագ. մուդամտէմ.) մինչ չեւ. avant que, avant de.

Սըզը, ս. խայթ. ցաւ. douleur, mal.

Սըզընթը, ս. ծորում. suintement, fuite.

Սըզըլաթմագ, ս. խայթեցուցանել. causer de la douleur, faire mal.

Սըզլամագ, ս. ցաւել. խայթել. éprouver une douleur, avoir mal.

Սըզմագ, ս. մզել. ծորել. մզուիլ. s'écouler par gouttelettes, fuir, avoir une fuite, suinter.

Սէթ, ա. ձայն. voix, son, bruit.

Սըթ, / Սըթէ(թ), ա. համբաւ. անուն. renom(mée), réputation.

Սըթմա, ս. տենդ. Երաշ. fièvre intermittente.

Սըլաթ, ա. յն. սըլէ(թ), եղ. 2.

Սըլէ(թ), ա. միանալ. միաւորել. զուգել. զուգաւորութիւն. 2. եղ. սըլաթ, յն. պարգեւ. ընծայ. se réunir, se joindre; 2. don, présent.

Սըլէի բահմ. դարձ ի հայրենին եւ-ինքն. retour à la maison, à la patrie.

Սըհահ, ա. ողջոյն. բովանդակ. կատարեալ. entier, complet.

Սըհաթ, ա. յն. սահաթ, եղ. 2.

Սըհար, ա. խնամութիւն առնել. խնամութիւն. épouser la fille de qn.; affinité.

Սըհարէն, ա. յայտնապէս. հրապարակաւ. ouvertement, publiquement.

Սըհհէ(թ), ա. առողջութիւն. բարւոք հանգամանք. santé, bon état.

Սըհր, ա. եղ. սահար, յն. կախարդանք. հմայք. enchantement, magie, sorcellerie, sortilége.

Սըհր, ա. խնամութիւն. 2. եղ. սահէրա, յն. փեսայ. աներ. (աներձագ.) աներորդի. դայեկ... 3. գերեզման. alliance, liens de famille par les femmes; 2. gendre, beau-père, beau-fils, beau-frère...; 3. tombeau, sépulcre.

Սըհր-աֆէզ, պ. կախարդիչ. qui fascine, qui enchante.

Սըհր-պազ, / Սըհր-սազ, պ. կախարդ(իչ). մոգ. mage, enchanteur, fascinateur, sorcier.

Սըհր-պազի, պ. կախարդութիւն. magie, sorcellerie.

Սըղ, ա. ծանծաղ. bas, guéable.

Սըղամագ, ս. (սոթթել.) ծալել. հանդերձել. retrousser (la manche).

Սըղանմագ, ս. (սոթթուիլ.) ծալուիլ. վերծալել. se retrousser.

Սըղար, ա. յն. սաղիր, եղ.

Սըղար, ա. փոքրութիւն. մանկութիւն. petitesse, bas âge.

Սըղարըւ-ս-սինն. կրտսերութիւն. minorité.

Սըղէ(թ), ա. ձեւ. forme.

Սըղըն, ս. եղն. biche.

Սըղընաճագ (եէր), ս. (ապաստ.) (տեղի) ապաստարան. (lieu) de refuge.

Սըղընմագ, ս. (իլթիճա.) ապաստանել. ապաւինել. se réfugier, avoir recours, chercher asile.

Սըղըշմագ, ս. զետեղիլ. se placer.

Սըղըր, ս. արջառ. պարարտ. 2. եզն. gros bétail; 2. boeuf.

Սըղըրթմաճ, ս. արջառարած. bouvier.

Սըղըրլըգ, ս. ապուշութիւն. խելագարութիւն. stupidité, bêtise.

Սըղըրճըգ (գուշուն), ս. տարմահաւ. étourneau, sansonnet.

Սըղլըգ, ս. ծանծաղուտ տեղ. bas-fonds.

Սըղմագ, ս. մտանել. զետեղել. entrer dans qc., trouver place quelque part, dans qc.

Սըղըշդըրմագ, ս. ի ներքս մածանել. զետեղեցուցանել. faire entrer en pressant.

Սըմախ, ա. ականջ. ականջք. oreille.

Սըյըրմագ, գ. քերթել. փերթել. ջրթել. կեղեւել. մերկացնել. կճեպել. écorcher, effleurer, érafler.

Գըլըճ —. քաշել սուրը ի պատենից. tirer l'épée.

Եագայը —. թօթափել զանձն. se défaire, se débarrasser de qc.

Սըյըք, ա. վախճան. ելք. fin, issue, résultat.

Սըյրըգ, գ. ջրթեալ. կեղեւեալ. 2. լկրթ. անամօթ. écorché; éraflé; 2. éhonté.

Սընաա(թ), ա. եւ. արուեստ, յժ. արհեստ. ճարտարութիւն. art, métier.

Սընաի(յ), ա. արուեստական. artificiel.

Սընամագ, գ. փորձել. essayer, éprouver.

Սընանմըշ, գ. փորձ. փորձ. éprouvé.

Սընապ, ա. կերակուր ինչ յօրինեալ ի չամչոյ եւ ի մանանխոյ ծեծելոյ. sorte d'assaisonnement composé de raisins secs et de grains de moutarde pilés ensemble.

Սընապի(յ), ա. շէկ կարմիր (ձի). (cheval) alezan.

Սընըգ, } գ. խորտակեալ. բեկեալ.
Սընըգլը, } rompu, cassé.

Սընտը, գ. մկրատ մեծ. une paire de forces.

Սընատիտ, ա. եւ. սանատիտ, յժ. դիւցազն. թագաւոր. իշխան. զօրավար քաջ. héros, roi, prince, chef, général valeureux.

Սընըֆ, ա. եւ. էսնաֆ, սունֆ, յժ. ազգ. դաս. կարգ. էսնաֆ. 2. փեշաց եզր. espèce, catégorie, classe, sorte, troupe, corporation; 2. bord de la robe.

Սըչան, գ. (մուկ. ֆարէ.) մուկն. souris, rat.

— օթու. (Հնդկ.) շանդի. arsenic.

Սըչմագ, գ. ընկենուլ զաղբ. chier.

Սըչրաթմագ, գ. ոստոստեցուցանել. faire sauter, bondir, faire (re-) jaillir.

Սըչրայան, գ. ոստոստող. qui saute, sauteur, bondissant.

Սըչրամա, } գ. ոստումն. saut,
Սըչրայըշ, } bond, bondissement.

Սըչրամագ, գ. (ցատկել.) ոստոստել. վազել. sauter; faire un bond, bondir.

Աթտան աշաղը —. իջանել յերիվարէն. sauter à bas du cheval.

Եէրինտէն —. յանկարծակի յառնել, յոտն կալ ի տեղւոյ վազել. se lever en sursaut.

Տէրէյի —. անցանել ընդ... franchir un...

Գիրիշին ուզէրինէ —. յարձակել. դիմել. խոյանալ ի վերայ. s'élancer sur...

Զամպագ —. ցայտել ողողայ. rejaillir.

Ֆըշգըրըմ —. արտաքսել խոյացան. jaillir.

Սըպղաֆ, ա. յժ. սպաղհ, եւ.

Սըպաղ, ա. ներկ. teinture.

Սըպղաթ, ա. յժ. սպաղի(յ), եւ.

Սըպղ, ա. ներկ. գոյն. teinture, couleur.

Սըպղա(թ), ա. գոյն. ներկ. 2. ազգ. տեսակ. օրէնք. 3. հաւատք. կրօնք. teinture, couleur; 2. sorte, espèce, genre, manière; 3. croyance, religion.

Սըսգա, գ. ուլ թարփեալ ինչ, մաշեալ. mal nourri, très-maigre.

Սըսգալըգ, գ. նիհարութիւն. grande maigreur.

Սըվա, գ. ծեփ. enduit, crépi.

Սըվալը, գ. ծեփեալ. crépi.

Սըվաճը, գ. ծեփիչ. qui crépit.

Սըվամագ, գ. ծեփել. enduire, crépir un mur, donner un crépi à..., donner la chemise à un enduit.

Սըվաշըգ, գ. շաղախեալ. enduit, souillé.

Սըվանմագ, } գ. շաղախել.
Սըվաշմագ, } souiller, s'enduir

Սըվըգ, գ. ջրի. fluide, clair.

Սըտգ, գ. եւ. սատագ, յ. ճշմարտութիւն. vérité.

Սըտըգ, ա. ճշմարիտ բարեկամ, այր ճշմարտախօս. ami vrai, homr véridique.

Սըտտըգ, ա. խորին ճշմարիտ. հաւատարիմ. très-vrai, très-véridique, très-fidèle.

Սըր, բ. ապակի. ջնարակ. փայլեցնելու. vernis, glaçure.

Սըրա, բ. կարգ. 2. հերթ. rang, rangée, file, suite, série; 2. tour.

— **իլէ**. (՚ալէ-թ-թէվալի.) կարգաւ. կարգ առ կարգի. զ հերթ իւ. chacun à son tour; tour à tour.

— **սըրա**. զ հերթ իւ. par rangs, par files, par séries.

— **սէրվերը**. նաւահանգիստ քարայատակ առ եզերք. quai.

— **սըյլը**. } ըստ պատշաճի. վայել-

— **սընտա**. } չուչ. convenablement, pertinemment.

Սըրա (սա) — (սա). երբեմն երբեմն. de temps en temps.

Էօնիւ —. (մուգատտէմ,) յառաջոյ. (marcher) devant qn.

Եանը —. (պէրապէր.) ի կողմն. à côté de…, (aller) de conserve.

Արդը —. (թագիպէն.) յետոյ. զինի. (marcher) à la suite (de qn.).

Գըյը — կիթմէք. առ ափամբ երթալ. եզերք գնալ... côtoyer le rivage.

— **վար(ա)լը**. (պիր ալդանդա.) կարգաւ. ի կարգ. (aller) à la file, file à file.

Սըրաթ, ա. ճանապարհ. 2. կամուրջ ձգեալ ի վերայ դժոխոց. chemin; 2. pont jeté sur les abîmes de l'enfer.

Սըրալը, բ. պատշաճ. վայելուչ. convenable, pertinent.

Սըրաճ, ա. յայտնապէս խօսել, խօսել. parler ou agir ouvertement.

Սըրաճա(թ), ա. խոզուկ. խողովակ. scrofules, écrouelles.

Սըրաճալը, բ. խոզուկաւ. ախտացեալ [illegible]. scrofuleux.

Սըրասըզ, բ. անպատշաճ. անվայել. inconvenant, indécent, indu.

Սըրգա(թ), ա. գողանալ. գողութիւն. voler, dérober; vol.

Սըրըգ, բ. ձող. perche.

Սըրըթմագ, բ. ծիծաղիլ. ցուցանել ատամունս (ի ծիծաղելն). rire.

Սըրթ, բ. (կռնակ.) թիկունք. ողն. dos.

Սըրթլամագ, բ. (շալկել.) բառնալ յուսն. mettre sur son dos, se charger.

Սըրթլան, բ. բորենի. hyène.

Սըրմա, բ. ոսկեթել. fil d'or, filé.

Սըրմաքէշ, բ. ճարտար, քարշիչ ոսկեթելոյ. tireur de fil d'or.

Սըրչա, բ. ապակի. verre.

— **փարմագ**. (ճկին մատ.) ճկոյթ. le petit doigt.

Սըրր, ա. եզ. էսրար, յգ. գաղտնիք. խորհուրդ. 2. գերեզման. 3. եզ. էսարիր, նոյն. յգ. chose ou action secrète, secret, mystère; 2. tombeau, tombe.

Սըրրըն, ա. ի ծածուկ. գաղտ. secrètement, en secret, en cachette.

Սըրր-տաշ, } գ. խորհրդակից.

Սըրր-տար, } մտերիմ. confident, ami intime.

Սըրր-քեաթիպի. գ. ատենադպիր. քարտուղար. secrétaire.

Սըրֆ, ա. զուտ. անխառն. մաքուր. պարզ. pur, sans mélange.

Սըփա, բ. (աւանակ.) յաւանակ. ânon.

Սըֆաթ, ա. յգ. սըֆաթ, եզ.

Սըֆաթ, յգ. } ա. հանգամանք.

Սըֆաթ. եզ. } որակահանգամանք. 2. ածական. qualité, caractère; 2. qualificatif, adjectif.

Սըֆաթը ամլիյէ. համապատ ածական. adjectif qualificatif.

Սըֆաթը թֆզիլիյէ. առաւելութեան ածական. adjectif de supériorité.

Սըֆաթը թաֆզիլիյէ. բաղդատական, գերադրական ածական. adjectif comparatif, superlatif.

Սըֆաթը թասղիրիյէ. նուազական ածական. adjectif diminutif.

Սըֆաթը մուշէպպէհէ. նմանութեան, բայական ածական. qualificatif assimilé ou verbal.

Սըֆաթը մուշթագգ, ածանցեալ ածական. adjectif dérivé.

Սըֆըր, ա. խոյ. 2. խոյ աստղատուն. bélier; 2. Bélier.

Սըֆր, ա. զերոյ. ոչինչ. 2.

եղ. ասֆար, ըսֆրաթ, յգ. ունայնութիւն. vide; rien, néant; 2. zéro.

Սըֆըրիւ-լ-եէտ. յիանանայն. ոզ-ցուփ. փնանկ. à mains vides, pauvre, mendiant.

Սըֆըրաթ, ա. յգ. սըֆըր, եղ. 2.

Սի, գ. երեսուն. trente.

Սի'ա(թ), ա. լայնութիւն. ընդարձակութիւն. 2. ճոխութիւն. amplitude, grandeur, vaste étendue, vaste espace; 2. richesse, opulence.

Սի'այէթ, ա. ծանուցանել. զրպարտել. ծանուցում. բամբասանք. չարախօսութիւն. զրպարտութիւն. dénoncer; calomnier, médire; détracter; dénonciation; calomnie, médisance, détraction.

Սիգալէ(թ), ա. ծանրութիւն. 2. վիշտ. տառապանք. pesanteur, lourdeur; 2. peine, chagrin.

Սիրայէ(թ), ա. թափանցանց մտանել. ընդմտանել. թափանցութիւն. pénétrer, percer; pénétration.

Սիեագ, ա. օրինակ. գայման. ճանապարհ. mode, manière, voie, route.

Սիեագ ու սիպագ. կարգ բանից. contexte.

Սիեագա(թ), ա. մղել. 2. ազգ նշանագրաց որով գրին ի դաշտօնատանի ելեւմտից. pousser; 2. sorte d'écriture employée dans le département des finances.

Սիեաթ, ա. յգ. սաւդթ, եղ.

Սիեահ, գ. (սիեէհ.) սեւ. թուխ. 2. եղ. սիեահան, յգ. սեւամորթ. noir; 2. noiraud.

Սիեահան, գ. յգ. սիեահ, եղ. 2.

Սիեահէ, } գ. } սեւութիւն.
Սիեահի, }   } թխութիւն. noir-
Սիեահլըգ, ա. } ceur.

Սիեահլա(թ)մագ, ա. սեւացուցանել. թխացուցանել. noircir.

Սիեահ-խանէ, գ. բանդ. prison, cachot.

Սիեահ-գիուշ, գ. (գարա գուլագ.) սեւանկն. caracal, oncelle.

Սիեահ-չէրտէ, գ. թխադէմ. basané, noirâtre.

Սիեահ-պախթ, գ. չարաբախտ. infortuné, malheureux.

Սիեահ-տիլ, գ. չարասիրտ. méchant.

Սիեահ-րու, գ. (սեւերես.) երեսսեւ. ամօթահար. ամօթապարտ. confus, couvert de honte, de confusion.

Սիեահ-րուզ, գ. թշուառ. malheureux, infortuné.

Սիեահ-փուշ, գ. (գավուլլար. չավուշ.) նաժիշ. huissier.

Սիեահ-քեար, գ. մեղաւոր. pécheur, coupable.

Սիեահ-բէխտ, գ. թշուառ. malheureux, infortuné.

Սիեահ-ֆամ, գ. թխագոյն. հակեալ ի սեւն. tirant sur le noir.

Սիեան, ա. երկու իր հաւասարք, զուգակշիռք. deux choses égales.

Սիեաղ, ա. յգ. սէվղ, եղ.

Սիեաղի(յ), ա. ծառայ բաղնեաց. baigneur.

Սիեասէ(թ), ա. թագաւորել ի վերայ. իշխել. առաջնորդել. կառավարութիւն. իշխանութիւն. հրամանատարութիւն. 2. պատժել. պատուհասել. ի պատիժ. ի պատուհաս ածել. պատուհաս. սպանանել. սպանութիւն. տանջանք. régner, gouverner, régir, administrer; règne, gouvernement; administration; 2. punir, châtier; punition, châtiment; exécuter; exécution (capitale), souffrance.

Սիեասէթ-գեահ, գ. տեղի խոշտանգանաց. place des exécutions publiques.

Սիեասէ(թ), ա. լինել գլուխ, իշխան. իշխանութիւն. être chef, prince, maître d'une tribu; pouvoir, dignité de chef, de prince.

Սիէէհ..., գ. տես Սիեահ...

Սիէհ-րուզի, գ. խայտառակութիւն. honte, affront.

Սիէէր, ա. յգ. սիրէ(թ), եղ. Էհլ սիէէր. պատմիչք կենաց արարք. biographes.

Սիզ, դ. դուք. vous.

Սիզ, դ. տես Սըզ.

Սիզ-տէհիւմ, գ. երեքտասաներորդ. treizième. [faute.

Սիհ(թ), ա. յանցանք. crime,

Սիթայէնտէ, դ. որ գովէ. qui loue.

Սիթայիշ, գ. գովասանութիւն. éloge, louange.

— էթ. գովել. louer.

Սիթամ, գ. ասպազէն. ոսկեայ ձիոյ. գլխանոցք յօրինեալ կամ յարդարեալ. harnais; bride ou têtière de cheval en or ou en argent.

Սիթան, գ. ի բրդ. առող. 2. դերբ. ...ստան. qui prend; 2. pays de..., lieu abondant en...

Ճիհան-սիթան. աշխարհակալ. conquérant.

Կիւլ-իսթան. վարդենիք. roseraie, jardin de roses.

Սիթատ, գ. առնումն. առնուլն. action de prendre.

Դատ ու սիթատ. (ալըշ վերիշ.) առեւտրական փոխանակութիւն. վաճառականութիւն. commerce.

Սիթատէ, գ. առեալ. 2. եդեալ. pris; 2. mis, placé.

Սիթարէ, գ. աստղ. étoile, astre.

Սիթէմ, գ. թշնամանք. անիրաւութիւն. զրկանք. 2. (սէր-զէնիշ.) յանդիմանութիւն. նշաւականք. offense, insulte, oppression, injustice, mauvais traitement, violence; 2. reproche, réprimande.

— վէրմէք. ա. անիրաւել. զրկել. 2. յանդիմանել. նշաւակել. injurier, offenser, insulter, maltraiter; 2. reprocher, réprimander.

Սիթէմ-կէր, Սիթէմ-քեար, գ. զրկող. oppresseur, injuste.

Սիթէմ-կէրի, գ. անիրաւութիւն. զրկանք. հարստահարութիւն. զրկումն. injustice, oppression, tort.

Սիթէմ-տիտէ, Սիթէմ-րէսիտէ, Սիթէմ-զէտէ, գ. զրկեալ. injurié, maltraité, oppressé.

Սիթէտ, գ. առնումն. action de prendre.

Սիթթ, Սիթթէ(թ), ա. վեց. six.

Սիթթին, Սիթթուն, ա. վաթսուն. soixante.

Սիթթին սէնէ. (գըրգ եըլ. էպէտէն. ապրիլ.) (ծաղրական) ամ որ ող եկեսցէ. բնաւ. an qui n'arrivera jamais, jamais, (renvoyer aux) calendes grecques.

Սիթիզ, Սիթիզէ, գ. կագ. կռիւ. պայքար. պատերազմ. 2. թշնամութիւն. քէն. ոխ. ատելութիւն. 3. յամառութիւն. querelle, démêlé, dispute; combat; 2. inimitié, hostilité, rancune, haine; 3. opiniâtreté.

Սիթիզ-կէր, Սիթիզէ-ճույ, Սիթիզէ-րույ, Սիթիզէ-քեար, գ. կռուասէր. յամառ. disputeur, querelleur, opiniâtre, obstiné, entêté.

Սիթր, ա. եղ. էսթար, սիւթուր, յգ. քող. ծածկոյթ. voile, couverture.

Սիլահ, ա. եղ. էսլիհէ(թ), սիլէհ, սիւլհան, յգ. զէն. զարդ. arme.

Սիլահլանմագ, չ. վառել ի զէն եւ ի զարդ. s'armer, se munir d'armes.

Սիլահլա(նտըր)մագ, չ. վառել ի զէն եւ ի զարդ. armer.

Սիլահլը, չ. զինեալ. armé.

Սիլահ-խանէ, գ. զինանոց. arsenal.

Սիլահ-խօր, Սիլահ-շօր, գ. զինեալ. 2. ախոռապետ. homme armé; 2. grand écuyer.

Սիլահ-շօրլուգ, չ. ձիավարժութիւն. manége.

Սիլահ-տար, գ. զինակիր. écuyer.

Սիլ'ա(թ), ա. վաճառք. ապրանք վաճառաց. marchandise, article de commerce.

Սիլէհ, ա. յգ. Սիլահ, եղ.

Սիլէհ-տար. գ. տես Սիլահ-շօր:

Սիլէճէք, չ. (պէշկիր համամ խավլուսու.) սրբիչ. essuie-main.

Սիլլէ, գ. (սիլլէ, ա.) ապտակ. soufflet.

Սիլլէ-խօր, գ. ապտակակեր. qui a reçu un soufflet.

Սիլինմէք, չ. մաքրել. սրբել զանձն. s'essuyer.

Սիլմէ, չ. ապտակ. soufflet.

Սիլկի, չ. ([illegible].) Ըլան. torchon.

Սիլմ, ա. խաղաղութիւն. հաշտութիւն. paix, accord.

Սիլմէ, ա. կրկա. լաւ խամուղան. mesure de blé rase, bonne mesure.

Սիլմէք, ա. սրբել. մաքրել. կլնկել. essuyer (avec un linge), torcher; ôter ou enlever en essuyant, effacer en essuyant.

Պուրուն —. սրբել զանձը. (se) moucher.

Սիլսիլէ(թ), ա. եղ. սէլասիլ. յգ. շղթայ. կարգ. 2. ազգ. տոհմ. ցեղ. chaîne, enchaînement, suite, série; 2. race, lignée, famille, maison.

Սիլք, ա. ճանապարհ. պայման կինայ. 2. կարգ. շար. դաս. route, voie, carrière; 2. série, ligne, ordre, rangée.

Սիլքինմէք, ա. թօթափիլ. ցնցիլ. se secouer.

Սիլքմէք, ա. թօթափել. ցրծել. secouer.

Թօզ —. թօթափել զփոշի զգեստից. secouer la poussière de ses habits.

Սիլֆ, եզ. } ա. (պատմական.)
Սիլֆան, յգ. } քենեկալ. քենայր. beau-frère, beaux-frères qui ont épousé les deux soeurs.

Սիլֆէ(թ), ա. քենեկալութիւն. 2. եզ. սիլֆէթան, յգ. քենի. qualité de beau-frère, de belle-soeur; 2. belle-soeur.

Սիլֆէթան, ա. յգ. սիլֆէ(թ), եզ. 2։

Սիմաւն, ա. թանձր լինել. թանձրութիւն. être épais, gros; épaisseur, grosseur.

Սիկկալ, գ. խորհրդածութիւն. մտածութիւն. 2. բան. խօսք. pensée, réflexion; 2. parole, discours, entretien, conversation.

Սիկի, գ. գինի. vin.

Սիկէլ, ա. (սիկիլ.) եղնգուն. verrue.

Սիհա, ա. վրիպանս գործել. faire, commettre une faute.

Սիհա, ա. եզ. էսհիյէ(թ), յգ. պատեան, պատան, ծածկոյթ նամակի. enveloppe.

Սիհալ ա. դիւրութիւն գոլ. être facile, doux.

Սիհամ, ա. յգ. էսհմ, եզ։

Սիճալ, ա. յգ. սճլ, եզ։

Սիճիլ. եզ. } ա. } ա. վճիռ. 2.
Սիճիլլաթ, } յգ. } արձանագիր.
սիճնուլ, } } մատեան դատաստանաց. arrêt, jugement; 2. protocole.

Սիճիլլի, ա. (աւազակազ.) որ զնոյն անգամ կրկնէ զայն. récidive, récidiviste.

Սիճիմ, պ. առասան. ficelle.

Սիճճիլ, ա. թրծեալ աղիւս. 2. աղիւս յորում գրեալ են անուանք դատապարտելոց ի դժոխս. brique; 2. brique sur laquelle seront gravés les noms des damnés dans l'enfer.

Սիճճին, ա. յատակն դժոխոց. l'enfer le plus profond.

Սիճն, ա. եզ. սուճուն, յգ. բանտ. prison, cachot.

Սիմ, գ. արծաթ. 2. արծաթի դրամ. argent; 2. argent blanc, monnaie blanche, monnaie d'argent.

Սիմա, գ. երես. դէմք. face, visage.

Սիմաթ, ա. յգ. սիմէ(թ), եզ. 2. ի բրդ. = ... ատոր. doué de.

Սադագաթ-սիմաթ. հաւատարիմ. fidèle.

Սիմա', ա. ձայնի ունկն դնել. լսել. 2. երաժշտութիւն կամ մանեւոր պար կրօնաւորաց. entendre, écouter; 2. musique ou danse des derviches.

Սիմա'-խանէ, գ. տեղի պարոց մահմետական կրօնաւորաց. salle de danse des derviches.

Սիմաթ, ա. եղ. սիւմութ, յգ. կարգ. շար. 2. սեղան պատրաստեալ. 3. սեղան. série, rang; 2. table bien servie; 3. table.

Սիմաք, ա. յգ. սէմէք, եզ։

Սիմամ, ա. յգ. սէմմ, եզ։

Սիմ-աբ, գ. սնդիկ. vif-argent, mercure.

Սիմար, ա. յգ. սէմէր, եզ։

Սիմաք, ա.

Սիմաքի ազէլ. հասկ (աստեղատան.) épi de la Vierge.

Սիմաքի րամիհ. Արջ (աստեղատան.) Arcturus.

Սիմթ, ա. ճանապարհ. կողմ-

կախարդութիւն. magie, nécromancie.

Սիմէ(թ), ա. եզ. սիմաթ, յգ. նշան. 2. խարան. marque; 2. stigmate, marque imprimée avec un fer rouge.

Սիմէն, ա. գիրութիւն. graisse, embonpoint.

Սիմ-էնտուտ, պ. զրուագեալ արծաթով. արծաթեղէն. argenté.

Սիմ-թէն, պ. սպիտակամարմին. blanc de corps.

Սիմին, ա. արծաթի. արծաթեղէն. սպիտակ իբրև զարծաթ. d'argent, argenté; blanc comme de l'argent.

Սիմա, ա. տես Սէմա։

Սիմհագ, ա. թաղանթ գանկի. գագաթնային ոսկրամաշկի կեղև. վէրք ի գլուխ. péricrâne; blessure à la tête.

Սիմուրղ, պ. թռչուն իմն առասպելական. nom d'un oiseau fabuleux.

Սիմ-պէր, պ. սպիտակ կրծքոք. qui a un sein d'argent ou éclatant de blancheur.

Սիմսար, ա. եզ. սէմսարիէ(թ), յգ. փարաղ, միջնորդ փոխանակաց. courtier, agent de change.

Սիյահ... տես Սիեահ...։

Սիյէէմա, ա. (ճիւմլէտէն զիեատէ օլարագ. պա-խուսուսա. խուսուսա.) ի մէջ բաց զանազանաց. մանաւանդ. surtout, principalement.

Սիյիլ, պ. ելունդն. verrue.

Սիխ, պ. շամփուր. broche.

Սիյպ, պ. (էլմա.) խնձոր. pomme.

Սիյֆ, ափն ծովու. bord, rivage.

Սին, ա. ԺԵերորդ նշանագիր օսմանցւոց. 2. թիւ համարոյ 60. 15e lettre de l'alphabet ottoman; 2. vaut 60.

Սինա, ա. կրկնել. réitérer, répéter.

Սինահ. ա. տես Սիւնահ։

Սինամէքի, ա. (սնաւ.) արեւելեան կասիեա. séné.

Սինան, ա. եզ. էսինէ(թ), էսնան, յգ. տէգ. lance.

Սինաւ, ա. լողակ. nageur.

Սինէ, պ. լանջք. կուրծք. 2. ստինք. poitrine, sein, gorge; 2. mamelle, teton.

Սինէ-զատէ, պ. ծնեալ ի կրծոյ. né du sein.

Սինէ-զէնան, պ. վշտացուցիչ. affligeant.

Սինէ(թ), ա. քուն. քնոտութիւն. թմրութիւն. envie de dormir, sommeil, assoupissement.

Սինէ-չաք, պ. սրտաբեկ. affligé.

Սինէ-պէնտ, պ. կրծկանոց. tétonnière.

Սինէ-սուզ, պ. վշտալի. affligeant.

Սինէք, տ. (զիւպապ. մէկէս.) ճանճ. mouche.

Սինէքլիք, տ. ճանճվան. chasse-mouche.

Սինի, տ. խան. table, plateau rond.

Սինիր, տ. ջիղ. նեարդ. nerf.

— ՚իլլէթի. ջղացաւութիւն. névralgie.

Սինիրլի, տ. ջղային. ջղոտ. nerveux.

Սինիրմէք, տ. (մարսել.) հալել. digérer.

Սինիկին, տ. (դիւրամարս.) դիւրահալ. facile à digérer, de digestion facile; digestible.

Սինճապ, պ. (զընճապ.) սկիւռ. մոխրագոյն ի մորթոյ սկիւռոյ. écureuil de couleur grise; peau de cet animal, petit-gris.

Սինճապի(յ), պ. գորշ. մոխրագոյն. gris, de couleur grise.

Սինճէրֆ, }
Սինճէֆր, } ա. կինաւար. cinabre.

Սինմէզ, տ. (դժուարամարս.) դժուարահալ. indigeste.

Սինմէք, տ. (հազմ օլունմ.) (մարսել.) հալել. se digérer facilement.

Սինն, ա. եզ. էսնան, յգ. ատամն. 2. հասակ. տիք. dent; 2. âge.

Սիննէվր, ա. (քէտի.) կատու. 2. գլխաւոր. chat; 2. chef.

Սինտիրմէք, տ. (մարսել.) հալել. digérer.

Սինօր, տ. սահման. limite, frontière, confins, borne.

— չէքմէք. սահմանս հատանել, դնել. tracer les frontières, faire la démarcation des limites, borner, délimiter.

— գօյմագ. սահմանս հաստատել. aborner.

Սինօր-տաշ, տ. սահմանակից. limitrophe.

Սիպա՛, ա. յգ. սէպու՛, եզ.

Սիպա, ա. գերի վարել. rendre captif, emmener captif.

Սիպագ. ա. կանխել. յառաջել. կանխութիւն. devancer qn., précéder qn.; priorité.

Սիպահա(թ), ա. լողալ. լող. nager; natation.

Սիպապ. ա. թշնամանել. հայհոյել. insulter, injurier qn., invectiver contre qn.

Սիպագան, ա. ընթացակից. ախոյեանք. qui court avec qn., rivaux.

Սիպթ, ա. եզ. էսպաթ, յգ. իւրաքանչիւր ցեղ Իսրայելի. 2. թոռն. tribu, chacune des douze tribus des Israélites; 2. petit-fils.

Էս-սիպթան, Սիպթան, Սիպթէյն, ա. (երկ. սիպթ, եզ.) երկուքին թոռունք Մահմէտայ. les deux petits-fils de Mahomet: Zeid et Hassan.

Սիպր, ա. տես Սէպր:

Սիվագ, ա. մաքրել ատամունս. curer les dents.

Սիվիլճէ, Սիվիլճիգ, տ. խաղողաբոր. ուռճ. pustule, bouton.

Սիվիշգէն, տ. սղկող. glissant.

Սիվիշմէք, տ. սահել. սղրծել. գայթակղել. 2. սպրդել մտանել. 3. խոյս տալ. խուսափել. խուսանափել. դրժանել. glisser; 2. se glisser (ou s'introduire) furtivement dans...; 3. se dérober furtivement, filer, (s')échapper, fuir, s'évader, s'esquiver.

Սիվրի, տ. սուր. սրածայր. pointu.
— սինէք. մժղուկ. մժեխ. cousin.

Սիվրիլէ(թ)մէք, տ. սրել. սրածայր ձեւացնել. rendre pointu, faire une pointe à..., aiguiser la pointe de...

Սիտանէ(թ), ա. ուխտի տաճարի հոգ տանել. պահապանութիւն. սպասաւորութիւն. être chargé de la garde et des soins d'un temple.

Սիտանէ(թ). ա. դռնապանութիւն. emploi de concierge; charge d'un sacristain.

Սիթարէթ. ա. վարագոյր. քօղ. rideau, voile.

Սիտիք. տ. միզ. urine.
— զօրու. դժուարութիւն միզելոյ. միզարգելութիւն. difficulté extrême d'uriner; td. strangurie.

Սիմտ. ա. տես Սիւմտ. 2. եզ. էսմատ, յգ. մանեակ ի մարգարտոց. un collier, fil de perles.

Սիտյ, ա. եզ. սիւտի, յգ. ստինք. sein, mamelle, teton.

Սիտրէ(թ), ա. ծառ մը. sorte d'arbre.

Սիտրէթիւ-լ-մունթէհա. ծառ ինչ դրախտային. lotus.

Սի՛ր. ա. եզ. էս՛ար. յգ. գին. taxe.

Սիր, պ. յագեցեալ. կշտացեալ. rassasié, plein.

Սիրայէ(թ), ա. տարածուիլ. հաղորդել. ապականութիւն. տարածութիւն. հաղորդութիւն. ազդեցութիւն. se propager, se communiquer, infecter, être contagieux; propagation, contagion; communication, influence, action.

Սիրաճ, ա. խանձող. ճրագ լուցեալ. mèche ou lampe allumée.

Սիրաճէ(թ), ա. թամբագործութիւն. sellerie.

Սիրաճի(յ), ա. պայծառ. փայլուն. luisant, brillant.

Սիրան, ա. յգ. սուր, եզ:

Սիր-աբ, պ. ոռոգեալ. արբուցեալ. 2. հիւթեղ. arrosé, désaltéré, abreuvé; 2. juteux, succulent.

Սիրաս, ա. կարել (կաշի). coudre (le cuir).

Սիրէ(թ), ա. եզ. սիէր, յգ. ընթացք. վարք. բարք. բնոյթ բարուց. conduite, moeurs, manière de vivre, de se conduire, caractère.

Սիրի, պ. յագուրդ. rassasiement, satiété.

Սիրիշթ, պ. խառնուածք. բնութիւն. բնոյթ բարուց. nature, naturel, tempérament.

Սիրիշթէ, պ. խառնեալ. 2. հաստատեալ. ստեղծեալ. mêlé, mélangé; 2. formé, créé.

Սիրիշք, գ. արտասուք. larme, pleurs. [loup.
Սիրհան, ա. (գայլ.) եայլ. Զէնպիւ-ս-սիրհան. (Ֆէճրի քեազիպ.) այգ. crépuscule du matin.
Սիրուալ, ա. եւ. սէրուալի, յի. շապիկ. chemise.
Սիրքէ, գ. քացախ. vinaigre.
Սիրքէ, փ. անիծ. lente.
Սիրքէլի, փ. քացախախառն. assaisonné avec du vinaigre, vinaigré.
Սիրքէնկկուպին, } գ. քացախա-
Սիրքէնճիւպին, } յին. ըմպելի մեղրախառն քացախամեղր. oxymel.
Սիւալ, ա. հարցանել. հարցումն. հարց առնել. հարցումն. demander qc. à qn., interroger sur qc., questionner; demande, question.
Սիւալփաշմաք, փ. հարցանել զիւրեան. se demander, s'interroger, se questionner.
Սիւ'ատ, ա. յի. սա'ատ, եւ:
Սիւէուլ, ա. յի. սէյլ, եւ:
Սիւէուֆ, ա. յի. սէյֆ, եւ:
Սիւզիւլմէք, փ. ծորել. քամել. 2. իջանել ի բարձանց. se filtrer; 2. fondre d'en haut, descendre majestueusement, porté par les airs.
Սիւզկէչ, } փ. քամոց. պարզոց.
Սիւզկիւ, } filtre, passoire, couloire.
Սիւզմէք, գ. պարզել. քամել. filtrer, couler, passer au filtre.
Սիւթա', ա. (պաշ նէզլէսի. պէյին ըզրուտը.) փռնգ. rhume de cerveau; td. coryza.
Սիւթա'ի, ա. անկեալ ընդ փռնգով. enrhumé du cerveau.
Սիւթիւրէ, գ. ածելի. rasoir.
Սիւթիւրմէ, գ. կերպուած. rasé.
Սիւթիւրք, գ. մեծ. հզօր. քաջասիրտ. 2. սրտմտեալ. ցասուցեալ. grand, fort, courageux; 2. indigné, courroucé.
Սիւթու', ա. տարածանել. se répandre.
Սիւթուհ, ա. յի. սաթհ, եւ:
Սիւթուհ, գ. տրտմեալ. 2. ձանձրացեալ. պէտք. վաստակեալ. 3. նեղութիւն. վիշտ. տրտմութիւն. անձկութիւն. affligé, attristé; 2. ennuyé; las, faible, fatigué; 3. peine, chagrin, tristesse, anxiété, inquiétude.
Սիւթուն, գ. սիւն. 2. սիւն էջոյ. colonne; 2. colonne dans un livre, dans une page d'écriture.
Սիւթուտէ, գ. գովելի. արժանի գովութեան. քաջաբանի. loué, louable, digne d'éloges.
Սիւթուր, ա. յի. սաթր, եւ:
Սիւթուր, ա. յի. սիթր, եւ:
Սիւթուր, գ. հեծանելիք. monture.
Սիւթուրէ, գ. (ուսթուրա.) ածելի. rasoir.
Սիւթուրճան, գ. էշապան. ջորեպան. լապտապան. ânier, muletier, palefrenier.
Սիւթր, գ. որ կտրէ. qui rase.
Մույ-սիւթր. (պերպեր.) վարսավիրայ. barbier.
Սիւթրէ(թ), ա. ծածկոյթ. պատեան. voile, couverture; étui, fourreau, enveloppe.
Սիւլալ, ա. (մէրէմ 'իսէթի.) թոքախտ. phthisie pulmonaire.
Սիւլալէ(թ), ա. հանեալ իր. 2. որդի. objet tiré, extrait; 2. fils.
Սիւլասի(յ), ա. երից. յերից. 2. եռատառեան. de trois; ternaire; 2. trilitère.
Սիւլաֆ, } ա. գինի ընտիր.
Սիւլաֆէ(թ), } գինի. vin excellent.
Սիւլէյմանի, ա. եղնգնաքար. onyx.
Սիւլի(յ), ա. խաղաղ. հանդարտ. tranquille, qui jouit de la quiétude d'esprit.
Սիւլիյէն, փ. ներկ. սնդիկ. minium.
Սիւլիւս, ա. յի. սէլէս, եւ:
Սիւլիւս, ա. երեք. tiers, un troisième.
Սիւլիւսի(յ), ա. այլ գիր մեծ քան զսովորականն. sorte d'écriture plus grande que l'écriture ordinaire.
Սիւլիւք, ա. գնալ. զնալով. մտանել ի ճանապարհ. ճանապ.

ընթացք. suivre la route, le chemin, suivre telle ou telle pratique; manière ou façon d'agir, procédé(s).

Սիւլիւք, թ. տզրուկ. sangsue.

Սիւլաֆ, ա. յգ. սէլէֆ, եւ։

Սիւլլէմ, ա. սանդուղք. échelle, escalier.

Սիւլհան, ա. յգ. սիլահ, եւ։

Սիւլուլ, ա. եզ. սեմալիլ, յգ. ստինք. mamelle.

Սիւլուս, ա. յգ. սէլս, եւ։

Սիւլս, ա. երրորդ, երեք մասն. tiers, un troisième.

Սիւսթիւք, թ. թոյլ. փուխ. lâche, mou.

Սիւխուն, ա. տես Սախունէ(թ)։

Սիւխուն, ա. Ջերմ. շէկ. chaud, rouge, ardent.

Սիւխունէ(թ), ա. Ջերմութիւն. տապ. chaleur, ardeur.

Սիւհա, գ. բեւեռային աստղ. étoile polaire.

Սիւհար, } ա. արթուն. անքուն. veil-
Սիւհիւր. } ler; passer la nuit dans l'insomnie: veille, insomnie.

Սիւհաֆ, ա. (ինքնէ արգը.)(թոքա-մաշուք.) թոքային ախտ. phthisie pulmonaire.

Սիւհէյլ, ա. աստղ մի. canope.

Սիւհիւլ, ա. յգ. սէհալ, եւ։

Սիւհման, ա. յգ. սէհմ, եւ. 2։

Սիւհրէ(թ), ա. ազգականութիւն. parenté.

Սիւհուլ, ա. յգ. սէհլ, եւ։

Սիւհուր, } ա. ազգականու-
Սիւհուրէթ(թ), } թիւն. parenté.

Սիւհրան, ա. անքուն. արթուն. անքնան. qui veille, sans sommeil.

Սիւճուլ, ա. յգ. սէճլ, եւ. 2. սիճիլ. եւ։

Սիւճում, ա. հոսեցնել. laisser couler, répandre.

Սիւճուն, ա. յգ. սիճն, եւ։

Սիւճուտ, ա. երկիր պագանել. երկրպագութիւն. adorer, se prosterner; adoration, prosternation.

Սիւճուֆ, ա. յգ. սէճֆ, եւ։

Սիւմ, գ. սմբակ. corne de pied, sabot du cheval.

Սիւմաթ, ա. համբաւ. renommée.

Սիւմ'ա, ա. յգ. սէմի', եւ։

Սիւմէհա, ա. յգ. սէմհ, եւ։

Սիւմ-թիւրաշ, գ. (սունթրաշ. սուսթրան. ա.) թանց հաստանելոյ գործիք երկաթոյ. boutoir, bute.

Սիւմիւթ, ա. յգ. սէմթ, եւ։

Սիւմիւվվ, ա. բարձրացում. élévation, éminence, hauteur.

Սիւմիւրմէք, գ. մաքրել զանիտն. se moucher.

Սիւմիւք, գ. խլինք. ordure du nez, morve.

Սիւմիւքլիւ, գ. (խլնոտ.) խլնոտ. morveux.

Սիւմմէ, ա. ապա. յետոյ. ensuite, après.

Սիւմմէ-թ-թէֆէքքիւր. (ամենա-... -լ-միւտուհազա.) յետ հեղելոյ. après avoir fait réflexion.

Սիւմն, ա. ութերորդ մասն. un huitième, huitième partie.

Սիւմնէ(թ), ա. թարմ պարարտանալոյ. engrais.

Սիւմութ, ա. յգ. սէմթ, եւ։

Սիւմուլ, } ա. հնանալ.
Սիւմուլէ(թ), } մաշիլ. vieillir, s'user.

Սիւմուհ, ա. զարմանք. ապշութիւն. rester stupéfait, interdit; stupéfaction.

Սիւմուհա(թ), ա. առատաձեռնութիւն. libéralité, générosité.

Սիւմուժ, ա. յգ. սէմժ, եւ։

Սիւմուն, ա. պարարտ լինել. պարարտութիւն. être gras; graisse.

Սիւմուվ, ա. հպարտանալ. գլուխ վեր բռնել. s'enorgueillir; porter haut la tête.

Սիւմպիւլ, գ. յակինթ. hyacinthe, jacinthe.

Սիւմպիւլէ(թ), ա. եւ. սէնպէլէ, յգ. հասկ. 2. Կոյս (աստղատուն). épi; 2. Vierge.

Սիւմպիւլի, գ. երկինք ամպամած. temps couvert.

Սիւմրէ(թ), ա. թուխութիւն. couleur brune, brun.

Սիւմպարէ, գ. զմռուկ. émeri.

Սիւմքիւրմէք, գ. (խնչել.) մաքրել զանիտն. se moucher.

Սիւյլիւն, գ. փասիան. faisan.

Սիւնաէ մսիւնա, ա. (իքիշէր իքիշէր.) երկու երկու. deux à deux.

Սիւնայի, ա. երկտառեան. bilitère.

Սիւնէն, ա. յք. սիւննէ(թ), եղ։

Սիւմիւրմէք, գ. կլանել. ագահաբար ուտել. avaler, dévorer.

Սիւնկէր, գ. ազազանք. éponge.

— թաշը. չեչաքար. (pierre) ponce.

Սիւնկիւ, գ. նիզակ. տէգ. lance.

թիւֆէկ —սի. սուին հրացանից. սուսեր. baïonnete.

Սիւնհ, ա. յաջողութիւն. երջանկութիւն. բարեբաղդ յաջող դէպք. 2. դիպիլ. պատահիլ. bonheur, bon augure, bon pronostic, heureux hasard; 2. arriver, avoir lieu.

Սիւննէթ, ա. եղ. սիւննէն, յք. թլփատութիւն. circoncision.

— էթ. թլփատել. circoncire.

Սիւննէթլի, գ. թլփատեալ. circoncis.

Սիւննէթսիզ, գ. անթլփատ. incirconcis.

Սիւննի(յ), ա. թլփատեալ. մահմետական. circoncis, mahométan.

Սիւնու', ա. գեղեցիկ. beau, élégant.

Սիւնուհ, ա. դիպիլ. պատահիլ. լինել. avoir lieu, arriver.

Սիւնուն, ա. յք. սէնէ(թ), եղ։

Սիւնուտ, ա. յենուլ. s'appuyer sur qc.

Սիւնպարէմ, գ. խարամաքար. émeri.

Սիւնտուս, գ. անդրամ. taffetas.

Սիւնտուսի(յ), գ. անդրամեայ. de taffetas.

Սիւնտուրմէ, գ. պատուար. avant-corps.

Սիւնը, ա. մեծապարհ արքունի. grand'route.

Սիւպ', ա. եօթներորդ մասն. un septième.

Սիւպաթ, ա. քուն. 2. հանգիստ. 3. թմրութիւն. sommeil; 2. repos; 3. assoupissement.

Սիւպա'ի. ա. եօթնագրեան. à sept lettres.

Սիւպպաք(թ), ա. դրամ որ դնեն յառաջ քան զընթացս. gageure que l'on dépose avant les courses.

Սիւպիէ (պապըղը), գ. սէպիա. sèche.

Սիւպիէ, ա. ամաչարան է նշոյ. amandé, lait d'amande.

Սիւպէհա, ա. յք. սէպուհ, եղ։

Սիւպէհաթ, ա. յք. սիւպհէ(թ), եղ։

Սիւպիւլ, ա. յք. սէպիլ, եղ։

Սիւպութ; ա. հաստատուն լինել. հաստատութիւն. être ferme, constant; fermeté, constance.

Սիւպութ, ա. յք. սէպթ, եղ։

Սիւպութի(յ), ա. հաստատական. դրական. affirmatif, positif.

Սիւպպուք, ա. յք. սապըք, եղ։

Սիւպպահ, ա. յք. սապիհ, եղ։

Սիւպպուհ, ա. արժանի մեծամեծ օրհնութեանց. digne des plus grandes louanges.

Սիւս, գ. զարդ. զարդարանք. ornement, parure, atours.

— էթ. զարդարել զանձն. ընդ զարդ առնուլ. se parer.

— վէրմ. գեղեցիկ կազմել. զարդարել. embellir, orner.

Սիւսթ, ա. թոյլ. փափուկ. թոյլ. տկար. mou, tendre, lâche, faible.

Սիւսթ-էնտամ, ա. տկար. անզօր. faible, impotent.

Սիւսլէնմէք, գ. զարդարել զանձն. se parer.

Սիւսլիւ, գ. զարդարեալ. paré, (personne) en grande toilette.

Սիւվար, ա. յք. սաւիր, եղ. 1։

Սիւվար, եղ. } գ. հեծեալ.

Սիւվարան, յք. } նստեալ. qui est monté à, sur, en, dans...

Սիւվարի, գ. նաւապետ. 2. հեծեալ. 3. հեծելազօր. այրուձի. capitaine de vaisseau; 2. cavalier; 3. cavalerie.

Սիւվէյտա, ա. սեւութիւն. noirceur.

Սիւվէյտայի-տիլ-պալըդ. ցանկութիւն. concupiscence.

Սիւվիւմ, գ. երրորդ. troisième.

Սիւթ, գ. (Հայերէն. Կաթն. կթի.) կաթն. lait.

— անա. ստնտու. դայեակ. nourrice.

— ղուզուսու. կաթնամոլ ոսկր. rachitique.

— վէրմէք. կաթն տալ. ստնտուել. donner à têter.

Սիւտասի, ա. վեցերեան. à six lettres.

Սիւտտէա, ա. յգ. սիւտտաէ(թ), եղ. 1. 2:

Սիւտտի, ա. յգ. սէտդ, սիդդ, սէտտա, եղ:

Սիւտր, ա. յգ. էստար, եղ. վարագոյր. քօղ. սրահակապան դրան. rideau, voile, portière.

Սիւտլաճ, գ. (սիւտլիւ աշ.) (կաթնապուր.) թան ի կաթանէ. soupe au lait.

Սիւտլէյէն, գ. կաղանդուկն. euphorbe.

Սիւտլիւ, գ. կաթնաւոր. 2. կաթնեղէն. laiteux; 2. au lait.

Սիւտլիւք, գ. կաթնեղէնք. laitage.

Սիւտճիւ, գ. կաթնավաճառ. laitier.

Սիւտս, ա. վեցերորդ մասն. un sixième.

Սիւտտէ(թ), ա. եղ. սիւտտէա, յգ. դրան. 2. սեմք. 3. բակ. 4. նստարան. 5. թմբրութեան անդամոց. porte; 2. seuil; 3. cour; 4. banc, siége, sofa; 5. engorgement.

Սիւրաղ, գ. նշան. signe.

Սիւր'ա(թ), ա. երագութիւն. շտապ. vitesse, rapidité, promptitude.

— էթ. փութալ. ճեպել. երագել. se hâter.

Սիւրէյյա, ա. (էօլքէր.) բազմաստեղք. Pléiades.

Սիւրթիւգօ. վերնոց. surtout.

Սիւրթիւլմէք, } գ. ի վայր քաշ. Սիւրթիւնմէք, } se trainer.

Սիւրթիւք, գ. յածող. թափառական. rôdeur, vagabond.

Սիւրթմէք, գ. ընդ վայր ածել. 2. թափառել. յածել. trainer par terre; 2. vagabonder, rôder, flâner.

Սիւրիւ, գ. հօտ (արջառոց). բազմութիւն. ամբոխ. troupeau, troupe, foule, grand nombre de...

— սէփէտա. ամբոխիւ. խմբովին. par troupes, tous ensemble.

Սիւրիւթմէք, գ. ընդ վայր ածել. trainer par terre.

Սիւրիւճիւ, գ. ձիավար. 2. ջորեպան. loueur de chevaux; 2. palefrenier.

Սիւրիւնմէք, գ. ի վայր քաշ. 2. շփիլ. se trainer; 2. se frotter.

Սիւրիւշտիւրմէք, գ. (քսել.) շփել. frotter à plusieurs reprises.

Սիւրիւքլէմէք, գ. ընդ վայր ածել. trainer.

Սիւրիւքլէնմէք, գ. ի վայր քաշիլ. se trainer.

Սիւրհ, գ. կարմիր. 2. ներկ կարմիր. 3. ոսկի. rouge; 2. couleur rouge; 3. or.

Սիւրհ-աբ, գ. ջուր կարմիր. գինի. արիւն. eau rouge; vin; sang.

Սիւրհի, գ. կարմրութիւն. rougeur, couleur rouge.

Սիւրհ-սար, } գ. Պարսիկ. Persan. Սիւրհ-սէր, }

Սիւրկիւ, գ. նիգ. 2. ցաքան. verrou; 2. herse.

— սիւրմէք. ցաքել. herser.

Սիւրկիւլէմէք, գ. ցաքել. 2. նգել. փակել նգաւ. herser; 2. verrouiller, fermer au verrou.

Սիւրկիւն, գ. աքսորեալ. տարագիր. 2. աքսորանք. exilé, banni; 2. exil. [նել. exiler, bannir.

— էթ. աքսորել. տարագրել զոք. Սիւրմէ, գ. ծարիր. collyre.

— թաշը. ծարիրաքար. antimoine.

Սիւրմէ-չէօփ, գ. ասեղն՝ որով ծարիր դնեն յաչս. aiguille avec laquelle en applique le collyre sur le bord des paupières.

Սիւրմէ-տան, ա. պատեան ծարրի. étui à collyre.

Սիւրմէք, գ. (քսել.) շփել. ածանել. 2. յառաջել. վարել. 3. աքսորել. 4. վարել. 5. ծախել. 6. արձակել. 7. տեւել. 8. քարշել. ի վայր ածել. passer ou frotter par-dessus; 2. pousser; 3. envoyer en exil, exiler, bannir; 4. labourer; 5. débiter; 6. pousser des..., jeter; 7. durer; 8. trainer.

Իչի սիւրմէք — (փոր քշել.) ախտանալ լուծանելոյ. avoir le dévoiement, le flux ou cours de ventre.

Սիւռնա, } գ. փող. trompette. Սիւռնայ, }

Սիւրինա-զէն, գ. փողահար. trompette, celui qui sonne de la trompette.

Սիւրինա-փա, գ. ընծայաւոր. girafe.

Սիւրու, գ. եղջիւր. 2. բաժակ. corne, cornet; 2. coupe à boire.

Սիւրուճ, ա. յգ. սէրճ, եւ։

Սիւրուշ, գ. հրեշտակ. ange.

Սիւրուտ, գ. երգ. գեղգեղանք. chant.

— ել. երգել. chanter.

Սիւրչմէք, դ. սայթաքել. սողանել. broncher, glisser, trébucher.

Սիւրսգ, գ. կապար. plomb.

Սիւրմալ, դ. յարձակումն. attaque.

— ել. } յարձակիլ. գրոհ

Սիւրմալմագ, դ. } տալ. attaquer, assaillir, se jeter avec fureur.

Սիւրտիւրմէք, դ. տալ աքսորել. faire exiler, bannir.

Սիւրրագ, ա. յգ. սարրգ, եւ։

Սիւրրիյէթ(թ), ա. եղ. սէրարի, յգ. հարճ. concubine.

Սիւրֆէ(թ), ա. լու, տիղ տընկոց. puceron

Սիւփիւշ, } գ. ոջիլ. pou.
Սիւփիւշէ, }
Սիւփիւս, }

Սիւփիւրիւճիւ, դ. աւելածու. balayeur.

Օճագ —. մաքրել ծխանի. ramoneur.

Սիւփիւրիւնթիւ, } դ. աւե-
Սիւփիւրիւնթիւլէր, } լածք. balayures.

Սիւփիւրկէ, դ. աւել. balai.

Թիւյ —. աւել ի փետրոց. plumeau.

Սիւփիւրմէք, դ. աւել ածել. balayer.

Օճագ —. մաքրել ծխանն. ramoner.

Սիւքեաթ, ա. լռել կալ. լռութիւն. se taire; silence.

Սիւքեարա, ա. յգ. սէքրան, եւ։

Սիւքեութ, ա. լռել. հանդարտել. լռութիւն. se taire; silence, taciturnité.

Սիւքեուն, ա. դադարել. հանգչել. հանդարտել. խաղաղել. հանգիստ. 2. անձայնութիւն. être en repos ou sans mouvement, être immobile; cesser; se calmer; se reposer; repos; 2. état d'être sans voix.

Սիւքեունէ(թ), ա. հանդարտութիւն. calme, repos, tranquillité.

Սիւքէրա, ա. յգ. սէքրան, եւ։

Սիւքնա, ա. բնակել. բնակութիւն. հանգիստ. habiter, demeurer; demeure, habitation; repos, tranquillité.

Սիւքքեան, ա. յգ. սաքին, եւ. 2. ղեկ. թեկղ. սաքք. gouvernail, barre, timon.

Սիւքքէր, ա. շաքար. sucre.

Սիւքքէրի մուքէրրէր. զտեալ կանդաշաքար. sucre épuré et candi.

Սիւքքէրին, գ. շաքարեղէն. de sucre, en sucre, sucré.

Սիւֆէհա, ա. յգ. սէֆիհ, եւ։

Սիւֆէրա, ա. յգ. սէֆիր, եւ։

Սիւֆթէ, գ. ծակեալ. foré, perforé, percé.

Սիւֆթէ-կիւլաշ, գ. որոյ ծակեալ են ականջք. dont les oreilles sont percées.

Սիւֆթէճէ, ա. (փօլիչա.) փոխանակագիր. lettre de change.

Սիւֆիւն, ա. յգ. սէֆինէ(թ), եւ։

Սիւֆլ, ա. ստորութիւն. bassesse.

Սիւֆլան, ա. Փայլածու եւ Արուսեակ. Mercure et Vénus.

Սիւֆլէ(թ), ա. ստորութիւն. bassesse.

Սիւֆլի(յ), ա. խոնարհ. 2. անարգ. ստոր. արհամարհ. 3. աշխարհային. bas, inférieur; 2. vil, abject; 3. mondain.

Սիւֆլիյաթ, ա. ընչին իրք. choses de peu de valeur, choses mondaines.

Սիւֆլիյյէթ, ա. խոնարհութիւն. ստորութիւն. bassesse, infériorité.

Սիւֆրէ(թ), ա. (սուֆրա, ա.) սեղան. table.

Սիւֆրէ-նշին, գ. բազմական. բազմեալ ի սեղան. qui est assis à la table, convive.

Սիւֆֆահ, ա. յգ. սէֆիհ, եւ։

Սիփա, } գ. երեքոտանի. եռո-
Սիփաէէ, } տանի. trépied.

Սիփահ, գ. զօրք. armée.

Սիփահեան, } գ. ձիաւոր. 2.
Սիփահի, } աւատապետ. cavalier; 2. qui possède un fief, suzerain. [տէ. suzerain.

Սիփահիլեանէ, գ. աւատ ատա-

Սիփահ-սալար, գ. զօրավար. général d'armée.

Սիփաս, գ. շնորհակալութիւն. գոհութիւն. action de grâce, remerciment, louange.

Սիփաս-կիւզար, } գ. որ գոհա-
Սիփաս-տար, } նայ, շնորհ առնէ. շնորհակալ. qui rend grâce, qui remercie, qui donne des louanges.

Սիփաս-կիւզարի } գ. գոհութիւն.
Սիփաս-տարի, } action de grâces, remerciment, louange.

Սիփար, գ. որ յանձն առնէ. qui commet, qui confie.

Սիփարէ, գ. յօդուած Կուրանի. une des trente sections du Coran.

Սիփարէնտէ, գ. որ յանձն առնէ. qui commet; qui recommande, commissionne qn.

Սիփարիշ. գ. յանձնարարութիւն. պատուէր. 2. նշանակագիր. commission, commande, recommandation; ordre; 2. bon, mandat.

— էթ. յանձն առնել. recommander, ordonner à qn., charger qn. de faire qc., commissionner qn. pour qc.

Սիփէհ..., գ. Սիփահ...

Սիփէհ-սալարի, } գ. զօրավա-
Սիփէհ-տարի, } րութիւն. généralat, dignité de général en chef.

Սիփէհ-տար, } գ. զօրավար. gé-
Սիփէհ-բէյի, } néral en chef.

Սիփէնճ, } գ. պանդոկ.
Սիփէնճ-խանէ, } 2. խուղ. 3. աշխարհ. hôtel; 2. cabane; 3. le monde d'ici-bas.

Սիփէնտա, գ. ծխանելիք. 2. վայրի փեփենայ. parfums à brûler; 2. rue sauvage.

Սիփէր, գ. վահան. ասպար. 2. յարկ դարպասարելոյ. 3. որ յանձն առնէ. bouclier; 2. appentis, hangar(d); 3. qui recommande.

Սիփիհր, գ. երկինք. ciel.

Սիք, տ. առնանդամ. membre viril.

Սիքեալ, գ. տե՛ս Սիկեալ։

Սիքէնկպիւպին, } գ. քացախաթան.
Սիքէնճպիւպին, } ըմպելի մեղրախառն քացախաւ. oxymel.

Սիքէք, տ. յք. տիքքէ(թ), եզ.

Սիքի, գ. գինի. vin.

Սիքիշ, տ. խառնակ. coït, cohabitation.

Սիքմէք, տ. [illegible]. cohabiter avec.

Սիքքէ(թ), տ. եզ. սիքէք, յք. ճանապարհ. փողոց. 2. դրոշմ. թիք. դրամներ դրոշմելոյ. 3. գլխանոց ինչ [illegible] կրօնաւորաց. rue, allée; 2. coin pour marquer la monnaie; 3. bonnet particulier à un ordre de derviches.

— պասմաք. } հարկանել դրամ.
Սիքքէլէմէք, տ. } frapper monnaie.

Սիքքէ-զէն, գ. դրամահար. monnayeur.

Սիքքէլի, տ. կնքեալ. դրոշմեալ. marqué au coin.

Սիքքէ-տար, գ. իշխան՝ որոյ իրաւունք էր դրամ հարկանելոյ. prince qui a le droit de battre monnaie. [cieux, taciturne.

Սիքքիթ, տ. լռանիստ. silen-

Սիքքին, տ. եզ. սեքաքին, յք. դանակ. couteau.

Սիքքիր, տ. արբշիռ. ivre.

Սիֆալ, գ. կոտորք խեցեղէն ամանոց. têt, tesson.

Սիֆալին, գ. խեցեղէն. de terre.

Սիֆահ, տ. պոռնկել. պոռնկութիւն. commettre la fornication; fornication.

Սիֆատ, տ. ելանել ի վերայ մատակի. ելանել [illegible] ի վերայ մաքիայ. couvrir, cocher.

Սիֆար, տ. ճանապարհորդել. voyager.

Սիֆարիշ, գ. յանձնարարութիւն. պատուէր. commission, recommandation, ordre, commande.

Սիֆթահ, տ. [illegible] վաճառելոյ. [illegible] յառաջն. première vente de la journée, étrenne.

— էթ. [դ.) վաճառականը-
Սիֆթահլամագ,) առաջինն. զա-
ռաջինն առնուլ արծաթ ի վաճա-
ռաց. étrenner un marchand.

Սիֆր, ա. եւ. էսֆար, յհ. գիր. մատեան. հատոր. livre, volume, tome.

Սու՛, ա. չարիք. չարաութիւն. méchanceté, malignité, malice.

Սու՛ի հալ. չար հանգամանք. mauvais état.

Սու՛ի զաննը. չարաչար խորհիք. խորհիք չարեաց. mauvaise opinion, soupçon, suspicion.

Սու, դ. կողմն. կոյս. côté, direction.

Սու, թ. (մա. ապ.) ջուր. eau.
Աղըզ —յու. լորձունք. bave.
Էթ —յու. արգանակ. bouillon.
Չիչէք —յու. ջուր ծաղկանցնարն-ջոյ. eau de fleur d'oranger.
(Սա՛աթ ալթը) է —լարընաա.
(Աղշամ)) դ(կից ժամ)ու.
ընդ (երեկ). vers (les six heures, le soir).
— ախօրմէք. միզել. uriner, émettre l'urine, pisser.

Սու՛ալ, ա. հազ. toux, rhume (de poitrine).

Սու՛ար, ա. կիզանութիւն. բոց հրոյ. հուր. 2. քաղց սաստիկ. ardeur du feu, la véhémence des flammes, feu; 2. grande faim, grosse faim, faim dévorante, fringale.

Սուգ, ա. եւ. էսվագ, յհ. հրապարակ. վաճառանոց. marché, place du marché.

Սուգ՛, ա. եւ. ասգա՛, յհ. գաւառ. երկիր. կողմն. pays, canton, district.

Սուգա, ա. հպատակք. les sujets.
Սուգալա, ա. եւ. սագըլ, յհ.
Սուգգաթ, ա. յհ. սագի, եւ. 2.
Սուգգաթ, ա. յհ. սագըթ, եւ. հ.

Սուգի(յ), ա. վաճառանոցի. գռեհիկ. խառնաղանճ (բարբառ). du (de) marché; (mot, expression) vulgaire, populaire.

Սուգութ, ա. անկանել. tomber,
Սուգուֆ, ա. յհ. սագֆ, եւ.
Սուզ, դ. է բերդ. որ կիզու. այրե.
2. կիզանութիւն. բոց. en cp. qui brûle; brûlant, cuisant; 2. chaleur brûlante, ardeur.

Ճիկէր-սուզ. սրտակէզ. խոցոտիչ. déchirant, navrant.

Սուզա, } դ. կիզէ. այրէ. ar-
Սուզան,} dent, brûlant; cuisant.

Սուզէն, ա. ասեղն. aiguille.

Սուզէն-դան, դ. աման ասղանց. étui à aiguilles ou à épingles, aiguillier.

Սուզէնաք, դ. այրեւ. կիզէ. ardent, brûlant; cuisant.

Սուզիշ, դ. այրումն. բոց. brûlement, ardeur.

Սուզ-նաք, } դ. այրէ. ar-
Սուզ-պաեր, } dent, brûlant; cuisant.

Սութուրլապ, ա. (ἀστρόλαβον) (իւթիւրլապ.) աստղադիտակ. astrolabe.

Սուլամագ, թ. ոռոգանել. 2. արբուցանել. arroser, irriguer; 2. abreuver.

Սու՛լէ(թ), ա. հազ. toux, rhume (de poitrine).

Սուլթան, ա. եւ. սալաթին, յհ. իշխան. արքայ. թագաւոր. 2. իշխանուհի. դշխոյ. 3. տէրութիւն. 4. ընդդէմ. յաղթական. sultan, empereur, souverain, prince; 2. sultane Validé, sultane, mère, femme, fille du sultan régnant; 3. empire; 4. argument, preuve.

Վալիտէ —. մայր թագաւորի. sultane Validé, sultane mère, mère du sultan régnant.

Սուլթանէ(թ), ա. զերդութիւն. արքայութիւն. թագաւորութիւն. pouvoir impérial, empire, souveraineté.

Սուլթանի(յ), ա. արքունի. de sultan, royal, impérial.

Սուլհ, ա. խաղաղութիւն. paix.
— էթ. խաղաղութիւն առնել. faire la paix.

Սուլհ-ամիզ, դ. խաղաղիչ. խաղաղ. հանդարտ. pacifique, paisible. [traité.

Սուլհ-նամէ, դ. գիր դաշանց.
Սուլու, թ. ջրալից. ջրէ. qui

contient beaucoup d'eau; succulent, fondant.

Սուլուպ, ա. եղ. սուլապ, յհ. ողնայար. 2. երիկամունք. épine dorsale; 2. reins.

Սուլպ, ա. կարծր. պինդ. ամուր. [dur, fort.

Սուլպի(յ), ա. բուն. բնական. հարազատ. légitime.

Սուխէն, գ. բան. խօսք. բանախօսութիւն. mot, parole, discours, conversation, entretien.

Սուխէն-արա,
Սուխէն-կիւզար,
Սուխէն-չինաս,
Սուխէն-սէնճ,
Սուխէն-սէրա,
Սուխէն-վէր,
Սուխէն-տան,
Սուխէն-րան,
Սուխէն-փէրվէր,
Սուխէն-փէրտազ, — գ. ճարտարախօս. ճարտարաբան. éloquent.

Սուխէն-արաի,
Սուխէն-սէնճի,
Սուխէն-վէրի,
Սուխէն-տանի,
Սուխէն-րանի, — գ. ճարտարախօսութիւն. ճարտարաբանութիւն. éloquence.

Սուխէն-չին, գ. ամբաստան. քսու. dénonciateur, délateur.

Սուխէն-ֆէհմ, գ. (սէօզ ադլանը.) մտաւոր. intelligent.

Սուխթ, ա. ցասնուլ. բարկանալ. s'emporter contre qn., se mettre en colère.

Սուխթէ, գ. այրեալ. 2. (սօխթա, փ.) ուսանող իրաւագիտութեան. brûlé; 2. étudiant en droit.

Սուխունէ(թ), ա. Ջերմութիւն. chaleur.

Սուխուր, ա. յհ. սախրէ(թ), եղ:

Սուհ, ա. յհ. սահա(թ), եղ:

Սուհէրա, ա. յհ. սըհր, եղ. 2:

Սուհուլէ(թ), ա. դիւրութիւն. facilité.

Սուհուն, ա. յհ. սահն, եղ. 1:

Սուհուֆ, ա. յհ. սահիֆէ(թ), եղ:

Սուհպան, ա. յհ. սահիպ, եղ. 2:

Սուզարա, ա. յհ. սազիր, եղ:

Սուզուր, ա. յհ. սազր, եղ:

Սուզուր, ա. նուաստ լինել. նուաստութիւն. être vil, bas de caractère; bassesse de caractère.

Սուղրա, ա. իգ. ասղար, ար:

Սուղրան, ա. փոքրկութիւն. petitesse.

Սուճուգ, թ. երշիկ. իճօղ. saucisse, saucisson.

Սում, ա. (սարմըսագ.) սխտոր. [ail.

Սումագ, փ. աղտոր. sumac.

Սումագի, գ. գորփիր. խայտաքար. porphyre.

Սումաթ, ա. լռել. se taire.

Սումթէ(թ), ա. լռութիւն. silence, taciturnité, attitude silencieuse.

Սումմ, ա. խուլ. sourd.

Սումմիւն պիւքմիւն. խուլ և համր. sourd et muet.

Սումմագ, գ. աղտոր. sumac.

Սումութ, ա. լռել. լռութիւն. se taire; silence, taciturnité.

Սումուղ, ա. յհ. սամղ, եղ:

Սուն', ա. առնել. յօրինել. գործ. faire; former, fabriquer; forger, créer; ouvrage, affaire.

Սունթուր, փ. (շա'շա'ա. տէպ-տէպէ.) շքեղութիւն. փառաւորութիւն. pompe, magnificence.

Սունթուրլու, փ. շքեղաշուք. շքազարդեալ. pompeux, magnifique.

Սունթուրլու, ա. տես Սիւմթիւրլու:

Սուն'ի(յ), ա. արուեստական. artificiel.

Սունմագ, թ. ('արզ, թագտիմ էթ.) մատուցանել. նուիրել. ընծայել. présenter, offrir.

Սուննա', ա. յհ. սանի', եղ:

Սունուֆ, ա. յհ. սընֆ. եղ:

Սու'ութ, ա. ընկալել. tabac à priser.

Սու'ուպէ(թ), ա. դժուարութիւն. difficulté.

Սու'ուտ, ա. ելանել. բարձրանալ. monter, s'élever.

Սու'ուտ, ա. եղ. սա'իտ, յհ. բարձրաւանդակ. գագաթն լեռին. յարկ տան. hauteur; sommet; toit.

Սու'ուտ, ա. յհ. սա'տ, եղ. 2:

Սու'ուտէ(թ), ա. երջանկութիւն. բախտ. bonheur, influence d'une heureuse étoile.

Սուչ, թ. յանցանք. մեղք. ոճիր. faute, délit, crime, péché.

Սուչլամագ, թ. մեղադիր լինել.

բէն դնել. ամբաստանել. inculper, accuser, imputer.

Սուչլու, թ. մեղապարտ. յանցաւոր. coupable, criminel.

Սուչսուզ, թ. անմեղ. innocent.

Սուչսուզլուգ, թ. անմեղութիւն. innocence.

Սու'պան, ա. վիշապ. grand serpent, dragon.

Սու-պէ-սու, դ. այսր անդր. de côté et d'autre, çà et là.

Սուպէրա, ա. յգ. սապըր. եւ։

Սուպհ, ա. եզ. սապահ, յգ. առաւօտ. ժամանակ առաւօտու. matin, matinée.

Սուպհան, ա. օրհնել, բարձր առնել զԱստուած. louer, exalter, glorifier Dieu.

Սուպհանա-լլահ, } ա. օրհնեալ
Սուպհանէ-հու, } է Աստուած. Dieu soit loué!

Սուպհանի(յ), ա. աստուածեղէն. divin.

Սուպհէ(թ), ա. եզ. սուպհէհաթ, յգ. օրհնութիւն. աղօթք. 2. հատ վարդարանի. louange, prière, acte surérogatoire de dévotion; 2. grain de chapelet, chapelet.

Սուպհէ-կէրա, } դ. որ դար-
Սուպհէ-կէրտան, } ձուցանէ զվարդարան. qui égrène le chapelet.

Սուպհէ-տար, դ. որ վարդարանն մրմռայցանէ. qui dit sans cesse son chapelet.

Սուպհ-կեահ, } դ. ժամ առաւ-
Սուպհ-ատէմ, } օտու. matinée.

Սուպլան, ա. յգ. սապի(յ), եզ։

Սուս, ա. բնութիւն. բարք. արմատ. սկիզբն. հիմն. naturel, caractère, racine, origine, fondement.

Սուս, թ. լուռ. 2. լուռ լեր. qui se tait, silencieux; 2. silence! taisez-vous!

— օլ. լուռ լինել. se taire.

Սուսազ, թ. ծարաւի. qui a soif, altéré.

Սուսաթմագ, թ. պապակեցուցանել. causer de la soif.

Սուսամ, թ. քնճիթ. շուշմայ. sésame.

Սուսամագ, թ. ծարաւել. պապակել. avoir soif, être altéré.

Սուսա տուրմագ, թ. կանգնած, ի կերպ երկարոյ առնէց կալ (շան). faire le beau (le chien).

Սուսէն, դ. (սէվսէն.) հիրիկ. iris, flambe.

Սուսլուգ, թ. լռութիւն. silence.

Սուսմագ, թ. (սուքութ էթ. սամթ էթ. խամուշ օլ.) լռել. լուռ կալ. se taire, faire silence.

Սուսմար, դ. (քէլէր.) խօլոզիայ. tarentule.

Սուսուզ, թ. անջուր. ծարաւի. qui a soif, altéré.

Սուսուզլուգ, թ. ծարաւ. soif.

Սուսդուրմագ, թ. լռեցուցանել. պապանձեցուցանել. faire taire, réduire au silence.

Սուվաթ, թ. ջրարբի. abreuvoir.

Սուվարըմ, թ. ոռոգումն. irrigation.

Սուվարըշ, թ. ջրելի տեղւոյ. aiguade.

Սուվարմագ, թ. արբուցանել. ոռոգանել. arroser, abreuver.

Սուվէր, ա. յգ. սուրէ(թ), եզ։

Սուվէր, ա. յգ. սուրէ(թ), եզ։

Սուտ, ա. շահ. օգուտ. gain, profit, utilité.

Սուտա', ա. ցաւ գլխոյ. mal de tête.

Սուտագա, ա. յգ. սատըգ, եզ։

Սուտէ, դ. շփեալ. 2. մանրեալ. frotté; 2. pilé, broyé.

Սուտէ-րու էթ. դ. (րու-սուտէ.) առնել մետանիա. frotter la face contre terre, faire une profonde révérence.

Սուտղ, ա. եզ. աստաղ, յգ. քունք. tempe.

Սուտ-մէնտ, դ. օգտակար. շահաւէտ. profitable, avantageux, utile.

Սուտուր, ա. յգ. սատր, եզ. 2. երեւել. ելանել. բղխել. ծագել. paraitre, provenir, émaner.

Սուտրէ(թ), ա. կուրծք. poitrine.

Սուր, ա. եղջերեայ. cor.

Սուր, ա. եզ. սուրան, յգ. պարիսպ. պարսպել. mur, muraille d'une ville.

Սուր, դ. խնճոյք. հարսանիք. festin, fête, noce.

Սուրաթ..., ա. տես Սուրէթ։

Սուրախ, գ. ծակ. trou, ouverture.

Սուրահի, գ. հաղբաղան. bouteille à vin à long goulot.

Սուրէ(թ), ա. եղ. սուրէր, յփ. ֆըր֊ի Կուրանի. chapitre du Coran.

Սուրէթ, ա. եղ. սուրէր, յփ. (սուրաթ, ա.) (արտաքին) երեսք. կերպարանք. 2. պատկեր. 3. պատճէն. օրինակ. 4. տեսիլ. երեւոյթ. նմանութիւն. 5. դիմապատակ. դէմակ. forme, figure, façon, conformation, configuration; 2. image, représentation; portrait; tableau, peinture; 3. copie, exemplaire, transcription, double; 4. apparence, air; dehors, extérieur; semblant; 5. masque.

— էթ. ծռել դէմս. խոժոռել. bouder.

Սուրէթի զահիրտէ. արտաքուստ. առ երեսս. en apparence.

— վէրմ. կերպարանել. former, façonner.

Պու — տէ. (օլ վէճհ իլէ.) այսու օրինակաւ. de cette manière.

Պիր — իլէ. (պիր թարզիլ իլէ.) օրինակաւ իւիք. en quelque manière.

(Իգթիզա իյլէտիկի) — տէ. յորժամ... en cas que..., dans le cas où...

Սուրէթա, ա. արտաքուստ. առ երեսս. en apparence, à l'extérieur.

Սուրէթ-պազ, } գ. կերպարա-
Սուրէթ-նիւմա, } նեալ. formé.

Սուրէթլի, տ. զարդարեալ պատկերօք. orné de figures.

Սուրէթ-կէր, } գ. նկարիչ.
Սուրէթ-պէնտա, } peintre.

Սուրէթսիզ, տ. չարադէմ. տգեղ. laid (de visage).

Սուրէհա, ա. յփ. սարիհ, եղ։

Սուրի(յ), ա. արտաքին. կերպարանաւոր. extérieur, apparent.

Սուրի, գ. կարմրավարդ. sorte de rose.

Սուրնա, }
Սուրնայ, } գ. փող. trompette.

Սուրուհ, ա. յփ. սարհ, եղ։

Սուրուհա(թ), ա. ուրախութիւն. զուարթութիւն. մաքրութիւն. pureté.

Սուրուր, ա. ուրախ լինել. ուրախանալ. ուրախութիւն. se réjouir; réjouissance, joie.

Սուրրէ(թ), ա. քսակ արծաթոյ. bourse, sac à argent.

Սուքէուք, ա. յփ. սաքք, եղ։

Սուֆա, տ. սրահ. salon.

Սուֆէֆ, ա. յփ. սաֆֆա(թ), եղ։

Սուֆուր, } ա. դատարկ լի-
Սուֆուրէ(թ), } նել. դատարկութիւն. être vide; vide, démeublement.

Սուֆուֆ, ա. յփ. սաֆֆ, եղ։

Սուֆր, ա. (թուճ.) անագապղինձ. bronze, cuivre jaune.

Սօգագ, տ. փողոց. rue.

Սօգմագ, տ. մուծանել. 2. ծակել. խոցել. խայթել. introduire, mettre dans, faire entrer; 2. enfoncer, plonger, piquer, mordre.

Նիյէթինի — . կազմիլ. se disposer ou s'apprêter à (faire) qc. se mettre en devoir de faire qc.

Պուրունու — . միջամուխ լինել. fourrer son nez où l'on n'a que faire.

Կէօզէ — . աչաց ցուցանել. toucher qc. au doigt et à l'oeil, la faire comprendre clairement.

Սօգուլմագ, } տ. (աբաղիգա կիր.)
Սօգուշմագ, } խառնիլ միջամուխ լինել. արգելանալ մտանել. se jeter entre..., se pousser, se presser pour approcher, s'insinuer à force d'importunités, s'introduire par des importunités.

Սօլ, տ. ձախ. 2. ձախակողմն. gauche; 2. gauche, côté gauche.

Սագա — ա. յանկարծաբար. à tort et à travers.

Սօլագ, տ. (ձախլիկ) ի ձախոյ ձեռամբ յաջողակ. gaucher.

Սօլգուն, տ. թառամեալ. նուաղեալ. fané, flétri, terne.

Սօլմագ, տ. թառամել. թառամիլ. նուաղիլ. se faner, flétrir.

Սօլուգ, տ. շունչ. haleine, souffle, respiration.

— ալմագ. } շնչել. ծծել.
Սօլուգ ալմագ, տ. } շնչ. respirer.

Սօլուգան, թ. թօսօղ. ծանրաշնչող. haletant, souffleur.

Սօլումագ, թ. (հեւալ.) հեւինալ. թօսել. haleter, respirer avec peine, avoir la respiration bruyante.

Սօխթա, թ. ուսանող իրաւանց. étudiant en droit.

Սօղան, թ. սոխ. oignon.

Սօղճան, թ.

Եէր —ը. հողորդ. ver de terre.

Մի'տէ —ը. փորային որովայնի. ver intestinal.

Շէրիթա —ը. երիզ որդն. tenia, [ver solitaire.

Սօղուգ, թ. (պարիտա.) (դադ.) ցուրտ. froid.

— օլմագ. հիւանդանալ ի ցրտոյ. se refroidir.

— լար. ցրտութիւն. froid.

Սօղուգլանմագ, թ. ցրտանալ. se refroidir.

Սօղուգլուգ, թ. ցուրտ. ցրտութիւն. froid, froideur.

Սօղութմագ, թ. ցրտացուցանել. refroidir.

Սօղուճագ, թ. ցրտագին. un peu froid.

Սօղումագ, թ. ցրտանալ. se refroidir.

Սօմ, թ. [illegible]. massif.

Սօմուն, թ. նկան(ակ). miche de pain.

Սօմուրտանմագ, թ. խանչել. փրթփթել. լնչել. grogner, marmotter entre ses dents.

Սօյ, թ. ազգ. ազգատոհմ. race, famille; espèce, sorte.

— աթ. ազնիւ երիվար. cheval de race.

— սօպ. ազգատոհմ. parenté.

Սօյ-զադէ, պ. ազատազգի. ազնուատոհմ. noble, d'une bonne famille.

Սօյղուն, թ. մերկացեալ. 2. կողոպտեալ. déshabillé; 2. dépouillé.

— կիթմէք. մերկացեալ լինել յաւարառոյ. être dépouillé.

Սօյմագ, թ. կեղեւել. կաշառել. 2. մերկացուցանել. կողոպտել. հանել. peler, écorcher; 2. dépouiller. déshabiller.

Սօյուլմագ, թ. մերկացեալ լինել. être dépouillé.

Սօյունմագ, թ. մերկանալ զհանդերձս. se déshabiller.

Սօյունտուրմագ, թ. մերկացուցանել. déshabiller, dépouiller.

Սօյսուզ, թ. անզգամ. անազգ. վատթարագի. ignoble.

Սօյսուզլուգ, թ. անզգամութիւն. ignobilité.

Սօն, թ. վախճան. վերջ. կատարած. 2. վերջին. յետին. 3. ազդ ծննդեան մանկան. fin; 2. dernier; 3. arrière-faix.

Սօնգուր, թ. ազգ ինչ բազէի. [gerfaut.

Սօնսուզ, թ. անվախճան. sans fin, infini, interminable.

Սօնրա, թ. (մուտաախարէն. պա'տէհու.) ապա. յետոյ. après, ensuite.

Սօնրաքի, թ. (ախիր.) վերջին. յետին. le dernier.

Սօպա, թ. թոնիր. poêle.

Սօրղուճ, թ. փետուր. պսակի փետուր. փետրամանակ. panache, aigrette, plumet.

Սօրմագ, թ. (սիւ'ալ, իսթիֆսար, իսթիխպար էթ.) խնդրել. հարցանել. հարց եւ փորձ առնել. demander qc. à qn., interroger; questionner; s'informer de qc. auprès de qn.

Սօրուշտուրմագ, թ. (թէճէսսիւս, թէհարրի էթ.) հարց եւ փորձ առնել. հետազօտել. interroger qn. sur qc.; questionner qn.

Սօփա, թ. գաւազան. bâton.

Սօֆ, ա. եւ. սուֆ, յգ. սուր. 2. այծեայ. laine; 2. camelot.

Սօֆթա, թ. տես Սօխթա։

Սօֆի(յ), ա. ասրեղէն. այծեայ. de laine, de camelot.

Սօֆի. եւ. } յգ. } ա. { թարեկալ. ազգ. մա- լիմական. դաւանա-
Սօֆիեան,
Սօֆիէուն,
Սօֆու, ա.

ւոր ասկետել կամ շլուփ դաւանանի. sofi ou soufi, nom de philosophes musulmans; pieux, religieux, fanatique.

Սօֆուլուգ, թ. թարեկալութիւն աւարտել կամ շլուփն. piété ou dévotion exagérée.

Սօֆֆա(թ), ա. եւ. սուֆէֆ, յգ. բազմոց. sofa ou sopha.

Վ

Վա, դ. յետս. 2. բաց. 3. դարձեալ. անդրէն. en arrière; 2. ouvert; 3. de nouveau, derechef.

Վագ', ա. հաստատութիւն. 2. պատիւ. fermeté, solidité; 2. considération.

Վագա, ա. պահել. պահպանել. պատսպարել. conserver, garder, protéger, préserver.

Վագ'ա(թ), ա. դէպք. դիպուած. պատահար. 2. բախումն. ընդհարումն. մարտ պատերազմ. rencontre, cas, accident, aventure; événement; 2. conflit, combat, choc.

Վագաթ, ա. յգ. վագը'ա(թ), եւ:

Վագըա-նիգեար,) դ. պատմա-
Վագըա-նիւվիս, } գիր. historien, historiographe.

Վագահ, ա. կարծր. dur, durci.

Վագահա(թ), ա. կարծրութիւն. 2. լկտանք. լրբութիւն. dureté; 2. effronterie, insolence, impudence.

Վագահէ(թ), ա. քահանայապետութիւն. dignité du grand prêtre. [brûler (le feu).

Վագատան, ա. վառել հուր.

Վագար, } ա. զգօնութիւն.
Վագարէ(թ), } ծանրութիւն. sérieux, gravité.

Վագգատ, ա. կենդանի. պայծառ. 2. գործօն. 3. արագամիտ. vif, ardent; 2. actif, habile; 3. qui a l'esprit vif, pénétrant.

Վագը', ա. որ դիպի, պատահի. 2. իրական. ճշմարիտ. բուն. qui a lieu, qui arrive; 2. effectif.

Վագը'ը հալ. (հագըգէթի հալ.) ստոյգ հանգամանք իրաց. état (exact) des choses.

Ֆի-լ-վագը'ը. (Ֆի-լ-հագըգա. հագըգէթի հալտէ.) արդեամբք. իրօք. ճշմարտիւ. réellement, en effet.

— օլ. դիպել. դէպ լինել. arriver, avoir lieu, se faire.

Վագը'ա, ա. (Ֆի-լ-վագը'. Ֆի-լ-հագըգա.) արդեամբք. իրօք. ճշմարտիւ. réellement, en effet.

Վագըաթ, յգ. } ա. տե՛ս Վա-
Վագըա(թ), եւ. } գը'ա(թ). 1. 2. անուրջք. երազ. songe, rêve.

Վագը'աթ, ա. դէպք. պատահար. 2. պատերազմ. մարտ. événement, accident, cas; 2. combat, bataille.

Վագըֆ, ա. կիրթ. գիտակ. տեղեակ. հմուտ. informé de qc., connaisseur.

— օլ. տեղեկանալ, գիտակ լինել. prendre ou avoir connaissance de qc., s'entendre en...

Վագիթ, ա. եւ. էվգաթ, յգ. (զէման. մէվսիմ. հէնկեամ.) ժամանակ. temps.

— *ըյլէ*. կանխաւ. երբեմն. յառաջ ժամանակաւ. jadis, dans le temps, autrefois.

— *վագթ*. ընդ ժամանակս ժամանակս. երբեք երբեք. de temps en temps, de temps à autre.

— *ընտա*. ի ժամու. en temps et lieu, à temps.

— *պուլմ*. պարապ գտանել. prendre du loisir, trouver l'occasion favorable.

— *օլ*. ժամ է. il est temps de...

— *գօլլամագ*. սպասել առնել պատեհ ժամանակն. prendre son temps, guetter et saisir l'instant favorable.

— *կէչիրմէք*. ընդ վայր անցուցանել զժամանակ. 2. զբօսնուլ. perdre le (son) temps; 2. faire passer le temps, tuer le temps.

Վագթա-քի, դ. յորժամ. au temps que, lorsque, quand.

Վագթէն-ֆէ-վագթէն, ա. ընդ ժամանակս ժամանակս. de temps en temps, de temps à autre.

Վագթլը վագթսըզ, մ. (կեահ ու պի-կեահ.) ժամու եւ տարաժամու. à temps et à contretemps.

Վագը, ա. (մուզագէր իսմի.) որ պահէ, պահպանէ, պատսպարէ. qui garde, conserve, préserve.

Վագըյէ(թ), ա. (օգգա.) կշիռ. ocque.

Վագըհ, ա. հաստատուն. 2. լիրբ. անամօթ. durable, solide; 2. effronté, impudent.

Վագուտ, ա. փայտ. ածուխ. bois à brûler, charbon.

Վագուր, ա. պատկառելի. ծանրաբարոյ. sérieux, grave.

Վագվագ, գ. ծառ մը առասպելական. arbre fabuleux.

Վագա, ա. վառել հրոյ. brûler (le feu).

Վագր, / **Վագրէ(թ)**, } ա. խլութիւն. dureté d'oreille, surdité.

Վագըֆ, ա. յոտն կալ. դադարել. 2. առնել հրէտակ բարեգործութեան. եւ. էվգաֆ, յհ. երկիր, կալուած, դրամագլխոց թողուլ վասն բարեգործութեան ինչ ընծայ. se tenir debout; s'arrêter, cesser; 2. faire des legs pieux; fondation pieuse.

Վագըֆի(յ), ա. բարեգործական կալուածոյ. appartenant à une fondation pieuse.

Վագըֆնամէ(թ), ա. կտակ. կտակագիր. acte ou diplôme de fondation pieuse; registre où les legs pieux sont inscrits.

Վազ', գ. յետս. 2. բաց. 3. գլխիվայր. à reculons, en arrière; 2. ouvert; 3. renversé.

— գէչմէք, գէչմէք. (պօզուլմագ. պըրագմագ. թէրք, ֆերագաթ, քէֆֆի եէս էթ.) յետս կալ ձեռնել. հրաժարել. se départir, se désister de qc., renoncer à.

Վազ', ա. դնել. 2. ծնանել. 3. հնարել. 4. եւ. էվզա', յհ. դիր. կայք. վարք. բարք. mettre, poser placer (en un lieu), déposer; 2. mettre au monde, accoucher de...; 3. créer, inventer; 4. tenue, maintien, moeurs.

Վազ'ը համլ. ծնանել. յաղթ հանել. mettre des petits, mettre bas; mise bas des animaux.

Վա'զ, ա. քարոզել. (քարոզ.) խրատ. յամ, խօսք յորդորական խրատ. prêcher; admonition, avertissement, sermon.

Վազա'ա(թ), ա. փցնութիւն. vilité, bassesse.

Վազ'ա(թ), ա. դիր. կայք. tenue.

Վազը', ա. որ դնէ, հաստատէ. որ կարգադրէ. 2. որ հնարողն է. 3. որ առնէ, արարչէ. qui place, qui met; qui établit; qui institue; 2. qui invente; 3. qui fait, qui crée.

Վազը', ա. եւ. մէզէ'աթ, յհ. որ արգելու. homme... chargé de défendre, d'interdire l'entrée...

Վազի', ա. անարգ. ստոր. bas, de basse condition, inférieur.

Վազի'ա(թ), ա. հարկ. tribut, contribution.

Վազի'ի(յ), ա. կարգաց. de (la) tenue.

Վազըհ, ըստ.) ա. յայտնի. պայծառ.
Վազըհ, ա. | évident, clair, manifeste.

Վազըհաթ, ա. (յհ. վազըհ. եւ.) յայտնի իրք. choses évidentes.

Վազին, ա. կշիռ. qui a le poids exigé ou déterminé par la loi.

Վազիֆէ(թ), ա. եւ. վէզաիֆ. յհ. պարտաւորութիւն. 2. թոշակ. ռոճիկ. 3. պայման. obligation, engagement, devoir; 2. gages, solde, paye; appointements, traitement; pension; 3. pacte; condition.

Վազիֆէ-խօր, գ. թոշակառու. ռոճկեր. salarié, payé, pensionné.

Վազ-գէօնն, գ. վեր ի վայր շրջելով. à l'envers, renversé, à rebours.

Վազգ, ա. հանապազորդել. ջանադրել. faire continuellement et avec assiduité.

Վաթան, ա. եւ. էվթան, յհ. բնակարան. հայրենիք. chez-soi, pays (lieu, sol) natal, pays, patrie.

— չըգարմագ. (թազրիգ. իճլա.) յաքսոր առաքել. envoyer en exil.

— էթինմէք. (թէվաթթուն.) բնակել. s'établir à demeure, prendre pour patrie.

Վաթանի(յ), ա. հայրենի. (du pays) natal, de la patrie.

Վաթան-տաշ, գ. հայրենակից. համաքաղաքացի. compatriote.

Վաթի, ա. առ ոտն կոխել. 2.

[illegible] fouler aux pieds; 2. se livrer au coït.

[illegible] ferme, solide, inébranlable.

[illegible] se raffermir, s'établir.

[illegible] affaire.

[illegible] à rebours.

[illegible] qui adresse des admonitions, prédicateur.

[illegible] promettre; 2. menace, prédiction des malheurs qui doivent arriver.

[illegible] homme considérable; 2. (lieu de) refuge.

[illegible] haut, élevé, éminent, grand. [puissant.

[illegible] très-

[illegible] hauteur, grandeur, élévation.

[illegible] qui occupe un rang élevé, une dignité distinguée.

[illegible] renommé, éminent.

[illegible]

[illegible] gouverneur d'une province, vice-roi.

[illegible] préfecture.

[illegible] troublé, hors de soi, fou d'amour.

[illegible] père.

[illegible] parents.

[illegible] mère.

[illegible] (j'en jure) par Dieu.

[illegible] bassesse, vilité.

[illegible] malsain, insalubre; dangereux, nuisible.

[illegible] vil, bas.

[illegible] prophète, envoyé céleste.

[illegible] ah! hélas!

[illegible] envie de femme grosse.

[illegible] éprouver une envie; 2. chose dont une femme enceinte a envie; 3. convoiter.

[illegible] unité.

[illegible] être abondant, luxuriant.

[illegible] ensemble.

[illegible] révélation, inspiration.

[illegible] benêt, niais, sot; 2. lâche, pendant, traînant, flasque; 3. vain.

[illegible] paroles vaines.

[illegible] moment, instant.

[illegible] dès le premier moment, en premier lieu.

[illegible] qui croit, qui pense, qui s'imagine qc.

[illegible] très-chaud, brûlant.

[illegible] faculté imaginative, imagination. [débile.

[illegible] faible,

[illegible] qui donne, généreux, libéral.

[illegible] un, unique.

[illegible] l'un après l'autre, un à un.

[illegible] bourbier.

[illegible] qui éprouve une envie.

Վահշ, ա. վայրենի. եղեան. ամայի. հեռի է մարդկանց. sauvage; dévasté, dépeuplé, retiré.

Վահշան, ա. տրտում. թախծալից. triste, chagrin.

Վահշէ(թ), ա. տրտմութիւն. թախծութիւն. 2. ահ. երկիւղ. 3. անապատ. ամայի. եղեան վայր. 4. վայրենութիւն. tristesse, chagrin; 2. crainte, peur; 3. désert, solitude; 4. état sauvage.

Վահշէթ-էնկիզ, } գ. ահաւոր.
Վահշէթ-նաք, } épouvantable, effroyable, horrible.

Վահշի(յ), ա. վայրենի. sauvage.

Վահտա, ա. միայնութիւն. անզուգականութիւն. état d'être seul, d'être unique.

Վահտանիյէ(թ), ա. միութիւն (Աստուծոյ). unité (de Dieu).

Վահտէ(թ), ա. միութիւն. միայնութիւն. unité, solitude.

Վահֆ, ա. առատ լինել. être abondant, luxuriant.

Վաղա, գ. աղմուկ. մարտ. կռիւ. tumulte, combat, bataille.

Վաղաաէ(թ), ա. յիմարութիւն. 2. ծառայութիւն. ստրկութիւն. 3. անպահմութիւն. sottise, ignorance; 2. domesticité, servitude, esclavage; 3. bassesse de condition.

Վաղի, ա. աղմուկ. tumulte, bruit.

Վաղլ, ա. այր ռամիկ. homme de basse condition, abject.

Վաղմ, ա. ոխ. քէն. haine, rancune.

Վաղիա, ա. եզ. էվղաա, յգ. այր անպահմ, ռամիկ. 2. եզ. մուղտաան, յգ. ծառայ. homme vil, de basse condition; 2. domestique, valet.

Վաղր, ա. տապագին լինել. 2. ոխ. 3. լինել ցասմամբ փրփրալ. être brûlant; 2. animosité, haine; 3. s'enflammer, bouillonner de colère.

Վաճիզ, ա. համառօտ(եալ). կարճառօտ. abrégé, résumé, bref.

Վաճիպ, ա. կարեւոր. անհրաժեշտ. 2. պարտաւորիչ. dû, nécessaire; indispensable; 2. obligatoire. [Dieu.

Վաճիպուլ-վիւճուտ. որ էն.

Վաճիպաթ, ա. (յգ. վաճիպ, եզ.) կարեւոր իրք. պարտքայք. choses nécessaires, indispensables, obligations.

Վաճիտ, ա. (վիւճուտ կէթիրիճի.) գոյացուցիչ. որ է գոյ առնէ. celui qui donne l'être, qui crée.

Վա-ճիւտա, գ. անջատեալ. բաժանեալ. séparé, disjoint, détaché.

Վամ, գ. պարտք. 2. փոխ. dette; 2. emprunt.

Վա-մանտէ, գ. յետս մնացեալ. resté en arrière, arriéré.

Վամգ, ա. սիրել. սէր. aimer; amour.

Վամիգ, ա. սիրող. հարեալ է սէր. amant, passionné.

Վամ-խահ, գ. պարտատէր. պահանջող. créancier, qui réclame sa créance.

Վայ, գ. վայ, եղուկ. hélas! oh!

Վայէ, գ. բաժին. մասն. 2. խնդ. յօժարութիւն. part; 2. demande, désir.

Վայէ-մէնտ, } գ. բաժանորդ.
Վայէ-տար, } qui a part à qc., participant à qc., copartageant.

Վան, գ. տես Վան:

Շիւթիւր-վան. ուղտապան. chamelier.

Վանի, ա. անզօր. տկար. թոյլ. վաստակեալ. խոնջեալ. 2. անփոյթ. ծուլերք. faible, languissant, mou, las, fatigué; 2. négligent, paresseux.

Վաշագ, գ. լուսան. լուսենի մորթի. lynx; peau de lynx.

Վաշի, ա. եզ. վիւշաթ, յգ. բանսարկու. չար. intrigant.

Վա-շիւտէ, գ. մեկնեալ. retiré.

Վա-պէսթէ, գ. կապեալ. lié, attaché.

Վասատա, ա. յգ. վասիթէ(թ), եզ:

Վասաթ, ա. եզ. էվսաթ, յգ. միջավայր. milieu, point du milieu.

Վասաա, ա. հիւսել. անկանել. tisser.

Վասաֆէ(թ), ա. ծառայութիւն. domesticité.

Վասըք, ա. որ վստահ լինի. qui se fie.

Վասաթ, ա. միջին. միջակայ. moyen, situé au milieu, du milieu, intermédiaire.

Վասաթա(թ), ա. միջավայր. 2. հնարք. 3. միջնորդ. milieu; 2. moyen, médiation, entremise; intermédiaire; 3. médiateur.

Վասըլ, ա. որ հասանի, ժամանի. qui arrive, qui parvient.

— օլ. հասանել. ժամանել. arriver, parvenir.

Վասըպ, ա. մշտնջենաւոր. continuel, perpétuel.

Վասի, ա. կտակակատար. exécuteur testamentaire.

Վասի', ա. ընդարձակ. լայնատարած. spacieux, étendu, vaste, large.

Վասի(յ), ա. ած. կտակագիր. 2. կտակակատար. 3. խնամակալ. testateur; 2. exécuteur testamentaire; 3. tuteur.

Վասիյէթ(թ), ա. եւ. վասայա, յի. պատուէր. յանձնարարութիւն. 2. կտակ. recommandation, 2. testament.

— էթ. կտակագրել. faire un testament.

Վասիյէթ-նամէ, պ. կտակ. testament.

Վասիլ, ա. աստուածապաշտ. pieux, dévot.

Վասիլ, ա. մտերիմ. ami intime.

Վասիգ, ա. եւ. վէսագ, վէսագի(յ), յի. հիւանդ. malade.

Վասիա, ա. սեմք. seuil.

Վասիգէ(թ), ա. վաւերագիր. document, acte judiciaire.

Վասիֆ, ա. ծառայ. սպասաւոր. serviteur, domestique.

Վասիֆ, ա. որ գրաւէ. qui décrit, qui fait la description de qc., descripteur.

Վասըլ, ա. հասանել. ժամանել. arriver, parvenir.

Վասըլի(յ), ա. գումարութեան. de (la) réunion.

Վասմ. ա. եւ. վուսում, յի. թերակատարութիւն. vice, défaut, imperfection.

Վասէմ(թ), ա. տես վասմ. 2. թմբրութիւն. langueur, lassitude, fatigue.

Վասսաճ, ա. ոստայնանկ. tisserand.

Վասսաֆ. ա. քաջ գրագէտ. qui décrit, qui sait décrire avec art.

Վասֆ, ա. նկարել. գրաւել. եւ. էվսաֆ, յի. նկարագիր. հանգամանք. 2. վերադիր. ածական. décrire, (dé)peindre; description, peinture; 2. adjectif.

Վասֆի(յ), ա. նկարագրական. descriptif.

Վավ. ա. 30րորդ նշանագիր օսմանցւոց. 2. նշանակ 6 թուոյ. 30° lettre de l'alphabet ottoman; 2. vaut 6.

Վաւէյլա, ղ. ահ. բաբէ. oh! helas!

Վա'դ, ա. խոստանալ. խոստում. promettre; promesse.

Վա-սասէ, ղ. հատուցեալ. rendu, restitué.

Վաքէ, ղ. սկիզբն. էութիւն. origine, essence, nature réelle. réalité.

Վա'ատէ(թ), ա. ժամանակամիջոց. ժամադիր ժամանակ. 2. ժամադիր. ժամանակ հատուցման. ժամանակակէտ. terme, temps préfix; 2. échéance.

Վա'ատէլի, պ. ժամանակաւոր. à terme.

Վատի, ա. եւ. էվտիյէ(թ), յի. ձոր. հովիտ. ձորաձոր. vallée, vallon.

Վատի', ա. խաղաղ. հանդարտ. paisible, tranquille.

Վար, ղ. է ինչ... ունի ... ունօղ. 2. նման ... նման. en cp. qui a, qui possède; 2. semblable à... à la manière de.., comme.

Պէհրէ-վար. բաժանորդ. qui a part à qc.

Զէրրէ-վար. նման հիւլէաման. semblable à un atome.

'Անքէպութ-վար. սարդի նման. comme une araignée.

Վար, ք. է. կայ. 2. ինչք. ստացուածք. կայք. il y a; il est; 2. biens, fortune.

— օլ. լինել. տեւել. բազմել. կեալ ընդ երկար. exister; durer, vivre longtemps.

— էթ. ի կայ ածել. ստեղծանել. հաստատել. donner l'existence, créer.

Նէ՞ վար նէ՞ եօգ. ինչ նորութիւն կայ. qu'y a-t-il de nouveau? quoi de nouveau?

—ը եօգու (մալը մէնալը.) ամէնայն ինչ, ինչք. tout son (ou mon, leur, etc.) bien ou avoir.

Աւր —. (նաւ-պուա.) առասպելական. fabuleux.

Իշինտէ էլի —. գործին մէջ է ձեռ. il a la main dans l'affaire.

Գէնիմ... վար. ես իմ... j'ai...

— օլսուն. կեցցէ. vivat! bravo!

Վարագ, ա. ել. եփրագ, յգ. տերեւ. 2. թերթ գրոց. 3. թերթ ոսկւոյ... feuille; 2. feuillet; 3. feuille(tte) d'or, d'argent etc.

Վարագա(թ), ա. տերեւ, թերթ մը. une feuille, un feuillet.

Վարագլամագ, ա. դրոշմել ոսկւով. dorer.

Վարէօզ. փորձարանք. épinçoir.

Վարէ, ա. նման. կերպ. semblable, comme.

Վարէսթէ, ա. ազատեալ. ապրեալ. sauvé, délivré, échappé.

Վարէսթէկի, ա. ազատութիւն. ապրելն. évasion.

Վարըլմագ, ա. (վարըլօլ.) հասնել. arriver, parvenir.

Վարընմագ, ա. ընել. վարել. agir, procéder.

Վարըշմագ, ա. (կէլիպ կիթմէք. կէօրիւշմէք.) յաճախել առ ոմն. fréquenter, hanter qn., faire sa société de qn.

Վարըշ կէօրիւշ, ա. մտերմութիւն. relations, rapports intimes.

Վարթա(թ), ա. ել. վիրաթ, յգ. անդունդք. գահավէժ. abîme, précipice.

Վարի, }
Վարինէ, } ա. տե՛ս Վարէ:

Վարիտէ(թ), ա. ինչք. ստացուածք. biens, avoir, fortune.

Վարիտէթլի, ա. հարուստ. qui a beaucoup de biens, riche, argenteux.

Վարիլ. տակառիկ. baril.

Վարիս, ա. ել. միրասէ(թ), յգ. ժառանգ. héritier.

Վարիսա, ա. որ հասանի, գայ. qui arrive, qui vient. [venir.

—օլ. հասանել. գալ. arriver,

Վարլըգ, ա. (յգ. վարիտ, ել.) հասոյթ. մուտք. rentes, revenus.

Վարլըգ, ա. (քէլի. միւճուտ.) գոյութիւն. 2. (մալ. սերվէթ. մամուն.) ինչք. ստացուածք. existence; 2. bien, avoir, fortune.

Վարմագ, ա. երթալ. գնալ. 2. հասանել. ժամանել. aller, se rendre quelque part; 2. arriver, parvenir.

Էյի —. յաջողիլ. aller bien, réussir.

Էրէ —. (թէզվիճ.) ամուսնանալ. առն լինել. se marier.

Ֆարգընա —. իմանալ. remarquer, voir, découvrir.

Իշ Փէնայա —. չյաջողիլ. manquer, échouer.

Իւսթիւնէ —. դիմել. յարձակիլ ի վերայ. fondre, se jeter sur...

Իւսթէ —. հասանել ի վերայ. survenir.

Եանընա —. մօտիլ. մերձենալ. s'approcher de...

Վարընճա. մինչեւ. ց. jusqu'à.

Վարա վարա. (վարադարագ. կիթտիքճէ. աշէսթէ աշէսթէ. նիհայէթիւլ-էմր.) դանդաղ դանդաղ. peu à peu.

Վարադըճա. հետ զհետէ. դանդաղ դանդաղ. successivement, de plus en plus.

Վարուն, } ա. (ըրգուն.) ըրնիլ.
Վարունէ. } Վերը ի վայր հակառակ. շրջեալ. ներհակ. հակառակ. յանդուգ. inverse, à l'envers, renversé, à rebours, contraire, opposé, adverse.

Վարսագ, ա. լայնալեզու. sabre court et large.

Վարսա. (guarda!) զգոյշ եղիր. ի բաց կաց. gare (de là)! gare (devant)!

Վարտաճը, ա. որ յառաջէն ընթանայ ազդելով զգուշանալ. qui court et crie: gare devant!

Վարտըրմագ, ա. հասուցանել. faire parvenir.

Վա-փէս, }ա. յետնեալ. յետին.
Վա-փէսին, } ետևեալ. յետինք. arriéré; dernier.

Վափօր. (չարխ կէմիսի.) շոգենաւ. bateau à vapeur ou à roues.

Վաֆթիզ. (βάπτισμα.) Մկրտութիւն. baptême.

— **էթ.** Մկրտել. baptiser.

Վաֆի. ա. Հաւատարիմ ի խոստմանն իւր. 2. Բաւական. Բաւականին. 3. Ամբողջ. Անթերի. Կատարեալ. fidèle à sa parole, à ses engagements; 2. abondant, copieux; plus que suffisant; 3. complet, entier.

Վաֆիա, ա. Հրեշտակ. դեսպան. messager, envoyé.

Վաֆիր, ա. առատ. Բազում. abondant, copieux, nombreux, beaucoup de.

Վէ. ա. եւ. et.

Վէզ՛, ա. արգելուլ. défendre, prohiber, faire défense, interdire.

Վէզաիմ, ա. յգ. վէզիմէ(թ), եզ.

Վէզաիֆ, ա. յգ. վազիֆէ(թ), եզ.

Վէզան, } ա. որ շնչէ. qui souffle.
Վէզանէ. }

Վէզարէ(թ), ա. Փոխարքայութիւն. Եպարքոսութիւն. dignité, fonction de vizir, vizir(i)at.

Վէզարէթի 'ուզմա. Գլխաւոր փոխարքայութիւն. grand vizirat.

Վէզզան, ա. որ կշռէ. qui pèse.

Վէզզագ, ա. գող. voleur, filou, larron.

Վէզէ'ա(թ), ա. յգ. վազի', եզ.

Վէզիմէ(թ), ա. եզ. վէզաիմ, յգ. պաշտամունք. 2. Նուէր ուխտի. offrande; 2. ex-voto.

Վէզին, ա. կշիռ. կշռեալ. հաստատուն. pesé; solide.

Վէզիր, ա. եզ. վիւզէրա, յգ. պաշտօնեայ. 2. (= վէզիրի 'ազամ. սադրը 'ազամ.) փոխարքայ. ministre; 2. vizir, ministre (d'État).

Վէզիրլիք, գ. տե՛ս Վէզարէթ:

Վէզղէ(թ), ա. ագին աւարտ ձմերան. la queue de l'hiver.

Վէզն, ա. կշռել. 2. եզ. էվզան, յգ. կշիռ. ծանրութիւն. 3. կշռաքար. 4. չափ. 5. Ձեւ բառանունաց. peser; poids; 2. poids; 3. poids (à peser); 4. mesure, mètre; 5. forme d'un mot.

Վէզնէ(թ), ա. կշռարք. 2. կշիռ դահեկանաց. 3. պարկ վառօդոյ. balance; 2. trébuchet; 3. poire à poudre, poudrière.

Վէզնէճիլէր, գ. անուշարարք. confiseurs.

Վէզնէ-տար, գ. կշռել. 2. ապրանքապահ. peseur; 2. consignataire.

Վէզք. ա. հոսել. couler.

Վէթաիր, ա. յգ. վէթիրէ(թ), եզ.

Վէբալ, ա. մեղք գործել. յանցաւոր, մեղաւոր լինել. commettre un péché; être coupable, pécheur.

Վէթէտ, ա. եզ. էվթատ, յգ. ցից. pieu.

Վէթէր, ա. եզ. էվթար, յգ. լար աղեղան. corde d'un arc.

Վէթիհ. ա. դոյզն. modique, exigu, petit.

Վէթիրէ(թ), ա. եզ. վէթաիր, յգ. Ճանապարհ. 2. օրինակ. եղանակ. chemin; 2. manière, façon d'agir.

Վէլա, ա. տիրապետել առնելն. ստացուածք. possession.

Վէլաէթ, ա. յգ. վէլի(յ), եզ.

Վէլաիմ, ա. յգ. վէլիմա, վէլիմէ(թ), եզ.

Վէլադէ(թ), ա. տե՛ս Վիլադ. 2. Ծնանել. ծնունդ. 3. օր ծննդեան տարեդարձ. 2. venir au monde, naitre; naissance; 3. jour de naissance, anniversaire de la naissance.

Վէլէհ, ա. խռովութիւն. ապշութիւն. trouble, stupeur.

Վէլէհան, ա. խռովեալ լինել մտօք. être dans le trouble.

Վէլէվ. ա. (իսէ տախի.) Թէպէտ եւ. quoique.

Վէլէտ, ա. եզ. էվլատ, վիլտան. յգ. որդի. զաւակ. 2. Ձագ. կորիւն. fils, enfant; 2. petit (d'animal).

Վէլի. ա. (լաքին.) այլ. mais.

Վէլի(յ). ար. եզ. }
էվլիա, } յգ.
էվլիյա, }
Վէլիյէ(թ). իգ. }
ա. Մերձաւոր. 2. Բարեկամ. Սիրելի. 3. Տէր. 4. Սուրբ. proche; 2. ami, amant, aimé de qn; 3. maitre; 4. saint.

Վէլի-ուլլահ. սուրբ. le saint.

Վէլի-'ահտ. Թագաժառանգ. պայազատ. héritier présomptif, prince royal, prince héritier.

վելի նի'մէթ. բարերար. bienfaiteur.

վելիճէ, գ. մտերիմ. խորհրդակից. intime, confident.

վելիմէ(թ), ա. խնճոյք. ճաշ հարսանեաց. repas, banquet donné à l'occasion du mariage.

վելիտ, ա. եղ. վիլտան, յգ. որդի. մանուկ. 2. եղ. վելայիդ, յգ. ընտանիքն. enfant, fils; 2. esclave né dans la maison du maître.

վելիտէ(թ), ա. եղ. վելայիդ, յգ. աղախին ընտանիքն. esclave née dans la maison de son maître.

վելիքէ, } գ. այլ. սակայն. mais,
վելիքին, } cependant.

վելհան, -եթ. } ա. խառնված միտք.
վելհան, } troublé d'esprit.

վէ-լ-հասըլ, ա. (հասըլը քէլամ. էլ-հասըլ. էլ-ղըսսա.) (ֆիրքիւղէ.) մէկ բանի ամփոփել. մէկ խօսքով. en un mot, b ef, somme toute.

վէլվալ, ա. թախծութիւն. կսկիծ. հոգք. chagrin, souci.

վէլվէլէ(թ), ա. ողբ. 2. աղմուկ. շփոթ. խռովութիւն. plainte, lamentation; 2. alarme, grand bruit, tumulte, vacarme.

— քօփարմաք. աղմկել. շփոթ առաջնել. exciter du tumulte.

վէլվէլէճի, փ. աղմկիչ. tapageur.

վէխամէ(թ), ա. (անմարսողութիւն.) փճացութիւն. 2. վատառողջութիւն. 3. վնաս. indigestion; 2. insalubrité; 3. dommage, préjudice, désavantage.

վէհ. ա. վա՜հ. եղո՜ւկ. oh!

վէհաֆէ(թ), ա. սպասաւորութիւն տաճարի. garde, surveillance d'un temple.

վէհէլ, ա. երկչոտ լինել. 2. սխալիլ. être peureux; 2. commettre une méprise.

վէհէմ, ա. վրիպել. սխալիլ. se tromper, se méprendre.

վէհիլ, ա. երկչոտ. peureux.

վէհլ, ա. պատրել զանձն. երեւակայել բան. ի խորհրդի լինել. se tromper, s'imaginer qc., se laisser aller à une pensée.

վէհլէ(թ), ա. վայրկեան. 2. ահ. երկիւղ. moment, instant; 2. frayeur, peur.

Էլվէլէ-վէհլէթին. (աէր-'ադադ. պիրտէն պիրէ.) յանկարծ. tout à coup, à l'instant.

վէհհաճ, ա. բորբոքեալ. enflammé, ardent.

վէհհամ, ա. կասկածոտ. soupçonneux, défiant.

վէհհապ, ա. տուող. պարգեւատու. donneur, donateur.

վէհճ, } ա. բորբոքիլ. վառ-
վէհճան, } իլ. s'enflammer, brûler.

վէհմ, ա. կասկածել. եղ. էվհամ, վիւհում, յգ. կասկած. soupçonner; soupçon.

վէհմի(յ), ա. կարծական. մտացածին. ցնորական. առ աչօք. présumable, présumé, imaginaire, chimérique, apparent.

վէհմ-նաք, գ. երկչոտ. 2. ահագին. ահաւոր. peureux; 2. terrible, effroyable.

վէհն, ա. տկարութիւն. անզօրութիւն. faiblesse, impuissance, manque de force.

վէհուպ, ա. պարգեւատու. առատաձեռն. donateur, dispensateur.

վէհպ, ա. պարգեւել. տալ. donner, faire des présents.

վէհա, ա. } հովիտ. ձոր.
վէհաէ(թ), եղ. } ձորձոր. val-
վիհատ, յգ. } lée, terrein bas.

վէ-սայրու-հա, էզ. } եւ այլն.
վէ-սայրու-հիւմ, յգ. } այլովքն
վէ-սայրու-հիւմա, երկ. } հան-
վէ-սայրու-հու, ար. } դերձ.
et le reste, et caetera, et ainsi de suite. [յգ. ցաւ. douleur.

վէճա', ա. եղ. էվճա', վիճա',

վէճա'ի միֆասըլ. յօդացաւութիւն. douleur des jointures; td. arthralgie.

վէճա'ա, ա. յգ. վէճի', եղ.

վէճազէ(թ), ա. կարճառօտ. համառօտ լինել. համառօտութիւն. être court, succinct; concision.

վէճահէ(թ), ա. անուան. համբաւ. 2. գեղեցկութիւն. considération, crédit; 2. beauté.

վէճահէ(թ), ա. (կէօզէլլիք.) (տեսք.) գեղեցկութիւն. beauté.

վէճիզ, ա. կարճառօտ, համառօտ ըլլալ. être court, succinct.

վէճէլ, ա. եղ. վէճալ, յք. երկիւղ. ահ. crainte, peur.

վէճէր, դ. մեծ դատաւորի դատավճիռ. décision dogmatique du mufti.

վէճէր-կէր, դ. մեծ դատաւոր. mufti.

վէճի', ա. եղ. վէճա'ա, յք. ցաւոտ. հիւանդոտ. ցաւոտ. infirme, maladif.

վէճի', ա. որ ցաւոց զգայ. 2. որ ցաւ տայ. qui éprouve des douleurs; 2. douloureux.

վէճիզ, ա. համառօտ. court, succinct.

վէճիլ, ա. եղ. վիճալ, յք. երկչոտ. timide, peureux.

վէճիհ, ա. եղ. վիւճէհա, յք. գեղեցիկ երեսօք. 2. ծանօթ. պատուական. 3. վայելուչ. պատշաճ. պիտանի. beau (du visage); 2. considéré; 3. bienséant, propre, convenant.

վէճիմ, ա. Սաստ. տաքուկ. chaud, brûlant.

վէճիմ, ա. լուռ. taciturne.

վէճիպէ(թ), ա. ռոճիկ. թոշակ. 2. կարեւոր. pension, gages, solde, traitement; 2. chose nécessaire.

վէճհ, ա. եղ. վիւճուհ, յք. երեսք. դէմք. 2. վերին երեսք. 3. կողմն. կոյս. 4. օրինակ. ղայման. 5. առաջ օր. face, visage; 2. surface; 3. côté; 4. manière, façon, moyen; 5. personnage principal, notable, grand.

Պէր-վէճհի. } նոյն օրինակ. à la
Ալա-վէճհի. } manière de..

Պէր-վէճհի թաֆսիլ. մանրամասն. մանրամասնօրէն. en détail, d'une manière détaillée.

Պէր-վէճհի թա'ճիլ. շտապով. en toute hâte.

Պու — իլէ. այսպէս. նոյն օրինակաւ նոյն ձեւով. de cette manière.

Վէճհէն-մինէ-լ-վիւճուհ. (Հէր նէ վէճհ իլէ օլուրսա օլսուն.) արդ ի՛ն եւս օրինակաւ. d'une manière quelconque.

Պիր — իլէ. } օրինակ մը.
Վէճհէն, ա. } en quelque sorte.

վէճհէ(թ), ա. երեսք. 2. կողմն. կայս. visage, face; 2. côté.

վէճմ, ա. լռել առ ցասման. se taire par colère.

վէճն, ա. հարկանել. battre.

վէճնէ(թ), ա. այտք. joue.

վէճտ, ա. յափշտակութիւն մտօք. 2. մեծ մոլութիւն. extase; 2. grande passion. [մտօք. extase.

վէճտան, ա. յափշտակութիւն

վէճտանի(յ), ա. յափշտակութեան մտաց. հիացական. extatique.

վէյ,
վէյլ. } ա. վայ. եղուկ. oh!
վէյլա. } malheur! hélas!

վէհն, ա. թուլութիւն. լանջութիւն (անդամոց). lassitude, langueur, torpeur.

վէնէճ(թ), } ա. ծիրք ճանճից.
վէնիմ, } chiasse de mouche.

վէնի. ա. տկար. թոյլ. անզօր լինել. être faible, mou, manquer de force.

վէշ, դ. նման. semblable.

Մահ-վէշ. լուսնանման. լուսնանման. semblable à la lune.

վէշաէ(թ), ա. զրպարտութիւն. զրպարտութիւն. dénoncer; dénonciation.

վէշէլան, ա. հոսել. couler.

վէշի, ա. նկարագրեր յօրինուած խայտաճամուկ կերպասի. 2. փայլ յեղանակաւ սրոյ դամասկեանի. 3. նկարել նկարս յօրինել կերպասի. 4. ասեղնագործել. 5. զրպարտել. couleur et dessin d'une étoffe à dessin colorié; 2. éclat ondoyant d'une lame damasquinée; 3. tracer des peintures sur une étoffe; 4. broder sur qc.; 5. dénoncer.

վէշիճ(թ), ա. թշնամութիւն. inimitié.

վէշ, ա. հոսել. couler.

վէշմ, ա. եղ. վիւշում, վիշամ. յք. դրոշմ. tatouage.

վէպա, ա. եղ. էվպա, յք. ապականութիւն. ժանտախտ. մահ ժանտախտ. maladie contagieuse ou épidémique, peste.

վէպալ, } ա. ծանր. լուր մեղ-
վէպալէ(թ), } պատուհաս. dom-

mage, mal; suites fâcheuses ou funestes.

վէպալէ(թ), ա. վնասակար լինել. վնասակարութիւն. être malsain, malfaisant, insalubre; insalubrité.

վէ-պա'տա, ա. ապա. après cela, donc.

վէպիլ, ա. վնասակար. insalubre, malsain, malfaisant.

վէսագէ(թ), ա. հաստատուն, ամուր լինել. հաստատութիւն. être ferme; fermeté.

վէսաթա(թ), ա. միջնորդ լինել. եզ. վէսաթէթ, յգ. միջնորդութիւն. intervenir, intercéder; intervention, intercession, médiation.

վէսաիգ, ա. յգ. վէսիգա(թ), եզ.

վէսաիթ, ա. յգ. վէսաթա(թ), եզ.

վէսաիլ, ա. յգ. վէսիլէ(թ), եզ.

վէսամա, ա. յգ. վիսամ, եզ.

վէսալէ(թ), ա. (վէսիլէ. ալէթ ու պէհանէ օլ.) պատրուակ լինել. պատրուականք. servir de prétexte; prétexte.

վէսախ, ա. եզ. էվսախ, յգ. աղտեղութիւն. saleté, malpropreté.

վէսաճէ(թ), ա. թանձրութիւն. խտութիւն. épaisseur, densité.

վէսամէ(թ), ա. գեղեցկութիւն. beauté.

վէսաիտ(յ), ա. յգ. վիսատ, եզ.

վէսավիս, ա. յգ. վէսվէսէ(թ), եզ.

վէսարէ(թ), ա. կակղութիւն. փափկութիւն. molesse.

վէսէն, ա. եզ. էվսան, յգ. կուռք. idole, simulacre.

վէսէն, ա. քուն. թմրութիւն. sommeil, somme, assoupissement.

վէսէպան, ա. ոստնուլ. ցատկել. sauter.

վէսի', ա. լայն. ընդարձակ. spacieux, étendu, vaste, ample.

վէսիգ, ա. եզ. վիսագ, յգ. հաստատուն. solide, raffermi, constant, ferme.

վէսիգա(թ), ա. եզ. վէսաիգ, յգ. իրք արժանի վստահութեան. մուրհակ. chose digne de confiance, lettre, titre, pièce, certificat, document.

վէսաթի, ա. միջին. situé au milieu, central.

վէսիլէ(թ), ա. եզ. վէսաիլ, յգ. հնարք. միջնորդ. պատճառք. պատրուականք. moyen, prétexte.

վէսիլէ-ճու, գ. որ պատրուակաւ խնդրէ. qui cherche un prétexte.

վէսիլէ-քեար, գ. որ պատրուակաւ առնուն. qui prend pour prétexte.

վէսիճ, ա. թանձր. թանձրացեալ. épais, épaissi.

վէսիմ, ա. եզ. վէսամ, յգ. գեղեցիկ. beau, joli.

վէսիր, ա. փափուկ. կակուղ. tendre, un peu mou, mollet.

վէսիրէ(թ), ա. (կին) գէր. (femme) grasse, dodue.

վէսմ, ա. մանրել. broyer.

վէշմ, ա. նշան դրոշմեալ ի վերայ մարմնոյ. marque imprimée sur le corps.

վէշմէ(թ), ա. տերեւ լեղակի. 2. դրոշմ. feuille de l'indigotier; 2. marque imprimée.

վէշմ-տար. գ. դրոշմաւոր. marqué.

վէսնան, ա. քնեայ. qui a envie de dormir.

վէսպ, ա. ոստնուլ. ցատկել. sauter.

վէ-լ-հասըլ, ա. (վերջապէս.) ի կատարած ամփոփանի. ապա. յետոյ ամենայն. enfin.

վէսվասէ, ա. թելադրութիւն. որ թելադրէ մտքի. 2. սատանայ. suggestion; 2. diable.

վէսվէսէ(թ), ա. եզ. վէսավիս, յգ. չար թելադրութիւն. կասկած. երկիւղ. suggestion, crainte, souci, inquiétude, angoisse.

վէտա', ա. հրաժարել. հրաժեշտ. dire adieu; adieu.

վէտա'ա(թ), ա. հանգիստ. խաղաղութիւն. 2. աւանդ. repos, tranquillité; 2. dépôt.

վէտա', յգ. } ա. ապակենք.
վէտ'ա(թ), եզ. } verroterie.

Զաթիւլ-վէտա'. կուռք. 2. տապան Նոյի. 3. տաճար Մեքքայ. idoles, simulacres; 2. l'arche de Noé; 3. temple de la Mecque.

վէտայիֆ, ա. յգ. վէտիֆ'ա(թ), եզ.

վէտա'լաշմագ, փ. (էսէնլէշմէք.

թեւեալ.) հրաժարիլ ի միմեանց. se dire adieu, prendre congé.

Վէտատ, } ա. սէր. amour, affection, attachement.
Վէտատէ(թ), }

Վէտի', ա. հանդարտ. խաղաղաբարոյ. հեզ. tranquille, doux, paisible.

Վէտի'ա(թ). ա. եւ. վէտայի", յհ. աւանդ. dépôt.

Վէտուգ, ա. Արուանդել. en chaleur.

Վէտիտա, եւ. } յհ. } ա. սիրող. որ յոյժ սիրէ. qui aime beaucoup, qui a de l'affection, de l'attachement.
Էվիտատա, }
Վիւտատա, }
Վէտուտ, }

Վէ-մա-պաա'տա, ա. տես Պագտ:

Վէճտ, ա. արբեցութիւն. ivresse.

Վէր, դ. ...ատար. qui a, qui possède.

Ճան-վէր. անասուն. animal.

Վէր', ա. զգոյշ լինել (ի մեղաց). se garder, se préserver (du péché).

Վէրա, ա. յետ. յետոյ. (ce qui est) derrière ou au delà.

Մա-վէրաին-նէհր. յայնկոյս գետոյն. (pays situé) au delà du fleuve.

Վէրա, ա. եւ. վէրատա, յհ. արարած. créature.

Վէրա', } ա. երկիւղածութիւն. զգուշութիւն. timidité, circonspection.
Վէրա'ա(թ), }
Վէր'ա(թ), }

Վէրատա, ա. յհ. վէրա. եւ:

Վէրագ, ա. բոց. flamme.

Վէրգա, ա. աղաւնի. colombe.

Վէրզ, դ. ի բրդ. որ առնէ, գործէ. en cp. qui fait, travaille.

Իխլաս-վէրզ. անկեղծ. sincère.

Վէրզէ, դ. ջան. ճիգ. ճգն. ջանասիրութիւն. 2. արուեստ. soin, application, effort, habitude; 2. métier.

Վէրզիշ, դ. ջան. ճիգ. soin, effort.

Վէրզիտէ, դ. արարեալ. գործեալ. 2. սերմանեալ. fait, travaillé; 2. ensemencé.

Վէրզ-կէր, } դ. մշակ. գործ. 2. գործաւոր. cultivateur, laboureur; 2. ouvrier.
Վէրզ-քեար, }

Վէրէհ. ա. անմտութիւն. bêtise, [stupidité.

Վէրէմ. ա. եւ. էվրամ, յհ. թոքախտ, մաշաշային ախտ. phthisie pulmonaire ou tuberculeuse.

Վէրէմլի, թ. մաշաշային ախտէ բռնեալ. phthisique.

Վէրէսէ(թ), ա. յհ. վարիս. եւ:

Վէրի', ա. զգուշացող. զգոյշ ի մեղաց. qui se garde du péché.

Վէրիտ, ա. } շնչերակ երակ պարանոցի. veine jugulaire.
Հապլիւ-վէրիտ. }

Վէրս, ա. քրքում. safran.

Վէրտ, ա. որջ. թաղաց. repaire, gîte.

Վէրտ, դ. (կիւլ.) վարդ. rose.

Վէրտի(յ), դ. վարդի. de rose.

Վէրտիվէն, ա. տես Սէրտարիւպատ:

Վէքալէ(թ), ա. փոխանորդութիւն. գործակալութիւն. vicariat, agence.

Վէքալէթ-նամէ, դ. թուղթ գործակալութեան. acte de procuration.

Վէքալէթ-փէնահ. դ. փոխանորդ. տեղակալ. vicaire, remplaçant, vizir.

Վէքալէթ-փէնահի. դ. փոխանորդութիւն. տեղակալութիւն. vicariat, remplacement, viziriat.

Վէքզ, ա. հարկանել. 2. մղել. 3. վարել. frapper; 2. repousser; 3. ficher, planter.

Վէքէղան, ա. տես Վէքզ:

Վէքիթէ(թ), ա. թիծ. tache, point.

Վէքիլ, ա. եւ. վիւքէլա, յհ. հոգաբարձու. գործակալ. փոխանորդ. տեղապահ. պաշտօնեայ. procureur, administrateur, vicaire, substitut; ministre.

Պաշ —. առաջին պաշտօնեայ, տեղակալ. premier ministre, vizir.

Տա'վա —ի. դատի փաստաբան avocat plaidant.

Վէքիւլէթ, ա. գործակալութիւն. փոխանորդութիւն. dignité, fonction du procureur etc.

Վէքին, ա. ամուր. հաստատուն. ferme, solide.

Վէքտ, ա. պարապիլ ջանով լի-նէ-. se livrer à qc. avec assiduité.

Վէքր, ա. եզ. էվքեար, յգ. բոյն թռչնոյ. nid d'oiseau.

Վէքֆ, ա. գործել մեղս. անիրաւութիւն. զրկանք. commettre un péché; injustice, iniquité.

Վէֆա, ա. հաւատարիմ լինել իր խոստմանց. կատարել դաշնադրութեան պայմանը. հաւատարմութիւն. être fidèle à ses engagements, tenir sa parole; remplir les obligations d'un traité; fidélité.

Վէֆաթ, ա. մեռանիլ. մահ. mourir; mort, décès.

Վէֆա-պիզէանէ, գ. անհաւատարիմ. infidèle.

Վէֆա-շիքէալ, } գ. հաւատարիմ. fidèle.
Վէֆա-տար, }

Վէֆա-տարի, գ. } հաւատարմութիւն.
Վէֆա-տարլըգ, ա. } fidélité.

Վէֆարէ(թ), ա. առատութիւն. յաճախութիւն. abondance.

Վէֆա-փէյվէսթ, գ. հաւատարիմ. fidèle.

Վէֆգ, ա. հանդիպիլ. պատշաճիլ. համաձայնութիւն. պատշաճութիւն. se trouver, tomber juste, venir à propos; accord, conformité.

Պէր վէֆգի. ըստ. conformement à..., selon.

Պէր-վէֆգի-մուրատ. (մուրատա մութապըգ օլարագ.) ըստ հաճոյս. conformément au désir.

Վէֆզ, ա. շտապ. փոյթ. hâte, précipitation, empressement.

Վէֆէհիյէէ(թ), ա. քահանայապետութիւն. dignité du grand prêtre.

Վէֆի(յ), ա. կատարեալ. ամբողջ. անթերի. 2. առատ. բազում. complet, entier, intégral; 2. abondant, copieux.

Վէֆիգ, ա. ընկեր. ընկեր. camarade, compagnon.

Վէֆտ, ա. հասանել. ժամանել. գալուստ. arriver, venir; arrivée, venue.

Վէֆր, } ա. առատութիւն.
Վէֆրէ(թ), } յաճախութիւն. abondance, grande quantité, grand nombre.

Վըզըլթը, } գ. բզզումն. bourdonnement.
Վըզըրթը, }

Վըզըլտամագ, } գ. բզզել. bourdonner.
Վըզըրտամագ, }
Վըզլամագ, }

Վըզըր-վըզըր, գ. (մութթէթա-պի'էն.) անդադար. ստէպ. sans cesse, fréquemment.

Վըրըլտը, } գ. աղմուկ. բարբառ. bruit, babil.
Վըրվըր, }
— էթ.

Վըրըլտամագ, } գ. բարբանջել. babiller.
Վըրլամագ, }

Վի'ա, ա. պատեան. étui.

Վիգայէ(թ), ա. պահել. պահպանել. պաշտպանել. պահպանութիւն. պաշտպանութիւն. conserver, garder; protéger; conservation, garde.

Վիգր, ա. բեռն. fardeau, charge.

Վիզան, ա. հաւասարակշիռ կշռել. հաւասարակշռութիւն. faire équilibre à..., contrepeser; équilibre.

Վիզիթա. (զիեարէթ.) այցելութիւն. visite.

Վիզր, ա. մեղք. յանցանք. 2. եզ. էվզար, յգ. բեռն. péché, délit, crime; 2. charge, fardeau.

Վիթր, ա. աղօթք առաւել քան զպարտսն. prière surérogatoire.

Վիժէ, գ. անխառն. pur, sans mélange.

Վիժէկիեան, գ. (յգ. վիժէ, եզ.) անկեղծ բարեկամք. amis sincères, fidèles.

Վիլա, ա. յարատեւութիւն. կարգ. continuité, suite non interrompue.

'Բիլա-վիլաին. ('ալէ-թ-թէվալի.) անդադար. կ ըստ կարգի. sans interruption, successivement.

Վիլայէթ, յգ. } ա. մերձաւորութիւն. 2.
Վիլայէէ(թ), եզ. } կուսակալութիւն. 3. գաւառ. հայրենի երկիր. voisinage, proximité; 2. préfecture, gouvernement d'une province, province, pays; 3. pays ratal, patrie.

Վիլայէթլի, գ. (վաթանտաշ.) հայրենակից. compatriote.

Վիլատ, ա. ծնանիլ. յառաջ հանել. mettre au monde, enfanter; mettre bas.

Վիլաֆ, ա. ընտանութիւն առնել ընդ ումեք. se familiariser avec qn.

Վիլվալ, ա. ճչել. ճիչ. hurler; hurlement.

Վիլաան, ա. յհ. վէլէա. 2. վէլիա, եղ։

Վիխամ, ա. յհ. վախիմ, եղ։

Վիհամ. ա. ցանկութիւն յղի կնոջ. envie de femme grosse.

Վիհատ, ա. յհ. վէհատէթ, եղ։

Վիճա', ա. յհ. վէճա', եղ։

Վիճալ, ա. յհ. վէճիլ, եղ։

Վիճահ, ա. յանդիման լինել. յանդիմանակացութիւն. se trouver face à face avec qn.; présence.

Վիշագ, ա. պատանի. jeune garçon.

Վիշահ, ա. եղ. վիւշիւհ, յհ. փոփի. կամար. ceinture.

Վիշամ, ա. յհ. վէշմ, եղ։

Վիշնապ, գ. առաւորակ է բալ կեռասայն. բալօղի. eau-de-vie de griottes.

Վիշնէ, գ. հաւլէ թթուաթթի. բալ. griotte.

Վիսագ, ա. կապ. 2. դաշնակցել. դաշն. ուխտ. 3. յհ. վէսիգ, եղ. lien; 2. se confédérer; alliance, pacte, confédération.

Վիսաեէթ(թ). ա. յանձնարարութիւն. recommandation.

Վիսալ, ա. միանալ. միաւորութիւն. se joindre, se réunir; réunion.

Վիսամ, ա. յհ. վէսիմ, եղ։

Վիսապ, ա. ոստնուլ. 2. աթոռ. անկողին. sauter; 2. siége, chaise; lit.

Վիսաղ. ա. յհ. վասիղ, եղ։

Վիսապէթ, ա. ոստնուլ. sauter.

Վիսատ, եղ. վէսատէ, յհ. / Վիսատէ(թ), եղ. վիւսատէ, յհ. } ա. բարձ. oreiller, coussin.

Վիսարէ(թ), ա. անկողին. բազմոց. ներքնակ. lit, matelas, oreiller.

Վիտար, ա. անկողին. lit, matelas.

Վիտաք, ա. ուխտ. դաշն. 2. մուրհակ. pacte, convention, contrat; 2. acte revêtu de la signature du juge.

Վիտա, գ. պտուտակ. vis.

Վիտաղ, ա. կրակոտիլ (անասնոց). être (ou entrer) en rut.

Վիտատ, ա. սէր. amour, affection, attachement.

Վիրա, գ. (դէր առ...) անդադար. հանապազ. continuellement.

Վիրաթ, ա. յհ. վարաթա(թ), եղ։

Վիրան, գ. աւերեալ. կործանեալ. անմարդի. խոպան. dévasté, désolé, inculte, abandonné.

Գալմագ — օլ. (թէրէսաւուր.) տրտմիլ. s'attrister.

Վիրանէ, գ. տեղի աւերակ. անշէն. 2. (՛արաա.) տեղի շինելոյ տանց. lieu dévasté, désolé; lieu d'un incendie; 2. terrein à bâtir.

Վիրանէլիք, գ. տեղի տան... հրկեզ եղելոյ. lieu d'un incendie.

Վիրանի, } ա. աւերակ(ակ). ան-
Վիրանլըգ. } մարդութիւն. dévastation, désolation, dépeuplement.

Վիրասէ(թ), ա. ժառանգել. ժառանգութիւն. hériter; héritage.

Վիրէսիյէ(վէ) ալմագ, գ. (ապառիկ) երկարաժամ առնուլ. prendre, acheter à crédit.

— աթմագ. երկարաժամ վաճառել. donner, vendre à crédit.

Վիրիշ. գ. տուրք. 2. տես Ալըշ. action de donner.

Վիրիմ, գ. (մահսուլ. մէդսուլաթ.) բեր. արդիւնք. produit, rapport.

Վիրիմլի (ալըճ), գ. (մէյվէտար.) պտղաբեր. fruitier, fructueux.

Վիրկի, գ. տուրք. 2. (տալիանէ.) տուրք. հարկ. don; 2. tribut, impôt.

Վիրկիլի, գ. բարեշնորհաւոր. bien (ou heureusement) doué, plein de talents.

Վիրմէք, գ. (Վ'թա. թէսլիմ էթ.) տալ. 2. շնորհել. donner

rendre; 2. accorder, concéder, octroyer; attribuer.

Եիւզ — . շփացանել (զա-ւակը...) երեսանել. gâter un enfant.

Մա'նա — . մեկնել. 2. տալ յայս-ինչ բան. նշանակել. expliquer; 2. signifier.

Եհեմմիյէթ — . կարեւոր համարել. mettre, attacher de l'importance à qc.

Աթէշ — . հրդեհ տանել. 2. ար-ձակել. mettre le feu, brûler; 2. faire feu, tirer.

Արգա — . յենուլ. s'appuyer.

Սատագաթ — . ողորմել. faire l'aumône à qn.

Թա'զիր — . յանդիմանել. faire une semonce à qn.

Սէօզ — . խոստանալ. promettre, donner parole.

Մէյվէ — . պտղաբեր լինել. պտուղ հասունացանել պտղալ. fructifier, porter des fruits.

Վիրա, ա. աշակերտ. élève.

Վիւ'ար, ա. յհ. վիւ'րէ(թ), եզ.

Վիւզէրա, ա. յհ. վէզիր, եզ.

Վիւզու', ա. արգելուլ. խափանել. empêcher, défendre, prohiber.

Վիւզուպ, ա. հոսել. couler.

Վիւթուհա(թ), ա. փոքր լինել. փոքրկութիւն. être modique, exigu; petitesse, modicité, exiguïté.

Վիւլաթ, ա. յհ. վալի, եզ.

Վիւլու', ա. սաստիկ ցանկանալ. սաստիկ ցանկութիւն. convoiter, désirer ardemment; désir ardent, convoitise.

Վիւլուճ, ա. մտանել. entrer.

Վիւլուպ, ա. հասանել. 2. մտանել. arriver, parvenir; 2. entrer.

Վիւհատ, ա. յհ. վահիտ, եզ.

Վիւհում, ա. յհ. վէհմ, եզ.

Վիւճէհա, ա. յհ. վէճիհ. եզ.

Վիւճուզ, ա. կարճառօտ, համառօտ լինել. être court, succinct.

Վիւճուհ, ա. յհ. վէճհ, եզ. 2. ('այան. էշրաֆ պէյլէր.) աւագանի. մեծամեծք քաղաքի. notables.

Վիւճում, ա. լռել առ ցասման. se taire par colère.

Վիւճուպ, ա. կարեւոր լինել. կարեւոր հարկ. être nécessaire; nécessité.

Վիւճուպէ(թ), ա. երկչոտ լինել. être lâche, poltron.

Վիւճուպիյէթ, ա. կարեւորութիւն. nécessité.

Վիւճուտ, ա. էութիւն. գոյութիւն. 2. անձն. իրան. մարմին. 3. յհ. վէճտ, եզ. être, essence, existence; 2. corps.

— սաղլըղը. առողջութիւն մարմնոյ. santé.

— րահաթսըզլըղը. խօթութիւն. indisposition.

Վիւճտ, ա. ինչք. հարստութիւն. biens, richesse.

Վիւճուտլու, թ. անձնեայ. անդամայաղթ. membru, de structure athlétique.

Վիւշաթ, ա. յհ. վաշի, եզ.

Վիւշիւհ, ա. յհ. վիշահ, եզ.

Վիւշում, ա. յհ. վէշմ, եզ.

Վիւսգա, ա. (եէ. էվսագ, ար.) հաստատագոյն. plus ferme, solide.

Վիւսիա, ա. յհ. վիսատէ(թ), եզ.

Վիւսուգ, ա. վստահել. վստահութիւն. se confier; confiance.

Վիւսուպ, ա. ոստնուլ. sauter.

Վիւսուտ, ա. յհ. վասատ, եզ.

Վիւստէսա, ա. յհ. վէստիա, եզ.

Վիւ'րէ(թ), ա. եզ. վիւ'ար, յհ. կրակարան. foyer.

Վիւրու', ա. զգոյշ լինել ի մեղաց. prendre garde, se préserver du péché.

Վիւրուտ, ա. հասանել. գալ. գալուստ. arriver, venir; arrivée, venue.

Վիւքէնուպ, ա. տես Վէքպ:

Վիւքէլա, ա. յհ. վէքիլ. եզ. 2. պաշտօնեայք. ministres, ministère.

Վիւքա, ա. ջան. հոգ. խնամք. effort, soin, sollicitude.

Վիւֆուտ, ա. գալ. հասանել. գալուստ. arriver, venir; arrivée, venue.

Վիւֆուր, ա. առատութիւն. յաճախութիւն. abondance, grande quantité, grand nombre.

Վիքեալ, ա. յանձն առնել. recommander, confier qc. à qn.

Վիֆագ, ա. զուգանել. զուգանութիւն. 2. հաւանութիւն. s'ac-

corder avec qn.; accord; 2. paix, réconciliation.

Վիֆատէ(թ), ա. գալ հասանել. դեսպանոր հրեշտակի առ իշխան ոք. venir, arriver chez qn., auprès de qn.; arrivée d'un ambassadeur auprès d'un prince.

Վու''ադ, ա. յգ. վա'իդ, եղ:

Վուքու', ա. դիպել. պատահել. դէպ լինել. arriver, avoir lieu, se passer, se faire.

Վուքու'աթ, ա. (յգ. վուքու', եղ.) դէպք. պատահար. événement, cas.

Վուքուհա(թ), ա. հաստատութիւն. 2. լրբութիւն. solidité, dureté; 2. effronterie.

Վուքուպ, ա. մտանել (արեգական). se coucher, disparaître sous l'horizon.

Վուքուտ, ա. վառել. բորբո[քել. brûler.

Վուքուֆ, ա. կալ. դադար առնել. 2. գիտել. տեղեկութիւն. ծանօթութիւն. գիտութիւն. s'arrêter: 2 savoir, connaître; connaissance, savoir.

— օլ. տեղեկանալ. prendre con[naissance de qc.

Վուքուֆիյէէ(թ), ա. } տեղեկութիւն

Վուքուֆլուք, թ. } գիտութիւն. connaissance.

Վուքուֆ-սար, պ. գիտակ. փորձ. հմուտ. connaisseur, expert.

Վուզու, ա. սրբել. սրբութիւն յառաջ քան զաղօթսն. faire l'ablution.

Վուզու', ա. խոնարհեցուցանել զանձն. s'avilir; s'abaisser.

Վուզուհ, ա. յայտնի լինել. յայտնութիւն. devenir évident, clair, manifeste: évidence, clarté.

Վուզուպ, ա. տես Վաճիպ:

Վուզուլուք, ա. սրբել. սրբութիւն յառաջ քան զաղօթս. faire l'ablution; ablution.

Վուխուտէ(թ), ա. տես Վէխտէ(թ), 1:

Վուխուշէ(թ), ա. տես Վահշէ(թ):

Վուհուլ, ա. յգ. վահլ, եղ:

Վուհուշ, ա. (յգ. վահշ, եղ.) գազանք. bêtes, animaux sauvages.

Վուհուտ, ա. միութիւն. unité.

Վուհուֆէ(թ), ա. առատ լինել. être abondant, luxuriant.

Վուհուտն, ա. յգ. վահիտ, եղ:

Վուլուճ, ա. մտանել. սպրդել մտանել. s'introduire, se glisser.

Վուլուատէ(թ), ա. տես Վալատէ(թ):

Վուլատն. ա. յգ. վալատ, եղ. 2:

Վուս', ա. կարողութիւն. 2. ճոխութիւն. pouvoir; 2. richesse.

Վուս'աթ, ա. ընդարձակութիւն. լայնութիւն. 2. կարողութիւն. ampleur, grandeur, vaste étendue; 2. pouvoir.

Վուսթա, ա. միջամատն. doigt du milieu, long doigt.

Վուսլէ(թ), ա. միաւորութիւն. խառնք. réunion, coït.

Վուսուլ, ա. հասանել. գալն. գալուստ. (par)venir, arriver; venue, arrivée.

Վուսում, ա. յգ. վասմ, եղ:

Վուսուք, ա. տեւել. քաշել. 2. ջանադրել. durer; 2. s'appliquer avec assiduité à qc.

Վու'րէ(թ), ա. կրակարան. foyer.

Վօլթա, ա. տես Օլթա:

Տ

Համեմատե ևս զԹ :

Comparez aussi le Թ:

Տա', ա. եղ. ցաւ, յգ. հիւանդութիւն. դոյզն հիւանդութիւն. maladie, indisposition, incommodité.

Տա'իւ-ս-սա'լէպ, ալոպէկիա. [alopécie.

Տա, դ. տես Տէ:

Տագաիգ, ա. յգ. տագիգա(թ), [եղ:

Տագգ, ա. մանրել. լեռնել. հարկանել. ծեծել. broyer, pile 2. frapper. battre.

Տագիգ, ա. բարակ. նուրբ. 2. հանճարեղ (բանք). menu, mince; fin, délié, ténu; fin, subtil.

Տաքիքա(թ), ա. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] chose fine, subtile; 2. affaire chatouilleuse; 3. minute, moment.

Տաքիքա-շինաս, } [illegible]
Տաքիքա-տան, } [illegible] qui se connaît en subtilités.

Տաքիքա-պէնտ, [illegible] homme minutieux.

Տատը, [illegible] bonne d'enfants.

Տազ, }
Տազլագ, } chauve, à tête pelée.

Տազլըգ, [illegible] calvitie.

Տա'ի, ա. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] requérant, pétitionnaire, exposant; qui appelle, qui invite; qui prie; 2. qui excite, pousse à qc.; 3. muezzin; 4. auteur, cause.

Տայիմ, ա. [illegible] durable, permanent, continuel, éternel, perpétuel.

Տայիմա, ա. [illegible] toujours.

Տայիմիյէթ, [illegible] perpétuité, éternité.

Տա'իյէ(թ), ա. [illegible] 2. [illegible] cause; 2. circonstances, exigences du temps.

Տային, ա. [illegible] 2. [illegible] qui doit une somme d'argent, (qui est) débiteur; 2. créancier.

Տաիր, ա. [illegible] 2. [illegible] qui entoure, qui tourne autour; 2. concernant, touchant à.

Տաիրէ(թ), ա. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] cercle; 2. appartement, corps de logis; 3. suite, train; 4. cercle, limites, sphère; 5. tambourin.

Տաիրէն-մատար, ա. [illegible] tout autour.

Տալ, ա. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 10ᵉ lettre de l'alphabet ottoman; 2. vaut 4; 3. bossu.

Տալ, թ. [illegible] branche.

Տալագ, թ. [illegible] rate.

Տալք, ա. [illegible] froc de religieux.

Տալ-գավուգ, թ. [illegible]
Տալք-փուշ, ա. [illegible] moine, derviche.

Տալլ, ա. [illegible] qui montre, indique; qui conduit.

Տալլը, թ. [illegible] branchu, rameux.

Տալգա, թ. [illegible] vague, flot, onde, lame.

Տալգալը, թ. [illegible] agité, houleux.

Տալգալանմագ, թ. [illegible] rouler des vagues, ondoyer, onduler.

Տալգըճ, թ. [illegible] plongeur.

Տալգըն, թ. [illegible] plongé, enfoncé, absorbé dans (ses réflexions).

Տալգընլըգ, թ. [illegible] plongement.

Տալճըգազ, թ. [illegible] petite branche, ramule.

Տալմագ, թ. [illegible] 2. [illegible] (se) plonger, faire le plongeon; 2. s'enfoncer ou s'absorber dans qc.; se plonger dans...

Ույգուեա —. [illegible] être enseveli dans le sommeil.

Տալդըրմա, թ. [illegible] marcotte; provin.

— էթ. պատուաստել արմատը. թա-ղել դարուստ. դիրարկանել. mar-cotter; provigner.

Տալտըրմագ, բ. ընկղմել. սու-զանել. (faire) plonger dans.

Տահա, ա. (տաճկ.) եւս. եւս. նա եւ. այլ եւս. et, aussi, en-core, même.

Տահիլ, ա. ընդ. (առաւել ի-մաստ.) որ մտանէ. ներքին. 2. որ խառնակի. qui entre; intérieur; 2. qui se livre au coït avec...

Տահիլի, ա. ած. ներքին. 2. մտերիմ. խորհրդակից. 3. եկ. 4. մտածեալ. intérieur; 2. intime, confident; 3. étranger; 4. intro-duit.

Տահիլիյէ(ց), ա. ներքին. 2. ներքնա-օթեւ. ներքին ուսանող. intérieur; 2. pensionnaire, interne.

Տահլ, ա. մտանել ի ներս. խառ-նել. միջամուխ լինել ի գործ անխա-նել. 2. նեղել. եկամուտ. 3. հաս. մուտք. se mêler de qc., s'ingérer; 2. molester; 3. revenu, recette.

Տահմէ, գ. շիրիմ. sépulcre, tombe. [նաեւ. encore.

Տահա, բ. (տաճկ.) դեռ. դա-

Տահիյէ(թ), ա. եղ. աղէտք. փորձանք. malheur, ca-lamité, catastrophe.

Տաղ, բ. (ձեռքել. կեռուհ.) լեռան. mont, montagne.

Տաղ, գ. խարան. 2. դրոշմ խարուած հարկաւ. cautère; 2. flé-trissure, marque imprimée avec un fer rouge.

Տաղա, գ. չարաբարոյ. d'un mauvais naturel.

Տաղըթմագ, բ. (թափ ու ճամբ էթ.) ցրուել. 2. (թէվզի' էթ.) բաշխել. բաժանել. 3. շփոթել զմիտս. disperser, disséminer, é-parpiller; dissiper; 2. distri-buer; 3. distraire.

Տաղըլմագ, } բ. ցան եւ ցիր լի-

Տաղըլմագ, } նել. ցրուել. 2. շփոթիլ. ցրիւ լինել մտօք. se dissi-per, se disperser; 2. se distraire.

Տաղըն, բ. տե՛ս Տաղըմա:

Տաղընըգ, բ. ցան եւ ցիր. կոյ-րացուցեալ. ցրուեալ. 2. զբաղեալ. շփոթեալ, ցնդեալ մտօք. անմտա-ցած. dispersé, disséminé, épar-pillé, dissipé, épars; 2. distrait.

Տաղընըգլըգ, բ. ցրումն. ցրդ-ւումն. 2. շփոթումն մտաց. dis-persion, dissémination; distrac-tion, préoccupation (d'esprit).

Տաղըտըճը. բ. վատնիչ. dissi-pateur.

Տաղտաղա. բ. տե՛ս Տաղ. գ:

Տաղլամագ, բ. խարել. դրոշմ հարկանել շանթիւ. cautériser; stigmatiser.

Տաղլը, բ. լեռնաբնակ. mon-tagnard.

Տաղլը, բ. խարեալ. cautérisé. ճիկէրի —. վիրաւորեալ սրտով. blessé au coeur.

Տաղլըգ, } բ. լեռնաստան.

Տաղլըգ, } ա. pays mon-tagneux, région montagneuse.

Տաղլըգ, բ. տե՛ս Տաղ:

Տաղտաղա, գ. խառնակութիւն. խռովութիւն. désordre, confu-sion; trouble, embarras.

Տաղ-տար, գ. նշան դրոշ-մեալ. stigmatisé.

Տամ, բ. տանիք. toit.

Տամ, գ. ցանց. որոգայթ. filet, piège.

Տամա, բ. ագնուական խաղ. jeu de dames.

Տամագ, գ. քիմք. 2. ամբար-տաւանութիւն. հպարտութիւն. palais, voûte palatine; 2. or-gueil, fierté.

Տամատ, գ. տե՛ս Տամէն:

Տամատ, գ. փեսայ. 2. քեռայ-րայէ. beau-fils, gendre; 2. beau-frère (mari de la soeur) du Sultan.

Տամար, բ. (երակ.) երակ. veine.

Տամէ, ա. (ամէն օրս, օրհնութ.) միշտ մնասցէ յաւիտենական. qu'il (elle) soit éternel, dure éter-nellement.

Տամէն, } գ. (տամէն.) փէշ

Տամէնէ, } հանդերձի. փէշտակ. պոչ. լեռան. ստորոտն. pan (ou basque) d'habit; queue; train; 2. pied d'une montagne.

Տամէն-կիր, գ. (պերճիճի էմ էյվէ գարանէլ.) որ զանձն զգոյշ պահէ հանդերձից աղտեղ. աղերս.

կալ. qui saisit du pan de la robe de qn., suppliant.

Ցամէն-ատէր-մէտան, ա. կամք, պատրաստ ի ծառայել. prompt à rendre service.

Ցամէն-բուսա, ա. որ համբուրէ զէզերս հանդերձից առաջնոյ. որ շնորհ տանէ. qui baise le pan de la robe de qn., qui fait honneur à qn.

Ցամէն-բուսի, ա. համբուրելն զփէշս հանդերձից առաջնոյ. action de baiser le pan de la robe de qn.

Ցամէն-չէքէլ օլ. ա. հանգերձել զառաջսն. 2. յետս կալ. ի բաց կալ. կասել. retrousser, relever la robe; 2. se retirer de qc., abandonner un projet, se désister de qc.

Ցամի'ա(թ), ա. վէրք թեթեւ. plaie légère.

Ցամիեէ(թ), ա. մեծ վէրք. grande blessure.

Ցամիղա(թ), ա. վէրք կլլայ որ հասանէ մինչեւ ցուղեղն. plaie qui touche le cerveau.

Ցամլա, ա. կաթել. 2. կաթուած. goutte; 2. coup de sang, attaque d'apoplexie.

Ցամլաթմագ. ա. (թադթիր էթ.) կաթեցուցանել. faire tomber goutte à goutte, faire dégoutter.

Ցամլամագ, ա. (թէզաթթուր էթ.) կաթել. tomber goutte à goutte, dégoutter.

Ցամղա, ա. նիշ. դրոշմ. նշոյ. marque, empreinte, timbre, estampille.

Ցամղալամագ, ա. նշել. դրոշմել. marquer, timbrer.

Ցամղալը, ա. նշեալ. դրոշմեալ. marqué, timbré.

Ցայագ, ա. մոյթ. 2. հարուած գաւազանի. (բրածեծ) ծաղ. étai; 2. coups de bâton, bastonnade.

Ցայա(թ)մագ, ա. յեցուցանել. 2. հաստատել. մոյթ դնել. appuyer; 2. étayer.

Ցայանըգ, ա. դիմացկունութիւն. հաստատունութիւն. durabilité, solidité.

Ցայանըգլը, Ցայանգան, ա. (դիմացկուն.) դիմացկան. հաստատուն. durable, solide.

Ցայանըլմազ, ա. անհանդուրժելի. insupportable, intolérable.

Ցայանգաճ, ա. յենարան. appui.

Ցայանմագ, ա. յենուլ. 2. (դիմանալ.) տոկալ. դիմել. դիմացկուն լինել. հանդուրժել. s'appuyer; 2. durer; resister à…, soutenir, endurer, supporter.

Ցայանտըրմագ, ա. յեցուցանել. appuyer.

Ցայը, ա. մօրեղբայր. քեռի. oncle maternel.

Ցան, գ. ի բրդ. աման. ..անոց. ..արան. 2. … գէտ. գիտակ. գիտակ. en cp. vase, étui, boîte; 2. qui sait, qui connait.

Ցանա, եղ. } գ. գիտուն.
Ցանըշման, յն. } հմուտ. գիտնական. իմաստուն. savant, érudit, lettré.

Ցանա, ա. (հորթ. մոզի.) որթ. զուարակ. veau.

Ցանիշ, գ. } գիտութիւն. գի-
Ցանըշըգ, ա. } տակութիւն. savoir, science.

Ցան եէրի, ա. (մինչլուս.) արշալուրջ. le crépuscule du matin.

Ցանէ, գ. հատ. 2. միջ. կորիզ. 3. նշխար հացի. փշրանք. 4. գնդակ. 5. հատոր. grain; graine; 2. noyau, pepin; 3. miette, mie (de pain); 4. balle (à fusil), boulet; boule; 5. pièce.

— տանէ. (տանէլէրի այրը օլմագ իւզրէ.) հատէհատ. pièce par (ou à) pièce, séparément, en détail.

(Անտարբեր) պիր —սի. ապրող կամ դստեր միամօր. fils ou fille unique.

Ցանէլէմէք, ա. հանել, թոթափել, կորզել հատս (խաղողոյ…): égrapper, égrener, ôter les noyaux, les pepins, les graines.

Ցանէլէնմէք, ա. ընդունել. սերմանանալ. grener, monter en épis, en graine.

Ցանէլի, ա. ըլ հատեաւ. հատաւոր. հատառատ. grenu ou grainu, td. granuleux.

Տանէնտէ, գ. գիտակ. հմուտ. qui sait, qui connait, érudit, savant.

Տանըշըգ, թ. խորհրդակցիլ. խորհրդակցութիւն. consulter, consultation.

Տանըշմագ, թ. խորհուրդ հարցնել. consulter qn.

Տանի, ա. մօտ. մերձաւոր. proche, voisin.

Տանիշ, գ. գիտութիւն. science, connaissance, savoir.

Տանիշ-մէնտ, | Տանիշ-վէր, | Տանիշ-փէժուհ, } գ. գիտուն. գիտնական. իմաստուն. érudit, lettré, savant.

Տանիշ-վէրի, գ. տեղեկութիւն. հմտութիւն. savoir.

Տանկավալա-միշթի, թ. երկաթէ կշիռ. bascule.

Տանգալագ, թ. թմբրուկ. գիւղական. grossier, rustique.

Տաշ, թ. է յետ. ընկեր. ...կից. en cp. con...

Ատա-տաշ. անուանակից. qui a le même nom.

Տաշթէ, գ. տարեալ. porté.

Տապպէ(թ), ա. եզ. անասուն. չորքոտանի. 2. հեծանելիք. bête; 2. monture.

Տաս, գ. մանգաղ. faux.

Տասը նէօրրին. մահիկ. croissant.

Տաս(ի)թան, գ. պատմութիւն. histoire, conte.

Տաս(ի)թան-սէրա, գ. պատմիչ. (ra)conteur, narrateur.

Տա'վա, թ. դատ վարել. դատել. է դատ բանալ. խօսել դատ ընդդէմ ատեանի. դատ. 2. պահանջել. պահանջում. plaider contre qn.; faire un procès à qn.; instruire contre qn.; procès; 2. prétendre à (ou réclamer) qc.; prétention.

Տա'վալը, թ. պահանջող. prétendant.

Տա'վաճը, թ. (մուստաւ'ի.) դատախազ. ամբաստանող. plaideur, demandeur, plaignant.

— լար. (մուստաւ'ի վէ մուտաւ'ա 'ալէյհ.) դատախազք. parti, partie.

Տա'վաճըլըգ, թ. պահանջք. խորհել իրաւունք. prétention.

Տավար, թ. տաւար. անասուն. (gros, menu) bétail.

Տա'վէ(թ), ա. հրաւիրել. կոչել. կոչումն. հրաւէր. inviter, convier; convoquer; invitation.

— թէզքէրէսի. թուղթ հրաւիրման. հրաւիրագիր. lettre d'invitation ou de faire part.

Տա'վէթլի, թ. (մէտ'ու. մէտ'ի.) կոչնական. invité, convié, convive.

Տա'վէթճի, թ. հրաւիրող. կոչնատէր. invitateur.

Տավէր, գ. արդար. 2. թագաւոր. իշխան. դատաւոր. juste; 2. roi, prince, souverain; juge.

Տավէրի, գ. թագաւորութիւն. դատաւորութիւն. empire, domination; fonctions de juge, judicature.

Տավուլ, թ. (թապլ.) թմբուկ. tambour, caisse.

Տավուլճու, } թ. (թապլ-զէն.) Տավուլչալը, } թմբկահար. tambour, celui qui bat le tambour.

Տավրանմագ, թ. յառնել. յոտն կալ. 2. յառնել ընդդէմ յանկուցեալ. զօրանալ. se dresser (sur ses pieds), se lever; 2. se relever.

Սիլահա —. ի զէնս դիմել. զէն առնուլ. prendre les armes.

Աղըր —. յամր շարժել. ծանրել. se mouvoir, agir lentement.

Տավրանմա. կաց. մի երկնչիր. halte-là! ne bougez-pas!

Տավրանըշ, թ. ընթացք. conduite, manière d'agir, de se gouverner.

Տավրանտըրմագ, թ. փութացուցանել. hâter, forcer la marche.

Տատ, գ. պարգև. 2. արդարութիւն. ուղղութիւն. don, cadeau; 2. justice, équité.

'Ատլ ու տատ. արդարութիւն և ուղղութիւն. justice et équité.

Տատ ու սիթատ. առուտուր. commerce.

Տատը, գ. դայեակ. bonne d'enfants.

Տատանմագ, թ. ընտելանալ. յաճախել. avoir accoutumé de fréquenter.

Տատար, գ. Աստուած արդարադատ. Dieu, qui répartit la justice.

Տատէ, գ. տուեալ. donné.

Տատէր, գ. եղբայր. frère.

Տատըմլըգ, տ. (ռամկ.) ճաշակ. essai.

Տատը, գ. դայեակ. bonne d'enfants.

Տատ-խահ, գ. (Հագգընը ատա՛լէթ իսթէյէն.) դատախազ. ամբաստան. demandeur, partie civile, plaignant.

Տատ-գեահ, գ. ատեան դատաստանի. tribunal, cour (de justice).

Տատ-գէր, գ. իրաւարար. Աստուած. Թագաւոր. qui fait justice, juste, Dieu, roi.

Տատ-գիւսթէր, գ. արդար. juste.

Տատ-պախշ, գ. (իհսանը Հագգ խահիճի.) որ տայ իրաւունս, արդարութեան. qui répartit la justice.

Տար, ա. եղ. տիեար, տուր, տուրան, յգ. դուառ. Բնակութիւն. ապարանք. maison, habitation, cour, palais.

Տա՛րը տիւնեա. ('ալէմի քէվն ու ֆէսատ.) աշխարհ. le monde d'ici-bas.

Տա՛րը ախրէթ. } անդենական. l'autre monde.
Տա՛րը պագա. }
Տարիւ-լ-գարար. }

Տա՛րը պէրզախ. տես Պէրզախ.

Տարիւ-լ-խուլտ. արքայութիւն. paradis.

Տարիւ-զ-զարպ. (փողերանոց.) լումայանոց. (hôtel de la) monnaie, hôtel des monnaies.

Տարիւ-շ-շիֆա. Հիւանդանոց. maison de santé, hôpital, infirmerie.

Տա՛րը-շիւֆգաթէ. որբանոց. orphelinat, maison des orphelins.

Տարիւ-լ-ֆիւնուն. Համալսարան. université.

Տարիւ-ս-սէլամ. արքայութիւն. paradis.

Տարիւ-լ-էտէպ. ակադեմիա. académie.

Տարիւ-լ-Հարպ. երկիր թշնամեաց. pays ennemi.

Տարիւ-լ-ճիհատ. երկիր պատերազմի ընդդէմ անհաւատից. pays, théâtre de la guerre contre les infidèles.

Տար. գ. ծառ. փայտ. գերան. ձող. 2. ի բրդ. տէր. ապահել. ...ատար. ...պար. ...պետ. bois, arbre, poutre, poteau, potence; 2. en cp. qui tient, possède; qui garde, conserve.

— աղաճը. կախաղան. gibet.

— ա չէքմէք. կախել. Հանել ի կախաղան. pendre qn.

Տար, տ. նեղ. անձուկ. étroit.

— գաչմագ, գուրթուլմագ. մազապուր փախչել, ճողոպրել. fuir, échapper à peine, avec beaucoup de peine.

— ա կէլմէք. (մուզթարիր օլ.) ի նեղ մի անկանել. être gêné, embarrassé.

— վագթ. դժուարին ժամանակք. temps durs, misère des temps.

Աղզը —. նեղաբերան. à goulot étroit.

Տարա, գ. Թագաւոր. roi.

Տարաթ, տ. մեծապայծառութիւն. pompe, magnificence.

Տարալմագ, տ. անձկանալ, նեղել. se rétrécir, se resserrer.

Տարաճըգ, տ. խիստ անձուկ. très-étroit.

Տարէյն, ա. (երկ. տար, եղ.) աստ և անդ կեանք. le monde d'ici-bas et la vie future.

Տարէնտէ, գ. որ ունայ ան- նի. կրօղ. բռնօղ. qui tient, possède; porteur de qc.

Տարը, տ. կորեկ. millet, mil.

Արնաւուտ —ըը. ձիակորեկ. blé noir.

Տարըլթմագ, տ. (նեղացընել.) սրդողեցընել. բարկացընել. fâcher, mettre en colère.

Տարըլմագ, տ. (նեղանալ.) բարկանալ. սրդողիլ. 2. (ինչի՛ալ էթ. կիւճէնմէք.) ցաւիլ. ընդ վշտանալ. se fâcher, s'irriter que... ou de ce que...; 2. se fâcher, s'affliger.

Տարալթմագ, տ. անձուկ, նեղ ընել. rétrécir, resserrer.

Տարալանմագ, } տ. անձկանալ, նեղանալ. se rétrécir,
Տարալաշմագ, } se resserrer.

Տարալըգ, ս. անձկութիւն. նեղութիւն. 2. պաշարում. նեղացութիւն. étroitesse, espace limité, manque d'ampleur; 2. état gêné, gène, embarras.

Կէօկիւս — ղը. անձկութիւն. նեղութիւն. oppression, serrement de coeur, étranglement.

Էլ — ղը. չքաւորութիւն. gêne, pénurie.

Տարղըն, ս. (Ներգայաց.) նեղացեր. ցասուցեալ. զայրացած. 2. (Մուհաֆա'իլ.) դժկամակեալ. indigné, irrité; 2. fâché, affecté par qc., affligé.

Տարղընլըգ, ս. խռովութիւն. զայրացք. indignation, irritation.

Տարմա-տաղըն, ս. (Թար-ու-մար. փերիշան.) ցան ու ցիր. այսր անդր ցրուեալ. ճապաղեալ. dispersé, dissipé, épars.

Տարու, գ. դեղ. դարման. remède, médicament, curatif.

Տար-ու-կիր, գ. մարտ. պատերազմ. combat.

Տար-ու-պիւրու, գ. շուք. ճոխութիւն. փառաւորութիւն. pompe, faste.

Տարչինի, } գ. կինամոմոն. can-
Տարըչինի. } nelle.

Տարմատաղան, ս. տես Տարմատաղըն։

Տաֆի', ա. (տէֆ' իտիճի.) որ վանէ, է ետ մղէ. qui repousse, repoussant.

Տէ, ս. ի. ի մէջ. 2. եւ. եւս. à, dans, en; 2. et, aussi.

— Իմտի. այլ. հապա. eh bien! allons!

— պագալըմ. այլ. օն. donc! voyons!

Տէ'աիմ, ա. յն. տա'իմէ(թ), եղ։

Տէլալէթ, ա. յն. տէլիլ, եղ։

Տէլալ, ա. նազանք. պչրանք. coquetterie.

Տէլալէ(թ), ա. ցուցանել. առաջնորդել. առաջնորդութիւն. montrer, indiquer; conduire; guider; indication, direction.

Տէլի, ս. յիմար. անմիտ. fou; aliéné; toqué ; extravagant.

— օլ. յիմարել սիրոյն... մոլիլ ի սէր... raffoler, être raffolé de..., tomber subitement amoureux de..., s'affoler de..., être épris de....

Տէլիլ, ա. եղ. էտիլլէ(թ). ատէլլէ, յն. նշանակ. ցոյց. յայտնութիւն. 2. առաջնորդ. indice; raison; preuve, argument; 2. guide, conducteur.

Տէլիլէնմէք, ս. յիմարել. être fou, affolé.

Տէլիլիք, ս. յիմարութիւն. folie, démence, extravagance.

Տէլիճէ, ս. յիմարաբար. d'un ou comme un fou, en fou, follement.

Տէլինմէք, ս. ծակիլ. percer, crever (abcès).

Տէլիւրթմէք, ս. յիմարեցուցանել. rendre fou.

Տէլիւրմէք, ս. յիմարել. devenir fou; tomber en démence.

Տէլիք, ս. ծակ. 2. ծակոտ. trou; 2. troué.

Պուրուն — ծը. ռնգունք. քիթք. narine.

Իյնէ — ծը. ծակ ասղան. chas, trou d'(une) aiguille.

Գուլագը —. բազմահմուտ. expérimenté, expert.

Տէլիքլէմէք, ս. ծակոտել. percer de trous.

Տէլիքլէնմէք, ս. ծակոտիլ. être percé de trous.

Տէլիքլի, ս. ծակոտ(կէն). troué, plein de trous; poreux.

Տէլլալ, ա. միջնորդ վաճառոյ. 2. քարոզ. courtier; 2. crieur public.

Տէլլալիյէթ, ա. } արդիւնք. վարձք միջնորդի. քարոզի. միջնորդ-
Տէլլալլըգ, ս. } ութիւն. քարոզութիւն. (droit de) courtage, fonction de crieur public.

Տէլլագ, ա. բաղնեպան. ծառայ բաղնեաց. garçon de bain, baigneur.

Տէլլէ(թ), ա. նազանք. պչրանք. coquetterie.

Տէլմէք, ս. ծակել. trouer, percer (à jour), forer (de part en part), faire passer à travers en forant.

Տէլվ, ա. ջրհոս. Verseau.

Տէլտիրմէք, ս. տալ ծակել (զա-

կանել). faire percer (les oreilles pour mettre des boucles).

Տելք, ա. շփել. frotter qc. avec la main.

Տեկին, պ. մինչև. դ... jusqu'à...

Տեհ, դ. տասն. dix.

Տեհա, դ. նրբամտութիւն հանճարոյ. խորագիտութիւն միտքոյ. finesse, perspicacité.

Տեհագանէ(թ), ա. յփ. ատեհ-գան, եւ։

Տեհալէգ, ա. յփ. ափհլէգ. եւ։

Տեհան, դ. բերան. bouche.

Տեհգան, դ.(եւ. ատեհագանէ(թ), յփ. ա.) գիւղապետ. maire de village.

Տեհշէթ, ա. աղէտք. չարիք. calamité, malheur.

Տեհէն, դ. բերան. bouche.

Տեհիմ, դ. թագ. պսակ. couronne, diadème.

Տեհի(յ), ա. եւ. էահիյէ(թ), յփ. հանճարեղ. խորագէտ. ճարտար. ingénieux, habile, fin.

Տեհում, դ. տասներորդ. dixième.

Տեհլիզ, դ. գաւիթ. vestibule, avant-cour, porche.

Տեհ-հէզար, դ. բիւր. dix mille.

Տեհնա, դ. դաշտ. plaine, champ.

Տեհշէթ, ա. ապշութիւն. զարհուրանք. ահ. երկիւղ. stupéfaction, embarras; consternation; épouvante, terreur.

Տեհվա, ա. տես Տիւհա.

Տեհր, ա. եւ. ափւհուր, էահուր, յփ. ժամանակ. 2. յաւիտենականութիւն. մշտնջենաւորութիւն. temps, cours du temps; 2. perpétuité, éternité.

Տեհրէ, դ. մանգաղ. faux.

Տեհրէն, ա. յաւիտեան. éternellement.

Տեհրի(յ), ա. որ հաւատայ թէ ամեն ինչ այս կենաւ վերջանայ եւ հոգին ընդ մարմնոյ կորնչի. qui croit que tout finit avec cette vie, que l'âme périt avec le corps.

Տեճաճ, ա. հաւ. հաւ. աքաղաղ. poule, coq. [poule.

Տեճաճէ(թ), ա. հաւ. հաւ.

Տեճճալ, ա. Նեռն. l'Antechrist. [sang.

Տեմ, ա. եւ. արիւն, յփ. արեան.

Տեմ, դ. շունչ. ոգի. 2. վայրկեան. ժամ. ժամանակ. haleine, souffle, respiration; 2. moment, temps.

Հէր — . յամենայն ժամ. հանապազ. à chaque moment, toujours.

— ուրմագ. շնչել. պարծել. respirer; se vanter.

Տեմ', ա. եւ. էմաու', ափւմու', յփ. արտասուք. larme, pleurs.

Տեմա, ա. եւ. ափմա, յփ. արեան. sang. [une larme.

Տեմա(թ), ա. կաթ մի արտասուք.

Տեմամէ, դ. թմբուկ. tambour, timbale.

Տեման, դ. որ յարձակի ընթանայ եւ յարձակի բռնի. qui court ou attaque avec impétuosité.

Տեմադեմ, դ. ըստ ժամանակի ժամանակի. de temps en temps, quelquefois.

Տեմար, ա. կորուստ. մահ. perte, ruine, mort.

Տեմ'ան, ա. արտասուել. լալ. pleurer, larmoyer, verser ou répandre des larmes.

Տեմէթ, պ. խուրձ. փունջ. fagot, faisceau.

Չիչէք — ի. ծաղկի փունջ. bouquet.

Տեմէթլէմէք. փունջ կապել. lier en faisceaux.

Տեմէվի(յ), ա. արեան. sanguin.

Տեմին, պ. (այս ատեն մօտաւոր ատեն.) ծանր մի յառաջ. աղջիկ. tantôt, tout à l'heure, à l'instant.

Տեմիտէ, դ. բուսեալ. ծաղկեալ. poussé, épanoui.

Տեմիր, պ. (հարիւր ակէն.) երկաթ. 2. երկաթի. 3. (լէնկէր.) խարիսխ. fer; 2. de (ou en) fer; 3. ancre.

Սապան — ի. խոփ. soc.

Գըլըճ — ի. երկաթ. lame.

— գազըգ. բեւեռ. pôle.

— աթմագ. } խարիսխ արկանել.
— պըրագմագ. } ընկղմել նաւ ի ծովու. jeter l'ancre.

Տէմիրլէմէք, ն. երկաթագամ կազմել. ferrer, garnir de fer.

Տէմիրլի, ա. երկաթագամ. ferré, plaqué de fer.

Տէմիրճի, գ. (Հասարակ. աշխարհիկ.) երկաթագործ. դարբին երկաթոյ. forgeron; ferronnier, taillandier.

Տէմիրճիլիք, ն. երկաթագործութիւն. métier de forgeron, forgerie.

Տէմ-պազ, գ. շողոքորթ. կեղծաւոր. flatteur, adulateur, hypocrite, menteur.

Տէմ-պազլըք, գ. շողոքորթանք. քծնանք. flatterie, adulation.

Տէմ-պէսթէ, գ. շուարեալ. յափշտակեալ. զարմացեալ. étonné, stupéfait.

Տէմ-պէսթէլիք, գ. շուարանք. ապշութիւն. étourdissement, étonnement.

Տէմ-պէ-տէմ, գ. ընդ ժամանակս ժամանակս. de temps en temps, quelquefois.

Տէմսազ, **Տէմսան**, գ. համախոհ. բարեկամ. ami, confident, intime.

Տէմսազլըք, գ. բարեկամութիւն. amitié.

Տէմտէմէ, գ. խաբեութիւն. նենգութիւն. 2. քծնանք. շողոքորթանք. fraude, tromperie; 2. flatterie, adulation.

Տէմ-քէշ, գ. երգիչ. 2. տատրակ. chanteur; 2. tourterelle.

Տէյեար, ա. մէկ. ոք. quelqu'un.

Տէյիւս, ա. եղջերաւոր. cocu, cornard.

Տէյէր, գ. (արժէք.) գին. յարգ. valeur; prix, mérite, qualité.

Տէյէրլի, ա. արժանի. յարգելի. digne, de (grand) prix; qui vaut...

Տէյիլ, մ. չէ. 2. ոչ միայն... այլ եւ. qui n'est pas; 2. non seulement... mais aussi ou encore.

Եօյլէ —. ոչ է այնպէս. ce n'est pas ainsi.

— քի եազմագ՝ օգումագ տէյիլ միւմքին օլմատը. ոչ միայն գրել այլ եւ ընթեռնուլ իսկ անհնարին եղաւ. non seulement il fut impossible d'écrire, mais aussi de lire.

Տէյիշ, գ. փոխանակութիւն. échange, troc.

Տէյիշիքլիք, գ. (Թեբդիլէթ.) փոփոխութիւն. changement, variation, altération.

Տէյիշտիրմէք, ն. փոխանակել. 2. փոխել (դառնալ, դարձնել). 3. կերպարանափոխ ընել. changer qc. pour, contre, à qc., échanger, troquer contre qc.; faire l'échange de...; permuter; 2. changer (de nature), changer de qc.; 3. changer en qc., métamorphoser, transformer.

Տէյիշմէք, ն. (փո)փոխիլ. 2. կերպարանափոխ լինիլ. (se) changer; 2. se changer en qc., se métamorphoser, se transformer.

Տէյիրմէն, գ. (Աբիտոս. Թահունէթ.) աղօրիք. moulin.

Սու — ի. ջրաղաց. moulin à eau.

Եէլ — ի. հողմաղաց. moulin à vent.

Վափօր — ի. շոգեղաց. moulin à vapeur.

Տէյիրմէնճի, գ. (Աբիտառաքան. Թահհան.) ջրաղացպան. meunier.

Տէյիրմի, ա. (Մուտավվէր.) բոլորակ. բոլորաձեւ. rond, arrondi, circulaire.

Տիքի — (Ափուլ-պէնտ). քառակուսի. un carré.

Տէյճուր, ա. մթամած. խաւարին. ténébreux.

Տէյին, մ. (Զոռուն զորմագ.) հազիւ. դժուարաւ. à peine, difficilement; ne... guère.

— ան. (Զուհուրու մուհթեմէլ տէյիլ.) չէ հաւանական. c'est improbable!

— պիլէ. հազիւ թէ. ամենայն՝ թէ. հազիւր եւ թէ դժուար թէ. à peine.

Տէյմէք, ն. հպիլ. հասանիլ. 2. արժել. 3. դպչիլ. զարկել. toucher à qc.; 2. valoir, avoir de la valeur; 3. porter atteinte, offenser, choquer, blesser.

Գալպա —. (Քէտէրլէնմէք.) ի սիրտ խոցել. toucher au coeur.

Տէյմուլիք(թ), գ. տեւողութիւն. durée.

Տէյն, գ. պարտք. ափսէս, յետ. պարտք. պարտիք. dette.

Տէյնէք, գ. գաւազան. bâton.
Տէյանէթ(թ), ա. սովորութիւն. coutume, usage, habitude.
Տէյտիրմէք, գ. հասցընել. 2. տալ առնել. faire toucher; 2. faire valoir. [chrétien.
Տէյր, ա. վանորայ. couvent
Տէն, գ. (մէջտաշը. ...) չափ. quantité.
Տէնաէթ(թ), ա. անարգութիւն. գձձութիւն. vileté, ignobilité, bassesse.
Տէնանիր, ա. յգ. ... եւն։
Տէնասէթ(թ), ա. աղտեղութիւն. գարշութիւն. saleté, malpropreté, ordure, impureté.
Տէնէմէք, գ. (թեմրիկէ էթ.) փորձել. tenter; éprouver, essayer.
Տէնէս, ա. աղտեղութիւն. saleté, ordure, impureté.
Տէնի, ա. անարգ. արհամարհ. bas, vil, méprisable.
Տէնի', ա. անմիտ. sot, imbécile.
Տէնիզ, գ. (պաշխ. ...) ծով. mer. [mer est grosse.
— ձոր. ալեկոծեալ է ծով. la
—է թութուլմաք. հանդիպիլ ի փոթորկի ալեկոծութեան. être surpris de (ou par) la tempête, être assailli par la tempête.
Տէնլի, գ. (մա'գուլէ.) ազգ. տեսակ. պայման. օրինակ. genre, espèce, sorte.
Նէ՞ — քիշի. որպիսի՞ ոք է այն ... quel homme est-ce qu'un tel?
Տէնկ, դ. յիմար. ապուշ. թանձրամիտ. sot, stupide.
Տէնկ, դ. հաւասարակշռութիւն կշիռ. հակակշռութիւն. équilibre, contrepoids.
Տէնկիւսանէնկ, դ. հաւասարակշիռ. հաւասարակշիռ. équilibré, en équilibre.
Տէնսիզ, գ. անհամեստ. յանդգնական. անպատշաճ. անպէտ. անհամ. անչափ. qui manque de modestie, arrogant, impertinent, inconvenant, exagéré.
Տէնսիզլէնմէք, գ. (թաթարերէն, եօլսուզլուք էթ.) անհամիլ. s'affadir?
Տէնտան, } դ. ատամն. dent.
Տէնտանէ, }

Տէնկլէշմէք, գ. հաւասարակշռութիւն ունենալ, փոխանակ. s'équilibrer, faire équilibre à...
Տէնկսիզ, գ. առանց հաւասարակշռութեան. 2. որ չունի չափ կշռոյ ի բանս. գռեհիկ. չմարդավար. sans équilibre; 2. impertinent, impoli. [pagne.
Տէշթ, դ. դաշտ. champ, cam-
Տէշթի, դ. դաշտային. վայրի. champêtre, sauvage.
Տէշնէ, դ. դաշոյն. սուսեր. poignard, dague.
Տէպ, ա. սովորութիւն. habitude, coutume, usage.
Տէպապիճ, ա. յգ. տիպաճ, եւն։
Տէպէ, գ. ճողպրանք. qui a une hernie.
Տէպէլէնմէք, գ. թաւալիլ. թաւալագլոր լինել. se rouler (dans la poussière), se débattre des pieds et des mains. [hernie.
Տէպէլիք, գ. աղիճողպութիւն.
Տէպէշիր, գ. կաւիճ. craie.
Տէպիր, դ. դպիր. écrivain.
Տէպիրի Ֆէլէք. Փայլածու. Mercur.
Տէպիրիսթան, դ. դպրոց. école.
Տէպղ, ա. աղտել մորթ. աղաղ. tanner, corroyer; tannage) corroi. (vent d') ouest.
Տէպուր, ա. հողմ արեւմտեան,
Տէպպաղ, ա. (թապագ, ա. կաշեգործ. tanneur; corroyeur.
Տէպպաղ-խանէ, դ. կօշկարան կաշեգործոց. tannerie; corroi(e)rie.
Տէպս էթ, } գ. խաղաղել. apaiser.
Տէպսիթմէք, }
Տէպսիրմէք, }
Տէպսիմէք, գ. խաղաղել. s'apaiser, s'assoupir.
Տէպտէպէ, դ. մեծապայծ փառաւորութիւն. pompe, magnificence.
Տէպտէպէ(թ), ա. աղաղակ. ձայն. bruit, son.
Տէսաթիր, ա. յգ. տէսթուր, եւն։
Տէսաթօ, ա. յգ. տէսիսէ(թ), եւն. 2.
Տէսթ, դ. ձեռն. main.
Ջէպէր-տէսթ. յաղթող. վեր ի վերայ. supérieur.

Զիր-տէսթի. պարտուած. 2. հպատակ. vaincu; 2. sujet.

Տէսթ, ա. նախագահութիւն. 2. դաշտ. անապատ. présidence; 2. champ, plaine, désert.

Տէսթ-ախըր, գ. (սոն տէֆա.) յետին անգամ. dernière fois.

Տէսթան, գ. նենգ(ութիւն). 2. անօգուտ բանք. fraude; 2. parole inutile.

Տէսթ-ամիզ, գ. ընծայ ինչ փոքրիկ. petit cadeau.

Տէսթա-սէնկ, գ. փոր լուծանելոյ գործիք... broyeur.

Տէսթար, գ. դաստառակ. շղարշ. 2. ապարօշ. mouchoir; mousseline; 2. turban.

Տէսթարէ, գ. սղոց. scie.

Տէսթար-չէ, գ. թաշկինակ փոքր. petit mouchoir.

Տէսթար-պէնտան, գ. այն՝ որ կապեն ի գլուխ ապարօշ. les coiffés d'un turban.

Տէսթ-եար, գ. ձեռնտու. օգնական. qui aide, qui assiste; aide.

Տէսթ-եարի, գ. ձեռնտուութիւն. օգնականութիւն. assistance.

Տէսթէ, գ. երկոտասան մի. 2. խուրձ. տրցակ. կարգ. ծրար նամակաց... douzaine; 2. faisceau; botte; liasse.

Պիր — քեաղըտ. տրցակ թղթոյ. une main de papier.

Պիր — չիչէք. փունջ մի ծաղկանց. un bouquet.

— տէսթէ. խուրձ խուրձ... par faisceaux...

Տէսթէլէմէք, ն. կապել ի խուրձս. lier en bottes, en faisceaux.

Տէսթէ-չօփ, գ. (չումագ.) ծանլ. massue.

Տէսթէ-սէնկ, գ. փոր լուծանելոյ գործիք... broyeur.

Տէսթէրէ, գ. սղոց. scie.

— պալըղը. սղոցաձուկն. une scie.

Տէսթէրէլէմէք, ն. սղոցել. scier.

Տէսթէք, գ. մոյթ. նեցուկ. appui, soutien, support; étai, étançon. étrésillon.

Տէսթէքլէմէք, ն. մոյթս դնել. հաստատել. դնել նեցուկս. մոյթս եդեալ հաստատել. étayer qc., étançonner, arc-bouter, buter.

Տէսթ-էֆշան, գ. պար առնել. en dansant.

Տէսթ-թէնկ, գ. չքաւորութիւն. indigence.

Տէսթի, գ. սափոր. կուժ. cruche, amphore.

Տէսթ-խօշ, գ. խաղալիկ. 2. կատակաբանութիւն. joujou; 2. plaisanterie.

Տէսթիւվան, }
Տէսթիւվանէ, } գ. (էլտիվէն.) ձեռնոց. gant.

Տէսթ-կեահ, }
Տէսթ-կեհ, } գ. (Թէզկեահ. ա.) արհեստանոց. գործարանոց. 2. գործիք ոստայնի. 3. սեղան արհեստաւորի. 4. կարողութիւն. հնարաւորութիւն. 5. ինչք. ճոխութիւն. atelier, fabrique; 2. métier (à tisser ou de tisserand); 3. établi; 4. pouvoir, puissance; possibilité; 5. bien et avoir, richesse.

Տէսթ-կեահ-տար, գ. (Թէզկեահտար. ա.) արկղապետ. caissier.

Տէսթ-կիր, գ. ձեռնտու. օգնական. պաշտպան. aide, qui assiste; protecteur, défenseur.

Տէսթ-կիրի, գ. օգնականութիւն. ձեռնտուութիւն. պաշտպանութիւն. secours, assistance, défense.

Տէսթ-մայէ, գ. դրամագլուխ. capital, fonds.

Տէսթ-մալ, գ. դաստառակ. թաշկինակ. essuie-main, mouchoir.

Տէսթ-մալ-չէ, գ. դաստառակ. թաշկինակ փոքրիկ. petit essuie-main. mouchoir.

Տէսթ-մուզտ, գ. ընծայ. վարձք. pourboire, bonne main; honoraire.

Տէսթուր, գ. (իզ. տէստուրիր. յր. ա.) փոխարքայ պաշտօնէից. 2. թոյլտուութիւն. հրաման. 3. օրինակ. 4. կանոն. 5. ա. ձերով հրամանաւ. vizir, ministre d'État; 2. permission; 3. modèle, exemple; 4. règle; 5. vg. avec votre permission.

Տէսթուր, գ. ցանկ գանձարանի ելից եւ մտից. 2. տումար աստեղաց. budget de l'État; finances; 2. table astronomique.

— վէրմէք. թոյլ. հրաման տալ. donner une permission.

Տէսթ-չալաք, գ. յաջողակ. 2. գող. adroit, habile; 2. voleur.

Տէսթ-չօփ, գ. (չուլմագ.) Բիր. bâton.

Տէսթ-պազ, գ. յաղթող ի խաղս տաւլուոյ... ճարտար ի տեղ խաղալոյ. bon joueur de trictrac; joueur (de profession).

Տէսթ-պիւրա, գ. առաւելութիւն. ձեռք ի վերայ լինել. յաջողութիւն. յառաջադիմութիւն. կարողութիւն. supériorité, avantage, progrès, pouvoir.

Տէսթ-տիրազ, գ. հարստահարիչ. զրկող. oppresseur, injuste.

Տէսթ-տիրազի, գ. հարստահարութիւն. բռնաւորութիւն. oppression, injustice, violence.

Տէսթ-րէս, գ. որ հասանի. որ առնէ. որ ստանայ. 2. կարող. qui atteint, qui parvient, qui obtient; 2. puissant, capable.

Տէսթ-մէյման, գ. (ազգային.) կարծանք. օժիտ. dot, présents de noces.

Տէսթ-փուս, } գ. համբոյր ձե-
Տէսթ-փուսի. } ռաց. baisemain.

Տէսաս, ա. լրտես. espion, agent secret.

Տէսիսէ(թ), ա. ծածկել. թաքուցանել. 2. եզ. տէսասիս, յգ. նենգ. դաւաճանութիւն. cacher; 2. intrigue, cabale.

Տէսկէրէ, գ. պատգարակ. brancard.

Տէվա, ա. եզ. էտվիյէ(թ). յգ. դեղ. դարման. médecine, médicament, remède.

Տէվաթ, ա. (տիվիթ.) կաղամար. écritoire, encrier.

Տէվա՛ի, ա. յգ. տա՛իյէ(թ). եզ.

Տէվա՛իի-ու-տէհր. ժամանակի հանգամանք. circonstances, exigences du temps.

Տէվամիր, ա. յգ. ամիրէ(թ). եզ.

Տէվայիպ, ա. յգ. տօյապ, եզ. 1. 2.

Տէվահի, ա. յգ. տահիէ(թ). եզ.

Տէվամ, ա. տեւել. տեւականութիւն. շարունակութիւն. 2. համբերել. համբերատարութիւն. continuer, durer; continuation; durée, continuité; 2. persévérer; persévérance.

Տէվան, գ. որ ընթանայ. qui court.

Տէվապպ, ա. յգ. տապպէ(թ). եզ.

Տէվաւին, ա. յգ. տիվան, եզ. 2.

Տէվար, ա. բոլորակ. rond, arrondi, circulaire.

Տէվէ, թ. (ճէմէլ. իշթիրը.) ուղտ. մալուխ. շուտատ. chameau. — գուշու. ջայլեամն. autruche.

Տէվէճի, թ. (սարպան. շիւթիւրպան.) ուղտապան. chamelier.

Տէվէնտէ, գ. ընթացող. courant, coureur.

Տէվէրան, ա. դառնալ. շրջան առնուլ. բոլորել. 2. ժամանակ. tourner, circuler; 2. époque, siècle.

Տէվի(յ), ա. հիւանդ. խօթ. malade, indisposé.

Տէվիթ, ա. տես Տէվաթ.

Տէվիրմէք, թ. դարձուցանել. շրջել. retourner un verre etc., renverser.

Տէվլէթ, ա. եզ. տիւվէլ, յգ. 2. բախտ. հարստութիւն. ճոխութիւն. empire, règne, puissance; 2. fortune, biens, richesse.

Տէվլէթլի, թ. (մուլասար. գամիլ-ու-լ-իգպալ.) յաջողաբախտ. հարստացեալ. très-fortuné, très-illustre.

Տէվլէթ-խանէ, գ. իշխանութեան (իշխանի). տուն մեր. résidence d'un prince; chez vous.

Տէվլէթ-մէտար, գ. խոր ի բախտ եղջնի. très-fortuné.

Տէվլէթ-փէնահ, գ. արքայ. souverain.

Տէվհա(թ), ա. ծառ մեծ եւ բարձր. arbre grand et haut.

Տէվշիրմէք, թ. ժողովել. հաւաքել. (r)amasser.

Մէյվէ —. քաղել պտուղ. cueillir des fruits.

Աղչէ —. արծաթ ժողովել. faire une collecte.

Խարաճ —. ժողովել հարկ. percevoir l'impôt personnel.

Տէվվար, ա. (տէվր բառէն.) որ դառնայ, բոլորի. qui tourne toujours, qui est en rotation.

Տէվր, ա. դառնալ. բոլորել. շուրջ գալ. շրջանառութիւն. հոլովումն. շրջան. բոլորումն. 2. ժամանակ. 3. եզ. էտվար, յգ. շրջանակ. 4. շրջան աշխ. դար. ժամանակ. tour-

ner (en rond); rotation, révolution; 2. transférer; 3. cercle, circonférence; 4. époque, siècle.

Դէվրիլմէք, գ. [illegible] se retourner, se renverser.

Արագա — [illegible] verser.

Կէմի — [illegible] chavirer.

Դէտէ, ա. (ճէտտ.) [illegible] grand-père.

Դէտէնէ(թ), ա. [illegible] coutume, habitude.

Դէր, գ. [illegible] porte.

Դէրի Սաատէթ. [illegible] Constantinople.

Դէր, գ. [illegible] dans, en, dedans; 2. sur, selon, par.

Դէր, գ. [illegible] qui déchire.

Փէրտէ-տէր. [illegible] qui déchire le rideau.

Շիրի [illegible] lion qui déchire l'homme.

Դէր-'աքապ, գ. [illegible] sur-le-champ, immédiatement après.

Դէրաքի, [illegible]

Դէրահիմ, [illegible]

Դէր-աղուշ էթ., գ. [illegible] embrasser, serrer dans ses bras.

Դէրարի, [illegible] 3.

Դէրիա, գ. [illegible] mer.

Դէրիագ, գ. [illegible] intelligence, discernement.

Դէրիա-տար, գ. [illegible] 2. [illegible] qui inonde; abondant; 2. mer.

Դէրիաքէթ, գ. [illegible] intelligence, subtilité d'esprit.

Դէրիուզա, Դէրիուզէ, գ. [illegible] 2. [illegible] mendiant; 2. mendicité, métier de mendiant.

Դէրզի, գ. [illegible] tailleur.

Դէրէ, գ. [illegible] vallon, vallée; 2. ruisseau, rivière.

Դէրէճէ, Դէրէճատ, Դէրէճէ(թ), [illegible] marche, degré; échelon; 2. degré; 3. demi-cercle (gradué); rapporteur; 4. degré, rang, dignité.

Դէրէքէթ, Դէրէքէ(թ), [illegible] degré.

Դէր-'էօհտէ էթ, գ. [illegible] se charger de qc., prendre qc. sur soi, s'engager.

Դէրի, գ. [illegible] langue de la cour Persane.

Դէրի, [illegible] tromper, circonvenir.

Դէրի, գ. [illegible] peau, cuir.

Դէրին, գ. [illegible] profond.

Դէրինի — ի. [illegible] profondeur de la mer.

— [illegible] méditer profondément sur qc.

— [illegible] sortir du fond (la voix).

Դէրինլէթմէք, գ. [illegible] rendre (plus) profond, approfondir, creuser.

Դէրինլիք, [illegible] profondeur.

Դէրի-չէ, գ. [illegible] petite porte; fenêtre.

Դէրիտէ, գ. [illegible] déchiré.

Դէրխասթ, գ. [illegible] prière, demande, supplique.

Դէրխօր, գ. [illegible] convenable.

Դէր-քեահ, Դէր-գեահ, գ. [illegible] 2. [illegible] cour (d'un palais); 2. cour d'un souverain.

Դէր-հալ, գ. [illegible] aussitôt, sur-le-champ, à l'instant.

Դէրհէմ, գ. [illegible] mêlé, mélangé, confus, confondu.

Տէրճ, ա. ամփոփել. արձանա-գրել. ընդօրինակել. 2. փաթաթ թըղ-թոյ. écrire ou mettre dans..., insérer dans...; transcrire; 2. rouleau de papier sur lequel on écrit.

Տէրման, պ. դարման. դեղ. հը-նարք. ճար. médecine, médicament, remède; moyen, ressource.

Տէրմանսըզ, տ. սպառեալ. épuisé.

Տէրմանտէ, պ. (ի) չքաւորու(թեան). dans la détresse ou le dénûment.

Տէրմանտէկի, պ. չքաւորու-թիւն. dénûment.

Տէր-միեան, պ. (օրթա.) ի մէջ. au milieu.

— էթ. առաջի առնել, դնել, առաջարկել. mettre qc. sur le tapis, proposer qc.

Տէրուն, } պ. ներքին. 2. ինքեան.
Տէրունէ, } ի. 3. ներքնագոյն. խորք. intérieur, dedans, fond; 2. au (ou en) dedans.

Տէրունի ախլաքէն. սրտի մտօք. յատկանայն, ի խորոց սրտէ. du fond du coeur.

Տէրունի, պ. ներքին. intérieur.

Տէրպան, պ. դռնապան. concierge, portier.

Տէրպար, պ. արքունիք. ապա-րանք. բնակութիւն. cour (d'un prince), résidence.

Տէր-պէնտ, պ. կապան. ամրոց. կիրճ. խուղ պահականոցի. forteresse, place forte, fort; défilé, cabane d'un gardien.

Տէր-պէ-տէր, պ. թափառական. rôdeur, flâneur.

Տէրս, ա. ուսանել. ուսումն. ընթերցանութ. ընթերցումն. 2. ուսուցանել. 3. եւ. ախբրուս, յէ. համազ. դաս. étudier; étude; lire; lecture; 2. enseigner, apprendre; 3. leçon.

Տէրս-խան, պ. (տէրս օգնու-թեան.) ուսանող. étudiant.

Տէրս-խանէ, պ. դպրոց. école.

Տէրվազ, } պ. դուռն. porte.
Տէրվազէ, }

Տէրվազ-պան, պ. դռնապան. concierge, portier.

Տէրվիշ, պ. աղքատ. մուրացիկ. 2. կրօնաւոր, մեծնաւոր Մահմետա-կանայ. pauvre, mendiant; 2. derviche, religieux musulman.

Տէրվիշանէ, պ. աղքատաբար. pauvrement; en derviche.

Տէրտ, պ. ցաւ. խիղճ. տառա-պանք. նեղութիւն. վիշտ. douleur; chagrin, peine.

Տէրտ-աշինա, պ. որոյ տառա-պանս կրեալ է. qui a eu des chagrins.

Տէր-տէսթ, պ. (էլտէ, եռեւել-մագալ, հազըր օլան.) առ ձեռն. en main.

— էթ. շահել. ստանալ. gagner, obtenir.

Տէրտլէշմէք, տ. դարձել փոխանց վշտաց. խօսել ընդ իրերաց ցաւա-ցակցութեամբ. se confier mutuellement ses chagrins, se plaindre, témoigner de la compassion l'un pour l'autre.

Տէրտլի, տ. } } տառապեալ.
Տէրտ-մէնտ, } պ. } վշտահար.
Տէրտ-նաք, } } accablé de maux, de peines, malheureux.

Տէրտմէնտանէ, պ. տառապա-նօք. misérablement.

Տէրրասէ(թ), ա. յարկ պաշտ-պանութեան. toit de défense.

Տէրրաք, ա. (աքըլը խաքիմ.) որ իմանայ դիւրաւ. մտացի. հանճարեղ. qui comprend, saisit facilement, intelligent.

Տէրրաքէ(թ), ա. իմացմա-նութիւն. հանճար. faculté de comprendre; intelligence.

Տէր-փէյ, պ. առաջի. յանդի-ման. devant.

Տէրք, ա. հասանել. 2. հասկանալ. atteindre, gagner qn.; 2. comprendre, saisir.

Տէրքեար, պ. յայտնի. évident, manifeste.

Տէր-քէնար, պ. (քէնար եաքըն-մըդ օլան.) ի լուսանցս. 2. (քէ-նարընտա.) մերձ... en marge; 2. au bord de...

— էթ. գիրկս արկանել. embrasser, serrer dans ses bras.

Տէք, տ. մինչեւ. ց. jusqu'à.

Տէքնաքին, ա. յէ. [illegible], եւ

Տէրբէա. Բլուր հարթ, գագա-թով հարթացեալ. 2. առանց սապատի առագաստաւոր. colline aplatie au sommet; 2. chameau sans bosse ou à bosse large.

Տէօլ-ատէօլ, գ. սերունդ. descendance, postérité.

Տէօյէն, գ. կամնասայլ. fléau.

Տէօյիւնմէք, գ. բախել, կոծել. ծեծել զանձն. se battre, se frapper le front, la poitrine en signe de tristesse.

Տէօյիւշ, գ. մարտ. պատերազմ. combat. bataille.

Տէօյիւշմէք, գ. մարտնչիլ. se battre.

Տէօյմէ, գ. կռածոյ. martelé, fait au marteau.

Տէօյմէք, գ. հարկանել. բախել. 2. ծեծել. 3. կռել. battre; frapper; 2. battre (en grange); 3. marteler, battre à coups de marteau.

Տէօյմաքիւ, գ. ամուր. tête du [marteau.

Տէօյմաքլըմէք, գ. տալ հարկանել. faire battre.

Տէօնիւմ, գ. չըփան. արտավար. 2. դարձ. arpent; 2. retour.

Տէօնիւշ, գ. այսրեկն դարձ. retour.

— **իտէ.** ի դառնալն այսրեկն յետոյ. au retour de..

Տէօնիւր, գ. ամեր փեսայից. հարք երկուց կնոջ. beaux-pères.

Տէօնիւք. գ. (Փոխ. Թէլէվվիւն. ղաւրը աստղիթ.) յեղեղուկ. անհաստատ. changeant, inconstant, versatile.

Տէօնիւքլիւք, գ. յեղեղուկութիւն. անհաստատութիւն. humeur changeante, versatilité.

Տէօնմէ, գ. դարձեալ յայլ կրօն. converti, apostasié.

Տէօնմէք, գ. (ատէմ. Տէվիրլամէ.) դառնալ. 2. (Կամէթ էթ.) դարձ առնել. 3. ուրանալ. 4. (Թէբէթ-գալ.) փոխել յայլ. tourner (en rond). pivoter, rouler; 2. retourner; retourner en arrière, s'en retourner, revenir; rentrer chez soi; 3. apostasier, se convertir; 4. se tourner, se changer en qc.

Սէօզիւնտէն —. չկալ ի խոստման. faire faux bond à qn., fausser sa promesse.

Պէօք —. կատաղիլ. s'enrager.

Պաշ —. Թալկանալ. avoir des vertiges. le vertige, éprouver des vertiges.

Տէօնտիւրմէք. գ. դարձուցանել. 2. առնել ի դարձ արտաքս. յետս առաքել. 3. դարձուցանել ի հաւատոյն. 4. փոխել. 5. հատուցանել. (faire) tourner (en rond), faire pivoter, rouler; 2. renvoyer; 3. convertir; faire renier sa foi; 4. tourner. changer qn.; 5. rendre, restituer.

Տէօշ, գ. կուրծք. poitrine, poitrail.

Տէօշէթ(տիր)մէք, գ. տալ յա-տակել. սալայատել. faire paver de (carreaux de marbre), faire tapisser de qc.

Տէօշէլի, } գ. յատակեալ. սալ-
Տէօշէլմիշ. } յատակեալ. ծածկեալ. couvert de qc.; tapissé, pavé de qc.

Տէօշէմէք. գ. սփռել. տարածել. կամար յատակել. յատակել. ծածկել յատակ յատակել. étendre (par terre), couvrir qc. de qc., mettre qc. sur qc., tapisser qc. de qc., parqueter, paver, planchéier.

Տէօշէնմէք. գ. երկարախօսել ի բա-նի վերայ իրի. 2. յանկողնի մնալ. s'étendre sur quelque sujet; 2. se tenir au lit.

Տէօշէք. գ. (Ֆիրաշ.) անկողին. մահիճ. lit; matelas.

Տէօրթ, գ. (Էրպաա'. չար.) չորք. quatre.

— **քէօշէ.** (Մուրէպպաա'.) չորեք-կուսի. carré, quadrangulaire.

— **Թարաֆտան.** յամենայն կող-մանց. de toute(s) part(s).

— **եանըմա պաքմագ.** հայել չորս կողմն. regarder de tous côtés.

Տէօրթլիւք, գ. քառապատիկ. quadruple.

Տէօրթնալա, գ. արշաւել ձիոյ. galopper.

Տէօրտէր, գ. չորս չորս. quatre à chacun. [trième.

Տէօրտիւնճիւ, գ. չորրորդ. qua-

Ցեօրփիչ, ա. խարտոց. râpe.

Ցեօրփիչ ընել, ն. խարտել. râper.

Ցեօրիլ ընել, ն. հոսիլ. թափիլ. 2. (ծովու համար ըլլ.) անկանիլ. se verser, se répandre; 2. se jeter dans... verser ses eaux dans...

Ցեօրիլնթիւ, ա. մնացորդ. կաթիլ մնացեալ յատակի. reste, égoutture.

Ցեօրմէ, ա. ձուլածոյ. de fonte.

Ցեօրմէ-խանէ, ա. ձուլարան. fonderie.

Ցեօրմէճի, ա. ձուլիչ. fondeur; mouleur.

Ցեօրմէճիլիք, ա. արուեստ ձուլելոյ. art du fondeur, art de jeter en moule, fonderie; moulage.

Ցեօրմէք, ն. հեղուլ. թափել. 2. թօթափել. 3. (երկաթ. ոսկի.) հալել. ձուլել. verser. répandre; 2. faire tomber; 3. fondre, jeter en moule, couler.

'Ասքեր —. հանել զօրս ի ցամաք. débarquer des troupes.

Կեօզ եաշը —. արտասուս արձակել. արտասուել. répandre, verser des larmes.

Ցեֆ, գ. (արաբ.) թմբուկ. tambourin.

Ցեֆ', ա. մղել. հեռացընել. վանել. մղումն. վանումն. (re)pousser, éloigner, chasser, expulser; expulsion.

Ցեֆ'ա, մ. (արաբ. պարս.) դարձեալ. կրկնակի. 2. (մնացեալ առն.) յետ այնորիկ. de nouveau, derechef; 2. depuis.

Ցեֆ'աթ, յգ. } ա. նուագ. ան-
Ցեֆ'ա(թ), եզ. } գամ. fois, coup.

Ցեֆ'աթեն, մ. (գիրքէն գիրք ստէպ ըլլալ.) յանկարծակի. tout à coup.

Ցեֆաթիր. ա. յգ. տեֆթեր, եզ.

Ցեֆաին, ա. յգ. տեֆինէ(թ). եզ.

Ցեֆ'ա-պէ-տեֆ'ա, մ. արդեօք. յաճախ. à coups réitérés, souvent.

Ցեֆթեր, գ. (եզ. տեֆաթիր, յգ. ա.) տետր(ակ). 2. գիրք. համարոց. cahier; 2. livre (de compte...).

Արազի } —ի. ցանկ. համարոց
Էմլաք } կալուածոց. cadastre.

Ցեֆթեր-տար, գ. համարակալ նահանգի. contrôleur général des finances d'une province.

Ցեֆ'ի(յ), մ. յանկարծական. յանկարծակի. soudain, subit.

Ցեֆին, ա. թաղեալ. թաքուցեալ. enterré, enfoui, caché sous terre.

Ցեֆինէ(թ), ա. եզ. էմֆան, ատֆաին, յգ. թաղեալ, ծածկեալ իր. գանձ. chose cachée sous terre, trésor.

Ցեֆն, ա. թաղել. ծածկել. թաքուցանել ընդ երկրաւ. inhumer, enterrer, enfouir, cacher sous terre.

Ցեֆնէ, ա. դափնի. laurier.

Ցեֆնէլիք, ա. դափնուտ. bois de lauriers.

Ցեֆֆէ(թ), ա. կող. կողմ. երես. côté, face.

Ցըգգաթ(ի), ա. նրբութիւն. անօսրութիւն. 2. ուշ դնել. ուշադրութիւն. զգոյշ. խնամ. minceur, peu d'épaisseur, finesse, subtilité; 2. faire attention à...; attention, soin.

Ցըզլամաք, ն. թզզել. bourdonner.

Ցըշ, ա. արտաքին. extérieur, dehors.

Իչ — ը. (ներսի եւ դուրսը.) ներքին եւ արտաքին. le dedans et le dehors, l'intérieur et l'extérieur.

— օքեանոս. (պզըհը մուհիթ.) ովկիանոս. océan.

Ցըշարը, մ. արտաքս. vers le dehors, vers l'extérieur.

Ցըշարտա, մ. արտաքոյ. 2. ի դուրս աշխարհի. dehors, hors d'ici; 2. à l'étranger.

Ցըշարըտաքի, ա. արտաքին. extérieur.

Ցի'ա(թ), ա. անդորրութիւն. հանգստութիւն. aise, bien-être, tranquillité.

Ցի'ամ, եզ. } ա. սիւն. սիւրան. հե-
աէ'աիմ, յգ. } ճան. նեցուկ. թի-
Ցի'աէ(թ), } կունք. 2. մեծ ամենայն. pilier, poutre, colonne, soutien, appui; 2. un grand.

Ցիաւէ(թ), ա. պահանջել. պահանջք. prétendre; prétention.

Դինտարլըգ, ա. յգ. [illegible] sentiments religieux, piété.

Դիյար, ա. յգ. [illegible] 2. [illegible] 2. pays, contrée, province.

Դիյէթ, ա. [illegible] prix du sang.

Դիզ, թ. [illegible] genou.

Դիզի, թ. [illegible] rang; file.
[illegible] — [illegible] fil de perles.

Դիզիլմէք, թ. [illegible] se ranger, s'arranger.

Դիզլիք, թ. [illegible] caleçon.

Դիզկին, թ. [illegible] rène, bride.
Դօլու — [illegible] aller à bride abattue.

Դիզմէք, թ. [illegible] (ar)ranger, disposer par rangs, mettre en (ou par) ordre, disposer, mettre en rang.
[illegible] — [illegible] composer.
[illegible] — [illegible] enfiler.

Դիզտար, թ. [illegible] commandant d'un château, châtelain.

Դիլ, գ. [illegible] coeur.

Դիլ, թ. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] langue; 2. langue, langage; 3. langue de terre.
[illegible] — [illegible] luette (du palais).
— [illegible] sole, pleuronecte.
— [illegible] avaler sa langue, se condamner au silence, tenir sa langue, se taire.
— [illegible] être sujet aux langues.

Դիլճիք — [illegible] anche, languette.
[illegible] — [illegible] languette.

Դիլ-ազար, գ. [illegible] 2. [illegible] peine, tourment du coeur; 2. qui cause de la peine, qui blesse, qui tourmente.

Դիլ-ակահ, գ. [illegible] prévoyant, sage, vigilant.

Դիլ-սուզ, ա. [illegible] navrant.

Դիլ-ավէր, էդ. } գ. [illegible] courageux, brave.
Դիլ-ավէրանէ, յգ. }

Դիլ-ավէրլիք, գ. [illegible] courage, bravoure.

Դիլ-քիւշա, գ. [illegible] ravissant, charmant.

Դիլ-արա, գ. [illegible] ornement du coeur, amante.

Դիլ-արամ, գ. [illegible] tranquillité du coeur, amante, qui rend heureux.

Դիլէմէք, թ. [illegible] désirer, demander, exiger, mendier.

Դիլէնճի, թ. [illegible] mendiant.

Դիլէնճիլիք, թ. [illegible] métier de mendiant, mendicité.

— էթ. } [illegible] mendier.
Դիլէնմէք, թ. }

Դիլէնտիրմէք, թ. [illegible] réduire à mendier.

Դիլէք, թ. [illegible] prière, demande, désir.

Դիլ-թէնկ, գ. [illegible] qui a le coeur serré.

Դիլիմ, թ. [illegible] tranche (de pain, de viande).

Դիլիր, գ. [illegible] courageux, valeureux.

Դիլիրանէ, գ. [illegible] bravement, vaillamment.

Դիլիրի, գ. [illegible] courage, bravoure.

Դիլլէնմէք, թ. [illegible] commencer à parler.

Դիլլէշմէք, թ. [illegible] s'entretenir ou converser avec qn.

Դիլլի, թ. [illegible] à langue.

Դիլ-խահ, գ. [illegible] désir.

Դիլ-խասթէ, գ. [illegible] affligé.

Դիլ-խուն, գ. [illegible] très-affligé.

Ցիլ-կիր, ա. վշտացեալ. affligé, fâché.

Ցիլ-կիւտազ, ա. Նեղացուցիչ սրտի. ցաւեցնող. qui cause de la peine, navrant.

Ցիլճիք, գ. լեզուակ. petite langue, languette.

Ցիլ-ճէզ, ա. յանկուցիչ սրտի. հաճոյ. attirant, attrayant, charmant.

Ցիլ-աֆսիւրտէ, ա. վշտացեալ. affligé.

Ցիլ-նիհան, ա. ցանկալի. désiré.

Ցիլ-նիշին, ա. հաճոյ. ընդունելի. agréable, bon.

Ցիլ-նիւմաւտէ, ա. հարեալ ի սէր. համակրական. amoureux; bienveillant.

Ցիլ-նիւվազ, ա. սփոփիչ. ախտաժէտ սրտի. caressant.

Ցիլ-շատ, ա. ուրախ. զուարթ. joyeux, réjoui, gai.

Ցիլ-շիւտէ, ա. յիմարեալ սիրով. fou (d'amour).

Ցիլ-շիւքիւֆթէ, ա. որոյ ուրախ է սիրտ. qui a le coeur joyeux.

Ցիլ-շիքեար, } ա. յանկուցիչ. յափշտակիչ սրտի.
Ցիլ-շիքեաֆ, } attirant, charmant, ravissant.

Ցիլ-շիքէսթէ, ա. սրտաբեկ. qui a le coeur brisé, affligé.

Ցիլ-տէտէ, ա. հարեալ ի սէր. 2. սրտամաշ. amoureux, amant, passionné; 2. affligé, attristé.

Ցիլ-տէր, ա. գեղեցիկ. յափշտակիչ սրտի. joli, beau, ravissant.

Ցիլ-սազ, ա. գեղեցիկ. բերկրալից. 2. որ ընտրէ. joli, délicieux; 2. qui accorde.

Ցիլսիզ, գ. համր. muet.

Ցիլսիզլիք, գ. համրութիւն. mutisme.

Ցիլ-սիթան, ա. գեղեցիկ. սիրուն. agréable, beau, ravissant.

Ցիլ-սուզ, ա. այրել սրտի. affligeant.

Ցիլ-սուխթէ, ա. վշտացեալ. affligé.

Ցիլ-սիտանէ, ա. հարեալ է սէր. amoureux, passionné.

Ցիլ-սիտար, ա. որ յափշտակէ զսիրտ. սիրելի. qui gagne les coeurs, chéri, aimé.

Ցիլ-րիշ, ա. վիրաւորեալ սրտի. 2. սիրահարեալ. 3. տրտմեալ. վշտացեալ. qui a le coeur blessé; 2. amoureux; 3. attristé, affligé.

Ցիլ-րուպա, ա. յափշտակիչ սրտի. յանկուցիչ. attrayant, charmant, ravissant.

Ցիլ-փէզիր, } ա. հաճոյ. agréable.
Ցիլ-փէսէնտ, }

Ցիլ-քիւշա, ա. զուարճացուցիչ սրտի. réjouissant.

Ցիլ-քէշ, ա. որ զսիրտ յանկուցանէ զմիտս. բերկրալից. attirant, charmant, attrayant délicieux.

Ցիլ-ֆիրիպ, ա. յանկուցիչ սրտի. ravissant, attrayant, charmant.

Ցիլ-ֆիւրուզ, ա. զուարճարար. հաճոյ. réjouissant, agréable.

Ցիլ-ֆիքեար, ա. մտախորհ. տրտմեալ. inquiet, pensif, chagrin.

Ցիկ, գ. սան. պղինձ. կաթսայ. marmite, chaudière.

Ցիկէր, ա. այլ. միւս. autre.

Ցիկէր-կիւն, ա. այլափոխեալ. փոփոխեալ. altéré, changé.

Ցիկէր-պար, ա. միւսանգամ. une autre fois.

Ցիհ, ա. որ տայ. տուիչ. 2. գիւղ. շէն. qui donne; 2. village.

Ցիհգան, ա. շինական. գիւղացի. villageois, paysan.

Ցիհիմ, ա. թագ. couronne.

Ցիհիշ, ա. պարգեւ. ընծայ. առատաձեռնութիւն. don, largesse, aumône.

Ցիմա, ա. յգ. ամէմ, ամեմա, իդ.

Ցիմաղ, ա. իղ. եմաֆաղէ(թ), յգ. ուղեղ. cerveau.

Ցիմաղէ(թ), ա. քաղցրութիւն. douceur.

Ցի'մէ(թ), ա. տես Ցի'մէ(թ):

Ցիմէք, գ. (պէտուն. իֆատէ. թէֆհիմ. թա'լիմ. թէմաթիկէ.) ասել. dire.

Նէ — (օրինուն). (մա-հէզա. էլ-պէթթէ.) ասացուած. cela va sans dire.

Ցիմի. (ախլէրէք. կէօսէրա.) որպէս թէ. իբրեւ թէ. comme si, on dirait que.

[illegible] fiente, fumier.

[illegible] fumier.

[illegible] religion, foi.

[illegible] monnaie d'or, argent.

[illegible] religieux.

[illegible] se dire.

[illegible] écouter, entendre.

[illegible] cesser, se calmer.

[illegible]

[illegible] essieu.

[illegible] sain, vigoureux, robuste.

[illegible] reprendre des forces.

[illegible] santé, vigueur.

[illegible] cesser, se calmer, s'apaiser.

[illegible] qui fait apostasier.

[illegible] irréligieux, incrédule.

[illegible] irréligion, incrédulite.

[illegible] religieux, pieux, croyant, fidèle.

[illegible] religiosité, dévotion, piété.

[illegible] calmer, tranquilliser, apaiser.

[illegible] asile de la religion.

[illegible] religieux, pieux, croyant.

[illegible] dent.

[illegible] — [illegible] une gousse d'ail.

[illegible] — [illegible] ivoire.

[illegible] femelle.

[illegible] mordre.

[illegible] garni de dents, qui a tel ou tel nombre de dents.

[illegible] coche, entaille, cran.

[illegible] ouvrir (en piquant), piquer.

[illegible] frêne.

[illegible] sans (ou dépourvu de) dents, édenté.

[illegible] 2. [illegible] fond; 2. le derrière, cul.

[illegible] brocart.

[illegible] tanner; corroyer; tannage; corroi.

[illegible] brocart.

[illegible] préface.

[illegible] qui fait une préface.

[illegible] mortier.

[illegible] école.

[illegible] forêt épaisse.

[illegible] habit de dessus, surtout.

[illegible] démon, diable.

[illegible] 2. [illegible] divan, chambre du conseil d'État (de Turquie); ce conseil présidé par le Sultan ou le grand vizir; 2. recueil des poésies.

— [illegible] assembler le conseil.

[illegible] fou.

[illegible] folie.

[illegible] genre d'écriture qui est en usage dans les chancelleries.

[illegible]

խորհրդոյ. 2. սրահ. salle du conseil, du tribunal; 2. salle.

Տիվար, գ. որմ. պարսպատ. mur, muraille.

Տիվարճը, ա. որմնադիր. maçon.

Տիտար, գ. երես. դէմք. 2. աչք. 3. տեսութիւն. visage, figure, face; 2. oeil; 3. abouchement, entrevue.

Տիտէ, եւ. } գ. աչք. 2. որ
Տիտէկեան, յգ. } տեսեալ, փորձ առեալ է. oeil; 2. qui a vu, éprouvé.

Տիտէ-պան, գ. դէտ. պահապան. 2. մաքսապետ. observateur, gardien, garde; 2. inspecteur des douanes, régisseur.

Տիտէ-քուշա, գ. որ բանայ աչս. qui ouvre les yeux.

Տիտէ-քուշուտա, գ. աչօք բացօք. aux yeux ouvertes.

Տիալէ, ա. խօսք. parole.

Տիտմէք, ա. պատառատել. déchirer en petits morceaux.

Տիր, ա. զրահ. 2. շապիկ կանանց. cuirasse; 2. chemise de femme.

Տիրայէթ(թ), ա. իմաստութիւն. հանճար. sagesse, discrétion.

Տիրայէթ-քեար, գ. իմաստուն. prudent.

Տիրազ, գ. երկայն. long.

Տիրազ-տէսթ, գ. երկայնաձեռն. 2. բռնաւոր. անիրաւ. aux mains longues; 2. tyran, oppresseur, injuste.

Տիրազ-տէսթի, գ. հարստահարութիւն. oppression, injustice.

Տիրախթ, գ. ծառ. arbre.

Տիրէմ, գ. դահեկան. դրամ. argent, monnaie.

Տիրէմ-խըրիտէ, գ. դրամով առեալ գնեալ. acheté argent comptant.

Տիրէնմէք, ա. յենուլ. appuyer sur...

Տիրէնտէ, գ. պատառող. յափշտակող. գեղեցիկ. qui déchire, ravissant.

Տիրէնկ, գ. յապաղումն. retard, [délai.
— էթ. յապաղել. յերկարել. différer, retarder.

Տիրէվ, գ. հունձք. récolte; moisson.

— էթ. հնձել. récolter; moissonner.

Տիրէվ-կէր, գ. հնձող. moissonneur.

Տիրէք, ա. գերան. սիւն. 2. կայմ. poutre, pilier; colonne; 2. mât.

Տիրէֆշ, գ. (փափուճճի ...) հերիւն. 2. դրօշ. alène; 2. drapeau, étendard.

Տիրի, ա. (զէր-հայաթ. զինդ...) կենդանի. vivant, vif.

Տիրիլթմէք, ա. (իհեա.) կենդանի առնել. յարուցանել. ranimer, rendre à la vie, rappeler à la vie, ressusciter.

Տիրիլիք, ա. կենդանութիւն. vigueur.

Տիրիլմէք, ա. կենդանանալ. յառնել. revivre, se ranimer, se ressusciter.

Տիրիղ, } գ. աւաղ. hélas!
Տիրիղա, }
— էթ. զլանալ. refuser qc. à qn.

Տիրին, } գ. հին. vieux, an-
Տիրինէ, } cien.

Տիրլէմէք, ա. տե՛ս Տիրմէք:

Տիրլիք, ա. կեանք. 2. համաձայնութիւն. 3. թոշակ. vie; 2. compatibilité; 3. pension.

Տիրլիքսիզ, ա. անհամաձայն. անհաշտելի. incompatible, inconciliable.

Տիրհէմ, ա. եւ. ատրահիմ, յգ. դրամ. 2. դահեկան. դրամ. drachme; 2. monnaie, argent.

Տիրմէք, ա. ժողովել. հաւաքել. քաղել. (r)assembler, (re)cueillir.

Տիրնէք, ա. ժողով. ամբոխ. assemblée.

Տի-րուզ, գ. երեկ. hier.

Տիրա, եւ. } } ա. հին հանդերձ.
ատրաթա, } յգ. } vêtement usé.
Տիրանէ, } }

Տիրսէք, ա. արմուկն. coude.

Տիրրէ(թ), ա. խարազան. fouet.

Տիւ, գ. երկու. deux.

Տիւնեան, ա. յգ. ատյն, եւ.

Տիւզ, ա. տափար. հարթ. uni, plat, égal; lisse.

Պիր աւզիյէ. (ալէ-ա-ալէվամ.) անդադար. sans cesse, incessam-

ment, continuellement, sans interruption, sans relâche, d'arrache-pied.

Տիւզէն, թ. զարդ. զարդարանք. ornement, parure.

Տիւզէ(լ)թմէք, թ. տես Տիւզէլթմէք.

Տիւզէլմէք, թ. բժշկիլ. se guérir.

Տիւզլէ(թ)մէք, թ. հարթ, հաւասար ընել. հարթել. aplanir, égaliser, unir.

Տիւզլիւք, թ. հարթութիւն. հաւասարութիւն. égalité, lisse.

Տիւզկիւն, թ. (մունթազամ.) յարդարուած. կարգեալ. յարդարեալ. (ar)rangé, mis en ordre.

Տիւզմէ, թ. ստայօդ. controuvé, inventé.

Տիւզմէք, թ. կարգել. յարդարել. disposer (par ordre), (ar)ranger, mettre de l'ordre dans qc.

Տիւզտ, պ. գող. voleur, filou, larron.

Տիւզտ-էֆկեար, պ. (խըրսըզ եաթագը.) թագուցիչ, ծածկիչ գողօնեաց. recéleur.

Տիւէլ. մենամարտ կռիւ. duel.

Տիւ-թա, պ. երկպատիկ. doublé.

Տիւլէնկէճ, թ. ցին. milan.

Տիւլէք, թ. ճախարանի. moyeu.

Տիւլկէր, թ. հիւսն. շինող. charpentier.

— պալըղը. ոսկեձուկն. dorade.

Տիւլպէնտ, պ. շղարշատեսակ. քեհեզ. 2. ապարօշ. mousseline; 2. turban.

Տիւ-կիւնէ, պ. երկտեսակ. de deux espèces.

Տիւչա, ա. կարի աղետաբեր. très-malheureux.

Տիւհաթ, ա. յգ. տահի, եւ:

Տիւհն, ա. եզ. էտհան, յգ. իւղ. իւղ անոյշ. իւղ օծանելեաց. huile (parfumée), onguent, pommade.

Տիւհուր, ա. յգ. տէհր, եւ:

Տիւմ, պ. դըմպ. ագի. յետ. queue.

Տիւման, թ. շոգի. ծուխ. 2. մառախուղ. 3. եղեամ ցրտոյ. vapeur; 2. brouillard; 3. pruine.

Տիւմանլամագ, թ. մթագնած ընել. offusquer.

Տիւմանլանմագ, թ. մգանալ. նսեմանալ. se couvrir de brouillard.

Պաշը —. մթագնած ըլլել գինեաւ. se griser.

Կէօզ —. խաւարիլ, մթանալ աչաց. s'obscurcir.

Տիւմանլը, թ. մեգապատ. chargé de brouillard, brumeux, nébuleux; vapeureux.

Տիւմէն, թ. ղեկ. gouvernail, [timon.

Տիւմէնճի, թ. ղեկավար. timonier.

Տիւմթէք ուրմագ, թ. նուագածել ձեռամբ, ոտամբ չափ երգոց. battre la mesure.

Տիւմու', ա. յգ. տէմ', եղ. արտասուք. 2. լալ. արտասուել. larmes; 2. pleurer, verser ou répandre des larmes.

Տիւմաղ, } պ. ագի. յետ.
Տիւմաղէ, } queue.

Տիւմաղէ-րէվ, պ. որ զայլոց զհետ երթայ. qui va à la suite de qn., qui suit en queue.

Տիւմպէլէք, թ. փոքրիկ թմբուկ. tambourin.

Տիւմպէրի, թ. վերնակոչ նախատանաց (առ օրէնսգէտս). sobriquet qu'on donne aux hommes de loi.

Տիւմտար, թ. պոչաւոր. 2. վերջապահ. qui a une queue; 2. arrière-garde.

Տիւյիւմ, թ. հանգոյց. noeud.

Տիւյիւմլէմէք, թ. պնդել հանգոյցս. հանգուցել. nouer.

Տիւյիւմլիւ, թ. հանգուցեալ. noué.

Տիւյիւն, թ. հարսանիք. noces.

— չիչէյի. հրանունկն. գորտնուկն. renoncule.

Տիւյիւնճիւ, թ. հրաւիրեալ ի հարսանիս. convive de noces.

Տիւյմէ, թ. (կոճակ.) ճարմանդ. bouton.

Տիւյմէլէմէք, թ. (կոճկել.) կապել ըստ ճարմանդացն. boutonner.

Տիւյմէք, թ. կապել. պնդել. nouer, lier, attacher.

Տիւն, թ. երէկ. hier.

— էվէլի օ պիր կիւն. եռանդ. avant-hier.

Տիւնեա, ա. աշխարհ. monde.
Տիւնեա-տար, } պ. աշխար-
Տիւնեա-փերեսթ, } հասէր. mondain, qui aime les vanités du monde.
Տիւնեէվի(յ), ա. աշխարհային. mondain.
Տիւնեմէք, թ. (թռչուն.) հանգըստանալ ի վերայ ճիւղոյ. percher.
Տիւնէք, թ. (թռչ.) տաղաւար հանգըստեայ. perche.
Տիւ-նիմ, պ. յերկուս բաժանեալ. partagé, séparé en deux.
Տիւնկէլ. թ. զկեռ. nèfle.
Տիւնպալ, տես Տիւմպալ...։
Տիւնպար, թ. տես Տիւմպար. 2։
Տիւնքի, թ. երեկեան. երեկի աւուրն. d'hier.
— կիւն. երէկ. hier.
Տիւշ, թ. (ռուեա.) երազ. անուրջք. rêve, songe.
Տիւշ, թ. ընդ առաջ. à la rencontre.
— կէլմէք. } ընդ առաջ ելանել.
— օլ. } պատահել. rencontrer.
Տիւ-շէմպիհ, պ. երկուշաբթի. lundi.
Տիւշիւնճէ, թ. խորհուրդ. մտածութիւն. pensée, réflexion.
Տիւշիւնմէք, թ. (թէֆէքքիւր, միւլահազա էթ.) (մտածել.) զմտաւ ածել. խորհել. penser, songer, réfléchir, considérer, méditer.
Տիւշիւշ, թ. յարմարութիւն. պատշաճութիւն. պատեհութիւն. opportunité, temps opportun, occasion, commodité.
Տիւշիւրմէք, թ. տալ անկանել. ընկենուլ. faire tomber.
Չօճուգ —. վիժել. անցուցանել. avorter, faire une fausse couche.
Քիւչիւք —. (մահճուպ էթ.) յամօթ առնել. confondre.
Տիւշիւք, թ. վիժած. թերածին. avorton.
Տիւշկիւն, թ. անկած. տնանկ. 2. շնէտ լեալ. հարեալ. տերող. մոլեալ. յանձնեալ. déchu; failli; 2. adonné à, friand de qc.
Տիւշկիւնլիւք, թ. ձգտութիւն. յօժարութիւն. ախտ. convoitise, cupidité.

Պօղազ —յիւ. տենչանք, սէր համադամ խորտկաց. friandise.
Տիւշման, } պ. թշնամի. ennemi.
Տիւշմէն, }
Տիւշմէնլիք, թ. թշնամութիւն. inimitié.
Տիւշմէն-քեամ, պ. չարակամ. malveillant.
Տիւշմէք, թ. (էյնալ.) անկանել. 2. նուազել գնոց... 3. (խըսմեթ. թէսատիւֆ. բախթ. վաքը' օլ.) անկանել. ելանել. վիճակել. դէպ լինել. դիպել. պատահել. 4. (թէվաֆուգ.) վայելել. պատշաճել. tomber; 2. être en baisse, tomber; 3. échoir (en partage) à qn., revenir à qn.; échoir; 3. convenir.
Այագա —. անկանել առ ոտս ումեք. tomber ou se jeter aux pieds, aux genoux de qn.
Իւսթիւնէ —. յարձակել. դիմել ի վերայ. se ruer sur qn.
Արտընտա, արտասընտա —. (թաքիպ.) զհետ պնդել. se mettre à la poursuite de qn.
Էնտէսինտէ —. հետամուտ լինել. rechercher qc., poursuivre qc.
Քիւչիւք —. (մահճուպ օլ.) ամչկոր լինել. demeurer confus.
Տիւշնամ, պ. թշնամանք. injure, insulte, outrage.
— էթ. թշնամանել. injurier, insulter, outrager.
Տիւշվար, պ. դժուար. difficile.
Տիւշար, պ. անկեալ ընդ... նշաւակ. հարեալ. զդեցեալ. հատեալ. sujet à, exposé à, tombé dans, atteint, attaqué, frappé de qc., adonné à.
Տիւպարէ, պ. երկիցս. 2. զոյգ կրկին. 3. նենգ. դաւ. deux fois; 2. doublet de deux; 3. mauvais tour, fraude.
Տիւպարէճի, թ. նենգաւոր. խաբեբայ. fourbe, trompeur, imposteur.
Տիւպպ, ա. արջ. our
Տիւպպի էքպէր. մեծ արջ. la grande Ourse.
Տիւպպի ասղար. փոքր արջ. la petite Ourse.

Դուպպատէ(թ), ա. կտոյ. toit de défense.

Դուպր, ա. յետոյ կողմն. յետոյք. թիկունք. ետակողմն. յետին կողմն. le derrière, dos; cul.

Դու-սատ, գ. երկերիւր. deux cents.

Դու-վազդեհ, գ. երկոտասան. [douze.

Դուվազդեհում, գ. երկոտասաներորդ. douzième.

Դուվալ, գ. փոկ. խրայք. courroie.

Դուվալ-պազ, գ. գող. քսակահատ. խարդախ. voleur, coupeur de bourses, fripon.

Դուվիւմ, } գ. երկրորդ. deu-
Դուվիւմին, } xième.

Դուվիստ, գ. երկերիւր. deux cents.

Դուտուկ, թ. սրինգ. սրինգ փողահար. 2. սուլիչ փողիկ. flûte; flûteau; 2. sifflet.

Դուր', ա. 16, 17, 18երորդ գիշերք լուսնական ամսոյն. 16e, 17e, 18e nuits d'un mois lunaire.

Դուրախշ, գ. նշոյլ. պայծառութիւն. éclat.

Դուրախշան, գ. փայլապայծառ. éclatant, brillant.

Դուրեր, ա. յն. ադուրր, ադուրրէ(թ). նոյն.

Դուրեր-պար, գ. մարգարտացան. qui répand des perles.

Դուրթուշթուրմէք, թ. խթել բազում անգամ. pousser à plusieurs reprises, aiguillonner.

Դուրթմէք, թ. (մշտել) խթել. մղել. pousser.

Դուրուլմէք, թ. ծալել. se plier ou se ployer.

Դուրում, թ. ծալք. pli.
— ադուրում. ծալծալ. plissé, à plis.

Դուրուշթ, գ. խիստ. խոշոր. թանձր. rude, dur, âpre, cru, grossier.

Դուրուշթի, գ. խստութիւն. խոշորութիւն. թանձրութիւն. rudesse, dureté, âpreté, grossièreté.

Դուրուշմէք, թ. ջանալ հաստատութեամբ. հանապազորդել. աշխատել. s'appliquer constamment à qc., être assidu à qc., tâcher.

Դուրուստ, գ. ողջոյն. ամբողջ. առողջ. ուղիղ. ճշմարիտ. անկեղծ. entier, tout, complet, correct, sain, vrai, juste, sincère.

Դուրուստի, գ. (ամբ)ողջութիւն. ճշմարտութիւն. ուղղութիւն. անկեղծութիւն. intégrité, vérité, justesse, sincérité.

Դուրգեր, թ. (ատաղձէր.) հիւսն. շինող. charpentier.

Դուրճ, ա. արկղ. փոքր (ականց պատուականաց). écrin.

Դուրմէք, թ. ծալել. կրկնել. plier ou ployer.

Դուրուղ, ա. սուտ. ստութիւն. mensonge.

Դուրուս, ա. յն. ատրուս. եւս.

Դուրուտ, գ. ողջոյն. աղօթք. օրհնութիւն. գովութիւն. 2. հնձել. salut, salutation; prière; louange; 2. moissonner.

Դուրուտ-գեար, գ. (ատաղձէր.) հիւսն. շինող. charpentier.

Դուրուր, ա. առատութիւն. յաճախութիւն. abondance.

Դուրտ, } գ. (դերդ) մրուր.
Դուրտէ, } տիղ. dépôt, sédiment, résidu, lie.

Դուրր, } ա. եւ. ադուրր.
Դուրրէ(թ), } յն. մարգարիտ. perle.

Դուրրաճ, ա. եւ. ատեռաճ, յն. ամբլամ. francolin.

Դուրր-էֆշան, գ. որ մարգարիտ ցանէ. qui répand des perles.

Դուրրի(յ), ա. փայլուն. 2. շողիւն. փայլիւն. 3. եւ. ատրարի, յն. աստղ պայծառ. brillant, éclatant; reluisant; 2. éclat, resplendissement, scintillation; 3. étoile brillante.

Դուրր-տանէ, գ. հատ մարգարտի. grain de perle.

Դուշեկի, թ. (ողջ ողջութեամբ. Հեք.) ամբողջ. tout, entier.

Դուքես. դքսուհի. duchesse.

Դուքքեան, ա. եւ. ատքեանքին, յն. խանութ. boutique.

Դուքքեանճը, թ. տէր խանութի. կրպակաւոր. boutiquier.

Ցից, ա. կանգուն. անդրդուելի. droit, dressé; peu souple, roide, (collet) montant, (toile gommée).

— խօսք. խիստ բան. fâcheuse parole, parole dure.

— մարդ. այր յամառ, հպարտ. homme roide.

— ելեւուղ. ուղի ի վեր դժուարին. montée roide.

— աչք պահել. ակնկառոյց լինել. regarder fixement, attacher ses yeux, ses regards sur ..., fixer ou arrêter (les yeux ou les regards) sur ...

Ցիցեն, ա. (կառ.) փուշ. épine, piquant.

Ցիցենի, ա. փշալից. épineux, hérissé (d'épines).

Ցիցեալ. ա. կանգնեալ. կանգուն. élevé, dressé, érigé.

Ցիցիլանել, չ. տնկել. կանգնել. 2. կարել. se planter, se dresser; 2. être cousu.

Պալել —. ցցուել կալ առաջի ումեք. րուն, առ առաջի. se planter devant qn.

Ցիցուն, ա. կանգնած. ի վեր կոյս. 2. հակառակ. ընդդէմ. droit, dressé, élevé; 2. contraire à, à contre-sens.

Ցիցուն. ա. կար. կարուած. couture.

Ցիցեալ, ա. կարեալ. cousu.

Ցիցք. ա. տունկ. որթ. այգի. plant, plante, cep de vigne.

Ցիցեալ, ա. ասեղնագործ. brodé, cousu et recousu.

Ցիցել, ն. (ձողս.) տնկել. 2. (նաւակ, կարգ եւն.) կանգնել. կազմակերպել. հաստատել. 3. (ասեղ, կարկատան եւն.) կարել. planter; 2. dresser, ériger, élever, constituer, établir; 3. coudre.

Ցաւ'ել, չ. աղօթս մատուցանել, աղօթել. եւ. եռ'անել(ն). յք. աղօթք. մաղթանք. prier; faire la prière...; prière. [diction.

Բարի —. օրհնութիւն. bénédiction.

Չար —. անէծք. malédiction.

Ցաւ''ալ, ա. յք. ատ'ի. եւ'

Ցաւ'ալ-կից, ա. աղօթող. աղօթ-

Ցաւ'ալ, ա. } բարւոք. qui prie, qui fait des voeux pour qn.

Ցուդա. դատաւոր. duc.

Ցուղ, ա. է կար. որ կարէ. en cp. qui coud.

Ցուղակ, ա. որոգայթ. թակարդ. ծուղակ. piége, attrape.

Ցուղան, ա. դժոխք. 2. տանջանք. չարչարք. enfer; 2. souffrance, peine. [zaine.

Ցուցնամ. երկոտասան ա. douzaine.

Ցաւ, ա. (որբեւայրի.) այրի. veuve.

— եղբ. տղայ ծնանելոյ մանկան. arrière-faix. [vage.

Ցուցուել, ա. այրութիւն. veuvage.

Ցուխան, ա. եւ. եռփելե(ն). յք. ծուխ. 2. ծխախոտ. fumée; 2. tabac (à fumer).

Ցուխան-նուր, ա. ծխող. fumeur.

Ցուխի, ա. դստեր. կոյս. (jeune) fille.

Ցուխեկ, ա. կարեալ. cousu.

Ցուխալ, ա. մտանել. մուտք. 2. խառնակիլ. խառնակ. entrer dans qc.; entrée; 2. se livrer au coït; coït.

Ցույ եթ. ա. տե Ցուցութիւն:

Ցույց, ա. (յայտնութիւն. լուր.) նորութիւն.) լուր. nouvelle.

Ցուցուլ, ա. (ազդարար. խաբ-եղ-սար.) տեղեկ. գիտուն. qui est informé, avisé.

Ցուցումն, ա. իմանալ. տեղեկանալ. 2. (զգալ եր.) զգալ. apprendre, savoir; 2. sentir.

Ցուցուցում, ա. (երկրորդ, դիրքե. փոխ ուր.) լսել. այդ լինել. հրապարակել լինել. s'apprendre, se répandre, s'ébruiter, devenir public.

Ցուցութիւն, ա. ազդ առնել. հաղորդել. ի մեջ հանել. faire savoir qc. à qn., donner à entendre; divulguer, rendre public.

Ցած, ա. ցածուն. անարգ. խոնարհ. 2. բաց ի. inférieur, bas, vil, abject; 2. outre, excepté.

Ցոյլ, ա. ուս. 2. երեկոյեան գիշերն. 3. երազ. անուրջ. քուն. 4. որ պատահի, պատահումն. պատահար. épaule; 2. la nuit d'hier; 3. songe, sommeil; 4. qui rencontre; rencontre.

Տուշակ, } գ. կոճղ. փեղկ.
Տուշակէ, } sorte de carcan pour être mis au cou des criminels ou des captifs.

Տուշիգէ, գ. կոյս. աղջիկ. jeune fille, vierge intacte, pucelle.

Տուշինէ, գ. երեկուան գիշերը. la nuit d'hier. [de la fiancée.

Տուվագ, ա. քօղ հարսին. voile

Տուտ, գ. ծուխ. 2. շունչ. 3. վիշտ. fumée; 2. haleine, souffle, respiration; 3. chagrin, affliction.

Տուտ, ա. որդն. ճճի. ver, insecte. [շրթն. lèvre.

Տուտագ, ա. (լեզ.) (գաւառ.)

Տուտման, գ. տուն. ցեղ. famille, maison, race.

Տուտու, ա. օրիորդ. տիկին. mademoiselle, madame.

— գուշու. (թութակ.) պապաղայ. perroquet.

Տուր, գ. հեռի. éloigné, lointain, distant.

Տուր ու ափրալ. լայնածաւալ եւ մանրամասնաբար. ծածկել եւ երկայնօրէն բանալով. (tout) au long, amplement, avec détail.

Տուր, ա. յն. տար, եւ

Տուրագ, ա. (մաքամ. մերեւն. մեքան.) կայանք. բնակարան. station, séjour, demeure, domicile. [nion.

— եէրի. ժողովատեղ. lieu de réu-

— օթու. սամիթ. aneth.

Տուրան, ա. յն. տար, եւ

Տուրան (երըմըզըր), ա. (ասա-կեղ) կայեան(ք). stationnaire.

Տուր-ա-տուր, գ. հեռաւորապէս. հազուադէպ. երբեմն. très-loin; peu fréquent, rarement, de temps en temps.

Տուր-էնամիշ, գ. հեռատես. dont la vue porte loin, perspicace.

Տուրի, գ. հեռաւորութիւն. 2. զզուանք. ձանձրութիւն. éloignement, distance; 2. dégoût pour...

Տուրգուն, ա. կայուն. անշարժ. 2. յստակ. լիճ. 3. յոգնած. 4. թուլացեալ. թոյլ. immobile; 2. clair; 3. fatigué, épuisé; 4. languissant, mou.

Տուրգունլուգ, ա. անշարժութիւն. 2. (բեսաթ. սէրթէ.) վաճառականութեան փորձութ. տնտեսական ճգնաժամ. 3. յստակութիւն. 4. յոգնութիւն. cessation des mouvements; 2. cessation du commerce, vente difficile, lente; stagnation; 3. clarté; 4. fatigue, lassitude.

Տուրմագ, ա. կանգուն կալ. 2. կալ. դադրիլ. 3. ապրիլ. կալ մնալ. տեւել. 4. կալ. 5. սպասել. être (rester ou se tenir) debout; 2. s'arrêter, ne pas bouger; 3. exister, subsister, durer, se maintenir; 4. rester, demeurer; 5. attendre.

Տօղրու —. կանգուն կալ. se tenir droit.

Սաքըթ... —. պապանձիլ. կանգ առնել. ne pas aller, s'arrêter.

Տուրուգ (սու), ա. ջրային. անշարժ. կայուն (ջուր). (eau) dormant(e), stagnant(e).

Տուրուլթմագ, ա. (թասֆիյէ էթ.) յստակել. զտել. զտացնել. clarifier.

Տուրուլմագ, ա. զտուիլ. յստակիլ. se clarifier.

Տուրուշ, ա. դիրք. կայք. position, pose, attitude.

Եան —. կողմնակի դէմք (երեսի). profil. [sue.

Տուր-պաշ, գ. թիր. ճոյն. mas-

Տուր-պին, գ. հեռատես. 2. դիտակ. dont la vue porte loin, perspicace; 2. télescope.

Տուր-ակէշթ, գ. հեռի. հեռաւոր. éloigné, lointain, distant.

Տօգանմագ, ա. տես Տօգունմագ.

Տօգուզ, ա. (թիս'ա. նիւհ.) ինն. neuf.

Տօգուզլու, ա. (իննեց.) իննեակ. un neuf.

Տօգուզունճու, ա. (թասի'.) իններորդ. neuvième.

Տօգումագ, ա. (նէսճ.) անկանել. ոստայնանկել. tisser.

Տօգունմագ, ա. (լեմս. մէսս.) (դպչիլ.) շօշափել. հպիլ. 2. հասնիլ. ազդել. toucher; tâter, palper; 2. atteindre, porter atteinte à.

Տօգուշմաք, չ. (Թէմաս.) հպիլ ի միմեանս. 2. (մուսատէմէ.) ընդհարուիլ. se toucher; 2. s'entre-heurter, s'entre-choquer, se heurter.

Տօգուշդուրմաք. ն. բախել. ընդհարեցնել. choquer (le verre).

Տօգսան, թ. (Թիս'ունէ.) իննսուն. quatre-vingt-dix.

Տօգսաներինճի, թ. իննսուներորդ. quatre-vingt-dixième.

Տօլամա, ա. մատնեմաշութիւն. mal d'aventure, panaris.

Տօլամաք. ն. շուրջ պատել. entourer.

Տօլայը, ա. շրջանակ. շրջան. շըրջագիծ (ծիրք). circonférence, circuit, tour, pourtour, étendue, enceinte.

(Պու)նուան — վասն (այսորիկ). à cause de (ou pour) cela.

Տօլանմաք, չ. շուրջ գալ. aller autour, circuler, être en circulation.

Տօլանտըրըճը, ա. նենգաւոր. խաբեբայ. խորդել. նենգել. կեղծել. escroc, filou, escroqueur.

Տօլանտըրմաք, ն. հափշտակել. հնարքով ինչ խորդել. գողանալ. նենգել. 2. շուրջ պատել. շրջեցուցանել շուրջ զ(բոլոր)ով. escroquer, filouter qn.; 2. entourer circulairement; conduire autour de.

Տօլաշըգ(ըգ), ա. ծամածռեալ. մանուածապատ, պար ի պար դարձուածոյ. tracé en zigzag, tortueux, sinueux, qui va en serpentant.

Տօլաշմաք, չ. շուրջ գալ. յածել շուրջ. պտտիլ. aller autour, faire le tour de…, tourner, circuler, courir; faire la ronde.

Տօլաշդըրմաք. ն. շրջեցուցանել շուրջ զ(բոլոր)ով. conduire autour de…

Տօլապ. ա. էլ. ունվայիս, յէ. անիւ ջրհորոյ. 2. պահարան. դարան. 3. խաբէութիւն. հնարք. խարդախութիւն. noria, machine d'irrigation; 2. armoire; 3. trait de ruse, tromperie, intrigue.

Պօսթան — ը. անիւ ջրահանեւոյ դբանկարանոյ. roue à sabots.

— էթ. դարան հարկել. նենգ հարկել. մեքենայել. intriguer, tripoter. [հարող. intrigant.

Տօլափճը, ա. խաբեբայ. նենգ.

Տօլմա, ա. լցոյ. farce.

Տօլմաք, չ. (Հէմլու օլ.) լի, լցեալ լինել. լնուլ. être plein, se remplir de qc.

Տօլղուն, } ա. (Հէմլու.) լի.
Տօլու, } լցեալ. plein, rempli.

Տօլղունլուգ, ա.

Միտէ — ղու. (իմթիլա. թուխ-մէ.) ահաբեկութիւն. indigestion.

Տօլու, ա. կարկուտ. grêle.

Տօլտուրմաք, ն. (իմլա.) լնուլ. լցուցանել. (r)emplir; gorger; combler; farcir; bourrer, rembourrer.

Թիւֆէնկ —. լնուլ հրացանն. charger (un fusil, un pistolet).

Տօղթէր, գ. դուստր. աղջիկ. օրիորդ. (jeune) fille. [né, natif.

Տօղմա, ա. (մու'էլլէտ.) ծնեալ.

Ճըմասըզ — ի ծնէ. 2. մերկ ի մորթ. de naissance; 2. tout nu.

Տօղմաք, չ. (Թէվէլլիւտ.) ծնանել. 2. (Թուլու'.) ելանել. ծագել. naitre; 2. se lever, paraître.

Տօղու, ա. (մահալլը Թէվէլլիւտ. վաթան.) տեղի ծննդեան. lieu natal.

Տօղուշ, ա. ծնունդ. naissance.

Կիւն — ու. (Մէշրըգ.) արեւելք. երեւակման. lever, orient.

— տան (՚անմի). (կոյր) ի ծնէ. de naissance, né(-aveugle), (aveugle-)né.

Տօղուշլու, ա. ազնուական. noble.

Տօղուրմա, ա. ծնանելն. ծնունդ. accouchement.

Տօղուրմաք, ն. (Թէվլիտ.) ծնանել. mettre au monde, accoucher de…, mettre bas, enfanter, engendrer, produire.

Տօղրամ, ա. յօշուած. morceau, tranche.

Տօղրամա, ա. հիւսնած կամ յօրինուած ատաղձագործի. (ouvrage de) menuiserie.

Տօղրամաք, ա. յօշել. մանր մանր հատանել. հատանել ի մասունս. couper en morceaux, trancher,

découper, tailler, dépecer, mincer.

[menuisier.

Տօղրամաճը, ա. ատաղձագործ. menuisier.

Տօղրամաճըլըգ, ա. ատաղձագործութիւն. menuiserie.

Տօղրու, ա. (շիտակ.) ուղիղ. 2. արդար. ուղղամիտ. անկեղծաւոր. 3. դէպ ուղիղ. droit, alligné; 2. droit, franc, sincère, loyal; 3. direct.

— եօլտան այըրըլմագ. խոտորիլ յուղիղ ճանապարհէ. s'égarer, se désorienter.

— սէօյլէմէք. ճշմարիտ ասել. dire vrai.

— տան տօղրույա. (պիլա վասըթա.) ուղղակի. directement.

— ճա. (հագգըգէթէն. ալէ-թ-թահգիգ. ան-սամիմ-իլ-գալպ.) ճշմարտութեամբ. սրտի մտօք. véritablement, sincèrement.

Տիւմ —. դէպ ուղիղ. en ligne droite, tout droit.

— սու. (ֆի-լ-հագիգա. ֆի-լ-վագը'.) արդարեւ. en vérité, réellement, en effet.

Տօղրու(լ)թմագ, ն. ուղղել. կշռել ի նպատակն. (re)dresser, aligner; diriger sur, vers qc., tourner; braquer, pointer une bouche à feu.

Տօղրուլթմագ, ն. ուղղել. յարդարել. corriger, arranger.

Տօղրուլմագ, ն. ուղղիլ. կանգնիլ կալ. se (re)dresser.

Տօղրուլուգ, ա. ուղղութիւն. 2. արդարութիւն. անկեղծաւորութիւն. 3. ուղղութիւն. rectitude; 2. droiture, franchise, sincérité, loyauté; 3. direction droite.

Տօմաթէս. սիրախնձոր. pomme d'amour, tomate.

Տօմալմագ, ա. կծկիլ. ամփոփուիլ նստիլ. se tapir, s'accroupir.

Տօմուզ, ա. տե՛ս Տօնուզ։

Տօյմագ, ն. յագենալ. être rassasié, se rassasier; se saturer.

Տօյմազ, ա. անյագ. insatiable.

Տօյուգ, ա. (շէպ'ան. թօխ.) (կուշտ.) յագ. կշտացած. rassasié.

Տօյում, } ա. յագեցում. յագուրդ. 2. աւար. կողոպուտ. rassasiement, satiété; 2. butin, proie.
Տօյումլուգ, }

Տօյուրմագ, ն. (իշպա'.) յագեցուցանել. rassasier; saturer.

Տօն, ա. սառն. glace.

Տօն, ա. վարտիք. caleçon, culotte.

Տօնաթմագ, ն. (թէզյին. թէճհիզ.) զարդարել. վառել ի պէտս եւ ի զարդ. orner; équiper, armer, pourvoir, munir qn. ou qc. des choses nécessaires.

Տօնանմա, ա. (շէհր-ալէյին. իղտ'ալ զանտանմլ.) լուսավառութիւն. հանդէս լուսավառութեան. 2. նաւատորմիղ. illumination; 2. flotte.

Տօնանմագ, ն. զարդարիլ. զէն զարդ գալ. 2. վառիլ. կազմիլ. ամբառնալ կարեւորօք. s'orner, se parer; 2. se pourvoir, se munir des choses nécessaises.

Տօնմագ, ն. (ինճիմատ.) սառիլ. se (con)geler, se glacer.

Տօնուգ, ա. նսեմ. մթին. աղօտ. terne, mat, sans couleur.

Տօնուզ, ա. խոզ. cochon, porc.

Տօնուզպան, ա. [illegible]. escarbot.

[glace.

Տօնտուրմա, ա. պաղպաղակ. glace.

Տօնտուրմագ, ն. (թէճմիտ.) սառուցանել. faire (con)geler, glacer, rafraichir.

[illegible], ա. ([illegible].) [illegible]. sabot.

Տօսթ, ա. բարեկամ. ami.

Տօսթանէ, ա. բարեկամաբար. en ami; amicalement.

Տօսթ-տար, ա. բարեկամ. ami.

Տօսթ-տարլը, } ա. } բարեկամութիւն. amitié.
Տօսթի, }
Տօսթլուգ, ա. }

Տօսթլաշմագ, ն. բարեկամանալ. lier amitié avec qn.

Տօսթ-քէրամ, } ա. հաճոյակատար.
Տօսթ-քէրան, } եւ մակ. երախտաւոր. 2. բաժակ
Տօսթ-քէրանէ, } կամ [illegible]. complaisant; serviable, obligeant, prévenant, empressé; 2. toast.

Տօրու, ա. աշխէտ (ձի). bai.

Տօրուգ, ա. ծայր. գագաթն. cime, sommet, comble.

Տօրուգլամագ, ն. լնուլ. լեցնել. combler.

Ր

Րա'ա', ա. խաժամուժ. bas peuple.

Րա'այա, ա. յժ. րա'իյյէ(թ), եղ. 2. մբ. հպատակ որ չէ մահմետական. 2. sg. sujet non musulman.

Րագագէ(թ), ա. նրբութիւն. անօսրութիւն. finesse, délicatesse, subtilité.

Րագայիգ, ա. յժ. րագիգ. եղ.

Րագամ, ա. եղ. էրգամ, էրգամ, րուգում, յժ. թիւ. թուանշան. 2. թուաբանութիւն. 3. գիր. chiffre; 2. arithmétique; 3. écriture.

Րագամ-զէտէ, զ. գրեալ. écrit.

Րագամ-քիւն, զ. թուաբան. գրիչ. arithméticien; écrivain.

Րագաբէ(թ), ա. եղ. րիգապ, յժ. պարանոց. 2. (էբսէ.) ծոծրակ. 3. աղախին. 4. գերի. cou, col; 2. nuque; chignon; 3. esclave: servante; 4. jeune esclave.

Րագաբէ(թ), ա. սպասել. դիտել. սպասումն. 2. նախանձիլ. մրցել. նախանձութիւն. մրցութիւն. attendre, observer, épier, guetter; attente; 2. rivaliser. concourir; rivalité, concurrence.

Րագգ, ա. մագաղաթ. 2. տոմար. թերթ. parchemin; 2. rouleau de papier, cahier, livre.

Րագգաս, ա. (րագս բառէն.) խաղացող. 2. սուրհանդակ. 3. ճօճանակ ժամացոյցի. danseur; 2. courrier; 3. pendule.

Րագը, թ. ('արագ.) օղի. eau-de-vie.

Րագըմ, ա. գրիչ. qui écrit, écrivain.

Րագիգ, ա. եղ. րագագիգ, յժ. նուրբ. անօսր. 2. գթած. արգահատող. 3. գերի. աղախին. fin, menu, mince; 2. compatissant; 3. esclave, servante.

Րագիմէ(թ), ա. գիծ. գիր. ligne. écriture, lettre.

Րագիմէ-խան, զ. կախարդիչ. կին. enchanteur, sorcier.

Րագիպ, ա. ընդ. ընկնիլ. դիտող. 2. եղ. րուգապա, յժ. ախոյեան. նախանձընդդէմ. qui observe; 2. rival, concurrent, émule.

Րագիպ, ա. ած. տես Րագիպ, ընդ. 2. եղ. րագիպան, յժ. պահապան. garde, gardien.

Րագիպան, ա. յժ. րագիպ, եղ. 2.

Րագշ, ա. երփն երփն ներկանել. նկարել. barioler, peindre.

Րագս, ա. պար առնուլ. խաղալ. խաղ. պար. danser; danse. [danseur.

Րագս-քիւնան, զ. խաղացող.

Րագատ, } ա. քուն. sommeil.
Րագատէ(թ), }

Րաէաթ, յժ. } ա. դրօշ. drapeau, étendard.
Րաէէ(թ), եղ. }

Րաէիգեան, } զ. ձրիաբար. ընչին. դիւրագին. pour rien; bon marché, à bon prix.
Րաէիգեանէ, }

Րազ, զ. գաղտնիք. խորհուրդ. secret, mystère.

Րազ', ա. դիել. ծծել ստինս. teter.

Րազագը, թ. չամիչ ընտիր. raisin de caisse.

Րազը, ա. ընդ. (րիզա միրիճի.) հաճելի. հաւանելի. 2. հաճ. գոհ. qui convient de qc., qui accepte, agrée; 2. content, satisfait.

Րազի(յ), ա. ած. տես Րազը, ընդ. 2. սիրելի. 3. երաշխաւոր. amant, ami; 3. garant, caution.

Րազի', ա. եղ. րէզա'ի, րիւզա'ա, յժ. (մանուկ) դիեցիկ. կաթնակեր. 2. (կաթնեղբայր.) դայեկորդի. enfant à la mamelle; 2. frère de lait.

Րազիա-լլահու, ա. (Ալլահ թա'ալա հազրէթլէրի րազը օլսուն.) հաճելի Տէր. que Dieu soit satisfait!

Րազիանէ, զ. (րէզէնէ, ա.) սամիթ. fenouil.

Րաղլաշմագ, չ. (= տէրտլէշմէք.) [illegible] se confier mutuellement ses chagrins, se plaindre.

Րազ-տան, ա. [illegible] qui sait un secret.

Րաթապէ(թ), ա. [illegible] humidité.

Րաթգ, ա. [illegible] souder, joindre.

Րաթըգ, ա. [illegible] qui soude.

Րաթիպ, ա. [illegible] humide.

Րաթիպէ(թ), ա. [illegible] 2. [illegible] appointement, traitement, solde, salaire; pension (alimentaire); 2. charge.

Րաթիպէ-խօր, զ. [illegible] pensionnaire.

Րաթպ, ա. [illegible] humide, frais.

Րա'ի, ա. [illegible] mener (ou faire) paître, paître des troupeaux.

Րա'ի, ա. [illegible] 2. [illegible] bouvier; berger; 2. protecteur, défenseur.

Րաի', ա. [illegible] prompt, vite, rapide.

Րաիգ, ա. [illegible] 2. [illegible] pur; 2. (du pain) sec.

Րա'իյէթ(թ), ա. [illegible] sujet; raïa, sujet soumis à la capitation.

Րաիհա(թ), ա. [illegible] odeur.

Րաիճ, ա. [illegible] qui a cours, de bon débit.

Րա'իտէ(թ), ա. [illegible] ciel qui tonne.

Րաուֆ, ա. [illegible] compatissant, miséricordieux, clément.

Րախա, ա. [illegible] 2. [illegible] être mou, lâche, flasque; mollesse; 2. vivre au sein de l'aisance; aisance, opulence.

Րախամէ(թ), ա. [illegible] jouer avec son enfant; caresses.

Րախաւէ(թ), ա. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] être tendre, délicat; tendresse, délicatesse; 2. être à bon marché; 3. se montrer facile, accommodant.

Րախաւէ(թ), ա. [illegible] mollesse, nonchalance.

Րախթ, զ. [illegible] 2. [illegible] apprêts, effets, meubles; 2. harnais.

[illegible] châssis dormant.

Րախթլամագ, չ. [illegible] 2. [illegible] harnacher; 2. encadrer.

Րախի, ա. [illegible] aisé, qui vit au sein de l'aisance.

Րախիմ, } ա. [illegible] qui
Րախիմէ, } a une voix douce.

Րախիս, ա. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] à bon marché, à bon prix; 2. abondant; 3. de mauvais débit.

Րախնէ, զ. [illegible] 2. [illegible] brèche; 2. dommage.

Րախնէ-տար, զ. [illegible] 2. [illegible] qui a des brèches; 2. endommagé.

Րախշ, զ. [illegible] cheval.

Րախշան, } զ. [illegible] resplen-
Րախշէնտէ, } dissant, brillant.

Րախու, ա. [illegible] tendre, doux, souple.

Րախուէ(թ), ա. [illegible] mollesse.

Րախուէթ(թ), ա. [illegible] 2. [illegible] mollesse, délicatesse, tendresse; 2. abondance.

Րահ, ա. գինի. vin.

Րահ, զ. ճանապարհ. [illegible] chemin, voie, route.

Բահաթ, ա. (թէֆֆի աւեսթ.) ափ. ափունք. 2. հանգիստ. paume de la main; 2. repos, tranquillité.

— օթուրմագ, ոտուրմագ. նստիլ, կալ հանդարտիկ. s'asseoir; rester tranquille.

— էթ. հանգչիլ. se reposer.

— օլ. է հանգստեան էր է դիւրին լինել. être en repos, être à son aise.

Բահաթլա(ն)մագ, գ. հանգչիլ. խաղաղիլ. հանդարտել. se reposer; se tranquilliser, se calmer, ne pas s'inquiéter de qc.

Բահաթլըգ, գ. հանգիստ. դիւրութիւն. repos, tranquillité, aise, commodité.

Բահաթ-հուլգում, գ. (բահաթի լօգում, ա.) ազգ քաղցրեղէնի. espèce de sucrerie.

Բահաթսըզ, գ. անհանգիստ. 2. (նաա-միզաճ.) հիւանդ. inquiet, incommode, mal à l'aise, gêné; 2. indisposé.

Բահաթսըզլըգ, գ. անհանգստութիւն. 2. հիւանդութիւն. inquiétude, malaise, incommodité; gène; 2. indisposition.

Բահ-զէն, պ. հարամիահար. brigand, voleur de grands chemins.

Բահ-զէնի, պ. հարամիահարութիւն. brigandage.

Բահթ, ա. ցեղ. ազգ. famille, tribu.

Բահիգ, ա. ազնիւ եւ անապակ, անուշ գինի. vin généreux et pur.

Բահիլ, ա. ճանապարհորդ. 2. հեծանելիք. voyageur; 2. monture.

Բահիլ, ա. չու. ճանապարհորդութիւն. émigration, départ, voyage.

Բահիլէ(թ), ա. (քէրվան.) կարաւան. 2. հեծանելիք. գրաստ. caravane; 2. monture, bête de somme, sommier.

Բահիմ, ա. ընդ. (մէրհամէթ իսիճի.) ողորմած. miséricordieux.

Բահիմ, ա. ամ. բազմողորմ. très-miséricordieux.

Բահիմէ, ա. (բահմէթ էյլէսին.) ողորմեսցի. qu'il (Dieu) fasse miséricorde!

Բահիմէ-հու-
Բահիմէ-հա-
Բահիմէ-հիւմա-
Բահիմէ-հիւմ-
Բահիմէ-հիւննա-
} ալլահու-թա'ալա. (Աստուած ողորմի հոգւոյն, հոգւոցն.) Աստուած ողորմեսցի նմա, նոցա. que Dieu lui, leur fasse miséricorde.

Բահիպ, ա. եղ. րիւհպան, րէհպանի, յգ. կրօնաւոր. միայնակեաց. religieux, moine.

Բահլ, ա. բնակութիւն. կայանք. 2. համետ. բարձ. demeure, habitation, domicile; 2. bât.

Բահլէ, գ. գրակալ. pupitre.

Բահմ, ա. եղ. էրհամ, յգ. արգանդ. 2. ազգականութիւն. ventre ou sein de la mère, matrice, utérus; 2. parenté.

Բահման, ա. ողորմած. Աստուած. miséricordieux; Dieu.

Բահմանի, ա. աստուածեղէն. divin.

Բահմէ(թ), ա. ողորմութիւն. գթութիւն. 2. անձրեւ. miséricorde; 2. pluie.

Բահմէթլի, գ. (մէրհում.) (ողորմած հոգի.) ննջեցեալ. հանգուցեալ. feu, défunt.

Բահմէթսիզ, գ. անողորմ. sans pitié, impitoyable.

Բահմութ, ա. ողորմութիւն. miséricorde.

Բահ-նումէ, պ. ճանապարհացոյց դաւթար. itinéraire.

Բահ-նիւմա, պ. առաջնորդ.
Բահ-պէր, } guide, conducteur.

Բահվան, պ. կաղմանկան քայլք. 2. երիվար կաղմանկան քայլուածով. amble; 2. cheval qui va l'amble, cheval de bon marcheur.

Բահրահ, ա. լայն. ընդարձակ. vaste, spacieux.

Բահ-րէվ, պ. ճանապարհորդ. voyageur.

Բաղըպ, ա. (բաղպէթ իտիճի.) որ ցանկայ, փափագէ. ցանկացող. avide, désireux de qc.

Բաղայիպ, յգ. } ա. ցանկալի
Բաղիպէ(թ), եղ. } իրք. 2. պար-գեւ մեծ. chose désirée; 2. présent magnifique.

Լէյլի րաղաիպ. գիշեր ծննդեան Մահմետայ. nuit de naissance de Mahomet.

Րաղիֆ, ա. (արաբ.) կլորակ. pain rond, aplati et mince.

Րաղմ, ա. խորշիլ. ատել. զզուանք. ատելութիւն. արհամարհանք. avoir de l'horreur pour qc., avoir du dégoût pour qc., avoir de l'aversion, abhorrer qc.; 2. humilier qn. en lui faisant faire qc. malgré lui; dépit, mépris.

Րաղմէն-ըլ-էնֆիհի.| ընդդիմութեան.
Ալէ-'ռըղմ-րաղմի-հի.} ընդդէմ կամաց. en dépit de…, malgré qn.

Րաղպէթ, ա. ցանկալ. փափաքել. ցանկութիւն. փափաք. désirer, souhaiter; désir, souhait.

Րաղպէթլը, ս. ցանկալի. պատուական. désiré, estimé.

Րաճի', ա. (րիւճ'ուն բառէն.) որ դառնայ յետս. որ այլուրէն դառնայ. 2. պատկանական. առնչ. կախեալ. qui revient, retourne; qui s'en retourne; 2. relatif à qc., concernant, touchant qc., dépendant de…

Րաճի, ա. (րիճա բառէն.) որ խնդրէ. հայցող. qui demande qc., demandeur, suppliant.

Րաճիլ, ա. հետի. հետեւակ. piéton.

Րաճիհ, ա. նախամեծար. préférable.

Րամ, գ. հնազանդ. հպատակ. obéissant, soumis, docile.

Րամագ, ա. յետին շունչ կենաց. 2. կերակուր. reste de la vie, dernier souffle de la vie; 2. peu de nourriture.

Րամազան, ա. իններորդ ամիս լուսնական տարւոյն. պահոց ամիս. neuvième mois de l'année lunaire, le mois de jeûne.

Րամթ, ա. պարսաւել. blâmer, reprocher.

Րամի, ա. (րէմի բառէն.) որ նետէ. qui lance, qui tire.

Րամիհ, ա. } Առիւ. Arc-
Սիմաքիւ-ր-րամիհ. } turus.

Րայ, ա. թագաւոր գաւառի մը ի Հնդկաց. rajah, radjah, roi d'un pays de l'Hindostan.

Րան, գ. (ույլուգ.) երանք. բարձ. cuisse, fémur.

Րա'նա, գ. գեղեցիկ. beau, joli.

Րա'նաք, գ. գեղեցկութիւն. beauté.

Րա'շ, } ա. դողալ. սասանումն.
Րա'շէ(թ), } զարհուրանք. trembler; tremblement, frayeur.

Րաշէ, ս. տեսակ մը չուխ. sorte de drap.

Րաշէ-նաք, } գ. դողդողուն.
Րաշէ-տար, } երերուն. tremblant.

Րաշի, ա. (րըշվէթ թէքլիֆ իտէն.) որ կաշառատու է. corrupteur, celui qui par dons ou promesses détourne qn. de son devoir.

Րաշիտ, ա. որ գնայ ընդ ուղիղ ճանապարհ. ուղղափառ. qui marche sur la droite route, orthodoxe.

Րապըթ, ա. կրօնաւոր. հրաժարեալ յաշխարհէ. religieux, qui a renoncé aux choses de ce monde.

Րապըթա(թ), ա. եւ. րէպլատ, յք. կապ. շղթայք. 2. կարգաւորութիւն. կանոն. 3. ազդարար յօդուած որ երեւի ի լրագրաց նախերեսն. liens; fers; 2. ordre, règle; 3. réclame.

Րապըթալը, ս. կարգաւոր. կարգ. պէտք. 2. պատշաճ. bien en ordre, bien rangé, (homme) rangé, sage; 2. convenable, bien.

Րապըթա-պէնտ, գ. որ կապէ. celui ou celle qui lie.

Րապըթսըզ, ս. անկարգ. անկարգ. qui n'a pas d'ordre, sans ordre, déréglé, désordonné.

Րապթ, ա. կապել. կապ. 2. կանոնաւոր կարգել. սահմանել. կարգաւորութիւն. կարգ. lier, attacher à qc.; lien; 2. arranger, mettre en ordre, régler; condition, ordre.

Հալլ ու րապթ. վճռել. décider.

Րապի', ա. չորրորդ. quatrième.

Րապիհ, ա. շահաւոր. avantageux, profitable, lucratif.

Րապիհա(թ), ա. շահավաճառ. commerce avantageux, profitable.

Րաշէ, գ. [illegible]. 2. [illegible]. trembler, tressaillir, frémir; 2. marcher pas à pas.

Րասանէթ, ա. [illegible]. solidité, fermeté, constance.

Րասաս, ա. [illegible]. 2. [illegible]. plomb; 2. étain.

Րասատ, ա. [illegible]. observer; observation.

Րասատ-խանէ, } գ. **Րասատ-կեահ**, } [illegible]. observatoire.

Րասթ, գ. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 5. [illegible]. 6. [illegible]. droit; 2. vrai; 3. sincère, franc, loyal; 4. juste, correct; 5. convenable; 6. droiture.

— **կէլմէք**. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. rencontrer, trouver; 2. réussir; 3. porter juste, toucher au but, l'atteindre.

— **կէլէ**. [illegible]. 2. [illegible]. par aventure, de (ou par) rencontre, fortuitement, par hasard; 2. arrivé ou fait par hasard, accidentel, fortuit.

— **կէթիրմէք**. [illegible]. 2. [illegible]. faire réussir, mener à bonne fin; 2. toucher, atteindre.

Րասթըգ, փ. [illegible]. antimoine.

— [illegible]. encre indélébile.

Րասթի, գ. [illegible]. rectitude, droiture, justice, franchise, loyauté, vérité.

Րասթլանմագ, փ. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. rencontrer, trouver; 2. réussir; 3. porter juste, toucher au but, atteindre.

Րասթ-կեու, գ. [illegible]. véridique.

Րասթ-պին, գ. [illegible]. qui connaît la vérité.

Րասթ-քեար, գ. [illegible]. juste, probe, loyal.

Րասի, ա. [illegible]. ferme; immobile.

Րասիյէ(թ), ա. [illegible]. grande montagne.

Րասիխ, ա. [illegible]. ferme, solide, immobile, stable.

Րասին, ա. [illegible]. solide, ferme, fort, fortifié.

Րասըտ, ա. [illegible]. qui observe, observateur.

Րասիֆ, ա. [illegible]. ferme, solide.

Րասմ, ա. [illegible]. finir, terminer, rendre complet.

Րասսաս, ա. [illegible]. 2. [illegible]. plombier; 2. étameur.

Րասսատ, ա. [illegible]. astronome, observateur.

Րավագ, փ. [illegible]. miel coulé.

Րավանի, փ. [illegible]. espèce de pâté.

Րավզա(թ), ա. [illegible]. jardin, pelouse, pré, prairie, paradis.

Րավէնտ, ա. [illegible]. rhubarbe.

Րավի, ա. [illegible]. qui rapporte, raconte; narrateur, historien.

Րա'տ, ա. [illegible]. 2. [illegible]. tonnerre; 2. faire peur, intimider, effrayer, épouvanter.

Րա'տ-էֆքեան, գ. [illegible]. tonnant.

Րաժիանէ, փ. [illegible]. chicorée.

Րաթպէ(թ), ա. [illegible]. point, degré, rang.

Րաքի, ա. [illegible]. qui s'incline.

Րաքիա, ա. [illegible]

-ար հէյվանէ, կէմիյէ. qui monte à, sur, dans, en; qui s'embarque.

Րաքիտ, ա. եղ. *րէվաքիտ*, յգ. հանգստացեալ. դադարեալ. հանդարտեալ. խաղաղ. մրրայեալ. tranquille, dormant, stagnant.

Րաֆ, գ. դարակ. tablette.

Րաֆատան, գ. ձու թերեփուրակ. oeuf à la coque.

Րաֆըզ, ա. որ թողու, լքանէ շնորհն աշխարհ. որ դաւէ կուսի. ուրացեալ. qui abandonne qc., qui abandonne le parti de, qui fait défection, qui apostasie, apostat.

Րաֆըզա(թ), ա. հերձուածոյ կուսական Շիայց. secte des Chites.

Րաֆըզ, ա. եղ. *րէվաֆըզ*, յգ. Հերձուածող. hérétique.

Րաֆի՛, ա. որ վերացուցանէ, է վեր ամբառնայ. 2. (*Համի՛լ. սահիպ.*) կրէղ. կրող. ստացող. qui lève en haut; 2. porteur; celui qui a qc. en sa possession, à sa disposition.

Րաֆիհ, ա. բարեկեցիկ. qui jouit du bien-être, qui mène une vie agréable, aisée.

Րաֆհ, ա. բարեկեցութիւն. յղփութիւն. aisance, vie aisée.

Րէ, ա. 12երորդ նշանագիր օսմանցւոց. 2. նշանակէ 200 թուոյ. 3. նշանակ Րէպի՛իւ-լ-*ախըր ամսոյ*. 12e lettre de l'alphabet ottoman; 2. vaut 200; 3. marque du mois lunaire Rebi'ul-achyr.

Րէեաճ, ա. գինի. vin.

Րէզ, ա. որթատունկ. vigne.

Րէզամ', ա. յգ. *րազի'*. եղ.

Րէզաիլ, ա. յգ. *րէզիլէ(թ)*. եղ.

Րէզալէ(թ), ա. նշաւակութիւն. խայտառակութիւն. ignominie, honte, affront, opprobre.

Րէզանէ(թ), ա. ծանրութիւն. պնդութիւն. pesanteur, solidité; sérieux, gravité.

Րէզզագ, ա. խնամակալ. խնամօղ. սնուցիչ (Աստուած). celui qui fournit de quoi vivre, nourricier, celui qui nourrit.

Րէզէ, գ. ծխնի. gond.

Րէզէնէ, ա. (*րազիեանէ.*) սամիթ. fenouil.

Րէզէտա. յախրոն. réséda.

Րէզիլ, ա. եղ. *էրզալ, րիւզէլա*, յգ. խայտառակ. ignoble, honteux, ignominieux.

Րէզիլէ(թ), ա. եղ. *րէզաիլ*, յգ. նշաւակութիւն. գարշաւորութիւն. chose ignoble, action honteuse.

Րէզին, ա. ծանր. 2. պինդ. 3. հաստատուն. տեւական. կայուն. pesant, lourd; 2. grave, sérieux; 3. ferme, solide, stable.

Րէզմ, ա. պատերազմ. combat, bataille.

Րէզմ-կեահ, գ. կռուատեղի. champ de bataille.

Րէթիմէ(թ), ա. եղ. *րիթամ, րիթամիմ*, յգ. թել կապեալ մատամբ ի յիշատակաց. fil dont on entoure un doigt pour se rappeler qc.

Րէիս, ա. եղ. *րիւէսա, րիւէսա*, յգ. գլուխ. պետ. 2. նաւապետ. chef; 2. capitaine.

Րէկ, գ. երակ. veine.

Րէհ, գ. ճանապարհ. 2. սովորութիւն. օրէնք. voie, chemin, route; 2. usage, coutume, loi.

Րէհա, } գ. ազատութիւն. փրկ-
Րէհաի. } ութիւն. délivrance, salut.

Րէհա-եապ, գ. փրկեալ. ազատեալ. sauvé, délivré.

Րէհաին, ա. յգ. *րէհին, րէհինէ(թ)*. եղ.

Րէհապին, ա. յգ. *րահիպ*. եղ.

Րէհ-եապ, գ. որ գտանէ ճանապարհ. qui trouve le chemin.

Րէհ-զէն, գ. աւազակ. voleur de grands chemins, brigand.

Րէհ-զէնի, գ. աւազակութիւն. brigandage.

Րէհպէ, ա. երկնչել. ահ. երկիւղ. craindre, avoir peur; crainte, peur, frayeur.

Րէհիգ, ա. գինի. vin.

Րէհին, } ա. եղ. *րէհաին*.
Րէհինէ(թ). } յգ. ամանաթ. գրաւ. gage.

Րէհ-կիւզար, գ. անցք. ճանապարհ. 2. անցաւոր ճանապարհի. passage; 2. passager.

Րէհ-կիւզէր, գ. տես Րէհ-կիւզար, 1:

րեհն, ա. դնել ի գրաւ. եւ. րիւհուն, յգ. գրաւ. առհաւատչեայ. mettre en gage, engager; gage, hypothèque.

րեհ-նեվերտ, գ. ճանապարհորդ. voyageur.

րեհ-նիւմա, } գ. առաջնորդ.
րեհ-նիւմայ, } guide, conduc-
րեհ-նիւմուն, } teur.

րեհ-նիւմաթ, գ. առաջնորդութիւն. conduite, direction.

րեհ-նիշին, գ. որ նստի ի վերայ ճանապարհի. qui s'assied sur la route.

րեհպէ(թ), ա. ահ. երկիւղ. crainte, peur, frayeur.

րեհ-պէր, գ. առաջնորդ. conducteur, guide.

րեհ-պէրի. գ. առաջնորդութիւն. conduite, direction.

րեհ-վար, } գ. երիվար խաղմանա-
րեհ-վէր, } կան գնացիւք. cheval qui va l'amble.

րեհ-րէվ, եւ. } գ. ճանապար-
րեհ-րէվան, յգ. } հորդ. voya-
րեհ-փէյմա, } geur.

րեճա, } ա. յուսալ. սպա-
րեճա(թ), } սել. յոյս. 2. աղաչել. խնդրել. աղերս. աղաչանք. espérer, attendre; espérance, espoir; 2. prier, implorer, supplier; prière, demande, imploration, supplication.

րեճա, ա. կողմն. կոյս. côté, part, parti(e).

րեճ'աթ, ա. յգ. րիճ'ա(թ). եւ.

րեճավէ(թ), ա. յուսալ. յոյս. ակնկալութիւն. espérer; espérance, espoir.

րեճէզ, ա. mètre ïambique, ïambe.

րեճէհան, ա. տես րիւճհան։

րեճէմ, ա. գերեզման. չիրիմ. 2. ջրհոր. 3. փոս. փոսք. tombe, sépulcre: tumulus; 2. puits; 3. fosse, fossé.

րեճէպ, ա. եօթներորդ ամիս լուսնական տարւոյն. septième mois de l'année lunaire.

րեճէպան, ա. եօթներորդ եւ ութերորդ ամիսք լուսնական տարւոյն. septième et huitième mois de l'année lunaire.

րեճէս, ա. աղտեղէ իրք. saleté, malpropreté.

րեճիլ, ա. հետեւակ. piéton.

րեճիմ, ա. քարկոծեալ. անիծեալ. lapidé, maudit.

րեճիւլ. ա. եւ. րիճալ, յգ. այր- մարդ. homme.

րեճմ, ա. քարկոծ առնել. 2. նախատել. թշնամանել. 3. կարծել. 4. կշտամբել. jeter des pierres à..., lapider; éclater en injures contre qn., injurier: 3. conjecturer, croire, penser; 4. réprimander.

րեմազէ(թ), ա. խորագիտութիւն, ճարտարութիւն մտաց. sagacité.

րեմատ, ա. (բիւլ. խազ-սի- թէր.) մոխիր. աճիւն. cendre.

րեմատէ(թ), ա. մարդամահ. անասնամահ. mortalité.

րեմզ. ա. նշանացի, ակնարկել առնել. նշան. ակնարկութիւն. 2. առակօք խօսել. եւ. րիւմուզ, յգ. առակ. faire signe à qn. (des yeux), signe, allusion; 2. parler par énigmes; énigme.

րեմզէ(թ), ա. ակնարկութիւն. signe qu'on fait à qn. de la main, de la tête etc., allusion.

րեմզ-շինաս, գ. որ հասու լինի առակաց. qui se connait aux signes, aux énigmes.

րեմլ, ա. գետնախուզութիւն. géomancie.

րեմիտէ, գ. երկուցեալ. զահի հարեալ. effrayé, épouvanté.

րեմէտ, ա. գիճութիւն աչաց. lippitude.

րեմի, ա. ձգել. ընկենուլ. tirer, jeter, lancer.

րեմիզ, ա. հանճարեղ. sagace.

րեմիմ, ա. փտած. փտեալ. pourri, carié.

րեմիտէ, ա. երկուցեալ. effrayé.

րեմլ, ա. եւ. րիմալ, յգ. աւազ. sable.

րեմմ, ա. նորոգել. réparer, raccommoder, restaurer.

րեմմազ, ա. որ ակնարկէ առնէ. որ խօսի առակօք. qui fait des allusions, qui parle énigmatiquement.

րեմմալ, ա. գետնախոյզ. գետնահարց. géomancien.

ռեմմահ, ա. նիզակագործ. fabricant de lances.

ռեմս, ա. եղ. ռիւմուս, յգ. գերեզման. tombeau.

ռեմուք, ա. խիստ աղքատ. très-pauvre, indigent.

ռեմուն, ա. առհաւատչեայ. arrhes.

ռէյ, ա. տեսանել. հայել. 2. եղ. արա, յգ. խորհրդք. կարծիք. voir, regarder; 2. vue, opinion, avis.

ռեյյան, ա. արբուցեալ. abreuvé.

ռեյն, ա. աղտեղութիւն. ժանգ. 2. ապականութիւն սրտի. saleté, souillure, rouille; 2. dépravation du coeur.

ռեյպ, ա. կարծիք. տարակուսանք. երկմտութիւն. doute, incertitude, soupçon.

ռենիմ, ա. երգել. երգ. երաժշտութիւն. chanter; chant, musique.

ռենին, ա. աղաղակել. crier, pousser un cri.

ռենկ, պ. գոյն. 2. նենգ. 3. կեղծաւորութիւն. 4. ամօթխածանք. couleur; 2. fraude, ruse; 3. hypocrisie; 4. honte, pudeur.

— ամէն ռենկէ կիրմէք. } ամէն գունոյ
— ռենկ օլ. } երեւալ. devenir de toutes les couleurs, changer de couleur.

ռենկ-ամիզ, պ. գոյնագոյն. 2. նենգաւոր. կեղծաւոր. de différentes couleurs; 2. fourbe, hypocrite.

ռենկ-ավէր, պ. գունաւոր. 2. նենգաւոր. կեղծաւոր. qui a une couleur; 2. fourbe, hypocrite.

ռենկ-ա-ռենկ, պ. երփն երփն. գունազան գունազան. de différentes couleurs.

ռենկին, պ. գունաւորեալ. ներկեալ. teint, coloré.

ռենկլի, թ. (միւլէվվէն.) գունագոյն. 2. ...ագոյն. ի գոյն... de différentes couleurs; 2. de couleur; en cp. ... colore.

ռենկսիզ, թ. անգոյն. sans couleur.

ռենճ, պ. ցաւ. տառապանք. վիշտ. 2. բարկութիւն. douleur, chagrin, peine; 2. colère.

ռենճիշ, պ. վիշտ. peine, chagrin.

ռենճիտէ, պ. վշտագնեալ. նեղեալ. affligé, fâché.

ռենճիտէկի, պ. նեղութիւն. տառապանք. affliction.

ռենճ-պէր, պ. գործաւոր. վարձկան մշակ. homme de peine, ouvrier, journalier.

ռենճ-պէրլիք, թ. գործաւորութիւն. état d'ouvrier.

ռենճ-ուր, } պ. հիւանդ. տա-
ռենճ-վէր, } ռապեալ. malade, souffrant, affligé.

ռենճ-ուրի, } պ. հիւանդութիւն.
ռենճ-վէրի, } նեղութիւն. maladie, affliction.

ռենտէ, պ. քերիչ. տաշիր. rabot; couteau à racler, racloir.

ռենտէլէմէք, թ. քերել. raboter.

ռենտիտէ, պ. քերեալ. raboté.

ռեշաշ, ա. (սէրփինթի.) ցօղ. pluie fine.

ռեշատ, ա. գնալ ընդ ուղիղ ճանապարհ. suivre le chemin droit.

ռեշիտ, ա. որ գնայ ընդ ճանապարհ ուղիղ. qui suit le droit chemin.

ռեշհ, ա. քրտնել. suer, transpirer.

ռեշհէհաթ, յգ. } ա. քրտինք. 2.
ռեշհա(թ), եղ. } կաթիլ. sueur; 2. goutte.

ռեշհա-փաշ, } պ. որ ցանէ կա-
ռեշհա-րիզ, } թիլ. qui asperge, qui arrose.

ռեշմէ, պ. շղթայ արծաթի ի յառաջ երիվարաց ի քիթս. chaine d'argent qu'on attache comme ornement sur le nez du cheval.

ռեշք, պ. նախանձ. envie, jalousie.

ռեշք-ավէր, }
ռեշքին, } պ. նախանձոտ. envieux, jaloux.
ռեշք-պէր, }

ռեուֆ, ա. գթած. ողորմած. clément, miséricordieux.

ռեչեթա. դեղագիր. recette.

ռեչել, թ. կազմ. conserve, confiture, compote.

ռեչինէ. ռետին. résine.

ռեպի', ա. գարուն. printemps.

Րէպիւլ-էվվէլ. երրորդ ամիս լուսնական տարւոյն. troisième mois de l'année lunaire.

Րէպիւլ-ախըր. չորրորդ ամիս լուսնական տարւոյն. quatrième mois de l'année lunaire.

Րէպի'ի(յ), ա. գարնանային. printanier.

Րէպիպ, ա. խորթորդի. beau-fils, fils d'un autre lit.

Րէպիպէ(թ), ա. խորթ դուստր. խորթորդի. fille d'un autre lit, belle-fille.

Րէպու, ա. թմրիլ. նուաղիլ. s'évanouir, tomber en défaillance.

Րէպաւ, ա. շահու, դրամ տալ. prêter de l'argent à intérêts.

Րէպպ, ա. որ դաստիարակէ. 2. եւ. Էրպապ, յն. տէր. celui qui nourrit; 2. maître, seigneur, possesseur, qui a qc. en sa possession.

Րէպպանա, ա. ով Տէր. ô notre Seigneur!

Րէպպանի, ա. տէրունական. du Seigneur.

Րէպպի(յ), ա. ով Աստուած իմ. ô mon Dieu!

Րէսատ, ա. սպասել. attendre, guetter.

Րէ'ս, ա. եւ. րէիս, րէւս, էրրէս, յն. (ստր. պայլ.) գլուխ. 2. (համար.) հատ. 3. գլխաւոր. 4. հրուանդան. tête; 2. pièce; 3. premier, en chef grand; 4. promontoire, cap.

Րէ'սիւլ-մալ. (ստր-մալէ.) դրամագլուխ. capital, fonds.

Րէսա, Րէսաա, } ա. որ հասանի. qui atteint, qui parvient.

Րէսաթ, ա. հանճար. intelligence.

Րէսալէ(թ), եւ. Րէսալէթ, յն. } ա. առաքելութիւն. հրեշտակութիւն. պատգամաւորութիւն. մարգարէութիւն. mission, légation, mission de prophète.

Րէսալէթ-փէնահ, ա. մարգարէ. prophète.

Րէսան, ա. որ հասուցանէ. qui fait parvenir.

Րէսաւէ(թ), ա. հնանալ. s'user.

Րէսէն, ա. պարան. corde.

Րէսթախիզ, պ. օր յարութեան. jour de la résurrection.

Րէսթէ, եւ. Րէսթէկեան, յն. Րէսթէ-քեար, } պ. ազատեալ. délivré.

Րէսթէ-քեարի, Րէսթի, } պ. ազատութիւն. délivrance, salut.

Րէսի, ա. տես Րիսալէ(թ).

Րէսիման, պ. պարան. corde.

Րէսիս, ա. հնացեալ. մաշեալ. usé, râpé.

Րէսիտ, ա. ընկալագիր. reçu, quittance.

Րէսիտէ, պ. հասեալ. խաման. arrivé.

Րէսիտէկի, պ. հասունութիւն. maturité.

Րէսմ, ա. գծագրել. նկարագրել. պատկերագրել. նկարել. պատկերագիր. 2. կանոն. օրէնք. սովորութիւն. 3. տուրք. հարկ. 4. կարգ. հանդէս. tracer, dessiner; tracement; dessin; 2. règle, loi, coutume, usage; 3. droit, impôt, taxe; 4. cérémonie.

Րէսմէն, ա. պաշտօնական պաշտօնաւ. officiellement.

Րէսմի(յ), ա. պաշտօնական. 2. հանդիսական. officiel; 2. (habit) de cérémonie.

Րէսուլ, ա. հրեշտակ. առաքեալ. մարգարէ. envoyé, apôtre, prophète.

Րէսսամ, ա. որ յօրինէ պատկերագիրս. նկարիչ. dessinateur, peintre.

Րէվ. պ. ի բաղ. որ երթայ. en cp. qui va, marche.

Րէվա, պ. պատշաճ. վայելուչ. արժան. 2. որ երթայ. convenable, permis, juste; 2. qui va, qui a cours.

Րէվաճ, ա. յն. րաւիճ, եւ.

Րէվաճիպ, ա. յն. րաճիպէ(թ), եւ.

Րէվաք, ա. պատշաճութիւն. convenance.

Րէվահ. ա. յն. րահաթ(թ), եւ.

Րէվան, ա. յն. րանիէ(թ), եւ.

Րէվահ, ա. երեկոյ. soir, soirée.

Ռէվաճ, ա. յորդ. ելք ապրանաց, վաճառմանց. cours; débit.

Ռէվան, ա. ընթացող. ծորան. հոսող. 2. յարգի. ընդունելի. 3. օրինաւոր. պատշաճաւոր. 4. հոգի. կեանք. coulant, courant; 2. qui a cours; 3. convenable, permis; 4. âme, vie.

Ռէվանէ, ա. ընթացող. qui va, qui marche.

Ռէվան-պախշ, ա. կենսատու. qui donne la vie.

Ռէվասիթ, ա. յգ. ռապըթա(թ), եւ։

Ռէվասի, ա. յգ. ռասիյէ(թ), եւ։

Ռէվաքիս, ա. յգ. ռաքիս, եւ։

Ռէվաֆըզ, ա. յգ. ռաֆըզ, եւ։

Ռէվզէն, } պ. պատուհան. fe-
Ռէվզէնէ, } nêtre.

Ռէվէնտէ, պ. ընթացող. qui va, qui marche.

Ռէվի, պ. առաջին տառ չափաւոր բանից. lettre principale de la rime.

Ռէվիշ, պ. ընթացք. գնացք. վարք. ձեռնարկութիւն. 2. օրէնք. կարգ. առաջնորդութիւն. 3. շաւիղ ի ճանապարհ. marche, démarche, procédé, conduite; 2. loi, règle, manière d'agir; 3. sentier.

Ռէվհ, ա. հանգիստ. ուրախութիւն. հաճոյութիւն. repos, joie, contentement.

Ռէվնագ, պ. պայծառութիւն. գեղեցկութիւն. splendeur, beauté.

Ռէտի(յ), ա. չար. ապականեալ. mauvais, méchant, vil, corrompu.

Ռէտիֆ, ա. որ նստի ի թամբի. ընկեր ճանապարհի. 2. պահեստի. qui monte en croupe, compagnon de voyage; 2. réserve, armée en réserve; armée territoriale, milice du pays.

Ռէտտ, ա. դարձուցանել. տալ. հատուցանել. 2. վանել. մերժել. renvoyer, retourner; rendre, restituer; 2. repousser; refuser.

Ռէտտի ճէվապ. դարձուցանել պատասխանի. répliquer, répondre, repartir.

Ռէքեա(թ), ա. խոնարհելն մարմնոյ յաղօթս. inclination du corps pendant la prière.

Ռէզանէթ(թ), ա. հաստատութիւն. ծանրութիւն. solidité, gravité.

Ռէքաքէթ(թ), ա. տկարութիւն. faiblesse.

Ռէքզ, ա. տնկել. ficher, planter.

Ռէզին, ա. հաստատուն. 2. ծանր. լուրջ. ferme, fort, solide; 2. grave, sérieux.

Ռէքիք, ա. նուրբ. տկար. 2. տկարամիտ. mince, faible; 2. faible d'esprit.

Ռէքմ, ա. կուտել. amonceler, entasser.

Ռէքպ, ա. այրուձի. troupe de cavaliers.

Ռէքս, ա. տապալել. renverser.

Ռէքտ, ա. կալ. դադարել. կալ անշարժ. s'arrêter.

Ռէֆ', ա. ամբառնալ. բարձրացուցանել. բառնալ. հանել. հեռացուցանել. դադարեցուցանել. élever, enlever, soulever; ôter, éloigner, faire cesser.

Ռէֆա', ա. քաղել հնձոյն. enlever les moissons du champ.

Ռէֆագա(թ), ա. ուղեկից լինել. եւ. էրֆագ, յգ. ընկերութիւն. accompagner; accompagnement.

Ռէֆգա(թ), ա. ընկերութիւն. société, compagnie.

Ռէֆահ, } ա. բարեկեցութիւն. հանգստութիւն. aisance, bien-être,
Ռէֆահէ(թ), }
Ռէֆահիյէթ(թ), }
Ռէֆէհ, }
commodité.

Ռէֆաղէ(թ), ա. յղփանալ. vivre dans l'abondance.

Ռէֆէթ(թ), ա. ողորմութիւն. compassion, pitié.

Ռէֆէտան, ա. ձու խաշել. oeuf à la coque.

Ռէֆթ, պ. ելք. départ.

Ռէֆթար, պ. գնացք. ընթացք. démarche, conduite, allure.

Ռէֆթէ ռէֆթէ, պ. սակաւ սակաւ. կամաց կամաց. de plus en plus, peu à peu, par degrés.

Ռէֆթիյէ, պ. հարկ ելից. droit de (douane à la) sortie.

Ռէֆի', ա. բարձր. բարձրացեալ. haut, élevé.

Րէֆիգ, ա. եւ. րիւֆէգա, յգ. ընկեր. բարեկամ. compagnon, camarade.

Րէֆիզ, ա. թողուած. լքեալ. jeté, abandonné, laissé.

Րէֆիհ,} ա. բարւոք. հանգստաւէտ.
Րէֆիղ,} բարեկեցիկ. qui jouit du bien-être, aisé.

Րէֆղ, ա. տես Րէֆահ։

Րէֆու, ա. յար եւ ման կարկատ. rentraiture, reprise.

Րէֆու-գեար, գ. կարկատիչ. qui fait des rentraitures, raccommodeur.

Րըգգ, ա. գերութիւն. esclavage.

Րըզգ, ա. եւ. էրզագ, յգ. ինչք. գոյք. ապրանք. 2. պաշար կենաց. biens; 2. provisions, vivres, pain quotidien.

Րըթլ, ա. բաժակ. coupe à boire, verre.

Րըխթըմ, գ. պատուար. ծովագնացաց կառուցեալ ... քարափ. terrasse, quai.

Րը'յ, ա. եւ. արա'ա, յգ. արօտ. 2. ճարակ. pâturage; 2. pâture.

Րի'այէթ(թ), ա. յարգել. յարգանք պատուել. յարգանք. 2. անսալ. հետեւիլ. respecter, vénérer, honorer; avoir égard à qc.; respect, honneur; déférence, égard, considération; 2. observer, suivre, écouter.

Րի'այէթէն, ա. իբր նկատել. հայեցեալ ի... eu égard à..., en considération de...

Րիայէթլիւ, գ. յարգելի. respectable, respecté.

Րիայէթսիզ, գ. անպատկառ. irrespectueux.

Րիայէթսիզլիք, գ. տմարդութիւն. manque d'égards, de respect.

Րիգ, ա. լորձունք. salive.

Րիգա', ա. յգ. րուգ'ա(թ), եւ։

Րիգագ, ա. յգ. րագագէ(թ), եւ։

Րիգգա(թ), ա. նրբութիւն. 2. գութ. ողորմութիւն. խանդաղատութիւն. finesse, délicatesse, subtilité; 2. tendresse, affection, compassion.

Րիգգիյէթ(թ), ա. գերութիւն. esclavage, servitude.

Րիեա, ա. կեղծաւորել. կեղծաւորութիւն. simuler, dissimuler, feindre; hypocrisie.

Րիեազ, ա. յգ. րիազա(թ), եւ։

Րիեազա(թ), ա. ճգնութիւն մարմնոյ. ժուժկալութիւն. mortification de la chair, abstinence.

Րիեաս, ա. յգ. րիւս, եւ։

Րիեասէթ, ա. յգ. րիյասէթ, եւ։

Րիեասէթ(թ), ա. նախագահութիւն. գահերիցութիւն. dignité de chef, présidence.

Րիեա-քեար, գ. կեղծաւոր. hypocrite.

Րիեաֆէ(թ), ա. արուեստ գտանելոյ աղբերց. art de découvrir des sources.

Րիզ, գ. ի բարդ. որ հեղու, թափող. ...հեզ. ...թափող. en cp. qui verse, répand, qui fait couler.

Րիզա, ա. հաւանիլ. հաւանութիւն. consentir à qc.; consentement.

Էպրի կեվհէր-րիզ. ամպ մարգարիտ թափող. nuage qui pleut des perles.

Րիզա', } ա. դիել. ծծել.
Րիզա'ա(թ),} դիութիւն. teter.

Րիզա-ճու, գ. որ խնդրէ հաւանութիւն. qui demande le consentement.

Րիզա-ճուի, գ. խնդրելն հաւանութեան. action de demander le consentement.

Րիզա-մէնտ, գ. որ հաճի, հաւանի. հաճ. գոհացեալ. qui consent; content, satisfait.

Րիզա-մէնտի, գ. հաւանութիւն. հաճութիւն. consentement; contentement.

Րիզան, գ. որ հեղու. qui verse; qui se verse.

Րիզան, ա. յգ. րիզա(թ), եւ։

Րիզէ, գ. մանրուանք. փշրանք. miette.

Րիզէ-խոր, } գ. որ փշրանս ուտէ.
Րիզէ-չին, } հացկատակ. qui ramasse les miettes, parasite.

Րիզիշ, գ. հեղումն. action de (se) répandre, de (se) verser.

Րիզվան, ա. հաւանիլ. հաւանութիւն. consentir à qc.; consentement.

Րիէթ, ա. (ալ. Ճիյէր.) թոքք. poumon.

Րիֆա', ա. կեալ ի բարեկեցութեան. vivre au sein de l'aisance.

Րիֆահիյէթ, } ա. յգ. րէֆահիյէ(թ), Րիֆահէթ, } եղ։

Րիֆիթէ, դ. հեղեալ. ձուլածոյ. versé, coulé; moulé, fondu; de fonte.

Րիֆգաթ, ա. ազնիւ. փափուկ. tendre, doux.

Րիգ, դ. աւազ. sable.

Րիգտան, դ. (աւազտուփ) աւազաման. sablier, poudrier.

Րիհալ, ա. յգ. րահլ, եղ։

Րիհան, ա. (Ֆէսլիյէն.) ռեհանաղբրամ. basilic.

Րիհլէ(թ), ա. յառաջ անցանել. ուղեւորիլ. ուղի. 2. փոխանիլ. մահ. se mettre en route, voyager, partir d'un pays, émigrer; voyage; émigration; 2. mourir, déménager; mort.

Րիճ'ա(թ), ա. դառնալ. ապարէն գալ. եղ. րէճ'աթ, յգ. ապարէն դարձ. retourner, revenir; retour.

Րիճալ, ա. յգ. րէճիւլ, եղ. 2. ազատանի. les grands dignitaires (de l'État).

Րիճլ, ա. ոտն. pied.

Րիճմ, ա. եղ. րիւճում, յգ. քար ընկենուլ. 2. աստղ ընկենուլ. pierre jetée; 2. étoile filante.

Րիմ, դ. շարաւ. pus, matière purulente.

Րիմանէ(թ), ա. ընկենուլ. արձակել. նետել. jeter, lancer.

Րիմալ, ա. յգ. րէմլ, եղ։

Րիմահ, ա. յգ. րումհ, եղ։

Րիմահէթ(թ), ա. նիզակագործութիւն. métier de fabricant de lances.

Րիմհ, ա. հօտ. troupeau.

Րիճաք, դ. աղտեղի. sale, malpropre, sordide.

Րիմ փափա, տ. պապ. քահանայապետ Հռովմայ. pape.

Րիյհ, ա. եղ. էրեահ. յգ. հողմ. vent.

Րիյհան, ա. եղ. րէյահին, յգ. ռեհանաղբրամ. basilic.

Րիյալ, ա. յգ. րէյալ, եղ։

Րինկա (ռինկա), տ. ձուկ տառեխ. hareng.

Րինտ, դ. անառակ. շուայտ. libertin, dissolu.

Րիշ, ա. վէրք. խոց. 2. մօրուք. 3. բուրդ. blessure, ulcère; 2. barbe; 3. laine.

Րիշա, ա. յգ. րիշէ(թ), եղ։

Րիշէ, դ. վէրք. խոց. 2. ծոպ. 3. արմատ. blessure, ulcère; 2. frange; 3. racine.

Րիշէ-դիր, դ. արմատացեալ. enraciné.

Րիշթէ, դ. առասան. թել. fil, corde.

Րիշխանտա, դ. որ խաղս առնէ ... qui rit à la barbe de qn.

Րիշվէթ, ա. եղ. րիւշա, րիշա, յգ. կաշառք. corruption, présent donné pour corrompre un juge etc.

— ալմագ.} կաշառակերիլ. կաշառ

— վէրմէք.} տալ ... se laisser corrompre.

Րիշվէթ-խօր, դ. կաշառակեր. corrompu.

Րիչալ, դ. կերակ. conserve, confiture, compote.

Րիպա, ա. ըստ օրինաց տոկոսիք. intérêt.

Րիպաթ, ա. կապ. 2. պանդոկ. իջեւան. 3. ճգնարան. 4. հաստատութիւն. lien; 2. hôtellerie, caravansérail; 3. ermitage; 4. assiduité.

Րիպաթէթ(թ), ա. քաջութիւն. courage, hardiesse.

Րիպաթի(յ), ա. պանդոկապետ. hôtelier.

Րիպա-խօր, դ. վաշխառու. rentier, usurier.

Րիպգա(թ), ա. լուծ. joug.

Րիպէ(թ), ա. տարակոյս. երկբայութիւն. doute, incertitude, soupçon.

Րիպհ, ա. շահ. օգուտ. շահ. 2. շահ. տոկոսիք. gain, profit; 2. intérêt(s).

Րիսաէթ(թ), ա. լալ զմեռեալ. եղերերգութիւն. pleurer un mort; élégie.

Րիսալէ(թ), ա. նամ. petit traité, essai, dissertation.

Րիսման, ա. իփ. ուրղան. fil, ficelle, corde, câble.

Րիյա, զ. խիլէ֊ալտաթմա. հիլէ. ruse, fraude, mensonge.

Րիվագ, ա. խանէ. 2. սաճագ կաբլամա. vestibule; 2. portique.

Րիվագը 'այն, ափրու. (էնէմ.) յընէ. sourcil.

Րիվագի, ա. ստոյիքեան. stoïcien.

Րիվայէթ(թ), ա. դիւրհիլ. գայտ. սոյլէմէ. 2. ալժըմալ. raconter, narrer, rapporter qc. à qn.; conte, narration; 2. donner à boire, abreuver.

Րիտա, ա. եղ. էրտիյէ(թ), յր. վէրափա. գաւզէր. manteau ou drap jeté sur les épaules et sur la tête.

Րիտաֆան, ա. գէ֊ է֊ գէլէր. jour et nuit.

Րիւգա'ա, ա. յր. րագը', եղ.

Րիւգէնա, ա. յր. րէգըն, եղ.

Րիւգնէրար, տես Րուգնէրար.

Րիւսուլէ(թ), ա. խայալամալա֊ թըւն. նշանալըշթըւն. ignominie, honte, affront, opprobre.

Րիւէսա, ա. յր. րէիս, եղ.

Րիւթէպ, յր.) ա. ստէպան.

Րիւթպէ(թ), եղ.) գայտէ. ճաղէ. աստիճանը. գալտըն. degré, grade, rang, dignité.

Օւ —. այնչափ. tant.

Ուն —. քանի. combien?

Րիւթպէթլի, զ. գատրալի. honoré, estimé.

Րիւիէս, ա. յր. րէիս, եղ.

Րիւհուն, ա. յր. րէհն, եղ.

Րիւճհան, ա. դառնալ այտըն յէրի. այտըն դարձ. retourner, revenir; retour.

Րիւճհան, ա. ծանր գալ ծանրութիւն. ագր ի գրա ժիլէ. խափաքէր ժիլէ. խափաքեր ժիլէ. թիւն. être plus pesant que qc.; emporter la balance, l'emporter sur qc.; prépondérance, supériorité, préférence.

Րիւճհանիյէթ(թ), ա. աւելի֊ լութիւն. prépondérance, supériorité, préférence.

Րիւճմէ(թ), ա. գերեզմանագար. pierre tombale ou tumulaire.

Րիւճու', ա. դառնալ այտըն յերի. retourner, revenir.

Րիւճուլէ(թ),) ա. արիւթեան. Րիւճուլիյէթ,) էրգէքլիկ. այրութիւն. masculinité, virilité.

Րիւճհան, ա. յաղթել լիւղ. l'emporter sur qn.

Րիւճում, ա. յր. րէճմ, եղ.

Րիւմման, ա. (նար.) նուռն. grenade.

Րիւմմանի, ա. կարմիր. rouge.

Րիւմէ(թ), ա. ճակատ. front.

Րիւմուզ, ա. յր. րէմզ, եղ.

Րիւմուզ֊աշնա, զ. գիտակ ա֊ ռակաց. qui se connaît aux signes, aux énigmes.

Րիւմուս, ա. յր. րէմս, եղ.

Րիւշտ, ա. յր. րէշտէ(թ), եղ.

Րիւշտ, ա. ճամբուն ուղղ ճամբայ. ուղղութիւն. ուղիղ գնալ. suivre le chemin droit; droiture.

Րիւշտիյէ, ա. դպրոց միջակա֊ կարգ. école supérieure.

Րիւուս, ա. յր. րէս, եղ. 2. արքունի հրովարտակ. diplôme impérial.

Րիւպա, զ. ի ծիր. որ յափշտակէ, հանէ. en ce qui ravit, enlève.

Տիլ֊րիւպա. յափշտակիչ սրտի. ravissant, charmant.

Րիւպա'ի(յ), ա. (բառ) չորեք֊ գրեան. (mot) à quatre lettres radicales.

Րիւպահ, ա. աղուէս. renard.

Րիւպապ, ա. ազգ նուագարանի. instrument de musique.

Րիւպուպիյէթ(թ), ա. աստուա֊ ծութիւն. տէրութիւն. la souveraineté absolue de Dieu, domination.

Րիւպուտէ, զ. յափշտակեալ. ravi, dérobé, enlevé.

Րիւպէմա, ա. երբեմն. մերթ. quelquefois.

Րիւսթագ, զ. գիւղ. գիւղք. villages qui dépendent d'une ville.

Րիւսթախիզ, զ. օր յարութեան. jour de la résurrection.

Րիւսթէ, զ. ածեցեալ. crû.

Ռիւսուխ, } ա. հաստա-
Ռիւսուխիյէթ(թ), } տութիւն. պնդութիւն. ամրութիւն. fermeté, solidité, stabilité.

Ռիւսվա, } գ. արատաւորեալ. անարգ
Ռիւսվայ. } նշաւակելի. déshonoré, couvert d'infamie, ignominieux.

Ռիւսվայի, գ. } խայտառակու-
Ռիւսվայլըգ, ա. } թիւն. նշաւակութիւն. déshonneur, ignominie, honte, infamie.

Ռիւստագ, գ. գիւղ. village.

Ռիւքեու, ա. խոնարհեցուցանել զմարմին ի կանգ յաղօթս. incliner le corps en faisant la prière.

Ռիւքեուհ, ա. խոնարհիլ. ծռիլ. 2. զղջանալ. s'incliner, pencher vers; 2. se repentir.

Ռիւքեուն, ա. պարապիլ. s'appliquer.

Ռիւքեուն, ա. յօժարիլ. se pencher, s'incliner.

Ռիւքեունէթ(թ), ա. ծանր, զգօն լինել. avoir de la gravité.

Ռիւքեուպ, ա. հեծանիլ յերիվար. ելանել ի կառս. monter à cheval, dans une voiture.

Ռիւքեուտ, ա. կալ. կալ անշարժ. s'arrêter.

Ռիւքէպաթ, ա. յգ. ռիւքպէ(թ), եզ:

Ռիւքն, ա. եզ. Էրքեան, յգ. հաստատուն, ամուր կողմ իրիք. գլխաւոր իրք. նեցուկ. քար անկեան. հիմն. սիւն. 2. պաշտօնեայ. le côté le plus solide d'une chose; chose principale; appui, soutien; pierre angulaire; base, fondement, colonne; 2. ministre d'État.

Ռիւքպէ(թ), ա. եզ. ռիւքէպաթ, յգ. ծունր. genou.

Ռիւֆէգա, ա. յգ. ռէֆիգ, եզ:

Ռիքեապ, ա. ասպանդակ. 2. (վիւքէլանըն փատիշահ հուզուրունա քէօմէնթէպրիքէ չըգմասը.) առանձնատեսութիւն. étrier; 2. audience chez le Sultan.

Ռիճս, ա. աղտեղութիւն. saleté, ordure.

Ռիֆա, ա. խաղաղութեամբ ի միասին կեալ. խաղաղութիւն. միաբանութիւն. vivre en paix; paix, concorde, accord.

Պի-ր-րիֆաի-վէ-լ-պէնին. Կեայց ի խաղաղութեան շուրջ պատեալ յորդւոց. vivez en paix et entouré de fils!

Ռիֆ'ա(թ), ա. բարձրութիւն. վեհութիւն. élévation, altesse, éminence.

Ռիֆ'աթլու, գ. վեհապատիւ. très-élevé, très-illustre.

Ռիֆգ, ա. քաղցրութիւն. բարութիւն. douceur, bonté.

Ռիֆտ, ա. պարգեւ. շնորհ. don, cadeau, bienfait, faveur.

Ռու, գ. երեսք. դէմք. կերպարանք. 2. որ աճէ. visage, face; 2. qui croît.

Ռու'աֆ, ա. հոսումն արեան յունչաց. saignement de nez.

Ռուգ'ա(թ), ա. եզ. րիգա'. յգ. մաս թղթոյ. 2. մուրհակ. 3. ազգ իմն նշանագրոյ. 4. կարկատ. morceau de papier; 2. billet; 3. sorte d'écriture; 4. pièce (de raccommodage), morceau.

Ռուգադա, ա. յգ. րագիդ. եզ:

Ռուգյէ(թ), ա. դիւթութիւն. paroles magiques, incantation, magie, sorcellerie.

Ռուգթա(թ), ա. խայտութիւն. bigarrure, couleur mélangée.

Ռուգուտ, ա. յգ. րագիտ, եզ:

Ռուգուպ, ա. սպասել. դիտել. attendre, épier, guetter.

Ռուգուտ, ա. ննջել. քուն. dormir; sommeil.

Ռույա, ա. երազ. անուրջք. songe, rêve.

Ռույա, գ. որ աճէ. qui croît.

Ռույէ(թ), ա. տեսանել. հայել. տեսութիւն. voir; vue.

Ռույին, գ. պղնձի. de bronze.

Ռույիտէ, գ. աճեցեալ. crû.

Ռուզ, եզ. } գ. օր. 2. տիւ.
Ռուզան, յգ. } ցերեկ. jour; 2. (lumière du) jour, journée.

Ռուզան, գ. ցերեկ. le (ou de) jour, pendant la journée.

Ռուզանէ, գ. վարձք աւուրն. (salaire d'une) journée.

Ռուզէ, գ. ծոմ. պահք. 2. աւուր. օրական. jeûne; 2. journalier.

Ռուզէ-տար, գ. պահօղ. qui [jeûne.

Ռուզէ-քիւշա, ա. որ լուծանէ պահս. qui rompt le jeûne.

Ռուզ-ը-էպէտ, ա. երջանիկ. յաւիտենական. heureux, éternel.

Ռուզի, ա. աւուրն պարէն, կերակուր աւուրն. 2. ցերեկի. nourriture journalière, pain quotidien, (salaire d'une) journée; 2. diurne.

Ռուզիմանէ, } ա. աւուրն պարէն,
Ռուզինէ, } աւուրն. nourriture journalière, (salaire d'une) journée.

Ռուզի-խար, եւ. } ա. արարած.
Ռուզի-խարան, յգ. } créature.

Ռուզինէ-տար, ա. ապրուստ ունեցող. qui a son pain.

Ռուզի-տիհ, ա. որ տայ զհաց հանապազորդեայ. qui donne le pain quotidien.

Ռուզկեար, ա. ժամանակ. բախտ. աշխարհ. 2. հողմ. temps, fortune, monde; 2. vent.

Ռուզ-միրրէ, ա. զօրհանապազ. tous les jours, journellement.

Ռուզ-նամէ, ա. տօնացոյց. օրացոյց. 2. նոր լուր. օրագիր պարբերական. calendrier, almanach; 2. journal.

Ռուզնամճի, տ. (մէսարիֆ մուհասէպէճիսի.) համարակալ compteur, censeur.

Ռուզ-նամչէ, ա. (մուհասէպէճի էլէմիյէ փուսուլասը.) օրագիր. հաշուեմատեան. journal, livre de compte pour les dépenses journalières, registre d'un bureau public.

Ռուզ-պան, ա. դռնապան. նաժիշ. concierge; huissier.

Ռուզ-պէ-ռուզ, ա. օր ըստ օրէ. de jour en jour.

Ռութուպէթ(թ), ա. խոնաւութիւն. humidité.

Ռուխ, ա. այտ. 2. բերդ (ի նարտի). joue; 2. tour.

Ռուխամ, ա. մարմարիոն. marbre.

Ռուխաւէթ(թ), ա. քաղցրախօս լինել. քաղցրութիւն բանից. avoir un parler doux, agréable; 2. douceur du langage.

Ռուխամի, ա. մարմարեայ. de marbre.

Ռուխսաւէթ(թ), ա. քաղցրութիւն բանից. 2. դիւրագնութիւն. douceur du langage; 2. bon marché.

Ռուխս, ա. դիւրագնութիւն. bon marché, grand marché.

Ռուխսաթ, ա. հրաման. թոյլտուութիւն. 2. արձակարք. հրաման երթալոյ. permission; 2. congé donné à qn., renvoi.

Ռուխսար, } ա. այտք. joue.
Ռուխսարէ, }

Ռուխ-սուտէ, ա. որ սահէ դէմս. qui frotte la face contre terre, qui fait une profonde révérence.

Ռուխ-սուտէկի, ա. շփել զերեսս երկրի. ծնրադրութիւն. action de frotter la face contre terre; hommages.

Ռու-կէրտան, ա. որ դարձուցանէ զերեսն այլուր. qui détourne le visage.

— օլ. դարձուցանել զերեսն. թիկունս դարձուցանել. se détourner, tourner le dos, quitter le parti de qn., abandonner qn.

Ռու-կէրտանի, ա. թիկնադարձ. խոտորումն. action de détourner le visage, aliénation.

Ռուհ, ա. եւ. երփեան, յգ. լուծանել. հոգի. 2. ոգի. souffle, principe de la vie, âme, esprit.

Ռուհանի, ա. հոգեւոր. spirituel.

Ռուհանիյէթ(թ), ա. հոգեւորութիւն. spiritualité.

Ռուհ-էֆզա, } ա. կենդանա-
Ռուհ-փէրվէր, } րար. vivifiant.

Ռուհպան, ա. յգ. րահիպ. եւ. կրօնաւոր. moine, religieux.

Ռուհպանիյէթ, ա. կրօնաւորութիւն. état monastique.

Ռուհպան-խանէ, ա. մենաստան. վանք. monastère, couvent.

Ռուղէն, ա. իւղ. 2. ճենարակ. graisse, huile; 2. vernis.

Ռուղէնի, ա. (բաղանի.) ազգ քաղցրի. espèce de pâtisserie.

Ռուղէնլամաք, տ. օծանել ճենարակ. vernir.

Ռում, տ. յոյն. հոռոմ. grec.

Ռում, տ. շաքարօղի. rhum.

Ռու-մալ, ա. սրբիչ երեսաց. essuie-main.

Ռու-մալի, գ. երեսը սրբելը. action d'essuyer le visage.

Ռումլուք, ժ. յոյնք. peuple grec.

Ռումճա, գ. յունարէնը. la langue grecque, le grec.

Ռումհ, ա. եղ. էրմահ, րըմահ, յգ. նիզակ. lance.

Ռումպալէ, գ. գունդ խաղու. balle.

— գյուլլէսու. գնդախաղ. boule, quilles.

Ռույ, գ. երեսք. դէմք. visage, face.

Ռույ-մալ..., գ. տես Ռու-մալ...

Ռույ-շինաս, եղ. } գ. ծանօ-
Ռույ-շինասան, յգ. } թոյ. distingué, honoré.

Ռույ-շինասի, գ. ծանօթն ըլլալ. notoriété.

Ռույ-տատէ, գ. պատահած. qui a eu lieu, qui est arrivé.

Ռու-նիւմա, } գ. որ ցուցանէ
Ռու-նիւման, } դէմքն, է
Ռու-նիւմու, } յայտ եղյ, պէ-
Ռու-նիւմուտէ, } տք, պատահէ. qui montre le visage, qui se montre, qui parait, qui a lieu, qui arrive.

Ռուշէն, գ. ճառագայթաւոր. լուսաւոր. 2. յայտնի. [illegible]. brillant, resplendissant; 2. clair, manifeste, évident.

Ռու-շէնա, գ. պայծառ. լուսաւոր. 2. լոյս. ճառագայթ. brillant, resplendissant; 2. lumière, clarté, splendeur.

Ռուշէնի, գ. } պայծառութիւն.
Ռուշէնլիք, գ. } clarté, lumière.

Ռուշէն-կէր, գ. յղկիչ. փայլ-ցուցիչ. polisseur.

Ռուշէն-պէյան, գ. ճարտարա-խօս. éloquent.

Ռուշընայի, գ. լոյս. պայծառու-թիւն. lumière, splendeur

Ռու-շինաս, գ. ծանօթոյ. distingué, honoré.

Ռու-շինասի, գ. ծանօթութիւն. notoriété.

Ռու'ունէթ(թ), ա. թուլութիւն. վատութիւն. անմտութիւն. mollesse, lâcheté, sottise.

Ռուպ, գ. աւել. 2. որ աւել ածէ. balai; 2. qui balaye.

Ռու'պ, ա. ահ. երկիւղ. frayeur, terreur.

Ռուպ', գ. չորրորդ մասն. 2. ութերորդ մասն կանգնոյ. un quart; 2. huitième partie de l'aune.

— թախթէ. (խըրթիթա' ալէթի.) ժամացոյց արեգական. cadran solaire.

Ռու'պը տաիրէ. չորրորդ մասն շրջանակի. quart de cercle.

Ռու'պը մէսքուն. չորրորդ մասն աշխարհի յորում բնակին. partie habitée du globe.

Ռուպա, գ. հանդերձ. robe, vêtement.

Ռուպահ, } գ. աղուէս. renard.
Ռուպէհ, }

Ռուպէհանէ, գ. խորամանկու-թեամբ. avec ruse.

Ռու-պէ-րահ, գ. կազմ ե-[illegible] [illegible] [illegible]. prêt à partir (en voyage).

Ռու-պէ-ռու, գ. դէմ ի դէմ. դէմ յանդիման. vis-à-vis, face à face.

— էթ. դնել համեմատ. կշռել. համեմատել. comparer, confronter.

Ռու-պէրահ, գ. կազմ. պատրաստ. prêt, préparé, disposé.

Ռուպիյէ, ա. մանր դրամ ոսկի 1½ ֆրանքոց. petite monnaie d'or = 1½ francs.

Ռուս, } Ռուս. russe.
Ռուսիէլի, }

Ռուսիէ, գ. Ռուսաստան. Russie.

Ռուսթա, գ. գիւղ. գեղ. village.

Ռուսթայի, գ. գիւղական կեանք. vie champêtre.

Ռուսթա-խէզ, գ. օր յարութեան. jour de la résurrection.

Ռուսթայր, գ. (գեղջուկ.) գեղջ-կային. paysan, villageois.

Ռուսթայր-զատէ, գ. որդի գե-ղջկական. jeune paysan.

Ռու-սիյահ, } գ. խռովեալ. ա-
Ռու-սիյէհ, } մօթեցեալ. ամօթա-պարտ. confus, couvert de honte, de confusion.

Ռուսում, } ա. յգ. րէսմ, եղ.
Ռուսումաթ, } 2. մաքս. հարկ. contribution.

Ռուտ, գ. գետ. վտակ. rivière, fleuve.

Ռուտ-ապէր, գ. զոր ինչ տանի ընդ իւր գետն. ce que la rivière emporte.

Ռու-տատէ, գ. դիպեալ. qui a eu lieu, qui est arrivé.

Ռուտէ, գ. փորոտիք. աղիք. intestins.

Ռուտէ-պին, ա. ընդերահմայ. (h)aruspice.

Ռուտ-պար, գ. գետ արագահոս. 2. գետափն. fleuve rapide; 2. rive.

Ռու-փուշ, գ. քող. 2. ծածկեալ. voile; 2. voilé.

Ռոքքա (տալաթա), բ. առուգեակ. roquette.

Ռուսփի, գ. բոզ. prostituée, femme (ou fille) perdue.

Ռուսփի-զատէ, գ. ապօրինորդի. bâtard, enfant naturel.

Փ

Տես եւ զՊ.
Voir aussi le Պ.

Փա, գ. ոտն. pied.

Փա-մալ, գ. կոխան եղեալ. foulé aux pieds.

Փանճար, բ. ճակնդեղ. bette.

Գարա —. [illegible]. bonne-dame, arroche.

Փազու-պենտ, գ.} (գօլլագ.)
Փազպենտ, բ. } բազպան. brassard.

Փազվանտ, բ. տես Փասպան:

Փաթաթէս, բ. ամերիկեան գետնախնձոր patate.

Փաթ-ապաք, բ. յանկարծակի. à l'improviste, subitement, soudainement, tout à coup.

Փաթափաթ, բ. հաւասար. cartes égales.

Փաթէնթա. [illegible]. [illegible]. patente.

Փաթէնթալը, բ. (պէրաթլը. [illegible].) [illegible]. patenté.

Փաթըրտը, բ. աղմուկ. [illegible]. bruit; tapage, tumulte, vacarme.

Փաթլագ, բ. պայթիւն. պայթումն. 2. պայթեցեալ. éclat, éruption, explosion; 2. éclaté, crevé.

— վերմէք. յայտնել. se manifester tout à coup.

Փաթլաթմագ, բ. պայթեցանել. crever, faire éclater.

Փաթլամագ, բ. ճայթել. պայթել. éclater; crever, faire explosion.

Էօտ —. զահի հարկանել. s'épouvanter.

Փաթլանկըճ, բ. (պայթանակ.) պայթելու խաղալիկ. canon de sureau.

Փաթլըճան, բ. (պատլըճան.) սմբուկ. mélongène, aubergine.

Ֆրէնկ — բ. ոսկեխնձոր. [illegible]. pomme d'amour, tomate.

Փաթրիգ. պատրիարք. հայրապետ. patriarche.

Փաթրիգ-խանէ. պատրիարքանոց. պատրիարքութիւն. patriarcat.

Փալա, բ. [illegible]. petite épée large et courte, à deux tranchants.

Փալազ, բ. ձագ. petit d'oiseau, poussin.

Էօրտէկ — բ. ձագ բադի. caneton.

Գազ — բ. ձագ սագի. oison.

Կիւվերճին — բ. աղաւնեակ. pigeonneau.

Փալամար. պարան. amarre, gros câble.

Փալամուտ, կաղնի կաղին. կաղ-կաղին. gland.

Փալամուտ (պալըգը). թիւննոս. (ձուկն). thon.

Փալան, գ. համետ. bât.

Փալանգա. ցցապատնել. ցանկապատ. palissade.

Փալանճը, } գ. համետագործ.
Փալան-տուզ, } bâtier.

Փալանկիր (թաշ), բ. գրանիտ. granit.

Փալասգա. փօշի, դաՀարան վա-ռօդայ. poire à poudre.

Փալթօ. լապտիկ. redingot.

Փալհէնկ, գ. պարան. երիզ. փոկ. սանձ. corde, lacet, courroie, bride. [filtré.

Փալուտէ, գ. զտեալ. զտրզեալ.

Փա-խասթ, գ. կոխան եղեալ. foulé aux pieds.

Փախսա, ք. (սանդուգ քեր-պիճի.) ծեփ եւ գինր ինչ հող. ուր է ծեփ եւ է գինր հողոյ. pisé, mur de pisé.

Փաւուրեա. խեցգետին. écrevisse.

Փա-մալ, գ. կոխան եղեալ. foulé aux pieds.

Փա-մուզտ, գ. ըմպելեայք. pourboire.

Փամ(պ)ուգ, ք. (փէմպէ. գու-թըն.) բամբակ. coton.

Փայ, գ. ոտն. pied.

Փայ, ք. (Հիսսէ. նասիպ. պէ-Հրէ.) մասն. բաժին. part, portion, partage; lot.

— էթ. բաժանել. բաշխել. (se) répartir, (se) partager, se distribuer qc.

Փայան, ք. կատարած. ծագ. ծայր. եզր. fin, terme, bout, extrémité.

Փայապ, գ. զօրութիւն. կարո-ղութիւն. 2. Հուն. force, pouvoir, puissance; 2. gué.

Փայ-զէն, գ. գերի. esclave.

Փայէ, գ. աստիճան. 2. պատի-ւ. բարձ. grade, degré; 2. rang, dignité, charge.

Փայ-էնտազ, գ. պաստառ մետ-աքսեղէն զոր տարածանեն ի վերայ ճանապարհի ընդ որ անցանէ թագաւո-րն. étoffes de soie qu'on étend sur le pavé devant un prince.

Փայէնտէ, գ. Հաստատուն. 2. նեցուկ. նայթ. stable, constant, ferme; 2. étai, soutien.

Փայթագ, ք. Հետեւակ ի ճատ-րակի. 2. ծիւրոտն. pion; 2. qui a les jambes courbes, cagneux.

Փայի-թախթ, գ. (քիւրսիի տէվլէթ. մագամը սալթանաթ. մագամըրը Հիւքիւմէթի.) աթոռա-նիստ քաղաք. մայրաքաղաք. résidence, capitale.

Փայլաշմագ, ք. բաժանել. բաշ-խել յիրարեան. se répartir, se distribuer, se partager qc.

Փայլաշդըրմագ, ք. բաժանել. répartir, partager, distribuer.

Փայ-խասթ, գ. կոխան արկոյ. foulé aux pieds.

Փայ-մալ, գ. կոխան լեալ. կոր-ծանեալ. աւերեալ. foulé aux pieds, ruiné, détruit, démoli, meprisé.

Փայ-մուզտ, գ. ըմպելեայք. pourboire.

Փայ-պէնտ, գ. ոտնակապ. 2. որ կապէ զոտս. entrave; 2. qui lie les pieds.

Փայ-պէսթ, } գ. կապեալ ո-
Փայ-պէսթէ, } տիւք. qui a les pieds liés.

Փայ-պուս, գ. Համբուրելն զոտս. մեծարանք. baisement des pieds, vénération.

Փայ-վէնտ, գ. ոտնակապ. entrave.

Փայ-տար, գ. Հաստատուն. ferme, solide, constant.

Փայտօս, ք. Հանգիստ. դադար. cessation du travail, (heure du) repos.

—էթ. Հանգչիլ. cesser de travailler.

Փայ-փուշ, գ. Հողաթափ. soulier.

Փանայիր. }
Փանայըր. } տօնավաճառ. foire.

Փանզէհիր, գ. դեղթափ. contre-poison, antidote.

Փանթալօն. անդրավարտիք. pantalon.

Փանթօմիմ. (տիլսիզ օյունու.) լռիկ ներկայացութիւն. մնջիկ խաղալ. pantomime.

Փա-նիհատէ, գ. եդեալ զոտն ի. qui a mis le pied.

Փանճար, ք. (բանճար.) ճակնդեղ. betterave.

Փաշ, գ. որ սփռէ. qui répand.

Զիեա-փաշ. լուսասփիւռ. qui répand de la lumière.

Փաշա, ք. բդեշխ. pacha, bacha.

Փաշալը, ք. բդեշխի. բդեշխական. de (du) pacha.

Փաշալըգ, ք. բդեշխութիւն. 2.

երկիր, կառավարչութիւն. dignité. charge d'un pacha; 2. pachali(c)k, pays soumis au gouvernement d'un pacha.

Փաշնէ, գ. կրունկ. talon.

Փաշխած, ա. սփռուած. ցանուած. ցրուած. répandu, disséminé, dispersé.

Փաչա, գ. սրունք. պաչէճ. 2. կերակուր ի պաչաց. 3. ծնկակապ. partie inférieure de la jambe, pied de mouton; 2. gelée ou ragoût de pieds de moutons; 3. jarretière, partie inférieure du caleçon.

Փաչաճը, ա. եփողն կամ վաճառական պաչայի. traiteur qui prépare et qui vend le regoût de pieds de mouton.

Փաչավրա, ա. (Ջնջոց.) Ջնջոտ. torchon.

Նաֆթը —. նետ իւղ արկանելի. projectile incendiaire lancé sur les bâtiments...

Փաչավրաճը, ա. որ ժողովէ կտոր գործածուածն. chiffonnier.

Փաչարըզ, ա. (չափարըզ.) Թեքը. խոտորնակ. չեղ. 2. դժուարին. ձախող. transversal, de travers; 2. difficile; malencontreux, contrariant.

Փաչուղ, ա. Կեֆալ ձուկն. muge, mulet.

Փա-պէնտ, գ. ոտնակապ. entraves.

Փա-պէսթէ, գ. կապեալ յոտս. lié aux pieds.

Փա-պէր-ճա, գ. հաստատուն. fixe, ferme, constant.

Փա-պուս, գ. համբոյր ոտից. ծնրադրանք. 2. որ համբուրէ զոտս. baisement des pieds, vénération; 2. qui baise les pieds.

Փա-պուսի, գ. համբոյր ոտից. ծնրադրանք. baisement des pieds, vénération.

Փաս, ա. ժանգ. rouille, oxyde.

Փասափորթ. (եօլ թեզքերէսի, էմրի.) անցաթուղթ. passeport.

Փասգալեա, Զատիկ. Pâques.

— չիչէյի. ծաղիկ զատկի. marguerite.

Փաստալ. կտոր ասուի. une pièce de drap.

Փա-սթիթան, գ. կազմ. պատրաստական. prêt à qc.

Փասուխ, գ. պատասխանի. réponse.

Փա-սիւվար, գ. հետիոտն. piéton.

Փասլանմագ, ա. ժանգոտել. (en)rouiller, oxyder.

Փասլանմագ, ա. ժանգոտիլ. se rouiller, s'oxyder.

Փասլը, ա. ժանգահար. rouillé.

Փասլըլըգ, ա. ժանգահարութիւն. ժանգոտութիւն. enrouillement, rouillure, oxydation.

Փաս-պան, Փաս-վան, Փաս-տար, գ. պահակ. պահանորդ. գիշերապահ. gardien, garde, sentinelle, factionnaire, garde de nuit, veilleur.

Փաս-պանի, գ. պահպանութիւն. garde, action ou métier de faire la garde.

Փավուրճա. տես Փաղուրճա։

Փա-տաշ, գ. հատուցումն. rétribution, récompense.

Փատէր-'իգալ, գ. կապեալ ոտնակապիւք. lié avec des entraves.

Փատիշահ, գ. արքայ. թագաւոր. roi.

Փատիշահանէ, գ. արքունի. royal.

Փատիշահի, գ. արքունի. 2. արքայութիւն. թագաւորութիւն. royal; 2. dignité royale, royauté.

Փատիշահլըգ, ա. տես Փատիշահի. 2։

— սիւրմէք. թագաւորել. régner.

Փատշէհ, գ. արքայ. թագաւոր. roi.

Փարա, ա. (տաճ.) փող. 2. դրահեկան. դրամ. le 40e de la piastre turque, petite pièce de monnaie; 2. argent.

Փարաքէ(թ). ձորձի արագեղեւ նաւու. loch.

Փարչէ, գ. մասն. կտոր. պատառ. morceau, pièce.

— փարչէ. մասն մասն. պատառ պատառ. en pièces, en morceaux.

Փարչէլէթմէք, ա. տալ պատառել գազանաց. faire déchirer, jeter aux bêtes.

[illegible], ն. [illegible]. déchirer, mettre en pièces ou en morceaux, mettre en lambeaux; user.

[illegible], ն. [illegible]. se déchirer.

[illegible] —. [illegible] faire naufrage, se perdre.

[illegible], ա. [illegible]. coquet, sémillant, minaudier.

[illegible], ա. [illegible]. pourboire.

[illegible]. ն. [illegible]. briller, chatoyer, scintiller.

[illegible], ն. [illegible]. éclat, brillant, splendeur.

[illegible] ([illegible]), ն. ([illegible]) [illegible]. (briller) d'un vif éclat.

[illegible] ([illegible].) une partie.

[illegible], ն. [illegible]. 2. [illegible]. brillant, luisant, reluisant, resplendissant; 2. poli, lustre.

[illegible], ն. [illegible]. éclat, le brillant, resplendissement.

[illegible], ն. [illegible]. polir, lustrer, brunir.

[illegible], ն. [illegible]. briller, luire, reluire, étinceler, resplendir, rayonner, éclater.

[illegible] —. ([illegible].) [illegible]. fondre ou tomber sur, s'élancer sur.

[illegible]. [illegible]. parlement.

[illegible], ն. ([illegible].) [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. doigt; 2. balustre; 3. pouce.

[illegible] —. [illegible]. pouce.

[illegible]. — ([illegible].) [illegible]. ([illegible].) [illegible]. index, doigt indicateur.

[illegible] —. ([illegible].) [illegible]. doigt du milieu, long doigt.

[illegible] — ա. ([illegible].) [illegible] —. [illegible]. doigt annulaire.

[illegible] —. [illegible]. petit doigt, doigt auriculaire.

[illegible] — ա. [illegible]. orteil.

[illegible] — ա. [illegible]. rayon, rais.

[illegible], ն. [illegible]. balustrade; grille.

[illegible], ն. [illegible]. morceau, pièce.

[illegible] —. [illegible]. un (ou quelque) peu de...

— [illegible]. [illegible]. mettre en petits morceaux, découper, dépecer.

— [illegible]. [illegible]. pièce par (ou à) pièce, en pièces, en morceaux.

[illegible], ն. [illegible]. mettre en petits morceaux; découper, déchirer.

[illegible], ն. [illegible]. parcelle, particule.

[illegible], ա. [illegible]. Fars(istan).

[illegible], ա. [illegible]. panthère.

[illegible], ա. [illegible]. abstinent, pur, chaste, dévot.

[illegible] ([illegible]), ն. ([illegible]) [illegible]. (briller) avec un vif éclat.

[illegible]. ([illegible].) [illegible]. pape.

[illegible]. [illegible]. ([illegible].) perroquet.

[illegible]. [illegible]. prêtre.

[illegible], ն. [illegible]. prêtrise, sacerdoce.

[illegible]. ([illegible].) ([illegible].) [illegible]. camomille.

[illegible], ա. [illegible].

[illegible], ա. [illegible]. 2. [illegible]. chaussure; soulier; 2. pantoufle; babouche.

[illegible]. ն. [illegible]. cordonnier.

[illegible], ա. [illegible]. pur, propre, net.

[illegible], ա. [illegible]. propreté, netteté, pureté.

[illegible], ա. [illegible]. pur, chaste.

Փագլէմէք, ն. մաքրել. purifier, nettoyer.

Փագլէնմէք, ն. մաքրիլ. սրբիլ. se purifier, se nettoyer.

Փագլըգ. ա. մաքրութիւն. սրբութիւն. pureté, netteté.

Փագ-գալպ, ա. անխարդախ. արդար. qui ne triche pas, droit, loyal.

Փագ-տամէն, ա. մաքուր. սուրբ. անարատ. անապական. pur, chaste, intègre.

Փաֆթէ, ա. կլոր ուլունք. petites boules métalliques, paillettes d'or, qui ornent le bord d'un bride.

Փա-ֆէրսուտէ, ա. որոյ մաշեալ են ոտք. qui a les pieds usés.

Փէ, ա. երրորդ նշանագիր օսմանցւոց. 3e lettre de l'alphabet ottoman. [reau.

Փէզէվէնք, ն. կաւատ. maque-

Փէզէվէնքլիք, ն. կաւատութիւն. maquerellage.

Փէզիր, } ա. ընդունող. որ ընդունակ է.

Փէզիրա, } 2. ...աւոր. en cp. qui reçoit, accepte; 2. qui est susceptible de.

Փէնա-փէզիր. ապականելի. corruptible.

Փէթիլ, } ա. (Ֆիթիլ.) պատրոյգ. mèche.

Փէթիլէ, }

Փէժմիւրտէ, ա. թառամեալ. թարշամեալ. գունաթափ. fané, flétri, pâle.

Փէլասգա, ն. թխսամայր. couveuse.

Փէլաս, ա. խոշոր կտաւ. 2. վեղար. étoffe grossière, bure; 2. froc.

Փէլիտէ, ա. չարագործ. méchant, malfaiteur, scélérat.

Փէլէնկ, ա. վագր. tigre.

Փէլէնկի, } ա. խայտաբղէտ. վագրի գունով. tigré.

Փէլէնկինէ, }

Փէլթէ, ն. հիւթ թանձրացեալ, թանձրացեալ. gelée.

Փէլթէլէնմէք, ն. թանձրանալ. մակարդիլ. se cailler, se coaguler.

Փէլթէք, ն. թոթով. bègue.

Փէլթէքլէմէք, ն. թոթովել. bégayer, balbutier.

Փէլթէքլիք, ն. թոթովութիւն. bégayement, balbutiement.

Փէլին, ն. օշինդր. absinthe.

Փէլիտ, ա. աղտեղի. impur, sale.

Փէլիտ. ն. կաղնեպտուղ. gland.

Փէլասէնք, ն. բալասան. baumier.

Փէհլին, ա. լայն. large, ample.

Փէհլէվան, } ա. ըմբիշ. ախոյեան. նահատակ. athlète, lutteur; 2. héros, champion.

Փէհլիվան, }

Փէհլուվան, }

Փէհլիվանլըգ, ն. ըմբշական մրցութիւն. art de la lutte, athlétique, palestrique.

Փէհլու, ա. կող. côté, flanc.

Փէհն, } ա. լայնութիւն. 2. լայն. largeur, ampleur; 2. large, ample.

Փէհնա, }

Փէհն-ավէր, ա. լայն. large, ample.

Փէհրէ, ա. պահ. 2. պահապան լինել. պահ առնել. garde; 2. monter la garde.

Փէհրէ-տար, ա. պահապան. factionnaire, sentinelle.

Փէմպէ, ա. բամբակ. 2. վարդագոյն. 3. կարմիր գինի. coton; 2. rosé; 3. vin rouge.

Փէմպէ-զար, ա. տեղի բամբակենւոյ. champ de cotonniers.

Փէյ, ա. ոտն. 2. կրաւան. pied; 2. arrhes.

Փէյամ, ա. լուր. համբաւ. nouvelle.

Փէյամ-ավէր, } ա. լրաբեր. համբաւաբեր. պատգամաւոր. պատգամաբեր. porteur de nouvelles, donneur d'avis, envoyé, messager.

Փէյամ-պէր, }

Փէյապէյ, ա. ոտն ոտն. քայլ առ քայլ. հետզհետէ. peu à peu, par degrés, successivement.

Փէյ-քեար, ա. պատերազմ. մարտ. combat, guerre, bataille.

Փէյալէ, ա. բաժակ. coupe.

Փէյղամ, ա. լուր. պատգամ. nouvelle, message.

Փէյղամ-կիւզար, ա. պատգամաբեր. porteur de nouvelles.

Փէյղամ-պէր, ա. պատգամաւոր. հրեշտակ. մարգարէ. porteur de nouvelles, messager, envoyé céleste, prophète.

— չիչէյի · շուշան հովտաց · muguet.
փեյղամ-պէրի, ա. } մարգարէ-
փեյղամ-պէրլիք, գ. } մարգարէութիւն · մարգարէութիւն · prophétie.
փեյղարէ, գ. զրպարտութիւն · բամբասանք · calomnie, médisance.
փեյղէմ-պէր..., գ. տես փեյղամ-պէր...
փեյղուլէ, գ. անկիւն · այր · քարայր · թաքստոց · angle, coin; antre; caverne; cachette.
փեյղուլէ-զար, գ. տեղի անկիւնաւոր, բազմանկիւն · lieu très-anguleux.
փեյմա, } ա. ի բրդ. չափել · en
փեյմայ, } cp. qui mesure, mesureur.
պատէ-փեյմա · ճանապարհորդ · qui mesure le désert, voyageur.
փեյման, գ. դաշինք · ուխտ · դաշն · alliance, confédération, convention, stipulation.
փեյմանէ, գ. չափ · 2. անօթ · բաժակ · թաս · սկահ · mesure; 2. vase, coupe, gobelet, tasse.
փեյնիր, ա. տես փենիր ·
փեյ-պէնտ, գ. ոտնակապ · entrave.
փեյ-վէնտ, գ. պատշաճ · կախեալ · 2. հաղորդն առ միմեանս · relatif à..., dépendant de...; 2. action de se joindre.
փեյվէսթ, } գ. որ յարի, կցի · կապեալ
փեյվէսթէ, } յար · կից · կապակից · 2. յանգ · միշտ · հանապազ · qui se joint, joint, contigu, adhérent; lié; 2. sans cesse, sans relâche, toujours.
փեյտա, գ. (Հայթայթել · մէվճուտ ·) գոյ · էակ · որ կայ · գոյացեալ · présent, existant.
— էթ. ստանալ · շահել · se procurer qc., gagner, acquérir qc.
փեյ-ատէր-փէյ, գ. ոտն առ ոտն · առ աստիճան · աստիճանաւ · հետզհետէ · peu à peu, par degrés, successivement.
փեյք, գ. հրեշտակ · պատգամաւոր · սուրհանդակ · 2. մոլորակ · արբանեակ · envoyé, messager, coureur; 2. planète, satellite.

փեյքեան, գ. տեգ · նետ · երկաթ նիզակի · fer de flèche, de lance.
փեյքար, գ. պատերազմ · մարտ · combat, guerre, bataille.
փեյքէր, գ. դէմք · պատկեր · face, visage.
փենահ, գ. ապաւէն · պաշտպանութիւն · 2. ի բրդ. յոյժ ... 3. պաշտպան · 4. ապաւինութիւն · asile, (lieu de) refuge; 2. en cp. très-...; 3. qui protége, protecteur, défenseur; 4. refuge, recours.
փենահ-կեահ, գ. տեղի ապաւինի · (lieu de) refuge, asile.
փենիր, գ. (փէյնիր, ա.) պանիր · fromage.
փենկեահ, գ. բեռն · կապ կապոց · charge, fardeau, bagage, attirail.
փենճ, գ. հինգ · cinq.
փենճահ, գ. յիսուն · cinquante.
փենճէրէ, գ. պատուհան · fenêtre. [cinquième.
փենճում, գ. հինգերորդ · le
փենճվագթ, գ. հինգ ժամ աղօթք հանապազօրեայ · les cinq prières quotidiennes.
փենճշէմպէ, գ. (փէրշէմպէ, ա.) հինգշաբթի · jeudi.
փենճ-րուզէ, գ. հնգօրեայ · de (qui dure) cinq jours.
փենճ-քէօշէ, գ. հնգանկիւն · pentagone.
փենչէ, գ. թաթ չանգ · 2. ստորագրութիւն · 3. ճանկ · patte; ongle, serre, griffe; 2. signature d'un gouverneur ou d'un ministre.
փենչէլէմէք, ա. մագլել · saisir avec les griffes.
փենչէլէշմէք, ա. մագլել զմիմեանս · կռուել · en venir aux mains.
փենչէլի, ա. մագլաւոր · ճանկաւոր · qui a des ongles, des griffes.
փենտ, գ. խրատ · conseil, avis, leçon. [conseils.
— էթ. խրատել · donner des
փենտ-նամէ, գ. գիրք խրատուց · livre de morale.
փեշ, ա. քղանցք · գրպան · pan (ou basque) d'habit.

Փեշէ, ա. մժղուկ. cousin.

Փեշ-թամալթէ, ա. տե՛ս Փիշ-թամալթէ։

Փեշթեմալ, ա. վերնոց. լոգարանի. linge pour le bain.

Փեշիման, ա. զղջացեալ. ապաշխարեալ. repentant, contrit.

— օլ. զղջանալ. ապաշխարանալ. se repentir de qc., regretter (ou avoir regret de) qc.

Փեշիմանի, ա. } զղջում. ապաշաւանք.
Փեշիմանլըգ, ա. } repentir, repentance, regret.

Փեշին, ա. տե՛ս Փիշին։

Փեշմ, ա. բուրդ. laine.

Փեշմին, } ա. բրդեղէն. de
Փեշմինէ, } laine.

Փեշրէվ, ա. սկիզբն, նախերգանութեան երգոյ. prélude.

Փեշք... տե՛ս Փիշք...։

Փեշէ, ա. գլխանոց. գօտ սքեմական թիկնոց. chaperon.

Փեշթմա, անձեռոց. serviette.

Փեշվագ, ա. թարգման. 2. թարգմանութիւն. drogman, trucheman, traducteur, interprète; 2. interprétation, traduction.

Փէս, ա. (իմաստ. պարսկ-հռ. ...) ապա. յետոյ. ապա արդարեւ. այլ. բայց. 2. յետին կողմ. յետոյք. après, ensuite, aussi, donc, mais; 2. le derrière.

Փէսէնտ, ա. որ ընդունի. հաճի. 2. ընկալեալ. ընդունելի. հաճոյ. qui accepte, approuve, agrée, trouve bon, loue; 2. accepté, reçu, admis, agréé, loué, approuvé.

Փէսէնտիտէ, ա. հաճելի. ընդունելի. գովելի. approuvé, accepté, agréé, loué.

Փէսթ, ա. խոնարհ. ցածր. ստորանկեալ. bas, humble, petit, mauvais, ignoble.

Փէսին, ա. յետին. վերջին. suivant, dernier, extrême.

Փէսմանտէ, ա. յետս մնացեալ. 2. մնացեալ. մնացորդ. 3. թողեալ. arriéré; 2. restant, reste; 3. abandonné.

Փէսթիլ, ա. խիւս թզոյ է ծիրանւոյ... pâte d'abricots, etc.

Փէս-րէվ, ա. որ զհետ գան. աղախնաւորք որ յետոյ գանին զկնի. qui sont de la suite, suite.

Փէտավրա. կղմինդր. bardeau.

Փէտէր, ա. հայր. père.

Փէյտա, } ա. տեսանելի. յայ-
Փէյտահար, } տնի. մէջին. apparent, évident, visible, clair, public, manifeste.

Փէր, ա. փետուր թռչնոյ. 2. թեւ. plume; 2. aile.

Փէրագլաննէ, ա. ղօղտ ծայրէ դատեններէ օրայ. bouterolle.

Փէրան, ա. թռչող. volant.

Փէրիշան, ա. ցրուեալ. ցան եւ ցիր. շփոթեալ. dissipé, dispersé, épars, distrait.

Փէրէնա, ա. կերպաս մետաքսեայ. 2. ազնիւ պատուական. քարահ. étoffe de soie; 2. pierre précieuse, bijou.

Փէրէնտէ, ա. թռչող. 2. թաւալգլոր եղող. qui vole; 2. culbute.

— ոտէն աթմագ. պատրել. duper.

Փէրէնտէ-պազ, ա. որ թաւալգլոր եղող. qui fait la culbute.

Փէրէնտ-վար, } ա. (Տէվհէր-
Փէրէնտ-վէր, } տար.) ոսկեզօծ դրոշմազարդեալ. (épée) damasquiné(e).

Փէրէզօլի. մոմանամոմ. propolis.

Փէրէսթ, էց. } ա. պաշտող.
Փէրէսթան, յք. } պաշտօնատար. qui adore, adorateur.

Փէրէսթար, ա. ծառայ. պաշտօնատար. serviteur, qui sert, qui adore, adorateur.

Փէրէսթարի, ա. ծառայութիւն. պաշտօն. service, adoration, culte.

Փէրէսթէնտէ, ա. պաշտօնատար. adorateur.

Փէրէսթիշ, ա. պաշտօն. երկրպագութիւն. culte, service, adoration.

— էթ. պաշտել. adorer.

Փէրէշան, ա. խառն. compliqué.

Փէրթավ, } ա. ասպարէզ. ա-
Փէրթաւ, } ռաջ. 2. նետընկէց. 2. նետ. essor, élan; avance; 2. portée d'un trait; 3. flèche, trait.

— էթ. ձգել. ընկենուլ. արձակել. արձակել. 2. տե՛ս — ալմ. jeter, lancer, tirer.

— ալմ. թռչանալ. prendre son essor, son élan.

Փերթավլըղ. ա. տե՛ս **Փերթեվ-լուղ։**

Փերթեվ, գ. ճառագայթ լու-սոյ. նշոյլ. լոյս. rayon (de lumière), lumière.

Փերթեվ-էֆշան, } ա. ճառա-
Փերթեվ-էֆքեն, } գայթաձիգ. նշողափայլ. ճաճանչաւոր. rayonnant, brillant, resplendissant.

Փերթեվ-լուղ, գ. կիզիչ ապա-կի. 2. ոսպնաձեւ ապակի. մանրա-դէտ. խոշորացոյց. verre ardent; 2. verre grossissant, loupe, microscope simple.

Փերի, գ. պարիկ. դայ. péri, génie ou fée chez les Orientaux.

Փերի-զադէ, գ. որդի պարիկի. 2. գեղեցիկ իբրեւ պարիկ. fils d'un péri; 2. beau de visage comme un péri.

Փերիշան, ա. ցրուեալ. ցանցնեալ. խառնիխուռն. խառնակեալ. շփոթեալ. 2. աւեր. կործանեալ. աւերեալ. 3. փախստեալ. հալածեալ. 4. տրտմեալ. տառապեալ. թշուառ. 5. անարգ. արհամարհ. dispersé, en désordre, épars, tout mêlé, embrouillé, confus; 2. détruit, démoli, dévasté; 3. dérouté, mis en fuite, en déroute; 4. troublé, affligé, attristé; malheureux; 5. vil, abject.

Փերիշանի, գ. } ցրուումն. խառ-
Փերիշանլըգ, տ. } նակութիւն. տագնապ. տրտմութիւն. խառնակութիւն. dispersion, confusion, trouble, affliction, désordre.

Փերի-րու, } գ. գեղեցկա-
Փերի-րուխ, } դէմ իբրեւ պա-
Փերի-րուխսար, } րիկ. beau de vi-
Փերի-փէյքեր, } sage comme un péri, comme un ange.

Փերլավ, տ. կանչող թռչուն. appeau.

Փերկամութ. ազգ ինչ ամառնա-յին տանձի. bergamote.

Փերկեալ գ. }
Փերկեար, } կարկին. compas.
Փերկել, ա. }

Փերկեարլամագ, տ. չափել կար-կինով. compasser.

Փերիշանէ, գ. ցրուեալ. dispersé, dissipé, épars.

Փերհիզ, գ. պահք. ժուժկալու-թիւն. ժուժկալութիւն. 2. զգուշա-ցութիւն ի կերակրոց. abstinence; continence; jeûne; 2. diette.

— էթ. ժուժկալել. պահել պահս. 2. զգուշանալ ի կերակրոց. s'abstenir, se contenir, jeûner; 2. faire diette.

Փերհիզքեար, ա. ժուժկալ. jeûneur.

Փերհիզ-քեար, գ. պահօղ. ժուժկալ. abstinent, qui s'abstient d'une jouissance, qui jeûne; continent.

Փեհիզ-քեարլըգ, տ. ժուժկալու-թիւն. jeûne.

Փերնար, տ. ազդ. մշտադալար կաղնի. yeuse.

Փերնիկեան, } գ. կերպաս ինչ ներ-
Փերնօ, } կեալ. espèce de satin peint.

Փերչեմլիքէ, ա. տե՛ս **Փենչըլիքէ։**

Փերուգա. կեղծ վարս. կեղծ գլխոյ. perruque.

Փերուգալը, ա. կեղծ վարս կրող. qui porte la perruque.

Աթ, արսլան — ի. վարսք ձիոյ. բաշ առիւծոյ. crinière.

Փերչէմ, գ. ցցունք. touffe de cheveux, toupet.

Փերչին էթ. գ. } բեւեռել հաս-
Փերչինլէմէք, տ. } տատ բեւեռով. river, joindre par un rivet.

Փերչինլի. ա. բեւեռեալ բեւեռով. rivé, avec rivet.

Փերվա, գ. հոգ. երկիւղ. soin, souci, peur, sollicitude.

Փերվազ. գ. թռիչ. 2. թռուչք. 3. եզր. շրջանակ. վանդակ. vol; 2. volant; 3. bordure, cadre, châssis.

Փերվանէ, գ. գիշերաթիթեռն. թի-թեռն. 2. թռուչք. papillon de nuit, phalène; 2. volant.

Փերվեր, } գ. որ սնուցա-
Փերվերդեան, } նէ. սնուցիչ. qui nourrit, qui élève.

Թէն-փերվեր. հեշտասէր. voluptueux.

Փերվերիշ, գ. սնուցումն. կերա-

թիւն. nourriture, soin, éducation.

— պատրաստել. սնանիլ. կրթիլ. être nourri, élevé.

Փերվերիշ-մուալլիմ, գ. դաստիարակ. կրթիչ. ուսուցիչ. instituteur, instructeur.

Փերվերտէ, } գ. սնուցեալ. կր-
Փերվերտէ, } թեալ. nourri, élevé.

Փերվերտիկեար, գ. ամենասնուցանող (Աստուած). Dieu, qui nourrit tous.

Փէրվիզ, գ. յաղթող. որ հասնի իր փափաքին. vainqueur, victorieux, qui obtient l'objet de ses voeux.

Փերտազ, գ. ի բրդ. յօրինել. ...յօրինող. ...արարող. ...կազմ. en cp. qui fait, qui compose.

Պեստէ-փերտազ. երգայօրինող. compositeur, celui qui compose en musique.

Փերտազլըք, գ. } յօրինումն.
Փերտազլըղը, ա. } action de faire, de composer etc.

Փերտախ, գ. ողորկութիւն. փայլուն. poliment, lustre.

Փերտախթ, գ. տես փերտախ: — էթ. յարդարել. կոկել. 2. կատարել. 3. ողորկել. փայլեցանել. arranger; 2. achever, accomplir, terminer; 3. polir, lustrer, planer.

Փերտախթէ, ա. յարդարեալ. կոկեալ. ողորկեալ. arrangé; accompli, achevé, poli, lustré, plané.

Փերտախլամագ, ա. ողորկել. կոկել. polir, lustrer, donner un coup de fer à...

Փերտախլը, ա. ողորկեալ. կոկեալ. poli, lissé.

Փերտէ, գ. վարագոյր. 2. երես. 3. պատկառանք. ամօթխածութիւն. rideau; 2. air; 3. honte, pudeur.

Կեօզ — սի. լուսան. cataracte.

Գափու — սի. վարագոյր. դրան վրան. portière.

Սազ — սի. ստեղնաշարք նուագարանաց. touche, clavier.

Փերտէլէնմէք, ա. վարագուրով ծածկուիլ. se cacher par un rideau.

Փերտէլի, ա. վարագուրով. վարագուրեալ. avec (des) rideaux.

Փերտէ-կեահ, գ. տեղի վարագուրեալ ծածկուած. lieu caché par le rideau.

Փերտէտար, ա. դռնապան վարագուրապան. gardien de l'entrée, chambellan qui ouvre et ferme la portière.

Փերտէ-նիշին, գ. ետևնստող. պարկեշտ. զգաստ. qui se tient derrière le rideau, sage, vertueux.

Փերտէ-շինաս, գ. նուագածու. 2. միտք. հասկացող. փորձագէտ. musicien; 2. intelligent, connaisseur, bon entendeur.

Փերտէ-պէր-քէշան, գ. որ բանայ վերացուցանէ. qui ouvre, qui relève, qui tire le rideau.

Փերտէ-սէրայ, գ. խորան. tente, pavillon.

Փերտէ-սազ, գ. նուագածու. musicien.

Փերտէ-տար, գ. դռնապան վարագուրապան. gardien de l'entrée, chambellan qui ouvre et ferme la portière.

Փերտէ-տէր, գ. անպատկառ. անամօթ. impudent, éhonté.

Փերտէ-քէշ, գ. վարագուրաքաշիչ. qui tire le rideau.

Փերիշան, գ. ցրուեալ. ցիրուցան. dispersé, dissipé, épars, distrait.

Փէփէ, ա. թոթով. bègue.

Փէփէլէմէք, ա. թոթովել. կակազել. bégayer.

Փիր, գ. ծեր. ծերացեալ. բազմամեայ. հինաւուրց. vieux, vieilli, âgé, avancé en âge, chargé d'années.

Փէք, ա. ամուր. կարծր. պինդ. 2. կարի. յոյժ. dur, fort; 2. très-...

Էլի —. կարկամ ի ձեռն. tenace.

Եիւրէքլի —. անգութ. պինդ. (au coeur) dur, insensible.

Գաֆա —. } (գլխապինդ.) յամառ.
— գաֆալը. } անհնազանդ. qui a la tête dure, entêté, têtu.

Փէքլէշմէք, ա. պնդանալ. se durcir, s'endurcir.

Փէքիշտիրմէք, } ա. պնդել. կար-
Փէքլէ(թ)մէք, } ծրացնել. (en)durcir.

Փէքլէնմէք, թ. կարծրանալ. se durcir, s'endurcir.

Փէքլէշմէք, թ. կարծրանալ. ամրանալ. խստանալ. se durcir, se fortifier, s'endurcir.

Փէքլիք, թ. կարծրութիւն. պնդութիւն. dureté, fermeté.

Փէքչէ, թ. կարծրօրէն. 2. խստիւ. assez fort ou dur, fortement.

Փէքսիմէթ, պ. պաքսիմատ. պաքսամատ. biscuit.

Փէօսթէքի, թ. [illegible]. bisquain.

Փըլաքի. ազգ ինչ ի կերակրոց յունականաց. sorte de mets.

Փըրթը, թ. աղխ. [illegible]. effets, bagage.

— ըը չըգարմագ. չուել. déloger.

Փըրըլտագ, թ. [illegible]. toupie.

Փըր փըր (եանմագ), թ. վառիլ այրիլ. être tout en feu.

Փիգօ, թ. [illegible]. cochonnet.

Փիթիքճի, թ. գրիչ. écrivain.

Փիժուհ, պ. որ խնդրէ, հարցանէ, [illegible]. qui recherche, qui s'enquiert.

Փիլ, պ. փիղ. éléphant.

Փիլտիշէ, պ. փղոսկր. ivoire.

Փիլավ, պ. ([illegible]) [illegible]. pilau.

Փիլավ-զէրտէ, պ. [illegible]. pilau préparé avec du safran.

Փիլ-գիբի, պ. հզօր իբրև փիղ. fort comme un éléphant.

Փիլ-թէն, պ. մարմնեղ. corpulent.

Փիլիճ, թ. վառեակ. poulet, poussin.

Փիլ-պան, պ. փղապան. cornac.

Փիլ-պանլըք, պ. պաշտօն փղապանի. charge de cornac.

Փիխ, պ. [illegible]. chassie, cire.

Փիյազ, թ. [illegible]. purée.

Փիյաթա, թ. [illegible]. assiette.

Փիյալէ, պ. բաժակ. coupe ou verre à boire.

Փիյանգօ. վիճակահանութիւն. 2. վիճակախաղ. loterie; 2. loto.

Փիյանօ. դաշնամուր. piano, piano-forte.

Փիյադէ, պ. հետիոտն. հետեւակ. 2. [illegible]. 3. [illegible]. piéton; fantassin; 2. petite barque à deux rames; 3. pion.

Փինհան, պ. ծածկեալ. թաքուցեալ. ծածուկ. գաղտնի. caché, dérobé, secret, occulte, couvert.

Փինտար, պ. խորհուրդ. կարծիք. 2. զարմանալիք. 3. հպարտութիւն. pensée, opinion, imagination; 2. chose étonnante; 3. orgueil.

Փիշ, պ. առաջին կողմ. առաջ. le (côté de) devant.

Փիշանի, պ. ճակատ. front.

Փիշէագ, պ. կանխագուշակութիւն. prédiction.

Փիշէ, պ. զբաղումն. գործառնութիւն. արհեստ. սովորութիւն. occupation, travail; art, métier; habitude.

Փիշ-[illegible], պ. ընծայ. présent.

Փիշէ-կեահ, պ. արհեստանոց. գործարանոց. atelier, boutique.

Փիշէ-կեար, Փիշէ-կէր, Փիշէ-վար, Փիշէ-վէր, պ. արուեստաւոր. artisan.

Փիշթագ, պ. գաւիթ. vestibule.

Փիշ-թախթէ, պ. [illegible]. établi.

Փիշթէր, պ. յառաջագոյն. առաւելագոյն. antérieur, plus grand, plus excellent.

Փիշթի, թ. (խաղալիք.) խաղ մի. espèce de jeu d'enfant.

Փիշթօվ, թ. (արքունի.) հրացանակ. pistolet.

Փիշլիք, պ. [illegible]. prééminence, préséance.

Փիշին, պ. (փէշին, ա.) նախկին. կանխեալ. 2. կանխաւ. antérieur, précédent, anticipé, ancien; 2. d'avance, par (ou à l')avance, par anticipation.

— փարա. արծաթ [illegible]. argent comptant, numéraire.

— ճէվապ. հաստատ պատասխանի. réponse précise.

— սէօյլէմէք. յառաջագոյն ասել, կանխաւ [illegible]. prédire, prophétiser.

— [illegible] payer d'avance.

— [illegible] donner par avance.

Փիշին, ա. [illegible] exemple; 2. argent payé d'avance.

Փիշինիլէր, ա. [illegible] les anciens.

Փիշիրմէք, բ. [illegible] (faire) cuire.

Փիշ-խանէ. ա. [illegible] tente royale.

Փիշ-խան, ա. [illegible] tête de la table.

Փիշ-խանէ, ա. [illegible] tente envoyée par avance au temps de la guerre.

Փիշ-կահ, ա. [illegible] le devant.

Փիշ-կեր, ա. [illegible] interprète, drogman, trucheman.

Փիշ-կիր, ա. [illegible] serviette.

Փիշմէք, բ. [illegible] cuire.

Փիշ-նիհատ, ա. [illegible] 2. [illegible] fondement; 2. règle, coutume, loi, institution.

Փիշ-պազ, ա. [illegible] qui s'oppose, l'opposé.

Փիշ-պազ, }
Փիշ-պազէ, } ա. [illegible] sage-femme.

Փիշ-ջին, ա. [illegible] intelligent, sensé.

Փիշ-վա, ա. [illegible] celui qu'on imite, chef, conducteur.

Փիշ-սազ, ա. [illegible] législateur.

Փիշ-րէվ, ա. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] conducteur, guide; 2. chef, capitain; 3. prélude.

Փիշ-քար, ա. [illegible] préposé, directeur, supérieur, intendant, chef.

Փիշ-քէշ, ա. [illegible] présent, don.

Փիշմիշ, բ. [illegible] bien cuit.

Փիչ, բ. [illegible] bâtard, enfant trouvé.

Փիչ, ա. [illegible] repli tortueux.

Փիչան,
Փիչաքիչ, } ա. [illegible] tordu, replié.
Փիչիտէ,
Փիչ-տար, }

Փիչիշ, ա. [illegible] repli.

Փիս, բ. [illegible] sale, malpropre.

Փիսքոփոս. [illegible] évêque.

Փիսքոփոսլուք, բ. [illegible] évêché.

Փիստան, ա. [illegible] sein, mamelle; teton.

Փիստէ, ա. [illegible] pistache.

Փիսլէմէք, բ. [illegible] salir, souiller.

Փիսլէնմէք, բ. [illegible] se salir, se souiller.

Փիսի, բ.

— [illegible] raie.

— [illegible] valériane.

Փիսլիք, բ. [illegible] saleté, souillure, ordure.

Փիվա. [illegible] bière.

Փիտէ, բ. [illegible] sorte de pain plat ou gâteau.

Փիր, ա. [illegible] 2. [illegible] vieillard; 2. fondateur d'un ordre religieux.

Փիրա, ա. [illegible] en cp. qui orne; qui arrange.

Փիրայէ, ա. [illegible] ornement, parure, décoration.

Փիրայէնտէ, ա. [illegible] qui orne, qui arrange.

Փիրայիշ, ա. [illegible] arrangement, ornement, parure, décoration.

Փիրահէն, ա. [illegible] chemise.

Փիրամէն, }
Փիրամուն, } ա. [illegible] circuit, contour, bord.

Փիրամէն-կէրա, ա. [illegible] qui entoure, ceint; circulant, à la ronde.

Փիրայէ, ա. տե՛ս Փիրայ։

Փիրաստէ, ա. կարգեալ. յարդարեալ. arrangé; orné.

Փիր-զէն, } ա. պառաւ. vieille femme.
Փիրէ-զէն, }

Փիրէ, գ. լու. puce.

Փիրէհէն, ա. շապիկ. chemise.

Փիրէվ, ա. որ զհետ երթայ. qui suit les pas de qn.

Փիրի, ա. ծերութիւն. vieillesse.

Փիրինճ, գ. (բրինձ.) արիզ. 2. արոյր. riz; 2. laiton.

Փիրուզ, ա. յաղթող. յաղթական. victorieux.

Փիրուզէ, ա. փիրուզակ. tourquoise.

Փիր-սալ, ա. ծեր. բազմամեայ. vieux, âgé, avancé en âge, chargé d'années.

Փիրթիրիք, գ. անզգ. գեղջուկ. ռամիկ. roturier.

Փիւլ, ա. կամուրջ. pont.

Փիշմիշ, ա. եփեալ. հասուն. 2. վարժ. փորձ. փորձ ե- ւեալ. cuit; mûr; 2. expérimenté, expert.

Փիւխթի, ա. դոնդող. սառնադոնդ. 2. (դէլմէ.) ձիւթ ամրացեալ. 3. (սէլղամ.) մաղաս. խորխ. 4. (Չէ-րահաթ.) թարախ. չարիք. gélatine; 2. gelée; 3. glaire, pituite; 4. pus, matière purulente.

Փիւշթ, ա. թիկունք. մէջք. dos.

Փիւշթէ, ա. բլրակ. 2. կոյտ. դէզ. colline; 2. monceau.

Փիւշթ-վարէ, ա. բեռն գրաստ բեռնակրի. charge d'un portefaix.

Փիւշթ-փա, ա. ներբան. plante (ou dessous) du pied.

Փիւշթ-փա-զէն, ա. որ խոյս տալով փախչի. 2. որ աքացի տայ. qui lâche pied et s'enfuit; 2. qui donne des coups de pied.

Փիւսէր, ա. մանուկ. որդի. jeune garçon, fils.

Փիւսկիւլ, գ. ծոպ. houppe.

Գըլաֆըն գապայլալըն Թօպըլըն —. ծոպ երասանի. dragonne.

Փիւսկիւլլի, գ. ծոպաւ. à (avec) houppe.

Փիւսկիւրմէք, գ. ցօղել. փրփրել. asperger, souffler de l'eau avec la bouche.

Փիւր, ա. լի. լցեալ. plein, rempli.

Փիւրխաշ, ա. կռիւ. աղմուկ. 2. պատերազմ. մարտ. querelle, démêlé, dispute; bruit, tumulte; 2. guerre, combat, bataille.

Փիւրխաշ-խէր, ա. կռուասէր. մարտիկ. querelleur, guerrier.

Փիւրխաշ-ճու, ա. կռուասէր. querelleur, tapageur.

Փիւրչին, ա. խորշոմեալ. ծալեալ. կնճռեալ. ridé, ratatiné; plissé, à plis.

Փիւր-պար, ա. բեռնաւորեալ. 2. պտղալից. պտղաբեր. chargé, portant un fardeau; 2. couvert de fruits, abondant en fruits.

Փիւրսալէ, ա. բազմամեայ. ծե- րացեալ. âgé, chargé d'années.

Փիւրսան, ա. որ հարցանէ. qui demande, interroge.

Փիւրսիշ, ա. խնդիր. հարցում. հարցափորձ. demande, question, enquête.

— էթ. հարցանել. demander.

Փիւրսուզ, ա. բորբոքեալ. ardent, enflammé.

Փիւր-քինէ, ա. լի ոխով. haineux, vindicatif.

Փիւֆ, ա. ամօթ. fi!

Փու էթ. ա. խնդրել. շրջագայել այս անդր. chercher qc., courir çà et là.

Փուեան, } ա. որ շրջագայի. qui
Փուեանտ,} court.

Փուզինէ, ա. կապիկ. singe.

Փուզիշ, ա. խնդրել ներողու- թեան. action de demander pardon.

Փութէ, ա. հալոց. բովոյ. creuset; coupelle.

Փուլ, ա. կշիռ (ոսկի կամ արծաթի). 2. դանկ. թեփուկ. paillette (d'or, d'argent); 2. obole.

Պալըղ... — ը. թեփուկ... écaille.

Փուլատ, ա. պողպատ. acier.

Փուշ, ա. որ ծածկէ. 2. ծած- կոյթ. 3. ծածկեալ. qui couvre; 2. couverture; 3. couvert.

Փուշէ, ա. ծածկոյթ. couverture.

Փուշէնտէ, ա. որ ծածկէ. 2. որ զգենու. qui couvre; 2. qui se vêt.

Փուշիշ, ա. ծածկոյթ. 2. ծած-

կելն. couverture; 2. action de couvrir.

Փուշիտէ, ա. ծածկեալ. զգեցեալ. couvert; vêtu.

Փուշիտէնի, ա. հանդերձ. vêtement.

Փուս, ս. (նուռլ.) մէգ. մառախուղ. brouillard.

Փուսաթ, ս. կահ. կարասի. զարդ. կազմած. զէնք. meubles, ustensile, outillage, attirail, appareil; armes.

Աթ — ը. ասպազէն. harnais.

Փուսիտէ, ա. փտեալ. ապականեալ. pourri, corrompu, gâté.

Փուսու, ս. դարան. embuscade.

Փուսուլա, ս. կողմնացոյց. boussole.

Փուտ, ա. թեզան. trame d'un tissu.

Փուֆլա, ս. մանր փետուրք թռչնոց. փետուր. édredon, plumes.

— տէօշէք. անկողին փետրալից. lit de plumes.

Փրանգա. նշան կոչանաւորաց. ceps.

Փրասա, ս. պրաս. poireau.

Փրօթէսթօ. բողոք. protestation.

Փլի, ս. ծալք հանդերձից. plis.

Փօթուր, ս. այլ վարտիք. pantalons larges du haut et étroits du bas.

Փօլիչէ, ս. փոխանակագիր. lettre de change.

Փօմզա (թաշը). զեղաքար. pierre ponce.

Փօյրազ. հիւսիս. vent du nord.

Փօսթ, ա. մաշկ. մորթ. կաշի. մուշտակ. 2. կեղեւ. 3. ծածկոյթ. 4. դարպաս. 5. թուղթ. աստիճանաւոր. peau; 2. fourrure; 3. écorce; 4. couverture; 5. poste.

Փօսթին, ա. ի մորթոյ. 2. մուշտակ. de peau; 2. fourrure.

Փօսթ-փուշ, ա. զգեցեալ մորթ. vêtu d'une peau.

Փօրթուգալ, ս. նարինջ. orange.

Փօրսուգ, ս. գորշուկ. blaireau.

Ք

Քեազըմ, ա. որ զսրտմտութիւն զսպէ, զսպող բարկ. qui réprime, refrène sa colère.

Քեազիպ, ա. սուտ. 2. կեղծաւոր. զարդարեալ. 3. ստախօս. faux, mensonger; 2. postiche, contrefait; 3. menteur.

Քեաթիմ, ա. որ ծածկէ, թաքուցանէ. qui cache.

Քեաթիպ, ա. եւ. քիթաբեթ, քէթէպէ(թ). յն. դպիր. գրիչ. écrivain, commis, clerc, copiste.

Աւալ — ի. քարտուղար. secrétaire.

Քեաթիպի իլահի. Աստուած. Dieu.

Քեաթիպի ֆէլէք. Փայլածու. Mercure.

Քեաթիպի վահյ. Օսման. Osman.

Քեաթիպլիք, ս. արուեստ դպրի. métier de copiste, de clerc.

Քեաին, ա. որ է, գոյ. եղեալ. existant.

Քեաինաթ, ա. (յն. քեաին, եւ.) տիեզերք. univers.

Քեալա, ս. ազգի ազգի կերպասք. զանազան կանգնաւոյ. étoffes de différentes espèces; article, marchandise.

Քեալըպ, ս. մարմին. կերպ. 2. կաղապար. corps; 2. forme.

Քեահ, ս. յարդ. խոտ. 2. որ նուազեցուցանէ. paille; herbe, herbage; 2. qui diminue.

Քեահի. ս. ազգ զգլխանոցի. espèce de gâteau.

Քեահիլ, ա. ծոյլ. յամր. հեղգ. 2. եւ. քէհլանհիլ, յն. միջնադիրք. թիկնաթմբ. paresseux; lent, tardif; 2. la partie du dos entre les omoplates; dos.

Քեահիլանէ, ա. յամր. հեղգաբար. lentement.

Քեահին, ա. եւ. քէհէնէ(թ). քէւհհան, յն. եղծ. devin.

Քեահու, ս. կոյրի հազար. laitue.

Քեահ-րուպա, գ. խաղնափառնէ ակն. սաթ. ambre jaune.

Քեահքէշան, գ. Ծիր կաթին. voie lactée.

Քեաղըդ, } ա. Թուղթ. Թղթեայ.
Քեաղըտ, } թուղթ. 2. (ճշգրտուած.) Թուղթ. նամակ. papier; 2. lettre, (lettre) missive.

Օյուն — ը. Թուղթ. carte (à jouer).

Տիվար — ը. Թուղթ նկարեալ պատի որմոյ. tapisserie, papier peint ou papier-tenture.

Քեաղըտ-խանէ, գ. թղթավաճառանոց. թղթագործանոց թղթեփեկեց. papeterie.

Քեամ, գ. (անատոմ.) քիմք. 2. կամք. յօժարութիւն. ցանկութիւն. palais; voûte palatine; 2. volonté, désir.

Քեամ-եավ, գ. որ հասանէ փափաքանաց. qui réalise ses désirs, qui obtient l'objet de ses voeux.

Քեամիլ, ա. կատարեալ. ամբողջ. 2. Ճշդ. բարեկիրթ. parfait, entier, complet; 2. sage; honnête.

Քեամիլէն, մ. լիովին. ամենեւին. կատարելապէս. բովանդակ. ամբողջ. complétement, parfaitement, entièrement.

Քեամիլիյէ, գ. զգօնութիւն. sagesse, urbanité.

Քեամին, գ. ծածկեալ. ծածուկ. caché, secret, occulte.

Քեամ-կիւզար, գ. որ հասանէ փափաքանաց. qui obtient l'objet de ses désirs.

Քեամ-նա-քեամ, գ. կամայ ակամայ. bon gré mal gré (qu'il en ait), volontairement ou de force, qu'il le veuille ou non.

Քեամ-պախշ, գ. կամակատար. qui accomplit le désir de qn.

Քեամ-եապ, գ. բախտաւոր. heureux, fortuné.

Քեամ-եապ, գ. որ հասանէ փափաքանաց. qui obtient l'objet de ses désirs.

Քեամ-րան, գ. երանելի. որում ամենայն ինչ յաջողի ըստ կամս. heureux, à qui tout va au gré de ses désirs.

Քեամ-րանի, գ. երանութիւն. bonheur.

Քեամ-րէվա, գ. հասեալ որում ցանկայր. qui obtient ce qu'il désire.

Քեամ-րէվանի, գ. երանութիւն. bonheur.

Քեամ-քեար, գ. իշխան՝ որում ամենայն ինչ հնազանդ կայ. puissant, à qui tout obéit.

Քեամ-քեարանէ, գ. արքունի. royal.

Քեամ-քեարի, գ. արքունի. 2. արքայութիւն. royal; 2. royauté.

Քեան, գ. հանք. բովք. 2. քարահանք. mine; 2. carrière.

Քեանիի, ա. (քինայէ ոճով խօսիլ) որ փոխանունութիւն վարէ. qui se sert d'une métonymie.

Քեանուն, ա. կրակարան. կրակարան վառելեաց. brasier, foyer; poële.

Քեանունը ախըր. } յունուար.
Քեանունը սանի. } janvier.

Քեանունը էվվէլ. դեկտեմբեր. décembre.

Քեան-ճըն, գ. հանքափոր. 2. որ հանէ քարերն ի քարահանքաց. mineur; 2. carrier.

Քեաշ, } գ. (օգտ. նմանութեան.
Քեաշքա, } օգտակար. Ֆէյթէ.) (քէշքէ, ա.) երանի թէ. plût à Dieu que! puisse!

Քեաշանէ, գ. տուն. սենեակ. սրահ. 2. բոյն. maison, chambre, salle; 2. nid.

Քեաշի, գ. աղիւս ներկեալ. ներկեալ չինական. faïence.

Քեաշիֆ, ա. (քէշֆ բառէն.) որ յայտնէ ածէ. ի յայտ ածէ. 2. գերակալ գիւղի. qui découvre, dévoile, met au jour; 2. administrateur d'un village.

Քեաշքէ, } գ. տես Քեաշ,
Քեաշքէ, }

Քեա'պ, ա. (Թօփուզ.) կոճ. ոտին (Ճիկ.) ոսկր. 2. խաղազառ. 3. խորանարդ. 4. հանգոյց. 5. փառք. համբաւ. cheville du pied, td. malléole; osselet; 2. dés à jouer; 3. cube; 4. noeud; 5. gloire, illustration.

Քեա'պէ(Թ), ա. տաճար Մեքքայի. le temple de la Mecque.

Քեա'պէթէյն, ա. (երկ. քեա'պէ.

էլ՛) Մէքքէ եւ Երուսաղէմ. la Mecque et Jérusalem.

Քեապին, գ. օժիտ. biens antiphernaux.

Քեապիր, ա. մեծ. grand.

Քեապուս, ա. (մղձաւանջ.) ճնշ-ող. cauchemar.

Քեասէ, ա. } բաժակ. 2. ափսէ-
Քեասէ, գ. } աման խոր. ափսէ-
ակ. coupe à boire, gobelet; 2. assiette creuse, écuelle, terrine.

Չօրպա —ասի. թասասան. ափսէ-ակ թասի. soupière, pot à soupe.

Քեասէ-լիս, գ. զազրաբարոյ. հացկատակ. écornifleur, parasite.

Քեասթ, գ. թերութիւն. թերա-կատարութիւն. défaut, manque, défectuosité.

Քեասթէ, գ. պակաս. թերի. թերակատար. qui manque, défectueux, incomplet, imparfait.

Քեասիպ, ա. (քեասպ իտիճի.) որ շահի. qui gagne, qui acquiert.

Քեասատ, ա. գինուավտի ի վաճա-ռել. de mauvais débit, dur à la vente, languissant, mou.

Քեասիր, ա. բազում. բազմաթիւ. beaucoup de..., maint, bien (des...) nombreux, plusieurs.

Քեար, գ. գործ. արդիւնք. գոր-ծած. վաստակ. 2. կռիւ. մարտ. պատերազմ. 3. ի բրդ. որ առնէ, գործէ. ...առող. ...գործ. 4. շահ. օգուտ. վաստակ. 5. ազդեցութիւն. 6. զբաղումն. արուեստ. 7. (ռամ-կօր.) իր. fait, opération, ouvrage, oeuvre; 2. querelle, combat; 3. en cp. qui fait, qui opère; 4. profit, gain; 5. effet, impression; influence; 6. occupation, travail, état, métier; 7. chose, affaire, cause.

— էթ. (Քեաթիպ օլ.) շահ-ածել. շահել. 2. ազդել. faire un profit, un gain; 2. agir ou influer sur qc.

Քեար-ազմուտէ, } գ. փորձ.
Քեար-աշնաս, } հմուտ. ex-
Քեար-ամուզ, } pert, expérimenté, compétent, versé dans les affaires.

Քեար-զար, գ. մարտ. պատերազմ. combat, guerre.

Քեար-զար-կեահ, գ. ճակատամարտ. մարտադաշտ. lieu de combat, champ de bataille.

Քեարի, գ. ազդու. 2. գործելն. efficace; 2. action de faire, d'agir.

Քեարլը, ա. շահաւոր. lucratif.

Քեար-խանէ, գ. գործարան. արհեստանոց. 2. պոռնկոց. fabrique, atelier; 2. maison publique ou de tolérance, bordel.

Քեար-կեահ, } գ. գործարան.
Քեար-կէհ, } գործատուն. atelier; fabrique.

Քեար-կէր, գ. գործող. այր գոր-ծոյ. 2. թափանցիկ. ազդու. ouvrier, homme d'affaires, agent; 2. pénétrant, efficace.

Քեար-կիր, գ. յաջողակ. ճար-տար. 2. քարէ-կիր շինուած. habile, expert; 2. édifice ou construction en pierre.

Քեար-կիւզար, գ. այր գործոյ. գործօն. ճարտար. homme d'affaires, agissant, agent, habile.

Քեար-կիւզարի, գ. ճարտարութիւն. յաջողակութիւն. habileté, savoir-faire.

Քեար-նամէ, գ. գործոց-պատմութիւն. ժամանակագրութիւն. 2. (նշանաւոր.) ճարտար գործ. histoire, chronologie; 2. chef-d'oeuvre.

Քեար-շինաս, գ. հմուտ. փորձ. versé dans les affaires, expert.

Քեար-վան, գ. կարաւան. caravane.

Քեար-վան-սէրայ, գ. իջա-ւան. caravansérail.

Քեար-սազ, գ. զբաղմունք. occupation, affaire.

Քեար-սազ, գ. գործօն. agissant, qui agit, qui fait, qui travaille.

Քեարսըզ, ա. անշահ. sans profit.

Քեար-վան, գ. կարաւան. caravane.

Քեար-վան-սէրայ, գ. իջա-ւան. caravansérail.

Քեարտ, գ. դանակ. couteau.

Քեարտան, գ. հմուտ. փորձ. versé dans les affaires, expert.

Քեարտանի, գ. հմտութիւն.

փորձ. expérience des affaires, routine.

Քեար-ամար, ա. որ զբաղման, զբաղեալ. qui travaille, qui s'occupe à qc., homme d'affaires.

Քեար-ախտե, ա. հմուտ. փորձ. versé dans les affaires, expert.

Քեար-գեր-տալ, ա. գործա-կալ. agent d'affaires.

Քեար-բան, ա. գործօն. agissant, qui agit,

Քեար-քիւն, qui fait, qui travaille.

Քեար-բէլա, ա. պիտանի. պիտանացու. qui peut servir, bon à qc., propre à qc.

Քեար-Ֆերմա, ա. մեծ. պաշտօնեայ. հրամանատար. homme puissant, ministre, commandant.

Քեար, ա. ազգ ինչ թխուածք. espèce de biscuit.

Քեաքիւլ, ա. ցցունք. touffe de cheveux, toupet.

Քեաֆ, ա. պատռուածք. fente, fissure.

Քեաֆ, ա. 25 երորդ նշանագիր օսմանեան. 2. նշանակ 20 համարոյ. 25ᵉ lettre de l'alphabet ottoman; 2. vaut 20.

Քեաֆի, ա. բաւական. լաւ. հերիք. suffisant.

Քեաֆիլ, ա. երաշխաւոր. 2. վարիչ. caution, garant; 2. administrateur, gérant.

Քեաֆիր, ա. եւ. քիւֆֆար, քեֆերէ(թ), յգ. (քիւֆր խօսքի.) անհաւատ. infidèle.

Քեաֆիրի նի'մէթ. ապերախտ. ապաշնորհ. ingrat.

Քեաֆիրանէ, ա. իբրեւ անհաւատ. comme un infidèle.

Քեաֆիր-քիշ, ա. անհաւատ. infidèle. [քափուր. camphre.

Քեաֆուր, ա. (քեաֆիրի.) քա-

Քեաֆուրի, ա. քափուրեան. 2. քափուր. camphré; 2. camphre.

Քեաֆֆէ(թ), ա. ամբողջն. բոլորն. le tout, le total, la totalité, l'ensemble.

Քեաֆֆէթէն, ա. ողջ. բոլոր-ովին. ամբողջն. բոլորն. ամբողջովին. tout, entièrement, tout à fait, complétement, tous à la fois, tout ensemble.

Քեառ, ա. ճանապարհ արքունի. grande route, chaussée.

Քեառզ, ա. եւ.
եզերք. քիւզէ(թ), յգ. } pot à l'eau.
Քեառզէ, ա.

Քեառզէ-կեր, ա. բրուտ. potier.

Քեառթահ, } ա. կարճ. փոքր.
Քեառթէհ, } համառ. court, petit, bref.

Քեառթխուտա, ա. քաղաքապետ. maire, gouverneur.

Քեառհ, ա. լեառն. mont, montagne.

Քեառհիստան, ա. տես Քեհ:

Քեառհսարան, } ա. լեռնաստան.

Քեառհսար, } pays montagneux, contrée montagneuse.

Քեառհ-նիշան, ա. համանման լեռանց. semblable aux montagnes.

Քեառհ-քեն, ա. որ լեռներ փոխէ. qui transfère les montagnes.

Քեառն, } ա. նստոյ տեղի. der-

Քեառնէ, } rière, cul.

Քեառշէ, ա. անկիւն. 2. առանձնութիւն. angle, coin; 2. lieu de retraite.

Քեառշելի, ա. անկիւնաւոր. angulaire, à angles.

Քեառշէ-կիր, } ա. ճգնաւոր.

Քեառշէ-նշին, } qui s'est retiré du monde, solitaire.

Քեառպ, ա. որ հարկանէ. 2. հարուած. qui frappe; 2. coup.

Քեառպան, ա. որ հարկանէ. qui frappe.

Քեառս, ա. (թմբ.) թմբուկ մեծ. grand tambour, timbale.

Քեառրէ, ա. հնոց երկաթագործի. 2. հանք. foyer de forgeron; 2. mine.

Քեառփալ, ա. մահակ. massue de fer.

Քեառքնար, ա. խաշխաշ. խաշխաշի. 2. հիւթ խաշխաշի. pavot; 2. jus de pavot.

Քեառֆթ, ա. հարկանելն. ծեծելն. մանրելն. 2. տանջանք. action de frapper, de broyer, de piler; 2. peine, tourment.

Քեառֆթէ, ա. հարկեալ. ծեծեալ. 2. տառապեալ. նշխարեալ. 3. (քէօֆթէ.) ճմլեալ մսեղէն.

frappé, pilé; 2. affligé, tourmenté; 3. boulette (de viande).

քեօր, ա. (ա'մ.) կոյր. 2. բթացեալ. բութ. aveugle; 2. émoussé.

— քէօրուքեա. կուրաբար. en (ou à l')aveugle.

— տիւյիւմ. անլոյծ կապ. noeud indissoluble.

— սըչան. խլուրդ. taupe.

— թըրնագ. նախանձ. envie.

քեօրլէթմէք, ա. կուրացուցանել. 2. բթել. rendre aveugle, aveugler; 2. émousser.

քեօրլէնմէք, ա. կուրանալ. 2. բթիլ. être ou devenir aveugle, s'aveugler; 2. s'émousser.

քեօրլիւք, ա. կուրութիւն. 2. բթութիւն. cécité, aveuglement; 2. état d'être émoussé.

քեօր-նիմէթ, / քեօր-նիմէթլի, } ա. ապերախտ. ingrat.

քէ, ա. իբրեւ. որպէս. comme.

քէ-ըլ-էվվէլ. (էվվէլքի կիպի.) իբրեւ զառաջինն. նոյնպէս որպէս զառաջինն. comme auparavant.

քէտէր(թ), ա. տրտում լինել. être affligé, triste.

քէվքէպ, ա. աստղ. 2. կեդրոն. étoile; 2. centre du cercle.

քէյանի, ա. արքունի. royal.

քէյասէթ(թ), ա. միտք. հանճար. խորագիտութիւն մտաց. intelligence, sagacité. [pareillement, aussi.

քէ-զա, ա. նոյնպէս. de même,

քէզալ, / քէզալէթ(թ), / քէզզէթ(թ), } ա. փքացումն. surcharge de l'estomac.

քէզազէթ(թ), ա. ցամաքութիւն. dessèchement.

քէ-զալիք, ա. նոյնպէս. ըստ նմին օրինակի. ainsi, de même.

քէզզապ, ա. (թիզ-ապ.) ծանրաջուր. eau-forte.

քէզզապ, ա. ստախօս. menteur.

քէզիյէ, ա. պարգեւ. կաշառ. 2. խոտոր. présent; 2. corruption.

քէզլիք, պ. գրչահատ. դանակ. canif; couteau.

քէզմ, ա. կափկել զայրոյթ. էօ. քէզմ գայզըմ, յէ. կափկեալ զայրոյթ. réprimer sa colère.

քէզմ, ա. ճմլել ատամամբ. croquer, casser.

քէ-էննէ, / քէ-էննէ-հիւ, } ա. (սանքի. կէօյա.) որպէս թէ. իբր այն թէ. comme si.

քէթանէթ, ա. յէ. քէթիպէթ(թ). եղ.

քէթան, ա. / քէթէն, պ. } վուշ. lin.

— պէզի. կտաւ. toile.

քէթիպէթ(թ), ա. յէ. քէթիպէ. եղ.

քէթիպէ(թ), ա. եղ. քէթաիպ, յէ. վաշտ հեծելոց. գունդ զօրաց. escadron, régiment.

քէթիֆ, ա. (քիւրէք քէմիյի.) եղ. յէ. ուսոյ թիակն. omoplate.

քէթխուտա, ա. գործակալ. վերակացու. agent officiel, intendant.

քէթմ, ա. ծածկել. թագուցանել. cacher, dérober à la vue, celer, couvrir, dissimuler, déguiser.

քէթում, ա. որ թագուցանէ. qui cache, recèle qc.

քէթպ, ա. գրել. շարադրել. écrire, composer.

քէճէնայ, պ. լիփօրայ. espèce de hautbois.

քէժդում, պ. կարիճ. 2. կարիճ. scorpion; 2. Scorpion.

քէլ, պ. գաղութիւն. գանջ. 2. գանջ. կունտ. teigne; 2. teigneux, chauve.

քէլա, ա. դալար. herbe verte.

քէլալ, ա. խոնջութիւն. լքումն. lassitude, langueur, fatigue.

քէլաէթ(թ), ա. պաշտպանութիւն. protection, défense.

քէլալէթ(թ), ա. հեռաւոր ազգականութիւն. 2. խոնջութիւն. 3. բթութիւն. parenté éloignée; 2. fatigue, lassitude; 3. perte du tranchant, caractère émoussé.

քէլաղ, ա. ագռաւ. corbeau.

քէլամ, ա. բան. խօսք. 2. յարադրութիւն. խօսք. parole; discours; 2. phrase.

'Իլմի քէլամ. աստուածաբանական. dogmatique.

քէլամը-լլահ, / քէլամի գատիմ, } Կուրան. Coran. [doir.

քէլամէթ(թ), ա. կորթում. dévi-

քէլէլ, պ. քանդ. 2. այր կորե-

քաչաղն. շերտաւոր. teigneux; 2. homme robuste.

քէլէպէգ, գ. խործ. tortis.

քէլէպէկ, գ. թիթեռն. papillon.

քէլէր, գ. մողէզ. lézard.

քէլէփիր, գ. աւար. (une chose de bonne) prise, heureuse acquisition.

քէլէկ, գ. լաստ յուռուկաճոճյով, տիկոց. 2. խակ. դդմ. սեխ. radeau à outres; 2. melon qui n'a pas mûri.

քէլիլ, ա. վաստակեալ. թիթեալ. 2. տկար աչօք. las, épuisé, émoussé; 2. qui a la vue faible, mauvaise. [à qn.

քէլիմ, ա. որ խօսի. qui parle

քէլիմ-ուլլահ. Մովսէս. Moïse.

քէլիմ. յփ. } բան. խօսք.
քէլիմաթ, կէլ. յփ. } parole, dis-
քէլիմէ(թ), եւ. } cours.

քէլիսա. } եկեղեցի. église.
քէլիսիա. }

քէլլէ, գ. գանկ. կառափն. գլուխ. crâne; tête.

Շէքէր — ոփ. հացաձ շաքարի. pain de sucre.

Լահանա — ոփ. tête de chou.

քէլլէ-փօշ, գ. գլխարկ ինչ. espèce de bonnet.

քէլօշ, գ. քաչաղն. teigne.

քէլպ, ա. եւ. շուն, յփ. շունք. chien.

քէլպէթան, } ա. ատամնահան.
քէլպէթէյն, } 2. ադրան. pince de dentiste, pélican; 2. tenailles.

քէհ, գ. խոտ. յարդ. herbe; paille.

քէհեա, գ. (գէօղնիս.) տնտեսը. intendant.

քէհեայլըգ, գ. տնտեսութիւն. intendance. [եւ.

քէհէնէ(թ), ա. յփ. քահանայք.

քէհլ, ա. եւ. քէհալ. քէհոլ, յփ. ողջ հասակաւ. homme d'un âge mûr.

քէհլէ, գ. ոջիլ. pou.

քէհլէլի, գ. ոջլոտ. pouilleux.

քէհհալ, ա. ակնաբոյժ. 2. որ ծարիր ածէ յաչս. (médecin) oculiste; 2. coiffeur qui applique du collyre sur les yeux.

քէհրա, } ա. նեղութիւն. նեղնութիւն.
քէհրուպա, } տքնութիւն. 2. համբերութիւն. peine, fatigue; 2. persévérance.

քէհրիպար, ա. } սաթ. ambre
քէհ-րիւպա, գ. } jaune.

քէհ-քէշան, գ. յարդգողի. la voie lactée.

քէհֆ, ա. եւ. քիւհուֆ. յփ. այր. caverne, grotte.

քէճ, գ. ծուռ. ծուռ. qui n'est pas droit, courbe, contourné. tortu, courbé.

քէճ-խուլգ, } գ. չարաբարոյ. de
քէճ-մէզաճ, } mauvais naturel.
քէճ-նիհատ, } malicieux.

քէճ-նազար, գ. նախանձոտ. envieux, jaloux.

քէճ-օյուն, գ. խաբեբայ. նենգող. tricheur.

քէճ-գէօզ. } գ. շիլ. louche,
քէճ-պագըշ, } bigle, qui a l'oeil dévié.

քէճ-նիյէթ, գ. չարամտաւոր. malintentionné, malveillant.

քէճ-րէֆթ, գ. ծռընթաց. ծուռ ընթացիկ. qui va de travers, celui dont la conduite n'est pas droite. [Վր. niais, sot.

քէճ-քաւլահ, գ. շլաց. ան-

քէճ-ֆէհմ, գ. չարիմաց. qui comprend, entend mal.

քէմ, գ. չար. անզգամ. mauvais, méchant, mal.

քէմ, գ. սակաւ. սակաւաթիւ. նուազ. պակաս. 2. սակաւութիւն. թերութիւն. պակասութիւն. նուազութիւն. անբաւականութիւն. peu (de...), moins (de...), peu nombreux, défectueux, rare; 2. le peu, petit nombre, petite quantité; défaut, manque de..., rareté.

քէմ, ա. քանակութիւն. որպիսութիւն. չափ. quantité.

քէմա, ա. (օգտագործ մաշտին.) որպէս. ainsi que, comme.

քէմ-'աքլ, գ. սակաւամիտ. insensé.

քէմ-'այար, գ. խարդախեալ. խառն. frelaté, adultéré, falsifié, altéré.

քէ մա եէնպաղի, ա. (լայըգը մէ ...) ... comme il faut, comme il convient.

քէմալաթ, ա. յ. քէմալ, եղ.

քէմալ, ա. կատարելութիւն. 2. ... 3. ... perfection; état de ce qui est parfait, accompli, achevé; complet, intégrité; 2. prix.

— պուլմագ. } կատարելանալ ... — ա գեսպ էթմէգ. } se perfectionner, s'achever complétement.

— մէրթէպէտէ. կատարելապէս. parfaitement, complétement, au suprême degré.

քէմալաթ, ա. յ. քէմալ, եղ. կատարելութիւնք. qualités parfaites.

քէմալիյէթ(իթ), ա. կատարելութիւն. perfection.

քէմալսըզ, թ. ... sans (ou de nulle) valeur, futile.

քէմահիա, } ա. (...) ... comme la chose est.

քէման, պ. աղեղն. 2. ջութակ. ... (...) ... arbalète. [arc; 2. violon.

քէմանէ, պ. աղեղն. 2. ... arc; 2. archet.

քէմանի, պ. ... 2. ... en arc; 2. luthier; joueur de violon, violoniste.

քէման-չէ, պ. ... sorte de violon (à deux cordes).

քէման-քէշ, պ. ... archer, sagittaire.

քէման-քէշի, պ. ... tir à l'arc.

քէմաբիշ, պ. (...) ... approximativement, par approximation, plus ou moins.

քէմաքեան, ա. ... comme autrefois.

քէմ-գուվվէթ, ա. ... faible, débile.

քէմ-գըյմէթ, ա. ... sans (ou de nulle) valeur.

քէմ-եապ, պ. ... rare.

քէմեէլ, ա. ... le tout.

քէմէնտ, պ. (...) ... noeud coulant, lacet.

քէմէտրիս, թ. ... germandrée.

քէմէր, պ. ... 2. ... 3. ... ceinture; 2. voûte; 3. reins, lombes.

քէմէր-կեահ, պ. ... le milieu du corps, reins.

քէմէր-պէսթէ, } պ. ... քէմէր-պէսթէլէ, } ... ceint, prêt à faire qc.

քէմթէր, } պ. ... քէմթէրանէ, } ... moindre, humble, petit, pauvre.

քէմթէրին, պ. ... moindre, plus humble.

քէմի(յ), ա. ... 2. եղ. ... tout cuirassé, armé de toutes pièces; 2. brave, courageux.

քէմիյէթ, ա. ... quantité.

քէմին, ա. եղ. ... embuscade.

քէմինէ, պ. ... petit, vil, bas, humble, faible.

քէմին-կեահ, } պ. ... em- քէմին-կէհ, } buscade.

քէմին-սազ, պ. ... qui dresse une embuscade.

քէմիք, թ. (...) ... 2. ... os; 2. d'os, en os.

քէմիքսիզ, թ. ... sans os, désossé.

քէմլիք, թ. ... malignité, malice, méchanceté, iniquité.

քէմխա, պ. ... damas.

քէմ-կեու, } պ. ... քէմ-կիւֆթար, } ... qui parle peu, qui ménage ses paroles.

քէմ-մայէ, պ. ... քէմ-...

քէմմուն, ա. (չիմէօն.) չաման. cumin. [peu connu.

քէմ-նամ, գ. անշուք. obscur,

քէմ-պէհա, գ. աժանագին. de peu de valeur, de bas prix.

քէմ-սէրմա'յէ, ա. որոյ փոքր իմն դրամագլուխ է. qui n'a qu'un petit capital.

քէմ-սալ, գ. երիտասարդ. jeune.

քէմ-փայէ, գ. ստորին աստի. ստորադասելի. inférieur, de basse condition.

քէմ-զէտար, գ. չարագործ. méchant, malfaiteur.

քէյ, գ. Երբ. դիարդ. ընդէ՞ր. quand? comment? pourquoi?

քէյլէճ, ա. որ չափէ ցորեն. qui mesure le blé.

քէյլ, ա. չափել. 2. կոտ. եւ. կշռել, յ+. mesurer; 2. mesure de blé, boisseau.

քէյլուս, ա. խոնաւ. մամաց. chyle. [tence.

քէյնունէթ(թ), ա. գոյութիւն. exis-

քէյս, ա. փափ. հանճար. sagacité.

քէյվան, գ. (զուհալ.) Երեւակ. Saturne.

քէյտ, ա. նենգաւորութիւն. մաքրութիւնք. ruse, stratagème, artifice.

քէյք, գ. (բիրէ.) լու. puce.

քէյֆ, ա. առողջութիւն. առողջութիւն. 2. ուրախութիւն. զուարթութիւն ի գինւոյ. l'état de la santé; santé; bien-être; 2. bonne humeur, gaieté d'esprit ou de coeur, enjouement; humeur avinée.

Գիւյիւն քէյֆիմ եօգ. չյօժարիմ գրել այսօր. je ne suis pas d'humeur d'écrire aujourd'hui.

քէյֆէ, ա. որպէս. կերպ. comment? de quelle manière que.

քէյֆէ մա, ա. (Հէր նասըլ օլուր իսէ.) կերպ եւ իցէ. de quelque manière que ce soit.

քէյֆէ մա իրիւրիա,) (Հէր նասըլ
քէյֆէ մա էէլզա, } մուրատը-
ըսէ.) ըստ կամս. ըստ հաճոյս. à volonté, à son gré, ad libitum.

քէյֆէ մա թթէֆագ, ա. (Հէր նասըլ ըթթիֆագ իսէ.) ըստ դիպաց. à l'aventure.

քէյֆիյէթ(թ), ա. որպիսութիւն. հանգամանք. դրութիւն. 2. ուրախութիւն. զուարթութիւն (ի գինւոյ). état de l'affaire ou des affaires, situation d'une chose, affaire, circonstance; 2. gaieté, bonne humeur, humeur avinée.

քէյֆլէնմէք, տ. զուարթանալ. զուարթանալ. s'épanouir, se dérider.

քէյֆլի, տ. ուրախ. զուարթ. de bonne humeur.

քէյֆսիզ, տ. Հիւանդ. խոժ. indisposé.

քէյֆսիզլիք, ա. Հիւանդութիւն. indisposition.

քէն, գ. որ փորէ. qui creuse, qui fouille. [եւ.

քէնար, ա. յ+. քէնարէ(թ),

քէնար, } գ. եզր. եզր. 2. ափն. 3. լուսանցք. 4. ծայր. 5. ծոպ. 6. սահման. côté, flanc d'une chose; 2. bord, rive; 3. marge; 4. bout, extrémité; 5. bordure de rubans; 6. limite, frontière.

Եթմէք — ը. կեղեւ հացի. croûte.

քէնարլամաք, տ. ծոպաւորել. border, ourler.

քէնզ, ա. եւ. գանձ. յ+. գանձ. trésor.

քէնտիր, տ. (քէնտիր.) կանեփ հունդ. graine de chanvre, chènevis.

քէնէֆ, ա. եւ. եզր. յ+. կողմն. կողմ. 2. արտաքնոց. côté, plage, contrée; 2. lieu d'aisances.

քէնթօրիօն. (դանթօրիօն.) ... centaurée.

քէնիզ, գ. աղջիկ. աղախին. fille, servante, jeune esclave.

քէնիզէք, գ. աղջիկ փոքրիկ. petite fille, servante.

քէնին, ա. ծածկեալ. թաքուցեալ. caché, gardé avec soin.

քէնիսա, } ա. եկեղեցի.
քէնիսէ(թ), եւ. } église.
քէնասա, յ+.

քէնիֆ, ա. (ապտեսա.) արտաքնոց. latrines.

Քէնն, ա. ծածկել. թաքուցանել. couvrir, cacher, dérober.

Քէննաս, ա. աւելածու. balayeur.

Քէնուտ, ա. ապերախտ. ingrat.

Քէնս, ա. աւել ածել. balayer.

Քէնտի, թ. ինքն. soi(-même).

— աքլը կէլմէք. ուշքի գալ. ի վրայ գալ. revenir à soi.

— քէնտիլիքինտէն. } (դի-նէֆսի-հի.
— քէնտուտէն. } դի-զաթի-հի. խուտ-պէ-խուտ.) ինքնին. անձամբ. յանձնէ. de soi-même, de lui-même, tout seul; de son propre gré.

— քէնտի պաշընա. (եալղըզըն պաշընա.) առանձինն. tout seul.

— քէնտի քէնտինէ. գլխոյն ընդ գլխոյն. tête à tête.

Քէնտիր, թ. կանեփ. chanvre.

Քէնտաուքէուդ, գ. խռովութիւն. trouble.

Քէշ, թ. (զուբրու եօղուրթ.) խաթն մածեալ. մածուն. caillebotte.

Քէշ, } գ. որ քարշէ. ձգէ. որ
Քէշա, } տանի, կրէ. qui traine,
Քէշան, } tire; qui porte.

Քէշան-քէշան, գ. աստիճանաբար. par degrés, peu à peu.

Քէշաքէշ, պ. ձգձգումն. 2. կագ. կռիւ. պատերազմ. 3. վիշտ. նեղութիւն. tiraillement; 2. lutte, contestation, querelle, combat; 3. peine, trouble de l'âme, trouble intérieur, inquiétude.

Քէշէնտէ, գ. որ քարշէ. ձգէ. որ տանի. qui traine, qui tire, qui porte, qui emporte.

Քէշէֆ, գ. (գաղլըմ պաղա.) կրայ. tortue.

Քէշթի, գ. նաւ. vaisseau, navire.

Քէշթի-կէահ, գ. նաւահանգիստ. հանգրուան նաւաց. port, rade.

Քէշթի-կէր, գ. նաւագործ. architecte de la marine.

Քէշթի-նիշին, գ. որ ելեալ է ի նաւ. qui est monté sur un vaisseau.

Քէշթի-պան, գ. նաւապետ. նաւավար. նաւավարիչ. capitain, pilote.

Քէշիշ, գ. քահանայ. կրօնաւոր. prêtre chrétien, moine.

Քէշիշ, գ. ձգձգելն. action de tirer.

Քէշիշլէմէ, թ. հարաւ հարաւային արեւելեան. vent du Sud-est.

Քէշիշ-խանէ, թ. վանք. monastère, couvent.

Քէշիտէ, գ. ձգեալ. քարշեալ. 2. որ ձգեալ է. tiré; 2. qui a tiré.

Քէշմէքէշ, գ. տես Քէշաքէշ։

Քէշշաֆ, ա. որ ի վեր հանէ. յայտնէ. qui dévoile, découvre, met au grand jour, révèle.

Քէշք, գ. (զուբրու եօղուրթ.) մածուն. խաթն մածեալ. 2. ձաւարեայ. caillebotte; 2. espèce de gruau de froment.

Քէշք-աշ, գ. թան ի գարւոյ. soup à l'orge.

Քէշքիւլ, գ. մուրացիկ. 2. սկաւառակ մուրացկի. mendiant; 2. plateau d'aumône.

Քէշքէ, ա. տես Քէշք։

Քէշքէկ, գ. (եթմէք պուլղուրու աշը.) ձաւարեայ. espèce de gruau de froment.

Քէշֆ, ա. երեւնել. յայտնել. յայտնել. ի վեր հանել. յայտնութիւն. 2. ի կարծ համարել. découvrir, dévoiler, révéler; découverte, dévoilement, révélation: 2. évaluer, évaluation.

Քէշֆէ..., ա. տես Քիշֆէ...։

Քէչի, թ. այծ. նոխազ. chèvre, bique.

Տաղ — սի. այծքաղ. bouquetin.

Քէշքիւլ, գ. մուրացող. 2. սկաւառակ մուրացկի. mendiant; 2. plateau d'aumône. [եղ։

Քէպապիր, ա. յգ. քէպիրէ(թ).

Քէպապ, գ. մս խորովեալ. խորովէք. rôti (à la broche).

— էթ. խորովել. rôtir.

Քէպատէ, ա. թեթեւ աղեղն առ ի վարժել զանձն ի ձգել նետս. arc léger dont on se sert pour s'exercer à tirer. [archer.

Քէպատէ-քէշ, գ. աղեղնաւոր.

Քէպէ, թ. թաղիք. étoffe grossière en laine; housse.

Քեպիսե(թ), ա. եղ. քեպիսէ, յգ. աւելցած, նահանջ (օր). intercalaire, (le bissexte).
Սենէի } —. նահանջ ամ. année
Եօմ } bissextile.
Քեպիր, ա. (եղ. քիպար, քպա-րա, յգ.) մեծ. grand.
Քեպիրէ(թ), ա. եղ. քեպայիր, յգ. ոճիր մեծ. մեծ մեղք. grand crime, péché capital.
Քեպշ, ա. եղ. քիպաշ, յգ. (գօչ.) խոյ. 2. առաջնորդ. bélier; 2. chef d'une troupe, d'une famille.
Քեպութեր, պ. աղաւնի. colombe, pigeon.
Քեպութէրի նամէ-պէր. սուրհանդակ թռչուն. colombe messagère.
Քեպուտ. պ. կապոյտ. bleu.
Քեպետ, ա. լեարդ. թոք. foie; poumon.
Քեպք, ա. (քէքլիք.) կաքաւ. perdrix.
Քես, եղ. } պ. անձ. ով. մարդ.
Քեսան, յգ. } անձինք. personne.
Քեսալէթ, ա. ծուլութիւն. անհոգութիւն. paresse, nonchalance.
Քեսանէ. պ. մարդկօրէն. humainement, en homme.
Քեսաֆեթ(թ), ա. թանձրութիւն մօրուաց. épaisseur de la barbe.
Քեսատ, ա. } վաճառաշահութեան,
Քեսատլըգ, թ. } պակասութիւն. manque de débit, de chalands.
Քեսաֆէթ(թ), ա. թանձրութիւն. խոշորութիւն. épaisseur, grosseur.
Քեսուֆէթ(թ), ա. խաւարում, խաւարումն (արեգական, լուսնի). obscurcissement, éclipse (du soleil, de la lune).
Քեսել, ա. ծուլութիւն. անհոգութիւն. paresse, indolence, négligence.
Քեսելան, ա. } ծոյլ. անհոգ.
Քեսել-նաք, պ. } paresseux, négligent.
Քեսէր, պ. տաշիւ. ատաղձ. doloire des charpentiers.
Քեսէք, պ. կոշտ. կոյտ հողոյ. motte de terre.

Քեսթանէ, պ. շագանակ. châtaigne, marron.
— աղաճը. շագանակենի. châtaignier commun; marronnier.
Քեսթերէ, պ. լեղակ. bétoine.
Քեսիլմէք, թ. կտրուիլ. 2. համաձայնիլ. կտրուիլ վճռել. être coupé; 2. être convenu, conclu; être décidé, fixé.
Տիզ, թաքաթ —. ուժս կ'երթայ. ma force m'abandonne.
Եաղմուր, եագմուր... — . դադրիլ անձրեւ, ձիւն... cesser.
Նեֆես —. կորսնցնել շունչ. perdre haleine.
Սիւթ —. շրջիլ. կաթն կտրիլ. tourner (se dit du lait).
Քան —. քարանալ. se pétrifier.
Աթեշ —. կրակ կտրիլ. be բարկանալ. être tout feu, (le feu lui monta au visage). [ralytique.
Քեսիհ, ա. անդամալոյծ. pa-
Քեսիճի, թ. որ կտրէ. քսակ կտրող. qui coupe, coupeur de bourses.
Քեսիմ, թ.
Եթ — ի. բարեկենդան. carnaval.
Քեսինթի, թ. կտրուածք. rognure.
Քեսիշմէ, թ. սակարկութիւն. marché, discussion de prix.
Քեսիշմէք, թ. սակ կարկանել. գինն կտրել. համաձայն լինել. 2. խզել բարեկամութիւն. arrêter ensemble qc., conclure un marché, un traité, convenir de qc.; 2. rompre l'amitié.
Քեսիֆ, ա. թանձր. épais.
Քեսիտ, ա. վաճառք չունեցող. դժուարավաճառ. de mauvais débit, dur à la vente.
Քեսիր, ա. շատ. բազմաթիւ. առատ. բազում. beaucoup de, bien des, plusieurs, nombreux, abondant.
Քեսիր, ա. խորտակեալ. բեկեալ. rompu, cassé, brisé.
Քեսիք, թ. կտրուած. 2. դարձած. coupé; 2. tourné.
Քեսիքլիք, թ. տկարութիւն. լքում. langueur.
Քեսիֆ. ա. թանձր. խոշոր. épais, gros, grossier.
Քեսմէք, թ. (կտրել.) հատանել. 2. համաձայնիլ. վճռել. 3.

ընդ մէջ կտրել. couper, trancher, tailler; 2. décider, déterminer, fixer, conclure qc.; 3. cesser, discontinuer.

Եօլ —. դիւրին ճանապարհ բռնել. couper par le plus court chemin.

Քէսիփ աթմագ. (Հուքմ ու ֆէթվա.) որոշել. սահմանել. résoudre, décider.

Ումիտ —. յուսահատութեան մատնել perdre toute espérance.

Քէսէ —. քսակահատ լինել. couper la bourse à qn.

Մէմէտէն —. հրաժարեցնել ի ստինս. sevrer.

Սիքքէ —. դրամս հատանել. battre monnaie, monnayer.

Պէհա —. գին հատանել. արժանել. évaluer, estimer.

Պաշ —. գլխատել. trancher la tête, décapiter.

'Աքլ —. համոզուիլ. se persuader, voir, saisir.

Կէօզիւ —. համարձակիլ. յանդգնել. se fier, s'aviser de...

Փարայը —. նուազեցընել գինը. rabattre du prix.

Հուտուտ —. (Թա'րիֆ ու տաք՛իք հուտուտա.) սահման հատանել. fixer les limites, délimiter.

Սէսի —. լռել. se taire.

Լիպաս —. ձեւել (զգեստը). couper un habit.

Սէօզի —. ընդ մէջ հատանել զխօսս. couper la parole, rompre la conversation.

քէսէլ, ա. ծոյլ. անփոյթ. paresseux, lent, négligent.

քէսսուպ, ա. որ շատ շահէ. qui gagne beaucoup.

քէսպ, ա. շահել. ստանալ. շահ. օգուտ. 2. արուեստ. gagner, acquérir; gain, profit; 2. métier.

քէսպի(յ), ա. շահեալ. gagné.

քէսթիրմէ, թ.

— եօլ. կարճ ճանապարհ. court chemin.

— լաքըրտը. բան հակիրճ. discours précis.

քէսր, ա. խորտակել. բեկանել. 2. ընթերցանութեան նշանն ը, ի յօդման. 3. եւ. քէսուր, յգ. կոտորակ. rompre, casser, briser; 2. marquer une consonne avec un kesra; 3. fraction.

քէսրա, ա. եւ. կեսարի(թ), յգ. կայսր. empereur.

քէսրէթ(թ), ա. բազմութիւն. յաճախութիւն. grand nombre, grande quantité, multitude, abondance.

քէսրէթ(թ), ա. տե. էսրէ։

քէսքին, թ. կտրող. սուր. հատու. 2. լեղի. բարկ. սաստիկ. tranchant, coupant, aigu, affilé, émoulu; 2. piquant, âcre, âpre; perçant; vif, rude; pénétrant.

— սիրքէ, թիւթիւն. բարկ քացախ, ծխախոտ. vinaigre, tabac fort.

— կէօզ. սուր տեսանող. des yeux perçants.

Կըլըճըն — ի. սայրութիւն. բերան սրոյ. le tranchant.

քէսքինլէնմէք, } թ. թթուանալ, բարկանալ, լե-
քէսքինլէշմէք, } ղանալ. 2. սրութիւն առնել. devenir plus aigre, âpre; 2. devenir plus tranchant.

քէսքինլիք, թ. սրութիւն. 2. սաստկութիւն. կտրողութիւն. tranchant, propriété d'être tranchant, fil; 2. âcreté, âpreté; piquant (d'une sauce), pénétration, rudesse.

քէսուֆ, ա. խաւարիլ, խաւարումն արեգական, լուսնի. s'éclipser; éclipse.

քէվահիլ, ա. յգ. քահիլ, եւ։

քէվազիպ, ա. յգ. քազիպ(թ), եւ։

քէվաքիպ, ա. յգ. քէվքէպ, եւ։

քէվքիպ, ա. տե. քէֆ-քէպ։

քէվն, ա. լինել. եւ. էութիւն. կեցութիւն. 2. աշխարհ. exister; existence, vie; 2. monde.

քէվնէյն, ա. երկու (քէվն. եւ.) այս եւ հանդերձեալ աշխարհք. les deux mondes.

քէվսէր, ա. գետ մի ի դրախտ. 2. մահմէդականութիւն. nom d'un fleuve du paradis; 2. mahométisme.

քէֆ, ա. կապել ձեռին 2. առատաձեռնութիւն. յաճա-

փաթթիլ. 3. բնութիւն. se coiffer d'un turban; 2. abondance, surcroît; 3. nature, naturel.

քէվքէպ, } ա. եւ. քէվաքիպ(թ), } յգ. աստղատուն. 2. աստղ. constellation; 2. étoile.

քեահ, գ. տեղի. lieu destiné à qc.

Աթէշ-քեահ. կրակատուն. ատրուշան. temple du feu.

քէտէր, ա. եւ. կսկիծ, յգ. նեղութիւն. 2. վնաս. affliction, chagrin; 2. dommage, préjudice, détriment.

քէտէրլէնմէք, բ. նեղիլ. 2. վնասուիլ. faire du dommage, essuyer des pertes; 2. s'affliger.

քէտէրլի, ա. (քէտէրլէնմիշ.) նեղուած. վշտացեալ. troublé, affligé, attristé.

քէտի, ա. կատու. chat, chatte.

— օթու. խոտ. valériane.

քէթխուտա, գ. տնեցի. տան ծնեալ. né et élevé dans la maison; enfant né du maître et de la servante.

քէտու, գ. (դդում.) դդում. courge.

քէտտ, ա. աշխատութիւն. ջանք. travail, peine, fatigue.

քէր, գ. խուլ. sourd.

քէրաթա. եղջերաւոր. mari trompé par sa femme, cocu, cornard.

քէրաիմ, ա. (յգ. քէրիմէ(թ), եւ.) բարի գործք. nobles, généreuses actions.

քէրաիմ, ա. յգ. քէրիմէ(թ), եւ.

քէրահէթ(թ), } ա. զզուանք.

քէրահիյէթ, } ատելութիւն. dégoût (pour), répugnance.

քէրահէթէն, ա. դժկամակութեամբ. ակամայ. avec répugnance, à contre-coeur.

քէրամէթ(թ), ա. յարգանք. պատիւ. 2. հրաշք. honneur, vénération, respect; 2. miracle.

քէնար, գ. եզր. ծայր. սահման. rive, bord, limite, borne.

քէրավան, գ. տե. կարաւան.

քէրաստէ, ա. յգ. քէրէստէ. եւ.

քէրասթէ, տ. տախտակ. charpente, bois de charpente, planches, poutres.

քէրավիյէ, } գ. հայ չաման.

քէրաւիյէ, } carvi commun.

քէրասէ, ա. յգ. քէրաիմ(թ), եւ.

քէրաքէ, տ. լայն վերարկու. chlamyde, manteau large et riche.

քէրէմ, ա. առատաձեռնութիւն. 2. վեհանձնութիւն. մեծահոգութիւն. 3. շնորհ բարերարութիւն. noblesse; 2. générosité, libéralité, noblesse de coeur; 3. faveur, grâce, bonté.

քէրէմիթ. կղմինտր. tuile (gouttière).

քէրէմ-քեար, գ. առատաձեռն. բարերար. généreux, libéral, bienfaisant.

քէրէմ-քեարի, գ. առատաձեռնութիւն. générosité, libéralité.

քէրէմ-քիւսթէր, գ. բարերար. bienfaisant.

քէրէսթէ, տ. փայտեղէն. charpente, bois de charpente ou de construction.

քէրէվէթ. փայտեայ մահճակալ. bois de lit.

քէրէվիզ, տ. նեխուր. կարոս. céleri.

քէրթէ, տ. աստիճան. կէտ. degré, point.

քէրթէնքէլէ(ր), տ. մողէզ. lézard.

քէրթիք, տ. (ճեղք.) կտրուած. entaille, coche, cran.

քէրթիքլէմէք, տ. կտրել. ակօսաձեւել. entailler, faire des coches à.

քէրիհ, ա. զզուելի. ատելի. գարշ. détestable, dégoûtant, abominable, désagréable.

քէրիհէ(թ), ա. պատերազմ. 2. տհաճութիւն. guerre; 2. désagrément.

քէրիմ, ա. եւ. քէրամ, քէրիմա, յգ. ազնուական. 2. առատաձեռն. 3. բարերար. բարեգործ. վեհանձն. noble, illustre; 2. généreux, libéral;

2. bienfaisant, obligeant, gracieux.

Քերիմէ(թ), ա. դստրիկ. fille.

Քերիզէ(թ), ա. եւ. քերաթիզ, յգ. ափէթ. չարիք. չարաչարութիւն. malheur, calamité, infortune, adversité.

Քեր-խանէ, գ. գործատուն. atelier, fabrique.

Քերգէս. գ. (այլ պարզա.) անգղ. vautour.

Քերգէր, գ. Աստուած. Dieu.

Քերգէֆ, ա. գործի ասղանի նկարելու յօրինելոյ. métier ou tambour à broder.

Քերհ, ա. նողկանք. զզուանք. dégoût pour.

Քերհէն, ա. զզուելով. զզուանօք. à contre-coeur, avec répugnance.

Քերմ, ա. եւ. քերմաւ, յգ. այգի. որթատունկ. vigne.

Քերնա, գ. շեփոր. espèce de hautbois.

Քերուպիմաւ, Քերուպինաւն, Քերուպիմն, — Քերովբէ. chérubin.

Քերպ, ա. եւ. քերբաւ, յգ. վիշտ. chagrin, affliction.

Քերվան, գ. կարաւան. caravane. [vansérail.

Քերվան-սէրայ. գ. իջան. cara-

Քերմա, ա. վանել. հալածել. chasser, poursuivre.

Քերա, Քերասա, գ. գործ. action, acte, fait, oeuvre ouvrage.

Քերաէ. գ. արարեալ. գործեալ. fait, opéré, travaillé, effectué.

Քերր, ա. յարձակիլ ի վերայ թշնամւոյ. յարձակումն. attaquer, assaillir; attaque, charge.

Քերր ու ֆերր. յարձակումն եւ նահանջ. charge et retraite.

Քերրաթ, ա. յգ. քերրէ(թ), եւ. չէտվէլի քերրաթ. (զարկ ուսաթեաց.) ազնուական գործարան. livret, table de Pythagore.

Քերրար, ա. որ յարձակի ի վերայ. qui attaque souvent.

Քերրէ(թ), ա. եւ. քերրաթ, յգ. անգամ. նուագ. fois, une fois, coup.

Քերրէնայ. գ. շեփոր. espèce de hautbois.

Քերփիճ, գ. աղիւս. tuile non cuite.

Քերքէս, գ. անգղ. vautour.

Քերքէտան, գ. ռնգեղջիւր. rhinocéros.

Քերֆիս, գ. (քերէֆիզ.) նեխուր. céleri.

Քեւաղէ, գ. աղեղն առ կրթելոյ զանձն. arc dont on se sert pour s'exercer à tirer.

Քեփաղէ, գ. (բէզիլ. բնաւոր.) խայտառակ. ignoble, honteux, ignominieux.

Քեփաղէթլիք, գ. նշաւակութիւն. ignominie.

Քեփէնէք, գ. վերարկու. 2. (քելէպէք.) թիթեռն. manteau pour la pluie; 2. papillon.

Քեփէնք, գ. կափարիչ. trappe.

Քեփէք, գ. (եղամ.) թեփ. son, résidu de la mouture des grains.

Քեփչէ, գ. շերեփ. grande cuiller.

Քէրէ, գ. մարդոյ աղբ. excrément d'homme.

Քէզէ, գ. խայթոց. piqûre de guêpe, d'abeille.

Քէզէլէնմէք, գ. խայթիլ մեղու ի պիծակէ. être piqué par une guêpe ou une abeille.

Քէքէմէ, գ. կակազ. թոթով. bègue.

Քէքլիք, գ. կաքաւ. perdrix.

— օթու. ընդունի չորրորդ. marjolaine (plante).

Քէսքին, գ. թթու. կծու. âcre, aigre, âpre.

Քէսքինլիք. գ. դառնութիւն. âpreté.

Քէսքինլէշմէք, գ. կծու լինել. s'aigrir.

Քէօ... տես քէօս....

Քէօզ, գ. (ատէշէր.) այրեցեալ կրակ. կայծ. charbon ardent, braise.

Քէօթէկ. գ. գան. հարուած. coups de bâton, bastonnade.

Քէօթիւ, գ. (պէտա. բէնէ. չար. պէնէ.) չար. վատթար. խաբեբայ. mauvais, méchant, malin, malicieux, pervers.

Քէօթիւլիւք, ս. չարութիւն. յոռութիւն. խանգարութիւն. չարաբարոյութիւն. méchanceté, le mal; mauvais état, malignité, maliee, perversité.

Քէօթիւլէշմէք, չ. յոռանալ. վատթարանալ. se détériorer, s'altérer, dégénérer, s'empirer.

Քէօթիւրիւմ, ա. (Ֆէլճ.) անդամալոյծ. paralytique.

Քէօթիւրիւմլիւք, ս. անդամալուծութիւն. paralysie.

Քէօլէ, ս. (Հաբշ. արէպ. մէմլիւք.) ծառայ. գերի. ստրուկ. serviteur, serf, esclave.

Քէօլէլիք, ս. ստրկութիւն. գերութիւն. esclavage.

Քէօհլ, ա. ծարիր. collyre.

Քէօհէն(ա), ա. սեւ. թուխ. noir.

Քէօմիւր, ս. (Փոմմնուն.) ածուխ. charbon (éteint).

— Կէօզլիւ. թխաչ. aux yeux noirs.

Մաատէն — կ. հանքածուխ. houille, charbon de terre.

Քէօմիւրճիւ, ս. ածխագործ. charbonnier.

Քէօմիւրճի, ս. ածխավաճառ. marchand de charbon, charbonnier.

Քէօյ, ս. (գարիէ.) գիւղ. village, hameau.

Քէօյլիւ, ս. (գիւղաջի.) գիւղական. շինական. villageois.

Քէօշք, } ս. ամառնոց. հովանոց.
Քէօշք-գար, } կանոց. kiosque, pavillon, belvéder.

Քէօշէ, ս. փողոց. շուկայ. հրապարակ վաճառանոց. rue, marché.

Քէօչէք, ս. պարող տղայ. մանկամարդ. դայեակ. danseur, garçon, goujat.

Քէօս, ս. մեծ թմբուկ. grand tambour.

Քէօսէ, ա. սակաւամօրուս. imberbe, à la barbe rare.

Քէօսէլէ, ս. ներբանի կաշի. cuir (à semelles).

Քէօսէմ, ս. խոյ. bélier.

Քէօսթէպէ, ս. խլուրդ. taupe,

Քէօսթէք, ս. ոտնակապ. fers.

Ալ — կ. ոտնակապ. ձիու. trousse-pied.

Սաաթ — կ. ժամացոյց շղթայ. cordon de montre.

Արապա — կ. կառքի արգելակ. sabot (d'enrayure ou à enrayer).

Քէօսթէքլէմէք, չ. կապել ոտնակապ. entraver, mettre des entraves.

Քէօրիւք, ս. փուքս. soufflet.

Քէօրիւքլէմէք, չ. փչել փուքս. souffler le feu avec le soufflet.

Քէօրփէ, —. տե՛ս Կէօվքէ:

Քէօրփէ, ա. դալար. մատաղ. թարմ. jeune, tendre, nouveau.

Քէօրփէլիք, ս. դալարութիւն. մատաղութիւն. թարմութիւն. jeunesse, fraîcheur.

Քէօրֆէզ. ծոց. ծովածոց. golfe.

Քէօփէք, ս. (քէլպ.) շուն. chien.

— պալըղը. շնաձուկ. requin.

Քէօփիւրթմէք, ս. փրփրեցնել. faire écumer.

Քէօփիւրմէք, չ. փրփրիլ. ծփիլ. փրփրել. եռալ. écumer; mousser.

Ազըլ —. լորձունք թափել. baver.

Քէօփիւք, ս. (զէպ.) փրփուր. écume, mousse.

Ազըլ — կ. լորձունք. bave.

Քէօփիւքլիւ, ա. (զէպ-էպտար.) փրփրալից. փրփրադէզ. écumeux, écumant, mousseux.

Քէօփրիւ, (ճիսր.) կամուրջ. pont; planche (jetée sur un fossé), passerelle, planche à débarquer.

Քէօք, ս. արմատ. racine.

— պոյալը. տորոն. garance.

— իւնտէն գոբարթմագ. բնաջինջ անել. extirper.

Քէօքլէնմէք, } չ. արմատանալ.
Քէօքլէշմէք, } prendre racine, s'enraciner.

Քէօքլիւ, ա. արմատացեալ. enraciné.

Քէօֆթէ, —. տե՛ս Քէուֆթէ:

Քէֆ, ս. փրփուր. écume, mousse.

Քէֆաէթ, ա. հաւասարութիւն. [égalité.

Քէֆալ (պալըղը). կեփալ ձուկ. muge, mulet.

Քէֆալէ(թ), ա. երաշխաւորութիւն. caution, garantie.

— էթ. երաշխաւոր լինել. se rendre caution (ou garant) pour qn., se porter caution (ou garant) de qn. ou de qc.

Քէֆալէթ-նամէ, գ. երաշխիք. cautionnement.

Քէֆարէ(թ), ա. քաւութիւն. 2. տես քէֆէրէթ. expiation.

Քէֆաֆ, ա. ապրուստ. moyen d'existence, pension.

Քէֆէ, ա. խոզանակ հանդերձից. brosse à habits, vergettes.

Քէֆէլէմէք, ա. մաքրել, թօթափել զգեստն ի հանդերձից. brosser, nettoyer avec une brosse.

Քէֆէն, ա. (քէֆին, ա.) պատան վերջին. linceul, suaire.

Քէֆէնլէմէք, ա. պատանել պատանօք. envelopper un mort dans un linceul.

Քէֆէրէ(թ), ա. յհ. քէաֆֆիր, եւ:

Քէֆէրէթ, ա. դարման. remède, médicament.

Քէֆթառ, գ. (գորթլան.) բորենի. hyène.

Քէֆի(յ), ա. (քիֆաէէթ խաի-չի.) բաւական. suffisant.

Քէֆիլ, ա. երաշխաւոր. caution, garant, répondant.

Քէֆիլլիք, ա. երաշխաւորութիւն. garantie, caution.

Քէֆին, ա. տես քէֆէն:

Քէֆ-կիր, գ. (քէվկիր, ա.) գաղղալ. écumoir.

Քէֆհ, ա. կռուել. կռիւ. se quereller; querelle.

Քէֆշ, գ. կօշիկ. հողաթափ. soulier, chaussure.

Քէֆշ-կէր, գ. կօշկակար. cordonnier.

Քէֆշ-կէրտան, գ. սպասաւոր կօշկաց. domestique.

Քէֆչէ, գ. շերեփ. grande cuiller, écumoire.

Քէֆր, ա. ծածկել. թաքուցանել. couvrir, cacher.

Քէֆֆ, ա. ափ. 2. ներքին ոտից. main, paume de la main; 2. plante (ou dessous) du pied.

Քէֆֆ, ա. արգելուլ. 2. կրկել. 3. հրաժարել. empêcher; retenir; 2. repousser; 3. refuser, se retirer.

Քէֆֆարէ(թ), ա. քաւութիւն. expiation.

Քէֆֆէ(թ), ա. եւ. քիֆֆէ, յհ. նժար. plat (ou bassin) de balance, plateau.

Քի, գ. որ. 2. որպէս զի. qui; 2. que, afin que, pour que.

Քիահ, գ. խոտ. դալարիք. խոտ. herbe, herbage, foin.

Քիաանէ(թ), ա. երաշխաւորութիւն. garantie, caution.

Քիզբ, ա. սուտութիւն. սուտ. mensonge.

Քիէհ, ա. խոտ. դալարիք. խոտ. herbe, herbage, foin.

Քիթ, գ. (նիշասթէ.) օսլայ. amidon.

Քիթապ, ա. եւ. քիւթիւպ, յհ. մատեան. livre.

Էլ-քիթապ. Կուրան. Coran.

Էհլի քիթապ. որոց կայ գիր սուրբ ի. հրէայ. քրիստոնեայ. qui possède une écriture sainte: Juif, Chretien.

Քիթապէ(թ), ա. գրութիւն. մատենագրութիւն. 2. գրելու ոճ (ձեւ). 3. արձանագիր. écriture, écrit, littérature; 2. art d'écrire, style; 3. inscription.

Քիթապի(յ), ա. որ ունի գիր սուրբ. qui possède une écriture sainte.

Քիթապ-խանէ, գ. (կըթըպխանէ.) մատենադարան. bibliothèque.

Քիթապճը, ա. (սահհաֆ.) գրավաճառ. libraire.

Քիթապսըզ, ա. … տգիտութիւն. sans lettres, illettré.

Քիթման, ա. ծածկել. թաքուցանել. ներհաւաքել. cacher, dérober à la vue, celer, couvrir; dissimuler.

Քիմէր, ա. կամարք. construction voûtée, en coupole.

Քիթրա, ա. … (gomme) adragant ou adragante.

Քիլ, ա. (կիլ, գ.) կաւ. կաւ հող. argile, limon, glaise.

— էրմէնի. հայ կաւ. հայաստան կաւ. bol d'Arménie.

Քիլայ, ա. յհ. քիլայ, իւ։
Քիլառ, } գ. մառան. cellier,
Քիլեր, } garde-manger, office.
Քիլարճը, գ. մառանապետ. չոր-մառանապետ. cellérier, sommelier.
Քիլէ(թ), ա. չափ, հաց չափելոյ. mesure de blé, boisseau.
Քիլիմ, գ. օթոց. tapis.
Սիեհ-քիլիմ. չարաբաստ. malheureux.
Քիլիմնաքէր, գ. գաւաթ մի գինւոյ. vase d'étain à anse, contenant environ deux ocques de vin.
Քիլիսէ. եկեղեցի. église.
Քիլիտ, գ. բանալի. փական. clef; serrure.
Քիլիտլէմէք, գ. փակել. արգելուլ. fermer à clef.
Քիլկէ, ա. յարկան. plafond.
Քիլվազ, գ. տապանակ ուխտի. arche d'alliance.
Քիլքէ, գ. ցից. échalas.
Քիլք, գ. եղէգն եղեգնեայ. roseau.
Քիմբ, գ. ճիպ. chassie, cire.
Քիհ, գ. փոքր. 2. խոնարհ. անարգ. petit, jeune; 2. humble, vil.
Քիհալ, ա. ծարիր. collyre.
Քիհալ, ա. յհ. քեհլ, իւ։
Քիհանէ(թ), ա. յառաջագուշակ գուշակել. գուշակութիւն. prédire, prophétiser; divination.
Քիհթեր, գ. փոքրագոյն. plus petit, moindre.
Քիհթերի, գ. փոքրկութիւն. petitesse.
Քիհթերին, գ. փոքրիկն. le plus petit.
Քիհին, ա. խիստ փոքր. très-petit.
Քիմ, գ. ո՞վ. ո՞. 2. ոք. qui? lequel? 2. quelqu'un.
— քի. } որ ոք. ամենայն՝ որ.
Հէր —. } tout homme qui, quiconque.
— բու. }
— բլերի. } ոմանք. quelques-uns.
Քիմամ, ա. յհ. քիմմ, իւ։
Քիմամէ(թ), ա. պատիճանք ծաղկի. enveloppe florale, périanthe.
Քիմեոն, գ. չաման. քաոն չաման. cumin.

Քիմէմէ(թ), ա. յհ. քիւմմ, իւ։
Քիմէսնէ, գ. ոմն. ոք. quelqu'un.
Քիմիա, ա. քիմիաբանութիւն. chimie.
Քիմիա-կէր, գ. քիմիագէտ. chimiste.
Քիմմ, ա. իւ. կըմամ, քիմամ, յհ. պատիճան ծաղկի. enveloppe florale, périanthe.
Քիմուխթ, ա. կաշի եղջերու. chagrin, cuir grenu.
Քիմսէ, գ. ոմն. ոք. quelqu'un, une personne.
Հիչ —. ոչ ոք. personne.
Քիսէ, ա. իւ. կէսէ, յհ. քսակ. bourse.
Քին, } գ. ոխ. քէն. rancune,
Քինէ, } ressentiment; haine.
Քինայէ(թ), ա. անուանափոխութիւն. 2. դերանուն. métonymie; 2. pronom.
.....ամին — օլ. ակնարկել. faire allusion à..., signifier, vouloir dire, équivaloir.
— իլէ սէօյլէմէք. խօսել այլաբանօրէն խօսել. parler par métonymie, dire qc. à mots couverts.
Քինա-քինա, գ. կեղև պեռուի. դեղաբոյս կեղև. quinquina.
Քինէ-քեաշ, } գ. ոխակալ.
Քին-կիւզար, } vindicatif.
Քինն, } ա. իւ. կըննա, էք-
Քիննէ(թ), } քիննէ(թ), յհ. ծածկոյթ. couverture.
Քինկաշ, գ. խորհրդածութիւն. délibération.
Քիշ. գ. տեղի տուէք. place! rangez-vous!
Քիշ, գ. կրօն. հաւատ. աղանդ. religion, foi; secte.
Քիշթ, գ. սերմանիք. հողագործ. 2. անդ սերմանեալ. semences; 2. champ cultivé, ensemencé.
Քիշթ-զար, գ. անդ սերմանեալ. champ ensemencé.
Քիշթէ, գ. սերմանեալ. semé, ensemencé.
Քիշի, գ. անձն. մարդ. homme, individu, personne.
Քիշի-զադէ, գ. ազնուազարմ. ազնուական. un homme de noble extraction.

Քիշլիկլի, ա. (Տէօրթ)—(արապա). Երկու յատակաւոր. à deux fonds.

Քիշմիշ, գ. խաղողիկ. չամիչ. raisin de Corinthe.

Քիշնէմէք, բ. վրնջել. խրխնջել. hennir.

Քիշնիզ, }
Քիշնիճ, } գ. գինձ. coriandre.
Քիշնիշ, }

Քիշվէր, գ. կլիմայ. բաժին. երկիր. climat, région, pays.

Քիշվէր-կիւշա, գ. աշխարհակալ. conquérant.

Քիշվէր-կիւշայի, գ. աշխարհակալութիւն. conquête.

Քիչէ, ա. թաղիք. feutre.

Քիչէլէշմէք, ա. թաղիքանալ. թաղկիլ. ընդարմանալ. s'engourdir.

Քիպաշ, ա. յգ. քէպշ, եղ. 1։

Քիպար, ա. յգ. քէպիր, եղ. 2. Մեծամեծք. ականաւորք. ազատանի. 3. ա. ազնուական. les grands, illustres personnages; 3. noble; gentilhomme. [noble.

Քիպարանէ, գ. ազնուական.

Քիպէր, ա. ծերութիւն. vieillesse, âge avancé.

Քիպր, ա. հպարտութիւն. ամբարտաւանութիւն. orgueil, hauteur, esprit altier.

Քիպրիա, ա. մեծութիւն. ազնուութիւն. grandeur, excellence, magnificence.

Քիպրիայի(յ), ա. աստուածային. divin.

Քիպրիա-փէնահ, գ. Աստուած. Dieu.

Քիպրիթ, ա. ծծումբ. 2. լուցկի. soufre; 2. allumette (phosphorique).

Քիպրիթի ահմէր. քար փիլիսոփայական. pierre philosophale.

Քիպրիթի, ա. ծծմբեայ. ծծմբախառն. sulfureux.

Քիպրիթճի, ա. լուցկեվաճառ. լուցկեայ. vendeur, marchand d'allumettes.

Քիպրլէնմէք, ա. մեծամտել. հպարտանալ. s'enorgueillir.

Քիսէ, գ. քսակ. 2. հինգ հարիւր դահեկան. bourse; 2. somme de 500 piastres.

Քիսէ-տար, գ. քսակակալ. գանձապահ. porteur de bourse, trésorier.

Քիսապ, }
Քիսապէ(թ), } ա. շահել. օգտուիլ. շահ. վաստակ. օգուտ. gagner, acquérir; gain, profit.

Քիսվէ(թ), ա. եղ. քիսա, յգ. հանդերձ. զգեստ. 2. ա. դէմք. կերպարանք. vêtement, habillement; 2. face, figure, mine, aspect.

Քիսրէվի(յ), գ. կայսերական. impérial.

Քիթաէ(թ). ա. կտոր. բաժին. pièce, morceau.

Քիտէրէ(թ), ա. յգ. քէտուր, եղ։

Քիր, ա. աղտ. կեղտ. ordure, saleté, crasse. [louage.

Քիրա, ա. (իճարէ.) վարձ. loyer, — յա ալմաք. ի վարձու առնել. louer, tenir à loyer, prendre à louage.

— յա վէրմէք. տալ ի վարձու. donner à louage, louer.

Քիրազ, ա. տես Քիրաս։

Քիրազան, գ. որ ճեմայ տատանելով. qui marche en se dandinant.

Քիրաճը, ա. վարձաբնակ. վարձակալ. locataire.

Քիրամ, ա. յգ. քէրիմ, եղ։

Քիրաս, գ. կեռաս. cerise.

— աղաճը. կեռասենի. cerisier.

Քիրէճ, ա. կիր. chaux.

Քիրիշ, ա. լար աղեղան. corde de l'arc.

Քիրիշլէմէք, ա. լարել աղեղն. tendre l'arc.

Քիրլէ(թ)մէք, ա. աղտոտել. salir, souiller.

Քիրլէնմէք, ա. աղտոտուիլ. se salir, s'encrasser, se crasser.

Քիրլի, ա. աղտոտ. sale, malpropre, souillé.

Քիրմ, գ. որդն. ճճի. ver, insecte.

Քիրպալ, գ. խարբալ. մաղ. crible, tamis.

Քիրպաս, ա. եղ. քէրպասէ, յգ. կերպաս. étoffe de coton fine.

Քիրպասի(յ), ա. կերպասեայ. d'étoffe de coton fine.

Քիրտէ, ա. կրկալ. pain rond et plat.

Քիրտիքեար, գ. Աստուած. Dieu.

Քիրփի, գ. ոզնի. hérisson.

Քիրփիկ, գ. (ռմկ. թարթիչ.) արտեւանունք. cil, paupière.

Քիւդուրէ(թ), ա. ցամաքութիւն. sécheresse. [եւ:

Քիւթթապ, ա. յգ. քեաթիպ,

Քիւթիւպ, ա. յգ. քիթապ, եւ:

Քիւթիւպ-խանէ, գ. (գրադարան.) մատենադարան. bibliothèque.

Քիւթիւրտիւ, գ. բոմբիւն. թնդիւն. շառաչիւն. bruit, tapage.

Քիւթիւկ, գ. կոճղ. բուն. 2. դիւանագիրք. tronc, souche, chicot d'arbre; bloc de bois, bûche, billot; 2. registre.

Քիւթվալ, գ. շահապետ. châtelain.

Քիւլ, գ. (պարսկ. խաք-իսթէր.) մոխիր. աճիւն. cendre.

— օլ. սնանկանալ. se ruiner, aire faillite.

— ռէնկի. (ռէժմասի.) մոխրագոյն. cendre.

Քիւլահ, }
Քիւլէհ, } գ. գլխարկ. bonnet.

Քիւլահճը, ա. նենգաւոր. խաբեբայ. խարդախ. fourbe, trompeur, imposteur.

Քիւլէհ-փուշ, գ. գլխարկ փոքր. petit bonnet, barrette.

Քիւլէհ-քէօշէ, գ. անկիւն գլխարկի. angle de bonnet.

Քիւլէնկ, գ. խորդ. կռունկ. grue.

Քիւլէք, ա. թակաղաղ նաւու. hune.

Քիւլլչէ, գ. ձուլար. lingot.

Քիւլիւնկ, գ. քարահատիչ. քարհատ. pic (à roc).

Քիւլլ, ա. ամենայն. բոլոր. ողջոյն. բովանդակ. tout, entier.

Քիւլլի(յ), }
Քիւլլիյեէթլի, } ա. ամենայն. համօրէն. բնաւ. բազում. անհամար. total, général. universel, considérable, nombreux, en grand nombre.

Քիւլլիյաթ, ա. յգ. քիւլլիյէթ, եւ. 2. բովանդակ գործք քերթողի, մատենագրի աշխատ. oeuvres complètes d'un poëte, d'un auteur.

Քիւլլիյէէ(թ), ա. ամենայնն. բնաւն. բովանդակն. բազում յաճախութիւն. universalité, totalité, grand nombre.

Պի-ւ-քիւլլիյէէ. }
Քիւլլիյէէն, ա. } ամենեւին. իս. բովանդակին. բազում յաճախութեամբ. totalement, en général; en grand nombre.

Քիւլխան, }
Քիւլխէն, } գ. հնոց բաղանեաց. four pour chauffer le bain.

Քիւլխանի, գ. դատարկապորտ. խառնակնայ. polisson.

Քիւլուլ, ա. վաստակել. դադարել. 2. բթութիւն. être las, se fatiguer ; 2. caractère émoussé, perte du tranchant.

Քիւլուխ, գ. աղիւս. brique.

Քիւլչէ, ա. ձոյլ. ձուլար. lingot.

Քիւլ-պասթը, ա. խոր ի կրակարայի. charbonnée, grillade.

Քիւլպէ, գ. տնակ. խրճիթ. խուղ. maisonnette, cabane.

Քիւլֆէ(թ), ա. նեղութիւն. տառապանք. peine, fatigue, gêne.

Քիւհ, գ. լեառն. mont, montagne.

Քիւհէն, գ. հին. ծեր. մաշ. vieux, ancien, usé.

Քիւհէն-սալ, գ. ծերացեալ. avancé en âge, chargé d'années.

Քիւհէն-փիր, գ. յետնածեր. très-vieux, vieillard décrépit.

Քիւհիսթան, գ. լեռնավայրք. pays montagneux, contrée montagneuse.

Քիւհհան, ա. յգ. քէահին, եւ:

Քիւհնէ, գ. ծեր. հին. մաշ. vieux, ancien, usé.

Քիւհնէլիկ, գ. ծերութիւն. հնութիւն. vieillesse, ancienneté.

Քիւհնէ-սալ, գ. տե՛ս քիւհէն-սալ:

Քիւհուլ, ա. յգ. քէհլ, եւ:

Քիւհուլէ(թ), ա. կատարեալ հասակ. âge mûr.

Քիւհուֆ, ա. յգ. քէհֆ, եւ:

Քիւհսար, գ. լեռնավայրք. լեռնային կողմանք. pays montagneux contrée montagneuse.

[illegible]

[illegible] mon-ceau, tas.

[illegible] bai; 2. vin rouge.

[illegible]

[illegible] poulailler.

[illegible] collier (de cheval).

[illegible] manche.

[illegible] conique.

[illegible] se mettre en embuscade.

[illegible]

[illegible] le derrière, cul; 2. qui fait, qui opère. [soit!

[illegible]

[illegible] tout de suite, aussitôt après.

[illegible] gîte, repaire.

[illegible] qui fait, qui opère.

[illegible] balayures.

[illegible] qui fait, qui effectue.

[illegible] encens.

[illegible] brûler de l'encens, encenser.

[illegible] créneau; 2. sommet, cime.

[illegible] essence, substance; 2. bout, extrémité.

[illegible] coin, angle.

[illegible]

[illegible] ingratitude.

[illegible] émoussé.

[illegible] sourd, qui a l'oreille dure.

[illegible] conduit, tuyau, tube.

[illegible] qui tue.

[illegible] qui ouvre; 2. qui fait la conquête de...; 3. qui réjouit.

[illegible] ouverture, action d'ouvrir; 2. conquête, victoire; 3. sérénité, clarté, gaîté.

[illegible] action de s'ouvrir; ouverture; 2. ouvert.

— [illegible] décocher, décharger, tirer.

[illegible] ouvert.

[illegible] qui tue. [s'enorgueillir.

[illegible]

[illegible] tué.

[illegible] rabot.

[illegible] lutte, combat.

[illegible] gymnase, palestre.

[illegible] lutteur, athlète.

[illegible] effort.

[illegible] tuerie, carnage, massacre.

[illegible] ouvert; 2. qui ouvre.

[illegible] déménagement.

[illegible] devenir plus petit, (se) rapetisser.

[illegible] petit; 2. puîné, cadet; 3. petit, jeune.

[illegible] rendre petit, rapetisser.

[illegible] faire des petits, mettre bas.

[illegible] devenir plus petit, (se) rapetisser.

[illegible] petitesse; enfance.

Քիւպերա, ա. յգ. քեպիր, եղ. աւագանի. grands personnages.

Քիւպրա, ա. էգ. քեպիր, եղ. 2. հիմնական յառաջադրութիւն. majeure.

Քիւսա, ա. յգ. քիսվէ(թ), եղ:

Քիւսահա(թ). ա. աւելածք. 2. անդամալուծութիւն. balayures; 2. paralysie.

Քիւսար, դ. որ ըմպէ. buveur, qui boit.

Քիւսթախ, դ. ժպիրհ. լիրբ. յանդուգն. impertinent, insolent, effronté.

Քիւսթախանէ, դ. լրբաբար. յանդգնօրէն ժպրհութեամբ. insolemment, effrontément.

Քիւսթախի, դ. } լրբութիւն.
Քիւսթախլըգ, թ. } ժպրհութիւն. յանդգնութիւն. impertinence, insolence, effronterie.

Քիւսիսթէ, դ. խորտակեալ. rompu, cassé, brisé.

Քիւսիւ, թ. գժտութիւն. դժկամակութիւն. նեղութիւն. offense, brouillerie.

Քիւսիւլիւ, } թ. գժտեալ. նեղ-
Քիւսկիւն, } սրտեալ. դժկամակ. fâché, offensé; brouillé.

Քիւսնիմէք, թ. Կատաղել անասնոց. être (ou entrer) en rut.

Քիւսկիւ, թ. խանձող. tison.

Քիւսմէք, թ. գժտիլ. ընդ մը դառնալ. se fâcher, se formaliser, s'offenser de qc.

Քիւսում, ա. մեկնիլ. se retirer.

Քիւստիւրմէք, թ. դժկամակ առնել զոք. fâcher qn.

Քիւսուսէ(թ), ա. թանձրութիւն մօրուաց. épaisseur de la barbe.

Քիւսուր, ա. յգ. քեսր, եղ:

Քիւսուրաթ, ա. (կոր. յգ. քիւսուր, յգ.) կոտորակք. calcul des fractions.

Քիւսուֆ, ա. խաւարել, խաւարումն (արեգական, լուսնոյ). s'éclipser; éclipse.

Քիւսպէ, դ. քաղ շնճման. marc de sésame.

Քիւվէր, ա. յգ. քիւրէթ, եղ:

Քիւտէկի, դ. մանկութիւն. enfance.

Քիւտէք, դ. մանուկ. տղայ. enfant; garçon.

Քիւտէք-մէնիշ, դ. պարզամիտ իբրեւ զմանուկ. simple comme un enfant.

Քիւտուր, ա. յգ. քէտէր, եղ:

Քիւտուրաթ, յգ. } դ. տաղ-
Քիւտուրէ(թ), եղ. } տուկ. տագնապ. affliction, chagrin.

Քիւրաթ, ա. յգ. քիւրէ(թ), եղ:

Քիւրաֆ, ա. յգ. քիւրէֆ, եղ:

Քիւրէ, դ. ձուրայ. Հալոց. creuset.

Քիւրէ(թ), ա. եղ. քիւրաթ, յգ. գունդ. globe, corps sphérique.

Քիւրէի արզ. երկրագունդ. globe ou sphère (terrestre).

Քիւրէի սէմա. երկնագունդ. sphère céleste.

Քիւրէ(թ), ա. եղ. քիւվէր, յգ. գաւառ. pays.

Քիւրէմ, ա. յգ. քէրիմ, եղ:

Քիւրէվի(յ), ա. գնդաձեւ. գնդաձի. en forme de globe, sphérique.

Քիւրէք, թ. թի. թիակ. pelle.

— չէքմէք. Թիավարել. ramer.

Գայըրդ, նաւակաւ —ջի. թիավ. թիակ նաւու. aviron, rame.

— մէհքումը. դատապարտեալ ի թի ծառայութեան. galère, travaux forcés.

— քէմիյի. ոսկր թամկի. os plat de l'épaule; td. omoplate.

Քիւրէքճի, թ. թիավար. երկի յանձնաւոր. rameur, galérien.

Եալընըզ. Թէք —. երկթիակ. à deux rames.

Քիւրի(յ), ա. բոլորակ. գնդաձեւ. rond, en forme de globe, spérique.

Քիւրուշ, ա. յգ. քէրէշ, եղ:

Քիւրուզ, ա. յգ. քէրզ, եղ:

Քիւրուր, ա. կրկնել. se réitérer, se répéter.

Քիւրպէթ, ա. անձկութիւն. angoisse.

Քիւրսի, ա. եղ. քէրասի, յգ. գահոյք. աթոռ. 2. խորշ, ակն մատանւոյ. trône, siège, chaise; 2. chaton.

Քիւրսի-նիշին, դ. որ նստի յաթոռ. որ թագաւորէ. qui s'assied sur un trône, régnant.

Քիւրրասէ(թ), ա. եւ. քէրրասի, յն. տետր, բաժինն մասինի. cahier, brochure, livraison(d'un ouvrage.

Քիւրք. ա. (մաշկայ.) մաշկեայ. pelisse, fourrure.

Քիւրքճիւ, ա. մաշկեվաճառ. մաշկավաճառ. marchand pelletier, fourreur.

Քիւփ, ա.(Խեցեղ.)կարաս. jarre.

Քիւփէ, ա. (գուլթ.) գինդ. boucles, pendants d'oreilles.

Քիւքիւրթ, ա. ծծումբ. soufre.

Քիւքիւրթլիւ, ա. ծծմբական. sulfureux.

Քիւֆ, ա. բորբոս. moisi, moisissure.

— պաղլամագ. բորբոսել. se couvrir de moisissure, (se) moisir.

Քիւֆայէթ, ա. չափ ինչ. quantité suffisante.

Քիւֆէ, ա. կողով. կիւղ. grand panier, corbeille.

Քիւֆլէնմէք, ա. բորբոսել. (se) moisir, se couvrir de moisissure.

Քիւֆլիւ, ա. բորբոսեալ. couvert de moisissure, moisi.

Քիւֆվ, ա. համազօր. զուգակշիռ. égal, pareil, semblable.

Քիւֆր, ա. անհաւատութիւն. ամբարշտութիւն. հայհոյութիւն. 2. ապերախտութիւն. impiété, incrédulité, blasphème; 2. ingratitude.

— էթ. } հայհոյել. blasphémer.
— էտիլմէք. }

Քիւֆրան, ա. ապաշնորհ գտնել. ապերախտութիւն. être ingrat; ingratitude.

Քիւֆր-պազ, պ. հայհոյիչ. blasphémateur.

Քիւֆֆար, ա. յհ. քեաֆիր, եւ.

Քիփրի, ա. ոզնի. hérisson.

Քիփրիք, ա. արտեւանունք. cil, paupière.

Քիֆայէթ, ա. բաւականութիւն. suffisance.

Քիֆահ, ա. կռուել. մարտնչել, ձեռք պատերազմ. մարտ. պատերազմ. faire la guerre, en venir aux mains avec qn.; conflit, combat, guerre.

Քիֆէֆ, ա. յհ. քէֆֆէ(թ), եւ.

Քիֆր, ա. գիւղ. village.

Օ

Օ, ա. (= օլ.) (անը. անա. անըն. անլէր. անլէրի. անլէրէ. անլէրին.) նա. այն. նոյն. il, elle, lui; celui-là, celle-là, cela.

— պիրի. (ախէր. ափէր.) այլ. միւս. l'autre.

— պիր կիւն. (փէս-ֆէրտա.) եռանդ. 2. միւս օրը. l'autre jour; 2. après-demain.

— ատէմ. մարդն այն. cet homme-là.

— սա'աթ. ի նմին ժամու. au même moment.

Օգ, ա. նետ. flèche.

Թէքէրլէք —ը. սռնի. առանցք անուոյ կառաց. essieu.

Արապա —ը. ձող կառաց. timon.

Օգգա, ա. (գըյէ.) (հոկայ.) չորեքհարիւր դրամ. դրամակշիռ. ocque (= 1 kil. 284 gr.).

Օգգալըք, ա. անօթ կամ չափ որ պարունակէ չորեքհարիւր դրամակշիռ. 2. կարեւոր. մեծ. qui contient ou pèse le poids d'une ocque; 2. important, grand.

Օգգալըգ, ա. (հոկայնոց.) անօթ կամ չափ որ պարունակէ չորեքհարիւր դրամակշիռ. valeur ou poids d'une ocque.

Օգլաղը, ա. (օգլավու, օգլավա.) գլանակ. գլան. rouleau de pâtissier.

Օգլամագ, ա. նետաձիգ առնել. accabler de flèches, décocher des flèches.

Օգլուգ, ա. (Թիր-քէշ. գուլպուր.) կապարճ. carquois.

Օգճը, ա. աղեղնագործ. 2. աղեղնաւոր. fabricant de flèches; 2. Sagittaire.

Օգուդմագ, ն. կարդալ ընթեռնուլ. 2. ուսուցանել. faire lire; 2. enseigner, apprendre qc. à qn.

Օգումագ, ն. ընթեռնուլ. 2. ուսանիլ. 3. կոչել. հրաւիրել. 4. երգել. lire; 2. appendre, étudier; 3. appeler, inviter; 4. chanter.

Ալգըշըն —. ծափահարութիւն տալ. applaudir.

Շիիր —. [illegible]. réciter des vers.

Լանեթ —. անիծանել. maudire.

Օգումուշ, ն. կրթեալ. գիտուն. lettré, savant.

Օթ, ն. խոտ. herbe, herbage.

Գուրու —. խոտ. խոտ չոր. foin.

Օթ, ն. հուր. կրակ. 2. թոյն. դեղ մահու. 3. փոշի միջատոց. feu; 2. poison; 3. poudre insecticide.

Օթագ, ն. վրան. tente.

Օթարդմագ, ն. արածել. mener (ou faire) paitre, paitre.

Օթլագ, ն. (Ճէր'ա. Ճէրա'. չէրա-կէհ.) արօտ. խոտաւէտ, մարգագետնային տեղ. pâturage, pacage.

Օթլագիյէ, ն. հարկ վասն արօտոյ. droit de pâturage.

Օթլա(թ)մագ, ն. արածանել. արածել. mener (ou faire) paitre, paitre.

Օթլամագ, ն. վառել. այրել. brûler.

Օթլանմագ, ն. խոտաճարակ լինել. (aller) paitre, brouter.

Օթլու, ն. խոտաւէտ. herbeux.

Օթլուգ, ն. մարգագետին. մարգ. արօտ. pré, prairie, pâturage.

Օթուզ, ն. (սէլասուն. սի.) երեսուն. trente.

Օթուզունճու, ն. երեսներորդ. trentième.

Օթուրագ, ն. (մուլթեգա'իտ.) զինուոր հանգստեան. 2. նստոյ տեղի. 3. նստարան. 4. կայան զօրաց. 5. ... նստարան ի ... officier en retraite, vétéran; 2. le derrière, cul; 3. siége; banc de rameurs; 4. lieu de halte (d'une troupe en marche pendant l'hiver); 5. pot (de chambre).

— **թախթէսի**. նստարան թիավարաց. banc de rameurs.

Օթուրագլը, ն. հանգստաւէտ. bien assis, commode.

Օթուրթմագ, ն. նստուցանել. 2. ի ծունր իջուցանել. faire asseoir, placer sur qc.; 2. faire agenouiller.

Օթուրգան, ն. նստաւոր. sédentaire.

Օթուրմագ, ն. (Ճալիս օլ. գուու'ուտ էթ.) նստել. 2. (իգամէթ, իգամաթ էթ. սաքին, մուգիմ, մուքիմ օլ.) բնակել. 3. թուխս գալ. ի թխսոյ նստել. s'asseoir, se mettre sur..., être assis; 2. demeurer; 3. couver (des oeufs).

Գերի —. հանգչել. կրկին նստել ի յաթոռ. se reposer, se rasseoir.

Կէմի —. խրիլ. échouer, être ensablé.

Չէօքմէ —. իջանել. նստիլ. s'affaisser.

Ռահաթ —. հանգչել. se reposer, se mettre à son aise.

Օթուրուշ, ն. նիստ. դիրք. կայք. position d'une personne assise.

Օթուրուշմագ, ն. նստել ի միասին. 2. ցածնալ. s'asseoir ensemble; 2. s'apaiser, se calmer.

Օլ, ն. տե՛ս Օ:

Օլթա, ն. (volta) երթեւեկ. ճեմ. 2. ճեմ, երթեւեկ նաւուց. promenade en long et en large; 2. bordée.

Օլթա, ն. կարթ. hameçon.

Օլկուն, ն. հասուն. mûr.

Օլկունլուգ, ն. հասունութիւն. maturité.

Օլմագ, ն. լինել. եղանել. 2. հասունանալ. եփել. հասնիլ (պտղոց). être, devenir; 2. mûrir, venir à maturité.

Մալընտան —. անկանիլ ընչից. perdre (en être pour) ses biens.

Օլա քի. (կէօրէքի. շայէթ.) թերեւս. peut-être.

Օլմասըն քի. մի գուցէ. de peur que.

Էն օլմազսա. գոնեայ. tout au moins, du moins.

Օլա կէլէն. որ յաճախ դիպի. ce qui arrive le plus souvent.

Օլուր. հնար է. c'est possible.

Օլմազ. չէ ըլլար, անհնար. 2. ան-

[illegible] ce n'est pas permis; 2. c'est impossible.

[illegible] (parler) à tort et à travers.

[illegible] ce qui est passé, qu'il n'en soit plus question.

[illegible] étrange, insolite.

[illegible] au pis aller.

[illegible] à venir, futur, prochain.

[illegible] autant qu'il est possible.

[illegible] avoir, bien.

[illegible] mûr.

[illegible] qui n'est pas mûr, vert, cru.

[illegible] gouttière.

[illegible] être, devenir.

[illegible] (faire) mûrir.

[illegible] ah! parfait! c'est beau! c'eût été du propre!

[illegible] tilleul.

[illegible] caresser, flatter, témoigner beaucoup d'affabilité ou de bonté à qn.

[illegible] chevreau, cabri biquet.

[illegible] enfant (mâle), garçon; jeune (homme), adolescent; 2. garçon, valet.

[illegible] valet de chambre préposé un service intérieur du palais du Sultan.

[illegible] élève-dragoman.

[illegible] petit garçon.

[illegible] simple, naïf, rustaud.

[illegible] fils.

[illegible] miel d'abeilles vierges.

[illegible] abeille vierge ou du premier essaim.

[illegible] prendre, adopter qn. pour fils.

[illegible] fils adoptif.

[illegible] mercuriale; citronnelle, mélisse.

[illegible] fils adoptif.

[illegible] ventre ou sein de la mère; matrice; td. utérus; 2. ovaire.

[illegible] s'évanouir.

[illegible] pulvériser; 2. frotter.

[illegible] frotter, frictionner.

[illegible] gémir, déplorer, fondre en larmes.

[illegible] se frotter l'un l'autre; 2. frotter les mains l'une contre l'autre.

[illegible] frotter l'un contre l'autre.

[illegible] se frotter les mains.

[illegible] faire frotter.

[illegible] foyer, âtre, cheminée; 2. four, fourneau; 3. maison, famille; 4. colonie; 5. carré.

[illegible] forge.

[illegible] ramoneur, fumiste.

[illegible] espèce de bouillie de farine.

[illegible] la haute mer, océan.

[illegible] épaule.

Օմուզլամագ, ր. թամբալ յուսա նել. mettre sur ses épaules.

Օմուզլուգ, ր. ուսանոցիկ. épaulette.

Օմնիպուս. Հասարակաց կառք. omnibus.

Օյա, ր. ծիրկաւորք. bordure, garniture.

Օյալամագ, } ր. յամել. յա-
Օյալանտըրմագ, } պաղել. զբօ-
սացնել. différer qc., amuser qn.

Օյալանմագ, ր. յամել. դան-
դաղել. յապաղել. retarder, hésiter à faire qc.

Օյան, ր. գլխանոց. têtière.

Օյմա, ր. քանդակ. փորածոյ քան-
դակափորք. դրօշմածք. sculpture (en bois), ouvrage sculpté, gravure.

Օյմագ, ր. քանդակել. փորել. բրել. graver, sculpter ou tailler ... en bois; ciseler; découper (finement); évider; creuser, enlever en coupant.

Կէօզ —. զաչւն բրել. crever les yeux à qn.

Օյմաճը, ր. դրօշմող. քանդակա-
գործ. sculpteur, ciseleur.

Օյմաճըլըգ, ր. դրօշմագործու-
թիւն. քանդակագործութիւն. sculpture.

Օյնագ, ր. (Անատոմ.) խաղալիք. յօդք. յօդուած. article, articulation, jointure.

Օյնաթմագ, ր. տալ խաղալ. faire jouer.

Օյնամագ, ր. խաղալ. 2. շար-
ժել. յուզել. jouer; 2. se mouvoir.

Եիւրէք —. է սիր կոզել. թնդալ
սրտի. palpiter.

Օյնաշ, ր. սիրուհի. amante, concubine.

Օյնաշմագ, ր. խաղալ է միասին. jouer ensemble.

Օյուգ, ր. փորած. փորածոյ. creux, excavé, creusé.

Օյուն, ր. խաղ. jeu.

— ալմագ. շահել. gagner la partie, faire une partie.

Օյունճագ, ր. խաղալիկ. jouet, joujou, babiole.

Օյունճու, ր. խաղացող. joueur.

Օն, ր. ('արէր. աէհ.) տասն. dix.

Օնալթմագ, ր. բժշկել. guérir.

Օնամագ, ր. փափաքել. ցանկալ. 2. նախընտիր ասել. առաւել հաճել. convoiter, désirer; 2. préférer.

Օնարմագ, ր. բժշկել. 2. նորո-
գել. կանգնել. ուղղել. յարդարել. guérir; 2. réparer, redresser, restaurer, corriger, arranger, améliorer.

Օնլու, ր. (թուական.) տասնեակ
մի. un dix.

Օնլուգ, ր. (թուական.) տասն-
պարանի. monnaie de dix paras.

Օնմագ, ր. բժշկիլ. ողջանալ. 2.
գալ յաջողութեան. ի լաւ անդր
դառնալ. յառաջել. guérir, recouvrer la santé; 2. se corriger, s'améliorer, prospérer.

Օնմազ, ր. անանց բժշկութեան. 2. անուղղելի. անդարձ. inguérissable; 2. vaurien, incorrigible.

Օնմազլըգ, ր. դժբաղդութիւն. չարաբաղդութիւն. malheur, infortune.

Օնուլթմագ, ր. բժշկել. guérir.

Օնուլմագ, ր. բժշկիլ. se guérir.

Օնունճու, ր. ('արէր. աէհին.) տասներորդ. dixième.

Օնուրգա, ր. ողնայար. épine dorsale, td. colonne vertébrale.

— քէմիկի. ողնայար. vertèbre.

Կէմի — սը. ողնափայտ նաւուն. quille, carène.

Օնտալըգ, ր. տասանորդ. dime.

Օնարըլմագ, ր. բժշկել. guérir.

Օտա, ր. վրան. խորան. 2. ըն-
տանիք մէջ խորանի. tente; 2. famille d'une même tente.

Օպուս. ռումբ փամփուշտ. obus.

'Օսման, ա. ձագ արօսի. 2. ձագ օձի. 3. Օսման. petit d'outarde; 2. petit de serpent; 3. Osman.

'Օսմանլըլար, ա. Օսմանցիք. les Osmans, Ottman, Osmanlis.

Մէմալիքի 'օսմանլըլար. Տաճկաս-
տան. empire ottoman, Turquie.

'Օսմանլը(յ), ա. օսմանեան. ottoman, turc.

'Օսմանիէ, ա. նշանն Օսմա-
նեան. décoration d'Osmanié.

'Օսմանլը, գ. օսմանցի. ottoman, turc.

'Օսմանլըճա, գ. օսմանցւոց բարբառ. le turc, la langue turque.

Օսուրղան պէօճէյի, գ. խոյագնդիր. scarabée noir.

Օսուրմագ, գ. փուքս արձակել. lâcher des vents, peter.

Օսուրուգ, գ. փուքս. vent, pet.

Օվ... տես Օղ...

Օվա, տճ. դաշտավայր. plaine.

Օտա, գ. սենեակ. խուց. chambre, pièce.

Օտալը, գ. սենեկաւ. սենեկօք. avec (des) chambre(s).

Օտալըգ, գ. հարճ. concubine, odalisque, femme du harem.

Օտաճըգ, գ. սենեկիկ. petite chambre, chambrette, cabinet.

Օտաշըգ, գ. խցակից. սենեկակից. camarade de chambre.

Օտուն, գ. փայտ. bois, bois à brûler.

Օտունլուգ, գ. փայտատեղ. remise au bois, bûcher, grenier à bois, chambre au bois.

Օտունճու, գ. փայտավաճառ. 2. փայտահար. marchand de bois; 2. fendeur de bois, bûcheron.

Օրա, գ. տեղն այն. (ce lieu-)là.
— յա. անդր. vers ce lieu.
— տա. անդ. (en ce lieu-)là, y.
— տան. անտի. de (ce lieu-)là, par là.
— սը. այն. այն տեղի. cela, cet endroit.

Օրագ, գ. (մըհաաա. միհմէլ. տաաա.) մանգաղ. գերանդի. 2. հնձոց. faucille, faux (de moissonneur); 2. moisson.
— պէօճէյի. ճպուռն. ծղրիդ. մարախ. cigale; grillon, sauterelle.

Օրագլամագ, գ. արմտիս մանգաղել. հնձել. moissonner.

Օրալըգ, գ. այն տեղի. ce lieu-là.
— տա. անդ. (en ce lieu-)là.

Օրաճըգ, գ. այն տեղի. cet endroit-là.
— տա. անդ. là, y.

Օրան, գ. չափ. պայման. կարգ. mesure, proportion, manière, façon.

Օրանլամագ, գ. չափ, կարգ, համ դնել. mesurer.

Օրանլը, գ. (մուքաատէլ.) չափաւոր. կրթեալ. mesuré, convenable, décent, bien élevé, poli.

Օրանսըզ, գ. անչափ. պարագայան. անկարգ. immodéré, démesuré, disproportionné, inconvenant, impertinent.

Օրանսըզլըգ, գ. անչափութիւն. անկարգութիւն. immodération, disproportion.

Օրէա. ապիւր. չորսկոյս. չորեքկուսի կարգ գոյն է փառքերէ խոր. un carreau.
— փարմագ. միջնամատն. doigt du milieu, long doigt.
— տիրէք. կայմ. grand mât.

Օրթա, գ. (միեան. վասաթ. միեանէ. միջնէ.) միջակայր. կենդրոն. 2. (էվսաթ. վասաթի. մու'թէտիլ.) միջին. 3. միջակ. milieu, centre; 2. moyen, situé au milieu, du milieu, central; 3. modique.
— պօյլու. միջահասակ. de taille moyenne.
— հալ. միջակութիւն. միջին աստիճան. médiocrité.
— մէյտանէ. ի հրապարակի. en public.
— սը. ի մէջ. au milieu, entre.

Օրթագ, գ. (շէրիք. մուշթէրիք.) կցորդակից. ընկեր. associé, compagnon.
— օլ. ('ագտը շիրքէթ էթ.) ընկեր լինել. s'associer.

Օրթագլըգ, գ. (շիրքէթ. մուշարէքէթ.) կցորդութիւն. ընկերութիւն. association, compagnie, société de commerce.

Օրթագլաշմագ, գ. ('ագտը շիրքէթ. թէշարիւք էթ.) ընկեր լինել. s'associer.

Օրթալաշը, գ. (մուշթէրիքէն.) հաւասար. à parts égales.

Օրթալամագ, գ. ընդմիջել. 2. ամոքել. միջնել. partager, diviser par le milieu; 2. tempérer, modérer.

Օրթալանմագ, գ. ընդմիջիլ. être partagé, mis en deux.

Օրթալըգ, գ. աշխարհ. մարդիկ. հասարակութիւն. 2. օդ. le monde; le public; 2. le temps.

— տա. (խօսք արտաքնապէս.) ի հրապարակի. en public.

— աղարմագ. (շաֆագ աթմագ.) այգանալ. il fait jour.

— գարարմագ. երեկոյանալ. il fait sombre.

— գարըշմագ. յուզիլ ամբոխիլ. se soulever, s'ameuter.

Օրթանճա, գ. միջին. միջակ. moyen, mitoyen, intermédiaire.

Օրթէնսիա. ծիրանական վարդ. hortensia.

Օրման, գ. անտառ. forêt, bois.

Օրմանլը, գ. անտառախիտ. boisé, garni de bois, fourré.

Օրմանլըգ, գ. թանձրախիտ մայրի. bois très-épais, fourré.

Օրուճ, գ. (արեւմ. թուրքէ.) պահք. jeûne.

— թութմագ. պահել. jeûner, garder le jeûne.

Օրուճլու, գ. (ասիմ. թուրքէ-ստար.) պահեցող. qui jeûne.

Օրսա. յախակողմն նաւին. bâbord.

— փօճա. }
— կիթմէք. } նաւել խոտորմամբ հողմոյ. aller tan-
Օրսալամագ. } tôt sur bâbord, tantôt sur tribord; aller à la bouline, bouliner.

— էթ. virer de bord sous le vent.

Օրտու-կեահ, գ. (մու'ասքէր. լէշքէր-կեահ.) բանակ. ճամբար. բանակատեղ. camp.

Օրֆան, գ. որբ. orphelin.

Օրֆանա. աղախին. fille, servante.

Օֆ, գր. վա՜յ. ախ. ouf.

Օֆլամագ, գ. յոգւոց հանել. հառաչել. soupirer, pousser des oufs.

Օֆուրթմա, գ. առաւելեալ բանք. առաւելաբանութիւն. exagération.

Օֆուրթմագ, գ. առաւելաբանութեամբ զարդել. ստուարացուցանել. exagérer, amplifier.

Փ

Փա'ալ, ա. որ առնէ, գործէ. qui fait, opère, agit.

Փա'ալէ(թ), ա. յգ. Փա'իլ, եւ;
Փագա(թ), ա. աղքատութիւն. չքաւորութիւն. pauvreté, indigence, misère.

Փագաթ, ա. միայն. միայն թէ. 2. բայց սակայն. seulement, uniquement; 2. mais, cependant, toutefois.

Փագահէ(թ), ա. օրէնսգիտութիւն. իրաւագիտութիւն. science du droit, jurisprudence.

Փագար, ա. յգ. Փըգարէ(թ), եւ;
Փագըդ, ա. որոյ կորուսեալ է ինչ. qui a perdu qc.

Փագըրլըգ, գ. աղքատութիւն. pauvreté.

Փագիհ, ա. եւ. Փուգահա, յգ. իրաւագէտ. օրէնսգէտ. jurisconsulte, légiste.

Փագիտ, ա. կորուսեալ. անհետ եղեալ. perdu, disparu.

Փագիր, ա. եւ. Փուգարա, յգ. աղքատ. չքաւոր. pauvre, indigent.

Փագիրանէ, ա. աղքատաբար. pauvrement, comme un pauvre.

Փագմ, եւ. } } ա. ծամելիք.
Փագման, } երկ. } ծնօտ. mâ-
Փագմէյն, } } choire.

Փագա, ա. կորուսանել. ի զուր խնդրել. կորուստ. չգոյն ի ինչ. perdre, chercher inutilement; perte, manque de...

Փագր, ա. եւ. Փուգուր, յգ. աղքատութիւն. չքաւորութիւն. pauvreté, indigence.

Փազա, ա. տեղի, դաշտ ընդարձակ. lieu, champ vaste et étendu.

Փազա'ա(թ), ա. տգեղութիւն. նշաւակութիւն. laideur, ignominie.

Փազիլ, ա. յգ. Փազիլէ(թ), եւ;
Փազիհ, յգ. } ա. ամօթ. նշ-
Փազահա(թ), եւ. } նախատինք. նշաւակութիւն. honte, opprobre, infamie, ignominie.

Փազլ, ա. խորտակել. բեկանել. 2. արք ջարդել. casser, briser,

rompre; 2. personnes dispersées çà et là.

Ֆազըլ, ա. ընդ. եւ. ֆուզալա, յք. առաքինի. vertueux.

Ֆաժի', ա. չարաշուք. ամօթալից. affreux, hideux, ignominieux, honteux.

Ֆազզ, ա. եւ. ֆըզզազ, յք. տմարդի. չմարդաւար. impoli, rustre, grossier.

Ֆազիլ, ած. ա. առաւել. հոյակապ. excellent, supérieur, qui excelle dans qc.

Ֆազիլէ(թ), ա. եւ. ֆազայիլ, յք. առաքինութիւն. vertu.

Ֆազիլէթլի, թ. առաքինի. vertueux.

Ֆազիհ, ա. ամօթալից. ignominieux, honteux, mauvais.

Ֆազիհա(թ), ա. քուրձ ամօթոյ. նշաւակութիւն. ignominie.

Ֆազլ, ա. եւ. էֆզալ, ֆուզուլ, յք. աւելութիւն. յաւելուած. մնացորդ. 2. եւ. ֆէվազիլ, յք. առաքինութիւն. գիտութիւն. շնորհք. բարերարութիւն. երախտիք. excédant, surcroit, surplus; reste; 2. vertu, science; grâce, faveur, bonté; bienfait.

Ֆազլա(թ), ա. յաւելուած. աւելորդ. մնացորդ. 2. առաւել քան. բաց ի. superflu, excédant, surplus; le résidu; 2. outre cela; de plus, au surplus.

Ֆազուհ, ա. նշաւակեալ. couvert d'opprobre, d'ignominie.

Ֆաթ, ա. մահ. mort.

Ֆաթիգ, ա. (ֆէթգ բառէն.) որ ճեղքէ. qui fend.

Ֆաթիհ, ա. (ֆէթհ բառէն.) որ նուաճէ ընդ իւրեւ. որ առնու. աշխարհակալ. 2. որ բանայ. qui conquiert, qui prend; conquérant; 2. qui ouvre.

Ֆաթիհա(թ), ա. եւ. ֆէվաթիհ, յք. սկիզբն. 2. առաջին գլուխ Ղուրանի. commencement, exorde; 2. le premier chapitre du Coran.

Ֆաթիմ, ա. հատեալ ի ստենէ. sevré.

Ֆաթին, ընդ. } ա. հանճարեղ.
Ֆաթին, ած. } intelligent, sagace.

Ֆաթիր, ա. (ֆիւթուր կէթիրիր.) տկարացեալ. նուաղեալ. languissant, lâche, abattu, épuisé.

Ֆաթիր, ա. բաղարջ. հաց անխմոր. pain azyme.

Ֆաթիր, ա. արարիչ. créateur.

Ֆաթիք, ա. եւ. ֆիւթթագ, յք. (ֆէթք բառէն.) որ սպանանէ. qui tue.

Ֆաթմ, ա. հատանել ի ստենէ. [sevrer.

Ֆաթն, ա. իմանալ. հասու լինել. comprendre.

Ֆաթուն, ա. հանճարեղ. intelligent, sagace.

Ֆաթուրա. օրինակ վաճառաց. ապրանքի. facture.

Ֆաթր, ա. սկիզբն առնել. հնարել. գտանել. հաստել. ստեղծանել. commencer, inventer, former, créer.

Ֆաիք, ա. որ գերի, անցանէ զանցանէ զայլովք. առաւել. ազնուական. qui surpasse les autres, supérieur, excellent.

Ֆաիզ, ա. որ հասանէ իմիք. qui obtient, qui atteint qc.

Ֆաիզ, ա. որ զեղու. զեղուն. յորդ. առատ. որ տայ առատապէս. 2. շահ արդեանց. qui déborde, plein par-dessus les bords, abondant, qui donne abondamment; 2. intérêt.

Ֆա'իլ, ա. եւ. ֆա'ալէ(թ), յք. որ առնէ, գործէ. qui fait, qui opère, qui agit.

Ի'սմի ֆա'իլ. ընդունելութիւն ներկայ. participe présent ou actif.

Ֆա'իլի(յ), ա. արդիւնաւոր. յաջողիչ. ազդու. efficace.

Ֆա'իլի մուխթար. անկախական. libre, indépendant.

Ֆաիհ, ա. անուշահոտ. parfumé.

Ֆաիհա(թ), ա. եւ. ֆէվաիհ, հոտ անոյշ. parfum, bonne odeur.

Ֆաիտէ(թ), ա. եւ. ֆէվաիտ, յք. շահ. օգուտ. gain, profit, bénéfice, avantage, acquisition, intérêt.

— կէօրմէք. շահել. օգտել. tirer profit, profiter.

Ֆաիտէլի, թ. } օգտաւոր. շահաբեր. շահեկան.
Ֆաիտէ-մէնտ, պ. } utile, profitable, avantageux.

Փաիտէսիզ, տ. անօգուտ. անշահ. inutile, sans profit.

Փաիտէսիզլիք, տ. անօգտութիւն. անշահութիւն. inutilité.

Փալ, ա. եւ. Փաուլ, յգ. գուշակութիւն. ըղձութիւն. présage, augure, pronostic.

— աչմագ. ըղձութիւն ասել. dire la bonne aventure.

Փալագա, տ. ոտնափալանք. bastonnade sur la plante dés pieds.

Փալգ, ա. ճեղքել. յերկուս բաժանել. fendre, partager en deux.

Փալէանօզ (պալըզը), տ. մեծագլխայն. cachalot.

Փաթըր, ա. արարիչ. créateur, qui crée.

Փալըհ, ա. յաղթող. երջանիկ. յաջողակ. victorieux, qui réussit, heureux. [paralysie.

Փալիճ, ա. անդամալուծութիւն.

Փալճը, տ. կին. հարցուկ. devin(eresse), (tireuse de cartes).

Փալճըլըգ, տ. ըղձութիւն. art divinatoire.

Փախամէթ(թ), ա. վեհութիւն. élévation, grandeur.

Փախար, } ա. պանծալ. փառք. պարծանք. se vanter, se glorifier ou faire gloire de qc.; gloire.
Փախարէթ(թ), }

Փախըզ, ա. (ոսկրուն.) բարձք. cuisse, fémur.

Փախթէ, ա. (եօվլիւք.) Հաւափալ. վայրի աղաւնի. ramier, pigeon ramier.

Փախիմ, ա. եւ. Ֆիխամ, յգ. վեհ. անուանի. հոյակապ. grand, élevé.

Փախիր, ըստ. } ա. (Փախր ու- Փուզալահաթ ի-
Փախիրէ, էգ. } մինի.) որ պանծայ, պարծի. 2. Թանկագին. Գեղապայծառ. գեղեցիկ. qui se vante, se glorifie; 2. précieux, magnifique, beau.

Փախիմ, ա. վեհ. անուանի. հոյակապ. grand, illustre.

Փախուր, ա. որ պարծի. հպարտ. qui se vante, qui se glorifie, orgueilleux.

Փախր, ա. պարծել. պանծալ. փառք. պարծանք. se vanter, se glorifier ou faire gloire de qc., être glorieux; gloire.

Փախրանիյէթ(թ), ա. փառք. վեհութիւն. gloire, élévation.

Փախրիյէթ(թ), ա. պանծանք. vanterie.

Փահաշէթ(թ), ա. անառակութիւն. libertinage.

Փահավի, ա. յգ. Փահվա, եւ
Փահէմ, գ. ի միասին. ensemble.

Փահիշ, ա. անարժան. պիղծ. անպարկեշտ. լկտի. 2. անչափ. չափազանց. malhonnête, immoral, impudique, obscène; 2. exorbitant, démesuré, énorme, excessif.

Փահիշէ(թ), ա. բոզ. պոռնիկ. 2. եւ. Փէվահիշ, յգ. գարշութիւն. ժանտավանք. femme perdue ou de mauvaise vie; 2. turpitude.

Փահիս, ա. հետազօտիչ. խուզարկու. քննիչ. scrutateur, investigateur, examinateur.

Փահլ, ա. եւ. Ֆիհալ. Ֆուհուլ, յգ. արու. որձ. ձի մատակաբեղ. mâle, étalon.

Փահմ, ա. (քարածուխ.) ածուխ. charbon.

Փահհաշ, ա. անպարկեշտ. պիղծ. impudique, obscène, malhonnête.

Փահշ, ա. լկտութիւն. լրբութիւն. պղծութիւն. obscénité, impudicité, malhonnêteté.

Փահշա, ա. անարժան գործք. ոճիր. action infâme, forfait.

Փահս, ա. հետազօտել. քննել. խուզել. յայտնաբերել լինել. քննութիւն. հետազօտութիւն. յայդ եւ խնդրել. scruter, chercher, s'enquérir de qc.; investigation, enquête.

Փահվա, ա. եւ. Փահավի, յգ. միտք. նշանակութիւն. sens; signification.

Փաղֆուրէթ(թ), յգ. } ա. Թագաւոր Չինաց. 2. անուն գաւառի երկրի աշխարհին Չինաց. 3. Ճենապակի. l'empereur de Chine; 2. nom d'une province de la Chine célèbre par sa porcelaine; 3. porcelaine (de Chine).
Փաղֆուր, եւ. }

Փաղֆուրի(յ), ա. յախճապակեայ. 2. Ճենապակի. de porcelaine; 2. porcelaine (de Chine).

Ֆաճի՛, ա. որ մեծ ցաւ տայ է վշտաց. affligeant, qui cause une grande affliction.

Ֆաճիլ, ա. խաղամոլ. joueur (de profession).

Ֆաճիր, ա. եւ. Ֆիւճճար, Ֆէճէրէթ, յ. (Ֆիւճուր բառէն.) անառակ. խառնակեաց. զեխ. libertin, débauché, déréglé, dissolu.

Ֆամ, գ. գոյն. couleur.

Ֆայզ, ա. եւ. Ֆիւյուզ, յ. Ֆիւյուզաթ, նոյն. յ. առատութիւն. առատաձեռնութիւն. բարերարութիւն. շնորհ. abondance; générosité, bienfait, grâce.

Ֆայզ, } ա. մեռանիլ. աւանդել զհոգի. մահ. mourir; rendre l'âme; la mort.
Ֆայզան, }

Ֆայզուզէ(թ), ա. յորդութիւն. վխտումն. débordement.

Ֆայզ-պախշ, } գ. յորդ. abondant.
Ֆայզ-րէսան, }

Ֆանի, ա. (Ֆէնա զուլուն.) անցաւոր. ժամանակեան. կորստական. 2. զառամեալ. passager, périssable; 2. décrépit.

Ֆանուս, ա. լապտեր. lanterne, falot.

Ֆաշ, } գ. հրապարակեալ. հրապարակախօսեալ լեալ. ébruité, divulgué.
Ֆաշի, }

— էթ. հրապարակել. համբաւել. աշխարհահռչակ առնել. divulguer, faire courir.

— օլ. աշխարհահռչակ լինել. être ébruité, se répandre dans le public.

Ֆասիկ, ա. եւ. Ֆէսագա(թ), յ. չարագործ. ամպարիշտ. impie, vicieux.

Ֆասըլ, ա. (Ֆասլ բառէն.) որ զատէ, անջատէ. qui sépare, disjoint, détache.

Ֆասըլա(թ), ա. բաժանումն. անջրպետութիւն. séparation, intermission, distance.

Պիլա ֆասըլա. (արաբ. օժանդակ բառ.) անդադար. անընդհատ. միշտ. sans relâche, sans cesse, toujours.

Ֆասիլ, ա. մանուկ հատեալ ի ստենէ. enfant sevré.

Ֆասիխ, ա. (Ֆասխ բառէն.) որ զատէ, լուծանէ. որ խափանէ, ջնջէ. qui défait, qui rompt, qui abolit, supprime.

Ֆասիհ, ա. եւ. Ֆիսահ, Ֆուսահա, յ. ճարտարաբան. 2. ուղիղ եւ վայելչ. disert, éloquent; 2. correct et élégant.

Ֆասիտ, ա. եւ. Ֆէսէտէ(թ), յ. ապականեալ. յոռի. չարաբար. corrompu, pervers, vicieux, dépravé.

Ֆասըլ, ա. այր անազգ, անարգ. homme de basse extraction; homme vil.

Ֆասլ, ա. անջատել. զատել. անջատումն. 2. խտրել. ընտրել. բաժանել ի դասս. 3. վճիռ տալ. սահմանել. վճիռ. դատաստան. 4. խծբծել. եղծել. խծբծ. եղծ. պարսաւանք. 5. յօդուած. յօդ. 6. վարագոյր. 7. յօդուած. հատուած. 8. հատուած. 9. եղ. Ֆուսուլ, յ. ժամանակ. séparer, disjoindre; séparation; 2. distinguer; diviser en catégories; 3. décider; décision; jugement; 4. blâmer, critiquer; blâme, critique; 5. articulation, jointure; 6. rideau; 7. article; paragraphe; 8. section; 9. temps, saison.

Ասլը ֆասլը եօք. ընդունայն. անհիմն. dénué de tout fondement.

Ֆասլա(թ), ա. մասն. բաժին. հատուած. partie, portion, section.

Ֆասխ, ա. լուծանել. խափանել. rompre, annuler, abolir, supprimer.

Ֆասմ, ա. բեկանել. խորտակել. 2. կործանել. rompre, casser; 2. démolir.

Ֆասուլեա. լոբիա. գլոռ. haricot.

Ֆասս, ա. եւ. Ֆուսուս, յ. ակն, կապիճ ական մատանւոյ. 2. յօդուած. 3. ընտրանի, ամփոփական միտք. ամփոփել. 4. լուծանել, բանալ զկնիքն. chaton; 2. articulation, jointure; 3. quintessence (d'un livre...); 4. décacheter.

Ֆասսալ, ա. պարսաւագիր. critiqueur, censeur.

Ֆասսատ, ա. բժիշկ արիւնահան. chirurgien-barbier.

Ֆաստ, ա. երակ հատանել. արիւն հանել. երակահատութիւն. saigner; saignée.

Ֆարգատա, ա. տես Ֆարգըտէն։

Ֆարգ, ա. ընտրել. որոշել. այլընտրողութիւն. խտիր. 2. գագաթն. distinguer; différence; distinction; 2. sommet de la tête.

— էթ. երեւիլ, զգալով ճանչել. իմանալ. apercevoir, connaître.

— ըտա. վարժմադ. իմանալ. voir, découvrir.

Պիլա Ֆարգ. առանց խտրութեան. sans distinction.

Ֆարգատա, եղ. } ա. աստղ
Ֆարգատան, երկ. } փոքր արջու. l'étoile de la petite ourse.

Ֆարգատա-սա, գ. երկնաբերձ. qui s'élève jusqu'au ciel.

Ֆարզ, ա. եղ. Ֆիւրուզ, յգ. պարտք. պարտաւոր. devoir, obligation.

— էթ. համարել. դնել թերել. supposer.

Պի-լ-Ֆարզ. } (Ֆարազա.) ե-
Ֆարզէն, ա. } դնել թէ. դի-
տուած թերեւս. 2. թէպէտ ե. supposé que...; 2. quoique.

Ֆարզիյեաթ, ա. կարծիք. conjecture.

Ֆարէ, ա. մուկն. souris.

Ֆարըգ, ա. (Ֆարգ իտէն.) որ խտրէ, ընտրէ. qui discerne, qui distingue.

Ֆարըղմագ, գ. (Ֆարիղ օլ. վազ կէչմէք. ալըղմագ.) յետ կենալ ձեռնթափ լինել. հրաժարել. ձանձրանալ. se départir, se désist r de qc., renoncer à..., s'ennuyer de qc.

Ֆարթ, ա անչափութիւն. առաւելութիւն. excès, (le) trop.

Ֆարիհ, ա. ուրախ. զուարթ. joyeux, gai.

Ֆարիղ, ա. Ֆէվարիղ, յգ. անգործ. դադարել. ազատ. desoeuvré, qui cesse de (travailler); libre de, exempt.

— օլ. ի բաց կալ. թողուլ ձեռնել. cesser, discontinuer, se désister de qc.

Ֆարիղիւլ-պալ. խաղաղ. tranquille, paisible.

Ֆարիղիւլ-հալ. բարեկեցիկ. aisé.

Ֆարիղ-պալի, գ. խաղաղութիւն, հանդարտութիւն հոգւոյ. tranquillité de l'âme.

Ֆարիս, ա. եղ. Ֆիւրսան, Ֆէվարիս, յգ. ձիաւոր. homme à cheval, cavalier.

Ֆարուգ, ա. որ խտրէ, ընտրէ. qui discerne, qui distingue.

Ֆարսի, ա. պարսիկ պարսկերէն. persan, la langue persane.

Ֆաշֆաշ, փ. պարծենկոտ. fanfaron, hâbleur.

Ֆաքիհէ(թ), ա. եղ. Ֆէվաքիհ, յգ. պտուղ. fruit.

Ֆէ, ա. 23րդ նշանագիր օսմանեան այբուբենի. 2. նշանակէ 80 համարոյ. 23e lettre de l'alphabet ottoman; 2. vaut 80.

Ֆէ, ա. (իմա. պար'ալէ-հալ.) ապա. արդ. puis, donc

Ֆէ-գըս, } ա. այ-
Ֆէ-գըս-'ալա-հէզա, } լոյն համեմատել. concluez en, jugez par analogie, et ainsi de suite, et caetera.

Ֆէյէզան(թ), ա. յորդել. զե-ղուլ. déborder; débordement.

Ֆէհահաթ(թ), ա. տկարամտութիւն. faiblesse, manque d'esprit.

Ֆէհաֆի. ա. յգ. Ֆէյֆա, եղ.

Ֆէյէզան, ա. զեղուլ. զեղումն. déborder; débordement.

Ֆէղա, ա. խնդրել յօգնականութիւն. implorer du secours.

Ֆէզա, գ. ի բրդ. որ աճեցուցանէ. en cp. qui augmente.

Ֆէզաէնտէ, գ. որ աճեցուցանէ, բազմացուցանէ. qui augmente.

Ֆէզաիշ, գ. աճումն. augmentation.

Ֆէզալիք. ա. յգ. Ֆէզիլէթ(թ), եղ.

Ֆէզայ, ա. ի բրդ. որ աճեցուցանէ. en cp. qui augmente.

Ֆէզլէթ(թ), ա. եղ. Ֆէզալիք, յգ. միտք. նշանակութիւն. 2. համառօտութիւն. sens, signification; 2. sommaire.

Ֆէ-էմմա, ա. (մէ լագին. մէ ամիա.) բայց. այլայն. cependant, toutefois.

Ֆէթա, ա. եղ. Ֆիթեան, յգ. պատանի. մանուկ. jeune homme, adolescent.

Ֆէ թալ'ը, ա. յգ. Ֆիթիլէ(թ). [եղ.

ֆէթահա(թ), ա. օգնականութիւն. 2. յաղթութիւն. assistance, secours; 2. victoire.

ֆէթանէ(թ), ա. իմաստութիւն. խորագիտութիւն, ճարտարութիւն մտաց. intelligence, sagacité, perspicacité.

ֆէթավա, } ֆէթավի, } ա. յգ. ֆէթվա, եւ։

ֆէթգ, ա. ճեղքել. 2. գժտել. 3. աղիքաթափութիւն. fendre (en deux); 2. se brouiller; 3. hernie.

Րէթգ ու ֆէթգ. (հալլ ու ՚ագդ էթ. խարբէթ ու մուր վէ խալլըհը մասլահաթ էթ.) վարել ըստ կամս. disposer (de qc.).

ֆէթթահ, ա. դատաւոր. juge.

ֆէթթան, ա. (ֆիթնէճի.) խռովիչ. հրապուրիչ. 2. սատանայ. séducteur, tentateur; séduisant, tentant; 2. diable.

ֆէթթաշ, ա. քննիչ. examinateur, rechercheur, inquisiteur.

ֆէթթաք, ա. խիստ համարձակ, յանդուգն. très-hardi, très-téméraire.

ֆէթհ, ա. բանալ. բացումն. 2. սկսանել. սկիզբն. 3. առնուլ ընդ ձեռամբ. նուաճել. եւ. ֆիւթուհ, յգ. ֆիւթուհաթ, եւ. յգ. առ. աշխարհակալութիւն. ouvrir; ouverture; 2. commencer; commencement; 3. prendre, conquérir; faire la conquête de...; prise, conquête.

ֆէթհա, ա. ձայնանշանդ (՛) որ ընդ կակուղ նշանագրաց ունի ձայն է եւ ընդ թանձանց ա ձայնաւորի. le point-voyelle (՛) qui a le son de l'é avec les lettres douces, et de l'a avec les dures.

ֆէթհ-նամէ, գ. թուղթ յաղթութեան. lettre de victoire.

ֆէթհ-նիշան, գ. նշան յաղթութեան. trophée.

ֆէթշ, ա. [illegible] լինել. հետազօտել. faire la recherche de qc., rechercher qc., s'enquérir de qc.

ֆէթվա, ա. եւ. ֆէթավա, ֆէթավի, յգ. վճիռ, լուծումն դատաստանական տուեալ է մֆթիէն. fetfa, sentence prononcée par le mufti sur un point de doctrine ou de droit difficile à résoudre.

ֆէթք, ա. յարձակիլ ի վերայ յանկարծակի. attaquer à l'improviste.

ֆէխլա, ա. (վէ պու օլմազ իսա.) այլապէս. ապա թէ ոչ. autrement, sinon.

ֆէլագ, ա. արշալոյս. aurore.

ֆէլաթ, ա. եւ. ֆէլէվաթ, յգ. անապատ. désert.

ֆէլախան, } գ. պարսատիկ. fron- ֆէլախէն, } de.

ֆէլահ, ա. երանութիւն. յաջողութիւն. յաղթութիւն. salut, bonheur, succès; victoire.

ֆէլահաթ, ա. երկրագործութիւն. agriculture.

ֆէ լա ճէրէմ, ա. (էլպէթթէ. մութլագա. հէր հալտէ.) հարկաւ. անշուշտ. nécessairement, certes, certainement, par conséquent.

ֆէլասիֆէ(թ), ա. յգ. ֆէյլէսուֆ, եւ։

ֆէլաքէթ, ա. չարիք. ձախորդութիւն. աղէտք. malheur, adversité, calamité.

ֆէլէվաթ, ա. յգ. ֆէլաթ, եւ։

ֆէլէք, ա. եւ. էֆլաք, յգ. երկինք. 2. բախտ. ciel; 2. sort, fortune. [infortuné.

ֆէլէք-զէտէ, գ. դժբախտ.

ֆէլէքի(յ), ա. երկնային. céleste.

ֆէլէք-սէյր, գ. որ իբրեւ զերկինս արագընթաց է. qui tourne ou marche vite comme le ciel.

ֆէ լի զալիքէ, } ա. (պու սէպէպտէն նաշի.) վասն այսորիկ (իսկ). à cause de cela, c'est pourquoi, pour cela même, à cet effet.
ֆէ լի հէզա, }

ֆէլլահ, ա. երկրագործ. մշակ. շինական. agriculteur, laboureur, cultivateur.

ֆէլճ, ա. ճեղքել. բաժանել. 2. յաղթել. 3. անդամալուծութիւն կիսոյ մարմնոյ. fendre, partager en deux; 2. vaincre; 3. hémiplexie.

ֆէլս, ա. եւ. ֆիւլուս, յգ. [illegible]. 2. թեփ ձկան. obole; 2. écaille de poison.

փէլսէֆէ(թ), ա. փիլիսոփայութիւն. philosophie.

փէհամէթ(թ), ա. իմանալ. հասկնալ. իմացութիւն. comprendre, entendre, saisir; intelligence.

փէհարիս, ա. յհ. փիհրիս, եւ:

փէհիւլէ, ա. ամենայն. այս է. et cela, voilà tout.

փէհհամ, ա. խոր իմաստ. très intelligent.

փէհմ, ա. յհ. իմանալ. հասկնալ, իմացմամբ ըմբռնել. էֆհամ, փիւհում, ըմբռնումն. միտք. հասկացողութիւն. իմացութիւն. իմացականութիւն. հանճար. comprendre, entendre, saisir; compréhension, entendement, intelligence.

փէհմօլունէ, գ. իմացեալ. compris, entendu.

փէհիմ, ա. մտաւարժ. սրամիտ. sagace, intelligent.

փէճա', ա. դիպել. հանկարծ յանկարծօրէն. arriver subitement.

փէճաճէ(թ), ա. խակութիւն. հումութիւն. verdeur, crudité.

փէճուր, ա. ամբարշտութիւն. scélératesse, impiété.

փէճէրէ(թ), ա. յհ. փաճիր, եւ:

փէճի'ա(թ), ա. աղէտք. ցաւք. malheur, affliction.

փէճճ, ա. ճանապարհ լայն ընդ մէջ լերանց. chemin spacieux entre deux montagnes.

Մին քիւլլի փէճճին փիճաճի	յամենայն կողմանց.
Մին քիւլլի փէճճին 'ամիգին.	de tous côtés.

փէճու', ա. ցաւալից. douloureux.

փէճուր, ա. անառակ. խառնակեաց. անօրէն. libertin, débauché.

փէճս, ա. մեծնալ. գոռոզանալ. ամբարհաւանութիւն. prendre, se donner de grands airs; arrogance, orgueil.

փէճր, ա. այգ. aube du jour, aurore.

փէճրի քիազիպ. այգ. crépuscule du matin.

փէճրի սատըգ. արշալոյս. pointe du jour.

փէմ, ա. եւ. էֆվահ, յհ. բերան. bouche.

փէմէվի(յ), } ա. բերանոյ. de
փէմի(յ). } (la) bouche, oral.

փէյ, ա. աւար. կողոպ կողոպուտ. butin.

փէյլէսուֆ, ա. եւ. փէյլասիֆէթ, յհ. փիլիսոփայ. philosophe.

փէյլէփէսուն, ա. (օգլանը.) փլան. գլանակ. rouleau des boulangers.

փէյյազ, ա. անչափ առատաձեռն. qui est d'une générosité sans bornes, qui donne la bénédiction.

փէյհա, ա. լայնանիստ ապարանք. grand, vaste palais.

փէյսալ, ա. սահմանել. վճռել. վճիռ. décider, terminer un procès, décision, arrêt, sentence, jugement. [անապատ. désert.

փէյֆա, ա. եւ. փէէափի, յհ.

փէնա, ա. ջնջուիլ. յոչինչ դառնալ. կորնչիլ. չքացումն. ոչնչանութիւն. կորուստ. s'anéantir, disparaître, se perdre, s'évanouir, défaut, anéantissement, disparition, évanouissement, perte.

փէնա, գ. (պէտ. գարիհ. ձեռբուհ. քէմ.) չար. յոռի. վատթար. mauvais, méchant.

—րիւզգեար. հողմ սաստկագին. vent violent.

— լագըրտը. չարախօսութիւն. coup de langue, détraction.

փէնալաշմագ, գ. յոռացունել. empirer, rendre pire.

փէնալաշմագ, գ. յոռանալ. (s')empirer. [chanceté.

փէնալըգ, գ. չարութիւն. méchanceté.

փէնէր, գ. լապտեր. lanterne.

փէնա-փէզիր, գ. յոչինչ դարձեալ. կործանելի. détruit, anéanti; périssable.

փէնն, ա. եւ. փիւնուն, էֆնան, յհ. ազգ. կարգ. դաս. 2. ոստ. ճիւղ. 3. եղանակ. ձեւ. 4. արհեստ. ճարտարութիւն. գիտութիւն. 5. նենգութիւն. խորամանկութիւն. դաւ. espèce, classe, catégorie; 2. branche d'arbre; 3. manière, façon, mode; 4. art, industrie, science, doctrine; 5. finesse, ruse, stratagème.

փէննա, գ. դաւ. նենգ. խորամանկութիւն. artifice, stratagème.

Փեշք, ա. տես Փիւշքիւլ։

Փէ պիհա, ա. (ձէռք կուզել. ՚ալա օղուր.) Բարւոք է. քաջ է. c est bon!

Փէս, թ. գլխադիր կարմիր, սպիտակ. fez, sorte de calotte turque, de laine rouge ou blanche.

Փեսադա(թ), ա. յգ. Փասըդ, եղ։

Փեսաիհ, ա. յգ. (Փասիհէ(թ), եղ.) Պարզ բանք. discours clairs.

Փեսահա(թ), ա. ուղղութիւն և պերճախօսութիւն բանից. Ճարտարաբանութիւն. correction et élégance du discours, bien-dire, éloquence.

Փեսահաթ-զեբանլը, ղ. Ճարտարախօս. disert, éloquent.

Փեսայ, ղ. որ մոգէ. qui enchante, qui fascine.

Փեսան, } գ. զրոյց. առասպելութիւն.
Փեսանէ, } fable, conte.

Փեսատ, ա. ապականիլ. խանգարիլ. ապականութիւն. խանգարումն. 2. անկարգութիւն. խռովութիւն. ամբոխ. ապստամբութիւն. se gâter, se corrompre; corruption, dépravation; 2. excès, complot, trouble, désordre, tumulte, soulèvement.

Փեսատ-ահըն, ղ. խռովարար. séditieux, fauteur de troubles.

Փեսէսէ(թ), ա. յգ. Փասիտ, եղ։

Փեսիհ, ա. լայն. ընդարձակ. ample, vaste, spacieux.

Փեսըլ, ա. եղ. Փիւսուլ, յգ. այր գձուձ. homme vil, de basse extraction.

Փեսլիյէն, փ. ռեհան. շահասպրամ. basilic.

Փեսր, ա. Ճշնել. expliquer, [déclarer.

Փեսփէսէ, փ. անօգուտ երկիւղ. կասկած. suspicion, crainte vaine.

Փեվազիլ, ա. յգ. Փազըլ, եղ. 2։

Փեվաթիհ, ա. յգ. Փաթիհա(թ), եղ։

Փեվաիհ, ա. յգ. Փաիհա(թ), եղ։

Փեվաիտ, ա. յգ. Փաիտէ(թ), [եղ։

Փեվախիր, ա. (յգ. Փախիր, եղ.) պատուական իրք. choses précieuses.

Փեվահիշ, ա. յգ. Փահիշէ(թ), եղ։

Փեվաշի, ա. հօտք արօտականք. troupeaux de brebis qui paissent.

Փեվարի՛, ա. (յգ. Փարի՛աթ, եղ.) Գլուխք լերանց. Բարձրաւանդակք. les sommets des montagnes, les hauteurs.

Փեվարիզ, ա. յգ. Փարիզ, եղ.

Փեվարիս, ա. յգ. Փարիս, եղ։

Փեվարիսա, ա. Ձիք մատակաւորք. ուղտք. étalons; chameaux mâles.

Փեվաքիհ, ա. յգ. Փաքիհէ(թ), եղ։

Փեվգ, ա. Վերնակողն, վերին մասն. le dessus, partie supérieure.

Փեվգանի(յ), ա. վերնակոյն. supérieur.

Փեվգէ, ա. ի վերայ. առաւել քան. քաջ. աւելի քան. sur, au-dessus, plus de, plus que, en outre.

Փեվգէ-լ-'ադէ. արտաքոյ սովորութեան. զարմանալի. Նորանշան. 2. կարի յոյժ. extraordinaire; étonnant; 2. extraordinairement, extrêmement.

Փեվգէ-լ-հադդ. առաւել քան. աւելի քան զչափ. outre mesure, démesurément.

Փեվգէ-լ-ղայէ. կարի յոյժ. extrêmement.

Փեվգէ-լ-մեմուլ. յանկարծակի. inopinément.

Փեվգիյէթ(թ), ա. Բարձրութիւն. hauteur, élévation.

Փեվզ, ա. յաջողութիւն. յաղթութիւն. փրկութիւն. երանութիւն. heureux succès, réussite, victoire, salut, bonheur.

Փեվերան, ա. եռալ. ժայթքել. ցայտել. Բղխել. bouillonner, rejaillir, saillir.

Փեվթ, ա. կորնչիլ. 2. կորուսանել. կորուստ. 3. մեռանել. մահ. se perdre, s'évanouir; 2. perdre; perte; 3. mourir; mort.

Փեվթի(յ), ա. ժառանգութիւն. heritage, ce qu'on laisse après la mort.

Փեվհան, ա. Բուրել հոտ անուշից. 2. հոսել արեան. répandre une bonne odeur; 2. saigner.

Փեվճ, ա. էֆվաճ, յգ. էֆաւիճ, երն. յգ. ամբոխ ժողովուրդ. խումբ գնդայ. troupe.

Փեվվարէ(թ), ա. (Փըսգըյէ.) եռացող աղբիւր. jet d'eau bouillante.

Փեվր, ա. շտապ. փոյթ. հապճեպ. précipitation, hâte.

Փեվրէ(թ), ա. ցայթքել. եռալ. 2. լեռան գագաթն. jaillir, bouillonner; 2. sommet d'une montagne.

Փեվրէն, ա. վաղվաղակի. արագ արագ. promptement, en toute hâte.

Փետա, ա. զոհել. զոհ. պատարագ. sacrifier, offrir en sacrifice; sacrifice.

Փետայիք, յգ. } ա. փետ. նշա-

Փեհվա(թ), եղ. } նշանակութիւն. sens, signification.

Փետտան, ա. լուծք եզանց. 2. արդավար. attelage de boeufs; 2. mesure agraire.

Փեր, գ. մեծութիւն. մեծավայելչութիւն. իշխանութիւն. զօրութիւն. փառաւորութիւն. մեծապանծութիւն. 2. զարդ. grandeur, magnificence, puissance, majesté, splendeur, beauté, pompe; 2. ornement, parure.

Փեր', ա. ազգապետ. 2. եղ. Ֆիւրու', յգ. Ֆիւրու'աթ, երն. յգ. արդիւնք. արդիւնք եւայլն. chef d'une tribu ou d'une famille; 2. effet, résultat, produit.

Փեր'ի ֆի'իլ. բայական. adjectif verbal.

Փերաղ..., գ. տես Փիրաղ...:

Փերաղըն, ա. յգ. Փիրղան, եղ:

Փերահըղ, ա. յգ. Փերիհղա(թ), եղ:

Փերա'ինէ(թ), ա. յգ. Փիր'ուն, եղ:

Փերահիլ, ա. յգ. Փերիհլ, եղ:

Փերահա, ա. յգ. Փերիհա(թ), եղ:

Փերահ, գ. լայն. ընդարձակ. առատ. ample, large, spacieux, nombreux, copieux, abondant.

Փերահ, ա. եղ. Փիրհան, Փիրահ, Փիւրուհ, յգ. (վառեակ.) ձագ հաւու նորոգ ծնեալ. poussin.

Փերահ-ասթին, գ. առատաձեռն. libéral, généreux.

Փերահի, ա. լայնութիւն. ընդարձակութիւն. յառաջութիւն. largeur, abondance.

Փերահրիղ, ա. գնգնալով. démarche vacillante et chancelante.

Փերահ-սալ, գ. ամ առատութեան. année fertile.

Փերահ-սալի, գ. առատութեան ամ. fertilité de l'année. [bavard.

Փերահ-ալէհէն, գ. շատախօս.

Փերահ-աէսթ, գ. առատաձեռն. 2. մեծատուն. ընչեղ. libéral, généreux; 2. riche.

Փերահ-րէվ, գ. երագընթաց. փութկոտ. 2. շռայլ. agile, empressé; 2. débauché.

Փերահ-րու, գ. զուարթադէմ. d'un air riant.

Փերահ-բէխտ, գ. երջանիկ երանելի. 2. ընչեղ. մեծատուն. heureux, fortuné; 2. opulent, riche.

Փերահվէր, ա. պատշաճ. վայելուչ. convenable.

Փերահ, ա. ուրախութիւն. խնդութիւն. զուարթութիւն. joie, gaîté, allégresse.

Փերահէմ, ա. ժողովեալ. համաժողովեալ. rassemblé, réuni.

Փերահէն, ա. զուարթութեամբ. gaiement.

Փերահ-էֆզա, գ. ուրախարար. rejouissant, qui augmente la joie.

Փերահլանմագ, գ. խնդալ. զուարճանալ. se réjouir, se délasser.

Փերահ-նաք, գ. զուարթ. խնդագին. joyeux, réjoui.

Փերահ-պախշ, գ. ուրախարար. réjouissant.

Փերաղա(թ), ա. տես Փիրաղ:

Փերամուշ, } գ. մոռացումն.

Փերամուշ, } մոռացութիւն. oubli.

— էթ. մոռանալ. oublier.

Փերաշէ(թ), ա. թիթեռն. papillon.

Փերասէ(թ), ա. ձիավարութիւն. art de monter à cheval, manége.

Փերասիք, ա. յգ. Փերասաք, եղ:

Փերասան, ա. յգ. Փիրասէթ, եղ:

Փերզէճ, ա. յգ. Փերզանէճ, եղ:

Փերիատ, գ. աղաղակ. կոծ. ողբ. cris de détresse, plainte, lamentation.

— ել. կոչել յօգնութիւն. աղաղակել, կոծ դնել. crier, appeler au secours, se plaindre, se lamenter.

Ֆերեադ-խօս, ա. որ կոչէ յօգնութիւն. որ ողբայ, կոծ դնէ. qui crie au secours, qui porte plainte.

Ֆերեադ-րէս, ա. որ հասանէ ի թիկունս. պաշտպան. օգնական. qui arrive au cri de détresse, défenseur, qui aide.

Ֆերզ, ա. թագուհի (ի ճատրակի). la reine (pièce au jeu des échecs).

Ֆերզանէ, ա. իմաստուն. գիտուն. փիլիսոփայ. ճգնաւոր. 2. հոյակապ այր. sage, savant, philosophe, ascète; 2. homme remarquable.

Ֆերզէնտ, ա. որդի. զաւակ. fils.

Ֆերզին, ա. թագուհի (ի ճատրակի). reine (pièce au jeu des échecs).

Ֆերէհ, ա. ուրախութիւն. խնդութիւն. joie, gaieté.

Ֆերէմ, ա. անձկութիւն. յանձնութիւն. թախծութիւն. angoisse, ennui, tristesse. [oubli.

Ֆերէմուշ, ա. մոռացումն.

Ֆերէմ-կին, } ա. թախծեալ. տրտմեալ. attristé, affligé.
Ֆերէմ-նաք,

Ֆերէմքինի, ա. վիշտ. թախծութիւն. affliction, tristesse.

Ֆերէնճամ, ա. վախճան. կատարած. fin, conclusion.

Ֆերէս, ա. եւ. էֆրաս, ֆիւրաս, յհ. երիվար. զամբիկ. cheval; cavale, jument.

Ֆերթութ, ա. զառամեալ. զառանցեալ. décrépit.

Ֆերթութէ, ա. պառաւ. vieille femme. [décrépitude.

Ֆերթութի, ա. զառամութիւն.

Ֆեր'ի(յ), ա. դիպուածոյ. accidentel.

Ֆերիգ, ա. ամբոխ մարդկան. գունդ զօրաց. 2. հազարապետ զօրաց. troupe d'hommes; division d'infanterie; 2. général de division.

Ֆերիզա(թ), ա. եւ. ֆերաիզ, յհ. պարտք. 2. մասն ժառանգութեան. devoir, obligation; 2. portion (ou part) d'un héritage.

Ֆերիշ, ա. եւ. ֆերաշ, յհ. հարճ. concubine.

Ֆերիսէ(թ), ա. աւար. որս. proie, chasse.

Ֆերիտ, } ա. մարգարիտ կամ թանկագին քար. 2.
Ֆերիտէ(թ), եւ. }
Ֆերատ, յհ. }
անզուգական. 3. առանձին. մենակ. perle ou pierre précieuse; 2. unique, sans pareil; 3. seul, isolé, solitaire.

Ֆերիուզ, ա. յաղթող. victorieux, vainqueur.

Ֆերիխար, ա. գեղեցիկ. սիրուն. beau, joli.

Ֆերխունտէ, ա. երանելի երջանիկ. յաջողակ. heureux, fortuné.

Ֆերխունտէլիք, ա. երանութիւն. bonheur.

Ֆերխունտէ-փայ, ա. բարեբեր. qui porte bonheur.

Ֆերխունտէ-ֆալ, ա. յաջող. d'un bon augure.

Ֆերկեահ, ա. ներկայութիւն. présence.

Ֆերհա(թ), ա. ուրախութիւն. զուարճութիւն. joie, gaieté.

Ֆերհաթ-ավար, ա. ուրախարար. réjouissant.

Ֆերհան, ա. ուրախ. զուարթ. gai, joyeux.

Ֆերհէնկ, ա. բարեաց վարուեցողութիւն. հնարք. գիտութիւն. procédé, bon procédé, art, savoir, savoir-faire.

Ֆերճ, ա. ամօթոյք. 2. պատռուածք. parties naturelles; 2. crevasse.

Ֆերճամ, ա. վախճան. կատարած. 2. շահ. օգուտ. fin, conclusion; 2. profit, utilité, avantage.

Ֆերճամ-կեահ, ա. գերեզման. la tombe.

Ֆերճէ(թ), ա. ուրախութիւն. réjouissance.

Ֆերման, ա. ի բրդ. որ հրաման տայ, պատուիրէ. en cp. qui commande, qui ordonne.

Քեման-Ֆերման. հրամանատար. commandant.

Ֆերմանիշ, ա. պատուէր. հրաման. ordre, commandement, ordonnance.

Ֆէրման, գ. հրաման. պատուաւոր. տէր հրամանք. հրովարտակ արքունի. ordre, commandement, ordonnance, firman, diplôme, ordre ou permis du Sultan.

Ֆէրման-պէր, } գ. հրամա-
Ֆէրման-պէր-տար, } նակատար. հնազանդ. հպատակ. obéissant, sujet.

Ֆէրման-պէրի, } գ. հնա-
Ֆէրման-պէր-տարի, } զանդու-թիւն. հպատակու-թիւն. obéissance, soumission.

Ֆէրման-կիւզար, } գ. որ հրա-
Ֆէրման-տիհ, } մանն տայ.
Ֆէրման-րէվ, } հրամանա-
Ֆէրման-րէվա, } տու. արքայ.
Ֆէրման-ֆէրմա, } իշխան. qui donne des ordres, qui commande, qui ordonne, roi, prince.

Ֆէրման-կիւզարի, } գ. հրամա-
Ֆէրման-տիհի, } նատարու-
Ֆէրման-րէվայի, } թիւն. թա-
Ֆէրման-ֆէրմայի, } գաւորու-թիւն. իշխանու-թիւն. ճոխու-թիւն. 2. արքունի. commandement, empire, pouvoir; 2. royal.

Ֆէրմուշ, գ. մոռացումն. oubli.

Ֆէրմուտէ, գ. հրամայեալ. 2. հրաման. ordonné, commandé; 2. ordre, commandement.

Ֆէրշ, ա. տարածանել ընդ գետին. եւ. Ֆիւրուշ, յգ. տապաստակ. օթոց. գորգապատ. խսիր. անկողին. étendre (par terre); tapis, natte, lit. [joyeux.

Ֆէրահ, ա. ուրախ. զուարթ.

Ֆէրպէհ, } գ. գէր. պարարտ.
Ֆէրպի, } մարմնեղ. gras, corpulent.

Ֆէրպէհի, գ. գէրութիւն. պարարտութիւն. embonpoint, graisse, corpulence.

Ֆէրսա, գ. ի բարդ. որ մաշէ. որ եղծանէ, ջնջէ. en cp. qui use, qui détruit, qui efface.

Ճան-Ֆէրսա. ոգեմաշ. qui ruine l'âme.

Ֆէրսախ, (եւ. } գ. փարսախ.
Ֆէրսախխ, յգ. ա.) } parasange.
Ֆէրսէնկ, }

Ֆէրսուտա, } գ. հնացեալ. մա-
Ֆէրսուտէ, } շեալ. usé.

Ֆէրսուտէկի, գ. հնութիւն. մաշումն. usure, détérioration.

Ֆէրճէ(Թ), ա. (ջուբբէ.) մուշտակ. pelisse.

Ֆէրտ, ա. եւ. Էֆրատ, յգ. միակ. մ. անձն. անզոյգ. seul, un, unique, un individu, impair.

Ֆէրտուլ-լ-Ֆէրտ. անբաժանելի. indivisible.

Ճէվհէրի Ֆէրտ. տարր. élément.

Ֆէրտա, գ. վաղիւ. երկրորդ օր. 2. վաղիւ. le lendemain; 2. demain.

Ֆէրտանիյէթ(Թ), ա. միութիւն. unité, singularité.

Ֆէրր, ա. փախչել. փախուստ. fuir; fuite.

Ֆէրրաշ, ա. սենեկապետ. valet de chambre.

Ֆէրրուխ, ա. երանելի երջանիկ. յաջող. 2. գեղեցկադէմ. heureux, fortuné, prospère; 2. beau de visage.

Ֆէրրուխի. ա. երանութիւն. յաջողութիւն. bonheur, prospérité, félicité.

Ֆէրրուխ-զատ, գ. յաջողածնունդ. dont la naissance porte bonheur.

Ֆէրրուխ-ախթէր, գ. բարեբարոյ. d'un bon naturel.

Ֆէրրուճ, ա. եւ. Ֆէրարիճ, յգ. վառեակ. poulet.

Ֆէրք, ա. մանրել, կամաց մատամբք. triturer entre les doigts.

Ֆէրքէնտէ, գ. հին. մաշեալ. vieux, usé.

Ֆէ-քէյֆ, ա. ո՞րպէս. ինչպէ՞ս. comment?

Ֆէքահէթ(Թ), ա. կատակախօսութիւն. esprit de plaisanterie, humeur badine ou railleuse.

Ֆէքք, ա. լուծանել. քակել. անջատել. 2. ազատել. փրկել. 3. թափել ի դժուարութենէ. 4. ծնօտ. défaire, détacher, séparer; 2. mettre en liberté, délivrer; 3. dégager; 4. mâchoire.

Ֆէքքէ(Թ), ա. աստղ թագուհեական. étoile de la couronne boréale.

Ֆըգհ, ա. օրէնսգիտութիւն. իրաւանց. jurisprudence.

Ֆըգտան, ա. չըլլալը, չգտնուիլը ի մէջ. կարօտութիւն. absence de qc. ou de qn., perte de.

Ֆըգրէ(թ), ա. եւ. Ֆագարա, յգ. ողնայար. 2. պատմութիւն. վէպ. vertèbre; 2. récit, historiette.

Ֆըզատ, ա. յգ. Ֆազիզ, եւ.

Ֆըզազ, ա. բեկոր. morceaux, éclats de ce qui est cassé, rompu.

Ֆըզազա(թ), ա. կոպտութիւն. շինականութիւն. rudesse, grossièreté.

Ֆըզլէ(թ), ա. մնացորդ. մնացած. reste, restant.

Ֆըզահ, ա. ամօթ. նշաւակութիւն. honte, opprobre, infamie, ignominie.

Ֆըզզա(թ), ա. արծաթ. argent.

Ֆըթնէ(թ), ա. հանճար. խորախորհութիւն միտք. intelligence, sagacité, perspicacité.

Ֆըթր, ա. լուծանել պահոց. rompre le jeûne.

Ֆըթրէ(թ), ա. բնութիւն. բնաւորութիւն. nature, naturel, caractère.

Ֆընտըգ, թ. կաղին. noisette.

Ֆըշգը, թ. աղբ. գոմէր. fumier.

Ֆըշգըրըգ, թ. ներկիչ. seringue.

Ֆըշգըրթմագ, թ. ցայտեցընել. արձակել ի ներքս. faire jaillir, seringuer.

Ֆըշգըրմագ, թ. ժայթքել. ցայտել. բղխել. ժայթքել. jaillir, saillir; pousser.

Ֆըչը, թ. (տակառ.) կարաս. tonneau, tonne.

Ֆըչըճը, թ. կարասագործ. tonnelier.

Ֆըսգ, ա. թողուլ պատուիրանս Աստուծոյ. անպարկեշտութիւն. անօրէնութիւն. abandonner les préceptes de Dieu; libertinage, impiété, scélératesse.

Ֆըսըլտամագ, թ. հծծել. շշնջել. chuchoter, murmurer à l'oreille.

Ֆըսըլտաշմագ, թ. շշնջել ընդ միմեանս. chuchoter entre soi.

Ֆըսըլտը, թ. հծծումն. շշնջիւն. chuchotement, murmure à l'oreille de qn.; chuchoterie.

Ֆըսթըգ, թ. պիստակ. pistache.

Ֆըսթըգի(յ), ա. ի գոյն պիստակի. couleur de pistache.

Ֆըսլամագ, թ. շշնջել. մրմնջել. souffler qc. à l'oreille de qn., murmurer. [ֆըսլամագ։

Ֆըսլաշմագ, թ. տես Ֆըսըլ-

Ֆըրգա(թ), ա. եւ. Ֆիւրուգ, յգ. ամբոխ մարդկան. հերձուած. partie, troupe d'hommes; secte.

Ֆըրգայը պահրիյէ. խումբ նաւաց. escadre.

Ֆըրանճալա. հացիկ. կերակուր ճաշ կերի. petit pain blanc.

Ֆըրգաթա.
Ֆըրգաթէյն.
Ֆըրգաթուն. — նաւ կրկնայարկ. frégate.

Ֆըրըլտագ, թ. (դարձդարձիկ.) շրջանակ. pirouette.

Ֆըրըլտա(ն)մագ, թ. շրջել. շուրջ շրջել ետեւ շրջանակաւ. pirouetter.

Ֆըրլաթմագ, թ. արձակել. յղել. թռուցանել. faire voler, jeter en l'air.

Ֆըրլամագ, թ. ի դուրս յարձակիլ. արտաքս թռչել ապաստանաբար. voler, éclater, faire saillir, sortir brusquement, se précipiter.

Ֆըրլայըվերմագ, թ. ի միոջ արձակել. s'envoler, s'échapper tout à coup.

Ֆըրչա, թ. խոզանակ. brosse.

Ֆըրչալամագ, թ. մաքրել խոզանակաւ. brosser.

Ֆի, ա. ի. ի մէջ. en dedans, à.

Ֆի-լ-ասլ. (ասլըննտա.) ի բնէ. ըստ սկզբան. dès l'origine, originairement.

Ֆի-լ-էվվէլ. (էվվէլլէմէ.) նախ-առաջին. premièrement, avant tout.

Ֆի-նէֆսի-լ-էմր. արդարեւ. իրօք. en effet, réellement.

Ֆի'ալ, ա. յգ. Ֆի'իլ, եւ.

Ֆիա(թ), ա. յգ. Ֆիյ, եւ. գին. prix.

Ֆիէ(թ), յգ.
Ֆիճ(թ), եւ.
Ֆիճէթլէր, եւլ. } — ամբոխ մարդոյ. խումբ. զօրք. troupe d'hommes, armée.

Ֆիէաֆ, ա. յգ. Ֆիյֆ, եւ.

Ֆիէ(թ), ա. դառնալ. այրել. դարձ. retourner; retour.

Փիթ, ա. Գրգռութիւն. Թելադրութիւն. instigation, suggestion, insinuation.

— ձգելք. Գրգռել. Թելադրել ընել. instiguer, suggérer, insinuer qc. à qn.

Փիթամ, ա. Հատանել ի ստենէ. [sevrer.

Փիթեան, ա. յհ. Փէթա, եղ։

Փիթէն, ա. յհ. Փիթնէ(թ), եղ։

Փիթիլ, } ա. պատրոյգ. mèche.
Փիթիլէ(թ), եղ. }
Փէթաքիլ, յհ. }

Իւղայրէ — ի. պատրոյգ կանթեղի գիշերոյ. veilleuse.

Ծարէ — ի. պատրոյգ վիրաց. séton.

— առնուլ. Բոցաւառիլ. s'enflammer.

— ձգել. Գրգռել. exciter.

Հանքերու-Փիթիլէ. } (քարամբակ
Փիթիլ Թալք. } Թալք.)
լեռնաքար. անկէզ քար. amiante, asbeste.

Փիթլեմք, ա. Գրգռել. Ազդել. Թելադրել ընել. instiguer, suggérer, insinuer qc. à qn.

Փիթնէ(թ), ա. եղ. Փիթէն, յհ. Խառնակութիւն. Երկպառակութիւն. Չէօթ. 2. Հրապուրել. Հրապոյր. 3. Վիշտ. Չարիք. trouble, discorde, intrigue, tumulte, sédition; 2. séduire; séduction; 3. malheur.

Փիթնէ-էնկիզ, գ. Խռովարար. Չարադրդիչ. séditieux, intrigant, malin.

Փիթնէ-ճու, գ. } Խռովարար.
Փիթնէճի, ա. } ապստամբ. Խռովարար. factieux.

Փիթրագ, գ. Թամբի. ետ Թամբին. courroie placée derrière la selle pour attacher les bagages.

Փի՛իլ, ա. եղ. Փի՛աւ, յհ. Գործ. 2. քեր. բայ. acte, action, fait, oeuvre, ouvrage; 2. gr. verbe.

Պի-ւ-Փի՛իլ. Արդարև. Ճշմարտապէս. en vérité, véritablement, en effet, réellement.

Փի՛իլէն, ա. Արդարև. en effet, effectivement.

Փի՛իլի(յ), ա. Գործնական, Իրական. 2. Բայական. actuel, réel; 2. verbal.

Փիլան, ա. ան. այ. tel, un tel, un certain.

Փիլանփիլան, գ. տեղն ինչ. այնինչ տեղ. tel et tel endroit.

Փիլար, ա. Կօշիկ երիզով. bottine (à lacer).

Փիլարիկ, ա. Թափան. instrument dont on se sert pour battre et briser le lin.

Փիլտէ(թ), եղ. } ա. Հատոր սրտի.
Փիլէզ, յհ. } partie de coeur

Փիլթնթա. Հրացան (որսոյ). fusil (de chasse).

Փիլիզ, ա. (Ծիլ.) Բողբոջ. Շիւղ. germe, rejeton, surgeon.

Փիլիզզ, եղ. } ա. Բնական, անխառն մետաղ.
Փիլիզզաթ, յհ. }
métal natif ou vierge.

Փիլիզզի(յ), ա. Մետաղեայ. de métal, métallique.

Փիլիզլենմեք, ա. Բողբոջիլ. germer, pousser, pousser des rejetons.

Փիլիսթին, ա. Պաղեստին. Palestine.

Փիլիսքին, ա. Լեռնադեղ. menthe sauvage.

Փիլճան, ա. տես Փինճան։

Փիլօրիա. Խաղողիկ ոսկեհաւ. loriot.

Փիլփիլ, ա. Պղպեղ. poivre.

Փինամ, ա. յհ. Փախիմ, եղ։

Փիկեար, գ. Վիրաւորեալ. blessé.

Սիւլ-Փիկեար. Վիրաւորեալ սրտիւ. blessé au coeur.

Փի-հա, էգ. } ի նմա. ի նոսա.
Փի-հի(ի), որ. } en elle, lui, en
Փի-հիմ, յհ. } eux.
Փի-հիմա, երկ. }

Փիհէ, գ. Թի. rame.

Փիհաւ, ա. յհ. Փահլ, եղ։

Փիհալէ(թ), ա. արականութիւն. masculinité.

Փիհլէ(թ), ա. արականութիւն. masculinité.

Փիհրիս, ա. եղ. } ցանկ. Ցուցակութիւն.
Փէհարիս, յհ. } indice, table
Փիհրիսթ, գ. }
des matières.

Փիղան, գ. Ողբումն. Աղբ. Կոծ. lamentation, gémissement.

— էթ. Հեծեծել. Յոգւոց հանել. se lamenter, gémir.

Փիճան, ա. Ճանապարհ լայն ընդ մէջ լերանց. chemin spacieux entre deux montagnes.

Փի մա, ա. չայանքի. dans ce qui.
Փի մա պա՛ատ, ա. (մին պա՛ատ.) յայամ հերդէ. dorénavant, désormais. [prix.
Փիյ, ա. եղ. Փիէաթ, յէ. ֆինէ.
Փիլ, ա. եղ. էֆիալ, Փիլէ(թ), Փիւէալ, յէ. ֆիլ. éléphant.
Դաթիւ-ուլ-Փիլ. եկեֆանդալան թարաստըլըն. éléphantiasis.
Նապիւ-ուլ-Փիլ. ֆիլտիշ. ivoire.
Փիլէ(թ), ա. յէ. Փիլ, եղ.
Փիլ-խանէ, պ. ֆիլէ ֆիլդաշ. écurie pour les éléphants.
Փիլպան, պ. ֆիլպանի. cornac.
Փիյֆ, ա. եղ. Փիէաֆ, Փիւէաֆ, յէ. անապատ. désert.
Փինա, ա. բակ. cour (devant une maison).
Փինճան, ա. օխան. tasse à café.
Փիշան, պ. ի բարդ. որ ածէ, հեղու. en cp. qui répand.
Խուն-Փիշան. արիւնահեղ. sanguinaire, qui répand du sang.
Փիշար, ա. որ ճմլէ. qui presse, exprime.
Փիշէ(ն)կ, պ. ֆիշէնկ (ֆիշէնկելու, հրացանի). ֆիշենկ հրաւէր. cartouche, fusée; serpenteau.
Փիշնէ, ա. տես Պիշնէ:
Փիսալ, ա. զատել ի միմեանց. 2. հատանել ի ստինէ. se séparer les uns des autres; 2. sevrer un enfant.
Փիսահ, ա. յէ. Փասիհ, եղ.
Փիսատ, ա. երակ հատանել. արիւն հանել. saigner.
Փիսթան, պ. կոճկին, պարեգօտ կանացի. jupe; fustanelle.
Փիսաճղ, ա. այր չար, խառնակեցեալ. homme très-libertin, très-scélérat.
Փիսքէ, պ. (պանդ.) հարուած մատին ծայրին. chiquenaude.
Փիսքինէ, պ. (շատրուան.) ջրցայտ. 2. ծիրանի փողոց. jet d'eau; 2. seringue (de bois de sureau).
Փիտա, ա. զոհել. զոհ. sacrifier, offrir en sacrifice; sacrifice.
Փիտան, պ. մատղաշտունկ. նորատունկ. plant, plante.
Փիտանճէք, պ. տունկ մանրա-տունկ. jeune (ou petite) plante, plantule.
Փիտաէ(թ), ա. զոհ. sacrifice.
Փիտայի, ա. ծառայ անձնանուէր. devoué serviteur.
Փիտայիանէ, ա. եղեալ զանձն ի վերայ. avec dévouement.
Փիրագ, ա. անջատել. անջատումն. se séparer de qn.; séparation.
Փիրազ, պ. ելք ի վեր. 2. բարձր. montée; 2. haut, élevé.
Փիրազ ու նէշիպ. ելք ի վեր ելք ի վայր. en montant et en descendant. [séparer.
Փիրագ, ա. անջատել զանձն. se
Փիրազէնտէ, պ. որ բարձրացուցանէ, ամբառնայ. qui élève, exalte. [vation, hauteur.
Փիրազի, պ. բարձրութիւն. élé-
Փիրաշ, ա. յէ. Փէրաշ, եղ.
Փիրաղ, ա. ի բաց կալ, կասել ի գործոյ. թողուլ. դադարել. դադարումն. հանգչել. հանգիստ. cesser, se désister de qc., abandonner; cessation; se reposer; repos.
Փիրագը պալ. հանդարտութիւն, խաղաղութիւն հոգւոյ. tranquillité de l'âme.
Փիրաշ, ա. եղ. էֆրաշ, յէ. անկողին. 2. կին. հարսն. lit; 2. femme, épouse.
Սահիպի Փիրաշ. (= Էսիր-Փիրաշ.) հիւանդ յանկողնի. alité.
Փիրասէ(թ), ա. խորագիտութիւն մտաց. իմաստութիւն. sagacité, finesse, perspicacité, pénétration.
Իլմի Փիրասէթ. դիմագիտութիւն. physiognomie.
Փիրասէթլի, պ. հանճարեղ. իմաստուն. ingénieux, sage.
Փիրավան, պ. բազում. յաճախ. առատ. copieux, abondant, nombreux.
Փիրար, ա. փախչել. խուսել. փախուստ. fuir, s'enfuir; fuite.
Փիրարի(յ), ա. փախստեայ. փախուստական. fugitif, déserteur, transfuge.
Փիրզան, պ. (եղ. Փէրազին, յէ. ա.) թագուհի (ի ճատրակի). reine.
Փիրիշթէ, եղ. } պ. հրեշտակ.
Փիրիշթէկեան, յէ. } ange.

Փիրիշթէ-թէն, ա. գեղեցիկ իբրեւ հրեշտակ. beau comme un ange.

Փիրիշթէ-սիրէթ, ա. հրեշտակաբար. comme un ange.

Փիրիպ, ա. պատրանք. գնորք. 2. որ խաբէ. déception, illusion; 2. qui trompe, qui séduit.

Փիրիպէնտէ, ա. որ խաբէ, մոլորեցուցանէ. qui trompe, qui séduit.

Փիրիսթ, ա. առաքումն. առաքած. առաքելի իր. action d'envoyer, envoi; chose que l'on envoie.

Փիրիսթատէ, եւ. / Փիրիսթատէկեան, յր. / Փիրիսթէ, եւ. / Փիրիսթէկեան, յր. } ա. առաքեալ. հրեշտակ. մարգարէ. envoyé, prophète.

Փիրիֆթէ, ա. պատրեալ. խաբեալ. 2. հարեալ ի սէր. կախեալ. trompé; 2. amoureux, passionné.

Փիրիխան, ա. յր. Փէրախ, եւ.

Փիրճար, ա. կարկին. compas.

Փիրուզ, ա. յաղթող. յաղթական. երջանիկ. 2. յաղթութիւն. victorieux, heureux, fortuné; 2. victoire.

Փիրուզէ, / Փիրուզէճ, } ա. փիրուզ. turquoise.

Փիրուզէ-ֆամ, ա. ի գոյն փիրուզի. couleur de turquoise.

Փիրուզի, ա. յաղթական. 2. բախտաւոր. victorieux; 2. fortuné, heureux.

Փիրուզ-մէնտ, ա. յաղթող. victorieux.

Փիրուզ-մէնտի, ա. յաղթութիւն. victoire.

Փիրուզ-պախթ, / Փիրուզ-րուզ, } ա. բարեբախտ. երջանիկ. բախտաւոր. heureux, fortuné.

Փիրուխթ, ա. վաճառ. vente. — էթ. վաճառել. vendre.

Փիրուխթար, ա. վաճառող. vendeur.

Փիրուխթէ, ա. վաճառեալ. vendu.

Փիր'ուն, ա. եւ. Փէրա'ունէ(թ), յր. ամբարիշտ. ամբարտաւան. անգութ. impie, orgueilleux, cruel.

Փիր'ունիյէ(թ), ա. բռնաւորութիւն. ամբարշտութիւն. tyrannie, impiété.

Փիրու, ա. խոնարհ. ի խոնարհ. bas, en bas.

Փիրտէվս, ա. եւ. Փէրտավս, յր. դրախտ. paradis.

Փիրտէվս-աշիեան, / Փիրտէվս-մէքեան, } ա. հանգուցեալ. défunt, feu.

Փիւնուզ, յր. / Փիւնուզաթ, իր. յր. } ա. Փէնղ, եւ.

Փիւնուզ, ա. մեռանել. մահ. mourir; mort.

Փիւնուլ, ա. յր. Փէմլ, եւ.

Փիւնուլէ(թ), ա. տկարամտութիւն. faiblesse, manque d'esprit.

Փիւնուփ, ա. յր. Փիսփ, եւ.

Փիւզուն, ա. առաւել. առաւել. բազում. plus; beaucoup de...; nombreux.

Փիւզունի, ա. բազմութիւն. յաճախութիւն. multitude, abondance.

Փիւթահա(թ), ա. դատաւորութիւն. judicature.

Փիւթան, ա. որ անկանի. qui tombe.

Փիւթատէ, ա. անկեալ. tombé.

Փիւթէվա, ա. ֆէթվա, լուծումն աստուածաբանական խնդրոյ. fetfa.

Փիւթթար, ա. յր. Փաթիր, եւ.

Փիւթթէ(թ), ա. լուցկի. amadou.

Փիւթիւվվէթ, ա. մեծանձնութիւն. առատա(ձեռն)ութիւն. magnanimité, générosité, libéralité.

Փիւթուհ, յր. / Փիւթուհաթ, իր. յր. } ա. Փէթհ, եւ.

Փիւթուտէ, ա. խաբեալ. պատրեալ. trompé.

Փիւթուր, ա. թուլութիւն. լքումն. ջլատութիւն. langueur, affaiblissement, relâchement, détente.

Փիւթրէ(թ), ա. ամանակ մարգարէութեան, բացակայութիւն. 2. անջրպետ. intervalle de temps entre deux prophètes; interrègne; 2. intervalle, espace de temps.

'Ալա Փիւթրէթին. երբեմն երբեմն. de temps en temps.

Գի փիւթրէթ. } պէտ. tou-
Գիւլա փիւթրէթ. } jours.

Փխածուլած, ա. թառամեալ. fané.

Փիւլուս, ա. յն. Փէլս, եւ։

Փիւլք, ա. նաւ. navire, bateau.

Փիւհում, ա. յն. Փէհմ, եւ։

Փիւճակի, ա. յանկարծական. subit, soudain, imprévu.

Փիւճակէ(թ), ա. յանկարծակի դէպք. accident imprévu.

Փիւճակթէն, ա. յանկարծօրէն. յանկարծակի. subitement.

Փիւճճափ, ա. յն. Փաճիր, եւ.

Փիւճճէ(թ), ա. անկրպետ. interstice, espace, intervalle.

Փիւճուր, ա. անառակութիւն. ամպարշտութիւն. անօրէնութիւն. անառակութիւն. yivre dans le désordre, dans le libertinage; impiété, débauche, libertinage.

Փիւնուն, ա. յն. Փէնն, եւ։

Փիւչիւլմ, ա. տարածուիլ. հրապարակուիլ, հռչակուիլ լսուիլ. se répandre dans le public, être ébruité.

Փիւշիւրան, ա. նեղեալ. pressé.

Փիւշիւրան-գատէմ, ա. հաստատուն. ferme, stable, constant.

Փիւսիւրան, ա. պաղեալ. (con-)gelé, glacé.

Փիւսուք, ա. ամպարշտութիւն. անօրէնութիւն. impiété, scélératesse.

Փիւսուլ, ա. յն. Փէսլ, եւ։

Փիւսուլէ(թ), ա. ցածութիւն. basse extraction.

Փիւսուն, ա. կախարդութիւն. կախարդանք. charme, enchantement.

Փիւսուս, ա. այպն. հեգնութիւն. dérision, sarcasme.

Փիւսուս, ա. (աֆսոս.) ցաւէ. hélas!

Փիւֆագ, ա. հեծկլալ. 2. հոգի տալ. sangloter; 2. expirer.

Փիւրատէ(թ), ա. մենութիւն. առանձնութիւն. solitude, isolement..

'Ալէ-լ-Փիւրատէթ. (եալըներ օլարագ.) մայն. seul.

Փիւրճէ(թ), ա. անկրպետ. անկերպետութիւն. 2. պատեհ դէպք. espace, interstice, intervalle; 2. occasion favorable.

Փիւրճէ-եապ, ա. որ ելքը գտնէ. որ ելքի պատեհ գտնէ. qui trouve une issue, qui trouve l'occasion de...

Փիւրու, ա. ի խոնարհ. ի վայր. en bas.

Ալէ-լ-Փիւրու. այլայլեալ. confus.

Փիւրու', յն. } Փէր',
Փիւրու'աթ, նոյ. յն. } եւ։

Փիւրուզ, ա. յն. Փիրուզա(թ), եւ։

Փիւրուղ, ա. յն. Փարղ, եւ։

Փիւրուղ, ա. լոյս. պայծառութիւն. 2. ի բարդ. որ լուսաւորէ. որ լուսաւորէ. splendeur, éclat; 2. en cp. qui allume, qui illumine.

Փիւրուզան, } ա. լուսէլ. լուսաւորէլ. qui
Փիւրուզէնտէ, } allume, illumine.

Փիւրուզիտէ, ա. լուսաւորեալ. illuminé.

Փիւրութէր, ա. խոնարհագոյն. plus bas, inférieur.

Փիւրուխ, ա. յն. Փէրախ, եւ։

Փիւրուղ, ա. ի գլուխ հանել. կատարել. դադարումն ի գործոյ. հանգիստ. finir, achever, accomplir qc.; cessation, repos.

Փիւրուղ, ա. ճառագայթ. պայծառութիւն. լոյս. rayon, éclat, splendeur, lumière.

Փիւրու-մայէ, ա. անարգ. ցած. bas, vil.

Փիւրու-մանտէ, ա. յոգնեալ. fatigué, épuisé.

Փիւրու մանտէկի, ա. ուժասպառութիւն. épuisement.

Փիւրուշ, ա. յն. Փէրշ, եւ։

Փիւրուշ, } ա. վաճառող.
Փիւրուշա, } vendeur.
Փիւրուշէնտէ, }

Փիւրուս, ա. յն. Փէրէս, եւ։

Փիւրուսէ(թ), } ձիավարու-
Փիւրուսիյէթ(թ), } թիւն. art de monter à cheval.

Փիւրատն, ա. յն. Փարիս, եւ.

Փիւրսի, ա. պարսկական. Պարսիկ Պարսկերէն. persan; langue persane.

Փիւրսիեաթ, ա. Պարսկական իրք. ասացուածք Պարսկաց. choses ou locutions persanes.